DAMAGE BOOK

brown book

THE BOOK WAS DRENCHED

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣದೊಳಗೆಸೆವ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯ ಸಂಗ್ರಹವು,

ಪ್ರಣವಾವತಾರಪ್ರಸಾದ
ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಸ
ವಾದಿಗಣಂಗಳಿಗೆ ನಾಗಲಾಂ
ಬಿಕೆಚೆನ್ನಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಸಾದವಂ
ತಿಳುಹುವಿಕೆ
ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಗರ್ಭ ವ
ರ್ಣನವು
ಕಲ್ಯಾಣ ಪುರದ ಬಿಜ್ಜಳ ರಾ
ಯಂಗೆ ತಿಳಿದಾತಂಟುಂಟು ಕೇ
ಳುವಿಕೆ
ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ತನ್ನ ಗ
ರ್ಭವು ಗುರೂಪಿಯಿಂ ಸಗು
ಣಗರ್ಭಸ್ಥ ಶಿವತತ್ವ ಚೆನ್ನಬ
ಸವನು ಕೀರ್ತಿಯಂ ತೋರಿಸು
ವಿಕೆ
ಬಿಜ್ಜಳಾದಿಗಳು ಅಪರಾಧ ಕ್ಷ
ಮೆಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಿಕೆ
೪ ಬಿಜ್ಜಳಭೂಪಾಲಕನು, ಚೆನ್ನ
ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ಪುಷ್ಪಕೋ
ತ್ಸವಂಬೆಳಸುವಿಕೆ
ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಬಾಲ
ಲೀಲೆ
ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನವರು ಶರಣ
ಜನರೊಡನೆಗೂಡಿ ಸುಖಲೀಲೆ
೬ ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ಚೆನ್ನ ಬಸ
ವೇಶ್ವರರು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗೋಪ
ದೇಶವಂ ಕೊಟ್ಟ ಕಥೆ
ಅಗ್ನಿಗುಂಡದೊಳಂತ್ಯಜಪವಾ
ಸಂಗಳಂ ಜಯಿಸಿದ ಕಥೆ

೭. ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನ ವೈಭವವು
ಮಂಚಣ್ಣ ಚಾಡಿ ಹೇಳಿ
ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನು ಚೆನ್ನ
ಣ್ಣನ ಕರೆಯಿಸಿದ ಕಥೆ
೮ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಬಿ
ರಾಯಂಗೆ ರಾಜನೀತಿಯ
ಪದೇಶಿಸುವುದು
೯ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯ ವರ್ಣ
ಅಂಧಕಾರ ವರ್ಣನವು
ಜಾರಿಣೀ ವರ್ಣನವು
ಚಂದ್ರೋದಯ ವರ್ಣನ
೧೦ ಚಂದ್ರೋದಯದೊಳು
ಳರಾಯನು ಸವಾರಿ
ಸೂಳೆಯರ ಕೇರಿಯೊಳು
ತ್ತಂಗಳಂ ನೋಡುವ
ಶೃಂಗಾರ ರಾಜಸಭೆ ಸುಪಾತ್ರಕ
೧೧ ಸಿದ್ಧರಾಮನೊಡಗೂ
ಭೂದೇವನು ಕಲ್ಯಾಣ
ಕ್ಕೆ ಬರುವಿಕೆ
ಕಲ್ಯಾಣಪುರದೈಶ್ವರ್ಯ
ನವು
ಬಸವಣ್ಣನವರು ವ
ಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾಜಿಗೆ
೧ ನೇ ಕಾಂಡ ಸಮಾಪ್ತ
೨ ನೇ ಕಾಂಡ
೧ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ
ರಾಮನಿಗೆ ಶಿಂಗ
ವನು ಪದೇಶಿ

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣಂ.

[illegible]

[illegible] ಸಂಧಿ.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ನಂದನಂದನಂದನನಕಮಲ | [illegible]

ಕಂಜಬಾಂ| [illegible]

ಕ್ಷುರ್ತ್ರನ || [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] ||೩|| [illegible]

ಪ್ರಸಖ | ನಿರುಪಮಿತನಿಷ್ಕಾಮ [illegible] | [illegible]

ತಖಿಳ [illegible] ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಪ್ರದ|| [illegible]

ತಸುರಕಾಂತಕಾಂತಕಾಂತಾ [illegible] ಂಗ| ಪುರವೈರಿ [illegible] ಕಾಲಕಾಲ

ಕಾಲಗ್ರೀವ । ನಿರುಪಮ ಸರೋಜಾತಜಾತಜಾತಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಜ
ಯಪಂಪಾಧಿಪ ‖ ೪ ‖ ಗೋಪಕ್ಷಧರಗೋಪಗೋಪಾವನತಚರಣ।
ಗೋಪಕಂಧರಗೋಪಗೋಭೂಷಗತದೋಷ । ಗೋಪಮಾಹನ
ಗೋಪಚಾಪಗೋಪವಿಗೋಪಗೋಪಪತಿಗೋಪವಾಸ ‖ ಗೋಪ
ರಮನಸ್ರಗೋಶಸ್ತ್ರಗೋಪಾತ್ರಜಾ । ಲಾಪಸರುಷಿತಗೋಮು
ಖಾಗ್ರ್ಯಾಖಿಳಲೋಕೇಶ । ಗೋಪಾಟಮಂಗಳಂಪಾಲಿಸ್ಸುಗುಪಂಪಾವಿ
ರೂಪಾಕ್ಷಸುಜನರಕ್ಷ ‖ ೫ ‖ ಭೀಮಭೀಮಾಸ್ಪರಜಿತಕಾಲಕಾಲ
ಗಳ । ಸೋಮಸೋಮವಿಭೂಷಸುರಪಾಲಪಾಲಗ್ಯ । ತ್ರ್ಯಾಮಕಾ
ಮಪ್ರದಸದಾರಾಜರಾಜನುತಗತತಾಪತಾಪಸನುತ ‖ ರಾಮರಾ
ಮಾರ್ಧಾಂಗಗೋಕರ್ಣಕರ್ಣಗಿರಿ । ಧಾಮಧಾಮನಿಧಾನಪಂಪಾ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷ । ಪ್ರೇಮದಿಂಭಕ್ತರಂಸಲಹುಸಂಸುತನತಸ್ತೋಮನಿ
ಸ್ಸೀಮಮಹಿಮ ‖ ೬ ‖ ಭೇದಿಸಲ್ಕೆತ್ಯಸ್ವರ್ಗಕಾಂಗುಲನೆಸಿ। ಪಾಪ
ಬಿಶಂಕರನಸರ್ಗಮರ್ಮವೇರೂಪಾಗಿ । ಭೇದವಿಲ್ಲದೆತಚ್ಛಿವಂಗೆವಾಹ
ನಪಾಗಿಸಕಲಗಣಕಧಿಪನಾಗಿ ‖ ಮೇದಿನಿಯೊಳುಗ್ರತಪದಿಂಮೆಚ್ಚಿ
ಸಿದವರಿ ‖ ಲಾದಂಗೆಸುತನಾಗಿತಾಂತಪದೊಳೀಶನಂ। ಸಾದರದೊ
ಳೊಳಿಸಿಭಕ್ತಿಯನಾಂತುರಂಜಿಸುವನಾಓವೃಷಭಂಗೆರಗುವೆ ‖ ೭ ‖
ಮಂಗಳೆಯನಂಗದೊಳ್ಪಂಗೊಳಿಸಿಪರಶಿವಂ । ಸಿಂಗಪೀಠದಿಪ್ರಮಥ
ಗಂಗೆವಾಲುಕರುಮುನಿ । ಪುಂಗವಸರ್ಗಹಿತೋಲಗಂಗೊಟ್ಟುರಂಜಿ
ಸುವರಂಗನುಂಟಪಕೆಬಂದು ‖ ಪೊಂಗಿನಾಂಟ್ಯವನಾಡುತುಂಗಜಾರಿ
ಗೆನಮಿಸಿ । ದಂಗವಾಗಿಬಿಟ್ಟೆತುಂಗಕೋಪದಕ್ರತಂ । ನಂಗಮಂ
ತಾರೆನಲುಹಂಗದಬಿಸುಟಮಲಭೃಂಗಿನಾಥಂಗೆಶರಣು ‖ ೮ ‖ ರು
ದ್ರನಲಲಾಟಾಕ್ಷಿಯಿಂದೊಗೆದುಬಳಿಕಲಾ । ರುದ್ರರೂಪಂಧರಿಸಿದಕ್ಷ
ಯಾಗಕೆನಡೆದು । ರುದ್ರಭಾಗವಬೇಡಕೊಡದಿರೆಶಿವದ್ರೋಹಿದಕ್ಷ
ನಂಶಿರವನರಿದು ‖ ರುದ್ರಸಖಮುಖ್ಯಸುರರಂಬಡಿದುಪಿಡಿತಂದು ।
ರುದ್ರಂಗೆಶರೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿದನೂತನಕಾಲ । ರುದ್ರನೆನಿಸುವವೀರಭ
ದ್ರಂಗೆವಂದಿಪೆಂಭದ್ರಕಾಳೀವರಂಗೆ ‖ ‖ ಮೊಗವೈದಘೋರಸದ್ಯೋ
ಜಾತತತ್ಪುರುಷ। ಮಿಗವಾಮದೇವಪೆಸರಿಶಾನ್ಯವೆಂದಿಸೊಲ್ವಂದು।
ಮೊಗನುಂಟುಪಾತಾಳಮೆಂದದಂತಸ್ವರ್ಗದೊಳಿದವರರಿಯರು ‖
ಜಗಸ್ಥಿವರಿವಂತೆತೋರಬೇಕೆನುತಲಾ । ಮೊರ್ಗದಿಂದಶಿವತನ್ನ
ತಾನೆಜನಿಸಿದನೆನ। ಲ್ಯೊಗೆಯೆಸುತ್ತಿ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯಡಿದಾ
ವರೆಗಳಿಗಾರಡಿಯುಪ್ಪೆನು ‖ ೧೦ ‖ ದರ್ಪಣದೊಳೆಸೆವಪ್ರತಿಬಿಂಬ

ತಾಗಸದೊ । ದರ್ಪಸುರಚಾಪಪರಿವೆಂತೆಂತೆದಗ್ಧಪಟ । ತೋರ್ಪ್ಪಂ
ತೆಘನಮರೀಚಿಯಜಲಗನಿಲವಿಸಂತಾಲಿಪರಲಂತೆಮಿಸುಪ ॥ ಕ
ರ್ಪೂರಂಶಿಖಿಯೊಳ್ಕೂಡಿಪೆರದಂತೆವಿಸ್ಮೃತಸಿತ । ಸರ್ಪಗಳೊಳಗಣರೂ
ಪಿನಂತೆಂತೆಮೆರೆದುಕಂ । ದರ್ಪನಂಸುಟ್ಟತುಳಿನಿರ್ವಾಣಯನಲ್ಲಮ
ಪ್ರಭುರಾಯಸಲಹೆನ್ನನು ॥೧೧॥ ಪಸುವೆನಿಸದಮಲಸುರಧೇನು
ಮರವೆಂದೆನಿಸದಸಮಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಂ ಕಲ್ಲೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳದಸ । ಮಿಸುಪ
ಚಿಂತಾರತ್ನಖಣಿಯೆನಿಸದಸ ಮಹಾಪುರುಷನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳದ॥
ಪೊಸಮರುಳುಮನಿಸನನುಡಿನೋಟನಡೆಕ್ರಿಗ । ಳೆಸೆವತಿಸಪಂ
ಚಪರುಷಮದಾಗಿರಂಜಿಸುವ। ಬಸವದಂಡನಾಥನೀಶಗಣಮುಂ ತಸ್ಸ್ರ
ಣೇಶಭವನಾಶಭಕ್ತಿಕೊಳ್ಗೆ ॥೧೨॥ ಸನ್ನುತನಿಜಪ್ರಸಾದವೆನಗ
ಲಾಂಬಿಕೆಗೆ। ನನ್ನಿಯುಂ ತಿಳಿವಾಗಿಜನಿಸಿಬಾಳ್ವವನುಳಿದು। ಭಿನ್ನ
ವಿಲ್ಲದೆಸಕಲಗಣಕೊಪ್ಪಿದು ತಾವರಾಜ್ಯನ್ಯಲಿಂಗದಭಜನೆಯು ॥ ಮು
ನ್ನವೇಬಿಡಿಸಿಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಮಂತಿಳುಪಿ । ಚೆನ್ನಾಗಿಪರಣಲಿಂಗದ
ನೆಲೆಯುನರುಹಕೆ । ಟ್ಟನ್ನತಸುಮುಕ್ತಿಯೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟಪರಮ
ಗುರುಚನ್ನಬಸವಂಗೆಶರಣು॥೧೩॥ ಸಿದ್ಧವಿದುಘನೆಯೊಳಗಕಣ್ಣಿಹ
ತಲೋಕಪ್ರ। ಸಿದ್ಧಶಿವತಾನೆಮಾನವರೂಪಿನಿಂದೊಗೆ। ಸಿದ್ಧಾಂ
ತಮಂಬಿತ್ತರಿಸಬಂದನಲ್ಲದೀತಂಮುಕ್ಕನಾಡಾಡಿಯ ॥ ಸಿದ್ಧಮಾತ್ರ
ನೆಮಹಾಯೋಗಸಂಸಿದ್ಧರಿಗೆ। ಸಿದ್ಧನೆಂದೆನ್ನಿಜನಂಘೋಗನೆಂಜಿಸು
ವ। ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಪದಂಗಳಿಮಗೀಗೆಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಮಂ॥೧೪॥
ಚಿಕ್ಕನಸದ್ಗುಣಮನಸೊಳರಿವನರಿಯುಲ್ಲಾಗ। ಮುಕ್ಕ ರಿಸಿಯುಂಬವೆ
ಬಂದುಘರೆಯೊಳಗೆ। ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯ ನಡೆದುಕಲ್ಯಾ
ಣಪುರಕೆಪೋಗಿ ॥ ಚಿಕ್ಕಬಸವಂ ಸವಮುಂ ಪ್ರಮುಖರುಮುಂದೆ।
ಮುಕ್ಕಮಾತೇನಲ್ಲ ನೊಳರಿದುಕರಡಿಯಂ । ಪೊಕ್ಕನಿರ್ವಾಣ
ಪದವಿಯುಸಾಂತಮುಗದೇವಿಯಕ್ಕನಪದಕ್ಕೆಶರಣು॥೧೫॥ ಮೃಡನ
ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿನಿಂದೊಗೆದುದಕ್ಷನತಲೆಯು । ಕೊಡದುಗೋಮುಖ
ಟ್ಟಿಕುರಿಯತಲೆಯಂ ಕಟ್ಟ । ಪೊಡವಿಯೊಳಗುದಿಸಿಜಿಹ್ವಳನಪ
ಡೆಯುಂಮಡುಪಿನುತಿಸೆಮಗುಳಸುವಸತ್ತು ॥ ಬಿಡನಾಗದೇಡು
ಪವರಿಲ್ಲೆಂದುಬಸವತಾಂ । ನುಡಿಯೆ ನಿಸಿಶಿವಭಕ್ತಸಂತ
ತಿಯು । ಕಡುಮನದವೈಕೆಗೆಯುತೊಳೆದ । ಮಡಿವಳತಂದೆಕೊ
ಡುಮತಿಗೆಮಂಗಳವನು ॥೧೬॥ ಮರುಳುಶಂಕರದೇವರಿಂಗೆಮು
ವಿರಾಜಂಗೆ । ಕರಿಕಾಲಚೋಳಂಗಕಾಳಿರಾಜಂಗಳಂ । ಕರದಾಸ

ಮೆಯ್ಯುಂಗೆಸಕಳೇಶಪಾದಿರಾಜಂಗೆಸಮನಂದನಮುನಿಗೆ ॥ ಕರುಳೆಕೇ
ತೆಯುಂಗೆಕಾಚಿರಾಜಂಗೆಕಿಂ। ನರಿಯುಬೊಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆಕೇಶಿರಾಜಂ
ಗೆಪೆರ ।ಪರಿಯುಶಿವಶರಣರ್ಗೆಪರಮಸಂತಸದಿಂಗಪಳಿಪಿಡಿವೊಳೊ
[illegible] ॥೧೨॥ [illegible] ಸಕಲಗಣಸಂಕುಳಕೆಪ್ರೀತಿಯಿಂ । ಹ
ರಿಯುಜಾಸುಬಸು [illegible] ದೇವನ್ನಜಕೆ। ಕರುಣಿ [illegible] ಪದೇ
ಶವಂಕೊ [illegible] ಸಂತಸದೊಳು ॥ ಧರೆಗೆಳದು ಮಾಳಿಯ
[illegible] । [illegible] ಕರ
ಣಗೆ । [illegible] ಪಸರಂಸ್ತೊ
ರೆವುತ ॥೧೩॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ಕೀ
ರ್ತಿಯಿಂ । [illegible]
ಸಾಂಕನು ॥೧೪॥ [illegible]
ಳು । [illegible] । ಸೋ [illegible]
[illegible] ಯಿಂ ॥ ರಾ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ತೆ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ರೊಳೆಕೆದು।
ಡಾಬಿದವನೇಳೆ [illegible] ಯಿಂ । ಮಾ [illegible] ನೇಜಗ
ತ್ಸೇವ್ಯನೆಂಬುದು [illegible] ॥೨೦॥ [illegible]
[illegible] । ವರ [illegible] ಕರಪಾನಸರಾಜಸಂಸದ।
[illegible] ಸಸುಪ್ರಕ್ತ ವಿಸ್ತೃತತಿ [illegible] ವಡೆ

ಬಂ ॥ ಶರನಿಧಿಸಮಾನಗಂಭೀರನಸತ್ಯಾಗಾರ್ಯ | ಸುರಭೂಜನಾ
ಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಪಾಣಿ | ಸರಸಿರುಹಜಾತಂವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾ
ರಾಧ್ಯನೊಪ್ಪಿದನಿಳೆಯೊಳು ॥೧೨॥ ಇರೆಸಕಲಶಿವಭಕ್ತಸಂಕುಲಂ
ನಡೆತಂದು | ಹರುಷದಿಂದೆರಗಿಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂಕೊಂಡಾಡಿ | ವರ
ವಿನೂತನಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನೆನಿಸುವವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತೇಶ ॥ ಧರೆ
ಯೊಳಗೆಸಕಲಶರಣರಕಥೆಗಳಂಕೇಳೀ | ಸ್ವರರೆಲ್ಲರುಸೇಳ್ದರೀಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ್ವರನ | ಚರಿತೆಯನದೋರ್ವರುಂಪೇಳ್ದುದಿಲ್ಲೆನಗದಂನಿ
ರವಿಸೆನಲ್ಕಂತೆಂದನು ॥೧೩॥ ಬಿಡದೆಶಿವಲಿಂಗಮಂಪೂಜಿಸುವಚಿತ್ತ
ಮೊಡೆ | ವಿಡಿದೆಸನ್ನುತಿಗಳಿಂದಾತ್ಮಸುಖಕೊಂಡುಸವಿ | ವಡೆದು
ಪಾಡುವಗಾನನೊಲಿವರಂತರವಸರಿದೀವಪವಿತ್ರಚರಣನೊಪ್ಪುವ ॥ ಕಡು
ಜಾಣರಂಮೆಚ್ಚಿಸುವವಾಗ್ವಿಲಾಸಮುಂ | ಪ್ರೌಢರನೋಲಿಸುವಷ
ಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಗಾಚರಣೆ | ಪೊಡವಿಯೊಳ್ಪಂಡಿತವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿನ
ಗಲ್ದಾಗುರ್ಗಂಟುಬಣ್ಣಿಸುವಡೆ ॥೧೪॥ ಪರನಲ್ಲದನ್ಯದೈವಂಗಳಂನು
ತಿಸದೀಶ್ವರನಲ್ಲದನ್ಯಮಂಪೂಜಿಸನಚಂದ್ರನೇ | ಹರನಲ್ಲದನ್ಯದೈ
ವದಮೂರ್ತಿಯಂಭಕ್ತಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸನತ್ರಿಣಯುವ ॥ ವರಕಥನವ
ಲ್ಲದನ್ಯರಕಥೆಯುಪೇಳದವು | ಹರನಸ್ತ್ರಗಾದಪಲ್ಲದುದನಾಪಾಲ್ಗೊವಿ
ಸದ | ಬಿರಿದುಪಂಡಿತವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶನಿಸಗೆಭೂತಳದೊಳರಿಂಬುಸಲಸಂ
ದುದು ॥೧೬॥ ಕವಿಗಳೀಸೀಮೆಗುರುಪದಕವೀಶ್ವರಸ್ತುತಿಯು | ದವ
ಣಬಣ್ಣಿರೆಬಣ್ಣಿಸಾಗಜೀಸನ್ನಕ | ಘನನಿನಾದದಿನಲೆಡೆದಕಿವಿಯುಬಿ
ರಳಿಂದಂಟಿಮೇಲನಿಟ್ಟಸಿಂಗಾಣದ ॥ ತನೆಶಲ್ಯಯಬಾಗಿನುಡಿಯುಡು
ಗುವಳಿಗಟ್ಟಿಗಂ | ಕವಿಶುಶಿವಕವಿವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿನ್ನಂತೆಪರ | ಕವಿಯು
ನಾಲಿಗೆಕಿವಿಮನಂಗಳಂಸೆಳೆವಮಂಕವಿಯುಲ್ಲ ಭೂತಳದೊಳು ॥೧೭॥
ಎನಲವರನುಡಿಗಳಿಗೆತಲೆಯಬಾಗಿಪ್ರಪುರಾ | ತನಶಿವಕವೀಶ್ವರರಪಾ
ದಾಂಬುಜಂಗಳಂ | ನೆನದುಕರ್ನಾಟಕವ್ಯಾಕರಣಛಂದಸ್ಸಲಂಕಾರಶ
ಬ್ದಂಗಳ ॥ ಅನುಗೊಳಿಸುವರ್ಣಕಕ್ಕಿಲ್ಲಲಕ್ಷಣಮೆಂಬ | ಜನರನಾ
ಣ್ಣಡಿಯನಲ್ಲೆನಿಸಿಪೇಳ್ವೆಂವಿನೂ | ತನಕಾವ್ಯಮಂಜಗತ್ಸೇವ್ಯಮಂ
ಕಿವಿಗೊಟ್ಟುಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲಾಸುಜನರು ॥೧೮॥ ಸತಸಕವಿಬಾಣಾವ
ಯೂರಭವಭೂತಿಸ | ದ್ವಾರಕಾಳಿದಾಸನುಲುಹಣಮುಳೆಯರಾಜನ
ತಿ | ಬಿರಿದಂಕಕವಿರಾಘವಾಂಕಸಂಪೆಯಹರೀಶ್ವರಪಲ್ಲಯುಧನುಗ್ಘ
ಟ ॥ ಗುರುಪಂಡಿತೇಶಪಾಲ್ಕುರಿಕೆಯಾರಾಧ್ಯಭೀ | ಮರಸಪೊಗ್ಗಯ
ಮಾಯಿದೇವಚಾಮರಸಶಂ | ಕರಕರೆಯಪದ್ಮರಸರುಶಿವಕವಿಗಳಂ

ಬಲಗೊಂಡೂಕೃತಿವೇಳ್ವೆನು ॥೧೯॥ ಗುಡಿಯೆಮಾತಾಡುವಂದದೊ
ಳೋರ್ವನೊಳಗಿರ್ದು । ನುಡಿದರಸ್ವರಕಿವಿಗೆಪ್ರತಿಶಬ್ದದಿಂದಾಗ।
ಲೊಡನೆತಾಂಕೇಳೆಬಂದಂತೆನ್ನಹೃತ್ಕಮಲಕರ್ಣಿಕಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ॥
ಎಡೆಬಿಡದೊಲಾವಾಗಮಿರ್ಪ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ। ದೊಡೆಯಂವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷನೇಪೇಳಿಸಿದೊಡೆಸವಿ। ನುಡಿಗಳಿಂದೀಚನ್ನಬಸವಪೌರಾಣವಂ
ಪೇಳ್ದೆನಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳು ॥ ೨೦ ॥ ಕಥೆಯನಾಮಂಚೆನ್ನಬಸವ
ಪೌರಾಣವಿಾ । ಕಥೆಗೊಡೆಯನಾವಿಮಲಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ। ಕ
ಥೆಯಪೇಳ್ದಾತಂವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನಾಗಮಹೃದ್ಯನು॥ ಕ
ಥೆಯನಾಲಿಸಿ ನವರಸಾಂಬುಧಿಯೊಳೋಲಾಡಿ ॥ ಕಥೆಯ ನಿಂದಿಸು
ವತರ್ಕಾರದದಡ್ಡಕ್ಕರದ । ಕತೆಗಳಲ್ಲದೆಮನುಜರಲ್ಲವದರಿಂಭಕ್ತರೀ
ಕಥೆಯಕೇಳ್ವುದೊಲಿದು ॥೨೧। ಕವಿತೆಬಾರದುತನಗೆಪರರಕಾ
ವ್ಯಂಗಳ । ರ್ಥವನುಂತಿಳಿಯಲರಿಯನಿಲ್ಲದತಿದೋಷವನುಂತವೆಕ
ಲ್ಪಿಸಲ್ಬಲ್ಲನಾವನಾಖಳನನಿಷ್ಠುರತರದನಿಂದೆಗಳ್ಗೆ ॥ ನವರಸಾಲಂ
ಕಾರಭರಿತವಾಗಿರ್ಪಶ । ಬ್ದವನೋಲ್ದುಕಥಿಸದುಳಿದಪ್ಪುದುನೀತಿ
ಯೆತಮಕೆ । ರವಿಯಂಜಿಬೆಳಗದಿಪ್ಪನೆಲೋಕಮಂತನ್ನವಿಮಲಕಿ
ರಣಂಗಳಿಂದ ॥೨೨॥ ಕವಿತೆಯೇಸಕಲವಿದ್ಯಕ್ಕಧಿಕವಂತದೇ । ಶಿ
ವಕಾವ್ಯವಾಗಲತ್ಯುತ್ತಮೋತ್ತಮದಲ್ಲಿ । ನವರಸಾಲಂಕಾರವೊ
ಪ್ಪಿದಡವಪುಣ್ಯಫಲವೇಬಹಳಪಕ್ವವಾಗಿ ॥ ಸವಿಯುತ್ತೊಡೆಂತಂತು
ಟದರಿನಿಂತೆಸವಬಲ್ಲವಿದಗ್ಧರೀಚನ್ನಬಸವಪೌರಾಣವಂ। ಕಿವಿಗೊ
ಟ್ಟುಮತ್ಸರವಬಿಟ್ಟುಸಂತಸಪಟ್ಟುಕೇಳ್ವುದುವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥ ೨೩ ॥
ಮಲಲಕ್ಷಣಂಸುಛಂದಸ್ಸುನುತಶಬ್ದಮುರು । ತರದಸಾಲಂಕಾರಮ
ತಿಶಯಾರ್ಥಂಗಳಿಂ । ವಿರಚಿಸಿದಕಾವ್ಯಮಿದರೊಳಗೆತಪ್ಪಿಲ್ಲವಾದ
ಡೆಯುಂವಿದಗ್ಧರಿಂದ ॥ ಬರದೊರದುನೋಡಿತಿದ್ದಿಸಿದೆನೀಕೃತಿಯೊಳ
ಗೆ । ನರದೇಹಧರ್ಮಬಂದೆತ್ತಾನುಮೊಂದುತ । ಪ್ಪಿರಲದಂಕರು
ಣದಿಂತಿದ್ದಿರಸಿಕರ್ಕಳಿಳೆಯೊಳಯ್ಯಲೇಸಿಂಮೆರೆವುದು ॥೨೪॥ ಕೇ
ಳದೇಪೋದಡೊಂದರಿಯನಿನಿಸಾದೊಡಂ । ಕೇಳಿದೊಡೆಸಾಕವರ
ಕಿವಿಯುಮಂಮನಮುಮಂ । ಕೊಳಹಿಡಿದೊಡನೆನಿರ್ಮಲನನ
ವರಸಮುಹಾದುಗ್ಧಸಾರಾಸಿಯೊಳಗೆ ॥ ಆಳಿಸದೆಬಿಡದೆನ್ನಕೃತಿಕೇ
ಳಿದುತ್ತರಂ । ಬೆಳಲಾರದೆನೊಗಂಬೆಮುರ್ದುಕಂಗೆಟ್ಟೊಳ್ವ । ಖೂ
ಳಕುಕವಿಕಾವ್ಯದಂತಲ್ಲಖಂಡಶರ್ಕರೆಯಿನಿದಿಗಿನಿದುಮಾಗಿ ॥ ೨೫॥
ಋತುನಂದನಂತರಣಿಶಶಿಶರಧಿಪರಿಣಯಂ। ರತಿನಗರಿಗಿರಿಸುತಂನಾ

ಶಿಮಧುವಿರಹಮುಂ । ನತದಂಡಯಾತ್ರೆಯಾನಂರಣಂ ನೃಪರೇ
ಳ್ಗೆ ರಾಜಮಂತ್ರಂಗಳೆಂಬ॥ ನುತಿವಡೆದಪದಿನೆಂಟುವರ್ಣನೆಗಳಿಂಸ
ಮಾ । ಶ್ರಿತನವರಸಾದ್ಯಲಂಕಾರಂಗಳಿಂವಿಬುಧ । ತತಿಬಣ್ಣಿಸಂ
ತುಸುರುವೀಕಾವ್ಯಮತಿ ಸೇವ್ಯಮಾದುದೆಂಬೊಲ್ಪುಜನರು॥೩೬॥
ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೀಪುರಾಣದಕಥಾಕುಳಕಮುಂ । ವಿರಚಿಪೇಂಕೈಲಾ
ಸವರ್ಣನಂನಾರದನ । ದರುಶನಂಚನ್ನಬಸವೋತ್ಪತ್ತಿಪುಷ್ಪಕೋ
ತ್ಸವಮಾತನಸುಲೀಲೆಯುಂ ॥ ಅರಸಿನಾಸ್ಥಾನಮುಂಪುರದೇಶವರ್ಣ
ನಂ । ಗುರುಚನ್ನಬಸವನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಂ । ಗೊರೆದಶಿವತ
ತ್ವಮಾಶಿವನೇಕಪಾದದಿಂ ನಿಂದುನರ್ತಿಸಿದಲೀಲೆ ॥೩೭॥ ಪರಮ
ಸೋಮಂವೃಷಭಯಾನಮುರುಲಿಂಗಮುಂ । ದಿವದರ್ಧನಾರೀಶನಜ
ಶಿರಶ್ಛೇದಮುಂ। ದುರುತರದಭಿಕ್ಷಾಟಣಂದಕ್ಷಿಣಾಮೂರುತಿರ್ವಿಷ್ಣು
ಕಂಕಾಳಂಧರ ॥ ಗರಳಧರನಿಂದುಧರನಾಜಲಂಧರನಸಂ। ಹರಣ
ಮಾಚಕ್ರದಾನಂಗಜಾಸುರಮಥನ । ಮಿರದೆದಕ್ಷಾಧ್ವರಂಹರಿಹರಂ
ಕಾಮದಹನಂಶಿವೆಯಕಲ್ಯಾಣಮುಂ ॥೩೮॥ ವರಕುಮಾರೋತ್ಪ
ತ್ತಿತಾರಕಾಸುರನಸಂ । ಹರಣಮಾತ್ರಿಪುರದಹನಂವಸಂತೋತ್ಸ
ವಂ । ಉರುತರದಗಂಗಾಧರಂಬಳಿಕ್ಕಂಧಕಾಸುರಹರಂ ಕಾಲದಹ
ನಂ ॥ ಪರಮಸುಖವಹಮೂರ್ತಿಯರ್ಜುನಗೆಪಾಶುಪತ । ಶರವಿ
ತ್ತಲೀಲೆಯಾಸೋಮಸೂರ್ಯಾನ್ವಯಂ । ಹರಶರಣಚರಿತೆದೀಕ್ಷಾ
ವಿಧಾನಂಷಟ್ಸ್ಥಲಂಸುಕಾಲಜ್ಞಾನಮುಂ ॥೩೯॥ ಇಂತಿವೆಲ್ಲಂಚನ್ನಬ
ಸವಪೌರಾಣದಾ। ದ್ಯಂತಸತ್ಕಥೆಯುಸೂಚನೆಯಿಂದಂಪರಮಸುಖ।
ಸಂತಸದಿಪೇಳ್ದಗೆ ಕೇಳ್ದಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪಠಿಸಿದಗೆ॥
ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗಮನ । ನಂತಸೌಖ್ಯಮುಂ
ಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನ
ಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೪೦॥

ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೧ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪರಮಕೈಲಾಸಗಿರಿಶಿಖರದಾಸ್ಥಾನದೊ। ಳ್ಪ
ರಮೇಷ್ಠಿವಿಷ್ಣುಸುರನರಭುಜಂಗರ್ವೆರಸಿ। ಪರಮೇಶ್ವರಂ
ಗಿರಿಜೆಸಹಿತಮತಿವಿಭವದಿಂ ದೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೆಸೆದನು॥

ಪದ॥ ಶ್ರೀಶದಿವಿಜೇಂದ್ರವಾಗೀಶನತಪಾದಪದ್ಮಕು । ಶೇಶಯಸಮ

ಸ್ತ್ರಿಲೋಕೇಶವಿನಮಿತಸು। ಪ್ರಕಾಶಸನ್ನುತಪುಣ್ಯಕೋಶಪುಷ್ಕರ
ವಿಪುಳಕೇಶಕೀನಾಶನಾಶ॥ ಆಶಾಸುವಸ್ತ್ರಭೂತೇಶಹಿಮಗಿರಿನಂದ।
ನೇಶಪಾವನತರಸುವೇಷನಿಜಭಕ್ತಭವ। ಪಾಶವುಂಪರಿದುಜಗದೀ
ಶಪಂಪಾಪುರೀವಾಸನೀನ್ನಲಹೆಮ್ಮನು ॥೧॥ ಈಕಥೆಗೆಮೊದಲಾವು
ದೆನಲೀಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯೊಳು । ಲೋಕವೀರೇಳಜಾಂಡದೊಳೊಪ್ಪಲ
ಲ್ಲಿಭೂ । ಲೋಕವಿಪ್ಪರ್ದುನೋಡಲ್ಕೈವತ್ತುಕೋಟಿಯೋಜನದ
ಳತೆಯೊಳ್ಳಿಕ್ಕ್ರಗ ॥ ಆಕಾರಗಂತದರೊಳೇಳ್ದ್ವೀಪವುನಿತುವುಂ।
ಶ್ರೀಕರದಿಸಪ್ತಾಬ್ಧಿವೇಷ್ಟಿಸಿರೆಲವಣರ । ತ್ನಾಕರಂನೊಡಲಜಂಬು
ದ್ವೀಪವುಂಬಳಸಿರಾವುಣೀಯುಕವಾದುದು ।೨॥ ಮಕರಕರ್ಕಟ
ಕಮತ್ಸಾಲೂರಕಿಂಜುಳಕ। ನಿಕರತಿಂಶ್ರಮಿತಿಮಿಂಗಿಳಮುಖ್ಯಜಲ
ಚರ। ಪ್ರಕರದಿಂಮೊಸಳೆನೀರಾನೆನೀರ್ಪಾವುನೀರುಡುಗಳೆಸಮೂ
ಹದಿಂದ ॥ ಅಕಳಂಕರತ್ನಂಗಳೀಗ್ಗಿಯಿಂದೈತಪ್ಪ। ಸಕಲಭಂಗದಸು
ಳಿಯುಸಪ್ಪಳಿಗಳಿಂದೊಳಗೆ। ತಕಪಕನೆಕುದಿವವಡಬಾಗ್ನಿಯುಕಳಾ
ಪದಿಂದಾಕಡಲ್ಗಂಗೆಸೆದುದು॥೩॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆನಡನಪೇರ್ದ್ವಡಗುಗಳ।
ಬಿಡಗುಗಳಘುಡಿಘುಡಿಸುತೇಳ್ವಮುತ್ರಾಸ್ರೀಗಳಕೇಳಿಗಳ ।ಬಿಡಬಿ
ಡದೆಪಡೆತಪ್ಪನೀಚಿಗಳರೋಚಿಗಳನುಗುಳ್ವನವರತ್ನಂಗಳ ॥ ಎಡೆ
ಯೆಡೆತೊಳಟಕಿರಿದಡೋಣಿಗಳಸ್ರೀಣಗಳ। ಸಿಡಿಸಿಡಿದುರುಳ್ವಜಲ
ಬಿಂದುಗಳಪೊಂದುಗಳ। ತಡತಡಿಗಡರ್ವಜಲದೊತ್ತುಗಳವುತ್ತುಗ
ಳಪದಪಿನಿಂಕಡಲೆಸೆದುದು ॥೪॥ ಹರಿಯುಳಿಯದಬುಜಜಂಮೊಮ್ಮ್ರು
ನಿಂದಿರೆಕುವರಿ । ಸುರಗಂಗೆಸತಿಸುರರಪ್ರೋರೆವಚಂದ್ರಂಸುತಂ। ಸುರ
ಪತಿಗೆಸಕಲಸಿರಿಯಿತ್ತುಗಿರಿಜೆಯುತಮ್ಮನಂಹಾದ್ದನೆನುತಲಬ್ಧಿ।
ವರಮುನೀಸ್ವರನಿಂದಶರಧಿಜವುದಗ್ನಿಯರೊ । ಳಿರದೆಕಡುನೊಂ
ದುವಡಬಾಗ್ನಿಯುಂಗಳಗತಂ। ಪಿರಿದುಭಂಗವನಾಂತೆನೆನುತಬ್ಧಿತಗ್ಗಿ
ತುಂಡಿಪ್ಪಕುಂದನೊಳೆಸದುದು ॥೫॥ ಈತೆರದೊಳಬ್ಧಿತನ್ನಂಬಳ
ಸಿರಲಸ್ಸು॥ಕೇತಾರಗಯೆನೀಲಕಂಠಸಿರಿಶೈಲಸಂ। ಪ್ರಾತಗೋಕರ್ಣ
ಪಂಪಾಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳೆಂಬಸುಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳು ॥ಖ್ಯಾತಿಯಿಂತನ್ನೊ
ಳೆಸವಿರಲಪ್ಪಿಸುತವುನಿ । ವ್ರಾತವುತಿಥಮಾರ್ಗಹಾವುಮೋ
ಕ್ಷಂಗಳನ । ಶ್ರೀತತಪದಿಂಪಡೆವಪೆಂಪುತನಗೆಸೆಯೆ ಜಂಬುದ್ವೀಪ
ವೊಪ್ಪಿರ್ದುದು ॥ ೬ ॥ ಸಿಂಗರದಸಿರಿಯಂತೆನವಖಂಡಮಯುವೊ
ಪ್ಪು। ವಂಗದಂತಧಿಕವಿಷಯಾಳಿಮುಖಮಂತರಿ । ಕ್ಷಾಂಗಣದೊಳು
ರುಸೌವ್ಯಗುರುರಾಜಹಂಸತೇಜೋಮಯಂಖ್ಯುಷಿಗಳಂತೆ॥ತುಂ

ಗಕುಲಗೋತ್ರಶೋಭನವು ಯೆಂಭೂಮಿಪೆಗ| ಣಂಗಳಂತೆಸವೆ ವಾಹಿನಿವು ಯುಂಕಾಮಿನಿಯೋ । ಳ್ಪಿಂಗದಾಶಾವಲಂಬಿತವು ನಿಸಿಮೆರವ ಜಂಬುದ್ವೀಪವೆಸೊಪ್ಪಿದುರ್ದು ॥೭॥ ಇಂತು ತದ್ವೀಪದವನೀವುಧ್ಯದೋಳ್ಪ್ರಗಣ| ಸಂತತಿಗಳೀಗೆಜ್ಜೆಚಂದ್ರಾರ್ಕಬಿಂಬಂಗ| ಳುಂತೆಸೋರ್ಪ್ಪ ಕುಂಭಂಗಳೆದ ಕೋಡಗ್ಗಲ್ಲಳೀಕೋಡಗ್ಗಳಾಕಂದರದೊಳು ॥ ಅಂತರತ್ನಂಗಳೀವುಣಿವರಜೀಕಳಧಾತ| ಕಾಂತಿ ಪೊಂಜೂಲೆನೆವಿರೂಪಾಕ್ಷನಡರೆಬೊ| ಮ್ಮಂತಿರ್ದ್ದತೋರ್ಪ್ಪ ಪಟ್ಟದದಂತಿಯೆಂದೆನಲ್ಕನಕಾಚಲಂ ವೆರೆದುದು ॥೮॥ ಸುತ್ತಲುಂ ಮೇಲೆ ದಿಕ್ಪಾಲಕರನಗರಂಗ| ಳೊತ್ತೊತ್ತೆಯಿಂ ರುದ್ರವಿಷ್ಣು ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳ । ಪತ್ತನಂಗಳ ನಾಂತಪೇರ್ವೆರ್ವೆಯಿಂ, ಶೃಂಗಶೃಂಗಿಸುವಾವುಹಾಕನಕಗಿರಿಯು ॥ ಒತ್ತಿದಿಹ ದಕ್ಷಿಣಾಶೆಯೊಳೊಂದು ಸಕಲದಿಗು । ಭಿತ್ತಿಯಂ ಬೆಳಗುತಂ ಸರ್ವದೇವರ್ಪ್ರಜೆ । ಸುತ್ತಮಿಹ ಪಟಿಕಸಂಘಟಿತಲಿಂಗವೊಎನಲು ಕೈಲಾಸಗಿರಿ ವೆರೆದುದು ॥೯॥ ಸಾಹಸ್ರಕೋಟಿಶುಭ್ರಾಂಶುಗಳೆರುಚಿರಸವು ನಾ| ಪರಂ ಹಿಳಿದು ತನ್ನ ಯಕಳೆಯು ಕೂಡಿಕ| ಣ್ಗಾಹಿನಿಂಘಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಘುಟಿಕೆಯೋ ಸಕಲಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ॥ ದೇಹನಿರ್ಮಳತೆಯೊಬ್ಬಳಿಯಿಂ ಶಿವಂಗೆಸ । ನ್ಮೋಹಿತೋದ್ಯತ್ಪ್ರೀತವಾದುದೊಯೆಂತೆಂತು । ಮೂಹಿಸುವಡೆಂದೆನಲು ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಂ ರಾವುಣೀಯ್ಯಕವಾದುದು ॥೧೦॥ ತೋರ್ವಕಣಿಯಲ್ಲಪರುಷದಕಣಿಗಳಗ್ರದಿ ಪ್ಪೊ| ಗರ್ವಡೆದರತ್ನಂಗಳ್ಕೈದೆಚಿಂತಾರತ್ನ| ಮೂರ್ವಿಬೆಳೆದಿಪ್ಪ ತರುಗಳ್ಕಲ್ಪತರುಗಳೆಲ್ಲಲ್ಲಿಗಿರಿಸಾನುವಿಂದ ॥ ಸೋರ್ವ್ವನಿರ್ಜರರಸಂಸಿದ್ಧರಸವುಲ್ಲಿರ್ಪ್ಪ| ಸರ್ವ್ವಮೃಗವುವೆ ಪುಣ್ಯಮೃಗಕುಲಂ ಪೊಗಳೆಸಾ| ಸಿದ್ಧರಹಿಪನೆರ್ರೆಯುರೆಂದೆನಲು ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಂ ಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೧॥ ಆಗಿರಿಯು ಮೇಗೆರಂಜಿಪುದತುಳವೀರಶೈ| ವಾಗಮದ ಕೋಟೆಯಿಂದ ವ್ರತದಗಳಿಂದೆ ವೆಕ್ಕ । ರಾಗ್ಯದಾಳ್ವೇರಿಯಿಂಜ್ಞಾನಕೇತುಗಳಿಂದೆ ಭಕ್ತಿಗಳತೆನೆಗಳಿಂದ ॥ ಮೇಗೆಸವ ಮುಕ್ತಿಮುಗಿಲಟ್ಟಂಗಳಿಂ ಶ್ರುತಿಯ । ಜಾಗಿಲ್ಗಳಿಂ ಸತ್ಕದುನ್ನತಕದಂಗಳಿಂ । ಬಾಗೆಪುಣ್ಯಂಗಳನಿವಾಸವು ಘನಾಶವೂ ಕೈಲಾಸವಾಸವುಂದು ॥೧೨॥ ಸರುಷದಿಂದಲ್ಲಿಪ್ಪನೀಶನರಿಭೂಷನಗ । ವರಜೇಶನುಗ್ರಭವಭಯುವಿನಾಶಂದಿವಾ । ಕರಕೋಟಿಸುಪ್ರಕಾಶಂ ಮುಕ್ತಿಕೋಶಂ ಶಶಾಂಕಲೇಖಾವತಂಸಂ ॥ ಸುರರಕ್ಷನಸುರಸಂಹಾರದಕ್ಷಂಗಕ್ಷ । ಕರಿಕುಂಭವಿದಳನಾಪೇಕ್ಷ ಹರ್ಯಕ್ಷನುಂ| ಹರಿಯುಕ್ತಿಪೂಜಿತಪದಂ ತ್ರಿಯುಕ್ಷಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ

ಕ್ಷಂವಿನೋದದಿಂದಂ ॥೧೩॥ ಪ್ರತಿದಿನಂಬಂದೋಲಗಂಗೊಡುತ್ತೆಸುರಿಯುಜ। ಸ್ತುತಿಯಲಾಲಿಸುತೆನಾನಾಲೋಕಪಾಲಕಸ್ಥಿತಿಯುಂವಿಚಾರಿಸುತೆಸದ್ಭಕ್ತಭಕ್ತಿಗೊಲಿಯುತ್ತೆಗಿರಿಜಾತೆಸಹಿತಂ॥ ಅತಿವಿಭವದಿಂದೆಸದುನಿಜನಿಜಸ್ಥಳಕೆಸಿರಿ। ಪತಿಮುಖ್ಯರಂತೆರಂಗಳೆನರಿದುಕಳುಪಿಪಶು। ಪತಿವಿಮಲಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದೊಳೆಜಗಮಂಪಾಲಿಸುತ್ತಿರ್ದನು ॥೧೪॥ ಅಂತೊಂದುದಿನವೊಂದಿನಂತೆಶಿವನೋಲಗಕೆ। ಸಂತವಿಷ್ಣುಗಳಗಣಿತಾಂಬುಜಭವಸುರರಪ। ಸಂತತಿಶಿಖಿಪ್ರಜಂಯುಮಸಮೂಹಂನಿರುತಿನಿಕರವರುಣವರ್ಗಂ ॥ ಮುಂತೆವಾಯುನಿಕಾಯುಮೊಂಕುಬೇರೌಘಮೋ। ರಂತೀಶಸಂಚಯಂಗರುಡಂಮರಾಳಂಗ। ಜಂತಗರೊಕ್ಕಣಂನರಂನೆಗಳೆರಳೆಕುದುರೆಯೆತ್ತುಗಳೊಳ್ಳೈತಂದರು॥೧೫॥ ಸುಮನೋಗಣಂರಾಕ್ಷಸಸ್ತೋಮಮುಂಯಕ್ಷ। ಸಮುದಯಂಕಿನ್ನರವ್ರಾತಮುಂಗಂಧರ್ವ। ಸಮಿತಿಕಿಂಪುರುಷತತಿವಿದ್ಯಾಧರಾಳಿಯುಂಸಿದ್ಧಸಂತತಿಗರುಡರ॥ ಸಮುದಾಯಮುಂಮುಯೂರರನೆರವಿಗುಹ್ಯಕರ। ಸಮುದಾಯಮುರಗಬೃಂದಂಪಿಶಾಚಕೋತ್ಕರಂ। ಕ್ರಮದಿಂದಮಾನವಚಯಂರಾಗದಿಂದೀಶನೋಲಗಕೆಬರುತಿರ್ದುದು ॥ ೧೬ ॥ ತವಕದಿಂದ್ವಾದಶಶಾರ್ವರಗೊಂದಣಂಮುಹೋ। ತ್ಸವದೊಳೇಕಾದಶಮಹೇಶ್ವರರಹೊರಳಿವೈ। ಭವದಿನಾನಾಗ್ರಹಂಗಳತಂಡಮೊಲವಿನಿಂದಿಹನವಬ್ರಹ್ಮರೊಗ್ಗು ॥ ಸುವಿಲಾಸದಿಂದಷ್ಟವಸುಗಳತೆರಳ್ಕೆಘನ। ಜವದಿಂದಸಪ್ತಋಷಿಗಳನೆರವಿಹರುಷದಿಂ। ತವೆಚತುರ್ದಶಮನುಗಳೊತ್ತೊತ್ತೆಯಾಶಿವನನೋಲಗಕೆಬಂದುದು ॥೧೭॥ ಭರತರಂಬಿಡಿದುಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆರೋಮಷಭಾ। ಸ್ವರಭರದ್ವಾಜಪರಾಂಡವ್ಯಮಾರ್ಕಂಡೇಯ। ವರರೋಮಜವ್ಯಾಸಬಕದಾಲ್ಭ್ಯಶುಕಪರಾಶರಭೃಗುವಗಸ್ತ್ಯವೈತ್ರಿ॥ ವರವಾಲಖಿಲ್ಯಗಾಲವಗರ್ಗ್ಯದುರ್ವಾಸ। ಶರಭಕೌಂಡಿನ್ಯಪುಷ್ಕಲಪುಷ್ಪದತ್ತಭಾ। ಗುರಿಸನಕನಾರದಸನತ್ಕುಮಾರಾದಿಮುನಿವರರ್ವೈದೆಬರುತಿರ್ದರು॥೧೮॥ ಸಿರಿಸರಸ್ವತಿಶಚಿಯುಹಲ್ಯಾಲೋಪಾಮುದ್ರೆ। ಯುರುಮರುಂಧತಿಮುಖ್ಯಪುಣ್ಯಾಂಗನಾಜನಂ। ಸುರಸೆಯೂರ್ವಶಿರಂಭೆಮೇನಕೆತಿಲೋತ್ತಮಾದ್ಯಮರವೇಶ್ಯಾಸಮೂಹಂ॥ ಪರಮಜಾಹ್ನವಿಸರಸ್ವತಿಕುಮುದ್ವತಿಪುಣ್ಯ। ಚರಿತೆಕಾವೇರಿಗೋದಾವರಿಗಳೆಂದೆಂಬ। ತರತರದನದ್ಯಂಗನಾಜನಂಶಿವನೋಲಗಕ್ಕೆನಡೆತರುತಿರ್ದುದು ॥ ೧೯ ॥ ರಾಗದಿಂಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯುರಾಚೌಷ

ಷ್ಟಿ । ಯೋಗಿಣಿಯರಷ್ಟದಿಕ್ಪತಿಯರಶ್ವಿನಿಯರಾದ । ಯರಾಗಿರ್ದಪ್ಸ
ರಾಂಗನೆಯರಖಿಳರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರತಿನಿಬಿಡವಾದ ॥ ನಾಗಕನ್ನಿ
ಯರಷ್ಟವಿಧಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು । ರ್ಭ್ರಗಗನಲೋಕಂಗಳಬಲಾಜನಂ
ಗಳಿಂ । ಬಾಗಿಪಾರ್ವತಿಯಸಮ್ಮುಖದೊಳತಿಭಕ್ತಿಯಿಂನಿಂತಿರ್ದ
ರೇವೇಳ್ವೆನು ॥೨೦॥ ಎಡಗಡೆಯೊಳಧಿಕತರವಿಭವಿಂನಾರಿಯರ। ಗಡ
ಣದಿಂಗಿರಿಜೆರಂಜಿಸಲಿಂದ್ರರುಗಳೆವಂ ।ಗಡಗೂಡಿವಿಷ್ಣುಕಟ್ಟಿಕ್ಕೆಸೋ
ಳ್ಕರೆಯೆ ಸಂಯಮಿಗಳಸಮೂಹದಿಂಗಂ ॥ ಬಿಡದೆದಕ್ಷಿಣಸಭಾಗ
ದೊಳುನವಬೊಮ್ಮರುಗ । ಳೊಡಗೂಡಿಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಿರಲ್ಕ್ವೇ
ದವು । ಪ್ಪಡಿಸೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನರತ್ನಸಿಂಹಾಸನದೊಳೀಶ್ವರಂರಂಜಿಸಿ
ದನು ॥ ೨೧ ॥ ಅಲುಗೆಭುಜಸ್ಪಂದೆಂಬಫಣಿಗಳಾಭರಣಮವು । ತೊ
ಳಗೆಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶತನುಕಾಂತಿ । ಬೆಳಗೆದಿಗ್ಬರಿಪೃಷ್ಠರಂಗ
ಳಂಸ್ಮರಭಸ್ಮಧೂಳಿಯಂಗದೊಳೆಸೆಯಲು ॥ ಸುಳಿಪಲ್ಗಳುರಿಥಳತ್ಥ
ಳಿಸೆಕೆಂಜೆಡೆಮಿರುಗೆ । ತಲೆಮಾಲೆಗಳ್ಶೋಭೆವೆತ್ತುರಂಜಿಸೆನುದನ।
ಬಲಶಿಕ್ಷನಮಳಭಾಳಾಕ್ಷಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿರ್ಗಂವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥೨೨॥
ಅರುದ್ರಸಮ್ಮುಖದೊಳತ್ರಿಪಭವಮಿಂವಿಜಯ । ವೀರಭದ್ರನ್ನಂದಿ
ಕಾರ್ತಿಕೇಯಂಭೃಂಗಿ। ವೀರವೀರಕನತುಳರೇಣುಕಂದಾರುಕಂಕಂ
ಕಾಳಧರಗಣವರಂ ॥ ಭೈರವಂಚಂಡೇಶಕೂಷ್ಮಾಂಡನಂಗರಾ । ಧಾ
ರಗಗನಾಂಗಧೂಮಾಂಗಶೈಲಾಂಗರೆಂ । ಬಾರೌದ್ರರೂಪಿನಮಹಾ
ಗಣಂಗಳ್ಮಿರದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥ ೨೩ ॥ ಕಡಲೇಳನೊಮ್ಮೆ
ಸುರ್ರಿಂದುಪೀರುವಮಹಾ । ವಡಬಂನಿಮಿಂಚುಬುಳುವೆಂಬನಾಸು
ಗಿಯುಮಡಿ । ವೆಡೆಯಕೀಳ್ತುಂಧರೆಯನೊಬ್ಬರಳೊಳಾಸ್ಸಮುನಿ
ದೊಡೆಸಕಲಜಗವನೊಮ್ಮೆ ॥ ಸುಡುವಕನಕಾದ್ರಿಯಂಪಿಡಿಗುಂಡ
ಮಾಳ್ಪನಭ । ದೆಡೆಯುಡುಗಳಂಕಳಲ್ಚುವಸೂರ್ಯಮಂಡಲವ ।
ನೊಡವಘುಡುಘುಡಿಪಸಿಡಿಲಂಸೀಳ್ವರುದ್ರಗಣಮುಡೆವಿಡದೆಕಣ್ಗೆಸೆ
ದುದು ॥೨೪॥ ಪಂಚವದನಂಗಳಿಂದಶಭುಜಂಗಳೊಳೆತಿರಿ । ಪಂಚ
ನೇತ್ರಂಗಳಿಂವಿಷಕಂಠದಿಂದೆಸೆಗೆ । ಮಿಂಚುವೆಲುಮಾಲೆಯಿಂಪಿಡಿದಾ
ತ್ರಿಶೂಲಡಮರುಗದೊಳಂಕಂಜೆಡೆಗಳ ॥ ಗೊಂಚಲ್ಗಳಿಂದೆಸೆವಡುದು
ದುಷ್ಟವ್ಯಾಘ್ರಚ। ರ್ಮಾಂಚಲದೊಳೈದೆಸಾರೂಪ್ಯದವರತ್ರಿತ್ತ। ಲುಂಚ
ಲಿಸದಪ್ಪಸಾಲೋಕ್ಯಸಾಮೀಪ್ಯದವರೆಸದಿರ್ದ್ದರೇನೆಂಬೆನು॥೨೫॥ಸ
ಮ್ಮುಖಂಬಿಡಿದುನಿಲಿಪರಿಯಜರ್ದ್ದಿಗಧಿಪ । ರ್ನಿಮ್ಮದೆಸೆಗಳಸಾರ್ದ್ದನಿ
ಷ್ಠಿಮುನಿಪಾಲಕ । ಸುರ್ವಮ್ಮನಿರಿಯಸುರರಿರಚಲ್ಬೇಡಮುಖಿಳದವಿ

ಜಾಳಿಗೆಜಬಜಿಸಬೇಡ ॥ ದಿವ್ಯದರ್ಗುಜುಗುಜಿಸದಿರಿಯೆತುಳಿರು
ದ್ರಗಣ। ಮುಮ್ಮಸಗಬೇಡೆಂದು ತತ್ಸಭೆಯೊಳಾನಂದಿ । ಯುಮ್ಮ
ಹಾಕಾಳಭರ್ಗರಾಭರಿಗಳಂಮಾಡುತಿರ್ದರತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥೧೬॥
ಬಿರುಬಿರುನೆಕಂಗಳಂಬಿಟ್ಟುಪಲ್ಲಂಕಿರಿದು । ಮುರುಗಿಸುತೆಮೊಗಮ
ನಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರದೊಳ್ನಿಂತು । ತರತರಿಸಿನಿಲ್ಲುತಂಕಂಠಮಂಹಿಂದಕ್ಕೆ
ತಿರುಪಿಜರ್ರನೆಚೆರಮುತಂ ॥ ತಿರುತಿರುಗಿತಿರ್ರೆಂದುತಿರುಗುತಂಧಿಮಿಜ
ರಂ। ಜರಜರಮೆತ್ತಭಿನಯಿಸಿಹಾಸ್ಯರಸಮಂಸಭೆಗೆ । ಕರಕರಮೆತ್ತಂ
ಭೃಂಗಿಸೂಕ್ತಿಯಿಂನಟಿಸುತಂಶಿವನಿದಿರೊಳೆಸದಿರ್ದನು ॥೧೭॥ ಎ
ಸೆವಪಂಚಮಮಧ್ಯಗಾಂಧಾರಷಡ್ಜಮೋ । ಹಸುವಧೈವತಋ
ಷಭವರನಿಷಾದಸ್ವರದ । ಪೆಸರಬಂಕಾಕಲಿಕಲಮಂದ್ರತಾರಮಂ
ಬಿವರನಿಲುಕಡೆಯನರಿದು ॥ ಪೊಸಬಣತೆಬೆಡಗುಮಧುರನ್ನಯಂ
ಗಳೊಳೆಸೋ। ಬಿಸುವತಾನಂಗಳೊಳ್ಪೈಕಲರಾಗಂಗಳಿಂ । ದೊಸೆದು
ತುಂಬುರನಾರದರ್ಪಾಡುತಿರ್ದರೊಂದೆಸೆಯೊಳತಿವಿಭವದಿಂದಂ ॥೧೮॥
ಘನಸುಷಿರಮಾನದ್ಧತತಮೆಂಬವಾದ್ಯನಿ । ಸ್ವನದೊಳಂಗೋಪಾಂ
ಗಪ್ರತ್ಯಂಗಪರಿಭಾ । ಷನೆಮಂಡಲಂಗಳಿಂಶುದ್ಧದೇಶಿಗಳೊಳಳವ
ಡಿಸಿಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತದಿಂ ॥ ಅನುಗೊಳಿಸಿಬಿಂದುಜಕ್ಕಡಿಕೋಲಚಾ
ರಿಗ । ಳೊಕ್ಕನೆಗಾಳ್ಕಾಸಕ್ಕೈಮರೆತಿವಟಮುಡುಹುವು। ಜ್ಞನಿತುಭೇ
ದಂಗಳಿಂನರ್ತಿಸುವನೃತ್ಯದಬಲಾಜನಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೯॥ ಇಂ
ದ್ರಾಣಿಯಿಂದಪಿಳಿಶೃಂಗಾರಮಾವೀರ । ಭದ್ರನಿಂವೀರಮಾಸ್ವರಮನ
ದೊಳಂಕರುಣ । ಮದ್ರಿರೂಪದಮರುಳ್ಗಳಿಂದದ್ಭುತಂಭೃಂಗಿಯಿಂ
ಹಾಸ್ಯಮಾಭಕ್ತರ ॥ ನೃದ್ರಚನೆಯೊಳ್ಭಯಮುನೆಲುಮಾಲೆಪ್ರ
ಲಿದೊಗಲಮುದ್ರೆಯಮೆಂದೆಬೈಭತ್ಸರೌದ್ರಂಮುಹಾ। ರುದ್ರಗಣದಿಂ
ಮುನಿಗಳಿಂಶಾಂತಿಯನಲಭವಸಭೆನವರಸದೊಳೆಸದದು ॥೨೦॥ ಕ
ಡೆಪಮಂಪಿಡಿದುಧನದಂರಾಜಿಸಗ್ಗಿಂಡಿ । ವಿಡಿಯೆಮರುಣಂಮುರುತ
ನರಳೆಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯಂ। ಪಿಡಿದುಬೀಸುತ್ತಿರುತಿಕಾಳಂಜಿವಿಡಿಯೆಸುರ
ಪತಿರನ್ನಗನ್ನಡಿಯನು ॥ ಪಿಡಿಯೆಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರುಭಯಚಾಮರ
ಗಳಂ। ಪಿಡಿದುಧಾಳಿಸೆಹರಿಯಜಾದ್ಯಮರಸಂದೋಹ । ಮಡಿಗಡಿ
ಗೆನ್ಯೈಯುಕ್ತಮಗುಳೆದ್ದುನಿಂದಿರ್ದನುತಿಸಿದರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೨೧॥
ಜಯತುಭವಹರಜಯತುಭಾಳಾಕ್ಷಜಯತುಶಿವ। ಜಯತುಭಿಕ್ಷಾ
ಟನಪ್ರಿಯಜಯತುಭೀಮಾಂಗ । ಜಯಭುಜಗಭೂಷಜಯ ಜಯ
ತುಭೇದಾಭೇದ್ಯಜಯತುಭೈರವಜನಕನೆ ॥ ಜಯಭೋಗಿಶಯನ

ನೇತ್ರಾರ್ಜಿತಪದದ್ವಂದ್ವ। ಜಯತು ಭೌಮಾಪರಗ್ರಸಕಲಾಜೂಟಜಯ। ಜಯಮದನಭಂಗಗಂಗಾಂಭಃಕಣಾಧಾರ ಜಯತು ಜಯತೆನುತಿರ್ದರು॥೨೦॥ ಜಯಜಯತು ಸದ್ಭಕ್ತಭಕ್ತಭವಭಯನಾಶ। ಜಯಜಯತು ದಿಕ್ಪಾಲಫಾಲಪಾವಕನೇತ್ರ। ಜಯಜಯತು ಪರಬೊಮ್ಮಬೋಧಾರಾಧ್ಯ ಜಯಜಯತು ನಿರ್ವಾಣಯನೆ॥ ಜಯಜಯತು ಸಿರಿನಾಧನಾಥನಾಥಾಭಾವ। ಜಯಜಯತು ಕೀನಾಶನಾಶನಾಶವಿದೂರ। ಜಯಜಯತು ನಿಷ್ಕಾಮ ಕಾಮವಿಜಯವಿರಾಮ ಜಯತು ಜಯತೆನುತಿರ್ದರು॥೨೨॥ ಎಂದಿಂತು ನುತಿಪ ಹರಿಯಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ। ನಂದುಕೃಪೆಯಿಂ ನೋಡಿ ಕರಕರದು ಕಣ್ಣಿನ್ನೆ। ಯಿಂದಂತರಂಗಳರಿದೊಡನೆ ಮನ್ನಿಸುತೆಮನಿಗಳ ಭಕ್ತಿಗಮ್ಮಚ್ಚುತ॥ ಕುಂದಧವಳಂ ಸಭಸಮ್ಮಂಗನಗಜಾಂಗನಾ। ನಂದಸಂಬಂಧನಾಲಿಂಗನಮ್ಮತಾಂಗನೆಯೊ। ಳೊಂದಿದಭವಂ ತ್ರಿಯಕ್ಷಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂದೋಲಗದೊಳೆಸದಿರ್ದನು॥೨೪॥ ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಂ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ॥೨೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

೨ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೀಶಂ ತನ್ನ ಚಿತ್ಕಳೆಯ। ನುರ್ವಿಯೊಳಗುದಿಸೆಂದೊಡೇಕೆನಲು ಬಸವಾದಿ। ಸರ್ವರುಂ ನಿನ್ನ ಬರವಂ ಬಯಸುತಿಹರದಂ ಕೇಳೆಂದು ಪೇಳ್ದನಂದು॥

ಪದ॥ ಗಳಸಂಧಿಸಮ್ಮಿಳಿತಗರಳಾಷ್ಟವಿಗ್ರಹೋ। ದ್ವಾಲವೃಷಭಯಾನ ಕಮಲಾಸನಾನತಪಾದ। ಖಳತನುದ್ವ್ಯಧೀಕೃತ ಪ್ರಕಟಕೈಲಾಸಗಿರಿಶಿಖರಸೌಮ್ಯಾಗ್ರಯ॥ ತಿಳಿಯೆ ಷಡ್ಗುಣದಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ಪಾರ್ವತಿಯ। ಕಲಶಕುಚತಟಕುಂಕುಮಮುದ್ರಾಂಕಿತವಕ್ಷ। ಸಲಹು ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಲೋಕಾರಾಧ್ಯ ಕಾಕ್ಷ ಭಾಳಾಕ್ಷ ನತಜನರನು॥೧॥ ಈ ವಿಭವದಿಂದ ಭವನಿರಲಗಜೆ ಕೇಳ್ದಳೆಲೆ। ದೇವ ಕೇಳೆಂದು ನಂದ್ಯಾದ್ಯಮರಗಣಕುಲಮು। ನಾವಸುಮತಿಗೆ ಕಳುಪುತದಕೆ ತತ್ಸ್ವೋಪದೇಶಕೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ಕಳೆಯನು॥ ನೀವ್ಪೊಡನೆ ಕಳುಪಿದಪೆನೆಂದಿತ್ತ ನಂಬುಗೆಯ। ಪಾವನನನಿರೂಪಮಂ ಸಲಿಸಬೇಡವೆ ಯೆನಲು। ಭಾವಿಸಿ

ಶಿವಂ ತನ್ನ ಹೃತ್ಕಮಲಮಧ್ಯಚಿತ್ಪ್ರಣವರೂಪವನೆನೆದನು ॥೨॥ ನೆ
ನೆಯಲಾಚಿತ್ಪ್ರಣವವೇಹೊಳೆದು ಶಿವಷ । ಡಾನನದಿಂದೆ ಕೋಟಿಸೂ
ರ್ಯಪ್ರಭೆಯೊಳವತರಿಸಿ । ಘನತರದದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನಾಂತು
ಮುಂದೆನಿಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ಅನುನಯದೊಳೆರಗಲಾಷ
ಣ್ಮುಖಿಯನೊಲಿದೆತ್ತಿ । ವಿನಯದಿಂದಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾಡಿ ತೊಡೆಯೊಳೆ
ಗಿಟ್ಟು । ಮಿನುಪರದನದ್ಯುತಿ ಸಭಾಂತರವವೆಳಗೆ ತತ್ಕುಮಾರನೊಳೆ
ಗಿಂತೆಂದನು ॥೩॥ ಕೇಳ್ಕುಮಾರ ನಂದಿಮುಖ್ಯಾಮರಗಣಂ ಧರೆಗೆ ಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಮಾನವಜನ್ಮದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ । ಬಾಳ್ಕೆಯಿಂದಿರ್ಪರ
ಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ನೀಂ ಜನಿಸಿ ಶಿವತತ್ವಷಟ್ಸ್ಥಲವನು ॥ ಅಳ್ಕರಿಂದುಪದೇ
ಶವಿತ್ತು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸರಿಸ । ವೆಳ್ಕೆಮನಲಾಕುಮಾರನತಿಶಯದೊಳೆರ
ಗಿಪಣೆ । ಯೊಳ್ಕರಗಳಿಟ್ಟು ಬಿನ್ನೈಸಿದಂ ಪರಶಿವಂಗಾದರದೊಳಾಕ್ಷ
ಣದೊಳು ॥೪॥ ಮಾನವರೊಳಾಂ ಜನಿಸಿ ಶಿವತತ್ವಷಟ್ಸ್ಥಲನಿ । ಧಾನ
ಮಂ ನಂದಿಮೊದಲಾದಮರಗಣಕುಸುರ । ಲೇನಿದಕೆ ಕಾರಣಮೆನ
ಲ್ಶಿವಂ ನಕ್ಕು ನೀನರಿಯದ ರಹಸ್ಯಮುಂಟೆ ॥ ಈ ನಮ್ಮ ನಿಜತತ್ವಚಿ
ತ್ಕಳಾರೂಪೀ ಷ । ಡಾನನಂಗಳೊಳೆ ಷಟ್ಪ್ರಣವರೂಪಾಗಿಪ್ಪೆ । ನೀ
ನೆ ಷಣ್ಮುಖಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮ ಕೇಳಬೇಕೆಂದೊಡಾಂ ಪೇಳ್ವೆನಿನ್ನು ॥೫॥
ಕೇಳಾದೊಡೆಲೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮ ಪಿಂತೆ ಕೆಲ । ಕಾಲದೊಳಗೊಂದು ದಿವ
ಸಂ ನಂದಿಭೃಂಗಿಮಾ । ಕಾಳಮೊದಲಾದಸಂಖ್ಯಾತಗಣದೊಡನೆ ಗಿ
ರಿಜಾತೆಸಹಿತೀಕ್ರಮದೊಳು ॥ ಓಲಗಂಗೊಟ್ಟಿಪ್ಪ ಸಮಯದೊಳು
ನಾರದಂ । ಲೀಲೆಯಿಂ ಬಂದೆಮಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಿ । ಫಾಳವಿನ್ಯ
ಸ್ತಪುಟನಾಗಿ ನಮಿಸುತಿರೆ ನಂದೀಶನಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ ಎಲೆಮುನಿಪ
ನೀಂ ಬಂದಕಾರ್ಯಮಂ ದೇವೇಶ । ನೊಲವರಿದು ಬಿನ್ನವಿಸೆನಲ್ಕಾ
ದರ್ಸುನಿ । ಶ್ಟಲಚಿತ್ತದಿಂದೆಮ್ಮನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಭವನಿಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯೊಳು
ಲೋಕಂಗಳ ॥ ತೊಳಲಿದೆಂ ಸಕಲಲೋಕಂಗಳೊಳು ಶಿವಭಕ್ತಿ । ಬೆ
ಳೆವುತಿರ್ಪುದು ದಿನದಿನಕ್ಕತ್ತ ಭೂಲೋಕ । ದೊಳಗಿಪ್ಪ ಭರತಖಂಡ
ದಕರ್ಮಭೂಮಿಯೊಳ್ಗೆಪಬಲಸೂಯ್ತೆಂದನು ॥೭॥ ಸತ್ಯಮಳಿ
ದುದುಸದಾಚಾರಂಗಳಡಗಿಪರ್ । ವತ್ಯಾಧಿಕಶಿವಭಕ್ತಿಗಳ್ಮಸುಳ್ದಿಪ್ಪ
ವೌ । ಚಿತ್ಯಶೀಲಂಗಳರತವು ಶಿವಾಗಮಪುರಾಣಂಗಳವು ಕನಸಾದ
ವು ॥ ನಿತ್ಯಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳುಡುಗಿದವಧಿಕಸದ್ಧರ್ಮ । ಕೃತ್ಯಮವು
ಬಯಲಾಯ್ತು ಧರೆಯ ರಾಜನೃಪಂ । ಪ್ರತ್ಯೇಕಮವಿಚಾರದುರ್ನೀ
ತಿದುಷ್ಕೃತಾಸ್ವದಿಗಳಾಯ್ತೆಂದುಸುದರ್ಗಂ ॥೮॥ ಜಿನಬುದ್ಧಚಾರ್ವಾ

ಕಮುತಮಿರದೆಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊ । ತನಮಾಗಿಪಿರಿದುಶಿವಮತಮನುರೆಜರಿ
ವ್ರತಂ। ಶಿವಲಿಂಗಜಂಗಮಪ್ರಸಾದಪಾದೋದಕವಿಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿ
ಗಳನು ॥ ತನತನಗೆಪಳಿವ್ರತಂಶಿವಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಸ । ಜ್ಜನರನತಿನಿಂ
ದಿಸುತ್ತಂಜಂಗಮವಕಂಡು। ಮುನಿವೃತಿಪರ್ಪ್ರಭುಗಳಂಪ್ರಜೆಗಳಾ
ಸ್ಥಳದೊಳಭವಚಿತ್ತೈಸೆಂದನು॥೯॥ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂಶಿವಾಲಯದಬಾ
ಗಿಲ್ಗಳುಂ। ಕಲ್ಲಿಂದಮಟ್ಟಿದವುಜಂಗಮಸ್ಥಲದಮಠ । ಪೆಲ್ಗಮುಂಬ
ಯಲಾದವಧಿಕಪುರಮಾಸ್ಕಂಸಂತತಿಚರಕೆಸಲೆಸಂದವು॥ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊ
ಳುಂಜಿನಾಲಯಮುಮೆಯಂಸಕಲಜನ । ರೆಲ್ಲರುಂಜಿನಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರಲ್ಲಿ
ಯುಮುನಿಗ। ಳೆಲ್ಲರುಂಜಿನಮುನಿಗಳರಸನೋಡಿದಡೆಶಿವಲಾಂಛನೆ
ಮಗಿಲ್ಲೆಂದನು ॥೧೦॥ ಪುಸಿನುಸುಳ್ಳೆಗತಕಂಕಳೆವುಕೊಲೆಕೇಡು।
ಕಿಸುರುಂಕೃತಘ್ನಭಾವಂನಿಂದೆಮಾಯೆಗು । ವ್ಯಸನಂವಿಕಾರಂ
ಕುತರ್ಕಂಕುಮಾರ್ಗವವ್ರತಮವಾಚ್ಯಂನಿಷ್ಠುರಂ॥ ಪಿಸುಣಂಪರಾ
ಭವಂಕಲಹಮುಂಕಪಟಮುಳಿ । ಜಸಮತಿಕ್ರೂರಮನ್ಯಾಯಮಿಪ್ಪ
ಪೆಟ್ಟಿತ । ದ್ವೇಷಮುತ್ರೀವನಿತೆತಾಳದೆಕಂಪಿಸುತ್ತಿ ಪೇಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚ
ರಿಯನು ॥೧೧॥ ಪತಿಗಳಿರಲನ್ಯರೊಳ್ಪೆರವರಂಗನೆಯರಾ । ಪತಿಹಿ
ತೆಯುರಿರಲಸತಿಗೊಲಿದಿಪ್ಪರಾಪುರುಷ । ರತುಳದ್ವಿಜರಘಮುಕುಲ
ದಿವೆರಸಿವರ್ತಿಪರ್ಧರ್ಮಕರ್ಮವನೆಣಿಸದೆ ॥ ಅತಿಹೀನರ್ವೈಶ್ಯರ್ಗ್ಗ
ಳಿಂಬಾಳ್ವರಾಚಾರ। ಯುತರೆತ್ತಲಾನುಮಿರಲವರುಂದರಿದ್ರಸಂಗತೆ
ರಾಗಿಜೀವಿಪರ್ಬೇಗೆಯೊಳಗಣಬಾಳೆಯಂತೆಂದನಾಮುನಿಪನು॥೧೨॥
ಈದುರಾಚಾರಮುಂಸ್ಪೋದ್ದಗಲ್ಲಿಪರ । ಪಾದಿಗಳ್ಕಂಗಳ್ಗೆಕಾಣಿಸದೆ
ಗೋಪ್ಯಮಿಂ । ಮೇದಿನಿಯುಮರೆಯೊಳಿಸನವನಿಧಿಗಳಂತೆಬಿದಿರತೆ
ವಿದುರುಗಲ್ಮುಸುಕಿದ ॥ ಆದಿವ್ಯಚಂದನದ್ರುಮಗಳನೆದುರ್ದಿವಸ।
ದಾದಿತ್ಯಕಿರಣಂಗಳಂತಭವನಿಂಮಸಿರಿ । ಪಾದಭಕ್ತದುರಿತಮು
ಕ್ತರಿಪರ್ಕೋಟಿಗೋರೋರ್ವರೆಂದುಸುದರ್ಶಂ ॥೧೩॥ ಊರಿವಬೇ
ಸಗೆಯೊಳೆಣಗುವಬಸ್ತಿಗಳ್ಕಳೆಯ । ನಿರುಳುಚಕ್ರಾಬ್ಜಂಗಳರ್ಕ
ಸಂದಾರಿದ್ರ । ದುರವಣೆಯೊಳಗೆನೊಂದಮಾನವಂಪರಮಸೌಭಾ
ಗ್ಯಮುಂಬಯಸುವಂತೆ॥ ಪರಸಮಯವಿನ್ನೆಂಟಗಡೆಗಿಪ್ಪೋಪ್ಪುದೊನ
ವ್ಯ । ಹರಸಮವೆಂದಧಿಕಮಪ್ಪುದೋಯೆಂದುಶಿವ । ಶರಣರೊಳ
ಗೊಳಗೆಬಿಸುಸುಯ್ಯುವದಂಕಿವಿಯಾರೆಕೇಳ್ದೆನಾನೆಂದುಸುರ್ದಂ॥೧೪॥
ಈವಾರ್ತೆಯಂಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯಲೆಂದೇಮ । ಹಾವೇಗದಿಂಬಂದೆನಾ
ಮನುಜರೆಲ್ಲರುಂ । ಸಾವಹುಟ್ಟುವದಂದುಗಕ್ಕೊಳ್ಗಬರಿದೆಕೆಡುತಿ

ರ್ಪರದನುಸುರಲಳಿವೆ ॥ ದೇವರರಿಯದಪ್ರಪಂಚಮುಂಟೆನಾನಾಜೀ
ವ । ಭಾವಚೇಷ್ಟಿತಸೂತ್ರಧಾರಕನೆಸಕಲರಂ । ಪಾವನಂಮಾಳ್ಪ
ರಿದುಸಮಯಮಘನಾಶಸರ್ವೇಶಚಿತ್ತೈಸೆಂದನು ॥೧೫॥ ಹರುಷ
ದಿಂದದುನಿಮಿತ್ತಂದೇವರಧಿಕಗುರು । ಚರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಮರ್ತ್ಯ
ಕ್ಕೆಬಿಜಯಂಗೈದು । ಪರಸಮಯಖಂಡನೋದ್ದಂಡಮಂಮುರಿದುಕೃತ
ದೃಷ್ಟದಪವಾಡಂಗಳೆ ॥ ಧರೆಗೊಲ್ಟುತೋರಿಸುತೆಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ
ದ । ಚರಣೋದಕಪ್ರಸಾದಂಗಳೆಮಹಾತ್ಮೆಯಂ । ವಿರಚಿಸಿಶಿವಾಚಾ
ರಸಸಂಪನ್ನರೆನಿಸಿಮನುಜರನುಳುಹಬೇಕೆಂದನು ॥೧೬॥ ಮಾನ
ವರಭವಬಂಧಮಂಪರಿದುರಕ್ಷಿಸೆಂ । ದಾನಾರದಂನುಡಿಯಲಾರಕಳು
ಪುವೆನೆಂದು । ಜಾನಿಸುತ್ತಿರೆಗಿರಿಜೆನುಡಿದಳೆಲೆದೇವಮರ್ತ್ಯರ್ಭವ
ಕೆಬಹರೆಂಬುದಂ । ಆನರಿವೆನೀಭವದಕೋಟಲೆಗೆತವೆಮಹಾ । ಸ್ಥಾ
ನದೊಳಗಿಪ್ಪಘನಮಹಿಮರುಂಬಹರೊಪರ । ಮಾನಂದನಿತ್ಯಸು
ಖದಿಂದಿಪ್ಪರೋನಿರೂಪಿಸವೇಳ್ಕದೆನಗೆಂದಳು ॥೧೭॥ ಲೇಸುಲೇ
ಸಾಗಿರಿಜೆಯಾಗನಿನ್ನಯವಾಗ್ವಿ । ಲಾಸಮಿತ್ತುದುಮನಕೆಮುದ
ಮನೀಕೃಷ್ಣಕಮ । ಲಾಸನಾದ್ಯಮರರ್ಗೆಯುಂಕಡೆಗೆಭವಬಂಧ
ಮುಂಟೆನಲ್ಗಿರಿಜೆಕೇಳ್ದು ॥ ಈಸಮಸ್ತರಭವದಕೋಟಲೆಗಳೆಂಪಿಂಗಿ
ಪಾಸಮುದ್ಧೋದ್ಯೋಗಮುಂಟೆಯೆನಲುಂಟದುಮ । ಹಾಸಾಧ್ಯನಿ
ತ್ಯತ್ಯನಿಜಸುಖಂಷಟ್ಸ್ಥಲರಹಸ್ಯಮನಿಂತೆಂದಳು ॥೧೮॥ ಎಲೆ
ದೇವಭವರೋಗವೈದ್ಯನೀನೆನಗನಿ । ರ್ಮಳವೆನಿಪನಿತ್ಯನಿಜಸು
ಖಮಾವಷಟ್ಸ್ಥಲಂ । ತಿಳಿವಂತೆಬೋಧಿಸಿಕೃತಾರ್ಥೆಯಂಮಾಡಬೇ
ಕೆಂದಗಜೆಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥ ನಲಿದುನಂದೀಶ್ವರಂತಾನಂದುಸಕಲಗಣ ।
ಕುಲಹೃದಯಮರಿದ್ಧಾಕೆಯಂತರಂಗದಕರುಣ । ದೊಲವನುರೆತಿಳಿದು
ಕೈಮುಗಿದುನಿಂದಭವಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸೆಂದನು ॥೧೯॥ ದೇವಕೇ
ಳೀಜಗನ್ಮಾತೆಯುಪ್ಪೀಮಹಾ । ದೇವಿನಮ್ಮರ್ಗಂಸಲಹಬೇಕೆಂಬಸ ।
ದ್ಭಾವದೊಲವಿಂದೆನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಕಮಲಂಗಳ್ಗೆಬಿನ್ನವಿಪಬಿನ್ನಪವನು ॥
ಸಾವಧಾನದಿಕೇಳ್ದುನಿಮ್ಮನಿಜನಿತ್ಯಸುಖ । ಮಾವಷಟ್ಸ್ಥಲವನುರೆ
ತಿಳಿಪಿನಮ್ಮರ್ಗರಂ । ಕಾವುದೆಂದೆನುತಲತಿಭಕ್ತಿಯಿಂಕೈಮುಗಿದುನಂ
ದಿಕೇಶಂನುಡಿದನು ॥ ಇಂತೆನುತ್ತಾದಿವೃಷಭನ್ನುಡಿಯಲುಮೆಗಧಿಕ ।
ಸಂತೋಷಮುದಿಸಿನಂದೀಶನೀಂಪೆರನೆನಂ । ಮಂತರಂಗದೊಳಿರ್ದನಿ
ರ್ಮಲಿನಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಂದ್ವಿತೀಯಶಂಭು ॥ ಅಂತರಹತಂಜಗತ್ಪಾವ
ನಂನೀನರಿಯ । ದಂತಾರಹಸ್ಯಮುಂಟೇಸುಷಟ್ಸ್ಥಲದಿಂದ । ನಂತಶಿವ

ಶರಣರಂ ನಿತ್ಯರಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಕೇಳ್ವಯೆನಲೆಂದನು ॥೨೧॥ ಸ್ವಾ
ಮಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಲೆಂಕರ ಪರಮ ಲೆಂಕನೆನ । ಗೀ ಮಾತದೇಕೆನ್ನ ಬಿ
ನ್ನಪಂಗೇಳಿನಂ। ಮಾಮಹಾಗಣಕೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗಮಂ ತಿಳುಪಿಸಲ
ಹೊಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥ ಆ ಮಾತಕೇಳ್ದಾತನಂತರಂಗಂ ತಿಳಿದು । ಭೂ
ಮಿಯೊಳ್ವೀರಶೈವೋದ್ಧರಣ ಕಾರಣಂ । ಪ್ರೇಮದಿಂ ನಂದಿಯಂ ಕಳು
ಪಬೇಕೆನುತ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥೨೨॥ ಪರಮ ಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾ
ರ್ಗಮಾಶರೀರದೊಳಿಲ್ಲಿ । ದೊರಕಲರಿಯದು ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೆ ಕೇಳೆ
ಯ್ದೆ । ಭರತಖಂಡವೆ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯುಂಟಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ಪೋಗಿ
ಬಳಿಕ ॥ ನರಜನ್ಮದೊಳ್ಜನಿಸಿ ಪತಿಸಾಮರೂಪಕ್ರಿಯೆ । ವೆರಸಿ
ನಿಮರ್ಗಳ ವೀರಶೈವಮಾರ್ಗವನು ಮಾ। ಚರಿಸಿ ನಡೆಸಲ್ಕದೀ ಷಟ್ಸ್ಥಲಂ
ಸಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆನೆ ವೃಷಭನಿಂತೆಂದನು ॥೨೩॥ ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ್ತಮ್ಮ ಮ
ಕ್ಕಳೆನಿಪಾಲ । ತಂದಕ್ಕರಿಂದೆರೆವ ಮಾಳ್ಕೆಯುಂ ನೀವೀಗ । ಲೆಂದಂ
ತೆ ನರಜನ್ಮದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ ವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದಿರುತ್ತಿರುತ್ತಿರೆ ॥ ಎಂದಿ
ಗೀ ಶಿವತತ್ವಷಟ್ಸ್ಥಲಂ ಸಕಲಗಣ । ಕ್ಕೆಂದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಹುದಲ್ಲಿ ಬೋ
ಧಿಸುವರಾ । ರೆಂದು ಕೃಪೆಯುನ್ನಿರೂಪಿಸವೇಳ್ಕು ನಮಗೆಂದು ನಂದೀ
ಶ್ವರನ್ನುಡಿಯಲು ॥೨೪॥ ಎಲೆ ನಂದಿಕೇಶ ಕೇಳ್ಭೂಮಿಯೊಳು ಜನಿ
ಸಿವನ । ನೋಡಿದು ಜಂಗಮದಪ್ರಸಾದಪಾದೋದಕಂ । ಗಳನಾಂ
ತು ಗುರುಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯುಂ ವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದಿರುತಿರೆ ॥ ಸಲೆನಿನ್ನ
ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಲಿಂಗರೂಪವಹೆವುನಿ । ಮಗಳ ಭಾವಕೊಲಿದು ಜಂಗಮ
ವಹೆವು ಷಟ್ಸ್ಥಲಂ । ಗಿರಿಪತಿಮ್ಮಯ ಚಿತ್ತಕಾಕು ಮಾಡಂ ಬಸ್ವನೆ
ನೆಗಿರಿಜೆಯುಂತೆಂದಳು ॥೨೫॥ ಶಿವನೆ ಕೇಳ್ನಿ ಬಸವರೊಳ್ಪ್ರಸ
ನಿಸಲೀ । ವಿವರಮಂ ದೇವ ಶರೀರಿಮುಕ್ಕಳಂ ಪಡೆವ । ನೆನನಸ್ಥಾಂದಿ
ದೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲಂ ತಿಳಿಪ್ರೌಢನ್ನ ಚಿತ್ತಕೆಯ ನಂದೀಶನೊಡನೆ ॥ ಅವನಿತಳ
ದೊಳು ಜನಿಸಲಾ ಸತಿಯ ಗರ್ಭದೊಳ್ । ತವೆ ತನ್ನಾನಸುತನುದಿ
ಸಿ ನಂದ್ಯಾಗ್ರ್ಯಮರ । ನಿಮಗಕ್ಕೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲವನುಪದೇಶವಿಮಾನಂತೆ ಕ
ರುಣಿಸುವದೆನಗೆಂದಳು ॥೨೬॥ ಎಂದೊಡಂ ತಾಗಲಾ ಗಿರಿಜೆ ನಾಥನ
ನಿಂದು । ಬಂದ ಕಾರ್ಯಂ ಸಫಲವಾಯ್ತು ನಿನ್ನಿಂದ ಮಾ । ನಾನೀಶ
ನಿಂದಪುತ್ರ್ಯದನುಪಾಗಣಕೆ ನೊಡಿಲ್ಭವಂ ಪಿಂಗಿಗಪ್ಪುದು ॥ ಮುಂದೆ
ಭೂಲೋಕದೊಳ್ವೀರಶೈವವನ್ನೆಲೆಗೆ । ನಿಂದಪ್ರಮನಿಂ ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ಪೋ
ಗಿ ಜನಿಸಲಾಂ । ಪಿಂದೆ ಮತ್ತ ಸುಜ್ಞಾನಪುತ್ರನಂ ಕಳುಪಿದಪೆನೆನೆ ವೃಷ
ಭನಿಂತೆಂದನು ॥೨೭॥ ಕಳುಪಿದಪಿರೇ ಕಳುಪಿದಪೆವು ನಂಬಲೆನಂಬು।

ತಳುವಿಲ್ಲನಿನ್ನ ನಗಲಿವ್ರು ಮಗನೆ ಪೋಗುಕ । ತ್ತಲೆಯುನೊಳ್ಪೆಳಗು ಪ್ರು
ಸಿಂಗಂದಿಟಂ ವಿಷಮುನಮೃತಂ ಪುಣ್ಯಮಾಪಾಪಮಂ ॥ ಸಲೆತೆವರು
ಮಂತೆ ಪರವಾದಮಂ ಗೆಲ್ವುಭಟು। ತಳೆದೊಳಗಣ ತಪ ಮಾಡಂಗಳಿಂ ಮೊ
ರೆಗುನಿ । ರ್ಮಲಭಕ್ತಿಯಿಂ ವೀರಶೈವಮಾರ್ಗಮಂ ಬಿಡಿದು ನಡೆಯೆಂದು
ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ॥೧೮॥ ಜೀಯಸ್ಸಿಗುಕಿದೆವೆಂದ ಸಂಭ್ರಾಂತಗಣದೊ
ಳತ್ತಿ । ಪೀಯಸ್ಸಿಂದಿದ್ದು ದೇಳ್ಕರೆಪ್ಪುತಮರಗಣ । ಮಾಯತಿಕೆ
ಯಿಂದುದ್ಯಕನ್ಯೆಯುರ್ಕೆಲಕೆಲಸರ್ಗಹಿತಲತ್ತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ದಾಯ
ದಿಂದೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಾನಾ ನರರ । ಕಾಯದೊಳ್ ಜನಿಸಿ ತತ್ತ್ವ ಜಾ
ಪ್ತಿಯಿಂದೆಸವೆ। ಕಾಯಕಂಗಳೆನಾಂತು ವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದಿರ್ಪರವ
ರೆಂದನು ॥೧೯॥ ಇನ್ನವರೊಳಧಿಕ ನಿರ್ಮಾಯನಸ್ಥಿಮನಾಗಿ। ಯೆನ್ನ ಪ್ರ
ಡಿಬಿಂಬನೆನಿಸಿದ್ದ ರಾಮನುವಾಗಿ । ಚನ್ನವೀರೇಶ್ವರನೆ ಮಡಿವಳೆ
ಯ್ಯಗಳಾಗಿ ಮಹದೇವಿಯೆನಿಪರುದ್ರ ॥ ಕನ್ಯೆಗೋಮಹದೇವಿಯ
ಕ್ಕ ತಾನಾಗಿಪ್ಪ । ಸನ್ನುತಿಯೊಳವನಿಯೊಳಗಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದ । ರು
ನ್ನತಶಿವಾಚಾರಿ ಗಿರಿಜೆ ನಂದಿಯರಿರವನಿನ್ನು ನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥೨೦॥
ರಾಜಿಸುವ ನೋರ್ಪ ವಿಪ್ರಂ ಮಂಡಿಗೆಯ ಮಾದಿ । ರಾಜ ಮೆಸರಿಂದಾ
ತನ ಧಾರ್ಮಂಗಿ ಮಾದಾಂಬಿ । ರಾಜಿಪರದೊಳಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯು ಚಿಕ್ಕಳೆ
ಯುದಿಸಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ಮೆಸರೊಳು॥ ಅಜಗಸ್ತ್ಯತೆಯು ಸಭಾಕೆಯೊ
ಡನಾಬಸವ । ರ ಜಮೆಸರಿನ್ನಂದಿಕೇಶ್ವರಂ ಜನಿಸಿ ಕಡು । ತೇಜದಿಂ
ಕಲ್ಯಾಣಪುರದರಸು ಬಿಜ್ಜಳನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುತಿರ್ಪನು॥೨೧॥ ಆಸ
ಕಲಶಚಿವ ಶಿರೋರತ್ನವೆನಿಸಿದು। ತ್ತೀಸಮಸ್ತಾಮರಗಣಂಗಳೆ ಮು
ಖವೆನಿಸಿ । ಸಾಸನಪೆ ಮಾಡಂಗಳಿಂ ಪ್ರುರೆದು ಪೆರಸಮಯಗರ್ವಮಂ
ಮುರಿದು ಜರಿದು॥ ಓಸರಿಸದೊಲಿದು ಲಕ್ಕದಮೇಲೆ ತೊಂಭತ್ತಾ। ರ್ಪ್ಪಾ
ಸಿರ್ಮಹಾಜಂಗಮಕ್ಕೆ ವೃಷ್ಟಾನ್ನವಂ । ದಾಸೋಹಮಂ ಮಾಡು
ತಾವಗಂ ನಿನ್ನ ಬರವಂ ಬಯಸುತಿರುತಿರ್ಪನು ॥೨೨॥ ಆನಂಬಿಕೇ
ಶನಂ ವಿಷಾಭಕಿರೂಪುಸಭು । ತಾನೆಮ್ಮ ವೈರಾಗ್ಯರೂಪು ನೀನೆಮ್ಮ
ಸು । ಜ್ಞಾನರೂಪಾ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯೆ ಗಿರಿಸುತಾರೂಪಾಕೆಯು
ದರದಿಂದಂ ॥ ನೀನವನಿಯೊಳ್ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದು ಬಸಿಯುವರವನು।
ಮಾನಿಸದೆ ಗುರುಭಾವದೊಳ್ಕೊಂಡು ತತ್ವಮಂ । ನೀನವರ ಗುರು
ವಾಗಿ ತಿಳುಪು ತಳುವದೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮ ಹೋಗೆಂದನು ॥೨೩॥ ಎ
ನೆ ಮಹಾದೇವನೀನಿಂತೆಂದು ನುಡಿವಾಗ। ಳೆನಗಂ ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯೆ ನೀ
ನಿರಿಸಿದಂತಿರ್ಪೆ। ನೆನಲೀಶ್ವರನಕ್ಕು ತನ್ನ ಸುಜ್ಞಾನರೂಪಂ ಮುಖದೊ

ಳ್ಗೊಲಿಗಡಗಿಸಿ ॥ ಘನಹರುಷದಿಂದಶ್ವೇಶ್ವರನಂದು ತನ್ನಕೈ । ಸ್ನೊ
ನೆಯೊಳೋಲಗಮಂ ವಿಸರ್ಜಿಸುತತ್ಕ್ಷಣಂ । ನೆನೆದು ಕಲ್ಯಾಣಪು
ರದೊಳಗಿರ್ಪ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯಗ್ರಹವುಂ ಪೊರ್ದಿದನು ॥೨೪॥ ಇಂ
ತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿ ಬಗೆದವರ್ಗೋದಿದ
ರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ । ಸಂತ
ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನ ಪರಾವತಾರ
ನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೨೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ

೪ ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಧರೆಯೊಳು ಬಸಿಸ್ಸಂನ್ಯಾಸ್ಯಮರಗಣಕೆತ ।
ತ್ಸರಹಸ್ಯಮಂ ತಿಳುಹಿ ನಿಜಕ್ಷರರೂಪ । ಮುರುಪಿಸಾಗ
ದೆ ನಾಗಲಾಂಬಿಯುದರವನೊಡೆದು ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಜನಿಸಿದಂ॥

ಪದ॥ ಕುಮುದಸಖವರಕಲಾಭರಣ ಪಾವನಚರಣ । ಕುಮು
ದಸುಳಿವನ ಮುಹಾಸಾವದೇವರದೇವ । ಕುಮುದಾರ್ಕವನ್ಹಿತ್ರಿನೇ
ತ್ರ ಸನ್ನುತಗಾತ್ರ ಸುಪವಿತ್ರ ಸತ್ಪಾತ್ರ ॥ ಕುಮುದವಾಹನವಿನುತ
ಪಾದ ಗಿರಿಜಾನಯನ । ಕುಮುದಚಂದ್ರಮವಿರಾಜಿಸುನಿನ್ನ ಭಕ್ತ
ಗ್ರ । ತ್ಕುಮುದಮಂ ಪಂಚಾವಿಭೂಸಾಕ್ಷ ಸುಜನಸಂರಕ್ಷಗೀರ್ವಾ
ಣಪಕ್ಷ ॥೧॥ ಇರಲಿತ್ತ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಗುರುಲಿಂ
ಗಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನೊಲವಿಂ ಮಾಡಿ । ಪರಮಪ್ರಸಾದಮಂ ಸವಿ
ದು ಶೈವಯೊಳೆಂಗು ಪರಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂದಂ ॥ ಹರುಷದಿಂ ಯೋಗನಿ
ದ್ರಾಮುದ್ರಿತಾಕ್ಷಿತ । ತ್ಪರವಶದೊಳಿರೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಕರುಣದಿಂದವರ।
ಚರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತತ್ಸತಿಯನೇಳ್ಪೆಂದೊಡನೆ ಕರದಿಪ್ಪೆರಿಸಿನುಡಿದ
ನು ॥೨॥ ಎಲೆತರುಣಿ ಕೇಳ್ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವನ್ನೆನ। ಲ್ಲಲಿದು ಕೈ
ಗೊಂಡು ಲಿಂಗಕೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾಂ ಕೊಂಡೆ। ಬಳಿಕ ಚರರೂಪನಡಗಿಸಿಪಂ
ಚವದನ ದಶಭುಜತ್ರಿಪಂಚಾಕ್ಷಿಯಿಂದೆ॥ ಪ್ರೊಳೆವ ಫಣಿಕಟಕತ್ರಿಶೂಲ
ಡಮರುಗದಿಂದೆ। ಪುಲಿದೊಗಲ ನುಡಿಗೆಯಿಂ ಜ್ಯೋತಿಸಮೇತದಿಂ, ದೊ
ಲಿದು ಪ್ರಸನ್ನ ಭಾವದೊಳೆ ಪರಶಿವನಾಗಳಾ ತರುಣಿಗಿಂತೆಂದನು॥೩॥
ಲಲಿತಾಂಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಮಂ ಮಾಡಬೇಡನ್ಯಮ। ತಿಳುಹುವೆಂ ಸ್ಫುಟಸತ್ಪು
ಚೋದ್ಯಮಂ ನೀಂ ಕೇಳ್ವು । ದೊಲಿದು ನವಿರ್ಮಾಬಿತ್ತಕ್ಕಳಾವ್ಯತಪ
ಸಾದಮಿದರಿಂ ನಿನ್ನಗರ್ಭದೊಳಗೆ॥ ತೊಳಗುವೆ ವಿಪ್ರಾಷಣ್ಮುಖಿಸ್ಥಿತಪ್ರ

ಣವನಿ । ಮುಗುಳಗೂಪನಾಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಸಕಲಭೂ। ತಳವಂಗ್ಯ
ಸಗಣತಪಮಾಡಪ್ರದುಷಂಜನಿಪನೆಂದೀಶ್ವರನ್ನುಡಿದನು ॥೪॥ ಪೊಸ
ತಪ್ಪುವೀರಶೈವಾಚಾರವಂ । ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಜೈನಬೌದ್ಧಚಾರ್ವಾಕರ
ಮತವನಳಿವ । ಬಸವನಾಮಸ್ವರೂಪಧರ ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇ
ಶದಿಂ ನಿಜಪದವನು ॥ ಬಸವೇಶನೆನಿಸಿ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನುದಯ। ದೊ
ಸಗೆಯುಂ ಸಕಲಗಣಕರು ಪ್ರತೀಪ್ರದೊಳೆನು । ತ್ರಸಮಾಸ್ತ್ರಿಶೀಕ್ಷಂವಿ
ರೂಪಾಕ್ಷಸಾಸಿರಾತ್ಯರಸೂಪಂಕ್ತಿವನು ।೫॥ ಅನಿತರೊಳ್ಗಂದೆರ
ದು ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ತನ್ನ। ಮನೆಯೊಳೀಶ್ವರನುತ್ತರದಂಕಾಣದಿಂ
ತಿಪಿಂ । ಕನಸಾಗಿ ಬಂದನವನೆಂದಮಸ್ಲಮನೋಡೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೆಂ
ಬಂತಿರೆ ॥ ಮನದೊಳೆ ವಿಸ್ಮಯದಸಂತಸಗಳು ಕುತಿದೆಯುನ್ನ । ನೆನ
ಹನೊಳುತಿವದೂಸುದೊಳಿ ಸಿಕೋಟ್ಟ್ಯಮುಂ। ದೆನುತಜಾನಿಪ
ಸಮಯಗೋಳ್ಕೆಗುಹಾವಗೋಳಗಳು ಕಿಡವೇಸೆಂಬಿನು ॥೬॥ ಇಂ
ದಿರನದೆಸೆಕಂಪ್ರಮೂಡಕತ್ರ ಲಿನೋಡ। ಮಂದಾನಿಲಂತಂಪ್ರತೀಡೆ
ಭ್ರಮರಂಪಾಡೆ । ಬಂಗುಚಕ್ರಂಕೂಡೆಕೈರವಂಬಾಡಕವುಲಂಬಿರಿ
ದು ನಗೆಯೋಡೆ। ಮುಂಬೋರ್ವವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯನೀಧರೆಗೆ।
ಬಂದಿದಕೆನೂರುಮಡಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗಂತೋರ್ಪ । ನೆಂದುಸೂಚಿಸು
ವಂದದಿಂದುದಯಶೈಲಾಗ್ರದೊಳ್ದಪನುದಯಿಸಿದನು ॥೭॥ ಆಕಾ
ಲದೊಳು ಭಕ್ತಿಯುನ್ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು । ಮಾಕಾಂತಪ್ರಾಚೆಯುಂ
ತೀರ್ಚಿಯಾಬಸವಾದ್ಯ । ನೇಕರೊಡನೀವಾರ್ತೆಯಾದ್ಯಂತವಂ
ಹಿಂಚುಮುಂಚೆನಿಸದಂಪೇಳಲು ॥ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಗ ಮನುಭವ
ಮಂಟಪಕ್ಕೆಬಂ। ದಾಕಾರ್ಯಮಂ ಪ್ರಮಥಗಣಕುಲಂಕೇಳ್ವಂತೆ। ಜೋ
ಕೆಯಿಂಪಾಗೆದಂಡಾಧೀಶನೊಳು ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ವಿರಚಿಸಿದಳು ॥೮॥
ಕೇಳ್ದು ಮುದಮಂ ತಳ್ದನಾಬಸವನುತ್ಸವಂ । ದಾಳ್ದುದು ಗಣಪ್ರ
ತತಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯುವೊಗ। ಮಾಳ್ದುದು ವಿಕಾಸಮಂ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನಂ
ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ತಲೆದೋರಲೊಡನೆ॥ ನೀಳ್ದುದೆಲ್ಲರಮನೋಹರುಷಲತೆ
ಧಾರುಣಿಯೊ । ಳೇಳ್ದುಶೈವಾಚಾರಮುಂ ದನಾಚಾರಮುಂ। ತೂಳ್ದು
ದು ಸುಗರ್ಭದೊಳಗಿರ್ದಪರಶಿವನಚಿತ್ಕಳೆಯದೇಂಸಾಮಾನ್ಯವೇ ॥
ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಮಧ್ಯಚಿಂತಾರತ್ನದಂತೆ ನವ । ಶಾರದಾಭ್ರದ ಮರೆಯ
ಶಶಿಯಂತೆ ಸತ್ಪುಣ್ಯ । ಧಾರುಣಿಯೊಳಿರ್ಪ ನವನಿಧಿಯಂತೆ ಗುರು
ಬೋಧೆಯೊಳಗಪ್ಪ ಮುಕ್ತಿಯಂತೆ ॥ ಆರವಿಗಾವಗುಪ್ತಜ್ಯೋತಿ
ಯಂತೆ ಮುಂ । ದಾರ ಮುಕುಳದೊಳಿರ್ಪ ಸುರಭಿಯಂತಧಿಕಗಾಂ। ಭೀ

ರ್ವ್ಯಾಬ್ಧಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಬಸುರೊಳು ತತ್ವನಿಧಿ ಗೋಪ್ಯದಿಂದಿರ್ದ
ನು ॥೯॥ ತ್ರಿವಳಿಗಳ್ಕೆ ಸುಳಿದವು ಬಾಸೆ ಕಪ್ಪೇರಿದುದು । ಧವಳವಾ
ಸ್ಯಾಬ್ಜಿ ಕಡರಿತು ಕುಚಂ ಕೊಬ್ಬಿದವು । ತವೆ ಚೂಚುಕಂ ಕಗ್ಗಿದವು ನಾ
ಭಿ ಪೊರಪೊಣ್ಮಿತಸಿಯು ನಡು ವುಂಬೆಳೆದುದು । ಸವಿನುಡಿಯು ನಾಕ್ರ
ಯಿಸಿತಲಸಿಕೆ ವಿಶೇಷವಾಂ । ದರ್ಪನನಾಂತು ದೋಳ್ಕಡೆ ಬಳಲ್ಕೆಯಂ
ಧರಿಸಿತುರು । ಗವೆಗಣ್ಣ ನೋಟವೆಸದುದು ಗರ್ಭಸೂಚಕಂ ಚೆಲ್ವಾ
ಗುದಾ ಬಾಲೆಯು ॥೧೧॥ ಕಮಲಜಾಂಡನನಂತಂಗಳಂ ತಾಳ್ದ ಶಿವ।
ಸಮರೂಪನಂ ತರುಣಿ ತಾಳ್ದಿಳಿದು ಚೋದ್ಯವೆಂ । ದಮರಗಣವಿಂ
ದಿಟ್ಟಿಯಾಗವುದುಮತ್ಯಂತಂಗಂಡು ಗಿರಿರಾಜತನುಜೆ॥ ಮಮತೆಯಿಂ
ತದ್ಗರ್ಭರಕ್ಷಣಕೆ ಬರದ ನಾ । ಲ್ಮೊಲೆಯೊಳೆ ಶಿವಜ್ಞಾನದೀಪದ
ಕುಡಿಯೊ । ಳಮರಿರ್ದ ವೊಮಚ್ಚವಿಯೊಳೆ ನಲ್ಕಪ್ಪಡರಿನಿಡು
ಬಾಸೆಗಣ್ಗೆಸದುದು ॥೧೨॥ ಚಾರ್ವಾಕಜನಬುದ್ಧಿಯೆಂಬೀವು ತತ್ರ
ಯವು । ಮೂರ್ಧರೆಯ ಭಾರವಿಾ ಭಕ್ತರ ಭವನಾಳ್ಕಡೆ। ತೋರ್ಪ
ಬಳರೇಳ್ಗೆಯೊಂದೆಂಬರಿಷ್ಟತ್ರಯಂ ಮುಸುಳುವವು ತತ್ತರುಣಿಯ॥ ಮಾ
ರ್ಗ ತಾಪತ್ರಯಂ ಪೋಪುದೆನುತಮ್ಮಂದೆ । ಸರ್ವಂತೆ ತ್ರಿವಳಿಯ
ಡಗಿದವು ಶಿವತತ್ವಮುದು। ಬೇರ್ವರಿಯಜ್ಞಾನಕೂಪನೆಲೆಗೆಟ್ಟುದೆನೆ
ನಾಭಿನಿಮ್ನವನುಳಿದುದು ॥೧೩॥ ತರಣಿಪ್ರಕಾಶಂ ಕುವರಾರನಾಗ
ರ್ಭಗೊಳ್। ಗಿರಿಮನಸ್ತ್ರಿಮಿರಮತ್ರಿಭಯದಿ ಪೊರಮಟ್ಟ ಕುಚ। ಗಿರಿ
ಯನಡರಿದು ದೊಬಲು ಶಿವತತ್ವರಸಪೂರ್ಣಮಾದ ಕಲಧೌತಂಗಳ ॥
ಭರಣಗಳ ಬಾಯ್ಗರಿಸಿದಿಂದ್ರನೀಲದ ಮಣಿಯು । ಬಿರುದಂಗಳೋಪೇ
ಳ್ವೆನಲ್ಸ್ತನಚೂಚುಕದ ಕಪ್ಪು। ಕರವೊಪ್ಪಲೊಪ್ಪಿದಳ್ನಾಗಲಾಂಬಿ
ಕೆಯುಂದು ಕರುವಿಟ್ಟ ಮುಕ್ತಿಯಂತೆ ॥೧೪॥ ಶಿವಕನ್ನಾಮ್ಯತರಸವನಾ
ಲಿಸುವ ಬಯಕೆಯು । ತ್ಸವದೊಳೀಶ್ವರಪೂಜೆಯಂ ಮಾಳ್ಪ ಬಯ
ಕೆಕಡು । ತವಕವಿಂ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಮುಮ
ನುಂಬ ಬಯಕೆ ॥ ದಿವಿಜತರುವನಮುಮಂ ಸಿದ್ಧರಸಸಿಂಧುವಂ। ನವ
ನಿಧಿಗಳಂ ಸುರಧೇನುವಂ ಜಂಗಮದ। ನಿವಹಕೆ ದವಾಡುವೀ ಬಯ
ಕೆಯಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ ಬಯಕೆಯಿಲ್ಲೆಳೆಬಸುರೊಳು ॥ ೧೫ ॥ ಪಲತೆರದಗ
ರ್ಭಚಿಹ್ನಂಗಳಿಂದಿಂತುತ । ಳ್ಳಿಲನೆ ಕೆಲಕೆಲವು ದಿವಸಂಗಳಂ ಕಳೆಯೆ
ಪುರ। ದೊಳಗೆ ಗುಜುಗುಜುಮಸಗಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗಡ ವಿರಕ್ತೆಗಡ ರಾ
ಯಗುರುವ ॥ ಬಲುದಣ್ಣಾಯಕ ಬಸವನಕ್ಕಗಡ ಗರ್ಭಮುಂ। ತಳೆದ
ಳ್ಗಡಂ ಚಿತ್ರವೆಂದು ಮನೆಮನೆನೀರ। ಪೊಳಬೀದಿಬೀದಿಯೊಳಗೀ

ವಾರ್ತೆ ಪುರಜನದ ಕರ್ಣಂಗಳೊಳಗಿಡಿದುದು ||೧೬|| ಆಕೆ ದೈವಜ್ಞೆ
ಯೆಂಬರ್ಕೆಲಬರುತ್ತಮ | ಜೋಡೀಕೆ ಮಿಗೆ ಮುಗ್ಧೆ ಮರ್ತ್ಯಸ್ತ್ರೀಯೆಂಬಡು
ವರವಿ | ವೇಕಿ ನೀಚರು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವರದಂ ಕೇಳ್ದು ಮತ್ತೋರ್ವ
ಪಿಸುಣರರಸಂ || ಭೂತಾಂತ ಬಿಜ್ಜಳಂಗರುಪಬೇಕೆಂದು ಬಂದೇಕಾಂ
ತದೋಲಗದೊಳೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳೆ | ಪೋಕನಿವನಿವನನುಡಿ ಪು
ಸಿಯೆ ನಲ್ಭಾಷೆಯೆಂಬರಸಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ||೧೭|| ಕರದ ಕಂಕಣಕೆ
ಕನ್ನಡಿಯುಂಟೆ ಜೋಯ್ಸಬಡು | ಪರಿಯೊಳಾಂಬಿನ್ನೈಸಲಂಜುವೆಂ
ನಿಮಗೆ ತವ | ಚರಣಪಂಕಜವಾಣೆ ಪುಸಿಯಲ್ಲೆಂ ನೋಳ್ಪಡಿದು ವೇಳೆ
ಯಾ ಬಸವಣ್ಣನ || ವರಗೃಹಾಂತಸ್ಥ ಗನುಭವಮಂಟಪದೊಳೀಗ | ಪ
ರಭಕ್ತರುಂ ನೀಲಲೋಚನೆಯುಮಾ ಗರ್ಭ | ಧರಸಿಯುಂ ಸಹ ಬಸವ
ನಿರ್ದಪಂ ದೇವರೈತರೆ ಕಾಣಬಹುದೆಂದನು ||೧೮|| ಎನೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ ವಿ
ಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ನೋಡಬೇ | ಕೆನುತ ಸಕಲಪ್ರಧಾನರ್ವೆರಸು ಕೆಲವು
ಪರಿ | ಜನಸಹಿತಲಗಮಮನೆಯನೊಳಪೊಕ್ಕು ಬರಲಸಂಖ್ಯಾತಗಣ
ದೊಡನೆ ಬಸವಂ || ಘನಹರುಷದಿಂ ಕಾಣುತಿದಿರೆಗ್ದು ಬಂದು ಸ| ದ್ವಿ
ನಯಮುನ್ನಡಿದು ಕರತಂದು ಮಣಿರತ್ನರಂ | ಜನಸಿಂಹಪೀಠದೊಳ್
ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದ ಶನದೀಧಿತಿ ಪೊಳೆಯಲಿಂತೆಂದನು ||೧೯|| ಎಲೆರಾಯ ಕೇ
ಳಿನ್ನು ಬಳ್ಳಿಯುದ ಪೊಸಗೆ ಮಾ | ರ್ಗಲವಪರನೃಪರಿಲ್ಲ ನಾಣೆಗಟ್ಟ
ಜಯವಿಲ್ಲ | ಮಿಳೆಯು ಸಿರಿಗೆಂ ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲವನುಜಾಗ್ರಜಸುತರ್ಕ್ಕಳೊ
ಳ್ಭೇದವಿಲ್ಲ || ಹಲವು ಕೋಶಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ ಮಾ ಚತುರಂಗ | ಬ
ಲದೊಳೆರಡಿಲ್ಲ ಮಿಂದೆನ್ನೆಡೆಗೆ ನೀಂ ಬಪ್ಪ | ಬಲುಗಜ್ಜಮಾವುದುಂಟೆ
ನೆ ಕೇಳಿ ನಸುನಗುತಲವನೀಶನಿಂತೆಂದನು ||೨೦|| ಮಾನನಿಧಿ ಬಸ
ವದಂಡೇಶ ನೀನೆನ್ನಪ್ರ| ಧಾನಿಯಾಗಿಪ್ಪನ್ನೆಮುನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ|
ಹಾನಿಯಲ್ಲಿಯದೆಂದು ಮಾರುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟು ಕೆಲಬಲನೋಡುತಿರಲು||
ಆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ಗರ್ಭಸಂಧೆಯರ್ವಮಂ| ತಾನರಿಗು ತತ್ಪ್ರತಿಯು
ಪೇರ್ವಿಡಿವುತಂ ವಿರತೆ | ನೀನಾರಿದೇಂ ಕಾರಣಂ ನೃಧಾಗರ್ಭ ಮಾ
ಯ್ತೆನಲಾಕೆಯಿಂತೆಂದಳು ||೨೧|| ಪ್ರೌಢವೀಶ ನೀಂ ಕೇಳ್ ತಕ್ಕ ದೀಗರ್ಭ
ಮಾ| ಮೃಡಚಿತ್ಕಳಾ ವ್ಯ ತಪಸಾದ ಬಂದಾದುದೆಂ| ದೊಡೆ ಸಕಲ ಶಿವ
ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರುಂ ತತ್ಪ್ರಸಾದಿಗಳವರಿಗೀ ಗರ್ಭದ || ಗೊಡವೆಯಂ ಕಂಡು
ಕೇಳಿದುದಿಲ್ಲವೆನೆ ಪುಸಿಯು| ನುಡಿವಳಲ್ಲೀಶ್ವರಂ ಕರುಣಿಪಂ ತನ್ನ ಮು
ಖ| ದೆಡೆಯು ಸುಜ್ಞಾನಪುತ್ರಂ ಜನಿಪನೆಂದತ್ತನೆನಲರಸನಿಂತೆಂದನು||
ಆಶಿವಜ್ಞಾನಭರಿತಂ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದೊಳ್| ಗೀಶಕೃಪೆಯಿಂ ಬಂದವಾದೊ

ಪೊದುಳೇಸುವು । ತನ್ನಾತ್ಮಶಿಶುವೆ ತಾನೆನೆಮ್ಮಳೀ ಮಾತೆರ್ಯೆಂಪೇಳೆನಿಜವೆಂಬಕಟಕಿನೃಪನ ॥ ಆಶಯವನರಿದಾಕೆಯುದರಮಧ್ಯದಲಿನಿಬಿಡಾಶೆಯಂತೀವಲೆಲ್ಲಾಜನರ್ಕೇಳೆಬಸ । ವೇಶಮುಖ್ಯಾನರ್ಘಲಿಯೆಪೋಣ್ಮಿತೊಂದಾನೊಂದುನುಡಿಯುಗೇಂಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೨೩॥ ಕಳಕವಿದೆ, ಕೆಹೋಹೋನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲುಬಿ । ಜ್ಜಳನೃಪತಿಯಾಗಸಂನೆಲಕಿಳಿಗೊಡಂಥರ॥ ತಳೆವಿರಗೆಪಾತಾಳಕದೊಡದಡಂಶಿವಶಗಣರಿಂದೆಪುಸಿನುಡಿಬಪ್ಪುದೆ ॥ ವಿಲಸಿತವಿರೂಪಾಕ್ಷಷಣ್ಮುಖಸ್ಥಿತಸುಚಿ । ತ್ಕಳಿಯುಳ್ಳದಾರಂರಕ್ಷರೇತ್ಕಪ್ರಸೂತಪಿಂಡ, ದೊಳಗಲ್ಲನೆಂಬಗಂಭೀರಸ್ವರಂಪೊಣ್ಮೆಬಿಜ್ಜಳಂಬೆರಗಾದನು॥೨೪॥ ಚೋಳಿಯಕ್ಕಂಗೆಭೀಮೋಸ್ವರಂನುಡಿದುದಂ। ಪೊಳೆರಾಸಿಂಬೊಳೆಬಾಗೂರಬೊಮ್ಮಣ್ಣಂಗೆ। ಭಾಳನಯನನಸ್ಕಡಿಗನೆಂದುಬಸವಂಗೆಸಂಗಮನಾಥ ನುಡಿದನೆಂಗು ॥ ಹೇಳುವಕಿರ್ನ್ನರಯ್ಯಂಗೆತ್ರಿಪುರಾಂತಕಂ । ಕೇಳೆನುಡಿದುದಕೇಳ್ದನೀಗರ್ಭದರ್ಭಕಂ। ಕೇಳದೇನುಡಿದುಗಕ್ತರಿಯೆಂದುಬಿಜ್ಜಳಂವಿಸ್ಮಯದೊಳಿಂತೆಂದನು ॥೨೫॥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಂಪ್ರಮಾಣಿಸಿನೋಡಬೇಕೆಂಬು । ದತ್ಯಧಿಕನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಮುದುಂಟುವದರಿಂದ । ನಿತ್ಯವಹಮಾನವಶರೀರಟಂಮಲಮೂತ್ರರಕ್ತಮಾಂಸಗಳೊಳಗೆ । ನಿತ್ಯವಹಶಿವನಚಿತ್ಕಳೆಯಿಪ್ಪುದೆಂಬುದಿದು । ಸತ್ಯಮೋಯೆಂದೆನಲ್ಕಜ್ಜರನೊಡಂಬಡಿಪ । ಕೃತ್ಯಮಂತಿಳಿಗುತನ್ನೊಳ್ವಿಚಾರಿಸಿನಾಗಲಾಂಬೆಯಂದಿಂತೆಂದಳು ॥೨೬॥ ಅಕ್ಕಕ್ಕಮೂತ್ರಮಲಮಾಂಸರಕ್ತಂಗಳೊಳ । ಗಿಕ್ಕುವುಶಿವಮೂರ್ತಿಯುನ್ನುದರದೊಳಗವರ । ತೊಕ್ಕಲ್ಲನೆನೆಬಿಜ್ಜಳಂಕೇಳ್ದುದೃಷ್ಟಮಿಲ್ಲದೆನನಗೆಬರಿಯುಮಾತು ॥ ತಕ್ಕದೇಯೆನೆದೃಷ್ಟಮಂದೋರ್ಪಶಿವಗಣಕ್ಕದೇನರಿದರಿದುನೋಡೆನುತ್ತಾಗನಸು। ಸಕ್ಕತಂನುದರವನುಗುಗೊನೆಗಳಿಂಬಗೆದಳೇಸಂಬೆನಕ್ಕರಿಯನು ॥೨೭॥ ಮೇಲುಗುಗೊರ್ನನೆಸೊಂಕಲುದರದೊಳುಹೊಳಹೊಳವ । ಬಾಲಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶದಂಮೆರವಭಸಿ । ತಾಲೇಪನದಧಳಧಳಿಪನಗವೊಗದಕರ್ಣಕುಂಡಲಯುಗಂಗಳಿಂದಂ॥ ಆಲೋಲಮಾದಕಿರುಜಡೆಗಳಿಂಸುರಕುಸುಮ। ಮಾಲಿಕಾಮಧ್ಯದೊಳುಶಿವಲಿಂಗಧರನಾಗಿ, ಬಾಲಕಂನೋಳ್ಪಸಭೆವಿಂವಿಸ್ಮಯಾರ್ಣವದೊಳದ್ದಿಗನದೇಂಪ್ರೋಗಳ್ವೆನು ॥೨೮॥ ದೇವದುಂದುಭಿಮೊಳಗಿದವುಸುರನರ್ಲಿದುಕುಸು । ಮಾವಳಿಯವೃಷ್ಟಿಯುಂಕರದರಾಸ್ತನಿಕರ। ನಾವರಿಸಿದುದುಭಕ್ತಿರಸಜಲಧಿಬಸವನಾನಂದಟಂಮೈಮುರದನು॥

ಕಾವುದೆನ್ನ ಪರಾಧಶತವನೆಂದಾ ಬಿಜ್ಜ | ಳನವನೀಶಂ ಸಭಾಭಯ
ಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ | ಕೇವಲಜ್ಞಾನಯುತನಾಗಿಧರೆಯೊಳ್ಮೆಯ್ಯನಿಕ್ಕಿ
ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು ||೨೯|| ಹಿಂದೆರಂಭೆಯ ವಾದದಿಂದಲಾಶುಕಮು
ನಿಪ | ನಂದು ತನ್ನುದರವಂ ಬಗೆದು ತೋರಿಸಿದನಿಂ| ತೆಂದು ಚೋ
ಳಂಗೆ ಪ್ರಾಸಲನುದರವಂ ಬಗೆದು ತೋರಿಸಿದನೆಂದು ಬಳಿಕ|| ಛಂದದಿಂ
ಸಿದ್ಧರಾಮಂ ಸೊನ್ನಲಾಪುರದಿ| ನಿಂದು ತನ್ನುದರವಂ ಬಗೆದು ತೋ
ರಿಸಿದನಂ | ತೆಂದು ಪೇಳ್ವನಾರ್ನಿದಂ ಕಂಡೆನೆನುತ ಬಿಜ್ಜಳನೃಪಂ ಬೆರ
ಗಾದನು ||೩೦|| ಚಿದ್ರೂಪನಿನ್ನಿರವನರಿಯನಾಂ ಪಳಿದನಿಂ | ದಾ
ದ್ರೋಹವೊಂದು ಶಿವಶರಣೆಯಂ ಜರೆದಭ| ಕ್ತದ್ರೋಹವೆರಡು ಶಿವ
ವಚನವುಳ್ಳಿಂದದೈವದ್ರೋಹದಿಂದೆ ಮೂರು|| ಉದ್ರೇಕದಿಂದೀಕೆಯು
ದರವಂ ಬಗಿಸಿದ| ಸತಿದ್ರೋಹನಾಲ್ಕನಿತನಾನರಿಯದರಿಯದಾ| ತ್ಮ
ದ್ರೋಹದಿಂ ಪಂಚಮದ್ರೋಹಮಂ ರಕ್ಷಿಸೆನುತಮಂ ಪೊಗಳ್ದನಂದು ||೩೧
ಒಂದು ಕಡೆಯೊಳು ಬಿಜ್ಜಳಂ ಪೊಗಳುತ್ತಮ | ತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯೊಳ್ಬ
ಸವದಂಡೇಶ್ವರನ್ನುತಿಸ | ಲೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನೊಳಸಂಖ್ಯಾತಗಣವೃಂದ
ಜಯಜಯವೆಂದು ನುತಿಸುತಿರಲು || ಹಿಂದೆಮುಂದೆಡಬಲದೊಳೊ
ಡೆಯರುಂ ಭಕ್ತರುಂ| ನಿಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ನೀಲಾಂಬಿಸಹಿತಸಲೆ
ವೃಂದವೊಡಗೂಡಿ ನಲಿಯುತ್ತೊದಲೋಳ್ವಾಡಂ ವಿಭವದಿಂ ಮೆರೆ
ದುದು ||೩೨| ಆಸಮಯದೊಳ್ಗಂಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ತನ್ನಗ| ಭಾರ್
ಸನದಶಿಶುವನಂಗೈತಳಕೆ ತರಲೊಡನೆ| ದೇಸು ಬಲ್ಲೋಶಿವಮುನಾ
ತ್ಮಯಂಕಾಂಬರರೆಂಬ ಶಂಕಾಜಾಲಮಂ || ಆಸಭೆಗೆ ಬೀಸೆತೇಳ್ವ
ಸುರೆಂದಿನಂತಾಯ್ತು | ಭೂಸತಿಯು ಪೊರೆಕಮುಥದಿಗ್ಗಜಂಗಳಭರಂ|
ವಾಸುಗಿಯ ಭಾರಮಿಳಿದುದು ತತ್ವನಿಧಿಜನನಕಾಲದೊಳು ಚೋ
ದ್ಯವೆನಲು ||೩೩|| ಕಡಿದೊಣಗಿದಡವಿಳೆವೃಕ್ಷಂಗಳ್ಕೊನರ್ತವೆ| ಲ್ಲೆ
ಡೆಯೊಳಂಬರಡುಗಳ್ಕೊಡವಾಲ್ಗಳಂ ಕರೆಯ | ತೊಡಗಿದವೃಕಗ್ಗ
ಲ್ಗಳೊಸರಿತ್ತು ಕೊಯ್ದು ಫಲತತಿಮಿಗುಳೆ ಫಲಸಾದವು || ಸಡಗರದೊ
ಳಂಶಿಮಾಲಯದಕಲ್ಲೊಂಬೆಗ | ಳ್ನಡೆನುನರ್ತಿಸುತಿರ್ದರ್ಮಾಕ್ಷಣಂ
ಬೈರೆದೆ| ಯೊಡಮೃತದುರ್ದುಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಭೂತಳದೊಳವತರಿ
ಸಲೇನೆಂಬೆನು ||೩೪|| ಕಳೆವಳಿಸಿದಂ ಕಾಲನಡುಗಿದಂ ಪುಂಗೋಲ| ನಳೆ
ವಳಿದುದಜ್ಞಾನವಿಳಿದುದುಂ ಮದಮಾನ | ಮೊಳೆಗೊಳಗೆ ಕಂದಿದಳ್ಮಾತ್ರ
ರ್ಯಂಪೋದುದಸೂಯೆ ಷಡ್ವರ್ಗವೇನಾಯಿತೊ|| ಸಳೆಕೆಟ್ಟುದಪಮೃ
ತ್ಯುಚಲಿಸಿದುದು ಭಯಬಿತ್ತು | ನೆಲೆಗುಂದದಳ್ಮಾರಿ ತೂಲಗಿತಘ

ಚೆಯಭೂರಿ । ಲಲಿತಮುಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಂ ಸತ್ಕಲಾಪನವತರಿಸಿದಾಕ್ಷ
ಣಮಿುಳಿಯೊಳು ॥೬೫॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ।
ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆಪೇಳೆ
ರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ
ಸಕಲಭೋಗಮುಮಂ। ಸಂತತಂ ಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನು। ಕರ್
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೬೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೬೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಐದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಲೀಲೆಯಿಂ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂ ಬಿಜ್ಜಳನೃಪಾಲ
ಕಂ ಪುಷ್ಪಕೋತ್ಸವಮನಾಗಿಸೆ ಬಳಿಕ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ಕ
ಳೆದು ಶರಣರೊಡಗೂಡಿ ಸುಖಮಿರ್ದನತಿಸಂತಸದೊಳು॥

ಪದ॥ ಬೆರಳಕಳಿಕೆಗಳ ಭುಜಶಾಖೆಗಳೆರಂಜಿಸುವ । ಕೊರಳೆಗ
ರಳೆದಮುಧುವ್ರತಗದಂತಭ್ರಮೆಯು । ಮರಕುಸುಮಮಂಜರಿಯುಜ
ಡೆಮುಡಿಯಬಾಂದೊರೆಯ ಮಕರಂದಸಂದೋಹದ ॥ ಮುರಿದಜಡೆ
ಗಳೆರಜಃಪಿಂಜರದ ಸಂತತಂ। ಸುರನದೀತಟಗಶುಕಪಿಕಾಳಿಗಾಶ್ರಯ
ಮಾದ । ಪರಮಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಕಲ್ಪದ್ರುಮಂ ಪೊರೆಯಲಾಸತ
ಜನರನು ॥೧॥ ಬಳಿಕ ಬಿಜ್ಜಳನೃಪತಿ ಬಸವಣ್ಣನಂ ಕರೆದು । ಪೊಳಲನು
ರ್ದೃಂಗರಿಸಪೇಳ್ಕಂಬಮಾತುಂಬಾ। ಗೊಳಗಿರಲ್ಕೆಗಳ್ದನಿಟ್ಟಿಸಾನಾ
ಪಟ್ಟಪಟ್ಟಿಕನ್ನಡಿಕಳಸದಿಂ॥ ನಿಳಯನಿಳಯದಮುಂದೆ ಬಲ್ಗುರುಜು
ಗಳ್ನಡುವೆ। ತೊಳಪಮಣಿಗುಡಿತೋರಣಂಗಳಂ ಪನ್ನೀರ। ಥಳಿಯ
ದಿಂದಗರುಧೂಪದ ಪೊಗೆಗಳಿಂ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳೆಸೆಯೆ ಮಾಡಮ್ವ ॥೨॥ ಪ
ಟ್ಟಿಗಳ ಕಂಬಂಗಳಿಂ ಪವಳದವಲಗೆಗಳ । ಮುಟ್ಟಿಗ್ಳಿಂ ನೀಲಮಣಿಯ
ಲೋವೆಗಳಿಂದ । ಯುಕ್ತಿರಾಂಗಣಕಾರ್ಯವಜ್ರವೈಡೂರ್ಯಮಾಣಿಕ್ಯ
ದೋಳ್ನೆಲನೆಲೆಗಳಿಂ ॥ ಅಚ್ಚಮುತ್ತಿನಗುದಿಗಳಿಂ ಪಳಿಪಟ್ಟಿಗಳ। ಕು
ಚ್ಚುಗಳಸಂದಣಿಗಳಿಂ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳ್ । ಸ್ಪಷ್ಟಿಸಮ್ವಗೃಹಗೃಹದ್ವಾ
ರಂಗಳೊಳ್ಮಾಡಿಸಿ ಮೆರವೆಗಳನೆಂಬೆನು ॥೩॥ ವಿವರಿಸುವಡೀಮ
ಹೋತ್ಸವಮನೀಕ್ಷಿಸಬಂದ । ದಿವಿಜರ್ವಿಮಾನಂಗಳೊಳಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲ
ಬ್ರಹ್ಮ ।. ಯುವತಿಸಹಿತ ಪುರದಮೊಳಗಿ ಶಿವಶರಣಸಂತತಿಯು ಸಾ
ಯುಜ್ಯಪದಕೆ ॥ ತವಕದಿಂದೊಯ್ಯಲೆಂದೈತಂದ ಪುಷ್ಪಕದ । ನಿ
ವಹಮ್ವೋಪೇಳೆನಲ್ಪುರದೊಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ । ನವಕುರುಜುಗಳ್ಮಾಡ
ಮೇರುವೆಯೊಮೊರದವೇನೆಂಬೆನಾನಕ್ಷರಿಯನು ॥೪॥ ವಿರಚಿಸಿದಸಾ

ರಣೆಯಕಾರಣೆಯುಧಾರುಣಿಯು । ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೋರಣದತೋರ
ಣದಪೂರಣದ । ಸರದಪೂಗಂಪುಗಳಸೊಂಪುಗಳಪೆಂಪುಗಳಸಿರಿಗಂ
ಧಪನ್ನೀರೊಳು ॥ ಬೆರಸಿಪರ್ಭಳೆಯದಸುನಿಳಯದಸಕಳವಡೆ
ಯೊ । ಳಿರದೆಬಪ್ಪಾರತಿಯುಮಾರತಿಯುರಾರತಿಯ। ತರತರದಕೇ
ರಿಗಳಭೂರಿಗಳಭೇರಿಗಳರಭಸದಿಂಪುರವೊಸೆದುದು ॥೫॥ ತರಿಸಿದಂ
ರತ್ನಮಯಪುಷ್ಪಕವನೊಲಿದಿದರೊ। ಳಿರಿಸಿದಂನಾಗಾಂಬಿಕೆಯ
ಕುವರನಂನವು । ಸ್ಕರಿಸಿದಂತಾನವಗೆಚತುರಂಗಮಂಪುರಜನಂಗೆ
ಳಂಮಂತ್ರಿಗಳನು ॥ ಕರೆಸಿದಂಪುರದವಾರಾಂಗನಾನಿಕರಮಂ । ಬ
ರಿಸಿದಂಶೈವದೊಳ್ಭಱಭರಿತಭಕ್ತಿಯಂ। ಧರಿಸಿದಂಜಿನಜಿಡ್ಡಳಂ
ಹರುಷದಿಂದುತ್ಸವಂಗೈಸಲನುವಾಗನು ॥೬॥ ಪಟಹನಿಸ್ಸಾಳಗಿಡಿ
ಬಿಡಿಭೇರಿಡಾಡೆಜೇ । ಗಟೆಕರಡೆಕಂಸಾಳೆದೋಳ್ಕಾತ್ರಿಟುಮುಕು
ತಂ । ಬಟಮೊಸವವೀರಣಡಮಾನಚಂಬಕಬುರುಗುಗಾಳೆಹೆಗ್ಗಾಳೆ
ಗಜವರ್ಣ॥ ಪಟುಕಹಳೆಯುಂಕೊಂಬುಗಾಳೆಸ್ಸೋಂಗಾಳೆಯುಂ । ತ್ರಟಿ
ತಾಳಮುದ್ದಳೆಗಳೆಂಬಬಹುವಾದ್ಯದು। ಬ್ಬಟೆಯಖಿಳದೆಸೆಯೊಳಾವ
ರಿಸಲಾಕುವರನಸುಪ್ರಷ್ಪಕಂಪೋದಮುಟ್ಟಿದು ॥೭॥ ಪೇಳಲೆಂಪು
ರಮುಖ್ಯಸತಿಯರಡಬಲದೊಳೆಂ। ಧಾಳಿಸಲ್ವವಳಚಮರಂಗಳೆಂಬಿ
ಜ್ಜಳನ್ನೃ। ಪಾಲಕಂಕಾಲ್ನಡೆಯೊಳಖಿಳಮಂತ್ರಿಪ್ರಮುಖಪರಿಜನದ
ಗಡಣದಿಂದಂ ॥ ಓಲೈಸಿಬರೆಬಸವದಂಡೇಶಮುಖ್ಯಶರ । ಣಾಳಿಜ
ಯತೆಂದೆನುತಬರೆಸಮ್ಮುಖಂಬಿಡಿಗು । ಜಾಲಯನರ್ತನವನಾ
ಡಲಾಸುಕುಮಾರಕನ್ನೆರೆದುಬರುತಿರ್ದನು ॥೮॥ ವಾದ್ಯವೇನಕ್ಷ
ನೀಂಕೇಳ್ದುದೆಲ್ಲನೆತಂಗಿ । ಚೋದ್ಯಮಂಬಸವನಗ್ರಜೆನಾಗಲಾಂಬಿ
ಕೆಗ । ಭೇದ್ಯಮುಪ್ಪಭವಪ್ರಸಾದಪಾತ್ರೆತಗರ್ಭವೋಳ್ಳಿಜ್ಜಳೆಂಕೇಳಿ
ದ ॥ ಸಾಧ್ಯಮುಲ್ಲಗಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರಿಸಿಲೋಕದಾ । ರಾಧ್ಯನಪ್ಪೆಂ
ದುಶಿಶುಬಂತುಗಡವೆಂದುಪುರ । ದಾಗ್ಯಂತದಬಲಾಜನಂನೋಡೆ
ಲೌತ್ಸುಕ್ಯದಿಂದೈದೆಪೊರಮಟ್ಟದು ॥೯॥ ಅಂಗಜನಕಣೆಗಳೆಂಬೀರೆ
ನೋಟಂಪೊಗಂ । ತಿಂಗಳೆಂಪೊರೆಸಸುನಗೆಯಸೊಂಪಡರಿಬೆ। ಳ್ದಿಂ
ಗಳೆಂಕರೆಯೆ ಭೂಷಣಮಣಿಪ್ರಭೆ ತಟತ್ಸಂಪದಮನೈದೆಜರೆಯೆ ॥
ಪೊಂಗಳಸ ಮೊಲೆಪೋಲುದಂನೊಂಕೆ ಮುದ್ದಂಬೆ । ಡಂಗಿನಿಂಬಳ್ಕ
ಮುಡಿಪೂಗಳಂಕೆದರೆಕಾ । ಲುಂಗುರಗಳೊದರೆ ತವಕದೊಳೈದಿ
ದಪುರವರಾಂಗನೆಯರಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ ೧೦ ॥ ಎಸವಮಾಡಗಳನೆ
ಲೆನೆಲೆಗಳೋಳ್ನಿಂತುಶೋ । ಭಿಸುವಮಾಳಿಗೆಯುನಿರದೇರಿಪೊಂಜಗ

ಱಿಯೊಳ್। ಶ್ರೀಸುಪಕಂಬಂಗಳಂ ನೆಮ್ಮಿ ಮಂಟಪದಿಕ್ಕೆಲಂಗಳೊಳ್ ಪ್ಪಂ
ತಿವಿಡಿದು ॥ ಒಸೆದು ಮಂದಿರಬಹಿರ್ದ್ವಾರದೊಳ್ ನಿಂದು ನಿ। ಟ್ಟಿಸು
ವಶಿವಮುಖಿಯರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕರುವಿಟ್ಟರದ। ಪೊಸಪೊನ್ನ ಪುತ್ತಳಿಗಳಂತೆ ಕಂ
ಗೊಳಿಸಿದರದೇನೆಂಬೆ ನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೧॥ ವಸುಧೆಯುಂ ಪಾದ ಜ್ವರಾ
ಗವುಂ ಗುರ್ವಿಳಪ್ಪಗ। ಳ್ಪಸದನಂಗ್ಯೆಯೆ ವರಕಂಕಣಂಗಳ ಸೊನಂ। ದೆ
ಸೆಗಳೊಳ್ ಪೊಳ್ವ ಸ್ತ್ರೀನಯನಾಂಶುಗಗಳ ತಟಲ್ಲತೆಯ ಪ್ರಭಂಪಡೆಯ
ಲು ॥ ಪೊಸಬಗೆಯ ವಡೆಯಂ ಚವಿಂದ ನೊದವಿಸೆ ವ್ಯೋಯ। ಜಸ ಜಗಂ
ಧಂತುಂಬಿ ಬಿಂಡುವಂ ನೆರಪೆ ಶಾ। ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಸ್ತ್ರಂಗಳೆಡೆಯಾಡು
ವಂತೆ ಬರುತಿರ್ದರಖಿಳ ಸ್ತ್ರೀಯರು ॥೧೨॥ ಕುರುಳ್ಗಳ್ ಗಳ್ತಾಂಗಳುಂ
ಕುಣಿಯೆ ಕುಚಯುಗಂ। ವರನಿತಂಬಂ ಕದಕ್ಕದಿಸೆ ಮೇಲುದನಿರಗ।
ಳಿರದೆ ಪೈಸರಿಸೆ ಲಾವಣ್ಯಜಲವಂ ಘರ್ಮಜಲಬಿಂದುಗಳ್ ತೊಳಂಕೆ॥
ಚರಣಂಗಳುಂ ನುಡಿಗಳುಂ ತಡಂಬಡಿಸುತಿ। ಭರವಸದೊಳೈತಂದು
ನೋಳ್ಪ ತರುಣೀಜನಂ। ಸ್ಮರನಕುಲದೇವತೆಯರಿಡೆಯಾಡುವಂತೆ
ಸೆದರೇನೆಂಬೆ ನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೩॥ ನಲ್ಲನಂ ಬಿಟ್ಟೀತ ಕೇಡಬಂದಪೆ
ಪೋಗ। ಸಲ್ಲಕುಚಭರಕೆ ನಡುವುರಿವುದೆಂಬಾಳಿಯರ। ಸೊಲ್ಲ
ವಂ ವಿಚಾರಿತ ಉಡಿಗೆ ಳವಕಟ ಸೂತ್ರಮಂ ಮುರಿದು ತ್ತಂದುಗೆಗಳಂ॥
ನಿಲ್ಲದೀಡಾಡಿ ಬಿಡುಮುಡಿಯ ಕಟ್ಟದೆ ತವಕದಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಪ ಸ್ತ್ರೀ
ಬಂಮಂ ಬಿಯುಂ ಬಗೆದು। ಚಲ್ಲೆಗಂಗಳೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರ್ದರೊಳ್ ವ್ಯಾಳಿ
ಕುವರನ ಮಹೋತ್ಸವವನು ॥೧೪॥ ಎಳೆನೀಲ ಪಟ್ಟೆ ವಳಗೆಂ ಪುಮು
ತ್ತುಗಳನಿ। ಮರ್ಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದೆಸೆವ ಪುಷ್ಪಕಂಗಂಡು ತಿಳಿ। ಗಾಳ
ನುಂಬನಂ ಪದ್ಮಮುಂ ಚೊನ್ನಮೆಂದು ಮಾನ್ಯಗಮುಳಿಚಕೋರಂಗ
ಳು। ಪೊಳೆವ ಚಂಚು ಪಕಪು ಲವ ನೋಟಗಳ ಕೋಮಳೆಯರಿವ
ರಕುಮಾರನನೀಕ್ಷಿಸುವ ಭಾವ। ದಲರ್ ನಿಂಪುರವನಿತೆ ಬಳುಲಪ
ಮಂತುರಂಜಿಸುವಂತೆ ಚಲುವಾದುದು ॥೧೫॥ ಶಿಂಬದೆಗಸಾಟಯುಂ
ದ್ಯಾಣಗಣೆಸುರಿಗೆಸರಿ। ಯಾಂತಿಯ ಷಡೆಯ ನಲ್ಲಗಸವಾವರುಂ ಧತ
ಯೊ। ಳೊರಗೆಯೆನಿಪ್ಪ ಪುರವರವಪಾಸತಿಯರತಿಭಯಭರತಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದಂ ॥ ತೋರಬಿಡುಮುತ್ತಿನಾರತಿಪಟ್ಟೆಯಾರತಿಮ। ಪಾರ್ನ್ನ
ದಾರತಿ ಸೊಡರ್ಗಳಾರತಿಗಳಿಂ। ಬಾರತಿಗಳಂ ನಿವಾಳಿಸಿಪಸನ್ನೆಸ
ಯಂತಳಿದರಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳು ॥೧೬॥ ಆರತಿಯನೆತ್ತಿದವಪಾಸ
ತೀಜನಕೆಪಿಡಿ। ಹಾರದಂ ಪೊಂಗಳಂ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ರತ್ನ। ಹಾರಂಗಳಂ ಸು
ತಾಂಬೂಲಂಗಳಂ ಮಹಾಭೂಷಣಪ್ರತತಿಗಳನು ॥ ಆರಯ್ದು ಕು

ಶಿಸಿನಾನಾವರ್ಣವುಂವುಹಾ । ಭೂರಿದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದಣಸುತಂಬಸ
ರನಿಂ। ದೋರಂತೆಜಿಜ್ಜಳನೃಪಂಸಕಲಸಂಭ್ರಮದೊಳೊಡನೈದೆಬ
ರುತಿರ್ದನು ॥೧೭॥ ಇಂತಪಿರಿಳವಿಭವದಿಂದುತ್ಸವಂಗೈಸಿತದ । ನಂತ
ರಂಬಸವನರಮನೆಗೊಡನೆಬಂದುನಿಂ । ಮುಂತಪ್ಪರುಂಟೆಯೆಂದು
ಪಚರಿಸಿಸಕಲವಸ್ತ್ರಾಭರಣದುಡುಗೊರೆಗಳಿಂ ॥ ಮುಂತಿರಿಸಿತತ್ಕ
ರಾರಂಗೆರಗಿತನ್ನಮನೆ। ಗಂತಿರುಗಿದಂಜಿಜ್ಜಳಂಬಳಿಕ್ಕತ್ತಗಣ। ಸಂತ
ತಿಗಳಿಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಬಸವಂತನ್ನನಿಳಯಮಂಪೊಕ್ಕನಂದು॥೧೮॥
ಹರುಷದಿಂದಂತಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯರೆಲ್ಲರಂ । ಕರಸಿದಳುನೀಲಲೋಚ
ನೆಮಹಾವಿಭವದಿಂ। ಪರಿಪರಿಯಬಣ್ಣದಾರತಿಗಳಿಂಪೊನ್ನಪರಿವಾಣದಿಂ
ಗಳೊಳ್ತುಂಬಿಸಿ ॥ ತರತರಂಬಿಡದುನಡೆತಂದುನಾಗಾಂಬೆಗಂ। ವ
ರಕುವರಗಂನಿವಾಳಿಸಿಬಿಸುಟುತೂಪಿರಿದು । ಪರಸಿಸೇಸೆಯತಳಿದ
ರಾಸಮಯದೊಳ್ದಿನಪನಸ್ತಗಿರಿಯಂಪಾರ್ದನು ॥೧೯॥ ಅನಿತರೊ
ಳುಸಂಜೆಗತ್ತಲೆತೋರೆದೀಪವೊ । ಳ್ಮನೆಯನೈಗಳ್ಚಿಕೋರಾಬ್ಧಿ
ಕೇಗಲವರೆಯ। ದಣಗಳುರಪೆಟ್ಟಿಗವ್ವುಬಸವನುಂನಾಗಲಾಂಬಿಕೆನೀಲ
ಲೋಚನೆಯರು॥ ಘನತರದಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನೊಲವಿಂಮಾಡಿ।
ಮನವೊಲಿದುತತ್ಪ್ರಸಾದವನಖಿಳಭಕ್ತರಂ । ವಿನಯದಿಂಪಂತಿಯೊ
ಳ್ಕೂಡಿಕೊಂಡಾರೋಗಿಸಿದರಧಿಕಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೨೦॥ ಆಭೋಜನಾಂ
ತರದೊಳಖಿಳಭಕ್ತರ್ಗೆವ । ಸ್ತ್ರಾಭರಣದುಡುಗೊರೆಗಳಂಕೊಟ್ಟುಬ
ಳಿಕವನ್ನು । ನೋಭರಿತಪಿರಿಯದಂದುಪಚರಿಸಿಕಳುಪಿಬಸವನ್ನೀಲ
ಲೋಚನೆಯರು ॥ ಸ್ವಾಭಾವದಿಂದೆಪವಡಿಸಿದರತಿವ್ಯಾದುದಾಗಿ ।
ಶೋಭಿಸುವಪಾಸಿನೊಳ್ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆದುಷ್ಕೃತ । ತೇಜಕಂಬೀರ
ರಕುಮಾರಕಂಮಗ್ಗುಲೊಳಗಸೆಯೆನಿದ್ರೆಗೈದರಳು ॥೨೧॥ ಈ
ಪರಿಯೊಳಿವರಿರ್ದರಿತ್ತಕೈಲಾಸದೊಳ । ಗಾಪಾರ್ವತಿಯುವಿಹಾರ
ನುಂತಮ್ಮಕುವರಮ್ಮ । ದಾಪದಾದಂಗಳಂಮರೆದುಜನಿಸಿದನಾ
ಕನಂನೋಳ್ಪೆವೆಂದುಕೂಡೆ ॥ ಗೋಪತಿಯನೇರಿಘನತರದವೈಭ
ವದಿಂದ। ಲಾಪರಮಗಣರುದ್ರಕನ್ನೆಯರ್ವೆರಸಿಪು । ತ್ರಾಪೇಕ್ಷೆಯಿ
ನ್ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಸಜ್ಜೆವನೆಯಂಪೊಕ್ಕರುತ್ಸವದೊಳು ॥೨೨॥
ಗಂಗಾನದೀತಟದೊಳೆಸೆವಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕ । ಲಿಂಗದಂತಮೃತವಾ
ರ್ಧಿಯಪೊರೆಯೊಳಿರ್ಪನೆರೆ । ಬಂಗಳಂತಮಲಕಮಲಂಕರದಕೆಲ
ನೊಳೊಪ್ಪುವರಾಜಹಂಸನಂತೆ ॥ ಮಂಗಳಾಕಾರನಾಗಾಂಬಿಕೆಯ
ಮಗ್ಗುಲಂ । ಸಿಂಗರಿಸಿತೋರ್ಪಶಿಶುವಂಕಂಡುಹರುಷಾಶ್ರು । ಪಿಂ

ಗಡೊಡನುದುರೆಮಗನಂಗಿರಿಜೆತೆಗೆದೆತ್ತಿಕೊಂಡಳತ್ಯುತ್ಸವದೊಳು ಬಳಿಕಲಾಸಮಯದೊಳಗೀಶ್ವರಂಸತ್ಪಂಚ । ಕಳಸಂಗಳಂಸ್ಥಾಪನಂಗೆಯ್ದು ಪಾರ್ವತಿಯ। ನೋಲವಿನಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪುತ್ರಂಗೆತ್ರಿವಿಧದೀಕ್ಷೆಗಳಿಂತ್ರಿಲಿಂಗಂಗಳ ॥ ನಲಿದು ತ್ರಿವಿಧಾಂಗಂಗಳೊಳು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಶರಣ। ಕುಲಕೀಪ್ರಕಾರದೊಳು ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ಯೆಂದು ಕೃಪೆ। ಯೊಳು ನಿರೂಪಿಸುವನೋಪೇಳೆನಲು ಮೊದಲಿಂಗವನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತನು ॥೨೩॥ ಉನ್ನತ ಸುತೇಜಂಗಳೊಳು ರೂಪಿನೊಳು ಸುಪ್ರ। ಸನ್ನತೆಯೊಳುಂ ಶೈವಕಳೆಯೊಳುಂ ತತ್ವಸಂ । ಪನ್ನತೆಯೊಳುಂ ಪವಾಡಂಗಳೊಳು ಬಸವಣ್ಣನಿಂದಧಿಕಾಸುಕುಮಾರನು॥ ಚನ್ನಾಗಿ ತೋರ್ಪನೆಲೆಗಿರಿಜೆ ನೋಡೆಂದೀಶ್ವ । ರನ್ನಿಧಾನಿಸಿ ಮನೋಹರುಷದಿಂದೀತಂಗೆ। ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನೆಂಬೀನಾಮವೇ ಸಾರ್ಥ್ಯವೆಂದು ಗಣಕುಲಕೊರೆದನು॥೨೪॥ ನೋಡುವರ್ನಲಿವರೊಲಿವರ್ತಲೆಯನಲುಗಿಮುಂ। ಡಾಡುವರ್ನಗುವರೊಗುವರ್ಮಿಗುವಸುಖದೊಳೋ। ಲಾಡುವರ್ಚುಂಬಿಪರ್ನಂಬಿಪರ್ತುಂಬಿಸುವರಳಿಯುಂ ಮುದ್ದುಗಳನು॥ ಬೇಡುವರ್ಕೈಗಳೊಳ್ಮತ್ತಗಳೋಳ್ತಾಯಗಳೊಳ್। ಗಾಡಿಸುವರಾಯೆಂದು ದಾಯೆಂದು ಬಾಯೆಂದು । ಪಾಡುವರ್ನೀಡುವರ್ಬೇಡುವರ್ಕುವರನಂ ಶಿವಶಿವೆಯರುಳ್ಕರಿಂದಂ॥ ಪರಿಪರಿಯೊಳಿಂತಾಕುಮಾರನಂ ಮುಟ್ಟಿಸು। ತ್ತಿರೆ ಹರಹರಾಪುತ್ರನೋಹಮಿನ್ನಂತುಟೊ । ತೊರೆದೊಗುವ ಪಾಲ್ಗಳಿಂ ಬಿಗಿದು ಗುರುಕುಚದ ಮೇಲುದನೊಯ್ಯನೋಸರಿಸುತ ॥ ಗಿರಿಜೆ ಮಗನಂತೆಗೆದು ಸೋಗಿಲೊಳಗಿಟ್ಟುಥಕ। ಹರುಷದಿಂ ಮೊಲೆಯೂಡಿಮುಂಡಾಡಿಕೊಂಡಾಡಿ । ಪರಸಿ ತೊಂದೊಟ್ಟಿಲೊಳತೂಗಿದಳು ಮಿಗೆ ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರಮೇಳದಿಂದಂ ॥೨೫॥ ಉಕ್ಕುವತಿಹರುಷದಿಂದಮ್ಮನ್ವೆಯರುಂ ಜೋಳಿ । ಯಕ್ಕಚಂಗಳೆನಿಂಬಿದುಗ್ಗಳೆಯ ಮೆಸವಸ। ತ್ಸ್ರಕ್ಕ ಕಮಳವ್ವೆ ಬಾಚವ್ವೆ ಮೊದಲಾದಖಿಳರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರೊಲ್ದು ॥ ಅಕ್ಕಯಂ ಪಣೆಗಿಟ್ಟು ತೂಪಿರಿದು ಪರಸಿಹಸು। ಮಕ್ಕಳಶಿರೋಮಣಿಯೆ ಸಂಗರದಕಣಿಯೆಯೆಂ । ಬಕ್ಕಿತೊಟ್ಟಿಲೊಳು ಜೋಜೋಯೆಂದು ಪಾಡಿ ತೂಗುತ್ತಿರ್ದರುತ್ಸವದೊಳು ॥೨೬॥ ಜೋಜೋ ಮಹೇಶಷಣ್ಮುಖಜನಿತಸನ್ಮೂರ್ತಿ । ಜೋಜೋ ಮಹಾವೀರಶೈವೋದ್ಧರಣಕೀರ್ತಿ। ಜೋಜೋ ಮಹದೇವಿಯಾನಂದವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಕಳಾಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ॥ ಜೋಜೋ ಸಕಲಭಕ್ತಹೃದಯಪಂಕಜಮಿತ್ರ । ಜೋಜೋ ಮಹಾಶರಣಗಣಭವಾಂಬುಧಿಪೃತ್ರ । ಜೋಜೋ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪ

ಜೋಜೋಯೆಂದು ಪಾಡಿ ತೂಗುತ್ತಿರ್ದರು ||೧೯|| ಎಂದಿಂತು ಪಾ-
ಡುತಂ ಪರಸುತಂ ತೂಗುತಾ । ನಂದದಿಂದಾ ಗಿರಿಜೆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗೆ
ನಗು । ತೆಂದಳೆಲೆ ತಂಗಿ ನೀನೆನ್ನ ರೂಪಿಂ ಶಿಶುವೆ ಶಿವಕುಮಾರಂ ತಿಳಿಯ-
ಲು || ಮುಂದೆ ಮುಜ್ಜಿ ಭೋಜನಾದಿ ನಾನಾ ಕ್ರಿಯೆಗ । ಳೊಂದರೊ-
ಳ್ನರವೇಷಕಾಯುಮಂ ನವಸುಖೇ । ಡೊಂದುಕೈವಿಡೆಗೊಟ್ಟಳೆಂ ವಿಶೇ-
ಷವೊಪ್ಪುತ್ರ ಮೋಹವಿಲೋಕದೊಳಗೆ ||೨೦|| ಅನ್ನೆಗಂ ಶಿವಶಿವೆಯು-
ರಿನಿತೆಸಗಿದೀ ವಿವರ । ಮನ್ನೆಲಕೆ ಸಾರ್ವಂತೆ ಕೋಳಿಗಳ್ಕೂಗಿದವು । ಕ-
ನ್ನೈದಿಲರಲು ಮುಗಿಯಲ್ಕಮಲ ಮರೆಮಿರಿಯೆ ತಂಗಾಳಿ ತಲೆದೋರ-
ಲು || ಮುನ್ನೇ ಸರಾಗಮಂ ವಿಸ್ತರಿಸಲಳಿಕುಳಂ । ಸನ್ನುತಗಣಂಗ-
ಳೊಡವೆಗೆ ಶಿವಂ ಶಿವೆಯರಾ । ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂ ಮುಂಡಾಡಿ ಕೈಲಾ-
ಸಕ್ಕೈದಿಗಸ್ತಂತ ಸದೊಳು ||೨೧|| ಇತ್ತಲಾ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ಶಿವಂ ಪೋ-
ಗಲೆ । ಚ್ಚತ್ತು ವಿಸ್ಮಿತೆಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ನಲವಿಂ ತನ್ನ । ಚಿತ್ತದೊಳ್ಕನಸಾ-
ಗಿಯುಂ ಕನಸು ಮಲ್ಲವಿದು ತಾಂ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಲು || ಬತ್ತಿನೊಳು
ಪೂಜಿಸಿದ ಮಣಿಗಳ ಸುವಿಶೋಭ । ವೆತ್ತು ಪೊಂದೊಟ್ಟಿಲಿದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆ-
ದು ತ । ನ್ನುತ್ತಮಾಂಗವನೊಲವು ತಪ್ಪಿನಂದಿನ ಪನತರಿಗನುದಯ
ಪರ್ವತವನು ||೨೨|| ಆ ಕಾಲದೊಳು ನಾಗಲಾಂಬೆ ಬಸವಣ್ಣಂಗೆ । ನೇ-
ಕ ಹರುಷಂ ಪುಟ್ಟಲೀಶ್ವರಂ ಬಂದು ಮು । ತ್ತೀಕುಮರಗಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊ-
ಟ್ಟು ಪೆಸರನಿಟ್ಟಂದಮಂ ಪೇಳ್ದು ಬಳಿಕ । ಜೋಕೆಯಿಂದಿಟ್ಟ ಕಳಸಂಗಳಂ
ತೊಟ್ಟಿಲುಮ । ನಾಕೆಲವು ಕುರುಹುಗಳನೆಲ್ಲವಂ ತೋರಲು ಶಿ । ಭಾ-
ಕಾರಂ ಶಿವಿದೆನ್ನಯ ಕಣ್ಣ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನುತ ನುತಿಸುತ್ತಿರ್ದನು ||
ಪಲತೆರದೊಳಳಿಯನಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುಂಡಾಡಿ । ನಲವು ಮಿಗೆ ಬಸ-
ವನಿರುತಿರೆ ಕ್ರಮಕ್ರಮದೊಳಂ । ಬೆಳೆವ ಶಶಿಕಳೆಯಂತೆ ಪಸ್ಚಿಯುದ-
ಯಾದಿತ್ಯನಂತಖಿಳ ತೇಜದಿಂದೆ || ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರ್ದನಾ
ಸಮಂ । ಜ್ವಾಲಮುಕ್ತಿಯೆ ರೂಪುವೆತ್ತಂತೆ ಶೈವನಿ । ರ್ಮಳಕಳೆಯೆ
ಬಾಲ್ಯತ್ವಮಂ ಧರಿಸಿದಂದದಿಂ ಚೆಲ್ವಾದನಾ ಕುವರನು ||೨೩|| ಠಕ್ಕವ
ಣಪುಲಿಯುಗುರ್ಗಜ್ಜೆ ಮಾಗಾಯ್ಮುತ್ತು । ನೆಕ್ಕಸರಮುಡಿದಾರ ಕಾಲಕ
ಡಗಂ ಪಣೆಯೊ । ಳಿಕ್ಕಿದ ಸುಭಸಿತ ಮರಳೆಲೆ ಮುನಿಪಪರಿಪರಿಯ ಬಾ
ಲದೊಡಿಗಗಳ ನಾಂತು || ಉಕ್ಕುತಿಹ ತಾಯ ಮೊಲೆವಾಲುಣುತೆ ಸೋ-
ಗಿಲೊಳು । ನಕ್ಕಾಡುತತಿ ಮುದ್ದುಗರೆವುತಂ ಲೀಲೆಯಿಂ ಮಕ್ಕಳಾಟ
ಕೆಯೊಳೆಸೆದಂ ಜಗವನಾಡಿಸುವ ಸೂತ್ರಧಾರಂ ಕ್ರಮದೊಳು ||೨೪||
ಪಲಿನೆವನ ಪೋದರ್ದದ ಮುಂಗುಳ್ನಗೆಯಿನಕ್ಕಿಕಂ । ಗಳೊಳೆಸೆಯ ದಹ

ಮುದ್ದುನುಡಿಗಳಿಂ ಬರಿದೆ ತಂ। ನೊಳಗೆ ತಾನಾನಂದಿಪಾಟದಿನಕಾರ
ಣಂಬರಿದತ್ತಪರಿದು ನೋಳ್ಪ ॥ ತೊಳಪಕಂಗಳನೋಟದಿಂ ಬೆರಳಂ
ಚುಂಬಿಸು। ತ್ತಳುತ ಜೋಗುಳಪಾಡೆ ನಲಿವ ತಂಸ್ರೊಂದೊಟ್ಟ। ಲೊಳ
ಗೆ ಶಿಶುಲೀಲೆಯಿಂ ಕೆಲದಿನಂ ತಾಯ್ಗೆ ಹರುಷಂದೋರಿದಂ ಕುವರನು॥
ನೊಸಲಕಂಣವನಸುತನೆಂಬುದಂ ಧರೆಗೆ ಸೂ । ಚಿಸುವ್ವೋಲುಜ್ವಲಿಸಿ
ಯುರಳೆಲೆಯೊಪ್ಪಪಡೆವಣೆಗ। ಳೆಸವಫಣಿಕುಂಡಲನಕುವರನೆಂದರು
ಪುವ್ವೋಕ್ತಿಗಳೊಳುಪೊಂಜುರಿಗೆಯು ॥ ಮಿಸುಪತುದಿಯೊಳುದಂ
ನವಮಾಗಾಯ್ಗಳೊಲಿದಾಡೆಸಸಿದಲೆಯುನಣುಗನೆಂಬುದತೋರುವಂ
ತೆರಾ। ಜಸಲುರದೊಳೆಳೆವೆರೆಯಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ಪುಲಿಯುಗುರ್ಬಾಲಕಂ
ಕಂಗೆಸದನು ॥೩೭॥ ತೊಳಗುವಕಳಂಕವಂತಳೆದಪೂರ್ಣೇಂದು
ವುಂ। ಡಲದಂತೆ ಕಜ್ಜಳಂಬೊಗೆದು ಕಂಗೊಳಿಪವೊಲ್। ಗಳಮುಖಂ ಕಾ
ಣುತಿದುಸಸಿಯೆಂದು ಸಕಳತಾರಾಂಗನೆಯರೊರೆದು ಬಂದು ॥ ನೆಲ
ಸಿದರೊ ತತ್ಸಮಾಪದೊಳೆಂದೆನಲ್ಕ ಥಳ। ಥಳಿಪಮುತ್ತಿನಕಂಠಮಾಲೆ
ಕಂಗೆಸೆಯೆ ಕಂ। ಗಳಪುಣ್ಯಾವೇಬಳೆವತೆರದೊಳಾ ಚನ್ನಬಸವಂ ವರ್ತಿ
ಸುತಿರ್ದನು ॥೩೮॥ ಮೇಲೆಪರಮಾಬಿಗಳಬಾಯ್ಗಳಂ ಪೊಯ್ಲಂತೆ।
ತೋಳ್ಪಾಟ ಮಾಡುವಂಕ್ಯಸನ್ನೆಯಿಂ ಮುಕ್ತಿ। ಬಾಲೆಯಂ ಕಳೆತನಕೆ
ಕರೆವಂತೆ ಹೊನ್ನತಾಗುಬ್ಬಿಯಾಟಂಗಳಾಡಿ॥ ಲೀಲೆಯಿಂ ನೆಲಕಿಳು
ಪೆಬಳರೆದೆಯನಿಂತು ಮೊಳೆ। ಕಾಲೊಳೊದದಪೆನೆಂಬವ್ರೋಲಂಬೆಗಾ
ಲಿಟ್ಟು। ಲೀಲೆಯಿಂ ಶೈವಮಂ ನೆಲೆಗೆನಿಲುಪಂತೆ ನಿಂದಾಡುತಿರ್ದಂ ಕು
ವರನು ॥೩೯॥ ಮೊಗ್ಗಮೊಗ್ಗೆಗಟ್ಟಡಿಯನಿಡಲ್ಗಜ್ಜೆಗಳ್। ಘಲ್ಲಘಲ್ಲನೆ
ಸಕಲಪರವಾದಿಹೃದಯವುಂ। ಝಲ್ಲಝಲ್ಲನೆ ಪಳುಕಿ ನಿಂಸವದನೆ
ಲಗಟ್ಟು ಜಾವ್ವ‍ದೆಲೆ ಚನ್ನಬಸವ॥ ನಿಲ್ಲನಿಲ್ಲೆಂಬನಾದಿಯರಮಾತಂ
ಮಾರು। ತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂದು ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತೆ ಮೊಳೆ। ಮಲ್ಲಜೊಲ್ಲಂ
ಪೊಳೆಯೆ ನಸುನಗುತ್ತಂ ಬಾಲಲೀಲೆಯಂ ತೋರಿಸಿದನು॥೪೦॥ ಪಸು
ಳತನದೋಳ್ಪುಣ್ಯವಂ ಶರಣಗಣಕೆ ಬೋ। ಧಿಸುವನೀಕುವರನೆಂ
ಬೋಲ್ತ್ರೊದಳ್ವಾತುರಂ । ಜಿಸಿಪವೀಶ್ವರರೂಪಸನೀತನೀತನವದನ
ನೆಮ್ಮಂತೆ ಸಕಲಜನರು॥ ಒಸದಪ್ಪಿರಲ್ಕುಕ್ತಿಯುಪ್ಪಡೆಂಬೀಮಾತು
ಪುಸಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಡಂಗುರಿಪಂತೆ ಚರಣದೋ । ಳ್ಮಿಸುನಿಯಂದುಗೆ
ಝುಣಝುಣೆಂದು ಮುಡಿಗಡಿಗುಲಿಯೆ ನಡೆದಾಡಿದಂ ಕುವರನು॥೪೧॥ ನಿ
ಮಿಷನಿಮಿಷಕೆ ಜಾವಜಾವಕ್ಕೆ ದಿನದಿನಕೆ । ಕಮದೊಳಂ ಬೆಳೆದು ತ
ನ್ನೊಡನಾಡಿಗಳ್ವೆರಸು। ವಿಮಲತಾರಾಗಣದ ನಡುವೆ ಕಂದಂ ಕುಂದ

ನುಳಿದಿಂದುವೊಪ್ಪುವಂತೆ ॥ ರಮಣೀಯವೆನಿಪಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಮಾ
ಲೆಯೊಳ್ । ಗಮರೊನಾಯಕರತ್ನದಂತೆಬಿಸಿಗದಿ[illegible]ದ । ಹಿಮಕಿರ
ಣನಂತೆನೋಳ್ಪರಕಣ್ಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವಂಚೆನ್ನವಂತಳೆದನು॥೪೨॥ ಬಾ
ಲಕಂಕ್ರಮದೊಳಿಂತಭಿವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರ । ಲ್ಕಾಲಕಾಲಂಗಳೆಂಬಯಸಿ
ನಾನಾಶಾಸ್ತ್ರಜಾಲವೇದಾಗಮ ಪುರಾಣವಿವ್ರ ಮೊದಲಾದಸಕಲವಿ
ದ್ಯಾಪ್ರಜೆಗಳ್ ಮೇಲೆಮೇಲ್ಕೈತಂದುಕೈಮುಗಿದುಪದತಳವ । ನೋ
ಲಗಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪವೆಂದೊಡೀಶ್ವರನಸುತ । ಲೀಲೆಯಂಬಣ್ಣಿಸಲ್ಪ್ರಾಜ್ಞ
ಮಗ್ನೆನೆಚೆನ್ನಬಸವಂಣನೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೪೩॥ ತಾಮರಸಕೈರವಂಗಳೆ
ವಿಕಾಸಂಗಳಿಂ । ತಾಮತಿಕ್ರಮಿಸಿದವೆನಿಡುಗಣ್ಗಳುರ್ವಿಗ್ರಾಮ
ಕೋಗಂಡನಂದಂಡಿಸಿದನಾಮುಖಂಮುಕುರದಿರವಂ ಪಳಿದುದು ॥
ಕೋಮಲಾಂಗಂಸೊಂಪಡೆದ್ದುದಾತೋಳ್ಗಳ್ । ದ್ದಾಮದಿಂಕರಿಕರವ
ನುರೆಜರೆದವೆತುಳೆರಂ । ಭಾಮಂಗಳೆಂಗಳೆಗವಳೊಡೆಗಳೆನಲೆಳೆಯಗ
ರೆಯಮಮರಿತುಕುವರನ॥೪೪॥ ಸಡೆಪದವರಂಬಿಜ್ಜಣಗರನಾಕಾಳೆಂ
ಜಿ। ವಿಡಿವರಂಪಾದುಕಾಧಾರರಂಚೆಮರವಂ । ಪಿಡಿದುಧಾಳಿಸುವರಂ
ಗಿಂಡಿವಿಡಿವರ್ಪ್ಪುವಿನಿಯೆಗೆದೆಳೆವಕ್ಕಳ್ ॥ ಕಡುವಿಲಾಸದೊಳೆಮ
ಚರ್ಸಿಕೆಟ್ಟುತನ್ನಕಂ । ಗಡೆಯುಪ್ರಣ್ಣಗಪ್ರಂಜನೆಂದುನಿಕ್ಕಂಸು
ಖಂ। ಬಿಡೆದುತನ್ನರ್ಕ್ತಿಯೆನೋಡುತಂ ಬಸವನಪ್ಪ್ರಸ್ವದೊಳಿರು
ತ್ತಿರ್ದನು ॥೪೫॥ ನೋಡುತಂಧಳಧಳಿಪವದನವಂ ಸುಖದೊಳೋ
ಲಾಡುತಂಗುರುಮೂರ್ತಿಯಂಗರಿಗುವಂದನಂ । ಮಾಡುತಂಚಿತ್ತ
ದೊಳ್ಚೆನ್ನಬಸವನಮೊಗಂಕಂಗಗ್ಗಿಮರೆಯಾಗಲು ॥ ಬಾಡುತಂ
ಕಂಡೊಡೆನೆಗಷರ್ವಾರ್ಗಿಯೊಳಗೀ । ಸಾಡುತಂಪಲತೆರದಸಿಂಗರಂ
ಗಂಡುಮು। ಗ್ದಡುತಂಜಾವಾತನಂಬಸವಗಂಡೇಶ್ವರಂಸುಖದೊ
ಳಿರುತಿರ್ದನು ॥೪೬॥ ಇರುತಿರುತಲೊಂದುದಿವಸಂಬಸವರಾಜನತಿ।
ಹರುಷದಿಂದಳಿಯನಮೊಗಂನೋಡಿನಮಗೆಸ । ದ್ಗುರುವೀತನೆಂದು
ಹೃದಯದೊಳರಿದುತನ್ನಭಕಿಯೊಳುಬೇರದಮನೆಯೊಳು ॥ ಇರಿ
ಸಬೇಕೆಂದೆನುತಶಿಲ್ಪಿಗಳನಾಕ್ಷಣಂ । ಕರೆಸಿನುಡಿದಂನವ್ಯಮನೆಗೆ
ಲದೊಳರಮನೆಯ । ನಿರವಾಗಿಸೆನಲವರ್ಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂನಿ
ರ್ಮಿಸಿದರೇನೆಂಬೆನು ॥೪೭॥ ನೀಲರಂನಂಗಳಿಂನೆಲಗಟ್ಟುಪಳುಕುಗ
ಳ । ಸಾಲೆಸವಭಿತ್ತಿಗಳ್ವಜ್ರದೋಳ್ಗಂಬಂಗ । ಳಾಲಲಿತಪಚ್ಚೆಗಳ
ತೊಲೆರನ್ನಬೋದುಗೆಗಳಾಪ್ರವಾಳಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಮೇಲೆಸವಜಂತೆ
ಗಳ್ತೋರ್ಪನವಪುಷ್ಯರಾ । ಗಾಳಿಯಿಂಸವೆದಪಾಗಿಲೊಪ್ಪಂಗದಂಗ

ಳಿಂ । ಪೇಳಲಚ್ಚರಿಯಾದುದರಮನೆಯದಾವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿರ್ಮಿತದಂತಿರೆ ॥೪೮॥ ಎಸದವಲ್ಲಲ್ಲಿವಾಸ್ತುಕ್ರಮಂಬಿಡಿದುದಂ। ಜಿಸುವಮಜ್ಜನಶಾಲೆಯುಂ ಸೂಪಶಾಲೆಶೋ । ಭಿಸುವಭೋಜನಶಾಲೆಯಾಮಂತ್ರಶಾಲೆನರ್ತನಶಾಲೆವಸ್ತ್ರಶಾಲೆ॥ ಮಿಸುಪಹಯಶಾಲೆಗಜಶಾಲೆಯೊಲಗಶಾಲೆ । ಸೊಸಗೀತಶಾಲೆಯೊಪ್ಪುವಶಯನಶಾಲೆಭಾ। ವಿಸಲರಸುಶಿವಿಗುಳ್ಳನಿತುಶಾಲೆಗಳೊಪ್ಪಿದವುರತ್ನರಂಜನದೊಳು ॥೪೯॥ ಸಕಲಕೋಶಗೃಹಂಗಳೈಲಪ್ಪತಗುಡ, ಪ್ರಕರರಸಭಾಂಡಗುಗ್ರಾಣದೊಳ್ಪನೆಗಳಿಂ। ಸುಕರರಥಾಶ್ವದಕಣಜಗಳ್ಪೆರ್ವ್ವಿನಿಯೋಗದವರಿಪ್ಪಚಾವಡಿಗಳು । ಪ್ರಕಟತರತರುಲತೆಗಳಿಂಗನ್ನಜಗವಿರ । ವ್ಯಾಕಸರಸಿಕ್ಷತಕಾಗ್ರಿಗಳು ತರತರದೊಳಿರ। ಲ್ಕಕಳಂಕಕೇಳೀವನನ್ಮಿರೆದುದನಿತುಲೋಕದವನವನುರೆಜನವಿಶ ॥೫೦॥ ತರತರದೊಳೆಸೆವಬಾಗಿಲಗೋಪುರಂಗಳೆಂ । ಕ್ಕರುವಿಟ್ಟಪುತ್ಥಳಿಗಳಿಂ ಭಿತ್ತಿ ಭಿತ್ತಿಯೋ। ಳ್ಕರೆದನಾನಾತೆರದಗೊಳೆಸವಬೊಂಬೆಗಳಿಂದೆ ಕಸ್ತೂರಿಕುಂಕುಮದೊಳು॥ ಸೊರೆದಸಾರಣೆಗಳಿಂ ಕಾರಣೆಗಳಿಂಚಿತ್ರ । ತರಪಙ್ಕ್ತಿಜಲ್ಲಿಕಂನಡಿಕಲಶವುತ್ತುಗಳ। ಪರಿಪರಿಯರನ್ನಗಳಕುಚ್ಚುಗಳನೀಲಕ್ಕಟ್ಟನಿಂ ಕದಂಬಲಾವ್ವಗುದು ॥೫೧॥ ಬಾಗಿಲ್ಗಾರೆಸದವರಮನೆಗೆಪೇಮಮಯ । ವಾಗಿತೋರ್ಪ್ಪವಿಶಾಲಂಗಳಿಂಗವರವರ। ಮೇಗೆಮುಗಿಲಂಮುಟ್ಟವಪ್ಪುರಿಗೆಗಳ್ಕರದನಾರುಮಣಿಖಚಿತವಾಗಿ॥ ಭೋಗಗೆನಪಾತಾಳದರಮನೆಗಳಿಗರೊಡನೆ। ತೂಗೆಸರಿಬಾರವೆಂಗೆಲ್ಲದುಂಪ್ಪೊಗಳಲತಿ। ವೇಗದಿಂದಾಶಿಲ್ಪಿಗಂಬಂದುಮಯ್ಯಿಕ್ಕಿಬಸವನೊಡನಿಂತೆಂದನು॥೫೨॥ ಜೀಯಚಿತ್ರೈಸುಬಾಹುರಚನೆಯಿಂಗರಮನೆಯ । ನೊಯ್ಯಾರದಿಂಗೆಯಿದೆನೀಕ್ಷಿಸೆನೆಸರುಷಪ್ರಾ। ರಾಯಮಾನಸನಾಗಿಬಸವನಾಚನ್ನಬಸವಂಗೂಡಿನೋಳ್ಪ್ಪಗಲು॥ ತೋಯಜಾಕರದಂತೆಪದ್ಮಾಲಯಂಶಿವನ । ಕಾಯಗಂತಿರೆಸರ್ವಮಂಗಳಾಲಂಕೃತಂ। ಕಾಯಜನಪಿತನಂತನಂತಮಣಿರಂಜಿತದೊಳರಮನೆವಿರಾಜಿಸಿದುದು॥೫೩॥ ಇಂತುನಾನಾಕುಶಲದಿಂದೊಪ್ಪುವರಮನೆಯ । ಸಂತವಿಭವಂಗಂಡುತಳೆದೂಗಿಬಸವನ। ತ್ಯಂತವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಶಿಲ್ಪಿಗಂಗುಡತೊಡಂಗಳನಿತ್ತುಸಲೆಮನ್ನಿಸಿ ॥ ಮುಂತೆಪರ್ಚನ್ನಬಸವಂಗಿಂಗೆನಮಿಸಿತಾಂ। ಸಂತತಂಮಾಳ್ಪಭಕ್ತಿಯನೊಲಿದುಕೈಕೊಳುತ । ಸಂತಸದೊಳೀಮನೆಯೊಳಿರ್ದುಮಗೆಸಕಲಶಿವತತ್ವಮಂಬೋಧಿಸುವದು ॥೫೪॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತದೊಳೆನ್ನಬಿನ್ನಪಂಗೇಳ್ವುನೀ । ವಿದರೊಳಿರ್ದನ್ನಮನದಿಷ್ಟ

ಮುಂಸಕೆಸೆಳಲು। ಹೃದಯದೊಳು ಚನ್ನಬಸವಂತಿಳಿದು ಪರಮಗುರು ವಚನವೆಂದೇಭಾವಿಸಿ ॥ ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿನೀವಿರಿಸಿದಂತಿರ್ಪೆನೆನೆ। ಮುದದೊಳಾಬಸವದಂಡೇಶ್ವರಂತದಾತ್ಮಜ । ಸದನಕ್ಕೆಧನಧಾನ್ಯವೊದಲಾದಸಂಪದವನಿಂಬಿಟ್ಟನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೪೪॥ ಅಕಳಂಕಚರಿತಬಸವಂಚನ್ನಬಸವಂಗೆ। ಸಕಲವಿನಿಯೋಗದವರಂಕೊಟ್ಟುಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಮುಕುಳಿತಕರಂಗಳಿಂಬಿನ್ನೈಸಿನಾಗಾಂಬೆಯಂ ಕರಸಲಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಸಕಲವೈಭವದಿಂದೆ ಪೊನ್ನಂದಣವನೇರಿ । ಮುಕುರವಮುಖಿಯರ್ಸ್ವರಸಿನಡೆತಂದು ನವರತ್ನ । ನಿಕರನಿರ್ಮಿತದಿಂದ ಲಸವರಾಜಾಲಯುವನೊಳಪೊಕ್ಕಳುತ್ಸವದೊಳು॥ ೪೬॥ ಉಕ್ಕುವತಿಶರುಷನಿಂಬಸವಂಣನಾಗತಂ। ನಕ್ಕನಾಗಾಂಬಿಯೊಡನೀಕುಮಾರಕನೆಸವ। ಮುಕ್ಕಂಣನವರಾವತಾರನೆಂದೇತಿಳಿದು ಸಲಹೆಂದು ಪೇಳ್ದು ಬಳಿಕ॥ ಚಿಕ್ಕಬಸವಂಗೆರಗಿಬಸವತನ್ನಾಲಯಂ । ಚೊಕ್ಕನೀಚನ್ನಬಸವಂತನ್ನಬಾಗಿಲ್ಗೆ । ತಕ್ಕರಂಕಾಪಿರಿಸಬೇಕೆಂದುಹೃದಯದೊಳ್ತಿಳಿದುಬಳಿಕಾಕ್ಷಣಗೊಳು ॥೪೭॥ ಆರುಬಾಗಿಲೊಳುಮಾರುಸ್ಥಲವನುಸುರದೊಡೆ । ಮೂರುಕಣ್ಣಲ್ಲೆರಂಬಿಡಬೇಡನೆಂದುಪೇ । ಳ್ದಾರುಮಂದಿಯನಧಿಕಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಗಳಬಾಗಿಲಪರೀಕ್ಷೆಗಿರಿಸೀ ॥ ಆರುಮುಖದೋಳ್ಗೆನಿಸಿಬಮುಳಸ್ವರೂಪನೀ । ರಾರುಸಾಸಿರಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಗಳನೊಯ್ದು । ನಿವಾರಿದಾಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನೊಲವಿಂಮಾಡುತಿರ್ದನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೪೮॥ ವಿನಯದಿಂಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಗಳನೊಲ್ದುಭೋಜನಶಾಲೆಯೊಳ್ತರತರಂಬಿಡಿದುರಂಜಿಸುವ । ಘನತರದರತ್ನಮಯಮಾದ ಗದ್ದುಗೆಯಮೇಲೊಲಿದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಲವರು ॥ ಅನುವಿನಿಂದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ । ಮನವೊಲಿದುಶಿವಪೂಜೆಯಂಮಾಡೆ ಬಳಿಕಮಿನು । ಮಿನುಪ ಪೊಂಬರಿವಾಣಗಳೊಳ್ಳದೆನೀಡಿದಪರ್ಯಾರಿಪರಿಯುಪರಿಕರವನು॥೪೯॥ ಪರಿಮಳಿಪರಾಜಾನ್ನಸೂಪಘೃತಸಂಕುಲಂ । ಪರಿಪರಿಯತಾಳಿಲುಪ್ಪಿನಕಾಯ್ವಳಿದ್ಯ । ಕಟ್ಟಿಂಬಾಳೆಕಂಗೊಳೊಪ್ಪುವಪಕ್ವಫಲರಸಾಯನದಶೀಖರಣೆಗಳನು ॥ ಪರವಮಧುಶರ್ಕರಾನೀಕಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳಂ । ಪರಮಾನ್ನದಧಿದುಗ್ಧಮುಂತಾದಭೋಜ್ಯಪರಿ । ಕರವನುರೆನೀಡಿಸಿದನಾಮದಾಚರಕೊಲ್ದುಚನ್ನಬಸವೇಶನಂದು ॥೫೦॥ ಕಸ್ತುರಿಯನುರೆಸವಿದುಸವಿದುತತಾಪ್ತದಕೊ । ಲ್ಕಸ್ತುರಿಯಮಾಡುತಪಳಿದ್ಯಂಗಳಂಸುರಿದು । ಮೆಚ್ಚುತಂಕೆಲದಬಟ್ಟಲನವ್ಯಘೃತದಪರಿಮಳಕೆತಲೆಗಳನೊ

ಅಮೃತ॥ ಪೆಚ್ಚಿತಂಶೀಖರಣೆರಸಪಾನಗಳಸವಿಗೆ। ಪೆಚ್ಚಿಡಿಯುಮೆದ್ದ
ವರುಗುಚಿಯುಕೊಂಡಾಡುತ್ತ। ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನೀಂಬಾಳೆಂ
ದುಪರಸಿದಪ್ರೀರ್ತಿಯಿಂದಂ॥೬೧॥ ಪಾಯಸವನುಂಡುಸವಿನೋಡಿ
ದಿರೆಯಿದುಬವಿಜ। ರಾಯಂಗೆದುರ್ಲಭಂಮೇಣೊಂದುಬಾರಿಕ। ಜ್ಞಾ
ಯಮಂಸಲಿಸಿನೀವಿಃಪಕ್ಕುದುಪಮಪಿಗೀರುಚಿಯತ್ತಣಂಬಂದುದೊ
ಬಾಯಸವಿಯೊರತಪ್ರುಗುಶಿವಶಿವಾಬಟ್ಟಲರ। ಸಾಯನವನೀಂಟಸು
ಧೆಯೆಣೆಯುಹುದೆಪೇಳೆಂದು। ಪೀಯುಬಂದೊರೋದ್ಯೋಡನೆವಾ
ತಾಡುತಾರೋಗಿಸಿದರೇನೆಂಬೆನು॥೬೨॥ ಪರಿಪರಿಂಯೊಳೆಸವಭೋ
ಜ್ಯಪರಿಕರಂಗಳಸು। ಪರಿವ ಳವಸಾಬಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆರಸವನಂ। ದಿ
ರದೆಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆರೂಪನನೆಶಿವಲಿಂಗಕದರಸತ್ಸ್ಪರ್ಶನವನೆ॥ ಚರಲಿಂ
ಗಕೋರೋರ್ವರ್ರೆಳ್ಳಡಿನಶಬ್ದಮಂ। ಪರಮಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಪರಿಣಾಮಮಂ। ವರಮಹಾಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿದರತಿಸುಯ್ಯಾನದಿಂದದೇಂ
ಪಣ್ಣಿಸುವನು ॥೬೩॥ ಹರುಷದಿಂಬಿಂತುಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಮುಖದಿಂದೆ।
ಪೆರಿಪರಿಯುಷಡುರಸಾನ್ನಂಗಳಂಸವಿಸವಿದು। ಪರಿತುಷ್ಟರಾಗಿಹಸ್ತಂ
ಗಳಂಪ್ರಕ್ಷಾಳನಂಗಳಂಮಾಡಿಕೊಂಡು॥ ಇರದೆತದ್ರೂಪಮುನೊಡನಾ
ಯತಂಗೈಯುಲತಿ। ಪರಮಪರಿಣಾಮಬಿಂಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ। ಸರಸ
ಕಪೂರ್ರರತಾಂಬೂಲಂಗಳಂಕೊಡಿಸಿದಂಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೬೪॥
ಬಿಡದಿಂತುಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯುನೊಲವಿಂಮಾಡು। ತೊಡನೆತತ್ಪಾ
ದೋದಕಪ್ರಸಾದವನಾಂತು। ಕಡುವಿಲಾಸದೊಳೆಸಗ್ಭಕ್ತಿಸಂತತ್ರ
ವೆರಸಿಶಿವತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದಂ॥ ಮೃಡಚಿತ್ಪ್ರಸಾದಸುಖಮಾಳ
ನಮೃತಾಧಾರ। ನುಡುಪಸಮಶಾಂತನಾದ್ಯಂತ ರಹಿತಂಶರಣ।
ರೊಡೆಯಂಜಿತೇಂದ್ರಿಯರತಲೆ ರನ್ನಚೆನ್ನಬಸವಂಸುಖದೊಳಿರುತಿ
ರ್ದನು॥೬೫॥ ಇಂತೆಸೆವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸ
ದಿಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪ
ಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲ
ಭೋಗಮುಮ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹ
ರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೬೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

೬ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಬಸವಂಗೆಪರಣಲಿಂಗವನರುಹಿಕೊಟ್ಟುಸಂ।
ತಸದಿಕಿಚ್ಚಿನಪವಾಡಂಗೆಲ್ದುಬಳಿಕಲಾ। ಬಸವನಸುಪ್ರೋ

ಗಲದನುಸುರಿಮುರಳಿಸಿಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥

ಪದ॥ ಕಮಲಸಂಭವಮುಖ್ಯದಿವಿಜವಂದಿತಪಾದ । ಕಮಲವಿ
ಮಲಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶಚಾರುತರಕ । ಮಲಧರವರಕಲಾಭೂಷಮಂ
ಜುಳಭಾಷಜಗದೀಶಮುಕ್ತಿಕೋಶ ॥ ಕಮಲಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಭಾ
ಪ್ರಾರಗುಣಸಾರ । ಕಮಲಸಖಪುತ್ರಗಾತ್ರಾರಣ್ಯವನದಾವ । ಕಮಲ
ತೃತೀಯಾಪರಗ್ರಾಸಮಹಾಮಹಿಮಗುರುಸಲಹುಪಂಪಾವಲ್ಲಭ॥೧॥
ಇಂತಿರುತಿರಲ್ಕತ್ತಲೊಂದುದಿನದುದಯಸಮ । ನಂತರದೊಳಾಬ
ಸವನತ್ಯಧಿಕಶಿವಪ್ರಾಜ್ಞೆ । ಯಂತೀರ್ಚಿಬಳಿಕಿನ್ನುಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ
ನಿಂದಂಮಹಾಷಟ್ಸ್ಥಲವನು ॥ ತಾಂತಿಳಿಯಬೇಕೆನುತನಡೆಗೊಳಲ್ಗ
ಣಕುಲಂ । ಪಿಂತೆಬರೆಪಡಿಯರರತಂಡಮುಷ್ಕಡಿಸಲೋ । ರಂತಳಿ
ಯನರಮನೆಯಬಾಗಿಲ್ಗೆಂಕಳೆದುಬರುತಿರ್ದನುತ್ಸವದೊಳು ।೨॥
ಅನ್ನೆಗಂಬಾಗಿಲವನಿರ್ದೋರ್ವನೈತಂದು । ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣಂಗೆಕೈ
ಮುಗಿದುತತ್ವಸಂ । ಪನ್ನಕೇಳಿದೆದಣ್ಣಾಯಕಬಸವರಾಜನೈತಂದ
ನೆಸೆಭೊಂಕನೆದ್ದು ॥ ತನ್ನವರನೊಡನಿದಿರ್ವರೆಕಂಡುಬಸವಣ್ಣನು
ನ್ನತಸುಭಕ್ತಿಯಿಂನಮಿಸೆಕೆಲಸಿಡಿದುಬೇ । ಗನ್ನಮಿಸಿಬಪ್ಪಳಿಯ
ನಂಕಂಡುಸೆಳೆದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಂಹರುಷದಿಂದಂ ॥೩॥ ಸಲೆಪೋಗೆ
ರಸಮಧಿಕಭಕ್ತಿರಸನೊಡವೆರದು । ತುಳುಕಲಳಿಯನನಪ್ಪಿಮುಂ
ಡಾಡಿಹರುಷದಿಂ ಹಲವುಪರಿಯಿನ್ನುತಿಸಿರತ್ನಮಯಮಂಟಪದೊ
ಳೆಸೆವಗದ್ದುಗೆಯಮೇಲೆ॥ ಒಲಿದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿತಾನುಂಕುಳಿತುಷಟ್ಸ್ಥ
ಲಂ । ತಿಳಿಯಬೇಕೆನುತಲತಿವಿನಯದಿಂಸಕಲಗಣ । ಕುಲಮನೆಡ
ಬಲದೊಳ್ಸಮೀಪದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಂಬಸವನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪॥ ಈತೆರ
ದೊಳೊಲಿದುಕುಳ್ಳಿರ್ದಬಸವಣ್ಣನತಿ । ಪ್ರೀತಿಮಿಗಲಳಿಯನಮೊಗಂ
ನೋಡಿನಗುತಾದು । ದೇತತ್ಸಿಧಶಿವಾರ್ಚನೆಯೆಸಲ್ಗನ್ನಬಸವ
ಣ್ಣಕೇಳ್ವಿನಯದಿಂದೆ ॥ ಜ್ಯೋತಿಯಿಲ್ಲದೆಕಣ್ಣೆಬೆಳಗುಂಟೆಗುರುವಿನ
ಮ । ಹಾತಿಶಯದೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆಶಿವಾರ್ಚನೆಯೆಂಬ । ಮಾತುಂಟೆ
ಸಜ್ಜೆಯಂಬಿಟ್ಟೀಶ್ವರಾರ್ಚನೆಗನುಜ್ಞೆಯಂಮಾಡೆಂದನು ॥೫॥ ಹರ
ಹರಾಲೋಕದೊಳಗೆಲ್ಲಿಯುಂಶಿಷ್ಯಂಗೆ । ಗುರುವಿನುಪದೇಶಮುಂ
ಟೆಂಬುದಂಬಲ್ಲೆನಾಂ । ಗುರುವಿಂಗೆಶಿಷ್ಯನುಪದೇಶಮಂಮಾಡಿದೆಡೆ
ಯುಂಟೆನೀನೆಲ್ಲರಂತೆ ॥ ನರನೆಪರಶಿವಚಿತ್ಕಳಾಧರ್ಮರೂಪತ ।
ತ್ವರಹಸ್ಯಮಂತಿಳುಪಿನಮ್ಮರಕ್ಷಿಸಬಂದ । ಗುರುಸಂಗಮೇಶ್ವರಂ
ನೀಂನಿನಗೆದೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಲಂಜುವೆನೆಂದನು ॥೬॥ ಎನಲಂಜಲೇತ

ಕೇಳೆಬಸವಣ್ಣನೀಂಕೊಟ್ಟ । ಘನಲಿಂಗಮಂಕೊಂಡಡೆಂಗಿದನಿಮಿಷ
ನಂತೆ । ದೆನಗಿಲ್ಲಬಲ್ಕೆಗೈವವನಲ್ಲಮಾಲಿಂಗಲಕ್ಷಣಂಗಳನಾದೊಡೆ ॥
ಎನಗೆತಿಳುಪೆಂದುಸಜ್ಜೆಯುಲಿಂಗಮಂತೆಗೆದು । ವಿನಯದಿಂಕೈಯೊಳಿ
ಡೆಲಿಂಗಲಕ್ಷಣಮನೆ । ಕ್ಕನಿತುಪರಿಕಿಸಲಾಗದೆನುತಮುರಳೀಯುಲ
ದುಗುರುದೀಕ್ಷೆಯೆನಗೆಂದನು ॥ ೭ ॥ ಎಂದೊಡೆಂನಂಹಿಂದನೆಟ್ಟರಿಸಿ
ಕರುಣದಿಂ । ಮುಂದಣಭವಂಗಳೆವತಂದೆನೀನಿರಲಾವ । ದಂದುಗೆ
ಮದಿಲ್ಲನಿಮಿಷಂಗೆ ಕೊಟ್ಟೊಡೆಕೊಂಡಡಾಗಿದಮಪಾಲಿಂಗವು ॥ ಎಂ
ದೆನಗೆಸಾಧ್ಯಮಪ್ಪುದುಸಂಗಮೇಶ್ವರನ । ದೆಂದೆತ್ತಿಕೊಂಬನದನ
ರುಪಿಸಲಹೆನುತಡಿಗ । ವಂದಿಸಿದಬಸವದಂಡೇಶಂಗೆಮುಗುಳೆರಗಿಚ
ನ್ನಬಸವನ್ನುಡಿದನು ॥೮॥ ಎಳೆಯಮಾಮಿಡಿಗಳಂಹರಿದುಸಂಣಂ
ಮಾಡೆ । ಲಳವೆನೀಂಬಂದಮಣಿಹದೊಳಗೆಕ್ಕನಿತುಮುಂ । ಕಳೆದು
ಬಿಲ್ಲೀಗನೀನಿಷ್ಟಲಿಂಗವನರ್ಪಿಸಂತಮಲಹೃದಯದಲ್ಲಿ ॥ ಒಲಿದುಪೂ
ಜಿಸಿಪರಣಲಿಂಗಮಂತಲ್ಲಿಂಗದೊಳಗರ್ಪಿತಾವಧಾನವನರಿದುಷಟ್ಸ್ಥ
ಲಂ । ತಿಳಿದಲ್ಲದೀಬರಿಯಮಾತಿಂದೆಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲನೆಬಸವ ನಿಂತೆಂದ
ನು ॥೯॥ ಲೇಸಂನಿರೂಪಿಸಿದೆಚನ್ನಬಸವಂಣನಾ । ನೀಸುದಿನಪರಿಯಂ
ತರಂಬಹುಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ । ಪಾಸಿಹುಂಡನಮಾಡಿಹೊರಗನೇಪೂಜಿಸಿವ್ಯ
ಥಾದಿನಂಗಳುಸವೆದವು ॥ ಓಸರಿಸದೀಪ್ರಾಣಲಿಂಗದನುವಂಮುಂದೆ ।
ಲೇಸೆನಿಪಷಟ್ಸ್ಥಲನಿಭೇದವಂತಿಳುಪೆನ । ಲ್ಕಾಸಕಲಗಣಮೆಲ್ಲರರಿವಂ
ತೆತಿಳುಪಲ್ಕೆಬಸವಣ್ಣನಿಂತೆಂದನು ॥೧೦॥ ಎನ್ನಸದ್ಗುರುವೆಸುರತ
ರುವೆಮುಕ್ತಿಯಕರುವೆ । ಚನ್ನಬಸವೇಶಭವನಾಶನೀಂಕರುಣದಿಂ ।
ಚನ್ನಾಗಿಪರಣಲಿಂಗದನೆಲೆಯನರುಪಿಕೆಡಿಸಿದೆಭವಭವಾಂತರವನು ॥
ನಿನ್ನಿಂದಲೆನಗೆಸಂಗನಬಸವನೆಂಬಪೆಸ । ರಿನ್ನಾದುದೀಗಲನುಮಿಷ
ನವೃತ್ತಾಂತಮಂ । ಚನ್ನಾಗಿತಿಳುಪೆನಲ್ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದರಿದುಚನ್ನಬ
ಸವಂಪೇಳ್ದನು ॥೧೧॥ ಆಲಿಸೆಲೆಬಸವನೀಂಪರಶಿವನನೇಮದಿಂ । ದೇ
ಳುನೂರೆಪ್ಪತ್ತಮರಗಣಂಗಳ್ವೆರಸಿ । ಲೀಲೆಯಿಂವೀರಶೈವಾಚಾರ
ಮಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲೆಂದುಕರುಣದಿಂದಂ ॥ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೈತಂದೆನಿನ್ನಮ
ಹಿಮೆಯನೊಲಿದು । ಪೇಳಲೆನ್ನಳವೆನೀನನಿಮಿಷಂಗೊಲಿದಿತ್ತ । ಮೇ
ಲೆತಲ್ಲಿಂಗದೊಳ್ಬೆರಗಾಗಿನಿಜಸುಖಸಮಾಧಿಯೊಳಗಿರುತಿರ್ದನು ॥೧೨
ಇಂತುನಿತ್ಯಾನಂದಸೌಖ್ಯದಿಂದಿರ್ಪ ಸಮ । ನಂತರದೊಳಲ್ಲಮಪ್ರ
ಭುವೆನಿಪಜಂಗಮಂ । ತಾಂತಡೆಯದಲ್ಲಿಗೈತಂದಾತನಂಗೈಯಲಿಂಗ
ಮಂತೆಗೆದುಕೊಂಡುಮ ॥ ನಿಂತುನಿಜಸುಖದೊಳೋಲಾಡುತಂಪಾಡು

ತಂ। ಮುಂತೆನಿನ್ನುಮುಳೆನಿಜಭಕ್ತಿಯುಂನೋಡುವತಿ। ಸಂತಸದೊ
ಳ್ಕೈತಪ್ಪನೆಲೆಬಸವನಿನ್ನಸುಮಹಾತ್ಮೆಯಂತಿಳಿಯಲಳವೆ॥೧೩॥ ಜಂ
ಗಮಪ್ರಾಣನೀನಾದೊಡಿಲ್ಲಿಂತಪ್ಪ। ಜಂಗಮವುನಿನ್ನಮನೆಗೈತಹ
ರ್ನ್ನೀಂಮಾಳ್ಪ। ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯುತೆರನಿಂತಲ್ಲನಿನ್ನಮನೆಯೊಳ
ಗುದಾಸೀನದಿಂದಂ॥ ಲಿಂಗಶೋಬಲರಂಗಶೋಬಲರೆನುತ್ತಲಾ। ಜಂ
ಗಮವನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಾರದಲ್ಲವುಂ। ಜಂಗಮಾಕಾರದಿಂನಿನ್ನಮ
ನೆಗೈತರಲ್ಕಾಬುದಘಟಿತವೆಂದನು ॥೧೪॥ ಅದುಕಾರಣಂಮಹತ್ತಿಂ
ಗೊಲಿದುಮಠಗಳಂ। ಪಗುಳೆಯಿಂದೊಡನೆಕಟ್ಟಿಸಿಯವರನಿಂಬಿಟ್ಟು। ಪ
ದಪಿನಿಂದಿಪ್ಪಲಕ್ಕದಮೇಲೆತ್ತೊಂಬತ್ತಾರ್ಸಾಸಿರಜಂಗಮವನು ॥
ಸದುವಿನಯಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂಗಡವರಿರ್ದ। ಸದನಕ್ಕೆಪೋಗಿನಿಂ
ದರವುನೆಗೆಕರತಂದು। ಮುದದೊಳವರೇನೇನಬೇಡಿದಪದಾರ್ಥ
ಮಂನಿಂದಿಕೊಳುಹುವದೆಂದನು ॥೧೫॥ ಇಂತೆಂದುಚೆನ್ನಬಸವಂಬಸ
ವರಾಜಂಗ। ನಂತವಿಧದಿಂತಿಳುಪೇಳೆಬಸವಣ್ಣನ। ತ್ಯಂತಹರು
ಷದೊಳೆಂದೆನೆನಗಸ್ವತಂತ್ರನೀ ವಿಸಿದಂತಿರ್ಪನೆನುತ ॥ ಸಂತೋ
ಷದಿಂದಲಾಗಣಕುಲಂಸಹಿತೆದ್ದು। ಮುಂತಿರ್ಪಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣಂ
ಗೆನಮಿಸಿಬಳಿ। ಕಂತಿರುಗಿದಂತನ್ನಮನೆಗಿತ್ತಲಾಬಸವದಂಡೇಶನ
ಳ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೧೬॥ ಉಕ್ಕುವತಿಹರುಷದಿಂಬಸವಣ್ಣವರಮನೆಗೆ।
ಚಿಕ್ಕಬಸವಂಬಂದುಬಳಿಕಲಾಮನೆಯವುಂ। ದಿಕ್ಕೆಲನನೋಡಲ
ಕ್ಷೆಸಬರ್ಘನತರದಬಂದೆಲೊಳತಿರವ್ಯವಾಗಿ ॥ ಲಕ್ಕದಿಂಮೇಲೆ
ತೊಂಬತ್ತಾರುಸಾವಿರದ। ಲೆಕ್ಕಗಿಂಮಿಗದಜಂಗಮಕೆಮಠಗಳನಾ
ಗ। ಳೆಕ್ಕಕ್ಕೆಯಿಂದಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಳಿಕಲವರೊಳಾ ಜಂಗಮವನಿಂಬಿಟ್ಟ
ನು॥೧೭॥ ಅಂಗಶೋಭರುಲಿಂಗಶೋಭರುಮನೆಲ್ಲರಂ। ಮುಂಗಡೆಯ
ಮಠಕೆನಡೆಯನಡೇಳೆವೆಂದೆನಲು। ಹಿಂಗದಾಮನೆಗೆಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕಿಸಲ್ಧಗ
ಧಗೆಂದುರಿಯಲದಕಾಣುತವರು॥ ಅಂಗಲಾಚುತ್ತೆದ್ದುಬಿದ್ದುಕೈಸಾ
ಲೊಡೆದು। ಮುಂಗಾಣದೋಡುತಿರಲವರೊಳಗಮೂವರೇ। ಲಿಂಗ
ಸಂಧಾನದಿಂಬರಲವರೊಳೋರ್ವತಂನೊತ್ತಿನವಗಿಂತೆಂದನು ॥೧೮॥
ಇಲ್ಲಿದಕೊಕಿಚ್ಚೇಳುತಿದೆ ನೋಡುಯೆನಲಾತ। ಯೆಲ್ಲಿಯೆನೆಮ
ತ್ತೋರ್ವನೆಂದನೆಲವೋನಿಮ್ಮ। ಸೊಲ್ಲಡಗದೇಕೆಡೆದುಕೊಳ್ಳಿಯೆ
ನಲವರರದೆಮೊದಲಂತೆಪವಡಿಸಿರಲು ॥ ಮೆಲ್ಲನಾಮೂವರಂಭೀತಿ
ಯಿಂದೋಡುತಿ। ಪ್ಪೆಲ್ಲರಂಕರತಂದುಬೇರೆಮಠಗಳೊಳಿರಿಸಿ। ನಿಲ್ಲ
ದಾಕಿಚ್ಚನೇನಿಲಿಸಿತದ್ಗೃಹವನೇಮುನ್ನಿನಂತಿರವೇಳ್ದನು॥೧೯॥ ಎಳ

ದಿಗಿಂದಾಗ್ರಹಂನೋಡಲತಿಸ್ಫೋಸಬಗೆಯ| ಛಂದದಿಂದಿಗಲನಿತುವಂ
ಬಿಜ್ಜಳಂಕೇಳ್ದು | ಬಂದುತದ್ಗ್ರಹವನಿಟ್ಟಿಸಿಬಸವನೊಡನೆನಿನ್ನಳಿ
ಯನತಿಘನಮಹಿಮನು || ಎಂದುಕೊಂಡಾಡುತಾ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣ
ಗಾ|ನಂದದಿಂದೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡನವನಿಪನಿತ್ತ| ಲಂದುಬಸವಂಚೆನ್ನ
ಬಸವನುಂತಮ್ಮಮನೆಗಳೊಳ್ಳಿದೆಸುಖಮಿರ್ದರು ||೧೦|| ಬಸವನ
ಸುಭಕ್ತಿಯಾತನಪವಾಡಂಗಳಂ | ರಸಕವಂಕರ್ಣಪಾರಂಪರೆಗ
ಳಿಂದವಾ| ಲಿಸಿನೋಡಿಸಂತಸಂಬಡುವೆನೆಂದೊರ್ವಜಂಗಮದೇವ
ರೈದೆಬಂದು|| ಮಿಸುಗುವರಮನೆಯನೊಳಪೊಗೆಸಮಯವಲ್ಲವೆಂ|
ದುಸುರಲಾನುಡಿಗೇಳಿನೊಂದುತಿರಗಲ್ಕಸವ| ನಸುಪೋದುದವರೊ
ಡನೆಪೋಗಿತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಲಯದೊಳಗೆಪಂಡಿಸಿದರು ||೧೧|| ಆಸ
ಮಯದೊಳ್ಬಿಜ್ಜಳಂಬಸವರಾಜನನಿ | ವಾಸಕ್ಕೆದೂತನಂಕರೆಯ
ಲಟ್ಟಲ್ಕವಂ| ಭಾಸುರಶಿವಾಚಾರಿಯರಮನೆಯಬಾಗಿಲೊಳಗಿರ್ದವರಿ
ಗರುಪಲೊಡನೆ || ಈಸುಪೊತ್ತೇಕೆಪವಡಿಸಿದನೆಂದೆಬ್ಬಿಸಲು|ಸಾಸ
ಮಿಲ್ಲದೆಡಿಂಬಮಿರೆಕಂಡುಸರ್ವರುಂ| ಮೋಸವಾದುದುಬಸವಗೆಂದ
ಳುವಕಳಕಳಂಪಸರಿಸಿದುದರಮನೆಯೊಳು ||೧೨|| ಅರಮನೆಯಕ
ಳಕಳವನರಿದುದೂತಂಮಹೀ | ಶ್ವರನೊಡನೆಬಸವರಾಜಂಮರಣ
ವಾದನೆಂ| ದೊರೆಯಲಾಬಿಜ್ಜಳಂತಾಲ್ಲಡೆಯೊಳ್ಳೈತಂದುಬಸವನರ
ಮನೆಯಪುಗಲು|| ಇರದೆಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದರಿದುತಂ| ನರಮ
ನೆಯಲಾಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಬಸವ | ನರಮನೆಗೆಬರೆಬಿಜ್ಜಳಂಜನ
ದಕಳಕಳವನಾಕ್ಷಣಂಮಾಣಿಸಿದನು ||೧೩|| ಬಂದುದಾಗಳೆಸಕಲಭ
ಕ್ತಮಹೇಶ್ವರರ| ಬೃಂದವಾಬಿಜ್ಜಳಂಬಸವನಂನೋಡಿಕಡು| ನೊಂ
ದುನುಡಿದಂಚನ್ನಬಸವಂಣನೊಡನೆಕಾರಣವೃತಂಬಸವಂಣಗೆ ||
ಬಂದುದೇಕೆನೆನಗುತಬಾಗಿಲ್ಗೆಜಂಗಮಂ | ಬಂದುನಿಲ್ಲೆನೆಮುನಿದು
ಪೋದೊಡಾತನಕೂಡೆ, ಯಿಂತೀತನಸುಪೋದುದೆಂದುಸುರೆಬಾಗಿಲ
ವನಂಕರೆಸಿಬೆಸಗೊಂಡನು||೧೪|| ಆರುದೊಡೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆಬಂದುಪೋ
ದರವಿ| ಚಾರದಿಂದುಸುರೆನಲ್ಕವನೆಂದನೆಲೆದೇವ| ಗೂರದೇಶಾಂತರ
ದಿನೊರ್ವಜಂಗಮದೇವರೈತಮನೆಯೊಳಪೊಗಲ್ಕೆ||ಬಾರಿಸಲ್ಪೋದ
ರೆನೆತ್ರಿಪುರಾಂತಕನಗುಡಿಯೊ| ಳೋರಂತೆಕುಳಿತಿರ್ಪರೀಕ್ಷಣಂಪೋ
ಗಿಕರ | ತಾರೆನಲ್ಕವವೇಗದಿಂಪೋಗಿಬಸವಂಣನರಮನೆಗಕರೆತಂದ
ನು ||೧೫|| ಆಡಲೇನಾತನರಮನೆಪೊಗಲ್ಬಸವನುಸು| ರಾಡಿದುದು
ಮೂಗಿನೊಳ್ಳಕ್ಷಣತಾಣಂಗಳೋ| ಳ್ಳುಡಿಗಳ್ನೆಲೆಗೊಂಡವತಿಸಮಾ

ಪೆಳೆಬರಲ್ತನುಚೇತನೆಂಬಡೆದುದು ॥ ಗಾಡದಿಂಬಸವನಿದಿರಿಗೆ ಬರೆ
ಲ್ಕೊಡನೆದ್ದು । ಮಾಡೆಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮಮಂಕಂಡುಕೊಂ| ಡಾಡಿ
ಬಿಜ್ಜಳನೃಪಂ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂ ತನ್ನಮನೆಗಂ ಪೋದನು ॥೧೬॥ ಇ
ತ್ತಲೀಬಸವನಂ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂ । ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳಖಿಳಭಕ್ತ
ಮಾಹೇಶ್ವರರ । ಮೊತ್ತವೆಲ್ಲಂ ಪೊಗಳೆ ಬಸವಣ್ಣನೊಡನೊಲಿದು ಚೆ
ನ್ನಬಸವಣ್ಣನಾಗ ॥ ಚಿತ್ರಿಸಿದಂ ವ್ಯಥಾಪ್ರಾಣಮಂ ಬಿಡುತಿರ್ಪು|
ದುತ್ತಮವೆ ಜಂಗಮಂ ಲಿಂಗದೊಳಗಾಗಲಸು । ವಿತ್ತುಕಳೆವುದು ಜಂಗ
ಮಪ್ರಾಣಿಗಳನೀತಿಯೆಸಿದನುಚಿತವೆಂದನು ॥೧೭॥ ಹಿಂಗದಾಲಿ
ಸು ಬಸವದಂಡೇಶನೀಂಪ್ರಾಣ| ಲಿಂಗಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಸಂಬಂಧಿಗಳನಮ
ಲ| ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಗಳಚಾರಿತ್ರಮಂ ಪೇಳ್ವೆನೊರ್ವ ಶಿವಶರಣತನು
ಗಂ| ಲಿಂಗಣ್ಣನೆಂಬಾತನಿರದಾಡುತಿರೆ ಕೊರಳ| ಲಿಂಗವೊಸರಿಸಿ ಪೋ
ಗಲ್ಕವನ ತಾಯ್ಕಂಡು । ಲಿಂಗಣ್ಣ ಕೇಳ್ಕೊರಳಲಿಂಗವೊಲ್ಲನೆ ಪರಣಮ
ಡಗಿತವನೊಡಲಿನಿಂದಂ॥೧೮॥ ಅಂಗಲಾಚುತ್ತವನ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ್ನೆ
ರೆಯು| ಸಂಗಡಿಗಬಂಧುಬಳಗಂಗಳೆಳುತಿರೆ ಚಿಕ್ಕ । ಲಿಂಗಣ್ಣನಾಲಿಂಗ
ಮಂಕಂಡು ತಂದವನ ಕೊರಳಿಂಗೆ ಹಾಯ್ಕಲೊಡನೆ॥ ಲಿಂಗಣ್ಣನಸು ಬ
ರಲ್ಕಾಣುತ್ತಲಾಚಿಕ್ಕ । ಲಿಂಗಣ್ಣನೆಂದನೆಲೆಯಣ್ಣ ಕೇಳಿದು ಪರಣ|
ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳ ಮಾರ್ಗ ಮಿಂತಪ್ಪುದೆಂದು ನುಡಿಯಲ್ಕೇಳ್ದನವರಗುರು
ವೆ॥೧೯॥ ಹರುಷದಿಂದಾ ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಣ್ಣನಿರುತಂದಿ| ನಿರುಳುಮಲಗಿ
ರಲವನ ಕೊರಳಲಿಂಗವನೆಕೊಂ । ಡರುಣೋದಯದೊಳೆದ್ದು ಪುಷ್ಪ
ಮಂತರಪೋದನವರಗುರುವತ್ತಲಿತ್ತ॥ ಹರಣಮಿಲ್ಲದೆ ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಣ್ಣ
ನಿರೆಕಾಣು| ತಿರದವನ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ್ಕರಗುತಿದಲವರ|ಗುರುವೈದಿ
ಯವನಲಿಂಗವನವನ ಕೊರಳಿಂಗೆ ಹಾಯ್ಕಲಸು ಬಂದುದೊಡನೆ॥೨೦॥
ಆತ್ರೈಸತ್ಯಣ್ಣನೆಂಬ ಜಂಗಮತನ್ನ| ಸೂಳೆಯೊಳ್ಸುರತಸಲ್ಲಾಪ
ದಿಂರತಿರಾಜ । ಕೇಳಿಯೊಳ್ಕೂಡಿರುತಲಿಂಗವೊತ್ತುವದೆಂದು ತೆಗ
ದಾಗಲಾಮಂಚದ॥ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲ್ಕಾಸುಟ್ಟಿಯಂ ನಾವು| ಕೇಳಿ
ತಲ್ಲಿಂಗಮಂ ಕಳವಿನಿಂತರಿಸಲತಿ| ಲೀಲೆಯಿಂದಾತನಸು ಪೋದುದದ
ಕಾಣುತಾ ವೇಶಿಯಸುವುಂ ಪೋದುದು ॥೨೧॥ ಮರಳಿ ಸತ್ಯಣ್ಣಗಳ
ಗಳಕೆ ತಲ್ಲಿಂಗಮಂ । ತರಿಸಿ ಹಾಯ್ಕಲ್ಕಾತನಸು ಬಂದುದಾಕ್ಷಣಂ ।
ಸೊರೆಯೊಳಸುಗಳೆದಿರ್ದ ವೇಶಿಗಂ ಪ್ರಾಣಮೈತಂದುದಿಂನಾಲಿಸೆಂದು॥
ಸರಸಪಂಪ್ರಹರಿಯಾಮಾರಣ್ಣನಂದು ತಂ । ನರಸಿಯೊಳ್ಕೂಡಿರುತ
ಲಿಂಗವೊತ್ತುವದೆಂದು । ಕೊರಳಲಿಂಗಂಗಳಂ ತೆಗದು ಮಂಚದಲಿರಿಸಿ

ರತಿಕೇಳಿಯಿಂದಿರ್ದನು ॥೩೨॥ ಆಸಮಯದಿಂದೀರ್ವರೆದ್ದು ಲಿಂಗಂ
ಳಂ। ಪೊಸಪಿಂಪಲ್ಲಟದಿಧರಿಸಿಮಂಚದಿನಿಳಿಯೆ । ನಾಸಂಗಳಿಲ್ಲದಿ
ಲದಕೇಳು ತವರರಮನೆಗಂನೀರತೆರಲುಪೋದ ॥ ದಾಸಿಗಂದಸುಪೊ
ದುದದಕಂಡುಬಂದು ನಮ।ಗಾಸುದ್ಧಿಯುಂಪೇಳೆ ಪೋಗಿಸತ್ಯಂಣಗಳ
ನೇಸಮೀಪಕೆಕರೆಸಿಯಿವರಳಿದರೇಕೆನಲಾತನಿರದಿಂತೆಂದನು ॥೩೩
ಲಿಂಗಗಳಿವರ್ಗೆಪಲ್ಲಟವಾದವೆನುತವರ । ಲಿಂಗಗಳನವರವರಗಳ
ಸೇರಿಸಲೊಡನೆ। ಹಿಂಗಿರ್ದದಂಪತಿಗಳೆಸುಗಳ್ಕೆ ತಂದವಾದಾಸಿಗಂ
ಸುಬಂದುದು॥ಲಿಂಗಂಣ ಸುಂಚಿಕ್ಕ ಲಿಂಗಂಣನುಂಶರಣ। ಸಂಗಿಸತ್ಯಂ
ನುಂಮಾರಂಣನೆಂದಾತ। ಸಂಗನೆಯುಮಿವರೆಲ್ಲರುಂಪ್ರಾಣಲಿಂಗಗಳ್ಗೆ
ಸಮಂಣಕೇಳೆಂದನು॥೩೪॥ ಘಟ್ಟಿವಳೆದೇವರೊಲವಿಂತನ್ನ ಲಿಂಗಮಂ
ಕಟ್ಟಿತನ್ನಯುಕಾಲ್ಗೆ ನಡೆಯೆ ಚಗಪತ್ರಿಗಳೆದ। ನೆಟ್ಟನೇಕಂಡು ತಲ್ಲಿಂ
ಮಂಸೆಳೆದುಕೊಳಲಿರದೊಂದುಪೇಗುರ್ಗಂಡನು ॥ ಕಟ್ಟಕೊರಳಲಿಪ
ರದಬಾಗಿಲೊಳ್ನಿಂದಿರ । ಲ್ಪಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆಸರ್ವರುಂತರುಬಿನಿಲೆಮ
ಳಿ । ಕೊಟ್ಟೊಡಾಲಿಂಗದೊಳಗಾಗುಂಡನಡಗಿಸಿದನೆಲ್ಲರುಂಚೋದ್ಯ
ಮೆನಲು ॥೩೫॥ ಇನ್ನಾಳಿಸಾಘಟ್ಟಿವಳನೇಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿ । ಚನ್ನಯ
ರೆನಿಪ್ಪರಾದಾಸಿವೇಶಿಯರೀರ್ವ । ರುಂನೋಡೆಜಂಗಮಪ್ರಾಣಗ
ವರ್ತಿಳಿಯೆಜಂಗಮಂಮುನಿದುಪೋಗೆ ॥ ನಿನ್ನಂತೆಪರಣಮಂಬಿ
ರೇನಿಂಪಿಂತೆ। ಕಿನ್ನರಯ್ಯನಕೂಡಲಳಿದುದಲ್ಲೆಂದವೇ । ಮುನ್ನೆ
ಮೋದರಕೇತಿತಂದೆಗಳಕೂಡಶರಣನುಳಿದುದಲ್ಲೆಂದೆವೆ ॥೩೬॥ಇ
ನ್ನಖಿಳದೇಶದಸುಭಕ್ತಮಾಹೇಶ್ವರ । ರ್ನಿನ್ನೊಡನೆಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆತ
ದಮರಗಣನಿಕರ । ಮುನ್ನೋಡಲಿಲ್ಲಿಗಿಂನೈತಪ್ಪರಿಂತುನಿನ್ನಸ
ಮಕ್ಷಳಾಟಕೆಯೊಳು ॥ ತನ್ನತಾನೇಪೋಗಿಬರಲೇಕೆಸಾಕೆನು। ತ
ನ್ನಡಿದುಬಸವಂಗೆತಿಳುಪಿತನ್ನಾಲಯಕೆ। ಚನ್ನಬಸವಂಬಂದುಶಿ
ತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂಸುಖಿಮಿರ್ದನುತ್ಸವದೊಳು ॥೩೭॥ ಚನ್ನಬ
ವನೆಶಿವಂಬಸವನೇವೃಷಭನಾ । ಕನ್ಯೆಶಜಿಜ್ಜಳನೆಶಿವಪುರದಾ
ಮಂ। ಚನ್ನಾಗಿಕಾದಿಪದವಿಡಕೇಸರಿಗನೆಂದೆಂಬರಾಕಲ್ಯಾಣವ
ನನ್ನಿಯಿಂಕೈಲಾಸಮಲ್ಲಿಪರ್ಶಿವಭಕ್ತ। ರುನ್ನೋಡೆಪ್ರಮಥಗಣನಿ
ರಮಲ್ಲಿಯಜನ। ಸನ್ನುತಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನರೆನಿಪಗವರಿರವ
ಭಿವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥೩೮॥ ಪುಸಿಕಳವುಪಾದರಂದುರ್ನೀತಿವೈರವ
ಳಿ। ಜಸಮಾರ್ಗವುಂಅಕ್ಕುಪಳಿವುಬೆಳಗವತೆದು। ವೇಸನಂದುರ
ಚಾರವನ್ಯಾಯಮಾರಡಿಕ್ಕೃತಘ್ನತೆವಿರೋಧಭಾವಂ॥ಗಸಣಿದುಜ

ನವವಿಶ್ವಾಸಂ ಪರಾಭವಂ । ಕಿಸುರುಗಾವಳಿಬಂಡಿಗಳೆ ಹತಿನವವಿ
ವೇಕ । ಮುಸುರಲೇನಾ ಚನ್ನಬಸವನಿಹರಾಜ್ಯದೊಳ್ಮಿಸುಕವೇ
ಪೆಂಣಸುವೆನು ॥೩೯॥ ಗರುವಿಕೆ ಕಲಾಪ್ರೌಢಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯಮಗ್ಗಳಿ
ಕೆ। ಗುರುಸೇವೆ ವಿಭವಂ ಶುಭಂ ಸುಖಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗ। ಮರಿಜಯಂ ನೀತಿ
ನಿಪುಣತೆ ಸದಾಶಿವಭಕ್ತಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮತ್ಯುದಾರಂ ॥ ಪರಹಿತಂ ಧರ್ಮಂ
ವಿವೇಕಂ ವಿಚಾರ। ಮಾದರಣೆ ಸೌಭಾಗ್ಯಂ ಸದಾರೋಗ್ಯಮೆಂಬವಿವು।
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರ್ಪವಾ ನಗರದೊಳು ಚನ್ನಬಸವನಿರಲೇವೇಳ್ವೆ
ನು ॥೪೦॥ ಪರವಶ ಪರಾಭವ ತೊದಕ್ಕರ್ಕಶಂಗಳಿವು। ಸುರತಾಂತ್ಯ
ವತ್ಸರಸು ಬಾಲಕಾಂತಾಸ್ತನದೊ । ಳೊರೆವುದೊಳ್ಪ್ಯಂಡುಬಕ್ಕ
ಡಿಭಂಗ ಬಂಧನ ಕನಲ್ಕೆ ಕಳೆವಳೆವೆಂಬಿವು॥ ಸರಸಿರುಹರತ್ರಿಸರಸಿಸರೆ
ಪೆಸವಿಯೊಳಗಘನ। ವಿರಹಿಜನದೊಳಗಲ್ಲದೇನೋಡಲಾನಾಡೆ। ಹ
ರಿಯೂರ ಪಟ್ಟಣದ ಪಾಳೆಯದ ಜನರೊಳಿಲ್ಲೇನೆಂಬೆ ನಿಕ್ಕರಿಯನು॥೪೧॥
ಗುಣವಂಚಕತ್ವಮಾನಾಡ ಪಂಕೇಜಾತ । ಗಣದೊಳಾರಡಿ ಮಾತು
ತುಂಬಿಯೊಳ್ನೀರಸಂ । ಮಣಿಗಳೊಳು ಕೊಲ್ಲೆಂಬನುಡಿ ಲೆತ್ತವಾ
ಡುವೆಡೆಯೊಳ್ಮಹಾಶೋಕೋದ್ಭವಂ ॥ ಅಣಿಯುರಂಪನದೊಳ್ಕು
ಜಪ್ರಭಾವಂ ಸಭೋ। ಗಣಗೊಳ್ವರಾಗಮುಬ್ಜಾಕರದೊಳೆಳಿಯಾಸೆ।
ಯೆಣಿಸಲ್ಕೆ ಕುಸುಮ ತರುಗಳೊಳಲ್ಲದಿಲ್ಲ ವಾಜನಪದದೊಳೇನೆಂಬೆ
ನು ॥೪೨॥ ಪಿಡಿಯೆಂಬರಾ ಕರಣಿಯುಂ ಲತಾವೃದ್ಧಿಯುಂ। ಕುಡಿಯೆಂ
ಬರಾಪುಳಿಂದರ ಬೇಟೆಗೊಲ್ಗಳಿಂ । ಬಡಿಯೆಂಬರಂಬರವಿಶೇಷಮುಂ
ಪಳಿಯೆಂಬರಲರುಣಿ ನಳಿಯೆಂಬರು॥ ಉಡಿಯೆಂಬರುರುನಿತಂಬೋ
ರ್ಧ್ವಮುಂ ಸಂತತಂ । ಮಡಿಯೆಂಬರೆಸವದವನಾದಿಗಳ್ಬೆಳೆವೆಡೆಯು।
ನಡಿಯೆಂಬರಂಘ್ರಿಗಳೆ ನಲ್ಲದೀ ನುಡಿಗಳಂ ನುಡಿಯರಾ ಜನಪದದೊ
ಳು॥೪೩॥ ಎಲ್ಲರುಂ ಧರ್ಮಿಗಳ್ಧರ್ಮಸುಷ್ಟರೆಂದೆನಿಸ। ರೆಲ್ಲರುಂ ಸರ್ವಜ್ಞರಾ
ಬುದ್ಧರೆಂದೆನಿಸ। ರೆಲ್ಲರುಂ ಸಾರಸ್ವತಾಯುಕ್ತರಾಗಿಯುಂ ತಾಂ ಜಡ
ಧಿಯೆಂದೆನಿಸರು॥ ಯೆಲ್ಲರುಂ ರಾಗಿಗಳ್ಕಾಮಾರ್ತರೆಂದೆನಿಸ। ರೆಲ್ಲರುಂ
ಧನಪರುಂ ಗುಹ್ಯಕೇಶ್ವರರೆನಿಸ। ರೆಲ್ಲರುಂ ಬಲಯುತರ್ಗೋಪಾಲರೆನಿ
ಸರಾ ವಿಷಯದ ಸಮಸ್ತಜನರು॥೪೪॥ ಪ್ರಕಟಕಂಟಕ ಸರವಿರೋಧಂಗ
ಳೆಸವಕೇ। ತಕಿಯೊಳ್ಮಧುಪ್ರೀತಿ ಪುಷ್ಪಿಣೀಸಂಗಮುಳಿ। ನಿಕರದೋ
ಳ್ತಾಡನಂ ದೈನ್ಯವಚನಂ ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯುರಸದ್ಪ್ರತಿಯೊಳುಂ॥ ವಿಕಲ
ಸ್ವನಂ ಜಡಾಶ್ರಯಮುಂ ಸರಸ್ಸಿನೊ । ಳ್ಸಕುಟಲಾಗಮು ವಿಷಕ್ರೂ
ರಂಗಳುರುಪ । ಪ್ರಕರದೊಳಗಲ್ಲದಾ ನಗರದೊಳಗಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚನ್ನಬಸ

ವೇಶನಿರಲು ॥೪೫॥ ರಾಜನಂ ಸಕಳಂಕನೆನಿಸಿಪಾತಾಳದಹಿ। ರಾಜನಂ
ವಿಷಧಾರಿಯೆನಿಸಿಪಾಲೇಯಗಿರಿ। ರಾಜನಂಗತಿಹೀನನೆನಿಸಿ ಮೂಢವಿಧಿ
ಗೊಳಿಸಿತು ತಸುರತರಂಗಿಣಿಯನು॥ ರಾಜನಯ್ಯನಭಂಗಯುತನೆನಿ
ಸಿವರದಿವಿಜ। ರಾಜನಾನೆಯ ಮತ್ತನೆನಿಸಿಸದ್ಗುರು ಬಸವ। ರಾಜನಳಿ
ಯಾ ಚೆನ್ನಬಸವರಾಜನಕೀರ್ತಿ ರಾಜಿಸಿತು ಮೂಜಗದೊಳು ॥೪೬॥
ಬಸವನಗ್ರಜೆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯುರಂಜಿಸುವ ಬಸುರೊಳು ಶಿವಪ್ರಸಾ
ದಾಗ್ರ್ಭಕಂಬೆಳವುತಂ। ವಸುಧೇಶಬಿಜ್ಜಳನ ಪಾತ್ರಿಗುತ್ತರವಿತ್ತು ಚೋ
ದ್ಯದಿಂ ಜನಿಸಿದಗಡ॥ ಬಸವಂಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನರುಪಿದಂ ಚೆನ್ನ । ಬ
ಸವಗಡಪೆಸರಾತನುಂ ಬಸವನುಂ ಪುಹಾ। ಮಿಸುಗುವಪವಾಡಪುರು
ಷರ್ಗೆ ದೀಕ್ಷಿಪೆವೆಂದು ಶರಣರ್ಕೈತರುತಿರ್ದರು ॥೪೭॥ ಅಂಗವಾಲೆಯಾ
ಳವಾಳವಮಗಧಬರ್ಬರಕ । ಳಿಂಗ ಕಾಶ್ಮೀರಕೊಂಕಣ ಸಿಂಧುಕ
ವಿರ್ಮ್ಯರ । ವಂಗಹೋಯಿಸಳ ತುಳವ ಚೋಳ ಚಾರಮ ಪಾಂಡ್ಯ ಯ
ವನ ಸೌವೀರ ಮತ್ಸ್ಯ ॥ ಬಂಗಾಳ ಜೈನ ಬೋನೆಗ ಸಗರ ರಹೈವಿಗತೆ।
ಲುಂಗಗುರ್ಜರಗೌಳ ನೇಪಾಳ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ । ಸಿಂಗಳ ದ್ರಾವಿಡ ಕಾಂ
ಭೋಜ ದೇಶದ ಸಕಲ ಶರಣರ್ಕೈತರುತಿರ್ದರು ॥೪೮॥ ಲಾಟ ಪಾಂಚಾ
ಳ ವೈದರ್ಭ ಕುಮಕುಕುರ ಕರ। ಹಾಟಕವರ್ಷರ ಯಮಂತ್ರಿಕ ಪಾರಿಯಾ
ತ್ರಕ । ನಾರ್ಟಕ ಕೋಸಲ ಮಂದ ಭದ್ರ ಕುಂತಳ ಮಹಾಚೀನ ಕವಿದೇ
ಶನೌರವ॥ ಭೋಟಕ ತುರುಷ್ಕ ವೇಡ್ಡಿಯ ಪಾರಸಿಕ ಮಹಾ। ಘೋಟ
ಕ ಪುಳಿಂದಕ ಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯ ಕೊಂಗು ಮಾ । ರಾಟ ಮೊದಲಾದ ದೇಶದ ಶರ
ಣಸಂಕುಳಂ ಬರುತಿರ್ದುದುತ್ಸವದೊಳು॥೪೯॥ ಇಂತು ಛಪ್ಪಂನದೇ
ಶದೊಳೆಸೆವ ಶಿವಭಕ್ತ । ಸಂತತಿಗಳೈತಪ್ಪುದಂ ತನ್ನ ಸುಜ್ಞಾನ । ದಿಂ
ತಿಳಿದು ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಬಸವರಾಜಂ ಗಿರದೆಪೇಳಲೊಡನೆ॥ ಸಂ
ತಸದಿ ಚಾರರಂ ಕರಸಿ ಬೆಸವೇಳಲ । ತ್ಯಂತವಸ್ತುಗಳ ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ನ
ಗರವನ। ನಂತವಿಭವದ ಸಿಂಗರದಲೊಪ್ಪವಿಟ್ಟರದನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸು
ವೆನು॥೫೦॥ ಕಟ್ಟಿದವು ಮನೆಮನೆಯ ಮುಂವಾಗಿಲಿರದೆಸಾ । ಲಿಟ್ಟವು
ಮಕರ ತೋರಣಂಗಳಾಕಾಶವಂ। ಮುಟ್ಟಿದವು ಕೇತನಪ್ರತತಿಗಳ್ನಿ
ರ್ಜರರ ನಾಕಲೋಕಕೆ ಧಾಳಿಯ। ಇಟ್ಟದತದಗರುಧೂಪದಧೂಮ
ಮೆಣ್ದೆಸೆಯ। ಮುಟ್ಟಿದುದು ಸಕಲವಾದ್ಯಂಗಳನಿನದಮುತ್ತೆ। ವಟ್ಟದ
ಟ್ಟರಿಯರು ತನ್ನವವನೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಪುರಜನಂ ನಡೆಗೊಂಡುದು॥೫೧॥
ಇಂದುರವಿವೀಧಿಗಳ್ಪನ್ನೀರಚಳೆಯದಿಂ । ದಂದವಡೆದವು ಮೌಕ್ತಿಕ
ದರಂಗವಲಿಕಂಗೆ ॥ ವಂದುದ ಬಲಾಜನಂ ಕಳಶಕನ್ನಡಿವಿಡಿದು ನಡೆ

ಗೊಂಡುದುತ್ಸವದೊಳು ॥ ಮುಂದೆಶೋಭಾನಮಂಪಾಡುತಡಿಯಿ
ಟ್ಟುದಾ। ನಂದದಿಂದ್ಯೈದೆಯುತೂರ್ಯತ್ರಯಮುಮುದಿತಿ । ನಂದನನ
ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಯಮಿಗಿಸಿತೇನೆಂಬೆನಿದಿರ್ಯೈವ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥೫೨॥
ಕರಡೆಕಂಸಾಳೆಮಂಗಳಧವಳಶಂಖಂಗ । ಳುರುರವಂಶಿವನಬಿರುದಾ
ವಳಿಯಬಣ್ಣಿಸುವ। ಪರಮಪಾಠಕರಕೈವಾರಮಡಿಯಿಡುವಕಾಂ
ತೆಯರಂದುಗೆಯನಿನಾದಂ ॥ ಸರವೆತ್ತಿಪಾಡುವೈದೆಯರಗಾನಂದಿ
ಗೀ। ಶ್ವರರಕಿವಿಗಾನಂದಮಂಕರೆಯೆಕಂಗೆಸೆದ। ವಿರದೆಬಿಯಸನತೋ
ಳ್ವೃಷಧ್ವಜಪತಾಕೆಸಲ್ಲವಸತ್ತಿಗೆಯಸಾಲ್ಗಳು ॥೫೩॥ ಹರಶರಣ
ರೊಡಗೂಡಿಚನ್ನಬಸವಣ್ಣಸಹಿ । ತರಮನೆಯ ಪೊರಮಟ್ಟುಬ
ಸವದಂಡಾಧಿಪಂ । ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಿನಡೆದಿದಿರ್ಯೈದಿಬಂದಶಿವಶರಣ
ಸಂಕುಲಕೆರಗಲು॥ ಹರುಷದಿನವಚನ್ನಬಸವಬಸವೇಶ್ವರ। ಗಿರ
ದೆಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂನಮಿಸಲವರೀರ್ವರುಂ । ಕರುಣದಿಂದೆತ್ತಿಬಸವಂಗೆ
ಬಳಿಕಾಚನ್ನಬಸವನೊಲಿದಿಂತೆಂದನು॥೫೪॥ ಆಲಿಸೈಬಸವದಂಡೇಶ
ಕಾಶ್ಮೀರಭೂ। ಪಾಲನೀಮಹಾದೇವರಾಣಿಯುಕೂಡೆಸಿರಿ। ಶೈಲದಿಂ
ಶಿವಯೋಗಿಮಲ್ಲರಸರಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿಲ್ಲಿಗೊಲಿದೈತಂದನು॥ ಲೀಲೆಯಿಂ
ಸಕಳೇಶಮಾದರಸನೀತನೆ। ಕಾಳಿಂಗದೇಶದಿಂಬಂದನಿಂದಿಲ್ಲಿಗೀ। ಶೀ
ಲವಂತಂಮರುಳಶಂಕರಂಕೇಳೆಂದುಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು ॥೫೫॥
ಈತನೇಮಡಿವಾಳಮಾಚಯ್ಯನೆಂಬವಿ। ಖ್ಯಾತಪುರುಷಂನೋಡೆ
ಹಿಪ್ಪಲಿಗೆಯಿಂಬಂದ । ನೀತನೇಸುಜ್ಞಾನಿದೇವನೆಂಬಾತನಾಕಟ
ಕದಿಂದೈತಂದನು॥ ಈತನೇಮಾತಂಗತನುನೆಂಬಶರಣನತಿ। ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂತನ್ನಗುರುಸುಜ್ಞಾನಿದೇವನಮ। ಹಾತಿಶಯರುಂಡಕ್ಕಮುಂಡ
ಮುಂಮುಂಡಕ್ಕರುಂಡಮಂನೆರೆಪಡೆದನು॥೫೬॥ ಇಂತಖಿಳಭಕ್ತಮಾ
ಹೇಶ್ವರರಮಹಿಮೆಯಾ। ದ್ಯಂತಮಂಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳೆಕೇಳ್ದತ
ದ। ನಂತರದಿಸಕಲಗಣಕುಲಕೆಮುಗುಳೆರಗಿಬಸವೇಶನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಂ ॥ ಮುಂತೆನಾನಾವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂತನ್ನಮನೆ। ಗಂತರಿಸದೊ
ಡನೆಕರತಂದಧಿಕವಿಭವದಿಂ । ಸಂತೋಷದಿಂದಮಜ್ಜನಭೋಜನಾ
ದಿಸತ್ಕಾರಮಂಮಾಡಿಸಿದನು ॥೫೭॥ ಅವರವರನುಚಿತವಚನಗಳಿಂ
ಸತ್ಕರಿಸಿ। ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಂಮಾಡಿಬಳಿಕಲಾ । ಶಿವಭಕ್ತಸಂ
ತತಿಗೆಮಠಮನೆಗಳಂಕೊಡಿಸಿಯಾಸ್ತಿಗಳಮಾಡಿಕೆಲರ್ಗೆ ॥ ವಿವರ
ದಿಂಕೆಲಬರ್ಗೆಕಾಯಕಂಗಳಕಟ್ಟಿ। ಸುವಿಲಾಸದಿಂದಚನ್ನಬಸವಂಬ
ಸವ। ನವಿರಳಾನಂದದಿಂಶಿವತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂಸುಖಮಿರ್ದರುತ್ಸವ

ದೊಳ್ ॥೫೮॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸ
ದಿಬಗೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ । ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪತಿ
ಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲ
ಭೋಗಮಂನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೫೯॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೭೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ

೭ ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದೆಸವಬಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲ । ನಾಸ್ಥಾ
ನಕ್ಕೈತಂದು ಮಂಚಣ್ಣಚಹಡಿಯಂ । ವಿಸ್ತಾರದಿಂಪೇಳೆಕೇ
ಳ್ದುಭೂಪಂಚೆನ್ನಬಸವನಂಕರೆಯಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಪರಮೇಷ್ಠಿಸಕಲರಂಪಡೆದೆನೆನಲಾತನಂ । ಸರಸಿಜಂಪ
ಡೆದೆನೆಂದೆನಲದಂಹರಿತನ್ನ । ವರನಾಭಿಯಿಂಪಡೆದೆನೆನಲಾತನಂ ಶ
ರಧಿತಾಳ್ದೆನೆನಲದಮುನಿಪನು॥ ಧರಿಸಲಾತನನುರವಿಧರಿಸಲದಭೂ
ಮಿತಾಂ । ಧರಿಸಲದಫಣಿಪಾಲಧರಿಸಲದುಶಿವೆಯುಕಿರು । ಬೆರಳಿಗುಂ
ಗರವಾಗಲಾಶಿವೆಯ ನೆಡದೊಡೆಯೊಳಾಂತಶಿವಸಲಹೆಮ್ಮನು ॥೧॥
ಇರಲಿತ್ತರಿಪುರಾಯಮೇಘಝುಂಝಾನಿಲಂ । ಪರರಾಯಗರ್ವಪರ್ವ
ತದಳನದಂಭೋಳಿ । ಧುರಮತ್ತರಾಯಮದಮಾತಂಗತುಂಗಕುಂ
ಭಸ್ಥಳವಿದಾರಣಹರಿ॥ ಅರಿರಾಯವಾರ್ಧಿಶೋಷಣವಾಡಬಾನಲಂ ।
ಬಿರಿದಂಕರಾಯಫಣಿಕುಲಗರುಡನಧಟರಾ । ಯರಗಂಡನೆನಿಪಬಿ
ಜ್ಜಳಮಹೀಶನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೨॥ ಉದಯಾ
ಚಳದಮೇಲೆಕಂಗೊಳಿಪರವಿಯಂತೆ । ಪದಪಿನಿಂಕನಕಸಿಂಹಾಸನ
ದಮೇಲೆಭೂ । ಸುದತಿಯಧಿನಾಯಕಂಬಿಜ್ಜಳಂರತ್ನಭೂಷಣಕಾಂ
ತಿರುಚಿಗಳೆಂತೆ ॥ ಒದವಿನೆರೆತೋರೆಪರರಾಯನಿಸ್ತೇಜನ । ಗ್ಗದಮೈ
ರಿಸ್ತೈನ್ಯತಿಮಿರತಾಪನೋದಕ್ಷಮಂ । ಸದಮಲಂಪಟ್ಟ್ರನೀಚಿತ್ತಾನು
ಕೂಲನೊಪ್ಪಿರ್ದನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳು ॥೩॥ ಪೊಳೆವಮಕುಟದ
ರತ್ನಕಾಂತಿಗಳ್ದಿಗುಭಿತ್ತಿ । ಗಳೊಳಮರಿನಾನಾವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರದತೆರ
ದಿ॥ ತೊಳಗೆಭೂಷಣಖಚಿತಮೌಕ್ತಿಕಮರೀಚಿಪಗಲೊಳುಜೊನ್ನ
ಮಂಪ್ರಕಟಿಸೆ ॥ ಥಳಥಳಿಸುವಂಗಲತೆಯೊಳುಪುದಿದಸಕಲಪರಿ । ಮ
ಳಕೆರಗುವಳಿಮಾಲೆಮೇಲೆಮಂಡಿಳಿಸಿನಿಲೆ । ಕೆಲಬಲದಗದ್ದುಗಗಳೊ
ಳುಮಂಡಲಾಧೀಶರೊಪ್ಪಿರ್ದರಾಭೂಪನ ॥೪॥ ಮುರಿದಮೀಸೆಗಳ
ಕೆಂಗಂಣುಗಳಪಣೆಯಕ । ಸ್ತೂರಿಯತಿಲಕದಮೈಯಲೊರದಗಂಧದ

ಕಾಲ । ಬಿರಿದುತೊಡರಿನ ವಾಮಕರದ ಪೊಂಜರಪಣಿಯ ಬೆರಳಮಾ-
ಣಿಮುದ್ರಿಕೆಗಳ ॥ ಕೊರಳಹಾರದ ಕರ್ಣಭೂಷಣದ್ಯುಳಪಿಸುವ । ಕರ-
ವಾಳಹೊಳಹುಗಳ ಬೆಳೆದಮುಡುಹುಗಳೆಸೆ । ಗರಧೀರರಾಜಸುಕು-
ಮಾರರೊಪ್ಪಿರ್ದರವನೀಪಾಲನಿಕ್ಕೆಲದೊಳು ॥೫॥ ಬೆಸಸಿದೂಳಿಗ-
ವನಾಪಡಿಹಾರರಿಂದಲೊದ । ಗಿಸಿಕಾರ್ಯಭಾಗವಿಡಿದರಸನಿಚ್ಚೆಯ-
ನರಿದು । ಬೆಸುಗೆಬಿಡದಂತೆ ಹತ್ತ್ರಿಸಿ ಹವಣನಾರಯ್ದು ದುಲಂಚವಂನೊ-
ದಲೆಕೊಂಡು ॥ ಕಸವರವನರಮನೆಯ ಭಂಡಾರಕೊಗಗಿಸುವ । ಪೆ-
ಸರುಳ್ಳ ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದೆ । ಬಸವೇಶನುಳಿದು ಮಿಗ್ಗವ-
ಅವನಿಪಾಲಕುಲತಿಲಕಬಿಜ್ಜಳರಾಯನ ॥೬॥ ಕರದುದಿನವೆಗುವರ್ಗ-
ಮಾಸಂತುಕಾಟಗಳ । ಬರದೋಟಸರಿದೋರಿಭೇದಕಬರ್ಹುವಿಧ-
ದೆ । ಪರಿಕಿಸಲೊಳಗುಗಾಣದಂತೆ ಛಿದ್ರಿಸಿತೆಗಪಜಾತ್ಯಕಡುನೈಜ-
ಮಾಗೆ ॥ ಪರಮಲಂಚನೀತಮಗೆ ಜೀವನಮುದೆನಿಸಿ ಚಕ್ರಟಂಗಲೈ-
ಶ್ವರ್ಯಮಂಪಡೆದು ನೆರೆಬಾಳ್ವ । ಕರಣಿಕಶಿರೋಮಣಿಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದ-
ರಾಜಬಿಜ್ಜಳಾವನಿಪನೋಲಗದೊಳು ॥೭॥ ಶ್ರುತಿಬ್ರತರ್ಕವೇದಾಂ-
ತಾರ್ಥಕೋವಿದ । ನುತಪುರಾಣಾಗಮವಿಚಾರದಸಿಪ್ರಣಸರ್ವಮು ।
ನ್ನತಕನಕಪೀಠದೊಳ್ಬೆಳೆದಗಡ್ಡಗಸತ್ತ್ವಕುಂಡಲಯುಗಂಗಳೆಸವ ॥
ಶ್ರುತಿಪುರಾಣಾಂಗಮೇಲುಗುಲಮಂಗಳಸನಾ । ತ್ರಿತಯಯಜ್ಞಸೂತ್ರ-
ಕಾಸೀಮುದ್ರಿಕಗಳಪಂಡಿತನಿಕರವೊಪ್ಪಿರ್ದ್ದಗವನಿಪಾಲಕನಬಲ-
ಗಡೆಯೊಳು ವಿಲಾಸದಿಂದಂ ॥೮॥ ವರದೇಶಕಾಲಶರೀರಸೂತ್ರಂಗ-
ಳಂ । ಪರಿವಿಡಿದೊಳಷ್ಟಮಹಾಭೇದಂಗಳಂ । ಪರಿಕಿಸುತ ಸಕಲ-
ರೋಗಂಗಳ ನಿದಾನಂಗಳರವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನು ॥ ಹರುಷದಿಂ ಮಾಳ್ಪ
ಸದ್ಧರ್ಮದಯದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ । ಪರಮಶಿವಭಕ್ತಿ ನಿಮರ್ತ್ಸರಂಗಳೊ-
ಳೆಸವ । ಉರುತರಸುವೈದ್ಯರೊಪ್ಪಿರ್ದ ರಾಜಬಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲನೋ-
ಲಗದೊಳು ॥೯॥ ನುಡಿದು ಪೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬಪದಬಂಧರೀತಿಯಂ । ಬಿಡ-
ದೆ ಬಲ್ಲವರ ತಲೆದೂಗಿಸುವಸಮಸ್ಯಮಂ । ಕೊಡಲೊಡನೆ ಪೂರಿಸು-
ವಘಟಕಾಶತಕವನುಸ್ಸುರಲಾಕ್ಷಣಂಮೆಚ್ಚುಗಳನು ॥ ಪಡೆವನವರ
ಸರಸಿಕರೆಸವ ಕರ್ನಾಟಕದ । ಬೆಡಗುಗಳ ಬಲ್ಲ ಸತ್ಕವಿಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದ ರಾ
ಪೊಡವಿಪಾಲಕಬಿಜ್ಜಳನಬಲದ ಕಡೆಯಮುಣಮುಯುದ ಗದ್ದುಗೆಗಳೆ-
ಲ್ಲಿ ॥೧೦॥ ಬಿರಿದುರಾಯುರಗಂಡಬೇಡಿದರವರ್ಗೀವ । ಗುರುಮಾನರಾ-
ಧೇಯಶರನಿಧಿಸಮಾನಭಾಸುರ ಮಹಾಗಾಂಭೀರ್ಯತರುಣೀನಿಕಾ-
ಯಲೋಚನಕುಮುದಕುಲಶಶಾಂಕ ॥ ಶರಣಾಗತಾನಂದಚೂತವನ

ಚೈತ್ರಭೂ । ವರಶಿಖಾಮಣಿಜೀಯಸ್ಯಜೋವಸ್ಮಾಯೆನಿನಗೆಂದು॥
ಕರವೆತ್ತಿಸ್ತೋಗಳೊಪಾಠಕರಕೈವಾರಕಿವಿಗಿಡಿದುದಾನೃಪಸಭೆಯೊ
ಳು ॥೧೧॥ ತಳಿರಡಿಗಳೊಳ್ತೊಡೆಗಳಮರೊಬಲೊಪ್ಪರಿವಾರ । ಸೆಳೆನೆ
ಡುವಿನದರೊಬಾಸೆಯಬಲ್ಮಿಗಳಧಳೆ । ಥಳಿಪನುಣ್ಗೊರಳನಳಿತೋ
ಳ್ಗಳೆಸೆವಿಂದುಟಯುಪೊಲ್ಲವಲ್ಗಳನೊಗಸುವ ॥ ತೊಳಪಗಂಗಳತೆಳ್ಗ
ದಂಪುಗಳೆಸಂಪಿಗೆಯು। ಪಳಿನಮೂಗಿನಚಲ್ವಕುಡುಹುಬ್ಬುಗಳತುಂ
ಬಿ । ಗಳಪೋಲ್ವಸುಳಿಗುರುಳ್ಗಳ ಪೆಣ್ಗಳಿರ್ದರಂದರಸಿನೊಡ್ಡೋಲ
ಗದೊಳು ॥೧೨॥ ಕಿವಿಗಳಂಮಿಗುವಕ್ಷಿಗಳ್ಬಚದ್ವಯಯಮುಖ್ಯ । ಮ
ವಿವರವನಿಗದೆಭೇದಿಸಿಮಿಗುವಬಡಬಾಸೆ । ತವೆಹಂಮುಡಂಗಳಂಮಿ
ಗುವಘನವೇಣಲತೆಕಂಗೆಮಂಗಳವೆನಿಸುವ ॥ ನವಹೇಮಭೂಷಣ
ರುಚಿಯಮಿಗುವತನುಕಾಂತಿ। ಪವಳದುಟರಾಗವಂಮಿಗುವನಿರ್ಮ
ಳರದ। ಛವಿಗಳೊಪ್ಪಿರೆಮೆರೆದುಗವನಿಪಸಭಾಂಗಣದೊಳೋಲಗೆ
ಡಬಾಲಕಿಯರು ॥೧೩॥ ತನುಗಂಪಿಗೆಳಸಿಬಂದೆರಗುವಳಿತತಿಯಕ
ರ। ವನಜದೊಳ್ಪಿಡಿದಲೀಲಾಬ್ಜದಿಂಸೋವುತೊ । ಯ್ಯನೆನುಡಿಗೆ
ಲಿಯಲೆಂದುಜಂಗಪ್ರರುಳಿಗಳನಾಳಿಯದಿಂದತೊಲಗಿಸುತ್ತ ॥ ಮನ
ಸೋತುನಡೆಯನಭ್ಯಾಸಿಸಲ್ಕಂದವೋ । ಘನರಾಜಹಂಸಗಳಪದ
ನೇಪುರಂಗಳ । ಧ್ವನಿದೋಂಟಿದರಿಸುತ್ತೋಲಗದವಾರನಾರಿಯರಿ
ಪ್ಪರಾಸಭೆಯೊಳು ॥೧೪॥ ನಿರುತಮಿಭಗತ್ತಸೆಣಸುರೇಂದ್ರಂಸಾಟ।
ಕರಿಕಂಧರಾರೋಹಣಕ್ರಾವಹಕ್ಕಂದು। ಬಿರುದುಕಡೆಯವಕಾಲೊ
ಳಿಟ್ಟುಪೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬಧುರವೀರವಾವತಿಗರು॥ ಪರಿಕಿಪೊಡೆತಮಗೆ
ರೇವಂತನೇಸರಿಧನೇ। ಸ್ಮರನೆಪಾಸಟಸಯಾರೋಹಣಕಸಂಗರಕೆ।
ದೊರೆಯೆಮಿಕ್ಕವರೆಂಬವೀರರಾಹುತರಿರ್ದರವನೀಶನೋಲಗದೊ
ಳು॥೧೫॥ ಸಚಿವಸಾಮಂತಸೇನಾನಾಥಬಾಂಧವ। ಪ್ರಚಯಗಯವಾ
ಹಗಪಮಾಗರಾಪಡಿಹಾರ। ರಚಿತಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಕೋವಿದಪುರೋಹಿತ
ಸೂತಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಮಾಗಧ॥ ಪ್ರಚುರಕವಿವಾಗ್ಮಿತಾರ್ಕಿಕಮಂತ್ರ
ವಾದಿಘನ । ಶುಚಿಪ್ರಧಾನಕವೈದ್ಯನಟಗಾಯಕಂಬವ। ರ್ವಿಚಲದ
ವಯವರಾಗಿಬಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲನೋಲಗದೊಳೆಸದಿರ್ದರು॥೧೬॥
ಚೋಳನಂಚಿತ್ತೈಸುಚಿತ್ತೈಸುಕೇರಳನೃ । ಪಾಲನಂಚಿತ್ತೈಸು
ಸಗರನಂಚಿತ್ತೈಸು। ಲಾಳನಂಚಿತ್ತೈಸುಮಗಧನಂಚಿತ್ತೈಸುಗಾಂ
ಧಾರದೇಶದವನ ॥ ಗೌಳನಂಚಿತ್ತೈಸುಚಿತ್ತೈಸುವೀರನೆ । ಪಾ
ಳನಂಚಿತ್ತೈಸುಯುವನನಂಕೊಂಗುಮಲೆ। ಯಾಳೆಮಾಳವಮಲೆಯ

ಮಾತುಳೆಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕರ್ನಾಟಕಾದಿಯಾದ್ಯ೧೭ ॥ ಪೊಡವಿಪರ ಚಿತ್ತೈಸು ಸಕಲಮಂತ್ರಿಗಳವಂ । ಗಡಮಿದಂ ಚಿತ್ತೈಸು ವೀರಸೇನಾನಿಗಳ। ಗಡಣಮಂ ಚಿತ್ತೈಸು ಕಾಲವರ ಚಿತ್ತೈಸು ಮೇಲವರ ಚಿತ್ತೈಸುಹೊ ॥ ಎಡಬಲಪರಾಕುಜಯಚಿತ್ತಾವಧಾನವೆಬಯ। ಕಡುಪೆರಾಕ್ಕ್ರಿಕೆಬಹುಪರಾಕಯ್ಯಾಯಂ। ದೊತನೊಡನೆ ನೆಲನನುಗ್ಘಡಿಪ ಕಂಚುಕಿಗಳೆಚ್ಚರವ ಸಗಿತಾ ಸಭೆಯೊಳು ॥೧೮॥ ಒಂದನೋಲಗಶಿತತ್ವಮಯದೊಳು ಸಕಲನೃಪ। ಬೃಂದಬೃಂದಾರಕಂಗೆ ತ್ರೈಕ್ಯಗಳೆಮುಗಿದು। ಸಂದಣಿಯ ಕಡೆಗೆ ತೊಲಗಿಸಿ ರತ್ನಖಚಿತಮಯ್ಯಗರಾಜಪೀಠದ ಕೆಲದೊಳು ॥ ನಿಂದು ಕರದಿಂ ಬಾಯಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಾನನವ। ನೊಂದಿ ಪಿಕಿವಿಗೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದನೆದೆಯೊಳಗೆ । ಸಂದೆಗಂ ಜನಿಪಂತೆ ಕೊಂಡೆಯುರಕುಲತಿಲಕನೆಂದೆನಿಪ ಮುಂಚಣನು ॥೧೯॥ ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸು ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ। ತೀವಿಕೊಂಡಿದೆ ನಿಖಿಳದೇಶದಿಂ ಬಂದೈತಂದ। ಶೈವಸಂಕುಲವೀಗ ನಿಸ್ಸರಾಜಾಲಯಂ ಜೊರತಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಡೆಯೊಳು ॥ ಹಾವಳಿಯೆ ಘನವವರ ಪರಿಮಾಟ ಪಿರಿದು ಮೇ । ಶ್ಯಾಮಾಟ ಮಾಡಿಯಾದಸ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿರಾ । ಜೀವಮಾಣೊಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಬಿಜ್ಜಳಂಗಾಗಲಾ ಮುಂಚಣನು ॥೨೦॥ ನೋಡಿದರೆ ಚನ್ನಬಸವಂಗೆ ಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ । ನಾಡನೆಲ್ಲಂ ಬೇಗದಿಂ ತನ್ನ ಕೈವಶಂ । ಮಾಡಿಕೊಂಡೇನಮಾಡುವನೊ ನಿಮ್ಮಡಿಗೆಂಬ ಸಂದೆಗಂ ತೋರುತಿಹುದೆ ॥ ಬೇಡಬೇಕೆಂಬ ವರಕಾಣಿಕೆ ಕರಿತುರಗಂಗ । ಳಾಡಲೇ ನವರವಳಮಿನ್ನು ಮೈಮರದಿಹುದು । ಪಾಡಲ್ಲ ಪಂಗು ಭೂಪತಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಕೊಂಡೆಯರ ಮುಂಚಣ್ಣನು ॥೨೧॥ ಪಿಂತೆಮ್ಮ ತಾತ್ರಸುರಂ ಬೆಳೆಬೆಳೆದು ಮೂಲೋಕ । ಮಂತ್ರಿಪವೃತ್ತಿಗೆಗರ್ವದಿಂದ ಮೈಮರದಿದ್ದು । ತಾಂತರ ಸರಿಸಿಸ ಮರರಂಗದೊಳು ನಿಲಲಾರದ ಘಕಪ್ರಯಾಸದಿಂದಂ ॥ ಚಿಂತಿಸಿಬಳಲ್ದನು ಮರಾಧೀಶನೀ ಮನುಜ । ರಿಂತು ಮೈಮರದು ತಾ ವಿರೆ ಮುಂದೆ ಕಾರ್ಯಗತಿ। ಯೆಂತಹುದೊ ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ಮುಂಚಣ್ಣ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ನೃಪಂಗೆ ॥೨೨॥ ಕರದು ಶಸ್ತ್ರತದೃಷ್ಟಾನುಮಾನಂಗಳಿಂದವರ । ಪರಿಯಂ ವಿಚಾರಿಪುದೆ ನೀತಿಯಲ್ಲದೊಡೆ ತವ । ಚರಣಮಂ ಕೂಡಿದವರ್ಗೈಸೆನಾವೆಮಗೆ ಬೇರುಂಟೆ ಸುಖದುಃಖಂಗಳು ॥ ಸಿರಿಮೆರಸಿ ಬಾಳ್ವರಂ ಕಂಡಿವಂ ನಾಡೆ ತರ । ಹರಿಸಲಾರದೆ ನುಡಿದನೆನ್ನದೀ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥ । ದಿರವ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆಂ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸರಿತಂದು ಕೊಳ್ಳಿಮೆನಲವನೀಶನು ॥೨೩॥ ತೂಗುವ ಕಿರೀಟದಲುಗುವ ಚಾಮರಗಳನಸು । ಬಾಗಿದವಯವದ

ಜಗಪತಿನೊಳೆಮರೊಕ್ಕೈಯಸುಳಿ । ಮಾಗುಳಿಕೆಗಳೆರಸಂದೆಗದಜಿಹ್ವೆ
ಯಬೆಮರ್ವನಿಗಳ್ಗಿಸಿದವದನದ ॥ ರಾಗವಡಗಿದಮನದಬಿಸುಸು
ಯ್ಲಸೂಟಗಿಂ । ಬಾಗಿರ್ದನಾಸಿಕದಜಿಗಿದಬೆರಗಿಂ ಚಿಂತೆ । ಗಾಗರಂತಾ
ನಾಗಿನೃಪತಿಲಕನಿರ್ದನಾಸಮಯದೊಳಗೇವೇಳ್ವೆನು ॥೨೪॥ ಸು
ಮ್ಮನಿರುಬಿನ್ನುಚಿತವಲ್ಲೆಂದುಚಿತ್ತವಂ । ನೆಮ್ಮದಾತಂಕದಿಂಬೆರ
ನೋರ್ವ್ವನಂಕರೆದು ನೀಂಮಹಾವೇಗದಿಂಚನ್ನಬಸವಂಬಸವನಂಕರೆ
ದುತಾರೆನಲವಂ॥ಗಮ್ಮನವರಂಕರೆದುತರಲಾಗಬಿಜ್ಜಳಂ ದುಮ್ಮಾನ
ದಿಂಕುಗ್ಗಿಗೆನಲವನಹೃದಯಮಂ । ತಮ್ಮೊಳರಿದಾಗಲಾನೃಪತಿಯು
ರ್ಮ್ಮಾಸನದೊಳೀರ್ವ್ವರುಂಮಂಡಿಸಿದರು॥೨೫॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಮಾತುದೆ
ಗಪಸಂತತ್ಪಕರಣ । ದಲ್ಲಿರ್ದುದಂಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದೆನುತ್ತೆ । ಬಲ್ಲರಿ
ಗೆಬಲ್ಲಿಗಂಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂವಿನಯಸಂಪ್ರೀತಿವೆರಸಿ॥ ಸೊಲ್ಲಿನಿಂದ
ರಸನಿನ್ನಯಭಾವವೆಂದಿನಂ । ತಲ್ಲಮರೆಬೇಡವೆಂನೊಡೆನುಸುರ್ವ್ವಿನ
ಗಾದ । ತಲ್ಲಣವದೇನಿಳೆಯೊಳೇನುಂಟಸಾಧ್ಯಮೆನಲವನೀಶನಿಂತೆಂ
ದನು॥೨೬॥ ಏನೇಳ್ವೆನೆಲೆಚನ್ನಬಸವೇಶಕೇಳ್ನಿಮ್ಮ । ಮಾವನಾ
ಟವನೀಗಲೆಂಮಪುರದೊಳಗಿರದೆ ಪಾಪಳಿಯನೆಸಗಿದನು ಅಖಿಳದೇ
ಶದದುಷ್ಟರುಂನೆರಪಿಭಕ್ತರೆಂಬು॥ ಶ್ರೀಪರ್ವ್ವಪುರದಭಂಡಾರಬೊಕ್ಕಸಗ
ಜಗ । ಯಾವಳಿಯನೆಲ್ಲಮಂ ತನ್ನವಶವರ್ತಿಯಂ । ನಾವುಮುಂದರಿಯು
ದೇಪಾಡಲವನೆಲ್ಲಮಂದಂಗಮಂಗೊಳಿಸಿದಿತ್ತನು॥೨೭॥ ಎತ್ತಲ್ಲಿಯುಂ
ನೋಡೆಜಂಗಮಜಮಜಮನಗ । ಕತ್ತಲ್ಲಿಯುಂನೋಡೆಜಂಗಮರಲೂ
ಟಮು । ತ್ತತ್ತಲ್ಲಿಯುಂನೋಡೆಜಂಗಮರಸೂಳೆಬಂಟಕೆನಂಮನಗರ
ದೊಳಗೆ । ಎತ್ತಲ್ಲಿಯುಂನೋಡೆಜಂಗಮರಹಾದರಮು । ದೆತ್ತಲ್ಲಿಯುಂ
ನೋಡೆಜಂಗಮರಕಳವೆಲ್ಲಾ । ಬಿಲ್ಲವಿನ್ನೇಗೆಯ್ವೆನೆನೆಚನ್ನಬಸವನಾ
ಬಿಜ್ಜಳಂಗಿಂತೆಂದನು॥೨೮॥ ಕಳವುಹಾದರವೆಂಬಿವೆಂಮಶಿವಭಕ್ತಸಂ
ಕುಲದೊಳಗೆಪೊದ್ದಲರಿಯವುಬಸವರಾಜನೀ । ನೆಲದೊಳಿಪ್ಪನ್ನೆಗಂ
ಕಲಿಬಂದುಪೊದ್ದಲಂಮಾದುನಿಂಮಧಾರುಣಿಯೊಳು ॥ ಪಲವುಮಾ
ತೇಂಕೊಂಡೆಯರನುಡಿಯಕೇಳ್ವುದಕೆ । ಫಲವಾಯ್ತುಪಿಂತೆನೆರೆಕಂ
ಡುಕಂಡುಂಮತ್ತೆ । ತಿಳಿಯದಲಾಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸಂಕ್ಷತ್ರಿಯರಕುಲ
ಕೆಸಹಜಮಿದೆಂದನು ॥೨೯॥ ಇಂತೆಸೆವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣ
ಮಂಸಂತಸದಿಬರೆದವರೋದಿದರ್ಗ್ಗರ್ಘನಾ । ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇ
ಳ್ದರ್ಗ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖ
ಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ

ಕುಂತುಹನನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ॥೩೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೦೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

೮ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಜನೀತಿಯನೊರೆದುಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದ । ರಾಜನೆನಿಸುವಬಿಜ್ಜಳಂಗಾಗಳಾಬಸವ। ರಾಜನ್ನಳಿಯಂಚೆನ್ನಬಸವರಾಜಂಪೇಳ್ದನಧಿಕತರವಿನಯದಿಂದಂ

ಪದ॥ ದಶಶತಂತಪದಿಂದಳಿಘ್ರೀಶಪದಯುಗಕೆ। ಸಸಿನದಿಂನಮಿಸಿಂನೂರೊಂದುಕಣ್ಣಿರ। ಲೊಪ್ಪಸತಿನುತ ಕಾತುಕಂಬಟ್ಟನಾರಾಯಣನನಯನವೆಂದಿರ್ಪುದೆಂಗು॥ ಉಸುರುವರೆನುತ್ತೀಕ್ಷಿಪನವುಗ್ರಭಾವಕ್ಕೆ। ಶಶಿಧರಂಮರಳಿನೊಕ್ಕಲ್ಲಂಡುಹರಿಯುಜರು। ಬಸವಶಿವೃತಿರೆಕಂಡುನಸುನಗುವಷಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹೆಂಮನು ॥೧॥ ತರಣಿಮಂಡಲವನಭ್ರಂಸುದರ್ಶಣವತಂ। ದಿಟದೆ ಕಾಳಿಕೆನಿಮರ್ಗಳೊಗಕವನಾಸಾಂಸೆ। ಪರಮಾತ್ಮಸಂಜೀವಭಾವವಿಷ್ಮಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿರ್ಪಂತೆಜಗದೊಳುಳ್ಳೆ ॥ ಅರಸುಸಂಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸವೇಷ್ಟಿಸಿರ್ಪುದದು। ನಿರುತವದಪರಿಹರಿಸುವೊಡೆರಾಜನೀತಿಯುಂ । ಟೊರವೆನಾಲಿಪುದೆಂದುಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಬಿಜ್ಜಳಂಗಿಂತೆಂದನು ॥೨। ಪರಿಶಿಷ್ಟೊಡೆಸಂತತಂವಕ್ರಚರಿತಂನುಡಿವ ದೆರಡುನಾಲಗೆಫನವನೇಕಾದುಕೊಂಡಿರ್ಪ । ಪರಮಲೋಭಂಭೋಗದೊಡನೆಕೂಡಿದಬಾಳ್ವೆಪರಸುವನುಗಿವಕೋಪಂ॥ ಉರುಗಂಗಮರಸಿಂಗಮನ್ಯೋನ್ಯಮಾದೊಡಂ। ನಿರುತದಿಂಕಂಣುಕಿವಿಕಿವಿಮುಕಂಸೊಂದಂ॥। ಪರಿಯಾಯಭೇದವಿದುನಾಡಾಡಿಗಿದುನೀತಿಯನುಚಿತಂಕೇಳೆಂದನು ॥೩॥ ಕೊಂಡೆಯರನುಡಿಗಳೇಕರ್ಣಕ್ಕೆಭೂಷಣಂ। ಕೊಂಡೆಯರವಾರ್ಗವೆದೆದಾವರೆಗೆಭಾಸ್ಕರಂ। ಕೊಂಡೆಯರೆತನಗೆಕಡುಹಿತವರೆಂದೆರಡಿಲ್ಲದೇನಂಬುವವನೀಶನ ॥ ಮಂಡಲಿಕಕೇಡಪ್ಪುದಾ ನೃಪನಸಿರಿನಭೋ। ಮಂಡಲದಕುಸುಮದೋಳ್ಬಯಲಪ್ಪುದದರಿನಿಂ । ಮಂಡಲೇಶ್ವರರಾವಗಂಕೊಂಡೆಯಂಗೇಳ್ವುದನುಚಿತಂಕೇಳೆಂದನು॥೪॥ ಕುಳಿರೊಮಂಜಿನಪನಿಗಳಿಂಕಮಲಸಂಕುಲಂ। ಜಲಬಿಂದುವಿಂದೆಮಧುಲೋಭದಂಗುಣಗಣಂ । ಗಳಹತನದಿಂದೆಗಂಭೀರವಮನಾಚಾರಪ್ರವರ್ತನದೆಕುಲದಪೆಂಪು। ಪುಳಿಯಿಂದೆಪಾಲ್ಬಹಳಕೋಪದಿಂತಪಃಫಲಮು। ಮಳೆದುಬೀಸುವಗಾಳಿಯಿಂಮೇಘದೊಡ್ಡವಣೆ । ಸಳಕೆಡುವವೊಲ್ಕೆಡುವಾಜರಸಾಳ್ವಧರೆಪಿಶುಣರಿಂನೃಪತಿನಿಂಕೇಳೆಂದನು ॥೫॥

ಖಳರವಾಯಾವಿಗಳೆದುರ್ವಿನೀತರವುಪಾ। ಕುಳಿತನುರ್ಜನರಡಂಬ
ರನೀತ್ರಿವರ್ಮಾರ್ಗವಿ। ಸ್ವಾರನಿಷ್ಠುರವಚನಕೋವಿದರದುರ್ಬೋಧಕರ
ದುರಾಚಾರಪರರ॥ ಕುಲವಿಹೀನರಕುಮಂತ್ರಾನ್ವಿತರಸುತ್ರಿಪಥವ।
ನುಳಿದುನುಡಿವವರಕಂಡರೆನಿರಾಕರಿಸುವನು । ನೆಲನನಾಳ್ವರಸು
ಮುಕ್ಕಳೆನೀತಿಬಿಡ್ಡಳೆನೃಪಾಲನೀಂಕೇಳೆಂದನು ೬॥ ಪರಗೆತಾಂಮಾ
ಡಿದುಪಕಾರಂಗಳಂತನಗೆ ಪರರಿಂದಳೊದಗಿದಪಕಾರಂಗಳಂನಾಡೆ।
ಮರೆತಕೊಡಾಡಿ ಕೆಡಿಸುವದುತ್ತಮರ ಮತಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದು ಮಹೀತಳ
ದೊಳು॥ ಪರಗೆತಾಂಮಾಡಿದಪಕಾರಂಗಳಂತನಗೆ । ಪರರಿಂದಲೊದ
ಗಿದುಪಕಾರಂಗಳಂನಾಡೆ । ಮರೆತಕೊಂಡಾಡಿತೋರುವದುತ್ತಮರ
ಮತಕೆಸಲ್ಲದೆನ್ನಕೇಳೆಂದನು॥೭॥ಧರ್ಮಮಂಬಿಡದೆಮಾಳ್ಪುದುತ
ನ್ನರಾಜ್ಯದೊಳ್ಕೀರ್ತಿಸ್ಥಿರಮಪ್ಪುದುಪದಂಪಾಪಪುಗದುವಿಮಲ। ಧರ್ಮ
ಕ್ಕೆಡಬರ್ಗಂದೊಡಾಲಸ್ಯಮಂಮಾಡದೊಡನೊಡನೆಪರಿಹರಿಪುದು ॥
ಧರ್ಮಹೀನರನುದಂಡಿಪುದುನಿಜಪಶುಜಾತಿ।ಧರ್ಮಂಗಳಂತಪ್ಪ
ದಂತೆನಡೆಸುವದುನೃಪ । ದುಷ್ಟರರಕ್ಷೆಯಿದುತಪ್ಪದವನೀಪಾಲ
ತಿಲಕನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೮॥ಧನವಧಿಕವಾಗಬೇಕೆಂಬಾಸೆಯಿಂದದು।
ರ್ಜನರಚಾಡಿಯಮಾತುಗಳಕೇಳ್ದುಸಕಲಸ। ಜ್ಜನರನಾಕರಿಸಿಪಾ
ಪವನೆಸಂಗ್ರಹಿಸಂತೆಸಂಗ್ರಹಂಮಾಡಿದೊಡವೆ॥ ಘನವಾಗಿಕಾಲಲೋ
ಚಿತಕೆತೋರಿಸಿಹಿದಿಂ। ಧನವಗ್ನಿಯಿಂದಡವಿಯಪ್ಪಂತೆಕೆತ್ತುನೃಪ।
ಜನದಿಂದೆಕಡೆಗೆ ಬಯಲಪುದು ಪೃಥ್ವೀಶನೆಪಾಲನೀಂಕೇಳೆಂದ
ನು ॥೯॥ ಧರೆಗಾಸೆಗಾಗಿದೇಗುಲಪ್ರತಿಮೆಯನೊಡೆಯಿಸದೆ। ಧನಮುಕ್ತಿ
ವರಬುಧಕುಳಗಳಕಂಡುಕಬಳಿಸದೆ। ಧನವನೊಡವಿಸುವದೊಕ್ಕಲಿ
ಗೈದುಪಾಲರಸಿಗೊಂದುಪಾಳ್ಯಕ್ರಮದೊಳು ॥ ಧನವಧಿಕವನುಬೇ
ಡಿಬೋಧಿಸಿಪೀಡಿಸಿದೊಡೆತ । ದ್ರವನೆಲ್ಲವಿಂಸುಪಾತ್ರದಿವೆಚ್ಚಿಸ
ಲ್ಕಾಗ್ಯಧನಪಾಲನಪ್ಪನಾ ನೃಪತಿಪರಲೋಕದೊಳಗರಸನೀಂಕೇ
ಳೆಂದನು ॥೧೧॥ ಆಣೆಯಾಗಲಿಸ್ತುತನಪೆಂದೆಂಬತನುವಿಂಗೆ। ಪ್ರಾಣವು
ದಕಪಡಯುಂಬಂದುಸ್ಪರ್ಶಬೊಡೆತ । ತ್ಷೋಣಪತಿಶರಣವಿದ್ದುಂ
ಮೃತವನ್ಯಬದವನಿದಕೆಸಂದೇಹವೇಕೆ॥ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದೆಬರಿಯಭು
ಜಬಲದಗವರ್ಬದಿಂ। ಮಾಣದೊಕ್ಕರಿಯಲಾರದೆನುಡಿದುಬಪ್ಪವಂ।
ರಾಣಿಯರನಗೆಯಕೃತಿಯೊಳುಲವಾದ್ಯದಗತಿಯನರ್ತಕಂಕೇಳೆಂದ
ನು॥೧೨॥ಮರೆಯೊಕ್ಕವರಕಾಯ್ವಮಾರಾಂತಭೂಭುಜರ। ನಿರಿವಬೆ
ಡಿದವರ್ಗೆಬೇಡಿದವನಿತ್ತವಂ। ನೆರೆಕೊಡುವವೀಗಚತ್ರಿಯರಸದ್ಧರ್ಮ

ವರ್ತನವಾಸುವರ್ತನವೆನು॥ ತೋರಮುಚಾವಡಿಯೊಳೆಗೆಗಳೆಹುದು
ಯ್ಯಲಕಂಡು। ಬೆರತೋಡಿಘಟ್ಟಬೆಟ್ಟಂಗಳೆಂಸಾದುರ್ಗಬಾ। ಯ್ದುಶವ
ವಂರಾಜನೇಹಗರಣದರಾಜನಲ್ಲವೆಮುಹೇಮಂಡಲದೊಳು ॥೧೨॥ ಎ
ನಿತೆನಿತುಸನ್ಮಾರ್ಗದೊಳುಬಿಡದೆನಡದರೆಯು। ಯೆನಿತೆನಿತುಸ
ತ್ತೀರ್ಥವಡದರೆಯುಮವನಿಯೊಳೆ। ಗೆನಿತೆನಿತುಸದ್ಧರ್ಮಸಂಜನಿ
ತವಸ್ತುವಂಪಿಡಿದೊಡೆಯುಮಾನೆಲದೊಳು॥ ಎನಿತೆನಿತುಬಲ್ಲವಿಕೆ
ವೊಳೆತೊಡೆಂಬಾಹುಬಲ। ಮೆನಿತೆನಿತುತನಗಪಿರಿದಾಗಿದೊರ್ಡೆಂಬ
ತ್ತು। ಜನವಗಾಧಿಸುವಲ್ಲಿಕರುಣಮುಂವಾಳ್ಪುದನುಚಿತವರಸಕೇ
ಳೆಂದನು॥೧೩॥ ಸಾಮವೇವೇದಂಗಳೊಳಗಧಿಕವಾದಂತೆ, ಸಾಮವೇ
ಮಿಗಿಲಾಯ್ತುಪಾಯಂಗಳಲ್ಲಿತ, ತ್ಸಾಮವೇಭೂಭುಜರಬಾಳ್ಕೆಗನು
ಸಾರಿಮಿಕ್ಕನಮೂರುಪಾಯಂಗಳು॥ ಸಾಮಾನ್ಯಮವರೊಳಗೆದಂ
ಡವೊಂದೆಂಬದದು, ಸಾಮಾನ್ಯದೊಳಗೆಸಾಮಾನ್ಯಮಿದನರಿಯರು।
ಸಾಮಾನ್ಯರೆನಿಪರವನೀಪತಿಗಳೊಳುನೃಪಲಾಮನೀಂಕೇಳೆಂದ
ನು॥೧೪॥ ಅರಿನೃಪರಸಂಧಾನಸಮಯಂಗಳಲ್ಲಿಕರಿ। ತುರಗಂಗಳೇ
ರಾಟದಲ್ಲಿಸಂಗರದಲ್ಲಿ। ತರುಣಿಯರಕೇಳಿಮೋಹಂಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿಮಜ್ಜ
ನದಲ್ಲಿಮಲಗುವಲ್ಲಿ॥ ಪರಿಪರಿಯಪರಿಕರದಭೋಜ್ಯಭೋಜನದ
ಲ್ಲಿ। ವರವಿವಾಹಾದ್ಯನೇಕೋತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿಭೂ। ವರನಿಕರಕೆಚ್ಚರಿಕೆಪಿ
ರಿದಾಗಬೇಕುಬಿಜ್ಜಳನೃಪತಿಕೇಳೆಂದನು॥೧೫॥ ವ್ಯಸನಸಪ್ತಕದನೆ
ತ್ತಿಗಳನಿರದೊಡಬಡದು। ಪ್ರಸಿದ್ಧನವನೀತಳದೊಳಡಿಯೂರದಂ
ತೆತೊಲ। ಗಿಸಿಜಾತಿಸಂಕರಂಗಳಮೂಗನರಿದುಬೆಳಗವಸ್ತೆಯುಂಸು
ಟ್ಟುತೂರಿ॥ ಪೆಸರನಡಗಿಸಿಕಳವುಪಾದರಂಗಳಹಿಂಸೆ। ಯುಸುವತೊ
ಲಗಿಸಿಧರಾತಳವನಾಜ್ಞೆಯೊಳುಪಾ। ಲಿಸುವರಾಜಂಗಿಸಪರಂಗಳೊ
ಳಗನುಮಾನವಿಲ್ಲರಸಕೇಳೆಂದನು॥೧೬॥ ಹಿರಿಯರೊಳುದೇವರೊಳು
ಗುರುಗರೊಳುಘನಭಯಂ। ಪರಮಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರತೀರ್ಥಂಗಳೊಳುಭ
ಕ್ತಿ। ಶರಣಾಗತರೊಳವಗುಣಂಗಳಂನೋಡದೇಡೇರಿಸುವಗೃಧಮು
ಪ್ಪುವ॥ ಪರಿಜನಂಗಳೊಳಮಳದಯಸಾರಸಜ್ಜನರ। ನೆರವಿಯೊಳಗಾ
ದರಣೆಹಿತರೊಳತಿವಿಶ್ವಾಸ। ವಿರಬೇಕುನೀತಿಕೋವಿದನೆನಿಸುವರ
ಸಿಂಗೆನೃಪತಿನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೧೭॥ ಸಿರಿಯಮದದಿಂಸೊಕ್ಕಿಮಾನ್ಯ
ರಂಧಿಕ್ಕರಸಿ। ಪರಿವಾರಕಾಗಾಗಸಂಬಳಂಗಳನಿತ್ತು। ಪೊರೆದುಕೊಂಟ
ರದೆಸಪ್ತಾಂಗಸಂನಾಹದೊಳಗೆಚ್ಚರಿಕೆಯಿನಿತಿಲ್ಲದೆ॥ ಪರಮಬಾಂಧವ
ರಲಿಕಿ ಸದೆಕ್ಕೈವಿಡಿದವಳೆ। ನರವರಿಸಿಸೂಳೆವೆಂಡಿರಸಂಗದೊಳಗಿಪ್ಪ।

ಧರಣಿಪತಿಯುಂ ಹಿಂಗದಿರ್ಪಳೇ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೮॥
ಆವಾಗಲುಂ ಸಚ್ಚರಿತ್ರನೊಂದೇ ಮಾತು, ರಾವರಿದು ಮಾಳ್ಪಬಿಯ್ಯಂ
ಸಕಲಪರಿಜನವ । ನೋವಿ ಕಾಲೋಚಿತವನರಿದು ಭೋಗಿಪ ಭೋ
ಗನುಪರಾಧಕುಳ್ಳಕೋಪಂ ॥ ಲಾವಕರನುಡಿಗೇಳದುದು ಕೇಳ್ದೊ
ಡೆಂ ಬಲ್ಲ । ಕೋವಿದರ ಮುಖದಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮಾಳ್ಪುದು ಸನ್ಮ । ಹೀವ
ಲ್ಲಭರ ಮಾರ್ಗವಿದಪಿಡಿವುದುತ್ತಮೋತ್ತಮವರಸ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೯॥
ಮಳೆಯಿಂದ ಸಕಲಸಸ್ಯಾದಿಗಳ್ಕುಸುಮಮರಿ। ಮಳೆದಿಂದ ತುಂಬಿಗಳ
ಜ್ಞಾನಬಿಂತಪಮಿಂದು । ಕಳೆಯಿಂ ಚಕೋರಿಗಳುದರ್ಮಬಿಂದರಸಾ
ಳ್ವಭೂಮಂಡಲಂ ಭಾವಿಸೆ ॥ ಕಳೆಯುರಿಂ ಬೇಟಂ ಸುಪುತ್ರರಿಂದಿಸಪ
ರಂ । ಗಳೆಸುಖಂ ಪೆಟ್ಟ ಪೆಂಪದಗೆ ಪೆಟ್ಟ ಪದುಮಂತ್ರಿ । ತಿಲಕನಿಂದೈ
ಶ್ವರ್ಯವವನಿಪಂಗಿದು ರಾಜನೀತಿಯೆಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥೨೦॥ ಆದರಿ
ನುತ್ತಮ ಸಚಿವನುಳ್ಳ ಭೂಪಾಲಕನ । ಪದವಿಗಪ್ಪುದು ಪೆಟ್ಟ ದಿನದಿ
ನಕೆ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರ। ನಂದದಿಂ ಸಾಡಾಡ ಮಾತ್ಯನೇತವದಣ್ಣಾಯ
ಕ ಬಸವನು ॥ ವೇದವಿದ್ಯೈಶ್ವರ್ಯದಿಂ ಬಾಳ್ವರಂ ಕಂಡು ಕಡು । ಕು
ದಿಸುವ ಮತ್ಸರದ ಕೊಂಡೆಯವನುಸುರಿದರೆ ಕೇ, ಳ್ವುದು ನೀತಿಮಾರ್ಗ
ವೇ ರಾಯ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದು ಚನ್ನಬಸವಂ ನುಡಿಯಲು ॥೨೧॥ ಪರೆದು
ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯನದ ಸಂದೇಹ ಪೆಂಪೆಂಬ। ಪರಮತಿಮಿರಂ ವಿವೇಕವೆನಿಪ್ಪ
ಪ್ರೊಂಬಿಸಲು । ನಿರುತದಿಂ ಪಸರಿಸಿತು ವದನ ಪೆಂಪೆಂಬ ನೀರೇಜಮಿ
ರಗಲದುರ್ಗಿಓಡವೆ ॥ ವರಬಸವರಾಜನು ಮನಂ ತನ್ನನವನೆಂಬ ।
ಗುರುಚಕ್ರವಾಕವುಗದೊಂದಾಗಲೆಂದು ಭೂ। ವರನ ಸುಜ್ಞಾನಸೂ
ರ್ಯ್ಯೋದಯಂ ತಲೆದೋರಲೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೨೨॥ ನೀವಲ್ಲದೆ
ಮಗೆ ತಿರುಂಟೆ ಚೇರೆಂ ಮುಧರ। ಣೀವಲಯ ಪೆಲ್ಲವುಂ ಬಸವರಾಜನ
ವಶಂ। ಪಾವನಚರಿತ್ರರಲ್ಲಾ ನೀವೆನುತ್ತಲುಡುಗೊರೆಗಳಂ ತರಿಸಿ ಕೊ
ಟ್ಟು। ಭಾವಿಸಿ ನಿಜಾಲಯಕ್ಕೆಯು ಮಾಮಂದಿರಂ। ಶ್ರೀವಿದುಪ್ಪಮಡಬೀ
ಳ್ಕೊಟ್ಟುಳಿದರಂ ಕಳುಪಿ। ಭೂಮಂತನ್ನ ರಾಜಾಲಯಕ್ಕೈದಂ ಪರ
ಮಸಂತೋಷದಿಂದಂ ॥೨೩॥ ಇಂತೆಸೆವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣ
ಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ, ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇ
ಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖ
ಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ।
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೪

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

ಸೂಚನೆ॥ ಇನನಸ್ತಮಾನವರ್ಣನೆಯುಮಾಶೆವಂದೋಳಂ। ದ
ನುವಿನಿಂದ್ಯೆ ತಪ್ಪ ಜಾರಯರಜಾತಿಯಂ। ಘನತರದ ಚಂದ್ರೋ
ದಯದವರ್ಣನೆಯು ಸೊಲಿದು ಪೇಳ್ದಂ ಸವಿಸ್ತರದೊಳು॥

ಪದ॥ ಮುಖ್ಯದಸುಳ್ಳೆಮುಹಮುನತೊಡೆಯುಮೇಳೆಹವು। ಶಿಖರಿಯಾತ್ಮಜೆಸುಖದೊಳಿರಲಲ್ಲಿಗೈತಂದು। ಶಿಖಿವಾಹನಂಮುಂದೆನಿಂದು ತನ್ನಾತ್ಮೆಯುರಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದೊಡಲ್ಲಿ॥ ಮುಖಮುದ್ರೈವಕ್ತ್ರಸಾಲ್ಕ್ಷಿನೂರೆಂಟರಲು। ಶಿಖಿಸಿಗಸುಪತುಪೊಯಂಡದಿಬೆರಗುವಟ್ಟಷ। ಇನ್ಮಖಸಘನಮುಗ್ಧಭಾವವಕಂಡುನಗುಸಂಪಂಪಾಧವಂಸಲಿಹೆವ್ವನು॥ ಅನ್ನೆಗಂಪಶ್ಚಿಮಾಂಗನೆಶೀಲೆಯುಂಪಿಡಿದ। ರನ್ನದಂವ್ಯೆಗನ್ನಡಿಯೆ ವಾರುಣಿಯುಮಸ್ತ। ಕೋನ್ನತನವೀನಮಾಣಿಕ್ಯನ್ಯೋಒಡೆಬಾಗ್ನಿಯುಂಪಿಡಿದಸೇರ್ಗಿಡಿಯುದೊ॥ ಮುನ್ನೀರಸತಿಪತ್ರಗೆಯಾರತಿಯುನೆತ್ತಿಪವ। ದಿನ್ನೆಗಪಿಟಕ್ಕುಲಾಕೆಯುಕ್ಕೆಬೊಳಿರ್ಪೊಪ್ಪಿಸ। ಸ್ಪೋನಪತಿಯಾಣಮುನಲಸ್ತಗಿರಿ ಮಸ್ತಕಗೊಳಿನಬಿಂಬಮುಸಬಿದುರ್ದು॥೧॥ ಘನಹೇತಿಯುಂದಂದ್ವಿಜೋಪಸತಿಗೈದುಪೇ। ದನೆಗಳಂಕುಲಗೊತ್ರಶಿತಕೆಸಮುನಿಸಿಬಿಡಡೆ। ಮುನಿದುರಾಜಸುವಸ್ಯಂಫವವೃದ್ಧಿಯಂಕೆಡಿಸಿಕುವಲಯಮುಸುತುಪಿನಿಷ್ಟಂ॥ ಹಸದರಿಕೆಯುಂದಪಾರುಣಗೆವೋಹಿಪಮುಪಾ। ತ್ಮನತೇಜಮಿರ್ದಪುದೆಪೇಳಲುಸೂರ್ಯನು। ಕೈನಿತುಕಿರಣಮುನುಳಿದುತವೆದಿಗಂಬರನಾಗಿಮಸ್ತಗಿರಿಯಂಪೊರ್ದನು॥೨॥ ಮಧುಪಪ್ರಸಂಗಿಪುಷ್ಪಿತೆಚಂಡಿನಿಮ್ಮರವ। ಸುಗತಿಯುನ್ಮಪಿಪಗಲಬಯಲೊಳಗೆನೆರವಕುಲ। ವಧುವೃಂಟದೋಷಮಂ ಪಗಿ... ಸಂಗಸಾಕೆನುತಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಯು॥ ಮುದುವೆಯಾದೊಸಗೆಯೊಕುಳಿಯಾಡಿದಂತೆಕೆಂ। ಪೊದವಲಂಬರಕೆನವಸತಿಯನೊಂದೇಕಾಂತ ಸದನದೊಳ್ಕ್ರಡಲೊಯುವಂತೆರವಿಸಂಜೆಸಹಿತುದಧಿಗೇಕಂಬೊಕ್ಕನು॥೪॥ ಅಳಿದವೃಭೂಚಕ್ರಚಕ್ರಮಂಬುಜಕುಲಂ। ಬಳಿದವುಕುಮುದಮುದಗಳ್ವಿಷ್ಟಿದವುಧರಾ। ವಳೆಯುವಳಯುತಮಾದುದಂಧತಮುಕುಲಕುಲಟಯುನ್ನತಿದರಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ॥ ವೊಳತಪ್ರಿಂದೊಂದು ನಕ್ಷತ್ರಚತ್ರತ್ವದೊಳುದಳೆವುದಳದುಳೆಮಾಯ್ತಕಾಮಿಜನಕಂಗಜಂ। ಗೆಲಿದನೀಜಗಮುಗಮನೋದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿನೇಸರ್ಬಿಳಲೇವೇಳ್ವನು॥೫॥ ದಿನಪನಪರಾಂಗನಾಸಂಗಿಯಾದಂದಮಂ। ಸನೆದುಪದ್ಮಿನಿಯುಂದರಮುಗಿದು ಕಪಾಪ್ರೆಯೆತ್ತೊಮೇ। ಣ್ಮನಸಿಜಾಂಮಿಟನನಿಡೆಕತ್ತರಿಯುಗುಂಡನಬ್ಜಗಕೋವಿಯೊಳ್ಪಡಿದನೊ॥ ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಘುಗಂಜಿಯುಂಬುಜಕರಂಡವೋ

ಳ್ತನಗುಳ್ಳನೀಲಮಂ ಜ್ಯೈತು ಪೋದಳೊಪನ| ಲ್ವನಜಗಳು ಮುಗಿಯೆಗೆ
ಭರ್ಗದಿಸಿಲ್ಕಿ ದಿಂದಿಂಬಿರಂಕರಂಚರಾಡ್ವದುದು||೬|| ಸುರಪತಿಮುಖ್ಯಾಖಿ
ಳದಿಶಾಧಿಪರಖೇಚರರ| ಸೊರೆಯೊಳಿರ್ಪರ್ಕ್ಯದೀವಿಗೆಗಳೊಮೋಣು|
ಘೂರಿಸುವಂಬರಗರತ್ನಂ ಪೋಗಲಾಗಸಮುದಾದ್ಯಂತ ಭೂಮಿಯೊಳ
ಗೆ|| ಪರಿಕಿಸೊಡೆಆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆಲೋಚನಂಗಳಂ| ದರಿಸಿದುದೊಮುನಸಿ
ಜಂತಂನಜಸಮಂನಭೋ| ಧರೆಯೊಳಗೆಗ್ನೋಯುದನೋಪೆಳೆನಲ್ಗಗನ
ದೋಳ್ತಾರಾಳಿಕಂಗೆಸದವು||೭|| ತರಣಿಯುಂಬೆನ್ನಟ್ಟಲೋಡೆಪಿಡಿಯಾ
ಳದರ| ಕಿರಣಂಗಳಂಸೆರೆಯುನಿಟ್ಟದೋತಮಂ| ನಿರುತಮಿದಿರಾಗ
ದೀತಮಮಿದಂಮರೆಯೊಳಡಗೆರಕದಿಂಪಿಡಿಯುಳೆಂದು || ಸರಸಿರುಹ
ರಿಪುತನ್ನಬಲುವನಿಲ್ಲಿನ್ಯಗರದುಮಿರಲೆಂಗು ನೇಮಿಸಿದನೋ ಪೇ
ಳೆನಲು| ಕಗಮೊಪ್ಪಗಮೀಜವಾತವಾಟೋಪಮುವುಮುಸೆಮುನೆ
ಗಳ್ದೋಳ್ಪ್ಪದೆ||೮|| ಧರೆಯೊಳಗೆಕರಿದುಕೃಷ್ಣಂಕೃಷ್ಣನಿಂಕಾಳಿ| ಕರಿ
ದುತತ್ಕೃಷ್ಣನಿಂಕಾಳಿಯಿಂನೀಲಗಿರಿ | ಕರಿದುತತ್ಕೃಷ್ಣನಿಂಕಾಳಿ
ಯಿಂನೀಲಗಿರಿಯಿಂಕರಿಗುಕಾಲಮೇಘಂ| ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೃಷ್ಣನಿಂಕಾಳಿ
ಯಿಂದಂನೀಲ|ಗಿರಿಯಿನಾಕಾಲಮೇಘದಿಂದಂಧಕಾರಮೇ| ಕರಿದೆನಿ
ಸಿಪಿರಿದೆನಿಸಿಪಸರಿಸಿದುದೆಲ್ಲಿಯುಂತಿಮಿರಮತಿನಿಬಿಡಮಾಗಿ ||೯|| ಗ
ಳಗೆಗಳಿಗೆಗೆಸೆಸ್ಕಿಬಳೆವತಮಮಂಕಂಡು | ನಡೆದೆರಗಿದತರ್ಮುದರೂ
ಪೆಂದುಪರಸಿಜೋ | ಗಳಮಾಡಿಮುಕ್ಕಳಂತೂಗುಮೀನೆಮೆದಿಂದಕೃಷ್ಣ
ನಂಕಾಳಿಂದಿಯುಂ|| ಅಳಿಗಳಂಕೋಗಿಲೆಯನೊರೆದುಪಾಡಿದರಂದು
ಸಲೆತಮ್ಮಮನದಿಕ್ಕೆಯುಂಸರಿಪೆದಂಕಂಡು| ಪಲವುಪರಿಯಲಿಪೊಗಳೆ
ದಿಪ್ಪರೇಲನಂತಪ್ಪರಾಗೊಡಂಫಾರುಣಿಯೊಳು ||೧೦|| ಪಡುವಣಂಬು
ಧಿಯೋಳ್ಮುಳುಂಗಿದಿನನಂಬೇಗ | ಕ್ವಾಡಿದುನುಂಗುಗೆಮೂಡುವಿಂದು
ವಂದಾಸುಬಂ| ಡಡಪಿಮುಳ್ಳುಗೆಪತಿಗೆಕೇಡಕ್ಕಕತ್ತಲೆಗೆಕಡೆಗಾಲ
ವಾಗಲಿಕ್ಕೆ || ಕಡುನೇಸದುಪಪತಿಗಜಯಮುಕ್ಕೆತನ್ನಸಂ| ಗಡತಿ
ಯುಗೊರ್ಲವಕ್ಕೆನುತ್ತಮಾರಿಗೆಪರಕೆ | ವಿಡಿಗತ್ತಿದಳ್ಕಲಟಿಯೋ
ವರ್ಳತಿಕಾಮುಕಕಾರ್ಲಭೇದವನೆಣಪರೆ ||೧೧|| ಧವಳಾಂಬರಮು
ನಮುಳಮುಕ್ತಿಕಾಭರಣಮುಂ | ನವಗಂಧನಾನುಲೇಪನಗಳಂಬಿ
ಟ್ಟುಸೊಗ| ಸುವನೀಲವಸನನೀಲಾಭರಣಮೃಗಮದಂಗಳನುಟ್ಟು|
ತೊಟ್ಟುಪೂಸಿ|| ತವೆತಮಂಬಹುರೂಪಮಂಧರಿಸಿದಂತೆಪಾ | ಪವೆ
ನಾಡಪೆಣ್ಪರಿಜನಿಂಚರಿಸುವಂತಧಿಕ| ತವಕದಿಂದ್ಯೈಬಗಸರ್ಕೇತ
ಭವನದೋಳ್ತಾಕ್ಕದಿದರ್ಕಾಂತರೆಡೆಗೆ||೧೨|| ಕೇಕರಿಸಿಕೆಮ್ಮಿಸೀತುಂ

ಪೆರರಳಕರಿದು ಪೊದ ॥ ಲಾಕೆಗೀಪರಿಸಂನೆದೋರಿ ದುಷ್ಟಪತಿಗೆನಾ।
ನಾಕುಶಲವುಪ್ಪಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಂದಮುದಿಗೆ ತರಚರವಿತ್ತು ತನ್ನಪತಿಯು॥
ಬೇಕೆಂದುಕೂಡಿದಂತೊಡನೆನಿದ್ರೆಗೆಸಲಿಸಿ। ಜೋಕೆಯಿಂಜಾರರೋ
ಳ್ಳಿರದುವುನೆಗಳ್ದಬಿ। ಪಾಪ್ಪಕಪಟಸತಿಯರೆಸಡಿರ್ದರಲ್ಲಲ್ಲಿಬಹುಪಾ
ಪವುದೆಯಾಡುವಂತೆ ॥೧೩॥ ಸೊಕ್ಕುಗತ್ತಲೆಯೊಳಗೆಜಾರೆಯತರ್ಕ
ಮುತವುಗೆ। ತಕ್ಕರಿಡೆಗೈದುವೆಡೆಯೊಳಗಿಃವರ್ದಸತಿಯು। ಗರ್ಕಕ್ಕುಪಾ
ಡಿಂಕಾಣುತನ್ಯೋನ್ಯಪ್ರಿಯರೆಂದುಸನ್ನೆಗೈದೆಡೆಗೆಪೋಗಿ॥ ಉಕ್ಕು
ವತಿಕಾತುರದೊಳಾಲಿಂಗನಂಗೈಯೆ । ಸಕ್ಕುಸಮನಾಗಲೀವರ್ದರ
ರೂಪುಗಳ್ಬಿಳಿಕ। ನಕ್ಕುಪಿಂಗಿದರಿಂತುಕಾಮುಗಳ್ಕಣ್ಗಣರೆಂಬುದೇ
ನಚ್ಚರಿಯುವು ॥೧೪॥ ಬಾಯ್ಗಮುದ್ರೆಯುದರವಾಗಿನೇಮುದಿತಂ
ಮು। ಕೈಗವುದ್ರೆಕುಚಂಮುಸಕವುದ್ರೆಮುನೆಯು । ಮೈಗ
ಮುದ್ರೆತಳ್ಪವಾಗಿಕಡುತನಕದಿಂದಮುರುಸುರೆಬಂಧವಾಗಿ॥ ಸೂ
ಯ್ಗಳೊಣ್ಮದಭರಂತನುಬಂಧನಂಗೆಡಿತು । ವೈಗಳೊಳ್ಮದವಳ್ಕೆನಡೆ
ದುಗರ್ಕರಗದೆದೆ। ಪೊಯ್ಗಳೊಣ್ಮದಸವುರಿಕೆಗೂಡೆಪಹಪೆರವಶಂ
ಜಾರರೊಳ್ಮಿರದುದು ॥೧೫॥ ಅಳಕವುಂಸೇವರಿಸಿವ್ಯೆಯುರಜವುಂ
ತೊಡೆದು। ಪೊಳೆವಧರಕುಚಬೆಂನುತೋಳ್ಪೊಡೆಗಳಂತಡವು । ತಿಳಿ
ವವುರನಾಂಬುವಂನಿರಿಯೊಳೊರಸುತಸಡಿಲ್ದುಡಿಗೆಯುಂಸೈತುಮಾ
ಡಿ॥ ಗಳಕರ್ಣಭೂಷಣಂಗಳತಿದ್ದುತುಸುರಬಿಡೆ। ದೊಳಗೊಳಗೆನ
ಲ್ಗವಂಪೇಲ್ಗುಗುರ್ಗಳಚುರಕು। ಗಳನರಿದುಬೈವುತಂಬರುತಿರ್ದರಾ
ತ್ರವಂದಿರಕಂದುಬಂಧಕಿಯರು ॥೧೬॥ ವರುಣಗಿರಿಪೂರ್ವಾದ್ರಿಗ
ಳಹೆಚ್ಚುಕುಂದುಗಳ । ಸರಿಸಿಜಭವಂನೋಳ್ಪೆನೆಂದುತೂಗಲ್ಪವುಂ
ಬರಪಿಂಲುಪ್ಪವಾರ್ನ್ರಿಗಿಟ್ಟಪಡಿಗುಂಜೆಯೋ ನಿಮೋರ್ಹಿಲೌಕಿಗರ
ನು॥ ಸ್ತ್ರರನೆಂಬಕಾಲರುದ್ರಂಪ್ರಳಯವೈದಿಸ । ಲ್ಮುರುತರಕ್ರೋ
ಧದಿಂತೆರದಶಿಖಿನೇತ್ರಗಂ । ತಿರಲೆಸದುದುದಯಾದ್ರಿಯೊಳುಚಂದ್ರ
ಮಂಡಲಂಸಂಪೂರ್ಣರಾಗವಾಗಿ ॥೧೭॥ ಕಾಲವೆಂದೆಂಬಠೌಳಿಗ
ನೊಸೆದುದೇವೇಂದ್ರ । ನೋಲಗದೊಳಾಡುತಲ್ಲಿಟ್ಟರಂನದಚೆಂಡು।
ಮೇಲೆಪೊಂಜೆಂಡುಮೌಕ್ತಿಕದ ಚೆಂಡಾದಂತನುಕ್ರಮದೊಳಿಂದು
ಬಿಂಬಂ ॥ ಸಾಲಾಗಿಯರುಣಪಿಶಂಗಮಾಸಿತರುಚಿಗ । ಳೋಲೈಸಿ
ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೆಂಬದೇವಗ್ರಹದ । ಮೇಲಿಟ್ಟಮಣಿಗಳಸಪೊಂಗಳಸ
ರಜತಕಳಸಂಗಳೆನೆಚಲುವಾದುದು ॥೧೮॥ ತವೆಸಂಜೆಯೆಂಬಂತೆರೆ
ತೊಲಗೆಮುಳಿದುಂಬೆಗಳ್। ರವದಮುಂಗಳೆಗಾನವೆಸೆಯೆತಾರೆಗಳೆಂಬ।

ನವಮೌಕ್ತಿಕದಸೇಸೆಯೊಪ್ಪಲಾಸ್ಮರಜೋಯಿಸೇಂದುವಿಗೆರಾತ್ರಿ
ಯೆಂಬ॥ಯುವತಿಯಂಕೈಗೂಡಿಸಲ್ಪುರುಷದಗ್ಯನೋ।ತ್ಸವದೊಳಾ
ಚಂದ್ರಾಶ್ಮವೆಂಬಜಘನಂದ್ರವಿಸ । ಲವಯವಂಸಾತ್ವಿಕದಿವ್ಯವರ್ಣ
ಮಾದುದೆನೆದಿಗ್ಧರೆನಭಂಬೆಳಗುತುದು ॥೧೯॥ ಸುರರಿಗಲ್ಲದೆಸುಧೆಯ
ನಾಗರ್ಯುಂಕೊಡದಪ್ಪೊಲ। ವರದಿಂದೆಕಂದುಕುಂದುಗಳಾದವೆಂದು
ಶಶ।ಧರಗವುದುರ್ವುಳಿಗರೆವನೊಸುತಸ್ನೇಹದಿಂಪಾಲ್ಗಡಲಪರಿತಂ
ದುದೊ ॥ ತರಣಿನಿಶಿಸಂಗವುಂಬಯಸಿವಿಧುವೇಷವುಂ । ಧರಿಸಿಬರ
ಲೊಗೆದತಣ್ಪಿಸಿಲೊಪೇಳೆಂಬಿನಿಂ । ಕರವುಸದುದ್ಯದೆಚಂದ್ರಾತಪಂ
ಕಾವ್ಯಕರ್ತುರ್ವಿನಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ ॥೨೦॥ ಹಿಮಕಿರಣಶಾರದಾ
ಹಾಸವೋವಿಧುಸುರ । ದ್ರುಮಪಸೂನೋಚ್ಚಲಿತಸಾಂದ್ರರಜರಂಜ
ನವೊ।ಕುಮುದೇಶಶಿವಜಟಾಗಂಗಾಪ್ರವಾಹವೊತಾರೇಶಶಾರದಾ
ಭ್ರಂ ॥ ಸಮನೆನಿಸಿಭೂತಳಕೆಸುರಿವಬೆಳ್ಪನಿಗಳೊ। ವಿಮಲೇಂದು
ಪೀಯೂಷವಾರ್ಧಿಫೇನಪ್ರತಾ । ನವೋಪೇಳೆನಲ್ಕಚಂದ್ರಾತಪಂ
ಪಸರಿಸಿದುದಾಗಳೆಲ್ಲಾದೆಸೆಯೊಳು ॥೨೧॥ ನಗನಿಕಾಯಂರಜತಗಿ
ರಿಯಂತೆಕಂಗೊಳಿಸೆ।ಖಗಸಂಕುಲಂವಿಮಲಹಂಸಾಕೃತಿಯಳೊಪ್ಪೆ।
ಬಗೆಬಗೆಯಪುಷ್ಪರಾಜಿಗಳೆಮಲವಿಚಿಕಿಲಪಸೂನಂಗಳೆಂಬಂತಿರೆ॥
ಜಗತಿದ್ವಿಪೌಘವೈರಾವತಪ್ರಭೆಯೊಳಿರೆ । ನಗಜಾತೆವಾಣಿಯಂ
ತೆರೆಯವುನೆದೇವನಿ । ವ್ನಗೆಯಂತೆರಂಜಿಸಲ್ಪೊಗಳೊಕವಿಯಾ
ವನಾಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಪ್ರಭಾವತೆಯನು ॥೨೨॥ ಸರಸಿಜಭವಂಸಕಲ
ಭೂಮಿಯಂತದ್ಗೃಹಾಂ। ತರಸವರ್ಣದೇವಾಲಯಂಗಳೆಂಬೆಳ್ಗಿಯಿಂ।
ವಿರಚಿಸಿದನೆನೆಧರೆಯವರ್ಣಂಗಳೆಮಳಧವಳಾದ್ವೈತವಾದುದೆನ
ಲು॥ಪರಿಕಿಸಲ್ಕುತ್ತತೀವಿರ್ದಪಳುಕಿನೆದೊಡ್ಡ । ಭರಣಯಂತೊ
ಪ್ಪೆಬೊಮ್ಮಾಂಡಮಾಬಾಯ್ಗವು। ಬ್ಬಿರಿಸಿರ್ದಕರ್ಪುರದಹಣ್ಣಿಂಯಂ
ತೆಸೆಯೆಶಶಿಚಿಬ್ಬಾಯುತ್ತಚಂದ್ರಾತಪಂ ॥೨೩॥ ಹರಿಪದಾಶ್ರಯನ
ವೃತರಂಜಿತಂಕೃಷ್ಣಾಂಕ। ನುರುಕುಮುದವರ್ಧನಂವಿಶಾನ್ಗಳರಸಂ
ನಿರಂ । ತರವ್ಯುದಕವುಲಾಹಿತಂಗೋಸಮೂಹಾವಲಂಬಿತಂಸುರ
ಪೋಷಕಂ ॥ ವರಿಯೆಲೇನೆನ್ನಸುತನೆನ್ನಂತೆಪೇರ್ಮೆಯಿಂ । ಪರಿವ
ರ್ಧಿಪಂಗಡಂನೋಡಬೇಕೆಂದುಪಾ । ಲ್ವರಧಿಮೇರೆಯವಿಾರಿಬರ್ಪಿ
ತೆನೆಸರೋವರ್ಯಂಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಪಸರಿಸಿದುದು ॥೨೪॥ ಸಸಿಬಟ್ಟ
ಗಾಗಜದೊಳೆತನುಕತ್ತುರಿವುಸಿಯೊ।ಳೊಸೆದುಬರದಿರ್ದವೋಹಾಂ
ಗವೋಂಕಾರವೋ । ದೆಸೆಗೆಟ್ಟತಮವೋಡಿಖೇತಿಯಿಂಸಸಿವಸು

ರಬಳಕೆನೆಂದು ಪೊಡೆಪೊಕ್ಕುದೊ॥ ಎಸೆವಿಂದುವೆಂಬಮೃತಕುಂಭಮುಂ
ಮಪ್ರಲೋ । ಭಿಸಿಕುರುಪಿಗಿಟ್ಟರಗಿನೊಂದುಮುದ್ರೆಯೊಯೆನ ।
ಲ್ಪೊಸತಾಯುತ್ತುವಿಧುಬಿಂಬಮುದ್ಧಾದಂಕಂಪಳಿಕುಮ್ರೆ ಸೆದಿರ್ದಕಾಳಿ
ಯಂತೆ ॥೨೫। ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸ
ದಿಬಗದವರೊಳ್ದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪತಿ
ಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲ
ಭೋಗಮುನ। ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ೩೫೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ

೧೧ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಲೀಲೆಯಿಂಚಂದ್ರೋದಯಂಗಂಡುಸಖರಸಂ। ಮೇ
ಳದಿಂಬಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲನೈತರುತ । ಸೂಳೆಗೇರಿಯೊಳೆಸವ
ಚಿತ್ರಂಗಳಂನೋಡುತ್ತೈದಿದಂನಿಜನಿಳಯಕೆ॥

ಪದ॥ ಭೂತಪತಿನತಪಾರಿಜಾತಪರಿವೃತಗಣ । ವ್ರಾತವಂದಿತಪ
ಕಮಲಜಾತನಿಗಮವ್ರಜಾ। ತೀತಗುಹಕರಿವದನತಾತದುರಿತಾಭ್ರ
ಘನವಾತಲೀಲಾಸಮೇತ ॥ ಶೀತಕರಖರಕಿರಣಜಾತವೇದಾಕ್ಷಾಂ
ಗ। ಜಾತಮದಮರ್ದನವಿನೀತನಿಜಭಕ್ತಸಂ । ಘಾತಮಂರಕ್ಷಿಪ್ಪುದ
ಜಾತರಿಪುಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಸಂಪ್ರೀತಪಂಪಾವಲ್ಲಭ ॥೧॥ ಇಂತುಕಂಗೆಸವಚಂ
ದ್ರೋದಯಂಕಂಡುಭೂ । ಕಾಂತಬಿಜ್ಜಳನೃಪಾಲಂಪುರವಿಹಾರಚಿ।
ತ್ರಂತನಗೆಪುಟ್ಟಲರಮನೆಯನೊಲವಿಂಪೊರಡೆನಾಗರಿಕವಿಟರೀರ್ವರು
ಪಿಂತೈದೆಪೀಠಮರ್ದನವಿದೂಷಕರೊಡನೆ। ಸಂತೋಷದಿಂಪಣ್ಯವೀ
ದಿಗೈತರಲಾಗ । ಮುಂತೆಪೂವಿನಸಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದುದುಪ್ರತಿಮುಕಂ
ತುಶರಜಾಲದಂತೆ ॥೨॥ ಕೇತಕಿಯವಾಸನೆಯಿದಿದುಮಲ್ಲಿಗೆಗಂ
ಪು, ಜಾತಿಗಳಗಂಧವಿದುಸಂಪಗೆಯಸೌರಭಮಿ । ದೀತೆರಂಪಾದರಿ
ಯಪರಿಮಳಮಿದೀಗಮಿದುಕುಂದದಾಮೋದವೆಂದು ॥ ಪ್ರೀತಿಮಿಗೆ
ಮಾಳೆಗಾತಿಯಳುಸುರುತಿರ್ಪ್ಪಸವಿಮಾತೆನಲ್ಮಧುಪರವದೊಡಗೂ
ಡಿಕಂಪುಗಳೆ । ಜಾತಿಯಂಬೇರೆಬೇರೈದಿಸುತಸುಳಿಗಾಳಿಪೂವಸರ
ದೋಳ್ತಿರದುದು ॥೩॥ ಕುಮುದಪಕ್ಷಿಗಳೊಳಾಚಂಪಕಂನಾಸದೊ
ಳು। ಹಿಮಭೀರುಹಾಸದೋಳ್ಬಂಧೂಕಮಧರದೊ । ಳ್ಕಮಲಮಾ
ಸ್ಯಂಗಳೊಳ್ಕುಂದಮಾದಂತದೋಳ್ ಕೇತಕಿಯುಗುರ್ಗಳೊಳಗೆ ॥
ಕ್ರಮದಿಂದಮುಜ್ಜರಿಸಲಿನಿತುಮಂಗೆಲ್ದಸಾ । ಲಮರೆಪೆಡೆಗುಡಿಗಟ್ಟಿ

ಮಾರಿದಪರೆಂಬಿನಂ ॥ ತನುತಮುಗಿವಾಳಹೂಗಳನೆತ್ತಿದಬಲೆಯು
ರ್ಕಂಗೆಸದರೇವೇಳ್ವೆನು ॥೪॥ ಇನಿತುಸೊಬಗಂಪಡೆದಪುರಸಂತೆಯಿ
ಮ್ಮುಂದೆ। ನೆನೆವವರಚಿತ್ತವೆಲ್ಲಂಪರಿಮಳಂಸುಲಿಲೋ। ಜನದನೋ
ಟದಪೊಳೆವದೆಲ್ಲವುಂಪರಿಮಳಂಸವಿಪಾತುಸಲೆಪರಿಮಳಂ॥ ತನು
ಗಳೆಲ್ಲಂಪರಿಮಳಂನಭಂಪರಿಮಳಂ। ತಳತನಗೆಗ್ಧರೆಗಳೆಲ್ಲವುಂಪ
ರಿಮಳದ। ಪೊನಲೆನಿಪಪರಿಮಳದಪಸರವಾಘಟ್ಟವಳ್ಳಿಯರಚೆಳ್ವಿಂ
ಮೆರದುದು ॥೫॥ ಪಿಡಿದಕತ್ತುರಿನೊಂಪುಕುಂಕುಮದೊಳಿರೆವಕ್ಕ।
ರೊಡನೆಕರ್ಪುರವಾಗೆಕಾಯಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ। ಲಡಿಗಡಿಗೆಸರಿಚಂದ
ನಾಕೃತಿಯೊಲಿರೆನೋಡಲೊಡನೆಮುಳುಗುವಂತಿರೆ। ಕೊಡುವಪೆಂ
ಪುವಸ್ತ್ರವಂನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ। ನುಡಿದುಮಾರುವಕಂಪ್ರಗಾಥತಿಯ
ರುತಾವೆತಂ। ಮೊಡಲೊಳಿಪ್ಪನ್ನತಮುಂಕನ್ನಡಿಸುವಂತೆಸದರೇನೆಂ
ಬೆನ್ಚಿಕ್ಕರಿಯನು ॥೬॥ ತರುಣಯರಪುರಮುಡಿಯಕಂಪಿಂದಸೌರಭ್ಯ।
ಧರನಾಗಿಕುಚದಕುಂಕುಮದಕೆಸರೊಳ್ಬಿದುರ್ಕ। ಮುರಳಿಬಗಲಾರ
ದತಿಮಾಂದವ್ಯಯುತನಾಗಿಸುರತಸೌಖ್ಯದೊಳೆತಣಿದ ॥ ವರಮ
ತ್ತಕಾಶಿನಿಯರುಸುರುಳಂಪಂಧರಿಸಿ। ಪರಮುಶೀತಳಯುಕ್ತನಾಗಿ
ವೇಶ್ಯಾಲಯಾಂ। ತರದಸೌಭಾಗ್ಯವುಂತೋರುತಂಮಾರುತಂಸು
ಳಿದನತಿರಮ್ಯವಾಗಿ ॥೭॥ ಮನಸಿಜನಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯೋಕಾಮ
ಪೀ। ವನಪಟ್ಟದಾನೆಗಳಸೆಜ್ಜರನೊಕಂತುವಿನ। ಮನವೆಟ್ಟಿನಮುಳೆ
ನವನಿಧಿಯಭಂಡಾರವೋಸ್ಮರಸುಕೃತಫಲಿತವನವೋ॥ ಘನವೋ
ಹನದಜನ್ಮಭೂಮಿಯೋಜಾಣ್ಮೆಗಳ। ಮನೆಯೊಸುಖದಾಗರವೊ
ಸೊಬಗಿನಾಡುಂಬೊಲವೊ। ಯೆನಲೆಸದುನಾಸೂಳೆಗೇರಿಯತಿಶೃಂ
ಗಾರಿಸ್ಮರರಾಜಧಾನಿಯಂತೆ ॥೮॥ ಹುಸಿಯಳಸರಂಹುರಡಿನಾಲಯಂ
ಮಾಯೆಗಳ। ವಸತಿಯಾಸೆಯತಾಣಮುಳಿಪಿಸಂಗಡಿಪಂಥ। ದೆಸವ
ಗೇಹಂತೋಟಯಾಟದೆಡೆನೆವದನೆಲೆವೀಡುಕುಹಕದಕೋಟಾರಂ ॥
ಪೊಸಬಗೆಯಚದುರಚಾವಡಿನೋಸವಾವಾಸ। ಮುಸದಳೆದಬಲ್ಕೆ
ಯರಮನೆತಪ್ಪುಗಳತವ। ದೆರ್ಸೆನೆಮುನಿಪವೇಶ್ಯಾಶ್ರಯಮ್ಮನೋ
ವಿಸ್ಮಯಂಸ್ಮರಪಿಯಂಚಲಾವ್ವದುದು ॥೯॥ ಸುರಪನೀಲಂಗಳಿಂಸವೆದ
ನೆಲಗಟ್ಟುಗಳ। ಧರಧರದೊಳೆಸುವಪಳುಕಿನಗೋಡೆಪಟ್ಟೆಯಿಂ। ವಿ
ರಚಿಸಿದತೊಲೆಮುಪಾಪ್ಪೆಡೂರ್ಯದಮುಳಕಂಬಂಗಳ್ಪವಳಂಗಳ್॥ ಪ
ರಿವಿಡಿಯುಜಂತೆಗೋವೋದಿಕಪಚೋದಿಗೆಗ। ಳುರುವಜ್ರಮುಯುಮಾ
ದಬಲ್ಗದಂಚಿಂನದು। ಪ್ಪರಿಗೆಗಳೊಳೆಸವಮುನೆಮುನೆಗಳಿಂಗಣಕಾಂ

ಗನಾವೀದಿಕಂಗೆಸದುದು ||೧೦|| ಚರಿಪಚೇಟಯಚರಣನೂಪುರಧ್ವನಿ
ಕುಸುಮ|ಶರಶಾಸ್ತ್ರಪಠಿತಶುಕವಾಚಸ್ವರಂಗೃಹಾಂ | ತರಪಮ್ವ್ಯರ್
ಬದ್ಧಸೌಭಾಗ್ಯಘಂಟಾರು ತಂಪಾಲಿತಕಪೋತಂಗಳ || ಸುರುಚಿರಸ್ವ
ನಮೊತ್ತೆಗೊಳ್ವಸರಿಮಿಂಡಿಯುರ | ಕರದಕಂಕಣರವಂಬಗೆಗೊಳಿಸಲಿ
ದುಮಾರ| ಧುರಶಿಬಿರಘೋಷಮಂ ನಲಿಸದು ವೇಶ್ಯಾಶ್ರಯಂಕಂಗೆಕಾ
ಣಿಸುತ್ತಿರ್ದುದು ||೧೧|| ಮನಸಿಜನ್ಯಪಂಗೆಬೀಸುವಚಾಮರಂಗಳೆ
ನೆ| ವನಜಾಸ್ತ್ರಭೂಪಗೆತ್ತಿದಹೇಮಚತ್ರಂಗ| ಳೆನೆಕಾಮವರಾಯನೀ
ಕ್ಷಿಸೆಪಿಡಿದವಮುಕುರಮೆನೆಥಳಥಳಿಪನಗೆಗಂಗಳ || ಘನಕುಚಂಗಳಶ
ಶಿಮೊಗಂಗಳಿಂದೆಸೆಯುವಡೆ| ದನುಪಮಿಕವೇಶ್ಯಾಜನಂಕಾಮನಿಧಿಗಿ
ಟ್ಟ | ವಿನುತಾಂಜನಂಮೋಹರಂಜನಮು ಮಪಗತನಿರಂಜನಂಚಲ್ವಾ
ದುದು ||೧೨|| ಅರಳಂಬುಗಳ್ ಬ್ಬುವಿಲ್ಲಮಿವುನಾದೆನಿ| ಬ್ಬರಮುಮ
ರರಂಜಯಿಸಲೆಂದವಂಬಿಟ್ಟಶರಂ| ಬರಮುಘನನಾಂದೋಳಿಚಾಪದಿಂ
ಸುದತಿಯೆಂಬೊಂದುಬಾಣವನೆವಾಡಿ|| ಸುರಪಲೋಕಕ್ಕೆಪಾರಿಸು
ವನೋಪೇಳೆನ| ಲ್ತರುಣಿಯೊರ್ವಳನುಯ್ಯಲೇರಿಸಿವಿಟವ್ಮನೋ|
ಹರುಷದಿಂತೂಗುತಿರ್ದಂಕನಕಲತೆಯನಾಮರುತನುರೆತೂಗುವಂ
ತೆ ||೧೩|| ಚರಣಂಗಳುರೆಸೋಂಕೆಮುಗಿಲಸುಗೆಗಂತಳಿ | ರ್ಕರಮೋ
ರೆಪಾಡುವತ್ರಿಜಾಣ್ಕೆಗೇಳ್ದಲರುಗಳ| ಸುಡಪಪುನ್ನಾಗವೃಕ್ಷಂಪೆರಲು
ಶಶಿತಿಲಕಮುಮುಲನೇತ್ರಾಂಶುವಿಂದ|| ಪೊರೆಯೆರೆರಾಯುಭಾಯಾ
ಲಿಂಗನಂನಭೋಂ | ತರಕುರವಕಕೆಸೋಂಪುಬೀರೆವನಕೇಳಿಯುಂ|
ತಿರಲುಯ್ಯಲಾಟವಾಡಿದ ಳೊರ್ವಬಾಲೆಯುಂಬರದ ಮಿಂಚಾಡು
ವಂತೆ ||೧೪|| ಪೊಳೆವನಖದುಡುಗಳಿಂಮುಡಿಯೆಂಬಮೇಘದಿಂ| ತೊ
ಳಗುವಮುಖೇಂದುವಿಂನಯುನತಟದಂಶುವಿಂ | ಕಳಗೀತಮೆಂಬ
ಮೊಳಗಿಂಮುಧ್ಯಗಗನದಿಂದೀನಭೋಮಂಡಲವನು || ಗೆಲವೇಳ್ಪು
ದೊಂದರಿಂದೊಂದನೆಂಪಾಗಭೂ | ಲಲನೆಯಾಗಸಕೆನೆಗೆದಪಳೊಪೇ
ಳೆಂಬಿನಿಂ| ನಲಿದುಯ್ಯಲಾಡಿದಳ್ಕಾಂತೆಯೊರ್ವಳ್ಪೇಟರಜೀವಮೆ
ಡೆಯಾಡುವಂತೆ||೧೫|| ತಿಳಿಯಲ್ಕಳಂಕಿನೀಂಕ್ಷಯರೋಗಿದಿವಿಜರಿಂ|
ಜಲಿಗನತಿದೋಷಾಕರಂನಿಂನನೆಂನಮುಂ| ಗಳೆಮುಖಕೆಸರಿಯೆಂದು
ಪೋಲಿಸುವರುಪಮೆಗಳನೀಗಮಾಣಿಸುವೆನೆಂದು|| ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯೊ
ರ್ವಳೀಕ್ಷಣರಜ್ಜುವಿಂವಿಧುವ| ನೆಳತರಿಸಿಕುಣಿಸಿದಪಳೋಯೆನಲ್ಚ
ಲ್ವಚಂ| ದಳೆದೊಳಗೆಮೌಕ್ತಿಕದಚೆಂಡದೋರ್ವಳು ಪೋಯ್ವುತಿರ್ದ
ಳುವಿಳಾಸದಿಂದ ||೧೬|| ಇಂದುನಿನ್ನೆರಳೆಯೆಂನಕ್ಷಿಗಳೆಗಾಡಿಯಂ|

ತಂದಕಳೆವಿಂಗೊಂದು ನಿಂನ್ನಾಲವೆನ್ನಧರ । ದಂದಮಂಕೊಂಡೋ
ಯ್ದು ತಸ್ಕರಕ್ಕರಡಿರದೆನೀನೆನ್ನಮುಖರಸವನು॥ ಬಂದೊಯ್ದ ಚೋ
ರತ್ವಕೀಗಳಿದೆಮೂರುಗು । ದ್ದಂದುಶಶಿಯಂಪಚಾರಿಸಿಪೊಯ್ವಳೊ
ಯೆನ । ಲ್ಕಂದುಲಕ್ಷ್ಮಸುತಮುತ್ತಿನಚೆಂಡನಳ್ತಿಯಿಂಪೊಯ್ದಳೋರ್ವ
ಳುಮೃಗಾಕ್ಷಿ ॥೧೯॥ ಬಟ್ಟಜವ್ವನದೆಡೆಗಳೋಳ್ವಿಟರದಿಟ್ಟಿಗಳು। ನ
ಟ್ಟಂತೆನಿಲದೀಙಗಂಧಕಳಿಗಳ್ಪುತ್ತ । ಗಟ್ಟಿನಿಲಪಿಂದೆಮುಂದೆಡೆಬಲದೊ
ಳೆಮುರಿದಾಸೇವಾಳಿಜನಗಳ್ನಿಲೆ ॥ ತೊಟ್ಟ ಪ್ರಾಗಣೆಗಳಿಂಮನಸಿಜಂ
ಹೊಂಬಿನಿಲೆ । ಮುಟ್ಟತಂಮೊಳ್ವಿಟಸೂರ್ಳೆಬಂಟಕೆಗೆನಿಲೆ। ಯುಟ್ಟ
ತೊಟ್ಟೋರ್ವಳೊತ್ತಿಗೆನಿಂದಳಂಗಜನಪಟ್ಟದಾನೆಯತೆರದೊಳು ॥ ಸ
ಣ್ಣಗುಳಿಕ್ಕಲಿಪೆರಳ್ಕಲೆಯಮುಟ್ಟವಮೊಲೆಯ। ನುಂಣತೆಶಬದ
ರೀಫೆಲದವೊಲೆಯ ದಿನದಿನಕೆ। ಬಂಣವೇರುವಮೊಗದಸುಲಿಪಲ್ಲಕೆಂ
ಪುವಾಯ್ದೆರೆಯಸವಿನುಡಿಯಬೆದರ್॥ ಕಂಣನೋಟದಬಾಲೆಯರ್ವಿ
ಟರ್ನೋಡೆನಾ। ಣ್ದಣ್ಣದಿಂತಲೆವಾಗಿನುಡಿಸೆನುಡಿಯದೆಕೂಡೆ। ಚೆಣ್ಣ
ಯೋಲ್ಕರಗಿಪರಾರ್ಪರೆಂದು ಸಖಿಯುಮುರೆಗೊಂಬಬಾಲೆಯರೆಸದರು॥
ಪೊಂಗುತಿಹಕಮುಕಾಮಲಕಬಿಲ್ವಜಂಭನಾ। ರಂಗಫಲಕಮುಲನವ
ಕುಟ್ಮಳಕುಚಂಗಳಬೆಡಂಗಿನೋಳ್ಪೆಡೆಯನಿಡುಜಡೆಯಧಳಥಳಿಪ
ಕದಪಿನತಳಿರ್ದುಟಿಯುವಿಟರ॥ ಪಿಂಗದೀಕ್ಷಿಪದಿಟ್ಟಿಗಳಸೊಗಸುತಿಹನಗೆ
ಮೊ। ಗಂಗಳನಯಂಬೆರಿಸಿನೊಳ್ಪಿರದನುಡಿಗಳಮು। ನಂಗೊಳಿಪಸಿಂಗ
ರದಚೆಟ್ಟಿಚೇಟದಬಗೆಯುಜವ್ವನೆಯರೆಸದಿರ್ದರು ॥೨೦॥ ಬಿಣ್ಮಲೆ
ಯುಮಿಗೆಬಟ್ಟವೊಲೆಯತೆಂಗಾಯ್ಮೊಲೆಯ। ನುಣ್ಮೊಲೆಯನೆಲೆಮೊ
ಲೆಯುಬಲ್ಮೊಲೆಯೆಹೊಳಹೊಳವ । ಕಣ್ಮಲರಸಂನೆಗಳಬೆಳ್ನಗೆಯು
ಬೇಟದೊಳ್ಪಿರದುತರಹರಿಪಮನದ॥ ಜಾಣ್ಮೆಗಳಸವಿನುಡಿಯುಮು
ಷ್ಟಿಮುಷ್ಟಿಪಬಗೆಯು। ಪೊಣ್ಮಪೊಡಕರಿಪಥನದಾತುರದವ್ಯಸಿಕದೊ।
ಳುಣ್ಮವಗುಣಂಗಳಮಹಾಪ್ರೌಢವನಿತೆಯರ್ಕಂಗೆಸದರಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ॥೨೧॥
ಜಲಜಾಸ್ಯೆಪದ್ಮಗಂಧಿನಿಕುರಂಗಾಕ್ಷಿಕೋ । ಕಿಲಗಾನೆನೀಲಕುಂತ
ಳೆಹಂಸಯಾನೆನವ। ತಿಲಪುಷ್ಪನಾಸಿಕೆಸುವೃತ್ತಕುಚೆಲಜ್ಜಿತೆಸುಗಂ
ಭೀರೆಬಿಂಬಾಧರೆ॥ ಲಲಿತಾಂಗಿಧವಲಾಂಬರಮನೋರ್ವಳುಟ್ಟತಂ।
ನೊಳವಾಗಿಲೊಳಗಿರಲ್ಕಂಡುನಾಗರಿಕಕುಲ। ತಿಲಕನಿವಳೀಗಪದ್ಮಿ
ನಿಯೆಂದುಸೂಚಿಸಲ್ನೋಡುತಡಿಯಿಟ್ಟಂದು ॥೨೨॥ ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ
ಚಂದ್ರಮುಖಿಮಧುಗಂಧಿಕೊಬ್ಬಿಗ। ಕ್ಕಸಜವ್ವನದಚೆಲ್ವಘನನಿತಂ
ಬಿನಿಕಾಮ। ರಸಪೂರೆಸಜ್ಜಕೋರೀನಿನದೆಗಜಗಮನೆಕಂಬುಕಂಧ

ರೇಕಾಮುಕಿ॥ ರಸಗಾನಲೋಲೆ ಹರಿಮಧ್ಯೆಯೋರ್ದ್ವಳು ಚಿತ್ರ ವಸನ
ರವನ್ನಾಂಗಿ ಕೊಂಕಿದ ಕುರುಳೆ ಬಂದೊತ್ತೆ । ಗೆಸದಿರಲ್ಪೀತವರ್ಧ್ದನನಿ
ವಳು ಚಿತ್ತಿನಿಯೆನುತ್ತುಸುರಿದವಳಿರವನು॥೨೩॥ ಜಲಜಮುಖಿ ಳಸ್ತ
ನೆಸು ದೀರ್ಘಾಂಗಿ ನಿಡಿದುಗಂ। ಗಳೆ ಚಪಳೆ ನೀಳಕಚ ಭರವಿಳದ ಭ್ರೂ
ಲತಿಕೆ । ತೆಳುವಸುರಿನಬಲೆ ಶಂಖುಸ್ತನೆಸು ಪಲ್ಲವಾಧರೆ ಕುಟಿಲ ಚೂ
ರ್ಣಗಂಧಿ॥ ತಳಿರಡಿಯ ತರಳೆ ಕಿಂಚಿತ್ತಾಮಿ ಕೋಪಿಜಂ। ಗುಳಿವೋಕು
ಶೀಘ್ರಗಾಮಿನಿ ರಕ್ತವಸನೆ ಬಾ । ಗಿಲದಾಂಟ ನಿಂದಿರ್ಪಳಿವಳ ಶಂಖಿನಿ
ಯೆಂದು ವಿಟನುಸುರಿದವಳಿರವನು ॥೨೪॥ ಕೊರ್ಬಿದ ಶರೀರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಕ್ಷ
ಪಾಂಗೆ ಕೆಂಗೂದ। ಲುರ್ಬುಜನ್ಮನೆ ಕಂಪನಸ್ವನೆ ರಹಿತಗಾನೆ। ನಿರ್ಬು
ದ್ಧಿವಂತೆ ಬಾಯ್ಬಡಿಕೆ ದುಶ್ಶ್ರೇಷ್ಠೆ ನಿಷ್ಠುರ ಸುರತೆ ಮದಗಂಧಿನಿ॥ ಪೆರ್ಬಿದ
ನಿತಂಬೆ ಯುಂನತಮಧ್ಯೆ ಮಧುಗೋಷ್ಠಿ। ಗೊರ್ಬಳೆಡೆಯಾಡುತಿರೆ ಕಂ
ಡಾವಿದೂಷಕಂ। ಸರ್ಬರವದೊಳೆಲ್ಲರ್ಗಂ ನಗಿಸುತಿವಳೀಗ ಹಸ್ತಿನಿಯೆಂ
ದು ಸುದರ್ಶನಂಗು ॥೨೫॥ ಮುನಿಸೆಂಬುದರಿಯ ನೆಂದುಂ ಜೂಪಿನೆಡೆ
ಯೊಳಾ। ಮನಸಿಜಂ ಕೂಡು ವಲ್ಲಿರವಿನಂದನಂ ಭೋಗ । ದನುವಿನೊ
ಳಗಿಂದಿರಂ ಬಲ್ಲವಂ ಸಾನಲ್ಲದೊಮ್ಮೆಯುಂ ಪರವೆಣ್ಣಳ॥ ಕನಸಿನೊಳು
ನೋಡಿಯರಿಯಂ ಯುನಿತು ಗುಣಮುಳ್ಳ । ಯುವೆಯ ನೆಂನೀಜನ್ಮಜ
ನ್ಮಾಂತರೆನ್ನತೊ। ಳ್ವನೆಯೊಳಿರಲೆಂದೋರ್ವ ಕಾಂತೆಯು ನುಕೂಲಿಗ
ನನಂದು ಸಖಿಯೊಳೆಳ್ವಗಳ್ದಳು॥೨೬॥ ಸುದತಿ ನೋಡೀ ಚಂದ್ರಬಿಂ
ಬಮುಂ ನಿನ್ನ ವೊಗ। ಕಿದಿರೆನ್ನ ಬಹುದೆ ಸನ್ನಾಂಗಮುಂ ಬೇಳ್ಪ ಮ। ತ್ತಿ
ದು ನೋಡು ಮಧ್ಯದ ಕಳಂಕಂ ದುಮು ಗ್ಗಶಿಯಂ ನೊಳ್ಪ ನ್ರೇಲ್ಪಳಿ
ದು॥ ಚದುರ ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕಂ ಪೊರೆಯೊಳಿರ್ದ ಸಖಿ। ಯಧರಮುಂ ಚುಂ
ಬಿಸುತ್ತೆ ಸೀತ್ಕೃತಂ ಕೇಳ್ದಂ । ದದೆಳೊವಳವಲಯರವಮುಂ ನೆಗಳ್ಚಿ
ಸಿದನೆತ್ತಿದ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ॥೨೭॥ ಇಂದಿನಿತು ಪೊಳ್ತೇಕೆ ತಡದೆ
ಪೊಸತಿದು ಮ್ಯಗ। ಗಂಧಲೇಪಂ ನಿಂನ ಬಾಯಾಕೆ ಮುದ್ರಿಸಿತು। ಬಂದ
ಭರವೇನು ಸನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಪುಸಿಯದುಸುರಿನ್ನು ನಿನ್ನಂ ಕೊಲ್ಲೆನು ॥ ಇಂ
ದುವರೆಗಾಂ ತಾಳಿದೆ ನಿನ್ನದೂಸರಿಂ । ನೊಂದೆ ಸೆಂ ನಿನ್ನು ಮಂಕರದು
ರೆಂನಂಗುವ। ಳೆಂದೋರ್ವ ಕಾಂತೆ ಶತ ಸಂಬಿರಿಯ ಬಾಯ ಮಾತಿಂದೆ
ಕೋಪಿಸುತ್ತಿರ್ದಳು॥೨೮॥ ಜಡಿದು ನಾಣ್ಗೊಡೆ ನುಡಿಯಲುಬ್ಬಿ ವೆಂಬಿರಿ
ಸಿನಿಂ। ಪೊಡೆಯೆ ಪೋಗುವ ನೊದೆಯ ಲೊಂಗು ಪೊರೆಯೆಯೇರುವಂ। ಒಡ
ನೊಡನೆ ಕೂಡಲಿಳಸುವನೆನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನೆಣಸನೆಂದು ಮ್ಮಳಿದೊಡೆ॥
ಕಡುತವಕದಿಂತಿಳುಪುನಂ ಸೇವೆಗೈವನಿವ। ನೊಡಗೂಡದಿರ್ದೊಡಂ ಅ

ಪರಾಧಿಯಹಾದೊಡಂ ಬಿಡದೀಮುಸಂದುಷ್ಟನಾಯಕನನೆಂದೋರ್ವ್ವಮ
ಡದಿಕೆಳದಿಗೆನುಡಿದಳು ‖೧೯‖ ಬರಲೊಂದು ತಾಣದೊಳ್ಸುರತದಿಂದಂ
ಬಳಲಿ। ತರುಣಿಯೋರ್ವ್ವಳು ನಲ್ಲನಂ ತಂನಕುಳ್ಗಳಿಂ ಸರಿಸು ಸೇದಮ
ನೊರಸು ಹಾರಮಂ ಸೈತಿರಿಸು ಬಿಜ್ಜಣಗೆಯಲರಬರಿಸು ‖ ಸರಸತಾಂ
ಬೂಲಮಂ ಸವಿದಿರಿಸು ಬಾಯ್ಗೆ ಪರಿ। ಸುರತದಲಸಂ ಪರಿಹರಿಸು ಪಾ
ದಕೆಂಬಸಾಂ। ಪರಿಯನುಡಿಯಿಂದಿವಳ್ಸ್ವಾಧೀನಪತಿಕೆಯೆಂದರಿದು
ಮುಂದಕೆ ನಡೆದರು ‖೨೦‖ ಬಳಿಕೊಂದು ತಾಣದೊಳಗಪರಾಧನಾಯ
ಕಂ। ಮುಳಿದಿನೆಯಳಂ ತಿಳುಪುತ್ತಲೆ ರಮಣಿಯೆನ್ನನಿ। ನ್ನೊಳಗೆ ಭೇ
ದವೆ ದೇಹವೆರಡಕೊಂದೇ ಜೀವಮೆನೆ ಕೇಳಿನಸುನಗುತ್ತಂ ‖ ಸುಲಭೆ
ನೀನೆಂದನುಡಿ ದಿಟಮಲ್ಲದೊಡೆ ನಿನ್ನ। ತಳಿರದುಟಘಾಯಕೆನ್ನೀಮ
ಸಂನೋಯದೆಂ। ದಳಲಿನುಡಿವಳನಿವಳು ಖಂಡಿತೆಯೆನುತ್ತರಿದು ತ
ಳೆದರಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಂದಕೆ ‖೨೧‖ ಮನದನ್ನನಿಂದು ಬಂದಪನೆಂದು ಮಿಂದು
ಚಂ। ದನಗಲೇಪನಗೆಯ್ದು ಕುಸುಮಮಂ ಮುಡಿದು ಮಂ। ಡನದಿಂ
ದಲಂಕರಿಸಿ ಸೆಜ್ಜೆಯಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಹಾಸುಮಂ ಸ್ವಕ್ತ್ರವಡಿಸಿ ‖ ವಿನುತಪರಿ
ಮಳಪುಷ್ಪತಾಂಬೂಲಮಂ ತರಿಸಿ। ಮನವೊಸೆದು ಕಾದಿರ್ದನಿನಿ
ತು ವರಗಂಬಾಗ। ನೆನುತ ಸಖಿಗುಸುರುವದ ಕೇಳ್ದು ವಾಸವಸಜ್ಜಿಕಾ
ಖ್ಯೆಯಿವಳೆಂದರಿದರು ‖೨೨‖ ನಲ್ಲನಿಂದಿನಿತು ಪೊಳ್ತೇಕೆ ತಡದನೊ
ಯೆನ್ನ। ನೊಲ್ಲನೋ ಮತ್ತಿದಬಲೆಯರಡ್ಡಗಟ್ಟಿಬ। ಪ್ಪೆಲ್ಲಿಬಪ್ಪಿಂದ
ಲೆಳೆದೊಯ್ಗ್ಗರೋ ಪುಸಿಗೆಮುನಿದನೊ ಧೈರ್ಯದಿಂ ಮನ್ನ ‖ ಮೆಲ್ಲದೆ
ಯುವರಿಪೆನೆಂದುಳಿದನೊಯೆನ್ನತ। ನ್ನಲ್ಲಿಗೈದಿಸುವೆನಾನೆಂದು ನಿಂ
ತನೋಯೆಂದು। ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಪಂಬಲಿಪ ನುಡಿಗೇಳುತಿವಳುತ್ಕಯೆಂದ
ರಿದು ನಡೆದರಂದು ‖೨೩‖ ಬಳಿಕೋರ್ವನಾರಿನೆವದೋಳ್ಮುಳಿದು
ನಲ್ಲನಿಂ। ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲದೆಜಡಿದು ನುಡಿದು ಪೊರಮಡಿಸಿತ। ನ್ನೊ
ಳು ತಾನೆ ತಿಳಿದೇಕೆ ಮುನಿದೆನೊ ವಲ್ಲಭಂ ತಿಳುಪಲೇತಕೆ ಜರಿದೆನೊ ‖
ತಿಳಿದಪೆನೆನುತ್ತಿನಯುಗಟ್ಟಿಮೆನೊ ಸಖಿಯರಂ। ಪಳಿವುಸುಡುಮಂ
ಮುಳಿವೆದೇಕಷ್ಟಮಾಕ್ಷಣಂ। ತಿಳಿಯದುದೆ ಮೂಢತ್ವಮೆಂಬನುಡಿ
ಗೇಳುತಭಿಸಂಧಿಕೆಯನುತ್ತರಿದರು ‖೨೪‖ ತನುಗೆ ಚಂದನದಂಪುಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ। ನನೆಗಳಂ ಮುಡಿಗಿಟ್ಟು ಧವಳಾಂಬರವನುಟ್ಟು।
ವಿನುತಮುತ್ತಿನ ತೊಡುಗಳಂ ತೊಟ್ಟು ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಮಿಂಚು ದೆಸೆಯಂ ಬೆ
ಳಗಲು ‖ ಮನೆಯುಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಅಚ್ಚಮುತ್ತಿನಬೊಂಬೆ। ಯೆಂ
ನಲ್ಲನೆಯನೆಡೆಗೆ ಪೋಪೋರ್ವಳಂ ಕಾಣುತಂ। ಮನದೊಳಭಿಸಾರಿಕೆ

ಯುತೆರನಲಾಯೆಂದರಿದು ನಗುತಮುಂದಕೆ ನಡೆದರು॥೩೫॥ ಚಪಲೆ
ಕೇಳಿಂದೆನ್ನನಲ್ಲನೀಯುಡೆಗೆಬಂ। ದಿಪನೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೊಡಾಂ ಬಂ
ದೆನಕಟನಿ। ಷ್ಕೃಪೆಯೊಳಿಂನುಂ ಬಾರನೇಗುವೆನಿದೇಕುಳಿದನೋ
ಮನಸಿಜಂಗೆನ್ನನು ॥ ಉಪಲಕ್ಷ್ಯಮುಂ ಮಾಡಿದನೊ ಶಶಿಗೆ ಮಾರಿದ
ನೊ। ವಿಪರೀತವಿಂದನಿರುಳಂ ಕಳವೆನೆಂತೊಯಂ। ದಪವಿಪ್ರಲಂಬೆ
ಯುಪಲಾಪಂಗಳಂ ಕೇಳುತಡಿಯಿಟ್ಟರೇನೆಂಬೆನು॥೩೬॥ ಆಲಿಂಗನಂ
ಮಾಡಿ ಚುಂಬಿಸಂಗೈದು ಸರ। ಸಾಲಾಪಮಂ ನುಡಿದು ಕಾತರಿಸುತಂ
ರತಿಗೆ। ಮೇಲಿಕ್ಕಿ ಕೂಡುತಂ ಮರವುತೆಚ್ಚರುತೆ ನಿಂನಿರುಳೆನ್ನನಲ್ಲ
ನೊಡನೆ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಿರ್ದನಿಂದಿನ ದಿನಂ ನಿಷ್ಫಲಂ। ಹಾಳಾದಮನೆ
ಯುಮಂ ಕಾವೆನೆಂತೆಂದೋರ್ವ। ಸುಳಿಗೆತಛರಾತ್ರಿಕಾಖ್ಯೆಮರು
ಗುತಿರ್ದಳೇನೆಂಬೆನಕ್ಕರಿಯನು ॥೩೭॥ ಮುನಿಸೇಕೆ ಕಾರಣಮೇಲೆ
ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಕೇ। ಳ್ಕನಸಿನೊಳಗಾದೊಡಂ ದೊಷತನ್ನಲ್ಲಿಯು। ತ್ತೆ
ನಿತುಂಟೆಯೆಂದೆರಗಿ ಕಂಣೀರ್ಗಳಿಂ ಕಾಲ್ಗಳಂ ತೊಳೆದ ವಲ್ಲಭನನು॥
ಮನೆಮೊಡನೆ ಕರಗೆಲೇಳೆಂದೆತ್ತಿ ತಕ್ರುವಿಂ। ನನದಕುಚಕುಂಭದೊ
ಳ್ಬಿಗಿಯಪ್ಪುತಿರ್ದತೆ। ದ್ವನಿತೆಯುವಳುತ್ತಮಸ್ತ್ರೀಯೆಂದು ಕೊಂಡಾ
ಡುತಮುತ್ತಂದೆನಡೆಗೊಂಡರು॥೩೮॥ ಬಳಿಕೋರ್ವಳಪರಾಧರಮಣ
ನಂಕಂಡು ನೆಲೆ। ಮೊಲೆನಡುಗೆ ಪುರ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕು ಕುಮುದಾಕ್ಷಿಗ। ಳ್ತೆ
ಳೆಯೆಕೆಂಪಂ ಮಾತುಗಳ್ತಡಂಬಡಿಸೆ ಕಾಲ್ದಡದಡಿಸೆ ಕೋಪಿಪವಳ॥ ತಿ
ಳುಪಲಿಂದೆರಗಿದಿನೆಯನನೊದೆಯೆ ನೂಪುರಂ। ಗಳಕೀಲ್ಗೆಸಿಕ್ಕಿದ
ಕುರುಳ್ಗಳಂ ಬಿಡಿಸುತಂ। ತಲೆದಡವುತಪ್ಪಿದಳೆನಿವಳೆ ನಾಯಕಿಮು
ಗ್ಧೆಯೆಂದು ಪೋಗುತ್ತಿರ್ದರು॥೩೯॥ ತರುಣಕೇಳವನೆಡೆಗೆ ಪೋಗೆನೆ
ನಲ್ಲಮನಂ। ತರಹರಿಸದೊಯ್ವುದಾಂ ಪೋದೊಡಂ ನೋಡೆನೆಂ। ದರೆ
ಕಣ್ಗಳಿರವು ನೋಳ್ಪಲ್ಲಿ ನಗೆನೆಂದೊಡಿನಗೆ ಬಿಡದು ನಕ್ಕೊಡಿನ್ನು॥ ಕ
ರೆದು ಮಾತಾಡನೆನೆ ಜಿಹ್ವೆ ಕೇಳದು ಮಾತ। ನೊರೆದೊಡಂ ಸೊಂಕೆನೆ
ನೆತನುಕೇಳದೇಕೆನು। ತ್ತಿರಲೋರ್ವಳವಳಂ ಜಘನ್ಯೆಗಿದು ಸಹಜ
ಮೆಂದರು ಪ್ರುತಂ ನಡೆದರಂದು॥೪೦॥ ನುತವಿಭವಯುತನೀವಕೆರಮುಳ್ಳೆ
ವಂಗೆದೇಂ। ಪತಿಯೆ ಮನ್ಮಥ ಚಿತ್ರಭಾನು ನಳಕೂಬರ। ಸರ್ತತಮಾ
ತಂ ಸುಖಿಶ್ರೀಮುಖಂ ಪ್ರಭವಶುಕ್ಲಾನಂದನಿವನಿರಲ್ಕೆ॥ ಕೃತಕಂಸ್ಥವಂ
ಗದುರ್ಮುಖಿಯುಂ ವಿಕಾರಿಯುಂ। ಪ್ರತಿದಿನಂ ಕರೆಯೆಂದೆಯೆಂದು ಸಂವತ್ಸ
ರಮ। ನತಿಶಯದಿ ಪೇಳ್ವಂತೆರೌದ್ರಿರಕ್ತಾಕ್ಷಿ ತಾಯಂ ಮಗಳ್ಕೋಪಿಸಿ
ದಳು ॥೪೧॥ ವೆಳಚೈತ್ರಸಖನೆಷುದದಾಸ್ತೆವೈಶಾಖಶಿಖಿ। ಗುರುಕೆ

ಬರಿಸದ್ಗುಣಜೇಷ್ಠೆಶುಚಿನವರತ್ನ । ಭರಿತರುಚಿರಶ್ರಾವಣಾಭರಣೆ
ಪಂಕೇಜಭಾದ್ರಪದೆಸುನಿಮಿಷಯುತೆ ॥ ಪರಮುಕಾರ್ತೀಕಪಿತಭೂ
ಷಣಸುವೇಣಿಸುಮ । ಶರಮಾರ್ಗಯುತೆವಪುಶ್ಯಾಮೆಭೀಮಾಘಭ
ಯೆ । ನಿರುತಫಾಲ್ಗುಣಮಿತ್ರಸುತನುತೆಯೆಬಾಯೆಂದುಸಖಿಯೋ
ರ್ವಳೆಂಪೊಗಳ್ದಳು ॥೪೨॥ ಒಪರೊವ್ವಳುದುಚಿತ್ತೆಯಾಗದಿರೊವ್ವ
ಯುಂಪ್ರಸ| ರ್ವಸುದೋರ್ದ್ವರಂಕರೆಯುದಿರುಭೂಷಣಮ| ನೆಸವನಿಂ
ನೀಹಸ್ತದಿಂಭರಣಿಯೊಳು ತುಂಬಿನೀಂಪೋಗುವಿಟರಲ್ಲಿಗೆ ॥ ರಸಿಕ
ಗೊಳ್ಸ್ವಾತುಮಂಶ್ರವಣದಿಂಕೇಳುಭಾ| ವಿಸುಮುಗ್ಧನಾಶ್ಲೇಷೆಯಿಂ
ಪಿಂದಿರುಗದಿರ್ಮಗಳೆ| ಪುಸಿಯೆಮೂಲಂಸೂಳೆಗೆಂದು ನೆವದೋಳ್ಮ
ದಿಕೆಯುಸುರಿದಳ್ತಾರೆಗಳನು ॥೪೩॥ ಅನಿಮೇಷಕನ್ನೆಯುನಿರ್ನಗೆ
ತುಲೆಯೇಮದನ| ಧನುನಿನ್ನ ಪುರ್ಬ್ಬಿಗೆಣೆಯೇಕೋಕಮಿಥುನಮಾ|
ಘನಕುಂಭಕುಚಕೆಪಾಸಟಿಯೆ ನೇತ್ರಕೆಮಿಾನಪೋಳೆಪುಸಮನೇನ
ಡುವಿಗೆ ॥ ವನಸಿಂಹಮಥ್ಯಮುಸಿದೇನಿನ್ನಗಾಂಭೀರ್ಯ । ತನಕೆವೃ
ಶ್ಚಿಕಮುಕರಕರ್ಕಟಕಯುತಮಾಧಿರ್| ಘನಮೆಯೆಂದೋರ್ವಳೆಂವಿ
ಟವೃಷಭವನಿತುರಾಸಿಗಳನೆಣಿಪ್ಪೋಳೊಪ್ಪಗಳ್ದನು ॥೪೪॥ ತೊಳೆಗು
ವರುಣಾಧರೆಸುರತಿಕಲಾನಿಧಿಯೆಮಂ । ಗಳಕಾಯೆಸೌಮ್ಯಭಾಷಿ
ತೆಗುರುನಿತಂಬೆಕವಿ|ಕುಲಪಾರಿಜಾತೆಸನ್ಮಂದಗಾಮಿನಿಸಿಂಹಕೇಯ
ರೋಮಾಳಿಸಗ್ರಶೆ ॥ ಸಲೆಮಿಾನಕೇತುವಧಿದೇವಿಕೇಳ್ನಿನ್ನದೊಂ ।
ದೊಲವಾದುದಾನವಗ್ರಹಗಳೇಕಾದಶೆ| ಸ್ಥಳೆವೆಂದುಪೇಳ್ದನೋರ್ವ್ವಂ
ತನ್ನನಲ್ಲಳೆಂವುನಮುಕ್ತಿನೊಲವಿನಿಂದಂ॥೪೫॥ ಉಕ್ಕುವಾತುರಗವು
ನೆಯಿನ್ನಾಳುಮಂನೂಂಕಿ|ದಕ್ಕಿತರಿಸಿನಹಿಂದೆಬಂದಾನೆನಿನಗೆಕ್ಕೈ|ಸಿ
ಕ್ಕಿದೀಮಂತ್ರಿಯಿಂ ಕವಡುಬೀಳ್ವುದು ಮನೋರಥಮೊದಗಿ ನಡೆ
ಯೆದೆಂದು॥ನಿಕ್ಕುವಂಚೆದುರಂಗವಾಡುವಂತೋರ್ವಳತಿ| ಟಕ್ಕನಿ
ವ್ಮೊದಲೊತ್ತೆಗೊಟ್ಟನಂನೂಂಕಿಬಹು|ರೊಕ್ಕಮಂತೆತ್ತೋರ್ವಧೊ
ರೆಭುಜಂಗಂಬರಲ್ಬಂದುಕೂಡುತಿರ್ದಳು॥೪೬॥ ಕೆಂಪುವಣ್ಣೆನಮೋಲಿಕ
ರಿದುಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬು । ದೇಂಪಂಥಮೇಬಾಯುಮುಮ್ಮುಚ್ಚುಪೆಚ್ಚ
ಯಂ| ನೀಂಪವಣರಿತ್ತಾಡುನಿನ್ನಹಳೆದಿಯುಕಾಯ್ಗಳವು ಮೊಗಲಹ
ಣ್ಣಾದವು॥ ಇಂಪಂಚಬಾಣನಿನಗಿಲ್ಲವೆಂಟಪ್ಪಗಡೆ| ಯೆಂಘಲಂಸೋಲ
ತಪ್ಪುದುಮುಂದೆನುತ್ತಜಾ । ಣಂಪಗಡೆಯಾಟದೊಳುನೆವನಿಟ್ಟು
ಲೋಲೆಯಂಹದಿರುಮಾತಿಂಜರಿದನು ॥ ಹರಿಸುದೂತೆಯುನಾತನೆಡ
ಗಿವನಸಂಗಮಂ| ತರುಣಿಶಮನಂಮಾಡುಮಾಡುಚಂದುಟಯನೆಸೆ|

ಪರುಣವುಂಹರೆಯದೊಳ್ ಹಣವನಾರ್ಜಿಸುವದೆ ಮನುಷ್ಯಧರ್ಮ
ತಿಳಿಯಲು ॥ ತರಿಸು ಪೂರ್ವದ್ರವ್ಯವಂ ಪಟಗೆದಕ್ಷಿಣನೊ । ಲಿರದೆ
ವಂಚಿಸು ವಾರುಣಿಯ ಕೊಳ್ಳೆಲುತ್ತರೋ । ತ್ತರವೆಂದು ಸುತೆಗೋ
ಡ್ವಳ್ಸುರಿದಳ್ನಾಲ್ಕು ದಿಗ್ವರರನಾಲ್ದಸೆವೇಳ್ದೊಲು ॥೪೮॥ ಕರತಳ
ಮುಮಧರಮುಂ ಪಲ್ಲವಂ ಪಲ್ಲವಂ । ತರಳಾಕ್ಷಿಯ ಮುಖಂ ಕುಮು
ದಮುಂ ಕುಮುದಮುಂ, ಗುರುಕುಚಂ ಸಮತೆಯುಂ ಗೋತ್ರಮುಂ ಗೋ
ತ್ರಮುಂ ವಾಣಿಯುಂ ವರವೀಣೆಯುಂ ॥ ಪರಿರಂಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಶಿವಮು
ಮಂ ಶಿವಮುಮಂ । ಚರಣಮುಂ ಬಾಸೆಯುಂ ಪದ್ಮಮುಂ ಪದ್ಮಮುಮ ।
ವಿರದೆ ಪೊಲ್ತಿರಲಲ್ಲಿ ಬಾಲೆಯರ್ನ್ನಿಖಿಳಗುಣಶೀಲೆಯರ್ಕ್ಕಂಗೆಸದರು ॥೪೯॥
ಕುರುಳಿನೊಳ್ನಾರಿಯುಂ ಪುರ್ಬಿನೊಳ್ಚಾಪಮುಂ । ಕರತಳದೊಳ
ಸ್ತ್ರಮುಂ ನಯನದೊಳ್ ಶಸ್ತ್ರಮುಂ । ಗುರುಕುಚದೊಳೊಪ್ಪುವ ರಥಾಂ
ಗಮುನ್ನುಡಿಗಳೊಳ್ಗಿಳಿಗಳನುಣ್ಬನಿಯೊಳ್ ॥ ಪರಭೃತಂಗಳನೆಸಣ
ಯಾನದೊಳ್ ಹಂಸೆಯುಂ । ತರಳಾಕ್ಷಿನಿನ್ನಂಗದೊಳಗಿಟ್ಟುತಾನೆತ್ತ ।
ಸರಿದನೋ ಕುಸುಮಶರನೆಂದೋರ್ವಮುಗ್ಧೆಪ್ರಿಯಸಖಿಯ ಕೂಡಿಂ
ತೆಂದಳ್ ॥೫೦॥ ನಿನಗರಸನೀತನಿವನಂ ಕಾಯದಿರು ತರಳೆ । ತನು
ಸೊಂಕೆಸೊಂಕಿಸುಖಿಸುವ ಸೊಬಗನಿವನಿಸ್ನ । ಮನಕೆಸರಿಪೋಗದಾ
ತಮ್ಮ ರೂಪಕೀರ್ತಿಯುತನನುಗಸಂವಿನಯಪರನು ॥ ಮನಸಿಜಕ
ಲಾನಿಪುಣನೀತನೆಂದೋರ್ವನ । ಲ್ಲನನಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದೆಂದು ವಿಟ
ಸಂಜರಿದು । ಮನವೊಲ್ದುಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ನಾಯಕಿಗೆ ಸಖಿಬೋ
ಧಿಸಿದಳಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೫೧॥ ಒಲಿದಬಳಿಕರ್ಥವೀವನೆ ವಿಟನ್ನಿನಗೆಹೇ ।
ರಳವಾಗಮುನಿಸು ತಿಳಿಪುವನೆ ಜಾಣಮ್ಮನೆಗ । ಳೊಳಗಿರ್ದೊಡೇಂ
ಬಪ್ಪುದೆ ವತ್ತೆ ಕಳವಿನೊಳ್ ನೋಡುವದೆಸುಖದಸುಗ್ಗಿ ॥ ತಲೆದೋ
ರುತಿಪ್ಪದೇಮುಚ್ಚಿ ನಿನಗೆಲಗೆಯಂ । ನೊಳಗೆವಂಚನೆಯೆಯೆಂದೋ
ರ್ವಸೂಳೆಗೆಯುವಳ । ಕೆಳದಿಚತುರಿಕೆಚೆಡಗಿನಿಂ ಹಿತದಬುದ್ಧಿಯಂ
ಪೇಳಿದಳೆದೇನೆಂಬೆನು ॥೫೨॥ ಅಧರವರ್ಣಮನಕ್ಷಿಗಂಬಿದಿರೊದಿಲ್ಲ
ಕೇ । ಶದಪಾಳಿಯಂ ಕೆದರೊದಿಲ್ಲ ಕುಚಕುಂಭಮಂ । ಪುದಿದಕುಂಕುಮ
ಮುದಿರೊದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೀತೊಡೆಸಳೊಮ್ಮೆಯುಂ ಅದಿರ್ಪುದಿಲ್ಲ ॥ ಇದು
ಗುಣವೆಸೂಳೆತನಕಕಟನೀನಾರ್ಗಮು । ಚ್ಚಿದೆಯೊಪೇಳ್ಕೊಟ್ಟವರನಿಂ
ತು ಕರದೊಡೆಮುಂದೆ । ಬದುಕಿಲ್ಲವೆಂದೋರ್ವಮುದಿಕಿಮಗಳಂ ಪು
ರ್ವಿನಿಂಹರ್ವಿಕೋಪಿಸಿದಳ್ ॥೫೩॥ ಮುಗುದೆಕೇಳ್ಮನದಚಿಂತಾವೃ
ದ್ಧಿಸುಯಿಗಳೊಗು । ಮಿಗೆಪಿಯುಸ್ತುತಿತಾಪಮುಶನ್ರತೇಜ್ಯಮುಮಾ

ಸ॥ ವಿಗತಿಶಾಂತಾನ್ವೇಷಣಾಗಮಂ ಕೇಂಠಗತಪರಣಮಾವ್ಯೃತಿಯೆಂ
ಬಿಮು ॥ ಮಿಗೆದಶಾವಸ್ಥೆಯುವನೊಂದುಪಂನೀಂಮನಂ । ಚೋಗಿಸದಿ
ಬಾರ್ಹಿರಂಗದೊಳುಂಟೆನಿಸಿತೋರಿ । ತೆಗೆಸುವಸ್ತ್ರಗಳನೆಂದೋ
ರ್ವಮುದಿಸೂಳೆಯಾಮಗಳುಮಂ ಬೋಧಿಸಿದಳು ॥೫೪॥ ಸರಸಿಜಾ
ನನೆಪೇಳ್ಸುಧಾಂಶುಯಶಕೇಳ್ಕುಮುದ। ವರನೇತ್ರಪೇಳ್ಬಾಲಸೂ
ರ್ಯಪ್ರಕಾಶಕೇ । ಳ್ಕರಿಕುಂಭಕುಚೆಪೇಳ್ಮಹಾಪುರುಷಸಿಂಹಕೇ
ಳ್ತುಂಬಿಗುರುಳಬಲೆಪೇಳು ॥ ವರಚಂಪಕಾವನೋದಕೇಳ್ಪುಂಸಗಮ
ನೆಪೇ । ಳ್ಪರಮಘನಗಂಭೀರನಿವದಕೇಳೆಂದೊಡಾ । ತರುಣಿಗೊ
ತ್ತೆಯುನೀಯುದಾವಿಟಂ ಬೇಗದಿಂ ತಿರುಗಿದನದೇಂಚಿತ್ರಮೊ॥೫೫॥ ಹ
ಠನಂತೆಧನದಸಭೆನವರತ್ನದಂತೆಗುಣ। ವಿರಹಿತೆಸುರಾಚಾರ್ಯನಂತೆ
ಗತಸಾವ್ಯಾಸ। ದ್ವರುಷರುತುನಿಮ್ನಗಾರಯದಂತೆರಹಿತಾನುಕೂ
ಲೆಘನವಜ್ರದಂತೆ॥ ನಿರಸೆರವಿಯಂತೆಯಾಶಾಪ್ರದರ್ಶಿತೆಕಲಾ। ಧರ
ನಂತೆವಿಶ್ರುತಕಳಂಕಿಯುವಳೆಂದೋರ್ವ । ತರುಣಿಯಂತನ್ನಾಪ್ತಸ
ಖನೊಡನೆಕೊಂಡಾಡುಮಂತೆದೂರಿದನೋರ್ವನು ॥೫೬॥ ಕುಡುಮ
ರ್ಗಗಳ್ಪರಪಥನುಮನಾಸ್ರೋಳವಕ। ಣ್ಗಡೆಮಿಂಚಿನೇಳ್ಗೆಯಂತ್ರಿವಳಿ
ಗಳ್ತೆರೆಗಳಂ। ಕಡುತೋರಮುಡಿಮುಗಿಲನಧರಮದುವೃಷ್ಟಿಯಂತೆ
ನುಮಧ್ಯಮದುಪುಸಿಯನು ॥ ಬಿಡದೆಮಿಕ್ಕಂಮಹಾಚಂಚಲಮೆ
ಠೂಪಾಟ । ಮಡದಿಯುರಮನವಚನಕಾಯನಿಜಮಮ್ಮಹಾ। ಧೃಢ
ಮೆಂದುನಂಬುವಂಮೂಢನೆಂದೋರ್ವ ಜಾಣಂಕೆಳೆಯನೊಳುನುಡಿ
ದನು॥೫೭॥ ಗಳರವಂವಕ್ಷತಾಡಿತನಿಸ್ವನಮ್ಮಂಚ। ದುತ್ರಿಪುಕರಕಂ
ಕಣಧ್ವನಿಯುಮರೊಸಗ್ರಶಪದ। ತಳನಿನಾದಂಚುಂಬನಸ್ವನಂಪ್ರೋ
ಢೋರ್ವರೊಳುಲಜ್ಜೆಗಳನುಣ್ಪನಿ॥ ನಿಲದುಣುವ್ಯಾಸುರುತವಕಂಹೂಂ
ಕೃತಾರವಂ । ಗಳೊಳೈದೆಕಾಮವೇದವನೋದುತಿರ್ಪವ। ಗರ್ಳ
ಮತಂಗಳವೊಲಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆಪಕಾಶಸಂಭೋಗಿಗಳ್ಕರಮೆಸೆದರು॥೫೮॥ ತಂ
ಣೆಲಸೋರ್ಗಂಕೆನಲ್ಸೊಂಕಿಯನಿಮಿಷರಂತೆ । ಕಣ್ಣೊಳಂಕಂಣನಿಟ್ಟಳಿ
ಯಂತಿರಪ್ಪಿಮಾ । ಮಂಣನರಗಿಳಿಸವಿನ್ರೊಲಧರಮಂಸವಿದುಜಾರಂವ
ಪಿರಿಗಳಂತೊಲಗಿಸಿ॥ ಗಿಂಣೆಲಂತಿಪ್ಪಮೊಲೆಯಂಮುಟ್ಟಿಲಜ್ಜಿಸುವ। ತಿ
ಣ್ಣಮಂಬಿಡಿಸಿನಾಣ್ಬಾಣಮಂತಡೆವಿಮೈತ್ರಿ। ಬಂಣಗೆಡದಂತೊಂದುತಿ
ಣ್ಣಪ್ಪಪಟ್ಟನ್ನಸಂಭೋಗಿಗಳ್ಕಣ್ಗೆಸೆದರು ॥೫೯॥ ಬರಸೆಳದೊಡಮರೆ
ಪ್ಪಚುಂಬಿಸಲ್ಕರಗಿಕಾ। ತರಸಲೊಡನೊರನೆಮೇಲಾವ್ಯಯ್ದುಕೂಡ
ಲುಡುಮ್ಮಿ । ನಿರದೋಸರಿಸಿತೆಗದನಿತರಮೇಲಿದಿಗಳೊಳ್ಪಂಚು

ಮುಂಚೆಂದೆನಿಸದೆ॥ ಸರಿಯೆನಿಸಿಕೂಡಿಮೂರ್ಛೆಗೆಸಂದಸಮಸುಖದ।
ನೆರವಿಯಿದು ಕಾಮಜಾತ್ರೆಗೆಬಂದುಮೈಯಿಕ್ಕೆ। ಸುರತಸಿದ್ಧಾಂಜನ
ವಬಯಸಿಭಜನೆಗೆಬೀಳ್ವರೊಎನಲ್ಕಣ್ಗೆಸೆದರು ॥೬೦॥ ಸರಿದತೆರೆಯೆ
ನೆಲಜೆಡ್ಡೆತೊಲಗೆಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ। ದೊರೆಯೆನಲ್ಮಡಿಯುಲಸೂರ್ಗಸೆ
ತವೆಬಾಜಿಸುವ । ಮುರುಜಮು ನೆತಾಟತಕಟಸ್ವನಂಪೊಣ್ಮೆಯೊ
ತ್ತುವತಾಳಮುನಲಮುರ್ಬ॥ ಕರಘಾತಮೊಪ್ಪಿಪಾಡುವಗೀತಮುನೆಗ
ಳೆ। ಸ್ವರಮುಸೆಯೆ ಕಾಂತಾಂಗರಂಗದೊಳ್ಮೆತ್ತೊರ್ದ್ವ। ತರುಣಿರತಿಲಾ
ಸ್ಯಮಂ ಕಾಮಂಗೆತೋರ್ಪ್ಪಳೆನೆ ಪುರುಷಾಯುತದೊಳೆಸದಳು ॥೬೧॥
ವಲ್ಲಭಧ್ವಜಮೆಂಬಲಾಕುಳದಕೋಲತುದಿ। ಯಲ್ಲಿ ನೆರೆಕಾಮಯೋ
ಗಾಭ್ಯಾಸಮಮಾಳ್ಪ। ಸಲ್ಲಲಿತಜೋಗಿಣಿಯೊಪಿಯುದಂಡೆಮೆಂಬಗ
ಳೆದುದಿಯುಮೇಲಾಡುತಿರ್ಪ॥ ಕೊಲ್ಲಟಗವೆಂಣೊಕಾಮಧ್ವಜದತುದಿ
ಯುಪಟದಲ್ಲಿ ಪೊನ್ನೀರೊಳುರೆಚಿತ್ರಿಸಿದಬೊಂಬೆಯೆನ। ಲಲ್ಲಿಯುಪ
ರತಿಯಾಡಿಮಧ್ಯಾಂತದಬಲೆಯೊರ್ವ್ವಳ್ಕಣ್ಗೆಸೊಗಯಿಸಿದಳು ॥೬೨॥
ಕೆದರುತಲೆನವಿರುಯೆವೆಮುಗಿದಕಣ್ಗಳುಜೋಲ್ದ। ವದನಬಿಂಭುಜ
ದೊಳೊರಗಿದಕೊರಳ್ತೊಳ್ಪಟಯ। ತುದಿಮುಡುಕದಂಗಂವರಾಂಗಚುಂಬ
ನದತಂಬುಲರಸಂಮೆರಸಿಸೋರ್ವ್ವ॥ ಮದನಾಂಬುಮೆರಕ್ತಮಾಸ್ಮರಂತ
ನ್ನ ಮಾರಿದವಳೊರ್ವ್ವಳಂ। ತಂದು ಪುನ್ನಾಗಮಧ್ಯದಂಡದಶೂಲದೊ
ಳ್ಪ। ಸಿದನೆನಲು ಪರಿಸುರತಮೂರ್ಛೆತೆಕಂಗಡೆಂಮಂದಳೊ ॥೬೩॥
ಆಲವಣ್ಣೊಂದಧರಮುಂಗಿಳಿಕದೃಂಕಿದುದು । ಸೀಳಿದುಗುತ್ತೋಳ್ಗಳಂ
ಕಳಹಂಸಮಾರನವ್ಯ। ಣಾಳಮೆಂದುಂಚಂಚುವನ್ನಿಂ ನವಿರಪಬಿಂಪೊ
ರಳುತಿರೆನಿರಿಗುರುಳ್ಗಳ॥ ಸಾಲುಕೆದರಿತುಹಾರಮೋಸರಿಸಿತೆಂದೋ
ರ್ವ್ವ। ಬಾಲೆಪರಣೇಶನಂನೆರದಂತೆಕಳುಪಿತ। ತ್ಕಾಲಗತ್ರಿಚಿನ್ಹಮುಂಮು
ತ್ತೋರ್ದ್ವನೋಳ್ಪುಸಿದೊಡಾಳಿಯೊಲಿದಂತಿರ್ದಳು॥೬೪॥ ತಂಗಾಳಿ
ತೀಡೆತಿಂಗಳುಮೂಡೆಮನಸಿಜಂ। ಸಿಂಗಾಡಿಬಿಡಿಯೆಕೋಕಿಲೆನುಡಿ
ಯೆವಿರಹದಿಂ । ದಂಗನೆಬಳೇಗ್ಹಗಳೆಂದಿವಿಜರಂರುದ್ರನಂಕೂಡೆಕರ
ಟಂಗಳ್॥ ನುಂಗಿಯುರೆಪೊಲ್ದುಸುಟ್ಟುಳುಪಿರಕ್ಷಿಸಿದರೀ । ಪೆಂಗೊಲೆಯ
ರಿವರೆಂದುಶಪಿಸಿಯುಂತಣಿಯದೇವಿ। ಹಂಗಪತ್ರಿಯಬ್ಬಿಪರಶಿವಬೊ
ಮ್ಮರಂಬೈದಳೇನೆಂಬೆನ್ನಕ್ಕರಿಯನು॥೬೫॥ ವರಪುಷ್ಪತಲ್ಪಮಾಸರ್ಪಾ
ದಪರ್ಣಸುಕ । ಸ್ತೂರಿಯಲೇಪಂವುರಿಯುರೂಪಮಾಚಂದನಂ। ನಿರು
ತಮಾತಿಬಂಧಸಂಶಕಿಯ ಜೊನ್ನಂಬಿಸಿಯಬನ್ನ ಮತ್ತಾಮಾರುತಂ।
ಸ್ಮರಧನುಸ್ಫಾರಿತಂಸಖಿಯರಾಳಾಪಂಗ। ಳುರುತರಪಲಾಪಮಾದ

ವು ವಿರಹತಾಪದಿಂ| ಹರಹರಾ ತಾಳ್ವೆಳೇ ತರಳೆಯೆನು ತೆಂ ಸಖಿಯುರರ ಸಿ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದಳು ||೬೬|| ಗಂಧವುಂ ಮುಡಿಸು ಪೂವಂ ಪೂಸುವುಂ ಚವುಂ| ತಂದು ತಳಿ ಪನ್ನೀರ್ಗಳಿಂ ಹಾಸು ವೀಣೆಯುಂ| ನಿಂದು ಕತ್ತುರಿ ಸಡಕೆಯನ್ನು ಡಿಸು ಬೆಳ್ನನೋದಿಸು ಗಿಳಿಯನತ್ತ ಹೊಡಿಸು || ಅಂದುಗೆಯು ಕೊರಳೊಳಿಡು ಕಾಲ್ಗಂಜನವು ನೆಚ್ಚು | ಪಿಂದೆ ಮುಡಿಯಂ ಬೆಳಗು ದೀಪವುಂ ಕಟ್ಟ್ವನೀ| ನೆಂದೋರ್ವನಾರಿ ನಲ್ಲನ ನಗಲೆ ವಿರಹವಿಕಳದೊಳು ನುಡಿದಳ್ಸಖಿಯೊಳು ||೬೭|| ಲಾವಣ್ಯವಾರಾಸಿಯೋಳ್ಮುಳುಂಗಿದು ಮುರಳಿ | ಜೀವಿಸಿದರುಂಟೆ ಗಿರಿನೃತಂಬ ಸಿಂಹವುಂ | ಹಾವನಾಲಿಂಗಿಸಿದರುಂಟೆ ಸುರರಮೃತಕಲಶವು ನೋಲ್ದು ಸವಿದರುಂಟೆ || ಭಾವಿಸೆ ಪಯೋಧರವನಾಂಕಿದವರುಂಟೆಯಿಾ | ಕಾವಗಲಶದವಿಟರ ಭಾವವಿದು ಚೋದ್ಯವುಂ | ದಾವಿನೋದದೊಳೋರ್ವ ಜಾಣೆಯೋಳ್ಮುಂಗೈಯ ಗಿಳಿ ನುಡಿದುದೇನೆಂಬೆನು ||೬೮|| ಕೇಳಬಲೆ ನೀಂ ಪೆಣ್ಣಜವ್ವನಂ ನೋಡೆಬೆರು | ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ಸೊಡರಸುರರ ಚಾಪಂ ಕುಸುಮ | ದೇಳಿಗೆ ತಟಚ್ಛೋಭೆಯೆಂದರಿದು ವೆಳೆವರೆಯದೊಳೆಗರ್ಥನವುಂ ಫಳಿಸದ || ಸೂಳೆತನದಂಗದಿಂದೇಂ ಫಲಂ ಮನೆಯೊಳೆಗೆ| ಹಾಲುಳ್ಳ ಕಾಲದೊಳೆ ಹಬ್ಬವು ಮಾಡೆಂದು| ಪೇಳು ವೀಗಾದೆ ಪುಸಿಯಲ್ಲವೆಂದೋರ್ವಳತಿಬಾಲೆಯಂ ಬೋಧಿಸಿದಳು ||೬೯|| ಬಲುರಾಯರೊಮ್ಮೆಗಡೆಲುಂಬದೆಲ್ಲನ್ನವಣೆ| ಯೊಳುಗಂಜೆಗಡ ಪರುಷಸೊಂಕುಗಡ ವರುಷವುಂ | ಸಲೆ ಕಡಂಗಡ ವೆಂಬನಾಣ್ನುಡಿಗೆ ಸಲ್ವರೇ ನೀ ಜಾಣ ಮೇಲೆದೆಗಸು || ಒಲಿದ ತರುಣಿಯೊಳಿಂತು ಮುನಿವರೇ ಮೋಹಕ್ಕೆ| ಛಲವೆ ಬಾಳೆಯ ಸಣ್ಣಗುಂಟೆಗರಗಸವೆಂದು| ತಿಳುಪಿ ತಂದೋರ್ವನಂ ಕಳದಿ ತನ್ನಯ ಸಖಿಯೊಳೊಲವನೈದಿಸುತಿರ್ದಳು||೭೦|| ಮಧುಪೂರ್ಣ ಶಶಿಕಾಂತ ಚಷಕವುಂ ಮುತ್ತೋರ್ವ | ಸುದತಿ ಹಸ್ತಾಗ್ರದೊಳ್ಪಿಡಿದು ನೋಡುವ ಪಥದೊ | ಳೆದರೊಳೆತಿ ಕಂಪಿಪ ಮುಖೇಂದು ಪಡಿಬಿಂಬವುಂ ಕಂಡು ತಾನ್ನಸು ನಗುತ್ತ|| ಇದೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂ ಕಳ್ಳ ನಿಂದೆನ್ನ ಮೊಗದಸಂ| ಪದವಂ ಕಳಲ್ಬಂದನೆಂದು ರಕಾತ್ತಕ್ಷಿಕೋ| ಪದೊಳೆ ನುಂಗುವೆಳೆನಲ್ಮಧುಪಾನವಮಾಡುತಿರ್ಪವಳ್ಕಂಗಸದಳು||೭೧ ಬಟ್ಟಲೊಳ್ಪಿಡಿದ ಮಧುರಸವನಾಪೇಕ್ಷೆಯುಂ | ನಟ್ಟಾಶೆಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕಣ್ಣಕಪ್ಪುರೂ| ಪಿಟ್ಟ ಕತ್ತುರಿಯ ರಸದಂತೆಸೆಯೆ ಚಿತ್ರವೆಂದುಂ ಮುಗ್ಧೆಗಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆ || ಪುಟ್ಟಲಮೃತೋಪಮಾನಮಿದೆಂದು ವಿಸ್ಮಯಂ | ಬಟ್ಟಸವಿದಳ್ತನಗೆಬೇಕಾದವಸ್ತುವೆಃ| ಳ್ಪುಟ್ಟಿದವಗುಣವುಮುನ್ನೋ

ಹರೆಂದೆಂಬ ನಾಣ್ನುಡಿಗಿದೇ ತಥ್ಯವೆನಲು ||೨೧|| ಮತ್ತೊರ್ವ ಸು
ಪತಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟಲೊಳ್ ತಂಬಿ । ದುತ್ತಮ ಮಧುದ್ರವವನಿಂಟು ತಿ
ರೆ ಕಣ್ಗೆ ಪೆಂ । ದತ್ತು ಬೆನ್ನಂ ಮುಸುಕಿ ಪೊರೆವಾರುಗಿಳಿದನಿಡು ಜಡೆ ಚಂ
ದ್ರಮಂಡಲವನು || ಅತ್ತಿತ್ತ ಮಿಡುಕಲೆಯದೆ ಕಚ್ಚಿ ಧರೆಗೆ ತಂ । ದತ್ತೊ
ಸೊಭಾಗ್ನನುಮೆಂಬಂತೈದೆ ಸಂಶಯಮ । ನಿತ್ತ ದೀರ್ಘ ಮಧು ಪಾತ್ರಿಯಂ
ಮೇಲಿನಿಪ್ಪರ್ಗಂ ಕೀಳ್ಮಾಡದೇಂ ಬಿಡುವದೆ ||೨೨|| ತೇಗಿದೊಡೆ ಮ
ದ್ಯಪಾನದ ಗಂಧ ಪೆಲ್ಲಗೆರ್ಗ । ಮೂಗುಬ್ಬಸಂಬಡೆ ಕುಡಿದ ಮಧುರಸ
ಮುಕ್ಕಿ । ಮೇಗೆ ಸುರಿಯಲ್ತ್ತ ದಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತೊಂಗು ಘೋಯೆಂದು ಜೋ
ಗುಳೆ ಮಾಡುತ || ತೂಗುತೇಳುತ್ತ ಬೀಳುತ್ತಳುತ ನಗುತ ತೆಲಿ । ಪೋ
ಗೆ ಬಿದ್ದು ದುಕಪ್ಪಯೆಂಬ ನಾಯ್ಗರಗಿಹೋ । ಜೋಗಮ್ಮ ಬಾಳು ಬಾ
ಳಿನು ತಲೊರ್ವರ್ಗಳ್ಕುಡು ಚಿಸೂಳೆಯಾಡುತಿರ್ದರ್ಗಳು ||೨೩|| ಮಸುಕಿ
ರವಕೆಯೊಳೆಡಸಿ ಜೋಲ್ದ ಪೆರ್ಮೊಲೆಗಳಂ || ಬಸುರ ಸಾರಿದ ಮೊಲೆಗಳೆ
ನ್ನೆಲ್ವ ಮೊಲೆಗಳಂ । ಪಸರಿಸುತ ಬಯಲ ಬೇಟಂಗಳಂ ತನ್ನ ಸರೆಯ ದ
ನಲ್ಲನೊಡನೆನಕ್ಕ || ನಸೆಮಾಡು ತಂ ಸಿಂಗಗಕ್ಕಮನ ಪೆಳಸಿನುಂ । ಸ
ಸುತೆ ರಸಮರತ ಮೊಗಮುಂ ಬೀತ ಕಾವುವುಂ । ಹಸುಗೆಯ್ವ ಸೆಂಬ ಮ
ದುಜ್ಜುಗದಲೊಲೆಯುರ್ಮ್ಮರದರದನೇಂ ಪೇಳ್ವೆನು ||೨೪|| ಬತ್ತಿದರ್
ಮೊಲೆಯ ಕುಪ್ಪಸದೊಳೆರುಪೆಯ ಚಂಡ । ನೊತ್ತಿ ಬಿಗಿಗುಂಬ ಡಿಬಿ
ಸುಟಲೆಯ ಘಳಿಗೆಯಂ । ಸುತ್ತಿ ಸುಕ್ಕುಗ್ಗಣ ಲೊಳಡಸಿ ನರೆದಲೆಗೆ ಮಸಿ
ಮೊಡೆದು ತೆರೆಗೊಂಡೊಡಲನು || ಕತ್ತಲೆಯ ಮರೆಗೈದು ಬೋಡು ಬಾ
ಯಿಂದಲೂ । ಳುತ್ತೆ ತನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ನಾಯ್ಪರೆಕೆಂದೊ । ದಿತ್ತ ಬಾ ಜಾ
ಣಯೆಂಬಾ ಹಣ್ಣ ಮುದುಕಿ ಸೂಳೆಯರೆಸದರೇನೆಂಬೆನು ||೨೫|| ಹಂ
ಜಿಗುಕ್ಕಯೊಲೆಸವ ಮೊಗದೊಳಾ ಬೋಡನಾ । ಯಿಂಜೊಲ್ಲ ಸುರಿ
ಯೆ ತಲೆ ನಡುಗೆ ಸುಕ್ಕ ಪಮ್ಯಯೊ । ಳಂಜಗುಳ್ದುಡು ಪನೆತ್ತು ತಮೂ
ರುಗೋಲ್ವಿಡಿದು ತಡವರಿಸಿ ನಡೆವ ಮುದುಕಂ || ಕಂಜವೆಂಬಿಯೊರ್ಗ್ವೆ
ಳಂ ಕಂಡು ಬೆಮೆಗೊಂಡು ತಾ । ನುಂಜಗಲಿಯ ಡೆಗೆ ನಡೆದೊತ್ತಿಯಂ ಕೇ
ಳುತಿ । ರ್ದಂಜಗದೊಳಿಂತಪ್ಪರಂ ಮನಸಿಜಂ ಮರುಳ್ಮಾಡಗಲ್ಲದೆಮಾ
ಣ್ಬನೆ ||೨೬|| ಮುಂತೆ ಬಳಲಾಗಳಾ ಶಿವಭಕ್ತ ಸೂಳೆಯರ । ಸಂತತಿಗ
ಳು ತಮ್ಮ ಮಿಂಡ ಜಂಗಮರೊಡನೆ । ನಂತಸಾಂಖ್ಯಂಗಳಿಂದಿರುತಿರ್ದು ಬ
ಳಿಕ ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಿರಲು || ಅಂತಾಗಲಾ ಶಂಖ ಜಯ ಘಂಟೆ
ಮೊದಲಾದ । ನಂತ ವಾದ್ಯಂಗಳ ನಿನಾದಮಂ ಕೇಳುತತಿ । ಸಂತೋಷ
ದಿಂ ಪಾಗಸಖಗಸಮ್ಮೇಳ ಬಂದೈದಿದಂ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ||೨೭|| ಈತೆ

ರದೊಳಾವಿಟವಿಟೀಜನದೊಳುಳ್ಳನಿತು|ಜಾತಿಲಕ್ಷಣಗಳಂನೋಡು
ತ್ತೈತರೆದಿನಪ| ಭೀತಿಯಿಂದೋಡುವನಿಶಾಂಗನೆಯ ಚರಣನೂಪುರ
ದರವನುಂಬಂತಿರೆ||ಓತಪ್ಪಿದರನಗಲ್ಚಿವಸೂಳೆಯುರದುಷ್ಟ| ಮಾತೆ
ಯರಕೂರಮಾಕಂತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಪ್ರ| ಭಾತಸಮಯದಕೋಳಿಗಳ್ಕಕ್ಕೂ
ಎಂದುಕೂಗುತಿರ್ದ್ದ ಪುಕ್ರಮದೊಳು ||೭೯|| ತುಂಬಿಗಳಿಗೌತಣವನೆ
ಚ್ಚರಿಸಿಚಕ್ರಕು| ಟುಂಬಕ್ಕೆರತಿಯೊಸಗೆಯಂಪೇಳ್ದಮಾತಾಯು|ಸಂ
ಚೊಕ್ಕಸುರತಮೂರ್ಛಿತರನೆಬ್ಬಿಸಿತಾಂವು ಚೂಡಜಿಹ್ವೆಯನಲು
ಗಿಸಿ|| ಅಂಬುಜಕಮಿತ್ರಾಗಮವನುಸುರಿಕ್ಕೈರವಕ| ದಂಬಕಳಲುರಿ
ಯನೆಬ್ಬಿಸಿನಾಡೆಸೈತ್ಯರೂ | ಪಂಬಂದುತ್ರೀಡಿದುದುರವಿಯುದಯ
ಕಾರಣಸಮಾರಣಂತಕ್ಷಣದೊಳು ||೮೦|| ಅನಿತರೊಳಗನಿಲಹತಿ
ಯಿಂದಂಬುಕನೆಗದ | ವನಧಿಮಧ್ಯದಬಟ್ಟತಪ್ಪಮುತ್ತಿನಚಿಪ್ಪೊ|
ಅನಿಮಿಷಾಪಗೆಯೊಳಿರುಳಿನಮಂಜು ಸೋಂಕೆಬಾಡದಪುಂಡರೀಕ
ದಲರೊ || ತನಿಜೊನ್ನಸಾಲನೀಂಟುವಪಥದೊಳೆಗುಮುತ್ತೆ| ಮನ
ದೊಳಂಕಂದಿತೋರುವಹಂಸಮರಿಯೊಪೇ | ಳೆನಲೆಸದುದಸ್ತಾದ್ರಿ
ಯೊಳ್ಚಂದ್ರಮಂಡಲಂಮುನ್ನಿಸರಾಗಮದೊಳು||೮೧|| ಆಸಮಯ
ದೊಳುಬಿಜ್ಜಳಂಸಖರಕೂ | ಡಿಸುವಿಲಾಸದಿಂದಲ್ಲಿರದೆತಿರುಗಿತನ್ನ
ಯನಿಜನಿ | ವಾಸಕ್ಕೆಬಂದುಸಖರರಕಳುಪಲಾಕ್ಷಣ ದೊಳಿನನು
ದಯವಾಗಲತ್ತ||ಲೇಸಾಗಿಮುಳವಲಕ್ಷದಮೇಲೆತ್ರೊಂಬತಾ | ರ್ಸಾಸಿ
ರಮಹಾಜಂಗಮಕ್ಕೆಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮಂ|ದಾಸೋಹವಮ್ಮಾಡುತಂಬ
ಸವನುಂಚನ್ನಬಸವನುಂಸುಖಮಿರ್ದರು ||೮೨|| ಇಂತೆಸವಚನ್ನ
ಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ | ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ|
ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ||
ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ | ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ
ಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ | ಕಂತುನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸ
ವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ||೮೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೩೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

೧೧ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ಎಸೆವಕಲ್ಯಾಣಪುರವಳಯದೈಶ್ವರ್ಯಮಂ|ವ
ಸೆದುನಿಟ್ಟಿಸುತೆಪ್ರಭುಸಿದ್ಧರಾಮನಕೂಡೆ | ಬಸವನಮಹಾ
ಗೃಹಕೆಬಂದುಪೂಜೆಯಕೊಂಡುಶಿವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದಿರ್ದನು||

ಪದ|| ಪಾವಕೇಂದ್ವರ್ಕನೇತ್ರಾವಳೀರವ್ಯಾರಾ | ಜೀವಭವ

ಹರಿಮುಖ್ಯದೇವಸಂತಾನಸಂ । ಭಾವನಾಪೂರ್ವಕಕೃಪಾವಲೋ
ಕನಲಸತ್ಪಾವನಚರಿತ್ರಜಯತು॥ ದೇವೀಮುಖಾಂಭೋಜಭಾವ
ಣ್ಯರುಚಿಮುದಿತ। ಭಾವನತರಕ್ಷಪ್ರಭಾವಸಲಹೊಲ್ದಪಂ। ಪಾವ
ರವಿರೂಪಾಕ್ಷದೇವಸುರನಿಕರಸಂಜೀವಭಕ್ತವ್ರಜವನು ॥೧॥ ಅತ್ತ
ಲಾಪ್ರಭುಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ ತಿಂಗೆದಮು। ಇತ್ತನರುಹಿಸಿಕೊಡುವೆನೆಂದು
ಕಲ್ಯಾಣದೊಳ । ಗುತ್ತಮಶಿವಾಚಾರಿಚನ್ನಬಸವಂಬಸವನಿರಲವ
ರಬಳಿಗಾತನಂ॥ ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳಿಕರತರುತಿರಲ್ಕೊಂದೆತ್ತೋ। ರಿ
ತ್ತುಸುಕೃತದಬೀಡುಸಿಂಗರದಜೋಡುಸದ್ಭಕ್ತಿಯಹಗೂಡುಸೊ
ಗಸುವನಾಡುನೋಡುತವರಡಿಯಿಟ್ಟುಬರುತಿರ್ದರು ॥೨॥ ಎತ್ತ
ನೋಡಿದೊಡೆನಿಗಮಂಗಳಿಂಪೊಂಗಳಿಂ। ದೆತ್ತನೋಡಿದೊಡೆಗಾಮಂ
ಗಳಿಂಪೇಂಗಳಿಂ। ದೆತ್ತನೋಡಿದಡೆನಗರಾಳಿಯಿಂಶಾಳಿಯಿಂದ್ರೋಣಾ
ಮುಖಂಗಳಿಂದಂ॥ ಎತ್ತಲುಂಪತ್ತನಸಮಾಜದಿಂಭೂಜದಿಂ। ದೆತ್ತಲುಂ
ಖರ್ವಡನಿಕಾಯದಿಂಗೇಯದಿಂ। ದೆತ್ತಲ್ಕಡಂಬಿದಸಘೋಡದಿಂಖೇಡ
ದಿಂದಾನಾಡೆಸಿರಿಮೊರದುದು॥೩॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಬೆಳೆದಬೆಳೆಗಳಿಂಮಳೆಗ
ಳಿಂ। ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆನೆರದತಳೆಗಳಿಂಕೊಳಗಳಿಂ। ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆರಂನದರೆಗಳಿಂಕೆ
ರೆಗಳಿಂಪರಿವಕಾವಲೆಗಳಿಂದಂ॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆತೋರ್ಪಗಿರಿಗಳಿಂಕರಿಗಳಿಂ।
ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆನೆರದಶುಕಗಳಿಂಪಿಕಗಳಿಂ। ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಗವಾಸ್ಪದಗಳಿಂನಡಗ
ಳಿಂದಾದೇಶವೊಪ್ಪಿರ್ದುದು ॥೪॥ ಕಂಜಕುಮುದಂಗಳಿಲ್ಲಗಸರಂಸರ
ದಿಂದ। ರಂಜಿಸದಶುಕಪಿಕಂಶುಕಪಿಕಂಗಳಿಗೆಫಲ । ಮಂಜರಿಯನೀ
ಯದಿಹಮಾವುಮಾವುಗಳೆನಪ್ಪದಬಳ್ಳಿಬಳ್ಳಿಗಳೊಳು॥ ಮಂಜುಳಧ್ವ
ನಿಗೊಡದಪೆರಮೆಪರಮೆಗೆಸಂತ । ಸಂಜನಿಸದರಲರಲನವಪರಿಮ
ಳಂಗಳಿಂ। ದಂಪಡಿಯದೆಳೆಗಾಳಿಯೆಳೆಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದಿಹಬನವಿಲ್ಲದಾ
ನಾಡೊಳು ॥೫॥ ಒರೆಯದರಸಂಗಳಂಚಂದ್ರಕಾಂತಂಗಳಿಂ। ಮೊರೆಯ
ದಧರಂಗಳಂಕಿವಿಗಮೃತಪೂರವಂ । ಕರೆಯದಸೊರಂಗಳಂದುರ್ನೀ
ತಿದುರ್ಮಾರ್ಗದುಷ್ಕೀರ್ತಿಸಂತತಿಯನು ॥ ತೊರೆಯದಹನಂಗಳಂ
ಸುರಪುರೋದ್ಯಾನಮಂ। ಜರೆಯದಬನಂಗಳಂಜಾತಿವೈರಂಗಳಂ। ಮು
ರೆಯದಮೃಗಂಗಳಂಕಾಣೆನಾದೇಶದೊಳಗೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥
ಸುರರಸಭೆಯೊಲುಸುಧರ್ಮಾಧಿಷ್ಠಿತಂನಾಡೆ । ತರಣಿಮಂಡಲದಂತೆ
ಗೋಸಮೂಹಾನ್ವಿತಂ। ತರುಣೀಸ್ತನದ್ವಂದ್ವದಂತಗ್ರಹಾರವಾಲಾ
ಲಂಕೃತಂನೋಳ್ಪೊಡೆ॥ ಸರಸಿಯೊಳ್ಪದ್ಮಾಲಯಂವತ್ಸರಂಗಳಂ।
ತಿರೆಯುಕ್ತಬಹುಧಾನ್ಯಮೊಸವಗಂಧರ್ವರಂ। ತುರುತರೋದ್ಯಾನ

ಶೋಭಾವಾಸವಿಂದಮಾನಾಡೆಸಿರಿಕೆರವೆಸದುದು॥೭॥ ದೇವಮಾತೃ
ಕನದೀಮಾತೃಕದೊಳಂಬೆಳೆವ।ದಾವಚೋದ್ಯಂಗಳಿಕದ್ಯಂಕಿದೊ
ಡೆಬಿದ್ದಿನಿದು। ಮಾವಂಣಿತನಿರಸದಕಾಲ್ಗಳಿಂಬೆಳೆವಪಾಗಾಳಿಯಲೆ
ದೋಸರಿಸುವತೀವಿದೆಳೆನೀರಕಬ್ಬ ಸಾರದಿಂಬೆಳೆವ। ವಾವಗಂಪಾ
ವುರೀಮುಖಶಿಗೊಸರ್ದಿಂದು। ಗಾವನಿರ್ಮಳಜಲದಪೂರದಿಂಬೆಳೆವ
ತಿಹೆಶಾಲಿಗಳ್ಸೊಗಸಗವು॥೮॥ ಶಾಲಿಗೆರಗಿದಗಿಳಿಗಳಂಸೋವಪಾವು
ರೀ।ಜಾಲದೊಂದುಲಿಪ್ರುಮಂಕೋಕಿಲನಿನಾದಮಂ। ದೇಳಿದಂಗೈದು
ತೊಲಗದೆನಿಂದಕೀರಾಳಿಕಂಗೊಳಿಸಿತೇನೆಂಬೆನು॥ ಭೂಲಲನೆಗಾಕ
ಳವೆಪಸವ್ಯೋಸ್ತವಕ್ಕಸಂ। ಮೇಳಿಸಿದಕೆಂಪುಗೂಡಿದತೊಸುರುಪಟ್ಟೆ
ಯವಿ। ಶಾಲವಸದಮುಸುಕಿದೆಂಬಿನಂಕಂಗೆಸದುದೇನೆಂಬೆನಕ್ಷರಿ
ಯುನು॥೯॥ಫಲವ್ಹಕಾಲಂಬೆಳೆವಿದೇಂಫಲಂಕಡೆಯಲ್ಲಿ। ತಲೆಗೊಯ್ಸಿ
ಕೊಂಬುದೆಂದುಂಬಿಡದೆನುತೆನಾಂಚಿ। ತಲೆವಾಗಿದವ್ರೋಪ್ರತ್ರಿವೋಹ
ದಿಂಪ್ರತಿದಿನಂತನ್ನನೋವಂನೋಡದೆ।ಸಲಹುವೀಭೂದೇವಿಗಂನವಿ
ಸಿಭಕ್ತಿಯಿಂ। ನಲಿದುಬಾಗಿದವ್ರೋಪೇಳೆಂಬಿಸಂಕಿಕ್ಕರಿದ। ಫಲಭಾರ
ದಿಂಕೊರಳ್ವಾಗಿಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ದಶಾಲಿಗಳ್ಕರಮೆಸೆವವು॥೧೦॥ ತುಂಡು
ತುಂಡಾಗಿಕತ್ತರಿಸಿಗಾಣದೊಳೆರದು। ಹಿಂಡಿರಸಮಂತೆಗೆದುಕಾಸಿ
ಕಾಲ್ಗಳಿತದಿಂ।ಖಂಡಶರ್ಕರೆಯಾಗೆವೇಗ್ಗೈದೊಡಂಸುಗುಣಮಂಬಿಡ
ದಸುಜನರಂತೆ॥ಹಿಂಡುರುಳ್ದೆವಾಳ್ದಿಗಿದಿರಾದರಂಸುಕೋ। ದಂಡ
ರೂಪಿಂಸ್ವಾಮಿಹಿತಕಿನ್ನತಂಮೊಳು। ಗ್ಗಂಡತೆಯುಬಿರಿದೆತ್ತಿತೆನೆ
ಸೋಗೆವಸುರಕಬ್ಬಿನತೋಟ್ಟಕಗ್ಗೆಸದುದು॥೧೧॥ ಬೆಳೆದಸಾನಾಶಾ
ಲಿಗದ್ದೆಗಳಪಾಳಿಗಳೊ। ಳುಲಿವಕೀರಾಳಿಸುಳಿಗಾಳಿಯುಂಕೆದರೊ
ವ್ರಾ। ಗಳಧೂಳಿಪಾಡುವಮವಾಳಿಸತತಂಪಾಮರಿಯರೋಳಿಸಲೆ
ಬಳಸಿದ॥ ತೊಳಗುವವನಾಳಿಯೊಳ್ವಟಕೇಳಿಮತ್ತಕೋ।ಕಿಳಕೀರ
ಸಂಘಾಳಿಯುಂಕಾಣುತಸ್ತ್ರರನ।ಬಲುಪಾಳಿಯೆಂದುಪಾಂಥಕಾರಲು
ಗಟ್ಟನಿಂದಿರೆನೋಡುತ್ತೈತಂದರು॥೧೨॥ಸುರಿದಶಾಲ್ಯನ್ನರಾಸಿಗಳ
ಘೃತಪೂರಿತದ। ಹರವಿಗಳಸೂಪಾದಿಶಾಕಸಂತತಿಯುಪರಿ। ಪರಿಯ
ಪಟ್ಟಡಿಯುಪ್ಪುಗಾಯ್ಭಕ್ಷ್ಯಪರಮಾನ್ನಬಹುವಿಧದಶಿಖರಣೆಯ॥ಧ
ರಘರದದಧಿದುಗ್ಧತಕ್ರದಿಂಪುವಿಡಕೊ। ಪ್ಪರಿಗೆಗಳನುಂಡುಂಡುಪೋ
ಪನಡೆತಪ್ಪಪಥಿ। ಕರನೆರವಿಗಳಸತ್ರದಾಲಯುಂರಂಜಿಸಿದುದಾಪಥ
ದೊಳೇನೆಂಬೆನು॥೧೩॥ ಕಳಶಂಗಳೆತ್ತಿನೀರೆರೆವಕಾಂತೆಯರಪೊಂ
ಗಳಸಸ್ತನಂಗಳಂಮಂಗಳಮುಖಂಗಳಂ। ತಳಿರತುಟಗಳಮುದ್ದುನಗೆ

ಗಳಂಕಂಡು ನಡೆಯಲ್ಕೊಂದೆಕಾಲೇಳದೆ॥ ಬಳಲಿಕೆಯನಾರಿಸುವ ನೆಳ
ದೊಳ್ಲಲ್ಲಿಸವೆ। ದಿೞಿಸಿರ್ದಗಂಡು ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಪಥಿಕಸಂ। ಕುಳಿ
ಮಿರ್ಪ್ಪುದರವಟ್ಟಿಗೆಯ ನೆಳಲಸಾರಿಸುಖಸಂತಸದೊಳೇನೆಂಬೆನು॥೧೪॥
ನೀರನೀಂಟುವ ನೆವದೊಳಬಲೆಯರಲಲಿತಶೃಂ। ಗಾರರಸಸುಧೆಯ
ನಾಕಂಗಳಿಂದೀಂಟಿಸವಿ। ಸೋರುತಿಹವಾಗಮೃತಮಂ ಕರ್ಣದಿಂ
ದೀಂಟ ತಣಿಯದುರೆ ಕಂಣಮುಷ್ಟಿ॥ ಓರಂತೆ ಭಾವರತಿಸೌಖ್ಯಪಿಯೂ
ಷರಸ। ಧಾರೆಯಂ ಚಿತ್ತದಿಂದೀಂಟನೆರೆ ತಣಿದುಬಾ। ಯಾರೆಸಾಕೆಸ
ದೆ ತಲೆದೊನೆದು ನೀರನ್ನಿಲಿಸುತಿಪ್ಪರಾ ಪಥಿಕರ್ಕಳು॥೧೫॥ ಕರಕ
ಮಳಶಶಿಕಾಂತಕಳಶಮಾಸ್ಯಂದುವಿಂ। ಕರಗದಿಪ್ಪುದು ಜೋಟ್ಯವೆಂ
ದುದುಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂ। ಕರಗುತಿದೆ ಸಿಂಹಮಧ್ಯಂಗಳಬುಜಾಕ್ಷಿಯರನೋ
ಟದೊಳ್ಪರಿದೆವೆಂಗು॥ ಕರಿಕುಂಭಕುಚಯುಗಂ ಪೆಚ್ಚಿತಾವಿದಕಂ
ಡು। ಪರಿಹಾಸಕಂ ಮಾಳ್ಪತೆರದೊಳೆರವಟ್ಟಿಗೆಯು। ತರುಣೀಜನಂಗ
ಳಿರುತಿರೆ ಮುಂದೆಗೋಕುಲಂಕಂಗೆಕಡುಕಲ್ವಾದುದು॥೧೬॥ ತೋ
ರಬೋರಿಗಳೆಡುರುಕಾರವಂಗಳದಘಂ। ಟಾರವಂ ಪಶುಗಳಂಭಾರವಂ
ಕರುಗಳಂ। ಭೇರವಂ ಕರೆವಭೋಭೋರರವಂ ಮಂಥಾನದಾರವಂ
ಗೊಲ್ಲತಿಯರ॥ ಭೂರಿಭೂಷಾರವಂಕರುಗಳಂಕರೆವಗೋ। ಪಾರವಂ
ಮಾರ್ಗ್ಮಲತುಪೋರ್ದ್ವಘನವೃಷಭಶೃಂ। ಗಾರವಂಗೂಡಿನಾನಾರವಂ ಕಿ
ವಿಗಳಂ ಪೂರೈಸಿತೇವೇಳ್ವೆನು ॥೧೭॥ ಮುನಿಯಂತೆ ಕರಿಯಂತೆ ಶಶಿ
ಯಂತೆ ಭಟನಂತೆ। ವನಕುಸುಮದಂತೆಯಿಶಾನವೈಭವದಂತೆ। ಘನ
ತರವ್ರತವಶಾರೋಹಣೀಧೇನುಸಂಸುರಭಿವೃಷಯುಕ್ತಮಾಗಿ॥ ಅ
ನಿಮಿಷಾಲಯದಂತೆ ರವಿಯಂತೆ ಬಾಣಸದ। ಮನೆಯಂತೆ ಮಾಸಂಗ
ಳಂತ ತುಳಿಪಿಯೂಷ। ಘನತೆಗೋಮಯವಲ್ಗಪಾಸ್ಪದಂ ವೈಶಾಖಶೆ
ಬ್ದದೋಳ್ವ್ರಜಮೆಸದುದು ॥೧೮॥ ಮುಂತೆಸದುದಾಗಳಾಘನವಿಷ
ವದಂನ್ಮುಕ್ತಿ। ಕಾಂತೆಯುರಮನೆಯಂತೆ ಪುಣ್ಯಾದಾಲಯದಂತೆ। ಸಂ
ತತಂಶ್ಯೈವನೇಮದಕೋಶಗೃಹದಂತೆ ಧರೆಯ ಮುಖಕಮಲದಂತೆ॥
ತಿಂತಿಣಿಯೊಳೆಸವಸೌಧಂಗಳಮರೀಚಿಗಗ। ನಾಂತಮಂ ಚುಂಬಿಸ
ಲ್ಪಕಲಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ। ತಾಂತಳೆದಪಟ್ಟಣಂ ಕಲ್ಯಾಣಮೆಸವಜಾಣ
ರತಾಣಮೊಪ್ಪಿದುರ್ದು॥೧೯॥ ಇಂತೆಸವಪಟ್ಟಣದಹೊರವಳೆಯದೊ
ಳುಲತಾ। ಸಂತತಿಗಳಿಂಕುಸುಮಶೋಭೆಯಿಂ ತರುಕುಲದ। ತಿಂತಿಣಿ
ಗಳಿಂ ಫಲಾನೀಕದಿಂ ತಳಿರ್ವನೆಗಳಿಂ ಸುಳಿವತಂಗಾಳಿಯಿಂ॥ ಮುಂತೆಸ
ವಶುಕಪಿಕಸಮೂಹದಿಂ ತುಂಬೆಮಾ। ಡಿಂತಳೆರೊಹಂಸಾಳಿಯಿಂ ನಗರ

ದುಪವನಂ| ಕಂತುಸಂಜೀವನಂ ಪಾವನಂ ಪೆಂಪಿನಾಂತಾವಗಂ ಕಣ್ಗೆಸ
ದುದು||೨೦|| ಪೊಸತೆಂಗು ಕೌಂಗು ಹೇರಿಳೆ ಕಿತ್ತಿಳೆಗಳುಶೋ| ಭಿಸು
ವಂಬೆಕೊಂಬೆ ಪೂವಂಡುಗಿಳಿವಿಂಡುರಂ| ಜಿಸುವಕಾದಲರೆಲರ್ಸವಿ
ವಮಾವ ಪೂವು ಬಕುಳಮುಮುಕುಳವೊಪ್ಪುವಕೊಳಂ|| ಮಿಸುಪನ
ಳಿನಂ ಪುಳಿನಮುಂ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿರಾ| ಜಿಸುವಶೋಕಂ ಕೋಕಮಾದಾ
ಡಿಮಂಹಿಮಂ| ದೆಸೆಗಂ ಪೊಸೊಂಪಪೆಂಪಿಂದೀ ಪುರೋಪವನಮೆಸದಿ
ರ್ದ್ದುದೇನೆಂಬೆನು||೨೧|| ಸೋರ್ದ್ವರಸವಣ್ಗಳೆಂತಾಳ್ದ ಚೂತಂತುದಿಗೆ|
ಪರ್ವಿದೆಳೆವಳ್ಳಿಯಿಂದೆಸೆವ ಪೂಗಂ ನಾಡೆ| ಕೋರ್ವ್ವಿತಿಂತಿಣಿವಣ್ಗಳಿಂತೆ
ಕದಳಂಬೀಡೆವಣ್ಬರಿದದಾಡಿಮಚಯಂ| ಬೇರ್ವ್ವರಸಿತುದಿವರಂ ಕಾ
ತಪನಸಂಗಳೆಳೆ| ನಿರೊರ್ವ್ವಲುಮಂಕರೆವತೆಂಗು ಕಿಸುವಣ್ಮಸುಕಿ|
ತೋರ್ವ್ವ ಸಾರಂಗಜಂಬೀರವನಿತುಂ ನಾಡೆಸೊರ್ವ್ವಕಾಲಂಕುಂಗವೆ||
ನಾಗಲತೆಯಂ ಪೂಗವೃಕ್ಷಮಾಲಿಂಗಿಸಿದು| ಬಳಿಗಳೀಚೂತಮಾಮಲ್ಲಿ
ಗೆಯನಪ್ಪಿದುದು| ಬೇಗದೋಳ್ಕುರವಕಂ ಮಾಧವಿಯತೆಕ್ಕೆಗೊಳ
ಗಾದುದಂತಾತಮಾಲಂ|| ಪೋಗಿ ತಳಿತಸುಗೆಯಂ ವೇಷ್ಟಿಸಿದುದಂಕಂ
ಡು| ಭೋಗಿಸಂಕುಲಮುಗದ್ರರೆಬೇಡಬೇಡೆಂದು| ಕೂಗಿಪಾರುವ
ಮದನಕಹಳೆಯೆನೆಸರಗೆಯ್ವಕೋಗಿಲೆಗಳೆಸದಿರ್ದುವು|೨೨|| ಪೆಣ್ಗ
ಳಾಡುವತಳಿರ್ವನೆಗಳಿಂ ನನೆಗಳಿಂ| ಕಣ್ಗೊಳಿಪಕುಸುಮಿತಲತಾಳಿ
ಯಿಂ ಕೇಳಿಯಿಂ| ಜಾಣ್ಗಾಡಿವಡೆಗದಂಪತ್ರಗಳಿಂ ರತಿಗಳಿಂ ನವಚಕ್ರಂ
ಗಳಿಂದಂ|| ಪಣ್ಗಳಂಸವಿವಗಿಳಿವಿಂಡಿನಿಂ ಬಂಡಿನಿಂ| ತಣ್ಗಾಳಿಯಿಂ ಪೊ
ರೆವಕಮಲದಿಂ ವಿಮಲದಿಂ| ದೆಣ್ಗಡೆಗೆ ರಾಜಿಪಕೊಳಂಗಳಿಂ ಕಂಗಳಿಂ
ನೋಡೆಬನಮೆಸದಿರ್ದುದು|೨೪|| ಪ್ರತಿದಿನಂ ಪಾದರಿಯರೋಳ್ಸ್ನೇ
ಹಮಧುಪವು| ಪ್ರಿತೆಯರೋಳ್ಸಂಗಿಯಾವನಮಿಗಂ ಸೋಂಕೆಸ|
ದ್ಗತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ರವಿತೊಲಗಿಕಿರಣಂಗಳಂಮುದುಡಿಪೋಪನೊಪೇ
ಳನೆ|| ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಾಗಸಕೆ ಬೆಳೆದ ತರುಪತ್ರಸಂ| ತತಿಯಸಾಂದ್ರ
ತ್ವದಿಂ ಕತ್ತಲಿಸುತ್ತಿದೆಕುಸುಮ| ವಿತತಿಗಳಬೆಳಗಿಲ್ಲದಿರಲೊಳಗುಗಾ
ಣ್ಬದಚ್ಚರಿಯೆನುತೆನಡೆತಂದರು||೨೫|| ಸುರವನದೊಲಾಂಸುಡಿಸಿ
ಕೊಂಡನೇ ನಾಡೆದಶ| ಶಿರನವನದಂತೆ ಕಪಿಯಿಂಭಂಗವಡೆದನೇ| ನಿ
ರುತಮಾಧನದವನದಂತೆ ರಾಕ್ಷಸರಕಾಲ್ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದನೆ|| ಸರಿ
ಯೆಲೋಕದವನಂ ತನಗೆಂಬಪೇರ್ಮೆಯಿಂ| ಮೊರೆವತುಂಬಿಗಳಿಂದೆ
ಪರಪುಟ್ಟನಿಂದಬಿ| ತ್ತರಿಸಿಪಾಡಿಸಿಪೊಗಳಿಪಂತೆ ಪುರಮುಂಬಳೆಸಿದು
ಪವನಂ ಕಣ್ಗೆಸದುದು||೨೬|| ನವಿಲ್ನಟರೆನೆನರ್ತ್ತನಮ್ಮೊರೆವತುಂ

ಬಿಗಳ | ರವಮಾಗೀತಂಕೋಕಿಲಧ್ವನಿಯೆ ವಾದ್ಯವೊ | ಪ್ಪುವವೊ
ರುತನಿಂಕೆದರೊಕುಸುಮಂಗಳೆಸವಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಗಳಿಂದಮಾಗೆ|| ನ
ವಪಾತ್ರಮುಂವಸಂತಂತಿದ್ದಿತಂದಂಗೆ|ಭವನವುಂಮಾಡಿಸಲ್ಪುವೆಗಿದರ್
ಸಲ್ಲಾಸ್ಯ| ಭವನದಂತೊಪ್ಪಿದುರ್ದುಪವಸಂಜನಪದದಜನರಿಗಕ್ಷರಿ
ಯಾವೃತ||೧೭|| ಪುರದಕೋಂಟೆಯುತೇನೆಯೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂಕೀಲಿಸಿದ|
ವರಪದ್ಮರಾಗನೀಲದಕಾಂತಿರಾಜಿಸುವ | ಮರಕತದಕಾಂತಿಮು
ತ್ತಿನಕಾಂತಿಯುನಿತುವಿಮಾವನದೊಳಗೆಪಡಿಬಿಂಬಿಸಿ||ಸರಸಕಿಸಲಯ
ಚಯಂತುಂಬಿಗಳುಶೋಭಿಸುವ | ತರುಪತ್ರತತಿಪುಷ್ಪಸಂದೋ
ಹಮುಪ್ಪುಪೆಂ | ಬುರಶಂಕೆಯುಂಪುಟ್ಟಿಸುವನಗರವುಂಬಳಸಿದುಪವ
ನಂಚಲಾದುದು ||೧೮|| ಇನಿತ್ತುದಿಂಮುಂದೆರಂಜಿಸಿರ್ಪೀನಗರ| ದ
ನುಪಮಶಿವಾರ್ಚನಾಪರಗಳೆಸುಶೀಲಕ | ಕ್ತನುಕೂಲವಾದಕೆರೆ
ಬಾವಿಹೊಕ್ಕರಣೆದೀರ್ಘಿಕೆಕೊಳಂಪಕ್ಷಿಂಗಳು || ತನತನಗೆನೇಮಿಸಿ
ಪ್ಪುವುಲೆಕ್ಕಮಿಲ್ಲಮಾ | ಬನಗಳಿಗೆಗಣನೆಮೊದಲಿಲ್ಲವಾನಗರದಸು|
ಜನರದೇಂಥನ್ಯರೋಶಿವಶಿವಾಯುನುತಾಗ ಸೋಡುತ್ತೈತರುತಿರ್ದ
ರು ||೧೯|| ಆನೆಗಳೆನೇರಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆನೂಂಕುವರಾಜ||ಸೂನುಗಳೆನು
ತ್ತಮಾಶ್ವಂಗಳಂತಿದ್ದುವನ| ಪೀನಕುಶಲದಸಾಣಕರನಂಕದೊಳಗೊ
ಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂಮೂದಲಿಸುತ|| ನಾನಾಯುಧಂಗಳಿಂದಂಪ್ರಹಾರಿಸುವ
ಸುಭಟ| ಟಾನೀಕದಬ್ಬರದವಾದ್ಯರವದುಬ್ಬರದ| ನೂನಸಂಭ್ರಮದಿಂ
ದೆಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದಪೌರವಳೆಲ್ಕೆರೆಮೊರದುದು||೨೦|| ಸೊಳಲಪೌರ
ಗಣಸಿರಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತಬರೆಮುಂದೆ| ಜಳದಿಜಂಬೂದ್ವೀಪವಂಬಳೆ
ಸಿದಂತೆಕಂ|ಗೊಳಿಸಿಪರಿವೇಷಮಾರವಿಬಿಂಬಮಂಬಳಸಿತೋರ್ಪಂತೆ
ಪೊಂಗೋಂಟೆಯು || ಬಳಸಿಯುಗಳೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪುದುತನ್ನಘಾತಮಂ|
ತಿಳಿವರಾರೆಂದುಮೂದಲಿಸಿಕರೆವಂತೆಸವ | ಜಲಪಕ್ಷಿಗಳಕಳೆದ್ವಾ
ನದಿಂದಾಪುರದಗಳ್ಗೆರದುದೇನೆಂಬೆನು ||೨೧|| ನೀಲಂಗಳಿಂಸವೆದತೆ
ನೆತೆನೆಯುನಡುವಣವಿ | ಶಾಲಂಗಳಿಂಕಂಡುಬಾಯ್ದೆರೆದಬಹುಮು
ಖದ | ಕಾಳೆರಾಹುವಿದೆಂಬಶಂಕೆಯಿಂಕೋಂಟೆಯುಂಸೋಂಕದೆಡಬ
ಲಕೆಪೋಗೆ|| ಮೇಲೆಏನಪಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಾಯಣವೆಂದು|ಪೇಳುವ
ಮರ್ನುಜರಂತಲ್ಲದೊಡಕಾರಣಂ | ಬಾಲಾರ್ಕಶಿಖದೊಡೆಯುಮೂ
ರಮೇಲಣವಾರಿಯುಂಬಿಡುವರೇಘರೆಯೊಳು ||೨೨|| ಕನಕಾಚಲ
ದಮೇಲೆತರತರಂಬಿಡಿದೊಪ್ಪು | ವನಿಮಿಷವಿಮಾನಂಗಳುನ್ನತಪ್ರ
ಬೆಗಳಿಂ | ದೆನೆಪಳುಕಿನಿಂಸವೆದಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆಯಸಾಲ್ಗಳೊಪ್ಪಿದವು

ಪೊಂಗೋಂಟೆಯು॥ ತೆನೆವಸುಪರ್ಳವಿಗೆಯು ಕಾಂತಿಸುರನಿಮ್ನಗಾ
ತನುಯೋಗದಿಂ ಯಮುನೆಗಂಗೆಯರಸಂಗಮಂ । ಜನಿಸಿತಾಗಸದೊ
ಳೀ ಸಾಕ್ಷಿಯುರ್ವೆಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದುದೆಂಬ್ರೋಗಳ್ವಿನಂ ॥ ೩೩॥ ಇನಿ
ತುನ್ನತಂಬಡೆದ ಕೋಂಟೆ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟು। ಘನಯೋಜನದ ಸುವಿಸ್ತೀ
ರ್ಣಮಾಪಟ್ಟಣ । ಕ್ಕನುಪಮಿತನವರತ್ನಮಯದಮುನ್ನೂರರುವ
ತ್ತೆಸವಪೆರ್ಬಾಗಿಲುಗಳ್॥ ಮಿನುಪಶಶಿಸೂರ್ಯವೀಧಿಗಳೆ ನೂರಿಪ್ಪ
ತ್ತು। ವಿನುತಮಾದಖಿಳಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದದಿಂದ । ಜನಪದವಿರಂಜಿ
ಸುವ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣವನೊಳಪೊಕ್ಕು ಬರುತಿರ್ದರು ॥೩೪॥ ಹೊಳೆ
ವನವರತ್ನದಾಳ್ವೇರಿಗಳ ಕೇರಿಗಳ । ಚಲಿಪಕನಕಧ್ವಜಪಟಾಳಿಗಳ
ಕೇಳಿಗಳ। ಬಳಿದಸೊದೆಗಳ ಸೌಧರಾಜಿಗಳ ಮಾಜಿಗಳ ತರತರದನಿಳೆ
ಯಂಗಳ॥ ಸುಳಿಪೋಪಬಪ್ಪಬಲ್ಮನ್ನೆಯರ ಕನ್ನೆಯರ। ಸುಳಿಸುಳಿದು
ಕಣ್ಗೊಪ್ಪುವೆಂದಣದ ಗೊಂದಣದ । ಕಳಕಳದ ವಾದ್ಯರವದಬ್ಬರದ ನಿ
ಬ್ಬರದಲಾಪುರಂ ರಂಜಿಸಿದುದು॥೩೫॥ ಏಸು ವೈಭವಮುಳ್ಳೊಡೇಂ ಫ
ಲಂ ಸಲೆ ಜಾರ। ವಾಸವನಮರೇಂದ್ರನಗರಮ್ಮಹಾಸವನಿಧಿಗ । ಳೇಸು
ಳ್ಳೊಡೇಂ ಫಲಮದೇಕಪಿಂಗಳಸದನಮುಳ್ಳಾ ಪುರಂ ಭಾವಿಸೆ ॥ ಏಸು
ಭೋಗಿಗಳುಳ್ಳೊಡೇಂ ಫಲಂ ವಿಷಧರರಾ। ವಾಸಮಾಭೋಗಾವತೀಪುರ
ಮದೆಂದಟ್ಟಹಾಸದಿಂ ಪುರವನಿತೆ ಜರೆವಳೆನೆ ಸೌಧಂಗಳೊಳ್ವೆಳಗುರಂ
ಜಿಸಿದುದು॥ ಇಕ್ಕೆಲದ ಬೀದಿಬೀದಿಯೊಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗಿರ। ದಿಕ್ಕಿಕ್ಕೆಯಿಂ ಸ
ಕಲವಿಭವದ ಶಿವಾಲಯಂ। ಲಕ್ಕಮುಂ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರುಸಾವಿರ
ಮುಮಂತವಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ॥ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಖ್ಯದೊ
ಳಿಹಂ। ಸೊಕ್ಕುಜವ್ವನೆಯರಾಡುವಹಬರ್ದುರುಗಳ। ಹಕ್ಕೆವೋ
ಹನದಿಕ್ಕೆಯೆನಿಪ ವೇಶ್ಯಾಶ್ರಯಂ ಮುಂದೆ ಕಡುಚೆಲ್ವಾದುದು॥೩೬॥
ವರಮೇನಕೆಯ ಸೊಬಗು ರಂಭೆಯ ವಿಲಾಸಮಾ। ಸುರಸೆಯ ಸುರೂ
ಪುಮುರ್ವಸಿಯ ಚಾತುರ್ಯಂಗ। ಳುರುಮಂಜುಘೋಷೆಯ ಸುಗಾನಂ
ಸುಕೇಶಿಯುನ್ನತಕೇಶಮಾ ನಗರದ ॥ ತರುಣಿಯರ ಚರಣಸೇವೆಯ
ಮಾಳ್ಪ ಕೆಳದಿಯರ। ಘೋರೆಯೊಳೋಲೈಸಿರ್ಪವಿನ್ನಿವರಗಾಡಿಯಂ।
ವಿರಚಿಸುವಡಳವಲ್ಲವೆಂದೆನಲುಪುರದ ವೇಶ್ಯಾಜನಂ ಕಣ್ಗೆಸದುದು ॥
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀದಿಯೊಳ್ನಡೆದುಬರ । ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸೋಳ್ಪರೆದೆಗ
ಳಂ ಮೋಹನದೆ । ಘುಲ್ಲಘುಲ್ಲೆಂದೆನಿಪ ಬಟ್ಟಮೊಲೆಗಳ ಕಣ್ಗೆ ಕಾಣಿಸ
ದಬಡನಡುವಿನ ॥ ನಿಲ್ಲನಿಲ್ಲದ ನೋಟದಬಲೆಯರ್ತಮತಮ್ಮ। ಸೊ
ಲ್ಲುಸೊಲ್ಲುಗಳೊಳಿನಿದೊಸರೆ ನಾನಾಕಳೆಯ । ಬಲ್ಲಬಲ್ಲಿದೆಯರಂಗೆ

ಲ್ವಚಿತಾತು ಯರ್ದಂಗಳೆಬಲೆಯುಕ್ಕಂಗೆಸದರು ॥೩೯॥ ಗಿಳಿಗಿನಿದುನು
ಡಿಗಳೆಂಬರಿಸು ತೆಂಗಂಡುಗೋ । ಗಿಱಿಗಳೆಸರಂಗಳೆಂತಿದ್ದು ತೆಂಹಂಸೆಗ
ಳಿ। ಗಲಸಗವುನಂಗಳೆಂತೋರುತಂಬಿತಾಳ್ವಕ್ಕಿಗಳಿಗೆನೀತಿಯನುಸು
ರುತಂ॥ಗಳೆರವಂಗಳಕಪ್ಪೋತಂಗಳ್ಗೆ ಕಲಿಸುತಂ। ತಳಿರುಯ್ಯಾಲಾಡು
ತಂಪಾಡುತಂನೋಡುತಂ। ಬೆಳೆವೆಣ್ಗಳೆಸದಿರ್ದರಾ ಪಣ್ಯವೀದಿಯೊ
ಳೆದೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೪೦॥ ಸುಯ್ಗಮರೊಕಂಪುಕಂಪಂಪಟ್ಟಿಸಲ್ಕ
ಲಿದು। ವೈಗವುರೊನುಂಪುನುಂಪೇರಿಸಲ್ಕುಸುನಗೆಯ । ಬಾಯ್ಗವು
ರೊಸೊಂಪುಸೊಂಪಕೋರ್ವಿಸಲ್ಕೆ ಸುಮುವಾಲೆಯಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿದ॥ ಕೈ
ಗಮುರೊಕಂಪುಕಂಪೊದವಿಸಲಲ್ಕಿಂದಿರ್ದ। ರೈಗಣೆಯು ನಿಂದುವೂಜಿ
ಸಲೊಲಿದಜಯರವೆಯ । ತಾಯ್ಗರುವೆಬಹುರೂಪನಾಂತುದಿಗ್ವಿ
ಜಯಕ್ಕೈದುವಳೊಪೇಳೆನೆಸತಿಯುರು ॥೪೧॥ ತಳಿರೊನೀರ್ವನಿಗಳೇ
ಪನ್ನೀರ್ದುಕಂಪಿಂಗೆ । ಬಳೆಸುವಳಿಮಾಲೆಜಲದಾಳಿಕಣ್ಗಿದಿರ್ಗಳೆ। ತೊ
ಳೆಪಮಿಂಚವರಕರಕಂಕಣಧ್ವನಿವೊಳಗುಮುಡಿಗಳಿಂದುದಿರಲರ್ಗ
ಳೆ ॥ ಪೊಳೆವಾರಿಪೊರಲಿಸವಕುಂಕುಮಂಕಪ್ಪುರಂ । ಮಲಯಜಂಕ
ಸ್ತೂರಿಮಿಶ್ರವರ್ಣಂಸಮು। ಜ್ವಲಸುರಪಥನುವೆನಲ್ಕೆಳೆಗಾಲದಂತ
ಲ್ಲಿಘಟ್ಟಿವಳ್ತಿಯರೆಸದರು॥೪೨॥ ಮೊಗದೊಳೆಂಮುಟ್ಟಿರಿಪಶಶಿಕಳೆಗಳೆಂ
ಕಟ್ಟಿ । ಬಿಗಿದುಮಾರುವರೆನಲ್ತಾಂಬೂಲದೆಲೆಗಳೆಂ । ಮಿಗೆಮಾರು
ವಬಲೆಯುಕ್ಕಂಗೆಸದರಲ್ಲಲ್ಲಿಧರೆಯುಕವುಳೆಂಗಳೆಲ್ಲ॥ ನಗರವಧುಗಳ
ಪದತಳೆಂಗಳೆಂಸೇವಿಸಿರ। ಲಗಲಲಾರದೆಬಂದುಕೆಳೆಯೊಳಿಹೆವೆಂದುತ
ರ । ಣೆಗಳೆಬಿಂಬಗಳಿಹವೆನೆಕಂಚಗಾರಪಸರದಭಾಂಡವೆಸದಿರ್ದ
ವು॥೪೩॥ ಅರುಜಾಂಗರಲ್ಲದಾರಾಜ್ಯದೊಳಗೆಲ್ಲಿಯುಂ। ಸುರುಜಾಂಗರಿ
ಲ್ಲದೊಡೆಯುಮಖಿಳವಸ್ತುಗಳು। ನೆರದಿರ್ಪವೇತಕೆಂದೆನಲಶ್ವದಂ
ತಿಗಳಕವಳಕಷ್ಟಸುಗಂಧಕೆ॥ ಪರಿಪರಿಯಚಿತ್ರಕುಶಲಂಗಳೆಭೋಗಿ
ಗಳೆ। ಪರಮಭೋಗದ್ರವ್ಯಕೆಂಗಜಂಪಡೆದನೆನೆ। ಪರಿಶೋಭಿಸಿದವು
ತತ್ಪುರದವೀದಿಗಳೆಲ್ಲಿಗಂದಗರಪಸರಂಗಳು ॥೪೪॥ ಪರಿಕಿಪೊಡೆದೇವ
ದಾನವಮಾನವರ್ಗೆಯುಂ । ನಿರುತದಿಯಲಂಕಾರವಸ್ತುಗಳಿಗಾದಿ
ಯಾ। ಗಿರುತಿರ್ಪನಿರುಪಮಗುಣಂಗಳೆಂ ಮೊಡೆಲನಾಶ್ರಯಿಸಿರ್ಪವಂ
ತಲ್ಲದೆ ॥ ಪರಿಹರಿಸುವೆವ್ವಹಮವನಾಗರ್ಗೆಯುಮ್ಮಂತೆ। ಧರೆಯೊ
ಳಗೆಪೆಣ್ಗಂಡುಗಳಲಜ್ಜೆಯುಂತಾಯ್ವ । ಪಿರಿಯತನವೆಲ್ಲಿಯುದೆನಿಪ್ಪ
ಪೇರ್ವೆಯೊಳಲ್ಲಿಜವಳಿವಸರಗಳೆಸದವು ॥೪೫॥ ಹರಸಖನಪುರದ
ಧನಮಿಪ್ಪುರದಚಿನ್ನವರ। ದರೊಳೋರ್ವನೊರೆವಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಸರಿಬಾ

ಗದೆಂ। ಬರವಮಾತುಸಲ್ವಂತೆರಾಶಿಗೈದಿಪ್ಪಪೊಂಗಳ್ಗಂಗೆಶೋಭಿಸುತಿ
ರೆ ॥ ಪೆರವುನಿಪನಬ್ಧಿಜಲವೆಲ್ಲವಂಪೀರೆತ । ಚ್ಛಿರದಿಪಾತ್ರೆಯೊಳಿ
ರ್ಪರತ್ನಸಂಚಯದಂತೆ । ಕರವೊಪ್ಪಿತೋರ್ಪರತ್ನಂಗಳೊಟ್ಟಿಲ್ಗ
ಳುರೆಚೆಲ್ವಾದವೇನೆಂಬೆನು ॥೪೬॥ ಇಂತೆಸವಸಕಲವೆವಹಾರದಂಗ
ಡಿಗಳಂಸಂತಸದಿನೋಡುತ್ತೈತರೆಮುಂದೆಕಾಣಿಸಿತ । ನಂತಗಜಶಾ
ಲೆಹಯಶಾಲೆಯಾಯುಧಶಾಲೆಯಿಂಸಕಲಭಂಡಾರದಿಂ ॥ ಸಂತತಂ
ಪೊಗುವಪೊರವುಡುವಸಂದಣಿಪರಸು । ತಿಂತಿಣಿಗಳಿಂಭಟಾಗ್ರಣಿಗ
ಳಿಂಕವಿಗಮಕಿ । ಸಂತತಿಗಳಿಂದೆರಾಜಾಲಯಂಪುರವನಿತೆಯಮುಳೆ
ಮುಖಬಿಂಬದಂತೆ ॥೪೭॥ ಅದರೊಳಿರ್ಪಂರೂಪಮದನನುಂಧನದ
ಸನು । ಸುಧನನುಂವಿಭವಸುರಸದನನುಂನವಪದ್ಮ । ವದನನುಂ
ಸಿತಕುಂದರದನನುಂಜಿತಶತ್ರುಕದನನೆಂದೆನಿಸಿನೊರವ ॥ ಉದಧಿ
ಗಂಭೀರನುಂಸೋಚಿಲೋದ್ಧಾರನುಂ । ಸದಮಳಶರೀರನುಂಸರ
ಸಗುಣಸಾರನುಂ । ಸುದತಿದೃಕ್ಕಂಜಳಿಂಬಿಜ್ಜಳಂಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂ
ದಿರುತಿರ್ದನು ॥೪೮॥ ಇಂತೆಸವಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದೊಳೊಪ್ಪುವಾ।
ದ್ಯಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ನೋಡುತಡಿಯಿಟ್ಟುಬರೆ। ಮುಂತೆಸೆದುದ
ಮಳಭಕ್ತಿಯುತವಗ್ಮನೆಯಂತೆಮುಕ್ತಿಯಹಸದನದಂತೆ॥ ಅಂತರಂ
ತರದಸೌಧಾವಳಿಯಬಾಗಿಲ್ಗೆ। ಇಂತೊಳಪಬಸವನರಮನೆಯದಂ
ಕಾಣುತ। ತತ್ಸಂತಹರುಷದೊಳಲ್ಲಮಪ್ರಭುವರಂ ಸಿದ್ಧರಾಮರುಂ
ನಡೆತಂದರು॥೪೯॥ ಬಂದುಬಸವನಮನೆಯಬಾಗಿಲೊಳ್ನಿಲೆಭಕ್ತಿ।
ಯಿಂದಾಗಳಡಪದಪ್ಪಣ್ಣತಾಂಕಾಣುತ್ತೆ । ತಂದಖಿಳಗಣನಿಕದೊಡ
ನೆಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಳ್ಪಬಸವನಪೊರೆಯೊಳು॥ನಿಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿ
ದನಪೂರ್ವಜಂಗಮಯುಗಂ । ಬಂದಿರ್ಪರದಕೊಬಾಗಿಲೊಳೆನಲ್ಕರ
ತಪ್ಪು। ದೆಂದುನೇಮಿಸೆಬಸವನಾಜ್ಞೆಯಿಂಮರಳಿಬಂದಲ್ಲಮನೊಳಿಂ
ತೆಂದನು॥೫೦॥ ಸ್ವಾಮಿಚಿತ್ತೈಸುನಿಮ್ಮಯಮಗಂಬಸವನತಿ।ಪ್ರೇ
ಮದಿಂದಂನಿಮ್ಮಪಾದವನುನಚ್ಚಿರ್ಪ। ನಾಮಗನರಕ್ಷಿಸೆನೆರಾಜಾಲ
ಯಕ್ಕಾವುಬಾರವೆನೆಮರಳಿಬಂದು । ಈಮಾತನೆಲ್ಲವಂಪೇಳ್ವನಿತ
ರೊಳುಹೃದಯ। ತಾಮರಸದೋಳ್ತಿಳಿದುಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ। ತಾಂ
ಮಹಾವೇಗದಿಂಬಂದುನಿಂದಾಬಸವರಾಜನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥೫೧॥
ಎಲೆಮರುಳೆಬಸವದಂಡಾಧೀಶನಿನ್ನಬಾ।ಗಿಲೊಳೈದೆಪಭುಸಿದ್ಧರಾ
ಮರೈತಂದಿರಲ್ತಿಳಿಯದಿಂತೊಳಗೆವ್ಯಮರೆದ ಹಂಕಾರದಿಂದಿಪ್ಪರೇ
ನೀನೆನಲ್ಕೆ ॥ ಬಳಿಕದಂಕೇಳ್ದಧೃತಿಗುಂದಿಕರಿಕರಿಗಂದಿ। ಕಳವಳಿಸಿ

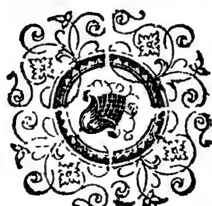
ಕಂಗೆಟ್ಟುಮುಂಮುಲಂಮರುಗುತ್ತೆ। ತಿಳಿದೆನಗೆಗತಿಯಾವುದೆಂದುಬಸ
ವಂಚನ್ನಬಸವಗಾನತನಾದನು ||೫೨|| ಮಾನನಿಧಿಬಸವನಿನ್ನಯ
ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದುಪಭು। ತಾನೈದಿಬಂದುಬಾರದೆಪೋಗಲರಿಯನಿದ।
ಕಾನಿರ್ಪೆನಂಜಬೇಡೆನುತೆನಂಬುಗೆಯಿತ್ತುಬಸವನಂತಿಳಿಪಿಬಳಿಕ||
ನಾನಾಗಣಂಗಳೊಡನೈತಂದುಭಕ್ತಿಸಂ। ಧಾನದಿಂದಲ್ಲಮಪ್ರಭುವೊ
ಲವಿನಿಂದೊಲಿಸಿ। ಸಾನುರಾಗದೊಳೆಬಸವನಮಹಾಮಂದಿರಕೆಕರೆ
ತಂದುರುತ್ಸವದೊಳು ||೫೩|| ಇಂತುಕರತಂದಮಳಪೀಠದೊಳಗಿ
ರಿಸಿಷಮ। ನಂತರದೊಳರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ। ಸಂತೋ
ಷದಿಂದಲರ್ಚಿಸಿಬಳಿಕಬಸವನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂನುತಿಸುತಿರಲು|| ಮುಂ
ತಿರ್ಪಸಕಲಗಣಕುಲಮನೀಕ್ಷಿಸಿಮನದ। ಚಿಂತೆಯಂಬಿಡಿಸಿಶಿವತ
ತ್ವಾನುಭಾವಸುಖ। ಸಂತೋಷಸಾಗರದೊಳೋಲಾಡಿಸಿದನಖಿಳ
ಭಕ್ತರಂಪ್ರಭುರಾಯನು||೫೪|| ಇದುಸಕಲವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರಸದ್ವಿ
ಮಲ। ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರುಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮವೆಂ। ಬುದಧಿವರ್ಧ
ನಸೋಮನೆನಿಪಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಕರಜಾತನು || ಸದಮಲ
ಜ್ಞಾನಿಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋ। ವಿದನಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾ
ಧ್ಯನತಿ। ಮುದದಿಪೇಳ್ದೀಚೆನ್ನಬಸವಪೌರಾಣಸತ್ಕಥೆಯೊಳೊಂದ
ನೆಯಕಾಂಡಂ||೫೫|| ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ। ಸಂ
ತಸದಿಬಗದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ಗ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ
ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ || ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸ
ಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ||೫೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ೪೯೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ

ಒಂದನೆಯಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು

ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣವು.

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡ—೧ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆಚೆನ್ನಬಸವಂಶೈವ । ಸಿದ್ಧಾಂತಸೃಷ್ಟಿಯಂಪೇಳ್ದುಬೞಿಕಾಸುಪ್ರ । ಸಿದ್ಧಶಿವನೇಕಪಾದದೆನಿಂದುನಟಿಸಿದುರುಲೀಲೆಯಂಪೇಳ್ದನೊಲಿದು॥

ಪದ॥ ಪಾಕಶಾಸನವಿಶ್ವಲೋಕೇಶವರಮುಖ್ಯ। ನಾಕಸಪ್ತತತಿಮುಕುಟಾಕಲಿತರತ್ನಪ್ರ । ಭಾಕೀರ್ಣಪಾದಮುಹಿಮಾಕರಶಿರೋಧೃತನಿಶಾಕರವರಶ್ರೀಕರ । ಸೂಕರಾಸುರನಯುನಭೀಕರಕೃಪಾಸುರ। ತ್ವಾಕರದಧನಂಜಯುದಿವಾಕರೇಂದ್ವಕ್ಷಿತ್ರ। ಯಾಕರುಣಿಂಜನಾನೀಕಮಂಸಲೆಸಕಲಲೋಕಮಂಶಿವಪೊರೆವುದು ॥೧॥ ನಸುನಗುತಲಲ್ಲಮಂಬಸವನೊಡನೀಚೆನ್ನ । ಬಸವಂಣನಾಲಯಕೆಪೋಪೆನೇಳೆಂದುಗಣ । ವಿಸರಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡೈತಂದುತನ್ನಸಾಮಂದಿರದಚೆಲ್ವಿಕೆಯನು ॥ ಒಸೆದುನಿಟ್ಟಿಸುತಿರಲ್ಕತ್ತಣಿಂಕಣ್ಗೆಸೆಂ। ಜಿಸುತಿರ್ಪವರಸಭಾಮಂಟಪದೊಳೆಂದುಸಂ। ತಸದಿನೆಲ್ಲರ್ಸಹಿತಕುಳ್ಳಿರ್ದುಪಳುಚೆನ್ನಬಸವನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥ ಇಂತಿದೇನ್ಮೈಸಮ್ಮನೆಲ್ಲರಂಕರೆದುತಂ । ದಂತಃಪುರಕೊಯ್ದುನಿಲ್ಲಿಸೋಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ । ದಂತಸ್ತವೇನೆನೇಲ್ಕೆಸುನಗುತಚೆನ್ನಬಸವಂಣನಾಕ್ರಮವಿಸೊಡನೆ॥ ಅಂತರಹಿತಂಜಗತ್ಪಾವನನೆಯುಲ್ಲಿಂದ । ಮುಂತೆಷಟ್ಸ್ಥಲನಾರ್ಗಮಂತಿಳಿಪಿದಲ್ಲದಗ್ರ । ಹಾಂತರಕ್ಕೋರ್ವರಂಬಿಡದೆಂದುಚೆನ್ನಬಸವೇಶಮುಗುಳಿಂತೆಂದನು ॥೨॥ ಅಂಗದೊಳ್ಗೋಡ ಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಂನಿಷ್ಟ । ಲಿಂಗನೇಮುನ್ನಿಲ್ಲವಿಂತಪ್ಪದಂಮುಪಾ । ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳ್ಪೋಗಲ್ಲದುಚಾರಣದೊಳಿಲ್ಲಿಬೋಕುತ್ತವೆನಲು ॥ ಹಿಂಗದಾನುಡಿಗೇಳ್ದುಸಿದ್ಧರಾಮಂಪ್ರಾಣ । ಲಿಂಗಿಯಾಂಚೆನ್ನಬಸವಂಣಕೇಳೆನಗಿಷ್ಟ। ಲಿಂಗಮಂನೇಕೆನಲ್ಕೆಸುನಗುತಲಾಚೆನ್ನಬಸವಂಣನಿಂತೆಂದನು॥೩॥ಎಂತಾಮುಟ್ಟನಿನಗೆಪರಣಲಿಂಗಮುನದ । ಭ್ರಾಂತಿಯುಳ್ಳನೆತಪಾಸ್ತ್ರಯುಸಿದಿನಬಳಿಕಲ್ಲಿ। ಸಂತತಂತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗಪಥಸಬೇಕಿಷ್ಟಲಿಂಗನೇನಿನಗಿಲ್ಲದೆ॥ಮುಂತೆರಡುಲಿಂಗಂಗಳಳವಟ್ಟಭೇದಮಂ । ನಿಂತಿಳಿಯುಪೇಳೆನಲುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಂ । **ಸಂತಸದೊಳಾಚೆನ್ನಬಸವದಂಡಾಧೀಶನೊಡನಾಗಳಿಂತೆಂದನು॥೪॥ ಅಂಗಮೂರುಳ್ಳವರಿಗಾಗಬೇಕಾಮೂ**

ರು । ಲಿಂಗಂಗಳೆನಗೆಲ್ಲರಂದದಿಂ ಬೇರೆಮೂ । ರಂಗಂಗಳಿಲ್ಲೆನ್ನ ಕಾ
ಯವೇಪೀಠವಿಶಾಪ್ರಾಣವೇ ಲಿಂಗವೆನಲು ॥ ಹಿಂಗದಾನುಡಿಗೇಳ್ದು
ಚನ್ನಬಸವಂ ಮುಷ್ಟ । ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಬಳಿಕ ಕಾಕ್ತನೇ ಭವಿಶೈವ । ನಂಗೆ
ವಲ್ಲದೆ ವೀರಶೈವನಲ್ಲೆನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ ಶೈವವೇಸ
ಕಲಶೈವಕಾಕ್ತದಿಯಾವುದಾ । ಶೈವದಿಂದಾದುದೀವೀರಶೈವಂ ಮು
ಖ್ಯಶೈವಂಗಳಿಂದೆನಲ್ಕೇಳ್ದು ನಸುನಗುತಲಾ ಚನ್ನಬಸವಂಣನೆಂದು ॥
ಶೈವದಾದಿಯಸೃಷ್ಟಿ ಬೇರೆಕೇಳಾವೀರ । ಶೈವವೇ ಬೇರೆನಲ್ಸಿದ್ಧರಾ
ಮಯ್ಯನಾ । ಶೈವದಾದಿಯನೆನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಪೇಳೆನಲು ಚನ್ನಬಸವಂ
ಪೇಳ್ದನು ॥೭॥ ಆದಡಿನ್ನಾಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀ । ನಾದಿಶೈವದ
ಸೃಷ್ಟಿಮಾರ್ಗಮಂ ಪೇಳ್ವೆಪೆಂ, ಭೇದಿಸಲ್ಕತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದಶಾಂಗುಲನೆನಿ
ಪಪರಶಿವಂಗೋಪ್ಯದಿಂದಂ ॥ ವೇದವೇದಾಂತಸಿದ್ಧಾಂತಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆ
ಸು । ನಾದಬಿಂದುಗಳಾದಿಗತಿದೂರನೆನಿಸುತಲ । ನಾದಿಕಾಲದಸರ್ವ
ಶೂನ್ಯನಾಗಿರುತಿರ್ದನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೮॥ ಪರವೆಂದು ಪರ
ಕೆ ಪರವೆಂದು ಪರತತ್ವವೆಂ । ದುರುತರಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆಂದು ಪರ
ಸುಖವೆಂದು । ಪರಮಕಾರಣವೆಂದು ಪರಮೇಶನೆಂದು ಪರತರಪರ
ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ॥ ನಿರವಯವನೆಂದು ನಿತ್ಯನದೆಂದು ನಿಶ್ಶೂನ್ಯ । ನಿರು
ಪಮನಿರಾಕಾರನೆನಿಪನಾಮಂಗಳಿಂ । ಪರಶಿವಂ ತನ್ನ ನಿಜಸುಖಸ
ಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ದು ತಿಳಿದು ಬಳಿಕಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ॥೯॥ ಪರಶಿವಂ ಚಿತ್ತದಿ
ಪವೃತ್ತಿಯಂ ನೆನೆಯಲಂ, ದುರುತರದಚಿತ್ತೆ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಾಯ್ತದರಿಂ
ದ । ಪರಮಪ್ರಾಲಿಂಗವಾಯ್ತದರಿಂ ಪರಾಶಕ್ತಿಯಾದುದವರೀರ್ವರಿಂ
ದಂ । ಉರುಸದಾಶಿವನಾದನಾಸದಾಶಿವನಿಗಂ । ದಿರದಾದಿಶಕ್ತಿಯಾದ
ಳುಬಳಿಕ್ಕವರೊಳೀಶ್ವರನಾದನಾತಗಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಾದಳವರೀರ್ವರಿಂ
ದೇನೆಂಬೆನು ॥೧೦॥ ಪರಮಹೇಶ್ವರನಾದನಾತಂಗೆ ರಂಜಿಸುವ । ಪರಮ
ಕಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವಶಕ್ತಿಯಾದಳಂ । ಬಿರದಾಮಹೇಶರಿಂದಧಿಕತರಸೃ
ಷ್ಟಿಯಾಯ್ತೆಂದಾಗತಿಳಿಯಪೇಳೆ ॥ ವಿರಚಿಸೆಲೆ ಚನ್ನಬಸವೇಶನುಂ
ದಪ್ಪಘನ । ತರದಖಿಳಸೃಷ್ಟಿಯಂ ನೀನೆಂದು ಕೇಳಲತಿ । ಕರುಣದಿಂ
ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೊಡನಾ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಂತೆಂದನು ॥೧೧॥ ಲೀಲೆಯಿಂ
ದಾಮಹೇಶಂ ವಿರಾಡ್ರೂಪಮಂ । ತಾಳಲಾತನಪಾದಗುಲ್ಫಜಂಘಾ
ಜಾನು । ವಾಲಂಕೃತವೆನಿಪೂರುಕಟಿಮಧ್ಯನಿಚಯಗಿಂ ಪಾತಾಳವು
ಕ್ಷ್ಯವಾದ ॥ ಸಾಲೆನಿಪಭೂಭುವನಸಪ್ತಮುಂ ಘನತರವಿ । ಶಾಲ
ದಿಂದುದಯಿಸಿದವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮನೀಂ । ಕೇಳಿನ್ನು ಪರಿಲೋಕದು

ಶ್ಭವಂಗಳೆನೆಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ದನು ||೧೦|| ಪರಿಕಿಸಲ್ಗರ್ಭಪ
ಸ್ವರ್ಗಮಹಾಲೋಕಾದ್ಯ। ಪರಿಲೋಕತತಿ ನಾಭಿಯುದರಂ ಭುಜಂ ಹೃ
ದಯ। ಮುರುಕಂಧರಂ ಮುಖಂ ಶಿರಮೆಂಬ ತಾಣದೊಳು ಸಂಭವಿಸಿದ
ವುಭರದೊಳು|| ಶರಧಿಯೇಳುಂ ನಿಜಶರೀರಕಾಂತಿಯೊಳಾದ। ವಿರಚೆ
ದಶದಿಕ್ಕುಗಳ್ಕರ್ಣಂಗಳೊಳ್ಸಕಲ। ಗಿರಿಸಮೂಹಂ ಪೆರಡುಮಡುಗ
ಳೊಳ್ಜನಿಸಿದವು ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ||೧೩|| ಪೊಳೆವಾಸ್ಯದೊಳು
ರುದ್ರನೆಡದಭುಜದೊಳು ವಿಷ್ಣು। ಬಲತೊಡೆಯೊಳು ಬೊಮ್ಮನಂಘ್ರಿ
ಯೊಳ್ದೇವೇಂದ್ರ। ನೊಲವಿನಿಂ ಮಾನಸದೊಳಿಂದು ರವಿ ನಯನದೋ
ಳ್ಜನಿಸಿದರು ಲೀಲೆಯಿಂದಂ|| ತ್ರಿಳಿಯಲಾ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರ್ನಖಂಗಳೊ
ಳ್ಗಳಮೂಲದೊಳು ಸಪ್ತಋಷಿಗಳುರದೊಳ್ಭಗಣ, ಕುಲವೆಸವ
ಪಣೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಮಹಾರುದ್ರರುದ್ಭವಿಸಿದರ್ಸಂತಸದೊಳು ||೧೪||
ಪರನವಬ್ರಹ್ಮರಂಗುಳಿಯೊಳ್ಚತುರ್ದಶೇಂ। ದ್ರರುಮುಭಯಪಾರ್ಶ್ವ
ದೊಳ್ಬಹುವಿಧದಶಕ್ತಿಗ। ಳ್ಬೆರಳಸಂಧಿಗಳೊಳ್ಚತುರ್ದಶಮನುಗ
ಳಾತನಂಗೈಯೊಳುದಯಿಸಿದರು || ಪರಮವೇದಾಗಮ ಪುರಾಣೋ
ಪನಿಷದತುಳ। ತರಶಾಸ್ತ್ರಸಂಕುಲಂ ನಾಣೆಯೊಳ್ಸಕಲನದಿ। ತ
ರುಣಿಯು ತಿಳಿಯಲಾನಂದಾಶ್ರುವಾರಿಯಿಂ ಜನಿಸಿದ ಸಂಭ್ರಮದೊ
ಳು ||೧೫|| ಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯಕಿಂ। ಪುರುಷ
ಸುರರೆಂಬತ್ತೆತ್ತೀಸಕೋಟಿಗಳೆಸವ। ಶಿರದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದ ಮಾರ್ಗಣ
ದರುವತ್ತಾರುಕೋಟಿರಕ್ಕಸವೀರರು || ತರತರದ ರೋಮಕೂಪಂ
ಗಳೊಳಗುದಯಿಸಿದ। ರುರುನಾಗಮುಖ್ಯನಾನಾಜನ ಮುದಾಮ
ಹೇ। ಶ್ವರನವಯವಂಗಳೊಳ್ಸಂಜನಿಸಿದುದು ಸಿದ್ಧರಾಮ ನೀ ಕೇಳೆಂ
ದನು ||೧೬|| ಮಿಗೆ ನವಗ್ರಹಮಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕತಿಳಿಯು। ಲೊಗುಮಿ
ಗೆಯೊಳಷ್ಟವಸುಗಳ್ಕಪೋಲಂಗಳೊ। ಳ್ಮೃಗಪಕ್ಷಿಜಲಚರಾದಿಗಳೆಪಾ
ದಾಂಗುಲಿಯೊಳುದ್ಭವಿಸಿದವು ಮುದದೊಳು|| ನಗಲತಾಗುಲ್ಮತೃಣ
ಕಾಷ್ಠಂಗಳಾತನಂ। ಘ್ರಿಗಳಬೆರಳಡಿಯೊಳಾದವು ಸಕಲಪಶುನಿಕರ।
ಮೊಗದುದಾತನ ಕಕ್ಷಯುಗ್ಮದೊಳ್ಪೇಳಲೇನಾತನ ಮಹಾಲೀಲೆ
ಯಂ||೧೭|| ರಾಮ ಕೇಳಾ ಮಹೇಶ್ವರನ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳೆ। ಗೀಮಹಾಸ
ಚರಾಚರಂಗಳುದ್ಭವಿಸಿಯು। ದಟ್ಟಿಮುಲೋಕದಸೃಷ್ಟಿ ತನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂ
ದಾದ ಬಳಿಕಲಾಕಲ್ಪಾಂತಕೆ|| ಆಮಹೇಶ್ವರನತುಳಲೀಲೆಯಿಂದ ಬಿ
ಳನಿ। ಸ್ಸೀಮಗಣಸಂಕುಲದ ಮಧ್ಯದೊಳ್ಪಟುತರನಿ। ಕಾಮಲೋ
ಕಪ್ರಳಯತಾಂಡವಾಡಂಬರಮನನುಕರಿಸಿದಂ ಮುದದೊಳು ||೧೮||

ಪೇಳಲೇನೆಲೆರಾಮ ಪೊಸತೆಂ ಮಹೇಶ್ವರನ| ಲೀಲಾವಿನೋದಮಂ
ತನ್ನಿಂದಜನಿಸಿದವಿ|ಶಾಲಸೃಷ್ಟಿಗಳೆಸವಪಾದಚಾರಗಳವಿನ್ಯಾಸದಿಂ
ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ|| ಧೂಳಿಪಟಮಾದ ಮಾಹರಿವಿರಿಂಚ್ಯಾದಿಜನ | ಮಾ
ಲೋಕಮಾಶರಧಿಯಾದ್ವೀಪಮಾಗಿರಿಗ | ಳೋಲೈಸಿದವು ನಿರಾಕಾರ
ಮಂಶಿವನತಾಂಡವಮನದನೇನೆಂಬೆನು ||೧೯|| ಸಾಗರದಮುಸಕದಿಂ
ದುದಯಿಸಿದಬೊಬ್ಬುಳಿಗ| ಳಾಗಳೇಘನತರಂಗದಹೊಯ್ಲಿಗಾಗಹತ|
ಮಾಗುವಂತಾಮಹೇಶ್ವರನತ್ರಿರೂಪಿನೊಳುರುಬಿದುದ್ಭೂತಮಾಯು
ವಿಂದಂ || ಜಾಗಿಯಾದಪ್ರಚರಾಚರವೀಶನಂಗದೊ| ಳೊಪ್ಪೇಗಿಕೂಡಿ
ದುದೇಕಪಾದದಿಂದಂಗುಸೊಗ | ಸಾಗಿಲೋಕಪ್ರಳಯತಾಂಡವಾ
ಡಂಬರವನಳ್ತಿಯಿಂನಟಿಯಿಸಿದನು||೨೦|| ಇಂತುಸಚರಾಚರಂಗಳು
ವಿಲಯಮಾಪಸಮ| ನಂತರದೊಳೆಸಮಾಸ್ತ್ರಶಾನರುದ್ರತ್ವಮಂ| ತಾಂ
ತಳೆದುತನ್ಮಹೇಶಂಮುದದೊಳೇಕಪಾದಾಸ್ವಯದಲೀಲೆಯಿಂದಂ||
ಸಂತೋಷದಿಂಮೆರದನೆನೆಸಿಗ್ಗರಾಮನ| ಸ್ವಾಂತಜರುಷಟಕೇಳ್ಗೆ
ಚನ್ನಬಸವೇಶನೀಂ | ಮುಂತ್ರೀಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂತಾದುದುಸುರೆನ
ಲ್ಪೇಳ್ದಂಸವಿಸ್ತರದೊಳು||೨೧|| ಇಂತಿಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣ
ಮಂ| ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗೆ ಮಾ| ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇ
ಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂ
ಸಕಲಭೋಗಮನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ||೨೨||

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೨ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ಮುರಳಿಮಾಹೇಶ್ವರಂತನ್ಮಹಾಸೃಷ್ಟಿಯಂ | ವಿರ
ಚಿಸಿಯುಮಾಮಹೇಶ್ವರಲೀಲೆಯಿಂವೃಷಭ | ವರವಾಹನದ
ಲೀಲೆಯಿಂಮೆರದಕಥನಮಂಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು||

ಪದ|| ಚಂದ್ರಾರ್ಧಚೂಡವೃಷಭೇಂದ್ರವಾಹನದಾನ| ವೇಂದ್ರಮದ
ಕುಂಜರಮೃಗೇಂದ್ರಸನ್ನುತಸುಗುಣ| ಸಾಂದ್ರಕಮಲಾಸನೋಪೇಂ
ದ್ರನಮಿತಪದಾಬ್ಜಚಂದ್ರಕಾಂತೋಪಮಾಂಗ|| ಇಂದ್ರಾಭಿನುತವರಫ
ಣೀಂದ್ರಭೂಷಣಹಿಮಗಿ| ರೀಂದ್ರವರತನುಜಾಸ್ಯಚಂದ್ರಸುಚಕೋ
ರಪಮ| ಥೇಂದ್ರಪರಿವಾರಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನತಬೃಂದಮಂಪಾಲಿ
ಸೊಲ್ದು||೧|| ಆಮಹೇಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂಪ್ರಕೃತಿವಿಕರಿಸಿ| ತತ್ತಮಹಾಪ್ರ
ಕೃತಿಯಿಂದಂಮಹತ್ತುದಿಸಿತಂ| ದಾಮಹತ್ತಿನೊಳಹಂಕಾರಮುದ್ಭ

ವಿಸಿದುದು ಮೋಣಹಂಕಾರದಿಂದಂ॥ ತಾಮಸಂಸಾತ್ವಿಕಂತೈಜಸಂಗ
ಳ್ಳಳಿಕ್ತಾಮಹಾವೈಕಾರಿಕಂಗೂಡಿಜನಿಸಿದವು। ರಾಮಕೇಳೀಗುಣಂ
ಗಳಿಗೊಡೆಯರಾಗಿಪ್ಪದೇವತೆಗಳಂಪೇಳ್ವೆನು॥೧॥ಪರಮಹೇಶ್ವರನ
ಪಣೆಯಿಂದೆತಾಮಸವನನು। ಕರಿಸಿಸಂಜನಿಸಿದಂರುದ್ರನಾಶಿವನಘ
ನ। ತರನಾಮಭುಜದಿಂದೆಸಾತ್ವೀಕಗುಣವನನುಕರಿಸಿದಂವಿಷ್ಣುಬ
ಳಿಕ॥ ಇರದಾಶಿವನಬಲವಭುಜದೆತ್ತೈಜಸವನನು। ಕರಿಸಿಜನಿಸಿದ
ನಜಂವೈಕಾರಿಕೆಯೊಳಿನ್ನು। ಪರಮಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರೂಪರಸಗಂಧಂಗ
ಳಾದವವರಿಂದೆಬಳಿಕ॥೨॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂಗಗನಾನಿಲಾಗ್ನಿಜಲಭೂಪಂ
ಚಭೂತಮುದಿಸಿದವುಪರಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂಬಿರದೆ। ವಾತಮುರೆಪಱ
ಟಿಸಲ್ತಿರಪಾದುದಾಗಸಂತದಾಗ್ನಿತಸಂಗದಿಂದಂ॥ ವಾತಸಖನುದಕ
ಮಂಕೂಡಲ್ಕೆಕುದಿಕುಬಿಗು। ಭೂತಳದೆಕೂಟದೆಹಿರಣ್ಮಯದತೇಜ
ದಿಂ। ದಾತಪ್ತಭೂಜಲದಬೊಬ್ಬುಳಿಯೊಳೊಂದಂಡಮಾದುದದನೇ
ವೇಳ್ವೆನು॥೪॥ ಪರಿಕಿಸೆತದಂಡವೈವತ್ತುಕೋಟಿಯಸುವಿ। ಸ್ತಾರ
ವದುವೆಮೋಣಂಡದೀರ್ಘದುಮಡಿಜಲಂ। ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿಹುದುಜಲದೀ
ರ್ಘದುಮಡಿಯಗ್ನಿಬಳಸಿಹುದುನಿಬಿಡಮಾಗಿ॥ ಮರುತಸಖನೀರ್ಘ
ದುಮಡಿವಾಯುವಮೆಗಾಹಿ। ಸಿರಲುದಂಮರುತನೀರ್ಘದುಮಡಿಯಾಗ
ಸಂ। ಪರಬಿನೊಳುಸುತ್ತಿರಲ್ಕಾಗಸವ ನೊಡನಹಂಕಾರಮದುಬಳೆ
ಸಿಪ್ಪುದು॥೫॥ ಮತ್ತಹಂಕಾರಮಂಬಳೆಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದುಮ। ಹತ್ತಾ
ಮಹತ್ತನವ್ಯಕ್ತಪ್ರವೇಷ್ಟಿಸಿ। ಗ್ದತುಸಪ್ತಾವರಣಮಿಂತುಹರನಾಜ್ಞೆ
ಯಿಂಮಧ್ಯದಂಡಮನೆಸ್ಸೊಕ್ಕು॥ ಬಿತ್ತಿಕಮಲಜನೊಡೆಯಬೊಮ್ಮಾಂ
ಡಮೆಂಬುದಾ। ಯಿತ್ತುಪೆಸರದಕಾಮಹೇಶ್ವರಂಮಿಗೆಯೋಚಿ। ಸು
ತಿರ್ದನೆನ್ನ ಪಣೆಯಿಂದಾದರುದ್ರನೇತನ್ನಸ್ವರೂಪವೆಂದು॥೬॥ ಸೃ
ಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಮಮ್ಮಾಳ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯ। ಮುಷ್ಟಿಮಂಟೀತಂಗೆನು
ತ್ತಾಮಹೇಶ್ವರಂ। ಹೃಷ್ಟಮಾನಸನಾಗಿಹರಿಯಜರೊಳೀತನೇನಿ
ಮಗೊಡೆಯನೆಂದುಪೇಳಿ॥ನಷ್ಟವಿಲ್ಲದಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟರುದ್ರಗಂ। ದಿಷ್ಟವೆ
ನಿಸುವಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಾಗಲ್ಕೊಡಿ। ದೃಷ್ಟದಿಂಪರಶಿವಸದಾಶಿವಾದಿಗ
ಳನಾಮಂಗಳಂತಾಂತಳೆದನು॥೭॥ ಪರಶಿವಂಶಿವನೆನಿಪ್ಪರಡುನಿಷ್ಕ
ಲತತ್ವಮುರುಸದಾಶಿವನೀಶ್ವರಂಸಕಲನಿಷ್ಕಲಂ। ಪರಮಹೇಶ್ವ
ರನಾದಿರುದ್ರರೆಂದೆನಿಪರೇಕೇವಲಂಸಕಲತತ್ವಂ॥ ಪರಿಕಿಸೆಸದಾಶಿ
ವಂಪಂಚನಾದಾಖ್ಯಮಂ। ಧರಿಸಲೀಶ್ವರನಂಗಲಷ್ಟತನುವಂತಾಳ್ದ
ನಿರದಾಮಹೇಶ್ವರಂಪಂಚವಿಂಶತಿಲೀಲೆಗಳನಾಂತನೇನೆಂಬೆನು॥೮॥

ಆಮಹಾರುದ್ರಂ ಕೃಪೆಯಾಶಕ್ತಿಯೊಳ್ಕೂಡಿ। ಪ್ರೇಮದಿಂ ವರಮಹೇ
ಶ್ವರನಾಮದಿಂದೊಲ್ದು । ಸೋಮಾದಿಪಂಚವಿಂಶತಿಲೀಲೆಯಂತಳೆದ
ನೆನೆಸಿದ್ದ ರಾಮಸಂದು ॥ ಈಮಹಾಲೀಲೆಗಳನೆನಗೆವಿಸ್ತರಿಸೆನಲು।
ರಾಮ ಕೇಳೈ ರುದ್ರನಜನನೊಲವಿಂಕರೆದು। ನೀಮಾಡು ಸೃಷ್ಟಿಯನೆ
ನಲ್ಕಾಗದಬುಜಜಂ ತಪಿಸಿದಂ ಶಿವನಕುರಿತು ॥೯॥ ದೇವನೀತನಸತಪ
ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೆನೆ ಸುರಾ। ಜೀವಪೀಠಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದೆನ್ನಿಂ ಸುತರ। ನೀ
ವ್ವದೆನೆ ಸನಕ ಸನಂದನ ಸನತ್ಸುಜಾತ ಸುಜಾತನುಮೊಪ್ಪುವ॥ ಕೋ
ವಿದಸನತ್ಕುಮಾರಾದಿಮಾನಸಸುತರ। ನಾವಿಭು ಪಿತಾನೊಲಿದು ಕೊ
ಟ್ಟು ನಿರವಯನಾಗ । ಳಾವೇಳೆಯೊಳ್ಕಕ್ಕಳಂ ಕರೆದು ಕಮಲಜಂ ಸೃ
ಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡೆಂದನು॥೧೦॥ ಒಲ್ಲೆವಾಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಲ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಯಂ।
ಬಲ್ಲೆವೆಸಟನವರದಿನ್ನಿನಗೆ ಸುತರಾಗಿ। ಯುಲ್ಲಾರಹಸ್ಯಮಂ ನಿನ್ನಿಂದ
ಲೇತಿಳಿದು ಸಂಸಾರಬಂಧದೊಳಿಗೆ॥ ಬುಲ್ಲರಾಗಪೆವೆಂತೆನುತ್ತಂ ತಪೋ
ವನಕೆ। ಮೆಲ್ಲನಡಿಯಿಟ್ಟರಿವರಿತ್ತಲೀಕಮಲಜಂ। ನಿಲ್ಲದೆ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಿ
ವ್ಯಾಸಾಸಿರ್ವರುಷಕಭವನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು ॥೧೧॥ ಪರಶಿವಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ಮಾಗಿ ವರವೇನೆನೆ। ಲ್ಪರಸಿಜಭವಂ ಕಾಣುತೆಲೆದೇವನೀವೆತ್ತ। ವರ
ಮಾನಸಾತ್ಮಜತರ್ತಪಕ್ಕೈದಿದರು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದೆನ್ನಿಂದಲೆನಲು॥ ಕರು
ಣದಿಂದೀಶನಜನೊಡನೆಂದನಿನ್ನೀಶ। ರೀರದಿಂ ಮಕ್ಕಳಂ ಪಡೆದು ಸೃ
ಜಯಿಸುವುದೆಂ । ದೊರೆದು ನಿರವಯನಾಗಲಜನಳ್ತಿಯಿಂದೆ ಮಕ್ಕಳ್
ಪಡೆಯಲನುವಾದನು ॥೧೨॥ ಮನದೊಳ್ಮರೀಚಿ ನಯನದೊಳ
ತ್ರಿಯಾಸ್ಯದೋ। ಳ್ಜನನು ತಾಂಗೀರಸ ಪುಲಸ್ತ್ಯನಾಕಿವಿಯೊಳಾ। ತ
ನನಾಭಿಯಿಂ ಪುಲಹನುರುಹಸ್ತದಿಂದೆ ಕ್ರತು ಚರ್ಮದಿಂ ಭೃಗು ಪರಣದಿಂ
ದ॥ ಅನಘನೆನಿಸುವ ವಸಿಷ್ಠಂ ದಕ್ಷನುಂ ಗುಟದೆ। ಜನಿಸಿದರ್ಪೇಳಿದೀ
ಯೊಂಬತ್ತುಮಂದಿಮಂ। ತ್ರಿಸುತ ಸೌಲದೆ ತನುಜರಂ ಪಡೆಯಲುದ್ಯೋ
ಗಿಸಿದನಜಂ ತಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೩॥ ತೊಡೆಯಿಂದ ನಾರದಂ ಧರ್ಮನಾ
ವಿಧಿಯ ಬಲ | ಗಡೆಯ ಮೊಲೆಯಿಂದನೆಳಲಿಂದ ಕರ್ದಮನಾತನೊಡೆ
ಲಿಂದಿವಾರಾತ್ರಿಗಳ್ಮೊರೆಯೆ ಗಾಯತ್ರಿಮುಂತಾದ ಛಂದಂಗಳು॥ ನುಡಿ
ಯುಲಗಣಿತಮಾದವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂ ಜನಿಸೆ । ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳನಜಂ ಕರೆದು
ಸೃಷ್ಟಿಯನಿನಿಬರೊಡರಿಚಿಸೆನಲ್ಕೆ ಯೋಚಿಸಿಯುವರ್ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂ
ದಾಗದೆಂದರಂದು ॥೧೪॥ ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಕಮಲಜಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾಕ್ಷಣಂ।
ನೆನದು ಹೃದಯದೊಳಾ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಂ ಕೂರ್ತು। ಘನತರ ತಪಸ್ಸಿ
ನಿಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಲ್ಕಾ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ॥ ವನಜಸಂಭವನಿನಗೆವ

ರೆವದೇಂಬೇಡೆನಲು । ಮನದೊಳಗೆಗುಡಿಗಟ್ಟಿತತ್ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಂ।
ವಿನಯದಿಂಕೊಂಡಾಡಿದಂಸರೋಜಾನನಂಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥
ಚಿತ್ತೈಸುತಾಯೆನೀಂಪರಶಿವನೊಳೊಂದಿರಲು। ಬಿತ್ತರಿಸಲಘಟಿತಂ
ಸೃಷ್ಟಿನೀನೆನಗೆವರ।ವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಪ್ಪುದೆನ್ನಸುತದಕ್ಷನುದರದೊಳುನೀಂ
ಜನಿಸಿಲೀಲೆಯಿಂದಂ ॥ ಮತ್ತಾದಿರುದ್ರಂಗೆವಧುವಾಗಳೆಮ್ಮೊಳಗಿ।
ರುತ್ತಿರ್ಪಶಕ್ತಿಗಳ್ಸ್ತ್ರೀಯರಪ್ಪರ್ತಂನಿ। ಮಿತ್ತಮಾಕೆಗಳದಸೆಯಿಂದ
ಲೀಸೃಷ್ಟಿಯಂಮಾಡುವೆಂತಾನೆಂದನು॥೧೬॥ ಲೇಸಾಗುದೈಬ್ರಂಹದ
ಕ್ಷಂಗೆಬಂದಾಂವಿ। ಲಾಸದಿಂಮಗಳಪ್ಪೆನೀಂನಿನ್ನೊಳೊಂದಿರ್ಪೆ। ಭಾ
ಸುರದವರಶ್ಶಕ್ತಿಯಂಬಹುಷ್ಕರಿಸಲ್ಕೆವಾಗ್ದೇವಿಯೆಂದಿನಿಪಳು॥ ಆಸತಿ
ಯಳೊಂದಿನೀನೀಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂಬೇ। ಸರದೆಮಾಡೆಂದುನೇಮವಿ
ತ್ತುಘೋರೋ।ಪಾಸನನನಳ್ಕರಿಂಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಶಕ್ತಿಯಂತರ್ಧಾನದಿಂ
ಪ್ಪೋದಳು॥೧೭॥ ಇಂತೆಂದುಶಕ್ತಿಬಯಲಾಗೆಕಮಲಾಸನಂ। ತಾಂತೆ
ನ್ನಭಾರತಿಯೊಳೊಲವಿನಿಂಕೂಡಿರುತ । ಸಂತಸದೆಶತರೂಪೆಸ್ವಾ
ಯಂಭುವಂಪಡೆದುದಂಪತಿಗಳಂಮಾಡಲು॥ ಅಂತವರ್ಗುತ್ತಾನಪಾ
ದಂಪ್ರಿಯವ್ರತಂ । ಪಿಂತೆಯಾಕೂತಿಯುಂದೇವಹೂತಿಯುಮೆಸವ।
ಕಾಂತೆಪ್ರಸೂತಿಯೆಂಬೈವರುದಿಸಿದರೊಲ್ದುಸ್ವಾಯಂಭುವಮನುಗಾ
ಗಳು ॥೧೮॥ ಇವುತಾಪ್ರಸೂತಿದಕ್ಷಂಗೆಸತಿಯಾಗಲಂ।ದುರುಕೃಯಾ
ಶಕ್ತಿಯಾಕೆಯಗರ್ಭದೊಳುಜನಿಸಿ। ಪರಮೇಶ್ವರಂಗೆದಾಕ್ಷಾಯಣಿ
ಯನೀಯಬೇಕೆಂದಜಂತಪಿಸುತಿರಲು॥ ಪರಶಿವಂಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿವರ
ಮೇನೆನಲು। ಕರುಣನಿಧಿನೀನೆಂನನಂದನನನಂದನೆಗೆ । ವರನಾಗಿದಿ
ನದಿನದೊಳೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟುಪೊರೆಯೆನಲುಕೈಕೊಂಡನು॥೧೯
ಇರದೆದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯನೋಡಿಸರ್ವೇಶ್ವರಂ । ಹರುಷದಿಂಮದುವೆ
ಯಾದಂಮಹಾವಿಭವದಿಂ।ದಿರುತಬೊಮ್ಮಾಂಡದಿಂಪೊರಗೆಶಿವಲೋಕ
ಮಂನೆನದಮಾತ್ರದೊಳ್ಕಾಣಿಸಿ ॥ ಒರೆಯಲಸದಳಮಾಮಹೇಶ್ವರನ
ರಂಜಿಸುವ। ಗುರುತರಸಭಾಮಂಟಪವನದರೊಳೆಂದುಸುಖ।ಮಿರು
ತ್ತಿರ್ದನಳ್ತಿಯೊಳುಮಾಹೇಶ್ವರಲೀಲೆಯಿಂದೆಬಳಿಕೇನೆಂಬೆನು॥೨೦
ಪರಶಿವಂಸಕಲಬೊಮ್ಮಾಂಡಭರಭಾರಮಂ.ಧರಿಸಿರ್ಪೆನೆನ್ನಧರಿಸು
ವರಾರೆನುತ್ತನಿ। ರ್ಧರಿಸಿತನ್ನಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ದಧರ್ಮಮಂನೆ
ನೆಯಲಾಸದ್ಧರ್ಮವೆ॥ ಪರಮತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿನಿಂದಡಿಗೆ
ರಗೆ। ಕರುಣದಿಂದೆತ್ತುತೆಲೆಧರ್ಮವೇನಿನ್ನನಾಂ।ಧರಿಸಿಪ್ಪೆನೆನ್ನನೀಂ
ಧರಿಸೆನಗೆನಿನಗಾವಗಂಭಿನ್ನವಿಲ್ಲೆಂದನು ॥೨೧॥ ಪುಂಗವಾಕಾರದಿಂ

ದೇವನೀಂಧರಿಸೆನೆಪ। ದಂಗಳೇವೇದನಾಲ್ಕಾಯ್ತುಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು। ಷಡಂಗೆತನುತ್ರಯಂ ನಾದಬಿಂದುಕಳಾಳಿಯಾದಿ ಯಮುನಾದಿಯೆರಡು॥ ಶೃಂಗಂಶಿರಂಪ್ರಣವಮುಖಾಸ್ಯಪಂಚಾಕ್ಷರಿವೃ। ಷಂಗೆವೇದಾಂತಂ ಪಿಣಿಲ್ಪ್ರಕೃತಿಸುತೀರ್ಥವಮಂ। ತ್ರಂಗಳೇರೋಮಂಶಿವಾಗಮಂಪ್ರಾಣಮಿಂತಾದಿವೃಷಭಂಮೆರೆದನು ॥೨೨॥ ಈತೆರದೆಪ್ರಣವಸ್ವರೂಪಾದವೃಷಭನಂ। ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೇರಲ್ಕೆ ವೃಷಭವಾಹನನೀಲೆ। ಭೂತನಾಥಂಗಾದುದುಮುಸಹಿತಶಿವಲೋಕದರಮನೆಯೊಳೊಲಿದಿರುತ್ತಿಂ। ಆತರಣಿಶತಕೋಟಿತೇಜನಾಗಳುಪ್ರಮಥ। ಜಾತಮಂತನ್ನಿಂದೆಪಡೆದವಗಳೊಡನೆವಿ। ಖ್ಯಾತಸುಖಸಂಕಥಾಕೇಳಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿದಂನಾನಾವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥೨೩॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮುಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೪॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೨ನೇಸಂಧಿಮುಗಿಯಿತು

೩ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವರಮಹೇಶಂಗುಮೆಯನಿತ್ತುಬಳಿಕಾದಕ್ಷ। ನಿರದೆ
ಪೆಣ್ಣರುವತ್ತುಮಂಪಡೆಯಲವರ। ಪುರುಷಸಂಯೋಗದಿಂ
ದಖಿಳಸಚರಾಚರಂಜನಿಸಿತ್ತದೇನೆಂಬೆನು॥

ಪದ॥ ಪಾಪಹರವಿಪುಳಪ್ರತಾಪಘನತರಮೇರು। ಚಾಪವಿಲಯಪ್ರಬಲಕೋಪಸನ್ನುತದಿವ್ಯ। ರೂಪಮೋಹನಪುಷ್ಪಚಾಪವಿಗ್ರಹಭಸಿತಲೇಪಗಿರಿಜಾಕಲಾಪ॥ ಗೋಪವಾಹನಕೃಪಾಲಾಪಸುರವಂದ್ಯನಿ। ರ್ಲೇಪವರಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪಜಯಪಂಪಾವಿ। ರೂಪಾಕ್ಷಭಕ್ತರಯಾಪೇಕ್ಷನತರಂಸದಾಪಾಲಿಸಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೧॥ ಇನ್ನಾಲಿಸೈಸಿದ್ಧರಾಮಪಂಕಜಭವಂ। ತನ್ನಸುತದಕ್ಷನಂಕರೆದುನೀಂಸೃಷ್ಟಿಯಂಚೆನ್ನಾಗಿಮಾಡೆನಲ್ಪಂಚಜನನಾತ್ಮಜೆಯಸಿಕ್ನಿಯೊಳ್ದಕ್ಷನಂದು॥ ನನ್ನಿಯಿಂಹತ್ತುಸಾವಿರಮಂದಿಹರಿಯಶ್ವ। ರನ್ನಲಿದುಪಡೆದುಸೃಷ್ಟಿಯನೆಸಗಿಸಲ್ನಾರ। ದನ್ನೋಡಿಸಂಸಾರಬಂಧಕೊಳಗಾಗಬೇಡೆಂದುತಪಕ್ಕೈದಿಸಿದನು ॥೨॥ ಅಕ್ಕೆನಿನ್ನಾರದಂಬೋಧಿಸೆತಪೋವನಂ। ಬೊಕ್ಕರವರಾಕ್ಷಣಂದಕ್ಷನಿದನರಿದುತಾಂ। ಮಕ್ಕಳವಿಯೋಗದಿಂದೆದೆಗಡದೆಮತ್ತೆಚಪಲಾಶ್ವರಂಪಡೆದವನು॥ ಮಕ್ಕಳಿರಸೃಜಿಸಿ

ನೀವೆನಲವಸೃಷ್ಟಿಸುವ । ದಕ್ಕಜರ್ಗಿಸೆನಾರದಂಬಂದವರ್ಗಳಂ ಸಿಕ್ಕದಿರಿದಕ್ಷನಿಕ್ಷುವಬಲೆಗೆನೀವೆಂದು ತಪಕ್ಕೈದಿಸಿದನವರನು॥೩॥ ನಾರದನತಾಳಿಯಿಂ ಬಿತ್ತಂಡದಾತ್ಮಜ । ದೂರ್ರವಾಗಲ್ಕೆರಳಿದಕ್ಷನೆಲವೋಖೂಳೆ। ನಾರದವುದೀಯ ನಂದನರನಿರಗೊಡೆಮೂರುಮು ಕಾಲ್ಗಳಿಗೆಯೊಮ್ಮೆಯುಂ॥ ಧಾರುಣಿಯೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ಸ್ಥಿರನಾಗದೊಡನೊಡನ । ಕಾರಣಂತಿರುಗಿಜಗಳೆಗಳೆನೇಗಂಟಕ್ಕು । ಕೂರಹೋಗೆಂದು ಶಾಪವನಿತ್ತುಂ ಪೆಣ್ಮಕ್ಕಳಂಪಡೆಯಲನುಗೈದನು॥೪॥ ಒರವೆನಾಲಿಸು ಸಿದ್ಧರಾಮದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮ । ನಿರದೆಸಿಕ್ಕಿಯೊಳ್ಳೈದೆಪಡೆದುಮುತ್ತರುವತ್ತು। ತರುಣಿಯುರನಿತ್ತನಾಧರ್ಮಂಗೆಹತ್ತನಿಪ್ಪತ್ತೇಳೆಚಂದ್ರಮಂಗೆ ॥ ಗರುವಕಶ್ಯಪಗೆಹದಿಮೂರತ್ರಿಮರಿಚಿಯಾಂ। ಗಿರಸಂಪುಲಸ್ತ್ಯಪುಲಹಕ್ರತುವುಷ್ಟ್ಯಗುವಸಿ। ಷ್ಠರಿಗೋರ್ವರಿಂಗೋರ್ವರಂ ಕೃಶಾಶ್ವಂಗೀರ್ವರಂಕೊಟ್ಟನಳ್ತಿಯಿಂದಂ॥೫॥ ಧರ್ಮನಸತಿಯರರುಂಧತಿಯಾಮೆಲಂಬೆಯು । ನಿರ್ಮಳೆಮರುತ್ವತಿಸುಭಾನುಸಂಕಲ್ಪೆಯು। ಪೆರ್ಮೆಯುಮುಹೂರ್ತೆಸಾಧ್ಯೆಯುವಿಶ್ವೆವಸುವೆನಿಪನಾಮಂಗಳೆವರಸುತರು ॥ ಕೂರ್ಮೆಯೊಳೆರುಂಧತಿಗೆಕಿನ್ನರಯರ್ಪುಗಂ । ಕರ್ಮರಹಿತಂಸಂದಿಲಂಬೆಗೆಸಿಡಿಲ್ಮಿಂಚು। ಮರ್ಮಜ್ಞೆಯಾಮರುತ್ವತಿಗಂಮರುತ್ತುಗಳಾಭಾನುವಿಗೆಸಿದ್ಧರ್ಕಳು॥೬॥ ಎಸವಸಂಕಲ್ಪೆಗಂಸಂಕಲ್ಪರಾದರಾಬಿಸಜಲೋಚನೆಮುಹೂರ್ತೆಗೆಮುಹೂರ್ತರಾಸಾಧ್ಯೆ । ಗೆಸವಸಾಧ್ಯರ್ವಿಶ್ವೆಗಂದುವಿಶ್ವೇದೇವರಾವಸುವಿಗೆಂಟುಮಂದಿ॥ ವಸುಗಳಾದವರ್ಸುಗಳಾಪದ್ಮವಸೋಮಧರ । ಸೊಸನಸಿಖಪತ್ಯೂಷರುಂಪ್ರಭಾಸನುಮೆನಿಪ। ಜಸವಡೆದರಷ್ಟವಸುಗಳ್ಮೇಣಪ್ರಭಾಸಂಗೆವಿಶ್ವಕರ್ಮಂತನುಜನು ॥೭॥ ಮರಿಚಿಸಂಭೂತೆಯಗರ್ಭದಕಶ್ಯಪಗೆಸವ। ತರುಣಿಯರ್ಪದಿಮೂರ್ವರದಿತಿದಿತಿದನುತಾಮ್ರೆ। ವರವಿನತೆಸುರಸೆಧರೆಕದ್ರುನುತಸುರಭಿಸಸೆಯಿರೇವಂತೆ ಮುನಿಯರಿಷ್ಟೆ॥ ಪರಿವಿಡಿಯುಲವರವರಸುತರನಾಮಂಗಳಾ। ತರಳೆಯರಪೇರ್ಗಳಂಕ್ರಮದಿಂದೆಕೇಳೆಂದು । ಕರುಣದಿಂಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆಮಗುಳಿಂತೆಂದನು॥೮॥ಧಾತನರ್ಯಮನಂಶುಮಾನ್ವರುಣನಿಂದ್ರಮ್ಮಹಾತಿಬಲಮಿತ್ರಂರವಿತ್ವಷ್ಟ್ರವಿಷ್ಣುಸಂ। ಜಾತಗುಣನಿಧಿವಿವಸ್ವತನೆಸವಪೂಷನಾಪರ್ಜನ್ಯನೆಂಬಿನಿಬರು ॥ ಖ್ಯಾತರಾದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರವರೊಳಗೆಪುರು। ಹೂತಶಚಿಯುರ್ಗವಿದುಷಂಜಯಂತಂಋಷಭ। ರೋತುಸಂಭವಿಸಿದರ್ವರುಣಂಗೆವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರಂಸುತನಾದ

ಸೂ|| ಆವಿವಸ್ವತಸಂಜ್ಞೆಗಳೆಸಂಭವಿಸಿದ । ವೈವಸ್ವತಂಯಮುಂ
ಯಮುನೆಯುಂಛಾಯೆಯೊಳ್। ಸಾವರ್ಣಿಶನಿತಪತಿಗಳ್ಜನಿಸಿದರ್ಸಂ
ಜ್ಞೆಗಾದವರಛಾಕೃತಿಯೊಳು || ತಾವಾದರಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೀರ್ವ
ರುಂ । ಭಾವಿಸಲುನಿಮಿಯುಶಾಪದೆಮಿತ್ರವರುಣಗೆ । ದೇವಾಂಗ
ನಾಸಂಗದಿಂವಸಿಷ್ಠಾಗಸ್ತ್ಯರುದಿಸಿದರ್ಕುಂಭದಿಂದಂ ||೧೦|| ದಿತಿಯಾ
ತ್ಮಜಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ । ರತಿಭಯಂಕರರೂಪೆಸಿಂಹಿಕೆ
ಯೆನಿಪ್ಪೀರ್ವರ್ಸ|ಸುತೆಯಾದಳಾಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿಗುದರದೊಳುವತ
ಪ್ರಹ್ಲಾದಮುಖ್ಯ || ಸುತಸಹಸ್ರಂಪ್ರಹ್ಲಾದಶಿಷ್ಯಾಳೆಯು। ಗತಿ
ತಿಶಯವಿಲೋಚನನಿಕುಂಭಕುಂಭಜರ್ನಿಸ|ಲತುಳಸಾಹಸಿವಿಲೋ
ಚನಗೆಬಲಿಯಾಬಲಿಗೆಬಾಣಾಸುರಂಜನಿಸಿದಂ ||೧೧|| ಪರಿಕಿಸಲ್ಬಾ
ಣಂಗೆಘನದೆಗಂನಮುಚಿಸಂ । ವರಣನುಂವಿಪ್ರಜಿತುವಂಪುಲೋಮಾ
ದಿಖಳೆ| ರಿರದೆಸಂಜನಿಸಿದನಾಗಲ್ಯಕತ್ತಿವಂದಿಯಾಸಿಂಹಿಕೆಗೆವಿಪ್ರಜಿ
ತುಗೆ || ನರಕಸೊಭಾರ್ನುವಾತಾಪಿಲ್ವಲಾದಿಗ|ಳ್ಧರೆಯೊಳುದಿಸಿಡ
ರೀಶವರದಿಂದಲಂಧಕಾ । ಸುರನುಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷದೈತ್ಯಂಗೆಮಗನಾದ
ನೆಲೆರಾಮುಕೇಳೆಂದನು||೧೨|| ಇಂತೆಸೆವಕನಕಾಂಬಕಂಗೆಯುಂಪದಾ
ನವಿಗೆ। ಸಂತಾಪನಂಶಕುನಿಜರ್ಝರಮುಹಾನಾಭ । ಮುಂತಾದವ
ರ್ನುವಿಗುದಿಸಿದರ್ತಾರಕವದಾತಮುಯುಶಂಖಶಿರರು|| ಅಂತಕೋಪ
ಮಗಗನಮೂರ್ಧ್ನಿಶಕುನಿವಿವಾದ|ಮುಂತೆಶತಮಾಯುವೃಷಪರ್ವವಿ
ದ್ರಾವಣಸು । ರಾಂತಕಮರೀಚಿದುಂದುಭಿವಿರೂಪಾಕ್ಷರುಗ್ವಾಜ್ರನಾ
ಭಾದಿಖಳರು||೧೩|| ಶರಭಗಜಶಿರನಮುಚಿವಿಪ್ರಜಿತುಕಪಿಲಶಂ|ಬರ
ಹಯಗ್ರೀವವೈಶ್ವಾನರರ್ಕ್ಯಬಲನುಂ|ದುರುಳವಾಮನಕೇತುವಿಕ್ಷೋ
ಭಣಾದಿಗಳುನೂರ್ವರಾದರುತಾವೈಗೆ|| ಖುರವೊಂದನುಳ್ಳುಖುರತುರ
ಗಾದಿಗಳ್ಪಕ್ಷಿ|ಪರಿಯಾಯುವಿನತೆಗರುಣಂಗರುಡನುಂತನುಜ| ರರು
ಣಶ್ಶೋಣಿಕೆಯರ್ಗೆಸಂಪಾತಿಯುಂಜಟಾಯುವುಮೆಂಬರುದಯಿಸಿದ
ರು ||೧೪|| ಸುರಸೆಗಂಪಲವುಪಕ್ಷಂಪಲವುಶಿರಮನು|ಳ್ಳುರುಗಂಗಳೊಂ
ದುಸಾವಿರಮುದಿಸಿದವುಕದ್ರುವಿ| ಗುರುಪತಿಶೇಷವಾಸುಗಿಕಂಬಳಾ
ಶ್ವತರರೆಸವಕರ್ಕೋಟಕಾಳಿ||ನಿರುಪಮವಿಷದಶಂಖಪಾಳತಕ್ಷಕಸ
ನಿಷ್ಠುರಮುಹಾಕರ್ಕೋಟಮಣಿಯಾದಿಯಾದಸಾ|ಶಿರಫಣೀಂದ್ರರ್ಜ
ನಿಸಿದರ್ಧರೆಗೆಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯರ್ಕ್ಕಮಾರಕರಾದರು||೧೫|| ಸುರಭಿಗಮೃತಂ
ಕಾಮಧೇನುವುಂಪಶುಗಳುಂ ।ನಿರುತಮಹರ್ಷಿನಿಕರಮಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀ
ಯರುಂ । ತರತರದೊಳಾದರಿರೆಯಂಬಳಿಗೆಗಿರಿತರುಲತಾನಿಕರಮುಂ

ದ್ಭವಿಸಿತು॥ ತರುಣಿಸಸನೆಗೆಯ್ದುಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ್ಜನಿಸಿದರ್| ಪುರವೆ ಮಾ
ನಿಗೈರಾವತಾದಿಕರಿಜಾತಿಯುಂ| ಹರಿಮುಖ್ಯಮೃಗಕುಲಂ ಕ್ರಿಮಿಕೀ
ಟಕಾದಿಗಳು ಜಲಚರಗಳುದಯಿಸಿದವು॥೧೬॥ ದಿತಿಯೊಳ್ಮರುದ್ಗಣವ
ರಿಷ್ಟೆಗಂ ಗಂಧರ್ವತತಿಯಾಯ್ತು ರಾಮುಕೇಳ್ಕಶ್ಯಪನದೆಸೆಯಿಂದ | ಮು
ತ್ತುಳತರಸೃಷ್ಟಿಯಾದುದು ಮುಂದೆ ಕೇಳತ್ರಿಯನಸೂಯೆಗೊಗೆದರಂ
ದು॥ ನುತಚಂದ್ರದತ್ತದುರ್ವಾಸನಂಗೀರಸಂ | ಸ್ಮೃತಿಗೆಗುರುಸಂವರ್ತ
ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬ| ಸುತರಾದರಾ ಪುಲಸ್ತ್ಯಪ್ರೀತಿಗಳ್ಗುದಿಸಿದಂ ವಿಶ
ವಸ್ಸುವಾಗ॥೧೭॥ ದೇವವರ್ಣೆಗೆ ಧನೇಶಂ ಸುತಂ ಕೈಕಸೆಗೆ| ರಾವಣಾ
ಕುಂಭಕರ್ಣವಿಭೀಷಣನೆಂಬ| ಮೂವರುಂ ಶೂರ್ಪನಖಿಯುಂ ರಾವಣಾ
ಸತಾಯುಪಿತೃವಂಶವೆಂತುಟೆನಲು ॥ ಭಾವಿಸಲ್ಕಜನೊಂದುಕೋಣ
ನನಿರ್ಮಿಸಲದರೊ|ಳೇವಿಗಡಹೇತಿಪ್ರಹೇತಿಯೆಂಬವರಾದ| ರೇವೇ
ಳ್ವೆನಾಪ್ರಹೇತಿಗೆಯುಮುನೆಗಂ ವಿದ್ಯುತ್ಕೇತುಮಗನಾದನು॥೧೮॥
ಆತನರ್ಧಾಂಗಿ ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಗುದಿಸಿದಂ | ಪಾತಕರಹಿತನೀಶಭಕ್ತಂ
ಸುಕೇಶಿಮು| ತ್ತಾತಂಗೆ ದೇವವತಿಗಾದರ್ಸುಮಾಲಿಯಂ ಮಾಲಿಯುಂ
ಮಾಲ್ಯವಂತಂ॥ ಈತೆರದಮಾಲಿಯನಿಲಾಖ್ಯೆಗೆ ಕೈಕಸೆಯು| ಮಾ
ತಳೋದರಿ ವಿಶ್ರವಸುಕಾಂತೆ ರಾವಣನ | ಮಾತೆಯೊಪ್ಪುವ ವಂಶವಿ
ದು ಪುಲಹಗುದಿಸಿದರ್ಕಿನ್ನರಕಿಂಪುರುಷರು ॥೧೯॥ ಕ್ರತುಗೆ ಸನ್ನು
ತಿಗೆ ಸಸಚರಿಪತಂಗಸುತರ್| ಸತಿಪುಲೋಮಿಗೆ ಭೃಗುವಿಗುಶನಕ
ವಿಚವನರ್ಕ| ಳಿತುಳಿಕವಿಗಂ ಶುಕ್ರನಾದನಾ ಚವನಕರ್ಣಿಕೆಯೊಳೌ
ರ್ವಂಜನಿಸಿದಂ ॥ ಸುತನಾದನಾತಂಗೆ ರುಚಿಕನಾರುಚಿಕಂಗೆ| ಸುತ
ನಾದನೊಲ್ದು ಜಮದಗ್ನಿಯಾತಂಗೆವಿ| ಶ್ರುತಪರಶುರಾಮನಾತಂಗಳಿ
ಯನೆಸವವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿನಾಥನು ॥೨೦॥ ವರವಸಿಷ್ಠನಸತಿಯ
ರುಂಧತಿಯುಗರ್ಭದಿಂ| ಬರದುದಯಿಸಿದಶಕ್ತಿಯಾತಂಗೆಮುನಿಪ| ರಾ
ಶರನವಂಗುದಿಸಿದಂ ವ್ಯಾಸನಾತಂಗೆ ಶುಕಯೋಗಿ ಸಂಭವನಾದನು॥
ಹರುಷದಿಂ ಕರ್ದಮಂದೇವಹೂತಿಯೆನಿಪ್ಪ | ತರುಣಿಯೊಳ್ಕಪಿಲ
ಕರ್ಣಿಕೆಯರಂ ಪಡೆದುತ | ತ್ತರಳೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಂ ಪ್ರಿಯವ್ರತಂಗಾತಂ
ಗೆ ದಶತನುಜರುದಯಿಸಿದರು ॥೨೧॥ ಅವರಗ್ನಿಬಾಹುವುಂ ಮೇಧನುಂ
ಪುತ್ರನುಂ | ಸವನಜ್ಯೋತಿಷ್ಮಾನು ವರವಪುಷ್ಮಾನುಗ | ಳ್ವವರಿಸ
ಲ್ಮೇಧಾತಿಯುಗ್ನೀಂದ್ರಹವ್ಯದುತಿಮಾನುವೆಂಬವರದರೊಳು ॥ ತವೆ
ಮೊದಲಮೂವರುಂ ಯತಿಗಳಾದರ್ಮುಂದೆ | ಧೃವನಾದನುತ್ತಾನಪಾ
ದಭೂಪಂಗೆ ಸಂ | ಭವಿಸಿದ ಧರ್ಮಕೀರ್ತ್ಯಾದಿಗಳು ತತ್ಕೃಶಾಕ್ಷಾಂಗೆ

ಚರ್ಯೆಂಬವರೊಳು ||೨೦|| ರಾಮಕೇಳಿನ್ನು ಧರ್ಮನಸೃಷ್ಟಿಯು
ಮನವನ । ಭಾಮೆಮೃಷೆಯೊಳು ಡಂಬಸುಂಮಾಯೆಯುಂಬಂದ।
ರಾಮಾಯೆಗನ್ನಿರುತ್ರಿಗಂ ಲೋಭವಿಕೃತಿಗಳ್ಪುಟ್ಟಿದವು ತಲ್ಲೋಭಕೆ॥
ಭೂಮಿಯೊಳ್ಕ್ರೋಧಮುದಿಸಿತುವಿಕೃತಿಗಂಹಿಂಸೆಯಾ । ಮಹ
ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಹಿಂಸೆಗೆದುರುಕ್ತಿಮು। ತತ್ತಾಮಹಿಳೆಯಾಕಲಿದುರುಕ್ತಿಗಳಿ
ಗಂಭಯಂಮೃತ್ಯುವೆಂಬವರಾದರು ||೨೨|| ಜಗದೊಳಾಭಯಮೃ
ತ್ಯುಗಳ್ಗೆ ನಿರಯಂಯಾತ। ನೆಗಳ್ದುದಿಸಿದವು ನಿರಯಯಾತನೆಗಳಿಂದ
ಮೇ। ಣೊಗುಮಿಗೆಯದುನಿರ್ಋತಿದುರ್ಮಾರ್ಗಕಪಟಕುತ್ಸಿತಮಹಾ
ದ್ರೋಹಂಗಳು॥ ಮಿಗೆತಕ್ರೌಳಿವಂಚನೆದುರ್ಜನತ್ವಸಂ। ಯುಗವಿ
ಕೃತಿರೋಧಸಂತಾಪಬಲ್ಮನಿಸುಹಾ। ನಿಗಳುದಿಸಿದವುರಾಮಕೇಳು
ಧರ್ಮಬ್ರಹ್ಮನುರುಸೃಷ್ಟಿಯಿನಿತೆಂದನು ||೨೪|| ಪರಶಿವಂಗುರೆವೀರಭ
ದ್ರಶಂಭುಗಿರೀಶ। ಪರಮಚೈತನ್ಯಪಶುಪತಿಯಹಿಬುಧ್ನ್ಯನುಂ। ವ
ರದಿಶಾಂಪತಿಪಿನಾಕಿಸ್ಥಾಣುಭವರೊಪ್ಪುತಿರ್ಪಭುವನಾಧೀಶ್ವರು॥ ಪ
ರಿಕಿಸಲ್ಕೇಕಾದಶರುದ್ರರಾದರಾ। ಮರಿಚಿಕಶ್ಯಪಗೌತಮಾತ್ರಿವಿ
ಶ್ವಾಮಿತ್ರ। ಪರಮಮುನಿಜಮದಗ್ನಿನುತವಸಿಷ್ಠಸಪ್ತಋಷಿವರ
ರ್ಕೇಳೆಂದನು ||೨೫|| ಪಾವನಚರಿತ್ರಸ್ವಯಂಭುಸಾರೋಚಿಮಿಗೆ।
ವೈವಸ್ವತೋರುತರಸಂವೃತ್ತಮುತ್ತಮನು। ರೈವತಾಮಸಚಾಕ್ಷು
ಷಾಚ್ಯಚೌಚ್ಯಬ್ರಂಹಸಾವರ್ಣಿಸುಗುಣನೆನಿಪ। ಆವಿಮಲರುದ್ರಸಾ
ವರ್ಣಿಮತ್ತಂದಕ್ಷಸಾವರ್ಣಿಯಗ್ನಿ ಸಾವರ್ಣಿಪೇಳ್ವೆಂಸೂರ್ಯ।
ಸಾವರ್ಣಿಯಿಂತೆಸವ ರೀರೇಳುಮಂದಿಮನುಗಳು ರಾಮಕೇಳೆಂದ
ನು॥೨೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದ
ವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭ
ಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗಮನ।
ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ||೨೭||

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೩ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೨ನೇಕಾಂಡ ೪ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಚರಾಚರವನಂಬುರುಹ । ಭವ
ನೈದೆಸೃಜಿಸಿನೆಲೆಯಂಚತುರ್ದಶಭುವನ । ಭವನದೊಳುಕೈ
ಗೈದುತಚ್ಚರಾಚರವನಿರದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟನು॥

ಪದ॥ ಪರಮಗುಣನಿಳೆಯಪಾವನತರಮಹಾಮಹಿಮ। ಪಿರಿದು

ನ್ನಿಗೆಮದೂರಪೀತಪಟನುತಚರಿತ। ಪುರಮಥನಕಥನಪ್ರಸರನ
ಭಜಿತಾಪೇಕ್ಷಪೈಶೃಪತಿವಿಧ್ವಂಸನ ॥ ಸುರನಿಕರಪೋಷಣಮಹಾ
ಪೌರುಷಪ್ರಯುತ। ಕರುಣಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸುತಪಃಪ್ರಭಾ।
ಪರಿಪೂರ್ಣಗಾತ್ರತ್ರಿಣೇತ್ರದಾನವಜೈತ್ರಸುಪವಿತ್ರಚಾರಿತ್ರನೆ॥೧॥
ಆಲಿಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಪಂಕಜಭವಂ। ಭಾಳಾಕ್ಷನಾಜ್ಞೆಯಿಂಬ್ರಹ್ಮಾಂ
ಡದೊಳಗೆಸ। ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂಸಚರಾಚರಂಗಳಂಸೃಷ್ಟಿಸಿದಬಳಿಕವಕೆನೆ
ಲೆವನೆಗಳ ॥ ಮೇಲೆಕೈಗೈದವೃತ್ತಾಂತಮಂಪೇಳ್ವೆಂ,ಕೇಳಬ್ಜಜಾಂ
ಡಬುರ್ಪುರದಧೋಭಾಗದೋ। ಳ್ತ್ರಿಳದಿಂದಿರ್ಪುದಿಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿ
ಯೋಜನದಜಲಮೇನೆಂಬೆನು ॥೨॥ ಇಂತೆಸವಜಲದಮೇಲಾದಿ
ಕೂರ್ಮಂಮೆರವ। ನಂತದರಮೇಲೆಶೇಷಂಸುತ್ತಿಲಿಹುದುದಿ। ಗ್ದಂ
ತಿಗಳವರಮೇಲೆಯುಳಿಯೊಂದುಕೋಟಿಗಳ ವೈವತ್ತುಕೋಟಿಹರ
ಹಂ ॥ ಅಂತರದಭರಣಿಯಂತೇಳುಲೋಕಂಗಳದ। ರಂತರಂತರ
ದೊಳಿಹವವರಗಲದುನ್ನತಗ। ಳಂತಿಳಿಯೆ ಹತ್ತುಕೋಟಿಗಳಹರಹೇ
ರೈದುಸಾಸಿರಗಳುನ್ನತಗಳು ॥೩॥ ಇನ್ನುಮಾಲೋಕಂಗಳೆಡೆಯೆ
ಡೆಯಭೂಮಿಗ। ಳ್ಪನ್ನೆರಡುಲಕ್ಷ ಮುನ್ನಾಲ್ವತಾಸರ್ಸಿರದ।
ಇನ್ನೂರವೈವತ್ತುಯೋಜನದದಳದಿಂದಲಿರ್ಪ ನಾಲೋಕಂಗಳ ॥
ಮುನ್ನವೇಬಳಸಿದಿಳೆ ಯಿಪ್ಪತ್ತುಕೋಟಿಹರ। ಹಿನ್ನೋಡೆಬೊ
ಮ್ಮಾಂಡದೊಂಟೆಯಂಕಟ್ಟಿರ್ಪು। ದಿನ್ನದರಮೇಲಣವಿಶಾಲಮೇಭೂ
ಲೋಕಮೆಲರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೪॥ ಭೂತಳದಕೆಳಗತಳವಿತಳಸು
ತಳಂಗಳ್ತು। ಳಾತಳಮಹಾತಳರಸಾತಳಂಗಳ್ನಿಗಳೊ। ಪಾತಾಳ
ಮೆಂಬಿವೇಳ್ಲೋಕಮುಮನಡಕಿಲ್ಲಳಾಗಿನಿರ್ಮಿಸುತಲದಕೆ ॥ ಶಾ
ತಕುಂಭಚಿತ್ರಯೆಯಮ್ಮಡಿಯೊಡತನಕೆಪ್ರೀತಿಯಿಂಶೇಷಬಲಿಮು
ಚುಕುಂದರಲ್ಲಿರಿಸಿ। ಭೂತನಾಥನನಲ್ಲಿಶಿವನೆಂದು ಪೂಜಿಸುವರಾ
ಲೋಕದಖಿಳಜನರು॥೫॥ ವರರಸಾತಳಲೋಕಮಂಶುಭ್ರವರ್ಣದಿಂ।
ಪರಿರಚಿಸಿವಾಸುಗಿಸುಪರ್ಣಾಖ್ಯರನ್ನಿಲಿಸಿ। ಪರಮೇಶನಂಶಂಭು
ವೆಂದುಪೂಜಿಸುತಿರ್ಪರಿನ್ನುಮಹಾತಳವನು ॥ ಉರುಸಿಕತವರ್ಣ
ದಿಂನಿರ್ಮಿಸಿಹರಣ್ಯಾಕ್ಷ। ನರಕಾಸುರರನಲ್ಲಿನೆಲೆಗೆಯ್ಯೆಶಿವನಶಂ।
ಕರನೆಂಬನಾಮದಿಂಭಜಿಸುತಿಹುದಾಲೋಕಜನಮತುಳಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಂ ॥೬॥ ರಾಮಕೇಳ್ವಿಧಿತಳಾತಳಲೋಕಮನ್ನವ್ಯ। ಹೇಮವರ್ಣ
ಮಾತ್ರಡಿಯುದರೊಳಗೆಮಯುಕಾಲ। ನೇಮಿಗಳನೆಸವ ಕರ್ಕೋಟ
ಕಾಹಿಯನಿರಿಸೆನೀಲಕಂಠಾಖ್ಯಯದೊಳು॥ ಭೀಮನಂಪೂಜಿಸುವರ

ಲ್ಗಿಸು ತಳೆಕೆಪವಳೆ| ಧಾಮಮಂ ರಚಿಸಿ ತಾರಕಪಹಲ್ಲಾದರಂ| ಪ್ರೇಮ ದಿಂದಿರಿಸೆ ಶಂಭುವನುಮಾಪತಿಯೆಂದು ಭಜಿಸುವರ್ಗ್ಗಿಳೆಯಿಂದಂ||೭|| ವಿತಳೆವುಂ ನಿರ್ಮಳದ್ಯುತಿಯಿಂದೆ ಕೈಗೆಯ್ದು| ಚತುರಾನನಂ ಶಂಖಪಾ ಲಮುಖರಾದಫಣಿ| ವಿತತಿಯಂ ಜಂಬುಕಂಬಕದೈತ್ಯರನ್ನಿಲಿಸಿ ಹಾಟ ಕೇಶ್ವರನಾಮದಿಂ|| ಶಿತಿಕಂಠನಂ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರ್ಪರಲ್ಲಿಮೇ| ಲತಳೆವುಂ ನೀಲವರ್ಣವಮ್ಮಡಿನಮುಚಿಗಂ| ಸ್ಥಿತಿಗೈದನಲ್ಲಿ ಶಿವನಮ್ಮಹಾದೇವ ನೆಂದರ್ಚಿಸುವರೊಲವಿನಿಂದಂ||೮|| ಮೇಲೆ ಭೂಮಂಡಲಮದಂತರದ ಧರಣಿಗಳ| ಮೇಲುಮುಚ್ಚಳವಾಂಗಿನಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹುದಾವಿ| ಶಾಲ ಧಾತ್ರೀಪೀಠಮಧ್ಯದೊಳ್ ಕಂಗೆಸೆವ ಸ್ವರ್ಣಲಿಂಗದಂತೆ|| ಸ್ಥೂಲವಾ ಗಿಪ್ಪುದು ಮಹಾಮೇರುಪರ್ವತಂ | ಪೇಳಲೇಂ ಸ್ವಾಯಂಭುಮನು ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ | ಪಾಲನೆಯ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿದಂ ಮುದದಿಂ ಪ್ರಿಯ ವ್ರತಕುಮಾರಕಂಗೆ||೯|| ಹರುಷದಿಂ ಸಕಲಭೂಮಂಡಲದ ಭಾರಮಂ| ಧರಿಸಿ ತನ್ನಯ ರಾಜ್ಯದೊಳು ದಿವಾಕರಕಿರಣ| ಪರಿವರ್ತನಂ ಬೇಡೆ ಮುದ್ದೇಹಕಾಂತಿಯೇಸಾಕೆಂದು ಸುರಗಿರಿಯನು || ವರರಥಾರೂಢ ನಾಗೇಳ್ಬರಿಯೊಳು ಸುತ್ತಿ| ಬರಲೊಂದು ಗಾಲಿಯೈದಿದ ತಾಣದೊ ಳಗೊಂದು | ಪರಿಯಲಾಮಧ್ಯದೊಳಗಿಂತು ಸಪ್ತದ್ವೀಪಸಪ್ತಶರಧಿ ಗಳಾದವು ||೧೦|| ಲಕ್ಷಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಾ ಲವಣಸಾಗರಂ| ಲಕ್ಷಯೋ ಜನದಳತೆಯದರೊತ್ತಿನೊಳಗೆರಡು | ಲಕ್ಷಯೋಜನದೊಳ್ ಪ್ಲಕ್ಷ ಮನಿತಿಕ್ಷುನಿಧಿ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಂ ಶಾಲ್ಮಲಿ || ಈಕ್ಷಿಸೆ ಸುರಾಶರಧಿಯಾ ಪ್ರ ಮಾಣವದೆಂಟು | ಲಕ್ಷಂ ಕುಶದ್ವೀಪಮಂತೆ ಸವಸರ್ಪಿಮಿಗೆ | ಲಕ್ಷ ಮೀರೆಂಟು ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪಮಾಗಣನೆ ದಧಿಶರಧಿ ಕೇಳೆಂದಸು ||೧೧|| ಬಿತ್ತರದೊಳೆಸವ ಶಾಖಾದ್ವೀಪದಳತೆಮೂ | ವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷಯೋ ಜನದಳತೆ ಪಯಶರಧಿ| ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರ್ಪುದಾ ಲಕ್ಷದಿಂದಾ ಕ್ಷೀರವಾ ರಿಧಿಯನೊಳಗುಮಾಡಿ|| ಉತ್ತಮದ ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪಮರವತ್ತನಾ| ಲ್ಕುತ್ತಿನೊಳಗೊಪ್ಪುವಾ ಸ್ವಾದೋದಕಾಂಬುನಿಧಿ | ಮತ್ತದರಪ ರಿಗಣನೆಯಿಂತು ಸಪ್ತದ್ವೀಪಸಪ್ತಶರಧಿಗಳ ಹರವು||೧೨|| ಇರದೆ ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳಂ | ದೆರಡುವರೆ ಕೋಟಮೂಲರ್ಕ್ಷವರೆ ಸ್ವ ವರ್ಣ | ಧರಣಿ ಹತ್ತುಂ ಕೋಟ ನೋಡೆ ಲೋಕಾಲೋಕಪರ್ವತಂ ಪ ತ್ತುಕೋಟ|| ಗಿರಿಯ ಹೊರಭಾಗದಮಂಧಕಾರಂ ತಿಳಿಯ | ಎರ ಡು ಕೋಟಯ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ವತ್ತು ವರಲಕ್ಷ| ವರೆಯಿಂತು ಮೇರುವಿಂ ದಿತ್ತಲಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಯೋಜನಗಹರವು||೧೩|| ಇನ್ನಾಲಿಸೆ

ರಾಮುಸವನೆನಿಸುಂ ಹವ್ಯದ್ಯುತಿ। ಮಹಾಸುಜ್ಯೋತಿಷ್ಮಾನುಂ ವರವಪುಷ್ಮಾ
ನುಗ। ಳ್ಪಿನ್ನುಱಂ ಮೇಧಾತಿಥಿಯಗ್ನೀಂದ್ರರೆಂಬರೇಳ್ಮಂದಿಸುಱರಿರಲವ
ರ್ಗೆ ॥ ಮುನ್ನಣಿಯೊಳಾಪ್ರಿಯವ್ರತಮಹೀಪಾಲಕಂ। ಮುನ್ನವೇ
ಳ್ದ್ವೀಪದೊಳು ಪುಷ್ಕರಾದಿಗಳೆ। ನುನ್ನತಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀಯೆ ಜಂ
ಬೂದ್ವೀಪಕಗ್ನೀಂದ್ರನರಸಾದನು॥೧೪॥ ಪರಿಗಣಿಸಲಗ್ನೀಂದ್ರನಂದ
ನನಾಭಿಕಿಂ। ಪುರುಷರಂಹರಿಯಿಳಾವೃತರಮ್ಯಕಮರ್ತ್ತೆ। ವ
ರಹಿರಣ್ಮಯಕುರುನೃಪನೆಗಳ್ಭದ್ರಾಶ್ವಕೇತುಮಾಲ್ಯಾದಿಗಳ್॥ ಧ
ರೆಯನೊಂಬತ್ತುಭಾಗಂಮಾಡಿಕೊಡಲವರ। ವರಪೆಸರ್ಗಳವಕಾದ
ವುನಾಭಿಗಂವೃಷಭ।ಧರಣಿಪತಿಯಾತಂಗೆಭರತನಾತನಪೆಸರುಭರ
ತಖಂಡಮದಾದುದು॥೧೫॥ ಸುರಗಿರಿಯತೆಂಕಣದಿಶಾಭಾಗದೊಳಗಿ
ರ್ಪ।ಭರತಖಂಡದಭೂಮಿತಿಳಿಯೆ ಹನ್ನೆರಡುಸಾ। ವಿರದವಿಸ್ತೀರ್ಣ
ಮುದುಬಿಲ್ಲಂತೆಮೂರುದಿಕ್ಕಿಂಗೆಲವಣಾಬ್ಧಿಯಾರೆ॥ ಪರಹಿಮಾಚಲ
ವದರಬಡಗಪೂರ್ವಾಪರದ। ಶರಧಿಗಾಂತೆರಡುಸಾವಿರದುದ್ದಮಗಲ
ಸಾಸಿರದಿಂದಲೊಪ್ಪುವುದು ತತ್ಖಂಡಮದುಚಿತ್ರವರ್ಣದಿಂರಂಜಿಸು
ವುದು ॥೧೬॥ ತಂಪುವೆಟ್ಟದಬಡಗಭಾಗದೊಳೆಗೊಪ್ಪುವುದು। ಕಿಂ
ಪುರುಷವರುಷಮೇಕಾದಶಸಹಸ್ರದಗೆ। ಲಿಂಪೊಳೆವಕನಕವರ್ಣಂ
ನೀಳಮಾಗಿಪೂರ್ವಾಪರಾಬ್ಧಿಯೆಗಡಿಯೆನೆ॥ ಸೊಂಪಿನಿಂದಿಹುದು
ಹೇಮಾದ್ರಿಯುದರುತ್ತರದೊ। ಳೆಂಪೇಳ್ವಿನಾಶೈಲದುದ್ದಮೊಂದೇ
ಸಾಸಿ। ರಂಪೆರಪದ್ವೈನೂರುಯೋಜನಂಪೇಳಲೇನದರಸೌಖ್ಯಸ್ಥಿತಿ
ಯುನು॥೧೭॥ ಹೇಮಶಿಖರಿಯಬಡಗಲೊಪ್ಪುವುದು ಹರಿವರುಷ ಭೂ
ಮಿದಶಸಾಹಸ್ರಯೋಜನಂಕಾಂತಿಯುಂ। ಹೇಮವರ್ಣಂಮೂಡು
ಪಡುವಣಸಮುದ್ರಗಡಿಯುದ್ದಸಾಸಿರಯೋಜನಂ॥ ಆಮೇಲಣಗಲ
ವೈನೂರರಿಂನಿಷಧಗಿರಿ। ಸೀಮೆಯಾಗಿಹುದುಬಡಗಣದಿಕ್ಕಿನೊಳು
ಸಿದ್ಧ। ರಾಮಕೇಳಿನ್ನಿಳಾವೃತದವಿಸ್ತಾರಮಂನೀನೆಂದುನಿರವಿಸಿದ
ನು॥೧೮॥ ಕನಕಾಚಲದಚತುರ್ಭಾಗದೊಳಿಳಾವೃತಂ। ಕನಕಮ
ಯಭೂಮಿಯಿಂದಿಹುದದರಬಡಗದಿ। ಕ್ಕಿನೊಳೆಸವನೀಲಾಚಲಂ
ಮೇರೆತೆಂಕನಿಷಧಾಚಲಂಗಡಿಪಡುವಲು॥ ಘನಗಂಧಮಾದನಂಕಡೆ
ಮೂಡಮಾಲ್ಯವಮೇ। ಲೆನಿಪದ್ರಿಯೊತ್ತಾಗೆತದ್ಗಿರಿಯನಾಲ್ಕುದಿ। ಕ್ಕಿ
ನೊಳಿರದೆಮಂದರಂಮೊದಲಾಗಿ ನಿಷ್ಕಂಭಗಿರಿಚತುಷ್ಟಯಮಿದುರ್ದ
ದು ॥೧೯॥ ನೀಲಗಿರಿಯೊಂದುಸಾಸಿರದುದ್ದಮುನಿತೆವೃ। ಶಾಲಮುದ
ರುತ್ತರದೊಳೆಂಹತ್ತುಸಾವಿರದ। ನೀಳದಿಂದಪರಪೂರ್ವಾಬ್ಧಿಗಡಿ

ಯಾಗಿಹುದುರಮ್ಯಕಂಕನಕವರ್ಣಂ ॥ ಪೇಳಲೇನದಕವಧಿಯಾಗಿ
ಬಡಗಲ್ಶ್ವೇತ । ಶೈಲಮಿಪ್ಪುದುಸಹಸ್ರೋನ್ನತಂತದ್ಗಿರಿಯ। ಮೇಲ
ಗೆಲವನಿತದರಬಡಗದೆಸೆಯೊಳುಹಿರಣ್ಮಯವರುಷಮಂಪೇಳ್ವೆನು॥
ಹನ್ನೊಂದುಸಾಸಿರದಯೋಜನದನೀಳದಿಂ । ಮುನ್ನಪೇಳ್ದಂತುಭ
ಯವಾರ್ಧಿಗಡಿಯಾಗಿಪ್ಪುಸ। ಚಿನ್ನದಂತಿರೆಕಾಂತಿಯುಸವುದದಕವ
ಧಿಯೊಳ್ಶೃಂಗಪರ್ವತಮುದಕ್ಕು ॥ ಉನ್ನತಂಸಾಸಿರಂಹರಹುಸಾಸಿರ
ಮಾಗೆ। ಲಿನ್ನದರಬಡಗದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಹುದುಕುರುಭೂಮಿ। ಹನ್ನೆರಡು
ಸಾಸಿರದತೆರಪಿನಿಂಪೂರ್ವಾಪರೋತ್ತರಾಬ್ಧಿಯುಗಡಿಯೆನೆ॥೨೧॥
ಸುರಗಿರಿಯಮೂಡದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಹುದುಭದ್ರಾಶ್ವ। ವರುಷಮದುಪೂ
ರ್ವಾಬ್ಧಿಮೇರೆಪಶ್ಚಿಮಕೆಘನ । ಗಿರಿಮಾಲ್ಯವಂತನೆಗಡಿತ್ರಯಸ್ತ್ರಿಂ
ಶತ್ಸಹಸ್ರಯೋಜನದಹರವು॥ ಇರೆದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕೆಮೂವತ್ತನಾ
ಲ್ಕುಸಾ। ಸಿರದಳತೆಜಠರಗಿರಿದೇವಕೂಟಾದ್ರಿಗಳು। ಪರಿಗಣನೆಗಿಪ್ಪ
ತ್ತೈಸಾಸಿರಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕುನ್ನತಂಸಾಸಿರಂ। ೨೨॥ ವರಕೇತುಮಾ
ಲ್ಯವರ್ಷಂಪಶ್ಚಿಮಾಬ್ಧಿಗಡಿ। ಗಿರಿಗಂಧಮಾದನಮುಮ್ಮೂಡಲೊತ್ತಿಗಿಹು
ದು। ಪರಿಗಣನಮೂವತ್ತುಮೂಸಾಸಿರಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕೊಂದು
ಮಿಗಿಲು ॥ ಇರದಿಳಾವೃತಚೌಕಕೀಪ್ರಮಾಣಂಪವನ । ಗಿರಿಪಾರಿ
ಯಾತ್ರಂಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾ। ಸಿರದನೀಳಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕ್ಕುನ್ನ
ತಂಸಾಸಿರದೊಳಿರುತಿರ್ಪವು ।೨೩॥ ಹರಿವರುಷದೊಳಗೆಸವಕರ
ವೀರಕೈಲಾಸ। ಗಿರಿಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾಸಿರದನೀಳದಿಂ। ದಿರುತಿರ್ಪ
ವವರಪೂರ್ವಾಬ್ಧಿಮುಖಹರಿದಂತ್ರಿಸಾಸಿರಂರಜತವರ್ಣಂ ॥ ಇರ
ದೆರಮ್ಯದೊಳಿಪ್ಪಶೃಂಗಮಕರಮುಮೆಂಬ। ಗಿರಿಯುಗಳಮಿಪ್ಪತ್ತೈ
ಸಾಸಿರದನೀಳದಿಂ । ಪಿರದಪರಪೂರ್ವಾಬ್ಧಿಮುಖವಾಗಿಮೂರುಸಾ
ಸಿರಮುನ್ನತದೊಳಿಪ್ಪುದು॥೨೪॥ ಹನ್ನೆರಡುಸಾಹಸ್ರಯೋಜನಪರಿ
ಪ್ರಮಾ । ಣೊನ್ನತಂನಾಲ್ಕುವರೆಸಾಸಿರದನೀಳಮಗ। ಲನ್ನೋಡೆ
ಮೂರುಸಾವಿರದಂದಮುನ್ನಸುರ್ದಂತೆಮಂದರಮಿಪ್ಪುದು॥ ಇನ್ನ
ದರತುದಿಯೊಳಿಸಕಡವದಮರಂಸಹ। ಸ್ರೋನ್ನತಂವಿಸ್ತಾರಮುಂಚೈ
ತ್ರರಥವನಂ। ತನ್ನಗದೊಳಿಹುದುಸಾಸಿರದಗಲದಿಂದಲ್ಲಿಕೊಳನೊಂ
ದುತಂಜಿಸುವ್ರದು॥೨೫॥ ಕನಕಾಚಲದತೆಂಕಭಾಗದೋಳ್ಗಂಧಮಾ।
ದನನಗಂನಾಲ್ಕುವರೆಸಾಸಿರದನೀಳಮುಂ । ಮಿನುಮಿನುಪ ಪವಳ
ವರ್ಣಂಮೂರುಸಾಸಿರದವಿಸ್ತರಮ್ಮೇಣುನ್ನತಂ ॥ ದಿನಪಸಾಹಸ್ರ
ಮದರೊಳಗೆಜಂಬೂಕುಜಂ । ಘನಮಾಗಿಸಾಹಸ್ರಯೋಜನಸೌನ್ನ

ಶ್ಯದಿಂ। ದನುದಿನಂತೊಪ್ಪುರ್ದಾನೆಗಳತೋರದಪೆಣ್ಗಳಾಕುಜದೊ
ಳಿಡಿದಿರ್ಪುವೆ॥೧೭॥ನೆಲಕೆಬಿದ್ದೊಡೆದರಸಜಾಂಬೂನದಾಖ್ಯೆಯಿಂ।
ಸಲೆಪೆರಿವುದಲ್ಲಿಜಂಬೂದ್ವೀಪನಾಮದಿಂ।ದಿಳೆಗೆಸಂದುದುಗಂಧಮಾ
ದನೆಂಬಾವನಂತನ್ನಾಮಸರಸಿಯಿಹುದು॥ತಿಳಿಯೆಸುರಗಿರಿಯುಪಶ್ಚಿ
ಮಭಾಗದೊಳಗೊಂದು।ನೆಲಸಿಹುದುನಿಷ್ಕಂಭಗಿರಿಮೂರುಸಾವಿರ
ದ।ಗಲಮಾರುಸಾವಿರಸ್ಥೂಲಮೆದು।ನಾಲ್ಕುವರೆಸಾಸಿರದನೀಳ್ವಿಹು
ದು॥೧೮॥ಅರಳಿಯೊಂದಾಗಿರಿಯತುದಿಯೊಳಿಹುದೊಂದುಸಾ।ಸಿರ
ದುಗ್ಗಮುಲ್ಲಿವೈಭ್ರಾಜವೆಂಬಾವನಂ। ಸರಸಿಯೊಂದತಿನಿರ್ಮಳೋದ
ಕದಿನೊಪ್ಪುತಿಹುದಾವನದನಟ್ಟನಡುವೆ॥ ಒರವೆನುತ್ತರದಿಳಾವೃತ
ದೊಳಗೆನಿಷ್ಕಂಭ।ಗಿರಿಮೂರುಸಾಸಿರದಹರವುತಿರಿಯಲ್ಕಹಂ। ನೆರ
ಡುಸಾಸಿರಯೋಜನೋನ್ನತಂ ನಾಲ್ಕುವರೆಸಾಸಿರದ ನೀಳ್ವಿಹು
ದು॥ಆಳ್ವಿಹುದದರಗ್ರದೇಶದೊಳಗುರುತರವಿ,ಶಾಲಮುದರುನ್ನತಂ
ಸಾಹಸ್ರಯೋಜನಂ। ಪೇಳಲೇನ್ನೆಂದನವನಂಸಾವಿರದತೆರಪಿನಿಂದಿ
ಹುದುಸರಸಿಯೊಂದು ॥ ನೀಳ್ವೈನೂರ್ಮಹಾಭದ್ರೆಯೆಂಬಭಿಧಾನ।
ಮಾಕ್ಸೈರಾಮನಿಷ್ಕಂಭಗಳೆಡುವೆಎ।ಜಾಲಯಂಲಕ್ಷಯೋಜನ
ದಪರಿಗಣನೆಯಿಂದಿಹುದುಕಾಂಚನಮಯದೊಳು॥೧೯॥ನೆಲದೊಳ
ಗೆಪದಿನಾರುಸಾಸಿರದಯೋಜನಮು।ದಿಳಿಟಹುದುತೋರಮುನಿತಲ್ಲಿ
ಹುದುಸಂತತಂ। ತಿಳಿಯಲ್ಕೆಮೇಲೆಚಾರಾಸಿಯೋಜನಮದುಸ್ಥೂಲ
ದಂಕಾಣಸುವುದು॥ ಬಳಿಸಿಕೊಂಡಿಶನೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನೊಳುದಿಕ್ಪಾಲ।
ಕುಲದನಗರಂಗಳುಂಮುತದಸೂವಿನಲೆಕ್ಕ। ದೊಳೆಮೂರವುದೆಲೆಸಿದ್ಧ
ರಾಮುಕೇಳಿನ್ನದರಮೇಲಣಸವಿಸ್ತರವನು ॥೨೦॥ ಮೇರುವಿನಮೇ
ಲೆಚೆತ್ತೀಸಸಂಸಿರದವಿ। ಸ್ತಾರಮುದರೊಳಗೀಶ್ವರಂಗೆಮನೆಯೊಂದಿ
ಹುದು।ಚಾರುಮಣಿಮಂಡಿತಂಧರೆಗೊಂದುಲಕ್ಷಯೋಜನದೊಳ್ಭ
ಮಲೋಕವು॥ ಸೇರಿರ್ಪುದದಕೆರವಿಯೊಡೆಯನೆರಡನೆಲಕ್ಷ। ದೂ
ರದೊಳಗಿಂದುವಿರ್ಪಮೂರುಲಕ್ಷದೊಳು। ತಾರಕಿಗಳಿಹುವೈದುಲ
ಕ್ಷದೊಳುಬುಧನಿರ್ಪ್ಪನೆಲೆರಾಮುಕೇಳೆಂದನು ॥೨೧॥ ಧರೆಗೇಳುಲಕ್ಷ
ಯೋಜನದುಸ್ಥದೊಳುಶುಕ್ರ। ನಿರುವೆನವಲಕ್ಷಯೋಜನದೊಳಗೆ
ಮಂಗಳಂ। ಗುರುವಿಪ್ಪನೇಕಾದಶಪ್ರಮಾಣದಲಕ್ಷದೊಳಗೆಶನಿಹದಿ
ಮೂರರ॥ ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿರ್ಪಪದಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷದೊಳೆ। ಗಿರುತಿರ್ಪ
ಸಪ್ತಋಷಿವರರಧ್ರುವನಿರ್ಪ। ಧರೆಗಹದಿನೈದುವರೆಲಕ್ಷಯೋಜನ
ದುಷ್ಟಮಿಂತಿವರತೆರನೆಂದನು॥೨೨॥ ಇನ್ನಬ್ಜಮಿತ್ರನಿರ್ಮ್ಮೋಲೆಹದಿನಾ

ಲ್ಕುಲಕ್ಷೋನ್ನತೀಸ್ವರ್ಗಮಾಧ್ಯವನಿಂದಮೇಲೆಲೆ| ಕ್ಕನ್ನೊಂದೆರ
ಡುಕೋಟಿಯು ಮೇಲೆವರಮಹರ್ಲೋಕವೊಪ್ಪುವದದರೊಳು || ಸ
ನ್ನುತಂ ಮುನಿಪಮಾರ್ಕಂಡೇಯಸಂಯಮಿಷಿಜ | ನಂನ್ನೋಡಿಭಕ್ತಿ
ಭಾವಂಗಳಿಂದನುದಿನಂ| ಪನ್ನಗಾಭರಣಚರಣಾರಾಧನೆಗಳಿಂದಮಿ
ರ್ಪರದನೇಂಪೇಳ್ವೆನು||೨೩|| ಆಲೋಕದಿಂದಕೋಟಿದ್ವಯುದಯೋ
ಜನದ| ಮೇಲಿರ್ಪಜನರ್ಲೋಕವದರೊಳುಮುನಿಪ| ಜಾಲಸಹಿ
ತೆಸವಸನಕಾದಿಗಳು ಶಿವಭಕ್ತಿಯೋಗದಿಂದಿರುತ್ತಿರ್ಪರು || ಆಲಿಸಾ
ಲೋಕದಿನ್ನಾಲ್ಕುಕೋಟ್ಯಂಬರದ | ಮೇಲಿರ್ಪದಾತಪರ್ಲೋಕ
ಮಾಲೋಕದವಿ| ಶಾಲಮುನಿತರೊಳಿರ್ಪಕಮಲಲೋಚನಂಪೇಳೆ
ಲೇನವರಿರವನು ||೨೪|| ಸತತಂತಪರ್ಲೋಕದಿಂಮೇಲೆರಂಜಿಪುದು|
ರುತುಕೋಟಿಯೋಜನಂವ್ಯಕ್ತದಿಂಕಾಂತಸಂ | ಯುತಮಾಗಿಸತ್ಯ
ಲೋಕಂಚತುರ್ವದನನಲ್ಲಿರ್ಪನತಿಹರುಷದಿಂದ|| ಸುತಸತ್ಯಲೋಕ
ದಿಂಮೇಲಿದಶಕೋಟಿಯುಂ| ಕೃತಮದೆಂಬತ್ತೈದುಲಕ್ಷಪರಿಗಣನೆ
ಯುಂ| ನತದಿನಿಜದಾಗಸಂಬ್ರಂಹಾಂಡವಿಂತುಟ್ಯೈವತ್ತುಕೋಟಿಪ್ರ
ಮಾಣಂ ||೨೫|| ಸುರಿಸಿರುಹಸಂಜಾತನೀತೆರದೊಳೊಲವಿನಿಂ| ವರ
ಚತುರ್ದಶಭುವನಭವನದೊಳುನಾಗಕುಲ| ನರಸುರಾಸುರಸಿದ್ಧವಿ
ದ್ಯಾಧರಾಪ್ಸರಃಪ್ರಕರಮನುಮುನಿಮುಖ್ಯರು || ಗರುಡಗಂಧರ್ವ
ಕಿಂನರಪುರುಷರೆಂಬ| ಪರಮಸಚರಾಚರಮನುಚಿತದಿಂದೆಡೆಯೆಡೆ
ಯೊ| ಳಿರಿಸಿಯವರಿಂದೋಲಗಂಗೊಳುತ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದ
ದೊಳಿರ್ದನು ||೨೬|| ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ| ಸಂ
ತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗ್ಗವಾ | ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿ
ಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ || ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲ
ಭೋಗಮನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ | ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ||೨೭||

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೪ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

ಚನ್ನಬಸವಪುರಾಣವು—೨ನೇಕಾಂಡ—೫ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ|| ಹರಿಯುಜರುಹಮ್ಮನಿಂತಮ್ಮೊಳಗೆತಾವುಮ | ತ್ಸ
ರಿಸಿಕಾದುತ್ತಿರಲುಸಕಲಜಗಮಳಿಯಲಂ | ದುರುಲಿಂಗಮು
ದ್ಭವಿಸಲವರಹಂಕಾರಂಗಳುಮುರಿದಮಾಕ್ಷಣದೊಳು||

ಪ|| ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾಮುಖಸರೋಜಭ್ರಮರ | ಗಿರಿರಾಜ
ಸ್ರಂದನುನಿಟಲಮೃಗಮದತಿಲಕ| ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾರಾಗೋಷ್ಟಬಿಂ

ಜಫಲಚುಂಬನೋತ್ಪಾಕಕೀರ ‖ ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾಕರ್ಣತಾಟಂ-
ಕಯುಗ । ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾಕುಚತರಳಮಣಿಹಾರ । ಗಿರಿರಾಜ
ನಂದನಾಧಾರ್ಂಗಕರುಣಾಪಾಂಗ ಜಯವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗ ‖೧‖ ರಾ
ಮ ಕೇಳೊಂದುದಿವಸಂ ಕಮಲಸಂಭವಂ । ರಾಮಣೀಯಕಸಭೆಯೊ
ಳಗೆ ರತ್ನನಿಕರಾಭಿ । ರಾಮಮೆಂದೆನಿಪ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳೊಡ್ಡೋ
ಲಗದೆ ಪುತ್ರಪೌತ್ರರೆನಿಪ ‖ ಕಾಮರೂಪಿಗಳಾದ ಮನುಮುನಿಕ್ರ
ತುಭುಜರ್ । ಕಾಮಬಲವದ್ರಾಕ್ಷಸಾಳಿಕೃತಸುಸ್ತೋತ್ರ । ಕಾಮ
ನಿರ್ಗನ್ನೀನೆ ಸಕಲಜಗದೊಡೆಯನೆಂದಾಜನಂ ನುತಿಸುತಿರಲು ‖೨‖
ಆವನಿಂದಖಿಳಜನಜನನಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯ । ದಾವನಿಂ ಸುಜನದುರ್ಜನರ
ಕ್ಷೆಶಿಕ್ಷೆಗಳ್ । ದಾವನಾಜ್ಞೆಯೊಳಖಿಳಲೋಕಪಾಲಕರಿರ್ಪ್ಪರತಿಕಲಾವ
ತಿಶಾರದೆ ‖ ಆವದೇವಂಗೆ ವಲ್ಲಭೆ ದೇವಮನುಮುನಿಗ । ಳಾವದೇವನ
ಪುತ್ರಪೌತ್ರರಂತೆಸವವರ । ದೇವನೀನೇ ನಿನಗೆ ದೇವರಿಲ್ಲೆಂದಾಸ
ಭಾಸದರ್ನುತಿಯಿಸಿದರು ‖೩‖ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಲ್ಕೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯೊಳೆ
ಬುಜಭವ । ಮುಂದುಗಾಣದೆ ತನ್ನ ಸಂಪದಕ್ಕಾಸರ್ಗಟಿ, ಯೆಂದು
ತನ್ನಂ ತಾನೆ ಪೊಗಳಿಕೊಳಲ ಜನಸೃಷ್ಟಿ ಲೋಕಮಳಿವುತಿರಲು ‖ ಕಂ
ದರ್ಪಜನಕನರಿವಾಕ್ಷಣದೊಳೆಜನೆಡೆಗೆ । ಬಂದು ನಿಂದಿರಲತುಳಗರ್ವ
ದಿಂ ಸೀನಾವ । ನೆಂದು ಕೇಳಲ್ಕೆ ಗುಳ್ನಗೆವಿಂಗುತಿರಲಂದು ಕಮಲಾ
ಕ್ಷನಿಂತೆಂದನು ‖೪‖ ಕುರಿಯುಬಾಬೊಮ್ಮ ನೀಂ ಲೋಕಕಂ ನಿನಗಮಾ ।
ನೆರೆಯನಾಗಳೆ ಮರದೆಯಾತವಸಭಾಸಗ । ರ್ನ್ನರೆಪೋಗಳೆ ನಿನಗಕಂಕಾ
ಳವಾದುದೆ ಬೇಡವೆನೆ ಕಮಲಜಂ ಕನಲ್ದು ‖ ಮಿರುಪಮಣಿಖಚಿತಸಿಂ
ಹಾಸನದಸುತ್ತಲುಂ । ತುರುಗಿದಸುರವ್ರಜದಮುದ್ಯಗೋಳ್ಮಿರವಮಂ ।
ಕುರಿಯೊ ವಿಕ್ರಯಶೇಷನೋ ಷನಂತಿರ್ಪ ವಂಕುರಿಯೊ ನೀಂ ಪೇಳೆಂ
ದನು ‖೫‖ ಕೇಳಿರ್ದ್ದ ಮನುಮುನಿಗಳೀತನಮಹಾಹಾಸ್ಯ । ದಾಳಾ
ಪಮಂ ತಾಂಗಡೆಂ ಸಕಲಲೋಕವುಂ । ಪಾಲಿಪಂಗಡಮನಗೆ ವಲ್ಲಭಂ
ಗಡ ನುಡಿಯುತಕ್ಕೆ ಮೋಮಸ್ಸಭೆಯೊಳು ‖ ನಾಲಿಗೆಯನರಿಯುಬೇಡ
ವೆಕೊಬ್ಬಿದಿವನಂಯ । ಮಾಲಯುಕೆಳುಪಿದಪೆನೀಕ್ಷಣಮನುತವಿ
ಲಯ । ಕಾಲದಂಧಕವೈರಿಯಂತಜಂಮುಳಿದೇಳೆ ವನಜಾಕ್ಷನಿಂತೆಂ
ದನು ‖೬‖ ಎಲವೊ ವಿಕ್ರಯಶೇಷಮೋಷನೆಂದೆನ್ನ ನೀಂ । ಪಳಿದೆಲಾ
ಕಾಣಬಹುದಿನ್ನೇಕೆ ನೋಡೆನು । ತ್ತಳವಿಯೋಳ್ನಿನ್ನ ನ್ನಸೋಲಗೆ
ಳವುಗಳನೆನುತಬ್ಜಾಕ್ಷನಾಕ್ಷಣದೊಳು ‖ ಮುಳಿದುಸೃಜಿಸಿದನಾನ
ಕುದುರೆತ್ರೇಕಾರ್ಲಳ । ಸುಳಿಹರಿಯೆ ಫಣಿಪನೆದೆಯೊಡೆಯೆ ಕುಲ

ಗಿರಿಬಿರಿಯೆ | ತಲೆಕುಸಿಯೆ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ ಸೇನಾರಜಂ ತುಡುಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂ
ಡಲವನು ||೭|| ಆವಾವದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳೊಳಂ ಹರಿಯುದಂ | ತಾವಳಂ
ಹರಿಯ ಹರಿಸಂಕುಲಂ ಹರಿಯ ಸುಭಟ | ಟಾವಳಿಯ ಹರಿವರೂಥಂಗಳೆಲ್ಲ
ದೆಪೆರತ ಸಾಂಕಾಣೆನಾಹವದೊಳು || ಈವಿವಿಧಸೇನಾನಿಕಾಯವಂ
ಕಂಡುಕೊಳೇ | ಪಾವಲಂಬಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕಮಲಾಸನಂ | ತೀವಿದ
ತನ್ನಯ ಸಭಾಸದರನೆಲ್ಲರಂ ಮುರಿದೀಕ್ಷಿಪವಸರದೊಳು ||೮|| ಕಲಕಿ
ದುದು ತುಂಬಿದಾಸ್ಥಾನಮಂಡಲಮಾರ | ತುಳುಕಿದುದು ವೀರರಸವು
ವರಾಸ್ಯಮಂಡಲದೊ | ಳಳಿದುದು ಮನದಶಾಂತಿ ಪೆರ್ಚಿದುದು ವಿಭ್ರಾಂ
ತಿ ಸಂಗರಾವೇಶದಿಂದ || ಪೊಳೆಗಿದುದು ವಾಗ್ಯಸಂದೋಹವಾಪಗ
ದೊಳು | ಜ್ವಲಿಸಿದವು ಸುಭಟರ ಕರಂಗಳೊಳು ಕೈದುಗಳ್ | ಕ್ರೋಳುಗುಳ
ದವೃತ್ತಾಂತವೆಂತುಟೆಂದೆನುತೆ ಲೋಕದ ಜನಂ ಚಿಂತಿಸಿದುದು ||೯||
ಮನುಗಳುಬ್ಬೇರಿದವು ಮುನಿಗಳು ರೆವಿಾರಿದ | ರ್ದನುಜರಾರ್ಭಟಿಸಿ
ದರ್ಜರ್ಯ ಕೆಲಟಕಟಿಸಿದ | ದಿನಪಾಲರೊತ್ತಿದದಿವಿಜಭಟರೆತ್ತಿ
ದರ್ಕಿನ್ನರರ್ಸ್ಸೇನೆ ಸಹಿತ || ಕನಲಿದಂ ಸುತ್ರಾಮನುರುಬಿದನು ಧೃವ
ಸೋಮ | ನಿನಸುತಂ ಪೆರ್ಚಿದನ್ನಿರುತಿ ಭಾಳು ಜಿನದಂ | ವನಧಿಪಂ ಕೆರಳಿ
ದಂ ಹರಿ ರಣಕೆ ತೆರಳಿದಂ ಧನದ ಮುಳ್ಕ್ರನಿದು ನಡೆದನು ||೧೦|| ಅನಿತರೊ
ಳ್ಕಲ ಸಕರ್ತ್ರಗಳೀರ್ದ್ವರಾಜ್ಞೆಯಿಂ | ತನತನಗೆ ಚೂಣಿಯ ಭಟಾಳಿಮಂ
ಗೊಂಡು ಸ್ಫೋಕ್ಕನು ವರದೋಳ್ ಬ್ಬಾಡಿದರ್ ನ್ನಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾವಚನಮಂ
ಖತಿಯೊಳು || ಇನಮಂಡಲಕೆ ಸಮುದ್ರಂಗಳ್ ದಿಗ್ಗಳ್ | ಘನಪದ ಗತೊ
ತ್ಥಿತರಜಂ ರಾಹುವಡಬಾಗ್ನಿ | ಘನನಿದಾಘಮುದಾಯ್ತು ಶಿವಶಿವಾ ಪ್ರೊ
ಗಳಲೇಂ ಸಂಗರದ ಸಂಭ್ರಮವನು ||೧೧|| ಸೃಷ್ಟಿಗಧಾಕರ್ತ್ರಗಳ್ ಕಾಳಗ
ವಾಗೆ | ನಷ್ಟಪ್ರೋಸುಖಪ್ರೇ ಜಗತ್ತ್ರಯಕೆ ಶಿವಶಿವಾ | ಕಷ್ಟರಿಂ ವಿರೀವಿಧಿ
ಮುಕುಂದರಿನ್ನಾಗ್ಗರುಪೆಚೆಳ್ಪುದೀ ಸಂಕಟವನು || ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯೆ
ಕರ್ತ್ರು ಸಕಲಜಗಮಂ ಪ್ರೋರೆವ | ಭೀಷ್ಟಮಿನ್ನಾಗ್ಗೀ ವಿರಿಂಚಿಕಮಲಾಂಬ
ಕರ | ದುಷ್ಟಸಂಗ್ರಾಮಮಂ ಬಿಡಿಸನೇಕಕಟೆನುತ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟದಖಿ
ಳಜನರು ||೧೨|| ಪಟಹತಂಬಟಡಕ್ಕಡಾಡೆಕಹಳಾಸಮು | ತ್ಕಟ
ನಾದಮುಳ್ಳಿರಿಯೆ ಪೇಳ್ವುದೇಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ | ಘಟವೊಡೆದು ಬಹಿರಾವರ
ಣದಿಂದೆ ಜೀಳ್ವಂಬುಧಾರಾಪ್ರವಾಹವೆನಲು || ಪಟುಧನುರ್ಧರಕರ
ವಿಮುಕ್ತಬಾಣೌಘದಿ | ಕ್ತಟಕಭಿತ್ತಿಯು ನಾಗಿಸಲ್ಕ್ರಸಗಿಸಮುರಲಂ |
ಪಟರೆಟ್ಟುದಂಚಿದಕಾರ್ಗಜಂಬುಕತತಿಗೆ ರಿಪುಭಟರಮಾಂಸಂಗಳ್ ||
ಜೋದರುನೆಗಳ ಸಂಕುಶವಿಕ್ಕನೂಂಕಿದ | ನಾರ್ಬಿಸುತ ಕೈವಮಾಡಿದ

ಸಿಯಾರೋಹಕ | ರ್ಸ್ವೇಗಿಸಿಂಜಿನಿಯ ತಲೆವಿಲ್ಗೊಂಡುಪ್ರೋಕ್ಷದರ್
ನ್ನರವುರ್ದಲಿಸುತ|| ಪಾದಘಟ್ಟಣೆಗೆಸೆಲೆನೊಡೆಯೆ ಪೃಗಗಳ್ಗೆ
ಸು| ಲಾದಿಕೂರ್ಮಂಕೆಡೆಯೆ ಕಣೆಕಣೆಗಳಿಂಕಡಿಯೆ, ಕಾದಿದಕ್ಕೈರ್
ಯೆ ಖಂಡೆಯದಣಿಪ್ಪನಿಂಪಟುಭಟರುಭಯಬಲದೊಳು||೧೪|| ಇ
ವಬ್ರಂಹರಾಟೋಪವೀದೆಸೆಯೊಳಿಂ| ತಿದೆದಿನಪರುಬ್ಬಾಟವಿದೆ
ನುಗಳಾವೇಶ |ವಿದೆದನುಜರುಣ್ಮ್ರಬೇರಿದೆಸುರರಸಂರಂಭವಿದೆಭ
ರ್ಬ್ಬೆಯೆನುತ||ಕದನಕೌಶಲರಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಪ್ರವೀಣರು| ಷ್ಟಿದಬಾ
ೀದಿದಂಬಿನವುಸಕದಿಂದಕಿಡಿ | ಗೆದರುತಂಪ್ರೊಯಪ್ಪಡಿದರ್ಕೂಡಿ
ರಿಭಟರುಂಲಯಾಲಯದೊಳು||೧೫|| ಇತ್ತಲೆತ್ತಂಡಚೂಣಿಯ
ನೀಕವೀರ| ದೊತ್ತರಿಸಿಕಡಿದಿರಿದುಕೆಡೆಯುಚ್ಚಿಕಾದುತಿರ| ಶಿ
ಕವುಲಾಸನಂಸಂಸೆಯುಂಕವುಲಾಂಬಕಂಬೇಗಪಿಂಗರುಡನಂ|| ಪು
ಪಸಕಲಸಂರಂಭದಿಂದೇರಿನಡಿ| ಸುತ್ತಿರಲ್ಹಾಣುತಂಸನ್ನಾಹದಿಂ
ಿ| ಪ್ರೌತ್ತಿಲಿಸದೊರೆದೊರೆಗಳನೊಡೆಹರಿಗೆಪಂಕಜಗರ್ಭನಿಂ
ದನು||೧೬|| ಈವುರುತ್ತೈನ್ಯವಿಮಾವುನುವುನಿಗಳೀದನುಜ| ರೀ
ಪಾಚತುರಚತುರಂಗಸ್ನವಪ್ರಂಸ| ರೀವಿತ್ರರೀಗರುಡಗಂಧರ್ವರೀ
ಕ್ಷಕಿನ್ನರಕಿಂಪುರುಷರು|| ಭೂವಿಯೊಳದಾಗುರ್ಂಟುತೋರೆ
ಸಂಪದಕೆ| ತಾವುರಸನಯನನೀಂಪಾಸಟಿಯೆಪೇಳೆನ| ಲ್ಹಾವುಪಿ
ಲೆವುಘಕವುಲಸಂಭವತೋರ್ಪ್ಪೆಸೆನ್ನಿರವನೋಡೆಂದನು||೧೭||
ತೆದನಂಬುಜಲೋಚನಂವಿಶ್ವರೂಪಿನಿಂ| ಬಿಡುಗಣ್ಣರವ್ಮ್ರಸುವು
ಂದ್ರರಂದನುಜರಂ | ಕಡೆಯಮಾತೇನಖಿಳಚತುರಂಗವುಂಬೊಂ
ದಂರವಿಗಳಂಗರುಡರಂ|| ಬಿಡದೆಗಂಧರ್ವರಂಯಕ್ಷಕಿನ್ನರರನು, ಗ್ಗ
ರಕಿಂಪುರುಷರಂಸೃಜಿಸಿಯುನಿತಲ್ಲದಾ|ಗಡೆವಿಷ್ಣುಗಳ ನಸುಂಖ್ಯ
ಂತೋರಿದಂಸ್ಫೋಗಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ||೧೮|| ಇಂದಾಡಿತುಭಯ
ನಾವಿತತಿಕರಿಕರಿಯೊ| ಳುರುವಶ್ವವುಶ್ವಂಗಳೊಳು ಭಟಭಟರೊ
ರೆ| ಮಿರುಗುವರಥಾರೋಹಕರ್ಸ್ವರೂಥಾರೂಢರೊಡನೆಸುರರವು
ೂಡನೆ||ಸರಿಗರಕ್ಕಸರಸುರರೊಡನನುಕ್ರಮದೊಳಿಂ | ತರಿಸಿನಾ
ಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂಕಾದಿದ | ಕೆರ್ರುಪಿಟ್ಟ್ಸೊಗಳೊಕವಿಯಾರಂಬು
ಕ್ಷಕವುಲಾಸನರಪಟುಭಟರನು ||೧೯|| ಪರಿವರಕ್ತಕೆಸಿಡಿವತೆ
ಳ್ಗೆ ಪಾವರ್ಂಬಿ | ಗುರುಳಿಟ್ಟೆಗಾರ್ಭಟಪರವಕಬ್ಧಿಯಾಗಸಂ |
ದಂತವುವನಿವುಂಡಲವುಂ ಬುಜಭವಾಂಡಸಮಿತಯಿಂಬಿಲ್ಲನಾ
ಸ್ತ್ರ || ಗುರುತರವಡಬಶಿಖಿಗೆರುಕ್ಷಂಗಳಿಗೆದಿಶಾ| ಪರಿವೃತರಪತ್ತ

ನಂಗಳಿಗೆಶೇಷನತಲೆಗು | ಪರಿಲೋಕತತ್ತಿಗೆದೃಕ್ಸ್ವಾತೆವಿಗತಕಾಂತಿಗ
ಳ್ತೆಲೆಭರಂಬಧಿರವಾಯ್ತು ||೨೦|| ಮುಂಡಗಳರುಂಡಗಳತಂಡಗಳ
ನುರೆಕರುಳೆ | ಚೊಂಡುಗಳತುಂಡುಗಳಹಿಂಡುಗಳಮುಂಕೆದರೆ|
ಖಂಡಗಳಪಿಂಡಗಳಗುಂಡುಗಳ ನುಂಡುಂಡುಕೊಂಡಾಡಿಪಟುಭಟರ
ಸು || ಗಂಡೇಳ್ವಭೂತಮುತ್ಪ್ರೇತಜಾತಂಗಳಿಂ | ದಿಂಡುಳ್ವರ್ಪೊ
ರಳೊನರಳುವಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಿಂ | ಕಂಡೆಡೆಗೆಪಾಯ್ವರಿಂಕಾಯ್ವರಿಂ
ಸುಯ್ವರಿಂ ತದ್ರಣಾಂಗಣಮೆಸದುದು ||೨೧|| ಪುಂಡರೀಕೋತ್ಪ
ತಮಾಗಿಯುಂಭಾವಿಸ | ಲ್ಕುಂಡಾಲದಳಿತಸರಮೊಲ್ತುಮುತ್ಕಂಜಾ
ತ | ಮುಂಡಸಂತಾನಾಗಿಯುಂದಿವಾಕರನಲ್ತು ಸಲೆವಿರಕ್ತಾಂಕಮಾ
ಗಿ || ತಂಡದತಪೋವನಮುದಲ್ತುರೆಶಿವಾನ್ವಿತಂ | ಖಂಡಪರಶುಪ್ರ
ಯುತಮಾಗಿಕೈಲಾಸದು | ದ್ದಂಡಗಿರಿಯಲ್ತುನಿಸಿನೋಟಕರಕಣ್ಣಾಗ
ರಣಾಂಕಣಂಚಲ್ವಾದುದು||೨೨|| ಈಪರಿಯೊಳುಭಯಸೇನಾಭಟ
ಪೌರ್ಯ್ಯಾಡಿ|ರೂಪೆಳದುಮಡಿವುದಂಕಂಡುಹರಿಕಮಲಜ| ಕೋ
ಪಮಾನಸರಾಗಿನಿಜವಾಹನಂಗಳಂಪದಸಂಜ್ಞೆಯಿಂನೂಂಕಲು||ಆಪ
ಕ್ಷಿಪಕ್ಷಾನಿಲಂಪೊಯ್ಯಲಾಕ್ಷಣಂ| ಭೂಪಯೋಧಿಗಳೊಂದುಗೂಡಿದ
ವ್ಯನಿಮಿಷದೋ | ಳ್ಳಾಪಮಂಜೇಗೈದುರುಭಯವೀರಭರ್ಗಯುಂಕರ
ಮುಣ್ಮತಿರೆಜಗದೊಳ್||೨೩|| ಸಟೆಯುಮಾತೇನಖಿಳಲೋಕಮಂ
ಸಂಹರಿಪ| ನಿಟಲಾಂಬಕನಮಹಾಧ್ಯಾನವೋವಿಷ್ಣುಪದ| ನಟದದಘ
ತಪಲಯಕಾಲಮೇಘಾಡಂಬರವೋಶಿವಶಿವಾಪೊಸತೆನೆ|| ಪಟುತರ
ಡಸಮರಲಂಪಟಭಟರುರಸ್ಥಳಂ | ಸ್ಫುಟಮಾಗೆಸಕಲದಿಕ್ತಟಕವಾ
ಟಂತೆರೆಯೆ | ಚಟುಳಸಂಗ್ರಾಮಭೀಮರವಿಜಯಕಾಮರುಚ್ಚಾಪ
ರವಮುಕ್ಕಿರಿದುದು||೨೪|| ಸೇದಿತಾಂಸವಡಿವೆರಳಿನೊಳಂಬಕರ್ಣಾಂ
ತ | ಕೈದಸಿನುಡಿದನೆಲವೊಬೊಮ್ಮಬೊಮ್ಮೇತಿಗಾಂ | ಕಾದೊಡ
ರಿಯದೆಪೋದೆನಲಾನೋಡುನೋಡಾದೊಡನ್ನಾರಾಜವೆನುತ||
ವೇದಚೋರಧ್ವಂಸಿ ಯೆಸಲಾಕಳಂಬಮಂ | ಛೇದಿಸಿಮುಗುಳೆಬ
ವ್ಯಬಾಣಂಗಳಿಂದೆಚ್ಚು | ಭೇದಿಸಲುರಮನದರಘಾತಿಗೆಮುರಾಂತ
ಕಂನೊಂದುಖತಿಯಂತಾಳ್ದಸು||೨೫|| ಪೇಳಬಹುದೇಂಹರಿಯರೋ
ಷವಹ್ನಿಯಬಹುಳ | ರಾಳ್ತೆಯನಯ್ಯೊಯ್ಯೊಪತರುಪದ್ರಂಗಳಂ|
ತೇಲಿಸುವವತಾರ್ವೆಲೋಕಕಂಟಕರಾದರಿದಪರಿಹರಿಸದಿರ್ಪುದು||
ಬಾಲೇಂದುಮೌಳಿಗೇಂಸ್ಯೈರಣೆಯೊತನ್ನಕಾಪಿಂ | ತಾಲಿಂಗನಕ್ಕದೇ
ಸಮಯವೇಭಕ್ತಜನ | ಪಾಲನೆಂಬೀಬಿರಿದನುಳಿದನೇಹವನೆನುತ

ಭುವನಜನವುಳಿವಳಿದುದು ॥೨೬॥ ಅನಿತರೊಳು ಶಂಭುಜಲದನಿಭ
ಗಭೀರೋಕ್ತಿಯಿಂ। ವನಜಾಕ್ಷನೆಂದನೆಲೆ ಖೂಳ ಕಮಲಜನೀನೆ। ಘ
ನವೆನುತ್ತೆನ್ನೊಡನೆ ಸೆಣಸಿದೀಫಲವನುಣ್ಣೆನುತೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಡಲ್ಕೆ॥
ಕನಲಿ ಬರ್ಪ ಬಾಣಗಳ ಕಡಿದು ಜಡಿದು ಭೋಂ। ಕನೆ ಚೆನ್ನಬತ್ತ
ಳಿಕೆಯಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂ। ವನಜಭವನುಗಿದು ತಿರುವಿಗೆ ಹೂಡಿ
ಕಿವಿವರೆಗೆ ತೆಗೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನು ॥೨೭॥ ಎಲೆಲೆ ಬೆಂದುದು ಲೋ
ಕವೀಕ್ಷಣಂ ಜಗಕಿದೇಂ। ವಿಲಯವೋ ನಿಲಿಸು ನಿಲಿಸೈ ಮೂರ್ಖ ಕಮ
ಲಜನ। ಕೊಲೆಗೆಡುಕ ಶರವನೆಂದಲ್ಲಲ್ಲಿಗುಜುಗುಜಿಸೆ ಮುಂಬರಿವ ಬ್ರ
ಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂ ॥ ಜಲಜನಾಭಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂ। ಸೆಳೆದನು
ನ್ನತವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರಮಂ ಪೇರ್ಗಿಡಿಯ। ಬಳಗಂಗಳವಗಡಿಸೆ ಭಟರಭಯ
ವಿಮ್ಮಡಿಸೆ ಪೂಡಿದಂ ಕಾರ್ಮುಕದೊಳು ॥೨೮॥ ಪೂಡಬೇಡ ಕಟನಿ
ಷ್ಠೆಂಬಂತೆ ಗಿರಿಗಳ್। ಲಲ್ಲಾಡುತಿರ್ದುವು ಬಾಣವಹ್ನಿ ಪೀರ್ದಪುದೆಂದು।
ನೋಡಿ ಮೊರೆಯಿಡುವಂತೆ ಶರಧಿತಳಮಳಲೇಳಲುದ್ಘೋಷಮಯ
ಮಾದುದು॥ ಪೂಡೆ ಪಣ್ತಾಮಳಿಕಫಳಮುದಿರ್ವಂದದಿಂ। ನಾಡೆ ಸುರಿದು
ದುರುಕ್ಷರಾಜಿ ಲೋಕಂಗಳಿಗೆ ಕೇ। ಡೆಡಸಿತೆಂದು ಬಾಯ್ವಿಡುವಂತೆ ಧ
ರಣೀತಳಂ ಬಿರಿದುದೇನೆಂಬೆನು ॥೨೯॥ ನಾರಿಯಿಂದುಗಿದು ಬಿಡಲಾ
ಕ್ಷಣಂ ಲಯದಮದ। ಮಾರಿಯುರಿಗಣ್ಣಂತೆ ಬರ್ಪುದಂ ಪೇಳ್ವೆನತ। ನಾ
ಲನ್ನುಮದದಮಾರ್ಗಡಿಗಳುಂ ಸಕಲಲೋಕಾಳಿ ಸಂವರ್ತಮಾಯ್ತು॥
ವಾರಿಜಭವಾಸ್ತ್ರಮಾ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರಮಂ ಕಂಡು। ವಾರಿಧಿಯ ಕಿಚ್ಚಿನಂತಡ
ರಿಲಟಕಟಸಲ್ಕೆ। ವಾರಿರುಹನಾಭನ ಶರಂ ತುಡುಕಿದುದು ಕವಿವ ಪೇ
ರ್ಗಿಡಿಯ ಸಡಗರದೊಳು ॥೩೦॥ ಹೂಂಕರಿಸುತುರಿಯನುಗುಳುತ ಮು
ಳತುಮುಸ್ವಲಿಸಿ। ಶಂಕೆಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತ ಹರಿಕಮಲಜಗಾರ್ರ। ಣಾಂಕಣ
ಮನುಡುಭ್ರಮಂಡಲದೊಳೊಂದನೊಂಗಡರಿ ಚುಂಬಿಸುವಾಗಳು॥
ಪಂಕಜಭವಾಂಡಮುರಿದುದು ಮಹಾಪ್ರಲಯದಾ। ತಂಕಮಾದುದು
ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳ್ಗಿವರೀರ್ವ। ಝಂಕೊಟವರಬುಗದ್ವಯಮಲ್ಲಮಾಹವಂ
ಶೂನ್ಯಮಾಯ್ತೇವೇಳ್ವೆನು॥೩೧॥ ಹಲಗರುತ್ಮನನಿಳಿದು ಕರಕಾರ್ಮು
ಕವನುಳಿದು ॥ ಗುರುತುಂಗದಾದಂಡಮಂ ಕೊಂಡು ನಿಲೆಕಂಡು। ಸರ
ಸಿಜಭವಂ ವಾಹನವನುಳಿದು ತಾಂ ಗದಾದಂಡಮಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು॥
ಪರಿಪರಿದು ಪಾಡರಿದು ತಳವೇಗ್ಗಳೊಳಗೆ ಪೊ। ಯ್ದುರವಣಿಸಿ ಪೆರೆಸಾ
ಠಮುಂಬರಿದುಗದೆಗಳಂ। ತಿರುಪಭುಜಸತ್ವದಂ ತೋರಿದರು ಘನಗ
ದಾಯುದ್ಧಮಂ ಸಂಗರದೊಳು॥೩೨॥ ಪೊಯ್ವನೀಶ್ವರವಂಚಿಪಂಬೊ

ಮ್ಮನದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ। ಶಾಯ್ಸನೀಕರಿಕೂಡೆ ಕೈವಾರ್ಗ್ಳನೀ ಜೊಮ್ಮ।
ಸೈವಡಿಪರಾಕ್ರಮದೊಳೆರಗುವಂಕರಿಮತ್ತೆ ವೈಗೊಡಂ ಕಮಲಭ
ವನು ॥ ಪಾಯ್ಸನೀಕರಿಯಂದು ನಿಲೆಕ್ಷ್ಪ್ರಸಾಗಿ ತಲೆ। ಗಾಯ್ಸನೇ
ನಿಸ್ಸನೆನುತೆರಗುವಂಬಿಡಿಯೊಲದು । ವೈವಳಿಗೆಸಂದುಸಾಧಿಸುವ
ಮ್ಮರಧ್ವಂಸಿಪ್ಪೊಗಳಲೇನಸ್ಟ್ಕರಿಯನು ॥೨೩॥ ಮಾರುವರ್ಗ್ಬೀರುವರ್ತ್ಗ್ರ
ರ್ಗ್ಯಮಂಬಣಕೆಕವಿ । ದೇರುವರ್ಗ್ತೋರುವರ್ಗ್ನಸಮಂಪ್ಪೊಯ್ದುಕೈ ।
ದೋರುವರ್ಗ್ನೇರುವಘೌರಯಮಂಘರಣಿಮಂಡಲದಿಂದ ಗಗನತಳ
ಕೆ ॥ ಪಾರುವರ್ಗ್ಕೇರುವರ್ಕೆಲಕಡೆಗೆಪರಿಯುಂತೆ। ಬೀರುವಜಾರು
ವವೈರ್ಗಗೊಡದೆಬೀರವಂ । ದೂರುವರ್ಗ್ಮರುವವೈರ್ಗಗಳೆಂವಿಕ್ರ
ಮದ್ರವ್ಯಕೀರ್ವ್ರದ್ಸ್ನಿಭಟರು ॥೨೪॥ ಇಂತೀರ್ವ್ಯರುಂಸೋಲಗೆಲವ್ರಗಂ
ಣದೆಗದಗ । ಳಂತೊರೆದುಮಗ್ಗಗಾಳಗಕೆಳಸುತಿರಲಾಗ । ಕಂತುಪಿ
ತನೇರಿದಗರುತ್ಮಂಗೆಕಮಲದನಸಂಸೆಗಾದುದುಶಾಳಗ ॥ ಅಂತವೆ
ರಡುಂಶಾದಿಪತನಾಗಿಹೋದಸವು। ನಂತರದೊಳುಭಯವೀರರ್ಪ್ಬ
ಹುಯುಗವನ। ತ್ಸಂತರೋಷದೊಳಾಗ್ಭಟಿಸಿಪ್ಪೊಯ್ಯಲಾಧ್ವನಿಮ
ಹಾಭಯಂಕರವಾದುದು ॥೨೫॥ ಲಲಿತಕಪೂರ್ರತಾಂಬೂಲಮಂ
ತಮ್ಮೊಳಿಜೂ । ಳಿಳವಡಿಸಿಪ್ರಿಡಬೆಮರುಗಳ್ನ್ನುತಕ್ಷ್ಣಂ । ಕಳೆ
ನಘೂಳಿಯೊಳೆತಂಬಿಸಿಮುಷ್ಟಿಯಂಬಿಲಿದೆಪೆಗಳಲುಗಟ್ಟ್ಷಿಸುತ್ತ ॥ ನ
ಳಿನಭವನಳಿನಾಕ್ಷರ್ವರುಂಕ್ಕೈಗಳೆಂ । ಸಲೆತೋರಿತೋರುತಕು
ಲಾಲಚಕ್ರದಭವಣೆ। ಯೊಲುಪ್ಪಂದುಯಾಮವಾತ್ರಂತಿರುಗಿದಬಿರ
ಶಾಮಂಡಲಂತಿರುಗುತಿರಲು ॥೨೬॥ ನೋಡಿಪ್ಪ್ನಸುವರಿಮಿಷಗೆರ
ಫಣಿರಾಜಂಗೆ । ಕೇಡುಸಂಭವಿಸಿತೀಭಟರಸಂಗ್ರಾಮವಂ । ಸಾ
ಡಿಟ್ಟಸಿಪೊಗಳಲಾರೋ ಮದಾದೇವ ಲಾಕಿದೇಕಡೆಯನಲ್ಲ ॥
ನೀಡಿರ ವಾಮಹಸ್ತವಸೆವರಿದುರುತರದ । ಗೂಢಮುಷ್ಟಿಯಬರಿ
ಪತನಲರೆಯಕಗಳೊಲೆ ॥ ದಾಡುತಿರ್ದರ್ರಾಕಂಪಬೊಳ್ಗಂ
ಪಿಸುವಕುಲಗಿರಿಯುಪಾಂಗನಿಂದಂ ॥೨೭॥ ಘನಗುರುತ್ವಾಕೆಬೋಡ
ಣಾಪ್ರನೀಲಾದ್ರಿಗಳ್ಕನತಿಶಾದಲ್ಕಬಂದಪ್ಪೊಪೋಳೆನಲಾತ್ಗ। ವನದ
ಭವವನಜನಾಭರ್ತೋರಿದಪ್ಪೊರಯ್ದುತನತನಗೆಶಾತೃಕೈಯ್ಯವಂ ॥ ಮ
ನುಗೆಮುಷ್ಟಿಯೊಳೆಪೇರ್ಗಡಿತಿವಿವತವಿಗಳ್ । ದನಿದೋರಿಭಟರಶಾ
ಯಂಗಲವ್ರಗಾಣದ। ತ್ಯಾನುಪಮಪರಾಕ್ರಮಗಳಾಗ್ಭಟಿಸಿಪ್ಪೊಯ್ಯಾ
ಡಿದರುಮಹಾಸಂಗರದೊಳೆಂ ॥೨೮॥ ಕರವಳೆಯಕೋರೋರ್ತ್ಮತಳ
ದತ್ತಕೋರ್ಗ್ಳೋರ್ತ್ಮ । ಸರಿಸಮಂಕಡಕೋರ್ತ್ಮಬಂದಪಟ್ಟಸಕೋರ್ತ್ಮ।

ಉರಗಬಂಧನಕೋರ್ಕೆ ಬಾಹುದಣುವಿಂ ಗೋರ್ಕೆ ದೊಕ್ಕರಕ್ಕೋರ್ಕೆ
ಯೋನರ್॥ ಶಿರವಳೆಯಕೋರ್ಕೆ ಕಂದದೊಕ್ಕರಕ್ಕೋವರ್। ಹ
ರಿಕಮಲಭವರೊದಗಿದರ್ವರ್ತ್ತಿಯುಂಗೆಲವು । ದೊರಕೊಳ್ಳದಿರೆಮ
ಹಾರೋಷನಾನಸನಾಗಿ ಮಾಧವಂ ಚಿಂತಿಸಿದನು॥ ೩೯॥ ಎನ್ನೊಡನೆ
ಸರಿಬರಿಗೆ ಬರಲೇಸರವೆನಿವನ। ಗನ್ನಮಂ ನಿಲಿಸುವೆಂ ತಾನೆನುತ ಮಾ
ಧವಂ। ನನ್ನಿಯಿಂ ಕಮಲಜ ಕೆಘಾತಿಗೊಡಲಂಗೊಟ್ಟುಗೆಲವು ದೋರಿ
ಸಿಬುತಿಯೊಳು ॥ ಮುನ್ನೀರಮುಗಳಗಂಡಂವಿಧಿಯು ಮಸ್ತಕವ। ನುಂ
ನತದ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದಿವಿಯುಲ್ಕೆ ತಳ್ಚಿರಂ। ಭಿನ್ನಮಾದುದು ನಾಲ್ಕು ಸೀ
ಳ್ಪಕ್ಕಸಮನಾಗಿಪೇಳ್ವುದೇನದ್ಭುತವನು ॥೪೦॥ ಶಿರವೊಡೆದೊಡೇ
ನಾಯುತ್ತು ಸರಸಿರುಹಸಂಭವಂ । ಧುರದರಿದ್ರನೆಬಿರಿದ ಮಸ್ತಕದ ಪೋ
ಳ್ಗಳಂ। ವರಚತುರ್ವರ್ಗದನಂಗಳೆಮ್ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುನರಪಿಕೃದ್ಧಚಿತ್ತ
ನಾಗಿ॥ ಸಂಗೆವಾರಾಂತು ಬಾಹುಗ್ಳಯುವೆನಪ್ಪಳಿಸಿ । ಮುರಿದೆರಗು
ವೆಂ ಮುರಾಂತಕನೆಂಬವಸರದೊಳಿರದಾಗ ದಾಗಸದೊಳೊಂದುಲು
ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಮೇಶಕೇಳ್ವಾತ್ತುಕವನು॥೪೧॥ ಅರಿಯದವನೇನೀಂ ಮು
ರಾರಿಮೂರ್ಖನೆಬೊಮ್ಮ । ತರಿಸಂದು ನಿನಗ ಮಾತಂಗವೊಂದೇವ
ಸ್ತು। ಪೆರತುಂಟು ತದ್ದುಸ್ತುವಿಲ್ಲಿಹನಿಸು ನ್ರುದೀಗಳದರಪದಮಸ್ತಕವ
ನು। ನೆರೆ ನೋಡಿಗಿ ಕಂಡಾತನೇಸಹಪಿಯೆನೆ ಕೇಳ್ದು । ಬೆರಗಾಗಿ ತಾವೀ
ರ್ಬ್ವರುಂ ರಣಾವೇಶಮಂ । ಮರೆದು ನೋಳ್ಪನಿತರೊಳು ಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶಕೇಳಿನ್ನೊಂದು ಕೌತುಕವನು ॥೪೨॥ ತರಣಿಬಿಂಬಂಗಳಂ ಕರಗಿಕೆ
ರುವಿಟ್ಟಗಗ। ಪಿರಿಯಮೂಲಸ್ತಂಭ ಪ್ರೇಪಂಚಭೂತಮಂ । ಪರಿಗಣಿ
ಸಲಳವಿ ಮಿಸುನಿಯದಂಡ ಪ್ರೇಮುಂದೆಸ್ರೆಜಿಯುಸುವಲೋಕಂಗಳು॥
ಜರಿದಪವವಕ್ಕಡಪಾರ್ಗಿರಲ್ವೇಳ್ಗಂದು। ಗುರುತರಸುವರ್ಣದಸ
ಲಾಕೆಯಂ ಬಲಿದರೋ। ಸರಸರಾಪೇಳಲಾಸರಿಯಜರಮಧ್ಯದೆಮ
ಹಾಲಿಂಗಮುದಯಿಸಿದುದು ॥೪೩॥ ಆಲಿಂಗದತುಳೆತರಪೀಠಂಧರಿತ್ರಿ
ಶ್ರೆ। ಲಾಳಿಭುಜನೈಸವಸಪ್ತಾಂಬುದಿಗಳೆಕುಕ್ಷಿ। ಲೋಲಾಕ್ಷಿಗಳು ಚಂ
ದ್ರಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳು ರಸಾತಳದಕಡೆಯೇ ಪಾದವು॥ ಮೇಲಿಪ್ಪ ತಾ
ರಾಳಿಗಳೆ ಪುಷ್ಪಸಂದೋಹ। ಮೋಲಗಿಪಪರಿವಾರವೇಪ್ರಮಥಗಣ
ವಾಗೆ। ಲೀಲೆಯಿಂಮೂಡಿದುರುಲಿಂಗನುಜಸಂಗಳಂ ಬೆರಗುವಡಿಸಿದು
ದಾಗಳು ॥೪೪॥ ಲಲಿತತೇಜೋಮಯದಲಿಂಗದಿದಿರೊಳು ಮಿಂಚು।
ಬುಳುವೆಂತುಟಂತಾದು ದಿವರತೇಜಂಕೊಡೆ। ತಿಳಿದು ನಿಶ್ಚೈಸಿದರಾ
ದಮಂ ಹರಿಮಸ್ತಕಮನಜಂ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದು॥ ನಳಿನನಾಭಂ ವರಾಹ

ಕ್ಷತ್ರಿಯಸಾಕ್ಷಿಣಂ | ತಳೆದಿಳಿದು ಪೋದಂಧರಾತಳವ ನೊಡೆಬಗಿದು | ಕಲಹಂಸೆಯಾಗಿಬೊಮ್ಮಂ ಪೋಗುತಿಗಿರೆಬಳಕೇತಕಿಯೊಳಿಂತೆಂದನು ||೪೫|| ಎಲೆವುಪಾತ್ಮನೆನವುಸ್ಕಾರವೆಲ್ಲಿಂದಾಯ್ತು| ಸುಳಿವುನಿವುಗೆಂದೆನಲುಪರಶಿವನವುಕುಟದಿಂ| ದಿಳಿತಂದೆನೀಗಕೇತಕಿಯೆಂಬುದಭಿಧಾನವೆನಗೆನೀನಾರೆನಲ್ಕೆ || ಜಲಜಸಂಭವನಾಂ ಸದಾಶಿವನವುಕುಟವುಂ | ತಿಳಿಯಲ್ಕೈದುವೆನಿಲ್ಲಿಗೆನಿತು ಗಾವುದವುಂಟು | ತಿಳುಪೆನಲುನಸುನಕ್ಕುಪಲಯುಗದೊಳ್ಳೈದೆಯುಂಕಾಣ್ಬುದಘಟತವೆಂದನು ||೪೬|| ಪೆಟ್ಟಿಗಂವುನದೊಳಬುಜಾಸನಂಸ್ತ್ವಾದಯವುಂ | ಪೆಟ್ಟಿದಂಕೇತಕಿಯೊಳಿಲ್ವುರುಷಶರಿಗೆವುೂ | ರಟ್ಟಿಯುಳ್ಳನವುಸ್ತಕಂಗಂಡುಬಳಿನೆಂದು ಭಾಷೆಯಂಕೊಟ್ಟುಬಂದಂ || ವುುಚ್ಚುವುರೆಯಾಕೆಸರಿಯೊಡನೆಸಾಗಲ್ಕಾಂತು| ಟುಚ್ಚರಿಸವೇಳ್ಗಂಗುಬೇಡಿಕೊಳಿಕ್ಕೈಕೊಳು| ತ್ರುಚ್ಚರಿಯೊಳ್ಳೈದಿವುುನ್ನಿನರಣಾಂಕಣದೆಡೆಗೆತಾವೀರ್ವರುಂಬಂದರು ||೪೭|| ಹರನಪಾದಾಬ್ಜವುಂಕಾಣದೆವುುರಾಂತಕಂ| ವುರಳಿವುುನ್ನಿನರಣಾಂಕಣಕೆಬರಲವರೆಪೊದ| ಲಿರೆಶಿವನವುಕುಟವುಂಕಂಡೆಯಾನೀನೆನಲ್ವುಲಜಂಕಂಡೆನೆನಲು|| ನಿರುತವೀಸಾಕ್ಷಿಯಾರೆನಲುಕೇತಕಿರಾಜ| ಸರವಿಂಗನಾಭಬೊಮ್ಮಂಕಂಡನೆನೆತಿಳಿದು| ಹರನವುಸ್ತಕಕೆಸಲ್ಲದೆ ಪೋಗುದೋಷಿನೀನೆನುತಶರಿಶಾಪಿಸಿದನು||೪೮|| ಶಾಪವುಂತಳೆದುಕೇತಕಿರಾಜನತುಳಸಂ| ತಾಪದಿಂಪೋಗಲಾಲಿಂಗವೋಭೀಕರದ | ರೂಪವುಂತೋರಲೆದೆಜರ್ಝರಿತವಾಗಲಜಹರಿಗಳತಿಭೀತಿಯುಂದಂ || ಈಪರಿಯನಿನ್ನಭೀಷಣವುೂರ್ತಿಯನ್ನೋಡೆ| ಲಾಪೆವೇನಾವೆಂದುಪೊಗಳೆದೇವಂಸುಭಗ| ರೂಪಿನಿಂದಿರೆಕಂಡುಕೈವುುಗಿವ್ತಾಪಾರ್ವತೀಶನಂನುತಿಯುಸಿದರು ||೪೯|| ಜಯಜಯುಗುಣಾಭರಣಜಯವಿಬುಧನತಚರಣ| ಜಯಜಯವುಹಾಲಿಂಗಜಯನತಾಂಬುಜಭೃಂಗ| ಜಯಜಯಸದಾಸೋವುಜಯರಜತಗಿರಿಧಾವುಜಯಭೀವುವಿಧ್ವಂಸತಸೋವು || ಜಯಜಯುವಿಷಗ್ರೀವಜಯುಭಕ್ತಸಂಜೀವ | ಜಯಜಯುಕೃಪಾಪಾಂಗಜಯುಗಿರಿಸುತಾರ್ಧಾಂಗ | ಜಯುಜಯಚಿದಾನಂದಜಯುವುಹಾಗಣಬೃಂದಜಯುಯೆಂದಜನ್ನುತಿಸಿದಂ||೫೦|| ರಾಜಶೇಖರದಿವಿಜರಾಜವಂದಿತಪಾದ| ರಾಜೀವವೆರಾಜರಾಜಸಖಚಂದ್ರದಿನ| ರಾಜಕೋಟಿಪ್ರಭಾರಾಜಿತಶರೀರಖಳರಾಜವುದವಿಧ್ವಂಸನ| ರಾಜೀವಭವವುಕುಟರಾಜತ್ಸುರತ್ನನೀ| ರಾಜನಚರಣಭೋಗಿರಾಜಭೂಷಣಶೈಲ|

ರಾಜಾತ್ಮಜಾಸ್ತನವಿರಾಜಕುಂಕುಮವಕ್ಷ ಸಲಹೆಂದು ಹರಿಪ್ರೇಗಳ್ದನು॥೫೧॥ ಉಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೊಳಿರ್ದ್ದ ಪ್ರೋಗಳೊಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯ| ವಿಭುಗಳೆನಿಪ್ಪ ಸಂಕೃತ್ರಿಸಸ್ತೋತ್ರತತಿಗಾಗ । ಳಿಭವವತಿಕರುಣವಂತಾಳಿನಿರ್ಮಳೆಸುಪ್ರಸನ್ನತೆಯೊಳೆವರವುಂದೆ॥ ವಿಭವದಿಂ ಪಂಚವದನದದಶಭುಜಂಗಳತಿ । ಶುಭವಾದಪಂಚದಶಲೋಚನದ ಕೆಂಜೆಡೆಯ| ಸುಭಗರೂಪಂದೋರಲೀರ್ಶ್ವರುಂಮುಗುಳೆ ಕೊಂಡಾಡಿದರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೫೨॥ ಮನದಣಿಯೆ ಸುರೇಂದ್ರರುಂ ಕೊಂಡಾಡೆ ಶಂಕರಂ| ದನುಜಾರಿಯುಂ ಕರೆದು ನೀಂ ಸಕಲಲೋಕಂಗ । ಳನುಪಮದರಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತೆ ಕಮಲಜನಸೃಷ್ಟಿಂಕರಗಿಬಿರ್ದ್ದ ॥ ಘನತರಮನಿಪ್ಪಧರೆಯವುನ್ನಿನಂದದಿಂ । ದನುಗೊಳಿಸು ಪೋಗೆಂದು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಬೆಸಸಿ| ವನಜಸಂಭವನಂ ಸಮಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಪೇಳ್ದಿನಾಗಳಿಂತೆಂದನು ॥೫೩॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವಕೇಳೆ ಸೃಷ್ಟಿಮಂ ಬಿಟ್ಟಿಸು । ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಮುನ್ನಿನಂದದಿಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ| ವಿರಚಿಸುವುದೆಂದು ನಿರವಿಸಿ ನಿರಾಕಾರವಂ ತಳೆಯಲಾ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ॥ ಸರಿವರಾ ಪ್ರಾಕೃತಿಯೊಳಿರದೆತ್ತಿ ಕೂಡೆಸ್ಯ| ತಿರಿಸಿ ಧರೆಯಂ ವಿಧಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪೇಳ್ದು ತಾಂ । ನಿರುತಮಮ್ಮೃತಾಬ್ಧಿಯುತ್ತರಭಾಗದೋಳ್ಪ್ರೋಗಿ ಪವಡಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೫೪॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿ ಬಗೆದು ಪೇಳ್ದೋದಗರ್ಧವಾ । ಗ್ರಂತನಂ ಬಿಡದೆ ಕೇಳ್ದಗೆರ್ ಪರಿಪಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ । ಸಂತತಿಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಾಂತುಹರನ ಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೫೫॥

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೫ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೬ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪಂಕಜಭವಂ ಶಿವನನೊಲಿಸೆ ತಂನಿಟಿಲದಿಂ| ಶಂಕರಂ
ಜನಿಸಲ್ ತ್ರಿರೂಪಗ್ರಮಂ ಕಾಣುತೆಭ । ಯಂಕರದೊಳೆಜನಭವ
ನನಕ್ಕತಿಸಲರ್ದನಾರೀಶ್ವರತ್ವದೊಳೆಸದನು॥

ಪ॥ ಕಾಲಕಂಧರ ಬಿಜಪಾಲವಿಧೃತಿವರ್ಣ । ಚೇಲವಿನಮಿತಪದವಿಶಾಲತರಮುಕುಮಶಿ । ದೂರ್ಲಚರ್ಮಾಂಬರಸುಶೀಲನಾನಾಲೋಕಪಾಲವಂದಿತಪದಾಬ್ಜ ॥ ಕೈಲಾಸಶಿಖರಿರಾಜಾಲಯಸ್ಥಿತಹೃಮ| ಶೈಲಜಾವರಸರ್ಪಜಾಲಭೂಷಣಲಸದಾಭ । ಫಾಕ್ಷಲೋಕಮಂಪಾಲಿಸೈ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಭಕ್ತಜತಿಕ್ಷ ॥೧॥ ವಿರಚಿಸುವೆನಿಂ

ನಾಲಿಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ, ಸರಸಿರುಹಸಂಭವಂಸೃಷ್ಟಿಯುಂಮಾಳ್ಪನೆಂ|
ದಿರದೆಚಿಂತಿಸಿಮುನ್ನಮಾಡಿರ್ದಸತ್ಯದಿಂಸೃಷ್ಟಿಯುಳವಲ್ಲದಿರಲು ||
ಚಿರಕಾಲಮೀಶನಂಕೂರ್ತ್ತುತಪಮಮ್ಮಾಡೆ| ಹರನೊಲಿದುಬೊಮ್ಮ
ನೆಡೆಗೈತಂದುಮೆಚ್ಚಿದೇಂ | ವರವದೇಬೇಡೆನಲ್ಕೊಂಡಾಡಿಕೈಮು
ಗಿದುಕಮಲಭವನಿಂತೆಂದನು ||೨|| ದೇವನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂಸೃಷ್ಟಿಯಂ
ಮಾಳ್ಪನೆಂ|ದಾನಾವತೆರದೊಳಂನೋಡೆನಿಂನಯಸಹಾ|ಯಾವಲಂ
ಬನಮಿಲ್ಲದಾಗದೀಸೃಷ್ಟಿಮುಂನಿಂದಧಿಕಮೇನ್ಮಾಳ್ಪನು || ನೀವೆ
ನ್ನದೇಹದೊಳ್ಜನಿಸೆಂದುಕಮಲಜಂ | ದೇವದೇವನನಜಾತನನ
ಪ್ರಮೇಯನಂ|ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳ್ಕೊಂಡಾಡಲ್ಕೆಶಂಕರಂಬ್ರಹ್ಮನೊ
ಡನಿಂತೆಂದನು ||೩|| ಬೇಡಿದೆವರವನಿಂತುನಿಂನೊಡಲೊಳಾನೊಡೆ
ದು| ಮೂಡಿದಾಗಳೆನಿನಗೆವಿಲಯತಪ್ಪದುಮರುಳೆ| ಬೇಡವೀವರ
ವೆನಲ್ಕಾದೊಡಾಗಲಿಕರುಣಿಸೆನಲಂತೆಮಾಳ್ಪನಿಂತು || ಮಾಡುತಿ
ರ್ದುತಪವಂಮನಃಪವನಯೋಗದಿಂ| ನೋಡುನಿಶ್ಚಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂನಿಜ
ಸಮಾಧಿಯೊಳು| ಕೂಡಿರೆಂದಭವನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿನಿರಾಕಾರಮಂತಳೆದ
ನಾಕ್ಷಣದೊಳು ||೪|| ಸ್ಫಟಿಕಭಾಂಡದೊಳೆಸವಜೋತಿಯಂದದೊಳೆ
ಜನ| ಘಟದೊಳೆಗಷ್ಟ್ಚಕ್ರಮಂಭೇದಿಸುತ್ತಜನ|ನಿಟಿಲಮಧ್ಯದೊ
ಳೊಡೆದುಮೂಡಿದನುಮಾಶಕ್ತಿಸಹಿತಮ್ಮಹೇಶನಂದು|| ಪಟುತರ
ದಶಶತಕೋಟಿಬಾಲರವಿತೇಜಮಂ | ತ್ಕಟತಿಮಿರದೊಡನೆಬೆರಸಿದು
ದೊಪೇಳೆಂದೆನ| ಲ್ಚಟುಲಸ್ವರೂಪನೊಪ್ಪಿದನಜನತನುವೆರಳ್ಸೀಳಾ
ದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು ||೫|| ಇಂತಜನತನುವೆರಳ್ಸೀಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಸಮ|
ನಂತರದೊಳತಿರೌದ್ರದಿಂರುದ್ರಮೂರ್ತಿಯಂ| ತಾಂತಳೆದನಾಮ
ಹೇಶಂಕಮಲಸಂಭವನ ಚಿತ್ತದಜ್ಞಾನದಿಂದಂ || ತಾಂತವೆಮಹಾ
ಕಾಳಿಯಾದಳುಮೆಯುಮಿರೀರ್ವ | ರೆಂತಿರ್ದರೆನೆಬಾಲಚಂಡಾಂಶು
ಮಂಡಲೋ | ಪಾಂತದೊಳುರಂಜಿಸುವನೀಲಮೇಘದತೆರದೆದಂಪ
ತಿಗಳೆಸದಿರ್ದರು ||೬|| ಬಳಿಕರುದ್ರಮ್ಮಹಾಕಾಳಿಯೊಳುಸಂತಸ
ದೊ | ಳೊಲಿದುಕಿರಿಡಿಸುತನಾನಾವಿಲಾಸಂಗಳಿಂ | ಕೆಲವುಕಾಲಂ
ಗಳಂಕಳೆವುತಿರೆನೀಲಲೋಹಿತಮುಖ್ಯರುದ್ರಗಣಮುಂ || ಬಾಲವಿ
ಕರಣಯುರುಬಲಪ್ರಮಥಿನಿಯರೆಂಬ | ಪಲತೆರದಶಕ್ತಿ ದೇವಿಯು
ರಾದರಿವರನಂ| ದೊಲಿದುದಂಪತಿಗಳಮ್ಮಾಡಿ ಯಾರುದ್ರಗಣದೊ
ಡನೆಸುಖಮಿರುತಿರ್ದನು ||೭|| ಕರುಣದಿಂದಮ್ಮಹಾರುದ್ರನಾಕ
ಮಲಜನ | ಬಿರಿದಸೀಳೆರಡನೊಂದಿಸೆಮಲಗಿದ್ದವರೇಳ್ವೆ | ಪರಿಯೊ

ಳೆಟ್ಟಕತ್ತುಭಯಮೂರ್ತಿಗಳರೌದ್ರಸ್ವರೂಪನೀಕ್ಷಿಸಿಭಯದೊಳು॥
ಹರಹರಾನಿಮ್ಮಕ್ರೂರಭಯಮೂರ್ತಿಗಳರೌದ್ರದೊಳಂ। ದಿರವಿಗೀಗೆನ್ನ
ಹೃದಯನ್ನಡುಗುತಿದೆದೇವ। ಕರುಣಿಸುವುದೇಕರೂಪಿಂದೆನಲ್ಕರ್ಧ
ನಾರೀಶ್ವರಂತಾನಾದನು॥೮॥ ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯಮೆಗಡೊಂದಾದಮೂ
ರ್ತಿಸ। ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂಮುಡಿಯುಮಂಜಡೆಯುಮುನ್ನವರತ್ನ। ದೋಲೆ
ಯುಂಕುಂಡಲಮುನೆಸವಕಂಠಾಭರಣಮುಂಪೊಳೆವತಳಿವಮಾಲೆಯುಂ॥
ನೀಲೋತ್ಪಲವನತುಳಶೂಲಮುಂಚಾರುಮಣಿ। ಜಾಲಮುಂಪನ್ನಗಾ
ಭರಣಮುಂನೂತನದು। ಕೂಲಮುಂಚರ್ಮಾಂಬರವನಾಂತುದೆನಲ
ರ್ಧನಾರೀಶ್ವರಮ್ಮೆರದನು॥೯॥ ಇಂತರ್ಧನಾರೀಶ್ವರಾಕಾರಲೀಲೆ
ಯುಂ। ಸಂತಸದೊಳಾಮಹಾರುದ್ರನಿರುತಿರೆಕಂಡು। ಮುಂತೆಕಮ
ಲಾಸನಂಮುಖಕ್ಕೈಮುಗಿದುಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ಅಂತೆ
ರಹಿತನನದ್ವಿತೀಯನನಜಾತನನ। ನಂತಮಹಿಮನನವ್ಯಾಸನನ
ಪ್ರಮೇಯನಂ। ಸಂತೋಷದಿಂದಕೊಂಡಾಡಿನಾಂಸೃಷ್ಟಿಯನದೆಂತು
ಮಾಡುವೆನೆಂದನು॥೧೦॥ ಕೇಳಾದೊಡೆಲೆಚತುರ್ಮುಖಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿ
ಯಂ। ನೀಲಲೋಹಿತಮುಖ್ಯರಾಗಿರ್ದರುದ್ರಗಣ। ಜಾಲಸಹಿತಮ್ಮಾ
ಡುನೀನೆನಲ್ಕಿವರರೌದ್ರಸ್ವರೂಪಂಕಾಣುತಂ॥ ತಾಳಿಬಹುಭೀತಿ
ಯುಂಸಾಕಿವರನೊಲ್ಲೆನೆನೆ। ಭಾಳಾಂಬಕಂನಕ್ಕುನೀಮುನ್ನಿನಂದ
ದಿಂ। ದೇಳಿಗೆಯುಸೃಷ್ಟಿಯುಂಮಾಡೆಂದುಕರುಣದಿಂವರವಿತ್ತುಬಯಲಾ
ದನು॥೧೧॥ ಇಂತಂತುಶಂಕರಂವರವಿತ್ತುಪೋದಸಮ। ನಂತರದೊಳೆ
ಜನಾಮಹೇಶನಾಜ್ಞೆಯನಾಂತು। ಪಿಂತೆಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಯಂತಾದುದಾ
ತೆರದೊಳಂತಾನೆಸರ್ಜಿಸಿದನು॥ ಮುಂತೆನಾನಾದೇವಸಂತತಿಗ
ಳುಂಸಹಿತೆ। ಸಂತೋಷದಿಂಸತ್ಯಲೋಕದರಮನೆಯೊಳಗ। ನಂತ
ವೈಭವದಿಂದಲೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟುಮೆರೆದಿರ್ದನುತ್ಸವದೊಳು॥೧೨॥
ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮುಂ। ಸಂತಸದಿಬರೆದವರ್ಗೋ
ಬದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿ
ಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಕಸಲಭೋಗಮುನ।
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೧೩॥

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೨ನೇಸಂಧಿಮುಗಿಯಿತು

೩ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಿರದಹಂಕರಿಸಿನಿಂದಿಸ, ಲ್ಪುರಶಿ

ಮಂಕೇಳ್ದು ಭೈರವರೂಪಿನಿಂದವನ। ಶಿರವನರಿದುರುಲೀಲೆಯಿಂ
ಚೆನ್ನಬಸವನಾಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೊರೆದನು॥

ಪದ॥ ಪೊಂಬಣ್ಣದಜಡೆಯುಬಂಬಲೋಳ್ಥಳಥಳಿಸು। ವಂಬರಾಪಗೆಯತಿಮಲಾಂಬುವೃಂದೊಳ್ಪೊಡೆಪಡಿ। ಬಿಂಬಿಸುವಚಲ್ವವಡೆದಂಬುಜಾರಿಯುಕಳೆಯುತುಂಬಿನವಕಂಧರದೊಳು॥ ಲಂಬಿಸುವಭೂಷಣಕದಂಬದತರಕ್ಷುಚ। ರ್ಮಾಂಬರದಕಮಲಜಶಿರಂಬಿಡಿದಕರದಲೋಕಾಂಬಿಕಾನಾಥಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಕ್ಷಂಬಿಡದೆಸಲಹೆಮ್ಮನು॥೧॥ ಆಸಿಸಿನ್ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಪಂಕಜಗರ್ಭ। ನೂಲಗದೊಳೊಪ್ಪುತಿರೆನೆರೆವಿದರ್ಪವುಳ್ಳಮುನಿ। ಜಾಲವೊಡನೆದ್ದಕೈಮುಗಿದುಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂಕೊಂಡಾಡಿಕಮಲಜನನು॥ ಕೇಳೆಲೆವಿಧಾತನಿತ್ಯನದಾವಪಂಚಕೆ। ಲೀಲೆಯಿಂದವನಸರ್ಜಿಪೆವುನೀನಿಶ್ಚಯಂ। ಪೇಳಿದೆಂದೆನಲುಬ್ಜಾಸದೊಳವರ್ಗೆಸರಸಿಜಜಾತನಿಂತೆಂದನು॥೨॥ ಈಸಕಲಜಗದಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಂಗ। ಳೈಸುಸನ್ನಾಧೀನವಿಾಭಾರವಂಪೊತ್ತು। ನೀಸುವವನಾನಲ್ಲದಾರುಂಟು ತಿಳಿಯೆಸಚರಾಚರಕೆ ಪೂಜ್ಯರು॥ ವಾಸವಮುಕುಂದರುದ್ರಮುರ್ಖ್ಯಸುರರೆನ್ನ। ನೇಸನಾಸ್ತ್ರತ್ರಮುಲಮಧ್ಯದೋಳ್ಕಾಣಿಸುವ। ರಾಸುರಜ್ಯೇಷ್ಠತಾನೇಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂನಿಂದಧಿಕವಿಲ್ಲೆಂದನು॥೩॥ ಇಂತೆಂದುವಿಧಿಯುವರೊಳಾಡುತಿರಲತ್ತಲಾ। ಕಂತುಪಿತನರಿಪೀತನಜ್ಞಾನವಂತಿಳಿದು। ಸಂತತಂಸುಜ್ಞಾನಿಯಪ್ಪಂತೆಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೈತಂದುಮುಂದೆನಿಂದು॥ ಇಂತಿದೇನ್ಯಬ್ರಹ್ಮನಿಮ್ಮೇರೆದಪ್ಪಿದೊಡೆ। ಸಂತವಿಡುವವರಾರಿದೇಕೆಮರುಳಾದೆಕಾ। ಮಾಂತಕನಮಾಯೆಯಿಂದುನೀನರಿಯದವನಕೇಳೆನುತಮುತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೪॥ ನೀನೆಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಾತ। ನಾನೆನಗೆನಿನಗೆನಾಥಂಶಂಭುಕೇಳಾತ। ನೇನಿತ್ಯನಾತನೇಪರದೈವಮಾತನೇಸಕಲಜೀವಾಧಾರನು॥ ನಾನುಂಕಮಲಗರ್ಭನೀನಾದಿಯಾದವ। ಗೇರ್ನೈಸ್ವತಂತ್ರವಾತನಸೂತ್ರದವರಾವು। ನೀನಿಂತುಗರ್ವಿಪರೆನಂಬದೊಡಸಕಲವೇದಂಗಳಂಕೇಳೆಂದನು॥೫॥ ಸಾಮಯಜುಸಥರ್ವಣಮುಹಾಖು। ಕಾಸ್ಸಮವೇದಂಗಳಾಕಾರವಂತಳೆದೀಪಿ। ತಾಮಹನಸಭೆಗೆಬಂದಲೆಪಾಪಿಯುತ್ಯತಿಷ್ಠಗ್ದಶಾಂಗುಳನೆನಿಪ್ಪ॥ ಆಮಹೇಶ್ವರನದ್ವಿತೀಯನಾತನೆಯುಭವ। ನಾಮಹಿಮನೇಸಕಲಲೋಕದಾಧಾರನಿಂ। ತೀಮುರುಳುತನವೇನೆನಲ್ಕನಿಜರೂಪಿನಿಂಸತ್ಪ್ರಣಮನಿಂತೆಂದುದು॥೬॥ ಆಜನನನವ್ಯಯನನಗುಣನನಪ್ರಮೇ

ಯೆನಂ। ತ್ರಿಜಗವಂದಿತನನನುಪಮನನಮಲಾಂಗನಂ । ಗಜದಾನವ
ಪ್ರಮರ್ದನನನಮ್ಮಹೇಶನಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮವ॥ ಅಜಪಾಕುನಿಂ
ದಿಸಿಯಹಂದೇವನೆಂದೆಂಬ । ಗಜಬಜಂಪಿಂತೋರುವವಂತೆನ್ನ ತಾ
ಯ್ಗಂಜೆ ನಿಜವೆಂಬಗಾದೆಗೀಡಾದೆನಿನ್ನಿಂ ಮರುಳೆರಾರೆಂದು ಬಯ
ಲಾದುದು॥೭॥ ಇಂತು ನಿಗಮೋಂಕಾರವಾಕ್ಯಂಗಳಂ ಕೇಳ್ದು। ಕಂತು
ಪಿತನಾಸ್ಯಮಂ ನೋಡಿ ಬಿರುನುಡಿಯುಚೊಂ। ಮಂತವೆ ಪೊಗಳ್ದು ಡಾ
ಸತ್ರಿಗರ್ಧದೇಹಮಂ ಕೊಟ್ಟಾತನಂ ಸಭೆಯೊಳು ॥ ದಂತಿಚರ್ಮವನು
ಟ್ಟಕುಟಿಯುಂ ಶ್ಮಶಾನದೊಳು । ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಿರ್ಪ ಶುಭಮೂರ್ತಿ
ಯುಂ ಕೇಳ್ವವರ ।ದೆಂತು ನಂಬುವರೊ ತಿರುಕನವನಾತನೆಂದಜಂ ಜರೆ
ಯುತ್ತಿರಲಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೮॥ ಪುದಿದಘೋರಾಂಧಕಾರಮುನೆಕೆಡಿ
ಸುವೆನೆನು। ತ್ತುದಯಿಸುವ ಮಾರ್ತಾಂಡಮಂಡಲಪ್ರೊಸಲೆಸ್ಯದಯು। ಸ
ದನದಜ್ಞಾನಮಂ ಪೋರಮಾಡಿಸಿ ನೆಲೆಗೊಂಬ ಸುಜ್ಞಾನಮೆಂಬಂತಿರೆ॥ ಮೊ
ದದಿಂದ ಮುಂಗಾಣದಜನಿದಿರೊಳುಂ ಪಂಚ । ವದನದಶಭುಜಪಂಚ
ದಶಲೋಚನಂಗಳಿಂ । ಸ್ಫೊದೆದಪುರದೊವಲಕೆಂಜೆಡೆಯು ಮಂಜುಳೆ
ಕಾಯುನಾಕ್ಷಣಂ ಮೂಡಿರ್ದನು ॥೯॥ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುತಿ
ರ್ದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪು। ರಂದರಪ್ರಮುಖಬೃಂದಾರಕಾವನತನಂ। ಮಂದ
ಮತಿಕಮಲಜಂ ನೋಡಿ ಪಾಸ್ತೋಕ್ತಿಯಿಂದೀತನೇ ಜಗದೊಡೆಯ
ನು॥ ನೊಂದಪ್ಪುದು ಸೊಡೆನಗೆಗೆಯು ವನಬುಜುರೂಪಕ ಣಾದವಾಗಿದೆ
ನೋಡಿ ನೀವೆಪ್ಪರುಂ ಕಾಣಿ । ನೆಂದೆನ್ನ ಬೇಡೆನುತಕೆಲದವರಕೈನೋ
ಯ್ವನಕ್ಕುಮತ್ತೆಂತೆಂದನು॥೧೦॥ ತಿರುಕುಳಿಗೆಮಾನವೆತ್ತಳೆದಂತೆ ತ
ಳವಾಲೆ। ಗೊರಲಂಗೆಮುಹಿಮೆಯುಳ್ಳಿಯುದು ಸಲೆಸರ್ಪನಾ। ಭರಣಂ
ಗೆಚಿರಮೆಂತು ಸುಡುಗಾಡೊಳಿರ್ಪಂಗೆ ಶುಭಮಾವುದೀಮರುಳೆಗೆ॥ ನಿ
ರುತಮಿದಾ ಪಂಚವದನಗಪೇಮೃಯೈಸೆತಾಂ । ಧರಿಸುವೆಂ ಪಂಚವ
ದನವನೆಂದು ಮೋಣೊಂದು। ಶಿರವನಬುಜಾಸನಂಸೃಜಿಸಿತಚ್ಚಿರದೊ
ಳೀಶಂಭುಮಂ ನಿಂದಿಸಿದನು ॥೧೧॥ ನೀನಂತೆ ಸಕಲಜಗದಾಧಾರನೀಂ
ಮುಖ್ಯ । ನಾನಾಸುರಾವಳಿಗೆ ನೀಂ ಕರ್ತೃಗಡ ನಿನ್ನ । ನೇನುತಿಪ
ದಂತೆ ವೇದವ್ರಾತಮಾವಗಂ ನೀಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಂತೆ ॥ ನೀನೆಲ್ಲಿಜನಿಸಿ
ದೆಯದಾತರ್ದಂದೆತಾಯ್ಗಳ್ಳಿ। ಧಾನವಂ ಮೊಡನು ಸುರುವೆಂದಜಂ ನು
ಡಿದನಿಂ। ದಾನಗುತಮೋಸ್ತೋತ್ರಮಾಯ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆ
ಯೆಂತೋ ಜಗದೊಳು ॥೧೨॥ ಮತ್ತೆ ಕಮಲಜನ ಭವನಂಜರೆದು ನೀ
ನಿಂತು । ಪೊತ್ತ ಜೋಹಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟೆನ್ನ ಪೊರ್ದನಿನ । ಗುತ್ತಮುಷ

ದಂಗಳಂಕೊಟ್ಟಪೇಂಬುದುಕಲ್ಗದೊಡೆನಿನ್ನಸದೆದಸುವನು॥ ನೆತ್ತಿಯೊ
ಳುತಗದಪೇಂನೋಡೆಂದುಘುಡುಘುಡಿಸು । ತೆತ್ತಲುಂನೆರದದೇವ
ವ್ರಜಂಬೆದರೆಪಳಿ, ವೃತ್ತಿದರ್ನನಂಬುಜಾಸನನಾಕ್ಷಣದೊಳೊಂದುಕಾ
ತುಕವನೇನೆಂಬೆನು ॥೧೩॥ ಪಲಬಗೆಯುಕರದಾಯುಧಂಗಳಿಂಕಂಗ
ಳಿಂ । ಥಳಥಳಿಪಚಾರುಮುಖದೋಳಿಯಿಂಪಾಳಿಯಿಂ । ದೊಲದೊ
ಲದುಪ್ರೊಳೆವಫಣಿಹಾರದಿಂಕ್ರೂರದಿಂದದ್ಭುತಾಕಾರಮೊಗಿ ॥ ಜಲಜ
ಭವನೋಲಗದವರ್ಕದರೆವಿಧಿಬೆದರೆ, ಜಲಜಲನೆಬೆಮರುತಿರಲುಗು
ರಿಂದಹೊಗರಿಂದ ಹೊಳೆವಜೊವ್ಮನನೂತನಾಸ್ಯಮಂಹಾಸ್ಯಮಂ
ಮಾಡೆನುತೆಹರನುಡಿದನು ॥೧೪॥ ಘೋರತರಭೈರವಾಕಾರದಿಂಹರ
ನೆಡದ । ಕೂರುಗುರಿನಿಂದಜನಶಿರವರಿಯೆನವರಕ್ತ । ಧಾರಾಪ್ರವಾ
ಹದಿಂಸಕಲಲೋಕಂಗಳಿರದಾಕ್ಷಣಂಮುಳುಗುತಿರಲು ॥ ಓರಂತೆಹರ
ನೊಲಿದುತನ್ನಭಾಳಾಕ್ಷದಿಂ। ತೋರಕಿಡಿಯಂಬಿಡಲ್ತಾಕ್ಷಣಂರುಧಿ
ರಮಂ, ಪೀರಿಮುರಿದಜನಶಿರವಂಪೋಳ್ದುದಭವನಮಹಾತ್ಮೆಯಂಪೊ
ಗಳಲಳವೆ॥೧೫॥ ಕಂಡನಾಸಮಯದೊಳುಕಮಲಜಂಹರಕರದೆ। ಖಂ
ಡಿಸಿದತನ್ನುತ್ತಮಾಂಗಮಂರುಧಿರಜಲ । ಮುಂಡುಪೋಳಿಸಿದನಯ
ನಾಗ್ನಿಯಂಪೊಗಳುತಿಹಸಕಲವೃಂದಾರಕರನು॥ ಕೊಂಡಾಡುವಖಿ
ಳವೇದಂಗಳಂನುತಿಯಿಸುವ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಂಶಿವಶಿವಾತಿಳಿಯ
ದು, ದ್ದಂಡವೈಪದಕೂಡಸೆಣಸಿದೇಂತಾನೆನುತಮುಂಡೆಯೋಳ್ಕೈಯಿ
ಟ್ಟನು ॥೧೬॥ ಹರನೊಡನೆಸೆಣಸಾಟವೆಂತುಟೊನುತವಿಶ್ವ। ಭರಿತ
ನೊಳಹಂಕಾರವೆತ್ತಣದೊಲೋಕಸಂ । ಹರನೊಡನೆನಿಂದಿಸುವು
ದೇನೋಮಹಾಮಹಿಮನಿದಿರೊಳುಚಾಪಲದೊಳು॥ ಇರವೆಂತೊ
ಕಂಡುಕಂಡುಂಕೇಳಿಕೇಳಿಯಾಂ। ಮರುಳಾದೆನೈಸೆತವಮಹಿಮೆಯಂ
ಸಾಕುಳಿಗ । ಶಿರಮಿವಂಸವರುಶೈವದ್ರೋಹಿಯಾನೆಂದುವಿಧಿಯೆರಗಿ
ದಂಪದದೊಳು ॥೧೭॥ ಕಂಬನಿಗಳಭಿಷೇಕವಾರಿಕಣಮುಕುಟಾವ।
ಲಂಬಮಣಿಪುಷ್ಪಸಂದೋಹಮಾನುತಿಮಂತ್ರ। ಮಿಂಬಾದನಯನಂ
ಗಳೇದೀಪಸಂಕುಲಂತಾನಾಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ ಅಂಬುಜಭವಂಶಂಭು
ಪೂಜಾನಿರತನಾದ । ನೆಂಬಂತೆತಾನೊಪ್ಪುತಿರೆಸಕಲಸುಮನಸಕ।
ದಂಬಕಂಜಯಜಯತ್ರಾಹಿಮೃತ್ಯುಂಜಯತ್ರಾಹಿಯೆಂದೆನುತಿರ್ದ
ರು॥೧೮॥ ಕೊಂಡಾಡುವಖಿಳದೇವವ್ರಜಮನಾಕ್ಷಣಂ । ಖಂಡಪರಶು
ಕೃಪಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೆಮುಳುಗಿಸಿಪಾದ । ಪುಂಡರೀಕಕ್ಕೆನತನಾದವಾ
ಣೀವರನನೊಲವಿಂದೆನೆಗಪಿಬಳಿಕ ॥ ಮುಂಡೆಯೊಳುಕೈಯಿಟ್ಟುಬೆದ

ರಚೇಂದೆಂದು ಮುಳಿ | ಮಂಡಲದೊಳೊಗೆವ ನಸುನಗೆಯಿಂದ ಮಾಸತಿಯು | ಗಂಡನಂ ನೋಡಿ ಕರುಣಾರಸದ ವೃಷ್ಟಿಯಂ ಕರೆದವರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ||೧೯|| ಇಂತೆಸೆವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ | ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ | ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ || ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ | ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ | ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ||೨೦||

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೭ ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೮ ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ಬೊಮ್ಮನ ಕಪಾಲಮಂ ಪಿಡಿದು ಭಿಕ್ಷಕೆ ನಡೆದು | ಹಮ್ಮನಿಂ ಹರಿಯ ಭಕ್ತಿಯನೋಡಿ ಕೃಪೆಮಾಡಿ | ದಮ್ಮಹೇಶ್ವರನಿಳದೆ ಸುರಪುರಕೆ ಬಂದು ಸುರಸತಿಯರಂ ರಕ್ಷಿಸಿದನು||

ಪದ|| ಹಸ್ತಧೃತವಾಗೀಶಮಸ್ತಕಗಿರೀಂದ್ರತನು | ಜಾಸ್ತನವಿಲಿಪ್ತನವಕಸ್ತೂರಿಕಾವಕ್ಷ | ಸುಸ್ತವಪ್ರಿಯತರಸಮಸ್ತದಿವಿಜಾವಳೀವಿನಿಸ್ತರಿತಕೀರ್ತಿಭೂಷ|| ನ್ಯಸ್ತಾಸ್ಥಿಮಾಲಪ್ರಶಸ್ತಹಿಮಕರಖರಗ| ಭಸ್ತಿಕೋಟಿಪ್ರಭಾವಿಸ್ತೀರ್ಣಪಂಪಾಪು| ರಸ್ತರಣಶರಣಜನಭಕ್ತಿವರ ವಿರುಪಾಕ್ಷಸುಸ್ಥಿರದೊಳ್ಸಲಹೆಮ್ಮನು ||೧|| ಆದರದೊಳಿನ್ನಾತ್ರಿಸ್ವೈರಾಮವಿಧಿಶಿರ | ಚ್ಛೇದಲೀಲೆಯೊಳಂ ಕಪಾಲಹಸ್ತನುಮಹ | ತ್ತಾದ ಭೈರವರೂಪನುಳಿದಾಗ ವಿಷ್ಣುಮೊದಲಾದವರ್ಭಕ್ತಿಗಳನು|| ಭೇದಿಸುವೆನೀಶಿರಕೆ ತುಷ್ಟಿವಡಿಪುದರೊಳೆಂ | ದಾದಿರಹಿತಂ ಶಿವಂ ಭಿಕ್ಷಾಟಣವನೆವದೊ | ಳಾದಿವ್ಯರೂಪದೊಳ್ಪೊರಮಟ್ಟನಖಿಳಸ್ತ್ರೀಗಣಮೈದೆ ಕೊಂಡಾಡಲು ||೨|| ಕೋಟಿಶಶಿಕಳೆಗಳಂ ಜರೆವ ನಗೆಮೊಗದ ರವಿ | ಕೋಟಿತೇಜಂಗಳಂ ಪಳಿವ ತನುರುಚಿಯ ಶತ | ಕೋಟಿಮನ್ಮಥಮಧುಜಯಂತನಳಕೂಬರರ ಸೌಂದರ್ಯಮಂ ಮೀರುವ|| ಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯಮಂ ಬಣ್ಣಿಪೊಡೆ ಕೋಟಾನು| ಕೋಟಿಶೇಷರ ಬಗೆಗಸಾಧ್ಯವೆಂದೆನೆ ಜಟಾ| ಕೋಟೀರಭಾರನಾ ಹರಿಯ ಭಕ್ತಿಯನೊಳ್ಪೆನೆಂದಾಗ ನಡೆಗೊಂಡನು||೩|| ಪೊಳೆವ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಭಸಿತತ್ರಿರೇಖೆಯನೊಸಲ| ಲಲಿತಪುರುಲತೆಯ ಥಳಥಳಿಪ ಕಂಗಳ ಚೆಲ್ವ| ದಳೆದ ನಾಸಿಕದ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಬಾಯ್ದೆರೆಯ ಚುಬಕದ ಕರ್ಣಯುಗಳಂಗಳ|| ತೊಳಪ ಮಣಿಕುಂಡಲದನುತಕಪೋಲಂಗಳೊಳ| ಗಿಳಿವ ಶೃಂಗಾರರಸಮಂ ಬಂತೆಯಡಿಗಡಿಗೆ| ಮೊಳೆವ ಕಿರುಬೆಮರ ವದನದ ವಿಜಿತಮದನನಾ ಮೋಹಸದನನ್ನ

ಪಡೆದನು॥೪॥ ಕಾಯಜದಹನಭಸಿತವೆಗಣಿತೆರವಿಪ್ರಭಾ । ಕಾಯದೊ
ಳೊಳಗೆತಿಸುಳೆಂಬಲದಕರಕಮಲ । ಕಾಯತವುದಾಗಿರಂಜಿಸೆ ವಾ
ಮಕರಕಮರಿವಿಧಿಕಪಾಲಂ ಮೆರೆಯಲು॥ ಪ್ರಾಯವೆಂಬಡೆಣ್ಬರಿಸವು
ಳವಡಲ್ತನ್ನಭಿ। ಪ್ರಾಯುಮಾರ್ಗಯುಮಿಂಬುಗೊಡದಿರಡದನ। ಪ್ರಾ
ಯಾಸಯತ್ನದಿಂಬಿಲ್ವಿಡಿದುಸತಿಯುರಂಜ್ವಿಸುವಂಗಜನತೆರದಿ ॥೫॥
ಸಿಂಗರದಕರುಪ್ರೇಮಯುಕ್ತಿಯುಗುರುಪ್ರೇಮೋಹರಸ। ದಿಂಗಡೆಲೋಸು
ಕೃತದೊಡಲೊಸೌಖ್ಯಲತೆಯಪೊಸ। ಮುಂಗುಡಿಯೊಮೋಕ್ಷದೆಡೆ
ಯೋಸೊಗಸುವೀಡೋಪ್ರಣವದಜೋಡೊಸಲೆಭಾವಿಸೆ॥ ಮಂಗಳಾ
ಕಾರವೋಶಿವತತ್ವಸಾರವೊಅ । ನಂಗರಾಜ್ಯದಬೆಳೆಯೊಭಕ್ತಿಕಳೆ
ಯೋಯೆಂದು। ಪಿಂಗದತಿಕಾಮಿಯೋಗಿಗಳೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕೊಸಬೊಮ್ಮ
ನಡಿಯಿಟ್ಟಂತೆಂದು ॥೬॥ ಇಂತಪ್ಪಸಿಂಗರವುಸಾಂತುನಡೆತಂದುಮಾ।
ಕಾಂತನಾಮಾಕಾಂತಭಕ್ತಿಯಂಕಾಣ್ಬಧಿಕ। ಸಂತಸದೊಳಮುವೈ
ಕುಂಠಪುರಕಾಗಿನಡೆತಂದುಪೊರಮಳೆಯಸಿರಿಯಂ॥ ಅಂತಂತುನೋ
ಡಿಮುಚ್ಚುತ್ತೊಡನೆಬಾಗಿಲ್ಗೆ। ಳಂತರಂಗಳಿದುನಡೆತರುತಿರಲ್ಕಾಪ್ರರ
ದಕಾಂತಾಜಉಂಕಂಡುಕೇಳ್ದೊಡನೆಸೋಲ್ತುಜೆಂಬಿಡಿದುಬೀದಿಯೊ
ಳ್ಯೆದಿತು॥೭॥ ಮುಡಿಯುಮುಂಸೈತಿಡುವಪೂಗಳೆಂಮುಡಿವಚೆ। ಲ್ವಿ
ಡಿದಮಣಿಭೂಷಣಂದೊಡುವಸೀರೆಯನುಡುವ । ತೊಡೆವಸಿರಿಖಂ
ಡಮುಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳೆನುಳಿದುತಮ್ಮಿನೆಯರ॥ ತೊಡೆಕು
ತ್ತೆಕ್ಕಯನೊದ್ದುನೂಂಕುತೇಳುತಬೀಳು। ತೊಡನೆಪಿಂದುಮುಂದು
ಗಾಣದೈತರುತರಾ । ಮೃಡನರೂಪಂಕಂಡುಮೂರ್ಛೆವಡೆದಕೆಲ
ಲಬರಂಗನೆಯರೇನೆಂಬೆನು॥೮॥ ತಳಿವಪಂನ್ನೀರ್ಗೆತಂಗೊಳಕೆಚೆಂ
ದನದಂಪಿ। ಗಲರಪಾಸಿಕೆಗೆಸುಳಿಗಾಳಿಗೊಡನೊಡನೆಕಂ । ಗೊಳಿಪ
ನಂದನಕೆಳೆಸುವಂತೆಕಾಮಂಗೆಕಾಮಿನಿಯರಮ್ಮಾರುತೊಡನೆ॥ ತ
ಳರಿಪರಿಯರವುನೆಯಬಾಗಿಲ್ಗೆಬಂದುಮುಂ । ದೊಳಪೋಗಲ್ಕಂಡುವಿ
ಷ್ವಕ್ಸೇನನೆಂಬವಂ । ನಿಲಿಸಲ್ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದಿರಿದೆತ್ತಿದಂಹರಂಲೀಲಾ
ವಿನೋದದಿಂದಂ॥೯॥ ಅಚ್ಚರಿಯನೇನೆಂಬೆನಾತ್ರಿಶೂಲದಹತಿಗೆ । ಬೆ
ಚ್ಚಿನಾದ್ವಾರಪಾಲಂಕೂಡಗಹಗಬಿಸೆ। ಕೆಚ್ಚೆದೆಯನಹುದುನೀನ್ನಗು
ವಕಾರಣಮದೇನೆಂಪೀಶ್ವರನ್ನುಡಿಯಲು॥ ಉಚ್ಚರಿಪುದೇಂವೇದಮು
ರಸಿಕಾಣದನಿಂನ। ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪಂಕಂಡನನೆಶಿವಂ। ಮೆಚ್ಚಿದೆ
ನೆನಲುಶೂಲದಿಂದಿಳುಪಬೇಡವೆನೆಹರನದಂಕೈಕೊಂಡನು॥೧೦॥ ಅ
ನಿತರೊಳಗೋರ್ವನಾಹರಿಯುಡೆಗೆಪೋಗಿಬಳಿ। ಕನಿತವಸ್ಥೆಯನೆಲ್ಲ

ವಂಪೇಳ್ಕೇಳ್ದುಭೋಂ। ಕನೆಸಿಂಹಪೀಠದಿಂದೆದ್ದೊಡನೆ ಪರಿತಂದು ಶಿವ ನರೂಪಂ ಕಾಣುತ॥ ಮನದೊಳುರೆ ಹಿಗ್ಗುತತ್ತಿದೂರದಿಂದವನಿಯೊ ಳು। ತನುವನೀಡಾಡಿ ಮುಗುಳ್ದೆದ್ದು ಕುಣಿದಾಡಿತಂ। ನನೆಮುರವೈತ್ಯಕ್ತ ರುತಭಕ್ತಿರಸದೊಳಗಾಳ್ತೇಳುತಾ ಹರಿಯೆಸೆದನು॥೧೧॥ ಜಯಜ ಯತು ಜಗದೀಶ ಜನಸಮುರವಿನಾಶ। ಜಯಜಯತು ನುತಕಾಯ ನಿತ್ಯನಿರ್ಜಿತಮಾಯ। ಜಯಜಯತು ದಿವ್ಯಾಂಗಗೀಷ್ಪತಿಶಿರೋಭಂ ಗಜಯಜಯಕೃಪಾಪಾಂಗನೆ॥ ಜಯಜಯತು ಮುನಿಪಾಲ ಮಾಯಾ ಯಣೀಲೀಲ। ಜಯಜಯತು ಭಾಳಾಕ್ಷ ಭಕ್ತರಕ್ಷಾಸಂಶಿಕ್ಷ। ಜಯಜ ಯತು ಸದ್ಗ್ರೀವ ನಿಖಿಳಸುರಸಂಜೀವ ಜಯಜಯಂಎನುತಿರ್ದನು॥ ಇಂತು ನಾನಾತೆರದಿ ನುತಿಸುತಿರ್ಪ ಹರಿಯ। ನಂತಭಕ್ತಿಯನೀಶ್ವ ರಂನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚುತ। ತತ್ಯಂತಕರುಣದೊಳೆಂದನೆಲೆ ವಿಷ್ಣು ಕೇಳ್ನಾ ವು ಬಂದಭರವಂತಿಳಿಯದೆ॥ ಅಂತಿಂತು ಪೊಗಳ್ವಫಲವೇನೆಂದು ವಾಚಿಸಿ ದ। ಕಂತುಮರ್ದನನವಚನಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗೆ ಹರಿ। ಗಂತಸ್ತಮಂ ತೊ ಲಗಿ ಪರಮಸದ್ವಿಜ್ಞಾನವವತರಿಸಿತಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೩॥ ಅರಿದನಾ ವಿಧಿಶಿರಂಪರಿದೊಂದುತೆರನನಿದ। ಕೆರವೆನೆಂನೀನೊಸಲೊಳೊರೆವರ ಕ್ತಮನೆಂದು। ಸರಸುರನೆ ಚಕ್ರದಿಂಪೆರೆನೊಸಲ್ಗೊರೆದು ಹರಕರಪಾತ್ರೆ ಗುರೆಬಾಗಿಸೆ॥ ದುರುದುರುಪಕೆನ್ನೀರ ತೊರೆಬಟ್ಟದಿಂದಿಳಿವ। ತೆರ ದೋಳ್ಕಪಾಲದಿಂಕರವೃತಿರಲದರಕೆಲ। ದೆರಪಿಂಗಟೊಮ್ಮೆಯುನ್ನೆರೆ ಯದಿರೆ ಹರಿಯಘಟುಬರತುದೇಂವಂಣಿಸುವೆನು॥೧೪॥ ಸುರರಸುಸಿರ ಬರಿಸವುಂಬಿಡದೆಸುರಿಯಲಾ। ಹರಿಯಸರ್ವಾಂಗರಕ್ತಂಮಜ್ಜಮಾಂ ಸಂಗ। ಳಿರದೆ ಪೋಗಲ್ಬಳಿಕ್ಕುಳಿದಚರ್ಮಾಸ್ಥಿಯುಂ ತರಹರಿಸಿನಿಲಲಾ ರದೆ॥ ಹರಿಧರೆಗೆಬೀಳಲಾ ಗಿರನಂದು ಕರುಣದಿಂ। ಹರಣಮುಂಪಡೆ ಯೆ ಹೊಳೆಯುಂತೆ ಹರಿರಕ್ತಮುಂ। ಸುರಿವೃತಿರಲೇಶ್ವರಮನಂ ಭಕ್ತಾಚ ರಿತಕ್ಕೆ ಕರಗಿತ್ತದೇಂಪೇಳ್ವೆನು॥೧೫॥ ಹೋಹೋ ಪುರೆಪುರೆ ಸಾಕು ಸಾ ಕೈನಿನ್ನ। ಸಾಹಸದಭಕ್ತಿಗೆಮ್ಮೆಯುಮನಂಮೆಚ್ಚಿತಿಂ। ತೀಹಂಸವಾ ಹನನಹಮ್ಮಿನಿಂದೊಗೆದಕೋಪಂಶಾಂತಮಾದುದಿನ್ನು॥ ಊಹಿಸ ಲ್ಕೆನಗೆಸರಿಭಕ್ತರುಂಟೇಯೆನು। ತ್ತಾಹರಿಯನುಂದರಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಹರುಷದಿಂ। ದೀಹರಂದೇವೇಂದ್ರಪುರಕೆನಡೆತಂದನದನೇನೆಂದುಬಂ ಣಿಸುವೆನು॥೧೬॥ ಭೋಗಿಸಂಕುಲಶೋಭಿತಂ ಸರ್ವಮಾಂಗಲ್ಯ। ಯೋ ಗಿಭೂತಿಪ್ರಯುಕ್ತಂ ಕಾಮವಿರಹಣಂ। ಮೇಗೆವಿಭವಪದಂವಿಧೃತ ಗೋಪಂಸಮಾಶ್ರಿತಸೋಮನೆಂಬಪೆಸರಿಂ॥ ಈಗಳೀಪುರವೆಮ್ಮಸ್ಥಾ

ಮಾಂಕಿತೆಂಗಳೆದು|ರಾಗಮಂಮನಕೀವುತಿದೆನೋಳ್ಪವಿದನೆಂದು|
ನಾಗಭೂಷಂವಿಮಲ ವೇಷನಮರಾವತಿಯನೊಳ ಪೊಕ್ಕನುತ್ಸವ
ದೊಳು ||೧೭|| ಪೆಸರದಮರಾವತೀಪುರಮದಂನಯದೆಪಂ| ಲಿಸು
ವವಂದೇವೇಂದ್ರನವನಪೊರೆಯೊಳಗಿರ್ದು| ಬೆಸಕೈವರಮಲದಿಕ್ಪಾಲ
ರುಂಬುದೆಸುಧಾಹಾರಮಾತನಸತಿಯರೆ|| ಪೆಸರಾದಶಚಿರಂಭೆಯೂ
ರ್ವಸಿತಿಲೋತ್ತಮೆಯು | ರೆಸವಮೇನಕೆಸುಕೇಶಿಯರಿನಿಬರೊಸೆದು
ಪ್ರಾ|ಜಿಸುವಿಷ್ಟಲಿಂಗಮೇವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆನಲದರಪೆಂಪನೇಂವಂಣಿಸು
ವೆನು||೧೮|| ಈವಿಭವದಿಂದೆಸವಪುರವನೊಳಪೊಕ್ಕುಮ| ತ್ತಾವಿಕೃ
ತವೇಷಸರ್ವೇಶ್ವರಂಪಣ್ಯಾಂಗ| ನಾವೀಧಿಯೊಳ್ನಡೆದುಬರಲಲ್ಲಿಚರಿ
ಪಸಖಿಯರಚಲ್ಲೆಗಣ್ದಂಬಿಗೆ || ಆವಿಭುವಿನಮುಳವದನಾಬ್ಜಮಿದಿರಾ
ಗಲದ| ನೇವೇಳ್ವೆನವರವರ್ತನಂತಮ್ಮವಗುರ್ಗಸುರೆ| ಸಾವಧಾನದೊ
ಳೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂಮುಂಚಿನಡೆದೊಡತಿಯರೊಳಿಂತೆಂದರು||೧೯|| ಅ
ಕ್ಕ ಕೇಳಾತನಾರೆಂದರಿಯೆಮವನೋರ್ವ| ಚಿಕ್ಕಹರೆಯದಸೊಬಗನ
ದೆಪೋದಪಮ್ಮರೆಗೆ| ಮುಕ್ಕಂಣನಪ್ಪನಲ್ಲದೆವಿಷ್ಣುಶಶಿಸೂರ್ಯಮನ
ಸಿಜಗಿನಿತುರೂಪ್ರ|| ಮಿಕ್ಕರದುನಿನ್ನಾಣೆಪುಸಿಯುಲ್ಲಮಿಗೆಕೈಯೊ
ಳಿಕ್ಕಿದಾಭರಣಕ್ಕೆಕನ್ನಡಿಯೆನಿಂನೆದೆಗೆ | ತಕ್ಕವಂಗಾಭಾಗ್ಯಮಂ
ತಿಪ್ಪುದೋಯೆಂದುಕೂಡೆಮುತ್ತಿಂತೆಂದರು ||೨೦|| ಈಯಮರನಗರ
ಕೈತರದಸುರನರನಾಗ | ನಾಯಕಮರ್ಗಂನಿಲ್ಲವವರೊಳೀಪರಿಜಾ
ತಿ| ನಾಯಕನನೋರ್ವನಂಕಂಡುದಿಲ್ಲವನೆಡದಕಾಯಕಾಬಲದಕ
ಡೆಯ|| ಶಾಯಮೆಣೆಯುಲ್ಲದಿಂಪಡಿಯಿಡುಪವಸ್ತುವಿಂ| ನೀಯಬು
ಜಭವಕೋಟಿಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಲ್ಲಬರಿ | ಬಾಯಮಾತಲ್ಲನೋಳ್ಪೊಡೆ
ತೋರ್ಪೆವೆನಲವರುಸಂಭ್ರಮದಿಪೊರಮಟ್ಟರು ||೨೧|| ಸರಸಶಶಿವದ
ನೆಯರ್ಸಕಲಗುಣಸದನೆಯ | ರ್ಸರಸಿರುಹಪಾಣಿಯರ್ಸಾರಶುಕ
ವಾಣಿಯ | ರ್ಸರಳತರಳಾಕ್ಷಿಯರ್ಸತ್ಕಲಾಪೇಕ್ಷೆಯರ್ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ
ಯುತೆಯರು || ಶರಧಿಗಂಭೀರೆಯರ್ಸಂಗೀತಸಾರೆಯರ್ಶರಣಜಿತ
ಭೋಗಿಯರ್ಸಂತತಂರಾಗಿಯ | ರ್ಸರಳ್ವೈದರೆಡೆಯಾಗಿಸಂಭ್ರಮ
ದನಡೆಯಾಗಿಬರುತಿರ್ದರೇವೇಳ್ವೆನು || ೨೨ || ಪೀಲಿದಳೆವಿಡಿದಂ
ತೆಮ್ಮೃಗಂಪಿಗಳಿಕುಲಂ| ಮೇಲೆತ್ತಿಬರೆಸೋಗೆಮುಡಿಗೆಸೋಲ್ತೊಡ
ನೆನವಿ | ಲೋಲಗಿಸಿಬರೆಕುಚದ್ವಯದಚೆಲ್ವಿಗೆಕೋಕ ಮಿಥುನಂಗ
ಳೊಡನೆಬರಲು || ಮೇಲೆನಡೆನುಡಿಗಂಚೆಗಿಳಿಗಳೊಡವರಲೊಂದು|
ನೀಲಾಬ್ಜಮಂಪಿಡಿದುಬರ್ಪಳೊಪ್ಪಿದಳ್ಳೈ| ಗೋಲನದಿದೇವತೆಯೊ

ಪೇಳೆಂಬಿನಂಶಿವನನೀಕ್ಷಿಪೌತ್ಸುಕ್ಯದಿಂದಂ ॥೨೩॥ ಅರಮೆತಿಟ್ಟಿದ
ತಿಲಕವೇಕನಯನಾಂಚಲಂ। ಕರದಕನ್ನಡಿಕಟ್ಟದೊಳ್ಮುಡಿವಿಭಾಗಿ
ಸಿದ । ಕುರುಳಬೈತಲೆವೊಂದುತೋಳೆಮುರೊ ರವಕೆತ್ತಿಗುರದಗಂಧ
ವೊಟ್ಟಿದೊಡಲು ॥ ಅರೆವುಟ್ಟಸೀರೆನೆಲಕಲೆವಮೇಲುದುಶಿರಂ। ಬೊರೆ
ದಕಂಮೆಂಣೆನೀರಾರದಕುರುಳ್ಕರೆಯೆ। ಬರುತಿರ್ದರರೆಮಾಳ್ಪಸಿಂ
ಗರಂಗಳನುೞಿದುತರಳೆಯರ್ತವಕದಿಂದಂ॥೨೪॥ ಕೆಂಪೆರಿದರ್ಗ್ಗೆಂಣ್ಗ
ಡೆಪರೆದಕುರುಳಾಂತ। ನುಂಪುವಣೆಮುಸುಳೆತಿಲಕಂಕದಡಿದಂಜನ
ದ। ಸೊಂಪುಸೊಪ್ಪಾಗಿಬೆಳ್ಪಾದಧರಮುಗುರಿರಿತಮಿಡಿದನೆಲೆವೊಲೆ
ವಡೆಯೊಳೆ॥ ಕಂಪಿಸುವತೊಡೆಗಳಾರಗಬೆಮನಿರ್ಗಟ್ಟುಸುರಿ। ನಿಂಪೊ
ಯ್ವತೆಳ್ನಳ್ಳೆಬಳಲುಕ್ಕೈನ್ಯ್ಯಯಪೊಸ। ಗಂಪುಕೆದರಿದನಿರಯಸುರತಾಂ
ತೆಯುರ್ಬ್ಬೇವಕಾಂತೆಯರ್ಬರುತಿರ್ದರು ॥೨೫॥ ಎಂಣೆಗಂಟನಪೊರೆ
ಗೆನುಣ್ಗೊರಳ್ಬೆಳ್ಕೆಕಡು । ತಿಂಣಮೊಲೆಗಳಬಿಣ್ಪುಗಸಿಯನಡುವಳ್ಕೆ
ಪೊಂ। ಬಂಣಪೂರವಾರಪೊಂಬಾಳೆದೊಡೆಗಳುನಡುಗಿಗದಡದಡಿಸೆಧಳ
ಧಳಿಸುವ ॥ ಸುಂಣುಮೆಯುಶಶಿಮೊಗದಿಬೆಮರುವನಿಯುದಿಸಾಲ।
ವಂಣೆಣೆಯತುಟಸುಯಿಲಬಿಸುಪಿನಿಂಬತ್ತಲಾ । ಪೆಂಣುಎಂಡಂಗಪ
ನಬಾಣದೇರಿಂನೋವುತಡಿಯುಟ್ಟರಾಕ್ಷಣದೊಳು ।೨೬॥ ಮಗ್ಗುಲ
ನೆಯುನನುೞಿದುಪೋಪುದುಚಿತಮೆಗಳೆ । ಸಗ್ಗವೆಗ್ಗೆಂಬಮಾತಗೆ
ಕಾಯ್ಟನಟಕೆಯಂ। ನೆಗ್ಗಿಪಿಂಬಪಾಪ್ಪೞಿಯಂಬಯ್ದಮುಡಿಮೊಲೆಯ
ಪೊರಮರಬಿಣ್ಪಿನಿಂತು॥ ವೆಗ್ಗಳಿಸಲೇಕೆಂದುಬೊಮ್ಮನಂಜರೆವುತ್ತ।
ಕಿಗ್ಗಡೆಯತೊಡೆಗಳಿಂನುಗ್ಗುಮಾಡುತ್ತೋರ್ವ। ದಿಗ್ಗಜೋಪಮಯಾ
ನಭಗರ್ನಂಕಾಣುತ್ತೆಬಗ್ಗಬರಿಯದೆಯಾದಳು॥೨೭॥ ಒತ್ತಿಲಿಹವಲ್ಲ
ಭನಮರವುತಾಡುವಪಗಡ। ಲತ್ತಚದುರಂಗಂಗಳೆಂಬಿಸುಟುಪೋಡು
ತಿಹ। ಚಿತ್ತಜಾಗಮದೋಲಗಳನೊದ್ದುನೂಂಕಿಮುಂಗೈಗಿಳಿಯನ
ವನಿಗಿಟ್ಟು॥ ಸುತ್ತಿಹಸಖಿಯುರಂಕಣ್ಪುರ್ವುಗಳೊಳೆಡರ। ಮತ್ತೆಭರ
ವಸದಿನಡಮತ್ತೆಬೆಮರುತ್ತೆಕಾ। ಣುತ್ತೆಶಿವನಂಗವನನಂಗನರಳೆಂಬಿ
ಗೊರೆಯಾದರಖಿಳಸ್ತ್ರೀಯರು॥೨೮॥ ತಡಬಡಿಪನಡೆಗಳಿಂತಬ್ಬಿಬ್ಬ
ನುಡಿಗಳಿಂ। ಕಡುಬಿಸುಪಸುಯ್ಗಳಿಂಕಂಪಿಸುವಮೈಗಳಿಂ । ಎಡವ
ಕಂಬನಿಗಳಿಂಮಿಡುಕಟಹದನಿಗಳಿಂಮೀರುವಮನಂಗಳಿಂದಂ॥ ಮುಡಿ
ಬಿಟ್ಟಳಲ್ವರಿಂಮೃದುಮೊಗಬಳಲ್ವರಿಂ, ದೊಡಲುಗಳಮರವರಿಂದೋ
ಪರಂತೆರವರಿಂ। ಮಡಲಿರಿದವಿರಹದಿಂಮತಿಗೆಟ್ಟಕರಹದಿಂದಬಳಲೆಯ
ರ್ಕಂಗೆಸದರು॥೨೯॥ ನೆಗವರೋಮಾಂಚಮುಣ್ಮವಬೆಮರ್ನಡು

ಗುವೈ। ಪೊಗುವಕಂಬನಿಬಿನ್ನದನಿವಿವರ್ಣವಸಾಂತ। ಮೊಗೆವು
ರ್ದಡೆಯಲೀಕೆಸದೆ ಕಂಬವಾದ ತನುಸಂಪೂರ್ಣಭಾವರತಿಯು ॥
ಸೊಗಸಿನೊಳಗೊಂದಿರ್ಪಚೇತನವಿವೆಂಟುತಾ । ನೊಗುವಿಗೆಯು
ಸಾತ್ವಿಕರಸಾವೇಶವುಮತೆಯುರೊ । ಳೊಗೆದವುಸುಧೈರ್ಯವುಂತೆಗ
ದವವರಂಕೊಲಲ್ಬಗೆದವೇಂಪಂಣಿಸುವೆನು ॥೨೦॥ ಬಿಡದೆಸಿಟ್ಟಿಸುವ
ಕಂಡೊಡನೆಚಿಂತ್ರಿಸುವನ್ನೊಂ । ದಡಿಗಡಿಗೆಸುಯ್ವಹರವುಡಿದುತಾ
ಪಿಸುವಸೆಕೆ । ಗೊಡಲುರಿಕೆಳೆಲ್ಗಭಕ್ತಿಯುನುಳಿವವಿಕಳಿಸುವನುಡಿ
ಯುಡಗಿಸುವಮ್ರನಿರ್ಪ॥ ಕಡುಸೊರಗಿಮೂರ್ಛಿಸುವಸೊರಣೆಯಿಂದು
ಧಿದುಸು । ಮರ್ಡುಕುತಿಹಗಳೆಗತಪತ್ರಾಣೆಯುಬಾರ್ಯಗ್ಳಂ। ಬಿಡು
ವಬಿಡುಗಂಗಳಸುಜಾಣೆಯುಗ್ಸಲದಶಾವಸ್ಥೆಯೊಳ್ಗಂಗೆಸುದರು॥೨೧॥
ಸೋತವೋರ್ಲಿಕ್ಷಲೊಗಗುವವುನಂತಳ್ಗಸುವ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂತವಕಿಸಿ
ನಿಗುರ್ವತ್ರೋಳ್ಸಲೆಚುಂಬಿ । ಪಾತುರದೊಳೊರವಬಾಯ್ಸವಿಲಸ್ಲ
ನುಡಿಗೆಲವೆಲವಿಪನಾಲಿಗೆಕೂಟಕೆ ॥ ಕಾತರಿಸಿಮುಡುಮುಡುಕಲೊ
ಸರೊನಾಣೆಡೆನಿಂದ ರೀತಿಯಿಂಕಳೆಯುದೋಸರಿಪನಿರಿಯುಡಿಗಡಿಗೆ।
ಧಾತುಗುಂದುವಧೈರ್ಯವೆುಸೆಯುಲೆಸದರು ಶಿವ ಚೆಂಕೊಂಡುಸುರಸು
ತಿಯುರು॥೨೨॥ ಹರಿಣಿಮುಧುಕೇಶಿಯೂರ್ವಶಿತಿಲೋತ್ತಮೆರಂಭೆ। ವರ
ಮಂಜುಘೋಷೆಮೇನಕಿಸುರಸೆನೊದಬಾದ। ಪರಿಗಣನೆಯುಮ್ಮ
ರುಲಕ್ಷಮೂವತ್ತಾರುಸಾವಿರಂಕಳಗೆಸಂದ॥ ಸುರಸತಿಯುರಭವನಂ
ಬೆ ಬತ್ತಿದಬಿರ್ಡದೆ। ಪರಮವೇದಾಂತಕಾಂತೆಯುರಕ್ಕರಿಂದರಿಸಿ। ಪ
ರಿದ್ಯೆದಲಾರದಪರಬ್ರಹ್ಮಮೂರ್ತಿಯಂಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯುನು ॥೨೩॥
ಈತೆರದೊಳಾಸುರವರಾಂಗನೆಯುರೆಲ್ಲರುಂ । ಕಾತರಿಸಿಬೆಂಬಿಡಿವು
ದಂಕಂಡುನಸುನಗುತೆ । ಸೋತವನತೆರದೊಳೋರಡಿಗೊವ್ಮನಿಂ
ದುನೋಡುತತಿಸುಳಿವುತಿರುಪ್ಪತ॥ ಜಾತಿವಿಟಚಿನ್ಹಮಂಗದೊಳೆ
ಸೆಯುನಟಣೆಗಳ । ರೀತಿಪೊಸತೆಸೆಯುನಡೆನಡೆಗೆಸೋಗಸೆಸೆಯ ವ।
ನೇತೆರದಮಾಯಾವಿಯೋಚೋದ್ಯವೆುನಲಭವನಡಿಯುಟ್ಟಬರುತಿ
ರ್ಪನು॥೨೪॥ ನಗೆಯೊಳ್ಗೆಲಂಬರಂಸೋಲ್ವಂತೆನಿಲ್ವಕಾ। ಲ್ಬಗೆಯೊಳ್ಗೆ
ಲಂಬರಂವಿಟವಾಗ್ಗಮಂತೋರ್ಪ। ಬಗೆಯೊಳ್ಗೆಲಂಬರಂಸೋಡಿನೊ
ಡದೆಬಿಡದೆನೋಡುತ್ತಿರುತಿರುಗಿನೋಳ್ಪ॥ ಬಿಗಿಬಿನೊಳ್ಗೆಲಕೆಲಬರಂ
ಜಾಣ್ಮೆಗಾಡಿಗಳ। ತೆಗಹುನೊಳ್ಗೆಲಕೆಲಬರಂಸೋಲವರಿದುವೈ। ನೆಗ
ಹುನೋಳ್ಗೆಲಬರವುಕ್ರರುಳ್ಮಾಡುತೀಶ್ವರನಡೆಯುಡುತಿರ್ಪನು॥೨೫॥
ಉರಿವಬೇಸಗೆಯೊಳೂಣಗಿದಲತೆಗಳಂಸುಡುವ। ಮರುದಾಪ್ತನೊ

ಳುತ್ತುಪ್ಪ ಮರದೆತ್ತರನೂಡಿದೊಡೆ । ತರಹರಿಪುದೇ ಮುನ್ನ ಮೊಳೆವ
ಳ್ಳಿನ್ಯವರ್ತನತನು ವಿರಹದೊಳುರಿವರಂ॥ ಸರಸಸೌಂದರ್ಯರೂಪಂ
ನೋಡಿ ನಕ್ಕ ಮೊಗ । ದಿರುಹನಿಲ್ಲದೆ ಪೋಗುತಿರೆ ತರಳೆಯರ್ಕಂಡು
ತರಹರಿಸಿರೇ ಮೋಹದಿಂ ಧೈರ್ಯಮುಳಿದು ಬಹು ದೈನ್ಯದಿಂದಿಂತೆಂದ
ರು ॥೩೬॥ ಪಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡೆಲೇ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷ ಮೋಹರಸ । ಮಂ
ತುಳ್ಕೆ ನುಡಿಸೋ ಸವಿನುಡಿ ಜಾಣತನದಿಂ। ದಂತಕ್ಕೆಗೆಯ್ಯೋ ಬದಿಕ್ಕೆ
ಯುತ್ತೋಳ್ಗಳ ಸಿರಿಕುರುಳ್ವಡಿವು ತಧರಸುಧೆಯು॥ ನೀಂತಳುವದೀಂ
ಟೊ ಚಂದುಟಿಯುನೆಯು ನೆಳೆಮೊಲೆಗ । ಳಂತಡವೃತ್ತೊತ್ತೊತ್ತಳಿಗೈ
ತಂಪಿಗನೆವಿರಹ॥ ಮಂತವಿಸಿನೆರೆಯೊ ಹದಗಾರನೀನೆಮ್ಮನೆಂದವ
ರಿಯುರು ಬೆಮೆಗೊಂಡರು ॥೩೭॥ ಕೂಡಲಾಗದೆ ಕೂಡಲೊಲ್ಲದೊಡೆ
ನಿಂದು ಮಾ । ತಾಡಲಾಗದೆ ಮಾತನಾಡದೊಡೆ ಕೈಸನ್ನೆ । ಮಾಡ
ಲಾಗದೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡದೊಡೆ ಯುಕಟಕಟ ನಿನ್ನ ಕಂಗೊನೆಯಿಂದಂ॥
ನೋಡಲಾಗದೆ ನೋಡಲೊಲ್ಲದೊಡೆ ಮೆಲ್ಲನೆಡ। ಯಾಡಲಾಗದೆಯಾ
ತರಾಸೆಯುಂ ಕೊಡನಾವ। ನಾಡ ನಿಷ್ಕರುಣಿಯೊ ಶಿವಶಿವಾ ಯೆಂದೋ
ರ್ವ್ವ ಸುದತಿ ಸಖಿಯೊಳು ನುಡಿದಳು॥೩೮॥ ಉರಿಗಣ್ಣ ನಿಂದಳಿದ ಸ್ಮರನೆ
ನ್ನ ಹೃದಯದೋ। ಳ್ಮರಳಿ ತಾಂ ಜನಿಸಿ ಮತ್ತೆನ್ನನೀಗಂ ಕೊಲ್ಲ। ಬರನ
ದಕ್ಕೀಶನನ್ನೀ ಹೃದಯದೊಳಗಿರಲ್ಮದನಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು॥ ಹರನತೆ
ನ್ನ ಕಣ್ಬಾಗಿಲಿಂ ಪುಗಿಸಿಯನಿಮಿಷತೆ । ಯುರವನುಳಿದಿಂತು ಮೈಮುರದ
ಳೊಯನಲೊರ್ವ್ವ । ತರುಣಿ ಚಿತ್ತದೋಳೀಶನನ್ನೆನೆದು ಮೂರ್ಛೆ
ಯಿಂದಿರ್ದ್ದದೇಂ ಚಲಾಪದುದೊ ॥೩೯॥ ಪೂಗಣೆಯ ಹೋರಟೆಗೆ ತರ
ಹರಿಸದ ಬಲೆನೀ । ನೀಗ ಬಾನೀಶನಂ ಮುದದಿಂದ ಹೃದಯಾಸ ।
ರಾಗಂದೊಲಿಸಿ ರತಿಯಂಪಡೆವೆನೆಂದು ನೀ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಜಾನಿಸಿದೊಡೆ॥
ಈಗ ಸಭೆಯೊಳಗಪ್ಪುದೇ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ಚ। ನ್ನಾಗಿ ಕಣ್ಗಳ ಸೌಖ್ಯಮಂ
ಪಡೆಯದ ಕಟಮರು । ಳಾಗದೀ ಸೊಬಗನಂ ಕಣ್ದೆರೆದು ನೋಡೆನು
ತ ಸಖಿಗೊರ್ವಳು ನುಡಿದಳು ॥೪೦॥ ಮೇಲಕ್ಕೆ ದಪೆನಿಂತು ಮು
ದ್ದಿಸುವೆನಿಂತು ಮ । ತ್ತಾಲಿಂಗಿಸುವೆನಿಂತು ಚುಂಬಿಸುವೆನಿಂತು ಸಂ।
ಮೇಳಿಸುವೆನಿಂತು ಪ್ರೋದಪೆನಿಂತು ಬೈದಪೆಮುನ್ನಿಸಿದೊಡತ್ರಿಳುಪಿ
ರತಿಯು ॥ ಕಾಲವರಿದಿಂತು ನೆರದಪೆನವನೊಳೆಂದೋರ್ವ್ವ । ಬಾಲೆ
ಭಾವಿಸುತ ಬರುತಿರೆ ಭಾವರತಿ ಮೂರ್ಛೆ । ಏಳಿಗೆಯೊಳವಳೊಪ್ಪಿ
ದಳು ಚಂದ್ರನುದಯದಿಂ ಧೂಪಲದಪತುಮೆಯಂತೆ ॥೪೧॥ ಚಿತ್ತರಿ
ಪಡರಿದೆ ನಲ್ಕೆಲಕೆಲರ್ತಂತಮ್ಮ । ಚಿತ್ತದೊಳಗೀಶನಂ ನೆರದರರೆಬ

ಮೂರ್ಗರ್ಥೆ । ವೆತ್ತು ಮನಸಿನೊಳ್ಳೈದೆ ಕೂಡಿದರ್ಗಲಕೆಲರ್ನ್ಯೋಡಿ ಸುಖಮಂಪಡೆದರು ॥ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಕೆಲರಂತು ಮಿಂತು ದಣಿಯದೆಸಾವ । ಹೊತ್ತ ಸರಿಯದೆ ಶಿವನ ಚಿತ್ತವರಿಯದೆ ಹಿಂದೆ। ಸುತ್ತಿ ನೆರೆಯದೆ ಬಾಯಿಬತ್ತಿ ಬರವೆದೆಯಾಗಿ ಬಳಲಿದರದೇನೆಂಬೆನು ॥೪೨॥ ಕಡುಬಿಸಿಲ ಮರಿವಕ್ಕಿಯಂತೆ ಗಂಟಿಕ್ಕಿಡುಕಿ। ಯಡೆವಿಗಿಷ್ಟಿಟ್ಟದೆಳೆಹುಲ್ಲೆಯಂತೆದೆದಡಂ । ದಡಸಿಹವ್ವನೆ ಹಾರಿದಾವಿಯೊಳು ಪೊಕ್ಕುರಗಿಯಂತೆ ಚಿದಚಿದನೆ ಬೆಂದು॥ ಮಡುವನಿಂ ಪೊರಗಿಟ್ಟ ಮರಿಮೀನಿನಂತೆ ಕೆಲ। ಸಿಡಿಸಿಡಿದು ಪೊರಳಿ ವಿರಹದ ಬೆಂಕಿಯಿಂ ಬೆಂದು । ಕಡುಬರವಶಂಬೋದರಮರಿಯರ್ನಡವಲ್ಲ ನಿಂತಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣದೊಳು ॥೪೩॥ ಪರಿದು ಬಿಸುಟೆಳೆವಳ್ಳಿಯಂತೆಸವನ್ಯೃಗಳಿಂ । ಮುರಿದಿಟ್ಟ ತಾವರೆಗಳಂತೆಸವಕ್ಕೈಗಳಿಂ। ತರಿದನ್ನೈದಿಲ ಪೂಗಳಂತೆಸವ ಕಣ್ಗಳಿಂ ಮಿಡುಕುತಿಹ ಗೋಣ್ಗಳಿಂದಂ॥ ನೆರೆಪಗಲ ಚಂದ್ರನಂ ತೊಪ್ಪುವ ಮೊಗಂಗಳಿಂ । ತಿರಿದ ಚಂದಳಿರಂತೆಯೊಪ್ಪುವಧರಂಗಳಿಂ । ಮರೆದಿಪ್ಪ ಮನದ ಚೇತನದ ಸುರವನಿತೆಯರ್ಗಂಗೆ ಸದರೇನೆಂಬೆನು ॥೪೪॥ ಈ ಸಗ್ಗದಬಲೆಯರ ಸಂಭೋಗಕೆಳಸಿನಾ। ನಾಸಮುದ್ರಾಂತ ಚಕ್ರೇಶ್ವರರು ಬಹುಜನ್ಮ। ದಾ ಸುಕೃತವೊದವಲೆಸಗಿದ ಯಜ್ಞಮುಖದೊಳ್ಳೈತಂದಿವರ ಪದವಿಡಿದಿಹ॥ ದಾಸಿಯರೊಳೊಂದಿವಸಮಿಪ್ಪುದ ಘಟಿತಮಪ್ಪ। ದೇಸೊಬಗನೋರೂಪಮಾತ್ರದಿಂ ರಂಭಾದಿ । ಭೂಸುರಸ್ತ್ರೀಯರಂ ನಾಣ್ಗೆಡಿಪನಿವನೆಂದು ಪುರಜನಂ ಬೆರಗಾದುದು ॥೪೫॥ ಕಂಡನೀಪರಿ ಮರುಗುತಿರ್ಪ ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರ। ತಂಡಮನಕಟ ಸಕಲಪರಣಗಳಿಗಾಕಾಮ। ಸಂಡಲೆ ವಿಶೇಷಮಲ್ಲಾಯೆಂದು ಕರುಣರಸಪೂರ್ಣದೃಷ್ಟಿಯೊಳೀಕ್ಷಿಸೆ॥ ಖಂಡಿಸಿತು ವಿರಹವೊದೆಗಾಯ್ತು ಸವಿರತಿಸುಖಮ। ನುಂಡಬಲೆಯುತ್ತರಂ ಮಮನೆಗಳೆ ಪೋಗಲಾ । ಖಂಡಲನಗ್ರಹಕೆ ನಡೆತರುತಿರ್ದನ ಭವನತಿಲೀಲಾವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥೪೬॥ ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸವಿಬರದವಗೋಟದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೭॥

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೮ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೯ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಇಂದ್ರಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಮನೆಗೊಲ್ದು। ಚೆಂ

ದ್ರಧರನೈದೆಭಿಕ್ಷಮನಾಂತುಬಳಿಕಾಮು । ನೀಂದ್ರಗೆ ಶಿವ
ನೊಲ್ದು ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯಾಕಾರದಿಂ ಬೋಧಿಸಿದನು

ಪದ॥ ಕರಧೃತಕಪಾಲವಿನಮಿತಲೋಕಪಾಲಭೀ। ಕರದೈತ್ಯ
ವಧನವಿಶ್ರುತವಿಮಲಕಥನಹಿಮ। ಕರಕಲಾಜೂಟಭೂಷಿತಕಾಲ
ಕೂಟಾಂಧಕಾಸುರನಿಶಾಟವಿಜಯ॥ ಸ ಸಗುಣಧಾಮ ಸನ್ನುತ ನತ
ಪ್ರೇಮಕಾ। ಸರ ನಾಗದಹನ ಪ್ರಾಶರ ಸಂಗದಹನಕ। ಶರಣಜನರಕ್ಷ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಲೋಕಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸಲಹೆಂಬುನು॥೧॥ ಪೊಸತಿದೆಲಚೆ
ನ್ನಬಸವೇಶ ಶೂಲಿಯಕೃಯು । ತ್ರಿಸುಳಿವಣನಂಕರಕಪಾಲಮಂಕಂ
ಡೊರ್ವ ಶಶಿಮುನಿಯುಳಾದೊಡಂಭಯಬೀಭತ್ಸಗೆಸಂದುದಿಲ್ಲವೆನೆಶಿ
ವಮುಖದೊಳು ॥ ಬೆಸುಗೆಗಣ್ಣಳ್ಳಿರತುಗಾಣ್ಬನೇಮೋಣ್ಕೃತ್ಕ। ರಸ
ಮನಿತ್ತಾದೊಡಂ ನೋಹರಸಮಂತೆಗು। ಬ್ಬಿಸಬಲ್ಲನೇ ಕಾಮಿಗಳ್ಕಂ
ಣುಗಾಣರೆಂಬುದು ಪುಸಿಯೆ ಕೇಳೆಂದನು॥೨॥ ಹೊಕ್ಕನೀಗಂ ಸುರೇಂ
ದ್ರಸಮನೆಯಬಾಗಿಲೊ। ಳ್ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಸುರಭಟರ ಸಂದಣಿಗಳೇನುವಂ।
ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಶೂಲಮಂ ನೆಗಪಿ ಬ್ರಹ್ಮನಕಪಾಲವನುದಕೆತ್ತಿ ಕೊಡೆ॥ ಎಕ್ಕೆ
ಕ್ಕೆಯಿಂದಮ ತ್ರ್ಯಕ್ಷರಸ್ವರಂಗಳಿಂ। ಮುಕ್ಕಣನೊದಿದು ಭಿಕ್ಷಾಭಿಕ್ಷವೆ
ನೆಲಿಂಪ್ರ। ನುಕ್ಕವತಿಗರುಷದಿಂದಾ ಲಿಸಿದನಾಗಳ್ ಭವ ನಸು ಭಿಕ್ಷಧ್ವ
ನಿಯನು॥೩॥ ಕೇಳ್ದಂಗಭೀರಭಿಕ್ಷಾಧ್ವನಿಯನಂಗದೊ ಳಾತ್ತಳ್ದಂ ಪುಳ
ಕಜಲಮನಾನಂದಮಾರ್ಗದೊಳ । ಗಾಳ್ದಮ್ಮನಕ್ಕಸರಿಯಾವಾಪ್ತ
ರೊಳುಮನಿಗಳೊಳು ಶಚೀದೇವಿಯೊಳಗೆ॥ ಪೇಳ್ದಂಮಹೇಶನಬರ
ವುಚೋದ್ಯಮೆಂದು ಸುರ। ರಾಳ್ದಂಮ್ಯಗೇಂದ್ರಪೀಠವನುಳಿದು ನಡೆ
ತಂದು। ಬೀಳ್ದಂ ಮಹಾದೇವನಿದಿರೊಳ್ ಪಷ್ಟಾಂಗದಿಂ ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದಂ॥೪॥ ಕಾರವೊಳಗಂ ಕೇಳ್ದ ನವಿಲಂತೆ ನಲಿದು ಶಶಿ । ಸೂರರು
ದಯಂಗಂಡಕುಮುದಕಮಲಂಗಳೆಂ। ತೋರಣದಿ ಪೆಟ್ಟಿಗುರುವಂಕಂ
ಡಶಿಷ್ಯನಂತಧಿಕಭಕ್ತಿಯುನೆತಾಳ್ದು ॥ ಬಾರದಗರ್ಗಂಗಂಡಕವಿಯುಂ
ತೆಮೆಟ್ಟಿಕಂ। ಣೂರೆನಿಧಿಯುಂಕಂಡಬಡವನಂತುಬ್ಬಿತ। ನ್ಮಾರಹರಮು
ಖಕಮಲಮಂ ದೂರದಿಂ ಕಾಣುತಮರೇಂದ್ರನಿಂತೆಂದನು ॥೫॥ ಫಲಿ
ತಮಾದುದು ಪೂರ್ವಸುಕೃತಲತೆ ಪರಿತಂದು। ದೊಲವಿನಿಂದಮೃತ
ಪ್ರಮಾಸಮತ್ರ್ಯತ್ವವಂ। ದಳೆದು ಬಂದುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮಾನಂದವಾ
ರಾಸಿ ತಾಂಗುಡಿಯುಟ್ಟದು॥ ಸಲೆಸಾಖ್ಯಮೋರೂಪನಾಂತು ನಡೆತಂ
ದುದು ಜ್ವಾಳಮೂರ್ತಿಯೋಮೂರ್ತಿವೆತ್ತು ಸಾರ್ದಂತೆನ್ನ। ಪಲವುಜ
ನ್ಮಂ ಸಫಲಮಾದುದೆಂದಮರೇಂದ್ರನಭವನನ್ನುತಿಯಿಸಿದನು ॥೬॥ ಕೆ

ರಣ್ಯನು ಶಶಿಚೂಡ ಸಕಲದುರಿತವಿಭಾಡ। ಶರಣು ಸೌಖ್ಯಪ್ರೌಢ
ಸರ್ಪವೇಷ್ಟಿತಕರ್ಣ। ಶರಣು ಸರ್ವಾರ್ಥವೇದ್ಯ ಸಚ್ಚರಿತಯುತ ಹೃದ್ಯ
ಶರಣು ಸಲ್ಲಲಿತಶೀಲ॥ ಶರಣು ಸಜ್ಜನಪಾಲ ಸಾಮಗಾನವಿಲೋಲ। ಶರ
ಣು ಮುನಿಜನಸಂಗ ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನಾಲಿಂಗ। ಶರಣು ಹರಿನತಚರಣ ಹ
ಸ್ತಿಚರ್ಮಾವರಣ ಶರಣೆನುತ್ತಡಗೆಡೆದನು॥೭॥ ಮಾಣದಿಂತಡಿಗೆರಗಿದಿಂ
ದ್ರನಂ ನಮಿಸಿದಿಂ। ದ್ರಾಣಿಯುಮನೀಶ್ವರಂ ನಗಪಲೊಡನಾ ಕಾಶಿ
ಪಾಣಿನುಡಿದಿತ್ತೆಲೇ ಸುರಪ ಕೇಳ್ಪರಮೇಶನೆಡದ ಹಸ್ತದೊಳೊಪ್ಪು
ವ॥ ವಾಣೀಪತಿಯ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷವನಿನ್ನ। ತ್ರಾಣಮುಳ್ಳನಿತುಮಂ
ನ್ನೀಡೆಂಬ ವಚನಮಂ। ಪ್ರಾಣಮೈತಂದಂತೆ ಕೇಳ್ದೊಡನೆ ತರಿಸಿದಂ
ನಾನಾ ಸುವಸ್ತುಗಳನು॥೮॥ ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಂ ತರಿಸಿ ಶಚಿ ಮೊ
ಡನೆ। ಫಣಿಭೂಷಣನ ಕರತಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷಮಂ। ದಣಿಯದೆಡೆಮಾಡೆನ
ಲ್ಕನುವಾದಳೈವತ್ತು ಲಕ್ಕ ಸುರಸತಿಯರೊಡನೆ॥ ಮಣಿಖಚಿತ ಹೊ
ನ್ನಹರಿವಾಣಂಗಳಿಂ ತುಂಬಿ। ಮಣಿಮಣಿದು ನೀಡಕ್ಕೆ ತುಂಬದಿರೆ ಸು
ರಪಸುತ। ಮಣಿಯುಂ ಸುಧಾಕಳಶಮನ್ನೀಡ ಬರಲಭವನೊಲಿದಾಗ
ಳಿಂತೆಂದನು॥೯॥ ಸಾಕು ಸಾಕೈ ಸುರಪ ಕೇಳ್ಸುಧಾಕಳಶವಿದು। ನಾಕಿ
ಗರಜೀವದಾಧಾರಮಿದನತ್ಯಂತ। ಜೋಕೆಯಿಂ ಬೈಚಿಡುವುದೆನು
ತವರ ಬೀಳ್ಕೊಂಡುತ್ತ ನಲಪುರಕೈದಲಗ್ನಿ॥ ಆ ಕಪರ್ದಿಯ ಕರಕಪಾ
ಲಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷಮಂ। ಬೇಕಾದ ರತ್ನಂಗಳಿಂ ಬಡಿಸಲದರಿಂದ। ನೇಕ ಹರು
ಷದಿ ಯಮನ ಪುರಕೆ ಬಂದಾ ಜವನ ಪೂಜೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡನು ॥೧೦॥ ಎ
ಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳಾ ಯಮನ ಪಟ್ಟಣದಿ। ಪುಳುಗೊಂಡವಾದಿಯುಗಣಿ
ತಕೋಟಿಯ ಗರದೊಳಗೆ। ತಿಳಿಯಲೆಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿನಾಯಕ ನರ
ಕಮನಿತುಕುಂಡಂಗಳಲ್ಲಿ॥ ಮುಳಿಗಿರ್ದ ನರಕಿಗಳ ಭವಬಂಧಮಾತ್ರ
ಟಂ। ಸಲೆ ಶೈವಲೋಕಸಂಪ್ರಾಪ್ತರಾದರ್ ಶಿವನ। ನೊಲವಿನಿಂ ಹೃತ್ಕ
ಮಲಕರ್ಣಿಕೆಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟರಂ ಪೊಗಳಲರಿದೆಂದನು॥೧೧॥ ಹರುಷದಿಂ
ಕಾಲನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನೈರುತ್ಯ। ವರುಣವಾಯುಕುಬೇರರೀಶಾ
ನ್ಯರೆಂದೆಂಬ। ವರಪುರಂಗಳ್ಗೆ ಕಮದೊಳ್ಪರಲ್ಕವರಿದಿರ್ಗೊಂಡಧಿಕಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ತರಣಿಯವರ್ದ ಸುನವರತ್ನಂಗಳಿಂ ಶಿವನ। ಕರದಪಾ
ತ್ರೆಗೆ ಭಿಕ್ಷಮಂ ನೀಡಲವರುಗಳ। ಕರೆದು ಸಂತೈಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಶಂಕ
ರ ಸಂದು ಬರುತಿರ್ದ ನೇವೇಳ್ವೆನು॥೧೨॥ ಸಕಲಜಗಮಂ ಪಾವನಂ ಮಾ
ಡಿ ನಾಮುಗೋ। ಪ್ಯಕಭೂಮಿಯಂ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯೆಂದೆನಿಸಿನಿ। ಷ್ಪ್ರ
ಕಟಗಿರಿಗಳೆಂದೆನಿಸಿಪೇರ್ವಡೆಯದಿಹ ನದನದಿಗಳ॥ ಅಕಳಂಕಪುಣ್ಯ

ನದಿಯೆನಿಸುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಾ। ಧಕವನಂಗಳೆನಿಸವಪುಣ್ಯಾವನವೆನಿಸಿದ।
ಪರ್ಣಕಹರಂಬಿಮುಶ್ಶೈಲವಿದ್ದೆಡೆಗೆ ನಲವಿನಿಂದಾಗ ನಡೆತರುತ್ತಿರ್ದನು॥
ಆಗಿರಿನಿತಂಬದೊಳ್ಳಾರುವನಮಿರಲದರೊ। ಳಂಗೌತಮಂ ಭೃಗು
ಭರದ್ವಾಜನತ್ರಿಮು। ತ್ತಾಗಾಲವಂ ವಸಿಷ್ಠಂ ಕೌಶಿಕಂ ಕಶ್ಯಪಂ ವ್ಯಾಸ
ನಂಗೀರಸಂ॥ ಬಾಗುರಿಪರಾಶರಂ ಗಾರ್ಗ್ಯಕಣ್ವಮುಖ್ಯ। ರಾಗಿರ್ದ
ಪರಮಮುನಿಗಳಗಣಿತರ್ ತಮತಮ್ಮ। ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯೊಳೀಶ್ವರಧ್ಯಾ
ನದಿವ್ಯನಂಗೊಳಿಸಿರ್ದರೇನೆಂಬೆನು॥೧೪॥ ನೆಳಲಂತೆ ವೈವಳಿಗೆಸು
ದಮತಿಯಂತೆನಿ। ಮರ್ಗಳಕಮರ್ಕನಸಾರಿಯಾಗಿನುಂಗಿದರಸಂ।
ಸಲೆತ್ರಿವಿದಬಳಿಗೊದಗುವಂತೆನೆಗಹಗೆಮುಂಚೆಶುಶ್ರೂಷೆಗಳಮಾಡು
ವ। ತಳಿರುಕೈತೆಳ್ವಸುರಸುಳಿಗುರುಳನೆಳೆನಡುವಿ। ನೆಳೆಜವ್ವನದ
ಮುದ್ದುಮೊಗೆದಕೋಮಲಾಂಗಿಯ। ದಲಘುಜಘನದಮಹಾಪಾತಿವ್ರ
ತಾಜನಂ ಕಂಗೊಳಿಸಿತೇನೆಂಬೆನು॥೧೫॥ ಆಮುನಿಗಳಾಶ್ರಮವನೊ
ಳಪೊಗುತ್ತೀಶ್ವರಂ। ಕೋಮಲಾಂಗಂ ಧಳತಳಿಸೆ ಹೊಳಹೊಳೆವಸೌ।
ದಾಮಿನಿಜಸಾರೂಪ್ಯಮಂ ಪಡೆಯೆ ಕಣ್ಗೆಗಂ ನಡೆನಡೆಗೆ ಗಾಡಿಮಿ
ಗಲು॥ ಆಮಹಾಶೇಷನೀತನರೂಪಮಂ ಪೊಗಳೆ। ಸಾಮರ್ಥನಲ್ಲೆಂ
ಬಸಂಶಯಂ ಮುನಿಜನ। ಸ್ತೋಮಕ್ಕೆ ಪುಟ್ಟೆ ಭಿಕ್ಷಾಧ್ವನಿಯುಮು
ಣ್ಮೆ ಕಡುಚೆಲ್ವಿನಿಂ ನಡೆತಂದನು॥೧೬॥ ಆರುಷಿಸ್ತ್ರೀಯರುಂ ಮನೆಗ
ಳೊಳು ತಮ್ಮ ಸಂ। ಸಾರಕೃತ್ಯಂಗಳಿಂದಿರುತಿರ್ಪ್ಪ ಶಿವನಗಂ। ಭೀರಭಿ
ಕ್ಷಾಧ್ವನಿಯುಮಂ ಕೇಳ್ದು ಸುಪವಿತ್ರಪಾತ್ರೆಯೊಳು ದಿವ್ಯಾನ್ನಮಂ॥
ನಾರಪಾಯಸವನನಿತುಂಬಡಿಸೆ ತಂದುಕೈ। ಯಾರೆ ಭಿಕ್ಷಮನೀಡಿ
ಮುಖವನೀಕ್ಷಿಸದೆಕಂ। ಣೋರೆಯಿಂ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯುಗುರ್ವಳಗಿನೊ
ಳ್ಕಂಡು ಮೋಹಿಸಿದರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೭॥ ಆವಚೆನ್ನಿಗನೀತನಾವ
ನೀಜಾಣನಿವ। ನಾವನೀಗಾಡಿಕಾರಂ ಶಿವಾಯೆಂದತ್ತೆ। ಮಾವಮೈ
ದುನಭಾವಗಂಡರಿರೆಮನೆಗಳಂ ಬಿಟ್ಟಳುವಮಕ್ಕಳುಗಳಂ॥ ಓವದೆ
ಮುನೀಂದ್ರಹೋಮಾದ್ಯಚರುಸಮಿಧೆಗಳೆ। ತೇವಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಂ
ಬಿಸುಟುಸರಿತಂದು। ದೇವೇಳ್ವೆನಬ್ಬಕ್ಕಿಯಮರ್ದನಲಕ್ಷ್ಯತ್ರಯರ್ನ್ನಿ
ಟ್ಟಿಸಿದರೀಶನಿರವಂ॥೧೮॥ ಕಾಣುತೀಶನಮೂರ್ತಿಯುಮ್ಮಹಾಸತಿ
ಯರೆದೆ। ತಾಣನೆಲೆಗಾಣಮಾಧವುಮಲರ್ಗಣೆಗೆಮನ। ಮಾಣದಟಗಡಿ
ಗೆಬೆಂಬತ್ತಿದವುಬತ್ತಿದವು ಬಾಯ್ಗಳತಿತವಕದಿಂದಂ॥ ತ್ರಾಣಮೇಳ್ದಾ
ಯುತ್ತಿಮುತ್ತೊಡನೊಡನೊಸರ್ವ್ವನಾ। ಣ್ಡಾಣಮುಬ್ಬರಮಾಯ್ತು ನಡೆ
ಗೆತಡಬಡನಾಯ್ತು ವಾಣಿತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಯ್ತು ಸುಮತಮ್ಮರುಳಾಯ್ತೊಂ

ದುನಿಮಿಷದೊಳಗೇನೆಂಬೆನು॥೧೯॥ ಸ್ನಾನಜಪಹೋಮಮಧ್ಯಾಪ
ನತಪಸ್ಸುಸುಯ್ವಿ।ಧಾನಯುಂ ಕಾತ್ರ್ಮಪತಿಗಳಜನ್ಮಜಾಡ್ಯದೋ।ಳಾತ್ರ
ನಡ್ಡಗಟ್ಟುವಡೆದಾಕಾವಗಟ್ಟಿಪುರವೈರಿಯಿಾಕ್ಷಣಘಾತಕೆ॥ಆನದೊಡೆ
ದೊಸರಿವರಿವ್ರೋಳ್ಕೆಮರ್ವನಿಗಳೆಂ। ದಾನನಾಬ್ಜಂಗಳೊಳುಹರುಷಾಶ್ರು
ಕಂಗಳೊಳು। ಮಾನಿತವರಾಂಗದೊಳುತೆಳ್ವದಂಸೂಸೆವೋಽಸಿದರ
ಖಿಳಸ್ತ್ರೀಯರು॥೨೦॥ಸಾಜಗುಣಮಲ್ಲದರಿಯದಮುಗ್ಧೆಯುರ್ಬೆಳಿ।ಕ್ಕೀ
ಜಟ್ಟಿಗಾರನಂಕಂಡುಮರುಳಪ್ಪುದಿದು।ಸೋಜಿಗಮೆಶಿವಶಿವಾತರಳೆ
ಯಬೆಳಂಕಿಯೊತ್ತಿನಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆಕರಗಿ॥ಸೂಜಿಕಲ್ಲಿದಿರಕಾರ್ಬ್ಬೊನ್ನಂ
ತೆತ್ತಿರುಗಿದೆಡೆ।ಗಾಜವದೊಳೆಡತಿರುಗಿಬೆಂಡಾಗಿನಾರೀಸ। ಮಾಜಮೆ
ಸದುದುಸೂತ್ರಧಾರಿವಿಡಿದಾಡಿಸುವಬೊಂಬೆಗಳಬಳೆಗದಂತೆ॥೨೧॥
ಅಚ್ಚರಿಯನಾಲಿಸೆಲೆರಾಮಮುನಿಜನಕೆಐತ್ರ। ಪೆಟ್ಟಬೇಕೆಂಬೀಶ್ವ
ರಂವಿನೋದಕ್ಕೆಕ। ಣ್ಮಚ್ಚಿಜಾನಿಸುವಸತಿಯರಕರಸ್ಪರ್ಶನಂಗೆಯ್ವ
ಲೊಡನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಅಚ್ಚರದಶಿವನಸಾರೂಪ್ಯದಿಂಧಳಧಳಿಸು।
ವಚ್ಚಮುತ್ತಿನಬೊಂಬೆಯೆಂತಿಪ್ಪಶಿಶುಗಳಳು। ತುಚ್ಚಿಬಸುರಿಂಬಿದ್ದ
ವೀಶ್ವರಮಹಾತ್ಮೆಯಂಬಣ್ಣಿಸುವರಾರೆಂದನು॥೨೨॥ ನೆರದುವಲ್ಲಿರ್ದ
ಪಟುವಟುಸಂಚಯಂತಮ್ಮ। ಗುರುಗಳೊಡನೀಮಾತೆಯಂಪೇಳ
ಬೇಕೆಂದು। ಪರಿದುಬಂದಪ್ತಬಿದ್ದೊಡನೆದ್ದುಕೈಗಳಂಮುಗಿದುತಮ
ತಮಗೆನಿಂದು॥ ಉರಿನವಿಸ್ನಮ್ಮಯತಪೋಜಪಧ್ಯಾನಂಗ। ಳಿಗ
ವದೇಂಭಾನಸಮದೋರ್ವಮಾಯಾವಿನಿಂ। ಮರಸಿಯರನೊಲಿಸಿ
ಕೊಂಡೊಯ್ದುಪಂಬಿಡಿಸಿಕೊಟ್ಟೇಳೆಂದೊರಲ್ದರಂದು॥೨೩॥ ಕೇಳಿಕ
ಣ್ದೆರದುಜಪಮಂಜರೆದುಕೋಪಮಂ। ತಾಳಿತಪಮಂತೊರೆದುಮೌ
ನಮಂಮರೆದುನೆರೆ। ಬೆಳುತಿಪಾರ್ಮಮತಿಯನಿಟ್ಟುಷಟ್ಕರ್ಮಮಂ
ಬಿಟ್ಟುನೆರೆಬೆರದುಪಟ್ಟು॥ ಕಾಳಕೂಟಕ್ಕಳಿಸಿದವರಾಮರ್ಮಹಾರು
ದ್ರ। ಭಾಳಲೋಚನದಕಿಚ್ಚಂತಾವರಾರೆಂದು। ಘೋರಾಳಿಡಲ್ಟೆಸೆಗಳಾ
ರ್ಭಟಿಸುತೆದ್ದುಗುಮಹಾಮುನಿಗಣವನೇನೆಂಬೆನು॥೨೪॥ ತೊರು
ತೋರಾವೆಡಯೊಳಿಪ್ಪನಿಂಪಿನಜಟ್ಟಿ। ಕಾರನವನಂಕರೆವಿಚಾರಿಸು
ವೆವೀಪರಿಯ। ದೂರನೆಂದೋರ್ವನಿಂಹೋಗ್ರನೆಂದೆಂಬವಟುವಂಕ
ರೆದುನೇಮಮೀಯೆ॥ ತೋರಗಂಗಳ್ಕಿಡಿಗಳಂಸೂಸೆವೈಬೆಮು।ರ್ತ್ತೋ
ರೆಬೇಗದೊಳೀಶನೆಡೆಗೆಬಂದೆಲೆಮಾಯು।ಕಾರನಿನ್ನಮ್ಮಹಾಋಷಿ
ಗಳೊಡಗೊಂಡುಬರವೇಳ್ದರೆನಲಿಂತೆಂದನು॥೨೫॥ ಒಸಗೆಯಿಂಋ
ಷಿಗಳೆಮ್ಮಂಕರೆಯೆಬರಲದೇಂ। ಬೆಸನವೇನೆಲೊಭಿಕ್ಷವಿಲ್ಲಬವರೆಡೆ

ಗೆಬಳ । ಘಸಣೆಯೊಂಬಂದಂತೆ ನಿನ್ನಡೆ ಯೆನಲ್ಕೆ ಸಿಂಹೋಗ್ರನತಿ
ಕೋಪದಿಂದಂ॥ ಮಸಗಿದಮೃಗೇಂದ್ರನಂ ತಾಂ ಭರ್ಟಿಸುತ್ತೆಗ್ಗ । ಪಾನ
ಸರಕುಲಗುರು ಮೆಯ್ಯಾಗಳೆ ನಿಂದನಿಲವಿನಿಂ। ಭಸಿತಮಾಗೆಂದು ಸರ್ವೇಶ
ನಂ ಶಪಿಸಿದಂ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೬॥ ಜಂಬುಕದ ಕೋಪದೋ
ಳ್ಪ್ವಾರಣದರೋಮಂಗ । ಳೇಂ ಬಳ್ಕದಪವೆ ಮುನಿವಟು ಶಪಿಸಲ ಭವಂ
ಗೆ। ಮುಂ ಬಪ್ಪುದೇಹಾನಿ ಕೇಳ್ಬನಸುನಗುತೀಶ್ವರ ಮುಂದೆ ನಡೆಯು
ತಿರಲು॥ ಎಂಬುದೇನಚ್ಚರಿವಡುತ್ತಧಿಕತೀವ್ರದಿಂ। ದಂಬಿಂದು ಮುನಿ
ಗಳೊಡನೀವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳೆ । ನಂಬಗಾತನವಚನಮಂ ತಾಮೆಬಂ
ದರುರಿವುತಹೊಗೆವುತೀಶನೆಡೆಗೆ ॥೧೭॥ ಬಂದು ಕಾಣುತ್ತೆಲ್ಲರುಂ ಶ
ಪಿಸಲಣುಮಾತ್ರ । ಮೆಂದು ಬಗೆಯದದನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮುತ್ತೆಯುಂ ದರ್ಭೆ।
ಯಿಂ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರಮಂ ಮಂತ್ರಿಸಿದೆ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂ ತ್ಯೈದಿ ಶಿವನಿದಿರೊ
ಳು॥ ನಂದಿಪೋಗಲ್ಬಳಿಕ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ। ಕೊಂದಪೆನೆನುತ್ತೆಸಗಿ
ದನಿತುಮಂ ಬಯಲಾಗೆ । ನಿಂದು ಮಾರಣಹೋಮಮಂ ತೊಡಗಿದರ
ಮರದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥೧೮॥ ಯೋಜನಸುವಿಸ್ತೀರ್ಣದೋ
ಳ್ಕುಂಡಮಂ ಸೃಜಿಸಿ। ಮೂಜಗದಸಿದ್ಧಸಮಿತ್ತಿಗಳೊಳವರಾಜ್ಯದಿಂ।
ದಾಜಗತ್ಸಿದ್ಧನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರಮಹಾಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು॥ ಆ
ಜಾತವೇದನೊಳು ಘೋರಮಂತ್ರಂಗಳಿಂ । ದೀಜಟ್ಟಿಗಾರನಂದಹಸೆ
ನುತ್ತಾಸುತಿಸ । ಮಾಜಮಂ ಬೇಳುತಿರ್ದರ್ಕ್ಕೋಟಿಶತಕೋಟಿಗಳೆ
ನೋರ್ವರೋರ್ವರಂದು॥೧೯॥ ಹೊಗಹೊಗದುಸುತ್ತಲೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ
ಸಲಿಸುತ್ತಿ। ದೊಗೆಯು ಚೂಣೆಯನೊತ್ತಿ ನೂಂಕಿ ನೆರೆಭುಗಿಭುಗಿ। ಲ್ಭು
ಗಿಲೆನೆತ್ತುರಿವಶಿಖಿನಾಲಿಗೆಯೊಳೊಂದರಿಂದುಗ್ರಮಾಗಿಕೂಡೆ॥ ನೆಗ
ಮಂದುಗ್ರಬಗ್ಗಂ ಘೋರಸರ್ಪಂಗ। ಳೆಗಣತಾಯುಧಮೇಳೆ ಭೂತಗಣ
ಶಕ್ತಿಗ। ಳ್ಮಿಗುವಪಸ್ಮಾರಮೆಂಬದ್ಭುತದರೂಪಂಗಳಿಂ ಭರ್ಟಿಸುತ್ತಿಂ
ತೆಂದವು ॥೨೦॥ ಬೆಸಸು ಬೆಸಸಾಹುತಿಯನಮಗೆನುತ್ತೊಡನೆಗ ।
ರ್ಜಿಸುವನಿತುಮಂ ನೋಡಿ ಸನ್ನೆಯಿಂದೀಶನಂ। ಮುಸುಕಿನುಂಗೆ
ಲ್ವೇಳಲೊಡನೀಶನಂ ಕಾಣುತಾಂ ಭರ್ಟಿಸಿಮೇಲ್ವಾಯಲು ॥ ನಸು
ನಗುತ್ತಿರಳೆಯಂತಾಳ್ದು ಪುಲಿಯಂ ಸೀಳ್ದು। ಪೊಸಸಮ್ಮನುಟ್ಟು ಫಣಿ
ಗಳ ತೊಟ್ಟು ಕೈದುಗಳ। ನೆಸಕದಿಂ ಧರಿಸಿ ಶಕ್ತಿಯನೊರಸಿ ಮುತ್ತೆ ಬಪ್ಪು
ರಿಯನಾಂತನುಕರದೊಳು॥೨೧॥ ಮತ್ತಪಸ್ಮಾರವತಿಕೋಪದಿಂ ರು
ದ್ರನಂ । ಮುತ್ತೆ ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ಕೆಡಹಿ ಪಾದಂಗಳಿಂ । ತೊತ್ತುಳಂ
ದುಳಿದು ತಾಂಡವರೂಪಮಂ ಧರಿಸಿ ಕುಣಿಯುತಿರೆ ಭೂತಂಗಳು॥ ತತ್ತ

ಧಿಮಿಧಿಮಿಕೆಂದು ತಾಳಮದ್ದಳೆಗಳುಮ । ನೊತ್ತಿಪಾಡುತ್ತಿರಲ್ವಿಸ್ತ್ರ
ಯಂಬಟ್ಟಮುನಿ। ಸ್ತೋತ್ರಮುಖವನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿನಿಗುರೊನಾಲಿಗೆ
ಯಿಂದಪೊಗಳ್ದರಂದು ॥೩೨॥ ರಕ್ಷಿಸರಿತರಿಯದಮರುಳ್ಗಳೆಂಪರಮೇ
ಶ । ರಕ್ಷಿಸೈ ಕಂಡು ಕಾಣದಪ್ರಟ್ಟಗುರುಡರಂ। ರಕ್ಷಿಸೈ ಕೇಳಿಕೇಳದ
ಮೂಗ್ಡಬಧಿರರಂ ನೀನೆನುತ್ತಡಿಗೆರಗಲು॥ ಈಕ್ಷಿಸಿಕೃಪಾವಲೋಕನ
ದೊಳವರೆಲ್ಲರನು। ಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೊಳಿತೆಮಗೆ। ಶೀ
ಕ್ಷೆಗೆಯ್ಯಮಳಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವರಂದು ॥೩೩॥
ಎನಲೀಶ್ವರಂ ಕರುಣದಿಂ ಕರಕಪಾಲವುಂ । ಮನವೊಲಿದು ಭೈರವನ
ಕೈಗಿತ್ತು ಕೂಡೆ ಮುನಿ। ಜನಕೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನಮಂ ಬೋಧಿಪುದಜ್ಞಗದೆದ
ಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿರೂಪಂ ॥ ಅನುನಯನದೊಳಾಂತು ಬೋಧಿಸಿಮು
ನಿಪರಂತಪರ। ವನಿತೆಯರ್ಸಹವಾಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಗಿರಿರಾಜ । ತನು
ಜೆಯಂ ನೆನದೈದಿ ಕೈಲಾಸಮಂಪೊಕ್ಕು ವಿಭವದಿಂದಿರುತಿರ್ದನು ॥೩೪॥
ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿ ಬಗದವರೆಲ್ಲ
ದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ ।
ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೩೫॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೯ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೧೦ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಭೃಗುಶಾಪದಿಂದ ಹರಿ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರದಿಂ। ನಿಗಮಂ
ಗಳಂ ತಂದು ಬಳಿಕ ಹಂಕರಿಸಲಾ । ವಿಗಡವಿಮಾನಂ ಕೊಂದು ಕಂ
ಕಾಳಧರ ಲೀಲೆಯಿಂದಲಭವ ನ್ಮೆರದನು॥

ಪದ॥ ಹರಿಭೂಷ ಹರಿದಹನ ಹರಿವಸನ ಹರಿಶಯನ। ಹರಿತನುಜ ಹರಿ
ಮುಖ್ಯಾಸುರವಿನುತ ಹರಿಚರಣ। ಹರಿಹರಿಹರಿಪ್ರಸಖ ಹರಿನಯನ ಹ
ರಿಜನಕ ತನಯಾನುಜಾತವರದ॥ ಹರಿತನಯಸಂಹಾರ ಹರಿಕಲಾಲಂ
ಕಾರ। ಹರಿಜಾತಜಾತಜಾತಪ್ರಮದವಿಧ್ವಂಸ। ಹರಿಕೋಟಿಸಂಕಾಶ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ರಕ್ಷಿಸಾನತಜನರನು॥೧॥ ಆದಿಯೊಳು ರಾಮುಕೇ
ಳ್ತಮನೆಂಬಖಳನಖಿಳ। ವೇದಮಂ ಕದ್ದಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಳುಂಗಲ್ಕಟ್ಟು
ಪೋದವವನಿಯ ಸದಾಚಾರ ಸುತಪೋ ಧರ್ಮ ಜಪಹೋಮ ನೇಮಂಗ
ಳು॥ ಆದಿವ್ಯಮಂತ್ರಮುಖ ಹವ್ಯಕವ್ಯಾದಿನಾ । ನಾದಿವಿಜತರ್ಪಣಂಗ
ಳ್ಬಳಿಕದೇವತತಿ। ಗಾದುದೈಶ್ವರ್ಯನಾಶಂ ಬಹುಕ್ಲೇಶಮುಪಸಂತೋ

ಷವೇನೆಂಬೆನು ||೨|| ಇಂತು ಕೆಲಕಾಲವಿರುತಿರ್ದು ನಾನಾದೇವ| ಸಂತತಿ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಂಗೆ ಮೊರೆಯಿಡಲು ಮಹಾ| ಕಾಂತನಿಂದಲ್ಲದಿದು ಹರಿಯದೆಂದವರನೊಡಗೊಂಡು ಶಿವನೆಡೆಗೆ ಬಂದು|| ಸಂತಸದೊಳೆಲ್ಲರುಂ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕೆ ಸಕಳಲಿಪ್ರ | ತ್ರಾಂತಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕೇಳ್ದೀಶ್ವರಂ ರಮಾ| ಕಾಂತಂಗೆ ನೇಮಿಸಲ್ತದ್ವಿಷಣ್ಣ ಪುರಮಟ್ಟ ನಖವನಡಿಗಳಿಗೆ ಮಣಿದು||೩|| ನಿಮಿಷದೊಳು ಶಂಭುವಂ ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳು ತಮ್ಮಹಾ| ನಿಮಿಷರೂಪಂ ತಾಳ್ದು ವಾರ್ಧಿಯಂ ಪೊಕ್ಕಂದ | ನಿಮಿಷರಿಪುವಂ ಕೊಂದು ನಿಗಮಂಗಳಂ ದೇವತತಿಗಿತ್ತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳು|| ಕ್ರಮಿತವ್ಯರಾಟ್ಕಯಮಂ ಧರಿಸೆ ಕೂಡೆ ಸಂ| ಕ್ರಮಿತನಿಖಿಳಾಬ್ಧಿಗಳು ಮೇರೆಯಂ ಮೀರಲಾ| ಕ್ರಮಿತಜಲದಿಂ ಧರಣಿ ಶರಧಿಯೊಂದಾದವದನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ||೪|| ಪೊದೆಮುಗುಳೆಲಬ್ಧಿಯಂತಿಂತಾಗಿ ತಾಯ್ಮಳೆ | ಗ್ಗಡೆಗಾಣಲುಣ್ಮುತಿಪ್ಪಸುಪೋಯಿಲ್ಲ ನಿಂದಬುಡು, ಬುಡನೇಳ್ವ ಬುದ್ಬುದಂಗಳು ಹಿಮಾದ್ರಿಯುಮೊಲಾಕಾಶಮಂ ಚುಂಬಿಸುತಿರೆ| ಕುಡಿಮಾಲನಪ್ಪಳಿಸಲೊಗೆದ ತುಂತುರು ಜಗಕೆ| ಕಡೆಗಾಲಮಂ ಮಾಡಲಮರರೊಡನಜಸೈದಿ| ಮೃಡನಡಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲಬ್ಧಿಗೈತಂದು ಮೀನಂ ಕಾಣುತಿಂತೆಂದನು ||೫|| ಕಟಕಟಾ ಈಮತ್ಸ್ಯಮಿಲ್ಲಿರಲು ಜಗಕೆ ಸಂ| ಕಟಮಪ್ಪುದಚ್ಚರಿಯೆ ನೋಡೆಂದು ಕೂಡೆ ಲಟ | ಕಟಸಿ ಕಡಲೊಳು ಪೊಕ್ಕು ಘುಡುಘುಡಿಪ ಮೀನ ಬಗ್ಗದಿಯನೊದೆದಾಂಕಿ ಕೂಡೆ|| ಕಟವಾಯ್ಗೆ ಕೈಯ್ಯನಿಟ್ಟರಡೆರಳ್ಸೀಳಾಗಿ | ನಿಟನಿರಿಕ್ಕಿ ಟಲಿಸಲು ನೆಟ್ಟಲುಮೆ ನುರೆ ಮುರಿದು | ನಿಟಲಾಕ್ಷನಂದು ಕಂಠಾಳಿಯು ಧಂಬಿಡಿದನೆನೆ ರಾಮನಿಂತೆಂದನು ||೬|| ವಿರಚಿಸೆಲೆ ಚನ್ನಬಸವೇಶ ತದ್ವಿಷಣ್ಣನಾ | ಹರನಾಜ್ಞೆಯೊಳು ಲೋಕಹಿತಮತ್ಸ್ಯರೂಪವುಂ | ಧರಿಸಿ ತಮಸಂಕೊಂದು ವೇದಮಂ ತಂದ ಕಡ್ಡಂ ಮುಗಿದ ಮೇಲದಕ್ಕೆ|| ಶರಧಿಯೊಳಗಜ್ಞಾನದಿಂದಹಂಕರಿಸಿರ್ದ| ಪರಿಯದೇನೀಶ್ವರನದಂ ಮರಳಿ ಪಿಂತೆ ಸಂ| ಹರಿಸಲೇಂ ಕಾರಣಮೆ ನುತ್ತೆ ಬಿಂನವಿಸಿದಂ ನಿಟಲತಟಹಸ್ತನಾಗಿ||೭|| ಅದನೊರೆದಪೇಂ ಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳಾದಿಗಾ | ಲದವೈರದಿಂದಮರದನುಜರ್ಗೆ ಕಾಳಗಂ| ಪುದಿಯಲಾದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರವರ್ಷಂಗಳೀರೈದಾಗಲಾ ಮಧ್ಯದ|| ಕದನದೊಳು ಪುತ್ರಮಿತ್ರಾನುಜಾಗ್ರಜರಳಿದ| ಹದನನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಲಹಮಂ ಮಾಣ್ದು ಪುರಕೈದಿ | ಮುದಮುಡಗಿ ದಿವಿಜಪತಿ ಗುರುವಿಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಲಾತನೊಡನಿಂತೆಂದನು ||೮|| ಸುತ್ರಾಮ ಕೇಳ್ಕಲಹಮೆಂಬುದಿದು ಪಟದೊಳಗೆ| ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಬೊಂಬೆಗಳ ಕಾಳಗಮೆ ಸಲೆ ಪುತ್ರ | ಮಿತ್ರಬಾಂಧವರಕೇಡಿಂ

ಗಳೆಲ್ಲಡೆದೇವಲೋಕದೊಡತನವೇತಕೆ ॥ ಸತ್ರದಿಂ ಬೞಲಿ ಸಾಲದೆ
ನಿನಗೆವಿವಿಜಪತಿ । ಚಿತ್ರವಿದು ನಿನ್ನಾಳ್ತನಂ ಸೋಲಗೆಲವೀಶ । ಪು
ತ್ರನಾದೊಡೆಬಿಡು ಪುದೇವಮರುಳೆ ಕೇಳೆನುತ ಜೀವನರಿದಿಂತೆಂದನು॥
ದೇವೇಂದ್ರ ಕೇಳ್ ಹಿಮಾಲಯತಟದೊಳಾಪುರಾ । ದೇವನಂ ಭಜಿಸಿ
ಯುಳಿದವರನೆಬ್ಬಿಸುವ ಸಂ, ಜೀವನಿಯ ಮಂತ್ರಮಂ ಪಡೆವೆನೆಂದಮ
ರಗುರು ಪೋಗಿ ತಪದಿಂದಿರುತಿರೆ ॥ ಈ ಸಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳು ತಳೆದನಿಂ
ದಸುರಗುರು। ಜೀವನಿರ್ದೆಡೆಗೈದಿ ತನ್ಮಂತ್ರಮಂ ಕುರಿತು। ಭಾವದೊ
ಳು ಶಂಭುವಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತುಗ್ರತಪದಿಂದಿರ್ದನವನಿದಿರೊಳು॥೧೦॥
ಅಂತಸುರಸುರಗುರುಗಳೀರ್ವರುಂ ಮುಂಚಿಶಿವ, ನಂ ತಮತಮಗೆ ಮೆ
ಚ್ಚಿಸುವೆವೆಂದು ಚಿರಕಾಲ । ಮುಂ ತಪಂಗೈಯಲೀಶಂ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನೊ
ಳ್ಕೈತಂದವರರಿತ್ತಂಡದ॥ ಮುಂತೆನಿಂದೆಲೆಜೀವಶುಕ್ರರಿರಬಳಲಿದಿರಿ।
ಇಂತೆಳುವದು ಸುರಿರ್ಕೈ ನಿಂಮ ಬಯಕೆಯನೆನಲು । ಸಂತಸದೊಳೀ
ರ್ವರುಂ ಬಿನ್ನೈಸಿದರೊಡೆತಂತಂಮ ಬಯಕೆಗಳನು ॥೧೧॥ ಅಸುರ
ಸುರಗುರುಗಳಿಷ್ಟಾರ್ಥವೊಂದಾದವಿಂ । ನುಸುರದಿರಬಾರದುಸುರಿ
ದೊಡೆದೈತ್ಯರಿಂದು। ಬ್ಬಸಮಪ್ಪುದಿದನೊಂದುಪಾಯದೊಳು ತಮ
ಗಸಾಧ್ಯಮಾಡಿಕಳೆವೆನೆಂದು॥ ಪೆಸರಿಂದಕರದೀವರ್ಣರಂ ನಿಮ್ಮ ಬಯ
ಕೆಗಳ। ನೊಸೆದೀವೆನದು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲಪ್ಪೊಡೆ ಮಾಳ್ಪ । ದಸಮ
ಮಂತ್ರದಪ್ರನಷ್ಟರಣೆಯು ಕೇಳಿರೆಂದೀಶ್ವರಂ ನಿರವಿಸಿದನು॥೧೨॥ ಚ
ಟ್ಟಾಕವಾಗಿಘಿರಕುಂಡಮಂತೆಗದುಪೇ। ಗಿರ್ಕ್ಷನದರೊಳಗೊಟ್ಟಿ ಈ
ರ್ವರುಂ ಪುಗುತೊಡನೆ। ಪೆಚ್ಚುವರಿಯಂ ಸೋಂಕೆ ತಲೆಕೆಳಗುಮಾಗಿ
ನಿಂದೊಳು ನಿಂದು ನಿಶ್ಚಲತೆಯಿಂ॥ ಚೆಟ್ಟಮಾ ಹೊಗೆಯ ನಾಸ್ವಾದಿಸುತೆ
ತನ್ಮಂತ್ರ। ದುಷ್ಟರಣೆಯಿಂದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರವರುಷಮಿರೆ । ನಟ್ಟಿದಂತೀ
ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪುದು ನಿಮಗೆ ಕೈಕೊಂಬುದೆದನೆಂದನು ॥೧೩॥ ಕೇ
ಳಿನಡನಡುಗಿದಂದಿವಿಜಗುರು ದೃಢಶಕ್ತಿ । ಸಾಲದೆ ನಿಗೀ ತಪಸ್ಸಿಂಗಂ
ಗುಶಕ್ರಿಕರಾ। ಮಾಳಿಯಡಿಗೆರಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ಮೆಚ್ಚಿದಂ ಶುಕ್ರನಾ
ಖಳಕುಲಕ್ಕೆ॥ ಮೂಲಮಂತ್ರದಗುರುವಲಾ ಬಳಿಕ ವಿಸ್ತರಿಸಿ । ಪೇಳೆ
ಲಳೆವಲ್ಲಸರ್ವಜ್ಞನಂ ಜಾಣ್ಮಾಡಿಯ। ಕೀಲಣಕೆಯಿಂ ಗೆಲೆದನಭವನೀ
ನೆನ್ನಿಂಗಲಸುದೆನಲ್ ಮಾಳ್ಪನೆಂದು॥೧೪॥ ಮರಳಿ ಮೆಚ್ಚಿದನಭವನವ
ನಚದುರಿಂಗೆ ಭಾ। ಪುರೆ ಭಲರೆ ಚಾಗೆಂದು ಮೂಗಿನೊಳ್ಬೆರಳಿಟ್ಟು। ಶಿರ
ವನೊಲದೊಲದು ಕೇಳೆಲೆಶುಕ್ರನೀಂ ಜಾಣನಹುದೆನುತೆ ಕರುಣದಿಂ
ದಂ॥ ಪರಮ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನಿತ್ತು ಶಂಕರಂ । ತೆರಳಿದಂ ಕೈಲಾಸ

ಗಿರಿಗಿತ್ತಲತ್ತಲತಿ। ಹರುಷದಿಂ ಭೃಗುಸುತಂ ಸಂತಸದೊಳಿರ್ದ ನೆಲೆರಾ
ಮಕೇಳೆಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೫॥ ಪಲ್ಲವಿಸಿದುದು ಶುಕ್ರನಾನಂದಲತೆ ಶಿಷ್ಯ।
ರೆಲ್ಲರಂ ಕರೆದೆಂದನೆಮಗೀಗ ಪಾರ್ವತೀ । ವಲ್ಲಭನ ಕರುಣವಾಯ್ತಾ
ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ನೀವಿನಿಬರುಂ ಸಲ್ಲಲಿತಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಜ
ಡೆಗಳ ಧರಿಸು। ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಪಿಸುತಿರಿ ನಿಮ್ಮ ವೈರಿಗಳಟ್ಟಿ। ಕೊಲ್ಲಬಂದರೆ
ಕಾಯ್ವನೆಮ್ಮ ಪಿತ ಭೃಗುವಾತನಾಶ್ರಮಂಬುಗಿರೆಂದನು ॥೧೬॥ ಎಂ
ದವರನೆಲ್ಲರಂ ಕಳುಪಿ ಪಿತನಾಶ್ರಮಕೆ । ಬಂದು ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬಿ
ನ್ನಪಂಗೆಯ್ದು । ತಂದೆಯಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ತಪವಂ ಮಾಡುತಿರೆ
ಶುಕ್ರನತ್ತಲಿತ್ತ॥ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಮರರೈತಂದು ಶುಕ್ರಂ ಮಾಡಿ। ದಂದ
ಮಂ ಹರಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾತಂ ನುಡಿದ। ನಿಂದು ಮೌಳಿಯವರಂ ಪ್ರಸಿವು
ದೇಯೆನುತೆ ತದ್ವಿಷ್ಣು ಮಗುಳಿಂತೆಂದನು ॥೧೭॥ ಬಲ್ಲಿದಂ ಶುಕ್ರನಾ
ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದು। ಮೆಲ್ಲನೈತಪ್ಪನಂದನುಜಸಂಕುಲಮನಾ।
ನಿಲ್ಲೆನಿಸಬೇಕೆನುತಲಲ್ಲಲ್ಲಿಯುಗ್ರತರತಪದಿಂದಲೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ॥ ಖುಲ್ಲ
ದಾನವಸಮೂಹಂಗಳಂ ಬಿಡದೆ ಪೊ। ಕ್ಕಲ್ಲಿ ಸೊಕ್ಕರಸಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರಂ
ಗಳಿಂ। ಕೊಲ್ಲಿಯೆಂದಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲರ್ಗೆ ವಿಷ್ಣು ನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊ
ಳ್ ॥೧೮॥ ಹರಿಯನೇಮದೊಳ್ ಚಾತುರ್ಬಲಂಗಳ್ವೆರಸು । ಹರಿ
ಮುಖ್ಯಾದಿಗಧಿಪಸುರ್ತ್ತಲಿತ್ತತ್ತಲುಂ । ಹರಿಹರಿದು ಗಿರಿವನಂ ನದಿನ
ದಂಗಳ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಾನಾತೆರದೊಳ್॥ ಹರನಜಾನದೊಳಿರ್ಪ ದೈತ್ಯರಂ
ಕೊಡೆಸಂ। ಹರಣಮಂ ಮಾಡತೊಡಗಿದರಸುರಕಾಯದಿಂ। ಹರಣಂ
ಗಳಿವುತಿರ್ದುವು ನಿರಾಯುಧರನಿರಿವಲ್ಲಿ ತಡೆಬಡೆಗಳುಂಟೆ॥೧೯॥ ತರಿ
ದರಿರಿದ ಕರ್ಡೆಕತ್ತರಿಸಿದರ್ಪೊಯ್ದು। ರರಿದರ್ಕ್ಕಟ್ಟಿದರ್ಕ್ಕರಪದಂ
ಗಳಂ । ಮುರಿದಿಟ್ಟರಟ್ಟಿದರ್ಕುಟ್ಟಿದ ಪರ್ಣಗಳನೊಡಲ್ಗಳೊಳ್ ಶಲ್ಯಂಗ
ಳು॥ ಮುರಿಯೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದರ್ಮುಕ್ಕಿದ। ರೊಕ್ಕರದರ್ರರದರೊಕ್ಕಂ
ದರಂದಗೆಡಿಸಿದರಸುರಂ । ದೊರವಿನಂ ಬಾಯ್ಗಳಿಂತೆರವಿನಂ ಮೈಗಳಂ
ಮರವಿನಂ ಸುರರಸುರರ ॥೨೦॥ ವೆಂತಯಿಸಿ ಲುಬ್ಧಕರು ಮೃಗಸಮೂ
ಹಂಗಳಂ। ಗೊಂಟುಗೊಂಟುಂ ಸೋಹತರುತಿಪ್ಪ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ। ದೆಂ
ಟುದೆಸೆಯಂ ಬಿಡದೆ ಕೊಲ್ವ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಧಾಳಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರಲು॥ ಕಂಟ
ಕಂಗಳ್ನಾಂಟ ಬಿದ್ದು ಕಾಲೊಡೆದು ಬಾ । ಯ್ಗಂಟಲುಗಳೊಣಗಿ ಗತಿಗೆ
ಟ್ಟು ಮತಿಯಳಿದೇಸು। ಗೆಂಟೊಳ್ ಭೃಗುಮುನಿಪನಾಶ್ರಮವೆಂದು ಕಂ
ಗೆಟ್ಟು ಬರುತಿರ್ದರಾ ದನುಜರು ॥೨೧॥ ಹರಿಸುರೇಂದ್ರಾದಿನಾನಾದಿವಿ
ಜಯೋನಿಜ। ರ್ಕ್ಕರುಣಮೊಳ್ಪೆನಿತಿಲ್ಲದೀ ನಿರಾಯುಧರನೀ। ಪರಿಕೊಲ್ಲ

ಳವರೆಂತುಗೆಯ್ವರೇಣ್ದೆಸೆಗೆಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ನೆಲವೊರೆಯನಿಟ್ಟು॥ ತಿರು
ತ್ತಿರುಗಿಚಾರಿವರಿದೋಡಿಹೊಗದೆಸೆಗಾಣ । ದರಿಗಳಿಂಕಡಿಖಂಡವಾ
ದರರೆಬರ್ಸ್ಕಿಕ್ಕ । ಧೊರೆತಕ್ಕ ಸತ್ಕಹಾಕೋಪದಿಂಘುಡಿಘುಡಿಸಿಪಲ್ಮೊ
ರೆವುತ್ತಿಂತೆಂದರು॥೨೨॥ ಹುಟ್ಟಿದಂದಿಂದೆಸುರರೆಷ್ಟುಮಂಕಂಡುಕಂ
ಗೆಟ್ಟೋಡುವವರಿಂದು ತಮ್ಮ ಬಾಳ್ದೆಲೆಗಳಂ ಕುಟ್ಟುವಂತಾಯ್ತು ಸು
ಲಿಮಸೆಯಂನರಿಗಳೆಲ್ಲಾಡುವಂತಾದುದೆಂದು॥ ಬೆಟ್ಟಂಗಳಂಕಿತ್ತುಪೊ
ತ್ತವರನಿಟ್ಟಿಬೆಂ । ನಟ್ಟಿಗಪೆವೆಂದೊಡನೆಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಗೆಭಯಂ ಬ
ಟ್ಟುಭೃಗುಮುನಿಪನಾಶ್ರಮವನೊಳಪೊಕ್ಕು ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟುಮೊರೆಯಿ
ಟ್ಟರಂದು॥೨೩॥ ಎಲೆರಾಮಕೇಳ್ಭೃಗುಮುನೀಶ್ವರಂಚಿತ್ತದೋಳ್ಕ್ಷ
ಣಗೊಳಿಸಿಶಂಭುವಂಬಹಿರಂಗವಮ್ಮರೆದು । ಸಲೆಸಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ದ
ನಾತನರಪ್ಪಂಗಿಪ್ರಖ್ಯಾತೆಯಾಸುರರಿಪುಗಳ್॥ ಕಳವಳದಮೊರೆಗೇಳ್ದ
ದೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಳಲು । ಖಳರೆಂದರೆಲೆತಾಯೆನಿರಪರಾಧಿಗಳೆಮ್ಮ ।
ನಳುಕದೆನಿರಾಯುಧರ ಸಮರದಿರಿದಪರೆಂದು ತಮತಮಗೆ ಮೊರೆ
ಯಿಟ್ಟರು॥೨೪॥ ಅದೆಶಕ್ರಹಸ್ತವಜ್ರಾಯುಧಂನೆಗಪಿಕಿಡಿಗೆದರುತ್ತಿದೆ
ವನ್ಹಿಪಿಡಿದುಗ್ರಖಡ್ಗಂಕರದೊಳೊದರುತಿದೆಯಮನದಂಡಂನಿಮಿರಿ
ನಿರುತಿಕೊಂತಂಕೊಸರುತಿದೆಕೈಯನು । ಅದೆವರುಣಕರಪಾಶಮು
ರುಲಾಗಿಮಾರುತನ । ಗದೆತೂಗುತದೆಕುಬೇರನಬಲ್ಲೆಯಂಕೈಯ।
ನೊದದುಬರುತಿದೆಬೇಗದೊಳ್ಸಲಹುಸಲಹೆಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರಾ
ದೈತ್ಯರು॥೨೫॥ ಇಂತಟ್ಟಿಪರ್ವನಿರ್ಜರಭಯಕ್ಕೊಡನೊಡನೆ । ಪಿಂ
ತಿರುಗಿನೋಡಿಕಣ್ಬಾಯ್ವಿಡುವಶಿಷ್ಯರಂಸಂ । ತೈಸುತಂಜಬೇಡೆಂ
ದಭಯವಿತ್ತುಚಣದೊಳ್ದಿವ್ಯಮಂತ್ರಂಗಳಂ॥ ಕಂತುಹರನಂಸ್ಮರಿ
ಸಿಮಂತ್ರಿಸಲುಸಕಲಸುರ । ಸಂತತಿಗೆಕರಗತಿಸ್ತಂಭಂಗಳಾಗಿರೆಪ। ಟಾಂ
ತರದೊಳೆಸೆವಬೊಂಬೆಗಳಂತೆಕಂಗೆಸದರೇನೆಂಬೆನಿಸ್ಟರಿಯರು॥೨೬॥
ಅನಿತರೊಳ್ಸುರಪನಾಪಿಂಗಡೆಯೊಳೈತಪ್ಪ । ವನಜಾಕ್ಷನಂನೊ
ಡಿವಿಷ್ಣುಕೇಳಿವಳೀಗ । ಳನುಪಮಿತಮಾಯಾದಿದೇವಿಯಿವಳಿಂದೆಂ
ಮುಕ್ಕೈಪಾಲ್ಗೆ ತಡೆಯಾದವು ॥ ಅನುಮಾನಿಸದೆಚಕ್ರದಿಂದಿಟ್ಟುಕೊ
ಲ್ಗೆಂಬಧ್ವನಿಹಿಂಚಲವಳತಲೆಮುಂಬೀಳ್ವನಂಮಿಡ । ಲ್ಮನಿಪಪುಹಾ
ಯೆಂದುಸಲುಬಿಖೇತ್ರಿಯಜೀವನಂಪೋಯ್ತುನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥೨೭॥
ಖೋಯೆಂದುದಮರಾಳಿಸರುಷದಿಂಕಂಡುಹಾ। ಹಾಯೆಂದುದನುಜ
ರೆಡೆಗೆಡದವನಿಗೊಡನೆದ್ದು। ಬಾಯಸಂಗೈಗಳಿಂಬಡಿದುಬಸುರಮ್ಮೋ
ದಿಕೊಳುತಳುತ ಪೊರಳುತಕಟ ॥ ತಾಯೆಕೇಳಾಪ್ಪಪಾತ್ಮರೆಮ್ಮ

ವಂನೀನಿಂದು ಕಾ । ಯಲೋಸುಗವಾಯ್ತಲಾಮರಣವೀಗಗುರು
ಕಾಯಲೆಮಗೆ ಮರರಂಕೊಂದು ಸತ್ತಪೆನೆಂದು ಸಿಡಿಲಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿದ
ರು॥೧೮॥ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಸಿಡಿಲ ಗರ್ಜನೆಗಳಂ ಮಿಗುವ। ಖಳಕಠೋ
ರಧ್ವನಿಗಳಾ ಮುನಿಪ ಕರ್ಣಂಗ। ಳೊಳೆ ಪೊಕ್ಕು ಸರ್ವಾಂಗದೊಳ್ತೀ
ವಿಬಲಿದಿರ್ಪವರ ಸಮಾಧಿಯು ಕೀಲನು ॥ ಕಳೆಯೆ ಮಲಗಿದರೇಳ್ವತೆ
ರದೆ ಕಂದೆರದಿದಿರೊ । ಳಳಿದ ಸತಿಯಂ ಕಂಡು ಹಾ ತರುಣಿ ಹಾ ಎಂದು।
ಹಲುಬಿದಂ ಭೃಗು ಪೆಣ್ಣಗಲ್ಕೆ ಯೆಂತಪ್ಪ ರಂಬೆಮೆ ಗೊಳಿಸದೇಂ ಬಿಡು
ವ್ರದೆ॥೧೯॥ ಏತೆರದೊಳಾಯ್ತು ಕಟ ತರುಣಿ ನಿಸಗೀಮೃತಂ। ಪಾತಾ
ಡುಮನದನ್ನೆ ನಿನ್ನ ನಾಂ ಬಹುದಿವಸ। ವೀತಪಸ್ಸಿಂದ ಗೆದ್ದಿರೆ ಮುಳಿ
ದೆಯೊ ಬಂದೆನೆಳೆಬಲೆ ನೋಡೆಂದನು॥ ಕಾತುರದೊಳಾ ಲಿಂಗಸಮಾ
ಡುಕೊಡೆನುತ। ತಾ ತಲೆಯನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡೊಡನೆ ಮುಂಡಾಡಿನಾ। ನಾ
ತೆರದೊಳಳಲುತಿರ್ದಂ ಸತಿಯ ರೂಪುಗುಣಶೀಲಂಗಳಂ ಬಣ್ಣಿಸಿ ॥೨೦॥
ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ ಬಂದೇಂ ಹೋಮಕೆಡೆ ಮಾಡೆ। ನೂನದೇವಾರ್ಚ
ನಾಪರಿಕರವ ನಿರಿಸು ಸುಜ್ಞಾನಿ ಮುನಿವರರಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿಹರವ
ರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯವ ನೊಡರಿಚು॥ ಏವಕಟ ಮಾತಾಡದಿಹೆ ತರುಣಿ ನಿ
ನ್ನಿಂದ। ಮೇನಡಿದುದೀ ತಪಸ್ಸಿಂದು ವರೆಗಮ್ಮಂಟೆ। ನಾನಾವತೆರ
ದೊಳೀಶನನೊಲಿಸಲಬಲೆ ಪೇಳೆಂದು ಮರುಗುತ್ತಿರ್ದನು॥೨೧॥ ಹರ
ನೊಲವಿನಿಂದಾದ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರದ ಪುನಃ। ಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ಸಂಜೀವನದ ಮಂ
ತ್ರನಂ ಪಡೆದು। ಹರುಷದಿಂ ನಿನಗೆರಗಬಪ್ಪ ನಿಜಪುತ್ರನೊಡನೇನೆಂ
ಬೆನೀ ಕೇಡನು ॥ ತರುಣಿ ನಿನ್ನೊಡಸುಟ್ಟ ರಗರ್ಗೆ ನಾನೇನೆನು। ತ್ರೊ
ರವೆನೀಯಳಿವನಕಟ ಕಟ ಹಾ ಶಂಕರನ। ಕರುಣವೆಳೆವಾಗಿ ಮೋರ್ಛ್ಚ
ಡಿಸಿತಯ್ಯೋ ಯೆಂದು ಭೃಗು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರ್ದನು॥೨೨॥ ಇಂತು ಮೋ
ಹಾಂಧಕಾರಕವಿಯೆ ಕಣ್ಗಾಣದಂತೆ ದುಃಖಿಪ ಮುನಿಗೆ ಕೋಪಮುದ
ಯಿಸಿಗಿವಿಜ। ಸಂತತಿಯ ಗುರು ಪುವಾಡಿದ ವೇಳೆಯೆಂದು ದೂರಂಚೀ
ರಿಪೇಳ್ವೆವೆಂದು॥ ಮುಂತಡ್ಡಬಿದ್ದೆ ಗದ್ದಕ್ಕೆ ಮುಗಿದು ಕೇಳ್ಮತ್ತೆ। ಕಾಂ
ತನಿಮ್ಮಯ ಕೈಯ ಡೆಯಮಕ್ಕಳಂ ವಿಷ್ಣು। ಮುಂ ತಾ ದಸುರರಟ್ಟಿ ಕೊಂ
ದರಗಣ ತದೈತ್ಯರಳಿದರೆಂದು ಸುರ್ದರಂಗು ॥೨೩॥ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕ
ಬರಲೋಡಿ ನಿಮ್ಮಾಶ್ರಮಂ। ಚೊಕ್ಕ ಮೊರೆಯಿಡುತಿರಲ್ಕೆ ಮಹಾ
ಸತಿ ಕಾಣು। ತಕ್ಕರಿಂದೆಮಗಭಯವಿತ್ತೆಮ್ಮ ನಟ್ಟಿ ಬಪ್ಪ ಮುಮುರಂ
ತಂಬಿಸಲ್ಕೆ॥ ಚಕ್ಕನೀಕೆಯ ಶಿರಂ ಪರಿದು ಬೀಳಲ್ಕಂಡೆ। ವಕ್ಕಕ್ಕೆಯಿಂ
ಸುರಸಮೂಹಮಿದೆ ನೋಡಿಯುನ। ಲಿಕ್ಕೆಯಡಗಿತು ರೋಷಶಿಖಿ ಪೊ

ಣ್ಮೆ ಪೊಡೆಕರಿಸಿಪೆರ್ಬಿರ್ದುದನೇನೆಂಬೆನು ॥೩೪॥ ಕೊಡೆಭುಗಿಭುಗಿಲೆ
ನುತ್ತುರಿವಶಿಖಿವೆರ್ಸಯೊಳಗೆ। ಮೂಡಿರ್ದುದು ಸುರಚೂಣಿಯೊಳಗಗ್ನಿ
ಜಂಹೆಯಂ। ನೀಡಿದುದು ಕಣ್ಣೆಚ್ಚ ಕಡೆಕರಿಕುವರಿವುತಿರ್ದುದು ವಿಷ್ಣುಸು
ರಪಾರ್ಶ್ವರು॥ ಕಾಡೊಳೆರೆಬೆಂದಕೊರಡಂತಿರ್ದರವರುಗಳ್। ನೋಡಿ
ಕಡುಪಾಪಿಗಳಿರಾ ಮಹಾಸತಿಗಿಂತು। ಕೇಡನೆಣಿಸಿದರರದಾರಾರೆಂದು
ಭೃಗುಮುನೀಶಂಕಾಯ್ದುಗರ್ಜಿಸಿದನು ॥೩೫॥ ಬಾಯಾರಿದರ್ದಿಸ್ಸುರ
ರು ತದ್ವಿಷ್ಣು ಕಂಪಿಸುವ। ಕಾಯದಿಂದೆಲೆಮುನಿಪಕೇಳೀಮಹಾಸತಿ
ಗ। ಪಾಯಮೆನ್ನಿಂದಾಯ್ತು ನೀಂಪೆರವುಋಷಿಯೆನ್ನಗುಣದೋ
ಷಮನ್ನೋಡದೆ॥ ಕಾಯಬೇಕೀತಪ್ಪನೆಂದಧಿಕವಿನಯದಿಂ। ದಾ
ಯುತ್ರೀಗಂಗೆದೈನ್ಯಂಬಡಲುಕೋಪಭಾ। ರಾಯಮಾನಸನಾಗಿಭೃಗು
ಮುನೀಶಂಮಹಾವಿಷ್ಣುಗಂದಿಂತೆಂದನು॥೩೬॥ ಸಕಲಜಗಮಂಸಲ
ಹುತಿರ್ದನೀಂಪುಣ್ಯಾವಾ। ತಕಭೇದಮರಿದುರುಪಾತ್ರಾಕ್ಷೆಯಂಭಸ್ಮ
ಧಾ। ರಕರನೇಶಿವನೆಂದುತಿಳಿದುನಿರಾಯುಧರನಿರಿವುದಲ್ಲೆಂದುಬಗೆ
ದು॥ ಅಕಟಮನ್ನ್ಮವಂಶರಣುಪೊಕ್ಕುದಂಕಂಡುನಾ। ಬೆಕೆಯಲಾಪೆ
ಣ್ಣೊಲೆಯಭಟಗೆಂದುತಿಳಿದುಪೇ। ಸಿಕೆಯುಳ್ಳದಿನಿತುಮಂಕೈಗೈದ
ಭಾಪ್ರಬಲ್ಲಿದರರಸಹೋಗೆಂದನು॥೩೭॥ ಇಂತೆಂದುನುಡಿಯಲಾವಿ
ಷ್ಣುವತಿಭೀತಿಯಿಂ। ಕಂತುಹರಸನ್ನಿಭನೆಯಜ್ಞಾನದಿಂಬಂದು। ದೆಂ
ತಾದೊಡಂಕಾಯಬೇಳೆನಲುಕರವೆತ್ತಿಘುಡಿಘುಡಿಸಿಕೋಪದಿಂದಂ
ಭ್ರಾಂತಹೋಗಜ್ಞಾನಕೃತದಿಂಮಮಪರಣ। ಕಾಂತೆಯಂಕೊಂದೆ
ಯುದರಿಂನೀನುಮಜ್ಞಾನ। ಮಂತಳೆದುಮತ್ಸ್ಯಾದಿದಶಜನ್ಮದಿಂದೆಜ
ನಿಸೆಂದುಮುನಿಶಾಪಿಸಿದನು ॥೩೮॥ ನಡನಡುಗುತಾವಿಷ್ಣುಮಾಡಿದ
ಕೆಫಲಮಾಯ್ತು। ಕೊಡುವಿಶಾಪವನೆನಲುಕೋಪದಿಂದಂಕೇಳಿ। ಸು
ಡುವೆನಿಲ್ಲಿಂದೈದುವೀಶ್ವರಂಬಲ್ಲನೆನು ತೊಡನೆಶಿವಮಂತ್ರದಿಂದಂ॥
ಬಿಡದೆಕಳಶೋದಕಂದವಳೆಜೀವಮಂ। ಪಡೆದನಾಮುನಿಯುತ್ತಸು
ರರ್ಸ್ಯೆಟದಲೋರ್ಕ। ದೊಡೆಯನೆನಿಪೀಶನಂಕುರ್ತುಹರಿತಪಿಸಲ್ಕೆ
ಮೆಚ್ಚಿಶಿವನಿಂತೆಂದನು ॥೩೯॥ ಬಿಡುತಪವನೆಲೆವಿಷ್ಣುಸಾಕುನಿಂನಿ
ಷ್ಟಮಂ। ಕೊಡುವೆನೀಂಬೆಡೆನಲುಕೊಂಡಾಡಿಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಮೃಡಕೇ
ಳು ಮತ್ಸ್ಯಾದಿಯಾಗಿದಶಜನ್ಮಮಂತಾಳ್ದೆಂದು ಭೃಗುಮುನಿಪನು॥
ಕಡುಮುಳಿದುಶಾಪಮಂಕೊಟ್ಟನಯ್ಯಾಯೆನ್ನಿಂ। ಮುಡಿಗಳಿಗೆದೂರ
ವಹುದಲ್ಲದೆಯುಮಾನೆಂತು। ಪಡವೆನೀದಶಜನ್ಮಮಂಕಟ್ಟೆ ನೇಸು
ಗತಿಯನಗೆಂದುಹರಿನುಡಿದನು ॥೪೦॥ ಆದೊಡೇನಾಯ್ತುನಿನ್ನಯಪ

ತ್ತ್ರಮೂರ್ತಿಯುಂ। ಮೇದಿನಿಗೆಹಿತಕಾರಿಯೆನಿಸುವೆಂತಾನೆನೆ। ಲ್ಕಾ
ದೇವ ತನ್ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಹಂಕರಿಸದೊಡೆ ಬಹುಕಾಲಮಿರವೇಳ್ಪು
ದು॥ ನೀದಯಾಂಬುಧಿಪೇಳೆನಲ್ಕ ಹಂಕರಿಸಿದೊಡೆ। ಛೇದಿಸುವೆನಾ
ರೂಪನದರಕುರುಪೊಂದನಾಂ। ತಾದರಿಪೆನಿಂತು ನಿನ್ನಯಮೂರ್ತಿ
ಗಳನೆಂದು ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕನು॥೪೧॥ ಕಾರಣಮಿದೀಗ ಕೇಳೆಲೆರಾ
ಮವಿಷಣ್ಣಗವ। ತಾರಮಿವು ಹತ್ತಾದವದರೊಳೀಮತ್ಸ್ಯಾವ। ತಾರಮಂ
ದನೀಶ್ವರಂ ಮೊದಲೆಂದ ಕ್ರಮದೊಳೀ ಪರಿಬಂದು ಮರ್ದಿಸಿದನು॥ ಈ
ರೀತಿಯಿಂ ಮುಂದೆ ಹರಿ ಪುಟ್ಟುವಮ್ಮಹಾ। ಘೋರಜನ್ಮಂಗಳಂ ಪರಿದ
ಪಂ ಶಿವನೆಂದು। ಮಾರಹರನಪರಾವತಾರನಾ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ನಿರ
ವಿಸಿದನು ॥೪೨॥ ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತ
ಸದಿಬರೆದವರ್ಗೋದಿದವರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದವರ್ಗೆ
ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸ
ಕಲಭೋಗಮುಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೩॥

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೧೧ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ದೂರ್ವಾಸನಿಂದೆ ಸಿರಿಪೋಗಲಮರಾಸುರರು। ಶರ್ವ
ನಾಜ್ಞೆಯೊಳುದಧಿಯಮ್ಮಥಿಸೆ ವಿಷಮುದಿಸಿ। ಯುರ್ವಿಜನರಂ
ಕೊಲಲ್ಕ ಭವನೈತಂದಾಂತು ಸಕಲಜಗಮಂ ಪೊರೆದನು॥

ಪದ॥ ಉಗ್ರಶಶಿಕಾಂತಸಮವಿಗ್ರಹಾವನಿಜಾಪ,ರಗ್ರಹಕಲಾಧರಸ
ಮಗ್ರಮಹಿಮಾರ್ಣವವಿ। ಷಗ್ರೀವನಿಬಿಡಸಮುದಗ್ರಪಿಂಗಲಜಟಾ
ಭ್ಯಗ್ರದುರಿತವಿಮರ್ದನ॥ ಉಗ್ರದಾನವಘನತರಗ್ರೀವಖಂಡನಕ।
ರಾಗ್ರಧೃತಪಾವಕಶಿರೋಗ್ರಸ್ಥಗಾಂಗಜಲ। ಪೆಗ್ರದಿಂದೆಮಗೆಸಮುದ
ಗ್ರಘನಚಿರಪದವಕೊಡುಸುಪಂಪಾವಲ್ಲಭ ॥೧॥ ಕೇಳಿನ್ನು ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶದಿವಿಜೇಶ್ವರಂ। ಕೇಳಿವನದೊಳು ಸಕಲದೇವಸುದತಿಯರಸಂ।
ಮೇಳದಿಂ ನಾನಾಪ್ರಪಂಚಿನವಿನೋದದೊಳು ಸುಖಮಿರ್ದುರ್ತ್ರೇಚೆರ್
ಬಳಿಕ। ಘೋಳಿಡುವವಾದ್ಯಸಮ್ಮೇಳದಿಂ ಸಮದಶುಂ। ಡಾಲಮಸ್ತಕ
ದೊಳಲಂಕರಿಸಿ ಬರ್ಪಸುರ। ಪಾಲಂಗೆ ಹರನಿತ್ತ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂ
ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಕೊಟ್ಟನು॥೨॥ ಹರಿಯಜಸುರಾಸುರೇಂದ್ರಾದ್ಯರಂ
ಕೊಂಬನೇ। ಕೆರಳಿದೊಡೆ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಯಿತ್ತಮಾಲೆಯಂ। ಹರಿ
ಯಂಕುಶದೊಳಾಂತು ಕುಂಭಕ್ಕೆ ಸುತ್ತೆ ಪರಿಮಳಕೆ ಪರಿಪರಿದೆರಗುವ

ವರಚಂಚರೀಕವೆಂಸೋವ್ರತಾವಮಾಲೆಯಂ। ಕರಿನೆಲದೊಳಿಟ್ಟುದಂ
ಮುನಿಕಂಡುಕೋಪದಿಂ। ಹರನಿತ್ತಮಂದಾರವಮಾಲೆಗಿದುವಿಧಿಯೆ।
ಹಾಹಾಯೆನುತ್ತುರಿದೆದ್ದನು॥೩॥ ಖಳನೆಕೇಳ್ ಮಾರಿತನ್ನಪ್ರಸಾ
ದವೆಂ। ದೊಲಿದಿತ್ತನೆನಗದಂನಿನಗೀಯೆಗರ್ವದಿಂ। ತಳೆಯದಾವಮಾಲೆ
ಯುಂಕರಿನೆಲದೊಳಿಟ್ಟೊರಸಿತದರಂತೆನಿನ್ನಸಿರಿಯು॥ ಜಲಧಿಯೊಳ್
ಳ್ಕೆಡಲೆಂದುಗ್ರಕೋಪದೊಳೆಮುನಿ। ತಿಲಕನಾಗಳೆಶಪಿಸಿದಂನಿಮಿ
ಷಮಾತ್ರದೊಳು। ವಿಲಯುಮಾದುದುಸುರಪನೇಳ್ಗೆಸಿರಿಯರವಿರೋ
ಧಂಸಿರಿಗೆಕಷ್ಟಮತ್ತೆ॥೪॥ ಇಂದ್ರನುತನಶಾಪಮಂತಳೆದುಬಳಿಕಾಗ।
ಜೇಂದ್ರಮಸ್ತಕವನಿಳಿದೈತಂದುಬಂದಾಮು। ನೀಂದ್ರನಡಿಗೆರಗಿಯೆ
ನ್ನಯತಪ್ಪುಕಾಯೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆಕರುಣದಿಂಪಂ॥ ಸಾಂದ್ರಸೌಭಾ
ಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟಪಂನಿನಗಾಪ, ಣೇಂಗ್ರಭೂಷಣನೆಂದುಮುನಿಪೋಗೆ
ದುಃಖದಿಸು ಪೇಂದ್ರಾಗ್ರಜಂಘೇದವಾರಾಶಿಯೊಳ್ಮುಡಿಮುಳುಗಾ
ಡಿದಂಕ್ಷಣದೊಳು॥೫॥ ತಡೆಯದೈರಾವತವನೇರಲುಜ್ಜುಗಿಸೆಮುಂ।
ನಡಗಿದುದುಸೇನೆಸರಿದುದುದೇವಕಾಮಿನಿಯ। ರೊಡನೆವೃಗತೃ
ಷ್ಣೆಯಂತಾದರಮರಾವತಿಯಸಿರಿಕನಸಿನೋಲಾದುದು॥ ಬಿಡದೀಕ್ಷಿ
ಸುತ್ತೆಹರಿಶಿವನಂಕುರಿತುತಪಂ। ತೊಡಗಿಪುಷ್ಟಿಸಿದೈನ್ಯಭಾವದಿಂತ
ನಗೀಬಂ। ದಡಸಿದಾಪತ್ತುವೆಂಬಿನ್ನವಿಸೆಕೇಳೀಶ್ವರಂಸುರೇಶಂಗೆಂದನು।
ಹರಿಯುಜಸುರಾಸುರಾದಿಗಳುಮಂಕೂಡಿನೀಂ। ಶರಧಿಯಂಮಥಿಸೆಬ
ಪ್ಪುದುನಿನ್ನಸೌಭಾಗ್ಯ। ಮಿರದೆರಚಿಸೆಂದುಪೇಳ್ದೀಶ್ವರಂಪೋದನ
ತ್ತಿತ್ತಲಾಸುರಪಾಲನು॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಯುತರ್ಗೀಹದ
ನ। ನೊರೆಯಲವರಂದನಾನಾಸುರಸುರಾದಿಗಳ। ಕರಿಸಿಕೊಳಲವರೆ
ಲ್ಲರುಂಸಹಿತತೀವ್ರದಿಂಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಗೈತಂದನು॥೭॥ ಕರಿಯಂತೆಧುರ
ದಂತೆಪುಷ್ಕರೋದ್ಭಾಸಿತಂ। ಹರಿಯಂತೆವಿಧಿಯಂತೆಗೋಯುಕ್ತಮಧಿ
ಕಮಂ। ಧುರದಂತೆಮಖದಂತೆಮಡಬಾನ್ವಿತಮದ್ರಿಯಂತೆಪರಮೇ
ಶನಂತೆ॥ ವರಶಿವಾಲಂಕೃತಂನಿಧಿಯಂತೆನಿಟಲದಂ। ತಿರೆಶಂಖಶೋಭಿ
ಸನ್ಮಣಿಯಂತೆವನದಂತೆ। ನಿರುತಮುತ್ಕಳಿಕಾಪ್ರಸಂಗಿತಾನೆಂದು
ದಧಿಕಂಗೆಮಂಗಳವಾದುದು॥೮॥ ತೀವಿರಸಮಯವಾಗಿಕಾವ್ಯಮು
ಲ್ತಿಪ್ಲವಂ। ಗಾವಾಸಮಾಗಿವನಮುಲ್ತಸತತಂಬಂದು। ಸೇವಿಪಪ
ಯೋಧರಸ್ಪರ್ಶಿತಾನಾಗಿಯುಂಪಲ್ಲವಕಸಸ್ತವಲ್ತು॥ ಆವಗಂಮಕರ
ಕರ್ಕಟಕಯುತಮಾಗಿರ್ದು। ಭಾವಿಸಲುರಾಸಿಗಣಮುಲ್ತುಮಾರ್ಗಳಿರವಿ
ಗೆಪೇ। ವರಗ್ರಹಮಾಗಿನಭಮುಲ್ತುವೆನಿಸಿರತ್ನಾಕರಂಕಂಗೆಸದುದು॥

ಇಂತೆಸೆವದುಗ್ಧಪಾರಾಶಿಯಂನೋಡುತ । ತ್ಯಂತಹರುಷಂದಳೆದು
ಮಂದರಾದ್ರಿಯುನೆಳೆ। ತ್ತಾಂತುವಾಸುಗಿಯನೇಣಂಬಿಗಿದುಪಾಲವ
ದನಂಗಳೆಂಪಿಡಿದುಕೊಂಡ ॥ ಪ್ಪುಂತೊಗೆದವಸ್ತುವಬುಜೋದರಂಗ
ದರಸವು। ನಂತರದೊಳೆಮಗೆತನುಗೆಂದುದೇವಾಸುರ। ರ್ತಂತಂಮೊ
ಳಾಳೋಚಿಸುತೆಕಡೆವಸಮಯದೊಳುರಾಮುಕೇಳ್ಗಾತುಕವನು॥
ಅಗಜಾಧಿಪಂಗೆಮುನ್ನೊಗೆದವಸ್ತುವನಿರದೆ । ತೆಗವೆವೆನ್ನದೆಮಿಕ್ಕ
ದಿವಿಜಾಳಿಗೆಂದೆನಲು । ಸೊಗಸಪ್ಪುದೇಮುಂದೆಸತ್ವರಿಗೆಫಣಿಪನಂ
ದಾಯಾಸದಿಂಕಾರಲು॥ ಧಗಧಗೆಂಧಗಲ್ಕಿಟಛಿಟಲ್ಕಿಟನಿಳಿ। ಲ್ಭು
ಗಿಭುಗಿಲ್ಭುಗಿಲೆಂದುಪಿಡಿದದೇವಾಸುರರ। ಮೊಗಮನಪ್ಪಳಿಸಿಭೋ
ರೆಭ್ಭೋರೆಂಬರಭಸದಿಂವಿಷವಹ್ನಿಪಸರಿಸಿಗುದು ॥೧೧॥ ಓಡಿದಂಹರಿ
ಮರಾಳನಬೆಂಗೆವಾಯುಕ್ಕೈ। ಮಾಡಿದಂಕಮಲಭವಖಗಪತಿಯುನೇ
ರಿಸಲೆ। ರೋಡಿದುದುಭುವನಜನವೆಮಗಾರುಗತಿಯೆಂದುಪುದಿದ
ವಿಷಭೀತಿಯಿಂದಂ॥ ರೂಡಿಸಿಗುದಪಿಳೆದಿಙ್ಮಂಡಲವನಾಗಳೆ। ಲ್ಲಾ
ಡಿಸಿತುಭೂಸ್ವರ್ಗಪಾತಾಳಲೋಕಮಂ। ಕೂಡಿಸಿತುಸಕಲಜನರಂ
ವಿಲಯಗೇಹದೊಳುಕಾಳಕೂಟಂಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೨॥ ಮರಮುನಿಯ
ಶಾಪದಿಂಸಿರಿಯನೀಗಿದಪುರುಳೆ। ಸುರಪತಿಯನುಡಿಗೇಳಿಸುರರಸು
ರರನ್ನೆರಪಿ। ಶರಧಿಯಂಮಥಿಸುವರೆಕೇಡನೆಣಿಸದಿರಲಾಪಾಪಿಗಳೆಭು
ವನಜನಕೆ॥ ಗರಳದುರಿಯುಬಿಳೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಪರ್ವೆಸಂ। ಹರಿಸುತಿ
ದೆಯಕಟಕಟಕಂಡುಕಂಡಿಂತುಪರಿಹರಿಸಲಾಗದೆನೀವುಸೃಷ್ಟಿರಕ್ಷಾ
ಧಿನಾಯಕರೆಂಮಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು॥೧೩॥ ಓಡಿದೊಡೆಬಿಡೆವುದೇಂಮು
ನಿಗುದಾಸೀನಮಂ। ಮಾಡಿಪ್ಪಿಯಾನೀಗಿದನಿತಲ್ಲದಕಟಕಟ ಮಾ
ಡಿದೈಶಂಕರದ್ರೋಹಮಂಕೆಡಿಸಿದೈಸಕಲಲೋಕದಜನರನು ॥ ಆಡ
ಲೇನಹುದುಶಿಶುಗೂಡಿಭೋಗಿಸುನಿನ್ನ। ನಾಡನೆಲೆಬೂಳೆನೀನೆಂದು
ನೋಟಕಜನಮು। ದೀಡಿರಿದುದಂಗುಸುರಪನಗರ್ವಮಂಕಾಳಕೂಟ
ಮುರುಪೆಲುಜಗವನು ॥೧೪॥ ಓಡಿದರ್ಕೆಲರಲ್ಲಿತಮತಮಗೆನಿಂತು
ಮಾ, ತಾಡಿದರ್ಕೆಲರಭವಸಲಹೆಂದುಕೈಗಳೆಂ। ನೀಡಿದರ್ಕೆಲರಟ್ಟಿಸು
ಡುವವಿಷವಗ್ನಿಯಂಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟುದಿಕ್ಕುಗಳನು ॥ ನೋಡಿದರ್ಕೆಲರೋ
ಡುವಮರರಂಕಂಡುಕೆಲರ। ಚಾಡಿದರ್ಕೆಲರೇಳ್ದುಬೀಳ್ದುಬಹುಶೋ
ಕಮಂ। ಮಾಡಿದರ್ಕೆಲರಿಂತುಸಕಲಜಗಮಂವಿಷವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಕ್ಷಣ
ದೊಳು॥೧೫॥ ದೇವನೀನಲ್ಲದೀಸುರನರಭುಜಂಗರಂ। ಕಾವರಿಲ್ಲಕ
ಟಕಂತಗತಾಸುಮಾದೆಮ್ಮ। ನೋವಲಾಗದೆನಿರ್ದಯಾಲೋಕವೇಕೆ

ಪಾಲಿಸು ಪಾಲಿಸೈನಮ್ಮನು|| ಭಾವಿಸದೆ ನಿನ್ನ ಪದರಾಜೀವಯುಗಳ
ಕ್ಕೆ । ನಾವತಿದ್ರೋಹವಂ ಮಾಳ್ದೆವು ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು । ದೇವಕುಲಮೊ
ರಳಲ್ಕೆ ಕೇಳಿದಂ ಶಂಭು ಜಂಭಾರಿಮುಖ್ಯರ ಮೊರೆಯನು ||೧೬|| ನೊಂ
ದುದು ಸಮಸ್ತದೇವಾಳಿ ವಿಷವಗ್ನಿಯಿಂ । ಬೆಂದುದು ಭುವನಜನಮ
ದೀಗಳಾವಿಲಯವೈ । ತಂದುದು ಜವದೊಳಾವು ಪರಿಹರಿಸದೊಡೆ ಸಕ
ಲಲೋಕದಾಟಂಕ್ಷಣದೊಳು || ನಿಂದುದು ಸರೋಜಭವಹರಿಗಳಿಗೆ ಧೈ
ರ್ಯಶಂ| ಬಂದುದಕಟಕಟೆನುತ್ತಮುಸಹಿತವೃಷಪತಿಯು| ನಂದಿಧೂ
ರ್ಜಟಿಯೇರಿ ನಡೆದನಾ ಕಾಳಕೂಟಪ್ರಚಾರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ||೧೭|| ಗರಳ
ಭಯದಿಂದೆ ಜಾಯಾರ್ವರಂ ಬೀರ್ವರಂ । ಪರಿಪರಿದು ಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟು ಕೆಡವ
ರಂ ಮುಡಿವರಂ| ಕರದಬಿರುವೊಯ್ಲಿಂದ ನಳ್ವರಂ ಸುಳ್ವರಂ ಬಿಟ್ಟೋ
ಡುವಾಪ್ರಜೆಗಳಂ || ಕರಕರದು ಬೇಸತ್ತು ಬಯ್ವರಂ ಸುಯ್ವರಂ| ಸು
ರಪೆನಂ ಶಾಪಿಸುತಳಲ್ವರಂ ಬೀಳ್ವರಂ| ಹರ ಸಲಹು ಸಲಹೆಂದು ಸುರ್ವ
ರಂ ದೂರ್ವರಂ ಚಂದ್ರಚೂಡಂ ಕಂಡನು ||೧೮|| ಅಂಜದಿರಿ ಸುರನಿಕರವಂ
ಜದಿರಿ ದನುಜರ್ಕ| ಳಂಜದಿರಿ ಭುವನಜನವಂಜದಿರಿ ನೋಟಕ । ರ್ಭಂ
ಜಿಸುವೆ ನೀ ಕಾಳಕೂಟವಂ ನಾನೆನುತೆ ಕರವೆತ್ತಿ ಬಾರೆನಲ್ಕೆ|| ಅಂಜು
ವಮಹಾಭೀತಿಯಿಂದೆ ನಿಷ್ಠುರವಾದ| ಸಂಜೆಗಪ್ಪದಭವನಂಗೈತಳದೊ
ಳಾಕ್ಷಣಂ| ಮಂಜುಳಿಸು ಮಣಿಪರೀಕ್ಷಕನಂತೆ ಶಿವನಿರಲ್ಕಲರ್ದುಂ ನು
ತಿಯಿಸಿದರು||೧೯|| ಇಂತನೇಕಸ್ತೋತ್ರದಿಂದೆ ಜನಮಿರ್ಪಸಮು| ನಂ
ತರದೊಳಭವನಂಗೈತಳದ ಗರಳವಂ| ತಾಂತಡೆಯದೀಕ್ಷಿಸಲ್ತನ್ನ ಪ್ರ
ತಿಬಿಂಬಮಾವಿಷದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸಲ್ಕೆ || ನೀಂತೊಲಗೆನಲು ಪುಷ್ಪದ
ತ್ತಾಭಿಧಾನವಂ| ತಾಂ ತಳೆದು ನಿಜರೂಪಿನಿಂದಿದ್ದುದಾಗರಳ| ಮಂತೆ
ಗದುಷ್ಪೋಡೆಗಿಳುಪೆ ಜಗಮುಳಿವುದೆಂದು ತೊಡೆದಂ ಸ್ವಗ್ರೀವದೆಡೆಗೆ ||
ಬನ್ನಿರೈ ಹರಿಯಜರು ಮುಂಕುರಿತವಸ್ತುವೆಮ| ಗೆನ್ನದಿರಲಿಂತಾದು
ದೈ ಕೇಳಿ ನೀಂ ಮುಂದೆ । ಮುನ್ನಿನಂದದಿ ಶರಧಿಯುಮ್ಮಥಿಸೆ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ
ವಹುದೆಂದು ಹರನುಡಿದನು|| ಇನ್ನೇಕೆ ಜೇಯವಿಷವೆಂದೆಮನದಿಚ್ಛೆ
ಯುಂ । ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಲಿಸುತಿರ್ದುದು ಸಾಕು ಸಾಕೆನಲು । ನನ್ನಿಯಿಂದು
ಮುಂದೆ ನಾವಿಹೆವೆಂದು ಕರುಣದಿನ್ನುಡಿದು ನಿರವಯವಾದನು||೨೧
ನಂಬಿದರು ಸಕಲಸುರನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರು| ತುಂಬಿದುದು ಹರುಷರ
ಸಮುವರಂತರಂಗದೊಳು| ತಾಂಬೆದರದಹಿಪತಿಯು ಮುಖಪುಚ್ಛಭಾ
ಗಂಗಳಮ್ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಪಿಡಿದು|| ಶಂಬರಾರಿಯ ಪಗೆಯನೇಮದಿಂದವ
ರೆದು । ಗ್ಧಾಂಬುಧಿಯನುರೆ ಮಥಿಸಲಾಕ್ಷಣಂ ನವಚಂದ್ರ| ಬಿಂಬಮು

ದಿಸಿದುದು ಶೀತಪ್ರಭೆಯೊಳಖಿಳದೇವಾಸುರರನಳವಳಿಸುತ ॥ ೨೧ ॥
ಕುಗ್ಗಿದವು ಜನರಕೈಕಾಲ್ಗಳತಿಶೀತದಿಂ। ನೆಗ್ಗಿದವು ಮನದಹಂಕಾರಂಗ
ಳಾಕ್ಷಣಂ। ತಗ್ಗಿದವು ದಿವಿಜರಮನೋರಥವಿಷಕ್ಕಧಿಕಭೀತಿಯಿಸಿತಿ
ಲ್ಲವೆಂದು॥ ಸಗ್ಗಿಗರು ದೇವನಂ ಪೊಗಳಲಾಗಳ್ಬಂದು। ವೆಗ್ಗಳಿಪ ಶೀತಕರ
ನೀರೆಂಟು ಭಾಗದೊಳು॥ ಬಗ್ಗದೊವಲುಡಿಯನೊಂದಂ ತಳೆದು ಚಂದ್ರ
ನಂ ನೋಡಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥ ೨೨ ॥ ಇಂದು ನೀನಿನ್ನುಳಿದಕಲೆಯ
ನೋಷಧಿದೈವ। ಬೃಂದವಂ ಪೊರೆವುತಂಬರದೊಳಗೆರಡು ಲಕ್ಷಮೊಂ
ದೆನಿಪ ಯೋಜನದೊಳಿರುವುದೆಂದಭವ ತಾಂ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕನು॥
ಅಂದು ದೇವಾಸುರರು ಪರಿತೋಷಮನರಾಗಿ। ಮಂದರದೊಳಾರ್ಭ
ಟಸಿ ಕಡೆಯಲ್ಕೆ ಪುಟ್ಟಿದವು। ಚಂದಚಂದದವಸ್ತುಗಳು ಶಿವನಕರುಣಮಿ
ರಲಾವುದಘಟಿತವೆಂಬುದು ॥ ೨೩ ॥ ಸಿರಿ ದಿವಿಜಕರಿ ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪ
ದ್ರುಮಂ। ಪರಮಚಿಂತಾರತ್ನಮಮೃತಮತಿಚಾಪಳದ। ಸುರಹ
ಯಂ ತಾರೆ ಸುರಕಾಮಿನೀಸಂದೋಹಧನ್ವಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರುದಿಸೆ॥ ಸಿರಿ
ಯನಬುಜೋದರಂ ಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕವನೆಲ್ಲ। ಸುರಪತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕ
ಳುಪುವಸಮಯದೊಳು ದೈತ್ಯ। ರುರುತರದ ಪೀಯೂಷಕಲಶಮಂ ಕೆ
ಡೆಪ್ಪುದ್ದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥ ೨೪ ॥ ಕೋಡಿಗುದುಮನಮತಿಭ್ರ
ಮೆಯಾಯ್ತು ಬುಟ್ಟಿಜಟ್ಟೋಂ। ಡಿದುದಹಂಕಾರಮುಳಿದುದು ಚಿತ್ತ
ವಿಸಾ। ಕೂಡಿದಸುರಾಳಿಯುಚ್ಚರು ಹೆಹರಿಖಳಿರಿದರ್ವಸದೊಳಗೆ ಕಾಂ
ತೆಯಾಗಿ॥ ಗಾಡಿಯಿಂ ವಕ್ರರದು ದೈತ್ಯರಕರದ ಕಳಶಮಂ। ಕೋಡಿಯಿಂ
ಕೊಂಡವರುಗಳು ಸಹಿತಲೈತಂದು। ನೀಡಿದಂ ಸಾಗರದ ತಡಿಯೊಳೆ
ಮರಾಸುರರ್ಗಮೃತಕಾದಂಬರಿಗಳಂ ॥ ೨೫ ॥ ಹರಿಯ ಕಪಟವನರಿ
ದು ಸೈಂಹಿಕೇಯಂ ಬಂದು। ಸುರರ ಪಂತಿಯೊಳೊಂದಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು ಸುಧೆ
ಯನೀ। ಹರಿಯರಿಯೆ ಹರಿಹರಿಗಳಿದನರಿದು ಹರಿಗುಸುರೆ ಹರಿಚಕ್ರದಿಂ
ದರಿಯಲು॥ ಶಿರಮುಂಡಗಳು ರಾಹುಕೇತುವಾದವು ಪೂರ್ವ। ದುರುವಿ
ರೋಧಂ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ್ಗವರ್ಗೆಯುಂ। ಬರಮಾದುದೀಗಳುಂ ಕೇಳೆಂ
ದು ರಾಮಂಗೆ ಚನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ದನು ॥ ೨೬ ॥ ಇಂತೆಸೆವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವ
ರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿ
ಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸು
ಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವ
ನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ॥

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೧ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೧೨ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸುರಪಾಲನಾಭವನಸಂಹಗೆಯನೊಲವಿಂಕೇಳೆ। ಹರ
ನಹಣೆಗಣ್ಣಿಡಿಯೆ ಶರಧಿಗಂಸುತನಾಗಿ। ವರಜಲಂಧರನೆಂಬನಾ
ಮದಿಂಸುರಪುರಕೆದಂಡೆತ್ತಿನಡೆತಂದನು॥

ಪದ॥ ಅಭ್ರಗವನೇಂದ್ವಗ್ನಿವಿಭ್ರಾಜಿತಾಕ್ಷಲೋ। ಲಭ್ರಮರನಿಭ
ಗರಳಶುಭ್ರವಿಗ್ರಹವಧೂ। ವಿಭ್ರಮಾಲೋಕದೈತ್ಯಭ್ರಷ್ಟಸುಮದವಿ
ಪೃಥ್ವಾಭ್ರಪ್ರಚಂಡಪವನ॥ ಆಭ್ರಾಂತರಾಳಗಂವಿಭ್ರಾಂತಚಾರುತರ।
ಶುಭ್ರಾಂಶುಕೋಟಿಕಾಂತಿಶ್ರಿತಶರೀರರುಚಿ। ರಭ್ರೂಲತಾಶೋಭಿ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷತ್ರಿಬ್ರದಿಂಸಲಹೆಮ್ಮನು॥೧॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮದಿವಿಜೇಶ್ವರಂ। ಭಾಳಲೋಚನನಂಘ್ರಿಪೂಜಾಫಲಾಳಿಯಿಂ। ಪಾ
ಲಿಸುತಸುರಲೋಕದೊಳ್ಸುಖದೊಳಿರುತಿರಲುದಾಯಾದ್ಯಸಂಬಂಧ
ದ ಪಾಲಿಗೋಸುಗದನುಜರಂದುಯುದ್ಧವಮಾಡೆ। ಕಾಳಗದೊಳವ
ರೆಲ್ಲರಂಗೆಲ್ದುಸುಖಮಿರದೆ। ಕಾಲಹರನಡೆಗೆಹಗೆಯಂಕೇಳ್ವೆನೆಂದು
ಪೊರಮಟ್ಟನತ್ಯುತ್ಸವದೊಳು॥೨॥ ಬಂದುಕೈಲಾಸವಾಸಸ್ಥಾನದೊಳು
ಸಕಲಗಣ। ಬೃಂದಸಹಿತೋದ್ಘೋಲಗದೊಳಿರ್ಪಶಿವನಡಿಗೆ। ವಂದಿಸಿ
ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಬಿಂನವಿಸಿದಂಮುಕುಟತಟಹಸ್ತನಾಗಿ॥ ಇಂದು
ಶೇಖರನೆಕರುಣಿಸುವುದೆಂನೊಡನಾಂತು। ನಿಂದುಕಾದುವಸಮರ್ಥ
ನನೆನಲುನಸುನಕ್ಕು। ಮುಂದರಿಯದಿಂತುನುಡಿಯಲ್ಬೇಡವೆನೆಸುರ
ಪನಭವನೊಡನಿಂತೆಂದನು॥೩॥ ಜಂಭಬಲನಮುಚಿವೃತ್ರಾದಿಖಳ
ರಂಕದನ। ಕುಂಭಿನಿಯೊಳೋಡಿಸಿದೆನಂಟನಿಂಸಮರಸಂ। ರಂಭವೇ
ಕನಸಾಯ್ತುಸರ್ವದಾನನಗೊಬ್ಬಶತ್ರುವಂಕರುಣಿಸೆನಲು॥ ಜಂಭಾ
ರಿನುಡಿದಹುಂಕಾರವಂಕೇಳ್ದುಕೋಪ। ಸಂಭರದೊಳುಬ್ಬರಿಸಿಸುರ
ಪಾಲನಂಸುಡಲು। ಶಂಭುಫಾಳಾಂಬಕಜ್ವಾಲೆಯೊಳಗೊಂದುಕಿಡಿ
ಯವಾರ್ಧಿಯದುಗುಳಿಸಿದನು॥೪॥ ಸಾಕುಸಾಕೆಲೆಮಹಾದೇವದೇವೇ
ಶಕರು। ಣಾಕರಕೃಪಾಬ್ಧಿಶಂಕರಶರ್ವನೀಂಮುನಿಯೆ। ಪಾಕ
ಶಾಸನನದೆಂದಕ್ಷನೇಕಿಡಿಯನುಪಸಂಹರಿಸಬೇಕೆನುತ್ತ॥ ನಾಕ
ವಾಸಿಗಳ್ಗುರುಶಿವನಡಿಗೆನಮಿಸೆಬಳಿ। ಕಾಕಿಡಿಯನೀಶ್ವರಂಹಸ್ತ
ದೊಳುಪಿಡಿದುರ। ತ್ನಾಕರಕೆಬಿಸುಟಂದ್ರಶತ್ರುವಂಕೊಟ್ಟೆವಾಂ
ಪೋಗೆನುತಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು॥೫॥ ಇತ್ತಲಮರೇಂದ್ರನಭವನನಿರದೆ
ಬೀಳ್ಕೊಂಡು। ಚಿತ್ತದಾನಂದದಿಂಸುರಪುರಕೆನಡೆತಂದ। ನತ್ತಲಾಹರ
ನಿಟ್ಟಕಿಡಿಬಾಲನಾಗಿಗಂಗಾಸಿಂಧುಸಂಗಮದೊಳು॥ ಬಿತ್ತರದೊಳಳ್ತು

ತಿರಲುಶುಂಭನೆಂದಾತ್ಮಜಂ। ಸತ್ತುಹೋಗಲುಸುರಪನೆಂಗೆಲ್ವಕುವ
ರನಂ। ಪೆತ್ತಪೆನೆನುತ್ತ ಶಿವನಂಕೂತುರ್ಗ್ರತಪಿಸುತ್ತೆ ಶರಧಿಸುತನಂಕಂ
ಡನು ೬॥ ಹರುಷದಿಂದಾಶಿಶುವನೆತ್ತಿ ತೊಡೆಯೊಳಗಿರಿಸೆ। ಸರಸಿಜ
ಭವಾಂಡವೊಡವಂತೆ ಶಿಶುಕೂಗಲಾ। ಸರದಬಳಿವಿಡಿದೆಲ್ಲೆಯುದುಬೊ
ಬ್ಬೆಯೆನುತಜಂಬಾಲನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೈದೆ॥ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯಂಕಂಡು ನಮಿಸಿ
ಮತ್ತನುಜಂಗೆ। ಕರುಣದಿಂ ಪೆಸರಿಟ್ಟುಜಗದೊಳಾರಿಂದಲುಂ। ಮರ
ಣವಾಗದೊಳ್ ವರವೀವುದೆಂದಜನಕ್ಕೈಗಬ್ಧಿಸುತನಂಕೊಟ್ಟನು॥ ೭॥
ಸರಸಿಜಭವಂಶರಧಿಜಾತನಂತೊಡೆಯುಮೇ। ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡವನಭ
ದ್ರಾಕಾರಮಂ ನೋಡು। ತಿರವಜನಗಡ್ಡಮಂ ತೂನಲ್ಕೆ ಕಡುನೊಂದು
ಕಂಣನೀರವನವೋಲೆ॥ ಸುರಿಯಲಾಯಾಸದಿಂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೆಂದನೆ
ಲೆ। ಶರಧಿಕೇಳಿವನೆನ್ನ ಕಂಗಳಜಲಂಗಳಂ। ಧರಿಸಿದನಿಮಿತ್ತದಿಂ ವರಜ
ಲಂಧರನಿಪಂ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲೆಂದನು॥೮॥ ಆವನಿಂದೀತಂಗೆ ಜನನವು
ವನಿಂದಲೇ। ಸಾವುಪೊಸಕ್ಕೈದುವಿಂದಲ್ಲದುಳಿದೀಕ್ಷುದ್ರ। ದೇವಾಸು
ರೋರಗನರಾಳಿಯಿಂದಳಿಯಬೇಡೆಂದುವರವಂಪಾಲಿಸಿ॥ ಆವೇಳೆಯೊ
ಳುಶುಕ್ರನಿಂದಸುರರಾಜನೆಂ। ಬೀವಿಮಲನಾಮದಿಂ ಪಟ್ಟಮಂ ರಚಿಸಿ
ರಾ। ಜೀವಪೀಠಂಪೋದನತ್ತಲುಂಬನಬನಕ್ಕೀತನಭಿವರ್ಧಿಸಿದನು॥
ಶುಕ್ರನೀತಂಗೆ ಕಾಂಚನಮಗಳ್ ವೃಂದೆಯಂ। ಶಕ್ರವಿಭವದೆಮದು
ವೆಯಂಮಾಡಿದನ್ನೃಪಾ। ವಿಕ್ರಮಾನ್ವಿತನಾಗಿ ಜಾಳಂಧರಾಖ್ಯಯುದ
ಬಲುರಾಜಧಾನಿಯೊಳಗೆ॥ ವಕ್ರವೈಭವದಿಂಗಿರಿಯೊಳಡಗಿರ್ದ
ಸುರ। ಚಕ್ರಮಂಕರಸಿಕಾಣಿಕೆಗೊಳುತ್ತವೃಂದೆಯೊಡ। ನೀಕ್ರಮ
ದೊಳತಿವಿನೋದಂಗಳಿಂ ಖಳರಾಜನಿರುತಿರ್ದನುತ್ಸವದೊಳು ॥೧೦॥
ಆತಿಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಸುಖಮಿರುತಸುರ। ಪಾಲಕಜಲಂಧರಂ ಲೀಲೆ
ಯಿಂತನ್ನವರ। ಜಾಲಂಧರಾಖ್ಯಪುರದೊಳಗಿರುತ್ತೊಂದುದಿನ ಪ್ರೋಲ
ಗದೊಳೊಪ್ಪುತಿರಲು॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಸುರಗುರುಬಲಗಡೆಯೊಳಿರೆಬಂ
ಧುಜಾಲಮಿರೆಪಿಂದೆಸೆಯೊಳಖಿಳರಾಕ್ಷಸಸುಭಟ। ರೋಲಗಕೆಬರುತಿ
ರ್ದರದ್ಭುತಾಕಾರದಿಂಪೇಳ್ವುದೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೧॥ ಪೊಳೆವಕೆಂಪಿನಾ
ಸೆಗಳ್ತೋರೊಡಲಕೆಂಗಂಣ। ಬಳೆದಭುಜದುಬ್ಬಗಳಸಲೆಮಸುಡ
ಕೊಬ್ಬುಗಳ। ತಳೆದಕೈದುಗಳಜುಂಜುರುದಲೆಯಭರಸಿಡಿಲಜಂಗುಳಿ
ಯುಗರ್ಜನೆಗಳ॥ ಥಳನಳಿಪಕೊರವಾಡೆಗಳಕರ್ಕಶರೋಮ। ವಳೆವ
ಟ್ಟಬಿರುದುಪಾಹೆಗಳಮಣಿಮಕುಟದೊಬ್ಬುಳಿಯ। ಬೆಳಗಿನಬಿರುಸು
ನಡೆಯರಾಕ್ಷಸಸುಭಟರೋಲಗಕೆಬರುತಿರ್ದರು॥೧೨॥ ಶ್ವೇತದಂತಂ

ಸುಪಾರ್ಶ್ವನುಂಪ್ರಜಂಘನುಮ್ಮಯಂ । ನೀತಿವಂತಂವಿಪ್ರಜಿತುವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷಂವು। ಹಾತಿಬಲವಿದ್ರಾವಣಮ್ಮಹಾನಾಭಂಪ್ರಲೋಮುಮ್ಮರೀಚಿ
ಮುದಿರಂ॥ ಕೇತುವುಂಜರ್ಝರಂವಾಮುಸಂಗಜಶಿರಂ। ಕೇತುವೀರ್ಯ್ಯಂ
ನವುಬಿವುಂತಾದಖಳನೃಪ। ವ್ರಾತವೈತರುತಿದುರ್ದಾಜಲಂಧರ
ನೋಲಕ್ಕೆಬಹುಭೀಕರದೊಳು ॥೧೩॥ ಅರಿಬಲಪ್ರಳಯಪ್ರಚಂಡ
ನುಂಚಂಡನುಂ। ಧುರವಿಜಯಘನತಟತ್ಕೇತುವುಂಕೇತುವುಂ। ಪರ
ಮವಿಕ್ರಮನಾಗಿಶುಂಭನುಂಶುಂಭನುಂಮಧುಮತ್ತಧೂಮ್ರಾಕ್ಷರು
ಗುರುಭೀಷಣಾಂಗಪ್ರಹೇತಿಯುಂಹೇತಿಯುಂ । ಸುರಬಲಾಹಕದೀ
ರ್ಘಬಾಹುವುಂಬಾಹುವುಂ। ದುರುಳದಾನವಖಡ್ಗರೋಮನುಂಭೀಮ
ನುಂಖಳನೋಲಗಕೆಬಂದರು॥೧೪॥ ಕಾಲನಮಹಾಕಾಲದಂಡವುಂಸೆ
ಳೆವಲಯ। ಕಾಲಭೈರವನದಾಡೆಯನುಗಿವಕೋಪದಿಂ। ಕಾಲಮೃ
ತ್ಯುವಿನಗಂಟಲನರಿವಗಿರಿಗಳಂಕೀಳ್ತಿರಿಕಲ್ಲಾಡುವ॥ ಕಾಲಮೇ
ಘದಸಿಡಿಲತೊಡಿಗೆಯುಸಲೆತೊಡುವ। ಕಾಲದೋಳ್ಪ್ರಳಯಂಗಳಂ
ಮಾಳ್ಪಭೀಕರದ। ಕಾಲರಕ್ಕಸರೈದಿಸಂದಣಿಸಿನಿಂದಿರ್ದರೇನೆಂಬೆ
ನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೫॥ ಇಂತುಖಳರಾಜನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿಪ್ಪಸಮ।
ನಂತರದೊಳೆತ್ತುಳಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಕ್ಷಣಂ। ಮುಂತಿಪ್ಪರಾಹುಕೇ
ತುಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿಮಹಾವಿಸ್ಮಯಸ್ವಾಂತನಾಗಿ॥ ಇಂತಿದೇನೊಂದುತ
ನುವೆಂಡಾದಕಾರಣಮಿ। ದಂತಿಳಿಯ ಪೇಳೆಂದುಶುಕ್ರನಂಬೆಸಗೊಳು
ತ। ದಂತರುಚಿಭಿತ್ತಿಯನಲಂಕರಿಸೆಪೇಳ್ದನವದಿರಪೂರ್ವಸಂಗತಿಯ
ನು॥೧೬॥ ಕೇಳಾದೊಡೆಲೆಜಲಂಧರಪಿಂತೆದಿವಿಜಕುಲ। ಪಾಲಕಂಸಕ
ಲದೇವಾಸುರರ್ವೆರಸಿಘನ। ಶೀಲೆಯುಂಶರಧಿಯಂಮಥಿಸಿಸುರತರುದಿವಿ
ಜಮಣಿದಿವಿಜಧೇನುವೆಂಬ॥ ಮೇಲಾದವಸ್ತುಗಳ್ವೆರಸಿಸುಧೆಯುದಿಸೆ
ಲ। ಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲನಾಸುಧೆಯನಮರಾಸುರವ್ರಜಕೆ। ಪಾಳಿಕದೊಳೆ
ರೆಯೆಶಶಿರವಿಯಕೊಂಡೆಯದೆತಳೆಯುರಿಯುಲಿಂತಾಯ್ತೆಂದನು॥೧೭॥
ಕೇಳಿಘುಡಿಘುಡಿಸಿಕೋಪಾಗ್ನಿಸ್ಫುಲಿಂಗಪ್ರ। ಲೋಲಭೀಷಣನಯನ
ಸಂಮಿಳಿತಗುರುತರಗ। ರಾಳಮುಖನಾಗಿನುಡಿದಂತಮ್ಮತಂದೆಯುಂ
ಮಥಿಸಿನಾನಾವಸ್ತುವಂ ॥ ಖೂಳನೊಯ್ದನೆತನ್ನಬಸುರನುಗಿದಾಂ
ಕರುಳ। ಜಾಳವುಂರಣಭೂತಕುಣಿಸುವೆಂಬಲವೈದ । ಹೇಳೆನುತಗ
ರ್ಜಿಸುತಿರ್ಪಖಿಳರಾಜನೊಡನಸುರಗುರುವಿಂತೆಂದನು॥ ಸಾಮವುಂ
ಭೇದವುಂದಾನವುಂದಂಡವುಂಭೂಮಿಪತಿಗಳನೀತಿಕೇಳ್ಚರರನ
ಟ್ಟಿಸು। ತ್ರಾಮನಂವಸ್ತುವಂಬೇಡಿಸುವದೀಯದೊಡೆದಂಡದಿಂಕೊಂ

ಬುದೆನಲು॥ ಆಮಾತ ಕೇಳಿ ಚರನೊರ್ವನಂ ಕರೆದು ನೀ। ತಾಮಸವ
ಮಾಡದಿಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿಯೆಂ। ಮಾಮಹಾವಸ್ತುವಂ ಕೊಟ್ಟೆಮ್ಮ
ಕಂಡು ಬದುಕೆಂದು ಸುರು ಪೋಗೆಂದನು॥ ೧೯॥ ಚರನಸುರರಾಜನಂ ಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡು ಬೇಗದಿಂ। ಸುರಪುರಕೆ ನಡೆತಂದು ಬಾಗಿಲೊಳು ತಡೆದರಂ।
ಸರಕುಮಾಡದೆ ಪೊಕ್ಕು ಸುರಪನಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಲವನ ದಿಟ್ಟತನವ॥
ಸುರಮಂತ್ರಿ ಕಂಡು ನೀನಾರ ದೂತಂ ನಮ್ಮ। ಪುರಕೆ ದೇಂ ಕಾರಣಂ ಬಂ
ದೆ ಕಳುಹಿದರಾರು। ನಿರುತದಿಂ ಪೇಳೆಂದು ಬೆಸಗೊಳೆ ಲಕ್ಕಗಳಾಖಿಳನ
ಚರನಿಂತೆಂದೆನು॥ ೨೦॥ ಸಕಲಸುರವಾರ್ಧಿವಡಬಂ ದಿವಿಜಕುಲಶರಭ॥
ನಿಕರಭೇರುಂಡನಸುರೇಂದ್ರಮಸ್ತಕದ ಪಾ। ಣಿಕ ಜಲಂಧರನ ದೂತಂ
ಪಿಂತೆಯೆಮ್ಮಾಳ್ದನಯ್ಯನಂ ಬಿಡದೆ ಮಥಿಸಿ ॥ ಪ್ರಕಟತರವಸ್ತುಗಳ
ನೊಯ್ದಿರಿಗಡಸುರನಾ। ಯಕನವಂ ಬೇಡಲಟ್ಟಿದನೆನ್ನನೀವುದೇ।
ಯುಕುತಿಯಲ್ಲದೊಡೆ ರಣಸನ್ನಾಹವಾಗಿಯೆನೆ ದಿವಿಜಗುರುವಿಂತೆಂ
ದನು ॥೨೧॥ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿವರಂ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪದೊಳೀಸು। ಪರ್ವ
ರಾಜನವಸ್ತುಗಳು ಶರಧಿಯೊಳು ಕೂಡೆ। ಶರ್ವನಾಜ್ಞೆಯೊಳದಂ ಮ
ಥಿಸಿ ತದ್ವಸ್ತುವಂ ತಂದೆ ವಾಂ ಪೆರರೊಡವೆಯಂ॥ ಪಾರ್ವನೇ ಸುರರಾಜ
ನೆನೆಕೇಳ್ದು ಕಲಹವಂ। ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಪಿರೇ ಮದ್ವಸ್ತುವಂ ಕೊಟ್ಟು।
ಸರ್ವಥಾ ಕಂಡು ಬದುಕುವುದೆಂದು ಸಾರಿಬಂದೊಡೆಯನೊಡನಿಂತೆಂ
ದನು ॥೨೨॥ ಜೀಯ ನೀನೆಂದಂತೆ ಯಾಂ ಪೋಗಿ ನಿರ್ಜರರ। ರಾಯ
ನಂ ವಸ್ತುವಂ ಬೇಡಲಿಂದೆನಗೆ ಪ। ರ್ಯಾಯಮಂ ನುಡಿದನಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟು
ಕೊಂಬಮಾತಿನಿತಿಲ್ಲವೆಂದೆನಲ್ಕೆ ॥ ಆಯುದೋಳ್ಭುಗುಭುಗಿಸಿ
ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಪರ್ಬಿಪುದು। ರಾಯ ಮಾಗಲ್ಕವಂ ಕರೆಕರೆಸಮಸ್ತ ಖಳ।
ನಾಯಕರನೀಗ ಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರಿಯ ಪೊಯ್ವುದೆಂದವಂ ನೇಮಿಸಿದನು ॥
ಸಂಧಿಮುರಿದುದು ತೊಲಗಿ ತೊಲಗಿ ದಿವಿಜವೈರಿ। ಗಂಧೇಭಹರ್ಯಕ್ಷ
ನೈತಹಂಸಪರರಾಜ। ಸಿಂಧುವಾಡಬನಿದಕೊ ಬಂದ ನಾಶಾಧಿಪರ್ಬಿಟ್ಟೋ
ಡಿ ಕಂಡ ಕಡೆಗೆ॥ ಕಂಧರವನುಳುಹಿಕೊಳ್ಳೆನುತ ಸಾರುವ ತೆರದಿ। ದಂ
ಧಳಂಧಳಧಳದಳೆಂಬ ಭೀಷಣಬಂಜ। ಲಂಧರ ಪ್ರಸ್ಥಾನಭೂರಿಭೇರೀ
ರವಂ ಪೊಣ್ಮಿತು ಜಗತ್ರಯದೊಳು ॥೨೪॥ ವಾಜಿಗಳನಿರದೆ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದ
ಮರ್ತ್ತಗಜ। ರಾಜಿಗಂ ರಂಚಿಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ದರು ತೇರ್ಗಳುಮ। ನೋಜೆ
ಯಿಂ ಪಣ್ಣಿದರ್ ದೋಡು ಸೀಸಕವಿಕ್ಕಿ ಕಾಲಾಳ್ಗಳನುವಾದರು ॥ ರಾಜಿ
ಸುವ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯಂಗಳಾರ್ಭಟೆಗೆ। ಮೂಜಗಂ ತಲ್ಲಣಿಸಿತಾ ಕ್ಷಣ
ದೊಳೆ ಸುರಕುಲ। ರಾಜನತಿಸಂಭ್ರಮದೆ ತನ್ನ ಗುರುವಿತ್ತ ಸುಮುಹೂ

ರ್ತ್ರದೊಳು ಪೊರಮಟ್ಟನು ॥೧೫॥ ಭಟರಹೂಂಕೃತಿಗಜದಬೃಂಹಿತಂ
ವಾಜಿಗಳ| ಪಟುಹೇಷಿತಂ ತೇರಚೀತ್ಕೃತಂ ವೀರಕರ| ಘಟಿತಶಸ್ತ್ರದ
ಖಣಖಟಲ್ದನಿ ಮದೇಭಘಂಟಾರವಂ ತುರಗಚಯದ॥ ತುಟಿಯನುಣ್ಣ್ರ
ವಕಡಿಯುಣದಖಣಖಣಧ್ವಾನ| ಮಟನದರಘಾಶ್ವಖುರಪುಟಘುರು
ಘುರುಸ್ವನಂ | ಪಟಹತಂಬಟಢಕ್ಕೆಗಳರವಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಘಟವನ
ಲ್ಲಾಡಿಸಿದುದು॥೧೬॥ ರಾಮ ಕೇಳ್ಕೈದು ಪದ್ಮಂ ವರೂಥಂ ಸಮದ| ಸಾ
ಮಜಂ ನೂರು ಪದ್ಮಂ ವಾಯುವೇಗವಿ| ಸ್ಪೀಮವಾಜಿಗಳುಂ ಸಹಸ್ರಪ
ದ್ಮಂ ಶತಸಹಸ್ರಪದ್ಮಂ ಸುಭಟರು॥ ಈ ಮಹಾಗ್ರಣಿ ನೆಯೊರ್ವನ ಸೇನೆ
ಯಿಂತಪ್ಪ| ಭೀಮರೂಪಿನ ದೈತ್ಯನಾಯಕರು ಸಂಗರೋ| ದ್ದಾಮರೇ
ಶತಕೋಟಿಪದ್ಮಂಗಳೊಡನೆಕ್ಕಸರಾಯ್ನೈತಂದನು॥೧೭॥ ಒಡೆ
ನೆನಡೆದುದು ಜಲಂಧರನ ತೂಳದ ದೈತ್ಯ| ರೆಡಬಲದ ಕರಿತುರಗರಥಪ
ದಾತಿಗಳವಂ | ಗಡದೊಳಾರ್ಭಟಿಪ ವಂದಿಗಳ ಕಳಕಳದ ಬಗೆಬಗೆಯ
ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳ॥ ಗಡಬಡೆಯೊಳಖಿಳಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳೊಳಿಯಿಂ|
ಡೊಡೆಯುದಿರದೆನೆ ಭೂಮಿಯುಂ ಪೊತ್ತಗಜರಾಜಿ| ಯುಡುಗದಿರದೆನೆ
ಫಣಿಪನಡುಗದಿರನೆನೆ ಕೂರ್ಮನೊಡೆಯದಿರದೆನೆ ಭರದೊಳು ॥೧೮॥
ಎತ್ತಲುಂ ಪುದಿಗರುಣರಜಮಯಂ ಗಜಮಯಂ| ಸುತ್ತಲುಂ ದೈತ್ಯಪ್ರ
ಚಯಮಯಂ ಹಯಮಯಂ | ಮುತ್ತಿರ್ದ ಛತ್ರಚಾಮರಮಯಂ
ಸ್ವರಮಯಂ ನೆಗಳೊನಾನಾ ವಾದ್ಯದ॥ ಬಿತ್ತರದೊಳಿಹ ರಥಪ್ರಜಮ
ಯಂ ಧ್ವಜಮಯಂ| ಸೂತ್ರಕತ್ತಿಗಳ ಬೀಧಿಮಯಂ ಬಿತಿಮಯಮುಂ|
ಮುತ್ತಿ ಬಹಸಕಲಪರಿಕರಮಯಂ ಶರಮಯಂ ದೈತ್ಯರಮಹಾಬಲ
ದೊಳು ॥೧೯॥ ಬತ್ತಿದುದು ಸಾಗರಪಾತ್ರತಮ ಹಿಪಸಕೂರ | ಲೊತ್ತಿ
ದುದು ಕೂರ್ಮನಖಪರ್ಪರವಿರದೆ ಜೇಗನು | ಗೊತ್ತಿದುದು ಜಡಿವ
ನಾನಾವಾದ್ಯನಿಸ್ವನಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು ॥ ಸುತ್ತಿದುದು
ವೈರಿಭೂಪಾಲರಂ ಭೀತಿಜಂ | ಬತ್ತಿದುದು ನಾಕಿಗರ ಗಡಿಯ ಠಾಣೆ
ಯುವಹಾಣ | ದೆತ್ತಿದುದು ಸುರಪುರಕೆ ಕಟೆ ಜಲಂಧರನ ಸೇನಾಸಮೂ
ಹಂ ನಡೆಯಲು॥ ೨೦॥ ಕಂಡವರನುಚಿತಬಿಂಮಾನ್ನಿಸುತ ಸಲೆ ಭಯಂ|
ಗೊಂಡ ಗರ್ನಂ ಬುಗೆಯನೀವುತ್ತ ಮಲೆತರಂ | ಬಿಂಡಗರಿವುತ್ತ ಮಿಬಿ
ರಾದ ದುರ್ಗಂಗಳಂ ಧೂಳಿಗೋಟೆಗಳ ಕೊಂಡು ॥ ಪೆಂಡಿರಂ ವಸ್ತುಗಳ
ತಂಡಂಗಳಂ ಸೂರೆ | ಗೊಂಡು ತದ್ಭೂಪರಂ ದಂಡಿಸಿಯೆ ಪಿಡಿದು ಪ್ರ|
ಚಂಡಖಳನಾಯಕನ ದಂಡು ನಡೆದುದು ಸುರರ ನಂಡಲೆವ ತವಕದಿಂ
ದಂ॥ ೨೧॥ ದಾಳಿಯುಟ್ಟಿದುದು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗಂ ದಸುರಬಲ| ಜಾಲಮ್ನುಗವ

ನಸ್ಥಲದುರ್ಗಂಗಳಂ ಬಿಡದೆ। ಕೋಳುಕೊಂಡನಾರ್ಗಡೆಸೆರೆ ತುರುಗ
ಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಬಹುಭಯಂಗೊಂಡು ಕೂಡೆ॥ ಗೂಳಿಯಂ ಬಂದುದಮರಾ
ವತಿಗೆ ತಾನದಂ। ಕೇಳಿ ಬಳೆರಾಜನ್ಯೆ ತಪ್ಪುದಂ ಚಿತ್ತದೊ। ಳ್ತಾಳಿ ಘ
ನರೋಷವ್ಯಂ ಕಂಗಳೊಳ್ಕಿಡಿಗೆದರಿ ಸುರಪಾಲನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೨॥
ಕರಿಸಿದಂ ಸಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕಿನ್ನರಯಕ್ಷ। ಗರುಡಗಂಧರ್ವಸಾಧ್ಯೋ
ರಗಪಿಶಾಚಕಿಂ। ಪುರುಷರಾಜಸಸಿದ್ಧಗುಹ್ಯಕಾಪ್ಸರರೆಂಬ ಸಕಲ
ಲೋಕಾಧಿಪರನು॥ ಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಗಳ ಸಂದಣಿಯಿಂದೆ। ಸುರ
ಪುರಕೆ ಬರಲಿಂದ್ರನಾಗಲಾ ಕಲಿಜಲಂ। ಧರನ ಕೂಡಣಿಕಲಹಕೇಳಿಯೆ
ನಲಾಕ್ಷಣಂ ಸಂಭ್ರಮಂಬಿಪ್ಪೊರವುಟ್ಟಿದು ॥೨೩॥ ಆನೆಗಳಿಗಿಕ್ಕರಂ
ಚಿಕೆಗಳಂ ತುರಗಸ್ರ। ತಾನವಂ ಹಲ್ಲಣಸುತೇರ್ಗಳಂ ಪೂಡುತಾ। ತಾ
ನೀಡುಜೋಡುಸೀಸಕಬಾಹುರಕ್ಕೆ ಚಲ್ಲಣಗಳಂ ಬೇಗದಿಂದಂ॥ ನೀ
ನ್ಯದುತಾನ್ಯದು ಪರಶುಗದೆಮುಸಲಂಸ। ಘೇನುಗಳನೀ ಪುರದ ಬಾ
ಹಿಗೆ ಜಲಂಧರನ। ಸೇನೆ ಬಂದುದು ತಡೆಯದೇಳೆಂಬಗಜಬಜಂತುಂ
ಬಿತಮರಾವತಿಯೊಳು॥೨೪॥ ಅಸಮಾನವನಸೇನಾಸಮುದ್ರಂತ
ನ್ನ। ಮುಸುಕಲ್ಕೆ ತರೆಕಂಡು ಪುರವನಿತೆ ಸೇನೆಯಂ। ಬೆಸಲಾದಳೊ
ಪೇಳೆನಲ್ಕೆ ತಂಬಟಭೇರಿಡಕ್ಕೆಗಳರಭಸದಿಂದಂ॥ ಅಸಿಪರಶುತೋ
ಮರಕಠಾರಮುದ್ಗರಕುಂತ। ಮುಸಲಸೆಲ್ಲೆಹಪಿಂಡಿವಾಳಂಗಳಂ ತಳೆ
ದು। ಮಸಕದಿಂದೈದಿದ್ವುಟುಭಟರ್ಪುರಮನಗಣಿತಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆ
ಯಿಂದಂ॥೨೫॥ ಭೂರಿಭೇರಿಗಳರಭಸದವಂಬಜನದಗಂ। ಭೀರಘೋಷ
ದಬಳಿಸಿಜೇಯೆಂಬಮನುಮನಿಗ। ಳೋರಣದಕ್ಕೈಗೊಡುವ ದಿಕ್ಪಾ
ಲಕರಪರಕೆಗುಡುವ ಮಂತ್ರಧ್ವನದ॥ ಚಾರುಚಾಮರಛತ್ರನಿಚಯ
ದಾಡಂಬರದ। ಸಾರವೈಭವದ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆದಿಪಜಮುದ। ವಾರ
ಣವನೇರಿ ನಡೆದಂ ರಣಕೆ ದೇವೇಂದ್ರನತುಳಸುಮ್ಮಾನದಿಂದಂ॥೨೬॥
ಜಾತವೇದಂ ತಗರನಂತಕಂ ಕೋಣನಂ। ಯಾತುಧಾನಂ ಮನುಜನಂ
ಪಾಶಿಮಕರವಂ। ವಾತನೇಣವನೀಶಿ ಸಬಿನಶ್ವರತ್ನ ಮುಮನೀಶಾ
ನನುಂ ವೃಷಭನಂ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೇರೆ ಸುರನರಗರುಡಗಂಧರ್ವ। ಜಾತ
ಮುಂ ಸದವಾಹನವನೇರಿ ಮುಂದೆಸಂ। ನಿಪ್ಪ್ಯತಬಲವೆರಸಿ ದೇವೇಂ
ದ್ರನಿಕ್ಕಲದೊಳಗೆ ನಡೆಗೊಂಡು ದೇವೇಳ್ವೊನು॥೨೭॥ ಬಿಗಿದರಂ ಚಿಕೆ
ಯ ಘಂಟಾರವದ ಘನಪತಂ। ಕೆಗಳ ಚಂಚತ್ಕರದಗಜರಾಜಿ ಹಲ್ಲಣದ।
ಮೊಗರಂಬಗಳ ಪಕ್ಕರಕ್ಕೆಗಳ ಕಡಿಯಣದ ವಾಜಿಗಳ ವಜ್ರಾಂಗಿಯ ॥
ಮಿಗೆಬಾಹುರಕ್ಕೆಗಳಸೀಸಕದಕೈಯಕೈದುಗಳ ಕಾಲಾಳ್ಗಳುಂ ಬುದುಂ

ಬಿಸಾರಧಾರೆ ಚಿ। ರಿಗೆಬರ್ಪಚಿನ್ನದವರರೂಪಂಗಳ್ವಿದಿದನ್ನುಸುರಸೈ
ನ್ಯದೆಣ್ಣೆಡೆಯೊಳು ॥ ೨೮॥ ಬಂದು ದಿವಿಜೇಶ್ವರಂಸಕಲಸುರನಾಯಕ
ರ, ಸಂದಣಿಯಸಂರಂಭದಿಂದ,ಲಮರಾವತಿಯ। ಮುಂದಣವಿಶಾಲವಾ
ಗಿರ್ದಬಯಲೊಳು ಚಾಳಸನ್ನಾಹವಾಗಿನಿಂದು॥ ಹಿಂದೆಮುಂದೆಡೆಬ
ಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂನೆರದಬಲ । ಬೃಂದಮಂನೋಡಿವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಇದ
ರೊಡನೆ।ನಿಂದು ಕಾದುವವೀರನಾವನೆನುತೊಡ್ಡಿಗಂಪ್ರಜನತಿವಿಸ್ತ
ರದೊಳು ॥೨೯॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತ
ಸಬರಗವರ್ಗೊರ್ಪಿದರ್ಗರ್ಥವಾ।ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದಗೆಪ
ಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲ
ಭೋಗಮುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೩೦॥

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೨ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೧೩ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸ್ವರ್ಗದರಸಿನಕೂಡೆಕಾದಿಖಳರಾಜನಾ।ದುರ್ಗ
ಮಂಸೆಳೆದುಕೊಂಡಾಕ್ಷಣಂದಿಕ್ಪಾಲ । ವರ್ಗಮಂಬೆಂಬತ್ತ
ಲೋಡಿವಿಧಸಹಿತನ್ವೈಕುಂಠಮಂಪೊಕ್ಕರುಗ॥

ಪದ॥ ಎರಗಿದವಿರೋಧಿಖಳರೆರೆಯದಂಸಮರದೋ।ಳ್ತರಿದುಸುರ
ರಾಲಯದೊಳುರೆಮೆರಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ।ಸೆರೆಗೈದುಭಕ್ತರ್ಗೆನೆರತೆಯಿಪ್ಪ
ಕರುಣನಂಕರೆದುಕರೆದುಮ್ಮಾಣದ ॥ ಹರಿದಲೆಯಕೈಯಬೊಬ್ಬಿರಿ
ವರುಂಡಚಕೋರಳೆ। ಪೆರೆಯಸೂಡಿದವ್ಯೈಯವಿರುಪಮುರಿವಾವುಗ
ಳ । ತುರುಗಪಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹಕರೆಗೊಂಲಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹೆಂ
ಮನು॥೧॥ ವಿವರಿಸುವೆನಾಪಿಸಿನ್ನೆಲೆರಾಮುಬಳಿಕಲಾ।ದಿವಿಜೇಂದ್ರನ
ತುಳಿಸನ್ನಾಹದಿಂಬರುತಿರಲು । ತವಕಾಣಸಿತುಜಲಂಧರನಸೈಸಿಕ
ವತ್ತಲದ್ದುತಾಕಾರವಾಗಿ॥ ಜವನಜಂಗುಳಿಯಂತೆಮಿತ್ತುವಿನಪಡೆ
ಯಂತೆ।ಭುವನಕಣ್ಣುರಿಯಂತೆಭೈರವನಬಲದಂತೆ। ತವಕಿಸುವಸಿಡಿ
ಲವಂಗಡದಂತೆಬರುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆನಕ್ಕಟಯೆನು ॥೨॥ ಭೋರ್ಗರೆ
ದವೀರ್ಬಲದವಾಗ್ಯಂಗಳುಭಯಸುಭ।ಟರ್ಗಳಾರ್ಭಟಸಿತೋಳೊ
ಯ್ದುಪಟುಭಟವಾಜಿ।ವರ್ಗಮುಂರಾವ್ತರಡ್ಡಾಡಿದರ್ತೋಡಿದಬಿಲ್ಲ
ಮಸ್ಪಂಜಿನಿಯನು ॥ ತೇರ್ಗಳಗ್ರದಪಟಂಕೈವೀಸಿಕಾಳಗದ । ವರ್ಗ
ಳಂಕರೆವಂತೆಚರಿಸಿದವುತತ್ಕ್ಷಣಂ । ಸ್ವರ್ಗದರಸಿನಜಲಂಧರನಸೇಸಗ
ಳೊಂದನೊಂದುಸಂಧಿಸುವಾಗಳು॥೩॥ಗಗನಚುಂಬಿತಸಧ್ವಜಾಳಿಗಳ,

ಧೂಳಿಗಳ| ಝುಗಝುಗಿಪ ತಾಂಚಸರಥಾವಳಿಯು ಗಾವಳಿಯು | ಮಿಗು
ವತುರಗ ವ್ರಜದಸಂದಣಿಯು ಗೊಂದಣಿಯು ಕರಿಘಟೆಯು ಭರವಸದೊ
ಳು ‖ ವಿಗಡ ಪಟುಭಟನು ನದನಾತಿಗಳ ಹೇತಿಗಳ| ಮಿಗೆ ಮೊರೆವ ಬ
ಹುವಿಧದ ಭೇರಿಗಳ ಭೂರಿಗಳ| ಬಗೆಬಗೆಯ ಛತ್ರ ಚಮರಾಳಿಗಳ ಪಾಳಿ
ಗಳ ಬಲವುರಳ್ಕಂಗಸದವು ‖೪| ಭೇರೆಂದವಜ್ರಿಳಸುರದುಂದುಭಿಗ
ಳೊರಳೊಕದ| ಘಾರಪಂಪ ಬಿರ್ದುದು ಬಲಯುಗದ ಕೆಂಧೂಳಿ| ಪ್ರೋ
ರಾಟವಾಯ್ತನಂತರವುಭಯಭಟರ ನಿಷ್ಠುರದೃಷ್ಟಿಗಳ್ ಪೇರ್ದವು‖
ಸೇರಿತಿವಿನಾಡಿದ ಚೂರ್ಣಗಸೆನ್ನಶಕ| ತಾರಿಕರ್ಕಡಪ ತಶುಮುಖಾಗ್ರಿ
ಯುಧಂಗಳಿಂ| ಭೂರಿಯಾಹವಮಾಯ್ತು ದೇವಾಸುರಗರ್ಗಳೇನೆಂಬೆ
ನಚ್ಚರಿಯನು ‖೫‖ ಕಡಿಕೊಚ್ಚಿ ತ್ರಿವಿತಾಗು ಕೊಗುಬೊಬ್ಬಿರಿಯೆಲು
ವ| ನುಡಿಡೆಪ್ರಕರುಳನುಗಿಜಿಸುವ ಬಗಿಯುರುಬುತೋ| ಳ್ವಡೆ
ಯೆತ್ತುಮುತ್ತುಕುತ್ತಡಸುಚ್ಚಿಹೊಯ್ಯಂಚು ತಿಂಕುಸೀಳ್ತಡಯೆ
ನುತ್ತ| ಕಡಿಹಾಡಿದ ಕರ್ತಿ ಕ್ಕೈಗು ವಿಂಗಡಗಳಿಂ| ಬಡಿದಾಡಿದ ಮೂರ
ದಲೆಯ ನೊತಿನಿಂದೆ ಬಾ| ಯ್ಬಡಿದಾಡಿದ ಸುರಾಸುರರ ಚೂಣೆಯ
ಸುಭಟರೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ‖೬‖ ತರಿವರಿರಿ ರಿದರ್ಕ್ಕೆಯ್ದೊತ್ತುವ
ರ್ದ್ದತ್ತುವರ್| ಕೊರೆವರುಡಿವರ್ಕ್ಕಡಿವರುಬ್ಬುವರ್ದ್ದೊಬ್ಬುವರ್| ಮುರಿ
ವರೇಳ್ದೆಬ್ಬೆಳ್ವರುರುಬುವರ್ತ್ತರುಬುವರ್ಕ್ಕರುಬುವರ್ಹಸನನು‖
ಪೊರೆವರೆಸುವರ್ಕ್ಕಿಸುವರಳ್ಕುವಬರ್ಳ್ಕುವರ್| ತೊರೆವರಂಗವನೊತ್ತಿ
ನೂಂಕುವರ್ತ್ತೊಳುವರ್| ಕುರಿದರಿಯ ಮಾಡುತ್ತೆಯ್ದಾಡುವರ್ತ್ತಾಡುವ
ರ್ಪ್ಪುಸುವುಭಯಭಟರು ‖೭‖ ಸ್ತ್ರೀಳ್ತುರಂಗಂಗಳಂ ಮೂದಲೆಯ
ನುಡಿಗಳಂ| ಕೇಳ್ದರೊಬ್ಬಬ್ಬರಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಸರಿಸೇನಾಗಿ| ಸೀಳ್ದರಿಟ್ಟಣೆ
ಸಿದವಣಿಸಿದರಸ್ತ್ರಸಂಚಯಕೋಲಂಬುಧಿಯೊಳು ‖ ಆಳ್ದರಿ
ರ್ಗ್ಗೆಗಳತ್ರ ನೇಮದ ನಯವುಸಕವುಂ| ತಾಳ್ದರಿರಾದವರ ತಲೆಗಳಂ ತಂ
ಗುತಂ| ಪಾಳ್ದಂಗೆಸಲೆನಿವಾಳಿಸಿದರುಭಯ ದಳಭಟರದೇನೆಂಬೆನಾಕ್ಷ
ಣದೊಳು ‖೮‖ ನಾರ್ಥಗಳ ಬಲ್ಟಿಗಳೊಂದೊಂದನಳಿವಂತೆ| ದುರ್ದ್ಧರದ
ರಾವ್ತರಿರಿದಾಡಿದರ್ಪ್ಪುಟು ವೇರಿ| ನಿಧೂರ್ತರೆನಿಪ ಜೋದರ್ಕ್ಕಳುಕು
ಮುಕ್ಕಿ ಪೋರಿಸಿಪರಂ ನೆಗಳನು| ಮಾರ್ಗಣಿಯ ಮುಸುಕುಬಂದುಳದೊ
ತ್ತಿದರಥ| ಸುರ್ಧರ ಮೂರ್ದಳಸುತೆಸುಪರ್ಕ್ಕಿಚಕಳಕವುಂ| ಸರ್ಧರಿ
ಸಲರಿದೆಂಬ ಹದನಾದು ಗಾಕ್ಷಣದೊಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ‖೯‖ ಸ
ರ್ಬಸನ್ನಾಹದಿಂ ನೂಂಕಿದುದು ಸುರರಚಮು| ತುಪ್ಪಲಂ ಖಂಡೆಯಂಗಳ
ಖಣಿಖಟಸ್ವನಂ| ಪರ್ಬಿದುದು ಬಿಕ್ತಟಂಗಳೊಳಾನೆಗಾನೆ ಕುದುರೆಗೆ

ಕುದುರೆತೇರ್ಗೆತೇರು|| ಗರ್ಬದಿಂ ಸುಭಟರ್ಗೆ ಸುಭಟರ್ಗಳಿದಿರಾಗಿ|
ಯೊರ್ಬರ್ಗೊಬ್ಬರ್ನೆಣಸೆ ಸುರಸುಭಟರಿರಿತಕ್ಕೆ| ಮಾರ್ಬಲದ ಚೂ
ಣವುರಿದೋಡಿ ಕೂಡಿತು ಜಲಂಧರದೈತ್ಯನಿಹಸೆಲೆಯನು||೧೦|| ಪಿಂ
ತಿರಿಗಿ ಕಾದಿದರನಿರಿವ ತಂ ತರಿವ ತಂ| ದಂತಿತುರಗಂಗಳಂ ಪಿಡಿವ ತಂ ಜ
ಡಿವ ತಂ| ಮುಂತಳೆರೊ ಭಟರನೆರೆಯಟ್ಟುತಂ ಕುಟ್ಟುತಂ ಮೆಟ್ಟುತಂ
ಪೇರ್ಬ್ವಣವನು|| ಅಂತರಿಸದುರುಬಿ ತಲೆವೊಯ್ಯುತಂ ಬಯ್ಯುತಂ| ತಂ
ತಮ್ಮ ವೀರವುಂ ಮೆರವ ತಂ ಬೆರವ ತಂ| ಭ್ರಾಂತಿಬಿಡಿಸಿದರಾಗರಾಗ
ದಿಂ ಬೇಗದಿಂ ಸುರಭಟರ್ಪರಭಟರನು ||೧೧|| ಖಂಡಮುಯುವೆತ್ತಲುಂ
ಮುರಿಮುರಿದು ಬಿದ್ದಕೋ| ಗಂಡಮುಯುವೆತ್ತಲುಂ ಕುಣಿಕುಣಿವ ಮು
ರುಳಬಲು| ತಂಡಮುಯುವೆತ್ತಲುಂ ಸುತ್ತಲುಂ ಪರಿವ ರಕ್ತಾಂಬುವಿನೊ
ಳೋಲಾಡುತ|| ರುಂಡಮುಯುವೆತ್ತಲುಂ ಕಡಿಕಡಿದು ಕೆಡೆದವೇ | ತಂ
ಡಮುಯುವೆತ್ತಲುಂ ತುಂಡಾದ ಘನಗದಾ| ದಂಡಮುಯುವೆತ್ತಲುಂ ತಾ
ನೆನಿಸಿ ರಣರಂಗಮಿದುರ್ದತಿಭೀಕರಗೊಳು||೧೨|| ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವಮಾ
ದುದು ರಣಂ ಸಾಹಸವಿ| ರಕ್ತರಾಗರ್ಬಳೆನ ಚೂಣಿಗರ್ಸ್ವರಕರವಿ ಮು
ಕ್ತಬಾಣೋರಗನ ಬಾಯ್ಗೆ ತುತ್ತಾಗವರಿಭಟರ ಜೀವಾನಿಲಚಯಂ| ಶ
ಕ್ತಿಯುಡಿದವು ಖಳರ ಕಾಯದೊಳು ಬಸುಕೋಪ| ರಕ್ತೇಕ್ಷಣಂ ಶುಂ
ಭದಾನವಂ ಕಂಡು ಕರ| ಯುಕ್ತ ಭೀಷಣಮಾದ ಖಂಡೆಯದು ನುರಿಪಡಿ
ದು ಕೈವೀಸಿದಂ ಬಲವನು||೧೩|| ನಡೆ ಜಂಭನೊಂಕೆಲೆ ನಿಶುಂಭನುಂ ಬ
ಖರಿಚಂಡ| ತುಡುಕು ನೀಸೆಲೆ ಖಡ್ಗರೋಮ ತೋರಿಸು ನಿಂನ| ಕಡು
ಪನೆಲೆ ವಾಮನ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಕೈದೋರ್ಪುಲೋಮ ಬಲ್ಪೇನಾದುದು
ಮಿಡುಕದಿಹರೇ ದೀರ್ಘಬಾಹು ನಿಲ್ಲಿರೆ ಮುದಿರ | ತಡವರೇ ನಿಂ ಕಾ
ಲನೇಮಿ ಸತ್ವವನೆಲ್ಲಿ| ಮುಡಗಿದಿರಿ ಭಟರೆನುತ ಮೊದಲಿಸಿದಂ ಖಳನೆ
ಸೇನಾನಿ ಶುಂಭನಂದು ||೧೪|| ಮೊಳಗಿದವು ಸಕಲವಾದ್ಯಂಗಳಾರ್ಭಟ
ಸಿದ| ಖರ್ಗಳೆರೊತಲ್ಲಡವು ಕಹಳೆ ಮಿಂಚಿದವು ಕತ್ತಿಗ| ಳ್ಸೆಲೆನೊಂಕಿದವು
ಕುದುರೆಗಳ್ಕೆರಿಗಳೊತ್ತಿದವು ಪಟುಭಟಮುರ್ಂಬರಿದರು || ಖಳನಾ
ಯಕರ್ಕಬುಚೆನುತ್ತಾರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು | ಮುಳಿದು ನಿಜವಾಹನಂ
ಗಳನುರುಬಿನಡಸಿದ | ಕೊಳ್ಗುಳದ ಭೀಷಣವನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿ
ಸುವೆನೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ||೧೫|| ಖೋಯೆಂದು ಖಳರಪಡೆ ನಡ
ವುದಂ ಕಂಡಿಂದ್ರ | ನೋಯೆಂದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕೆಲಬಲದ ಸಕಲಸು
ರ| ನಾಯಕರನೈದೆ ಕೈವೀಸಿದಂ ಸೂಸಿದಂ ಮೊದಲೆಯ ಮಾತುಗಳ
ನು || ಬಾಯಬೊಬ್ಬೆಗಳ ತೋಳ್ವೊಯ್ಲ ಪಟುಭಟರ ಸಮು| ದಾ

ಯುದೊಡನಗ್ನಿಯಮನೈರುತ್ಯಜಲಧಿಪತಿ। ವಾಯುಧನದಾದಿಗಳು
ನೂಂಕಿದರುಭರವಸದೊಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ||೧೬|| ಸುರಪನಂ
ಶುಂಭನಗ್ನಿಯನಿಶುಂಭಂ ದಂಡಧರನಂ ವಾಮನಂ ನಿರುತಿಯಂ ಮು
ದಿರನುರೆ। ಶರಧಿಪತಿಯಂ ದೀರ್ಘಬಾಹು ಪವಮಾನನಂ ಬುದ್ಧರೋಮಂ
ಧನದನಂ॥ ದುರುಳಪ್ರಚಂಡನೀಶಾನನಂ ಚಂಡನಿಂ। ತಿರದೆ ಮೂದಲಿಸಿ
ಸಮ್ಮುಖವಾಗಿ ತುಳ್ಕಿದ। ಕ್ಷೀರವೆರುಷವುಂ ನಭೋಂಗಣವೆತ್ತ ದೆಸೆ
ಯೆತ್ತ ಸುರಧರಣಿಯೆತ್ತಲೆನಲು ||೧೭|| ಕೊಚ್ಚುವಪ್ರೋಸನುಸೆಯು
ಶರಗಳಿಂದೆಸುಗೆಯಂ। ಸೆಚ್ಚುವರುಗ್ರದಯುಗ್ರಕೋಪವುಂ ಕಣ್ಣ
ಳೋ। ಬ್ಬಿಚ್ಚುವರ್ಕಣೆಕಣೆಗಳೆಸುಗೆಗಳವುಸಕದಿಂ ಬೃಂದಾರಕರನೆ
ಬ್ಬವನು॥ ಮುಚ್ಚುವಬಲದೆಡದೊಳುರುಬುತಿಸುಭಟರಂ। ಪೆಚ್ಚು
ವಭೂತವೇತಾಳಜನಕೀಪರಿಯೊ। ಳೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ಪ್ರರೇಂಪ್ರಾದಿಸು
ರನಾಯಕರ್ಬಳಸಾಯಕರ್ಪ್ರರದೊಳು॥೧೮॥ ಅಸಿಗಳಿಂದೊರ್ಮ್ಮೆ ಕುಂ
ತದೊಳೊರ್ಮ್ಮೆ ನೆಗಳೊಪ। ಟ್ಟಸಗಳಿಂದೊರ್ಮ್ಮೆ ಗದೆಗಳೊಳೋರ್ಮ್ಮೆ ಘನತ
ರದ। ಮುಸಲಂಗಳಿಂದೊರ್ಮ್ಮೆ ಮುದ್ಗರದಿನೊರ್ಮ್ಮೆ ಸುರಗಿಯಿಂದೊ
ರ್ಮ್ಮೆಯೊರ್ಮ್ಮೆ॥ ಅಸಮಸಂಗ್ರಾಮದೊಳಗಿಂತುಭಯನಾಯಕ। ರ್ಮ್ಮಸಕ
ಬಂಪೊಯ್ದಾಡಿದಬಿಡದೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ। ಕ್ಕಸರಿರಿಯೆತ್ತರಿಸಲಾರದಾ
ಶಾಧಿಪರು ಬೆಂಗೊಟ್ಟರಾಕ್ಷಣದೊಳು ||೧೯|| ಸುರಪನೋಡಿದನಗ್ನಿ
ಸಾಗಿದಂ ಪ್ರೇತಪತಿ। ತೆರಳಿದನು ನೈರುತ್ಯನಡೆದನು ಜಲಧಿಪಂ। ಮು
ರಿದನನಿಲಂ ಸರಿದನಭವಮಿತ್ರಂ ಸೊಂದನೀಶಾನನಳವಳಿದನು॥ ಉರ
ವಣಿಸಿ ದೈತ್ಯನಾಯಕರೋಡುವಮರರಂ। ಬೆನಸಿದರು ಘೋರಗಳೇಬೆ
ನ್ನೀಯೆ ಚತುರಂಗ। ಮಿರದೆ ತೆಗೆದೋಡುತಿರ್ದ್ದುದು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಕು
ಟ್ಟುವ ದೈತ್ಯಭಟರುರುಬೆಗೆ ||೨೦|| ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿದರನೊರಜು
ವಿಂಡದಕಾಂತು। ಮುರಿಯು ಪಸುದೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ಸುರಸೇ
ನೆ। ಸರಿಸಂಚುವಟ್ಟು ತಾಯ್ಗಮ್ಮಕ್ಕಳಾಗದೊಂದೆ ಬಾರಿ ಬೆನ್ನಿತ್ತು
ದು॥ ಇರಿಕಡಿಪೊರಳ್ಚಿ ಸೋಲ್ತುರ್ದ್ದಿ ವಿಜರೆನುತಾರ್ದ್ದು। ಸರಿಗರಕ್ಕಸರಾ
ನೆಕುದುರೆಸಹಿತೊತ್ತಿ ಕುರಿ। ದರಿಮಾಡಿ ಬಿಡದೆ ಬೆಂಬತ್ತಿ ದರ್ಪ್ಪಸಸ
ದೊಳೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥೨೧॥ ಕಡಿದರೋಡುವಭಟರ ಬೆಂಬತ್ತಿ
ತಮುತಮಗೆ। ಪಿಡಿದರ್ತ್ತುರಂಗಗಜರಾಜಿಯಂ ಪಂಧಮುಂ। ನುಡಿವರಿರ
ದೊತ್ತಿದರ್ಮ್ಮೆತ್ತಿದರ್ಕರ್ತ್ತಿದರ್ಮ್ಮೆತ್ತಿದ ವೈರಿಗಂಬನು॥ ಉಡಿದರಾಂತೆ
ವರಬಗ್ಗರಿಗಳಂ ದಾನವರ್। ಕುಡಿದರರುಣಾಂಬುವಂ ಶಾಕಿನಿಯರೀ
ಸುರರ್। ಮುಡಿದರಂ ದೋಡಿದರೆಕ್ಕಿಡಿದರ್ಪ್ಪಾಡಿದರ್ನ್ನೋಡಿದರ್ಕೈರದುಗ

ಳನು||೨೨||ಶಿರವರಿಯಲೆತ್ತಿದಕರಾಗ್ರಮಂಕಂಡುಪ| ಲ್ಗಿರಿವುತೆಂಖಡ್ಗ
ಧಾರೆಗೆಬೆದರಿತೆಂತಮ್ಮ । ಕರವನೊಡ್ಡುತಕಾಲ್ಗೆಬೀಳುತೆಂಪುಲ್ಗಚ್ಚಿ
ದೈನ್ಯವಚನಂಗಳಿಂದಂ| ಶಿರವನುಳುಹು ನಿನ್ನಯಬಸುರಬಂದೆ
ವೆಮು। ಗೊಗೆವುದಾಳ್ದಸಮಂಮಾಳ್ಪೆವೆಂದುಸುರಿವ್ರೈ|ಗರೆವುತಿರ್ದ
ರ್ಮಡಿದಗಜಹಯಂಗಳ್ಗಳವುರೆಯೊಳಳವಳಿದುದಿವಿಜಭಟರು||೨೩|| ಮೊ
ರೆವಬೊಬ್ಬೆಗೆರಾವ್ತರುಂಬಿಸುಟಮಾಜಿಗ । ಳ್ಪರಿದಾಡಿದವುಮಾವ್ತ
ರಂಕೆಡಪಿಯಾನೆಗ| ಳ್ತಿರುಗುತಿರ್ದವುಬಂದುಬಿದ್ದರಮರಾವತಿಯಪೇ
ರಗಳನಮರಭಟರು || ಪುರದಪೇರ್ಬಾಗಿಲೊಳ್ಕರಿತುರಗಪದಹತಿ
ಯೊ|ಳರೆವುತಿರ್ದುದುಸುರಪದಾತಿಬಳಚತುರಂಗ । ಮುರವಣಿಸಿ
ತುಳಿದಿರಿದುಕೊಂದುಬರುತಿರ್ದುದದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು||೨೪||
ಬಾಗಿಲೊಳ್ಪೊಗುವಡಸದಳಮಾಗಿಪುರಣಮಂ। ನೀಗಿದರ್ಕೆಲಬರಿ
ರಿದಾಡಿನೋಡುವೆವೆಂದು । ತಾಗಿದರ್ಕೆಲಬರಾನಗರದಾಳ್ವೇರಿಯೊ
ಳುನೋಡುತಿಹಬಾಲೆಯರನು || ಬೇಗನೆಮ್ಮಂಸೇಟಕೊಳಿರೆಂದವ
ಗೆರ್ತಲೆ| ವಾಗಿದರ್ಕೆಲರರಿಗಳುರುಬಿಬರೆಕಂಡುಪೇ| ರ್ಬಾಗಿಲ್ಗಳಂಬೇ
ಗಮುದ್ರಿಸಿದರಾಸಮಯದೊಳುಸುರಪತಿಯಸುಭಟರು||೨೫|| ಪೇ
ರ್ಬಾಗಿಲಂಬಂಧಿಸಲ್ಕೆ ಪೊರಬಿಡ್ದರಂ| ಗರ್ಬಿಂದಿರಿದುತಲೆಯರಿದಾಜ
ಲಂಧರನ| ಸರ್ಬಸೇನಾಸಮಗ್ರಂಶುಂಭನಾಜ್ಞೆಯಿಂಕೋಟೆಯಂ
ಪತ್ತುತಿರಲು||ಕೊರ್ಬಿನಿಂದಿಕ್ಕಾಲರಾಳ್ವೇರಿಯಂಪತ್ತು| ತೋರ್ಬ
ರೊರ್ಬರಪಟಿಬಿಸುತಾಗದಾನವರ| ಪೆರ್ಬಲವಕಡಿದಿಳುಪುತಿರಲು
ಸುರರುರುಬಿದರದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು||೨೬|| ಹರಿಗೆಬಲುಹಗ್ಗಿಗ
ಳಲುರಿಯಮುಂಗುಬ್ಬಸಂ| ನಿರುತಿಗತಿಸಂಕಟಮುಗುಳ್ದೀಜಲೇಶಂ
ಗೆ| ಮರುತಂಗತಲ್ಲಣಂಯಕ್ಷಪತಿಗಾಸರೀಶಾನಂಗೆಬೆಟ್ಟತಾಯ್ತು|| ಪು
ರದೊಳಗೆಪೊರಗೆದೇವಾಸುರರೊಳಿವರ್ಗೆ| ಪರಿಗಣನೆಮಿಲ್ಲೆಯದು
ದಾನವತರ್ಮತನಗೆ| ಪರಿಪರಿದುಮುತ್ತಿದರ್ಸುತ್ತಿದರ್ಪತ್ತಿದರ್ಕೋ
ಟೆಯಂಸಾಹಸದೊಳು ||೨೭|| ಕೂಡೆಗಜಬಜವಾಯ್ತುಮನೆಮನೆ
ಯಕದಗಳಂ| ಪೂಡಿದವೈರ್ಯಬಂಗಾರಗಳನುಗಿದುಮರೆಮಾಡಿದ
ರುಕ್ಕೈವೆರಳ್ಗಳನೊತ್ತಿಕೊಳುತ್ತೆಕಳವಳಿಸಿದರ್ಕಾಮಿನಿಯರು|| ಬೇಡ
ಕಳುಹಿದರವರವಸ್ತುವಂಕೊಡದಿಂತು । ಮಾಡಬಹುದೇಪಾಪಿದೇ
ವೇಂದ್ರತಾನೆಲ್ಲಿ । ನೋಡುತಿರ್ಪನೊಕ್ಕಟ್ಟೆವೆನುತಪುರಜನವಳಲು
ತಿರ್ಪಸಮನಂತರದೊಳು ||೨೮|| ಕಂಡರಲ್ಲಲ್ಲಿಧೊರೆಗಳ್ವರುಣದಿ
ಕ್ಕಿನೊಳು । ದಿಂಡುಧರಿಸುವಸುರರಕೋಂಟೆ ಪೋದುದೆನುತ್ತ ।

ಖಂಡೆಯಂಗಳ ಕಿತ್ತು ಬಾಯ್ವೊಯ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಪರಿದರಿರಿಕಡಿಯೆ
ನುತ್ತೆ॥ ಕಂಡು ದಿಲ್ಲವೆ ಜೀಯ ಪಡುಗಡೆಯ ಕೋಂಟೆಯಂ। ಕೊಂಡರವ
ರೆಂದು ಸುರರು ಪಿಯೆ ಖತಿಯಿಂದ ಬಾ। ಖಂಡಲಂ ಬಿಟ್ಟ ಸೂಟಿಯೊಳೈದಿ
ದಂ ನೆರದಮಂತ್ರಿಗಳಗಡಣದಿಂದಂ॥೧೯॥ ಕಿತ್ತಾಯುಧದೊಳಿಂದ್ರಮು
ಖ್ಯದಿಕ್ಪಾಲಕ। ರ್ಕುತ್ತಿದರ್ಕುಸುರಿದರಿದತ್ತರ್ವಿದರ್ಕೊಂದೆಸೆಯೊ।
ಳೊತ್ತಿದಸುರಭಟರ್ಪರಭಟರವುಂದಳೆಯ ಪಿಡಿದು ಘನಮುಷ್ಟಿ
ಯಿಂದಂ॥ ನೆತ್ತಿಯಂ ಬಡಿದರುರೆ ಕೂರಂಬಿನಿಂ ಪೆಯ್ಯೆಯು। ಮುತ್ತಿದರ್ಬ
ಹಳಭಂಗಂಬಡೆದು ಕದನಮಂ। ನಿತ್ತರಿಸಲಾರದಾಳ್ವೇರಿಯಿಂ ಕೆಡೆದರ
ಗಳೊಳಗಾಗಲಸುರಭಟರು॥೨೦॥ ಅನಿತರೊಳು ದಿನಪನಪರಾಂಬು
ನಿಧಿಗೈದಿದಂ। ದನುಜೇಂದ್ರನತ್ತ ಸೇನಾಸಮುದ್ರಂಬೆರಸು। ಘನವಿ
ಭವದಿಂ ಸುತ್ತಪಾಳೆಯವನಿಳಿದನಿತ್ತಲು ಪುರದೊಳಮರೇಂದ್ರನು॥
ಮನದದುಮ್ಮಾನದಿಂ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ವೆರಸಿ। ಮನೆಗೆ ಬಂದೇಕಾಂತಭ
ವನದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು। ತನಗೆ ಕಾಳೆಗದ ಸಂಕಟವನಮರಾಚಾರ್ಯ
ನೊಡನಾಗಳಿಂತೆಂದನು॥೨೧॥ ದುರ್ಗಮಿದು ಮಾನವಮಾನ್ಯ ಮೋಯಿಗಂ
ಕಾಟಿಹಭ। ಟರ್ಗಳೇನಲ್ಪರೇ ಸಂಗರದಪರಿಕರದ। ವರ್ಗಮಿಲ್ಲವೆ ಶಿ
ವಶಿವಿಂತಪ್ಪುದನ್ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ಕೊಂಡರವರು॥ ಭರ್ಗನಕಟಾ
ಕ್ಷದಿಂದುಳಿದುದಲ್ಲದೆ ಭ। ಟರ್ಗಳಂ ಕಡಿದಿಳಿಪಲೆಮ್ಮಳವೆ ಯಿನ್ನು ಹಿ
ದು। ಮಾರ್ಗಮುತ್ತದಯದೊಳಗವರುರು ಬೆತ್ತರಿಸಬಾರದಿಂನೆಂ
ತೆಂದನು॥೨೨॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಸುರಪ ಇನ್ನಿರಲು ಖಳರಿಂದೆ। ಗಾಸಿ
ಯಾಗದೆ ಮಾಣೆವೇವಸ್ತು ವಾಹನ। ಕ್ಲಾಸೆ ಮಾಡದೆ ಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ
ದುವದುಚಿತವೆಂದು ಗುರು ಮಾಡಲೊಪ್ಪಿ॥ ವಾಸವಾದ್ಯರಿಳಿದು ವಿಜಯತ್ತ
ಮ್ಮ ನಿಜರಾಣಿ। ವಾಸಸಹಿತಹನೆಡೆಗೆ ಬರೆ ಕಂಡು ವಿಧಿಪೀಠ। ವಾಸ
ನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ತಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ನಿಜಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯನು॥೨೩॥
ಖಳಜಲಂಧರನೆಂಬವಂ ಪೆಟ್ಟಿ ಸ್ವರ್ಗಮಂ। ಸೆಳೆದು ಕೊಂಡಮರರಿರ್ದ
ಡೆಯು ಭೇದಿಸಲಿಮ್ಮ। ಬಳಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲಿಗೊಡಗೊಂಡು ಬಂದೇಂ ಸುರರ
ಕಾಮ್ಯದೆನೆ ಹರಿಮನದೊಳು॥ ತಿಳಿದಾ ಜಲಂಧರಂ ಹರನಲ್ಲದುಳಿದರಿಂ।
ದಳಿವನಲ್ಲೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೂರಂಕೇಳ್ದು। ತಳುವದಲ್ಲೆಂದು ಹರಿ ಸಕಲ
ಸನ್ನಾಹಮಾಗಿರಲಿತ್ತಲಸುರೇಂದ್ರನು ॥೨೪॥ ಕಾಳೆಗಕೆ ಸಂಹರಿಸಿ
ಕೊಂಡರಸುರರು ಮೊರೆವ। ಕಾಳೆಗಳ ಸನ್ನೆಯಿಂ ಪಣ್ಣಿದಿಭ ಹಯಮ
ರೂ। ಥಾಳೆಗಳು ನಡೆದವಾಸಮಯದೊಳು ಚರನೋರ್ವನೆ ಸುರಪತಿ
ಯೆಡೆಗೆ ಬಂದು॥ ಪೇಳಲೇನಮರಪರ್ಲಾಯನವಗೈದರೆನೆ। ಕೇಳಿಸಂ

ತೋಷದಿಂ ನಿಜಬಲಂಬೆರಸು ಬಳಿ| ಪಾಲನಮರಾವತಿಯ ಪುರದಸಿರಿ
ಯು ನೋಡುತೊಳಪೊಕ್ಕು ಬರುತ್ತಿರ್ದನು ||೩೫|| ಧರಥರದ ಬಾಗಿಲ್ಗ
ಳೋರಣದ ತೋರಣದ| ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೆಸವ ಸೌಧಾಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗಳ|
ಪರಿಖಚಿತ ರತ್ನಗೃಹವೀಧಿಗಳ ವೀದಿಗಳ ಸಂದಣಿಯ ಪೌರಜನದ|| ಚ
ಲಿಸುವ ಪುರಂಧ್ರಿಯರ ನೋಟಗಳ ಬೇಟಗಳ| ಪರಿರಂಜಿಪಖಿಳ ಗಜರಾ
ಜಿಗಳ ವಾಜಿಗಳ| ಪರಿಪರಿಯ ಚೆಲ್ವಗಳ ಸೊಂಪುಗಳ ಪೆಂಪುಗಳ ಸಂಭ್ರ
ಮಂ ಕಂಗೆಸದುದು ||೩೬|| ಆದರದೊಳಾ ಪುರದ ಸೊಬಗ ನೋಡುತ
ರಾಜ ಬೀದಿಯೊಳ್ಬಂದು ಬಳಿಪತಿ ಸುಧರ್ಮೆಯೊಳ್ ತ್ರಿವಿ| ನೋದದಿಂ
ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಪಟೆಗಳಂ ಕರೆದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಜಂಭಗಂದು| ನೋದದಿಂ
ದಂಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಯುಗ್ಗಿವುಂ| ತಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ದುರ್ಗಂಗಳೆಲ್ಲವಂ|
ಭೇದಿಸುತ್ತವಕ ತಾನೆ ಯಮಿ ಟ್ಟು ಗರಿಯುವಸ್ತುಗಳಂ ವಿಚಾರಿಸಿದರು||
ಚರರಾಗ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಜೀಯ ಸುರಪತಿಯು | ಪರಮ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ
ಮಂ ಕೊಂಡು ತಾ ಮಣಿಯು | ನಿಂದೊಯ್ದರೆಂದು ಸುರೆ ಕತೆ ಜಲಂಧರ
ನೆತ್ತ ಪೋದರೆಂದು ವ್ಮ್ರೆಳಿಸಲು|| ಕರಕ ಮಂಡಲ ದಂಡ ಕಾವಿ ಕಾಷಾಂ
ಬರಂ| ಪರಿರಂಜಿಸಲು ಶುಭ್ರ ಜೇಮೂತ ಮಿಳಿಗಿರ್ಪ | ಪರಿಯಂತೆ ನಾ
ರದಂ ಕಲಿಜಲಂಧರನ ಮುಂದಿಳಿದ ನಾಕಾಶದಿಂದಂ ||೩೮|| ಏಳ್ದು ಸಿಂ
ಹಾಸನದಿ ನಾಮುನಿಯ ಚರಣದೊಳು | ಬೀಳ್ದೊಡಾ ಶೇರ್ವಾದ ಪ್ರಾ
ರ್ವಕಂ ನೆಗಪಿ ಬಳಿ | ರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳೊಲ್ದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನಿನ
ಗೇತಕೀ ಚಿಂತೆ ಯೆನಲು|| ಕೇಳ್ದು ನಲ್ಲಿದಿ ವಿಜಮಣಿ ಪೆರಸಿ ಸುರಪಂ
ತೆ| ರಳ್ದ ನಾ ವಲ್ಲಿಗೆಂದರಿಯೆ ವನೆ ನೂರಣಂ| ಪೇಳ್ಟು ನಾ ವೈಕುಂಠದೊಳ್
ಗಿಂದ್ರ ಮುಖ್ಯ ಸುರನಿವಹಮಂ ಕಂಡೆನೆಂದು ||೩೯|| ಆ ನುಡಿಗೆ ಘುಡು
ಘುಡಿಸುತಿಂದ್ರನಂ ಬಂದಿಕ್ಕಿ| ತಾನೆ ಮ್ರ ನೆಣಿಸಿ ಬಾಳ್ವ ಪನೆ ಹರಿಯೆಂ
ದೊಡನೆ | ದಾನವಾಧೀಶ್ವರಂ ಕೂಚು ಮಾಡಿಸಿ ತೆರಳ್ದಂ ಮಹಾವೇಗ
ದಿಂದಂ|| ಸೇನೆ ನಡೆದುದು ವಿಷ್ಣುಲೋಕ ಮಾರ್ಗಂ ಬಿಡದೆ | ದೇಸೆಂಬೆ
ನ್ನೈರಾವು ಸಕಲ ಸನ್ನಾಹದಿಂ| ಯಾನವಾರಿಯ ಪುರಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ
ನದನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ||೪೦|| ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ
ಮಂ| ಸಂತಸಬರದವರೊಲ್ದು ಬರೆದರ್ಗೆ ದ್ರಾ| ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇ
ಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ
ಸಕಲ ಭೋಗಮನ| ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂ
ತುಹರನ ಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ||೪೧||

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೩ ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೧೪ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವರಜಲಂಧರನೊಡನೆ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರುಂ । ಧುರದೊಳಿದಿರಾಗಲವರೆಲ್ಲರಂ ತನ್ನ ನಿಜ । ಪುರಕೆ ಪಿಡಿತಂದು ಸೆರೆಯಿಟ್ಟಖಿಳಲೋಕಂಗಳಂ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ದನು॥

ಪದ॥ ಗರಳಗಳ ಪರಮ ಬಳೆವರಸೋಮಧರ ಭೀಮ । ದುರಿತಹರ ಶರಣವರ ಗಿರಿಜಾಪಹರ ತಾಪ । ಮುರಮಥನನುತ ಕಥನ ಸುರರಕ್ಷ ನತಪಕ್ಷ ಖಲದಕ್ಷಯಾಗಶಿಕ್ಷ । ಪುರವಿಜಯ ನುತವಿಜಯ ಫಣಿಭೂಷ ಜಿತದೋಷ । ಕರಿವೇಷಗಾಳಿನಾಶವ್ಯಧುಭೂಷಗಸ್ತೋಷ । ಗಿರಿಜೇಶ ಭವಪಾಶಹರಹರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಿರಪೇಕ್ಷ ಸಲಹೆಂಮನು॥೧॥ ಕೇಳ್ದನೀವಾರ್ತ್ತೆಯಂ ಹರಿಮುಖಾಟೋಪಮಂ । ತಾಳ್ದನಂದಜಿಳಸೇನಾತತಿಗೆ ಪಯಣಮಂ । ಪೇಳ್ದನಾಗಳು ಸಿಂಹಪೀಠದಿಂ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗಳ ಗಡಣದಿಂದಂ॥ ಏಳ್ದಡೆದಂ ಸಮರಭರನಾಗಿ ಬಳಿಯೊಳುತ್ತೆ । ರಳ್ದಿಭಹಯ ರಥಪದಾತಿಬಹುಕೋಟಿಸುರ । ರಾಳ್ದನಭಟಪ್ರತತಿ ಬೊಮ್ಮನ ಚತುರ್ಬಲಂ ಸಂಗರಳಿ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥೨॥ ಆನೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ತ್ವೈಧಿದವೃತುರಗಸಂ । ತಾನಂಗಳಗಣಿತಂ ನಡೆಗವಿನಿಬರಮುಪಾ । ಸೇನೆಗಳ್ಗಮಿಸಿದವನೇಕಂಗಳನುಪಮವರೂಥಾಳಿ ಕದಲಿತೆಂದು ॥ ಏನೆಂಬೆನೀಹರಿಯ ಸಮರಭರವಂ ಕೇಳ್ದು । ದಾನವಾಧೀಶ್ವರಂ ರೋಷಭೀಷಣನಾಗಿ । ತಾನಿರದೆ ವೈಕುಂಠಪುರಕತಿಸವಿಷಾದದೊಳು ಬರುತಿರ್ದನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೩॥ ಸಂಧಿಸಿದುದಬ್ಬರ್ಲಂಘನಶರಧಿಶರಧಿಗ । ಳ್ಸಂದಿಸುವಮಾಳ್ಕೆಯಂ ಪಡೆತರದ ಗಿರಿಗಿರಿಗ । ಳೊಂದಾಗುವಂತುಭಯಸೈನಿಕದ ಚೂಣಿಗತಾರ್ಗಿದರ್ಥರವಸದೆಳೊಳು॥ ಒಂದೆಸೆಯೊಳೆಚ್ಚಾಡಿದಬಿರ್ಗಳ್ನವ ರ್ಕ್ಕತ್ತ । ನೊಂದೆಸೆಯೊಳಿರಿದಾಡಿಗರ್ಬಳಿಸವರಿಂತು । ಮುಂದುವರಿದಿರಿದಾಡಿಮಡಿವುತಿರ್ದ್ದರ್ಪೇಳಲೇನಂದಿನಾಹವವನು॥೪॥ ಕುದುರೆಗಳ್ಕುದುರೆಗಳೊಳೊತ್ತಿದವು ಮುತ್ತಿದವು । ಮದಗಜವನಾನೆಗಳ್ತಾಂಕಿದವು ನೂಂಕಿದವು । ಪದಚರರ್ಪದಚರರೊಳು ಬಿದರ್ತರು ಬಿದರ್ದ್ದನಾಯುಧಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಅದಟನಿಂ ರಥಿಕರೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ಮ್ಮಾಡಿದ । ರ್ಪ್ರದಮುದದ ಸಮರಮಂ ರಾವುತರ್ಮಾರ್ವೃತೆ । ಸರ್ದೆವಾಡಿದರ್ಘಾತಪ್ರತಿಗಳಿಂ ಬತಿಗಳಿಂದುಭಯಬಲಮೇನೆಂಬೆನು॥೫॥ ಅರಿಮರ್ದ್ದಿವಿಜನಾಯಕರೊಳಿಶಿವಶಿವಮುಪಾ । ವೀರರ್ಕ್ಕೆತಪ್ಪಲ್ಗತಮ್ಮನಗರದಸೂಳೆ । ಗೇರಿಯೊಳ್ಪಂಥಮಂ ನುಡಿದು ನಿಲ್ಲದಮೂಗುಮಾರಿಗಳ್ನೀವಹುದಲಾ ॥ ವಾರಿಜಾಕ್ಷನೆ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬವ್ರೈ । ಕಾರಿಗಳಕರುಳುಗಳ ತೆಗೆಯೆನುತ

ವಿವಿಧಪ್ರಹಾರದಿಂ ಮೂದಲಿಸಿ ಸವರಿದರ್ದಿವಿಜರಂದನುಜರತಿಕೋ
ಪದಿಂದಂ ॥೬॥ ಕಳ್ಗಡಿಕತನದಿಂ ಬಗುಳ್ದೊಡೆಲವೆಲವ್ರೋಕ| ಟ್ಟಾಳ್ಗ
ಳೇ ಕಾಳೆಗಕೆ ನೀವಿಗ ಪೇರೊಡಲ| ಸೀಳ್ಗಳಂತಣಭೂತವೇತಾಳಸಂ
ಕುಲಕೆ ಬಡಿಸುವೆವು ನಿಲ್ಲಿರೆನುತ॥ ಬಾಳ್ಗಳಂ ಜಳಪಿಸುತ ಸುರಭಟರ್ದ
ನುಜರಂ| ಹೊಳ್ಗಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು ಪದಹತಿಯ| ಧೂ
ಳ್ಗಳಿನನಂ ಮುಸುಕೆ ಶುಂಭಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಾದಿಖಳಭಟರ್ಮುಂಕೊಂಡರು
ರಾಕ್ಷಸರಸೇನೆಯೊಳ್ಘೋರೆಘೋರೆಗಳ್ಳೈದುವದ । ನೀಕ್ಷಿಸುತ ದಿವಿಜ
ನಾಯಕರತುಳರೋಷತಾ । ಮ್ರಾಕ್ಷರಾಜೋಣಗರಪಿಂತ್ರಿಕ್ಕುಳಪ
ತಿಗಳಂ ತಡೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ ॥ ಅಕ್ಷಿಗೆಕ್ಕರಿಯೆಂದೆನಲ್ಕೆ ಲಾಹವಲ
ಕ್ಷ್ಯ| ಲಕ್ಷಣಮುಹಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದೆಸವುತಿರಲಾಗ| ಲಕ್ಷೀಣಸತ್ವರೆಚ್ಚಾಡಿ
ದರ್ದೇವಾಸುರರ್ಘೋರಸಂಗರದೊಳು ॥೮॥ ತಡವರುರುಬುವರೊರ್ಕ್ಕೆ
ಸೈರಿಸದೆ ಪಿಂದಕಡಿ| ಯುಡುವರೋರೋರ್ಕ್ಕೆ ಯೊತ್ತುವರೋರ್ಕ್ಕೆ ರಿಪು
ಗಳಂ । ಕಡಿವರೋರೋರ್ಕ್ಕೆ ತಾಗುವರೋರ್ಕ್ಕೆ ತವಕಿಸುವರೋರ್ಕ್ಕೆ
ಸೈರಿಸುವರೋರ್ಕ್ಕೆ ॥ ಬಿಡದೆ ಜತವರದೋರ್ಕ್ಕೆ ಬಿಂಕದಿಂ ಮುಸಗಿ ಬೊ|
ಬ್ಬಿಡುವರೋರೋರ್ವರ್ ಬೀಗುವರೋರ್ವರ್ ಪಂಥಮಂ । ನುಡಿವ
ರೋರೋರ್ಕ್ಕೆ ಖತಿ ಮುಸಗಿ ಕಾದುವರೋರ್ಕ್ಕೆ ದೇವಾಸುರರ್ಧುರದೊ
ಳು ॥೯॥ ಕರದಖಂಡೆಯದಭೀಕರಭಟರ್ಮ್ಮೂದಲಿಸಿ । ಕಟಕರಗುಪೆ
ಗೆಗಳಂ ಕಚಮುತ್ಕಾರದಿಂ । ಕರಮುರುಬಿತರು ಬಿಪೊಕ್ಕಾವರಿಸಿ ಇ
ರಿದರಿದು ಕರಚರಣಮಂ ಖಂಡಿಸೆ| ಹರಣವಾಸೆಯನುಳಿದು ಸನದೋ
ಡುವ ಹಿತವೋ । ಹರದೊಳಗೆ ಬೇಸಬೇಸರದೆ ದೆಸೆಣಸಿಸಂ | ಸ
ರಣಕಾಲಾಗಕಾಲಸರಣಕೋಪದೊಳಿರಿವ ಸರಸನೇಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ
ನು ॥೧೦॥ ಇರಿವ ದನಿ ಕರೆವ ಕೋಳಾಸಳಂ ಪೆಗೆಗಳಂ । ಮುರಿವ ಬೊ
ಬ್ಬಾಟ ಮೊತ್ತವ ಕಡುಪು ಮೂದಲೆಗೆ| ಮುರುಕಿಸುವ ಬುಬ್ಬ ವಂಚಿ
ಪಲಾಗು ತವಕಿಸುವ ಚಿತ್ತವಾರ್ಭಟಿಸುವ ಘಟು| ಮುರಿದು ದಮು ರಾ
ಸುರರ ಘಟ್ಟನೊಳ್ಬಿಡದೆ ಕುರಿ| ದರಿದ ಪೆಣಗಳ ಮೂಳೆಗಳ ಬಸಿಯು ಮಿ
ದುಳ ಜುರು । ಮುರಿಪ ಪೊಸನೆತ್ತರಿನ ಪೊಳೆಯ ಮುಳ್ಳದೆ ಕಾಣೆನಾರ
ಣಾಂಕಣದೆಡೆಯೊಳು ॥೧೧॥ ಕೋಟೆಯೊಳಗಿರ್ದು ಕಾದುವ ಡಂಜನಡು
ವಿರುಳು । ಕೋಟಲೆಯೊಳೋಡಿದವರಿದಿರಾಗಿ ಖಳರಪ್ಪೊ | ಯ್ದಾ
ಟಮಂ ಸೈರಿಸದೆ ಬೆಂಗೊಟ್ಟು ಮುರರಿಂದ್ರಂ ಕಾಣುತೆಂ ಮುಭಟರ ॥ ಪ್ರೋ
ಟಮಂ ಕಂಡಿರೇ ಕವಿವ ದಾನವರ ಬೊ । ಬ್ಬಾಟಮಂ ಕಂಡಿರೇ ನೀವೆನ
ಲ್ಮಾತ್ರ ಧವಂ| ತೋಟಯಿಂದನುಜೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಸಗಬೇಕೆನುತೆ ನೂಂ

ಕಿದಂ ಮಣಿರಥವನು ||೧೨|| ಬಿಡುಗಣರಾಳ್ಗಳಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿದನು ಜಾರಿ| ನಡೆವುದಂ ಕಂಡು ಕಾದುವ ದೈತ್ಯನಾಯಕರ್| ಸೆಡೆದೋಡಿ ಕಲಿ ಜಲಂಧರನ ಮರೆಯಂ ಪೊಗಲ್ಕವನಾಕ್ಷಣಂ ಕನಲ್ದು || ನುಡಿದನೀತಂ ವಿಷ್ಣವೆ ಎನ್ನೊಳಿಂದು ತಾಂ| ತೊಡಕಲ್ಕೈತರ್ಪನೋ ಲೇಸೆನುತ ಚಾಪಮಂ| ಮಿಡಿಗುರಥಮಂ ನಡಿಸೆ ಶಾರ್ಙ್ಗಮಂ ಜೇಗೈದು ಕಮಲಾಕ್ಷನಿಂತೆಂದನು||೧೩|| ಈಸುದಿನವೆನ್ನೊಡನೆ ಕಾಳಗದೊಳಿದಿರಾಗಿ| ಘಾಸಿಯಾಗದ ದೈತ್ಯರಿಲ್ಲ ದನುಜಾರಿಯೆಂ| ಬೀಸಘಾಟದ ಪೆಸರನರಿದು ನೀಂ ಬಂದು ದರ್ಪಾನಕ್ಕೆ ತಪ್ಪೇ ಸಹಜವು || ಹೊಸಕವನಾಡದಿರು ನಿನ್ನ ಪೆಸರಾವುದಾ| ನಾಸನಾವೆಡೆ ಪೇಳ್ವುದೆನೆ ದನುಜಪತಿ ಮುಂದ| ಹಾಸದಿಂ ನುಡಿದನಬುಜಾಯತಾಂಬಕನೆಂದ ಮಾತಿಗಿದಿರುತ್ತರವನು||೧೪|| ದಾನವಾರಾತಿಯೆಂದೆಂಬ ಗುಣನಾಮದಿಂ, ನೀನಿರ್ಪುದಂ ಕೇಳ್ದು ದಂಬಿಡಿಪ ಭರವಸದಿ| ನಾನೈದಿದೆಂ ಜಲಂಧರನೆಂಬುದೆನ್ನ ಪೆಸರಾ ಸಂಜ್ಞೆನುತ್ಪತ್ತನಂ| ಈ ನಿಳಿಂಪೇಶನಂ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡರುಹೆ| ಗಾನರಸನಾಷಧಿಯನೆನುತ ಸತ್ತಂಬಿನಿಂ| ದಾನವಾರಿಯನೆಸೆಯಲದೆ ತೊಳೆವ ತಡೆಗಡಿದು ಕಾಮಪಿತನಿಂತೆಂದನು ||೧೫|| ಅಗಿರ್ನಿತುಗುಣಮುಂಟು ನಿನ್ನಂತೆ ಬಡಸುರತ| ದುರ್ಗಮಂ ಕೊಂಡವರ ಪಟ್ಟಿತೊಡೆ ನೀಂ ಜಗದೊಳಗರ್ಳನೆ ನಾಡಬನಮೇಲೆ ಕವಿತೈ ತಪ್ಪು ಕಡಲ ನೀಂ ಕ್ಷಿಂ ನಬರವು|| ಮಾರ್ಗಮುಗ್ಗರಿಯದೈ ಕಂಗೊಡಂ ನಾಂ ತೆಟ್ಟ| ಮಾರ್ಗಣಮನಿಳಿಪುವೆಂ ಪೋಗು ಪೋಗದೊಡೆ ಕೆಂ| ನೀರ್ಗಳೊಳ್ ಕುಳಿಗೆ ಸಂವರಿಸಿಕೊತ್ರೈನುತ್ತೈಗು ಬಾಣನಿಂ ಸರಿಯೆಸ್ತನು||೧೬|| ನೊಂದನಸುರಂ ಘಾಯದಿಂ ಘಾಯದಿಂ ನೊಂದ| ಪಂಬಿಯುಂ ತಾಂ ಪ್ರಟಿಸಿ ಸರಂದಂಬುಗಳ| ನಂದವಂ ಪಸರಿಸಿದನುಬ್ಬಿನಿಂದೊಂದೊಂದರೊಳ್ ಕ್ರಮನಾಲ್ಕ್ ಗು ನೂರು|| ಮುಂದೆ ಸಾಸಿರ ಲಕ್ಷಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳೊಳ್| ರವಿಂದನಾಭನನೆಸ್ಪನಾತನೀ ಪರಿಗಣನೆ | ಗೊಂದೆರಳ್ಕ್ರ ಡಿಯ ಧಿಕವೆಂಬಂತೆ ಕರೆದ ಸಂಬಿನ ಮಳೆಯನಾಕ್ಷಣದೊಳು ||೧೭|| ಕವಿದವಿಟ್ಟಣಿಸಿದವು ನೊಂಕಿದವು ತಾಂಕಿದವು| ಜವಗೆಡಿಸಿ ಸೇನೆಯಂ ಮುತ್ತಿದವು ಕುತ್ತಿದವು| ರವಿರಥ ತುರಂಗಮಂ ಚುರ್ಚಿದವು ಕರ್ಚಿದವು ತಮತಮಗೆ ತಾರಕಿಯನು || ಬವಣೆಯಿಂದಂಬರದೊಳುರ್ಬಿದವು ಪರ್ಬಿದವು| ಘನಸಂಗಳನಿತರೋಳ್ಪತ್ತಿದವು ಸುತ್ತಿದವು | ಹವಣಿಸುವಡರಿದೆನಿಸಿ ಕೆಡಪಿದವು ಮಡಪಿದವಸುರಭಟರ ಬಾಣಂಗಳು||೧೮|| ಎಟ್ಟಂಬನೊಡನೊಡನೆ ಕತ್ತರಿಸುವರ್ಬಳಿ| ಕೆಟ್ಟು ಬೊಬ್ಬಿರುವರೋರೋರ್ವರ ರಥಂಗಳಂ| ಕೊಟ್ಟುವರೊಪ್ಪಸ

ಷ್ಟಿಂ

ರಥವೊಳ್ಕೈದು ವಘೋರ್ಗಯದಿಂ ಮೂರ್ಛೆವೆರ್ಚೆ ತರಿಪರು॥ ಮುಚ್ಚು
ನೋರ್ಗಯ್ಯರಶ್ವಧ್ವಜವನೊವ್ವೊವ್ವ। ಮುಚ್ಚು ವಘೋರ್ಗಯಘಾಯ
ಕೆರಣಾವೇಶದಿಂ। ನಿಟ್ಟಟವದಕಟ್ಟಿಗಳೆಚ್ಚಾಡಿದರು ಹರಿಜಲಂಧರರಂದು
ಸಂಗರದೊಳು ॥೧೯॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳೆಚ್ಚರನೆಸುವಂತಚ್ಚರಂಗಳಂಚೆ
ಕ್ರಿಕತ್ತರಿಸುತೆಸುವಂ ಹರಿಯುಬಾಣವುನ। ನುಕ್ರಮದೊಳಾಖ
ಳಂತರಿದೆಸುವನಾಗಳೇಖಂಡಿಸುವನಬುಜಾಕ್ಷನು ॥ ಈಕ್ರಮದೊ
ಳೆಚ್ಚಾಡುತಿರಲೊಂದುಬಾಣದಿನ। ತಿಕ್ರಮಿಸಿಹರಿಯೆಸಲ್ದನುಜನಂ
ದಾಕಾಶ। ಚಕ್ರದೊಳುರಥವೆರಸಿಹಾರಿದಂಕೇರಿದಂಕೋಪದಿಂಬೊ
ಬ್ಬಿರಿವುತ॥೨೦॥ ಸಾಹಸವನೇನೆಂಬೆನಾಗಸಕಡದುರ್ಗವು। ತ್ತಾಹ
ರಿಯುನಸುರನೊಂದಂಬಿಂದೆಸೆಯೆಬಳಿ। ಕ್ಕೇಹರಿವರೂಥವುಂಬೆರಸಿ
ಗಗನಕ್ಕೈದಲೋರ್ವರುಂಧರೆಗಿಳಿಯುದೆ॥ ಆಹೊಳೆವತೇರ್ಕಿಂಚುಬಿ
ಲ್ಲವನಿವೊಳಗತವ। ದೇಹರುಚಿಗಳ್ಪ್ರಳಯವೇಘವೆನಲೆಸವಸರ।
ಳೊಹಿಸಲ್ಕಡೆಗಾಲವಳಿಯಾಗಳೆಚ್ಚಾಡುತಗ್ರದನೇವೇಳ್ವನು॥೨೧
ಅಂಬರದೊಳೊವ್ವೊವ್ವ ಕಾಗುವರ್ಧರೆಗಿಳಿವ। ತಂಬಿಡದೆಸೆಣಸು
ವರ್ದರೆಯೊಳೋರ್ವರ್ಗಗನ। ಮುಂಬರಿಯು ತೋರ್ವರಿರದೆಚ್ಚಾಡು
ವರ್ಧರೆಯೊಳಿರದೆಸವರೊವ್ವೊವ್ವ॥ ಎಂಬುದೇನಾಜಲಂಧರ
ಸತುಳರೋಷದಿಂ। ದಂಬಳಿಕಮೂಡಿಗೆಯೊಳಾಗ್ರರಸಿಪಾವಕಕ।
ಳಂಬಮಂಪ್ರಾಡಿತೆಗದೆಚ್ಚನೀರೇಳ್ಗೆಂಗಿಂಶಿಖಿಯುಸವಿದುತ್ತಾಗಲು॥೨೨
ಎರಡುಬಲದಾಸ್ಯಮುಂಕಂದಿದವುಕುಂದಿದವು। ಕರಿತುರಗಮುರಿ
ಯೊಳೊಲಾಡಿದವುಬಾಡಿದವು। ಪರಿವತೇರ್ಗಳ್ಬೆಂದುಮುಗ್ಗಿದವು
ತಗ್ಗಿದವುಪಟುಭಟವಕ್ತ್ರ್ಯಯುಗಂಗಳು॥ ಸುರರಸರುಷಂಗಳುಂತಾಗಿದ
ವು ಬೀಗಿದವು ಕರವಾಯುಧಂಗಳುಂಕರಗಿದವುಕೊರಗಿದವು। ಹರಿಗೆ
ಹಲಗೆಗಳುರಿಗುಪಾರಿದವುಕೀರಿದವ್ವೆಸೆಗಳಿಯುಂಭೂತಂಗಳು॥೨೩॥
ಕಂಡಾಜಲಂಧರನಚಾಪದಿಂದೈತಪ್ಪ। ಚಂಡಶಿಖಿಬಾಣಮುಂಶರಧಿ
ಯಿಂದುಗಿದುಕೋ। ದಂಡದೋಳ್ತೊಡಿಸಿವರುಣಾಸ್ತ್ರಮುಂನಿಜಸೇನೆ
ಗಭಯಕರವುಂತೋರುತ॥ ಪ್ರಂಡರೀಕಾಕ್ಷನೆಸೆತುಂಬಿದುದುವಾ
ರಿರಣ। ಮಂಡಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂನೀರಾಟವಾಡಿದವು। ಶುಂಡಾಲತು
ರಗಸಂದೋಹಂಗಳಾಕ್ಷಣಂಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯೆಸು ॥೨೪॥ ಕೆರಳುರಗ
ಬಾಣದಿಂಖಳನೆಸಲ್ಮನ್ಮಥವಂ। ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂತರಿದನಬ್ರಿಬಾಣದಿನೆ
ಸ।ಲ್ವರವಜ್ರವಿಶಿಖದಿಂಖಂಡಿಸಿದನಿನಕಳಂಬದಿಸಂಧಕಾರ ಶರವುಂ॥
ಪರಿಹರಿಸಿದಂಹರಿಬಳಿಕಾಹಕಾಸ್ತ್ರದಿನೆಸ। ಲ್ಮರುತಾಸ್ತ್ರದಿಂದದಂತೊಲ

ಗಿಸಿ ಜಲಂಧರನ । ಕರದ ಕಾರ್ಮುಕವ ನಿಕ್ಕಡಿ ಮಾಡಿ ಸೂತ ರಥ ತು
ರಗಗಳ ಖಂಡಿಸಿದನು ॥ ೧೫ ॥ ತುರಗ ರಥ ಸಾರಥಿಗಳಂ ತುಂಡಿಸಲ್ಕೋಪ|
ಭರಿತ ಮಾನಸನಾಗಿ ಕಾಯ್ದ ಕೇಸರಿಯಂತೆ । ಭರದಿನಾರ್ಭಟಿಸಿದೇ
ವಾಸುರ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತಿರೆ ಪಾಯ್ದ ಹರಿಯು ॥ ವರವರೂಥವ
ನೆತ್ತಿ ಕರಯುಗುಳದಿಂ ನಭಕೆ| ತಿರುಪಿಡಲ್ ನಿಡು ಬೊಗರಿಯಂತೆ ಹರಿನ
ಭದಿಂದೆ| ಧರೆಗಿಳಿದು ಪೊಸ ರಥದೊಳೈತರಲ್ಕಗುಳ್ಕಟ್ಟು ಬಳನಿರದೆ ಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದನು ॥ ೧೬ ॥ ಅಡರುವನು ಹರಿವೊಂದು ತೇರನಸುರಂಕನ| [illegible]
ಡುವನದನಿಂ ತುಟಪ್ಪುತೊತ್ತೆಂದು ಸೂಳ್ಕರಂ| ಬಿಡದೆ ಚೆಣೆಕಲ್ಲಾಡುವಂ
ತುಟಂ ಮಾಳೆಗಳನೊಗಗಿ ನಿಂದಾಡುವಂತೆ ॥ ಇಡುವ ಬಿಡುವುರುಚ
ಮತ್ಕೃತಿ ನೋಡುತಿಪ್ಪರಡು ಪಡೆಗಗೋಚರವೆನಲು ಕೂಡೆ ಕವ
ಲಾಂಟಕಂ । ಕಡುನೊಂದು ಕೋಪೋದ್ರೇಕಗದೆಯನುರು ತುಡುಕಿ
ಬಳಪತಿಯೊಳಿಂತೆಂದನು ॥ ೧೭ ॥ ಭಾರಣೆಯ ವಿನ್ಯಾಸಮಂ ಸಮರದೊ
ಳ್ತೋರದೊಡೆ| ಧೀರರೇಂ ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಮಧುಕೈಟಭಾರ್ಯಾಸಿಳ ವೀರ
ರಂ ಸದೆದು ದೀಗದೆಯುದರ ಸವಿಯು ನೀ ಸೋಮ್ಯಯುಂ ಕಂಡಪಯುಲಾ ॥
ಪಾರದೆಡಬಲ ಸನ್ನುತ ಗದಾದಂಡದಿಂ । ದೀರಣದೊಳಿರಿದಾಗ ಕಾ
ಣ ಬಸುದುಭಯ ಬಲ| ವೀರ ಪ್ರವೀಣತೆಯನೆನುತೆ ಹರಿನುಡಿಯ ಲಾ
ಬಳನಿರದೆ ಗದೆಗೊಂಡನು ॥ ೧೮ ॥ ಕಸ್ತೂರಿ ಜವಾಜಿ ಕುಂಕುಮಾದಿ
ಯಾಗಿಸಸ । ಮಸ್ತ ಪರಿಮಳವನುಂಪಿಟ್ಟು ಮುಬುಕ ಮೊಲವಿ । ಸ್ವಸ್ತ್ರ
ಕ ಪೂರ್ವರ ತಾಂಬೂಲಶೋಭಿತರಾಗಿ ಬಿಗಿದಿಗಳಂ ತಿರುಪುತ ॥ ಮಸ್ತ
ಕದ ಮಣಿ ಮಕುಟ ದೊಲಕುಗಳ ಭೂಷಣಗ| ಳಸ್ತ್ರಗಳ ಹರಿ ಜಲಂಧರ
ರಾಗರಾಗದಿಂ । ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಮಾರಣರಂಗದೊಳು ನೋಳ್ಪಗೆ ಬೀರಿ
ದಕಾರ್ತಿ ತುಕನನು ॥ ೧೯ ॥ ಉಲಿವಿನಡುವುದಂ ಸಾರ್ವ ಮೆಸೆವ ತೋ
ಳ್ಗಂಕುಳಂ| ಮುಡುವ್ರಕೊಂಡಲಾನನಂ ಬಿರು ಮಣಿಮಕುಟಂಗ| ಳಿದೆ
ಯಾಭಿಡಿಗಪ್ರಭಯ ವೀರರಗದಾದಂಡಯುಗಳಂಗಳಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥
ಅಡಗದಾವೇಶ ಮುಬ್ಬರಿಸಮುದಪೊಡನೆಪ್ಪು| ಗೂಡದ ವಂಚನೆ ಪೊ
ಯ್ವಕೈಚಳಕಗಳ ನೋಳ್ಪ| ಪಡೆಯುಂಡ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ಯಮಂ ಮಾಡಿ ಪೊ
ಯ್ದಾಡಿದ ಕೈಗಳಾಹವದೊಳು ॥ ೨೦ ॥ ಇಂತು ನಾನಾಕುಶಲದೊಳು
ಗದಾಯುದ್ಧದಿಂ| ದಂತ ನಗೆಗೆಲವುಗಾಣದೆ ಮುಹಾ ವಿಷಣ್ಣವತ್ತಿ| ಚಿಂತಿ
ಸುತ ಕಲಿ ಜಲಂಧರನೊಳಂದಗ್ಗಳಿಕೆ ತಗ್ಗೆ ಭುಜಸತ್ವದಿಂದಂ ॥ ನಿಂತು
ನೀಂ ಮುಲ್ಲಗಾಳಗದೊಳೆನಗಿದಿರಾಗ| ಲಂತಾಗ ಕಾಣ ಬಹುದೆನೆ ಬಳಂ
ವಸು ನಗುತ| ತಾಂ ತಡೆಯದಾಗದೆಯನುಳಿದು ತೋಳ್ಳೊಯ್ಯುತಂ

ಪೊಡೆಯುಲಿರಗಿಂತೆಂದನು॥೨೧॥ ಪಕ್ಷಿವಾಹನವೃಥಾಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧ ದೊಳುಕಾ। ಲಕ್ಷೇಪವೇಕೆಬಾರೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದುಕಮ। ಲಾಕ್ಷಂಗೆಕೈಗೊಟ್ಟನಸುರಪತಿದಿಗ್ಗಜಂದಿಗ್ಗಜಕೆಕೈಗೊಡುವೊಲು॥ ಕಕ್ಷಕಂಧರಭುಜದ್ವಯಪಾರ್ಶ್ವಕಟಿಮಧ್ಯ। ವಕ್ಷಸ್ಸುಜಾನುಜಂಘೋರುಗುಲ್ಫಾಂಘ್ರಿಗಳೊ। ಆಕ್ಷಣಂಪಿಡಿವಬಿಡಿಸುವಬಿನ್ನಣಂಗಳವರೀರ್ವರೊಳುಸೊಗಯಿಸಿದವು॥೨೨॥ ಸಿಕ್ಕನಂಹರಿಯೊಮ್ಮೆಯೊರ್ಮೆಖಳಪತಿಹರಿಯು। ಡೊಕ್ಕರಕ್ಕೊಳಗಪ್ಪನೊರ್ಮೆವಂಚಿಸುತಮೊಳೆ। ಪೊಕ್ಕುಹರಿಯಂಪಿಡಿವನೊಮ್ಮೆಮಿಂಚಿಹೊಳೆವಂದದಿಂ। ರಕ್ಕಸಂಜುಣುಗುವಂಪೇಳಲೇನೀರ್ವರಬ। ಲಕ್ಕೀರ್ವರುರವಣೆಗೆಯಾರ್ವರಚಮತ್ಕಾರಕೀರ್ವರೇಸಾಟಿಯೆನಲು॥೨೩॥ ಕರವಳೆಯುದಿಂದೆಬಂಧಿಸುವತಳಹತ್ತಿಬಿಂ। ದುರವಣಿಪಮಿಗೆದುವಂಗುಲದಲೊತ್ತುವಮೇಲೆ। ವರಶಿರೋವಳೆಯುದಿಂಶಿಕ್ಕಿಪರ್ತ್ತೋರಹತ್ತಿದಿತವಕದಿಂಹಿಡಿವರು॥ ಉರಗಬಂಧನದಿಂದಮೊತ್ತುವಸಘಾಟಮಾ। ಹರಿಜಲಂಧರರೊಳತಿಪಿರಿದಾಗಿಖಳನಿರದೆ। ಹರಿಯನೊಳಪೊಕ್ಕುಹಿಡಿದಂತನ್ನಭುಜಸತ್ವದಿಂದಲದನೇನೆಂಬೆನು ॥೨೪॥ ಬೀಸಿಬಿಡೆಮಾಧವಂಭೂತಳಕೆಬಿದ್ದುಮಿಗೆ। ಘಾಸಿಯಾದಂದೇಹಬಲಮುಳಿದುದುರೆಮನದ। ಮಾಸಿಪ್ಪೈಸರಮಾಯುತ್ತಿಗೆಲ್ವಾಸೆಯುಡಗಿತಾಲಸ್ಯವೆಡೆಗೊಂಡುದಾಗ॥ ಮಾಸಮಾಗ್ಯಮುರತತ್ತಿಯುಳ್ಕುತಿರ್ದ್ದುದುಪೀತ। ಮಾಸನೊಂದಾನೊಂದುಪಾಯದಿಂದಂಮುಂದ। ಪಾಸದಿಂನಾಕೆ ಜಲಂಧರನಕೊಡೆವಿನಯೊಕ್ತಿಯಿಂದಿಂತೆಂದನು ॥೨೫॥ ಮುಷ್ಟಿದೇಂದೈತ್ಯಪತಿನಿನ್ನಯುಪರಾಕ್ರಮಕೆ। ನಿಷ್ಕಟದವರವದೇಂಕೇಳೆನೆಖಳಂನಗುತೆ। ಕುಟ್ಟಿತದೆಗರುವಮಧುಕೈಟಭಾದ್ಯರಗೆಲ್ದತೆರನಲ್ಲಮಾಗನೀನು॥ ಮುಷ್ಟಿದೊಡೆಲೇಸುನಿನ್ನರಸಿಸಹಿತೆಮ್ಮನಯೊ। ಳೊಚ್ಚುತಂಬಂದುಸೆರಯುರಿಯೆನಲ್ಕೇಳ್ದುಬಳಿ। ಕಚ್ಯುತಂಖಳನಿಮಂಜಿಡುವನಲ್ಲೆಂದುನಿರ್ಧರಿಸಿದಂಮನದೊಳೆಂದು ॥೨೬॥ ಇಂತೆಂದುಕಳಿಜಲಂಧರನೆಂದವಸೂತಿಗಾ। ಕಂತುಪಿತಕಮಲೆಯಂಕೈಕೊಂಡುಖಳನರಥ। ಮಂತಡೆಯುದೇರಿದರ್ಕಮಲಾಸನೇಂದ್ರಾದಿಸಕಲಬೃಂದಾರಕರನು॥ ಸಂತೋಷದಿಂಪಿಡಿದುಕೊಂಡುಜಯದುಬ್ಬಿನಿಂ। ತಾಂತಿರುಗಿದಂತನ್ನಪಟ್ಟಣಕೆನಾನಾದಿ। ಗಂತಮಂವಾದ್ಯರವಮುಳ್ಕಿರಿಯೆನಿಖಿಳಸೇನಾತತಿಯುಗಡಣದಿಂದಂ ॥೨೭॥ ಗುಡಿತೋರಣದರಚನೆಯಿಂದೊಡನೆಕಳಶಕ। ನ್ನಡಿವಿಡಿದುಬಾಲೆಯರಸಾಲ್ಗಳಿಂದಳಮನೆಗೆ। ಸಡಗರದೊಳೈ

ತಂದು ಸಿರಿವೆರಸಿ ಹರಿಯನೊಂದರಮನೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥ ಬಿಡದೆಳ
ತಕೋಟಿರಕ್ಕಸರ ಶಾವಲನಿಕ್ಕಿ । ಜಡಜಭವ ದಿವಿಜೇಂದ್ರಮುಖ್ಯ
ಸುರರಂ ಕರದು । ನುಡಿದನೆಲ್ಲರು ಮುನ್ನ ಸೇವೆಯಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ
ಯೆನಲು ಕೈಕೊಂಡರು ॥೩೮॥ ಕಮಲಜಂ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯನೀವನ
ಸುರಂಗೆ । ಸುಮನೋಧಿಪತಿಮುಖ್ಯ ಸಕಲಬೃಂದಾರಕರ್ । ತಮ
ತಮಗೆ ಪೇಳ್ದೊಳಿಗಂಗಳಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಳೆಸಚಿತ್ತವರಿದು ॥ ಕ್ರ
ಮದೊಳಿರ್ಪ್ಪರ್ಕ್ಕೈವನ ಕೈಲಾಸವೊಂದಲ್ಲ। ದಮರಾರಿಮುಕ್ಕ ಭೂಸ್ವರ್ಗ
ಪಾತಾಳಲೋಕ। ಕಮನೆಲ್ಲಮಂ ವಶಂಗೆಯ್ದು ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದೆ ಬಾ
ಳುತ್ತಿರ್ದನು ॥೩೯॥ ಇಂತು ಮೂರರ್ಬ್ಬದಬ್ದಿಂ ಸಕಲಲೋಕಮಂ।
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲು ಸಕಲಸುರ। ಸಂತತಿಗಳತಿಚಿಂತೆಯಿಂ
ದೆ ಹರಿಯಜರೊಳೊಂಟನಗುಪ್ತದಿಂ ಯೋಚಿಸಿ॥ ಎಂತು ತಾಳ್ದಪೆವೀ
ತನಲಿಯುನಿವನೈಶ್ವರ್ಯ । ಕಂತುಮಂ ಕಾಣೆವ್ವ ಸೋರ್ಗಿ ಪೇಳ್ವೆ
ವಾ। ಕಂತುಹರಗಾತನಿಂ ಹರಿಯುದೊಡೆಮುರಣಮೇ ಮಾರ್ಗ್ಗಧನವೆ
ಮಗೆಂದರು ॥೪೦॥ ಈತೆರದೊಳಜಹರೀಂದ್ರಾದಿಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ।
ಮಾತುಡಿಕೊಂಡೊಂದು ದಿನಂ ರಾತ್ರಿಯೊಳು ಸುರ। ವ್ರಾತಮಂ ಬೆರ
ಸುರಕ್ಕಸರರಿಯದಂತತಿ ರಹಸ್ಯದಿಂದೈದೆ ಬಂದು॥ ಸಾತಿಶಯವಾದ
ಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಯಂ ಪ್ರೊಕ್ಕು। ಭೂತನಾಥಂಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಲತಿ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಗಭವನವರಂ ನೋಡಿ ಬಂದುದೇನೆನುತ ಹರಿಯಂ ಕೇಳ್ದ
ನು॥೪೧॥ ಎಲೆ ಮಹಾದೇವ ಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸೋರ್ವ । ಖಳಜಲಂ
ಧರನೆಂಬವಂ ಪೆಚ್ಚಿ ಸಾವಿರ್ದ। ಸ್ತ್ರೊಳಲುಗಳ ಬಿಡದೆ ಸಾಟಿಸಿ ಸಮಸ್ತರನಿ
ರದೆ ಪಿಡಿದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ತನ್ನ॥ ನಿಳೆಯದೊಳು ಸೆರೆಗೈಯೆ ಬಿಟ್ಟೋ
ಡಿ ಶಿವ ಸಿಂಮ । ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆವು ಕಾವುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲ್ಕ । ತಿಳಿ
ದಾ ಜಲಂಧರನ ಸಂಹರಿಪೆನಂಜಬೇಡೆಂದು ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತನು ॥೪೨॥
ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರದವ ಗೋಣೀ
ಬದಗರ್ಥವಾ । ಗ್ರಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದಗೆ ಪಠಿಸಿದವಗೆ ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂ ಕೇಳ್ದವಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ।
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೩॥

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೪ ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೧೫ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ವರಜಲಂಧರನ ತುಳ ಗರ್ವದಿಂ ಕೈಲಾಸ । ಪುರಕೆ

ಧಾಳಿಯನಿಡೆ ಶಿವಂ ಕೇಳ್ದು ಕೋಪದಿಂ । ಧುರದೊಳಾತನ ಶಿರ
ವನರಿದವನ ಜೀವವಂ ಪಣೆಗಂಣೊಳಡಗಿಸಿದನು

ಪದ॥ ಶಕ್ರಪಂಕಜಜಾತಚಕ್ರಧರವಿನುತಪಾ। ದಾಕ್ರಾಂತಲೋಕಘನವಿಕ್ರಮಾಮ್ನಾಯವ್ಯ। ತಿಕ್ರಮಚರಿತ್ರದಕ್ಷಕ್ರತುವಿನಾಶವಿಲಯಕ್ರೋಧವರವಿನೋದ॥ ಚಕ್ರಪ್ರಜಾಭರಣಶಕ್ರಭವವರದಸ। ವ್ಯಕ್ರಲಪಾಪಾಂಗಲೀಲಾಕ್ರಮವಿಲಾಸಖಳ । ಶುಕ್ರಶಿಷ್ಯಪ್ರಳಯಶುಕ್ರಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ರಕ್ಷಿಸು ಜಗವನು॥೧॥ ರಾಮ ಕೇಳಿತ್ತಲು ಜಲಂಧರಂ ಮರುದಿನಂ। ರಾಮಣೀಯಾಸ್ಥಾನದೊಳು ಸಕಲರಾಕ್ಷಸಸ್ತೋಮವೆರಸೋಲಗದೊಳಿರುತಿರ್ದು ಕೂಡೆ ನಿರ್ಜರರಸುಳುವಂ ಕಾಣದೆ॥ ಭೀಮರೂಪಾಗಿ ದೂತರನಟ್ಟಲವರರಿದು । ತಾಮರಸನಯನಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರರಿರುತಿರ್ಪ। ಧಾಮಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಶೂನ್ಯಮೆನೆ ಕೇಳಿ ಘುಡುಘುಡಿಸಿದಂ ಖಳರಾಜನು ॥೨॥ ನಾಕನರಲೋಕಪಾತಾಳಗಗಳೊಳಿನ್ನಾಣ್ಮೆ। ಯಾ ಕಪಟದಿವಿಜರಂ ಮರೆಗೊಳಿಸಿಕೊಂಬನೆಂ। ಬಾಕೆವಾಳೆರನೋರ್ವರಂ ಕಾಣೆನಿವರೆತ್ತ ಪೋದರೆಂದಸುರಗುರುವಂ ॥ ಆಕಲಿಜಲಂಧರಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಕೆಮುದುಳೆ । ಲೋಕನಾಯಕನಾ ಸಕಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗ। ಭರ್ಗಹರನ ಶಿವನ ಶಂಕರನ ಮರೆಪೊಕ್ಕರೆನೆ ದೈತ್ಯಪತಿಯುರಿದೆದ್ದನು॥೩॥ ಸೋಜಿಗವನಾಲಿಸಿದೆನೀಗ ನಾನಾಲೋಕ। ರಾಜಗಧಿಪತಿಯೊಬ್ಬನುಂಟೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯುಂ । ಮಾಜುವರೆಯಾನಲ್ಲದಿಂನೊಬ್ಬಲೋಕನಾಯಕನಿಲ್ಲವೆಂದಿನ್ನೆಗಂ॥ ಆಜಿಯಂ ಮಾಣ್ದುದರ್ಗನೈಸೆ ಬರಲಖಿಳಕರಿ। ವಾಜಿರಥಭಟರೆನುತ ಸಿಂಹಪೀಠದಿಯಸುರ। ರಾಜನೆದ್ದಂ ಹರವಿರೋಧಮನುಚಿತವೆಂಬ ಗುರುವಚನಮಂ ಬಗೆಯದೆ॥೪॥ ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟುದು ರಜತಶೈಲಕಂದಸುರಜನ। ಪಾಲಕನ ದಂಡು ತದ್ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳ್ದೊಡನೆ। ಗೂಳೆಯಂದೆಗದುದಲ್ಲಿಯ ಜನಂ ಕೈಲಾಸಶಾಗಬಹು ಬೇಗದಿಂದಂ॥ ಆಲಿಸಿದನಿವರದೂರಂ ಜಲಂಧರನೊಡನೆ। ಕಾಳಗಂ ನಮಗೆಂದು ಶಂಕರಂ ನಂಟಿಯೋ । ಳ್ವೇಳಲಾತಂ ಹರನಕಟಕದೊಳು ಪೊಯ್ಸಿದಂ ಡಂಗುರವನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೫॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧ ರಾಮ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಂ ಶಂಕರಂ। ಕಲಹಸನ್ನಹಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬಲನಡೆದೊಳು ಶಿವವೇದಾವಳಿಯ ಘೋಷದಿಂ ವೃಷಪತಿಯನೇರಿ ಗಣಕುಲಮಾಗಳು॥ ಬಳಸಿಬರಲಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ತಂತಮ್ಮ। ಬಲವೆರಸಿ ಬೆಂಸೊಳ್ಳೈತರೆ ವಾದ್ಯಘೋಷಣದ। ಕಳಕಳಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಿಡಿಯೆ ಶಂಭು ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಿಂದಿಳಿದನು॥೬॥ ದಿಕ್ಕರಿಗಳಂತೈದುತಿರ್ಪಾನೆಗಳ

ಘಟಿಗೆ| ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲಂಬರಕೆ ಚುಂಬಿಸುವ ಪೊಸಪೊನ್ನ | ಪೆಕ್ಕರಕ್ಕೆಯು
ಱಯಾಳಿಗಗಣನೆಯಿಲ್ಲಮುನ್ನತಮಣಿರಥಪ್ರತತಿಯು|| ಠಕ್ಕೆಗಳ್ಗವ
ಧಿಯುಮಿಲ್ಲ ಕಡುಗಲಿಪಾಯ್ದ| ಳೆಕ್ಕಕಡೆಯಿಲ್ಲಧೊರೆಧೊರೆಗಳನಿಬ
ರಪೇಳ | ಲಕ್ಕುಮೇಶಿವಶ್ರೀಪಾವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷಕಜಗಜ್ಜನಂಕಿವಡಾ
ದುದು ॥೮॥ ಥಟಥರದೊಳೈದುತ್ತಿರಪ್ಪನೆಗಳ ಸೇನೆಗಳ| ಪರಿಪರಿವಪ
ಟುವರೂಥಾಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗಳ | ಕರಧೃತಾಯುಧತತಿಯು ಕಾಲಾಳ
ಮೇಲಾಳಸಂದಣಿಯಸನ್ನಾಹದ|| ಮರುತ್ತೋಚ್ಚಲಧ್ವಜಪಟಾವಳಿ
ಯುಗಾವಳಿಯು| ಇರದೆಧಾಳಿಪಚಮರವೊತ್ತುಗಳ ಜೊತ್ತುಗಳ| ಧುರ
ಮನೈದುವಸುಭಟರುಬ್ಬುಗಳ ಕೊಬ್ಬುಗಳ ಸಂಭ್ರಮಂ ಕಣ್ಗೆಸೆದು
ದು|| ನುತಪುಂಡರೀಕವಿಲಸಿತವಾಗಿಕೊಳನಲ್ಲ| ವತುಳಪತ್ರವಿರಾಜ
ವಾಗಿಮರನಲ್ಲ| ವಿಸ್ಮೃತಸೋಮಮಂಗಳಬುಧಾನ್ವಿತಂ ತಾನಾಗಿಯಾ
ಕಾಶವಲಯಮಲ್ಲ|| ದೃತಖಡ್ಗಸಂತಾನವಾಗಿರ್ಪುಂನಾಡೆಪ | ರ್ವತ
ಮಲ್ಲ ಕೇತುರಂಜಿತನುಂಗ್ರಹಾಂತ್ಯವು | ಲ್ಲತಿಘನಸ್ಯಂದನಾನ್ವಿತ
ವಾಗಿವನವಲ್ಲವೆನಿಸಿಪಡೆನಡೆಗೊಂಡುದು ॥೯॥ ಥಾಳಿಸುವವಿವಿಧ
ಚಮರಾಳಿಯಿಂ ಪಾಳಿಯಿಂ | ಸಾಲಸೀಗುರಿಗಳೊಲೆದಾಟದಿಂ ಘಾಟ
ದಿಂ| ಕಾಳೆಗಳ ಬಿರುದನಿಗಳೆಸಕದಿಂ ಮಸಕದಿಂ ಸೂತರಪ್ರೋಗಳ್ಕೆಯಿಂ
ದಂ|| ಮೇಲಿತ್ತುದಮಳಾತಪತ್ರದಿಂ ಛತ್ರದಿಂ | ವ್ಯಾಲೋಲಖಡ್ಗಗಳ
ಥಾಳದಿಂ ಮೇಳದಿಂ | ಘೋಳಿಡುವಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯದಿಂ ಚೋದ್ಯ
ದಿಂ ಪಡೆಪಡೆಪಿನಿನ್ನಡೆದುದು ॥೧೦॥ ಧರಣಿಜರಿದುದುಗಜಂಗಳ್ಕುಗ್ಗಿದ
ವು ಫಣೀ | ಶ್ವರನಪೆಡೆಗಣ್ಕಣಿಗವಾದಿಕೂರ್ಮಂ ನಸಿದು | ಸರಸಿಜಭ
ವಾಂಡಖರ್ಪರಮನುರೆಕರ್ಚಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಿರದೊಲೆದುದು|| ಭರ
ದೊಳುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಕೆಂಧೂಳಿಗಳ್ಪುವಲೋಕ| ಪರಿಯಂತವೊತ್ತಿದುದು ಶಿ
ವಶಿವಾಶಿವಬಲದ| ಭರವಸವನೇನೆಂಬೆನೈಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳಚ್ಚರಿಯು
ನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೧॥ ಆರ್ಪುಗಳಬಹುದುಹರಸೈನ್ಯವಿಾಪರಿಯೊ
ಳೊಪ್ಪ| ಡರ್ಪಿಸಿಂದೈತರುತ್ತಿರ್ದುದತ್ತಲುಬಳಂ | ಸರ್ಪಭೂಷಣ
ನಬಲಕಿದಿರಾಗಿನಡೆತರಲ್ಕಾಣಿಸಿದವಿರ್ಬಲಗಳು ॥ ವಾರ್ಪಡೆಯು
ನೀಕ್ಷಿಸಿದಮಾತ್ರದಿಂ ಬಿಡಧಾರ್ದದರ್ಪಟುಭಟರ್ಕರಧಿಘೋಷದಿಂ ರ
ಣಕೊದಗಿ| ಬರ್ಪಚೂಣಗರಂ ಕೋಳಾಹಳಂ ಮಸಗಿತದನೇನೆಂಬೆನ
ದ್ಭುತವನು ॥೧೨॥ ಮುಂಚಿದವು ಮನಮಂಗಳದೃಷ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿಗ| ಳ್ಪಿಂ
ಚಿದವು ಕರದಕರವಾಳಂಗಳಾಕ್ಷಣಂ| ಮಿಂಚಿದವು ಬಾತಿಯುಬ್ಬರಿಸಿ
ದವು ಭರವಸದೊಳೈದುತಿಜಪದಚರರ್ಗೆ ॥ ಅಂಚಿತದಹಲ್ಲಣದಗಮ

ಕದಿಂಪೊಳೆಕಿದವು । ಪಂಚಧಾರಾಪ್ರೌಢವಾಜಿಗಳ್ತ್ತೆವಕದೆಪ।ಳೆಂ
ಚಿದವು ಕಾಲ್ಬೀಗದಾನೆಗಳ್ಬಲಯುಗದಚೂಣಸಂದಿಸುವಾಗಳು ॥೧೩॥
ಘೂಳೀಳ್ಟಿವಖಿಳವಾದ್ಯಂಗಳದ್ಭುತರವದೆ। ಕಾಹ್ಳೆಗಳ್ಕೂಗಿದವು ಗಜ
ಹಯರಥಧ್ವನಿಗ। ಳೇಳಿಸಿದವ್ರೋರಲ್ವನಾದ್ಯಧ್ವನಿಯುನಿನಿತುರವವುಂ
ಭಟರಹುಂಕೃತಿಗಳು॥ ಕೀಳೆನಿಸಿದವುರಣದೊಳುಭಯವೀರರುವು
ಹಾ। ಕೋಳಾಹಳದೊಳ್ಪರದೆಸೇರಿಕೂರಲಗಿನಿಂ। ತೊಳೆವೆದ್ದಿರಿದಾಡು
ತ್ತಿರ್ದರ್ ರತಿಖಾತ್ರಿಯಿಂಪೇಳಲೇನದ್ಭುತವನು ॥೧೪॥ ಮುಟ್ಟಿಮುಂದ
ಲೆಗಳಂತುಡುಕುವವಿರ್ದುಕುವರ್। ಜಟ್ಟಿಯಂತೊಳಪೊಕ್ಕುತಬ್ಬಿ
ವಕೊರ್ಬ್ಬುವರ್ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಣೆದುಕ್ಕೈಯುಕ್ಕುವಸಿರ್ಕ್ಕುವಕಾರ್ಯ
ದೊಳ್ಳಾಯುಕವನು॥ ಅಟ್ಟಿರಿಪುಸುಭಟರಂಕೆಡೆಪ್ರುವರ್ದುಪ್ರುವ
ರ್। ಕುಟ್ಟಿತಲೆಗಳಗಗನಕೆತ್ತುವವರ್ತ್ತುವರ್। ನಿಟ್ಟಿಸುವಡರಿದೆನಿ
ಸಿಕಾದುವರ್ದೊಡ್ಡುವವರ್ಟುಸುಭಟರೀಬರ್ಲದೊಳು ॥೧೫॥ ಪೇ
ಳ್ವಿಡಕ್ಕರಿಯಾಯ್ತುಚೂಣಗರಕೊಳುಗುಳಂ। ತೊಳ್ವೀಯ್ಗತು
ಟವೆರಣಬೊಬ್ಬೆಗಳರಿಪುಗಳಂ। ಸೀಳ್ವಸಡಗರದಕೋಳಾಹಳದವೂ
ದಲೆಯುವಾತುಗಳಪ್ರೋಸವುಳಿಸಿನ॥ ನಿಳ್ಕಬೀಳ್ವರುಬುಪ್ರೋತ್ತುವ
ತನುಕ್ಷತಗಳಂ। ತಾಳ್ವತವಕಿಸುವತಟ್ಟುಕ್ಕಿದಸರ್ಗಳಂ। ಕೀಳ್ವಕೋ
ಳಂಕೊಂಬಸಂಭ್ರಮವನಿರದೆಪಡೆಯುರದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರ್ದುದು ॥೧೬॥
ಇತ್ತಂಡಗೋಳ್ಪೂಣಪ್ರೋಯ್ದಾಡಿವುಡಿಯೆಸಂ। ವರ್ತ್ತಸಾಗರದಂತೆ
ಕರಿತುರಗರಥಪಟುಭ। ಟತ್ತಡೆಯುದೆರಡುಬಲದಿಂದೆನೂಂಕಿದರ
ತುಳಕೋಲಾಹಲದರಭಸದಿಂ॥ ಆತ್ತಡೆಯುಬಸುದೆಂಬಪೇರ್ಮ
ಯುಂತಾಗಿದವು। ತೇರ್ತ್ತೇರೊಳೆಕ್ಕವುಕ್ವದೊಳಾನೆಯಾನೆಯೊ। ಳ್ಥೂ
ರ್ತ್ತಕ್ವಿಗಂಭಟಭರ್ಟರೊಡನೆಸೆಣಸಿದರಾನ್ನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಂ॥೧೭॥
ತಿವಿದರೊತ್ತರಿಸಿದನೂರ್ಂಕಿದರ್ತಾಂಕಿದರ್। ಕವಿದರಿಟ್ಟಣಿಸಿದವುರ್
ತ್ತಿದಕರ್ತ್ತಿದರ್। ಜವದೊಳಿರಿದಿರಿದಾಡಿವುಗ್ಗಿದತ್ತಗ್ಗಿದಸರ್ಂಗರಾ
ವೇಶದಿಂದಂ॥ ಅವಗಡಿಸಿಹೊಕ್ಕುಸ್ರೋಯ್ದಾಡಿದ್ರೋಡಿದರ್। ನವರುಧಿ
ರಧಾರೆಯೊಳ್ಮುಳುಕಿದಪೂರ್ಳಕಿದರ್। ತವಕದಿಂತಲೆಗಳಂಕುಟ್ಟಿದ
ಮೆಟ್ಟಿದಬಿರ್ದ್ದಟ್ಟಿಗಳಹಿಂಡನು॥೧೮॥ ಮುರಿವುದಸುರರಸೇನೆಯೊ
ಮೆರ್ದವಿಜರದಳಂ। ಪೆರೆತೆಗವುದೊಮೆರ್ಪಡುಬಲಿಸಿನೂಂಕುವ
ದೊರ್ಕ್ಕೆ। ಪೊರೆಗೈವಸುರಬಲಂಬೆನ್ನೀವುದಮರಾರಿಗಳಸೈನಿಕಂಭ
ರದೊಳು॥ ಇರಿತಮುರಿತದೊಳಿಂತುಪೇರ್ಬಲದಸುಭಟರೊ। ಳ್ಕು
ರಿದರಿಯಖಂಡಗಳತುಂಡಗಳಮುಂಡಗಳ। ಮುರಿಮೂಳೆವಿಂಡುಗಳ

ಪೊಸಬಗೆಯಚೆಂಡುಗಳೆಶಾಕುಳೆಂಕಂಗೆಸೆದುದು||೧೯||ಮತ್ತೆ ಸೊಂಕುತಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿದಿಕ್ಪಾಲ| ರೊತ್ತರಿಸಿಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೈತ್ಯರಂ|ಕತ್ತರಿಸಿಕಡಿದಿರಿದುತರಿದುಬರುತಿರಲಂದುದನುಜರತಿಭೀತಿಯಿಂದಂ||ನಿತ್ತರಿಸಿನಿಲಲಾರದೋಡುತಿರೆಸುರರುಬೆಂ | ಬತ್ತಿಖೋಯೆಂದಾದುರ್ಗಸಂಚರಿಸುತಿರಲುಪುರ| ರೊತ್ತಾಯದಿಂದೆಧೊರೆಧೊರೆಗೆಳೇವುಂಕೊಂಡುನಡೆದರತಿಖಾತಿಯಿಂದಂ||೨೦|| ಪಾವುನವಿರೂಪಾಕ್ಷಜಂಭಗಜಶಿರಖಡ್ಗ ರೋಮವಿದ್ರಾವಣನಿಶುಂಭತಾರಕಕಾಲ|ನೇಮಿಜರ್ಜರಶಂಖುಶಿರವಜ್ರನಾಭಖುರಮುರಶುಂಭರಾದಿಯಾದ|| ಭೀಮರಾದಸುರನಾಯಕರೆಬರೆನೋಡಿಸು| ತ್ರಾಮುಹರಿಯಜಮುಖ್ಯಸುರರೋಡುತಿರೆಕಂಡು | ಕಾಮಹರನಿರದೊಡೆನೆಹರಗಣಕೆಶಲವಿಕ್ಷೆವುಂಕೊಂಡರಾಕ್ಷಣದೊಳು||೨೧||ವರನಂದಿಮಾಕಾಳಕಾಲಹರಕಂಕಾಳ|ಧರಸೂರ್ಯ್ಯಪಾತರೇಣುಕಭೃಂಗವಾದಿಗ|ಳ್ಗರದಕಾಮುರ್ಗಕದಟಂಕಾರದಿಂಮೂಜಗಂತಲ್ಲಣಿಸೆಕೋಪದಿಂದ|| ಸರಳ್ಗಳೆಕರಮುತ್ತೈತರೆದಾನವರಬಲದ| ನೆರದದೊಟ್ಟಗರಾನಲರಿಯದೋಡಲ್ಕಂಡು| ದುರುಳಬಲಶುಂಭಧೂಮ್ರಾಕ್ಷವೃತ್ರಾದಿಗಳ್ಕೈಕೊಂಡರಾಹವವನು||೨೨|| ಜಂಭನಂತಡದುಗ್ರನೆಟ್ಟಂವೃಷೇಶ್ವರಂ|ಶುಂಭನಂತೊಡೆಕಿದಂಭೃಂಗವಕೇಳ್ದನಿ| ಶುಂಭನಂತಾಗಿದಂವೃತ್ರಂಗೆದಂಡಧರನಿದಿರಾಗಿಕೋಲ್ಗರೆದನು || ಕುಂಭಂಗೆಮಾರಾಂತುಕಾಲಹರನೆಚ್ಚನ್ನಿಕುಂಭನಂಕಂಕಾಳಧರನೈದೆಸೆಣಸಿದಂ | ಶುಂಭನಂದೀಶಗಕ್ಕಾಳಗಂಬಲಿದುದದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ||೨೩|| ಆನುಜಂದಲ್ಲಿಸಮರಾಂಗವಿಬೇರಳಿಂದೆ| ಸೇದುವಂಬಿನಕಣ್ಣಕಿಡಿಯಗರ್ಜಿತ್ರಿಂಜ ನಾದದಸಪೊಟಕೆಯಘೋರರಬಗ್ಗಭ್ರುಕುಟಿಮುಖದಲುಪ್ಪಶ್ವಾಸದ || ಸ್ವೇದಬಿಂದುಪ್ರತಾನಾನ್ವಿತಾಂಗದರಣಾ| ವೋದಜೆತ್ತದಕರಚಮತ್ಕೃತಿಯವಿಜಯುಸಂ|ಪಾದಿಗಳ್ಕಂದಿಶುಂಭಾಸುರಧುರರದೊಳೆಚ್ಚಾಡಿದಗಾಢದಿಂದಂ||೨೪||ಶರಕೆಶರಮುಧಟಗಧಟುವೇಶಕಾವೇಶ | ಮುರದೆಘೊಯಕೆಘೋಯಮುಗ್ಗಳಿಕೆಗಗ್ಗಳಿಕೆ | ಕರಚಮತ್ಕಾರಕೆಚಮತ್ಕಾರಮಾರ್ಭಟೆಗೆಮಾರ್ಭಟೆತುಳಿಲ್ಗೆತುಳಿಲು||ಭರಕೆಭರಮೊಡನೆಮೂದಲೆಗೆಮೂದಲೆಗಳುಂ | ಸರಿಯಾಗೆಸುರೇಶಶುಂಭಾಸುರಪ್ಪಾ|ಧುರದೊಳೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ಕೈಗುಂದದಾಕ್ಷಣಂಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು||೨೫||ಎಸುವರೆಚ್ಚಂಬುಗಳನೋರೋರ್ವರಿರದೆಖಂಡಿಸುವರೊಡನೆಸುವರ್ಕೈದುವಸರಳಸಾಗಭೀ | ದಿಸುವರಾವೇಶದಿಂಕೂಗುವರ್ಮಿಗುವರ್ಕಣೆಕಣೆಯ

ಸೋಂಕಿನಿಂದಂ॥ ಪೊಸಗಿಚ್ಚೊಬ್ಬಿರಿವರಿರಿದೊತ್ತುವಗ್ಗಿಲ್ಗಳಿಂ, ಕೆಸು
ರಿದರಿವರ್ಕ್ಕುಬುಚೆನು ತತ್ತರಿಕೊಂದುಕಟ್ಟೆಸಕದಿಂ ಪೊಸಬಿಲ್ಲನಾನುಹ
ರೊತ್ತುವರಂಬುಗಳನವರಾಹವದೊಳು ॥೬॥ ಕಡಿವಕಣೆಗಳಿಗಡೆ
ಯುಲ್ಲಗಗನಾಂಗಣದೊ। ಳಿಡಿದಂಬುಗಳ್ನಿತಿಯುಲ್ಲಭಟರವಯವಮ।
ನುಡಿದಶರತತಿಗವಧಿಯುಲ್ಲವಾರಾಂತರಿಪ್ರಗಳೆಲಲುಟವಳಿಪಿಯನು॥
ತೀಡಿದಪಬಾಣಕ್ಕೆಲಕ್ಕವಿಲ್ಲೆಂದಿಗಂತದೊ। ಳ್ತಿಡಿವಇಷುಚಯಕೆಸವ
ಣ್ಣಲ್ಲಪಾತಾಳಕ್ಕೆ। ನಡೆವಶರಕಂತವಿಲ್ಲೆನೆ ಬಾಣನುಯುಪಾಯ್ತು
ಪುಳಜಗಂನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥೭॥ ರವಿಗೆಸೋಭಾನಪುಷ್ಕರಕೆತಾ
ರಂಬಿನೀ। ನಿವಹನುಬ್ಬಿಗೆಸೇತುಪಾತಾಳಕಂಗರುಡ। ಮುವನಿರುಗ
ತತಿಗೆಪೊಸಪೊದರೊಪ್ಪುವಗ್ರಿಸಂಕುಲಕೆಘನತತರದವಪ್ರಂ॥ ಭುವಿಗಂ
ಧಕಾರವಾಹವದೊಳಗೆಸೆಣಸುತಿರೆ। ವಿವಿಧಸುಭಟವೆನ್ಯಗೆಜೋ
ಡೆನಿಸಿಸ. ತ್ತಲುಂಕವಿದವಿಸುಭಟರಬಾಣಂಗಳೆಲ್ಲಗಂತದೊಳು
ಚೋರ್ಗ್ವಿಸಿಂದಂ॥೮॥ ಎಸಿಸಿದ್ಗುರವಮುಕೇಳ್ಗೆ ಭನಂದೇಶಗೆ। ಕಲ
ಹದಾವೇಶವುಬ್ಬರಿಸಿಕರಕರಿತನುಂ; ಡಳಿತಕಾರ್ಮುಕದೊಬ್ಬರೊ
ಬ್ಬರಂಜಯಸುಭಿಲಾಷೆಯಿಂಕೂರ್ಗಣೆಗಳಿಂ ॥ ಬಿಳಿಸವಿಸಿಬೀರುವಂ
ಬ್ಯಕ್ಕೆನಾಬಾಣವುಂ। ಸೆಳಸವರಿಬಿಸುಡುವಂನೃಪನವಸುದಂನುತ್ತ
ಚೊಳೆಸಹೊಂಬರಸದಂಬುಗಳಿಂದೆಸೆಯೆ ಕಡುನೃಪರುಜಸಾಕ್ಷಣ
ದೊಳು॥೯॥ ಚಾಪವಂಕಡಿದನುಡಿಪಂತೇರನುಸಯು। ಕೂಪನಂ
ಛತ್ರಿಸಿದನಾಸೂತನಂತರಿದು। ಕೋಪನಂತಾಳ್ದುಸೀಗುರಿಛತ್ರಚಾ
ಮರಪತಾಕೆಗಳನಡಗಡಿದನು॥ ತಾಪನಂಶೋಭಿಸಂದೆಂಬನೊಳು
ತಗ್ರಣಾ ಟೋಪನಂನೋಡಿವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿದಾನವಂ। ವಾಪವುಂಭಾ
ವಿಸದೆಕಟ್ಟುವುರಿದೋಡಿದಂಭೀತಿಯಿಂದೇನೆಂಬೆನು॥೧೦॥ ಪೇಳ
ಲೇನಟ್ಟಿಯುನಿಂತುಭಯುನಾಯಕಗ। ತಾಳಗದೊಳಿಚ್ಚಾಡವೃಷ
ಭಪಟುಭಟನ। ಕೋಳಾಹಳವನಾಂತುಸೈರಿಸದೆವುರಿದರೊಂ
ದೇಬಾರಿಥೊರೆಥೊರೆಗಳು॥ ಭಾಳಲೋಚನನಭಟರಿರದೆಬೆಂಬತ್ತಿದ
ರ್ । ತೋಳದಿಂದಾಕರ್ಣಪರಿಯಂತಸೇದಿದಕರಾಳಸ್ಫುಲಿಂಗಸಂಗತ
ಬಾಣನಿಚಯದಿಂದೇನೆಂಬೆನಾಹವವನು॥೧೧॥ ತೋಳ್ಗಳಂಕಂಡು
ಕಟ್ಟೋಡುವಿಗಕುರಿಯ। ಜಾಲಪ್ರೋಕ್ಷಿಪಶಿದಾಪಸಿರುವುಂಬರಿವ
ಶಾ। ರ್ಥ್ವಿಲಂಗಳಂತಾಣುತಳವಳಿದುಪೋಪವೃಗನಿಚಯಪ್ರೋಪೇಳೆ
ನಲ್ಕೆ॥ ಚಾಳಿದಕ್ಕಸರೋಡಿಪೋಗಿಬಳಿನಿಹನೆಲೆಯ। ನೋಲಬೀಳಲ್ಕಂ
ಜುಕಲಿಜಲಂಧರನತಿಕ। ರಾಳಬದ್ಧಭ್ರುಕುಟಿವುಬುನಾಗಿನಡೆದನ

ಹುತೆರವೋಲ್ ಲಿನಾತಿಯಿಂದಂ ॥೨೦॥ ಏವನೆಂಬೆನು ಜಲಂಧರನ ಸೈನ್ಯಸ
ನ್ನೆಯಿಂ। ಸೇನೆ ನೂಂಕಿತು ವಡೆಬನಂ ಮುಸುಕುವಂತೆ ಭೋನಿ। ಧಾನ
ಮೆನೆ ಸಮರಸಂರಂಭದಿಂ ವೃಷಭಾದಿಸಕಲಪಟುಭಟರ ಸೋಲೆ॥ ಆನ
ಲಸದಳವಾಯ್ತು ಸೆಲ್ಲನೋಸರಿಸಿಗುಡು। ನೇನೆ ಶಿವಭಟರದನು ಜೋ
ಕ್ಷ್ವರಂ ಕಿಂಚಿದಬ । ಮಾರಮಿಲ್ಲನೆ ಶಿವನ ಬಲದ ಪೋಲ್ ಜೋತಿ ನಡೆಯು
ಲ್ಕಂಡು ಹರನಾಗಳ್ ॥೨೧॥ ಪೋಲ್ಲೆ ಸೆಪಿ ನಾಕವಂ ಕೊಂಡು ನಸು ನಗು
ತುಮಾ। ವಲ್ಲಭಂ ಬಾಣ ತ್ರೋಂದರೆೞ್ಕ್ಕೆ ತುರಗಂಗ। ಳ್ಳಿಸಂ ಕಡಿದು
ಕರಿಗಳ ತರಿದು ತೇರ್ಗಳಂ ಮುರಿದು ಕಾಲಾಳ್ ವರಿದು॥ ಬಿಲ್ಲನೆ ಜ
ರೊಳೆರೆಬರಂ ಕೊಂದು ಕೆಲಬರಂ। ನಿಲ್ಲಿ ತೊಡೆಪಿ ಸಿಲಂ ಬಿರ್ಗಮೂಳ್ಭೀರ್
ಯುನಿತ್ತು। ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಿಂದ್ರಿ ಬಾಲಲೀಲೆ ಪುಸ್ತಗೆಂ ತ್ರಿಣಾಳ್ ಬಲವಬಿ
ಕ್ಕೈದನು ॥೨೪॥ ಸೇನೆ ಮುಳಿಯುಂಡು ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ನಾತಿಯಿಂ।
ದಾನವೇಶಂ ತನ್ನ ರಥವನೇಱೆ ವಸ್ತ್ರಾಗೆ। ತಾನಿದಿರೆ ನೂಂಕಿ ಘನತತ
ದಕೋದಂಡಮಂ ಕೊಂಡು ಕಡುಮುಳಿಸಿನಿಂದಂ ॥ ಜ್ಯಾನಾದಮಂ
ಮಾಡಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿಗುವಾತುದು । ನೀನೇಮು ಪೇಳ್ ಶಿಬಾತನೆಂದೆ
ನುತಲನು । ಮಾರಮಿಲ್ಲನೆ ಸರಳ್ ಪೂಗಮಂ ಕರೆವದನೇನೆಂಬೆ ನೃಕ್ತ
ರಿಯುನು ॥೨೫। ನೋಡಿದಂ ರಾವಣೇಶ್ವರನ ಬಾಣಂಗಳಂ। ಮಾಡಿದಂ
ಚಿತ್ರಮಂ ಮುತ್ತೆಂದು ಬಾಣಮಂ । ಪುಡಿದಂ ಸುತ್ತಲುಂ ಕವಿವ ಶರ
ಸಮಿತಿಯುಂ ಬುಡಿಸಲ್ಕೆ ರಾಜನು ॥ ಕೋಡಿದಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಶಂಕರ
ನ ಕೂಡೆ ಮಾತಾಡಿಂ ಮುಳ್ಸರವನಿಸೆ ನ್ನಿಸ್ತ್ರ ಕಡಿಮೆನುತೆ। ತೋ
ಡಿದಂ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಂಬುಗಳನಾಗಳೇನೆಂಬೆನಕ್ಕರಿಯನು ॥೨೬॥
ಮುತ್ತು ಕವಿದುದು ಬಾಣ ಮಾರ್ಗದಿಗುಭಿತ್ತಿಯುಂ। ಕೆತ್ತುವಂಬರದೊಳ್
ಗೆ ತುಂಬಿಗವುಗಿರಿಗಳಂ। ಮುತ್ತಿ ಗವುಸಪ್ತ ಪರನಿಧಿಗಳಂ ಪ್ರಾಕ್ಷ್ಮ ವೃಧ
ರಾತಳವನೊಡೆಬಗೆದವು ॥ ಚಿತ್ತಜಾರಾತಿ ಯಾಕ್ಷೇಪಿಸಿ ತಲೆಯನಲ್ಲಾ
ಡಿ। ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಕಡು ಮೆಚ್ಚಿ ಬಳಿಸೆ ತ್ರಿಯುಗನೆಗಳಂ । ಕತ್ತರಿಸಿ ಕರು
ಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಪಾತಂಗೆ ಸಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರಿದಂ ॥೨೭॥ ಕಂಡೆ
ನಸುರಂ ತನ್ನ ಸತ್ಕೃತ್ಯಮುಲದೊಳಗಿರ್ದ। ಬಂಡೆ ಚಿತ್ರಯುನನಿದಿರಿಟ್ಟು
ಮಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ। ದಂಡಪ್ರಣಾಮಂಗಳ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿದಂ ಭಯಭರಿತ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ಪ್ರಚಂಡಲೀಲಾಕ್ಷ ಕಮಲಪಮುದ್ರ ಸುರಮುಕುಟ।
ಮಂಡಿತ ಪದಾಬ್ಜ ಗಿರಿಜಾಧವ ಮಹಾದೇವ॥ ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿ ಕಾ
ಯೆನುತಮುಗುಳೆರಗಿ ಗಂದನು ಜಪತಿಯುಳ್ಕರಿಂದ॥೨೮॥ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ
ಮಗನೆ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಗಾನಿರದೆ। ಬೆಚ್ಚದೇಂ ಬೆಳ್ಪುಗುಸುರೆಂದೀಶ್ವರಂ

ನುಡಿಯೆ। ಸೃಷ್ಟಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನಿನ್ನೊಳುಗರ್ವದಿಂ ಕಾದಿದೆ ನಿನ್ನೊಡಲನು॥ ಬಿಟ್ಟುಬಿಸುಟೀಗಳೆನ್ನಾತ್ಮವಂ ನಿನ್ನೊಳಗೆ॥ ಬೆಚ್ಚುಕೊಳ್ಳೆಂದುದನುಜೇಶ್ವರಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ। ಲಟ್ಟರಿಯೊಳಭವನಾತಂಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯಮಂ ಪಾಲಿಸಲ್ಕನುವಾದನು ॥೩೯॥ ಕರುಣದೊಳೆ ಪಾದದುಂಗುಷ್ಟದಿಂ ಚಕ್ರಮಂ। ಬರೆದು ನಯನತ್ರಯದೊಳೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕದಾಗ, ತರಣಿಚಂದ್ರವೈರ್ಶಳಿಗಳಗ್ನಿಯೇವಟ್ಟಯಾಯಾತ್ತು ಚಕ್ರಮಂ ರುದ್ರನು ॥ ಕರದೊಳಗೆ ಪಿಡಿದಾ ಜಲಂಧರನ ಕಂಧರದ। ಸರಿಸಕಿಡಲುರಿದುರುಜ್ವಲಿಸುವಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿ। ಬೆರಸಿದುದು ಹರನಪಣೆಗಂಣಪಾವಕನೊಡನೆ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ॥೪೦॥ ಸುರಿದುದೀಶ್ವರನ ಮಂಡೆಯ ಮೇಲನವಕುಸುಮ। ವರುಷಮಾಗಳ್ದೇವದುಂದುಭಿಗಳುಂ ಮೊಳಗೆ। ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿವೃಂದಾರಕರು ಶಂಕರನಪದಕೆರಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ಪರಮಶ್ರುತಿಮಂತ್ರದಿಂ ಕೊಂಡಾಡೆ ಸೆರೆಗಳಿಂ। ಪರಿಹರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದೆಯೆಮ್ಮನೆಲೆ ಕಾರುಣ್ಯಶರಧಿ ನೀನೆನುತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪೊಗಳುತಿರ್ದುದು ಸುರವ್ರಾತಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೪೧॥ ಕೊಂಡಾಡುವ ಹರೀಂದ್ರಾದಿಸುರನಿಕರಮಂ। ಕಂಡು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಸಂತೈಸಿ ಸುರಮುಕುಟ। ಮಂಡಿತಪದಾಬ್ಜನವರವರಲೋಕಂಗಳಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥ ತಂಡತಂಡದ ಗಣಂಗಳ್ವೆರಸಿ ಬಂದು ಗಿರಿ। ಮಂಡನವೆನಿಪ್ಪ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಗ್ರದುಟ್ಟಂಡರಾಜಾಲಯದೊಳೊಪ್ಪಿದಂ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಲ್ತಿಯಿಂದಂ॥೪೨॥ ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ಗ್ರಂಥಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೪೩॥

೨ನೇಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೬ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

೧೭ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಪರಶಿವನಕೂರ್ತುಹರಿತಪದೊಳಿರಲಾಗಳೆಂ। ಕರ
ನೊಲಿದು ಚಕ್ರಮಂ ಕೊಟ್ಟನಾ ಕಥೆಯನಾ। ದರದಿಂದೆ ಕೇಳೆಂ
ದು ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೊಲಿದು ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ದನು॥

ಪದ॥ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಸಂಘಟ್ಟಶುಕಶೌನಕವಸಿಷ್ಠಾದ್ಯಖಿಳಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠಸಮುದಯಮನೋ। ಭೀಷ್ಟನಾಯಕ ಸುರಜ್ಯೇಷ್ಠಮುಖಸ್ರುಮನಸಾಧಿಷ್ಠಿತಪದಾಬ್ಜಯುಗಳೆ॥ ದುಷ್ಟವಾರಣದನುಜದಿಷ್ಟಹೇ

ನಾಸುರೋ । ತೃಪ್ತಜೇನಾನಿಲಾಕೃಷ್ಟಭೋಜಗಕೃಪಾ । ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಂನೋಡಿಸಂತುಷ್ಟಿಬಡಿಸೆನ್ನಗಿರಿಜೋಷ್ಠಚುಂಬನವಿಲಾಸ॥೧॥ ಆ
ಓಸ್ಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕಲಕಾಲದಿಂ। ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂ ತಜ್ಞಕ್ರಮಂ
ಕುತರ್ಕ। ಭಾಳಾಕ್ಷನಂಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆಂದುತೊಡಗಿದಂತಪವನತಿನಿ
ಷ್ಠೆಯಿಂದಂ॥ ಪೇಳಲೇನುಗ್ರತರತಪಕೊಲ್ದುಶಂಕರಂ। ಲೀಲೆಯಿಂದೈ
ತಂದುಮೆಚ್ಚಿದೆಂವರವದೇಂ। ಕೇಳೆಂಜಬೇಡನೆನಲಚ್ಯುತಂಕಂದೆರ
ದುನಮಿಸಿಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು ॥೨। ಎಲೆಮಹಾದೇವನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂ
ಲೋಕಮಂ। ಸಲಹುತಿರಲೊಬ್ಬೊಬ್ಬಖಳರುದಿಸಿಲೋಕಮಂ। ಕೊ
ಲುತಿರ್ಪರಿದಕೆನಾನೇಗುವೆಂತವಕರದಚಕ್ರಮಂಪಾಲಿಸಿದೊಡೆ॥ ತ
ಲೆಯನರೆವೆಂದುಷ್ಟರಾದವರಸೆಂದೆನಲು । ಜಲಜನಾಭಂಗೆಚಕ್ರವ
ನಿತ್ತುತನ್ನನಿಜ । ನಿಳಯಕೈದಿದನಭವನತ್ತಲಾವಿಷ್ಣುನಿಜಲೋ
ಕದೊಳುಸುಖಮಿರ್ದನು ॥೩॥ ಪರಶಿವನಕರುಣದಿಂಚಕ್ರಮಂಪ
ಡೆದುಮುರ । ಹರನಖಿಳಲೋಕಮಂರಕ್ಷಿಸುತದುಷ್ಟರುಮ । ನಿರ
ದೆಸಿಕ್ಷಿಸುತಿರಲುಕೆಲಕಾಲದಿಂಮೇಲೆಕ್ಷುಪನೆಂಬಹರಭಕ್ತನು ॥ ವ
ರಮುನಿದಧೀಚಿಯೊಳುನೆತ್ತಮಾಡುತ್ತೆನೀಂ । ಹರಿಭಕ್ತನಾಗುಸೊ
ಲ್ತೊಡೆಮುನಿಪನಾಂಸೋಲೆ । ಹರಭಕ್ತನಾದಪೇಂಕೇಳೆಂದುನುಡಿ
ದಾಡೆಸೋಲ್ತನಾಕ್ಷುಪಭೂಪನು ॥೪॥ ಇಂತುನೀಂಮೂರುಸೊ
ಳೋಳ್ಸೋಲ್ತುಬಳಿಕೀಗ । ಇಂತುಹರಭಕ್ತನಾಗೆನಲುಮಂನೊಂಕಿಸ।
ಲ್ತಾಂತಪದೊಳೀಶನಿಂವಜ್ರಕಾಯವಪಡೆದುಬಂದರಸನೊಡನೆಕಾ
ದಿ॥ ಮುಂತೆಕವಿವವನಚತುರಂಗಮಂಮುರ್ದಿಸಿಲ । ಯಾಂತಕನ
ಮುಳಿಸಿನಿಂಪಾತಸಂಬೆನ್ನಟ್ಟಿ । ಇಂತುಪಿತನಾತನಂಮುರೆಪ್ರೋಗಿಸಿ
ಕೊಂಡುಮುನಿಯೊಡನೆಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದನು ॥೫॥ ಪಲವಾಯುಧಂ
ಗಳಿಂಕಾದಿಹರಿಮುನಿಪನಂ । ಗೆಲಲರಿಯದೆಸವಚಕ್ರವ ನಿಡಲು
ಮುನಿಪಾಣ। ತಳದಿನಾಚಕ್ರಮಂಪಿಡಿದೊರಸಿಚೂರ್ಣೀಕೃತಂಮಾ
ಡಿಬೆಂಬತ್ತಲು ॥ ನಿಲಲಂಜಿಹರಿತಲೆಯಕೆದರಿಕೊಂಡೋಡಲಾ । ನ
ಳಿನಾಕ್ಷನಂಕ್ಷುಪಂಕಂಡುಶಿವಭಕ್ತರೇ । ಬಲುಹರಾಎನುತಲಾಮು
ನಿಪಾಲನಿಂದೆಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಂತಾಂತಳೆದನು॥೬॥ ಪ್ರತಿದಿನಂಸಾಹಸ್ರ
ಕಮಲಂಗಳಿಂದುಮಾ । ಪತಿಯನರ್ಚಿಸಲೊಂದಿನಂಶಿವಂತನ್ನನದ।
ಧೃತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದುಸಾವಿರದೊಳೊಂದು ಪಂಕೇಜಗಳರಂಕುಂದಿ
ಸೆ॥ ಅತಿಶಯಸುಭಕ್ತಿಯಿಂತನ್ನಬಲಗಂಣನಂ । ದತುಳಲಿಂಗಕೆಸಮ
ರ್ಪಿಸೆಮೆಚ್ಚಿಪಾರ್ವತೀ। ಪತಿಪುನಶ್ಚಕ್ರಮಂಕೊಟ್ಟುಕಮಲಾಕ್ಷನೊ

ಡೆನಿಂತೆಂದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ||೭|| ಮದನಪಿತಕೇಳಾದೊಡೆನ್ನ ಭಕ್ತ ಪ್ರಪದ | ಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ಪನನವರತವಾಭಕ್ತರೇ| ಸದಮಲಪ್ರಾಣವೆನಗೆನ್ನ ಮುದ್ರಾಂಕಿತರಮೋಲೊರ್ವ್ವಯುಂ ಚಕ್ರವುಂ|| ವಿದಿತಪ್ರಯೋಗಿಸದಿರೆಂದು ನೇಮಿಸಿಕಿವಂ| ಮುದದೊಳಾವಿಷ್ಣುವಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕೈಲಾಸ | ಸದನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಗಿರಿಜಾತೆಯೊಡಗೂಡಿ ಸುಖಿಮಿರ್ದನಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ||೮|| ಇದು ಸಕಲವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರಸದ್ವಿಮಲ| ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನು ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮವೆಂ | ಬುದಧಿವರ್ದನಸೋಮನೆನಿಪ ಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಕರಜಾತನು|| ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋವಿದನೆನಿಪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನತಿ| ಮುದದಿಪೇಳ್ದೀ ಚನ್ನಬಸವಪುರಾಣಸತ್ಕಥೆಯೊಳೆರಡನೆಯ ಕಾಂಡಂ ||೯|| ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಸಾದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗ|| ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮುಮ| ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ... ||೧೦||

ಎರಡನೆಯ ಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು.

ಅಂತು ಕಾಂಡ ೨ಕ್ಕೆ ಸಂಧಿ ೨೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೧೮ಕ್ಕೆ

ಮಂಗಳಂ.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವು.

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡ—೧ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಶಾಪದಿಂಗಂಧರ್ವ | ನುರು
ಗಜಾಸುರನಾಗಿ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರಂ, ಧುರದೊಳೋಡಿಸಲು
ಭವನಾಗಜಾಸುರನಸಂಹರಿಸಿದಂ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥

ಪದ॥ ಸರಸಗುಣಧಾಮನಂ ಸೋಮನಂ ಭೀಮನಂ | ಕರಧೃತತ್ರಿ
ಶೂಲನಂ ಲೀಲನಂ ಪಾಲನಂ| ಕರಿಚರ್ಮಧಾರನಂ ಧೀರನಂ ವೀರನಂ ಶೂರ
ನಂ ಜಿತಮಾರನಂ॥ ಸುರಶೈಲಚಾಪನಂ ಗೋಪನಂ ಶ್ರೀಪನಂ| ನಿರುತ
ಸುರಕಾಂತನಂ ಕಾಂತನಂ ಶಾಂತನಂ | ದುರಿತಹರದಕ್ಷನಂ ರಕ್ಷನಂ ವರ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ನುತಿಗೆಯ್ವೆನು॥೧॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆ ರಾಮ ಪೂರ್ವದೊಳ
ಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಪಾಲಕಂ ಕಾವೇರಿಯಾದಿಯೊಳ್ತಪಿಸುತ್ತೆ | ಲೀಲೆಯಿಂ
ದಿರಲೋರ್ವಗಂಧರ್ವನಾಗಸದೊಳೊಪ್ಪುವವಿಮಾನದೊಳಗೆ ॥ ಮೇಳೈ
ಸಿಂದೈದುತ್ತೆ ಮುನಿಪನಂ ಕಂಡುಹಾ | ಸ್ಯಾಲಾಪದಿಂ ಸತಿಯಮುಡಿ
ಯಪುಷ್ಪವಿಂದಿಡಲು | ಮೇಲನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮುನೀಶಂ ಕೆರಳ್ದೆತ್ತಿದಕರಾಗ್ರ
ದಿಂತಿಂತೆಂದನು॥೨॥ ಮತ್ತತ್ವದಿಂದೆನ್ನನಿಟ್ಟೆಲಾ ನೀಂ ಮದೋ | ನ್ಮ
ತ್ತತೆಯನುಳ್ಳದ್ಭುತಾಕೃತಿಯನಾನಾಜ | ಗತ್ತ್ರಗಳನೈದೆ ಸಂಹರಿಪ
ದುರ್ಗಜವಾಗಿ ಜನಿಸೆನುತ ಶಾಪವೀಯೆ॥ ಚಿತ್ತದುಮ್ಮಳದಿಂದೆ ಋು
ಷಿಯಡಿಗೆ ಮಣಿದು ಮುನಿ | ಸ್ತೋತ್ರಮನೆ ಶಾಪಮಂ ಮಾಣಿಸೆನೆ ನೀ
ನಿಂತಿ | ರುತ್ತಾರ್ಗೆಯುಂ ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲದಿರು ಶಿವನಿಂದೆ ಮುಕ್ತನಹೆ ಪೋ
ಗೆಂದನು॥ ಬಡವನೀ ಮುನಿಶಾಪವೆತ್ತ ಮಾತ್ರದೊಳಾಗಳೆಡಗಿ ತೀರಿ
ದವಿಮಾನಂ ಸಮೀಪದೊಳಿರ್ದ| ಮಡದಿಯೊಸಾದಳೋ ಶಿವಶಿವಾ ಮ
ಸಾದ್ಭುತಾಕೃತಿಯ ಗಜರೂಪಕನವನು॥ ಪಡೆದನಾಕ್ಷಣದೊಳಾತನ
ಕಾಳರೂಪವಾ| ದೊಡಲಪೇರ್ಮೆಯನದೆಂತೆಂತೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ| ನುಡಿ
ಯುಲಳವೇ ಭಗಣಪಂತಿಯುರಿಗಟ್ಟಿಯೋಲ್ಕಂಗಸೆದವೇನಂಬೆನು ॥೪॥
ಪುಷ್ಕರವನರೆನೀಡಿ ಬರೆತೆಗೆಯೆ ಸಾಗರಚ | ತುಷ್ಕಜಲಮುಂ ಸುರ್ರ
ನೇರುವುದು ಹಸ್ತಮಂ| ಪುಷ್ಕರಕ್ಕೆತ್ತಿಯುಸುರಂ ಬಿಡಲು ಬೊಮ್ಮಾ
ಸನಾಂಬುಜಂ ಕಂಪಿಸುವುದು॥ ಪುಷ್ಕರಾಪ್ತೇಂದುಬಿಂಬಂಗಳುಂ ತದ್ಗ
ಜದ | ನಿಷ್ಕಳಂಕಿನ ಘಂಟೆಯಾದವೆಡೆಯಾಟದಿಂ| ಪುಷ್ಕರಭವಾಂ
ಡವೊಲೆದಾಡುತಿರ್ದುದು ಪೇಳಲೇನದ ವಿಸ್ಮಯವನು ॥೫॥ ಪಾದಂ

ಗಳೆವನಿಮಂಡಲಕೆ ಬಹುದುಸ್ಸಹಂ। ಪಾದಂಗಳುತ್ಕ್ಷೇಪ್ಯಂಹಿತನಾದವು
ಮುರಪ್ರಮಾದಮುನ್ನತಕರಂಭೀಕರಂದಂತಂಗಳುಂಲೋಕಕಂತಂಗ
ಳು ॥ ಆದವಾ ಪುಷ್ಕರಂದುಷ್ಕರಂಮಿಗೆದೊಡ್ಡಿ । ತಾದಕುಂಭಸ್ಥಳಂ
ಪರ್ವತೋಪಮವೆನ । ಲ್ಕಾದುಷ್ಟಗಜದದ್ಭುತಾಕೃತಿಯುಬಣ್ಣಿಸು
ವೊಡಹಿಪತಿಗೆಸಾಧ್ಯಮಲ್ತು ॥೬॥ ಕೊಳದಂತೆ ಪುಷ್ಕರೋದ್ಭಾಸಿ
ತಂಸದ್ವಿಪ್ರ । ಕುಲದಂತೆದಾನಧಾರಾಗ್ರಹಿವಿಪುಳಕುರು। ಬಲದಂ
ತೆಗುರುಕರ್ಣವಾತಜವಿಭೀಕರಂಹಿಮಕಿರಣಬಿಂಬದಂತೆ ॥ ಕಲಿತ
ಕರರಾಜಿತಂಸಲೆವಾಸುದೇವನೋ । ಲ್ಬಲಯುತಂತಾನೆನಿಸಿಸಂತ
ತಂಗುರುತರದ । ಕಲಿಗಜಾಸುರನದ್ಭುತಾಕೃತಿಜಗತ್ತ್ರಯಕೆಬೀರಿ
ದುದುವಿಸ್ಮಯವನು ॥೭॥ ಇರದೆನೋಡುವನೋಟಮಖಿಳಜನಗಳ
ಕಾಟ । ಮುರಿದೆನಿಸುವೆಡೆಯಾಟಮುವನಿವಹಗೆದೆಯಾಟ। ಕರಜಾ
ತಶೀಕರಂಪರಸುಭಟಭೀಕರಂಸುಳಿವಪರಣೆಗಳಿಗಳಿವು॥ ಸುರಿವಘ
ನಮದಧಾರೆಸುರಜನಕ್ಕಸಿಧಾರೆ। ಧರೆಯೊಳೆಳೆಯುವಬಾಲಮುಘಟ
ತದಕರವಾಳ। ಮುರುಕರ್ಣಭವವಾತಮುಮರತತಿಭಯಜಾತಮೆ
ಸೆಗಜಾಸುರನೆಸೆದನು ॥೮॥ ನೋಡಲುಮ್ಮತ್ರವರಿಲ್ಲ ಕರಿಯೊಡನೆನಿಂ
ದುಪೋ। ರ್ಯಾಡಲುಮ್ಮತ್ರವರಿಲ್ಲ ತದ್ದೃಷ್ಟವಳೆಗೆಮಾ। ತಾಡಲುಮ್ಮತ್ರವರಿ
ಲ್ಲ ಸಗ್ಗಮರ್ತ್ಯಬಿಲಲೋಕಾದಿಲೋಕಂಗಳೊಳಗೆ ॥ ಕೋಡದವರಿಲ್ಲ
ಮಾರಾಂತುನಿಜತನುವನೀ । ಡಾಡದವರಿಲ್ಲ ಸರ್ವಸ್ವಮಂಬಿಟ್ಟುಕೆ।
ಟ್ಟೋಡದವರಿಲ್ಲ ವಿಕ್ರಮದಸಿರಿಯಂಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕರಿದುಕರಿದನುಜನ ॥೯॥
ನಿಗ್ಗವದೊಳೀಡಿರಿಯೆಕುಲಪರ್ವತಂಗಳುಂ। ನುಗ್ಗುನುಸಿಯಪ್ಪವುಕ
ರೋದ್ಭೂತವಾತದಿಂ । ಸಗ್ಗಮೊದಲಾದಮೇಲಣ ಲೋಕವಿತತಿ
ಯುಂಮಾಲೆಗಳೆಚಂಡಿನಂತೆ॥ ಉಗ್ಗಿನಿಂದುತ್ಪತನಪಾತತೆಯುಳಿದುರ್
ದಿದ। ದಗ್ಗಳೆಯತನವನಾರ್ಪೇಳ್ದಪರಮ್ಮಜಗಂ। ಪೆಗ್ಗಳೆದಭಯರಸದೊ
ಳೋಲಾಡುತಿರ್ಪುದದನೇನೆಂಬೆನುಕ್ಕರಿಯನು ॥೧೦॥ ಗಜ್ಜನೆಯದನಿಗೆ
ಯನ್ಯಪ್ರಾಣಿಸಂಕುಲಂ। ನಿರ್ಜೀವಮಾಯ್ತುಪಾದಪ್ರಹಾರಂಗಳಿಂ। ಗು
ರ್ಜುಗೊಂಡಂಫಣಿಪನಗ್ಗಿದವುದಿಗ್ಗಜಂಜರ್ಜದುದುಕಚ್ಛಪಾಂಗಂ॥ ನಿ
ರ್ಜರಪುರಂಸರಕುದೆಗೆದುಳಿದಲೋಕತತಿ। ವರ್ಜಿತಸಮಸ್ತಜನಮಾ
ಯ್ತುಕಟಧರೆಯೊಳಿದ। ನಾರ್ಜಯಿಸಿದಪರೆಂದುಮೂಜಗಂತಲ್ಲಣಿಸು
ತಿರ್ದುದದನೇನೆಂಬೆನು ॥೧೧॥ ಭಗ್ನಮಾಯ್ತುಡೆಕಲಂದದಿಜಗಂಬಹು
ಭೀತಿ। ಲಗ್ನಮಾಯ್ತಲ್ಲಿಯಜನಂಗಳ್ಗೆಸುರಪಾಲ। ಕಾಗ್ನಿಯುಮನಿರು
ತಿವರುಣಾನಿಳಕುಬೇರಹರರೇನಾದರೋಖರದೊಳು ॥ ದಿಗ್ನಾಗವಿತ

ತ್ರಿಗೋಣ್ಮ್ರಿಸಿದುನಸಿದುದಕದೋ| ಳ್ಮ್ರಿಗ್ನವಾಯಿತುಗಜಾದಶಾರ್ದ್ರ
ವುಂಬಂಣಿಪೊಡೆ| ವಾಗ್ನಾಗರಾಜರ್ಗಗೋಚರವುದೇನೆಂಬೆನದರ
ದ್ಭುತಾಕೃತಿಯನು||೧೨|| ಆಕಸ್ಮಿಕದೊಳಾದದುಷ್ಟಗಜವಕಟಕಟ|
ಲೋಕಂಗಳಂತಿಂದುತೇಗುತದೆಶಿವಶಿವಪಿ| ನಾಕಿಯೇನಾದನೋಹ
ರಿಯೆತ್ತಪೋದನೋಬೊಮ್ಮಂಗದೇನಾದುದೋ||ಲೋಕಕರ್ತುಗ
ಳೆಂಬಮಾತುಗಳುತಮಗಿನ್ನು | ದೇಕೆಸಾಕೆನುತೆನಾನಾಜನಂಭೀತಿ
ಯಿಂ| ವ್ಯಾಕುಲಾಂತಃಕರಣರಾಗಿಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆನಷ್ಟರಿ
ಯನು||೧೩|| ದುರುಳನೆನಿಸುವಗಜಾಸುರನಳಿಗೆಕಂಗೆಟ್ಟು|ಸುರಪ
ಮುಖ್ಯಾಮರಕದಂಬಕಂಬಂದುಪಂ | ಕರುಹಭವಕಮಲಾಂಬಕ
ರ್ಗೆದೂರಲ್ಕವನಿರ್ಜಸೇನೆವೆರಸಿಬಂದು|| ಕರಿಯೊಡನನಂತಕಾಲಂ
ಕಾದಿಗೆಲ್ವಬಗೆ| ಯರಿದಾಗಿಸೈನ್ಯಮುಂನೀಗಿಕಡುನೊಂದುಶಂ|ಕರನೆ
ಡೆಗೆಸರ್ವರುಂಬಂದುಬಿನ್ನವಿಪದನಿರ್ಟಲತಟಹಸ್ತರಾಗಿ||೧೪|| ಆಲಿ
ಸುಮಹಾದೇವಖಳಗಜಾಸುರನೆಂಬ | ಕಾಳರಕ್ಕಸನಿರದೆಪಿಟ್ಟಿನಂ
ಮೆಲ್ಲರಂ| ಕಾಳಗದೊಳೋಡಿಸಿಸಮಸ್ತಲೋಕಂಗಳಂಸಂಹರಿಪನೆಂ
ದೆನಲ್ಕ|| ಕೇಳಿಕರುಣದೊಳಂಜಬೇಡೆಂದುಸಂತೈಸಿ| ಭಾಳಾಂಬಕಂ
ವೃಷೇಂದ್ರನನೇರಿಸಕಲಗಣ | ಜಾಲವೊಡನೈತರಲ್ಕೈಲಾಸಗಿರಿ
ಯಿಂದೆಪೊರಮಟ್ಟನಾಕ್ಷಣದೊಳು||೧೫|| ಹರಿಯವಾಹನಿಯುಜನಸ್ಸೈ
ನಿಕಂಸುರಕುಲೇ|ಶ್ವರನಚತುರಂಗಮಾಶಾವರರಸೇನಾಬ್ಧಿ | ಗರು
ಡಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರಘನತರಬಲಾಂಬುಧಿಗಳು || ವರ
ಭೂತಗಣರುದ್ರಗಣಕುಲದಪಡೆಗಳ | ಟ್ಟರಿಯಿಂದೆಶಂಕರನಹಿಂದು
ಮುಂದೆಡಬಲದೊ|ಳಿರದೆಬರುತಿರ್ದುವ್ವುಗಜಾಸುರನಹವಣೇಂಮಹಾ
ಪ್ರಲಯಮಪ್ಪುದೆನಲು||೧೬|| ಆನೆಗಳ್ಗಣಕೆಯೇಭಾರದಿಂಭೂತಳ
ಕೆ| ಬೇನೆಮಸಗಿತುಕುದುರೆಗಳಿಗದೇಂಗಣನೆಯೇ| ನಾನಾದಿಗಂತ
ಮುಂತುಂಬಿದವುತೇರ್ಗತಾನವಧಿಯೇಧರೆಯನಾಂತ|| ಆನೆಗಳ್ಭರ
ಕೆಕೊಂಬೂರಿದವುಸುಭಟಪ್ರ| ತಾನಕ್ಕಕಡೆಯೆಪದರಜದಿಂದೆಪಿರಿದೆ
ನಿಪ| ಬಾನೆಡೆಯನೆಲ್ಲಮಂತುಂಬಿದುದುಶಿವಶಿವಾಪೇಳಲೇಂವಿಸ್ಮಯ
ವನು||೧೭|| ಬೇರೆಬೇರತುಳಬಲನಿವಹದೊಳುನಿರ್ಭರದೆ| ಚೀರು
ತಿಹಕಾಳೆಗಳಪೊಡೆವಭೇರಿಧ್ವನಿಗೆ| ಗಾರಾಯ್ತುಪಂಕಜಭವಾಂಡ
ಮಾಲಿಸಿದಂಗಜಾಸುರಂತದ್ಧ್ವನಿಯನು|| ಮೂರುಲೋಕಂನಡಗುವಂ
ತೆಪೇರ್ದನಿಯಿಂದೆ|ಕೀರಿಶುಂಡಾಗ್ರದಿಂಧರೆಯನಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ| ಮಾ
ರಿನಡೆದಂಹರನಸೇನಾಸಮುದ್ರಕಿದಿರಾಗಿಖಳನುದ್ಧಟನಿಂದಂ ||೧೮||

ನೀಲಾದ್ರಿಬೇಗದಿಂಬಿರದೆಘಟತರದಕೈ। ಕಾಲಾಂತಕಂಬಂದಪ್ಪುದೊಶಿ
ವಶಿವಾಸಂವರ್ತ। ಕಾಲದಮಹಾಂಧಕಾರಂಗಳಾಕೃತಿಯಾಗಿಬಪ್ಪು
ದೋಪೇಳೆನಲ್ಕೆ॥ ಕೂಲಿಯಬಲಾಂಬುಧಿಯುಮುಂಗಡೆಯಸಕಲಸು
ರ, ಜಾಲದೆರ್ದೆಯೊಡೆಬೃಂಹಿತರವಂಗೆಯ್ವುತಕ। ರಾಳರೋಷಶ್ವಾ
ಸಕಂಪಿತಜಗತ್ರಯಂಬರುತಿರ್ದ್ದನದ್ಭುತದೊಳು॥೧೯॥ ದಾರಿಯೊಳಗಿ
ದಿರಾದಘನತರದಪರ್ವ್ವತದ। ಬೇರಸುಗಿದೆತ್ತಿತಕರಾಗ್ರದಿಂದೊಡ್ಡಿತ
ವು। ಹೇರುಹಂಗೆಳೆನಿರದೆಮುರಿದುಗಗನಾಂಗಣಕೆಸಾಲಿಡುತಗಂಡುಶಿ
ಲೆಯಂ॥ ಓರಂತೆಪಿಡಿದುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಬೀರುತಗಜರಿ। ಭೋರಿಡುತಧೂ
ಳೆಳೆಂವೊಗವೊಗೆದುಚೆಲ್ಲುತವು। ಹಾರಣಾರಂಭಲಂಪಟಸುರರಸರಿ
ಸದೊಳ್ಮೊಳಗಿದಂಬಳೆರಾಜನು॥೨೦॥ ಇರದೆಹಸ್ತಾಗ್ರದಿಂತೆಗದಿಡು
ವಗುಂಡುಗ। ಳ್ವರಿಕಿಸಬ್ಬರಿಕಲ್ಕುಂಗಳೇವಿಂಚುಗುರು। ತರಮಹಾ
ದಂತಯುಗಮಸಿಡಿಲ್ಗಳಾಗೆಶೀಕರಮೆತುಂತುರ್ವನಿಗಳು॥ ಸುರಿವ
ಮದಧಾರೆಗಳ್ಮಳೆಕರ್ಣತಾಳಭವ। ಮರುತಪ್ರಚಂಡಪ್ರಭಂಜನನೆ
ನಲ್ಪುಟ್ಟ। ಕರಿವಿಲಯಕಾಲದಮಹಾಮೇಘದಂತೆಗರ್ಜಿಸುತನಡೆತ
ರುತಿರ್ದುದು॥೨೧॥ ಎಲೆಲೆಲೋಕಂಗಳಂತಿಂದುತೇಗಿದಮಹಾ। ಕಲಿ
ಗಜಾಸುರನೀತನೆಮಹಾದೇವಹೊ। ಕ್ಕಳಿಯದಿರಿವಂದೆಗಳುಪಿಂತಿ
ರುಗಿಸುಭಟರಂಜದೆಮುಂದುವರಿವುದೆನುತ॥ ಜಲಜಭವಹರಿಸುರೇಂ
ದ್ರಾದಿಗಳುತಮ್ಮನಿಜ। ಬಲವೆರಸಿಮುತ್ತಿದಖರಾರ್ತಿಯುಂವಡೆಬನಂ।
ಜಲಧಿಯಜಲಂಮುತ್ತುವಂತೆಕೋಲಾಹಳದೊಳೇನೆಂಬೆ ನಟ್ಟರಿದು
ನು॥೨೨॥ ಒಂದುದಿಕ್ಕಿನೊಳೆಸೆಮುಸುಂಡಿಗಳತಿವಿತವು। ತೊತ್ತೊಂದು
ದೆಸೆಯೊಳ್ಪ್ರಬಳಗದೆಗಳಪೊಯ್ಲ್ಮೇಣ। ದೊಂದುದೆಸೆಯೊಳ್ಪರಶು
ಗಳಕಡಿತವೊಂದುದೆಸೆಯೊಳುಶಿಲಾವರುಷಂಗಳು॥ ಹಿಂದುಮುಂ
ದೆಡಬಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂಬಾಣಂಗ। ಳಿಂದಮುಸುಕುತೆಭಟಬೊರ್ಬ್ಬಿ
ರಿದರಾಗಳ್। ಣ್ಗಂದವಾಡುದುಗಜಂಬೆತ್ತಗಳ್ಬೆಳದದ್ರಿಯಂತೆಘನ
ಸಂಗದೊಳು॥೨೩॥ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಸಿದ್ಧರಾಮನೋಡಲುನಿಮಿ
ಷ, ಮಾತ್ರದೊಳುಮುತ್ತಿದಭಟರ್ಗ್ಗಳಂಮುರಿದುಶತ। ಪತ್ರಂಗಳಂಚಿ
ಗುಳಿದುಳಿದುಗಜರಾಜೆಯಂಬಂಡುರುಳ್ಚಿಸಿತೇರ್ಗ್ಗಳಂ॥ ಛತ್ರಚಮರಾ
ಳಿಗಳ್ಕೆದರಿಸಿನಿಟ್ಟೊರಸಿಶತ। ಪತ್ರಭವಹರಿಸುರೇಂದ್ರರಭರದೊಳೆಂಜೇ
ಪ। ಮಾತ್ರಮುಳಿಯದಹಾಗೆಸವರಿದುದುಸುಭಟರಂಮತ್ತಗಜವೇನೆಂ
ಬೆನು॥೨೪॥ ಮುರಳಿಕವಿದುದುಸೇನೆಮುಂದುಬಿಲ್ಪಟ್ಟಮಂ। ಪರಿವೇಷ್ಟಿ
ಪೊಂಷದಿಂಶಾತಕಳಸಂದೋಹ। ಶರಧಿಯಂಕವಿಸಿದರ್ತೆವಿಸ್ತಿದರ್ಮ್ಮದ್ಗರ

ಕತಾರಿಶೂಲಂಗಳಿಂಗಂ|| ಬರಿಕೈಯೊಳೆಡಿಸಿ ಕುದುರೆಯಹಿಂಡುಹಿಂಡ
ನಿ| ಟ್ಟೊರಸಿ ತೇರ್ಗಳನುಚ್ಚುನುರಿಮಾಡಿಯಾನೆಗಳ| ನಿರದೆತ್ತಿ ವಿತ್ತಿ ವಿದು
ಹೊಡೆಚೆಂಡಾಡುತಿರ್ದಂ ಗಜಾಸುರಂ ಸಂಗರದೊಳು||೨೫|| ಇರಿದಿರಿಯೆ
ಕಂಗೆಟ್ಟು ತಳ್ಗವಮರ್ಗಳ್ಗವರ್| ಬರಿಕೈಯಪೆಟ್ಟಿನಿಂದಳ್ಕುವರ್ಬಳ್ಕು
ವರ್. ಚರಣಂಗಳಿಂದರೆಯೆ ಸುಕ್ಕುವರ್ ಕಳ್ಕುವರುಮ್ಮಗಿನಿಂ ಶ್ರೋಣತ
ವನು || ಭರದೆ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಜಿಟ್ಟೋಡುವರ್ಕ್ಕೋಡುವರ್| ಮರಗೊಂಬಿ
ನಿಂಬಡಿಯಲಡಗುವರ್ನಡುಗುವರ್| ಕರಿಯಿಂತು ಸದೆವುದು ವಿಘಾತಿ
ಯಿಂ ಖಾತಿಯಿಂ ಮತ್ತದಭಟವ್ರಜವನು||೨೬|| ಹರಿಕೆರಳ್ದಂ ಮುಳಿ
ದನಬ್ಜಜಂ ರೋಷಮಂ| ಧರಿಸಿದಂ ದೇವೇಂದ್ರನಾಶಾಧಿಪರ್ಕೋಪ| ಭ
ರಿತಮಾನುಷರುದರುಬ್ಬಿದ್ದರಾಗರುಡಗಂಧರ್ವಬಲದಭಟರು|| ನಿರು
ತಮಿಾಕಣೆಯದೊಳು ಕಲಗಜಾಸುರನುರವ| ನೆರಡುತುಂಡಾಗಿಸೀ
ಳದೊಡೇಕೆ ಕೈಗಳೊಳು| ಧರಿಸಿದಾಯುಧವೆಂದು ಮತ್ತದರ್ಪಟು
ಭಟರ್ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯು ಸು||೨೭|| ವೀರರಿಂತೊಂದೊಂದು ದೆಸೆಗಳೊ
ಳುಮತ್ತ ಪ್ರಹರಿಸಿದರೆನಿತಸ್ತ್ರಮಂಟನಿತರಿಂದೆಗಂ| ಭೇರಿಭೇರಿಗ
ಳಚಂಬಕಡಕ್ಕಡಾಡೆಗಳನಿಸ್ಸಾಳದಾರ್ಭಟೆಯೊಳು|| ವಾರಿಜಭವಾಂ
ಡಮುಳವಳಿಯೆ ಮೂಜಗದಸಂ| ಹಾರಕಾಲವೋ ಮಹಾದೇವಸೋಜಿ
ಗವೆನಲು| ವಾರಣಾಸುರನನಿರಿದಭಟರ್ತಮತಮಗೆಪೇಳಲೇಂ
ವಿಸ್ಮಯವನು||೨೮|| ಸುರಪಾಗ್ನಿಯಮನಿರುತಿವರುಣವಾಯುಕು
ಬೇರ| ಹರರೆಂಬಸಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕರಬೆನ್ನಟ್ಟಿ| ಚರಣಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು
ತತ್ತದ್ದಿಗಂತಕೀಡಾಡಿದುದು ಮಿಕ್ಕಮರರಂ|| ಕರಜಾತನಾಯುವಿಂಬಿ
ವಳೆತೂರಿದುಗುಪಂ| ಕರುಣಭವನಂತುಡುಕಿ ಸತ್ಯಲೋಕದೊಳೆ
ಸುಖ| ಮಿರು ನೀನೆನುತ್ತ ಬೀರಿದುದಿದೇಂ ಶಿಕ್ಷಾಸಮರ್ಥನೋ ಯಿಾ
ಜಗದೊಳು ||೨೯|| ಕುದುರೆಬರುದೊರೆಯಾಯ್ತು ಕರಿಯಹಿಂಡಡಗಿ
ದುದು| ತ್ರಿದಶರುರೆದಿಕ್ಕುಗೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಾದರ್ವೀರ| ರಥಟುಕೊಳ್ಳೆದು
ಮುಘುರೆಪೂತೆನುತ ಪುಂಖಾನುಪುಂಖದಿಂ ಕಣೆಗರವುತ|| ಮದನಪಿತ
ನೆಸವ ಕಾಂಚನರಥದೊಳಡ್ಡೈಸೆ| ಬಿದುಗೆಪರಾಜುವಿನಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ರಥದಬಳಿ| ಗೊದಗಿಪಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸೆ ಕೆಲಸಿಡಿದು ಮಾಧವಂಗದೆಗೊಂಡು
ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು||೩೦|| ಹರಿಬಳಿಕಸಿಸ್ಮನಾದಂ ಗೆಯ್ವುಗದೆಯಿಂದೆ| ಕ
ರಿಯಮಸ್ತಕವನಪ್ಪಳಿಸಲಾಘಾಯುಮಂ| ಸರಕುಮಾಡದೆ ಪರಿದು
ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಕೆಲವಡಿಯೊಳಾತನಂ ತುಡುಕಿ ಪಿಡಿದು|| ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಂ ಜು
ಣುಗಿಯುರದೊಳಂಘ್ರಿಸಿನಿಂದು| ಭರದೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲಾಲಿಸುತ ಕೆ

ಲವೆಡೆಗಳಂ॥ ಪತಿವ್ರತ್ತೆನಿಲುತವೊಲವ್ರತಸರೋಜಾಂಬಕನಸುಳಿ
ವೆನಾಲಿಸುತಿರ್ದುದು ॥೨೧॥ ಸುರರಿಗಾವಿಧಿಯಾಯ್ತು ಪಂಕರುಹಸಂ
ಭವಂ । ಕರಿಯುಟ್ಟದೇಪುಣ್ಯಮಾಗಿಪ್ಪೋದಂರಮಾ । ವರನಿಪುರಮ
ಧ್ಯದೊಳ್ಸಿಕ್ಕಿದಂಕೆಟ್ಟವೆನುತಖಿಳಲೋಕದಜನಗಳ್॥ ಹರನಮ
ರೆಪೊಕ್ಕು ಮೊರೆಯಿಡೆಕರುಣದಿಂಮಹೇ। ಶ್ವರನಾಪಿನಾಕಮಂಕೊಂ
ಡುಜೇವಡೆದುನಿ। ಷ್ಠುರಬಾಣಮಂಪೂಡಿನೋಡಿದಂಕರುಣಾಕಟಾ
ಕ್ಷದಿಂಖಳಪತಿಯನು ॥೨೨॥ ನೋಡಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆಸೆಯೆಗಜಮ
ಸ್ತಕಂ। ಕೂಡೆಪರಿದುದುಮುಂಡಮಿಳೆಯೊಳಗೆಕೆಡೆದುದಿದ । ನೋ
ಡಿಸಂತೋಷಮಯಸಾಗರದೊಳೆದ್ದುದುಜಗಜ್ಜನಂತತ್ಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥
ಮೂಡಿದುತ್ಸವದಿಂದೆಗಂಧರ್ವಪತಿಚಂದ್ರ। ಚೂಡನಪದಂಗಳೆನಮಿ
ಸಿಮತ್ತನುವಿನೋ। ಳ್ಮಾಡೆನೀನೊಂದುಕುರುಪಂಧರಿಸಬೇಕೆಂದು
ತುತಿಸಿದಂಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೨೩॥ ಕರಿಚರ್ಮಮಂತೆಗೆದುಪೊದ್ದಗಂ
ಧರ್ವನಂ। ಕರೆದುಗಣಪದವಿಯಂಕೊಟ್ಟದೇವರ್ಕಳಂ । ಕರುಣ
ದಿಂಸಂತೈಸಿಗಜಮಸ್ತಕವನಾಂತುಲೀಲೆಯಿಂದಂನಟಿಸುತ॥ ಹರುಷ
ದಿಂಕೈಲಾಸದರಮನೆಗನಡೆತರಲು। ಗಿರಿಸುತೆಯಮೈದಿಗುರಿನಿಂದಾ
ದೆನಂದನಂ । ಹರನತಡೆಯಲುಖಡ್ಗದಿಂತಲೆಯರಿದುನಭಕಿಟ್ಟಶಿವ
ನೊಳಪೊಕ್ಕನು ॥೨೪॥ ಸುತನಳಿದಸುದ್ದಿಯಂಕೇಳ್ದುನೊಂದುಗಿ
ರಿಸುತೆಹರನಕೂಡೆಮುನಿದಿರೆದೇವಿನಿನ್ನನಿಜ । ಸುತನಿರವನೋ
ಡೆಬಾರೆನುತಕರತಂದುಗಜಾಸುರನಮಸ್ತಕವನು । ಅತಿವೇಗದಿಂ
ಮುಂಡಕೊಂಡಿಸಲ್ಪ್ರಾಣಮಾ। ರುತನೈದೆತೀವಿದುದುತದ್ರೂಪಮಂ
ಕಂಡು। ಮುತುಳತರಭಿನ್ನಮಾನಸೆಯಾದಪಾರ್ವತಿಗೆಪರಮೇಶನಿಂ
ತೆಂದನು ॥೨೫॥ ರೂಪಿದುವಿಕಾರವಾಯ್ತೆಂದುಗಿರಿಜಾತೆಸಂ। ತಾ
ಪಮಂಮಾಡದಿರೆನುತ್ತಿಭಮುಖಂಗೆಗಾ। ಣಾಪತ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟನಿ
ನ್ನಭಜಿಸಿದರಿಷ್ಟವಹುದೆಂದುವರವನಿತ್ತು ॥ ಓಪಳಮನಕ್ಕೆಹರುಷ
ಮನಿತ್ತುತೋರ್ಪಲ। ಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಮುಖಾಮರರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಮು
ಡದಿಂವಿ। ರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂಕೈಲಾಸಶಿಖರದರಮನೆಯೊಳ್ವಿಲಾ
ಸದಿಂದಂ ॥೨೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತ
ಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪ
ಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕ
ಲಭೋಗಮನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೭॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೭ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಶಿವಲೋಕವಿಸ್ತಾರಮಂ ಶಿವಸ್ಥಾನಮಂ ಶಿವನರಾಜ್ಯ
ಕ್ರಮುವನೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ। ಶಿವನ ಸುಜ್ಞಾನರೂಪಂ ಚೆನ್ನಬಸವ
ನಾಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೊರೆದನು॥

ಪದ॥ ಅಣಿಯರಂ ಕೈಲಾಸಮಂದಿರದೊಳೊಪ್ಪುತಿಹ। ಮಣಿಮಯ
ದನೆಜ್ಜೆಯೊಳು ರತಿಗೈದು ಮಿಗೆ ತದಂ। ಗಣದಲೀಲಾಸರೋವರದೊ
ಳ್ಕೃಷಾರ್ತೆಯಂ ಜುಳಿಯೊಳಗೆ ಜಲಮನೆತ್ತಿ ॥ ಮಣಿದು ಮಣಿದೀಕ್ಷಿ
ಸುತ ಬಿಡುತ ಮೊಗದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆಣಿಕೆಗೊಳುತಿಹ ಹಿಮಗಿರೀಂದ್ರಜಾ
ಘನಮುಗ್ಧ। ಗುಣಕೆ ನಸುನಕ್ಕು ತಲೆವಾಗಿಸುವ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನು
ಲಹೆಮ್ಮನು॥೧॥ ಏಕಚಿತ್ತದೊಳಾಲಿಸೈ ರಾಮ ಬೊಮ್ಮಾಂಡ। ಮೇ
ಕನಕಮಯ ಶಿವಾಲಯಮುದರತುದಿಯುಮುಂ । ಕಾತ್ತಿಕಾದಕಳಶಮಿ
ಪ್ಪಂತೆ ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶದಿಂದೆ ಶಿವನ॥ ಲೋಕಮಿಪ್ಪುದು ಸಕಲ
ಬೊಮ್ಮಾಂಡಸತ್ಫಲಂ। ನೀಕಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪತರುವೆನಲಖಿಳವೇದಾದ್ಯ।
ನೇಕತರ್ಕಂಗಳೆಸಿಲುಕದ ಪ್ರತಿಮಹಾಮಹಿಮದೊಳದೇನೆಂಬೆನು॥
ಇಂತೆಸವ ಶಿವಲೋಕಮಂ ತಧಿಕಪುರರೂಪ। ಮಂತಳೆದು ಕೋಟಿ
ಮೂವತ್ತೆರಡು ಯೋಜನಾ। ದ್ಯಂತದಳವಿಯೊಳನಿತು ವಿಸ್ತರದೊಳ
ತುಳಜೋತಿಮಯದ ಕೋಂಟೆಯಿಂದ॥ ಸಂತತ ಪರಬ್ರಹ್ಮಪೂರ್ಣ
ಸತ್ಕೋಶಗೃಹ। ದಂತೆಂಟು ಬಾಗಿಲ್ಗಳಿಂದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಕೈ । ತಂತಾಂತ
ಕಾಕಾರದಷ್ಟಭೈರವರ ಕಾಪಿಂಕಂಗೆಡಿಲ್ವುದು॥೨॥ ಕನಕಾರು
ಣಾರಕ್ತಪೀತನೀಲೋಗ್ರರತ್ನ। ಘನಹೇಮವರ್ಣಕಾಯಂಗಳಿಂ ಹಂ
ಸಾಜ। ಘನಕೇಕಿ ನಾಗಾರಿ ಮಹಿಷ ವಾರಣ ಕಾಕ ಗಿರಿಕವಾಹಂಗಳಿಂ
ದಂ॥ ವಿನುತಗುಣನೇತ್ರರುಂ ಚಂಡಕೋಪೋನ್ಮತ್ತ। ನನಯ ಕಾಪಾಲಿ
ಭೀಷಣಮಹಾಸಂಹಾರ। ರೆನಿಪ ಪೆಸರಿನ ಭೈರವರ್ಚತುರ್ಭುಜತ್ರಿ
ಣೇತ್ರಂಗಳಿಂ ಕ್ರಮತಪ್ಪದೆ ॥೪॥ ಆರಯಲ್ಬ್ರಹ್ಮಿಮಾಹೇಶ್ವರಿಸು
ಘೋರಕಾಮ। ವಾರಿವೈಷ್ಣವಿಯತುಳವಾರಾಹಿ ಮಾಹೇಂದ್ರಿ। ಯೋ
ರಂತೆ ಚಾಮುಂಡಿ ಕಾಳಿಯುಂ ದೆಂಬ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಮ್ಮೇಳದಿಂದಂ॥ ಓ
ರೋರ್ವಭೈರವರ್ಗೆಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿಪರಿ। ವಾರಮುಸೆಯಲ್ಕೆ ಸಾವಿಭ
ವದಿಂ ಶಿವಪುರ। ದ್ವಾರಂಗಳೆಂಟು ಪೂರ್ವಾದಿಯಾಗಿರಲಲ್ಲಿ ಕಾದಪರ್ರು
ತ್ನವದೊಳು ॥೫॥ ಈ ಪರಿಯೊಳೆಂಟು ಬಾಗಿಲ್ಗಳಿಂದೊಪ್ಪುತಿ। ರಪ್ಪ ಪು
ರದ ಶಶಿಸೂರ್ಯವೀಧಿಗಳು ಲಕ್ಷಮುರೆ। ಗೋಪುರಗಳು ಳಾಳ್ಕಕವಾಟಂ
ಗಳಗಣಿತಂ ಗೃಹಮಸಂಖ್ಯಾತಂಗಳು॥ ಪಾಪರಹಿತರ್ಕೆಂಗೊಬ್ಬೊ

ಬ್ಬಿಗಣಪರ್ವ್ವಿ॥ರೂಪಾಕ್ಷನಾಜ್ಞೆಯಿಂದತುಳಬಲವೆರಸಿಪ್ರ। ತಾಪದಿಂ
ಕಾದಿರ್ಪರನುದಿನಂತಮತಮಗೆಬಾಳಸುಯಿಧಾನದಿಂದಂ॥೬॥ ನಿ
ಷ್ಕಾಮಿಗಳ್ನಿಗಮಸುಪ್ರೇಮಿಗಳ್ಮಾಡೆ। ದುಷ್ಕರ್ಮನಿರ್ದ್ದಿತರಾತ್ಮಯೂ
ಪ್ರವರ್ಜಿತರ್। ನಿಷ್ಕಂಪಚಿತ್ತರುನ್ನತಸತ್ಯವೃತ್ತರಘನಾಶರವ್ಯಾತ
ಶೀಲಶರು ॥ ದುಷ್ಟದೂರಸುಗುಣಪೂರರತಿನಿಪುಣರ್। ರಷ್ಕರೋ
ಟೀಧರನಭಕ್ತರವ್ಯಕ್ತರುರೆ। ಕಿಷ್ಕಿಂದಮಾಗಿರಲ್ತತ್ಪುರಂಸುಕೃತಂ
ಗಳಿಹಬೀಡಿನಂತೆಸುದುಗು ॥೭॥ ಗೋತ್ರಂಗಳೊಳ್ಮೆರವಕನಕಾದ್ರಿ
ಯಂತೆನ। ಕ್ಷತ್ರಂಗಳೊಳ್ಮೆರವಪೂರ್ಣಶಶಿಯಂತಖಿಳ। ಚಿತ್ರಮಣಿ
ಮಧ್ಯಚಿಂತಾರತ್ನದಂತೆಪುಣ್ಯಗ್ರಹಂಗಳನಡುವಣ॥ಮಿತ್ರಮಂಡಲ
ದಂತೆಸುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ಕಾಶಿ। ಚೇತ್ರದಂತಖಿಳಗಣಗೃಹಗಳಾನಡುವೆ
ಶಿಖಿ। ನೇತ್ರನರಮನೆಯೈದುಕೋಟಿಯೋಜನದವಿಸ್ತೀರ್ಣದಿಂದೊ
ಪ್ಪಿರ್ದುದು ॥೮॥ ಬಳಿಕಮಹಾಭವನಮಂಬಳಸಿಕಡುಚೆಲ್ವಿನಿಂ। ಧಳ
ಥಳಿಸಿಪೊಳೆವಪಳುಕಿನಮುಗಿಲಗೂಪದಿಂ। ಬಳೆದುಶಿವತತ್ವಮಿರ್ಪ್ಪ
ದುದಶಸಹಸ್ರಯೋಜನದುನ್ನತಿಯೊಳದಕ್ಕೆ॥ಕಳಕಳಿಪಚನ್ನದೆನೆಶ
ತಯೋಜನಂಗಳಿಂ। ಬಳತೆಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಪರಮವೈರಾಗ್ಯನಿ। ರ್ಮ್ಮಳಮು
ಕ್ತಿಗಳೆನಾಲ್ಕುಬಾಗಿಲಾಗಿರಲಭವನಂತಃಪುರಂಮೆತದುದು॥೯॥ ಸಿಂ
ಗರದೊಳಾಸುರಪಯಮವರುಣಧನದದಿ। ಕ್ಕಂಗಮರಿಕನಕಹರಿನೀ
ಲಮೌಕ್ತಿಕಮಾಣಿ। ಕಂಗಳೊಳ್ಬೆಳಗಿನಿಂಋಗ್ಯಜುಸ್ಸಾಮವೇದಾ
ಥರ್ವ್ವಣಾಖ್ಯಂಗಳೆ॥ ತುಂಗತರಲಕ್ಷಯೋಜನದುದ್ದದಿಂಗೋಪುರಂಗಳಾ
ಕೃತಿಯೊಳಿರೆನಂದಿಯುಂವೀರಭ। ದ್ರಂಗರುವಮಾಕಾಳನೀಲಲೋ
ಹಿತರಲ್ಲಿಕಾದುಕೊಂಡಿರುತಿರ್ಪರು॥೧೦॥ ಅಂತಿನಿಬರಾಚತುರ್ದ್ವಾ
ರಂಗಳೊಳುವೇತ್ರಮಾಂತುಹರಿಯಜಮುಖ್ಯರಂನಿಲಿಸಿಮುತ್ತಮಾ।
ಕಾಂತನೇಮಂಗೊಂಡುಪೊಗಿಪ ಪೊರಮಡಪವಿನಿಯೋಗಂಗಳಿಂದಿ
ರ್ಪ್ಪರು॥ ಅಂತಃಪುರದಗೃಹಾಕಾರದಿಂದತುಳವೇ। ದಾಂತಮಿರ್ಪ್ಪುದು
ಬೇರೆಕೋಟಿಯೋಜನದಳತೆ। ಯಂತಳೆದುಸತ್ಪ್ರಣವವೇಶಿವಸಭಾ
ಸ್ಥಳಾಕಾರಮಾಗಿರುತಿರ್ಪ್ಪುದು॥೧೧॥ ಆಗರನಸಭೆಯಬೆಳಗಿನಮಂ
ದೆಕಂಗೊಳಿಪ। ಸಾಹಸ್ರಕೋಟಿರವಿಗಳತೊಳಪವದನಂಗ। ಳೊಹ
ಸಲ್ಪಳಿಗಂಚುಕನ್ನಡಿಯೊಳಿರ್ಪಮಾಕೃಷ್ಣರಮಹಾಕಾಳಿಯ ॥ ದೇ
ಹಂಗಳೈದೆಪಲ್ಲಟಪವಚ್ಚರಿಯುದರ। ಮಾಹಾತ್ಮೆಯುನ್ನೋಡಬಲಖಿ
ಳಬೊಮ್ಮಾಂಡಂಗ। ಳೇಹಾಲಕಡಲೊಳಗೆಪಡಿಬಿಂಬಿಸುವಕುಕ್ಕು
ಟುಂಡಂಗಳನಲೆಸುವವು॥೧೨॥ ಈಪ್ರಕಾರದಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳಗಘ

ವಂಗೆ| ಸುಪ್ರತಾಪಂಗೆ ಸುಲಭಂಗೆ ಸಂಸಾರಬಂ| ಧಪ್ರವಿಧ್ವಂಸಂಗೆ ಹಂ
ಸಂಗೆ ಲಕ್ಷಯೋಜನದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮೆಸೆಯೆ|| ಸುಪ್ರಭೆಯೊಳಷ್ಟಮಹಾ
ದೈಶ್ವರ್ಯಮವು ನೋಡೆ, ಅಪ್ರತಿಮ ಚರಣಂಗಳೆಂಟೆನಿಸಿ ತೋರೆ ವಮ|
ಕ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರಂ ಕಂ೨ ಪುಣ್ಯದ ಬೆಳಸಿನಂತಿರ್ಪ್ಪುದು||೧೩|| ತ
ನ್ಮಹಾಪೀಠದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಗಿರಿ | ಜೋನ್ಮಸ್ಮಿತಕುಮುದಚಂ
ದ್ರಶೇಖರಂ | ಸನ್ಮುನಿಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರಂ ತ್ರಿನೇತ್ರಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ ಬ್ರ
ಹ್ಮಾದ್ಯರ|| ಹೃನ್ಮಧ್ಯಶೋಭಿತಾಂಗುಮಂಗಳಂ ವಿವ | ಸ್ವನ್ಮಂಡಲಾ
ನೇಕಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶಂ ಜ | ಗನ್ಮಹಾಜನನಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಕಾರಣ ವಿ
ರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿರ್ದನು||೧೪|| ತೊಳಪ ಮುತ್ತಿನ ಮಾಣಿಕದ ಪೊನ್ನ
ನೀಲದೊ | ಳ್ವೆಳಗಿನಿಂ ಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರಪೂರ್ವದಕ್ಷಿಣಂ | ಗಳೊಳೆಸ
ದ್ಯೋಜಾತಮುಂ ವಾಮದೇವಮುಂ ತತ್ಪುರುಷಮೆಸೆವಘೋರಂ||
ಪೊಳೆವುತಿರಲವರಗ್ರದೊಳ್ಸ್ಫಟಿಕವರ್ಣದಿಂ | ತೊಳಗುವೀಶಾನ
ಮುಖಮಿರೆ ತನ್ಮುಖಂಗಳೆಂಬಳಸಿ ತಂನಾಮ ಪುರುಷಪಂಚವದನ
ದಿಂ ತನ್ಮಂತ್ರದಿಂ ನುತಿಪರು ||೧೫|| ಇಂತೆಸೆವ ಪಂಚಾಸ್ಯ ಪಂಚದಶನ
ಯನಂಗ| ಳಿಂತೋರ್ಪದಶಭುಜ ವಿಷಗ್ರೀವ ಗಜಚರ್ಮ| ದಿಂತಳೆದ ತ
ಲೆಮಾಲೆಗಳ ಸಾಲ್ಗಳಿಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತಮಯ ತೇಜದಿಂದಂ || ಕಂತುಭ
ಸ್ಮೋದ್ಧೂಳಿತಾಂಗದಿಂ ಲಲಿತಫಣಿ | ಸಂತತಿಯ ವಿಲಸಿತಾಭರಣದಿಂ
ದೊಪ್ಪಿದನ| ನಂತದೇವರ ದೇವನಖಿಳಸುರರಕ್ಷ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೋಲ
ಗದೊಳು||೧೬|| ಶಂಭುವಾಮಾರ್ಧಪೀಠದೊಳೊಪ್ಪಿದಳು ದೈತ್ಯ| ಕುಂ
ಭಿಕುಂಭಸ್ಥಳದಳತ್ರಿಂಶಯಾನೆತ| ತತ್ವಾಂಬೋಧಿದೇವಿ ದೇವಾಳಿವಂ
ದಿತೆ ಕಾಳಿ ಕಾಲಾಭ್ರತ್ರೀವ್ರವರ್ಣೆ|| ಜಂಭಾರಿನುತೆ ಜಗತ್ಪಾವನತೆ ದ
ಕ್ಷಸುತೆ| ತಾಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲೆ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯತಿ ವಿಭವ| ದಿಂ ಭವಾನಿ
ಶ್ಯಾಮೆ ಫಣಿವೇಣಿ ಶರ್ವಾಣಿ ಶಂಕರನರಾಣಿಯೆಂದು||೧೭|| ಶಕ್ತಿಸತಿಯ
ರ ತಂಡತಂಡಗಳಿಂದ ಈಶ| ಭಕ್ತಸತಿಯರ ಮೊತ್ತಮೊತ್ತಂಗಳಿಂದಂ ವಿರಕ್ತ
ಸತಿಯರ ನೆರವಿನೆರವಿಯಿಂ ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರ ಸಾಲ್ಸಾಲ್ಗಳಿಂದಂ|| ಉಕ್ತ
ಸತಿಯರ ಪಂತಿಪಂತಿಯಿಂದುರಿತನಿ | ರ್ಮುಕ್ತಸತಿಯರ್ಕಳಿಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿಂ
ಸ್ವರ್ಗಸಂ| ಯುಕ್ತಸತಿಯರ ಬಳಗಬಳಗಮೋಲೈಸೆ ಶಿವನರಸಿಯಿಂತೆ
ಸದಿರ್ದಳು||೧೮|| ನೀಲವರ್ಣರ್ಸುಪೀತಾಂಬರಧರರ್ಕುಂಡಲಾಲಂಕೃತ
ರ್ಕ್ಕೋಮಲಾಂಗರಾಕೌಸ್ತುಭರ್ | ಶ್ರೀಲತಾಂಗೀವಕ್ಷರರು ಶಂಖಗದೆ
ಚಕ್ರಶಾರ್ಙ್ಗಸಂಯುಕ್ತಮಾದ|| ಲೋಲಚಾತುರ್ಭುಜರ್ಮಣಿಮಯ ಕಿ
ರೀಟತ್ರ| ನೋಲಕ್ಷ್ಯಕಾಸ್ತ್ರ ಜನಕರ್ಸ್ಸರಸಿಜಾಂಬಕರ್| ಪೇಳಲೇಂ ಗರು

ಡವಾಹನರೀಶವಾಮದೊಳು ವಿಷ್ಣುಕೋಟಿಗಳೆಸೆದರು ‖೧೯‖ ವಾಣೀವರರ್ಹಂಸವಾಹನರ್ನಿಖಿಳಗೀ। ರ್ವಾಣಜನಕರ್ಕಮಂಡಲದಂಡಮಾಲಿಕಾ। ಪಾಣಿಗಳ್ಸಕಲವೇದಜ್ಞರಬುಜೋದ್ಭವರ್ಕೋಟಿ ಬೊಮ್ಮಾಂಡಂಗಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸೃಜಿಪಕರ್ತೃ ಮಹಾಪ್ರೌಢಿಕೆಯ। ಕೇಣಕಾರರ್ಗ್ಗಹುರ್ವದನರೊತ್ತೊತ್ತೆಯಿಂ। ಸ್ಥಾಣುವಿನಬಲದಕಡೆಯೊಳೆಬೊಮ್ಮಕೋಟಿಗಳು ಕಂಗೆಸೆದರೇನೆಂಬೆನು ‖೨೦‖ ಆಬ್ರಹ್ಮಸೋತ್ತಿಗರ್ಭಸಿತಸಂಪತ್ತಿಗರ್। ತ್ರೀಬ್ರತೇಜರ್ಜಟಾವಿಭ್ರಾಜರಖಿಳದೇ। ವಬ್ರಾತಪೂಜಿತಮುರ್ಕ್ತ್ಯಂಗನಾಯುತರ್ಶಿವಜಪಿತಜಿಂಹಾಗ್ರರು‖ ಸುಬ್ರತಾಚಾರಕರ್ಶೃತ್ರಿಗಣವಿಚಾರಕ। ರ್ಸ್ವಬ್ರಹ್ಮಬೋಧಕಜ್ಞಾನಸಾಧಕರುದ್ಗ್ರ। ಣಭ್ರಾಜಿಕಾರಿಗಳ್ದುರಿತಸಂಹಾರಿಗಳನಂತಮುನಿವರರೆಸೆದರು ‖೨೧‖ ಕೆಂಜೆಡೆಯು ನೆಳೆವೆರೆಯು ನಾಂತೈದುಮೊಗದವರ್। ಕುಂಜರಾಜಿನದವರ್ಭಸಿತಲೇಪರ್ಪಿರಿಗು। ರಂಜಿಪತ್ರಿಶೂಲಾದಿಗಳನಾಂತದಶಭುಜದವೃಷಭವಾಹಕರ್ಳು‖ ನಂಜುಗೊರಲರ್ನ್ನುಡಿಪದಿನೈದುಕಂಣವರ್ ಮಂಜುಳಸ್ಫಟಿಕತೇಜಪ್ರಳಯಕರ್ತೃಗ। ಳ್ತ್ರಿಜಗತ್ಪತಿವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿದಿರೊಳು ರುದ್ರಕೋಟಿಗಳು ಕಂಗೆಸೆದರು ‖೨೨‖ ವರಮಹಿಮನಂದೀಶಭೃಂಗೀಶವೀರೇಶ। ಕರಿವದನಸೇನಾನಿನೀಲಲೋಹಿತಮುಂಡ। ಧರಮಹಾಕಾಳಗಜಕರ್ಣಘಂಟಾಕರ್ಣಗೋಕರ್ಣಶಂಕುಕರ್ಣ‖ ಸುರಗಿರಿವಿಪಾತನವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಶ್ಶಂಕ। ಗರುಡಪಕ್ಷಚ್ಛೇದಗಗನಾಂಗಧೂಮಾಂಗ। ಪರಮಕೂಶ್ಮಾಂಡರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ನೂರ್ಪದ್ಮಬಲವೆರಸಿರಂಜಿಸಿದರು।೨೩‖ ಪರ್ವತಾಭರಣವಿಕಟತುಂಗಭೈರವನಿತ್ಯ। ಸರ್ವಸಂಹಾರಮಣಿಭೂಷಣಸಹಸ್ರಮುಖ। ಸರ್ವಪಾತನಮಹಾಭದ್ರಘಂಟಾಕಾಲವಿಶ್ವತೋಮುಖಕರಾಳ‖ ಸರ್ವಜ್ಞವಿಂಧ್ಯಾಪಾತನವಿಜೃಂಭಣರೂಪ। ಸರ್ವಕಂಪನಚಂಡಕೀರ್ತಿಕಂಕಾಳಧರ। ಸರ್ವಾತ್ಮರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಪ್ಪತ್ತುಪದ್ಮಬಲವೆರಸಿಕಂಗೆಸೆದಿರ್ದರು‖ ಕಾಲಮರ್ದನವಜ್ರಕಾಯರುಂಡಾಭರಣ। ಕೋಲಾಹಲೋತ್ತುಂಗಸಾಗರಾಪೋಷಣಕ। ಪಾಲಧರವಡಬಾಗ್ನಿತಿಲಕಪ್ರಚಂಡಬಹುವರ್ಣಧೂರ್ಜಟನಿಷ್ಕಳ‖ ಕಾಲಕಂಧರಮೇಘವಾಹನಮಹಾಸೇನ। ಭಾಳಲೋಚನಮಹಾಕಾಯೋಗ್ರರೂಪಘನ। ಕಾಳಮೇಘಾದಿಭಟರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರರುವತ್ತುಪದ್ಮಸೇನೆಯೊಳೆಸೆದರು‖೨೪‖ ಸೋಮಪಾತನಸೂರ್ಯಪಾತನಂದಾಭರಣ। ಧೂಮಕೇತುಸಹಸ್ರಕರ್ಣನಾಹಸ್ರಭುಜ। ಕಾಂತಮಾಂಗದಹನದೈತ್ಯಾಂತಕತ್ರಿಭುವನಾಂತಕವಿಧಿಶಿರ

ಚ್ಛೇದನ॥ ಆಮಹಾದಿಗಾವರಣಾಹಾರಿರೇಣುಕಮು। ಹಾಮಹಿಮದಾ
ಟುಕಸುನಾದದಿಕ್ಪಾಲಹರ। ಭೀಮಕಾಯಾದಿಗಣರಂದುಶತಕೋ
ಟಿಸೈನಿಕವೆರಸಿರಾಜಿಸಿಗರು ॥೧೬॥ ನಕ್ಷತ್ರಕ್ಕಂತನಮಹಾಕೇಶಕೆ
ತಸಹ। ಸತ್ರ್ಕಬೊಮ್ಮಾಂಡಭೇದನನಿರೂಪತಾಂಗಾರ। ಭಕ್ಷಣಮಹಾ
ದಂಷ್ಟ್ರಲಲಿತಾಂಗಪಾದಮುಖಮೇಘಮುಖವಿಶ್ವಮಾಲಿ॥ ದಕ್ಷಮ
ರ್ದನವಜ್ರದಂತನಿಜಬಲಬೊಮ್ಮ। ಭಕ್ಷಣಧನಂಜಯಮಹಾಬಾ
ಹುಸುಮನಸಮು। ಪಾಕ್ಷೇತ್ರಪಾಲರೊಬ್ಬರೇಳ್ನೂರ್ಪದ್ಮಸೇನೆ
ಯೊಡನಿರ್ದೆಸದರು॥೧೭॥ದಂಡಧರನುಂದಂಡಬಾಹುವಂತಾಸುಪ್ರ।
ಚಂಡಾರ್ಚದಂಡನಾಥಂಪ್ರಚಂಡಂಮದೋ। ದ್ದಂಡದೀರ್ಘನನರಿ
ವರ್ಗೇರೆಬೇರೆಹತ್ತುರ್ಪದಕೊಡೆಯರೆನಿಸಿ॥ ಖಂಡಪರಶುವಿನದಕ್ಷಿ
ಣಭಾಗದೋಳ್ಮನಂ। ಗೊಂಡುಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮೇದಿವ್ಯರೂಪಾಗಿ।
ಕೊಂಡಾಡುತಭವನಂಬೆಸನನುರೆಬೇಡುತಿರ್ಪುದು ಪೇಳಲೇನೆಂದ
ನು॥೧೮॥ ಸಚಿವಾಮದೇವರುಂಜ್ಯೇಷ್ಠರುಂಶ್ರೇಷ್ಠರುಂ। ಕಲವಿಕರಣ
ರುಮಸವಕಲರುಂನಿಧಾನಿಸ। ರ್ಬಲರುಂಬಲಪ್ರಮಥರುಂಮನೋ
ನ್ಮನರುಂಮಹಾಸರ್ವಭೂತದಮರುಂ॥ ತಿಳಿಯಲೀರುದ್ರಗಣಮಸ
ವಸಂಖ್ಯಾತಗಣ। ಕುಲಕಧಿಪರಾಗಿತತ್ತ್ವಂನಾಮಶಕ್ತಿಗಳು। ತೊಳಗು
ತಿರೆವಿಭವದಿಂದೀಶನೋಲಗದೊಳಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರುತಿರ್ದರು॥೧೯॥
ಬಳಿಕಾತ್ರಿಶೂಲಿಕುಲಿಶಮಾರ್ಗಯೂರಾಸ್ಯಗೆ। ಬಲವಿರ್ಪದರುವ
ತ್ತುಪದ್ಮಮೋರೋರ್ವಗೆ। ಕೆಲದೊಳಂತಷ್ಟವಸುಗಳು ನವಗ್ರಹರು
ಮೇಕಾದಶಮಹಾರುದ್ರರು॥ ತೊಳಪಬಾದಸರವಿಗಳಾಚತುರ್ದಶ
ಮನುಗ। ಳೊಲವಿನಿಂದೆಕ್ಕೆಕ್ಕಯಿಂಕೋಟಿಕೋಟಿಕಂ। ಗೊಳಿಸಲೀ
ಶ್ವರಮಹಾಸ್ಥಾನಮಂಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕಣಿಪಂಗೆಸಾಧ್ಯಮಲ್ತು॥೨೦॥ ಆಹರಿ
ಸಮಿಾಪದೋಳ್ವಜ್ರಾಯುಧತ್ತೊರ್ಗಳಪ। ಸಾಹಸ್ರಲೋಚನರುಹಸ್ತಿ
ವಾಹನರಾಸು। ಧಾಪಾರಿಗಳ್ವಿಭವಯುತರಿಂದ್ರಕೋಟಿಗಳ್ಕಂಗೆಸೆಯ
ಲಾಕೆಲದೊಳು॥ ಊಹಿಸಲ್ತ್ರಿಖಿಕಾಲನಿರುತಿವರುಣಸಮಿಾರ। ರಾಹ
ದಸಖೇಶಾನರೆಂಬದಿಕ್ಪಾಲಸಂ। ದೋಹಮಿಪ್ಪರ್ದುಕೋಟಿಕೋಟಿ
ಗಳಗಣನೆಯಿಂದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೨೧॥ ಸುರನರೋರಗರಸುರ
ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರ। ಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿಂನರಗುಹ್ಯಕಾಳಿಕಿಂ। ಪುರು
ಷಪಿಶಾಚರಪ್ಸರಸರ್ಗಳೊಗ್ಗಿನಿಂಕೋಟಿಕೋಟಿಗಳೆಸೆಯಲು॥ ಗಿರಿ
ಗಳೋಳ್ತರುಗಳೋಳ್ಮೃಗಪಕ್ಷಿಜಾತಿಯೋಳ್ಪರಿಪರಿಯ ಜೀವಜಾ
ಲಂಗಳೋಳ್ಮುಖ್ಯಮು। ಪ್ಪುರಸುಗಳ್ಕೋಟಿಕೋಟಿಗಳೊಪ್ಪುತಿರ್ದ್ದ

ದನೇಸೆಂಬ ಚೆನ್ನಕ್ಷರಿಯದು॥೨೧॥ ಕೇಳ್ಗುದ್ದಾಮನೀಂ ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಶಿವ। ನೇಳ್ಗೆಯಂತಸ್ಮಪಾರುದ್ರಗಣಭರಮನವ। ನಾಳ್ಗಳೆಸು
ಗಳ ಬಿಣ್ಪಿಂ ಶಿವನಸಭೆಯಲ್ಕದಾವಲೋಕಗಳಾದೊಡಂ॥ ಮುಳ್ಗಬೀ
ಳವೆ ಸಕಲದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ಕರಣ। ತಳ್ಗೆ ದೇಶೇಷನು ಸುರುಳ್ವನೇಕಮಂತ
ಪಂ। ನಳ್ಗನುಪಿಯಾಗದುಳಿವನೆ ಶಿವಮಹಾತ್ಮ್ಯಯಂ ಬಂಣಿಸಲಾಕ್ಕ
ರವಶವು॥೨೨॥ ಇಂತಖಿಳವಿಭವದಿಂದೀಶನೊಪ್ಪಿರ್ಪನ। ನಂತಲೋ
ಕಾಧಿಪತಿಗಳ್ಗೆ ಗುರುವೆನಿಸುತವ। ರುಂತವಸ್ಮ ರಾಜ್ಯಂಗಳಂ ಕ್ರಮ
ದೊಳಾಳ್ವಂತೆ ಕರುಣದಿಂ ನೇಮವಿತ್ತು॥ ಸಂತತಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಮಂ
ಧರಿಸಿಮಾ। ಕಾಂತಮುಳ್ಳ್ದಳಿದ ಸಕಲವಿನಿಯೋಗಂಗ। ಳೆಂತರಮ
ನಾಸಿದ್ಧರಾಮನೊಳ್ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶಂ ನಿರೂಪಿಸಿದನು ॥೨೩॥ ಎಂ
ಬುದೇಂ ಪ್ರಣವವೇಸಿಂಹಾಸನಂ ಲೋಕ। ದಂಬಿಕೆಯೆ ರಾಣಿನಾಸಂ
ಚಂದ್ರಸರ್ಪವೆಂ। ದೆಂಬಿನೆ ಭೂಷಣಂ ಭಸಿತವೆಸುಗಂಧಮಾ ಹಸ್ತಿಚ
ರ್ಮವೆಸುವಸ್ತ್ರಂ॥ ಇಂಬಾದಮೋಕ್ಷಾಶನಂ ನಾದತತ್ತ್ವರಸ। ದಂಬುಲಂ
ಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲಂ ಬ್ರಹ್ಮಗರ್ಭಿತಸು। ಕಂಬಳಾಶ್ವತಗಾನಮೆನಲ ಭವನಿಂ
ತಷ್ಟಭೋಗದೊಳು ವರ್ತಿಸುವನು॥೨೪॥ ಷಣ್ಮುಖಂ ಯುವರಾಜಪ
ಟ್ಟದ ಘುತಂಹಸ್ತಿ। ರಾಣ್ಮುಖಂ ಶಿವಗಣಕೆ ದಳವಾಯಿ ನೃಹರಿತಾ। ದ್ವಿ
ಣ್ಮಪಾದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನಂ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ತ ವಿಶ್ವ॥ ಸೃಣ್ಮು
ಖ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತಂ ನಾಡೆ ಶಾಸ್ತ್ರ। ತ್ರಿಣ್ಮಹಾಜ್ಯೋತಿಷಮನರಿದು ಪೇಳ್ವ
ನ್ಯಾಕ್ಷ। ರಾಣ್ಮತ್ರನೆಸೆ ಸರರಾಜವಿಭವಂ ಮನೋಹರವಾದುದಾ
ಕೂಲಿಯು॥೨೫॥ ಸಿರಿಪುರಸನೊಪ್ಪುವತಿಶ್ರೀಪ್ರಧಾನಂ ನಾಡೆ। ಸರಸಿ
ಜಾಂಡಂಗಳೇ ದೇಶಂಗಳ್ಗೆ ಕರವತೆ। ಗಿರಿಮೇರುಪರ್ವತಂ ಮಂಡಲಾದ್ರಿ
ಗಳೇ ದುರ್ಗಂಗಳ್ಮಹಾಧರ್ಮವೆ॥ ಪರಿವಿಡಿಯ ಭಂಡಾರಮೊಪ್ಪುವಗ
ಣಂಗಳೇ। ಪರಿವಾರವಾಪ್ರತ್ರಿಜ್ಞಾನಬಲಮೇತೆನ। ವರಭುಜಬಲಂಗ
ಳೆ ಬಲೇಶ್ವರಂ ಸತ್ತ್ವಂಗದೆ ಪಳ್ಕಂಗೆ ಚಲುವಾದನು॥೨೬॥ ನಾದಿಮಾ
ಕಾಳರೇ ಸೇತ್ರಧರಮರ್ಪಾ। ಮಂದಿಗಳ್ತ್ರಿಕೋಟಿಗಳು ಸುರಸ್ತ್ರೀ
ಯರೆ। ನಿಂದು ನಟಪಟ್ಟಂಗಿಯೇ ಹಾಸ್ಯಕರ್ತರ್ ಸುರಗುರುವೆತ
ತ್ಪ್ರರೋಹಿತಂ॥ ಸಂದಭಕ್ತರ್ಕಂಟರಾಶಿಪ್ರವಿಶ್ವಕ। ರ್ಮಂದಯೆಯೆ
ನಿಧಿಯು ಕಂಣಕರೆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ। ರ್ಮಂದೆಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ್ಪಿಂಥವಿಗ್ರಹರಿಂ
ತುವಿನಿಯೋಗದವರೆಸವರು॥೨೭॥ ಸುತತ್ರಾಮನೇಘವಳಚಮರಧಾ
ರಂವೀತಿ। ಹೋತ್ರನೆ ಸೂಪಕಾರಂ ವರುಣನಮಲಜಲ। ಪಾತ್ರಧಾ
ರಂಗೆಂಧವಾಹಂ ಸುತಾಳವೃಂತಂ ಬಿಡಿವನೀಶಾನ್ನನ ॥ ಮಿತ್ರನೇತಾಂ

ಬಾಲವೀವಮಂದಿನಮುನಿಯ । ಪುತ್ರನೇಪಾಪಪ್ರಣ್ಯವಿಚಾರಕನೆಗ-
ಳ್ವಿ। ರಾತ್ರಿಚರನೇಪಾದುತಾಧಾರನೆನೆಶಿವಂವೈಭವದೊಳಿರುತ್ತಿರ್ದ-
ನು॥೩೯॥ ವಸ್ತ್ರಂರುತುಮಾಸನಕ್ಷತ್ರತಿಥಿಗಳ್ಗೆ। ಗಸ್ತನುಯವುರಿದು ನಾ-
ನಾಜೀವಿಗಳಿಗೆಸಂ। ಪತ್ತಾಖ್ಯವುಪ್ಪಂತೆ ಸಕಲಫಲಮಂಪೈರನಿಕ್ಕುವ
ಮಹಾಪ್ರಜೆಗಳು । ಸತ್ಸನಾಕಿರಣನುಂಜೀನೂತತತಿಯುಂ ವಿ। ಯ
ತ್ತಿಂಥುಗಳ್ತ್ಕ್ಪಲಂಗಳಂ ರಕ್ಷಿಸುವ ರುಸ್ತನದೊಳ್ತಾ ಲೋಕಪಾಲರೆಲ್ಲ-
ರ್ತ್ತಣ ನಗಾರರೀಶಂಗೆಂದನು॥೪೦॥ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ ನೆರವಿಯುಕ್ಷ್ತ್ರಕ್ರಮಾಳಿ-
ಗಳ್। ಮೊಗ್ಗರಂಪಷ್ಪಕಾರೂಢಸುರಪಟುಭಟರ ಬಗ್ಗಿಕಿನ್ನರಸುರ
ನರೋರಗಪದಾತಿಗಳ್ಬ ತುರಂಗಬಲವಾಗಲು॥ ಸಗ್ಗವೆಸ್ಟ್ರೆ ಸವಬಿಲಾಪ್ಪ
ಶುಪತವುಂಬುಸ । ವ್ಯಗ್ರೋಷನಾಗುತ್ರಿಶೂಲಪಾಯುಧನೆನ।
ಟ್ಬಗ್ಗದೊವಲುಡೆಯನೀರೇಳ್ಬುವನದೊಡೆಯ ನೆನದಂರಾಜವಿಭವ-
ದಿಂದಂ॥೪೧॥ ಸಪಿರ್ದರ್ಧೀಕ್ಷದುಗ್ಧಕ್ಷಾರಸಾಧಿರ್ಗ । ಳ್ದಿರ್ಪ್ಪಕಧ್ವಂಸಿ-
ಯುಗ್ರಾಣದಗ್ರಜಂಗಳೆನೆ । ತೊರ್ಪ್ಪನಾಗ್ವೀಪಂಗಳೇವ್ಯಜಳಿಯಬ-
ಯಬಾಹ್ಯದುಜಲವಾಧಿನರನ॥ ಕೂರ್ಪ್ಪಕ್ರೀಡಾಸುಸಿರೋಜಣಾ-
ದ್ರಿಯೆರತ್ನ। ಮಿರ್ಪ್ಪಭಂಡಾರಮಾಸುರಧೇನುಸಂಚಯಂ, ಸರ್ಪ್ಪಭೂಷ-
ಣನತುರುಪಟ್ಟಿಯನೆಚನ್ನಾಗುಗರಸುತ ವಮಂಬಿತನ॥೪೨॥ ಅಷ್ಟ-
ಮದವುಬಿತಸಪ್ತವ್ಯಸನವುಂಮಹಾ । ದುಷ್ಟಷಡ್ವರ್ಗಮುಂಪಂ-
ಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ್ಬ । ತುಷ್ಟಯುಮುಕರಣವಿಷಜಾಚಜೋರದುಪರ್-
ನಮಿವರಕೂಡಿಕೊಂಡು ॥ ಕಷ್ಟಮುಂಮಾಳ್ಪಜಗಜ್ಜತ್ರಮುನಸಿಜ।
ಭ್ರಷ್ಟನವನಂಗಲ್ವ ಸ್ತ್ರೀಲುಕ್ಯವತತ್ಸಸಂ ನಿಷ್ಟ ಕಲ್ಗಗ್ಳಕಂಗಳೊಳ್ಪ್ರ-
ವರ್ತಿಸದೆಶಿಸರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ದನು॥೪೩॥ ಈರಾಜವಿಭವಂಗಳಂ
ತಾನೆಧರಿಸಿಮು। ತ್ತಾರಾಜವೇಜುಂಸಕಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳು। ರಾ-
ರಾಜಿಪಖಿಳ ಲೋಕಂಗಳೊಳ್ಬರಿಪನಾನಾಪುರುಷ ನಿಕರಂಗಳಂ।
ಸ್ತ್ರೀರಾಜಿಯುಂನಿಖಿಳತರುಲತಾತತಿಗಳಂ। ಗೋರಾಜಿಮುಖ್ಯಪಶು-
ವರ್ಗಂಗಳಂಪಾಲಿ। ಪಾರಾಜರಂಬೇರೆಬೇರೆ ನಿಯಮಿಸಿಯುವರಸೋ-
ಲ್ಪಿಸಿಕೊಳುತಿರ್ದನು ॥೪೪॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣ-
ಮಂ। ಸಂತಸಬಿಬರಗವರ್ಗೀಬಿಡಗರ್ಗಫರ್ಮಾ। ಸ್ವಂತಮಂಬಿಡದೆ ಪೇ-
ಳ್ವಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖ-
ಮಂಸಕಲಭೋಗಮುಮ। ಸಂತತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।
ಕಂತುಹರನೆಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ॥೪೫॥

ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೬ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೩ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ದಕ್ಷನೀಶ್ವರನಿಂದುದಾಸೀನನಾಗಿಕವು । ಲಾಕ್ಷಾದಿಗಳ್ವೆರಸಿಯಾಗಮಂಮಾಡುತಿರೆ । ದಕ್ಷಸುತೆ ಬಂದು ಪತಿಸಿಂದೆಯಂಕೇಳಿಯೋಗಾಗ್ನಿಗಿತ್ತಳುತನುವನು॥

ಪದ॥ ಸಾರಗುಣಗಣಸುರೋದ್ಧಾರಸತ್ಕೀರ್ತಿವಿ । ಸ್ತಾರಯುಳದಕ್ಷಸಂಹಾರಮಂದರತಟವಿ । ಹಾರಸನ್ಮೋಹನಾಕಾರನಾನಾಸ್ತ್ರಚಯಧಾರಕಾರುಣ್ಯಪೂರ॥ ಮಾರಘನದರ್ಪಾಂಧಕಾರಪರಿಹಾರವರ । ಸೂರಬೊಮ್ಮಾಂಡದಾಧಾರಪಂಪಾಪುರಾ । ಗಾರಪಾಲಿಸುನತರನೋರಂತೆವರವಿರೂಪಾಕ್ಷಘೋರಾಘಶಿಕ್ಷ॥೧॥ ಎಲೆಸಿಗ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ದಕ್ಷನಂದುತಂ । ನಳಿಯಂದಿರಮ್ಮಕ್ಕಳಂನೋಳ್ಪೆನೆಂದುಮನ । ದೊಲವಿನಿಂದವರವರಪಟ್ಟಣಕೆನಡೆತರಲುಕೇಳುತತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ಪೊಳಲುಗಳಸಿಂಗರಿಸಿಕಳಸಕನ್ನಡಿವಿಡಿದ । ಲಲನೆಯರುಸಹಿತಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿದಿರ್ಗೊಂಡು । ನಿಳಯಮಂಪೊಗಿಸಿಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರಿಸಿಪೂಜಿಸಿದರತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೨॥ ಬರವನಾಲಿಸುತುಬ್ಬಿಪರಿತೋಷಜಲವಾಗ । ಳೆರಡುಕಣ್ಗೊನೆಯೊಳೊಸರಿದಿರ್ಕೈದಿವಂದಿಸಿದ । ವರತನೂಭವೆಯುರಂಸೆಳೆದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿತಂದಖಿಳವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತು॥ ಕರುಣದಿಂದವಳವರಮನೆಗಳೊಳ್ಕೆಲದಿವಸ । ಮಿರುತಿರುತ್ತಳಿಯರಿತ್ತುಡುಗೊರೆಗಳಂಕೊಂಡು । ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂನೆನೆದನಾದಕ್ಷನೆದೆಯೊಳಗೊಂದುಯೋಚನೆಯನು॥೩॥ ಏನೆಂಬೆನೀಯಳಿಯರೀಮಕ್ಕಳಿಂದೆನಾ । ನಾನಂದಮಂಪಡೆದೆನಿಂನೋರ್ವಸುತೆಮಹಾ । ಮಾನಿನಿಮಹಾದೇವನರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿರ್ಪಳವರಬಳಿಗಂಪೋಗಲು ॥ ನಾನಾವಿಧೋಪಚಾರಂಮಾಡಬಿರರೆಂದು । ಸಾನುರಾಗದೆದಕ್ಷನಾಕ್ಷಣಂನಡೆತಂದ । ನೂನಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀನಿಕೇತನಪೆನಿಪಶಿವಲೋಕಮಂಕಂಡನು ॥೪॥ ಸಕಲಸುಕೃತಂಗಳಬೆಳೆಯಪೊಸಕೊಟಾರವೋ । ಸಕಲನಿಗಮಾಗಮಪುರಾಣಾರ್ಥದಾಲಯವೊ । ಸಕಲಯೋಗಾನಂದಸಂದೋಹದಾಗರವೊ ಸಕಲಪುಣ್ಯದಸದನವೊ॥ ಸಕಲಮುನಿನಾಥರತಪಃಫಲದನೆಲವನೆಯೊ । ಸಕಲತಾರಾಗ್ರಹಾಗ್ನಿಗಳತೇಜೋಗೃಹವೊ । ಸಕಲನಿಷ್ಕಲತತ್ವದರಮನೆಯೊಯೆನಿಸವಶಿವಲೋಕಮಂಪೊಕ್ಕನು॥೫॥ ಬಿಳಿಯಾನೆಗಳಪಂತಿತಗರಸುಂದಣಕೋಣ । ಗಳನೆರವಿನಿರುತಿವಾಹನರವ್ಯಂದಂನೆಗ । ಳ್ಗಳಸಾಲ್ಕುರಂಗಸಮುದಯಮಶ್ವರಾಜವೃಷಭಪ್ರಪುಷ್ಪಕಾಳಿ ॥ ಪೊಳವಂಚೆವಿಂಡುಗರುಡೋತ್ಕರಂಪುರಬಹು ।

ವರ್ಗಳೆಯುದೊಳಗೆಲ್ಲಿಯುಂ ತ್ರೀವಿಶಲ್ಯಂಕಾಣುತಂ। ಸಳಿಯನ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಮಂ
ಪೊಗಳುತಾದಕ್ಷನಾಶ್ಚರ್ಯಮಾನಸನಾದನು ॥೬॥ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲ್ಲೈ
ವೋಗಹತ್ತುತ್ತೋಳಿನವ। ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲುರವರೆದಳೆದಜಡೆಗಳೆಯು॥
ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲುರಿಯಂಪಣೆಯೊಳಿಟ್ಟಜಕಪಾಲಮಂಪಿಡಿದಸೆವರು॥
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾನೆಯತೊಗಲಿನುಡಿಗೆಯವ । ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲುರು
ಕಟಕಕಂಡೆಲಧಾರ। ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲರೆ ವೃವೆಣ್ಣರೆಸದಿರ್ದರಾಪುರ
ದೊಳೇನೆಂಬೆನು॥೭॥ ಸಾರೂಪ್ಯಗಣವರಘನತರದಸಂಪದದವಿ। ಸ್ತಾರ
ಮಂನೋಡುತ್ತ ಬರೆಕಾಣಿಸಿತು ಶಿವಾ। ಗಾರಂವಿಮಲಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಯಾನನಸರೋರುಹದಂತೆರಮ್ಯವಾಗಿ॥ ದ್ವಾರದಬಹಿರ್ಭಾಗದೋ
ಳ್ಪಮುಯಮಂಪಡೆಯು । ತೋರಣಸಿನಿಂದವುಸುಮುನಿಗಳನಿರೀಕ್ಷಿ
ಸು । ತ್ತೋರಂತೆದಾಕ್ಷಾಯುಣೀಪಿತಂ ಪುಷ್ಪಕವನಿಳಿದುಬಡೆದೊಳ
ಕ್ಕೊಕ್ಕನು॥೮॥ ಕಡೆದರಿಲ್ಲಂತರಂತೆರದಬಾಗಿಲೊಳಿವಂ। ಮೃಡನರಸಿ
ಯುಯ್ಯೆಂದರಿದುಸಂತಸದಿಂದೆ। ನಡೆದುಬರೆಬರೆಮುಂದೆಕಾಣಿಸಿ
ತ್ತೋಲಗದಶಾಲೆಕಡುರಮ್ಯವಾಗಿ॥ ಇಡಿದಿರ್ದವೇದವೇದಾಂತಮಂ
ತ್ರಂಗಳು। ಗ್ಗಡಣೆಯುಮುಪಾಪ್ರಣವದಂತೆ ಹರಿಮೊದಲಾದ। ಬಿಡುಗಣ್ಣ
ರೋಲಗದನಡುವೆ ಬಸವೇತ್ತು ದೇವರದೇವನಿರೆಕಂಡನು॥೯॥ ಸಿದ್ಧರಂ
ಮೋಕ್ಷಕೇಳಿಭವನೋಲಗಶಾಲೆ। ಯುದ್ಧಶತಲಕ್ಷಯೋಜನದಗಲವನಿ
ತುಪ್ರ। ಸಿದ್ಧವಲ್ಲಿನಕೋಟಿಶಶಿಕೋಟಿಯುಂ ಶಿವಂಬಿತ್ತಾನುರಾಗದಿಂ
ದ॥ ಉದ್ಧರಿಸಿದಂತನ್ಮಹಾಸಭಾಚಕ್ರಮಂ। ಬುದ್ಧಿಗರಿದುಸುರಲನಿ
ತಗಲದೊಳಗೆಡೆವಿಡದೆ। ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಪ್ರಘಟ್ಟನಮುಕುಟತಟರಾಗಿಸು
ರಗಣಂನಿಂದಿರ್ದುದು॥೧೦॥ ಸಿರಿಯಸೌಭಾಗ್ಯಮಾಸವಸತಿಯುಜಾಣ್ಮೆ
ಯುಂ। ಸುರನದಿಯುನ್ನೈರ್ಮಲ್ಯಮಾಶಚಿಯವೈಭವಂ । ವರಮಂತ್ರ
ದೇವಿಯರನಿಜಶಕ್ತಿರೋಹಿಣಿಯ ಸರಸತರಲಾವಣ್ಯಮುಂ ॥ ಧರೆ
ಯುಸ್ಥೈರಣೆಮಾತೃಕೆಯರಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಂ । ಪರಮಮೋಕ್ಷಾಂಗ
ನೆಯಸೌಖ್ಯಮುಂ ಪಾರ್ವತಿಯ। ಚರಣಪಂಕಜದಮಾಂಗಲ್ಯತೆಯ
ನೋಲಗಿಸಿನಿಂದಿರ್ದವೇವೇಳ್ವೆನು ॥೧೧॥ ತುಂಬುರನನಾರದನಗಾ
ನವೀಣಾಕ್ವಣಂ । ಕಂಬಳಾಶ್ವತರಗೀತಂಕಿವಿಮೊಳಿಡಿಯೆಲೋ।
ಕಾಂಬಿಕೆಯುವದನಮಂನೋಡಿ ನಸುನಗುತೆ ಭೃಂಗಿಯುನರ್ತನಕಮೆ
ಚ್ಚುತ॥ ಅಂಬುಜೋದರಕಮಲಸಂಭವರಬಿನ್ನಪಗ। ಳಂಬಹಳಕರು
ಣಾಟಂಕೇಳಿಮಂನಿಸುತೆತಿರಿ । ಯಂಬಕಂಸಿಂಹಪೀಠಾಗ್ರದೋಳ್ಕು
ಳ್ಳಿದುರ್ದರಂಜಿಸಿದನೋಲಗದೊಳು॥೧೨॥ ನಿಂದುಬಿನ್ನವಿಸುಹರಿಯು

ಜಕಳೆಕಳೆವಮಾಣ್ಬ । ರಂದಲಕಡೆಗೆಸಾರ್ದನೇಕ ಸುಳಿಯುಬಿರಿಲ್ಲಿ
ಮಂದಸಗ್ರಜಕೆಲಕೊಕ್ತ್ರಿನೀಶ್ವರುಣವಸ್ಕುರುದ್ರರೆಡಬಲಕೆತೊಲಗಿ॥
ಬೃಂದಾರಕಸ್ತ್ರೀಯರಾರತಿಯನೆತ್ತಿಮುನಿ। ಬೃಂದಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ
ಸೂಸಿಚರಣದೊಳೆಸುತ । ನಂದಿಯುಂಮಹಾಕಾಳನುಂಭರಾಭರಿಯು
ಮಾಡುತಿರ್ದರೋಲಗದೊಳು ॥೧೩॥ ಹರಿನೇತ್ರಕಮಲಸಂಪೂಜಿ
ತಪದಾಂಭೋಜ। ಹರಿಯನೆಡಗಾಳೊಳೊದೆದಡಗೆಡಹಿದಪ್ರತಿಮ।
ಹರಿಹರಿಗಳಗ್ನಿನಯನತ್ರಯಂಗಳಮಾಡಿಜಸವನಾಂತೆಸವಮಹಿಮ
ಹರಿಕಟಕಕುಂಡಲೋದ್ಭಾಸಿತಕರಗ್ರಮಣ । ಹರಿವರ್ಣಹರಿರೂಪಹ
ರಿಮುಖ್ಯಸುರಸೇವ್ಯ। ಹರಹರನಪಿತನೆಜಯಜಯುಎಂದುವಂದಿಗಳು
ಕೊಂಡಾಡುತಿರಲತ್ತಲು ॥೧೪॥ ಬಾಗಿಲೊಳು ಸ್ವಗಲೀಯದ್ವಾದಿರೆತದು
ಬಿನಿಂದಶತ। ಯಾಗರಂಬಿನ್ನಪಕೆಸಮಯವಿಲ್ಲದೆನಿಂದು ಮೂಗುವಟ್ಟಿ
ದರ್ನಾನಾಲೋಕಪಾಲರಂಕಾಣುತೆಂದಕ್ಷನಂದು॥ ಭಾಗೀರಥೀಧವ
ನಪರಮವಿಭವದಸಭಾ। ಸಾಗರದಕಡೆಯಕೋಹಿನಕೊಳ್ಗೆಯೊಳು
ನಿಂದು । ತೂಗಿಗಂಮುಕುಟವಂತನ್ನನುಡಿಸದಮಗಳನಳಿಯುಸಂ
ನೋಡಿನೋಡಿ ॥೧೫ ।ಐಶ್ವರ್ಯಮದದಿಂದಲೆನ್ನಪಂಮರೆದನ। ಕ್ಷೀ
ಶ್ವರಂತಾಂಪಡೆದಮಗಳಾಂದುಬಗೆಯುದೇ। ನೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದೆಮಂನಿಸ
ದಾದಳೈಸೆಸಾಕಿನ್ನಿವರಸಿರಿಯನಿರದೆ॥ ವೈಶ್ವಾನರಂಗೀವುಗಕ್ಕೀನು
ಪಾಯವೊಂ। ದಶ್ವಮೇಧವಮಾಡಿನೋಡುವೆಂತಾನೆನುತ। ವಿಶ್ವೇ
ಶನಂಜರವುತಾದಕ್ಷನೈದಿದಂನಿಜಪುರಕೆಮಹಾಬಲದಿಂದಂ॥೧೬॥ ಪೊಕ್ಕ
ನರಮನೆಯನೇಕಾಂತದಾಲೋಚನೆಗೆ। ತಕ್ಕರಂಕರೆಸಿಗಂಮಂತ್ರಿಗ
ಳನವರೊಡನೆ । ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಿಂದೆತನಗಾದುದಾಸೀನಮಂವಿಸ್ತಾರ
ಮಾಗಿಪೇಳ್ದಂ॥ ಅಕ್ಕಟಾಕಂಡಿರೇಗೊರಮಂಗೆಮಗಳಿತ್ತು । ದಕ್ಕ
ದಸ್ತುಫಲಮಾದೊಡೇನಾದುದಿಂನವನ। ಸೊಕ್ಕನೀಗಲನಿಪೆನೆಂದು
ದಕ್ಷಂತನ್ನಪಿತನೆಡೆಗೆನಡೆತಂದನು ॥೧೭॥ ಕಂಡುಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಬೊ
ಮ್ಮಂಗೆಸುರಮುಕುಟ। ಮಂಡಿತಪದಾಬ್ಜಕೀಕ್ಷೀನೆನ್ನಕುವರಿಯಂ।
ಮಂಡೆಯೊಳುಜಡೆಗಟ್ಟಿನೈಗೆಬೂದಿಯುತೊಡದಗೊರಮಂಗೆಕೊಟ್ಟ
ಬಳಿಕ॥ ಕಂಡೊಮ್ಮೆಬಪ್ಪನೆಂದೈವಲೆಂನಂಪೆಸ, ಗೊಂಡನೇನುಡಿ
ಸಿದನೆಕುಳ್ಳಿರೆಂದನೆಪಿಂತೆ । ಕಂಡುಬಲ್ಲಿರೆಮಗಳನಿತ್ತವರ್ಗೀವಿಧಿ
ಯುನೆಂದುದಕ್ಷಂಸುಯ್ದನು ॥೧೮॥ ತಂಸಂತ್ರಿರಸ್ಕರಿಸಿದವನನಾಪರಿ
ಮಾಳ್ಪ। ದುಷ್ಕೃತಮದಲ್ಲದೊಡೆ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡತನದಿಂದ। ಮಿನ್ನೀ
ತಗ್ಗಳಿಕೆತಂದೆಕೊಡು ತಪಕನುಜ್ಞೆಯುನೆಂದುನಿಂದಿರಲ್ಕನಿನ್ನೆನ್ನ॥

ಚಾಯ ಹವಣನಱುತ್ತು ಪರಿಗಿದಂ । ಬಿನ್ನವಿಸಿನೋೞ್ಪೆನೆಂದತ್ಯಧಿಕ
ಚಿಂತೆಯಿಂ । ಪನ್ನಗಾರಿಧ್ವಜನಬಳಿಗೆ ದಕ್ಷಂಗೂಡಿ ಕಮಲಜಂ ನಡೆ
ತಂದನು ॥೧೯॥ ಕಮಲಜಂ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಹರಿಗಾಗ । ಳುಮೆ
ಯರಸನಿಂದೆ ದಕ್ಷಂಗಾದವಸ್ಥೆಯಂ । ಕ್ರಮದಿಂದ ಹಯಮೇಧಮಂ ರ
ಚಿಸಿ ನಿಮಗಗ್ರಪೂಜೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಬಳಿಕ ॥ ಕುಮತಿಯಾ ರುದ್ರನಂ ಕ್ಷು
ದ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ಸುರ । ಸಮಿತಿಯೊಳು ಹವ್ಯಕವ್ಯಕೆ ಹೊರಗು ಮಾೞ್ಪೆ
ನೆಂ । ದಮಿತಕೋಪದೊಳೆನ್ನ ಕರತಂದನೆನೆ ಕೇಳಿ ಕಮಲಾಕ್ಷನಿಂತೆಂ
ದನು ॥೨೦॥ ಶಿವಶಿವಾ ಸಕಲಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆ । ಶಿವನೊಡೆಯನಾ
ತನಂ ಬಿಟ್ಟೆನಗೆ ಸಕಲಸುರ । ನಿವಹದೊಳಗಗ್ರಪೂಜೆಯನಿತ್ತು ಯಾ
ಗವಂ ಮಾೞ್ಪೆನೆಂಬುದು ನೀತಿಯೆ ॥ ಶಿವನೆ ಕೇಳಖಿಳಲೋಕಾರಾಧ್ಯ
ನಾತನೇ । ವಿವರಿಸಲ್ಕೆಮಗೊಡೆಯನೆಂದೆನಲ್ಕಮಲಸಂ । ಭವನೆಂದ
ನಿಮ್ಮಮರೆವೈಕ್ಷರಂ ಹಾಯಬೇಕೆನಲಚ್ಯುತಂ ನುಡಿದನು ॥೨೧॥
ಆದೊಡಾಗಲಿ ಬಂದುದಂ ಕಾಣ್ಬೆವಿದರಿಂದೆ । ಮಹಾದೇವನೆಮಗೆ ಮುನಿ
ಯದೆ ಬಿಡಂ ಪೋಗಿ ಸಂ । ಪಾದಿಸುವುದುಗ್ರವ್ಯವಂ ಬರ್ಪೆವಾವೆಂದವ
ಗೞೆಂ ಕಳುಪಿ ಬಳಿಕ ॥ ಎಬ್ಬಿದಂ ಸಕಲಚತುರಂಗಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂ ।
ಡಾದಕ್ಷನೆಡೆಗೆ ಕಮಲೋದರಂ ದಕ್ಷನಿಂ । ಬಾದರಹಿಮಗಿರಿಯ ಗಂಗಾ
ದ್ವಾರದೊಳು ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿದನು ॥೨೨॥ ಕರಿಸಿದಂ ಮ
ನುಗಳಂ ಮುನಿಗಳಂ ನೃಪರಂ । ಬರಿಸಿದಂ ವಸುಗಳಂ ಋಷಿಗಳಂ ಸ್ತ್ರಿ
ದಶರಂ । ಪರಿಸಿದಂ ಸವನಾಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕ ನಿಜರಂ ಹಕ್ಕಿಗಬ್ಜಾಕ್ಷನಂ ॥
ಪರಿಸಿದಂ ಸಕಲಭೂಮಂಡಲಕೆ ತುರಗಮಂ । ತರಿಸಿದಂ ಸಕಲಲೋಕ
ದ ವಿವಿಧವಸ್ತುಗಳ । ನಿರಿಸಿದಂ ಬ್ರಸ್ತುತ್ಯಕಷ್ಟಭವನಂ ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷೆಯಂ
ತಾಂ ತಳೆದನು ॥೨೩॥ ಚರುಪುರೋಡಾಶಂಗಳಿಂ ತಿಲವ್ರೀಹಿಗಳ । ನೆರ
ವಿಯಿಂ ಪೃಷದಾಜ್ಯಮಧುಕುಶಸ್ತಂಡುಲೋ । ತ್ಕರದಿಂದೆ ಬರ್ಹಿಗಳ
ಹೊರೆಗಳಿಂ ಸ್ರುಕ್ಸ್ರುವಾದಿಗಳ ಸಂದೋಹಬಂದಂ ॥ ಧರಣಿಯಮರರ
ವೇದಮಂತ್ರಘೋಷಂಗಳಿಂ । ನಿರುಪಮಾಹವನೀಯ ಪರಮಗಾರು
ಹಪತ್ಯ । ವರದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿಗಳ ಬೆಳಗಿನಿಂ ದಕ್ಷನಧ್ವರಶಾಲೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದು
ದು ॥೨೪॥ ಆ ಕ್ಷಣಂ ಬಂದಂ ದಧೀಚಿಮುನಿ ಮಂಟಪದೊ । ಳೀಕ್ಷಿಸಿದನಾ
ಚಂದ್ರಚೂಡನಂ ಕಾಣದೆಪು । ನಕ್ಷೋಭನಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ತಂನೊಳಾಯ
ಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನ ಮುಂದೆ ನಿಂದು ॥ ದಕ್ಷ ಕೇಳ್ ಮಹಾದೇವನಿಲ್ಲದೆ ಯಜ್ಞ ।
ಮೇ ಕ್ಷೀಣವೆಂಬುದಂ ತಿಳಿದು ತೊಡಗು ಮರೆಪ । ತ್ಯಕ್ಷವಿಮಾ ವೇದಂಗ
ಳಂ ಕೇಳ್ವುದೆನೆ ನಿಜಾಕಾರದಿಂ ಶ್ರುತಿ ನುಡಿದವು ॥೨೫॥ ಯಾಗಕರ್ತೃಂ ಶಿ

ವಂಶಿವನಿಲ್ಲದೀದುಷ್ಟ । ಯಾಗವೇಸರ್ವ್ವಥಾಕೆಡುಗುಪೆಂಡುಸುರಿಬ
ಯ । ಲಾಗಲಾಶಿವನಿಂದೆಯುಂಮಾಳ್ಪದಕ್ಷನಂಕಂಡುಮುನಿಕೋಪ
ದಿಂದಂ॥ ಈಗಳೀಶಿವರಹಿತಯಾಗಕ್ಕೈತಂದರ್ಗೆ। ಬೇಗಂಶಿವಜ್ಞಾನಮು
ೞಿಗೆಂದುಶಪಿಸಿಮುನಿ । ಪೋಗಲ್ಕನಂತಮುನಿಗಳ್ಪೊದರಿತ್ತಲೀಯಾ
ಗಂನಡವುತಿರ್ದುದು॥೨೬॥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿದಿವಿಜರ್ತ್ತಂಮಹಸುಗೆಗ
ಳ। ನತ್ಯಂತಹರುಷದಿಂನಡೆತಂದುಕೊಂಬುದಂ। ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿಹರಿ
ಕಮಲಜರ್ಸವನರಕ್ಷಕರಾಗಿಕಾದಿರ್ಪ್ಪುದಂ॥ ಪ್ರತ್ಯೂಹರನಂನಿಂದಿ
ಸುತ್ತದಕ್ಷಂಮಾಳ್ಪ । ಕೃತ್ಯಮಂಕಂಡುನಾರದನಖಿಳ ಮುನಿಜನ।
ಸ್ತುತ್ಯನೆಡೆಗೈದಿಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಕ್ರತುಕ ಮುಖದಾದ್ಯಂತ ಸಂಗತಿಯ
ನು॥೨೭॥ ಆಲಿಸಿದಳುಮತನ್ನಪಿತನದೂರಂಮನಕೆ। ತಾೞಿಕಡುದು
ಗುಡಮಂಹರನಡಿಗೆಮಣಿದುಮಖಶಾಲೆಗಾಂಪೋಗಿಪಿತನಜ್ಞಾನಮಂ
ತಿೞಿಪೆನೆಂದುಶಿವೆಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥ ಕೇಳಬಲ್ಲನೆನಿನ್ನಮಾತನಾದಕ್ಷಂ
ಕ। ರಾಳಮತಿಬೇಡಬೇಡಬಲೆಪರಿಭವಮಹುದು । ಕೇಳೆಮ್ಮಮಾ
ತನೆನೆಮತ್ತೆಮ್ಯಯಿಕ್ಕಿದಾಕ್ಷಾಯಣೀಶಿವಗೆಂದಳು॥೨೮॥ ತಂದೆಯಿ
ದ್ದೆಡೆಗೆಮಗಳ್ಪೈದಲ್ಕೆಪರಿಭವಂ। ಬಂದಪುದೆಸರ್ವ್ವಥಾಬಾರದೆಂತಾದೊ
ಡಂ। ಮಂದಮತಿಯಾದಪಿತನಂತಿೞಿಪಿಬರ್ಪೆನೆನೆಪೋಗಾದೊಡಾತ
ನಿಂದ॥ ಮುಂದಪ್ಪುದಂಕಾಣ್ಬೆನಿಂನೆಂದುದೇವಿಯುಂ। ನಂದಿಮುಖ್ಯಾ
ಮರಗಣಂಗಳಂಕೂಡಿಕೊ। ಟ್ಟಿಂದುಜೂಟಂಕಳುಪಲತಿವೇಗದಿಂಪಿತ
ನಯಜ್ಞಕ್ಕೆಬರುತಿರ್ದಳು ೨೯॥ ಭರದಿಂದಮುಂದೋರ್ವ್ವಗಣನಾಯ
ಕಂಬಂದು। ತುರಗಮೇಧಾಧ್ವರದಯಾಜಮಾನ್ಯದೊಳೆಹರಿ । ಸರಸಿ
ಜಾಸನಸುರೇಂದ್ರಾದಿದಿವಿಜರನಡುವೆದೀಕ್ಷೆಯಂತಳೆದೊಪ್ಪುವ॥ ಹು
ರುಳೆದಕ್ಷನಮುಂದೆನಿಂದುದೇವರದೇವ। ನರಸಿನಿಂನಣುಗೆತವಯಾ
ಗಮಂನೋಡಲೆಂ। ದಿರದೆಬಿಜಯಂಗೈದಳೆನೆಬೊಮ್ಮಜಂಕೇಳದಂತೆ
ಗರ್ವ್ವದೊೞಿರ್ದನು॥೩೦॥ ಏಕೆನುಡಿಯದೆಸುಮ್ಮನಿರ್ಪೆಯುಕಟೀಮು
ರುಳೆ। ಲೋಕನಾಯಕನರಸಿನಿಂನಪುಣ್ಯದಫಲಮೆ। ಸಾಕಾರಮಂತ
ಳೆದುದೆಂಬಂತೆಬಂದಳಿದೆಸುಧೆಯನುೞಿದಳೆಗೆಳೆಸುವ॥ ಕಾಕರ್ಗೆಗು
ರುಮಾಗಬೇಡಿದಿಗೊರ್ಳ್ದೆಲೇಳ್ದೊ । ಕೆಯಿಂಪುರವಸಿಂಗರಿಸುವಹಲ
ದೊಳೆನಲು। ನೂಕಿವನನುತ್ತೆಘುಡುಘುಡಿಸಿಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿದೀಕ್ಷಿ
ತಂಕೋಪಿಸಿದನು ॥೩೧॥ ಅನಿತರೊಳೆನೇಕವೈಭವದಿಂದೆಬಂದೆಸ
ವ । ಜನಕನಮಹಾಧ್ವರವನೋಡಿನುಡಿಸಿದಳಾಗ। ವಿನಯದಿಂದೆಲೆ
ಬೊಪ್ಪಸಕಲರಾಹಸ್ಯಂಗಳಂಕೇಳಿಕೇಳಿಕಂಡ್ಡು ॥ ನಿನಗಿದೇಕಜ್ಞಾನ

ಮಕಟಕಟಬೇಡಮಖವನನುಳಿದುಮಾಳ್ಪಯಜ್ಞಂಕೆಡವುದೇಮಾತ। ನನುಕರಿಸುನೀನೆಂದುಬೇಡಿಕೊಳೆಘುಡಿಘುಡಿಸಿದಕ್ಷನಂಬಿಂತೆಂದನು॥೩೨॥ ಹರಿಯನೆಂಬುಗೆಕಮಲಜನಸಹಾಯಂದಿಶಾ। ವರರೊತ್ತಿತರಣಿವಸುದನುಜಮನುಗಳಿಕಾವ। ಅರವಿಚಂದ್ರಾತ್ರಿಕಶ್ಯಪರೆನ್ನಜಾಮಾತ್ರರುಂಜಗತ್ಕರ್ತೃವೆನಗೆ॥ ತಿರುಕಂಮಸಣಗಾಹಹಾವಡಿಗನೆಲುಮಾಲೆ। ಗೊರಲಗೊರವಂನೋಡಲೆನಗೆಪಾಸಟಿಯೆನೀ। ನಿರದೆಕೆಲಸಾರೆನುತಕೋಪದಿಂಮರಳಿಮರಳೀಶನಂನಿಂದಿಸಿದನು॥೩೩॥ ಕೇಳಿಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವಯೆಂದರ್ಕೆಲರ್ಕೇಳಿಕೇಳದವೊಲ್ಪರಾಕುಗೈದರ್ಕೆಲರ್ಕೇಳಬಾರದುಶಿವನನಿಂದೆಯನೆನುತ್ತೆದ್ದುತಂತಂಮನಿಳಯಕೊಡನೆ॥ ಹೇಳದೇಬಿಟ್ಟುಪೋದರ್ಕೆಲಬರ್ಗ್ಭಯಂ। ಪೇಳಲವಕೇಳದಿರೆಜಡಿದುಪೋದರ್ಕೆಲರ್ಪೇಳಲೇನಧ್ವರದಶಾಲೆಯೊಳಗಿರ್ದಮುನಿವರರದೇನೆಂದೆಂಬೆನು॥೩೪॥ ಇಂತಿರದೆದಕ್ಷಸತಿಕೋಪದಿಂದಾಗಳ್। ತ್ರ್ಯಂಕಶಿವನಿಂದೆಯಂಮಾಡಲಕಟಾಪ್ರಾಣ। ಕಾಂತನಿಂದೆಯನಾಲಿಸಿದೆನಿವನಸಂಬಂಧಕಾಯಮಂಬಿಡುವೆನೆನುತ॥ ತಾಂತನ್ನದೇಹಮಂಯೋಗಾಗ್ನಿಗಿತ್ತಾಗ॥ ಪಿಂತೆಮೇನೆಗೆಕೊಟ್ಟವರಕಾಗಿಪೋಗಿಸಲೆ। ಕಂತುಮದಮರ್ದನನರಾಣಿಕಲ್ಯಾಣಿಮೇನೆಯಗರ್ಭದೊಳ್ಬೆಳೆದಳು॥ ಇಂತೆಸೆವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರೆದವರ್ಗೋದಿದವರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೩೬॥

೩ನೇಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೩ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

೪ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ರುದ್ರನಮಹಾಕೋಪದಿಂದುದಿಸಿಸುರಬಲಸಮು
ದ್ರಮಂಕಲಕಿಕಮಲಜಮುಖ್ಯರಂವೀರ। ಭದ್ರನತಿಕೋಪ
ಬಂಪೆದೆಗುಡಿಯಕಟ್ಟಿಭೂತಾಳಿಗಳವಳಕಿತ್ತನು

ಪದ॥ ದಕ್ಷಮಖಸಂಹಾರದಕ್ಷದುರಿತೇಭಹರ। ತ್ರ್ಯಕ್ಷಮಿತ್ರೀಭೂತಯಕ್ಷಪತಿನುತಸಹ। ಸೂಕ್ಷ್ಮವಿಧಿಪಂಕೇರುಹಾಕ್ಷವಂದಿತಪದಮಹೋಕ್ಷವಾಹನಜಯಜಯ॥ ಋಕ್ಷಪತಿಜೂಟಾನಲಾಕ್ಷಸುಲಲಾಟನತ। ರಕ್ಷಖಳಸಂಕುಲೋಪೇಕ್ಷಲೋಕಪ್ರಜಾ। ಧ್ಯಕ್ಷಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಿಜಭಕ್ತರಂರಕ್ಷಿಪುದಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಂ ॥೧॥ ಈ

ಶ್ವರಿಯ ಕಾಯಮುಳಿದಂದಮಂ ಕಂಡು ಪರ । ಮೇಶ್ವರಂಗೀ ಹದನನರುಪಬೇಕೆಂದು ನಂ । ದೀಶ್ವರನತಿತ್ವರಿತಗಮನದಿಂದೈತಂದು ಶಿವನಿದಿರೊಳೈದೆ ನಿಂದು ॥ ಶಾಶ್ವತನೆ ಕೇಳರ್ಧಾಂಗಿಯಾ ದಕ್ಷಪ್ರಜೇಶ್ವರಂ ನಿಂದಿಸಲ್ಕೇಳ್ದು ತಂನಯ ಕೋಪ । ವೈಶ್ವಾನರಂಗೆ ತುತ್ತಾಗಳೆನೆ ಕೇಳ್ದುಗ್ರನಾಗ್ರಹಂ ತಾಳ್ದಂದು ॥೨॥ ಬಿಡದೆ ಕಾಲಂಗಳೊಳ್ಪನಪರ್ವತಂಗಳಂ । ಸುಡುವವಹ್ನಿಗೆ ಗಾಳಿ ಬೇಸಗೆಯೊಳೊಡವರ । ಲ್ತುಡುವದೇನುಂಟು ಪೆಸರಿಂ ವಿಷಗ್ರೀವ ಸುಗ್ರಂ ಕಿಚ್ಚುಗಂಣನಂತು । ಕಡೆಗೆ ಸಂಹರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಪ್ಪವಂ ಮುಚ್ಚು । ಮಡದಿಯಳಿವುಂಪಳಿವ್ರಮಂ ಕೇಳ್ದು ಸೈರಿಪನೆ। ಕಡುಗಾಯ್ಪು ನಿಂದೆ ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನೊಡನಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ॥೩॥ ಜಾರಿದುದು ಶಾಂತಿ ಮಿಗೆ ಮೀರಿದುದು ಮುಳಿಸು ಬೇ। ರೂರಿದುದು ಕಿಡಿಸಿಡಿದು ಪಾರಿದುದು ಕಿಡಿಬೆಮರು । ತ್ತೋರಿದುದು ಪಣೆಗಿಚ್ಚು ಕಾರಿದುದು ಕಣ್ಣಾಟವಮೀರಿದುದು ಮಾಸೆಬಿಸುಪಂ ॥ ಪೇರಿದುದು ಸುಯ್ಲು ಭಯಂಬೀರಿದುದು ಮೊಗಮಿರದೆ ಏರಿದುದು ತಲೆಮಾಲೆ ಕೇರಿದುದು ಫಣಿವಿತತಿ। ಪಾರಿದುದು ಸಭೆಗಬ್ಬಯಾರಿದುದು ಜನಕೆಲಯದೋರಿದುದು ಜಗಕಂದನು ॥೪॥ ಫಳಫಳನೆ ನಕ್ಷತ್ರಮುದುರುತಿರ್ದವು ಬೆಟ್ಟು। ಛಿಟಿಛಿಟಿಲೆಂದು ಸಿಡಿವುತಿರ್ದವು ಜಳಧಿ। ತಳಮಳನೆ ಕುದಿವುತಿರ್ದವು ಧರಣಿ ಧಗಧಗೆಂದುರಿಯೆ ದಿಗ್ಗಜಫಣಿಗಳ್॥ ತಲೆತಲೆಯ ಮುತ್ತುರಸಂಗಳುಂ ಪಿಡಿದೊಡಗು। ಬಳಬಳನೆ ಸುರಿವುತಿರ್ದವು ನಿಖಿಳಲೋಕಂಗ। ಳೊಳಗೊಳಗು ಪೊರಗೆಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಹರನ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಸುಡುತಿರ್ದುದು ॥೫॥ ಹೋಳಾಯ್ತಜಾಂಡ ನಾಕಾದ ಸಂಚೊಡೆದಂತೆ। ಮೇಲಿಹಾವರಣಂ ಬಿಕುದಿವುತಿರ್ದುದು ಶಿಖಿಛ । ಥಳಿಸಲು ಭೂತೇಶನೀ ಜಗತ್ತಿಗಿಂದು ಮುನಿದನೋ ಕಲ್ಪಾಂತದ ॥ ಕಾಲಮಂ ಕಂಡು ಸಂಹರಿಸುವನೋ ಮೇಣ್ಮಹಾ । ಕಾಳಿಯುಳಿದುರಿಯೊಳೀ ಲೋಕಮಂ ಸುಡುವನೋ । ಪೇಳೆನೆ ಮಹಾರುದ್ರಕೋಪಾಗ್ನಿ ಸುಡುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥ ೬ ॥ ಆಮಹಾದೇವ ಕೋಪದೊಳಜಾಂಡಕೆ ನೆಗದ । ಧೂಮಮೇ ಪೌರುಷಾಕಾರಮಾದುದೊಪಳೆಯ । ದಾಹೋಘತತಿಗಳಂ ಪೆರೆಗಳಂ ಭಗಣಂಗಳಂ ತಾಳ್ದನೀಲಾಚಳಂ ॥ ವ್ಯೋಮಕೇಶನಶ್ವಾಸಪಾಶದಿಂದಿಳಿದುದೆನೆ । ಸೊಮಳೆ ಸಹಸ್ರಾಸ್ಯದು ಸಹಸ್ರಬಾಹುವಿಂ । ದಾ ಮಹಾದಂಷ್ಟ್ರದಿಂ ತ್ರಿಸಹಸ್ರಲೋಚನದ ಭೀಮರೂಪೊಗೆದುದಂದು ॥೭॥ ಅಂತಾವಿರಾಡ್ರೂಪವೆಂಬುದೇಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಂತ

ವೆಶಿತಂ ವಕ್ಷದೊಳೊಪ್ಪುವಸೂತ್ರಗ । ತ್ನಂತರಣಿಶಶಿಬಿಂಬಮುಡು
ಗಣಂ ನವಕಂಠಸರವೆನಿಸುವುಗ್ರರೂಪಂ ॥ ತಾಂತಳೆದು ನಿಂದು ಶತ
ಕೋಟಿಸಿಡಿಲಾರ್ಭಟಿಸು । ವಂತೆ ಘುಡುಘುಡಿಸುತೊಲವಾಡೆ ಪದ
ಹತಿಗೆ ದಿಗ್ದಂತಿಗಳ್ ಕುಗ್ಗುತ್ತೊಲಗಾಡೆ ಧರೆ ಬೊಲದಾಡುತ್ತಿರ್ದದಟ
ನೇವೆಂಬೆನು ॥೯॥ ಎಸ್ಗೆಯಿಂತಲೆವಾಲೆಫಣಿಭೂಷಣಂಗಳಿಂ । ಬಿಸ್ಗೆ
ಮುಂ ಪಲಕಮುನ್ನಾಯುಧಂಗಳಿನಾಂತ । ತೋಳ್ಗಳಿಂ ಬುಡುಂಬುದಲೆ
ಕೆವಿನ್ಮಾಸೆ ಕೆಂಗಂಗಳಿಂದ ಮುಪ್ಪಾಳಿಷ್ಟೆ ॥ ಒಸ್ಗೆಸೆಯುಟ್ಟ ಸುರನರ
ಭುಜಂಗರುಗಳಸುಗಳ್ ಹಿಲ್ಗೊಂಬ ಕಾಲೂಡೆಗಟ್ಟ ವಡೆತಂಪಕ, ಟ್ಬಾಳ್ಗಳ
ಧಿಗೈವ ವಿಶಾಲಂಗರಗಿಬಿನ್ನಿವಿಸುತಿರ್ದನಗನೇಸಂಬೆನು ॥೧೦॥ ಸೀಳ್ವ
ನಿಳೆಯಂ ಕೀಳ್ವನದ್ರಿಗಳನಕ್ಕಸಂ । ತೂಳ್ವನೇಳಬ್ಧಿಯಂ ಪೂಳ್ವನಿ
ಗಿರಿಗಳಂ । ಬೀಳ್ವಗೆಡಿಸುತ್ತಸುಂಗೆಳ್ವನೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ ಸ್ಫೋ
ಳ್ವ ರೌದ್ರಭಟರುಮ । ಬೀಳ್ವ ವಗ್ನಿಗೆ ಬಿರ್ದು ಪೇಳ್ವನುಳಿದಗಿರ್ಳೆಯು, ಸಾ
ಳ್ವನಂ ಸದೆವ ಪಳ್ಸಳ್ವ ನಂಬಿಡಿಪನೀ । ರೇಳ್ವ ರಜಗಂಗಳೂ ತಾಳ್ವದಿ
ನೆನೆ ನಗೆವೇಳ್ವ ದೆಂಬೆಸನೆಂಗನು ॥೧೧॥ ಸೆಗ್ಗಳೊ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ
ಬ್ರಂಹನೆಲುಗಳಂ । ನುಗ್ಗುಮಾಡಲೋಸರಿಯುತರಣಮಂತೆಗೆಯಲೊ ।
ಸಗ್ಗದಸುಗಳಸಿರಿಯಂ ಸೂಡಲೊಪಾತಾಳದವರ ಸೊರಸಲೊಸೊ
ಕ್ಕಿಗ ॥ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ ಕೊಳ್ಗಳಂ ಕೀಳಲೋ ಫಣಿಯು ಬಗ್ಗರಿಯ ಸೀಳ
ಲೋ ಬೆಸಸು ಬೆಸಸೆನಗೆನು । ತಗ್ಗಳಿಕೆಯಿಂದಮಾರ್ಭಟಿಸುತಿರ್ದಂ
ಭೀಕರಾಕಾರನೇವೇಳ್ವೆನು ॥೧೨॥ ತರಾಗೆ ಬೇನೆ ನಗೆ ಬೆಸಸು ಬೆ
ಸಸೇಗಸಂ । ಪಾರವುಂ ಪೊಳ್ವೆಂದೆನುತ್ತಲ್ಯಧಿಕತರ । ಘೋರರೌ
ದ್ರಂಗಲಾರ್ಭಟಿಸುತಿರ ಪುತ್ರಪ್ರತಾಪಕೆಳ್ನಗಗೋಡಿದ । ಕಾರುಣ್ಯ
ದಿಂ ನೋಡಿ ಸಕಲರಂಗೇಳ್ವನೀಂ । ಪೇಳನಿಂತೀನ ಪ್ರಮೂರ್ತಿಯುಂ ಭದ್ರ
ನದು । ಕಾರಣಂ ನೀಂ ವೀರಭದ್ರನೆಂದೀಳ್ವ ತಂಕ್ರಪವೊಳಂ ದಿಂತೆಂದ
ನು ॥೧೩॥ ಕೇಳ್ ಲೆಕುಮಾರಕ ನೆ ದಕ್ಷನೆಂಬನನೆಮ್ಮ । ನೋಲಗಿಸಹರಿ
ವಿರಿಂಚೇಂದ್ರಗೋರ್ಡಿಯಾಗಮಂ । ಮೇಳ್ಟಿಸಲಾ ಕಥಂತದ ಗೋಳೀಳ್ವ
ರಿಯುಳಿದಧ್ವಸ್ತಳಕೆನೀನೆಪೋಗಿ ॥ ಪೇಳ್ದೊಮ್ಮೆ ಬುದ್ಧಿಯಂ ರುದ್ರಂ
ಶಮಾಯುದೊಡೆ । ಪಾಳಾಗಿಸವ್ವಗಮುಸೋಕಲ್ಲರಂಬಿಡದೆ ಪಿಡ । ಯಾ
ಳಾಗಿ ತಪ್ಪದೆಂದೀಗ್ವಂನೇಮಿಸಿಕುಮಾರನಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ॥೧೪॥
ಕೇಳ್ದನಾ ಹರವಚನಮಂ ರೋಷವಾರ್ಧಿಯೊಳ್ । ಗಾಳ್ದನಂತೇಗೆ
ಯ್ವೆನೆಂದೆರಗಿ ಮೂಡೇವ । ರಾಳ್ದಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಡೆತರುತ್ತೆಂದನಾ
ಹರಿಯುಜಸುರೇಂದ್ರಾಗ್ರರಂ ॥ ಬಾಳ್ ಶ್ರಗಳಂ ಕೊಂಬೆನುಳಿದವರ ಪ್ರೊ

ಡೆಗಳಂಸೀಳ್ದಿಕ್ಕುವೆನ್ನಿಕ್ಕುವೇಂಕಾದಲೆನಗೆದೊರೆಯಾಳ್ಧಿಟದೊಳ್ತಾ
ರೆಂದುವೀರಭದ್ರಂಕೋಟಿಸಿಡಿಲಂತೆಗರ್ಜಿಸಿದನು॥೧೪॥ ಅಧ್ವನಿಗೆನಡ
ಗುತ್ತೀರೇಳ್ಜಗಂನಿಖಿಳತಾ। ರಾಧ್ವಚರರಾಚರಿಸಿಕೆಡದರಿಳೆಯೊಳ್ತ್ರ
ಹಾ।ಸಾಧ್ವಸಂಮೂಡಿದುದುಹರಿಯಜಾದ್ಯರಸ್ತೃದಯದೊಳದಕ್ಷನ
ಳವಳಿದನು॥ಅಧ್ವರಾಲಯದಮುನಿಪಾಲಕಗ್ಗದರಿವೃಷ। ಭಧ್ವಜಾ
ಟೋಪವೆಂದರಿದರೊಳಗೊಳಗೆದ। ಕ್ಷದ್ವಂಸಕಂನೆನದನೊಂದುಕಾ
ರ್ಯಮನದೇನೆಂಬೆನಟ್ಟಿರಿಯುವು॥೧೫॥ ರೌದ್ರದಿಂಹೂಂಕರಿಸೆಪೊರಪೊ
ಣ್ಮೆದಳ್ಮಹಾ।ಭದ್ರಕಾಳೀಶಕ್ತಿಮತ್ತೆಪಡದಂತನ್ನ। ತದ್ರೂಪವೀರ
ರಗಣಿತಕೋಟಿಯಂಚತುರ್ಬಲಮನಗಣಿತಮನೊಡನೆ॥ ಉದ್ರೇ
ಕದಿಂಬಲಂನಡೆಯಲುಹಿಗ್ಗಪಕು। ಲಾದ್ರಿಕಟ್ಟೆವೆನದೇನಾದರೋಘ
ರೆಯಂನ। ಮುದ್ರಂಗಳೊಂವಾಗುತಿರ್ದವಾಕ್ಷಣದೊಳದನೇನೆಂಬೆ
ನದ್ಭುತವನು॥೧೬॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳ್ಮೆದುವಚತುರ್ಬಲಾಳಿಗೆಧರಾ।
ಚಕ್ರಮುಬ್ಬರಿಪಬಹುವಾದ್ಯಘೋಷಕೆದಿಶಾ। ಚಕ್ರಮುತ್ತದಸಿಂಧ
ಸೀಗುರಿಪತಾಕೆಚಾಮರಛತ್ರತತಿಗೆಗಗನ॥ಚಕ್ರಮಿದೇಳ್ವಕೆಂಪೂ
ಳಿಧಾಳಿಗೆನೆಗಳೊ।ಶಕ್ರಜಗಮಿಂಬಿಲ್ಲೆನಲ್ಬೇಗತಮತಮಗ। ತಿಕ್ರಮಿ
ಸಿನೆಲನೀದುದೆನೆನಡೆದುದಾಸೈನ್ಯಚಕ್ರಮಗನೇನೆಂಬೆನು॥೧೭॥
ಇಂತಾಮಹಾಸೇನೆಯಂನೆರಪಿವೀರಭ। ದ್ರಂತಳದೋರ್ವಗಣನಾಥ
ನಂಕರೆದುನೀಂ।ಮುಂತಾಶಿವದ್ರೋಹದಕ್ಷನೆಡೆಗೈಟಿಸಂಮಯಬರ
ವನೆಚ್ಚರಿಸದೆ॥ ಎಂತಾದೊಡಂಮಹಾದೇವವಿರಹಿತಯಜ್ಞ। ಮಂತರಿ
ಪ್ಪುದಾರುದ್ರಭಾಗೆಯಂಕೊಟ್ಟಪೇ। ವಂತನಾಗಂದುಪೇಳ್ದವನೆಂಗ
ಮಾತನೆಮಗುಸುರೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು॥೧೮॥ ಜೀಯೆಂದುನಮಿಸಿ
ಬೀಳ್ಕೊಂಡುಗಣೇಶ್ವರಂ।ವಾಯುವೇಗದೊಳೈದಿಶಾಲೆಯಂಪೊಗು
ತನಿಬಿ। ಕಾಯುಧಾದ್ಯತಹಸ್ತನಾಗಿಹರಿಯುಜರಸಂದಣಿಗಳಂಬಗಿ
ದುಪೊಗಿ॥ ಆಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನಮುಂದೆನಿಂದೆಲಪ್ರೌಸಿಂ। ನಾಯತಿಕೆ
ಯಿದುಮಹಾಸಿಂಹಮಂಕೆಣಕಿಗೋ। ಪಾಯುಗಣದಿಂಬಾಳ್ವೆನೆಂಬ
ಮೂರ್ಖರವಾಳ್ಕೆಯಾಯ್ತುಕಟಕೇಳೆಂದನು॥೧೯॥ ಆರನೊಲಿಪ್ಪೊಡೆಯ
ಜ್ಞಮಂಪೂಳ್ಪಿರೀನೆರದ।ಹಾರುವಬ್ರಂಹಾಚ್ಯುತರ್ನೀವುಜನಿಸಿದಿರ।
ಟಾರಿಂದನೀವಿಗಹುತವಹಂಗಾಹುತಿಯುನೀವಸುತಿಮಂತ್ರಂಗಳು॥
ಆರನುರೆನುತಿಪವೆಂದೆಂಬುದಂಮರದಹಂ। ಕಾರದಿಂಕೆಟ್ಟಿರಿಯುಕಾರ
ಣಂಬರಬರ। ಲಾವ್ವರುಮನಮರಿಗರ್ದಭಾಕಾರಮಾದೊಲಾಯ್ತುಬಾ
ಳ್ಕೆನಿಮಗೆಂದನು॥೨೦॥ ಕೇಳಿಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನಾದಕ್ಷನೆಲ್ಲರುಂ।ಕಾ

ಳಿಕಡುರೋಷಂಗೆಳೆಂಬರಿದೆನೀನದೇ। ಕೂಳ್ತಿಹೆಯಾರವಂ ನಿನಗ
ದೇತಕೆ ಮಂತ್ರತಂತ್ರರಾಗಸ್ಯಚರಿತಂ॥ ಹೇಳೀಗ ನೀಂ ಬಂದ ಹದನನೆ
ನೆಮಗುಳಿದುಕಂ। ಗಾಂಗಿಗಳುಕಂಪಡರಲಿನಿಬರಂ ಸದೆವೆನೆಂ। ದಾಳೋ
ಚನಂಗೈದು ಪತಿವಚನಮರಿದಾಗಣೇಶನಂದಿಂತೆಂದನು॥೨೧॥ ಆರೆಂ
ಬುಗರಿಯುರೇ ಕೇಳ್ಳಿಮ್ಮ ಮುತ್ಪ್ರವ। ತಾರದುಕ್ಕಂ ಮುರಿದಬೊ
ಮ್ಮಶಿರವರಿಗಜಗ। ದಾರಾಧ್ಯಶಿವನೇತ್ರಶಿವದೂತನಾಂ ದೇವನಾಜ್ಞೆ
ಯಿಂ ಬಿಜ್ಞಮುಖದ॥ ಈರುದ್ರಭಾಗೆಯಂ ಬೇಡಬಂಗೆಂ ಕೊಡದ। ಕಾರ
ಣದಿ ನೊಳ್ಪನರಿನಾಯಕ್ಕಳ್ನಿಂ ವಿಶಾಕ। ರೀರದಡಗ್ಗೌತಣವನುಸುರ
ಬಂದವನಲ್ಲದಾನೊಳ್ಪನಲ್ಲೆಂದನು ॥೨೨॥ ಎತ್ತಣವನೀಶ್ವರಂ ರುದ್ರ
ಭಾಗೆಯದೆತ್ತ। ಕತ್ತಹಡಿಬೀಗಳೀ ಬಾಯ್ಸಡಿಕನಂ ಸೂಂಕೆ। ನುತ್ತ
ನೂಂಕಲ್ಪ ಪ್ರಚರಸ್ತಮಂ ಕಡಿಯುಲನಿಬರುಂ ಮುಳಿದ್ರೈದಲು॥ ಮು
ತ್ತೆಪ್ಪಗಂಗೆಲ್ಪ ವೀರಭದ್ರಂಗೆ ತ। ದ್ವ್ರತ್ತಾಂತಮಂ ತಿಳಿಪಬೇಕೆಂದು ಬಂ
ದು ತಂ। ನುತ್ತಮಾಂಗಕೆ ಕೈಯನಿಟ್ಟು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ತಾಂ ಪ್ರೋನ್ನತ ಕ
ವನು॥ ಆ ಮಾತಗೇಳ್ದಂ ತಾಳ್ದ ಕೋಪಮಂ ಭೀಮಾವತಾರವೀ
ರಂ ಪಿಡಿದು ಚಾಪಮಂ ಮು। ನೀಮಹಾಲಯಮಂ ಲಯಂಗೆಯ್ವೆನೆಂದು
ಪ್ರತಾಪಮಂ ನುಡಿದು ಮಿಡಿದ ॥ ಸೋಮಾರ್ಕರಡಗಿದಗ್ನಿ ಡಗಿದ
ಶ್ರೀರ್ಪಮನು। ಸ್ವಾಮಿ ರಗಣಂಗಳಾ ದ್ವನಿಗೇಳ್ದ ತಾಪಸ। ರಾತ್ತನೊಡ
ನೆಸುಳ್ಗರಿಳ್ಗರಾಪ್ಪಮನಂತ ಪ್ಪರಂಕೆಡಿಸಲ್ಕುದೆ॥೨೩॥ ನೊಳ
ಗಿದವು ಭೇರಿಗಳು ಭಾರಿಗಳು ನಡೆದವಾ। ಗಳೆಘೂಳ್ಳಿತ್ತಿದವ ಮುತ್ತಿ
ದವು ಛತ್ರಮುಂ। ತಳರಿದವು ತೇಜಿಗಳು ವಾಜಿಗಳಗ ಮಕದಿಂತೇಲ್ಗ
ಳಂ ಸೂಟಿಯುಲ್ಲಿ॥ ಸುಳಿಶಿದರ್ಪ್ಪರಥಿಗಳಾರಥಿಗಳೋಜೆಯಿಂ। ಬಳಸಿದ
ಪ್ರೋರ್ಕಲ್ಕ ಮಖಶಾಲೆಯಂ ಜ್ವಾಲೆಯಂ। ಕೊಳಿಸಿದಪ್ಪಟುಭಟರ್ರ್ಪ್ರತಿ
ಯಿಂ ಭೀತಿಯಿಂ ಸಕಲಜನಮುಳವಳಿಯಲು ॥೨೪॥ ಯಾಗಶಾಲೆಯ
ನೊಲ್ದುಸುತ್ತಲುಂ ಕಾವ ಶತ। ಯಾಗ ಚತುರಂಗಮಿವರುರುಬೆಯಂ ಕಂ
ಡು ಪಡ। ಹೋಗಬಿರ್ಕ್ರಂ ಮರಸಿ ಮುಂಟಪಕೆ ಕಿಚ್ಚಿನಿಕ್ಕಿದ ಕಳ್ಬಂಟ
ವರಂ॥ ಬೇಗಬಿಂಪಿಡಿಯೆ ನುತ್ತ್ರೂದಗಿ ಬರುತಿರ್ಪರಂ। ತಾಗಿ ತಲೆಗಳನ
ರಿದು ಮುಂಡರುಂಡಂಗಳಂ। ಮೇಗಣಂ ಹೋಮಕುಂಡದೊಳ್ಪೈದೆಕೆಡೆ
ಪಿದರ್ಕಡು ಪಿದರ್ಪ್ಪರಭಟರನು॥೨೫॥ ಆನೆಕುದುರೆಗಳ ಸುಂಡಿಲ್ಗಳಂ
ಕಾಲ್ಗಳಂ। ನಾನಾಭಟಾಳಿಗಳ ಬಾಲ್ಗಳಂ ತೋಳ್ಗಳಂ। ನೂನರಥಿಕ
ರತಲೆಗಳೋಳ್ಗಳಂ ಸೀಳ್ಗಳಂ ಬಾನಿಂದೆ ಬೀಳುತಿರಲು ॥ ಏನಿದಚ್ಚರಿ
ಎಂದು ನೋಡಿದರ್ಬ್ಬಡಿದರ್ಧಸಿಯಿಂ ಕಟ್ಟೆವೆನುತಾಡಿದರ್ಕೋಡಿದ।

ರತ್ನಾನೆತನಗೆದ್ದುಬಿದ್ದೋಡಿದರ್ಮಡಿದರ್ಭೀತಿಯಿಂಸುರಮುನಿಗಳ್॥
ಒಳಗೆಗಜಬಜಮಾದುದಾಕ್ಷಣಂಭಾವಿಸಲು। ಹಳಸಿದುದುಯುಜ್ಞಗಿಜ್ಞ
ದವಮಾತಜೇಂದ್ರರುಂ। ಕಳವಳಿಸಿದರ್ಮುನಿಜನಾಳಿಬಾಯ್ಬಿಡುತಿರ್ದ
ದಸುರಾಂತಕಂಮನದೊಳ್ ॥ ತಿಳಿದನೀಹದನನರಿದೆಸಗಿಪಶ್ಚಾತ್ತಾ
ಪ। ದೊಳಗದೇಂಕಾರಣಂಕಂಡುದಂಕಾಣ್ಬನಿದ। ಹಳಚಿನೋಡುವೆ
ನೆನುತ್ತೋಡುವಸುರಾಳಿಯಂಕೂಡಿಕುರಿಗೈದನಂದು॥ ೨೮॥ ಕಣ್ಗೆಟ್ಟ
ದಿಗ್ಪಾಲಪಾಲರಂಭೀತಿಯಿಂ । ನಾಣ್ಗೆಟ್ಟಸರ್ವಗಂಧರ್ವರಂಪರಿದೈದಿ।
ಗೋಣ್ಗಳಂತಡವರಿಸಯಕ್ಷರಕ್ಷಕರ್ಕಳಂಸುಗಿದಕಿನ್ನರನರರನು॥ ಬಿ
ಣ್ಗೆತ್ತಿಗಳನುಗಿದಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯರನೋಡಿ । ಮಾಣ್ಗೆನಿಂಮುಯುಭಯಂ
ಪೋಪೆವಿದೆಕಾಳಗಕೆ । ಪಣ್ಣಜಾಕ್ಷ್ಯರುನೆನುತನದೆದನಾಗರುಡವಾ
ಹಂಗಾಹಸತ್ವದಿಂದಂ॥ ಘೋಗ್ಗರೆದವನಿತಲೋಳ್ಪಾಟನಿಪ್ಪಾಳಿವಮಾ
ತೇಗ್ಗಳೊಪ್ಪಿಗರುಪೊದಳ್ದುದಿದುಗುವೈಬೆವು। ಠ್ನೀಗ್ಗಳೊಗೆಯಲಾಳ್ವ
ಜರಾಜಿನಡೆದುದುಭಟಗ್ಗಟಕಟಿವುಂಕೊಂಡುದು॥ ಕಾರ್ಗಾಲದಬ್ರ
ಪಿನಲಾನೆಗಳ್ನಡದವನಿ। ಬರ್ಗೊಡಿಜಂಭಾರಿಯಂಭಾರಿಯಂಕಕ್ಕಿ।
ದಿಗೊರ್ಳಿಸೆನಡೆತಂದನಬಿಳಿಸುರಸೇನೆಯೊಡವರಲಂದುದೇವೇಂದ್ರ
ನು॥ ೩೦॥ ಕೇಳ್ಪಗುಣಭೂಷನೀಂಸಿದ್ಧರಾವೇಸಸುರ। ರಾಳ್ಪಳಿದು
ದಾಗಳ್ಪೈನೂರ್ಪ್ರಕ್ರಮಭವಬಲ । ದೋಳ್ಪಿನಾಪದಚೂಣಿವೊಳ್ಪೊ
ಗೆಗೆಥೊರೆಗಳಾರಥಕೆರಥಮುಕ್ವಕಕ್ವಂ । ಆಳ್ಪಿಪಟರೋಳ್ಮ್ರದೇಭಂಗ
ಳೆಮಾದದಾನೆ। ಗಳ್ಪಮಾನತ್ತಿಂತುಕಾಗುತಿರ್ದರೊಪ್ಪಿಯಗ್ಗ। ಸೂಳ್ಪ
ರಿಯೆಕಿಡಿಗಳಂಸುಡಿಗಳಡಿಗಡಿಗೆಮೂಗಲಿಸೆಕೇಳಿಗರ್ಭತವನು॥ ೩೧॥
ನೂಂಕಿಗಜದಿಂತ್ರಿವಿಸಿದಮಾರ್ವತೆಕ್ಕುಡದೊ। ಳ್ಗಾಂಕಿಹಯುದಿಂಬಿರಿ
ದರಾರಾವ್ರತಕರ್ರು । ಳೊಪ್ಪಿಂಕಿಸರಳಿಚಿಪ್ಪಾಡಿದರ್ವರೂಧಾರೋಹಕ
ರ್ಭಟಬಾರ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ಅಂಕೆಗೊಂಡಿರಿದುತರಿದರ್ತಲೆಯನಟ್ಟಿಗಕ್ಕಿಂ
ಕರಕ್ತಂಪೊನಲ್ವರಿಯಲಜಿಗಿಜಿಯುಂಗ। ಣಾಂಕಣಂಕೆಸರಾಗೆಕಾಗೆಗೂ
ಗೆಗಳಾಡೆಮೋಗೆನೆರದಿಬಲಗೊಳ್॥ ೩೨॥ ಈರ್ಬಲಂಸಪುನಾಗಿಕಾ
ದಪೇಂದ್ರನಮುಳಿಸು। ಪರ್ಚಿಕಂಡಣಿಳೆದಿಕ್ಪಾಲಕತರ್ಂತವ್ರ। ಸ್ಬ
ಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೊತ್ತಿಕೋಪದಿಂದಂಬುಗಳಪೇರ್ಕ್ರಳಿಯನು॥ ಒರ್ಪ್ಬ
ರ್ಪ್ಬರೊಂದುಕಡೆಯೊಳ್ನಿಲ್ತುಕರೆವುತ್ತ । ಪೆರ್ಬಡೆಯನೊಳಪೊಕ್ಕು
ಬರೆಕಂಡುವಿಕ್ರಮದ । ಗರ್ಬಿಂವಿರೋಧನಾರ್ಭಟಸಿಕೈದೋರಿದದರ್ಭ
ತವನೇನೆಂಬೆನು॥ ೩೩॥ ಬಾಯ್ಗಳಂಕೊಯ್ಬೀಳಹೊಯ್ದಾಯ್ದುವೇ
ಣ್ಡಿಸೆಯ। ನಾಯ್ಗಳಕರುಳ್ಗಳಂತಿನಿಸೂಮುರುಳ್ಗೆಸುತೆ। ಬಯ್ಗಳಿನಬೊ

ಘ್ನಿಯಿಂ ವೀರೇಶನೆಸೆಯುತಿಂದ್ರಾಗ್ನ್ಯಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲರೆ॥ ನೇತ್ರಗಳಿಂ ಕೊ
ಯ್ದೆತ್ತಿ ನಭಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರೆ, ಸುಯ್ಯಳುಣ್ಮಿದವವರ ವದನದೊ
ಳ್ಪೇಳ್ವುದೆ। ಸುಯ್ಗಳಗ್ನಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲವವೆ ಕಾಣೆನಳವಿಯೊಳ
ವೆರ್ಗಳೆನೆಂದನು ॥೨೪॥ ಆ ಸೂರ್ಯ್ಯವಾಡಲ ಸಮಾಪಕ್ಕಪ್ಪೋಗಿ ಬಳಿ।
ಕೇ ಸುಧಾಪಾರಿಗಳು ಭೂತಳಕೆ ಬೀಳುತ್ತ। ದೇಸು ಬಲೆಪ್ಪೋ ಪೊಸರ
ಘಂಗಳೊಳ್ನಿಂತು ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತೆಂದರಿವಿರಾಗದೆ॥ ಮೋಸದೊಳಗೆಚ್ಚ
ಸೆಣಕೆಬ್ಬಿಸಿದ ಬಲ್ಪನೆಂ। ಮಾಸರಿಸದೊಳು ತೊಡಕೆ ಕಾಣಬಹುದೆಂ
ದೆನುತ। ಸಾಸಿರ ಸರಳ್ಗಳನದೊರ್ವರೆಚ್ಚಂ ಪಾರುದ್ರಗಣದ ಮೇ
ಲೆ ॥೨೫॥ ಸಿಡಿಲಭರವೆತ್ತೆ ಶಿಶುಗಳ ಬಳಗವೆತ್ತ ಘುಡು। ಘುಡಿಪ ಸಿಂಗ
ಮುಗೆತ ಸೀರ್ಗ್ವರಿಗಳೆತ್ತಲಾ। ವ್ಯಡಸಸುತನೆತ್ತ ಸುರರಥಟೆತ್ತ ಕಾ
ದು ಪೊಡೆ ಕೇಳಿದೈ ಸಿದ್ಧರಾಮು॥ ಕಡಿದನನಿಬರ ಸರಳೆ ಸಾರವಂ ಮುತ್ತೆ
ಚಟ್ಟ ಪಿಡಿಗ ಕಾರ್ಮುಕ ಛತ್ರ ಚಮರ ಜಯ ಸಾರಥಿಗ । ಳೊಡವೆರದತೇ
ಗರ್ಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಸಂಮುಖದೊಳಾ ಭರ್ಟಸಿ ನಿಂದಿರ್ದನು॥೨೬॥ ಕಂಡು
ಹವ್ವಿಸಿದ ಕರ್ಗಲಕೆ ಲಂಬಭರಯಿಂ। ಗೊಂಡು ಬಿದ್ದಗ್ಗಲಂ ಬುದ್ಮಂದು
ಗೆಟ್ಟಿದೆಯು । ಗುಂಡಿಗೆಗಳೊಡೆದರೆ ಬರಾ ಚರಿಸಿದರ್ನಡುಗಿದರ್ನಲವ್ರುಗೆ
ಟ್ಟಸಿಬರು॥ ಕಂಡಕಡೆಗಾಳಿ ಪರಿದೊಡನೆ ತಮತಮಗೆ ನುಂ। ಕೊಂಡೆ
ಟ್ಟರೆನ್ನ ಬಿಡ್ಡೋಡಿಯಾ ಸರಸತಿಯು ಗಂಡನಂ ಮುರೆಬೊಕ್ಕು ದಖಿಳ ದಿ
ಕ್ಪಾಲಕರ ತಂಡ ಮುದನೇನೆಂಬೆನು ॥೨೭॥ ಬಿಡುಮುಡಿಗಳಿಂ ತಪ್ಪಿ
ನುಡಿಗಳಿಂ ನಡೆಗಳಿಂ। ನಿಡುಸುಯ್ಲಿಂದೊಡೆದ ನೆತ್ತಿಗಳಿಂ ಕೈಗಳಿಂ। ಕ
ಡು ಬರತ ವದನದಿಂ ರದನದಿಂ ಗಧರದಿಂ ಮುರನಿಕರಂ ಕೆಡೆದುದು॥ ಸೆಡೆ
ದಪಿಂ ನೋಟದಿಂ ಪೋಟದಿಂ ಘುಟದಿಂ। ಕಡಿವಡೆದ ಕಾಲ್ಗಳಿಂ ದೇಳ್ಗಳಿಂ
ತೋಳ್ಗಳಿಂ। ದೊಡನೊಡನೆ ನೊಂದು ವಿಧಿಯೊಳು ಚೀರಿದೂರಿ ತೋ
ರಿದಳಗ್ಭ ತಾತ್ಕಾರನಂ॥೨೮॥ ಅರಿವಂ ವಿಲಯ ಮಾರಾರಿಯೋ ಮಾರಿ
ಯೋ। ಸಾರಿವಂ ಕಾಮುರ್ಗಿಲ ತಾತನೋ ಭೂತನೋ। ಭೂರಿವೈರಿ
ಪ್ರಾಣಪಾಠನೋ ವೀರಸೋ ನೋಡಬುಜಭವ ಮೇಲನು॥ ಆರಯ್ಯ
ದೀಯಾಗರೋಗಮಂ ತೊಡಗಿಬಿರಪಾರಯ್ಯ ನಿಮ್ಮನಿಂ ತಾವ ದೇವ
ನತೋಲಿ। ಸಾರಯ್ಯ ಮಾದ ಕದನದೊಳೆಂದು ನೊಂದು ಸುರಕುಲವೈ
ದೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದು॥೨೯॥ ಕೇಳಿ ಕಾಯ್ಪೇರಿದಂ ಮಾರಿದಂ ಸಾರಿದಂ।
ಕಾಳಗವನುಬ್ಬಿನಿಂ ಕೊಬ್ಬಿನಿಂ ತಬ್ಬಿನಿಂ। ದಾಳೆಲಿ ಭಮುಳ್ಳುವದೆ ಬ
ಳ್ಳುವದೆ ತುಳ್ಳುವದೆ ನಾಡಭಯರಸಮಂ ಮೊಳೆ॥ ವಿಶ್ವಪನರಾತಿಯಿಂ
ಹೇತಿಯಿಂ ಖಾತಿಯಿಂ। ತಾಳೆದಿರಿ ಸುರಬಲಂ ನರಬಲಂ ಪೆರಬಲಂ। ತೂ

ಳಿಸುತ್ತಲ್ಮುತ್ತಲೊತ್ತಲಿಂದಬ್ಜಗರ್ಭಂಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿರ್ದನು||೪೦|| ಕಟೋ
ಡಿದಸುರಸುರನರಭುಜಂಗರ್ಭೀತಿ| ಬಟ್ಟೋಡಿದಬ್ಜಾರ್ಕವಸುಮನು
ಗಳೊಡೆಯನಂ| ಬಿಟ್ಟೋಡಿದಪ್ಸರಕಿನ್ನರರ್ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರರ್ಕಿಂಪು
ರುಷರು|| ದಟ್ಟಯಿಸಿದರ್ಜಗತ್ತ್ರಿತಸೇಮವಿಂದೆ ಘೋರ| ಮುಟ್ಟಯಿಸು
ವಾದ್ಯಘೋಷಣೆಗಳಿಂನಡೆತಂದು| ನೊಟ್ಟಯಿಸಿಮುತ್ತಿಮೂವಲಿಸಿ
ದರ್ಕಳಹಮನದೇನೆಂಬೆನು||೪೧|| ಉರಗಂಗಳುರವಣೆಗೆಗರುಡಕು
ಲಮುಳಿಗುಮೆಕರಿಗಳುರುಬೆಗೆಸಿಂಗದಧಟುಕೆಡೆಗುಮೆಸೊಕ್ಕೆ| ದೆರ
ಳೆಗಳ್ಮುತ್ತೆ ಪುಲಿವಳೆಗಮೇಂಪಾಳೆಕ್ಕುಮೇಬ್ರಂಹಬಲಮೊತ್ತಲು||
ಹರಗಣಂಗಳ್ಗೆ ನೋವಕ್ಕುಮೇನಿಮಿಷದೋ| ಳ್ಪುರಬಲಂಸಾಸಿರಮು
ಹಾಪದ್ಮಮುಳಿದುದ|ಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ಸಂಗರಂಭಂಗೆರಾದರ್ಕಳಲಸುರರ
ದೇಂವಣ್ಣಿಸುವೆನು||೪೨|| ಒತ್ತಿದರ್ತರಿದರಿರಿಗರಳ್ಕೆರದರುರುಬೆಬೆಂ|
ಬತ್ತಿದಸುರ್ಗಟ್ಟರಾರ್ದ್ದರೊಪ್ಪರ್ದರುಗಿದುಬಾ| ಳೆತ್ತಿಜಡಿದರೊಪ್ಪಡೆದರೊ
ಡೆದರಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದೊಳು|| ಮುತ್ತಿದರ್ಕಡಪಿ
ದರ್ಕೊಡಪಿದರ್ಮುಡುಪಿದ| ಮರ್ತ್ತರಿಮೆಪೆಟ್ಟಿದರ್ಕೊಟ್ಟಿದರ್ಮೆಟ್ಟಿದ|
ರ್ಸತ್ತರಂನೆತ್ತರಂಬಿತ್ತರದೊಳೊತ್ತರಿಸೆ ಶರಣುಂಬೆಂಕೊಂಡುದು||೪೩||
ಸುರಪಂಸುರುಳ್ದನಳನಳ್ದನೆಮಂಯಮುಳೆ| ಕರಮನುರೆಮುಗಿದು
ದನುಜಂಗೆಟ್ಟತದ್ವರುಣ| ನಿರದೆಶರಣೆಂದುವಾವಾಯುಕಾಯೆಂ
ದುಧನದಂಮನಕೆಮುಂಚಿಪಾಯ್ದು|| ತರಳಿಗಳ್ಸರಣೆಗೆಟ್ಟಾಮನುಗ
ಳನುಗುಂದಿ| ಗರಗಳ್ಕರಂಗಿವಸುಗಳ್ಮುಸುಂಕಿಟ್ಟೋಡೆ| ಸರಸಿಜಭವಂ
ಕಂಡುಕಂಡು ತಾಳಗಕೆಮುಂಕೊಂಡನದನೇನೆಂಬೆನು||೪೪|| ಮುರಿ
ದಬಲಮಂಜರೆದುಹಿಂದಿಕ್ಕಿಮುಂದೆತಂ| ನುರುಮಾತ್ರಬಲಮುಡಬ
ಲಂಗಳೊಳುಸಂದಣಿಸಿ| ತರಗೆಲೆಗಳಗ್ನಿಗಿದಿರಪ್ಪಂತೆರುದ್ರಬಲಕಿದಿ
ರಾಗಿನಡೆದಜಬಲಂ|| ಪೆರೆಸಾರ್ಜಗತ್ಕರ್ತುಬಂದನಡೆಕೊಂದನದೆ|
ಬರಿದಕೆಡಬೇಡತೊಲತೊಲಗೆಂಬಕಹಳೆಮುಂ| ದೊರಲೆಭರಸಿಡಿಲಂ
ತೆಬೊಮ್ಮನಾರ್ಭಟಿಸಿತಾಗಿದನಂದುಹರಬಲಮನು||೪೫|| ಎಲ್ಲಿಪರ್
ನಿನಿತುಪೊಳ್ತೀಸುರಬಲಂಗಳೆಂ| ಚಲ್ಲಬಡಿದಣ್ಣನಂತೋರ್ತೋರೆನು
ತ್ತಬ|ಲ್ಬಲ್ಗನೊದರಿಸುತಂಬುಗಳಮುಳೆಗಳಂಕವು ತಜ್ಜಗರ್ಭಂನೂಂ
ಕಲು|| ಬಲ್ಲಿದತರ್ಗಿಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರ್ಕಲಬರ| ಲ್ಲಲ್ಲಿನಿಂದರ್ಕಲಬಧ
ಳೆವಳಿಯಕಂಡಸುತ| ದಲ್ಲಣಂವೀರನಾಬ್ರಹ್ಮನಿದಿರೊಳ್ನಿಂದುನುಡಿ
ದನಪನೇನೆಂಬೆನು||೧೬|| ಉಕ್ತಿಸತಿಯರಸನೀಂಚತುರಾನನಂಪರ
ಮ|ಭಕ್ತನೆಂದೀಶ್ವರಂನಿನಗೆಕೃಪೆಯಿಂದೆಸು| ವ್ಯಕ್ತಮಪ್ಪೀಜಗತ್ಸೃ

ಷ್ಟಿಯೊಡೆತನವಿಾಯೆಮಗನವರುಳಿಪ್ಪಿನಿನ್ನಂ॥ ಯುಕ್ತಿಗೆಡಿಸಿತುಜ
ಗಲ್ಲಯಕಿಟ್ಟಯಜ್ಞವಾ। ಸಕ್ತಿಯಂಸುಡುಶರಣೊಲ್ವಗುಶಿವನನಲ್ಲದೊಡೆ
ಶಕ್ತನಾಗೇಳ್ವಮರಕೆನೆಬೊವ್ಕನಂದುಘನರೋಷದಿಂದಿಂತೆಂದನು॥
ದಿಟ್ಟನೀನಾಳ್ದಿನ್ನಪೆಸವಗೇನೆಮಗಗಾ। ರೊಟ್ಟರೀಬ್ರಹ್ಮತ್ವಮಂಪು
ಸಿಯೆವಿಂತುಕಲುಕುಟ್ಟುವರೆನೀನೆವೆಕ್ಕಳಂದಜಂಸರಳಂಕರೆವುತಿ
ರಲು॥ ನೆಟ್ಟಸಸಿಯಂದಿನ್ನೆಗಂತಾಳ್ದರೆಮಗಂಬು। ಗೊಟ್ಟಲಾಭಾಪ್ರನಿ
ನ್ನಳಿನೀಶಿರಂಗಳಂ। ಕುಟ್ಟಿಶಿವರುಂಡಮಾಲೆಗೆಕೊಡುವೆನೆಂದುಕಣೆ
ಗಡಿಗೆಗ್ಗಸಾವೀರನು॥೪೮॥ ಕೇಳ್ದುಸತನೆಲೆರಾಮವೀರನೆಚ್ಚಂಬು
ಗಳ್ವಳ್ಳಿಟ್ಟಿಸೂತಾಶ್ವಮಂಕೊಟ್ಟಿವಿಧಿಕಾಯ। ದೊಳ್ಳೊಕ್ಕುತಟ್ಟು
ಚ್ಚಾಕ್ಷಣಂಘುಡುಘುಡಿಸಿಕೋಪದಿಂಘಾಯವಡೆದ ॥ ಕಾಳ್ವಂದಿ
ಯಂತಜಂಸೋಸರಸದೊಳ್ವಿದಿಬಿ। ಲ್ಲಾಳ್ವಂಧಗಾರನೀನಜುದೆನುತ್ತೆ
ಚ್ಚಂಬು। ಗಳ್ವಳೆವುತ್ತೆ ತರಲುವೀರಭದ್ರಂಕಡಿದುಮಗುಳೆಚ್ಚುಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದನು॥೪೯॥ ಮತ್ತಾರಥಾಶ್ವಮಂತೆವರಿದವಸವರಿದವು। ಸುತ್ತ
ಣಲಂಗಳಂಮುತ್ತಿದವುಕುತ್ತಿದವು। ಪೊತ್ತುವಿಧಿಯಂಗಗನಕೆತ್ತಿಗ
ವುಸುತ್ತಿದವುಬೊಮ್ಮಾಂಡದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು॥ ಮತ್ತೆರಣರಂಗಕೀಡಾ
ಡಿದವುಕಾಡಿದವು। ಪತ್ತುದೆಸೆದೆಸೆಗಳೊಳಗುರ್ಬಿದವುಪರ್ಬಿದವು। ಸು
ತ್ತಲತ್ತತ್ತಲುಂತೆರೆದಿರಿದವುವಿಾರಿದವುವೀರಭದ್ರನಕಣೆಗಳು ॥೫೦॥
ಈತೆರದೆವೀರಭದ್ರಂವಿಧಿಯನೊಡನೊಡನೆ। ಘಾತಿಸುತ್ತಿರೆಕಂಡು
ಘನರೋಷದಿಂಸುತ । ವ್ರಾತಮುಡಿಗಡಿಗೆಮುಸಗಲ್ಕೊಡುನಸುನಗು
ತ್ತಿರೆಭದ್ರಕಾಳಿಯೊಡನೆ॥ ಭೂತತಿಯಂಕೊಲುತಿರ್ದಳೊಂದೆಸೆಯೊ
ಳುಭೂತ। ಬೇತಾಳರಾರ್ಬಟಿಸಿನುಂಗುತಿರೆಕಾಣುತ್ತ। ಪ್ರೀತಕೋಪ
ದೆಬೊಮ್ಮನಂದುಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂತೊಟ್ಟಿಕ್ಕನೇನೆಂಬೆನು॥೫೧॥ ಕಿ
ಡಿಯನುಗುಳುತೆಪೊಡವಿಯಂಸುಡುತೆ। ಪಡಗಿಸುತೆಕಡಲನುಕ್ಕಿ
ಸುತುಡುಗಣಂಗಳಂ। ಕೆಡಪುತ್ತಸಡೆತಪ್ಪಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂಕಂಡುನ
ಸುನಗುತನಾಸ್ತ್ರದಿಂ॥ ನಡುವೆಖಂಡಿಸಿರತ್ನಮಕುಟಮಂಸವರಿಪೆ
ಣೆ। ಯೊಡೆಯೆಚಕ್ಕುಶಾರಥಿರಥಾಶ್ವಮಂಕೊಟ್ಟಿಸೆಡೆ। ಗುಡಿಗಟ್ಟವಿಧಿಯ
ನಂಬಿಂಮತ್ತೆವೀರಭದ್ರಂಕೆರಳುತ್ತೈತಂದನು॥೫೨॥ ಮೇಲಂತನಾಪ್ತ
ರಂಸವರಿವಾರಾಂತಸುರ। ಪಾಲಕನತೊಳ್ಗಳಂಕಡಿದುಮತ್ತಾಶಿಖಿ
ಯ। ನಾಲಿಗೆಯನೀಗಿಸೀಳಿಪೂಷನಪಲ್ಗಳಂಕಳೆದುಭಗನಕಣ್ಣ॥ ಆ
ಲಿಯಂಕೀಳ್ತುಚಂದ್ರನನೊರಸಿಮಿಕ್ಕಗ್ರ। ಹಾಳಿದಿಕ್ಪಾಲವಸುಮನು
ಗಳವಯವದೊಳಗೆ। ಮೇಲಾದಕುರುಪುಗೊಂಡೆಲ್ಲರಂಕಟ್ಟಿಭೂತಾ

ಳಿಗಳವಶಕಿತ್ತನು॥೫೩॥ಕೊಡೆಕಳೆಕಳವಾಯ್ತುಬಳೆನೊಳೆಗೆಮಿಕ್ಕ
ಭಟ।ರೋಡಿಮುಖಶಾಲೆಯುಂಸ್ಪೋಕ್ಕಸುರಮಥನನಂ।ದಾಡುವರ್ನ್ನಿಸ್ಸ
ನೆಲೆವೈಕುಂಠನಿನಗೀಗಳಾಯ್ತುಸುರಮಥನನಾಮಂ॥ ಕಾಡೆಯಜ್ಞ
ಮನೆಸಗಿಸಕಲರಂಭೂತಗಣ। ಕೀಡುಮಾಡಿದಿರಿವರ್ಗ್ನಡಿದರಿಂನಿರದೆ
ನೀ। ನೋಡಿಬದುಕಲ್ಲದೊಡೆಸಮರಕೇಳೆಂದುರಣಭಂಗವಂಪೇಳ್ದ
ರಂದು॥೫೪॥ ಕೇಳಿಸಲೆಮೌನವಂತಾಳಿದುಜ್ಞಾಂಬುಧಿಯೊ। ಳಾಳಿ
ಧೃತಿಯಂಮನಕೆಪೇಳಿಚಿಂತಾಬ್ಧಿಯಂ । ಘೂಳಿಯೋಡುವಪಟುಭ
ಟಾಳಿಯಂಮರಳಿಬರವೇಳುವೆಂದುಸುರಿಪಗೆಯಂ॥ ಏಳಿಸುವೆನಧಟ
ರಂಸೀಳಿಸುವೆನಂಗವಂ । ಬೀಳಿಸುವೆನಗ್ನಿಯೊಳಾತ್ತಳಿಸುರರೆಂದು
ದು । ವ್ಯಾಳಿಸುತವಂದಿರವದೋಳಿಸುತ್ತುಲ್ಕುಸುಕೆತೂಳೆಗಿಂಹರಿನ
ಡೆದನು॥೫೫॥ಮತ್ತಿಂದ್ರಮೊದಲಾದದಿಗ್ವಂದಕುಮಾರಕರ್।ಕೊತ್ತೊ
ತ್ತೆತರಣಿಮೊದಲಾದಗರಂದನರ। ಮೊತ್ತಮುಜಸಾತ್ಮಸೈನ್ಯಂಸಕ
ಲದೇಶಪತಿಗಳೆಸುತರ್ಲ್ಪೋಪದಿಂದಂ ॥ ಎತ್ತೆತ್ತಲುಂಪೋದವರ್ಮರ
ಳಿಕೂಡಿಬಂ। ದೆತ್ತಿನಡೆದರ್ತವ್ಮತಂದೆಗಳೆಡರಿಬಬಂ। ಸತ್ತಬಲನಂ
ದ್ದಬಂದಂತೆದಿಗ್ದರೆಗಳಂಧೂಳಿಯುಂಬಾಸಣಸುತ ॥೫೬॥ ಇಂತೆಸ
ವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರೋದಿದರ್ಗ
ರ್ಥವಾ । ಗ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇ
ಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌ
ಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸು
ವಚನ್ನಬಸವೇಶಸಲ್ಕರಿಂದಂ ॥೫೭॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೪ನೇಸಂಧಿಮುಗಿದುದು

೫ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪಕ್ಷಿವಾಹನನನುರೆಗೆಲ್ದುಬಳಿರಂತರಿದು । ದಕ್ಷಿ
ರವರಿದುಸೆರೆವಿಡಿದೆಲ್ಲರಂವಿರೂ। ಪಾಕ್ಷನೆಡೆಗೈತರಲ್ವೀರಭದ್ರೇ
ಶಂಗೆಶಾಂತಿಯುಂಮಾಡಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಚಿದ್ರೂಪಚಿನ್ಮಯಜಗದ್ರಕ್ಷಕರುಣಾಸ। ಮುಗ್ರಗುರುತರ
ವೀರಭದ್ರಗುರಿತಪ್ರಜೋ। ಪದ್ರವಿಚ್ಛೇದನಲಸದ್ರಾಜರಾಜಸಖರು
ದ್ರಾಣಿಯರ್ಧದೇಹ ॥ ರುಗ್ರಭವಬಂಧನಶಿವದ್ರೋಹದಕ್ಷಮುದ। ವಿ
ದ್ರಾವಣಸ್ರಷ್ಟಿತೋದ್ರೇಕದೈತ್ಯಮುದ।ಛಿದ್ರವಿಶ್ರುತತರವಿಯದ್ರವ್ಯ
ಕೇಶನೆವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹೆಂಮನು॥೧॥ಅತಿಸೈರಾವುಹರಿಕಾಳೆಗಕನ
ಡೆಯಲಿಡೆ।ದಾಳೆತ್ತೋಳ್ತೊಡೆಗಳುರೆಕತ್ತದವುಪೂರ್ಗಮಂ। ವ್ಯಾಳ

ಶಿಶಿರಾರಾದಿಗಳ್ಕೆತ್ತಿಮುಂಬಗೆಯುದಂತು ತಲೆವೋವಬಳಿಗೆ ॥ ಕಾ
ಲಹೊಣೆಗಾರನೆಂದೆಂಬಗಾದೆಗೆಸಂದು । ಮೇಲನರಿಯದೆಬಂದು ಕಂ
ಡನಾವೀರಶರ । ಜಾಲದಿಂಪುಗಿದರಣರಂಗಮಂ ಹತಪಟುಭಟಾಂಗ
ಮಂಸುರಭಂಗಮಂ ॥೩॥ ಎತ್ತಿಕೈಕೋಲ್ಗಳಿಂಕಟ್ಟಿನಡೆದನಿಬರಂ।
ತತ್ತಧಿಮಿಕೆಂದು ಕುಣಿದಾಡಿಸುವುದನುಮುಳ್ಗಳಿತ್ತಲೆನ್ನದೆವಿನೋ
ದಂಗಳಿಂದೈರಾವತಾದಿವಾಹನಮನೇರಿ ॥ ಸುತ್ತಿಸುವದಂಘಾಯ
ದಿಂಮರಳಿಹೊರಳಿಬಾ। ಯ್ಬತ್ತಿವಿಧಿಯುಂಬಯ್ವುತಿರ್ಪರೆಮಣಿಂಗಂ
ಡು । ಚಿತ್ತಜಪಿತಂ ಪ್ರಳಯಚಿತ್ರಜಾರಾತಿಯೆನೆರೌದ್ರದಿಂನಡೆತಂ
ದನು ॥ ಭೋರೆಂದವಾಪಳೆವಾದ್ಯಗಳನಿನದಂಕಡೆಗೆ। ಸುರೆಂದವರಿಗ
ಳಂಕಹಳೆಗಳ್ಮೊಗೆದುರು । ಪ್ರರೆಂದನಂತೆಗಜಹಯರಥಪದಾತಿಮೆ
ರಸೈದಿದಘರ್ಘರಿಘೂರ್ಗಳು ॥ ಬಾರೆಂದು ಪಗೆಗಳಂಮೂದಲಿಸಿಕರೆ
ದೆಮ್ಮ । ನಾರೆಂದು ಸೆಣಸಿಬಿರಿನೊಡಲೆನಿಮ್ಮಡೆಯನಂ। ತಾರೆಂದು
ಚೋಣಗರ್ಗ್ಗುತ್ತಿರೆಕಂಡು ನರಿಕೋಪದಿಂರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೪॥ಘಾ
ಳಿಡತ್ತಿಕುಕ್ಕಗಳಿಂಜನಿನಿನಾದದಿಂ। ಸಾಲ್ದೆಡೆತ್ತಿವಿಕಣಂಬಾಣಮಂಪಿ
ಡಿದಿಂತು ।ಘಾಳಿಡಿಸಿನಮ್ಮಬಲಮಂಕೊಂದು ಬೆಮಾರ್ಗ್ಯರಂಕಟ್ಟಿ
ದಾತನೊಡಲಂ॥ ಸೀಳ್ದು ರಕ್ತಾಬಲಿಗೊಡೆಂದೆಸಲು ವೀರಬಲ।ದಾಳಿ
ಡು ಕುದೊಳ್ಕರಿತುರಂಗರಥಸಂದಣಿಯು, ಮೇಲಿಡದವಂಬುಗಳ್ಪರಿದ
ಮರುಣಾಂಬುಗಳ್ಪೇಳಲೇನಕ್ಕೆರಿಯನು ॥೫॥ ಅಂಬುಜಾಂಬಕನಂದು
ಬೆಂಬಿಡಿನ್ರತುಟ್ಟಿಕ।ಣಾಂಬದಂತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟಂಬುಗಳ್ಗನಮಂ।ತುಂ
ಬಿದವುಗೆಸೆಗಳೊಳ್ಮ್ಯಂಬರಿಗವೀಂಟದವ್ರ ಜಾಂಬೊಳೆಯನಬ್ಜಾರ್ಕರ
ಳಾ॥ಬಿಂಬಮುರಿಪುತ್ತೆವಿಶ್ವಂಭರೆಯುಸುತ್ತಮು । ತ್ತುಂಬಲಿಬಾಪ್ರಾ
ಳಿಸಪ್ತಾಂಬುಧಿಯುಸುಭಟದೇ। ಹಂಜೊಕ್ಕುಬಂಡಮಂತಿಂಬವೆನೆಕ
ವಿದವೇನೆಂಬೆನಾಹರಿಯಘಟನು ॥೬॥ ತಾಗಲಾನೆಗಳಗಳಮಂವಾ
ವುತರ್ಘರಿಗೆ। ಮುಗೂರಿಬೀಳೆತುರಗದಮೊಗಂಮೊಗಬ। ಮಾಗಗ
ಗನಕಿಟಗಿಯೆರಾವ್ರತು ತರತೆರದಕೈಣಾದ್ಗಮರಸಿಬೀಳೆ॥ ಮೇಗೆಂಥಿ
ಕಾಳಿಕಾಳಿಕೆಗಾರೆಜೀವನಂ । ಬೋಗಿಭೋಗಿಸೆಸುಭಟರಮರಿಯ
ರೊಳೆಮರಿಜಗ। ರಾಗರಿಯಮಾಯುವಾಯಾಸಮಂಬೀರೆಬೀರಿದನ
ಚ್ಯುತಂಕಣೆಗಳಂ॥೭॥ನಾರಾಯಣಂಮುರಾರೋಷದಿಂದೆಸುತಿರ್ಪ।
ತೋರಾಯುದೆಸುಗೆಯಂತರಹರಿಸದಾಕ್ಷಣಂ। ಪುರಾಯಘಾಯದಿಂ
ಬಲಮಳಿಯೆಕಂಡು ಸಂಪಾರಾವತಾರನಾಗಿ ॥ ಸಾರಯಶನಿವನಾವ
ನೋರಣಕೆಲೇಸುಲೇ । ಸಾರಯಲಿವಂಗುಣಕೆಮುತ್ಸರವೆಸೊತಹರಿ।

ಸಾರಯದೊಳೀರಥವನಲ್ಲಿಗೆಂದೀಶ್ವರಕುಮಾರಕಂ ನೇಮಿಸಿದನು॥೮
ಇದೆವಜ್ರಗಿರಿವಜ್ರನಗ್ನಿವನದಾವಾಗ್ನಿ। ಇದೆಯಮಯಮನಿರು
ತಿಸಿಂಹಸಿಂಹಾರಿಮ। ತ್ರಿದೇವರುಣತ್ರಿಮಿರತಿಮಿರಾಪಸ್ಪೃತ್ಪವಮಾನ
ಮೋಘಪವಮಾನನಿದಕೊ॥ ಇದೆಕೊಯಕ್ಷೇಶಗಜಗಜಮಥನನಿದೆ
ಬಂದ॥ನಿದೆಬೊಮ್ಮಮದನಮಗನಾರಿವೀರಂಬಂಗ। ನಿದೆಕಂಡುಬ
ದುಕೆಂದುಪಂದಿಗಳ್ಪೊಗಳೆಸರಿಯುಂತಡೆಗನಾವೀರನು॥೯॥ ಅಚ್ಚರಿ
ಯನೀನಿನ್ನ ಬಾಣವಿತ್ತುವುಮನಕೆ।ಕಚ್ಚಿದೆಯಸುಭಟನೀನಾರ್ನಿನ್ನ
ಪೆಸರದೇ। ನುಚ್ಚರಿಸುಧಿಟ್ಟಹೆಯಾಂಗೆಲ್ದವರೊಳೆಂದುವೀರನೆಚ್ಚಂ
ಬುಗಳನು॥ಕೊಚ್ಚಿನಸುನಗೆಯೊಳಗೆನೀನೆನ್ನ ಸಾಹಸಕೆ। ಮೆಚ್ಚಿಫಲ
ಪೆಂಬೇಗದಿಂಸುರರಸೆರೆಗಳೆಂ।ಬೆಚ್ಚರಂಬಿಟ್ಟುನಡೆಯಾನಚ್ಯುತಂತಾ
ಳ್ವನಲ್ಲೆಂದುತೆಗದೆಚ್ಚನು॥೧೦॥ನಕ್ಕನಾನುಡಿಗೆವೀರಂಸುರರನೀಂಬಿಡಿ
ಪೆ।ಕಕ್ಕುಲತೆಯೊತಕನತಾರಂಗಳೊಳ್ಬರ್ಪ। ಲೆಕ್ಕಮಾಸುರುಪೆನಿ
ನ್ನನೆಸವಚ್ಯುತಶ್ಸಂನಾನಾಡಲೇಕೆನಿನಗೆ॥ ಸೊಕ್ಕೇರಿತಾಯಾಗಪ
ಶುರುಚಿಗಳಿಂದದಂ। ಕಕ್ಕಸುಪೆನೀಕ್ಷಣಂನೋಡೆನುತೆಕಣೆಗಡಿದು।
ಕಕ್ಕಸದಬಾಣಪ್ರಂಬತ್ತರಿಂಸರಿವರೂಥವನೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೧
ತೇರ್ತಿರುಗುತಾಗಸಕೆಪೋಗಿಬಳಿಕುಗ್ರನೇ। ಸರ್ತಾಗಲುರಿದುಬೀ
ಳ್ಪನಿತರೊಳ್ಮಾಧವಂ। ಮಾರ್ತೇರನಳೆವಡಿಸಿಬಳಿಭಾಪ್ರವೀರೇಕ
ನಿನ್ನ ಸರಿಸಾಟಿಮರ್ತ್ಯರು॥ ವರ್ತಿಸುವರಾರ್ಜಗದೊಳೆಮ್ಮಬಾಣಂಗ
ಳತಿ।ಧೂರ್ತತೆಯನೀಕ್ಷಿಸೆಂದೆಸೆಯುಲ್ವತರುತಿರ್ಪ।ಕಾರ್ತಸ್ವರಾಂ
ಕಿತಶರಂಗಳಂಕತ್ತರಿಸಿಮಾಧವಂಗಿಂತೆಂದನು॥೧೨॥ ಪಕ್ಷಿವಾಹನನ
ನಿನ್ನನಾಂಕರುಣದಿಂಜೀವ। ಮಾತ್ರದಿಂಬಿಡುವೆನೆಂದಿರ್ಪೆನ್ಯಸೆನಗಸ
ಮ।ಶತ್ರುವೇನೀನೆನುತೆಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದೆಮಸೆವೆತ್ತಂಬನ್ಯದನುಗಿ
ದು॥ಛತ್ರಚಾಮರಸಿಂಧುಸೀಗುರಿವರೂಥಂಗಳ್।ಚಿತ್ರರಥಸಾರಥಿಗಳಂ
ಕಡಿದುಪಂಕೇಜ। ಪತ್ರಾಂಬಕನಪಣೆಯನೊಂಬತ್ತುಬಾಣದಿಂಕಡೆ
ಯೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೩॥ ಹಾರಿಬಿದ್ದಂನೆಲಕೆನೀಲಗಿರಿಬೀಳ್ವಂ
ತೆ।ಕಾರಿದಂರಕ್ತಮಂಜೀವನಂನಡುನೆತ್ತಿ। ಗೇರಿದುದದಂಕಂಡುವೀ
ರಭದ್ರಂಶಿವಮಪಾದೇವಪಿತನಾಜ್ಞೆಯಂ॥ ಮೀರಿತೆಂಮುಘಟೆಂದುಸರಿ
ಯುಸರನಾರೈದು। ತೋರೆಶೈತ್ಯೋಪಚಾರಂಗಳಂಕಣ್ದೆರದು। ಮಾ
ರುದ್ಗಿಕೈಗಳಂವಿಷಣ್ಣವಾಗ್ಭಟಸಿಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದೇಳ್ದನು॥೧೪॥ ಆ
ಕ್ಷಣಂಬಂದುದಾಹರಿಗೆಮಣಿರಥವದಂ।ತೀಕ್ಷಣದೊಳಡರಲಸ್ತ್ರಭ್ಯಾ
ಸವಂಹರಿಗೆ। ಶಿಕ್ಷಿಸುವನೋವೀರನೆಂಬಂತೆಕಾದುತಿರಲಭವನಿವರ

ತ್ರಿಸಮರವಂ ॥ ಈಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದಳ್ತಿವಟ್ಟು ನಭದೊಳ್ನಿಂದು । ಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆಭೃತ್ಯಪುತ್ರರಥಟಂನೋಡೆ। ಸಾಕ್ಷಾಜ್ಜಗದ್ರಕ್ಷಸಂಹಾರಕರೊಪ್ಪಯ್ದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೫॥ ಸಂಗರಂಸಮನಾಗುತಿರೆಕೋಪದಿಂದವೀ। ರಂಗರುಡವಾಹನನವಾಹನಚತುಷ್ಕಮಂ। ಮುಂಗಡೆಯಸೂತನಂಸಿಂಧುಸೀಗುರಿಛತ್ರಚಾಮರಮಹಾಧನುವನು ॥ ಪಿಂಗದೈನೂರಪ್ಪೊಳೊಳಂಕಡಿದುವಿಷಣ್ಣವಂ। ಭಂಗಿಸಿಧರಾತಳಕೆಮೂರ್ಛೆಯಿಂಕೆಡಪಿಚತು। ರಂಗವಂಕೊಲತೊಡಗಿದಂಕರುಣೆಯೋರುದ್ರಪುತ್ರನೆಂಬೋಲ್ವೀರನು ॥೧೬॥ ನಿಡುಸರಳಸಾರದಿಂಘೋರದಿಂಭಾರದಿಂ। ದಡೆಗೆಡದಸೇನೆಯಿಂವಾಸೆಯಿಂಬೇನೆಯಿಂ । ದೊಡನೆಧರೆಗುಳ್ವರಿಂನಳ್ವರಿಂತೆಳ್ವರಿಂತಮತಮಗೆಕಂಡಕಡೆಗೆ॥ ಕಡಿವಡದಕೊರಳಿಂದೆಕರುಳಿಂದೆಮರುಳಿಂದೆ। ಸೊಡೆವೊಡೆದಸುರರಿಂದೆಸುರರಿಂದೆನಗರಿಂದೆ। ಮಡರಿದಭೀತಿಯಿಂಗಾತ್ರಿಯಿಂಹೇತಿಯಿಂದಾರಣಾಂಗಣಮೆಸದುದು ॥೧೭॥ ವರನದಿಗಳಂತೆಕೀಲಾಲಮಯವಾಗಲಬ್ಧಿ। ಪುರದಂತೆಕೌಶಿಕವಿಲಾಸಮಯವಾಗೆವ। ಸ್ವರವರ್ಗದಂತೆವಿಕ್ರಮಪರಾಭವಯುಕ್ತಮಾಗಲಾಸರಸಿಯಂತೆ॥ ನಿರುತಮಳಿಗಳಪದ್ಮಮಯವಾಗಲಂದಮರ। ಗಿರಿಯಂತೆಸುರಗಣವಿಮಾನಮಯವಾಗೆಸಾ। ಗರದಂತೆ ವಡಬವಾರಣಭಂಗಮಯವಾಗೆರಣಭೂಮಿ ಕಂಗೆಸದುದು ॥ ೧೮ ॥ ಜವಮಯಂಬೆಂಗೊಟ್ಟಭಟರಕಿಕ್ಕಿರಿದಿರ್ದ । ಶವಮಯಂನೆಣನನೆತ್ತರಬಸೆಯಜಿಗಿಯರ್ಲ । ರವಮಯಂನೆರದಪಕ್ಷಿಕಾಕಘೂಕಬಕಶುನಕಜಂಬುಕತತಿಗಳ ॥ ರವಮಯಂಶಾಕಿನಿಪಿಶಾಚಡಾಕಿನಿಯರ । ಸ್ತವಮಯಂಮುರಿದತೇರ್ಗಡಿವಡೆದಹಸ್ತಿಸ್ತ್ಯಂ। ಧವಮಯಂತಾನೆನಿಸಿ ವೀರೇಶನಿರಿದ ರಣಮಂಡಲಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೯॥ ಸುರರಮುಂಡಗಳಹಸೆವಣೆಗಳೊಳ್ಕುಳಿತುಕೆಂ। ಕೆಂಗರುಳಬಣ್ಣದಬಾಸಿಗಂಗಳಂಧರಿಸಿಪೊಸ । ತೊರಳೆಗಳದಂಡೆದೊಂಡಲ್ಗಳಂಮುಡಿದುಮೇಲ್ಗಳತೊಡಂಗಳನೆತೊಟ್ಟು ॥ ನರದಕಂಕಣದಾರಮೆಸೆಯೆಶೋಭಾನಮಂ। ನರಿಗಳಂಪಾಡಿಸುತನೆತ್ತರೋಕುಳಿಯಾಡಿ । ಮರುಳಮದವಕ್ಕಳೆಸೆಯುಲ್ವೀರನಿರಿದಸಮರಾಂಗಣದೊಳೇನೆಂಬೆನು ॥೨೦॥ ರುದ್ರಾತ್ಮಜಂಮಹಾಕೋಪದಿಂದಾಬಲಸ। ಮುದ್ರಮಂಕಲಕುತಿರೆಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂಸಮರ। ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆಚ್ಚೆತ್ತುಬಹುರೋಷದಿಂದಘುಡುಘುಡಿಸಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ॥ ಉದ್ರೇಕದಿಂದೆಸೆಯೆತುಡುಕುವಶರಂಗಳಂ। ಛಿದ್ರಿಸಿದನೊಂದುಳಿಯದಂತೆಭಾ

ಪುರವೀರ | ಭದ್ರನಿದಿರೊಳ್ ಕಾದುತಿರ್ಪರಾತ್ರಿಗೆ ವಿಜಯವೆಂತೆಂ
ದುಸುರರುಲಿಯಲು ॥೨೧॥ ನೋಡಿದಂ ವೀರನಾಟೋಪಮಂ ಕೋ
ಪಮಂ | ಮಾಡಿದಂ ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರಮನಾಗಚಾಪದೋ | ತೂಡಿದಂ
ವೀರಭದ್ರನ ಸರಿಸದೊಳ್ಬಿಟ್ಟ ಸಕಲಲೋಕವನುರಿಯೊಳ್ ॥ ಕೂ
ಡಿದಂ ಬರ್ಪ ಬಾಣವನಿವಂ ಖಂಡಿಸೀ | ಡಾಡಿದಂ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಮ
ತ್ತೆ ಖತಿಯೊಳೋ | ಆಡಿದಂ ಶರಿಯೆನ್ನನಳೆಸಿದಫಲವನುಣ್ಣೆನುತ
ಚಕ್ರದೊಳಿಟ್ಟನು ॥೨೨॥ ಬಿಟ್ಟಿದವು ನಿಖಿಳಲೋಕಂಗಳಾ ಕ್ಷಣದೊಳು
ರೆ | ಮುಟ್ಟಿದವು ಸೂರ್ಯಕಿರಣಂಗಳಾಕಾಶದಿಂ | ದುಟ್ಟಿದವು ತಾರೆಗ
ಳ್ಗ ರಣನಡುಗಿತು ಸಪ್ತಸಾಗಂಗಳ್ಕದಿಯಲು ॥ ಕಿಟ್ಟನುಗುಳುತೆ ಬರ್ಪ
ಘನಚಕ್ರಮಂ ನಡುವೆ | ಕೊಟ್ಟಿನೂರ್ಕಡಿಮಾಡಿ ಕೈಯೊಡನೆ ವೀರೇ
ಶ | ನೆಟ್ಟು ಹರಿರಥಸೂತತುರಗವೊದಲಾದವಂ ಸವರಿದಂ ಸಾಹಸದೊ
ಳು ॥೨೩॥ ಕಿರಣವಿಲ್ಲದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಬರಿಕೈಪರಿದ | ಕರಿಯಂತೆ ದಂ
ತಂಗಳುಡಿದುರಗನಂತಸುರ | ಹರನತಿಭಯಂಗೊಂಡು ತಾಂಗೆಲವು
ಪಾಯಮಂ ಕಾಣದತಿವೇಗದಿಂದಂ ॥ ಎರಳೆಯಾಕಾರದಿಂದೋಡುತಿ
ರಲ್ಕಂಡು | ಶರಸುತಂ ಕಡುವೇಗದಿಂದೊಂದು ಬಾಣಮಂ | ಹರಿಗಿಡೆ
ಬ್ಬೇಗದಿಂ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಸರಳೆಗಳೆಯಂ ಕೆಡಪಿತಂ ಕ್ಷಣದೊಳು ॥೨೪॥ ಪಟ್ಟಳೆ
ಮನೊಡೆದು ಬಳಿಕಾಸುರಳು ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ | ಗುಟ್ಟಳಿಸಿದುದು ಬಳಿಕಾತ್ತ
ಹರಿಣನುರೆ ನೆಲಂ | ಗಟ್ಟಿ ನೆತ್ತರ್ಗರಿಬಾಯ್ಯಿಡಲ್ವೀರಭದ್ರಂ ಮುಹಾಕ
ರುಣದಿಂದಂ ॥ ಸಟ್ಟಿಗಾ ಸಂದರೊ ಪಂತೋರಿ ವಿಷ್ಣುವಂ | ಬಿಟ್ಟಬೇಡೇ
ಳಾಪ್ರಣಮಂ ಕಾಯ್ವೆನೆಂದೆಂಬ | ಮಚ್ಚರಿದು ನಿಜರೂಪಿನಿಂ ವೀರಭದ್ರ
ನಂ ತುತಿಸಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೨೫॥ ಜಯಜಯ ಸುಚಾರಿತ್ರ ಭವಗು
ಣಾಂಬುಧಿ ಜೈತ್ರ | ಜಯಜಯ ವಿರಾಡ್ರೂಪ ಹಸ್ತಮಂಡಿತಚಾಪ | ಜ
ಯಜಯ ಸುಜನಪಾಲ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶೀಲ ಜಯಜಯ ಸುಭಕ್ತಭಕ್ತ | ಜ
ಯಜಯ ಶುಭಾಕಾರ ಜನನಮರಣವಿದೂರ | ಜಯಜಯ ನತೋದ್ಧ
ರಣದಕ್ಷಮುಖಸಂಹರಣ | ಜಯಜಯ ಸುಫಣಿಭೂಷ ವೀರೇಶ ಸರ್ವೇ
ಶ ಜಯಜಯತು ಸಲಹೆಂದನು ॥೨೬॥ ಸಾಹಸ್ರವದನ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೆ
ನ್ನಂತ್ರಿ | ಸಾಹಸ್ರನಯನ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೈ ಯುಗಳ | ಸಾಹಸ್ರಬಾಹು ರ
ಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೈ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಂ ಬಣ್ಣಿಸುವಡೆ ॥ ಸಾಹಸ್ರವದನರಗಣಿ
ತಕೋಟಿ ತಂಮ ಯುಗ | ಸಾಹಸ್ರ ಜನ್ಮಯಂ ಪೊಗಳಲಾರ್ಪರಯೆಂ
ದು | ಸಾಹಸ್ರನಾಮದಿಂ ನುತಿಸುತಿರೆ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ವೀರೇಶನಿಂತೆಂದನು ॥
ಬರ್ಪುದಾ ಮಾಗಲುಂ ಬಾರದಿರದೈಸೆ ಕಂ | ದರ್ಪಪಿತ ನಿಂನೋಯುಲೇಕೆ

ಖುಳದಕ್ಷನಸ। ದರ್ಪಮುಖವಂನೋಳ್ಪೆವೆಂದೆನಲ್ಕೇಳಿಹರಿಭಯಭರಿತ
ವಕ್ತ್ರಯಿಂದಂ॥ ಸರ್ಪಭೂಷಣನೆಯುಜ್ಞಾದಿಸತ್ಕರ್ಮದಿಂ । ದಿರ್ಪವರಕ್ಷ
ತ್ಯಕೀಳಪಟಕೃಷ್ಣಾಜಿನಂ। ಬರ್ಪಂತೆಗೆಯ್ವುದೆನಲೊಪ್ಪಿವೀರಂಸೀ
ಳಲನುಗೆಯ್ದನಾದೇಹವುಂ ೨೯॥ ಸರಸರನೆಸೀಳ್ದುಚರ್ಮಂದೆಗೆವುತಿ
ರ್ದನವ। ನರಿಕೆಯುಂಜಪೆಹೋಮಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮದೊಳ್। ತ್ತರಿಸಂದುಭ
ಕ್ತಿಯಿಂಬಳಸಿದಪರವರವರದುಷ್ಕರ್ಮಪಾಶಂಗಳು॥ ಪರಿವಟ್ಟವೋ
ಗಳೆಂದಧಿಕವರವಿಶ್ರಾಮವುಂ । ದುರುವಳಬ್ಬಿವಸೆಣಸುತಿರಲಿತ್ತಲತ್ತರ
ಸ। ವರತನಾಕಿಗೆಗೊನೆಯುಗೂತರ್ಲ್ತಂದುದೀಕ್ಷಿತನವುಂದಿಂತೆಂದ
ರು॥ ಜೀಯಬಿಡುದೀಕ್ಷೆಯುಂವೀರನೋಳ್ಕಾದಿನಾ। ರಾಯಣಂಶರಣೆಂ
ದುಜೀವಿಸಿದನಿನ್ನೇನು। ಪಾಯವುಂಕಂಡಪೆಶರಣ್ಪೊಗುವೆಯೊರ
ಣಂಬೊಗುವೆಯೋಪೇಳೆಲ್ಕೆ॥ ವಾಯುಸಖನೋಳ್ತಪ್ಪವುಂಪೊ
ಯ್ದ್ರೋಲ್ದನ್ನ। ಕಾಯದೊಳ್ಭುಗುಭಗಿಲೆನುತ್ತುರಿವಶಿಖಿಯಭಾ।
ರಾಯಸವಾನಸನಾಗಿದಕ್ಷನಾಕೆಲಬಲದವುಂತ್ರಿಗಳೊಳಿಂತೆಂದನು॥
ಅದಳಿದರೇಂಮುರಳಿಪಡೆವಬಲ್ಪಂನೊಳಿರೆ। ವೀರನೇಂಗಹನವುವನಂ
ಗೆಲ್ವುದೇಂಯಾಗ। ಭಾರದಿಂದಾನಿರರ್ಕ್ಕಂತಾದುದೆಂದುದಕ್ಷಂವುಹಾ
ಕೋಪದಿಂದಂ॥ ಬೂರಂಸವಿಾರನಂಗೆಲ್ವಶಕ್ತಿಯುಂತೆನೀ। ಹಾರವಗ್ನಿ
ಯನಟ್ಟಬಾಳ್ಕೆನೆಂಬಂತಿರ್ದ। ನಾರಾದೊಡಂಭಲಗ್ರಹಗಳಜ್ಞಾನರಾ
ಗರೆಲೋಕದೊಳಗೆಂದನು ॥೩೦॥ ಬಿಟ್ಟನಾಮಂತ್ರದುಷ್ಕರಣೆಯುಂಥ
ವಿಗಳಂ। ತೊಟ್ಟನಿಳೆಗಿಳಿಪಿದಂದಕ್ಷನಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆ॥ ದಿಟ್ಟನಾಗುತೆಪ
ಡೆದಬಿಳಿಚತುರಂಗವುಂತನ್ನವೊಂವುಗ್ಗಳಿನಿವ॥ ಬೆಟ್ಟದಂತೊಪ್ಪು
ತಿರ್ದ್ದತಾರೋಟದಗ। ಜಟ್ಟರಕ್ಷಸಘೋರಗಳಂಕರೆಸಿನೇಮವುಂಕೊ
ಟ್ಟುಕಳುಪಿದನತ್ತಲತ್ತದಕ್ಷಂಗವಿಗಳಂಬೇಳುತಿರುತಿರ್ದನು॥೩೧॥ ಕಾ
ಳಹೇಘೌಳಿನಡೆದಪವ್ರೇಕ್ಷ್ಯಕಾಲ್ಮಡಿ। ನೀಲಾದ್ರಿಗಳ್ತಳೆರ್ದ್ದಪವ್ರೋಕ
ತ್ತಲೆಬಂದು। ವೇಲಾದಬಹುರೂಪವುಂಧರಿಸಿಸಂದಣಿಸಿಪೋಪವೋ
ಪೇಳೆನಲ್ಕೆ॥ ವೇಳದಿಂತಾರಕನಿಶುಂಭದಂಭಾಸುರಾ । ಭೀಳಧೂಮ್ರಾ
ಕ್ಷಮಹಿಷಾಸುರಮುಖಪಾಪಪ। ಶೀಲಚಂಡಾಸುರಕರಾಳರೆಂಬತುಳ
ದಾನವರೊದಗಿದರುಚಣದೊಳು ॥೩೨॥ ಶರಭವುಂದುಭಿಹಯಗ್ರಿ
ವಗತವಾಯಗಜ। ಶಿರಗಗನವುಂಧಿಸರಾಭನುವೃಷಪರ್ವದು। ರ್ದ್ದರ
ವಜ್ರನಾಭವಿದ್ರಾವಣವುಹಾನಾಭಶಂಕುಕರ್ಣಲ್ಪಬಾಹು॥ ವರವುಹಾ
ಬಲಹಿರಣ್ಯಾಕಶುಪುಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ। ಇರಶುಂಭವುಯುಶಂಖುಶಿರನವು
ಟಿಕಾಳಿಕೇ। ಯರಘನನಿವಾತಕವಚರಹಿಂಡುಪೌಲೋಮಿಗಳತಂ

ದೆನ್ನುತಂದುದು ||೪೪|| ಇತ್ತಲಾ ಮರುಳತಂಡಂ ಯಾಗಶಾಲೆಯಂ| ಮುತ್ತಿ ಕಾವಲಭಟರ್ಗಳ ಸದೆದು ಬಾಗಿಲಂ| ಕಿತ್ತು ದಳದುಳಿಪನಿತರೊಳ್ದಡಿಗರಕ್ಕಸರ್ಕಂಡು ಕಡುಖಾತಿಯಿಂದ|| ಕಿತ್ತು ಬಲ್ಕೈದುಗಳನೆತ್ತಿ ಜಡಿದಬ್ಬರಿಸು| ತ್ತೊತ್ತಿವರಿದಿರಿದು ಜುಂಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆ ಕೊರಕೊರದು| ಕತ್ತರಿಸಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ಕೊಲುತಿರ್ದರೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ||೩೫|| ಬರಸಿಡಿಲ್ಗಳಾಗಿ ಮಳೆಯಾಗಿ ಬೆಟ್ಟಗಳಾಗಿ| ಸರಿಗಲ್ಗಳಾಗಿ ಗುಂಡುಗಳಾಗಿ ವೃಕ್ಷಗಳಂ| ಕೊರೆವ ಕರಗಸವಾಗಿ ಪುಲಿ ಕರಡಿಯಾಗಿ ಕೇಸರಿಯಾಗಿ ಘೋರವಿಷವುಂ| ಕರೆವಹಗಳಾಗಿ ಶಿಖಿಯಾಗಿ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿ| ಬಿರುಗಾಳಿಯಾಗಿ ಬಿಸಿಲಾಗಿ ನಾನಾವಿಧದ | ತರಿವ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಾಗಿ ಮಾಯೆಯೊಳುರುಬಿ ರಕ್ಕಸರ್ಕೊಲುತಿರ್ದರು ||೩೬|| ಪಿಡಿಪಿಡಿದು ರಕ್ಕಸರ್ಮರುಳುಗಳ ಬಾಯ್ಗಳೊಳ್| ಗಡಸಿನುಂಗಳ್ಕಿವಿಗಳೊಳ್ಮೂಗಿನೊಳ್ಕಂಣ, ಕಡೆಗಳೊಳ್ಪೊರಮಟ್ಟು ನೆಗೆದು ನೆತ್ತಿಯನೇರಿ ಪಲ್ಗಳಿಂದಾದನುಜರಂ|| ಕುಡಿಮೂಗನುರೆ ಕಚ್ಚಿ ಕಿವಿಗಳಂ ಕೀಳ್ತು ಕೈ | ಯೊಡನೆ ಕಿವಿಮೂಳೆ ಮೂಕೊರೆಯರಂ ಮಾಡಿ ನೆರೆ | ಪಿಡಿದಾಡುತಿರ್ದರೊಡನೆರಸಿಯಾದನುಜರುಂ ಮರುಳ್ಗಳುಂ ತಕ್ಷಣದೊಳು ||೩೭|| ಏರಿದರ್ಕೀರಿದರ್ಬೆಟ್ಟದೋಲ್ಗಾಳಿಯೊಳ್ | ತೂರಿದರ್ಪಾರಿದರ್ನಭದೆಡೆಗೆ ಬಲ್ಮೆಯಂ| ಸಾರಿದರ್ಮೀರಿದರ್ಶಿರಂಗಳಿಂ ಪೊಯ್ದು ಪೊಯ್ಲ್ಗಳ್ ನೊರೆನೆತ್ತರ್ಗಳಂ || ಕಾರಿದರ್ಪೀರಿದರ್ಭಯರಸವನೊಡನೆ ಬಾ| ಯಾರಿದರ್ಕೀರಿದರ್ಸಿಡಿಲಂತೆ ಕೌತುಕಂ | ದೋರಿದರ್ಮಾರಿದರ್ಮೃತ್ಯುಗಳೆಂದನುಜರುಂ ಮರುಳ್ಗಳುಮದೇನೆಂಬೆನು ||೩೮|| ಈ ಪರಿಯೊಳೀರ್ಬಲಂ ಕಾದುತಿರೆ ರಕ್ಕಸ| ರ್ಕ್ಷೇಪದಿಂ ಹೂಂಕರಿಸಿ ನೂಂಕಿದನು ಜಾಳಿಪ್ರ| ತಾಪದಿಂ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ಸ್ತ್ರೀಡನೊಡನೆ ವೀರಭದ್ರನ ಬಲವನು|| ಆಪನಿತನುರೆಸದೆವುತಟ್ಟಲತಿಭೀತಿಯಿಂ | ದಾಪಂಥಮುಡುಗಿ ಕಡುವೇಗದಿಂ ಭದ್ರಕಾ| ಳೀಪತಿಯ ಮರೆಪೊಕ್ಕುದಖಿಳಸೈನ್ಯಂ ಪೇಳ್ವುದೇಂ ದನುಜರುಬ್ಬಟೆಯನು ||೩೯|| ನೋಡಿದಂ ವಿಸ್ಮಯರಸಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಮಿಗೆ ಮುಳುಂ | ಗಾಡಿದಂ ವಿಷಣ್ಣವಂ ಕರದು ನಸುನಗುತ ಮಾ | ತಾಡಿದಂ ವೀರನಾ ದಕ್ಷಸಭಕ್ಕ ಮನದೊಳು ಮುಟ್ಟಿ ಕೋಪದಿಂದಂ || ಪೂಡಿದ ಸರಳ್ಗಳಂ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ವಿರಥರಂ| ಮಾಡಿದಂ ದೈತ್ಯರಂ ಮುತ್ತಖಿಳಸೇನೆಯಂ| ಕೂಡಿದಂ ಪೆಣನ ಮೆದೆಗಳೊಳೊಂದು ಚಣದೊಳೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳ್ ಕೌತುಕವನು ||೪೦|| ದುಂದುಭಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಶರ ಭಂಗೈದು ತಾರಕಂ| ಗೊಂದು ಸರ್ಭಾನು ವೃಷಪರ್ವಗೆ ನಾಲ್ಕು ನಾ| ಲ್ಕೊಂದು ಶಲಭಂಗೆಂಟು ಗಗ

ಸಮೂರ್ಧ್ನಿರ್ಗೆಪತ್ತುಶತಮಾಯುಸಮುಚಿಹಯುದ॥ ಕಂಧರಗೆಱಂ
ಟೆಂಟುಕುಂಭಜಂಭಗಿರ್ಪ್ಪ। ತೊಂದಾಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಕಗೆಱ
ಪಂ। ನೊಂದಿಂತಸಂಖ್ಯಾತಬಾಣಂಗಳಿಂದೆಲ್ಲರುಮನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿ
ರಿದನು ॥೪೧॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳಾವೀರನಂಬುಗಳ। ಮಳೆಗಳಿಂನ
ನೆಯದವರಿಲ್ಲನಾರಕ್ಷಸರ। ಬಲದೊಳಗೆಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಳಂಪಲಾಯನ
ಮನನುಕರಿಸಿಕಡುಭೀತಿಯಿಂದಂ। ಜಲದೋಳ್ಮುಳುಂಗಿಪುಲ್ಲಚ್ಚಿಪೇ
ವರ್ರಪುತ್ತ। ಗಳನೇರಿಕೈಗಳಂಮುಗಿದುಬಾಯೊಳ್ಬೆರ। ಳ್ಗಳನಿಟ್ಟು
ಕೈದುಮಂಪಾಯ್ಕುಪಾಯ್ದುಕರ್ಱಂಡಕಡೆಗದೇಂಮೆಂಣಿಸುವೆನು ॥೪೨॥
ಕಂಡನನಿಬರಕಾಲಬೇಗಮಂಕಗುಣದಿಂ। ದಂಡೆಳೆಯುಬಾರದೆಂದೆನು
ತಹಸ್ತದಸಲಗೆ। ಖಂಡೆಯುವನಿರದೆಝಳಪಿಸುತೆತೇರಿಂದಿೞದುಸಲೆ
ಭದ್ರಕಾಳಿಸಹಿತ। ಗಂಡುಗಲಿವೀರನಾಹೋಮಶಾಲೆಗೆಮರುಳೆ। ತಂ
ಡಪೆರಸ್ಫುರಿವಪಾಗ್ಯರವದೊಡನೆಬೊಂ। ಮಾಂಡಮಂತ್ರೀವೆಬರು
ತಿರ್ದರ್ನೆಡಬಲದವಂದಿಮ್ಯನಿಯಗಡಣದಿಂದಂ ॥೪೩॥ ಬಾಗಿಲೊಳಗಿ
ರ್ದಭೈರವನನುರೆಭಂಗಿಸುತ। ಬೇಗದಿಂಕಾಯ್ದಸುಭಟರಂಸದೆಬಡಿ
ದು। ಯಾಗಮಂಟಪದೆಡೆಗೆಪೊಕ್ಕುಚಾಡೇಶ್ವರಿಯಕರ್ಣಮಂಕಿ
ತ್ತುಕೊಡೆ॥ ರಾಗದಿಂಸಿರಿಯಮುಂದಲೆಗೊಯ್ದುಶಾರದೆಯ। ಮೂಗ
ನರಿದಾಶಚೀದೇವಿಗಚ್ಕ್ರತ್ತಿಮಿಗೆ। ನೀಗಿದಂಸ್ವಾಹಾಸ್ತನಂಗಳಂಮಿ
ಕ್ಕಸುರಸತಿಯರಂನಾಣ್ಗೆಡಿಸಿದಂ॥೪೪॥ ಕಟ್ಟಿವಿರಿನೋಳ್ಳೋಪರ್ಮಟ್ಟಿ
ಯುಮರುಳ್ಪ್ರುದುಷ್ಟಧೋತ್ರಂಗಳಂಸೆಳೆದುಭಂಗಿಸಿತೆಗದು। ಕಟ್ಟ
ತೋನ್ನನ ಶಿಖಿಯನೋರ್ವವನಗಡ್ಡಕಿತ್ತಿರುತಿರಲ್ಮರುಳ್ದಂಡಂ ॥
ಅಟ್ಟಳಿಯನೆಸಗಬೇಡೆಂದುಕೃಪೆಯಿಂಸಂತ। ವಿಟ್ಟುಮುನಿನಿಕರ
ಮಂಕಿವಿಯಪೂರಣ್ಣಾಹುತಿಯ। ಕೊಟ್ಟಪೆನೆನುತ್ತಿರ್ದದಕ್ಷನಶಿರಸ್ಸ
ಮಂಕುಟ್ಟಿಹೋಮದೊಳಿಟ್ಟನು॥೪೫॥ ಭೋಯೆಂತುನೆಗವಾಡಿತಾಮ
ರುಳಗಣವಿರದೆ। ಸಾಯೆಂದುದಕ್ಷನರಸಿಯರಳುತನಡೆತಂದು। ಕಾ
ಯೆಮ್ಮಕರ್ಣತಾಟಂಕಸೌಭಾಗ್ಯಮಂನೀನೆಂದುಬೇಡಿಕೊಳಲು॥
ಜೀಯೆಂದುಸರಿಯಜಬೀನ್ನವಿಸೆಕರುಣದಿಂ। ದಾಯಜ್ಞಪಶುಶಿರವನ
ರಿದುಪತ್ತಿಸೆದಕ್ಷ। ನಾಯತಮನಜಪುತ್ರನೆಂಬನಾಮಂಶಾಮ್ಯಮಾ
ದುದದನೇನೆಂಬೆನು॥೪೬॥ ಶಿರದಮುಸುಕಿಂದಕ್ಷನಂದುವೀರೇಶ್ವರನ।
ಚರಣಕೆರಗಲ್ಕಡೆಗಪೋಗೆಲವೋತಾಂಕೆಡುತ। ನರೆಯವರನೆಲ್ಲರಂಕೆಡ
ಪವರಮಾಳ್ಕೆಯಾಯ್ತೆಂದುನಿಂನೀವರ್ತನಂ ॥ ಶರನದಕೆತಕ್ಕುದಂ
ವಿರಚಿಸಿದನೆಂದವಂ। ವೆರಸಿಹರಿಯಜಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲರುಂಬರೆಬಂದು। ಪ

ರಮುಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕೀಶ್ವರಸ್ಥಾನದೆಡೆಗೆ ಬಂದಂಕ್ರಮದೊಳು ||
ಕಡೆವಾಗಿಲೋಳ್ನಿಲಿಸಿಸಕಲರಂನಾರದನ | ನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ
ವೀರೇಶ್ವರಂತನ್ನಪಿತ | ನಡಿಗಳ್ಗೆನಮಿಸಲು ಶಿವಂ ಹರುಷದಿಂತೆಗೆದು
ತಕ್ಕೈಸಿಮೊಯ್ದಡಹುತ || ಒಡನೆನಾರದನಿಂದವೃತ್ತಾಂತಮರಿದು ಮ|
ತ್ತಡಿಗಡಿಗೆಕರುಣರಸಮಿರದೆತುಳ್ಕಾಡಲಾ| ಮೃಡನೆಲ್ಲರಂಕರಸಿಪೆಡೆ
ಗೈಗಳಂ ಬಿಡಿಸೆ ತುತಿಸಿದರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ||೪೮|| ದೇವರಿಪುದೈತ್ಯಾವ
ನದಾವಹರಿಶಕ್ರರಾ| ಜೀವಭವಮುಖ್ಯನಾನಾವಿಬುಧಮುಕುಟರ|
ತ್ನಾವಳೀಬಹುಳಪ್ರಭಾವಪದಭಕ್ತಸಂಜೀವದೈವಾಧೀಶನೆ || ಪಾ
ವಕರವೀಂದುನೇತ್ರಾವಲಂಬನಲೋಕ | ಸೇವಿತಮಹಾವಿಷಗ್ರೀವ
ಕೈಲಾಸಶಿಖ | ರಾವಾಸಭೂತೇಶವೀರೇಶಪಿತನೆಸಲಹೆಂದು ತುತಿಯಿ
ಸುತಿರ್ದರು ||೪೯|| ಇಂತೆಂದು ನುತಿಪ ಹರಿಯಜಮುಖ್ಯದಿವಿಜರಂ|
ಸಂತಯಿಸಿನೀವೆಮಗವಿರಹಿತದಕಾರ್ಯದೆಡೆ| ಗಿಂತುಪೋಗದಿರಿನಿಂ
ಮಯುಶರೀರದಕೊಂಕುಕೊರತೆಗಳ್ಪೋಗಿಮಡಿದ || ತಿಂತಿಣಿಯಬ
ಲಮೋಳ್ಪದೆಂದೆಲ್ಲರಂಕಳುಪಿ| ಮುಂತಿರ್ದವೀರೇಶನುಗ್ರತ್ವಮಂಕಂ
ಡು | ಶಾಂತಿಯಂಮಾಡಿಸಿಜಗದ್ರಕ್ಷನಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿರ್ದಂ ಮುದ
ದೊಳು ||೫೦|| ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸದಿ
ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಂ| ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ
ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ || ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ|
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾ
ರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ||೫೧||

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೬ನೇ ಸಂಧಿಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೬೪೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೭ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ|| ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆ ಹರಿಹರಿಯಾಗಿರಕ್ಕಸನ| ಹರಿಸಿ
ಜಗಮಂಹರಿಸುತಿರೆಸರಿಯುಮೊರೆಗೇಳ್ದು| ಹರನಿರೂಪದೆಹರಿ
ಯುಹರಿಸಿದಂವೀರೇಶಶರಭಾವತಾರದಿಂದಂ||

ಪದ|| ಅಕ್ಷಯಾಕಾರಮೋಕ್ಷಾಗಾರಲೋಕಸಂ| ರಕ್ಷಖಳಶಿಕ್ಷ
ಛಕಾತ್ತಪೇಕ್ಷಭೀಮಭಾ | ಳಾಕ್ಷದಕ್ಷಾಧ್ವರವಿಪಕ್ಷಸುರಪಕ್ಷಪತ್ಯಕ್ಷ
ಪಾವನಸೊರೂಪ|| ಯಕ್ಷಪತಿಸೇವಿತಮಹೋಕ್ಷವಾಹನವರಮು|
ಮುಕ್ಷುವಂದಿತನಿರಾಪೇಕ್ಷಕಾಮಿತಪೂಜ್ಯ | ಪಕ್ಷಿಗಮನಾಕ್ಷಿಘನ
ನಿಕ್ಷೇಪಪದವಿರೂಪಾಕ್ಷತ್ರ್ಯಕ್ಷಸಲಹು ||೧|| ಆಲಿಸಿಸ್ನೇಹಸಿದ್ಧರಾ

ಮುದಿವಿಜರ್ಕಳಲವು। ಕಾಲಮಂಸುಖದಿಂದೆಕಳೆವುತಿರಲಲ್ಲಿಂದೆ। ಮೇಲ್
ಲೊಂದುವ್ಯತ್ಯಾಮಾಯ್ತುಸುರರ್ಗೆಖಳಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವೆನಿಪ್ಪಪೆಸ
ರ॥ ಕಾಳೆರಕ್ಕಸನೋರ್ವನಂಪೆಕ್ಕಿಸಿಸಕಲದೇ, ವಾಳಿಯುಂತನ್ನಭುಜ
ಬಲದಿಂದೆಸದೆಯೆಸುರ। ಜಾಲಸಹಿತಮರೇಂದ್ರನೀಶನಂಕಂಡುಬಿಂ
ನವಿಸಿದಂಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೧॥ ಧರೆಯೊಳೋರ್ವಂಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವೆನಿ
ಪ್ಪವಂ। ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂದೆಪಗೆದಿರುಳ್ವೊಪ್ಪರಗಳೊಳಗು। ಸುರನರೋ
ರಗದನುಜರಿಂದೆಬತ್ತೀಸಾಯುಧಂಗಳಿಂಸಾಯದಂತೆ॥ ನಗವನನಿತುಂ
ಪಡೆದುಮತ್ತಮೃತ್ಯುಗಳಂಪಡೆದೊ। ಳೊರಸಿದೇವಸ್ತ್ರೀಯರಂಪಿಡಿದನಿಂತಿ
ದಂ। ಪರಿಹರಿಸಿಕಾಯೆಮ್ಮನೆಂದುಸುರಸಂಕುಲಂಧರಣಿಯೊಳಗಡಗೆ
ದಮುದು॥೨॥ ನಿಳಿಪಿದನಮರರಂಶಿವನಂದುಕರುಣಮಂ। ತಾಳಿಸಿರಿ
ಯರಸನಂಕರೆದೆಂದನೀಪರಿಯಿ। ತಾಳಿಸಿಜಗಕ್ಕೆಕೇಡಂತಂದ ಖಳನ
ಸುಂಗೊಳ್ವಂದುಸೇಮೆವೀರರೆ॥ ಆಳಿಸಿದನಾಸುರನಿರೂಪಮಂಶಿವನಡಿ
ಗೆ। ಬೀಳಿಸಿಕಿರೀಟಾಂಕಿತಿರಮನಿನ್ನಪುರದಂ। ಪಾಳಿಸುವೆನೆಂದುಕ
ಡುಬೇಗದಿಂದೈತಂಗನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತನನು॥೩॥ ಕಂಜಸಂಭವನಿತ್ತ
ವರದಬಲಮಂನೆನವು। ತಂಜನಾದನವವನನಮನೆಯುಕಂಬದೊಳು
ಗ್ರ। ಬಂಜನಿಪನರಸಿಂಗರೂಪಿನಿಂದೈತ್ಯನಂಪಿಡಿದುತಂದುಹೊಸ್ತಿಲೊಳ್
ಗೆ॥ ಸಂಜೆಯೊಳ್ತನ್ನತೊಡೆಯೊಳ್ಕೆಟಪ್ಪುಗುರ್ಗೊನೆಗ। ಳಿಂಜಠರಮಂ
ಬಗಿದುರಕ್ತಮಂಸುರಿಸುರಿದು। ಭುಂಜಿಸಿದನಾಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನಖಿಳ
ಲೋಕಾಳಿಹರುಷಂಬಡೆಯುಲು॥೪॥ ಮತ್ತೆಕೆಲಕಾಲಕೆನೃಸಿಂಹಂ
ಗೆಳನಸೊರೆ। ನೆತ್ತರಾವರಿಸಲಂಗೋಪಾಂಗವಂಮದೋ, ನ್ಮತ್ತತೆ
ಯನೈದಿತಾನಾಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿಗೆಬಿಟ್ಟುಮಡಿಯಾಗಿಜಗವಂ॥ ಸುತ್ತಿ
ಸುಡುತಿರೆಸಕಲಜಗನುನಮರಾಳಿಬೇ। ಸತ್ತುಮಂಗುಳ್ವೈದಿಕೈಲಾಸ
ಮಂಪೊಕ್ಕನವಿ। ತೋತ್ರಮಾಂಗಿಗಳ್ಗಿಬಿನ್ನವಿಸಿದರುಶಂಕರಂಗೆ
ತದ್ಭೃತ್ತಕನನು॥೬॥ ಪಳೆಯುರೋಗಾಕ್ಷನಂಗೊಳೆಲುನವರೋ
ಗ ಮೊಳೆದುಬಂದಂತೆಮೊದಲಾಣ್ಮನಸ್ಸಿಂದೋರ್ವ। ಬಲಮೆಂತನಂಬ
ಯಸಿಬಾಳ್ವೊಪ್ಪಗಲುಬಡಿವಗಂಡೆಂದೊರಕಿದಂತೆಖಳನ॥ ಕೊಲೆಗಂಜಿ
ದೇವರಂಮೊರೆವೊಕ್ಕರೆಮೃತ್ನಂ। ಡಳೆದುತಿಂಬೊಂದುಸಿಂಹಾಕೃತಿಯ
ಭೂತಮಂ। ಕಳುಪಿಪರಿಯೆಂದುನೊಂದಮರಾಳಿವಿಸ್ತರಿಸಿದನೃಸಿ
ಹ್ಮನಹದನನು॥೭॥ ಆಟ್ಟರಿಯುನಾಂತುಶಿವನಾನುಡಿಗೆಹರಿಗಿಂತು। ಪೆ
ಟೆವಮುದಂಗಳಂನಿಲಿಸುವೆವುನೀಂಮುಂದೆ। ಬೆಟ್ಟಬೇಡೆಂದಭಯವಿ
ತ್ತುದಿವಿಜರ್ಗೆವೀರೇಶನಂಕರೆದುನೀನು॥ ಬೆಟ್ಟರದೊಳಾಹರಿಯಬಳಿ

ಗೈದಿನೀತಿಗಳ| ನುಚ್ಚರಿಸಿಕರೆಬಾರದಿದೊರ್ಡಾದೇಶವಂ| ಜಿಟ್ಟುತೆ ಶಿರಸ್ಟ್ವರ್ಮವೆರಡುಮಂ ತಾರೆಂದು ಕುವರನಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು||೮|| ನಮಿಸಿದಂ ಶಿವನಡಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೂಡೆ ಸಂ| ಕ್ರಮಿಸಿದಂ ತನ್ನ ಬಲವಂ ದಿವಿಜವರ್ಗವುಂ| ಗಮಿಸಿದಂ ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದಾ ನರಸಿಂಹನಿದಿರೊಳೈತಂದು ನಿಂದು|| ಭ್ರಮಿಸಿ ನುಡಿಯದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪ ಹರಿಯಂ ಕಂಡು| ಚಮಿಸಿ ನುಡಿದಂ ಸಕಲಜನರ ಭೀತಿಯ ನುಪ| ಕ್ರಮಿಸಿನದೆವುದು ನೀತಿಯೋ ನಿನಗೆ ಹೇಳೆಂದು ಹರಿಮಿತ್ರನಿಂತೆಂದನು||೯|| ಎಲೆ ಹರಿಯೆ ಕೇಳ್ನೀನು ಸತ್ವಗುಣಸಂಯುತಂ| ಸುರಿತಜ್ಞಾನಿ ಲೋಕಂಗಳಂ ನಲವಿನಿಂ| ಸಲಹುವಂ ನೀನಸುರಕೃತ್ಯಗೊಳು ತಾಮಸದೊಳಜ್ಞಾನದೊಳು ಲೋಕವಂ|| ಕೊಲೆಗಾಣಿಸೆನಗಪಹರಿಕೇಳ್ವರು ನಿನ್ನೊಳಗೆ| ತಿಳಿದು ನೋಡೀ ನುಡಿಯು ನೆಂದು ನರಹರಿಗೆಂದು| ಪಲತೆರದ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಪೇಳ್ದಂ ರುದ್ರಾವತಾರನತಿಶಾಂತತೆಯೊಳು||೧೦|| ಪಾರಿನಿಧಿ ಪೋಯಂ ವಿಕಾರಿದೊಲಕಾರಣಂ| ಘೋರವುಹಜ್ವಾಲೆರದು ಸುಂಗು ಪ್ರೋಲ್ಲಾಲದಸಮಾರಣಂ ಪೆಗ್ಗಳಿಸಿಬೀಸುವಂತಾನಗಂ ಸಕಲರಂ ಸಲಹುವವಗೆ|| ಈ ರಾಕ್ಷಸತ್ವದಿಂ ಲೋಕವಂ ನೀನೆಸಂ| ಹಾರವಂ ಪಾಳ್ಪದನುಚಿತವೆಂದು ನಿನ್ನನಾ| ಪಾರಾರಿ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೂಡೆಗೊಂಡು ಪೇಳ್ದ ನೆನೆ ನೃಸಿಂಹಂ ನುಡಿದನು||೧೧|| ಅವನದಾರಾತ್ಮರಾರಿನೆಂಬನಂ ತನ್ನ ಕಲಿ| ವವನದಾರಿನಿತೆಂಗು ಪಸರೊಳಿಂ ಬಾಳ್ದಡೊ| ದ್ರವನ ಪಾರಂನಿದಿರೊಳೈದಿಸರಿಬರಿಗಮಾತಾಡುವಂ ನೀನವಾರು|| ಜವನವರು ನಿನ್ನ ಕಠದಪರೇನೊ ನೀನಧಿಕ| ಜಪದೊಳಿಳೆಯಳ್ಳಂದೆಯುಕಟಿಂವಹಸ್ರವಂ| ಜವನೆಲ್ಲರಿಂ ಕೇಳ್ದು ಬಪ್ಪದನುಚಿತವೆಂದು ಘುಡುಘುಡಿಸಿದಂ ನೃಸಿಂಹಂ||೧೩|| ಕೇಳ್ದುಗಳಗಳಿಸವೀರಂ ವಸಾಕೋಪವಂ| ತಾಳ್ದು ತರಹರಿಸಿ ಹರಿಕೇಳ್ವ್ಯಸ್ಸರಾಜನಂ| ಸೀಳ್ದು ನೆತ್ತರ್ಗುಡಿಯು ಬಾವುದಂಪತ್ತಿನೀಂ ಪ್ರೈವರೆಯು ತಪ್ಪದೇ ವು|| ಪೇಳ್ದಪವು ಕೇಳು ಬೊಮ್ಮನೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ್ರು ಜಗ| ದೋಳ್ಪಿಟಂರಕ್ಷಿಸಂ ನೀನಿಮ್ಮನುಂ ಜಗವುಸಳ್ದುಸೃಷ್ಟಿಸಿಸಲಹಿಕೊಳ್ವವಂ ರುದ್ರನಾತನ ಪುತ್ರನು ನೆಂದನು|| ಹೊಹೋಪುರಕೇಳ್ದ ಪಾಶ್ಟಗ್ಯವಂ ವಸಣ| ಗಾಣಗೂರವಂ ಬೋಧಿಬಡುಕನರೆಪೆಣ್ಣನನ| ಸಾಹಸಂಗಡೆ ಜಗಸ್ಥಿತಿಜನನಲಯಕರ್ತ್ತ ಮಾತಂಗಡೆವುಗೊಡಯನು|| ಈಶ ಶಿವಿರುಗಾಂಗನಾತನವು ಗಂಗಡವು ಗುಳ| ಶಾಹರಿಯುನೆಡೆಗೆ ಬೊಮ್ಮ ಸೊಯ್ವಗಡೆ ಕೇಳಿ ಪೆಂ| ದಾಹತ್ತಿರಿದ್ದವರ್ಕೈ ಪ್ರೊಯ್ದುನಕ್ಕು ನರಹರಂ ಮುಗುಳ್ದಿಂತೆಂದನು||೧೪|| ನುಡಿಯೊಳೇಂ ಪಿರಿಯು

ತನೆವುಪ್ಪುದೇನಿನ್ನ ಬಾ। ಯ್ಬಡಿಕತನವುಂತಿರಲಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಾನಲ್ಲ
ದೊಡೆಯರುಂಟೇ ಸುರಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿಗಳು ನನ್ನಾಜ್ಞೆಯೊಳು ನಡ
ವರು ಕಡೆಗೆ ಸಂಹರಿಸುವೆವು ಸೃಷ್ಟಿಪೆವು ರಕ್ಷಿಪೆವು। ಕೊಡುವೆವಳಿವೆವು
ಸಕಲಸಂಪದವನಿನಗದರ। ಗೊಡವೆಯೇತಕೆ ಬಂದದಾರಿಯೊಳ್ಪೋಡೆ
ಯೆಂದು ನುಡಿದನಾ ನರಸಿಂಹನು ॥೧೫॥ ತರಹರಿಸಿದಂ ವೀರನಾ ನುಡಿ
ಗೆ ಪಲ್ಮೊರೆದು। ಹರನಾಜ್ಞೆಯುಂಟವಂಗಿನ್ನೇವೆ ಬುದ್ಧಿಗಳ್। ನೊರವೆನ
ವನುಂ ಕೇಳದೊಡೆ ತರ್ಕ್ಯದನೆಗಳ್ವೆನೆಂದು ರೆವುಡಾ ಸಯದೊಳು॥ ನರ
ಸಿಂಹ ಕೇಳ್ನಿನ್ನ ಮೂರ್ಖತೆಯನುಳಿ ಪರಿದೆ। ಮರುಳಾಟದಿಂದೆ ಘಟ
ಪೋಂ ಸಕಲಲೋಕವುಂ। ಪೊರೆವಾತನಹುದು ನೀನಾದೊಡಂ ಹರನಾ
ಜ್ಞೆಯುಂ ಮಿರಬೇಡೆಂದನು ॥೧೬॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯುಂ ಮತ್ಸ್ಯ ಕೂರ್ಮ ಕಿ
ಟಘೋರಕೇ। ಸರಿ ಮನ್ಯರೂಪುಗಳನಾಂತು ತಮನಂ ಮಹಾ। ಗಿರಿ
ಯಂ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಂ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನರಿದೆತ್ತಿಸದೆದು ಸೀಳಿ॥ ಸುರರ
ಸಲಹಿದೆಯಾಗಳದನೆಲ್ಲವುಂ ಮರೆದು। ಸುರರನೇ ಸಂಹಾರವುಂ ಮಾ
ಡಬೇಡೆನ। ಲ್ಕರರೆ ವೀರೇಶವಚನಾಮೃತದನೆ ಸದು ಗಿಲ್ಲವನೆದೆಯು
ದೇಂಕರಿಣಮೊ ॥೧೭॥ ಜೇಡಬಾರ್ದ್ರೆ ನೃಸಿಂಹಂ ಶಂಕರಂ ನಿನಗೆ। ಕೇ
ಡನೆಣಸುವನಲ್ಲ ಕಂಡು ಬದುಕೆಂದು ಮಾ। ತಾಡುತಿರೆ ಘುಡುಘುಡಿ
ಸಿ ಕೋಪದಿಂ ವೀರನಂ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳೆನೆಂದು॥ ಕೂಡೆ ಲಂಘಿಸೆ
ಕಂಡು ತಪ್ಪಿಲ್ಲದಿಂ ಮೊಳೆಂ। ದಾಡ ಸುರರೆಲ್ಲರುಂ ನೋಡುತಿರೆ ಪುಟ
ನೆಗೆದು। ಗಾಡದಿಂ ನರಮೃಗದ ಮಸ್ತಕವನೆಡಗಾಲೊದೆದನದನೇನೆಂ
ಬೆನು ॥೧೮॥ ತಡೆದು ದುರಿಪುಘರೆಗೆ ಪದ್ದು ಚೇತರಿಸಿ ಮಾ। ರುದ್ರಿಕ್ಕೆ
ಗಳನತುಳರೋಷದಿಂ ವೀರನಂ। ಗುದ್ದುವೆನೆನುತ್ತೆ ನಡೆದಪ್ಪುದಂ ಕಾ
ಣುತ್ತೆ ವೀರಭದ್ರಂ ಮನದೊಳು ॥ ಉದ್ದುರುಟುತನದ ಸಿಂಹಾಕೃತಿಗೆ
ತಕ್ಕಬ। ಲ್ಮಿದ್ದಸತ್ತ್ರೀ ನೃಸಿಂಹನ ಪಣೆಯು ಬರಹವುಂ। ತಿಟ್ಟಿಬಟ್ಟಪನಿ
ಗಳೆನು ತಶರಭಾಕಾರವುಂ ತಾಳ್ದು ರಂಜಿಸಿದನು ॥೧೯॥ ಕಾಂಚನಮ
ಹಾಗಿರಿಗೆ ರೆಂಕೆಗಳ್ಮಾದವೆಂ। ಟಂಚಮು ತಾರ್ಕ್ಯರದಿಂ ಮೂಡಿದವೊ ನಭದೊ
ಳಿದು। ತಾಂ ಚಲಿಸೆ ಗಿರಿಯಗಾಳಿಯೊಳಬ್ಧಿಗಳ್ಮೀರೆಯುಂ ಮಿರಮೇಗಿ
ರಿಗಳ್॥ ಸಂಚಯುಂ ಪಾರಪರ್ವೆ ತರಣಿ ಶಶಿತಾರೆ। ಯುಂ ಬಲ್ಲ ಬಡಿದಂ
ತೆ ಬೀಳದಿರವೆಂಬಿನಂ। ಚಂಚುವಿಂ ನರಮೃಗದ ಕಂಠವುಂ ಕಚ್ಚಿ ಪಾರಿ
ತು ಗಗನಕೇನೆಂಬೆನು ॥೨೦॥ ಕೊಡೆಹುವಂ ನರಮೃಗ ಶರೀರದ ಚರಣಂ
ಗಳಿಂ। ತೊಡರುವಂ ಶರಭಾವತಾರಿ ಮುತ್ತೆಡಬಲಕೆ। ಮಿಡುಕುವಂ ನಾ
ರಸಿಂಹಂ ಬಳಿಕೆಕ್ಕೊಡನೊಡನೆ ತುಡುಕುವಂ ವೀರಭದ್ರಂ ॥ ಸಿಡಿವೆನಂ

ದುಬ್ಬವಂದನು ಜಾರಿಪಕ್ಷದೋ | ಳ್ಪಡಿವಸಂದಬ್ಬರಿಸಿದಕ್ಷಾರಿಕಣ್ಣಾಬ
ಯ | ಬಿಡುವಂನ್ನ ಹರಿಜರವನೊಡನತಸ್ವರಿಪುತ್ರನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸು
ವೆನು ||೨೧|| ಎಲ್ಲಿತೋರಿಸುಜಗಸ್ಥಿತಿಲಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಾ | ನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂ
ಬನಾಲಿಗೆಯು ನಾಶಿವನಬಳಿ | ಗೂಲ್ಲನೆಂದೆಂಬಬಲ್ಮೆಯನಭವನಂಜ
ರವಚತುರಿಕೆಯುವಾತುಗಳನು || ಸೊಲ್ಲಸೊಲ್ಲೆಂದುಮೂದಲಿಸು
ತಂನಿಖಿಳನಖ | ದಲ್ಲಿಮುಖದಲ್ಲಿರಂಕೆಯಲೆರಗದೆಸೆದೆಸೆಗೆ | ಚಲ್ಲಿಸಿದ
ನರುಣಾಂಬುವಂನ್ನ ಕೇಸರಿಯುಂಗದಿಂದಮುದ್ಭತಶರಭನು ||೨೨||
ಕುಸುಕಿರಿವನಡಿಗಡಿಗೆಘನಪರ್ವತಗಳೋ | ಳ್ಗಸಿವನಲ್ಲಲ್ಲಿನೆತ್ತರ
ಸಬ್ಬಿಲೊಳ್ಕ್ರಳುಂ | ಗಿಸುವನೊವ್ಕ್ರವ್ಕ್ರತೆಗದೆತ್ತುವಂಸುತ್ತುವಂ
ನಾನಾದಿಗಂತಂಗಳಂ|| ಕೊಸರಿಬೀಸಾಡುವಂಗಗನದಿಂದಿಳೆಗಪ್ಪ | ಳಿಸು
ವನಿಂತೆದೆಯಳಲುತೀರ್ವನ್ನೆಗಂನ್ನ ಹರಿ | ಯಸುಪಿಂಗುವನ್ನೆಗಂವೀ
ರನಾರುಂಕೊಲ್ಲದರೆಗೊಲೆಯುನುರೆಕೊಂದನು ||೨೩|| ಇಂತುಕೊಂ
ದಾನ್ನ ಕೇಸರಿಚರ್ಮವಂಶಿರ | ಸ್ಸಂತಂದು ತಂದೆಗೂಪ್ಪಿಸೆಕಾಣು
ತೀಶ್ವರಂ | ಸಂತಸದೊಳಾಮುಖಕೆಕೀರ್ತಿಮುಖವೆಂಬಪೆಸರಿಟ್ಟು ಸ
ವಭೂಷಣದೊಳು || ಅಂತುತಚ್ಚರ್ಮವಂಸಿಪ್ಪಾಸನವಿುದೆಂದು |
ತಾಂತಡೆಯುದೇರಿಸುತಸಂಮುನ್ನಿಸುತ್ತೆಸುಗ | ಸಂತತಿಗಳಂಮುದ
ದೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಸುಖದೊಳಿರ್ದಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂದು ||೨೪|| ಇಂತೆಸ
ವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವಂ | ಸಂತಸದಿಬರೆದವರೆಣ್ಗೋದಿದರ್ಗ
ರ್ಥವಾ | ದ್ಯಂತವಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇ
ಳ್ದವರ್ಗೆ || ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವಂಸಕಲಭೋಗವನು ನ | ನಂತೆ
ಸೌಭಾಗ್ಯವಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ | ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆ
ನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಲ್ಕರಿಂದಂ ||೨೫||

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೭ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೨೮೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೮ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ದಕ್ಷಸಂಬಂಧಕಾಯುವನುಳಿದು ಪೋನೆಯುಂ | ರ
ಕ್ಷಿಸುವೆನೆನುತಸುತೆಯಾಗಿಪಂಪಾವಿರೂ | ಪಾಕ್ಷನಂಪೂಜಿಸು
ತ್ತಿರ್ದಳೆಗಜಾತೆವಿಖ್ಯಾತೆಯತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ||

ಪದ|| ಚಂದ್ರಾರ್ಧಧರಣದಿವಿಜೇಂದ್ರನತಚರಣಭುಜ | ಗೇಂದ್ರಾ
ಭರಣಭಾರತೀಂದ್ರಶಿರಹರಣವಿಜಿ | ತೇಂದ್ರಿಯವಿರಣಪರ್ವತೇಂದ್ರ
ಜಾವರಣಗುಣಸಾಂದ್ರಸತ್ಕರಣಶರಣ|| ರುಂದ್ರನಿಜಶರಣವೃಷಭೇಂ

ದ್ರವರಕರುಣನಾ । ಪೇಂದ್ರಸಾದರಣದಿವಸೇಂದ್ರಹಿಮಕಿರಣನಾ।
ಹೇಂದ್ರಾಕ್ಷಶರಣುವೋಕ್ಷೇಂದ್ರವಿರುಪಾಕ್ಷಖಳಶಿಕ್ಷಸೌಜನ್ಯರಕ್ಷ॥
ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಶಿವೆಯಂಕುರಿತು। ಪಾಲೇಯಶೈಲನಧಾರ್ಂ
ಗಿಪೂರ್ವದಿಬಹಳೆ। ಕಾಲಪರಿಯಂತರಂತಪದೊಳಿರಲು ಮೆಯೊಲಿ
ದುಬಂದವಳಮುಂದೆನಿಂದು॥ ಬಾಲೆನಿನ್ನಯತಪಕೆಮೆಚ್ಚಿದೇಂವರವ
ಬೇಂ। ಕೇಳೆನಲು ನೀನೆನಗೆಸುತೆಯಪ್ಪುದೆನಲದರಿ। ನಾಲಲನೆದಕ್ಷಸಂ
ಬಂಧಕಾಯವನುಳಿದು ಮೇನೆಯುದರದಿಬೆಳೆದಳು॥೨॥ ಬಳಿಕತಿಥಿ
ವಾರತಾರಾಯೋಗಕರಣಸಂ। ಮಿಳಿತಶುಭದಿವಸದೊಳು ಶುಭಲಗ್ನ
ದೊಳುಪಡೆದ। ಳೊಲವಿನಿಂಶಿವಲಿಂಗಧರೆಯಾದಕುವರಿಯಂಗಿರಿರಾಜ
ನ್ನೈದೆನೋಡಿ॥ ನಲಿದುತಪ್ಪಿಸುವಿಂಗಿತಲ್ಲಿಂಗಮಂತಮ್ಮ। ಕುಲಗು
ರುವಿನಿಂದೀಕ್ಷೆಯಂಕೊಡಿಸಿಪೆಸರಿಡಲು। ಬೆಳವುತಿರ್ದಳುಲೋಕ
ಮಾತೆಗಿರಿಜಾತೆಶಿವಶರಣಕುಲಪಾರಿಜಾತೆ॥೩॥ ಶಿವನಪುಣ್ಯದಫಲಂ
ಪೆಚ್ಚಿಬಳೆಬಳೆವಂತೆ। ಶಿವನಮೋಹನಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಬಳೆಬಳೆವಂತೆ। ಶಿವ
ನಸುಖಮಿಬರಿಟ್ಟಮೂರ್ತಿಯಂಧರಿಸಿ ಬಳೆಬಳೆವಂತೆಕಂಗೊಳಿಸು
ವ॥ ಶಿವನಸತ್ಕೀರ್ತಿಲತೆನಳನಳಿಸಿಬೆಳವಂತೆ। ಶಿವನಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಬಳೆ
ಬಳೆವಂತೆಬೆಳೆದಳಾ। ಶಿವನಪಟ್ಟದರಾಣಿಕಲ್ಯಾಣಿಮೃದುಪಾಣಿಫಣಿ
ವೇಣಿಮಧುರವಾಣಿ॥೪॥ ಎಳೆಯಸುರಲತೆಯಂತೆಬೆಳ್ವಕ್ಕದೊಳ್ತೊ
ಳಗಿ। ಬೆಳಗುವಸುಧಾಸೂತಿಯಂತೆಶಿಶಿರಾಂತದೋ। ಳ್ತಳದೋರುವಂ
ಗಜನಸುಖವಂತೆನಳನಳಿಕೆಕಾಂತಿಮೋಹನಗಳೊಗೆಯೆ॥ ಲಲಿತಾಂಗ
ದೊಳ್ವದನದೊಳ್ಬಾಹುಮೂಲದೊ। ಳ್ಸಲೆನುಂಪುಸೊಂಪುಕೆಂಪಮ
ರೆರಂಜಿಸೆಸೊಗಸೆ। ವಿಲಸಿತಗುಣವ್ರಾತೆಕಂಗೆಸದಳಗಜಾತೆಚಾರು
ಚಾರಿತ್ರಪೂತೆ॥೫॥ ತೋಳಮೊದಲೊಕ್ಕಂಪುಮುಖಕಮಲದೊ
ಳ್ಸೊಂಪು। ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯೋಳ್ಪೀಳ್ಪುನುಂಬಸುರಿನೊಳ್ತೀಳ್ಪು ಬಾ
ಳೆದೊಡೆಯೊಳ್ನುಣ್ಪು ನುಡಿಯೊಳ್ಸೊಗಸಿನಿಂ ಪ್ರಸಂಜನಿಸಿಮೆರೆಯೆ
ಕೂಡೆ॥ ಆಲಸಂನಡೆಗುಣ್ಮೆಲಜ್ಜೆನಗೆಯೊಳ್ಪೆಣ್ಮೆ। ಮೇಲೆವಕ್ಷದೊ
ಳೂರ್ವುಪುರುಲತೆಗಳೊಳ್ಪುರ್ವು। ಮೇಳವಿಸೆಶಿವೆಯಂತುಯವ್ವನದ
ಸಿರಿಯಾಂತುಕಂಗೆಸದಳೇನೆಂಬೆನು॥೬॥ ಕಿಕ್ಕಿರಿದುಬಳೆದಪೇರ್ಮೊ
ಲೆಗಳೊಳ್ಕೈಯೊಳಗೆ। ಪೊಕ್ಕಡಗವಿರ್ದನಗೆಗಣ್ಪೊಳವುತಿಹಚೆನ್ನ।
ಮಿಕ್ಕೊಳಗುಮಾಡಿಕೊಂಡೆಸವವೇಣಿಯಬಂಧಮಸಿಯನಡುತಂನಿ
ದಿರೊಳು॥ ಚಿಕ್ಕದೆನಿಸುವಬಾಸೆಮೊದಲಾದಿವಳೆಯವ್ವ। ನಕ್ಕೊಂ
ದೊಡೆಲಾಪ್ಸಲದೆಂದುಮುಂನವೆಕಂಡು। ಮುಕ್ಕಂಣನೆನ್ಮೈಯನಾದನೆ

ನಲಗಸುತೆಯಯವ್ವನದಪೆಂಪದೆಂತೊ ॥೭॥ ಪೊಳೆವಮುಖವೆಂಬು
ಜಂಕುಂತಳಂಷಟ್ಪದಿಗ| ಳಲರುಗಂಗಳೆಮಾನ್ಗಳೆಸೆವಕಂಠಂಶಂಖ| ಮೊ
ಳೆದೊಳ್ಗಳಾತೆರೆಗಳುರಸಿಜಂಚಕ್ರತತಿಬಾಸೆಯೇಶೈವಾಲವ॥ಸುಳಿ
ನಾಭಿನಿಮ್ನಾವಳಿಸಂಕುಲಂಕಿರುದೆರೆಗ| ಳಲಘುಜಘನಂಪುಳಿಲ್ಕೆಗಾ
ಲ್ಗಳಾವೇಗ| ಳ್ತಿಳಿವ್ರೇಡನೆಗಿರಿಜೆಬಾಂಟೊಳೆಯಂತೆಕಂಗಸದಳೀಕ್ಷಿಸು
ವರಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ॥೮॥ಶಿವನವಿಭವದನಾಡುಶಿವನಮುಹಿಮೆಯಬೀಡು|ಶಿವ
ನಸುಖಮಯಮೂರ್ತಿ ಶಿವನನಿರುಪಮಕೀರ್ತಿ ಶಿವನಭಾಗ್ಯದಪೆಂಪು
ಶಿವನವಿಷಯದಸೊಂಪುಶಿವನಶೋಭನದಲಂಪು ॥ ಶಿವನಬಯಕೆಯ
ಗೊತ್ತು ಶಿವನತನುವಿನಜೊತ್ತು| ಶಿವನಮನದನುಕೂಲೆಶಿವನಚಿತ್ತ
ದಲೀಲೆ| ಶಿವನಸುಕೃತವ್ಯಕ್ತಿಯೆನಿಸುವಮಹಾಶಕ್ತಿವಿಭವದಿಂದಿರು
ತಿರ್ದಳು ॥೯॥ ಇಂತುಪಾರ್ವತಿಲೀಲೆಯಿಂದಿರಲುನೀರದಪ| ಥಾಂತ
ರದೆನಾರದಂಬಂದೊಡಗರಾಜನ| ತ್ಯಂತಹರುಷದೊಳೆರಗಿಕೈಕೊಟ್ಟು
ತನ್ನರಾಜಾಲಯಕ್ಕೊಯ್ಯುತಿರಲು॥ಮುಂತೆಗಿರಿಸುತೆಯುರಲ್ಕಾನಿ
ಕಂಡುಪದಕೆರಗಿ|ಸಂತಸದಿಮಾಗಳುರೆನೀಂವಂಗ್ಯರಮ್ಮಾಗಳ| ಳಂತು
ತಿಸಿಮುಣಿಬಿರೇಕೆನೆನಗುತೆಗಿರಿರಾಜಗಾಮುನಿಪನಿಂತೆಂದನು ॥೧೦॥
ಜನನಿಯೆದೇವಗಂಗಗೆವಿಯನ್ಮಂಡಲಂ| ಜನನಿಯೇಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕೆಚೈ
ತ್ರರಥವನಂ| ಜನನಿಯೇದಿವ್ಯನಿಗಮಾಕ್ಷರಾಳಿಗಮುಖಂವಿಮಲಸು
ಜ್ಞಾನಸುಧೆಗ॥ಜನನಿಯೆವೈಕಾಯರ್ಮಾನಸಂರತ್ನಕ್ಕೆ| ಜನನಿಯೆಂ
ಫಣಿಶಿರಂಸರ್ವಮಂಗಲೆಗೆನೀ| ವ್ಜನನಿಜನಕರೆಜಗನ್ಮಾತೆನಿಮ್ಮಯ
ಮಗಳೆಶಿವಶಿವಾಕೇಳೆಂದನು ॥೧೧॥ ದಕ್ಷಸಂಬಂಧಕಾಯವನುಳಿದು
ಮಗೆವಿರೂ| ಪಾಕ್ಷನರ್ಧಾಂಗಿಮೇನೆಯವರಕಾನ್ಗಿತವ | ಕುಕ್ಷಿಯೊ
ಳ್ಪರೆನಿನ್ನಮಗಳೆಯಾಕೆಯವಿಯೋಗದಿಹೇಮಕೂಟಗಿರಿಯ ॥ ಸು
ಕ್ಷೇತ್ರತುಂಗಭದ್ರಾನದೀತೀರದಸ| ಮೃಕ್ಷದೊಳುಘನತಪೋಧನನಾ
ಗಿನಿಂದುಭಾ| ಳಾಕ್ಷನಾನಂದದಿಂತನ್ನನಿಜಮಂತಾನೆಜಾನಿಸುತ್ತಿರು
ತಿರ್ಪನು॥೧೨॥ಆವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿದ್ದೆಡೆಗಕಳುಪ್ಪೆಮಹಾ | ದೇವಿಯಂ
ನೀನೆನಲುಕೈಕೊಳುತಲುಚಿತಸಂ | ಭಾವನೆಯೊಳಾಮುನಿಪನಂ
ಕಳುಪಿಪೆರಶಕ್ತಿಯೆಂದರಿದುಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ಪಾವನಚರಿತ್ರೆನಡೆಪೋ
ಪೆನೆನೆತಾಯ್ಗರಗಿ|ತೀವಿದನುರಾಗದಿಂಪುಷ್ಪಕವನೇರಿಕಾಂ| ತಾವೆ
ಳಿಯುಗಡಣದಿಂಪಿತನೊಡನೆಹೇಮಕೂಟಾಚಲಕೆಬರುತಿರ್ದಳು ॥೧೩
ಕರಕಧಾರಕನಾಗಿಯಕ್ಷಮಾಲಿಕನಾಗಿ| ನಿರುತಮುಂರತಿಯುಕ್ತನಾ
ಗಿನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ| ತಿರಜೇವಿಯಾಗಿಜಟಯಾಗಿಮುಕ್ತಾಹಾರಿಯಾಗಿಸ

ದ್ವಾಂತಿಯಾಗಿ॥ ಉತ್ತರಪವಿತ್ರಾಂಗಿಯಾಗಿ ಸದ್ವಿಜಬೃಂದ| ಪರಿವೃತ್ತ
ನಾಗಿ ಪುಷ್ಕರತೀರಗತನಾಗಿ। ಪರಮಯೋಗೀಂದ್ರನೆನೆ ಹೇಮಕೂ
ಟಾಚಲಂ ಕಂಗೆಸೆದುದೇನೆಂಬೆನು॥೧೪॥ ಗಿರಿಶಿರದ ಕುಜದೆಳೆದಳಿರ್ಗಳೇ
ಕೆಂಜೆಡೆಗಳ್, ಇರದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ಶಶಿಸೂರ್ಯಶಿಲೆಗಳೆ ಕಂಗಳ್| ಸುರಿವ ದಾವಾನ
ಲನೆ ಬಿಸಿಗಣ್ಣು ದವನಿಧರಕಂಧರದ ನೀಲಶಿಲೆಯೆ॥ ಕೊರಳೆಗರಳಂಪುದಿ
ದಮಂಜೇ ವಿಭೂತಿ ವಿಸ್ತರಗ ಡೊಲೆಗಳೆ ಶಿರೋಮಾಲೆಯಾಗೆ ಶಂ| ಕರ
ನಸಾರೂಪ್ಯಮಂ ಪಡೆದಂತೆ ಹೇಮಕೂಟಾಚಲಂ ಕಂಗೆಸೆದುದು ॥೧೫॥
ಪರಿಪರಿಪರಿಯ ಮೃಗಕುಲನೆಂಬ ವಿಮಾನಗಳಿಂ| ಮರುತಗತಿಗೊಲೆ
ವ ತರುಶಿರವೆಂಬ ತೆರೆಗಳಿಂ| ಕರಿಕುಂಭವೊಡೆದೊಕ್ಕ ಮುಕ್ತಾಫಲಂಗ
ಳಂ ತಳಿರ್ಗೆಂಬ ಪವಳದಿಂದಂ॥ ವರಧಾತು ನಿರ್ಜರಾವಳಿಯ ಪೊಸನೀರ್ಗ
ಳಿಂ ಚರಿಪ ಸುರಪುಷ್ಪಕವೆನಿಪ್ಪ ಜೈತ್ರಂಗಳಿಂ| ಶರಧಿಯಂದದಿನೆಸೆವ
ಹೇಮಕೂಟಾದ್ರಿಯಂ ಗಿರಿರಾಜಸುತೆ ಕಂಡಳು ॥೧೬॥ ನೋಡು
ನೋಡಿದು ಹೇಮಕೂಟ ಮಿಗೆ ನೋಳ್ಪು ಕೊಂಡಾಡಲು ಸದಳವಿದರ ಮ
ಹಿಮೆ ಪಿರಿದಬ್ಬರ| ಚೂಡನಿಲ್ಲಿಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂ ಗಲೆಂದು ಮಿಗೆ ನಗವರಂ
ತೋರುತಬರೆ॥ ಕೂಡೆ ಕಟ್ಟ ಪಸ್ರಳಿನ ನಳಿನ ಚಕ್ರಾಳಿಗ| ಳಾಡೆ ಪದ
ಜಘನ ಮುಖ ಮಂಡಲ ಕುಚಂಗಳ್| ಈಡಾಗೆ ವರತುಂಗಭದ್ರೆಯಂಗ
ನೆಯಂತೆ ಕಂಗೆಸೆದಳಗಜಾತೆಯು॥೧೭॥ ಗುರುಸೇನಪಿಂಡಂಗಳೇ ಕಳಸ
ಮೆಸೆವ ತಾ| ವರೆಯೆ ಕನ್ನಡಿ ಕಣ್ಮಾವಳಿಯೆ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆ| ಪೊರೆವ
ದನಿಯೇ ವಾದ್ಯ ಮುಂಬು ಚರನೀಜನಂ ಸುಳಿಗಳಾರತಿಗಳಾಗೆ॥ ಪರ
ಮಶಂಕರನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಬರೆ ಕಂಡು| ಹರುಷಗೊಳ್ದಿದಿರ್ಗೊಂಬ ಪಾಂ
ಗಿನಿಂದೊಪ್ಪಿದಳು। ಸರಸಪುಣ್ಯಾಗವಾದ್ರಿವಿಷಯ ದುರಿತಘ್ನೆ ದ್ರೈಗುಣ
ಮುದ್ರೆ ತುಂಗಭದ್ರೆ॥೧೮॥ ನಿರುತ ಮನಿಮಿಷಕುಲಕ್ಕಾಶ್ರಯಂ ತಾನಾ
ಗಿ। ಪರಸಕಲಭುವನಕ್ಕಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಹಂಸಸಂ। ಚರಣಾನುಬಂಧಿ
ಯಾಗಿಯು ಮೆಸೆವ ಕಮಲಸಂಭವನಿಜನಿವಾಸನಾಗಿ॥ ದುರಿತದೂರ
ಮುವಾಗಿಯು ಮುನಿಜನಾನ್ವಿತವಾಗಿ| ನಿರುತಂ ಶಿವೋದ್ಭವಸಕರವಾ
ಗಿ ಮಿಸುಪ ಸುರಗಿರಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿಹ ತುಂಗಭದ್ರೆಯಂ ಗಿರಿರಾ
ಜಸುತೆ ಕಂಡಳು ॥೧೯॥ ಇಂತರದೊಳೊಪ್ಪುವ ರಸಂಚೆಗಳ ಕೊಂಚೆ
ಗಳ| ಮುಂಚಿ ಪರಿವುರು ತರಂಗಾವಳಿಯ ರಂಗಾವಳಿಯ| ಸಂಚರಿಪ ಸಕಲ
ಮುನಿರಾಜಗಳ ವಾಜಿಗಳ ತಡಿವಿಡಿದ ವೃಕ್ಷಂಗಳ| ಚಂಚರೀಕದ ಸರ
ದನೊಂಪುಗಳ ಪೆಂಪುಗಳ| ಮಿಂಚುತಿಹ ನೈದಿಲೆಗಳೋಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗ
ಳ| ಕಾಂಚನಾಂಭೋಜಾತಧೂಳಿಗಳ ಕೇಳಿಗಳ ತುಂಗಭದ್ರೆಯು ಕಂಡ

ಳು ॥೨೦॥ ಜಂಬೂರಸಾಲಪೂಗದ್ರಾಕ್ಷೆಖರ್ಜೂರ| ಜಂಬೀರನಾರಂಗೆ
ಮಾತುಳುಂಗಾಮಳಕ | ವಿಂಬಾದಪನಸದಾಡಿಮನಾರಿಕೇಳದಂ
ಭಾವಿಗಳಫಲಭಾರದಿಂ॥ ಅಂಬಿಕೆಬರಲ್ಕಂಡುಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ|
ದಂಬಾಗಿನಮಿಸುವೋಲ್ತುಂಗಭದ್ರಾತೀರ| ಮಂಬಿಡದೆಸಾಲ್ಗೊಂಡು
ಬನಬನದೊಳೆಸೆದಿರ್ದವೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೨೧॥ ತುಂಗಭದ್ರೆ
ಯನಾಗಗಿರಿಸುತೆಗೆತೋರಿಸುತೆ| ತುಂಗಸಂತೋಷದಿಂಮುಂತಳರೆ
ರಂಜಿಸುವ| ಸಂಗಹರನಿರ್ಪಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಮಂಡೆವಿಡದೆರಂಜಿಪವನಂ
ಗಳಿಂದಂ॥ ಕಂಗಸದುಗ್ಯೈಗೆಸಾಸಿರಮೊಗದಫಣಿವಲ್ಲ| ಭಂಗಕೊಂಡಾಡ
ಲಸದಳನೆನಿಸುವದರನವ| ಮಂಗಲತೆಯಂಕಂಡುಪುಷ್ಪಕವನಾಸ
ರ್ವಮಂಗಲೆಯ ಪಿತನಿಳಿದನು॥೨೨॥ ಬಾಗಿಲೊಳುಕಾದಿರ್ದನಂದೀ
ಶನಂಕಂಡು | ಬಾಗಿಮಸ್ತಕವನಗರಾಜನನುರಾಗದಿಂ ಭೋಗಿಭೂ
ಷಣನಿಪ್ಪನಿಲ್ಲಿನಿನ್ನಂಪಿಂತೆಭೋಗಿಸಿದನಿಜರಮಣನು ॥ ಯೋಗಿ
ರೂಪಿಂಗನಿಂನಾತನಂತಿಗನಂತು| ಯೋಗಿಣಿಯಮುನಿಸಿನೀನೊಲಿ
ಸೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿ| ಸಾಗಿದಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪರಶಿವನಮನವನಿಂಬಾಗಿ
ಪಡೆಯೆಂದುಪುರಕೆ|೨೩॥ ಜಯವಿಜಯಗಳುಮುನಿಪಘನಸಹಾಯಗ
ಳನನು | ನಯದಿಂದಬೆಸಸಿನಿಜಪುರಗತ್ತಳುಧರಸಂ | ಜಯಸಾಧ
ನೈದಲುಮಾಯಿತ್ತಪಂಪಾಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆನಡೆದುಬರಲು॥ ನಿಯತ
ದಿಂಹೋಮಧೂಮಂಗಳಿಂಶ್ರುತಿಸಮಾ | ಶ್ರಯಮಂತ್ರಘೋಷದಿಂ
ವರಹವಿರ್ಗಂಧದಿಂ| ನಯನಕರ್ಣಘ್ರಾಣತತಿಗಳಂತಣಿಸುತೆತಪೋ
ವನಂಕಂಗೆಸದುದು॥೨೪| ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳಕೋವವಿಮಲಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ|
ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕಮಂಮಾಳ್ಪಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ | ರುದ್ರಪೂಜೋಪಕರ
ಣಂಗಳಂಬೆಳಪವಲ್ಕಲಮನುರೆತೊಳೆದೊಣಗಿಪ ॥ ರುದ್ರನರ್ಚನೆಗೆ
ನಾನಾಕುಸುಮಮಂಕೊಯ್ವ| ರುದ್ರರೆಂದೇಕಂಡುಯತಿಗಳೆನಮಿ
ಪಶತ| ರುದ್ರೀಯಮೊದಲಾದಮಂತ್ರಂಗಳಂಜಪಿಪಮುನಿಗಳಿಂವನ
ಮೆಸದುದು॥೨೫॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಂಗಳಂಶಿಷ್ಯಸಮುದಯಕ್ಕೋ
ದಿಸುವಪೌರಾಣಮಂಪೇಳ್ವಭಾಷೆಮೊದ| ಲಾದತರ್ಕಂಗಳಂಕನ್ನಡಿ
ಪತಾನವಮಂಮಾಳ್ಪಜಪಗಳನೆಸಸುವ॥ ಸಾದರದೆಯಜ್ಞಂಗಳಂಮಾ
ಳ್ಪಹೋಮಮೊದ| ಲಾದಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಂನಡಸುತಿರ್ಪರುಶಿವನ| ಪಾ
ದಯುಗಳಸ್ಮರರುಮುಕ್ತಿಯುವತೀವರರ್ಮುನಿವರರ್ಕಂಗಸದರು ॥
ಪೋದೆಡೆಗಬಳಿವಿಡಿದುಸೋಗಿಬೆಸನೇನೆಂದು| ಕಾದಿರ್ದಹೋಮಕ್ಕೆ
ಸಮಿದಾಜ್ಯದರ್ಭೆಸಂ| ಪಾದನಗಳಂನೀಡಿಯಮಳಫಲಕಂದಮೂ

ಲಗಳೆನವರಿರ್ದ್ದಲ್ಲಿಗೆ॥ ಆದರದೊಳಾಹಾರಕಾಲಕೊದಗಿಸಿನಿರ್ಮ್ಮಲೋದ ಕಮನತಿಕ್ರಮಕೆ ತಂದಿತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೋ। ಲ್ಪಾದಗಳನೊತ್ತುತಿಪ್ಪವು ವೃದ್ಧಮುನಿಪಗ್ಗಕಪಿಗಳಾಗಿರಿತಟದೊಳು॥೨೭॥ ಸುಳಿಯಲಮ್ಮದು ಗಾಳಿ ಬಿರಿಸಾಗಿಪ್ಪಾಗಳುಂ। ತುಳಿಯಲಮ್ಮದು ತುಂಬಿವಿಂಡು ಮೊರೆ ಮೊರೆವುತ್ತ ಮಿಳಿಯಲಮ್ಮದು ಸೂರ್ಯಕಿರಣತತಿ ಸಂಪಾಗಿ ತರುಲತಾ ಗುಲ್ಮಕುಲಕೆ॥ ಮುಳಿಯಲಮ್ಮದು ದವಾನಲನುರಬಿ ಮಳೆಗಳುಂ। ಉಳಿಯಲಮ್ಮದು ಮೇಘಮೊತ್ತ ಪಣ್ಗಳ ಸೊಂಪು। ಕಳಿಯಲಮ್ಮದು ಸಕಲಋತುಗಳೊಂದಾಗಿರ್ಪ ಕಾನನಂ ತದ್ವನದೊಳು॥೨೮॥ ಗಿರಿಕಾಬಿಡಾಲಫಣಿನಕುಲಶಶವೃಕನಾಗ। ಹರಿಹರಿಣಶಾರ್ದೂಲಶರಭಭೇರುಂಡಾದಿ। ಧರೆಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಕುಲಮನ್ಯೋನ್ಯವೈರಂಗಳಂ ಮರೆದು ಸೊಗಸಿರ್ಪವು॥ ಬಿರಿದಸಂಪಗೆಗಳಿಗಳೆಂಬುಡುಕೆ ಚಂದ್ರಮಂ। ಸರಸತ್ವೈರವದಲಗಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯನಿತಿವರೊಳೆರೆವಿಲ್ಲದಿಹುದು ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ತಪೋವನದೊಳೇನೆಂಬೆನು॥೨೯॥ ಇಂತು ರಂಜಿಸುವ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಂಗಾಣುತೋ। ರಂತೆ ಗಿರಿಸುತೆ ಬಂದು ಹೇಮಕೂಟಾಚಲ। ಪ್ರಾಂತದೆ ತಪೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಶೋಭಿಪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಕಂಡು ನಮಿಸಿ॥ ಸಂತಸದೊಳೊಲ್ದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಸಂತತಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರ್ದಳಗಜಾತೆಯು। ತ್ಯಂತಭುವನಖ್ಯಾತೆ ಸಕಲನಿಗಮಾತೀತೆ ಸಂಪೂತೆ ಲೋಕಮಾತೆ॥೩೦॥ ನಿಚ್ಚಲುಂ ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಯೊಳುಂ ಮಿಂದು। ನಿಚ್ಚಳದ ಧೌತಾಂಬರವನುಟ್ಟು ಕೊಸರಿನೊಳ್। ಳೊಪ್ಪಿಕ್ಕೆ ಪೊಸತಾದ ಭಸಿತವನಿಟ್ಟು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ತೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬಳಿಕ॥ ಅಚ್ಚಪೂಗಳನರಸಿಕೊಯ್ದು ತಂದು ಪರಿಂದೆ। ಪಚ್ಚೆಯಂ ಮಾಡಿ ತತ್ಪ್ರಸ್ತಾನಕಳವಡಿಸಿ। ಯಚ್ಚಿಮೂರುಳ್ಳಿಶಿವನಂ ಭಜಿಸುತಗಜಾತೆ ಸುಖಮಿರುತ್ತಿರುತ್ತಲತ್ತು॥೩೧॥ ತಾರಕಾಸುರನೆಂಬ ದಾನವಂ ಪೆರ್ಚ್ಚಿ ಮಿಗೆ। ವಾರಿಜಾಂಬಕಸುರೇಂದ್ರಾದಿದಿಕ್ಪಾಲರಂ। ಗೋರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಮರದುರ್ಗಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ತಾಣೆಯುಮನಿಡಲು॥ ಭೂರಿಯಾಹವದೆಸೆಯಿಂ ಪಿಂಗದಮರರವಿಕಾರಿವೇಷವನಾಂತು ಕೈವಿಡಿದು ತಂತಮ್ಮ ನಾರಿಯರನಗ್ಗರುಂ ನಡೆತಂದು ಮೇರುವಿನ ಗುಹೆಯೊಳಗವ್ವಿಗರದಿರು॥೩೨॥ ಉಬ್ಬಿರುವೆಗಳೆವೈಯಾಳಿಕೆಯ ದೈತ್ಯರಸ। ಪಟ್ಟಣಿಪಿ ದಾಸ್ಯದಮರರ್ಗ್ಗಳಂಗಿಷ್ಟಮಂ। ಕೊಟ್ಟವನ ಪೊರೆಗನದೆ ತರಲಜಂ ಕಂಡು ನಿಮಗೇಕೆ ಬರವಾದುದೆನಲು ದಿಟ್ಟನಹ ತಾರಕನ ಕೊಳೆಗಾರವಾಂ ಭೀತಿ। ಬಿಟ್ಟೆವೆಮ್ಮಯ ಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಪೆಸರ। ಪಟ್ಟಣಂಗಳನವಂ ಕೊಂಡು ಜಡುದುರುಬಿ

ಯುರೆಯುಟ್ಟಿ ಪಂಕೇಳೆಂದರು॥೩೩॥ ಸಾರಿದೆವು ಹರಿಗೆ ತಾರಕನಟ್ಟುಳಿಯು
ನಾತ। ನಾರೇಳ್ವ ಸಹಸ್ರವರುಷಂ ಕಾದಿ ಕಾದಿ ಗೆಲ್ಲ। ಲಾರದೆ ಸುದರ್ಶನಂ
ಮುರಿದೋಡಿಯು ವೃತಾಬ್ಧಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಪ್ಯಗಠದನು॥ ಆರೆವಿಷ್ಣ
ವನಲೆಗೆ ಸುರರುಳಿವದಾರಿಯಂ। ತೋರಿಕೊಡಿಯೆಂದು ಬಿಷ್ಣವಿಸೆ ಕ
ಮಲಾಸನಂ । ದೂರನಾಲಿಸಿಯು ಮುರರಂ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಪೇಳ್ಗಂಬುಳ ನ
ವೃತ್ತಕವನು॥೩೪॥ ಪಿಂತೆ ತಾರಕದೈತ್ಯವತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಗಂಪ ನಾಂತ
ದೊಳು ತೊಡಗಿದಂತಪವನದರುಗ್ರವಂ। ತಿಂತೆಂದು ಪೇಳಲೇನಗರಿ
ಪಾತಪ್ಪೋಗ್ನಿಯಿಂದೀರೆಳ್ಗಗಂಸುಡುತಿರೆ॥ ಚಿಂತೆವೆತ್ತಾಗೀಶನಡೆಗೈ
ದಿಕೇಳಲಭ। ವಂತನಗೆಪೇಳ್ದನಿದು ತಾರಕನ ತಪದಗ್ನಿ ತತ್ತಾಂತನಾತಂ
ಗೆಬೇಡಿದವರವನಿತ್ತಗಂಬಿಡಿಸೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ॥೩೫॥ ವೃಡನಾ
ಙ್ಞೆಯಿಂದ ತಾರಕನೆಡೆಗನಡೆತಂದು । ನುಡಿಸಿದೇಂ ಪಂಕು ತಪಸಂವ
ರಂಬೇಡೆನೆ। ಲ್ಕೊಡನೆ ಕಸ್ಟೆರದು ಕೊಂಡಾಡುತಂ ನುಡಿದನಾನೆಂಬಗಂ
ಸಾಯುದಂತೆ॥ ಕೊಡುವುದೆನೆ ಜಾತಸ್ಯಮರಣದ್ರುವವೆಂದೆಂಬ। ನು
ಡಿಯು ನರಿದ ಘಟತನನೆಂಬರೇಕೀವರಂ । ಬಿಡುವುದೈ ಮರಣವೆಂತಾ
ದೊಡಂ ಪೇಳೆನಲ್ಕವನೆನ್ನೊಳಿಂತೆಂದನು॥೩೬॥ ಆದೊಡಭವನವೀ
ರ್ಯವಂಬಿಡದೆ ಪಡೆಯುಜೇಂದ್ರಾದಿ ಬೃಂದಾರಕರು ಧರಿಸಲಾವೀರ್ಯ
ದಿಂ । ದಾದೇಳ್ಗನಬಳುವಾರಕನಿಂದಲಲ್ಲದುಳಿದವರಿಂದೆ ಸಾಯದಂ
ತೆ॥ ಸಾದರದೊಳೀವುದೆಂದೆನಗೆ ಬಿಷ್ಣವಿಸಲಾಂ । ಭೇದದಿಂ ನಾವರವ
ನಿತ್ತೆನದರಿಂದವಂ। ಕಾದಿಕೊಂಡೊಡೆ ಸಾಯನಾರಕ್ಕೆಯೊಳುನೆಂ
ದು ಪೇಳ್ದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೩೭॥ ಹೇಮಕೂಟಾಚಲದಿ ಶಂಕರಂತ
ಪಮಿರಲು । ಸ್ತ್ರೀಮಣಿಂಗಿರಿಜೆಯಾತನ ಸೇವೆಯಂ ಮಾಳ್ಪ । ಭಾಮ
ಹಾದೇವನಾಕೆಯೊಳೊಂದಿದಲ್ಲದೆಂಮು ಯುತಾರ್ದ್ಯಪಾಗದೆಂದು। ತಾ
ವ ಪಿತನಂ ಕೇಳ್ವೆನೆಂಗಜನಿರ್ದರ। ಸ್ತ್ರೋಮಮಂಕೊಡಿಸರಿನೊಡೆ
ಗೆಬರೆ ಕಾಣುತ್ತೆ । ತಾಮರಸಲೋಚನಂ ಬಂದು ದಂಪೇಳೆಂದು ಬೋಂ
ಮನಂ ಬೆಸಗೊಂಡನು ॥೩೮॥ ಸರಿಗಕ್ಕೆಮುಗಿದಜಂ ನುಡಿದ ನಾತಾ
ರಕಂ। ದುರುಳನವ ಸಂಕೊಲ್ಲೋಡೀಶ್ವರಂ ಗಿರಿಜೆಯೊ। ಳ್ಳೆರೆಯಲಾ
ವೀರ್ಯದಿಂದುದಿಸಿದವನಿಂದಲ್ಲದಾಗದಾಶಂಭು ತಪ್ಪಿ॥ ಪರಮನಿಜವಂ
ತಸ್ತೃಪ್ತ ಮಲವೃಧ್ಯದೊಳ್। ಗಿರಿಸಿ ತನ್ನಂತಾನೆ ಜಾನಿಸುತ್ತಿರ್ಪನಾ
ದರದಿನಾತನ ಯೋಗವಂ ಕೆಡಿಪುದಕ್ಕುಪಾಯಂಗಾಣಬೇಕೆಂದನು॥
ಸರನನಿಷ್ಟುರತಪಸ್ಥಳನೆಯಂ ಮಾಡುದಾ । ಸ್ಮರನಲ್ಲದುಳಿದರಿಂದಾ
ಗದೆಂದಜ್ಞವಿ। ಷ್ಟರ ಕಮಲನಾಭವುಂ ತಾದವರ್ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಪುಷ್ಪಾಸ್ತ್ರನಂ

ಬರಿಸಲು॥ ಹರಿಗೆಷ್ಟೊಡಮುಟ್ಟನಿಂದಿರ್ದ್ದ ಕನ್ನನೀಕ್ಷಣಂ। ಕರಿಸಿದಿರದೇಕೆ
ನಲುಹೇಮಕೂಟದೊಳಿಪ್ಪ। ಹರನತಪಮಂ ಕೆಡಿಸಿಪಾರ್ವತಿಯೊ
ಳೊಂದಿಸೆಂದಸುರಾರಿನೇಮಿಸಿದನು॥೪೦॥ ಆಮಾತುಕಿವಿಯೊಳಲಗು
ಡಿದಂತಿರಾಗಲ್ಕಾ। ಕಾಮಂಭಯಂಗೊಂಡು ಶಂಭುವಂಕಣ್ಣಿಕಿನಿ। ರ್ಧೂ
ಮವಮಾಗನೆನಯನವಹ್ನಿಯಿಂದಿಪ್ಪಾತನುಸುಳುವರೆನೀವೆನಲ್ಕೆ॥
ಈಮಹಾದೇವಗಣಕಾಗಿ ತನುವಂ ಕೊಡಲು। ನೀಮಾಡಿದುದು ಸಫ
ಲನೊಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ। ಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋವಲ್ಲಭಂ ಕಳುಪಿದಂತ್ರಿಳುಪಿದಂ
ಸುರರಚಿತ್ತಗಭಯವನು॥೪೧॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣ
ಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ಗ್ರಂತಮಂ ಬಿಡದೆಪೇ
ಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಕಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ
ಸಕಲಭೋಗಮಂ। ಸಂತತಂ ಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರವೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನೊಲ್ದರಿಂದಂ॥೪೨॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದ ೬ನೇ ಸಂಧಿಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೪ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೨೧೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೭ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಕಾಮನರ್ಗಿಗರ್ವದಿಂ ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂ। ಹೇಮ
ಕೂಟಾಚಲಕೆನಡೆತಂದು ಹರನ। ನುದಗ್ರಮಂ ಬಾಣಗಳಿಂದೆಸೆ
ದುವಿರೂಪಾಕ್ಷನುರಿಗಣ್ಣಿಂದಸುಟ್ಟುವವನ॥

ಪದ॥ ಅಂಗಭವನತುಳಸಾರಂಗನಾಥನಗುಣೋ। ತ್ತುಂಗನ
ಯನಾಗ್ನಿಸ್ಫುಲಿಂಗಹಿಮಶೈಲಜಾ। ಧಾರ್ಣಂಗನತಜನಕಮಲಭೃಂಗ
ಶಂಕರಕೃಪಾಪಾಂಗನಿರ್ಮಲಶುಭಾಂಗ। ಗಂಗಾತರಂಗಪ್ರಸಂಗತಜ
ಟಾಪಟಲ। ಮಂಗಳಾತ್ಮಕಭಕ್ತಸಂಘಮಂರಕ್ಷಿಸುದು। ಲಿಂಗನನು
ದಿನಮುಸೆವಸಂಗಮವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಸತ್ಕೀರ್ತಿಸಂಗ॥೧॥ ತಂದೆಯ
ಡಿಗರಗಿಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಮನ್ಮಥಂ। ಮಂದಮಾರುತನಂಸಮೀಪ
ಕ್ಕೆಕರದುನೀ। ನಿಂದೆಮ್ಮಚೈತ್ರಸಂಸಕಲಬಲಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡು
ಬರವೇಳೆಂದೆನೆ॥ ಅಂದವಂ ಬಂದಾವಸಂತಂಗೆ ಕಂದರ್ಪ। ನಿಂದುಧ
ರನಂಚೆಸಲ್ವೈದುವೆಂ ನೀಂ ಬೇಗ। ದಿಂದೆಚತುರಂಗಮಂಕೂಡಿಬರುವೆ
ನಲನಿಳಿಬಲವೆರಸಿಪೊರಮಟ್ಟನು॥೨॥ ಮಾಪ್ರಗಳ್ಗೆದವೇರೆಮಲ್ಲಿಗೆಮ
ನಂಗೊಳಿಸ। ಲಾವಿಮಲಚಂಪಕಂಸೋಂಪಡರೆಬಕುಳಮಿರ। ದಾವ
ರಿಸೆಮುಕುಳಮಂ ಪಾದರಿಗಪದವಿಪೆಟ್ಟೆಲುಮುದಗರ್ಗೆಂತಿಯುಲರಂ॥ ತೀ
ವೆಪೊಸತಳಿರುಗಳೆಶೋಕೆಗಳ್ತಳೆಯೆಚೆಂ। ದಾವರೆಗಳೆಲರಲರೆಚಲ್ವ

ಗಿಬನಬನದೊ । ಳೀವೇಳ್ವೆನಲರಂಬರಾಯನೆಡೆಗಾವಸಂತಂಬಂದ
ನುತ್ಸವದೊಳು ॥೩॥ ಬಂದು ಕಾಣ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ಕಂದರ್ಪರಾಯನ ಚಿತ್ತವಿಸೀಗಳೆನ್ನೊಡನೆ। ಬಂದಸೇನಾಸಮುದ್ರವ
ನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತಿರೆ ಕೇಳ್ದು ಚೈತ್ರನೊಡನೆ ॥ ಇಂದುಧರನಿರ್ಪನಾ
ಹೇಮಕೂಟಾಚಲದೊ। ಳಿಂದು ನಾನಾತನಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಗಪೋಗಬೇ। ಕೆಂ
ದು ಕರಿಸಿದೆನೆಂದು ಪೇಳ್ದ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಪೊರಮಡಲ್ಕನುವಾದನು॥
ನವಪರಾಗದತಿಲಕಮಂ ರಚಿಸಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ। ವಿವಿಧಮುಕುಳದ ಕಂಠ
ಮಾಲೆಯಂ ತಳೆದು ಸೊಗ। ಸುವ ಕಂಜಗುಣದ ವಸನದ ಮಲ್ಲಗಾಸೆಯಂ
ಬಿಗಿದುಟ್ಟು ಮಾಂದಳಿರೊಳು ॥ ಸವೆದ ಕೈಪೊಡೆಯ ಚಂಗಣಗಿಲೆಯ
ಗೊಂಡೆಯದ । ತವೆ ಮೆರೆದ ಕುಂದಕಿಂಕಿಣಿಯ ಪ್ರಾವಿಟಲ್ಗೆ। ಸವಡಿ
ಸಿದ ತುಂಬಿಮುಡಿಮಾಳಗಳ ಸಿಂಜನಿಯ ಮಂಜುಳಾಂಗಂ ಮೆರೆದನು॥೪॥
ಎಸೆವ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲನುರೆ ಪಿಡಿದು ತುಂಬೆಗಳ। ಪೊಸತಿರುವನಳವಡಿಸಿ
ನನೆಯಂಬುಗಳನು ಸೇ। ರಿಸಿ ನೋಡಿ ಹೊದೆಗಳೊಳ್ ತೀವಿ ಪ್ರಾವಿಟಸ
ರದರಳ್ಮಲ್ಲಿಗಳನಾಂತು ಬಳಿಕ ॥ ಮಿಸುಕುಕೇದಗೆ ಮೆಸಳೆಕಿಗ್ಗಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ
ರಂ। ಪೆಸುವಪ್ರಾದೇರನಾರತಿಯ ಕೈವಿಡಿದಡರಿ। ಬಿಸಜಾತಪತ್ರಂಗಳಿಂ
ದೆಪೊಂಬಾಳೆಗಳ ಚಮರದಿಂ ರಂಜಿಸಿದನು॥೬॥ ತಳಿತ ಮಾಮರದಾನೆಗ
ಳಗಿಳಿಯ ಕುದುರೆಗಳ। ಸಲೆರಥಾಂಗಂಗಳ ರಥಂಗಳ ವಿಲಾಸದಿಂ । ತಳ
ರೊಕಾಂತಾಜನದ ಕಾಲಾಳ ಚಂದ್ರಮಂತ್ರೀವರ ವಸಂತನೆಂಬ॥ ದಳ
ವಾಯ ಗಡಣಂಗಳಿಂ ಕಾಮರಾಯನಿಳಿ । ಕುಳಿರ ವದಭೇರಿಯಿಂ ಪೊ
ಯ್ಯುತ್ತೆ ಕೋಕಿಲಂ। ಗಳರವದ ಕಹಳೆ ಚಾಳಾಂಕಿ ಮಾತಕರ ಕಳಕಳ
ದಿಂದೆ ಪೊರಮಟ್ಟನು॥೭॥ ಒಸೆದು ಕೂಜಿಸುವ ಕೋಕಿಲರವಂ ಬೃಂಹಿ
ತಂ। ಮಿಸುಪ ಕೆಂದಳಿರೆ ಪಣೆಗ ಮುರೊ ಸಿಂಧೂರಂ ವಿ। ಲಸಿತ ಷಟ್ಪದಗಳೆ
ರಪಿನಿಗಂ ಪುಮುದಗಂಧ ಮಲರು ಗೂನೆಗಳೆ ಕೋಗ್ಗಳು ॥ ನಸುಗಾಳಿ
ಗೂಳೆದಾಡು ವೆಳೆಗೊಂಬೆ ಸುಂಡಿಲಂ। ಗಸಕೆದ್ದ ನಟ್ಟ ಗೊಂಬೆಸವತಕ್ಕೆ
ಯು ಮಾಗ। ಲಸಮಶರನೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸ ನಡೆವ ಮಾಮರದಾನೆ
ಗಳು ಮೆರೆದವು॥೮॥ ಗಳೆದ ಕಪ್ಪಿನ ಗರಿಯ ಮಾಫರೆಕ್ಕೆಗಳೆ ಮೈ। ಗಳೆ ವಟ್ಟ
ಮರಕತದ ಪೊಸಪಕ್ಕರಕ್ಕೆ ಮೇ। ಲುಲಿಯೆ ಹೇಷಾರವಂ ಗತಿಯ ಗಮ
ಕವೆ ಪಂಚಧಾರಾವಿಶೇಷವಾಗೆ॥ ನಳಿನಶಾಯಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಕ್ಕೆಲ
ದೊಳಗೆ। ಪೊಳೆವ ಖೇಚರ ಭೂಚರಂಗಳೊಳು ನಡೆಗೊಳ್ವ। ಗಿಳಿಗು
ದುರೆಗಳ ಹಿಂಡು ರಂಜಿಸಿದವೆಂದು ವದನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೯॥
ತನುತನುಗಳೇರಥದಗಾಲಿಯೆರಡೊಂದಾದ। ಮನವೆರಂಜಿಸುವ

ಚಪ್ಪ ಬಾಯ್ಘಾಟದಿಂದೊಗೆದ। ದನಿಯು ಚಿತ್ಕಾರವುಲರಲಿಪದಿಂದೆದ್ದಗೆ
ರಿಪುರವತಕ್ಕಯುವುದಾಗೆ॥ ಮನಸಿಜಮಹಾಮಂಡಲೇಶನೆಡಬಲ
ಗಳೊಳ್ । ಕ್ವಮಿತವಿಭವದವಿಡಾಯದೊಳಿಡೆಗೊಳ್ವನೂ । ತನರ
ಥಾಂಗಂಗಳರಥಂಗಳಿಟ್ಟಣಿಸಿಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆನಡೆಗೊಂಡವು॥೧೦॥ ಕುಡಿ
ಪುರ್ವುಗಳಬಿಲ್ಕಟಾಕ್ಷಂಗಳಂಬುಗಳು। ನಿಡಿದೋಳ್ಗಳೇಱಾಡಿಕೂರು
ಗುರ್ಗಳೆಸುರಗಿ ತೊಡೆಗಳಕತ್ತರಿಯು ಬೊಟ್ಟು ಸರಿಗೆಬಾಸೆಗಳಕರವಾ
ಳ್ಗಳಾಗೆಕೂಡೆ॥ ಕುಡುತವಕದಿಂದೆಮನ್ಮಥನಹೂವ್ವಿನತೇರಿ। ನೆಡಬ
ಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿಪರಿದುಪಂಕ್ತಿಸಿಹೊಳೆಕೆ । ನಡವೆ ತಾಲಾಳಿವಂಗಡದ
ಸಂದಣಿಯ ಸಂಭ್ರಮವನೇಂಪಣಿಸುವೆನು॥೧೧॥ ಚೂಳಿಯೊಳು ಮೃ
ದೋರಿಗಂಮಂಗವಮಾರುತಂ। ಪಾಳಿಯುನ್ನಡಸಿದಂಸೇನೆಯಂಸೇನಾ
ನಿ। ಪೇಳಲೇಂಸಕಲಭರಭಾರಮಂಧರಿಸಿಗಂಚಂದ್ರಮಂಮದನಬಲ
ದ॥ ಘೂಳಿಟ್ಟಗಳಿಳಖಗರವವಾದ್ಯನಿಸ್ವನಂ। ಧೂಳಿಮುಸುಕಿದು
ದುಬೊಮ್ಮಾಂಡಮಂರತಿಯಸಂ। ಮೇಳದಿಂದೈದುವಂಗಜನಚಾತು
ರ್ಬಲಂನಡೆದು ಗೀಶ್ವರನಮೇಲೆ॥೧೨॥ ಇದಿರೊಳಾನದೆತೊಲಗುತೊ
ಲಗುಮನ್ಮಥನೃಪನ । ಮದದಾನೆವಿಂಡೈದುತಿದೆಕೋಳಾಯಜನ
ತಳೆ । ಪದಖಡ್ಗವ್ಯೃತರುತ್ತಿದೆಕೊಲಾಮನಹೊಸಕರಿರವಿದೆಪೋ
ಗುಪೋಗು॥ ಅಘಟುಕೊಳ್ಳದುಸಾರೆನುತ್ತೆಸನ್ಮನಿಜನಕೆ । ಬೆದರಿಕೆ
ಯನಿಕ್ಕಸಾರುವತೆರದೊಳೊಡನೆಕೂ. ಗಿದವುಮನ್ಮಥನಪೂವಿನ
ತೇರಮುಂಗಡೆಯುಕಹಳೆಗಳದೇನೆಂಬೆನು॥೧೩॥ ಚೂಳಿಗಾಳಿಯುದ
ನಿಯನಾಲಿಸುತನೆಲದೊಳಗೆ। ಹೊಳಿದ್ದತನುಗಳಂಕೀಳಲಾರದೆಮು
ದನ। ಥಾಳಿಯಂಕಂಡುತರುಗುಲ್ಮಪೃತ್ತಡರೊಡಲನಲುಗಲಾರದೆಭ
ರದೊಳು॥ ಘೂಳಿಟ್ಟಕಂಗಟ್ಟಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟಮರವಟ್ಟ । ಬಾಳ
ಗೊಲೆಯಂಬಂದನೆಂದೆನುತತಾಪಸರು। ಬೇಳಾಗಿಕಾಳಾಗಿಪಾಳಾ
ಗಿಮನ್ಮಲವ್ಮರುಗಿದರುತಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೪॥ ಕದಡಿತೊಟ್ಟಕ್ಕವಿ
ಭೂತಿಗಳಬೆವರಿನಿಂ। ಕೆದರಿನೆಲಕೆಳೆಯೊಜಡೆಗಳನಕ್ಷಮಾಲೆಗಳ। ಗದ
ಗದಿಪಕಂಠದಶಿವಸ್ಮರಣೆಯಂಕಮಂಡಲದಂಡಗಳನೆಮರದು॥ ಮದ
ನನಿದೆಬಂದನೇಳೇಳೆಂದುಕಂಗಟ್ಟ, ಬೆದರಿಕೈಕಾಲ್ಗಟ್ಟಕಳವಳಿಸಿ
ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ। ಕುದಿದೋಡಿದರುತಾಪಸರ್ಕ್ಷಮಭಯಮಾರನಕ್ಷಿಸಗು
ಮೂಜಗದೊಳು ॥೧೫॥ ಯತಿಗಳಿಂದೆರಗಿಸಿಕೊಳುತ್ತೆಶಾಣ್ಕೆಗಳು
ಮಂ। ವ್ರತಿಗಳಿಂಬಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳುತ್ತಯೋಗೀಶ್ವರರ। ಮತಿಗಳೊಳುತ
ಮ್ಮಮುದ್ರಾಂಕಿತವನೊತ್ತುತ್ತಯಮಿಗಳಂಕೊಲದೆತ್ತುತ ॥ ಕೃತಿ

ಸುಮಾರ್ಗಿಗಳೆ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಕೈಕೊಳೆ। ತ್ರಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯರನಂಗನೆಯುಗೊಳೆ ನೆರಪುತಂ। ನತಹರುಷದಿಂದಂಗಭವಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಡೆಗೊಂಡನೀಶ್ವರನ ಮೇಲೆ॥೧೬॥ ಮುನಿನಿಕರವಾರಾಶಿವಡಬಾನಲಂ ಯೋಗಿ। ಜನಮದದ್ವಿಪಕುಂಭವಿದಳನ ಮೃಗೇಂದ್ರಪಾ । ವನನೈಷ್ಠಿಕಪ್ರಜಮನೋಹರಿಣಶಾರ್ದೂಲಯತಿಮೇಘಚಂಡಪವನ॥ ಘನಜಿತೇಂದ್ರಿಯಕುಧರಕುಲಿಶ ವೈರಾಗಿಜನ। ಮನದವಾನಲನೆಂದು ಪಾಠಕಾವಳಿಯುಂದು। ಮನಸಿಜನ ಬಿರುದ ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ಬೇಗ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕೈತಂದನು॥೧೭॥ ಪಟ್ಟದಮದದ್ವಿಪಂ ಮುಗ್ಗಿದುದು ಮುಂದಟ್ಟಿ ಗಟ್ಟಿನರಿಯುಳ್ಪುವುರೆ ಸಡೆಗೊಂಬ ಸೈನಿಕದ। ನಟ್ಟನಡುವಡಸಾಯುದ್ಧಪ್ರೊಯತ್ನಿಸಿಕ್ಕದೆ ಮೊಲಂಗಜಹಯಂಗಳ ಕಣ್ಗೊಳು॥ ಬಟ್ಟಾಡಿದವು ಕಂಬನಿಗಳಲರತೇರಿಂಗೆ। ಕಟ್ಟಿದಹಯಂ ನೊಗನನೀಡಾಡಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ। ಕೆಟ್ಟೋಡಿದವು ಸೋರನದಳದೊಳಾಯುತ್ತ ತಾಪ್ರತಶತಮದೇಂ ವಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೧೮॥ ಮಾರನೊಡನಾಗ ಜೈತ್ರಂ ಪೇಳ್ವ ನಪಜಯಂ ಬಾರದಿರದವಶಕುನಮವಿಸ್ಮಾರತಿರುಗೆನ। ಲ್ಕೋರಂತೆ ದಿವಿಜರ್ಗ ನಂಬುಗೆಯುನಿತ್ತ ಬಳಿಕಾದುದಂ ಕಾಣ್ಬೆನೆನುತ॥ ದಾರಿವಿಡಿದೈತಂದು ಹೇಮಕೂಟಾಚಲ। ದ್ವಾರದೊಳಗಿರ್ದ ನಂದೀಶನಂ ಕಂಡು ಪರಿವಾರವುಳವಳಿದು ಕಳವಳಿಸಿದುದು ಮಾರಿಪೊಗಲಂಜಿ ಶಂಕರನ ಪೊರೆಗೆ॥೧೯॥ ಹರನೆಡೆಗೆ ನಡೆವ ತೆರನಂ ಕಾಣದಾಕುಸುಮ । ಶರನಧಿಕ ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರೆ ಪುಗಳಂ ಕೊಂಡು ಗಿರಿತನುಜೆ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಾಳಿಯುರ್ವ್ವರಸಿ ಬರೆ ಮನ್ಮಥಂ ಕಂಡು ನಮಿಸೆ॥ ತರುಣಿ ನೀನಾರೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲ್ಕಾಂ ಪುಷ್ಪ। ಶರನ ಭವನಂ ನಿವೇಶ್ಮೊಳೊಂದಿಸೆಂದಮರಕುಲ । ಮೊರೆಯು ಬಂದೇಂ ನಂದಿಯಂ ಕಂಡು ಪೊಗಲಂಜಿದೆನ್ನೊಂದೊಡಿಂತೆಂದಳು॥೨೦॥ ಎನ್ನ ಪುಷ್ಪಕದಮರೆಯೊಳಗಭಾರ್ಯ ಮದನ। ಮುನ್ನ ತ್ರಿವಿಜಗಿರ್ತ್ತ ಮಾತನೀಂ ಸಲಿಸೆನ। ಲ್ಪನ್ನಗಾಭರಣನಿನಪಾಯಮಾದಪುದೆನಲ್ಕಂಜದಿರು ಭೀತಿ ಬೇಡ॥ ಎನ್ನನೀಂ ನಂಬಿ ಬಾರೆಂದು ಸಂತೈಸಿ ಮುನ। ದನ್ನನೆಡೆಗಂಗಜಂ ಬೆರಸುನಡೆತಂದ ಭವ । ನನ್ನೇಮದಿಂ ಪೂಜಿಸಲ್ಕಾವನಿನಿವಿಲ್ಲಗಳ್ಚಿದೆಯನೇರಿಸಿದನು॥೨೧॥ ಮದನನಾದೇವಿಯುರಪಿಂತೆ ನಿಂದುನ್ಮದನ। ಮದನಮೋಹನವಶೀಕರಣಸಂತಾಪಸಂ। ಜ್ಞದಮಹಾಬಾಣಂಗಳಿಂ ಕ್ರಮದೊಳೆಸೆಯೆ ಶಿವನಂತಾಗಲಂಜಿಮುರಳಿ॥ ಮುದಮಡಗಿಸರಳೈದರಿಂದಲೊಂದೇ ಭಾರಿ। ಬೆದರದಾರ್ದನೆಯುಲಾ ಶಿವನಂಗಮಂತಾಗೆ। ಹೃದಯದೊಳಗರಿವು ತೋರಲು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನತಿಕೋಪದಿಂ ದೀಕ್ಷಿಸಿದ

ನು॥೨೦॥ ನೋಡೆಲುರಿಗಂಣನಿಂ ಮದನನಕಳೇಬರಂ, ಕೊಡೆಭುಗುಭುಗಿಲೆಂದು ಬೆಂದು ಪೋದುದು ಹರಂ। ನಾಡೆ ತದ್ಭಸ್ಮಮಂ ಸರ್ವಾಂಗಕುದ್ಧೂಳಿಸಂಗೆಯ್ದು ಪಾರ್ವತಿಯನು॥ ನೋಡಿ ನುಡಿಸದೆ ನಿರಾಕಾರವಂತಳೆಯೆ ರತಿ। ಗಾಢವಿಂದ್ಯೆತಂದು ಪತಿಯಳಿದ ಬಳಿಯೊಳೀ। ಡಾಡಿದಳು ದೇಹಮಂ ಬಾಯ್ವಾಯ್ಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಬಹಳಶೋಕಾತುರೆಯಾಗಿ॥೨೩॥ ಪೊಡೆದರೇ ಕಾಮಧೇನುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಂ। ಕಡಿದರೇ ಸೌಂದರ್ಯರಸದ ಕೆರೆಯ ಮಾಣ್ಮನ। ರೊಡೆದರೇ ವಿಮಲಮುಕ್ತಾಮಣಿಯ ಕೆಂಡದೊಳು ಸುಟ್ಟರೇ ಮಾಣಿಕವನು॥ ಪುಡಿಗೆಯ್ದರೇ ಲಲಿತಶೃಂಗಾರಲತೆಯ ಕುಡಿ। ಯುಡಿದರೇ ಕೆಟ್ಟೆನಯ್ಯೋ ಎನ್ನ ಕೆಲ್ಲೋವೆಗಿ। ಸುಡದೆಗಂಡನಕಳೆಪಿ ಕೊಲಿಸಿದ ಮರರನೆಂದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟಳು॥೨೪॥ ಹಾಯೆನ್ನ ಪರಣೇಶ ಹಾಯೆನ್ನ ಸುವಿಲಾಸ। ಹಾಯೆನ್ನ ಮನದನ್ನ ಹಾಯೆನ್ನ ಪೊಸರನ್ನ। ಹಾಯೆನ್ನ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ಹಾಯೆನ್ನ ಗುಣಶರಧಿ ಹಾಯೆನ್ನ ಸಕಲಸುಖವೆ॥ ಓಯೆನ್ನಲಾಗದೇ ಶಿವಶಿವಾ ಯೆನ್ನೊಡೆಗೆ। ಬಾಯೆನ್ನಲಾಗದೇ ಯಾನಗಲೆನೊಂದಿಯ। ಯ್ಯೋಯೆನ್ನಲಾಗದೇ ಮದನಮೋಹನವದನ ಹಾಯೆನುತ್ತ ಳಿವಳಿದಳು॥೨೫॥ ಮಾಧನಂ ಹರಿಯ ಸುಕುಮಾರನಂ ರಮ್ಯಾವತಾರನಂ ಕೀರ್ತಿವಿಸ್ತಾರನಂ ಸೌಂದರ್ಯ। ಸಾರನಂ ಸತ್ಕೃಪಾಕಾರನಂ ಮುನಿಮದವಿದೂರನಂ ತನ್ನ ಕುಚದ॥ ಹಾರನಂ ಶೃಂಗಾರಹಾರನಂ ಲೋಕೋಪ। ಕಾರನಂ ಮೋಹನಾಕಾರನಂ ಸಂತತೋ। ದ್ಧಾರನಂ ಸುರತಮಂದಾರನಂ ಕಾಣದೆಂತಿರ್ಪೆನೋ ಹಾಯೆಂದಳು॥೨೬॥ ಚೆಂದುಟಿಯ ಸೊಂಪುಗಳ ಸೊಳೆವ ಕದಪುಗಳ ನವ। ಕುಂದರದ ಚೆಲ್ವ ಬಾಯ್ದೆರೆಯ ಕುಡಿಪುರ್ವಿ। ನಂದವಡೆದಿರ್ದ ನಾಸದ ನಿಟ್ಟಸಳ್ಗಂಣ ಕಾಂತಿಗಳ ತುರುಗೆವೆಗಳ॥ ಮಂದಹಾಸದ ಕರ್ಣಭೂಷಣದ ಮಾಣಿಕ್ಯ। ದಿಂದರ್ಘಗರುಗಿಪ ಮಕುಟದ ಮಸ್ತಕದ ಮುಹಾ। ಸೌಂದರ್ಯಸದನನಂ ಕಾಣದೆಂತಿರ್ಪೆನೋ ಮಾದೇವ ಹಾಯೆಂದಳು॥೨೭॥ ಕುಸುಮಬಾಣವನೆತ್ತ ಬಿಸುಟೆಗಿಳಿಗುದುರೆಗಳ। ಹಸರವನದೆತ್ತ ಕಳುಪಿದಿ ಚಂದ್ರಮನನಾವ। ದೆಸೆಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೆ ತಂಗಾಳಿಗೇನೂಳಿಗವನಿತ್ತೆ ಮಾಮರದಾನೆಯ॥ ಎಸವ ಪೂವಿಲ್ಲನಳಿವೆದೆಯನಾಗಿರ್ತ್ತೆ ಶೋ। ಭಿಸುವಂಚೆ ಕೊಂಚೆ ಕೊಳೆವಕ್ಕಿಗಳನೇಗೆಯ್ದೆ। ಪೊಸವ [illegible] ನಿತ್ಯೆ ಹಾ ಕಾಂತ ಹಾಯೆಂದಳು॥[illegible]॥ ವೆಟ್ಟಿಯ [illegible] ರುಳುತಂ। ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮರವಟ್ಟು [illegible]

ದೆ ತಾ ಮೆಲ್ಲನೇಳುತಂ ಬೀಳುತಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಬಾಯಬಿಡುತೆ ॥ ಗತಿ ಯಾವುದೆನಗೆಂದು ಬಾಡುತಂ ಕೋಡುತಂ। ಕ್ಷಿತಿಯೆ ಬಾಯ್ವಿರಿಯೆಂದು ಕರಗುತಂ ಕೊರಗುತಂ। ಖತಿಯಿಂದೆ ದಿವಿಜರಂ ಬಯ್ಯುತಂ ಸುಯ್ಯುತಂ ರತಿ ಪತಿಗೆ ಶೋಕಿಸಿದಳು ॥೧೯॥ ರಾಮ ಕೇಳಾಗಳಾ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಸಂಕುಳಂ। ಕಾಮನರಸಿಯ ಶೋಕಮಂ ನೋಡಿ ದುಃಖದಿಂ। ತಾಮೊಡನೆ ಬಳಸಿ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಮೇವಿನಾಸೆಯನುಳಿದು ನಿಂದಿರ್ದವು ॥ ಭೂಮಿಜಂಗಳು ಬಾಡಿ ಸೋಲುತಿರ್ದುವು ಲತಾ। ಸ್ತೋಮಂಗಳೊಣಗಿ ಮಿಗೆ ನೇಲುತಿರ್ದುವು ಕೂಡೆ। ತಾಮರಸನಾಳಿಗಳು ಕೊರಗುತಿರ್ದುವು ದುಃಖಮಂ ತಪ್ಪರಂ ಕಡಿಸದೆ ॥೨೦॥ ಉಲಿಯದಿರ್ದುದು ಬಮರಿ ಪೊಳಿಯದಿರ್ದುದು ಚಮರಿ। ಕಲಿಯದಿರ್ದುದು ಪಿಕಂ ಮುಳಿಯದಿರ್ದುದು ಶುಕಂ। ಸುಳಿಯದಿರ್ದುದು ಕರಿಣಿ ಕಳಿಯದಿರ್ದುದು ಹರಿಣಿಗಳ ಹದಿರ್ದುದು ಪಾರಿವಂ ॥ ನುಲಿಯದಿರ್ದುದು ಕೋಕಿ ನಲಿಯದಿರ್ದುದು ಕೇಕಿ। ಯುಲುಕದಿರ್ದುದು ಕೊಂಚೆ ಯುಲುಕದಿರ್ದುದು ವಂಚೆ। ಲಲನೆಯುಳಲಂ ನೋಡಿ ತಮ್ಮದೆಂದೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಘನಶೋಕದಿಂದಂ ॥೨೧॥ ಕಾವನೆನ್ನಂ ಕಾಯದಾದನೇ ಮಗನೆಂದು। ಮಾವನೀ ಲೋಕಮಂ ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂಬನುಡಿ। ಹೇವವಿಲ್ಲವೆ ತನಗೆ ಕಟಕಟಾ ಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂ ಸೃಜಿಪೆನೆಂಬ ॥ ಭಾವನಯ್ಯೋ ತನ್ನ ತಮ್ಮನೆಂದೆಂಬ ನಿಜ। ಭಾವದಿಂ ಮರಳಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗದೇ ಮಹಾ। ದೇವನನಗಿನ್ನಾರು ದಿಕ್ಕು ಕೆಟ್ಟೆಂಕೆಟ್ಟೆನೆಂದು ರತಿ ಶೋಕಿಸಿದಳು ॥೨೨॥ ತರುಗಳಿರ ಲತೆಗಳಿರ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಿರ ಭಾ। ಸುರ ಸುರಾಂಗನೆಯರಿರ ದಿಗ್ದೇವಿಯರಿರ ವರ। ಗಿರಿಗಳಿರ ಭೂದೇವಿ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಿರ ಕಂಡಿರೆಯೆನ್ನ ವಿಧಿಯನೀಗ ॥ ಕರುಣಿಸೆಲೆ ತಾಯೆ ಗಿರಿಜಾತೆ ನಿನ್ನಂ ನಂಬಿ। ಹರನ ಕಣ್ಗಿಚ್ಚಿಗಾಹುತಿಯಾಗಿ ಪೋದನೆಂ। ನರಸನೇಗುವೆನೆಂದು ಮರುಗುತಿರೆ ಕೇಳು ತಾ ಶಿವೆ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಳು ॥೨೩॥ ತಂದೆ ತಾಯಂ ಬಿಟ್ಟುದೊಂದು ಮದನಂ ನಂಬಿ। ಬಂದುದೆರಡೀಶ್ವರನ ವಹ್ನಿ ಮೂರ್ಸತಿಯ ಶೋ। ಕಂದೋರೆ ನಾಲ್ಕು ಲೋಕಾಪವಾದಮದೈದು ನವಯೌವನೋದಯದೊಳು ॥ ಬಂದಡವಿಯೊಳಗಿರ್ದದಾರೆನ್ನನುಡಿಸದೆಯು। ಮಿಂದು ಜೂಟಂ ಹೋಗಲೇಳಾದುದೀಗಲೆನ। ಗೊಂದಡಸಲೇಳಡಸಿತೆಂಬನುಡಿ ನಿಜವಾದುದೆಂದಗಜೆ ಚಿಂತಿಸಿದಳು ॥೨೪॥ ರತಿಯ ಸಂತಾಪಮಂ ನೋಡಿ ಕಡು ನೊಂದು ಪಾ। ರ್ವತಿ ಮಹಾಕರುಣದಿಂ ಕಾಂತೆ ಬಾ ಕೇಳ್ನಿನ್ನ। ಪತಿಯನೀವೆಂ ಗುಹಂ ದೇವನಂ ಕುರಿತು ತಪಮಂ ಮಾಡಿಸಲೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ॥ ಅತಿದುಃಖಮಂ

ಮಾಡಬೇಡೆಂದು ತಿಳಿದಡವಿ| ಸತಿಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಳಿಕೀಶ್ವರನನೊಳ
ಗೆಯ್ವ| ಗತಿಯಾವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ಗಿರಿಜಾತೆ ಚಿಂ
ತಿಸಿದಳು||೩೪|| ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ | ಸಂತಸ
ದಿ ಬರೆದವರೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ | ಗ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿ
ಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ || ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲ
ಭೋಗಮನ | ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತುಹ
ರನ ಪುರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ ಸಲ್ಕರಿಂದಂ ||೩೫||

ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೮ನೇ ಸಂಧಿಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೪ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೨೪೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೯ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ರತಿಗಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಘನತಪದೊಳಿಂದುಪಾ||
ರ್ವತಿ ಶಿವನನೊಲಿಸಿ ಪಿತನರಮನೆಗಬರಲು ಮಾ| ಪತಿಯೊಲಿ
ದುಮುದವಳಿಗನಾಗಿ ಗಿರಿರಾಜನರಮನೆಗಿರದೆ ನಡೆತಂದನು||

ಪದ|| ಗಂಗಾತರಂಗೋತ್ತಮಾಂಗದಹನೀಕೃತಾ | ಪಾಂಗನೊರ
ಭಸ್ಮಧವಳಾಂಗಮುಕ್ತಾಂಗನಾ | ಲಿಂಗಭವಭಂಗಕೃತಸಂಗತಾಸಂಗ
ಮುನಿಪುಂಗವಾಭೇದ್ಯಸರ್ವ||ಮಂಗಳಾಧಾರಂಗತ್ರಿಗುಣಂಗಳುತ್ತುಂ
ಗನೇತ್ರಂಗಳನೊಬಂಗಕರ್ಣಂಗಳ ತೊಡಂಗಳುರಗಂಗಳಾಸಂಗಮಂ
ಪಿಂಗದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗ ರಕ್ಷಿಸುವುದೆನ್ನ||೧|| ಆಲಿಸ್ಯೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಗಿ
ರಿಜಾತೆ ಕರು| ಣಾಳುವೆಲ್ಲಾ ರತಿಯಶೋಕಮಂ ಸಂತೈಸಿ| ಮೇಲೆ ಪಂ
ಪಾಕ್ಷೇತ್ರದೊಳು ತನಗೆ ವರತಪಃಸ್ಥಳವಾವುದೆಂದು ಬಂದು||ಸಾಲಾ
ದ ತರುಲತೆಯು ಸೊಂಪಿನೊಳು ನಿಂದುತ| ದ್ಭಾಳಲೋಚನನುಡಾಸೀ
ನಮಂ ನೆನನೆನೆದು | ಮೇಳದಾಳಿಯರಾದ ಜಯವಿಜಯಮುಖ್ಯಾ
ರೊಳ್ಗಿರಿಜಾತೆಯಿಂತೆಂದಳು||೨|| ಆನೆತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರಿನೋಡಿನುಡಿ
ಸದೆಯುದಾ| ಸೀನಮಂ ಮಾಡಿ ಪೋದನೆ ಭಳಿರೆಯೆನ್ನೆಡೆಗೆ | ತಾನೆ
ಬಪ್ಪಂತೆ ಮಾಳ್ಪೆಂ ಶಿವನನೆಂದು ರುದ್ರಾಣಿ ಘನಧೈರ್ಯದಿಂದಂ|| ಸಾ
ನುರಾಗದಿ ತನ್ನ ಹೃತ್ಕಮಲಮಧ್ಯದೊಳು| ಜಾನಿಸಿದಳೀಶನಂ ತತ್ತ
ಪಸ್ತೇಜಮಾ| ಭಾನುಮಂಡಲಮಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತೇನೆಂಬೆನುಗ್ರತರತ
ಪದಿರವನು||೩|| ಮಾಗಿಬೇಸಗೆಮಳೆಗಳೆಂಬನಿಪಕಾಲದೊಳು| ಭೋ
ಗಿಭೂಷಣನರಸಿ ಮಾಡಿದಳ್ತಪವನನು | ರಾಗದಿಂ ಕೊಳನ ತಡಿಯೊ
ಳು ಕೋಡುಗಲ್ಲುಗಳೊಳು ವಟಮೂಲದಾಶ್ರಯದೊಳು || ಮೇಗೊಗು
ವಶೀತಶಿಖಿವಾರಧಾರೆಗೆ ಮನಂ| ಬೀಗದೆ ತಪಸ್ಖಲನೆಯಾಗದೆ ಸುಧೈರ್ಯ

ಮುಂ| ನೀಗದೆಸಗಾತನಗೆಯೋಗಿಣಿಯೆ ನಿಷ್ಪಾಪೆ ಸರಾಗನಿಷ್ಠೆಯುಮಾ
ಗಲು ||೪|| ಕಂದಮೂಲಾದಿಫಲಗಳೆನುಳಿದು ತರಗೆಲೆಯು | ದಂದುಗಂದೊ
ರೆದಂಬು ವಾಯುಗಳನೊಲ್ಲದಾ | ನಂದದಿಂ ಶಿವನಂಘ್ರಿಪಂಕಜಧ್ಯಾನಾ
ಮೃತವನುಂಡು ಸೊಗಸಿದಳದು || ಕಂದದೊಡಲಿನ ಕಾಂತಿಯೇರಿದ
ಮುಖಾಂಬುಜದ | ಕುಂದದನುರಾಗದಗಜೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಮರ | ಬೃಂ
ದವಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಮಿಸುತಿಹ ರಾಗಸದೊಳು ||೫||
ತಿಳಿದನೀಶ್ವರನುಮೆಯ ತಪದುಗ್ರಮಂ ಕೃಪೆಯೊ | ಳಿಳಿದು ನಿರ್ಮ
ಲಮಹಾಯತಿರೂಪನಳವಡಿಸಿ | ನಲವಿನಿಂ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಗ
ಬರಲಾಕ್ಷಣುತಿದಿರೆದ್ದು ನಮಿಸಿ || ಬಳಿಕಮರ್ಘ್ಯಾಸನಾದಿಗಳಿಂದಲುಪ
ಚರಿಸಿ | ಫಲಕಂದಮೂಲಾದಿಗಳನಿರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ | ಬಳಲದಿರಿ ಕೈಕೊಂ
ಬುದೆಂದು ಸಖಿಯು ನುಡಿಯೆ ಕಪಟಯತಿಯಿಂತೆಂದನು ||೬|| ಆನಿ
ದೇಂ ಕೈಕೊಂಬೆನಂತಿರಲಿ ಪೇಳಿಯಿಾ | ಮಾನಿನಿಗೆ ತಪವದೇಂ ಕಾರ
ಣಮೆನಲ್ಕವ | ಳ್ನೀನತಿಥಿಪೂಜೆಯಂ ತಳೆದು ಪೋಗೀಕೆಯ ವಿಚಾರ
ಮೇಕೆಂದೆನಲ್ಕ || ಹಾನಿಯೇಂ ಬೆಸಗೊಂಡೊಡಕಟ ಯೌವನದೊಳೀ |
ಕಾನನದೊಳಿರೆ ಬಿಡಿಪರಿಲ್ಲಲಾ ಯೆಂಬೀನ | ವೀನರವಮಂ ಕೇಳ್ದು ಕಂ
ದೆರೆಯೆ ಕಪಟಯತಿ ಗಿರಿಸುತೆಯೊಳಿಂತೆಂದನು ||೭|| ಮಲಯರುಹ
ಘುಸೃಣಂಗಳಂ ಪೂಸುವಂಗದೊಳು | ತಳೆವರೇ ಭಸಿತಮಂ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರ
ವನುಡುವ | ಸೆಳೆನಡುವಿಗಕಟ ವಲ್ಕಲಮನೇಂ ಸಾರ್ಚುವರೆ ಮಂದಾ
ರಮುಖ್ಯಮಾದ || ಅಲರುಗಳ ಮುಡಿವ ಕುರುಳಂ ಪೊಸೆದು ಜಡೆಯನಿಂ
ತಳವಡಿಪರೇ ರತಿಸುಖಂಬಡೆವ ಕಾಲದೊಳ್ | ಕೈಕೊಂಬರೇ ತಪವ
ನಾರನೊಲಿಸುವೆನೆಂದು ಮಾಳ್ಪುಯೆನಲಿಂತೆಂದಳು ||೮|| ಆಲಿಸೈಯ
ತಿಯೆ ಸರ್ವಜ್ಞನಂ ಶಂಭುವಂ | ಭಾಳಾಕ್ಷನಂ ಸದಾಶಿವನನೊಲಿಸುವೆ
ನೆನ | ಕ್ಕೇಳಿ ಗಹಗಹಿಸಿ ಮನ್ಮಥಹರನನುಗ್ರನಂ ವಿಷಕಂಠನಂ ತಿರುಕ
ನಂ || ವ್ಯಾಳಚರ್ಮಾವರಣನಂ ಸದಾ ಮಾಂಗಲ್ಯಶೀಲನಂ ಭಜಿಪರೇ
ಯೆನೆ ಗಿರಿಜೆ ಕೋಪದಿಂ | ಖೂಳ ಪಡ ಹೋಗೆನುತ ಶಪಿಸೆ ಶಿವನೀಶ್ವರಿ
ಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಜದಿಂದಿರ್ದನು ||೯|| ಹೊಳಹೊಳೆವ ಜಡೆಮುಡಿಯ ಶಶಿ
ಯ ಸೂಡಿದ ಮುಡಿಯ | ಥಳಥಳಿಪ ನಗೆಮೊಗದ ನಾಗಕುಂಡಲಯು
ಗದ | ತೊಳಗುವಕ್ಷಿತ್ರಯದ ಮಿರುಪ ಗಲ್ಲದ ನಯದ ಬಾಯ್ದೆರೆಯ ಗರ
ಳಗಳದ || ವಿಲಸಿತಾಭಯಕರದ ದಂತಿಚರ್ಮಾಂಬರದ | ಮೊಳೆಮೊಳೆ
ವ ನಸುನಗೆಯ ಕಾಂತೆಗೆಳಸುವ ಬಗೆಯ | ಲಲಿತತನುದೀಧಿತಿಯ ತ
ಳೆದ ಕರುಣೋನ್ನತಿಯ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ ಮುದದೊಳು ||೧೦|| ಜಯ

ಜಯ ಜಗನ್ನಾಥ ಜಯ ಸಕಲಗುಣಯೂಥ। ಜಯ ಜಯ ಮಹಾದೇವ
ಜಯ ದುರಿತವನದಾವ। ಜಯ ಜಯ ಪಮಧರಾಜ ಜಯ ಕೋಟಿರವಿ
ತೇಜ ಜಯ ಶಶಿಕಲಾವತಂಸ ॥ ಜಯ ಜಯ ಶುಭಾಕಾರ ಜಯ ಭಕ್ತ
ಮಂದಾರ। ಜಯ ಜಯ ನಿರಾವರಣ ಜಯ ಪುಣ್ಯಾಮಯಚರಣ। ಜಯ
ಜಯ ನಿಗಮಕೋಶ ಜಯ ಮಹಾಂಬರಕೇಶ ಜಯಯೆನುತ್ತಡಿಗೆಡದ
ಳು॥ ಬಡವಂಗೆ ಕಡವರಂ ಪಸಿದವಂಗೊಳ್ಳೂಣಿಸು। ನಡೆಗೆಟ್ಟ ಹೆಳವಂಗೆ
ಕಾಲಂಧಕಂಗೆ ಕ। ಣ್ಣಡಿಮೂಕಗರತಂಗ ಶೀತಾಂಬು ತಾಪತ್ರಯದೆ
ನೊಂದ ಸಂಸಾರಿಗೆ॥ ಬಿಡದೆ ಸದ್ಗುರುಬೋಧೆ ರೋಗಿಗಮೃತಂ ಸೇದೆ।
ವಡೆದಂಗೆ ತಂಗಾಳಿ ಪಗಲನ್ನೈದಿಲಬಚಕೆ। ಮೃಡುರಾಜದೊರಕೊಂಡೊ
ಲಾಯ್ತು ಮಿಗೆ ಬಳಿಕ ಶಿವನಡಿಗಳಂ ಕಾಣಲೊಡನೆ॥೧೨॥ ಶ್ರುತಿನಿಕರ
ಮೌಳಿಮೌಳಿಯನೆತ್ತಿ ನಿಜರಮಣಿ। ಗತಿಶಯಕೃಪೋಕ್ತಿಯಿಂ ಬೆಸ
ಸಿದಂ ಲೋಕಸನ್ನುತೆ ನಿನ್ನ ಮನವನೀಕ್ಷಿಪೆವೆಂದನಿತ್ತು ದಿವಸಂ ತಡ
ದೆನ್ನೈಸೆ ಮುಂದೆ॥ ಕೃತಕವಲ್ಲೆನ್ನ ಮಯ್ಯಾರೆಯ ನೀಂ ಮನೆಮಾಡಿ। ಪತಿ
ಪಾಲಿಸಕ್ಕರಿಂ ಸಕಲಲೋಕವನೆನಲು। ಧೃತಸೋಮನಡಿಗಳಿಗೆ ಮ
ಗುಳ್ದೆರಗಿ ನಿಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳಗಜೇಂದ್ರತನುಜೆ॥೧೩॥ ಕಾಮಭವನೆ
ನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದೆ ತನ್ನ। ಸತ್ಕಾಯಮಂ ನಿಮಗರ್ಪಿಸಿದ ಸುಕೃತಭೂರು
ಹಂ । ಕಾಯಬೇಡವೆ ಮುನ್ನಮದು ಕಾರಣದೊಳೆವನ ಹರಣಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ॥ ಕಾಯಬೇಕಾಮೇಲೆ ಹರಿಮುಖ್ಯನಿರ್ಜರ। ನಿಕಾಯ
ದೊಡನೈತಂದು ಗಿರಿರಾಜನಾಲಯದ। ಕಾಯಮಾನದ ಕೆಳೆಗೆ ಕಲ್ಯಾ
ಣಮಪ್ಪುದೆಂದಗಜೆ ಶಿವನಡಿವಿಡಿದಳು॥೧೪॥ ಈಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯನುಳಿಯ
ಬಾರದೆಂಬುಕ್ತಿಯಿಂ। ಶಾಶ್ವತಂ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದುಳಿದರೆ ಮಾತ। ರಿಶ್ವ
ಮಿತ್ರಂಗಾಹುತಿಯನೀಯಬೇಕಲ್ಲಗಿತ್ತುದಂತೆಗೆಯಬಹುದೆ॥ ವಿಶ್ವ
ಕೆಲ್ಲಂ ಮನೋಭವನಾಗಲೀವೆಂ ರ। ತೀಶ್ವರನನೀ ರತಿಗೆನುತ್ತಿತ್ತು ಶಂ
ಭು ಸ। ರ್ವೇಶ್ವರಿಯುಮದುವೆಯಾದಪೆನೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕೈಲಾಸ
ಮಂ ಪೊಕ್ಕನು॥೧೫॥ ಆದುದು ಮಹೋತ್ಸವಂ ಬಳಿಕ ಜಯವಿಜಯೆ
ಮೊದಲಾದ ಕೆಳೆಟಯರ ತಂಡದ ಮನಕೆ ಬಹಳೆಸಂ। ಮೋದದಿಂ ರತಿ
ತನ್ನ ವಲ್ಲಭನೊಳೊಡಗೂಡಿ ಗಿರಿಜೆಯಡಿಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ॥ ಪೋದಳೀ
ವಾರ್ತೆಯಂ ಬಂದು ದೂತರುಪೇಳೆ। ಮೇದಿನೀಧರರಾಜ ಮನೆಯಗ್ಬ
ಹಳೆಹರು। ಷೋದಧಿಯೊಳಾಳ್ದವರಿಗಂಗುಚಿತವಿತ್ತು ದಿರ್ಗೊಳಲು ಪೊರ
ಮಟ್ಟರಂದು॥೧೬॥ ಗುಡಿತೋರಣದ ಕಲಶ ಕನ್ನಡಿಯ ನಭದೊಳಿರ। ದಿ
ಡದಗರುಧೂಪಧೂಮದ ಬೀದಿಬೀದಿಯೊಳು। ಬಿಡದಿತ್ತು ಪನ್ನೀರಛ

ಳೆಯುದಾಡುವಪಾತ್ರದು ಲಿಪೆಮಂಗಳವಾದ್ಯದ॥ ಪೊಡೆವವಾದ್ಯಧ್ವ
ನಿಯಸಂಭ್ರಮದೊಳಿದಿರ್ವೈದಿ। ಪೊಡವಿಯೊಳು ಮ್ಯೆಯಿಕ್ಕಿದಗರಾಜ
ಮೇನೆಯರ। ನೊಡನೆತ್ತಿ ತಾನೆರಗಲು ಮುಯ್ಯನವರೆತ್ತಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
ಪೊಂಪುಳಿಯಾದರು॥ ನೊಂದೆಯೆಲೆ ತಾಯೆ ತಪದಿಂದೀಶನಂ ಮುಟ್ಟಿ।
ಪೆಂದವೋಲಂಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ಚರಿಪಿತಾಮಹ । ರೊಲ್ಗೊಂದುಬಾರಿಯು
ಮರಸಿದೊಡೆಕುರುಪದೋರದಮಹಾಮಹಿಮನೆಮ್ಮ ಮನೆಗೆ॥ ಬಂ
ದಪನಲಾ ಶಿವಶಿವಾ ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ । ಲಿಂದೇಸುಧನ್ಯರೋ ನೋ
ಳ್ಪೊಡಾಮೆಸುತೆಪಾ। ದೆಂದೀಮರಕ್ಕರಗಿನಿಜನಿಳಯಕೊಯ್ದರತಿವಿ
ಭವದಿಂ ಪಾರ್ವತಿಯನು ॥೧೮॥ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ ಮಾಂಗಲ್ಯಮಜ್ಜನದಿ
ವ್ಯಾ। ಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂದಲುಪಚರಿಸಿ ಭೂಮಿಧರ। ರಾಜನುಂ ಮೇನೆ
ಯುಂ ಮಗಳೆಂಬ ಭಾವನೆಯ ಸುಳಿದು ಪರಶಕ್ತಿಯೆಂದು॥ ಓಜಗಪ್ಪೆ
ದೆಬಹಳಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪದಸ। ರೋಜಂಗಳಂ ಭಜಿಸುತಿರ್ದರಾಭಕ್ತ
ಸುರ। ಭೂಜೆಯುಂ ಪೀನವಕ್ಷೋಜೆಯುಂ ನತಸುರಸಮಾಜೆಯುಂ ವಿಭ್ರಾ
ಜೆಯುಂ॥೧೯॥ ಅತ್ತಲಾಪರಶಿವಂ ಕೈಲಾಸಪುರದೊಳಗಿರುತಿರ್ದು ಸಪ್ತ
ಋಷಿಗಳನಿರದೆ ಕರೆದು ಶೈಲೋತ್ತಮನ ಮಗಳನಾಂ ಮದುವೆಯಾ
ಗಲ್ವೇಳ್ಕು ಮಾತನಂ ಕೇಳಿಯೆನಲು॥ ಚಿತ್ತಸರುಷದೊಳವರು ನಡೆತ
ರಲ್ಕಾಗ ಕಾ। ಣುತ್ತೆ ಗಿರಿರಾಜನರ್ಘ್ಯಾಸನಾದಿಗಳನೊಲಿ। ದಿತ್ತು ವಿವಿ
ಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡನುತ್ಸವದೊಳು॥ ಬಂದಹದ
ನಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದೆನೆ ಮುನಿನಾಥರೆಂದರೀಶಂಗೆ ಹಿಮಕರಕಲಾಜೂ
ಟಂಗೆ । ಬೃಂದಾರಕೇಂದ್ರ ಕಮಲಜಮುಕುಂದಾದಿ ಸುರನಿಕರಪೂ
ಜಿತಪದಂಗೆ॥ ಕುಂದಕರ್ಪೂರಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕವರ್ಣಂಗೆ । ಮಂದರಾಚ
ಲನಿಮಾಸಂಗೆ ಮುದದಿಂ ಬೇಡ। ಬಂದೆವೀ ಭವತ್ಸುತೆಯ ನಖಿಳಜಗಸಂ
ನುತೆಯ ನಮರಕುಲವಂದಿತೆಯನು॥೨೦॥ ಈಶ್ವರಿಯು ಘನತಪಕೆ
ಮೆಚ್ಚಿ ಕರುಣದೊಳೆ ಪರ। ಮೇಶ್ವರಂ ಸುರನರೋರಗರಾದಿನಾನಾಗ।
ಣೇಶ್ವರರ ಸಹಿತ ಮತಿವಿಭವದಿಂ ನಿಂನರಾಜಾಲಯಕೆ ಬಂದು ಕೂಡೆ
ಶಾಶ್ವತಂ ಮದುವೆಯಾದಪೆನೆಂದು ಕಳುಹಿದನ। ಗೇಶ್ವರನೆ ಕೇಳೆನಲು
ಗಿರಿರಾಜನಂದಾಮು। ನೀಶ್ವರ್ಗ್ಗಂದನೆಮಗೇಂ ಸ್ವತಂತ್ರಮೆ ಕೊಟ್ಟೆ ನೆ
ರಡಿಲ್ಲದೆಮ್ಮ ಮಗಳಂ॥೨೧॥ ಲೇಸಾದುದಿಂದೆಮಗೆನಮ್ಮ ಮಗಳಿಷ್ಟಾ
ರ್ಥ। ಕೈಸಾರ್ದುದೀಶಂಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ ವೆರಡಿಲ್ಲದೆಸು। ಧಾಸೂತಿ ಮುಖಿಯ
ನಂದಖಿಳಬಾಂಧವವಿತತಿಯಂ ಕರಿಸಲಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಆ ಸಪ್ತಋ
ಷಿವರರು ಗಿರಿಜೆಗಂದಾಘನವಿ। ಲಾಸದಿಂ ದುಂಗುರುಡಿಕೆಯ ಮಾಡಿಬ

ಳಿಕಾಮೆ। ಹಾಸತಿಗೆನಿಚ್ಚಯಸು ತಾಂಬೂಲವುಂ ಸಾಗಿಸಿದರಧಿಕವಿಭವದಿಂದಂ॥೧೩॥ ಗಿರಿರಾಜನಾ ಋಷಿಗಳಂ ಕಳುಪಿ ಬಳಿಕ ಘನ। ಹರುಷದಿಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನೊಡನೆ ಕರೆಸಿ। ಮದ್ವರಸುತೆಯ ಮದುವೆಗೆ ವಿವಾಹಮಂಟಪವ ರಚಿಸೆನಲವಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ಪರಶಿವನ ಮದುವೆಯಿದು ವಿಶ್ವನಾಡಾಡಿಸುರ, ಗಿರರ ಮದುವೆಗಳ ಪಾಡಲ್ಲೆಂದು ಕೂಡೆನಿ।ರ್ದರಿಸಿ ತೊಡಗಿದನಖಿಳಪರಿಕರದ ಸಂಗ್ರಹದೊಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೪ ವರವಜ್ರಮಯದ ಕಂಬಂಗಳಿಂ ಮಾಣಿಕದ । ಪರಿಪರಿಯ ತೊಲೆಗಳಿಂ ಗೋಮೇಧಿಕಾವಳಿಯ। ಗುರುತರದ ಬೋದಿಗೆಗಳಿಂದಿಂದ್ರನೀಲಮಯಮಾದ ನೆಲಗಟ್ಟಿನಿಂದ॥ ಥರಥರದ ವಿಮಲವೈಡೂರ್ಯವೇದಿಕೆಗಳಿಂ। ಪರಮ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ಸೂಸಕದಲೋವೆಗಳ । ಹೊರಳಿಯಿಂ ಪುಷ್ಯರಾಗದ ಮತ್ತವಾರಣದಿನಾಸಭಾಸ್ಥಳಮೆಸದುದು ॥೧೫॥ ಲಲಿತನವಪದ್ಮರಾಗದ ಭಿತ್ತಿಭಿತ್ತಿಯೊಳು । ಥಳಥಳಿಸಿ ರಂಜಿಪ ಸಜೀವಪುತ್ರಿಕೆಗಳಿಂ । ಪೊಳೆವ ಚಿತ್ರದ ಸಿಂಹಶಾರ್ದೂಲಗಜಶರಭಭೇರುಂಡಮುಖ್ಯಮಾದ ॥ ಇಳೆಯೊಳುಳ್ಳಖಿಳಮೃಗಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳಸಂ। ಕುಲಮಂ ವಿಚಿತ್ರನರ್ತನಮನಭಿನೈಸುತಿಹ। ಕಳಗೀತಮಂ ಪಾಡುವಂದದೊಳು ಮೆರವ ಚಿತ್ರದ ಬೊಂಬೆಯೆಸದಿರ್ದವು॥೧೬॥ ಬಿಗಿದ ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ಝುಲ್ಲಿಪ । ಟ್ಟೆಗಳ ಮುತ್ತಿನ ಗುದಿಯ ಪವಳವಲ್ಲಿಗಳ ಕಡು। ಸೊಗಸೇವ ಪರಿಪರಿಯ ಕುಸುಮ ಮಂಜರಿಗಳ ವಿಡಾಯದಿಂದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳು ॥ ಝುಗಝುಗಿಪ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಗಳಿಂ ಪರಿಮಳಿಸು । ವಗರುಧೂಪದ ಧೂಮನಿಕರದಿಂ ಕತ್ತೂರಿಯ । ಬಗೆಬಗೆಯ ಸಾರಣೆಯ ಕುಂಕುಮದ ಕಾರಣೆಯ ಮಂಟಪಂ ಚೆಲುವಾದುದು ॥೧೭॥ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆದ ಪೊನ್ನುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಗ್ಗಿನಿಂ। ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆದ ಮಣಿವೇದಿಕೆಯ ಪೆಂಪಿನಿಂ। ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆದ ಗುಡಿಗೂಡಾರಣೀಡಾರದರಮನೆಗಳೋಳಿಯಿಂದಂ ॥ ಅ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆದ ಕೀಡಾವನದ ಸೊಂಪಿನಿಂ। ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆದ ಪೂಗೊಳದ ಶೃಗಾರದಿಂ । ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮೆದ ಕೃತಕಾದ್ರಿಯಿಂದಾ ಮಂಟಪಪ್ರದೇಶಂ ಮೆರೆದುದು॥೧೮॥ ಎಡೆಯೆಡೆಗೆ ತೀವಿದ ಸುಗಂಧದ ಕಟಾಹದಿಂ। ಕಡುಗಂಪ ಬೀರುವ ಜವಾದಿಯ ಘಟಂಗಳಿಂ। ದೊಡನೆ ತೀವಿದ ಸುಕಸ್ತೂರಿಗಳ ದೋಣಿಯಿಂದೆಸೆವ ಕರ್ಪೂರಂಗಳ॥ ಕೊಡಗಳಿಂ ಕುಂಕುಮದ ರಂಜಣಿಗೆಯಿಂದಂದ । ವಡೆದಿಹ ಕದಂಬಪೂರಿತದ ಪೆಟ್ಟಗೆಗಳಿಂ। ದಡಿಗಡಿಗೆ ಪರಿವ ಪನ್ನೀರ ಕಾವಲ್ಗಳಿಂದಾಸ್ಥಳಂ ಚೆಲುವಾದುದು।೧೯॥ ನೀರಡಿಸಿದರ್ಗೆ ನೀರೆರೆವ ಪಸಿದೊಡೆ ಫಲಂ। ಹಾರಮಂ ಕೊಡುವ ಗಂಧಮನೀ

ವಲಲಿತಕೆ । ಕಸ್ತೂರಿಕರ್ಪೂರಂಗಳಂ ನೀಡುತಿಹಪೊಳೆವರನ್ನಗನ್ನಡಿ
ತೋರುವ ॥ ಓರಂತೆಬಳಲಿದರಸತ್ಕರಿಪನಿವಿಧೋಪ । ಚಾರಮಂನು
ಡಿವಪಲತೆರದಪುತ್ತಳಿಗಳಂ । ಸೇರಿಸಿದನಲ್ಲಲ್ಲಿವಿಶ್ವಕರ್ಮಂಕರುಣ
ಮೆಂತುಟೋಗಿರಿಜಾತೆಯ ॥೨೦॥ ಗಿರಿರಾಜನಿರ್ದೆಡೆಗೆವಿಶ್ವಕರ್ಮಂಬಂ
ದು । ಕರಯುಗಳಮಂಮುಗಿದುದೇವದೇವೇಶಂಗೆ । ವಿರಚಿಸಿದತನ್ನ
ಬಡೆಭಕ್ತಿಯಂನೀಂಬಂದುನೋಡಬೇಕೆನೆಕೇಳುತ ॥ ವರತನುಜೆ
ಯುಂಬಂಧುವರ್ಗಮಂಕೂಡಿಕೊಂ । ಡಿರದೆಮಂಟಪವನೀಕ್ಷಿಸಿವಿಶ್ವಕ
ರ್ಮಂಗೆ । ಹರುಷದಿಂದುಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತುಮನ್ನಿಸುತೆಗಿರಿರಾಜ
ನಿಂತೆಂದನು ॥೨೧॥ ತಾಯೆಕೇಳ್ಭವನೊಡನೈತಪ್ಪನಿರ್ಜರನಿ । ಕಾ
ಯಮನದೆಂತುಸತ್ಕರಿಸುವೆಂತಾನೆನ । ಲಾಯುವತಿನಸುನಗುತಾ
ನಿರ್ಪೆನಂಜಬೇಡೀಭದ್ರಭವನಿಕೆಯೊಳು ॥ ಒಯ್ಯಾರದಿಂದಮರಕು
ಜವಮರಧೇನುರಮ । ಣೀಯಚಿಂತಾರತ್ನಮಂತಾದವಸ್ತುಸಮು ।
ದಾಯಮಂಸಕಲಪರಿಕರಮುಮಿರಲೆಂದು ಗಿರಿಜಾತೆಯಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ
ಳು ॥೨೨॥ ಆಸ್ಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಗಿರಿನಂದನೆಯ । ಲೀಲೆಯೆಂತುಟೊ
ಚತುರ್ದಶಭುವನದೊಳಗುಳ್ಳ । ಮೇಲಾದನಾನಾಸುವಸ್ತುಗಳುಕೋ
ಟಾನುಕೋಟಿಗಳುಪಸರಿಸಿದವು ॥ ಭಾಳಾಂಬಕಂಗತ್ತಲಾಸಪ್ತಋ
ಷಿವರರು । ಪೇಳಿದಾಕ್ಷಣದೊಳೆಗಮದವಣಿಗನಾಗಿಗಣ । ಜಾಲಮಂಸ
ಕಲಜನಜಾಲಮಂಬೆರಸಿಪ್ರೋರಮಡಲಭವನನುವಾದನು ॥೨೩॥ ಹ
ರಿಯಜಸುರೇಂದ್ರವರಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿಂ । ನರಯಕ್ಷಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧ
ರಪಿಶಾಚಕಿಂ । ಪುರುಷಮನುಮುನಿವಸುದಿಶಾಧಿಪದಿನಾಧಿಪಾದ್ಯಖಿ
ಳಸುರಸಂದೋಹಮುಂ ॥ ನರಭುಜಂಗಾದಿನಾನಾಲೋಕವಾಸಿಗಳು ।
ಪರಿಕಿಸಲನಂತಬೊಮ್ಮಾಂಡದಜನಂಮಹೇ । ಶ್ವರನವೈವಾಹಮಂ
ನೋಳ್ಪೆವೆಂದುತ್ಸವದೊಳೈತಂದರಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೨೪॥ ಎಡಬಲ
ದೊಳಾಮ್ನಾಯತತಿಹರನಬಿರುದನು । ಗ್ಗಡಿಸೆಮುತ್ತಿನಬಾಸಿಗಂಗಟ್ಟಿ
ನಂದಿಯಂ । ವೃಡನೇರಿದಂಹರಿಯಜಾದ್ಯರುಂವಾಹನಂಗಳನೇರಿಪಿಂ
ತೈದಲು ॥ ಒಡನುಶಿವವಾದ್ಯನಿಸ್ವನದಿಂದೆಶಂಕರಂ । ನಡೆತರಲ್ಕೇಳಿ
ಸಂಭ್ರಮದೆಬಾಂಧವರವಂ । ಗಡದಿಂದಿದಿರ್ಗೊಳಲ್ಕೈದಿದಂತುಹಿನಗಿ
ರಿರಾಜನತಿವಿಭವದಿಂದಂ ॥೨೫। ಮೊಳಗುತಿಹನಿರ್ಜರರಭೇರಿಗಳಭೂ
ರಿಗಳ । ಕಲಶಕನ್ನಡಿವಿಡಿದಬಾಲೆಯರಲೋಲೆಯರ । ನಲಿದುಸಿಂಗರಿ
ಸಿದಿಭರಾಜಿಗಳವಾಜಿಗಳದಂಡಿಗೆಯತಂಡಂಗಳ ॥ ಥಳಥಳಿಪಪಲ್ಲವದ
ಸತ್ತಿಗೆಯಮುತ್ತಿಗೆಯ । ಚಲಿಸುತಿಹಕನಕಚಮರಾಳಿಗಳಪಾಳಿಗ

।ಳೆತೊಳೆಪರತ್ನಾಭರಣರೋಚಿಗಳವೀಚಿಗಳಸಂಭ್ರಮದೆನಡೆಗೊಂಡರು॥೩೭॥ ಇಂತೆಸವಸಕಲವೈಭವದಿಂದಲಂದುಹಿಮ।ವಂತನಭವನನಿದಿಗೊಂಡುಘನಹರುಷದಿಂ।ಮುಂತೆತನ್ನಯಪುರಕೊಡಗೊಂಡುಬಂದುಬೀಡಾರದರಮನೆಯೊಳಿರಿಸಿ॥ ಅಂತರಂತರವರಿದುಬಂದನಿಬ್ಬಣ್ಣಗರ್।ನಂತವಾಗಿರ್ದ್ದಪಡಿಬೀಡಾರವುಂತೋರೆ।ಸಂತಸದೊಳೀಶ್ವರಂಹರಿಯುಜೇಂದ್ರಾಗ್ರ್ಯರೊಡನೋಡ್ಡೋಲಗದೊಳೆಸದನು॥ ನಾರದನವೀಣಾಕ್ವಣಂತುಂಬುರರುಮಾಳ್ಪ।ಸಾರಸಂಗೀತಮುಂರಂಭಾದಿಸಕಲಸುರ। ನಾರಿಯರಸರ್ಗಸಂಚ್ಛೃಂಗಿಯುಸುನಾಟ್ಯಮಾಚಾರಣರಕೈವಾರಮುಂ। ಭೋರೆಂಬಪೇರಸಿಘೋಷಮುಂಸುರಸತಿಯ।ರಾರತಿಯುಮಾಂಗಲ್ಯರಭಸದವಿಲಾಸದಿಂ।ಮಾರಾರಿಯುರರ್ತ್ತಲಗರಾಜನಗಜೆಯಂಸಿಂಗರಿಸವೇಳ್ದನಂದು॥೩೮॥ ಗಿರಿರಾಜನಾಜ್ಞೆಯಿಂಶತಕೋಟಿಕೆಳದಿಯರ್।ಗಿರಿಜೆಯದೈವ್ಯತಂದುನಸುನಗುತಕೇಳ್ನಿನ್ನ।ಪರಮಪುಣ್ಯದಫಲಂಕೈಸಾರ್ದುದೆನುತವಕರ್ಂಕುಮದರಸದೊಳೆಂದು॥ಇರದೆಸರ್ವಾಂಗಮಂತಿಗುರಿಮೃಗಮುಗಿಸುತಿರ್ದ।ಪರಿಮಳದಪನ್ನೀರಿನಿಂಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿ। ಪರದುಕೂಲವನುಡಿಸಿಘನೆಯೊಳೆಗೆಮೃಗಮದಲಲಾಮಮಂರಚಿಯಿಸಿದರು॥೩೯॥ ಲಲಿತಜೂಳಿಯರನ್ನಗೋಲೆಮುತ್ತಿನಬೊಟ್ಟು।ಪೊಳೆವಮೂಗುತಿಕಂಠಮಾಲಭುಜಕೀರ್ತಿಸರ। ಪಳಿತೋಳಬಳೆಹಸ್ತಕಡಗಮಾಣಿಕ್ಯದುಂಗುರರಂಜಿಪೊಡ್ಡೇಣಮುಂ। ಉಲಿವಘಂಟೆಗಳಕಟಸೂತ್ರನೂಪುರಜಾಲ।ಉಳಿಕದೆಯ್ಚೆರಳಮುದ್ರಿಕೆಕಂಕಣಂಗಳಂ। ಲಲನೆಯರ್ಗಿರಿರಾಜಸುತೆಗೆಸಿಂಗರಿಸಲತಿವಿಭವದಿಂರಂಜಿಸಿದಳು॥೪೦॥ ಸುಳಿಗುರುಳನಗಮೊಗದಸುಲಿಪಲ್ಲಚಂದುಟಿಯ। ಪೊಳೆವಕರ್ಣಾಭರಣದೆಸೆವತಿಲಕದನೊಸಲ।ನೆಲೆನೊಸಲೆಯನೀಳ್ದಬಾಸೆಯುಗುಳಿದಪೊಕ್ಕುಳಿನಸೆಳೆನಡುವನುಣ್ಗೊಡೆಗಳ॥ಲಲಿತಜಂಘಾಕಾಂಡದಮರೂಪರಡುಗಳಕೆಂದಳದಸೊಬಗಿನನಾರಿಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯಧಾರಿ। ಲಲನೆಯರತಲರನ್ನೆವಿವಿಧಗುಣಸಂಪನ್ನೆಗಿರಿಜಾತೆಕಂಗೆಸದಳು॥೪೧॥ ಪರಿಕಿಸೆಕುಜಾತಗಳೊಳುದಿಸಿದೆವನಂತರಂ।ಹರವೈರಿಗಸ್ತ್ರಂಗಳಾದೆವನಿತಲ್ಲದೆಯುಂ।ನಿರುತಮತಿರಾಗತೆಯುಕೈಕೊಂಡೆವಕಟಪೆಣ್ಗೊಲಗೂಡಂಬಟ್ಟೆವೆಂದು॥ಪರಿಭವಬಿಡಿಸುನೀನೆಂದಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ।ನಿರದೆಸಾರ್ದಸುಗೆಯೊಳೆದಳಿಗಳೊಪೇಳೆನಲು। ಸರಸಿರುಹಮುಖಿಯಪದತಳಪಲ್ಲವಂಗಳೊಪ್ಪಿದವದೇಂಬಂಣಿಸುವೆನು॥೪೨॥ಅಕ್ಷಿಗಳ್ಪದಿನೈದವರೊಳ್ಪೈದುಮುಗಿಯೆ

ಮಿ। ಕ್ಕಕ್ಷಿಗಳ್ಗೀಶನಗಜೆಯದೇಹಕಾಂತಿಯನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ತನುನುಂ
ಪಿನೋಳ್ಪಲದಹಗುಳಿಪದಕಮಲಂಗಳೊಳ್ಪಿಂದಪ್ಪ॥ ದಕ್ಷಯಾಗದ
ಲಿವೀರಂಭಗಂಪ್ರಾಪ್ತಂ। ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಕಿಕ್ಕರವಿಗಳ್ಭಯದೆಬಂದೆಂಮ್ಮ। ರಕ್ಷಿ
ಸೆನುತಡಿಗೆರಗಿದಪ್ರೊಯೆನಲ್ಗಿರಿಸುತೆಯಪದನಖದಚೆಲ್ವೆಸೆದುದು॥
ತಳಿರಲಪೂರ್ವದಿದಮರತರುಶೋಭೆಯಂಪುತ್ತಿ। ದಳಿಗಳೆನೆನೀಲಸರ
ಮಳಿಯೆಸೆದಮಾಗಲಮರುಶಿಪೆನಲ್ಬಾರುನೂಪುರಝಣತ್ಕಾರವೊಪ್ಪಿ
ದುದೊಂದುಮದದಾನೆಯ॥ ತಲೆಯೊಳಗಸುಂಡಿಲರಡೊಗೆದಂತೆಗಿರಿ
ಜಾತೆ। ಯುಲಘುಜಘನಂಬಟ್ಟದೊಡೆಗಳುಂಮೆರದವದ। ಬಳಸಿದರ
ಳೆಲೆಮಾಲೆಯಂತೆಕಾಂಚೀಧಾಮಕಂಗೆಸೆದುದೇನೆಂಬೆನು॥೪೪॥ ಹೆ
ರನಮೋಹನದನಿಧಿಯಂಪುತ್ತುವೆರಸಿಫಣಿ। ಪರಿಕಿಸೆಸದಾಕಾದು
ಕೊಂಡಿರುತ್ತಿರ್ಪ್ಪುಡಂ। ನಿರುತಮಬಲಾಶ್ರಯದೊಳಿರ್ದಕಾರಣದಿನೆ
ಚ್ಚರಿಕೆಯೇಕಾರ್ಗ್ಯಮೆಂದು॥ ಘರಘರದಘಂಟೆಪಾರಿಗಳಸಿಂಬಿಟ್ಟರೆನೆ।
ವರರೋಮರಾಜಿಸುಳಿನಾಭಿಯೊತ್ತಿನೊಳೆಪರಿ। ಪರಿಯುರಸನಾಂಚಿ
ದಕಟಸೂತ್ರವೊಪ್ಪಿತಗಜಾತೆಯತನೂದರದೊಳು॥೪೫॥ ಹರಿಯಂ
ತೆಚಕ್ರಶೋಭನಕರಂಯೋಗಿಪ್ರ। ವರನಂತೆವಿಮಲಮುಕ್ತಾಸಾರವಿ
ಲಸಿತಂ। ಪರಶುಧರನಂತೆಭೂಭೃದ್ವೃತ್ತಪರಿಹರಂನೀಳ್ದನೀರೊಟ್ಟಿ
ಲಂತೆ॥ ಪರಮಲಾವಣ್ಯವಿಭ್ರಾಜಿತಂಮೃಗಕುಲೇ। ಶ್ವರನಂತೆಕುಂಭಿ
ಕುಂಭಸ್ಪರ್ದ್ಧದುರ್ದ್ಧನೋತ್ಕರಸಂಘದಂತೆಕರ್ಕಶವೃತ್ತಿಯಿಂದೆಸೆದ
ಮುನ್ನತಕುಚಂಗಳುಮೆಯ॥೪೬॥ ಆವಗಂತವೆವಿಕಾಸಂಗಯ್ಯದಿರ್ಪ್ಪ
ರಾ। ಜೀವಮುಕುಳಂಗಳುಂಟೇಚೋದ್ಯಮೆಂದೋರ್ವ್ವ। ಭಾವೆಗಿರಿಜೆ
ಯಕುಚದ್ವಯವನೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲ್ಕತ್ತೋರ್ವ್ವಳವಳಕೂಡೆ॥ ಆವಸೋ
ಜಗಮಬಲೆಮೆರವನಕ್ಷತ್ರಮಾ। ಲಾವಳಿಯಗಡಣಿಂಚಂದ್ರಮಂಪೊ
ರೆಯೊಳಿರೆ। ತಾವರೆಗರಳ್ಕೆಯೆಂತೆನುತಗಜೆಯಾಸ್ಯಹಾರಂಗಳಂತೋ
ರಿಸಿದಳು॥೪೭॥ ಸಸಿಯುಟ್ಟನೊಳಿರ್ದ್ದದಿವ್ಯಸುಧೆಯಂಚಿತ್ತ। ದೊ
ಸಗೆಯಿಂಕೊಂಡೊಯ್ದುಶಿಷ್ಯರಂಬಿಡದೆರ। ಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂಬಳ್ತಿಯಿಂ
ಬಂದುತದ್ಬಿಂಬದಮೃತದರಸದರಸಮುಚಿಗೆಸೊಗಸಿ॥ ಅಸುರಗುರುವ
ಕ್ಕರಿಂದಲ್ಲಿನೆಲೆಗೊಂಡುಸಂ। ತಸದಿಂದೆನಿಂದನೋಯೆನೆಸಖಿಯರೊ
ಲ್ದುಸೇ। ರಿಸಿದಮೂಕುತಿನಾಡೆಕಂಗೊಳಿಸಿತುಮೆಯುವದನಾಂಬುಜ
ವನಿಂಬುಗೊಂಡು॥೪೮॥ ರಾಜೀವಕುಮುದಂಗಳೆಂಬಮುತ್ಸರದೆರವಿ।
ರಾಜಮಂಡಲಯುಗಂರಂಜಿಸುವತುಹಿನಗಿರಿ। ರಾಜನಂದನೆಯವಿ
ಮಲಾಂಬಕದ್ವಯಮನಿದುತನ್ನದಿದುವೆನ್ನದೆಂಬ॥ ವ್ಯಾಜದಿಂದೊಂ

ದೊಂದರೊತ್ತಿನೊಳ್ಪೊಲೆನಿಂದು। ರಾಜಿಪಕಪೋಲೆನಲು ಚಾರುತ
ರನವರತ್ನ। ರಾಜನಿರ್ಮಿತವಾದಕರ್ಣತಾಟಂಕಯುಗ ಸೊಪ್ಪಿದವು ಗಿ
ರಿಜಾತೆಯ॥೪೯॥ ಕುವಲಯಪರಾಜಿತಂ ಕಂಜಾತದಂಜಿತಂ। ತವೆ ತಾ
ರಕಾಲಂಕೃತಂ ನಾಡೆ ಸಂತತಂ। ರವಿಯಂತೆ ಪುರದಂತೆ ವನದಂತೆ ಶಿ
ವನಂತೆ ದಿವದಂತೆ ದನುಜರಂತೆ॥ ವಿವಿಧಾನಿಮಿಷಭಂಗನರ್ತನಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಯುತಂ। ವಿವರಿಸಲ್ಕಂಜನೋದ್ಭಾಸಿತಂಬಕಸರಸಿ। ನವಗಾನವಿ
ಪ್ರಗಿರಿಕುಲವರುಣವಿಶೆಯಂತೆ ಗಿರಿಜೆಯಂಬಕವೆಸದವು॥೫೦॥ ಈ
ಕೆಮುಖಜಗದಸತಿಯರ್ಗೆ ಭೂಷಾರತ್ನ। ನಿನಾಸಿಗಿನ್ನೇಕೆ ಭೂಷಣ
ಮಖಿಳದೇವಿಯ। ರ್ಗೀಕೆ ಮುಸ್ತಗಗಮಣಿಯಿನಾಸಿಗಿನ್ನೇಕೆ ಸೀಮಂತ
ಮಣಿಭಾವಿಸುವ್ರೌಢೆ॥ ಈಕ ಪೆಂಗಳನೊಸಲತಿಲಕವೀಕೆಗೆ ತಿಲಕ। ವೀ
ಕೆ ರಂಜಿತಕುಸುಮಕೋಮಲಾಂಗದ ಚೆಲ್ವಿಯಿನಾಕೆಯಿನಾಕೆಗೆ ಪುಷ್ಪ
ಮಾಲೆಯೇಕೆಂದೋರ್ವಳಾತ್ಮಸಖಿಯಂ ಕೇಳ್ದಳು॥೫೧॥ ಸಿಂಗರಕೆ
ಸಿಂಗರಂಸಲ್ಲದೆ ಕುದಾದೊಡಂ। ಮಂಗಲಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದೆವೆನಲ್ಕೆಗೆ
ಸವರ್ಗ। ಮಂಗಲೆಗೆ ಮಂಗಲಮದೇಕೆನಲು ನಸುನಗುತ ಲೋಕೋಪ
ಚಾರಕಾಗಿ॥ ಸಿಂಗರಂಗೆಯ್ದವೀನಳನಳಿಪ ನವಕೋಮ। ಲಾಂಗಿಯ
ನೆನುತ್ತುಸುರುತಿರಲೆಸದಳಿಗಲಗ। ಪುಂಗವನ ತನುಜಾತೆ ಸಕಲನಿ
ಗಮಾತೀತೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ ಲೋಕಮಾತೆ॥೫೨॥ ಮುಡಿಗೆನೋಡದಕೇ
ಶಮುಭವಬಂಧನಪಾಶ। ಮುಡರೆನೊಲ್ಗಳಕೊಬ್ಬರ್ಭವನನಹರುಷ
ದಪೆರ್ಬ। ಕುಡಿನೋಟಗಳ ಕಾಂತಿ ಹರನಚಿತ್ತದ ಶಾಂತಿಗೊಪ್ಪುಶಂಕ
ರನ ತಾಪ॥ ಮುಡಿಗಪೂವಿನ ತುರುಬು ವ್ರಿಡಗಂಧಗಜದಿರುಬು। ನ
ಡೆಯ ಚೆಡಗಿನ ಸೊಂಪು ಚಂದ್ರಚೂಡನಲಂಪು। ನುಡಿವಮಾತಿನಮು
ದ್ದು ಶಿವನನೊಲಿಸುವಮುದ್ದು ತಾನೆನಲು ಶಿವೆ ಮೆರೆದಳು॥೫೩॥ ಥಳಥ
ಳಿಪ ನೀಲಾಳಕಾಳಿಗಳ ಪಾಳಿಗಳ। ತೊಳತೊಳಗುವಾಭರಣದೋರ
ಣದ ಪೂರಣದ। ನಳನಳಿಪ ಕಾಂತಿಗಳ ಸೊಂಪುಗಳ ಪೆಂಪುಗಳ ಕಸ್ತೂರಿ
ಕಾತಿಲಕದ॥ ಕಳಕಳಿಪ ನಗೆಗಣ್ಣಧಾಳಿಗಳ ಮೇಳಗಳ। ಹೊಳಹೊಳವ
ಬೈತಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳ ಜೊತ್ತುಗಳ। ಘಲಘಲನೆ ಮೊರೆವಂದುಗಾವಳಿ
ಯುಗಾವಳಿಯ ಗಿರಿಜಾತೆ ರಂಜಿಸಿದಳು॥೫೪॥ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಾನನೆ ಚದುಕು
ಲಿಶರದನ ದಲಸಚ್ಚಂದ್ರಾರ್ಧಭಾಳಲಲಾಮದವಿರಾಜಿಸುತ। ಚಂದ್ರಿ
ಕೆಸಮಾನಕಬರೀಭರದಸೊಸಕದನುಣ್ಗೊಡೆಯ ಪೊಸತು[illegible]ಯು॥
ಚಂದ್ರಕಾವಿಯ ದುಕೂಲದ ಬೈತಲೆಗೆ ಪೊಂದದ। ಚಂದ್ರರಜದೊಬ್ಬ
ಳಿಯ ಶೃಂಗಾರಸಾರದಿಂ। ಚಂದ್ರಶೇಖರನಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಸಮಿತಗೀ

ರ್ಣ್ವಣಿರಂಜಿಸುತಿರ್ದಳು ॥೩೫॥ ರಾಜಹಂಸೀಯಾನೆಸುಕಲಾನಿಧಾ ನೆಮೃಗ।ರಾಜಸಂನಿಭಮಧ್ಯೆಸರ್ವನಿಗಮಾಭೇದ್ಯೆ। ರಾಜಸಮುಶು ಭವದನೆಕುಂದಕುಟ್ಮಲರದನೆಸಕಲಸೌಂದರ್ಯಸದನೆ॥ರಾಜನ್ಮಹಾ ಭರಣೆದಿವಿಜವಂದಿತಚರಣೆ। ರಾಜರಿಪುಘನವೇಣಿದಳಿತಪಂಕಜಪಾ ಣಿ। ರಾಜಶೇಖರನರಸಿವಿಮಲಸದ್ಗುಣಸರಸಿಸಿಂಗರದೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದ ಳು॥೩೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಬರ ದವರೆಲ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಘವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪರಿಸಿದವ ರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗ ಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನ ಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೩೭॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ೯ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೦ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನೊಲಿದುಸಿಂಗರಿಗನಾಗಿವಿಭವದೆಸಂಗಿ। ಗಿರಿ ರಾಜನರಮನೆಗೆಬಂದುಕರುಣದೊಳೆಂದು। ಗಿರಿಜಾತೆಯಂಮ ದುವೆಯಾಗಿಶಿವೆಸಹನಾಗಿಶಿವಲೋಕಮಂಪೊಕ್ಕನು॥

ಪದ॥ ಹಸ್ತಿಚರ್ಮಾಂಬರಸಮಸ್ತದೇವವ್ರಾತ।ಮಸ್ತಕಕಿರೀಟಸುಗ ಭಸ್ತಿಪರಿಪೂರ್ಣವಿ। ನ್ಯಸ್ತಪದಪದ್ಮವೇದಸ್ತವಾಭೇದ್ಯನಿರ್ವಿಸ್ತರ ಣಕಾಯಗಿರಿಜಾ॥ಸುಸ್ತನವಿಲೇಪನವಕಸ್ತೂರಿಪಂಕಾಂಕ। ಹಸ್ತಪ ಲ್ಲವಯುಗಪ್ರಶಸ್ತನಾನಾಮುನಿಮ। ನಸ್ತಿಮಿರಭಾಸ್ಕರನಮಸ್ತೆವಿರೂ ಪಾಕ್ಷಸುಸ್ಥಿರದಿಸಲಹೆಮ್ಮನು॥೧॥ ಅಸಮಯದೊಳುಬೃಹಸ್ಪತಿಶಂ ಭುವೆಡೆಗೆಸು।ವಿಲಾಸಮಂಬಂದುಬಂದುದುಮಂಪೂರ್ತಂಕೃತ್ತಿ। ವಾ ಸಬಿಜಯಂಸ್ವಿವುದೆನೆಕೇಳುತಾಗಹರಿಯುಜರಕ್ಷೈಲಾಗಿನಿಂದಂ॥ ಬಾ ಸಿಗವನೊಸಲದೇವಂಕೋಮಲಾಂಘ್ರಿವಿ।ನ್ಯಾಸದಂನದೆತಂದುಮಣಿ ಕಾಂತಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆ।ಸೂಸುತಿಸಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಂಪತ್ರಿಸಕಲವೈಭವದಿಂದೆ ಬರುತಿರ್ದನು॥೨॥ ಹರಿಮುಖೇಂದ್ರಾದಿನಾನಾಲೋಕಪಾಲಕರು। ಹ ರನೆಡಬಲಂಗಳೊಳುಕಾಣ್ಕೆಯೊಳ್ಳೈತರಲು।ಪರಿಪರಿಯವಿನಿಯೊ ಗದಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರಸುತ್ತಲುಂಬಳಸಿಬರಲು ॥ ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಭ ಯಚಮರಮಂಢಾಳಿ। ಸುಪ್ಪರಮುಕಲ್ಪುರದಬೊಂಬುಳದೀವಿಗೆವೆಳ ಗು।ಪರಿಶೋಭಿಸಲ್ಕಾಗಮುತ್ತುಗಳಸತ್ತಿಗೆಯವೊತ್ತವೆಸೆಯಲ್ಬಂದ ಸ॥೩॥ಥರಥರದೆ ಘಂಗಳೊವೇದಾವಳಿಯಗಾವಳಿಯ।ಬಿರಿದುಕೊಂ

ಡಾಡುತಿಹಪಾಟಕರನೋಟಕರ| ಮೊರೆವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳೋಳಿಗಳಪಾಳಿಗಳೆಸುರವಧೂನೃತ್ಯಂಗಳ|| ಇರದೆತ್ತುವಾರತಿಯುಕಂನೆಯುರಚನ್ನೆಯುರ|ಶಿರಕೆತಳಿವಕ್ಷತೆಯುಮುತ್ತುಗಳಜೊತ್ತುಗಳ| ಪರಮಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆವರಮಂಟಪದಮುಂದೆಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಂದಿಳಿದನು||೪|| ಸುರಲೋಕದಂತೆರಂಭಾರಂಜಿತಂರತೀ| ಶ್ವರನಕೈಪೊಡೆಯಂತೆ ಪ್ರಾಸರಕಾಕ್ಕಶ್ರಿಯಂ | ಗುರುಮೇರುಗಿರಿಯಂತನಂತಮಣಿನೇಷ್ಟನವಿಲಾಸಂಸರೋಜದಂತೆ|| ವರಚಿತ್ರಪತ್ರರಾರಾಜಿತಂಸಂತತಂ| ಹರಿಯಂತೆಲಕ್ಷ್ಮೀಕರಗ್ರಾಹಿಯೆಂದೆನಿಸಿ | ಪರಿಶೋಭಿಸಿತ್ತುತದ್ದಿವ್ಯವಾಹಮಂಟಪಂಲೋಕನಾಯಕನಿದಿರೊಳು||೫|| ಪರಮರುಚಿಪೀತಾಂಬರಂವರಶ್ರೀಧರಂ | ಸರಸಗಾರುತ್ಮಧ್ವಜಾಲಂಕೃತಂಚಕ್ರ| ಪರಿರಂಜಿತಂವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿರ್ಮಾಣಕಂಗೋವರ್ಧನಂಸಂತತಂ | ಪರಿಕಿಸಲನಂತಮಣಿಕಿರಣವಿಭ್ರಾಜಿತಂ| ನಿರುತಮತನುಪ್ರಭಾಪ್ರೋದ್ಭಾಸಿತಂಸಾಡೆ| ಹರಿಯಂತೆವೈವಾಹಮಂಟಪಂರಂಜಿಸಿದುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು||೬|| ವಿಲಸದ್ವಿಭೂತಿಶೋಭಾರಂಜಿತಂಮಹೋ| ಜ್ಜ್ವಲಪದ್ಮರಾಗವಿಭ್ರಾಜಿತಂಗಾಂಗೇಯ| ಜಲದ್ರುತಂನವಚಂದ್ರಕಾಂತಕಾಂತಂರಾಜಹಂಸಲೋಚನರಾಜಿತಂ|| ಸುಲಲಿತವಿಚಿತ್ರಮೃಗಸಂಶೋಭಿತಂಸುನಿ| ಷ್ಟಿಲನೀಲಲೋಹಿತಂನುತಸರ್ವಮಂಗಳಾ| ಕಲಿತಮುಂತಾನೆನಿಸಿಮಂಟಪಂಶಿವನಂತೆಶಿವನಿದಿರೊಳೆಸದಿರ್ದುದು||೭|| ಬಿಗಿದನವಮುಕರತೋರಣದಿಂದಗುಣದಿಂದ| ನೆಗೆದನಾನಾಧ್ವಜಾವಳಿಯಿಂದಪಳಿಯಿಂದ | ಝುಗಝುಗಿಪಮಣಿದೀಪಚಯದಿಂದನಯದಿಂದಲೆಸವಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದಂ || ಅಗರುಧೂಪದಹೊಗೆಯಕಂಪಿಂದಪೆಂಪಿಂದ | ಮೃಗನಾಭಿಕರ್ಪೂರದಸೊಂಪಿಂದತಂಪಿಂದ | ನಿಗುರೊಪ್ಪಮಾಲೆಗಳಲಂಪಿಂದಿಂಪಿಂದೆಮಂಟಪಂಚೆಲ್ವಾದುದು||೮|| ನಟ್ಟನಡುವಗಲಮಾರ್ತಾಂಡನೇರಿದರಥದ | ತಿಟ್ಟಪ್ರೋಭೂಮಂಡಲದ ನಡುವೆ ಪೊಳೆವಪೊಂ| ಬೆಟ್ಟಮೇತತ್ಪ್ರಭಾಪಂಕೇರುಹಗಮುಖ್ಯಕರ್ಣಿಕೆಯೊಪೇಳೆಂದೆನೆ|| ಇಟ್ಟಣಿಸಿಬಿಗಿದಮಾಣಿಕ್ಯಲಹರಿಯಮುತ್ತಿ| ನೊಟ್ಟಜೆಯಕೀಲಣಿಯುಗಡಿಯಿಂದಿರದೆಕರು| ವಿಟ್ಟವೈವಾಹವೇದಿಕೆಯನೇರಿದನಭವನಧಿಕತರವಿಭವದಿಂದಂ||೯|| ಇಂತುರಾಜಿಸುವವೈವಾಹವೇದಿಕೆಯೊಳಗ| ನಂತಶಿವಗಣಕುಲಂಪಿಂತೆರಾಜಿಸುತಿರಲು| ಕಂತುಪಿತಕಮಲಜೇಂದ್ರಾದಿದಿವಿಜವ್ರಾತಮೊಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಲು|| ಮುಂತೆರಂಭಾದಿನಾನಾದೇವಕಾಂತೆಯರು| ಸಂತಸದೆನರ್ತಿಸುತ್ತಿರೆನಂದಿಮಾ

ಕಾಳ| ರುಂತವೆಭರಾಭರಿಗಳೆಂವಾಡುತಿರುತಿರ್ದರಿತ್ತ್ರಲತಿಸಂಭ್ರಮ ದೊಳು ||೧೦|| ಇಂದೀವರಾಯತಾಂಬಕಿಯನೊಲವಿಂದೆಬ್ಬೆಂ | ನಂದ ಣದೊಳಿಟ್ಟು ಸಡಪಂಗಿಂಡಿಕಾಳೆಂಜಿ| ಯಂದವಡದಿರ್ದಚೆಮರಾದಿ ಯೂಳಿಗವಾಂತುಚೌಷಷ್ಟಿಯೋಗಿಣಯರು || ಕುಂದರದನದಕು ಮುದಲೋಚನದಲಕ್ಷಿತಾರ| ವಿಂದವದನದವಿಪುಳಕುಚಭರದಕಳದಿ ಯರು| ಕಂದರ್ಪನಾನೆಯೆಂತ್ಯೈದದರುಗಿರಿತನುಜೆಯಂದಣದಮುಂ ದೆಸೆಯೊಳು|| ೧೧ || ನಾಗಸನ್ನಿಭವೇಣಿನಳಿನದಳನಯನೆಮದ| ನಾಗ ಮೋಹನಯಾನೆನಾನಾಕಲಾಲೋಲೆ | ನಾಗರಿಪುಮಧ್ಯನರನಾಗ ಸುರಲೋಕದಬಲಾಜನದಮುಸ್ತಕಮಣಿ|| ನಾಗಾರಿಗಮನಾತ್ಮಜನ ಪಟ್ಟದಾನೆಪು| ನಾಗಸೌಗಂಧಿಕಡುಬಿಳಿದಾಗಿರಂಜಿಸುವ | ನಾಗವ ಲ್ಲೀದಳವಮಡಿದೀವುತ್ತೈದದಳು ನಾಗಭೂಷಣನರಸಿಗೆ ||೧೨|| ತೋ ಳಮೊದಲಂಕರವನೆತ್ತಿ ಸಿತಚಾಮರವ| ಧಾಳಿಸುವನೆವದೆತೋರು ತ್ತಲೋರ್ವರನೋರ್ವ | ರಾಲೋಕಿಸುವನೆವದೆಲೋಚನಮರೀಚಿ ಗಳಪಸರಿಸುತೆಬಳ್ಳುಲಗಳಂ || ಮೇಲುದಂಪೊದೆವನೆವದಿಂದೆಸು ದೋರಿಸುತೆ| ಮೇಳದಿಂಗಿರಿಜೆಯೆಡಬಲಗಳೊಳುಕಂಗೊಳಿಸಿ| ಲೀ ಲೆಯಿಂನಡವಚಾಮರಗಾಹಿಣಿಯರೆಸೆದರೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸುವೆನು || ತಾವರೆಯಕನ್ನಡಿಯಸಸಿಯಪಡಿಗಟ್ಟುವದಿ | ದಾವಬಲ್ಲವಿಕಸ ರೋಳ್ವುಟ್ಟಕಠಿಣತೆಯ| ನಾವರಿಸಿಕುಂದನಾಂತವನೆಮ್ಮಮೊಗಕಂ ದವಂಪಿಡಿದುಸರಿನೋಡುವ|| ಭಾವದಿಂಗೌರಿಯಿಕ್ಕೆಲಗಳೊಳುಬೀ ಸುನಬ| ಲಾವಳಿಯಕರಪಲ್ಲವಂಗಳೊಳಗೊಪ್ಪುತಿಹ| ಪಾವನವ್ಯಜ ನಂವಿರಾಜಿಸಿದವೆನಲವರನಗಮೊಗದಗಾಡಿಯಂತೊ|| ೧೪|| ಈತನನು ದಿನಪುಷ್ಪಿತಾಸಂಗಿಕುವಲಯವಿ| ಘಾತಕಂದ್ವಿಜವರ್ಣ್ಯತನದರಿ ನೀಗವ| ದ್ಯೋತಕಿರಣಂಗಳೆಂಮರಸಿಯಂಸೋಂಕಬೇಡಂದುರೆನಿ ವಾರಿಪಂತೆ || ಮಾತಂಗವಾನಲೋಭಿಗಳಿರದೆಮಧುವನತಿ | ಪ್ರೀತಿ ಯಿಂದುಂಬಚಂಡಾಳಿಗಳಶಿಪೆಯಮುಖ |ಜಾತಪರಿಮಳಕೆಂಗಬೇ ಡೆಂದುಪೊಡವಂತೆಛತ್ರಚಾಮರವೆಸೆದವು||೧೫|| ಭೇರಿಮೃದಂಗದುಂ ದುಭಿಶಂಖಕಹಳಾಮಹಾರವಂಗಳಶೋಭನಸ್ವನದವಂದಿಗಂ| ಭೀರ ಘೋಷದಸಖೀನಿಕರದುಗ್ಗಡಣೆಗಳವರಸಿಂಜಿತಧ್ವಾನದ|| ಭೂರಿಸಂ ಭ್ರಮದೊಳೈತರುತಿರ್ದಳೀಶ್ವರನ | ನಾರಿಘನದುರಿತಸಂಹಾರಿಸ ತ್ಕೀರ್ತಿವಿ | ಸ್ತಾರಿಭಕ್ತವ್ರಜಾಧಾರಿಗಿರಿರಾಜನಕುಮಾರಿಪೊನ್ನಂದ ಣದೊಳು ||೧೬|| ತಳಿರಡಿಯಮೆಲ್ಲಡಿಯತಾವರೆಯೊಲಡಿಯಥಳ| ಥ

ಳಿವೆಚೆಂಸಡಿಗಳೆಸೆಯುಡಿಯುಲಲಿತಾಂಗಿಯರು। ಪೊಳೆವನುಣ್ಪೊಡೆಯು ಪೊಸಪೊಂಬಾಳೆದೊಡೆಯಾನೆಗೈದೊಡೆಯುಬಾಲಕಿಯರು॥ ಕಳಹಂಸಗಳನಡೆಯುಕಳಭಂಗಳೋಳ್ನಡೆಯು । ಸಲೆಸೊಂಪುನಡೆಯುಸೋಳ್ನಡೆಯುಸೊಬಗಿಯುರಿರದೆ। ತಳದರತಿಸಂಭ್ರಮದೆಪಾವರ್ತಿಯುದಂಡಿಗೆಯುಮುಂದೆಸೆದೊಳೇಸೆಂಬೆನು॥೧೭॥ ಸಲೆತೋರಪೊರವಾರಬಿಣ್ಪುಪೊರವಾರನುಣ್ಕೆಳಲಿಂಟಿಪೊರವಾರಗಳಲಲನೆಯರುಚೇಳ್ವ। ತೆಳುವಸುರಸುಳಿವಾಳೆವಸುರ ಕೈದಳೆವಸುರಕೋಮಲೆಯರತಿಹರುಷದಿಂ॥ ಸೆಳೆನಡುವಿನಸಿಯುಡುವಿನಕವುಳನಾಳದೊಂ। ದೆಳೆಯುನಡುವಿನಸಿಂಗನಡುವಿನೊಪ್ಪಿಡಿನಡವ। ಗಳಸಂಣನಡುವಿನಿಣ್ಣೆಂನೆಂಬನಡುವಿನಬಲೆಯರೈದೆಬರುತಿರ್ದರು॥೧೮॥ ಪೊಂಗಳಸವೋಲೆಯು ಪೊಣ್ಕುವಪೋಲೆಯುಕಿಕ್ಕಿರಿದ। ತೆಂಗಾಯ್ವೋಲೆಯು ಸ್ಪೋಟ್ಟಿಪ್ಪ ಪೊಸಪೊಂಬಗರಿವೋಲೆಯು। ಸಿಂಗರದವೋಲೆಯು ಬೆಳೆಗಾಯ್ವೋಲೆಯು ಬಟ್ಟಡಕೆವೋಲೆಯುಕಡು ಮೊಗ್ಗೆವೋಲೆಯು ॥ ಪೊಂಗುತಿಹವೋಲೆಯು ನುಣ್ವೋಲೆಯು ನೋಳ್ಪವರಂಬೆ । ರಂಗುವಡಿಸುವವೋಲೆಯು ಮೇಲುರದಸೆರಗಂತೊ । ಲಂಡನೂಂಕುವವೋಲೆಯು ಬಲ್ವೋಲೆಯು ಬಿಣ್ವೋಲೆಯು ಭಾವೆಯುರುಬರುತಿರ್ದರು॥೧೯॥ ಒಟ್ಟೈರೆಯುಗಂಣತಾವರೆಗಂಣನಗೆಗಂಣ। ಬೆಟ್ಟಿತಳೆಗಣ್ಣತುರುಗೆವೆಗಂಣಕಿವಿಗಳೆ। ಳ್ಟೈಸೆವಕಂಣಬೆಳ್ಗತಿಗಂಣಸಿಟ್ಟಿಸಳ್ಗಂಣಮಿಸಾಗ್ಗಂಣನಿಜದ॥ ಅಟ್ಟೆಕಾಡಿಗೆಗಂಣಮುಗಮಿಂಚುಗಂಣಕಡು। ಸ್ಫೋಟ್ಟಲಗ್ಗಂಣಬಲ್ಬಗಸೆಗಂಣಬಲೆಯು। ರ್ನಿಟ್ಟಳದನೀರೆಯುನಿರ್ಬಿಡಕುಚಭಾರೆಯುಗ್ಬರುತಿರ್ದರುಪ್ಪವದೊಳು॥೨೦॥ ತಳಿರದುಟತೊಂಡೆವಣ್ಣುಟಿಯುಬಂಧುಗೆದುಟಿಯು। ಪೊಳೆವಸಸಿಗರೆದುಟಿಯುಅಲವಣ್ಣುಟಿಯುಥಳ। ಥಳಿಪಚೆಂದುಟಿಯುಪೊಸಪವಳದುಟಿಯುಳೆರನ್ನದುಟಿರಂಗುದುಟಿಗಳೆವರು॥ ಸುಲಿಪಲ್ಲಕೆಂಬಲ್ಲವೊಣ್ಣೆಯುಮುಗುಳ್ಪಲ್ಲ। ಯುಳೆರನ್ನವಲ್ಲಕುಂಶದಪಂತಿವಲ್ಲಕಂ। ಗೂಳಿಪವೋಲೆವಲ್ಲಗಳೆನಾರಿಯರುಶೃಂಗಾರಹಾರಿಯರುಬರುತಿರ್ದರು॥೨೧॥ ಕಡುಚೆಲ್ವಮೊಗದಸಪೆಮೊಗದನಗೆಮೊಗಗಸೊಂ। ಪಿಡಿದತಾವರೆಮೊಗದನೆರೆಮುದ್ದುಮೊಗದಕಂ । ನಡಿಪೊಗದನುಣ್ಪುಗದಸಲೆಬಟ್ಟಮೊಗದೆಸವಸಂಪೂರ್ಣಸೌಂದರಿಯರು॥ ಮುಡಕಿಳಿದಕುರುಳನಿರಿಗುರುಳಸುಕ್ಕುಂಗುರುಳನಿಡಿಗುರುಳಪೊಸನೀಲಗುರುಳಪೆರೆನೊಸಲೊಲೆಡ। ವಿಡದಲೆವಕುರುಳನುಣ್ಗುರುಳಕೋಮಲೆಯರೆಡೆವಿಡದೊದಗಿಬರುತಿರ್ದರು॥ ಎಳೆಯುಬಿಟರಿನಬಣ್ಣಸುಳಿವಾಳೆಲೆಯುಬಣ್ಣ। ಮೊಳೆಗರಿಕವಂಣಪೊಂ

ಬಿಣ್ಣನೆಯ್ದುಯಬಲೆಯರ್। ಸುಳಿಯೆ ಸಂಪಗೆಗಂಪು ತಾವರೆಯ ಕಂಪುಕ
ಸ್ತೂರಿಗಂಪುಸಿರಿಖಂಡದ॥ ತಿಳಿಗಂಪು ಪೊಂಬಾಳೆಕಂಪುಕರ್ಪುರಗಂಪು। ಗ
ಳೆನೆಯ್ಯೆಯೊಳುಣ್ಮುವಜವೆಮರ್ಗಳೋಳ್ಮೈಗಳೊಳು। ಸಲೆಸಾಜವಾದ
ಸಾಮುದಗಮನೆಯರು ಧೈರ್ಯಶಮನೆಯರು ಬರುತಿರ್ದರು॥೨೩॥ ನು
ಡಿವಕನ್ನಡಿನೋಡು ಉತ್ಪಲಂಪೂಗಳಂ। ಮುಡಿವಕಾಳಾಹಿಚಲಿಸ
ದೆನಿಂದಮುರಿದುಂಬಿ। ನಡೆವಪೊಂಬಾಳೆಯುರಲದರವೊಗ್ಗೆತಳೆರದೋ
ಳ್ದೆರೆಪರಿಯದಳೆಯಪಾವು॥ ಕುಡಿವರಿಯದಿರ್ಪಲತೆಕಾಯದಸು
ಮಂಸಿಂಹ, ಕಡಗದಾನೆಯಕುಂಭಮಂಬಿವವಯವಮಾಗೆ। ಬಿಡದೆ
ಮೂಲೋಕಮೋಹನಿಯರಾಗಿರಿತನುಜೆ ಯೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿ
ದರ್॥೨೪॥ ನಡೆಗಳಿಂದರಸಂಚೆವಿಂಡುನಡೆವಂತೆಸವಿ। ನುಡಿಯೊಳೆಗಿಗಿ
ಳಿಯುಬಳೆಗಂತಳರ್ವಂತೆಸೋ। ರ್ಮುಡಿಗಳಿಂಸೋಗೆಗಳಸಾಲ್ಪೊರಳ್ವಂ
ತೆನಿರಿಗುಳ್ಗಳಿಂಮರಿದುಂಬಿಯ॥ ಗಡಣಮುಡ್ಡಂತೆನೆಲೆಮೊಲೆಗಳಿಂ
ದೆಣೆವಕ್ಕಿ। ನಡೆದುಗುಳ್ವಂತೆತನುವಿಂದತನುಶರಕೋಟ। ಯೆಡೆವಿಡೆ
ದೆಭರದೊಳೊದಗುವತೆರದೊಳೊದಗಿಬರುತಿರ್ದರಖಿಳಸ್ತ್ರೀಯರು॥
ಚರಣನೂಪುರರವಂಕಾಂಚೀರವಂಚಲ್ವ। ಕರದಕಂಕಣರವಂಗಳೊ
ಳ್ಬಸೂಯ್ಗಂಪ। ಉರಮುಡಿಯಕಂಪುಮೃಗಂಪೊಂದನೊಂದೊದಗಿ
ಕಂಘಾಳಿಯಂಕೊವಿರ್ಸೆ। ತಂಳಾಕ್ಷಿಗಳಬೆಳ್ಪುಸುಲಿಪಲ್ಲಬೆಳ್ಪೆಸೆವ।
ಕರವಸೆಳುಗುರುವೆಳ್ಪುದೆಸೆಗಳೋಳ್ಪಸರಿಸಲ್ಬರುತಿರ್ದರತಿಸೊ
ಗಸುಗಾತಿರ್ಯಮರ್ದನಶರಮೂರ್ತಿಯುತ್ಸವಕದಿಂದ॥೨೫॥ ಪಿಕ
ತುಂಡಹತಶಿತಭಯನಿರಾಧಾರಸತ್ಪ್ರಕಟಮಾರುತಕಂಪವದ್ರುಹ
ತ್ರಿಶರಭಕಂ। ಟಕಗರುಡಭೀತ್ರಿಗಜಕರಪಾತದುಷ್ಟಜಲಚರಸಂಗಫಣಿ
ಪೀಡೆಯ॥ ನಿಕರದಟ್ಟ್ವಿಗಪಲ್ಲವಕಮುತಸೂರಶಂಧಿ ಸುಕರರಂಭಾ
ದ್ರಿಹರಿರಾಹುಪಂಕೇಜಾತ। ಮುಕುಳಶಂಖೇಂದುಗಳ್ಕಾಂತೆಯರ
ಕಾಯದೊಳಡಂಗಿದವೆನಲ್ಕರದರು॥೨೬॥ ಕಲಿಕಳಭಯಾನೆಯ
ಕಾರ್ಶಿಲ್ಯಗಾನೆಯರ್। ಕರಮಬ್ಜನೇತ್ರೆಯಕಾಂತಿಯುತಗಾತ್ರೆ
ಯರ್। ಕಲಿಸ್ವೈರಿಮಧ್ಯೆಯರ್ಕ್ರಮಕಾಸಾಧ್ಯೆಯರ್ಕರಿಣಕುಚಮಂ
ಡಲೆಯರು॥ ಕರುಣಸುವಿಲಾಸೆಯರ್ಕಳಕಳಿಪಹಾಸೆಯರ್। ಕರಜಪ್ರ
ಕಾಶೆಯರ್ಕಳಕೀರಭಾಷಿಯರ್। ಕರಚರಣಭೂಷೆಯರ್ಕಮುಪರಿ
ತೋಷೆಯರ್ಕಳಕಳದೊಳೈತಂದರು॥೨೭॥ ನೀಲಾಳಕಪ್ರಭೆಯೊ
ಳಾಗಸಂಕತ್ತಲಿಸೆ। ಲೋಲಾಕ್ಷಿಗಳಬೆಳ್ಪುಬೆಳಗನಾಗಿಸೆಬರ್ಪ। ಗಾ
ಳಿಯಂಸುನಿತಂಬಕುಚಗಿರಿಗಳಡ್ಡೈಸಿಸೆಕೆಯನುಬ್ಬಿಸೆಸುಯಿಗಳ॥

ಗಾಳಿತೆಂಪೀಯೆಳಕಟತಟಕಾಂಚಿಪದನೂಪು | ರಾಳಿಸ್ವನಂದಿಗ್ಗಜಂಗ
ಳ್ಗೆ ಬಧಿರತೆಯು| ನೋಳ್ಪೈಸೆಬರುತಿರ್ದುದಾಭವಾನಿಯುಸಖೀನಿವಹ
ವುದನೇನೇಳ್ವೆನು||೧೯||ಇಂತು ನಾನಾವಿಲಾಸದವಿಡಾಯಿಗಳಿಂದೆ|
ಕಂತುಹರನರಸಿವೈವಾಹನಮಂಟಪದೆಡೆಗೆ | ಸಂತಸದೊಳೈತಂದು
ದಂಡಿಗೆಯನಿಳಿದುಕೆಳದಿಯರಕೈಲಾಗಿನಿಂದಂ ||ಮುಂತೆಸವನವರ
ತ್ನಖಚಿತವೇದಿಕೆಯನೊಲ್ದು | ಪಿಂತಡೆಯದೇರಿದಳುಸಕಲಜನನಿ
ಕರವೋ | ರಂತೆಸತಿಷದೆಜಯಜಯೆಂದುಕೈಮುಗಿವುತಿರ್ದುದು
ಜಲಧಿಘೋಷದಂತೆ ||೨೦|| ಸಿರಿಸರಸ್ವತಿಶಚಿಯುಹಲ್ಲೆಲೋಪಾಮು
ದ್ರೆ | ಪರಮಗಾಯತ್ರಿಸಾವಿತ್ರಿಮುಂತಾಗಿರ್ದ | ಸುರನರಭುಜಂ
ಗಮಸ್ತ್ರೀಯರೊಲವಿಂದೆಶೋಭಾನವಂಪಾಡುತಿರಲು || ವರಮು
ಹೂರ್ತದಸಮಯನಾಯ್ತೆಂದು ಬಂದುಸುರ | ಗುರುವಾಗಬಿನ್ನವಿ
ಸೆಕೇಳ್ದನಸುನಗುತೆಶಂ | ಕರಗಿರಿಜೆಯುಮಹಾಸಂತಸದೆಮೆಟ್ಟ
ಕ್ಕೆಗಿರಿದೆ ಬಿಜಯಂಗೈದರು ||೨೧|| ಸುರರಗುರುನಾಸಮಯದೊ
ಳುಭಕ್ತಿಯಿಂಶಿವನ | ವರಮಂಗಳಾಷ್ಟಕವನೋದುತಾಯತವೆಯೆ
ನ | ಲಿರದೆಮುನಿವರರುಸರ್ವಾಯುತಾಯತವೆನಲ್ತೆರೆಸೀರೆಯಂತೆ
ಗೆಯೆಲು || ಕರದಜೀರಿಗೆಬೆಲ್ಲದಿಂದಲೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಂ | ಹರಗಿರಿಜೆ
ಯರ್ಕ್ಕೀಗದಿಂದಿಡುತಿರಲ್ಕೊಡಿ | ಹರಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗಳುಜಯಜ
ಯಧ್ವಾನದಿಂನುತಿಸಿದರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ||೨೨|| ಆಸಮಯದೊಳು
ಸಕಲವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷದಿಂ| ಘಾಸಿಯಾದವುದಿಗ್ಗಜಂಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆ
ಯ | ಸೂಸಿದರುಶಿವಶಿವೆಯರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರುತ್ತಮಾಂಗದಮೇಲೆಲೇ
ಲೆಯಿಂಗಂ || ಈಸದಾಶಿವನೆಡೆಗಿರಿರಾಜನೈದಿಸುವಿ| ಲಾಸದಿಂಮ
ಗಳವುಂದಿಟ್ಟುಧಾರೆಯನೆರೆಯು | ಲಾಸವಿಮಾಪದಮನೆಯೊಳೀಶ್ವ
ರಂಶಿವೆಗೂಡಿಹಸೆಯೊಳಗಮಂಡಿಸಿದನು||೨೩|| ಇಂತುಶಿವಶಿವೆಯ
ರ್ಗೆಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರ| ಸಂತತಿಗಳಿರದೆಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿಪೋದಸ
ಮ| ನಂತರದೊಳೀಶ್ವರಂನಾನಾಗಣಂಗಳಂಪಂತಿಯೋಳ್ಕೂಡಿಕೊಂ
ಡು|| ಸಂತಸದೊಳಗಜೆಯೊಡಗೂಡಿಬೂಮವನುಂಡ| ಪಿಂತೆಪರಿಮ
ಳಗಂಧಪುಷ್ಪತಾಂಬೂಲಂಗ| ಳಿಂತಣಿಸಿಕಳುಪಿದಂಬಂದನಿಬ್ಬಣಿಗರಂ
ಗಿರಿರಾಜನಳ್ತಿಯಿಂದಂ||೨೪||ಬಳಿಕನಾಲ್ಕನೆಯದಿವಸದರಾತ್ರಿಯೊ
ಳುನಾಗ| ವಲಿಯಮೆರದಂನವ್ಯರತ್ನನಿರ್ಮಿತವಾದ | ಪೊಳೆವಪ
ಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳ್ಗಿರಿಜಾತೆಸಹಿತನಾನಾವೇದಘೋಷದಿಂದಂ|| ಥಳಥಳಿಪ
ಪಂಜುಗಳಮೊತ್ತದಿಂಮಂದಿಗಳ| ಕಳಕಳಧ್ವನಿಯಿಂದೆವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋ

ಷದಿಂ, ಜಲಜಭವಹರಿಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ಕಾಣ್ಕೆಡೆಯೊಳೈದೆಬರಲುತ್ಸ
ವದೊಳ್॥೩೫॥ ನಾಗವಲಿಯಾದಮರುದಿವಸನಗರಾಜನನು। ರಾಗ
ದಿಂಬಂದನಿಬ್ಬಣಕೆಮೃಷ್ಟಾನ್ನದಾ। ರೋಗಣೆಯನೈದೆಮಾಡಿಸಿದಿ
ವ್ಯಗಂಧತಾಂಬೂಲದಿಂತುಷ್ಟಿವಡಿಸಿ॥ ಪೋಗೆವಸ್ತ್ರಾಭರಣದುಡುಗೊ
ರೆಗಳಂಕೊಟ್ಟು। ಬೇಗದಿಂ ಕೋಟಿಯೋಜನದಿಂದೆಚಚ್ಚೌಕ। ವಾಗಿ
ರ್ಪವರವಸಂತೋತ್ಸವದದೊಡ್ಡಖೇಡಾಕುಳಿಯನಾಗಿಸಿದನು॥೩೬॥
ಧಳಧಳಿಪಶಶಿಕಾಂತಶಿಲೆಯನೆಲಗಟ್ಟುಗಳ। ನಳವಡಿಸಿಮುತ್ತುಮಾ
ಣಿಕವಜ್ರವೈಡೂರ್ಯ। ಲಲಿತಗೋಮೇಧಿಕಸುಪದ್ಮರಾಗಾದಿನಾ
ನಾರತ್ನನಿಚಯದಿಂದಂ॥ ಹೊಳೆಹೊಳೆವಸೋಪಾನಪಜ್ತಿಯಂವಿಸ್ತ
ರಿಸಿ। ಲೋಳೆಗಳಂಕುಮಮಲಯಜಾತಮಿಶ್ರಾಂಬುವಂ। ನೆಲೆಗೊ
ಳಿಸಿಕಸ್ತೂರಿಮಲಯಜೋದಕದಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯಂಬಳಸಿಟ್ಟರು॥೩೭॥
ಭೋಜನಾನಂತರದೊಳಜಹರೀಂದ್ರಾದಿಜನ। ರಾಜೆಯರ್ಕೂಡಿಕೊಂ
ಡತುಳವೈಭವದಿಂದೆ। ರಾಜಶೇಖರನಗಜೆಗೂಡಿನಡೆತಂದುಖೇಡಾ
ಕುಳಿಯಬಳಿಯೊಳಿರ್ಪ॥ ರಾಜಿಸುವಮಂಟಪದೊಳಮಳಮಣಿಖ
ಚಿತಮೃಗ। ರಾಜಪೀಠವನಡರಿಯೋಲಗದೊಳಿರೆಶೈಲ। ರಾಜನಂದನೆ
ಮಲಯಜೋದಕದಪೊಟ್ಟಣದೊಳಿಟ್ಟಳಾಶಂಕರನನು॥೩೮॥ ಇಟ್ಟ
ನೀಶಂತನ್ನಕೈಯಕತ್ತುರಿನೀರ। ಪೊಟ್ಟಣದೊಳಗಜೆಯಂದೇವಿಹೊ
ರಕ್ಕೈಯಿಂದ। ತಟ್ಟಿಮುರಳೀಶ್ವರನನಿಡೆನಗುತೆಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗ
ಳ್ಮನವರಿದು॥ ಕೊಟ್ಟಂನಿರೂಪಮಂಜಲಕೇಳಿಗಭವನವ, ಬಟ್ಟಣಿ
ಸಿಹರುಷದಿಂತಮತಮಗೆಹಸ್ತಕಳ್। ವಟ್ಟಜಲಯಂತ್ರಸೊನ್ನಂಡೆಗಳ
ಗಡಣದಿಂನೀರಾಟಕನುವಾದರು॥೩೯॥ ಹರಿವಿಧಿಗಳುಂಸುರೇಂದ್ರಾದಿ
ದಿಕ್ಪಾಲಕರ। ನೆರವಿಚಂದ್ರಾರ್ಕವಸುಮನುಮುಖ್ಯಪುರುಷರುಂ। ಸಿ
ರಿಸರಸ್ವತಿಶಚಿಸ್ವಾಹೆರೋಹಿಣಿಮುಖ್ಯವಾದತತ್ಪತ್ನೀಕುಳಂ। ವ
ರರಂಭೆಯೂರ್ವಸಿತಿಲೋತ್ತಮೆಸುಕೇಶಿಸ್ರಾಂ। ದರಿಮುಖ್ಯಸುರವ
ರಾಂಗನೆಯರುಂನಡೆತಂದು। ಹರುಷದಿಂದೆಸೆವಖೇಡಾಕುಳಿಯನೊ
ಳಪೊಕ್ಕರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೪೦॥ ಪೊಕ್ಕುಕುಂಕುಮದಮಿಶ್ರಾಂ
ಬುವಂಮಾನಿನಿಯ। ರೆಕ್ಕತುಳವಿಂದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂಗಂಗಳೊಳು। ಮಿ
ಕ್ಕುಸೂಸುಸಿಡಿದಜಲಕಣಾವಳಿಯುವನತಮುಖಪಂಕಜಂಗಳೊಳ
ಗೆ॥ ಮುಕ್ಕುರುಕೆಸಸಿಯೊಡನೆಪಂಕಜಂಗಳುಖಾತಿ। ಮಿಕ್ಕುಕಿಡಿಗ
ಳನುಗುಳ್ದಪವೆನಲುಸುರರನೋ। ಟಕ್ಕೆಸೋಜಿಗಮನಾಗಿಸಿತಂಬು
ಕೇಳಿಯೊಳುಪೇಳ್ವದೇನಚ್ಚರಿಯನು ॥೪೧॥ ಕೆಲಕೆಲರ್ತಜ್ಜಲವನೀ

ಸುತಂ ಸೂಸುತಂ। ಕೆಲಕೆಲರ್ಕುಚಭರದೆ ಬಳ್ಕುತಂ ತಳ್ಕುತಂ। ಕೆಲಕೆಲ
ರ್ಜಂಬಿತ್ತಿಬ್ಬೈವುತಂ ಪೊಯ್ಯುತಂ ಪೊನ್ನಂಡೆಗಳನೆಪಿಡಿದು॥ ಕೆಲಕೆಲ
ರೊಪ್ಪಯ್ಲ ಪೊರಗಳಿವುತಂ ಪಳಿವುತಂ। ಕೆಲಕೆಲಪರ್ಂಗಗಳನುಡಿವುತಂ
ಜಡಿವುತಂ। ಕೆಲಕೆಲರೊಪ್ಪಗಪಿನಿಂದಾಡುತಂ ಪಾಡುತಂ ಕಂಗೆಸದರಾ
ಕೊಳದೊಳು॥೪೧॥ ಸ್ಫೂರವಾರಭಾಡಂಗಳಂ ಕುಚಭರಂಗಳಂ। ತುರು
ಬುಗಳ ಬಿಣ್ಪುಗಳನಡಿಯುಡುವ ಕಾಲದೊಳು। ಪೊರಲಾರದಳಿಬ
ಳಲೀ ತಳೋದರಿಯರಾ ಸರಸೀಜಲಂಗಳೊಳಗೆ॥ ತರಿಸಂದವಲ್ಲಸ್ತ್ರಂಲ
ಘುವಾಗೆನೆಗೆದುಧುಡು। ಮಿರಿದಿರ್ಪಸಿದನ್ಪಡತನ್ನೀಸದಂದೀಳೋಕ। ಮ
ರಿಯಲ್ಗರುತ್ವಕೆಗತ್ವಪುಪ್ಪದ ನುದಾಗಸಂದದೇ ನೆಂಬಿನು॥
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸತಿಯರಿಂ ತಾಡುತಿರೆಸಿರ ತನ್ನ॥ ಪಲ್ಲಭಾಂಗಕೆ ಕುಂಕುಮಾಂ
ಬುವುಲೀಲೆಯಿಂ। ಚೆಲ್ಲಿ ಮಿಂಚೆ ತಳಿದ ಕಾರ್ತ್ಯಗಿಲಿನಂಗಮಂ ಧರಿಸಿರ್ಪ
ರಿಮುರಳಿತನ್ನ॥ ನಲ್ಲಳಂ ಮಲಯಜಾಂಬುವಿನಿಂ ಮುಸುಂಕೆಲಸ। ದಲ್ಲಿ
ಲೇಪಿಸಿದಪ್ಪೊಂಪುತ್ತಳಿಯ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು। ತಲ್ಲಣನೆಯೊಪ್ಪಿದಳು ನೋ
ಳ್ಪವರ ಕಂಗಳಿಗದೇನೆಂಬೆ ಸ್ತ್ರೀಯನು॥೪೪॥ ಒಂದೆಸೆಯೊಳಬ್ಜಜಂಸರ
ಸತಿಯುಮೇಳೆತಾನೊಂದೆಸೆಯುಕಸ್ತುರಿಜಲಂಗಳಂ ನಿಶಿಬಳಸ। ನಿಂದೆ
ಸೆಯುಳೆಸೆವ ಶಶಿಗಲ್ಲ ಪುತ್ತಳಿಯೊಳಿಂ ಮಾಣಿಜೇಲೊಕ್ಕಳವೆಯೊಳಗೆ॥ ಒಂ
ದಿಸಿದಮಲಯಜದಲಂಬೊಪ್ಪುನಂಗದೊ। ಳ್ಪುಸಿದುದೇಡೆನು
ಸ್ವಯಂಭುವಂತಿಳಬೊನ್ನ। ಬಂದಮುಸುಕಲ್ಪಟ್ಟ ಕಸ್ತಾಗ್ರಿಯಂತೆ
ಕಂಗಳ್ಗೆ ದೇಂಚಂಜಿಪಗನೊ॥೪೫॥ ಬೇಗೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನೊಳು ಕೋಟಿಗ
ಳುಮುಪ್ಪತ್ತು। ಮೂರೊಂಗುಗೂಡಿದ ಸುರಸ್ತ್ರೀಯರುಂಬಲು। ಸಾ
ರೆಂದು ಪಾಳೀವಿಸುರಪನಂ ಕರದಳೆರಸಲೆಸರಸಕೆ ನಗೆವ್ಯೆಯಂ॥
ತೋರೆಂದು ಕೆಸ್ನೀಗರ್ಳಂ ಪೊಯ್ಯುತಿರೆಪತ್ತು। ನೂರೆಂದನಿಪ ಲಕ್ಕದ
ಕ್ಷಿಯಂಪಡೆದನಗ। ಗಾರಂದರನಿಮಿಷತೆಯಂ ಪಡೆದನಮರಿಯರು
ಕೈನ್ಯೆದುನಗುತಿರಲ್ಕೆ॥೪೬॥ ಮರಳಿಸುರಪನ್ನಗು ತಿತ್ತುಶಚಿಯ ಮೇಲೆ।
ಕಸ್ತೂರಿಯ ಕುಂಕುಮಲಯಜಧಾರೆಗಳನೊತ್ತು। ತಿರೆಪಡೆದುದಾ
ಕೆಯಂಗಂ ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯಮೌಕ್ತಿಕದಪಾರಂಗಳಂ॥ ಪೊರೆದೊಳಿದನೀ
ಕ್ಷಿಪಶಚೀಮನಂ ಪಡೆದುದಾ। ಸ್ವರರಾಜನೆಕ್ಕಸನ್ನೈಪಲೆಯ ಕಂಪು
ದಾ। ವರೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳಸರಳ ಬಾಯ್ಪ್ರರಗಳನಿಂತದು ವಿಚಿತ್ರಮೆ
ನಲು॥೪೭॥ ಮತ್ತೆಯೂರ್ವಶಿಯ ಮೊಗಕಾಸುರಪನಕ್ಕರಿಂ। ಕಸ್ತೂರಿ
ಯ ನೀರನಾಜೆಕೊಳವಿಯಿಂದೆತೆಗೆ। ದೊತ್ತಲಾಕೆಯ ಮೊಗಂ ಕೆ
ಳಕಳಿಸಿಹೊಳೆಹೊಳೆದು ಸೊಂಪಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಇತ್ತಲೀಶಚಿ

ಮುಖಂಸರ್ವರುಂನೋಡಲಾ। ಕತ್ತೂರಿಯುಬಂಣವಾದುದುದು ಚಿತ್ರವಿ
ದುಜಗದೊ । ಳಿತ್ತ ಮುಟ್ಟೆತ್ತ ಚಪ್ಪಟೆಯೆಂಬನಾಣ್ನುಡಿಯನಭಿನ್ನೈ
ಸುವಂತಾದುದು॥೪೮॥ ಸಂಗಳಿಸಿನೀರ್ದೊವ್ವಯ್ವ ಕಾಲದೊಳ್ ಕರದಪೊ
ಸ। ಪೊಂಗಳಸಗಳ್ಜಗುಳೆನೀರನೀಸುತ್ತಿರ್ಪ। ಹೆಂಗಳಕುಚಂಗಳ್ಗೆ ಕೈನೀ
ಡುವರೊಪ್ಪನ್ನ ಜಕ್ಕೋಳವಿಗಳ್ಬೀಳಲು॥ ಮುಂಗಡೆಯೊಳೀಸಾಡುವ
ಬಲೆಯುರನಳಿತೋಳ್ಗೆ। ಳಂಗವಿಸಿಪಿಡಿದೊಡನೆನಗಿಸುವರ್ತವೊಕ್ಕಳ
ಗೆ। ಹಿಂಗದಾಮುಗ್ಧೆಯರ್ಜಲಕ್ರೀಡೆಯೊಳ್ಪೇಳ್ವುದೇನಚ್ಚರಿಯ
ನು॥೪೯॥ ನಾಕದಬಲೆಯರನಾಲಿಂಗಿಸುವಬಯಕೆಯೊಳ್। ನೇಕಕಾ
ಲಂಭ್ರಮೆಯೊಳಿರ್ದ್ದೊಡಂದೊರಕದಿಂ । ನಾಕಸ್ಥೆಕಂಬಿಂಗಜಲಕೇಳಿ
ಯೊಳಗಿವರೊಳಾದಕಿಂಚಿದ್ಭೋಗವೆ॥ ಸಾಕೆಂದುಕೆಲಕೆಲರ್ಕ್ಕೀರೊ
ಯ್ವಸಂದಣಿಯ। ನೂಂಕುನೂಂಕಿನಸೋಂಕಿನೊಳುಸುಖಂಬಡೆದ
ರಿಂ। ದೋಕುಳಿಯನವದಲಪ್ಪಿರೆಂಬನಾಣ್ನುಡಿಯನಭಿನ್ನೈಸಿತೋ
ರುವಂತೆ॥೫೦॥ ನಡುಕವಾಯುದುವ್ಯೈಗರೋಮಾಂಚವಾಯ್ತುಕಂ।
ಗಡೆಕೆಂಪನಾಳ್ದುದಧರಂಬೆಳತುದುನಡೆಗ । ತಡಬಡಿಸಿದುದುಗು
ಜ್ಜುಗೊಂಡವಾಪೇರ್ಮೊಲೆಗಳುಗುರೊಯ್ಗಳು ಮೆರೆದವು॥ ನುಡಿಭಿ
ನ್ನವಾದವುಮುಖಂವಿವರ್ಣಿಸಿದಪ್ಪೋ । ಳ್ಕುಡಿಪಿಟ್ಟಿದವು ತಿಲಕಲೇ
ಪಂಗಳಿಗವಿದು। ಜಡಕೇಳಿಯೋನಿಸ್ತ್ರಯಂಸುರತಕೇಳಿಯೋಯೆಂ
ಬಂತೆಕನ್ನೆಸಗುದು॥೫೧॥ ಪಲತೆರದೊಳಬಲೆಯುರ್ಪ್ಪಲಿಲಕೇಳಿಯೊಳಿ
ರಲು। ಮಲಯಜದಕುಂಕುಮದಕಸ್ತೂರಿಯಪರಿಮಳಂ । ಗಳತಂಪು
ತಂಗೊಳದತಂಪುತಂಣೆಳಲತಂಪಾನ್ವಯಮ್ವನೆಯರ ॥ ಹೊಳೆವ
ಮುಖಶಶಿಯುಚಿಯೊಳೊಸರಿಂದು ಕಾಂತನಿರ್ಮಲಿನಸೋಪಾನನೀರ್ಗ್ಗ
ಳತಂಪುಕೂಡಲಾ। ಲಲನೆಯರಮೈಗತಂಣಸಮೀರೆಮೆಲ್ಲನಾಕೊಳ
ಬಿಂದೆಪೊರಮಟ್ಟರು ॥೫೨॥ ಗುರುಕುಚಂಗಳೊಳೆಸೆವಸಸ್ಮಕಕರಂಗ
ಳೊಳು। ಗುರುಳ್ಎಂಬಲೊಳಿಳಿವಜಲಧಾರೆಗಳ್ಕ್ರೈಯೊ। ಳೊರೆದಂತೆ
ನಾಂದುಪತ್ತಿದಸೀರೆಗಳ್ಬ್ರೂಯೆಂಬನಡುಕದನುಡಿಗಳು॥ ಪಿರಿದು
ಪೇರ್ಪನಿಯಾಂತಪ್ಪೈನವವರ್ಣ್ಣನಮುಂ। ಧರಿಸಿದಸುಕಾಂಚಿಕಿಂಕಿ
ಣಿಕಂಕಣಾಂಘ್ರಿಸೂ। ಪುರಸಂಚಯಂಗಳಿವುಬೇರೊಂದುಚಪ್ಪನಿಂತ
ಡಿಗಡರ್ದ್ದರ್ಪತಿಯರು॥೫೩॥ ಇಂತುನಾನಾವಿನೋದಂಗಳವಿಲಾಸಂಗ।
ಳಂತಳೆದುಹರಿಮುಖ್ಯಮಾದದಿವಿಜರ್ತಮ್ಮ। ಕಾಂತೆಯರ್ವಿರಸಿತಡಿ
ಗಡರಿವರವಸ್ತ್ರಾನುಲೇಪನಾಭರಣಂಗಳಂ ॥ ತಂತಮ್ಮಕಾಯದೊ
ಳಂಸಂಗೊಳಿಸಿಯುನಿಬರುಂ । ಸಂತಸದೆಕರ್ಪ್ಪೂರತಾಂಬೂಲಮುಂ

ಕೊಂಡು। ಕಂತುಹರನೊಡ್ಡೋಲಗಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು ನಿಂದಿರ್ದಸಮನಂತರದೊಳು॥ ೫೪॥ ಓಲಗದಿ ನೆರೆದು ಜಗದೀಶ್ವರಂ ಗಿರಿರಾಜನಾಲಯಕೆ ಬರೆ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದಳಿಯಂಗೆ। ಮೇಲಾದವಸ್ತ್ರಗಳ ಕಾಣ್ಕೆಗಳನಿತ್ತು ನಿಜನಂದನೆಗೆ ಬಳುವಳಿಯನು॥ ಮೇಳದಾಳಿಯರ ಜಯೆ ವಿಜಯೆ ಮುಂತಾದ ಸಖಿ। ಜಾಲಮನನರ್ಘ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಮಂ ಕೊಟ್ಟು। ಲೀಲೆಯಿಂ ಸಕಲಗಣಬೃಂದಕೂಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ನಗರಾಜನು॥ ೫೫॥ ಕಳುಪಲ್ಕೆ ತಂದ ಗಿರಿರಾಜ ಮೇನಕೆಯರಂ। ಕಳುಪಿದಂ ಶಿವನುಚಿತವಚನರಚನೆಗಳಿಂದೆ। ಬಳಿಕ ವರಗಿರಿಜೆಯಡಿಗಳ್ಗೆರಗಿ ತಾಯೆ ನಿನ್ನಂ ಪೆತ್ತ ಸುಕೃತಕುಜದ। ಫಲದಿಂದಲೀಶ್ವರಂ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೈತಂದ। ನುಳಿದವರನೆಲ್ಲರಂ ಕಂಡೆನಾ ವಿಂತಪ್ಪ। ಸುಲಭತೆಯ ಮರೆಯಬೇಡೆಂದಂಬಿಕಾಂಬುಪಂತುಂಬಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರು॥ ೫೬॥ ಗಿರಿಜೆಸಹಿತೀಶ್ವರಂ ವೃಷಪತಿಯನೇರಲಂ। ದಿರದೆ ಹರಿಯಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ತಂತಮ್ಮ। ವರವಾಹನಂಗಳುಮನೇರಿ ಶಿವನೊಡನೆ ಬರುತಿರಲಾಗ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ಮೊರೆವ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂ ಕೈಲಾಸ। ಪುರವಗುಡಿತೋರಣದವಿಭವದಿಂದೈದಿಸುರ। ತರುಣಿಯರಮಂಗಳಾರತಿಗಳಂ ನೋಡಿ ಮನ್ನಿಸುತೆ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕನು॥ ೫೭॥ ನಂದೀಶ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲಗುಣನಿಕರವಾ। ನಂದಿಸುತ್ತಿರಲ ಭವ ನಗಜೆ ಸಹನಾಗಿ ನಿಜ। ಮಂದಿರದೊಳೆಸೆವ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಹರಿಯಜಮುಖ್ಯರಂ॥ ಛಂದದಿಂ ಗುಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮುನಿ। ಬೃಂದಮಂ ಕರುಣದಿಂ ಕಳುಪಿ ಕೈಲಾಸದೊಳು। ಮಂದಾಕಿನೀಧರಂ ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತಿರ್ದನುತ್ಸವಗೊಳು॥ ೫೮॥ ನನ್ನಿಯಿಂದಾತ್ಮಶಕ್ತಿಯನೇ ಬಹುಷ್ಕರಿಸಿ। ತನ್ನ ನಿಜಸುಖವತಾನಿಬರಿಟ್ಟು ಸಂಸೃತಿಗ। ಭಿನ್ನನಾಗದೆ ತೋರಿನಾಡಾಡಿಗಳ ತೆರದೆ ನಾನಾವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥ ಸನ್ನುತಮಹಾವಿಭವದಿಂದ ಭೃಂಗಿಯನಾಟ್ಯ। ದುನ್ನತಿಯ ನೋಡಿ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದೊಳ್ಪೈದೆ। ಮನ್ನಿಸುತೆ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ಕೈಲಾಸದರಮನೆಯೊಳು॥ ೫೯॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ॥

ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೭ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯ ೧೪೬೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೧ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಶಿವನವೀರ್ಯವನಗ್ನಿ ಧರಿಸಲದರಿಂದೊಗೆದು। ಶಿವಕುಮಾರಂ ಸಕಲಸುರಸೈನ್ಯಪತಿಯಾಗಿ। ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ತಾರಕಾಸುರನಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆತಂದನು॥

ಪದ॥ ಹೊರೆಗಾಣದಿರ್ದೀ ಹಗಲಿರುಳೆ ಹೊಗಂಗೊಡದ। ಗಿರಿಸುತೆಯು ಬೆಂಗಡೆಗೆ ಸೊಪ್ಪಾಗದಿರೆ ತೆರದೊ। ಳಿರದೆ ಬಳಿಸಂದು ತನ್ನಯ ನಾಟ್ಯವಂ ನಿಜಾಂಘ್ರಿಯಿಂದೆ ಬಾಸಿಸಲು॥ ಗಿರಿಜೆ ನಿಜಸತಿ ನಂದು ಬೇಡಿತನ್ನಿಂ ನಾಣೆ। ಯುರವರಿಸಲೇವೆ ನುಗಿದು ವಲಾಣೆ ಗೊಳಗೆ ನಿಸೆ। ಕರವ ಮುಗಿವಾ ಲಿಂಗಸಂಗದೊಳ್ ಸಂಪಾವಿರ್ದು ಪಾಕ್ಷಸಲಹೆನ್ನು ನು॥೧॥ ಆತಿಸ್ವೈಸಿಷ್ಠರಾಪುಲೆಕ್ಕೈಲಾಸದೊಳ್। ಪ್ರಳಯಲೋಚನನ ಗಜೆನೊಡನೆ ಮುರಿಸುರತ, ಕೇಳಿಯಿಂದಿರುತಿರಲ್ಕತ್ತಲಿಂದಾತ್ರಿ ನಿರ್ಜರರ ಜನಸ್ತೋಮರೆಗಿಂದು॥ ಕೇಳಿ ತಾರಕಾಸುರ ದುರಿಯಂ ಕೇಳ್ದು ಚಿಂತೆಯಿಂ। ತಾಳಿವಿಬುಧಸ್ತೋಮಸಹಿತಂ ನಡೆ ಬಂದು ಕಂಡು ಲೋಚನಂ ಗೆಯ್ದರಸುರನಟ್ಟುಳಿಗೆ ಸುಪಾಯಮಂ ಕಾಣ್ಣೆಂದು॥೨॥ ಗಿರಿಜೆಯೊಡನಭವನಿರ್ದ ಸುರತಕೇಳಿಯೊಳು। ತರುಣಿನಾಕೆ ಯುಗರ್ಭದೊಳುಜನಿಸಿದೊಡೆತನ್ನ। ನಿರಗೊಡಂ ತಾರಕಾಸುರಂ ಕೊಂದು ಕೊನ್ನಡಿಯುಪದ್ರವಂ ಪಾಳ್ವನದನು॥ ಪರಿಗರಿಸಿದಿ ದೊಂದುಪಾಯದಿಂ ಬೀಕ್ಷ್ವರನ। ವರವೀರ್ಯ ಬಿಂದುವ ತನಪ್ಪಂತೆ ಮಾಡ್ಪೆವೆಂ। ದಿರದನಿ ರ್ಧರಿಸಿ ಶಿವನಂ ಕುರಿತು ಸುರಿ ಪುನ್ಯರೆ ಸಗಿದರು ಘನತಪವನು॥೩॥ ಸುರನರಿದು ಕರುಣದಿಂ ಸುರರೆಡೆ, ನಡತಂದು। ವರವನೇಂ ಬೇಡಿರೆ ನೆಕಂದೆರದುಕಂತರಾ। ಸುರಿವೆ ನಮ್ಮ ಸುತನ ಮನೆ ಧನಯುಧ ರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಗಿರಿಂದು॥ ಗಿರಿಸುತೆಯ ಗರ್ಭದೊಳು ಸುತನುದ ಸಿಸಂತೆ ತವ। ವರವೀರ್ಯಬಿಂದುವಂ ವಿಹಿತಾನಕನಸು। ಸುರಿಪಂತೆ ಕರುಣಿಸೆನಲಂತೆ ಗೈದುಸಿ ಸಿ ಕೈಲಾಸವಂ ಪೊಕ್ಕನು॥೪॥ ಶಿವ ಕಂಡು ಕೇಳ್ದಳಿನ್ನ ಡೆಯಿಂದ ಪ್ರೇಗಿರಿಜೆ। ವಿವರವೇನೆನೆ ಶಂಕರಂ ಪೇಳ್ದ ನಖಿಳಸುರರನಿವ ಸಂತು ಸ್ಟಂಕರ ತುರ್ಜ ತಪಿಸಲ್ಕೆ ನಸ್ತೈವರವೇಂ ಬೇಡಿಯೆಂದೆನಲ್ಕೆ॥ ಶಿವೆಯು ಬರಬೊಳು ತನು ಜರು ದಿಸಗಂತಲೆರೆ ನರ್। ತವೆಕೊಟ್ಟು ಬಂದೆನೆನಲೆ ಗಿಂತು ಗೆಯ್ದರೇ। ದಿವಿಜಸಂಕುಲಕೆ ಸಸ್ವಂತಾನವಾಗಲೆಂದಗಜಾತೆ ಶಾಪಿಸಿದಳು॥೫॥ ಇಂತು ದಿವಿಜರ್ಗೆ ಶಾಪವನಿತ್ತು ಶಿವೆ ತನಗ। ಸಂತಾನವಿಲ್ಲ ನಾಯೆತ್ತೆಂದು ಮನದೊಳ್ಬಸಳೆ, ಚಿಂತೆಯಿಂ ದಿರುತಿರಲ್ಕಗಜೆಯಂ ಸಂತೈಸಿ ನಾನಾವಿನೋದದಿಂದಂ॥ ಸಂತಸ

ದೆಸಾನಾಪ್ರೆ ಕಾರಸ್ವರೂಪಿನಿಂ। ಸಂತತಂ ಕ್ರೀಡಿಸುತಿರ್ದ್ದ ನಗಜೆಯೊ
ಳವುರ। ಸಂತತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರಕಾಗಿ ಗಿರಿಜಾವರಂ ದಿವ್ಯಸಹಸ್ರವರು
ಷಂ॥ ವರಮು ತಪದಿಂದೆ ಮೆಚ್ಚಿಪಿ ವರಂ ಪಡೆದೊಡಂ। ಹರನೆಮ್ಮ ವಂಮ
ರೆದು ಗಿರಿಜೆಯೊಡನಿರ್ದ್ದಪಂ। ದುರುಳರಕ್ಕಸವೆಮ್ಮ ನಿರಪೇಯನೆಮ್ಮ
ವಂಮರೆದು ದುಗಿರಿಜೆಯೊಡನಿರ್ದ್ದಪಂ। ದುರುಳರಕ್ಕಸನೆಮ್ಮ ದೂಱಂ
ಕೇಳ್ವರಿಲ್ಲವೆನುತ॥ ಸುರಕುಲಂ ಶೋಚಿಸುತ್ತಗ್ನಿಯಂ ಕರದು ನೀಂ।
ಹರನೆಡೆಗಪೋಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆನಲು ಭೀತಿಯಿಂ। ಸ್ಮರನುರಿದುದಂ ಕಂಡು
ಕಂಡಿಂತು ಪೇಳ್ವರೇ ಪೋಗಲಂಜುವೆನೆಂದನು ॥೭॥ ಅಂಜಲೇಕೈ ಶಿವಂ
ತಪ್ಪಿಲ್ಲನಾರನುಂ। ಭಂಜಿಸುವನಲ್ಲ ಕರುಣಿಯೊಳ್ ಪೊಳನಿದ್ದರರ। ಪುಂಜ
ಮಂ ಕಾಯಬೇಕೆಂದು ನಿರುಂತ್ಯ್ರ ಸ್ವವೆಚನಂ ಕೇಳಿಕೊಳಲು॥ ಅಂ
ಜುವೇಂ ಸತ್ವಥಾ ಸಾನೆ ನಲು ಕೇಳ್ವೆ ವ । ನಂಮಯ ನಿನಗುದಸುಬಗು
ಬ್ಬುನೆಮುಗೆನ್ನ। ತಬ್ಬಿ ಡಯ ಪೋರಿಗೆ ಪೀಗನು ತನಂಬುಗಯುತ್ತ ಕ
ಳುಪಿದರು ಸಕಲಸುರರು ॥ ಬಂದನು ಪಾವಕಂ ಸುರರ ಸಂಬುಗವಿಡಿ
ದು । ಮಂದರಾಚಲದೊಳ್ ಸಂತು ಶಿವಗಿರಿರಾಜ । ನಂದನೆಯು ಕೂ
ಟದಿಂದಿಪ್ಪ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮನೆಗೆ ಪಾರಿವದ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ॥ ನಿಂದು ಜಾಳಂದ
ರದೆ ನೋಡೆ ರತಿಗಂಬದಿ। ಯಂದಸುರತವನು ಕಂಡು ಬೇಗಲಾ ಪಕ್ಷಿ
ಯಂ। ತಂದದಲವದನದೊಳು ತನ್ನರೇತಸ್ಸನಿಟ್ಟನದನೇನೆಂಬೆನು
ಶಿವನ ವೀರ್ಯ್ಯವನಗ್ನಿ ಧರಿಸಿದರ ತಾಗಸುರ। ನಿವಹಕೀಯಲು ದು ಪುರುಷ
ಗರ್ಭಂಗಳಾಂಕಿಸಂ॥ ತನೆಪಾಸೆಗರ್ಭಂಗಳ್ ದಿಕ್ಕಾಲು ಮಾಸವು ಮಂಡಲಂ
ಗಳುಂಬೆಳಾದುವು॥ ನವದಿಕ್ಪಾಲಕ್ಯಸಹಸ್ರವರುಷಮುಂ। ಸವಿ
ಯು ಸುರೆಕೇಳ್ಳಿ ಪುರುಷಗರ್ಭಂ ಪೋಪ। ವಿವರವೇನೆನೆ ಶಂಭುವಂ
ಕೇಳ್ಲೆನೆಂಗವಂ ಮಾಡಿದಂ ಘಾತಕವನು॥೧೦॥ ಸತಿಪಂಪೆಟ್ಟಿ ಪಾವ
ಕನೆಡೆಗನಡೆತಂದು। ವರನೆಂದೀ ಡೆ ಲು ಕಂಡೆ ಗು ನೋಡಿಪಂ। ಕ
ರನಿನ್ನ ವೀರ್ಯ್ಯಮಂ ತಾಂ ಧರಿಸಿದು ಸಂದಿಸಕಲಬ್ರಂಹಾದಿಕರ್॥ ಪು
ರುಷಗರ್ಭಂಗಳಾದನ್ನ ಕರುಣಿಸಿಂದಂ। ಪರಿಹರಿಸಬೇಳ್ಪುದೆನೆ ಮೋ
ರು ವಿನ ಪೊರೆಯೊಳಿಹ ಶರವಣದ ಗಂಗೆಯೊಳಗಿರಿಸೆಂದು ಹರನಗ್ನಿಗೂ
ರೆಗು ನಿರವಯವಾಗನು ॥೧೧॥ ಇತ್ತಲೀ ಪಾವಕಂ ಶರವಣಕೆ ನಡೆತಂ
ದು। ಚಿತ್ತಜಾರಾತಿಯ ನಿರೂಪದಿಂ ಧರಿಸಿದ ಮಾ॥ ಗತ್ತಾದ ವೀರ್ಯ್ಯಮಂ ತ
ದ್ಗಂಗೆಯೊಳು ಬಿಡಲು ಸಕಲದೇವ ವಾತ್ರಾತಕೆ॥ ಪೊತ್ತ ಗರ್ಭಂಗಳಿರದಡ
ಗಿಪೋದವು ಬಳಿ। ಕತ್ತಲಾ ಗಂಗೆಯೊಳಗಿರ್ದ್ದರೇತಸ್ಸು ಕುದಿ। ವುತ್ತಿ
ರದೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ತತ್ತಟದೊಳು ಜ್ವಲಿಸುತಿರ್ದ್ದ ಡದನೇನೆಂಬೆನು॥

ಗಂಗಾನದೀತಟಕೆನಡೆತರ್ಪ ಷಟ್ಕೃತ್ತಿ । ಕಾಂಗನೆಯರೀಸುಪಾ
ಜ್ವಾಲೆಯುತ್ತಣದೆಂದಂ। ಹಿಂಗದೀವೀರ್ಯದದೆಸ್ಗೆತಂದು ನೋಡುತಿ
ರಲಾಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಕಾಣುತ॥ ಪೊಂಗುತೊಡನೊಡನೆ ಘನಗಾಢದಿಂದವ
ರ। ಗರ್ಭಂಗಳಂ ಬಿಡದೆಛೇದಿಸಿಬಳಿಯಲಾಕ್ಷಣಂ। ಕಂಗಟ್ಟ ಕಾಂತೆ
ಯರು ಶಿಶುಗಳಂ ಪಡೆದಿರಿಸಿ ಪೋದರತಿವೇಗದಿಂದಂ॥೧೩॥ ಮಿಕ್ಕರೇತ
ಸ್ಸುಮಿಗೆಗಗನಾಂತಪರ್ಯಂತ। ಮುಕ್ಕಿ ಸುರಗಿರಿಯ ಶಿಖರವ ನೊಡೆ
ದುಕೊಂಡು ನೆಲ। ಕೊಕ್ಕಭಕ್ಕೆದು ಕೂಪಂಬೇರೆಬೇರೆಶತಯೋಜ
ನದಘಾತದಿಂದಂ। ಸಕ್ಕಸಮ ನಾಗನಾಗರವೀರ್ಯಬಿಂದುಗಳು। ಕಿಕ್ಕಿ
ರಿದು ತುಂಬಿದವು ಪಂಚಕೂಪಂಗಳೊಳು। ಚೊಕ್ಕವಾಗಿರ್ದರಸಮ್ಯ
ಗ್ವರ್ಣಂಗಳಿಂ ಕಂಗೊಳಿಪ ರೂಪಂ ಪೇಳ್ವೆನು ॥೧೪॥ ಅಸಿಗ್ರದಸದಸೊಂ
ಕಿಂದೆ ಸುರಗಿರಿತರುಳು । ತಾಸಮುದಯಂಪಕ್ಷಿಮೃಗಪಶುಯಾದ
ನಂ। ಲೋಹಾದಕನಕಮಯತನುವಾದವಾಮನುಜರನಿತ್ಯವಂ
ಪಡೆದರು॥ ಆಸಮಯದೊಳು ಶಂಭುಗಿರಿಜೆನೋಡನೆಂದಂಪ। ಲಾಸ
ದಿಂನಿನಗೆಸುತರಾಗಿಹರು ನೋಳ್ಪೆವಂ। ಬೋಸರಿಸಿಬಂದು ಬಿ
ರುತಿಹ ಬಾಲರಂ ಕಂಡರು ಮಹೋತ್ಸವದೊಳು॥೧೫॥ ಕಾಣುತಗಜಾ
ತೆಯಾ ಬಾಲರಂತೆಗೆತ್ತಿ। ಮಾಣದಮರಪ್ಪಲಾಭಕಶಿಶುಗಳ ತನು
ಶ್ರೀಣದೊಂದಾಗಲಾ ಮೊಗಗಳಂ ಮುಂಡಾಡಿ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೂ
ಡುತಿರಲು॥ ಪ್ರಾಣಸ್ವತಂದಂತೆ ಗರುಷದಿಂ ಸಕಲಗೀ। ರ್ವಾಣತತಿಪು
ಷ್ಪವರುಷಂಗಳಂ ಕರೆಯಲಾ। ಸ್ಥಾಣುವಗ್ರಿಮಕುಮಾರವರ್ಧರಸಿಕ್ಕೆ
ಲಾಸವಂ ನೋಳ್ಪನುತ್ಸವದೊಳು ॥೧೬॥ ಗುಡಿಕುವರನ ನೆತ್ತಿಮು
ದ್ದಾಡುತಿರಲಾಗ। ಗಿರಿಗಳಂ ಕಿತ್ತು ಚೆಂಡಾಡಲ್ವಳಿಸುವಂ। ಶರಧಿ
ಯೊಳು ನೀರಾಟವಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸುವಂ ಸಿಡಿಲತೊಡಲಂಗ್ರಸುವಂ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರಬಿಂಬಂಗಳಂ ಕಾಣುತಂ। ಗರುಡನಿಂ ಮಿಂಚುಬುಳ
ವೆಂದು ಕೈಸೀಡುವಂ। ಧರೆನಭಂಗಳನುಗಿದುತಾಟಡಕೆಯೆಂದಾಡಲೆ
ಳಸುವಂ ಸುಕುಮಾರನು ॥೧೭॥ ಇಂತಪ್ಪ ಸುಕುಮಾರನಂ ನೋಡಿ
ಗಿರಿಜೆಸುಖ। ಸಂತಸದೊಳೋಲಾಡುತಿರಲತ್ತ ಗೀರ್ವಾಣ। ಸಂತತಿ
ಗಳಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಹರಿಯ ಜನಂದೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಶಿವನ॥ ಮುಂತ
ಡ್ಡಬಿದ್ದೆದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದು। ಕಾಮವಾಂತಕನೆ ಕರುಣಿಪುದು ತಾ
ರಕಾಸುರನಿಂದ। ನಂತಕಾಲಂ ನೊಂದೆವಿನ್ನಾದರುಂ ಕಾಯಬೇಕೆಂ
ದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು ॥೧೮॥ ಆಲಿಸಿದನಭವನಮರರಮೊರೆಯ ನೆಮ್ಮ
ನಿಜ। ಬಾಲನಂ ಕಳುಪಿ ತಾರಕನಡಗನಿಳಬೇ। ತಂಳಗಣ ಕಾಲತ್ತು

ಮುನಿಕ್ಕೆಸುವೆನೆಂಜಬೇಡೆನುತವರ್ಗಭಯವಿತ್ತು । ಲೀಲೆಯಿಂಕು
ವರಂಗೆಯುವರಾಜಪಟ್ಟವುಂ । ಫಾಳಲೋಚನನಿರದೆಕಟ್ಟಿಸಂತಸ
ದೆಸುರರ । ಜಾಲಮಂಕರೆದುಕಾರ್ತ್ಯಯನಿಕ್ಕೆಸವಿುಸೆಂದುನಿರವಿಸಿದ
ಸಾಕ್ಷಣದೊಳು ||೧೯|| ವಾಣೀದವಾಚ್ಯೋತರ್ಸ್ಸ್ಯದಲಾದನಿರ್ಜರ|
ಶ್ರೇಣಿನಡೆತಂದುಕಾರ್ತ್ಯಯನಿತ್ತುವೃಯುಕ್ತ। ಮಾಣದತಿಭಯುಭ
ರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂಕುವರನಂಸ್ತುತಿಕೊಂಡಾಡುತಂ|| ಪೂಣಿಸುತ್ತಿಂ
ದುತಾರಕನಡಗನಿನ್ನನಿಜ ಬಾಣಕಾಣುತಿಯುಕೊಟ್ಟೆವ್ವನುಳು
ಹೆನುತಗೀ। ರಾಣತತಿಬಿನ್ನವಿಸೆಕೇಳ್ದುಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂಷಣ್ಮುಖಂ
ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ||೨೦|| ಗಳದಳಂದಳದಳಂದಳಮೆಂಬಶಬ್ದಸಂ| ಮಿ
ಳಿತಕೋಣಸ್ವಾರವಮಂಗತಿರಮಂ| ನಳಿನಜಾಂಡಮನೊಡೆದು
ಬಹಿರಾವರಣನುಸಾವರಿಸಲಾನೀರೊಳಿರ್ಪ || ಜಲಚರಂಬೆದರಿಪ
ರಿದಾಡಲುತನಂಡನೊಡೆ । ಬಲಕೋಲಮೆತ್ತಿಗರ್ದಭವನಸುತಂಸಂಗ
ರಕೆ। ಮುಳಿಗುನಡೆಗೊಂಬುಸಮಯದೊಳಮರರುರೆಕೋಟದುಂದು
ಭಿಗಳಂಪೊಯಿಸಲು ||೨೧|| ಮೇಳೈಸಂಗರಗಸಸ್ತ್ರಾಸದಿಂಷಣ್ಮುಖಂ|
ಪೇಳಲಂಗಡೆವಿಡದೆತೆರಳಿತುಸಮಸ್ತಸುರ। ಜಾಲತಂತಮ್ಮವಾಹ
ನಸಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳಗಡಣದಿಂ| ತೂಳಮರೆಗಳೆರಪಂತುಂಬಿ
ತಾಸೆಗಳಂಮ। ರಾಳನಾಗನಗೆಡೆಗನುವಿಸ್ತಲದೊಳಿರೆ। ನೀಲ
ಕಂಠರೂಪನಾಗಿಸುರಗಣಸಹಿತಷಣ್ಮುಖನಡೆಗೊಂಡನು ||೨೨||
ಬಿರಿಸನುಗೆಸಂಭಾಳಿಸಿತುಮುಂದೆನಾತಕರ। ನೆರವಿಸ್ಸತ್ತಿವಿಚಿತ್ರಜ
ಯಜಯವೆನುತಸಕಲರಿ । ಜರಡಮಂಸ್ತುತ್ತಿಸೋಗಳಿದುದುನಿ
ಸ್ಸಾಳಕೋಟಗಳುನೆರೆಮೊಳಗಲು|| ಸುರಪತಿಯಮನಿರುತಿವರು
ಣಮಾಯುಕುಬೇರ। ಹರರೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನೊಳುಕೃಮಾರಿಸಲುಗಣೇ|
ಶ್ವರರುಸೋಯುಘೋಷನೆವಿಲಾಸದಿಂಸೇನಾನಿಸಂಗರಕೆನಡೆಗೊಂಡ
ನು ||೨೩|| ಎತ್ತೆತ್ತಲುಂತೀವಿನಡೆವಕರಿತುರಗರಥ ಪತ್ತಿಗಳಸಂ
ದಣಿಗಳಂನೋಡಿತೂಗಿತ। ನ್ಮಹತ್ತಮಾಂಗವನೆಲ್ಲಿಯುಡಗಿರ್ದರೋ
ದಿವಿಜರಿನಿತುದಿನವೀಬಲವನು|| ತತ್ತೊಬಿರಿಗೋಡಿಸುಪ್ರೌಢಸುರಂ
ಗೆವಶವೆಶಿವ। ನಿತ್ತನಿಂದೆನುಗವಿಜಯುವನೆನುತಸಂತಸಂ। ಚಿತ್ತ
ದಿವಿಜೇಂದ್ರನ್ಯೈತಂದನಾನೆಯುನೇಡಿದಿಗಧಿಪಸ್ಸಳಸಿಬರಲು||೨೪|| ಸು
ರರಭವದಂಗಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನಿತ್ತು। ನಿರುತಪ್ಪೃತಂದರೆಂದೆಂಬ
ವಾರ್ತೆಯನೋರ್ವ|ಚರನೈದಿದಾನವೇಶಂಗೆಪೇಳಲುಕೇಳ್ದುರೋ
ಷತಾಮ್ರಾಕ್ಷನಾಗಿ|| ಉರಿಸೂಸೆವದನದೊಳುಕುಡಿಮಾಸೆಕುಣಿದಾ

ಡೆ। ಕರವಾಳನುರೆಜಡಿದು ಪಲಗೆಯೊಳ್ಳಿಂದುಸು । ಗರಕೆ ಬರಹೇ
ಳುಸುರರಂಬೇಗೆನುತ್ತ ತಾರಕನಾಗಳೈತಂದನು ॥೧೫॥ ತಾರಕಂ ನೈ
ರಿಸೇನಾಚಕ್ರವಾರ್ಧಿಯು । ತಾರಕಂ ಸಂತತಂ ಸುರಲೋಕಶೋಕ
ವಿ|ತ್ತಾರಕಂ ನಿಜವುದಾಸ್ಯಸ್ಥಲೋಚನವುದ್ಯತ್ತಾರಕಂ ವುಸಗಿಕೂ
ಡೆ ॥ ತಾರಕಾಂಚನರತ್ನಮಯ ವರೂಥವನೇರಿ। ತಾರಕಾಸ್ತ್ರದೊ
ಳಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕಟಿಯು । ಭತಾರ್ರಕಾಗ್ರದವೋಲಿವುಳಿದುಸ
ನ್ನಾಹದಿಂ ಸಂಗರಕೆ ಬರುತಿರ್ದನು॥೧೬॥ ಸುರಪವೃಗಶಾದೂರ್ಲ
ಜರಿವೋಘಪವನಯುವು । ಶರಭಿಬಾಡಬನಿರುತಿವನವಾವ ವರುಣ
ಭೂ।ಧರವಜ್ರವಾಯುರವಿರಾಸುವಿತ ಪಪಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷೆತನ್ನಿಕ್ರಸರ್ಪ॥
ಗರುಡಕನುಲಾಕ್ಷಸಗ್ರಜವುಲ್ಯಾವಿಜಕುಲ । ಶರಭಭೇರುಂಡೆಜ
ಯುಜಯವೆಂದು ವುಂದು ವ । ಬಿರುದು ಪಾಠಕತಗಡಡೆವುಸಗ
ತಾರಕಂ ಬರುತಿರ್ದ ಸುಸ್ವನದೊಳು ೧೭ ॥ ಚಂಬಕಪಟಸಪಣವಪಂಟಿ
ವುಡುವುರುಡಕ್ಕೆ। ತಂಬಟಿಕರದೆಡಾಡರಾಯುಗಿಡಿಬಿಡಿಕಹಳೆ। ಕಂ
ಬುಭೇರಿವೃದಂಗವೀಂಟುಕರಪಂಗಟ್ಟದಂಬುಜನ ಪಾಂಡವುಬರ್॥
ವುಂಬರಿವಕುದುರೆಗಳವೋತ್ತ ಬಿಂಬಗಳವುದ। ತಂಬೀರತತಿಯುಸು
ತ್ತಂಪರಿವತೇರ್ಗಳೊ। ತ್ತಂಬರದ ತಾರಕಾಸುರನಾಗನಕೆ ನಡೆವಸಂ
ಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆನು ॥೧೮॥ ಇಕ್ಕಿಜಸಿತ ತನಾಯುನ್ವೃಷಪರ್ವಶಬ
ಲಾಪ। ಜಕ್ಕಗಜತೆಶಂಬುಕರ್ಣದುಂದುಭಿಸುಫ ಟ್ಟವಿನಾತ್ರವಣ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷಸೇನ್ಯಾನುವಾನುಸವಿಧಾತೃಕಪಿಲ॥ಕಟ್ಟ ನದಕಂ
ಭದಣಜವುವಾಸಾ। ನುಸಗುಗ್ರನಕಂಬುಕಿರಿಸುಸ್ರೋಡ।
ಸಟ್ಟರತಂಡದೆ ಪಡೆಬಲದೊಳೈತರುತಲು ತಾರಕಂ ಬರುತಿರ್ದನು॥
ಅಡಯು ಡುಗದುರು ಬಿದು ನಾನಸ್ವರನವಂ। ಗಜವುಬಪಸ್ತ್ರ
ವಲ್ಲಿವಾರ್ನೆಕುದುರೆತೇ। ನಡೆತಪ್ಪಕಾಲಕ್ಕ ವುಂಕವುಲಜಂ
ಬಲ್ಲನೊವೋಣವಿಯುನೊ॥ ನುಡಿಯುಳವೇವಾಕೃಥನಸಂಲಯಾಂ
ಬುಪದ। ಸಿಡಿಲನಿನದಕ್ಕೆ ತಾಯ್ಗುವೆನಿಸಿತೆನೆರಣಕ। ನಡೆದುಬಟ್ಟ
ಸಿತಾರಕನಪಡೆಪಡೆವೃಕಟ್ಟುಯುನನಿಮಿಷಕಗ್ಗೆ ॥೨೦॥ ಕರಿತು
ರಗರಥಪದಾತಿಗೆಧರಣಿಮಂಡಲಂ। ಪೊರೆವ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿನುದಕೆ ಟಶಾ
ವುಂಡಲಂ। ಪರಿಪರಿಯು ಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕೆಗೆ ಗಗನಮಂಡಲಂ ನೆರೆ
ಯುದೆನಲು ॥ ಧವಸದೆನಡೆದು ದಸುರನಸೇನೆತಂತ್ರಮ್ಮ । ದೊರೆ
ಗಳೆಂಬಳಿಸಕುಲಗಿರಿದಲಿಯೆ ಫಣಿಕುಲೇಶ್ವರನ ತಲೆಬಿರಿಯೆ ದಿಕ್ಕರಿಗ
ಳೆದೆಯೊಡೆಯೆ ಕೂರ್ಮನಬೆನ್ನ ರಂ ನೆಗ್ಗಲು ॥೨೧॥ ನಿಲಿಸಿದಂ ನ ದೆಪ

ದ್ಧಾಯುತವ್ಯೂಹವುಂ। ದಳದೊಳಗ್ಗಳಿಯರಸಳಿಸಳಾಗಿದನುಜಕು
ಲ।ತಿಲಕನನುಜರ್ಕೆಸರಂಗಭಾಗಳ್ಮೃಗ್ಯಕರ್ಣಕೆಗೆಶುಂಭಾಸುರಂ॥ನೆ
ಲೆಪರಾಕ್ರಮಿತಾರಕಾಸುರಂಕನ್ನಡಾ।ಬಲದಗ್ರಾವಳಿಗೆತಾನೊತ್ತಾ
ಗಿನಿಲೆರಣಕೆ। ಮಲೆತುನಿಂದಂವಜ್ರನಾಭನೆಂಬಂಪಸೇನಾನಿಸಂನದ್ಧ
ನಾಗಿ॥೨೨॥ಮುಂದುಗಡೆಯೊಳುರಣವಿಜೃಂಭಣಸಂರಂಭದಿಂ।ಹಿಂದೆ
ರಿಪುಬಲಜಯಪ್ರಬಲನೆಂಬಬಲನಂ। ತಂದುಸುರಕುಲಘಾತುಕೇತು
ವಂಕೇತುವಂನಿಲಿಸಿರ್ದಂಶತ್ರುವ್ಯೂಹದೊಳ್॥ಕುಂದದಾವಿಸ್ಫುರಚ್ಛರಭನಂ
ಶರಭನಂ। ನಿಂದಿರಿಸಿಬಲದಸನ್ನಾಹಮುಂವ್ಯೂಹಮುಂ। ಸಂದಣಿಂನೋ
ಡಿಕೊಂಡಾಡಿದಂ[illegible]ವಿಳಿಯ[illegible]ಬಳಗ್ಗ॥೨೩॥ಎಡೆವರಿಯ
ದಿಟ್ಟಿಸಿತೋರಿದುದುವಿರಾರಿದುದು। ನಡೆದುಪೊಯ್ದಾಡಲುದ್ಯೋ
ಗಿಸಿತುರಾಗಿಸಿತು। ಬಿಡದೊತ್ತಿಮುಸಗಿಪೊಯ್ದಾಡಿದುದುನೋಡಿದು
ದುಭಾಷೆಯಂ[illegible]॥ ಕಡಿದು[illegible]ತಡೆದುತಲೆಗೊತ್ತಿದುದು
ಮುತ್ತಿದುದು। ಕಡುಗಿ[illegible]ಳಗಳ್ಮೂದಲಿಸಿದುದುಚಲಿಸಿದುದು[illegible]
ಡೆಗೊಂಡುಮುತ್ತಿದಕೆಸೇರಿದುದು[illegible]ರಿದುದು ಚತುರ್ವಿಧಾನವರಪಡೆ
ಯುಂ॥೨೪॥ತಲೆಪಟ್ಟ[illegible]ಕತ್ತೆಗೊಳ್ಳ[illegible]
ಲ[illegible]ನೆತ್ತಿ[illegible]। ನಡೆ[illegible]ನೊಡನೆ[illegible]
ಮ[illegible]ನೊಡನೆ[illegible]ವೀರರು। [illegible]ಸಬಳೆ
ದವರೊಡನೆಸಬಳಗ। [illegible]ನೋಂಕಿತು[illegible]ಕೆಡೆಯುವಾನೆ
ಗಾನೆಯುಂ। [illegible]ಪತಿ[illegible]ತೇಗ[illegible]ತಾಂತುಸಮಮೋನಲ್ಲಾ
ದುತಿ[illegible]ಮುದೊಳು ॥೨೫॥ ಎಸುವರಿಪರೊ[illegible]ಬ್ಬವ
ರೆ[illegible]ವನ।ಮುಸಕಿಂಸಮರಂಗ[illegible]ಪತರ್ಕ[illegible]ಬ[illegible]ಪೊ
ಸಪರಿಯ[illegible]ದನುರೆಸೆಸ[illegible]ಸರಿಪತ[illegible]ತನ್ನ ಬಿರುದಂಗಳ॥
ಅಸಮಸೆಯನು[illegible]ಗುಡುಕುವಲ್ಗುಡುಕುವರ। ಕುಸುರಿಪರಿದ
ಡಗನಿರದೊಟ್ಟವರ್ಗೊಟ್ಟವರ। ಬಿಸಿನೆ[illegible]ರುಬಿಮೂದಲಿಸುವ
ರ್ಕ್ಕಿಲಿಸುವರ್ಪಟುತನವನುಭಯಧವ॥೨೬॥ಗದೆಗಳ್ಕೇಘಾದೊ
ದಗೆಕತ್ತಿಗಳತಳಪ। [illegible]ಚಕ್ರವಮಿಂಚಕವಿದೆಸುವಸಾಯುಕ
ದ। ಸರಿಯೆಸರಿವಳೆ[illegible]ಜಂಬೆಯಲ್ಲಿ[illegible]ರಿದಿಡುವಶಕ್ತಿಯುಬ್ಬರ
ವೆಸಿಡಿಲು ॥ ಭರದೆಪೊಯ್ದಾಡಲಿಸಿಯುಸ್ಸುಂದೊಗದಕಿಡಿಯೆ[illegible]
ಗೋಪವಾವೀರರಸವೆವರಿಪ್ರೋನಲಂಗ। ಪರುಷದಿಂತಿಪ್ಪರಣವುಂ
ಕಂಡುವೀರರವುನಿಶ್ಚಿತಕಂನಲಿದುದು॥೨೭॥ ಬೆರಸಿಪೊಯ್ದಾಡಿದು
ದುಚತೊಳಿಯೊಳ್ತುವುತಮುಗ।ಶರಶಕ್ತಿಗಳ್ನಿಶಕ್ರಪಾಣತೋಮರಚ

ಕ್ರ। ಪರಶುಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಗದೆಪಿಂಡಿವಾಳಮೊದಲಾಗಿರ್ದ ಕೈ
ದುಗಳೊಳ್॥ ಕಲಚಮತ್ಕಾರಲಾಘವಲವಣಿಮೆಯಪಾಡು। ಮುರಿಪು
ಮೈಲುಳಿಲಾಗುಲವಣಿಲಕ್ಷ್ಯಂಗಳಿಂ। ಧುರದೊಳೇರಂತೋರಿಮೀರು
ತತಿಭರದಲ್ಲಿನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಂ॥೨೮॥ ಕಡಿವಡೆದತೋಳ್ಗಳಿಂ। ಸಿ
ಡಿದತಲೆಸೀಳ್ಗಳಿಂಮಡಿದವಾರಣದಿಂದೆಕರುಳತೋರಣದಿಂದೆ। ಕಡಿದ
ರಥರಾಜಿಯಿಂಹರಿದಬಹುವಾಜಿಯಿಂಶಿರಗಳಿಂನರಗಳಿಂದಂ। ಬಿಡೆಕು
ಣಿವಮುಂಡದಿಂಬೊಬ್ಬಿಡುವರುಂಡದಿಂ। ಬಿಡುಮಿದುಳಜೊಂಡಿನಿಂ
ನಡುದೊಡೆಯತುಂಡಿನಿಂ। ಪೊಡೆನೊಡೆದುಬೀಳ್ವರಿಂನೆತ್ತರಿನೊ
ಳಾಳ್ವರಿಂರಣಧರಣಿಕಂಗಸದುದು॥೨೯॥ ಚೂಣಿಪೊಯಿದಾಡಿಮಡಿ
ಯಲ್ಕಸುರನಾಯಕರ್। ಬಾಣಾಸನದೊಳೆಂಬುಪ್ಪಾಡೆಕೆಲಬಲದೊ
ಳ್। ಕ್ಷೂಣದೈತ್ಯರಮಹಾಸೇನೆನಡೆತರೆಕೂಡೆಸಮರಸನ್ನಾಹದಿಂ
ದಂ॥ ಕಾಣಬಪ್ಪುದುಸುರೇಂದ್ರನಬಲ್ಮೆಯುಂಮಹಾ। ತ್ರಾಣನಲ್ಲಾಕಂ
ಡುಮುನ್ನರಿವೆವೆಂದುಗೀ। ರ್ವಾಣಭಟರಂಪಚಾರಿಸಿವಜ್ರನಾಭನು
ರುಬಿದನೊಡನೆಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ॥೩೦॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪು
ರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡ
ದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖ
ಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ॥೩೧॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೧ನೇ ಸಂಧಿಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೫೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೨ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರಿವಜ್ರನಾಭನಂಹರಿಸಲ್ಕೆಪದ್ಮನಾಭ। ನಿರದಾಗ
ಹರಿಯನತಿಪರಿಭವಿಸೆಕಾಣುತಂ। ಹರಕುಮಾರಂತಾರಕಾಸು
ರನಸೇನೆಯಂಬರಿಕೈದನುಗ್ರದಿಂದಂ॥

ಪದ॥ ಹರಿಹರಿಯಹಗೆಗಳೆಯರಂಹರಿಯೊಳೊಂದಿರ್ದ। ವರಕಮ
ಲಪರ್ಯಾಯಮಂತಬ್ಬಿರೋಧಿಯಾ। ಕರಧೃತಾಯುಧಭೇದಮಂಹ
ಸ್ತದೊಳ್ತಳೆದಶಿವರಿಪುವನೇರಿದವನ॥ ತರುಣಿಯಯ್ಯಾನಮೊರವಪ
ರ್ಯಾಯದ್ಧಾತ್ಮಜನ। ಶಿರವನರಿದಮಳವೆಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಪನ। ಕರು
ಣದಿಂರಕ್ಷಿಪುದುಭೀಮಾಂಗದಹಸನಿಸ್ಸೀಮಲೋಕಾಭಿರಾಮ ॥೧॥
ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳಿನ್ನುದನುಜಸಂ। ಕುಲದೊಳಗ್ಗಳೆಯವೀರರೆ
ತವಕದಿಂದಲಾ। ಖಳವಜ್ರನಾಭನಿರದೊತ್ತಾಗಿಬರಲಿತ್ತ ಕಾಣುತ್ತ

ಆಗಸುರರ|| ಬಲದದೊರೆಗಳೆಕೋಪದಿಂಕೂಡಿತಮ್ಮನಿಜ ಬಲವೆರಸಿಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೊದಗಿಭುಜ| ಬಲದಿಂದೆನಡೆತಂದುಸುರಪನಂಬಳಸಿದರದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ||೨|| ಕವಿದುದಿಂದ್ರನಕೆಲಬಲಂಗಳೊಳುದಿಕ್ಪಾಲ| ನಿವಹವಸುರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಪ್ರಮುಖ್ಯ| ದಿವಿಜಭಟರಿಟ್ಟಣಿಸಿನೂಂಕಿದರಿಭತುರಂಗರಥಪತ್ತಿಗಳೆಗಡಣದಿಂ || ವಿವಿಧವಾದ್ಯಂಗಳೆವಿಡಾಯದಿಂದಾರ್ಭಟಿಸಿ| ತಿವಿಬಸುರನುಗಿಕರುಳೆನಗಿಯೆನುತ್ತಾಹವಕ್ಕವಗಡಿಸಿದುದುವಜ್ರನಾಭನಿದಿರೊಳುನಿಂದುಸರಳೆಮಳೆಯಂಕರವುತ||೩|| ರಣಕೆಬಂದವರಮರರಾಜರೋಕೂಡೆಸಂ| ದಣಿಸುವರಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲರೋಮುಂದೆವಾ| ಗಣದಮಳೆಗರೆವವರುಸುಭಟರೋಚೋದ್ಯವಿದುಪಸಿದಪೇರ್ಕ್ರಿಯಬನಕೆ|| ಸೆಣಸಲಂದೆರಳೆವಳೆಗಂಬಂದೊಲಾದುದಿಃ| ಕಣೆಯಬೋಳ್ಪರಿವಪ್ಪುದೆಂದೆನುತ್ತಸುರಕುಲ| ಮಣಿಭುಜಂಬೊಯಿದಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಬೆರಸಿದಂಬಾತ್ರಿಯಿಂಪರಬಲವನು|೪|| ತೆಗೆಯದಿರಿಕೊಂಡಜಜ್ದೆಯಬೆನ್ನೊಳಿಪ್ಪವಂ| ಜಗದವಲ್ಲಭನಸುಕುಮಾರಕನಲಾಸಾಕು| ಬಗೆಯದಿರಿನಾನವರಸಾಹಸಂಗಳನೆನುತ್ತೆಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಜರೆದು|| ತೆಗದರಿಟ್ಟಣಿಸಿಪೊಯಿತಿವಿಪಿಡಿಬಸುರ್ಗಳಂ| ಬಗಿಕರುಳನುಗಿಮಿದುಳನಗಿರಕ್ತವಾರಿಧಾ| ರೆಗಳನೆರೆಭೂತಭೇತಾಳಿಗೀನುತ್ತೆಕವಿದುದುಸುರಪದಾತಿಮಸಗಿ||೫|| ಮುಂದುವರಿದಿರಿದುರುಬಿತರುಬಿಕಾಬತುಖಾತಿ|ಯಿಂದನಾನಾಬಿಕ್ಕುಗಳೊಳೆಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ| ನಿಂದುಸುರಪಾಗ್ನಿಯಮನಿರುತಿವರುಣಾನಿಲಕುಬೇರಈಶಾನನೆಂಬ||ಸಂದದಿಕ್ಪಾಲಕನಿಕಾಯವಸುತರಣಿಗಳ| ಬೃಂದರಕ್ಷೋಯಕ್ಷಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯೋರಗರ| ಮುಂದಿಯದನೀಕ್ಷಿಸುತವಜ್ರನಾಭಂಕೋಪದಿಂದಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದನು||೬|| ಸರಳಮಳೆಗರದುಕೈದೋರಿದಂಮೀರಿದಂ| ಸುರಭಟರಸುಗಳಂಸೇದಿದಂಕಾದಿದಂ| ಧುರದೊಳೆಗಮಲತವರನಟ್ಟಿಪಂಕುಟ್ಟಿದಂಪೆಸರುಳ್ಳನಾಯಕರನು||ಕರಕರದುಮೂಗರಿಸಿತಾಗಿದಂಕೂಗಿದಂ| ತುರಗಮದಕರಿಗಳಿಂಕೆಡಪಿದಂಮಡುಪಿದಂ| ಭರದಿಂವರೂಥಮಂಕೆಡಿಸಿದಂಕಡಿಸಿದಂದಾನವಂದಿವಿಜಬಲದ||೭|| ಸುರಪತಿಯನೆಟ್ಟನಗ್ನಿಯನೊತ್ತಿದಂಯಮನ| ಭರವನುರೆನಿಲಿಸಿದಂನೈರುತ್ಯನೊಡಲಜ| ಜರಿತವಂಮಾಡಿದಂವರುಣನಂಘಾತಿಸಿದನನಿಲನೊಡಲಂಸೀಳ್ದನು||ವಿರಥನಂಮಾಡಿದಂಧನಪತಿಯನೀಶಾನ| ನುರದೊಳಗೆಸಿಕ್ಕಿದಂಸರಳುಗಳವಸುರುದ್ರ|| ತರಣಿಗಳಕಾಯಮಂನೋಯಿಸಿದನಾಹವದೊಳಸು

ತಸೇನಾನಿಯೆಂದು ||೮|| ಮುರಿದುದೆಮ್ಮಯ ಸೇನೆ ಸಮರದೊಳ್
ಪೊಕ್ಕು ವೈರಿ| ಗುರು ಹಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬರಂ ಕಾಣೆನಗ್ನಿಜನ| ಬರಿದೆ ಕರ
ತಂದೆವ ಕಟಕಟ ಪುಗುದೆಸೆಯಾವುದೆಮಗೆಂದು ಬಾಯ್ಬಿಡುತ್ತೆ|| ಒರ
ಲುವ ಮುರರ ನೋಡಿ ನಗುತ ನಿಜ ವಾಹನದ| ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯೊಳೆ ಗಿರಿ
ಕುಲವ ನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತೆ| ತರಿಸಂದು ಸೆಣಸಿ ಡಂಕಲಿ ವಜ್ರನಾಭನ ಕಮ
ಲಾಕ್ಷನಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ||೯|| ಆದುದೀರ್ದ್ವರ್ಗ ಸಮರಾಂಗವಂ ಬಂಬುಗಳ್|
ಬೀದಿವರಿಗಿಂ ಬಿಲ್ಲ ನಾಗಸಂಚೊಬ್ಬೆಯನಿ, ನಾದ ಕಾಶಾತಟಂಕಾಲದು
ಸುಪರ್ಣರಥಚಕ್ರಂಗಳೋಡಾಟಕೆ|| ಮೇದಿನಿಯ ನೆರೆಯುದೆ ವೆಸಮ
ಜೋಳಿಜೊಂಕೆಯಿಂ| ಕಾದಿದಗ್ಬಿಲ್ಲ ಬಿನ್ನಾಣಗಳ್ ನಾನಾವಿ | ನೋ
ದದಿಂ ಶಸ್ತ್ರ ಪತ್ಯಸ್ತ್ರ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ತಪ್ರಸ್ತ್ರಂಗಳೇಳ್ಗೆಯಿಂದಂ||೧೦|| ಉರ
ಗಬಾಣದೊಳೆಸುವನವನಾ ಕಳೆಂಬವಂ | ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಬಿವಂ ಕಡಿ
ದು ಕೈಯೊಡನೆದ| ಳ್ಕ್ವರಿಯಂಬಿನಿಂದೆಸುವನಾ ಶರವನಾ ಖುಳಂ ನಂದಿ
ಪಂ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ|| ಮುರಳಿಗಿರಿಖಗದೊಳವನೆಸುವನಾ ವಮಾರ್ಗಣವ|
ನರವಿಂದನಾಭನಾ ವಜ್ರಶರದಿಂದೆಜ| ಗ್ಷರಿತವಂ ಮಾಡುವಂತೊಡುವ
ಕಡಿವ ಧಟೀರ್ಗ್ವರಿಗೆ ಸಾಟಿಯಾಯ್ತು ಬಳಿಕ||೧೧|| ಖಳೆ ಪತಿಗೆ ದಳಪತಿ
ಯೆ ನೀನು ತಾಳೆನುತ ಕೆಕ್ಕ| ಚಳಕದಿಂ ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರದೊಳಾದೇ ಸಲ್ಕ
ವನ| ತಲೆಚಿಗಿದು ದಾಗಸಕೆ ಮುಂಡ ಮೆಸುತಿರ್ದ ದರೆಜಾವಪರಿಯಂ
ತರದೊಳ್|| ಬಳಿಕ ಗರುಡನ ನಿರದೆ ನೊಂಕೆ ತಾಗಿದು ಗುಭುಜ | ಬಲ
ದರ್ಪದಿಂದೆ ಪುಂಬಾನು ಪ್ರಂಬಂಗಳಿಂ| ಮುಳಿದೆಸುತ ಮುಹಾನಾಭನ
ಚತುರ್ಬಲಂ ಹರಿಯ ಸಂಮುಖದೊಳಾರ್ದ್ದು ||೧೨|| ಎತ್ತಲುಂ ಕವಿದೆ
ಸುವ ಖುಳಸೇನೆಯಂ ಕಂಡು | ಚಿತ್ತಜಪಿತಂ ಮಹಾಕೋಪದಿಂದನಿಬ
ರಂ | ಕತ್ತರಿಸಿ ಮುಂಬರಿದು ಬಪ್ಪುದಂ ಕಂಡಂ ಮಹಾ ನಾಭನಾಕ್ಷಣ
ದೊಳ್|| ಮತ್ತದಂತಿಯ ಕರದು ಕಬ್ಬನುಗಿದವನದಾ | ರಿತ್ತಸಂಮು
ಖ ಹಾಗೆನುತ್ತ ಖಳನೊಡನೆ ಮುಸೆ | ವೆತ್ತ ಶರವ್ಯೈದರಿಂ ಮೂದಲಿಸಿ ಕ
ಮಲಾಂಬಕನನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು||೧೩|| ಭರದೊಳಗೆ ವಜ್ರನಾಭ
ನ ಹರಿ ಬಕಿದಿರಾದ | ದುರುಳನಾರೆಲವೊ ನೀಂ ನಿನ್ನ ನೇನಾ ಖುಳಂ| ಕ
ರೆಯು ವಟ್ಟಡನೊ ಮೇಣಂತಲ್ಲದಿರಲೆನ್ನ ಸರಿಸದೊಳ್ ಮಾರಾಂಪೆಯ|
ಶಿರವನೀಯುದೆ ಪೋಗು ಕಾಯ್ವೆನೆಂದಾ ಖುಲನ | ಶರವನೈದಂಬಿನಿಂ
ಕಡಿದು ಪುನರಪಿ ನಾಲ್ಕು| ಶರದಿಂದಲವನ ರಥ ತುರಗ ಸಾರಥಿ ಕರದ ಚಾ
ಪಂಗಳಂ ಕಡಿದನು ||೧೪|| ಚಾಪಮಂ ಕೊಂಡು ಸೂತಾಶ್ವಧ್ವಜಂಗ
ಳಿಂ| ಚಾಪಲಸ್ಯಂದನಮನೇರಿ ಮುಚ್ಚರವನೆ | ಚಾಪ್ಪಿ ಪಥಂ ಮುಗುಳೆ

ತೋರಿನು ತನಾಲ್ಕುಂಬಿನಿಂಹರಿಯ ಬಾಹುಗಳನು ॥ ಕೋಪದಿಂದೆ
ಸೆಯೆ ಹರಿನೊಂದನಕಟೆನು ತಂತ। ಕೋಪವುರ್ದಿ ದಿಕ್ಪಾಲರೊತ್ತಿದ
ರ್ತತ್ಸ್ವತ್ವಸ್ವಾ। ಕೋಪವಿ ತಭಟರೆಸು ತಕ್ಕೈಚಳಕದಿಂದವನತೇರಸು
ತ್ತಲಸ್ಮತ್ತಲು ॥೧೫॥ ಸುರಪತಿಯ ಚಾಪವುಂಕಡಿದುವಹ್ನಿಯ ತಗರ
ಬರಿಯ ನೆಟ್ಟಂತಕನನಟ್ಟಿದೈತ್ಯನನಣದು। ವರುಣನೊಡಲೊಳಗರು
ಣವಾರಿಯುಂತೋರಿವಾಯುವಿಗಾಯ ಸಂಗಾಣಿಸಿ॥ ಹರವಿತ್ರನಂಪ
ರಾಭವಿಸಿ ಈಶನನಗೋ । ಚರನೆನಿಸಿತತ್ಸ್ವತ್ವಸ್ವವುಂಸವರಿ ಮುತ್ತಿ
ಯುಂ। ಹರಿಯೊಡಲೊಳೇರುಗಾಣಿಸಿ ಮಹಾನಾಭನುರೆಬೆಂಕೊಂಡ
ನರಿಬಲವನು॥೧೬॥ ಓಡಿದಸುರ್ರರಪ್ಪರರ್ಕಟ್ಟೆವೆಂದುವಾ। ತಾಡಿದ
ರು ಯಕ್ಷರಕ್ಷೀಣಸಾಧ್ಯಸರಾಗಿ। ನೀಡಿದರು ಖಲನಿಬರೊಳಂಗವುಂ
ಭಂಗವುಂ ಕಿನ್ನರರ್ಕೈಕೊಂಡರು॥ ಬೇಡಿದರು ಪರಣದಾನವ ನಖಿಳ
ಗರುಡರುರೆ। ಕೂಡಿದರ್ಗಂಗಟ್ಟಬಾಯ್ಬಟ್ಟಬಿತ್ತಿಯೊಳೋ। ಲಾಡಿ
ದರು ದಿಕ್ಪಾಲರಿನಿಬರುಂ ಬಂದಭವತನುಜನಂ ಮುರಿಗೊಂಡರು॥೧೭॥
ಬನ್ನದಿಂದಂ ಮಹಾನಾಭನುರು ಬೆಗೆವುರಿದು। ಬೆನ್ನ ಹಿಂದಡಗಿದಸ
ಮಸ್ತದಿಕ್ಪಾಲರಂ। ಕಣ್ಣೀರವಾರೆಯುಂ ನನೆದವ್ಯಗಳ ಯಕ್ಷಗರುಡ
ಗಂಧರ್ವರ್ಕಳ॥ ತಿನ್ನಡಗನುಗಿಕರುಳನಗಿಯೆಲುವನೆನು ತಭರ। ದಿ
ನ್ನಡೆದು ಬರ್ಪಸುರವೀರರಂ ಕಂಡೊಡನೆ। ಪನ್ನೆರಳ್ನಯನದಿಂ ಕಿಡಿ
ಸುರಿಯೆ ಕಲ್ಪಾಂತಹರನಂತೆಗುಹನೆಸದನು ॥೧೮॥ ಓಡುವಹರೀಂ
ದ್ರಾದಿಸಕಲಸುರಸಂತತಿಗೆ। ನೀಡಿ ನಂಬುಗೆಯುಂ ಸ್ವಹಸ್ತದೃತಚಾ
ಪವುಂ। ತೀಡಿ ಮುಸೆವೆತ್ತ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಂ ದೊಣೆಗಳಿಂದುಗಿದುಗಿದು
ತೆಗೆದೆಸೆಯಲು॥ ಆಡಲೇನಖಿಳಖಳರಂಬಿನಂಬುಧಿಯೊಳೋ। ಲಾಡಿ
ದರ್ನೋಡಿದವುರ್ಡಿದಭರ್ಯರಸದೊ। ಳೀಡಿರಿದು ವೆತ್ತಲುಂ ಸುತ್ತ
ಲುಂ ಪೊತ್ತಲುಂ ಹರಸು ತನಬಾಣಂಗಳು ॥೧೯॥ ಎಡದೊಳ್ ಪಾಂಕುವ
ಕುದುರೆಕಾರರಂ ಬೇಗದೊಳು। ತಡೆಗಡಿದು ಬಲದೊಳೊತ್ತುವಗಜ
ಘಟಾಳಿಯಂ। ಕಡೆಹಿಂದೆಸೆಯೊಳುರುಬುವರಥಾರೂಢರಂದೆಸೆದೆ
ಸೆಗೆಚಲ್ಲಬಡಿದು॥ ಬಿಡದೆ ಮುಂದೆಸವಕಾಲಾಳುಗಳಸಾಲ್ಗಳಂ। ಪೊಡೆ
ವಿಯೊಳಗುರುಳಿಸುತ್ತಾ ಮಹಾನಾಭಖಲ। ನೊಡಲೊಳಂ ಬಂತುಂಬಿ
ಮತ್ತವನ ಚಾಪವುಂ ಕೋಪದಿಂ ಖಂಡಿಸಿದನು ॥೨೦॥ ಕಾರ್ಮುಕಂ
ಡಿವಡೆದು ಪೊಡವಿಗುರುಳಿಸ್ಕನಂ। ನೂರ್ಮಡಿಪರಾಕ್ರಮದ ಹಲಗೆಖಂ
ಡೆಯವನಾಂ। ತಾರ್ಮೊಗನನಿರಿದು ಕೆಡಪುವೆನೆಂದು ತೇರಿನಿಂದುಮ್ಮ
ಕ್ಕಿ ಧರಣಿತಳಕೆ॥ ಪೇರ್ಮೆಯಿಂ ಸಮ್ಮುಖದೊಳಾರ್ಭಟಿಸುತೈತಪ್ಪ।

ಕಾರ್ಮುಗಿಲಕಾಂತಿಯುಮಹಾನಾಭನಂಕಂಡು । ಕೂರ್ಮನೆಯುಕೆ
ರವೆರಡರಿಂಗುಡನೆಸಲ್ಕವನತಲೆಚೆಗಿದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೨೧॥ ಘೋ
ರೆಂದವನಿಳೆವಾದ್ಯಂಗಳಮರರಪಡೆಯೊ । ಳೋರಂತೆದೊರೆಮುಡಿದ
ನುರುಚೆಂದುದಿವಿಜಪರಿ । ವಾರಮುತ್ತಲ್ಕಣುತಾಮಹಾನಾಭನಾ
ಪ್ತರುತಮ್ಮಸೇನೆಸಹಿತ ॥ ವೀರದಿಂದಿರಿವುತ್ತೈತರೆಕಂಡುಖುತಿಯಿಂ
ಕು । ಮಾರನನಿಬರನನಿತುಬಾಣದಿಂಸದೆಬಡಿವು । ತಾರಿಚೊಬ್ಬರಿದು
ಚೆನ್ನಟ್ಟಿಖುಳಸೇನೆಯೊಳ್ಕೋಳಾಹಳಂಗೆಯ್ವನು ॥೨೨॥ ಗಜತುರಗ
ರಥವೆರಸಿನೋಂಕಿದುಗುಸಂಗರಕೆ । ಗಜಬಜವಿದೇಕೆಹೋಹೋಸಾ
ಕುಸಾಕೆನುತ । ಗಜತಿರಸ್ಕಾರನುಶಬಲನಾಮನಶಂಬುಶಿರನಯು
ಗ್ರೀವಪೆಸಿಪ ॥ ರಜನೀಚರನಿರ್ಜರಪಾತಿಪನಸಂಜನಿತ । ರಜವಜಾಂ
ಡಂಮುಸುಕೆಸರ್ವಸನ್ನಾಹದಿಂ ರಜತಗಿರಿನಾಸಕೆಕುಮಾರನಂಜ
ರೆದುಮೂದಲಿಸುತಂಟೆಸ್ಟೆಕೆಂಬೊಳು ॥೨೩॥ ಛಲವಿಂಗಮುಂಪಣಸಿ
ನೊಂಕುಮರೆಯ್ವಂಕುಮ । ಸರಳಬಾಣಜಾಲವುಂಬೀಸುವಸೂರ್ಸು
ವ । ಬರ್ಸಿಸುರಗಿಯೊಳಿಕ್ಕೈಮಾರುವರೆತ್ತರುವಭುರ್ಜಬಲಪರಾಕ್ರ
ಮದೊಳು ॥ ಕಲಿತನದಮುಸಕದಿಂದುಬ್ಬುವರೊಬ್ಬುವ । ಪರ್ಲನಾ
ಯುಧಂಗಳಿಂಮುತ್ತುವರ್ತ್ತುವ । ಜ್ವರ್ಚಿತಕೋಪಾಗ್ನಿಯಿಂದುರು
ಬುವರ್ತದಾಬುವಗರ್ಗನಸಾಬುಳೆನುಜಾ ॥೨೪॥ ಘೊರೆಗಳೇ
ಮುತ್ತಿದಮೂರ್ಕ್ಕಸಸಗ್ಗಮುಂ । ಮುದಳಿಮೂವತ್ತಾದುಕೋ
ಟಗಳುನಿಕ್ಕಿದ । ಕರಿಸಾಸ್ವಪದಾತಿಗಳನೆಣಿಸಿನೋಡೆಕಡೆಗಾ
ಣ್ಬಗಣತಪ್ಪದೊಳಗೆ । ಮರದೊಳೋಂದೊಂದುಗಿರಿಗನಿತುಬಾಣಂ
ಗ । ಳುರವಣಿಪಳಡಿದನಿತುಮುಂದಿಸುಭಟರಕಳೇ । ಬರದೊಳೆಂಬಂತಿ
ಡದೆತುಂಬುವನೆಸಲ್ಗೆಸಲ್ವನೆಗುಣನಫಟರು ॥೨೫॥ ಮುರಳಿಕೆ
ತರಿಸಿಕೆಂಡನಿಬರ್ಕ್ಕನರ್ಗನಾ । ಶರದಿಂದವನಿಯಾವ್ರದಾಶೆಗಳವಾ
ವವಂ । ಬರಚಕ್ರಮಾವುದೆಂಬಂತೆನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳಗನಿಬರ್ಕ್ಕಂಬು
ಗಳನು ॥ ಸರಳಿಸಿಂದೆಚ್ಚಕತರಿಸಿಮತವರ್ಟ್ಟೆ । ಸರಳಿಗಿಮ್ಮಡಿಯು
ನೆಟ್ಟನಿಬರಂಬುಣಸಂ । ದರಮೊಳಗೆಪೊಗಿಸಿದನೆನಲ್ಕದಚನುತಾರ್ಕರ
ಮಂಪೊಗಳಲಳವಗುಣ ॥೨೬॥ ಎಕ್ಕರಥಚಕ್ರಹಯಸಿಂಧಂಗಳಂಮು
ಗು । ಳ್ದೆಚ್ಚಸೀಸಕಕವಚಬಾಹುರಕ್ಕಗಳನಾ । ದೆಚ್ಚಕಾರ್ಮುಕಶರ
ದಿಛತ್ರಚಮರಂಗಳಂಸಕಲಸಾಧನತತಿಯನು ॥ ಕೊಕ್ಕಿಬಿಸುಟತುಳ
ಬಾಣಂಗಳಂಪ್ರಾಡಿತೆಗ । ದೆಚ್ಚುಮೂವತ್ತೆರಡುಪದ್ಮರಥಿಕಾಂಗಮಂ ।
ಪಟ್ಟಿದಂಸೀಳೆರಡುಸಮನಾಗಿಸಮರದೊಳುಗುಹನಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂ

ತೆರ॥ ೨೭ ॥ ಪಾಲಿತೋಮಿಕಾಳಿಕೆಯುರನೆಚ್ಚುಕೇತುವಿಗೆ। ಕೋಲಸವಿ
ದೋರಿಸಿವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಂಗಮಂ। ಕೀಲಿಸಿಗಗನಮೂರ್ಧ್ನಿಗೆಯೊಡಿಜೊ
ಳ್ಳೇರಂತೋರಿಶಂಬುಶಿರನಂನೋಯಿಸಿ॥ ಮೇಲೆಪಾಮುನಗಯುಗ್ರೀ
ವರಂಸಮರದೊಳ್। ಳೊಲ್ಲುಗಳಂ ಪ್ರದುಮಿಕ್ಕುಳಿದದನುಜರಂಸರಳ
ಮಳೆಗರೆದು ನಿಮಿಷದೊಳ್ ಗೆಲ್ದನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥ ೨೮ ॥ ಶಿವಮುದಿ
ಸುಶಂಖುಕಣೆಗಂಟಿಪ್ಪನಾದಸಾಲ್ಲ। ಸುರದಿದಿದು ತುಂಡಾದನಚ್ಚಿಸಬುಸಂಭ
ವಂ। ಬಡಸೆಳದನಾಕಪಿಲನಸುವನೇನಾದಸೋಲ್ ಶಂಬುಕಣ್ಣಿಂತ್ರಿಳಯ
ಲು॥ ಸುರನಾಲಯುದನಪ್ಪಿದಂಗಗನಮೂರ್ಧ್ನೆಗೆದ। ತಿರನಿಳಿದುಜಾಳ್ಗೆ
ಯಂನೀಗಿದಂತಾದಗಂ। ಗರಮುನೆಯುಕ್ಕಿ ಪುಲುಜನನಪ್ಪುಕ್ಕೈವಿದಂ
ಶರಣರಿಗೆಗಾಗಿತೊಳ್॥ ೨೯ ॥ ಕೋಟ್ಟಿ ಟಿದಿಷ್ಟಲು ಲಗಿದ ಸಂಗಳಂ।
ಬಿಟ್ಟಿಟಿದಿಷ್ಟಲುಕೆಲುಕ್ಕೆಗೆದುಗಳ ವಿನಿ। ಗಿಟ್ಟುಟಿದಿಷ್ಟಲುಕೆಲುಗ್ನೀ
ವದುಳಯುಂಟೀಗಟದುಗೂಷಂಗಳ್॥ ಬೊಟ್ಟುಟಿದಿಷ್ಟಲುಕೆಲುಗ್ಗಿರುದ
ನಾಗಪ್ಪಿ ಸುಟ್ಟುಟಿದಕ್ಕೆಲುಕೆಲುತೆಗೆದರಿದುಳಕೇಶಿಂ। ಗೂಟ್ಟುಟಿದ
ರ್ದ್ದಲುಕೆಲುಪ್ಪುಗಣೆತಾಗದುಳಿದಪೇರೆಗಳುದುರದೊಳು॥ ೩೦ ॥ ಬಂ
ಟಿಸಿದವಸುದನಚತುಬಲವನೀಸಲಿ। ಬಂಡಿನಾಶವನುಳಿದದವು
ಜಘಟಿತೋಣ್ದುವರೆ। ಬಂಟಿಗಳನದಿತೋಳಲುತ್ತಿದದಬುಜಸಂಭೂ
ತಬಂಡಬುದ್ದರದೊಳು॥ ಬಂಡದನುಯನುಸನಪ್ಪೆಸನುಂಡನುಯುವಾ
ಯ್ತುವಿ। ಬಂಡಧಾರುದಿಲುಲ್ಲಮಾಕ್ಷಣದೊಳ್ಳೊಷ್ಟ್ರುರಾ। ಬಂಡಲಾ
ಗ್ವ್ಯಾರುರತತ್ತಿನವಿದುದುರೆ ವರ್ಪಿತುಭೂತಭಕ್ತಿತಾಳ್ದವಸಂ। ಅವದ
ದಸುರನಸಹೋದರದಿಳಿನಾಗುಳ್ ಲೆನೆ ವಾವಿವಷ್ಟುಲಿತ ನಾಗ್ವ
ಪಿನಾತಿ। ನೆಲಕೆಳೆಗ್ಗುದು ಬಾಂಧವಪ್ರತಿಬಿಗಾಮುನಾಳ್ದು ಲತೆಗ
ದಲಿತೆನೊಳು॥ ಮಲತುನಿಲ್ಲದಿದ ಪ್ಪದು ಪಾಗುಗನ। ಕಲ
ಗಳೊದನೊಡನೆಕ್ಕೈಮೇಲುಲಯ್ತು ತುಗಂ। ಗದಿಗೊಟ್ಟಿದುವಿ
ಜನೇನೆ ಪ್ರೊಬು ಪ್ರೊಗಲ್ಲ ಲಿಗ್ಗೆಲೆವಂಟೆನನ್ಯ ನೆ ಬ॥ ೩೧ ॥ ಕಡಕ
ಡಿಬುನುತ್ತುಕದಳೆಗಳ ವೃತ್ತಿಪ್ಪುಗದಂ। ನತೆ ಬಡುಗಿಸುದಪಿಸೋಲಗ
ಲೋಡುಳಿಪ್ಪುಗದಂ। ಕಟಿಕಟಬುನುಲ ಸುನುಸಸುಟ್ಟಿತಿಳ್ಪುದಂ
ನಿಲಿಪ್ಪ ನೆಕುದುರೆಗಳನು॥ ಪಿಪಿಪಿಬಿಬುಮೀರಸುಭಟಟ್ಟುಟ್ಟುತಿಪ್ಪು
ದು। ತಡೆತಡೆದುಕಾಲಿವೀರಗ್ರ ಟಿಪ್ಪತಿಲ್ಪುದಂ। ಘುಡುಘುಡುವದಂಕಂ
ಬುಕನಲಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿತಾದಕಸಂಗರದೊಳು॥ ೩೨ ॥ ಸ್ರ್ಮಳೆಯುದು
ಗ್ರನಭಾಳಲೋಚನನಕ್ಕ್ರಮಾನುವೀ। ಬಳನಕ್ಷಿಗಳುಗಳದೊಳುತಪ್ಪವು
ಯುಕ್ಕಿತಂದು। ನೆಲೆಗೊಂಡುದೋಲೆಬಿನಲ್ಕಂಪಕಾರಿದವಾಕ್ರಿಗಳು

ಕೋಟಿಸಿಡಿಲೋ ಮಿರ್ಗೆಯೆ ॥ ಮೊಳಗಿದುದೋಯೆನೆ ಬೆರಳೆಬೊಬ್ಬಿ
ರಂಜಿಸಿತು ಪೊ । ಕ್ಕಳಿವಿಯೊಳು ನೂಂಕಿದಂ ರಥವನುರೆ ಮುರಿದನಿಜ।
ಬಲಕೆ ಭಯಮಂ ಕೊಡುತ ತಾರಕಂ ಶೌರ್ಯವಿಸ್ತಾರಕಂ ಸಂಗರದೊ
ಳು ॥೨೪॥ ಅಳಲಿದುರಗನೊ ನೊಂದ ಪೆರ್ಬುಲಿಯೊ ಕಿನಿಸಿದೆ।ಕ್ಕಲ
ನೊ ಪಸಿದೈತಂದ ಪೇರ್ಮಾರಿಯೋ ಜಗದ। ಕೊಲೆಗುಜ್ಜುಗಿಸಿ ಬಂದಮೃ
ತ್ಯುವೊ ಮಹಾಕ್ರೋಧವಡೆಗೊಂಡ ಕೀನಾಶನೊ ॥ ಪ್ರಳಯಭೈರವ
ನೋ ಮಸಗಿದ ವೀರಭದ್ರನೋ। ತಿಳಿಯೆ ಕಲ್ಪಾಂತಸಮಯದ ರುದ್ರ
ನೋಯೆಂದು । ಕಳವಳಿಸಿ ಮುರಿದೋಡಿತಸುರನ ಭಯಂಕರಾಕಾ
ರಮಂ ಕಂಡು ಸುರರು ॥೩೫॥ ಜಾಳಿಸಿಗನಿಂಗ್ರನಲಂ ಪೋದನಂತಕಂ।
ಕಾಲಬೇಗಂ ದೋರಿದಂ ನಿರುತಿ ಸಾರಿದಂ। ಕಾಳಾಗಿ ವನಧಿಪತಿ ಸರಿದು
ನಾಯುಮಡಂಗಿ ಧನದಂ ಪಲಾಯನವನು ॥ ಓಲಗಿಸಲಿನಿಬರ್ಗೆ ಗುರು
ವಾದನೀಶಂ ಮ। ರಾಳವಾಹನಗರುಡಗಮನರೇನಾದರೋ। ಪೇಳಲ
ಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ತಾರಕನ ಭೀಕರಾಕಾರಮಂ ಕಾಣುತೊಡನೆ ॥೨೬॥
ಏನೆಂಬೆ ಸೈಸಿದ್ಧರಾಮ ಹರಿಮುಖ್ಯಸುರ। ಸೇನೆಯೊಳಸರಿವುದಂ ಕಂ
ಡು ಖತಿಯಿಂದಂ ಷಡಾನನಂ ವಾಹನಮನೊಲಿದು ಬೋಳೈಸಿ ಬಲವನ
ಧಿಗಭಯಮನೀವುತ॥ ತಾನಿರದೆ ಬಾಯಾರರಿಂ ಬೊಬ್ಬೆಗೊಡುತಂ ಕೃ।
ಶಾನುಮಂ ಕಂಗಳೊಳು ಕೆದರುತ್ತಲಾಗಲಾ। ದಾನವಾಧೀಶನಂ ಸಂಹ
ರಿಪೆನೆಂದು ಧನುಮಂ ಮಿಡಿವುತೈತಂದನು ॥೨೭॥ ಕಾಲಮೇಘದ ಸಿಡಿ
ಲ ಘಟಘಟನಿನಾದವೋ। ಕಾಲಭೈರವನ ಡಮರುಗದ ನಿರ್ಘೋಷವೋ
ಕಾಲರುದ್ರನ ಘನತರಟ್ಟಹಾಸಸ್ವನವೊ ಪೇಳಲೇನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ॥
ಬಾಲಕಂ ಧನುವ ಮಿಡಿಯುಬ್ಬಿ ಬರಿತವನಿಜಂ । ಬಾಲಮಾಯಿತ್ತು ಬುಧಿ
ಯುವಗೆ ಗುರುವೆನಿಸಿಕೊಂ । ಬಾಲಯಾಂತಕನಿದಿರ ಸಾಕೆನಲ್ತಡದಂ
ಕುಮಾರಕಂ ತಾರಕನನು ॥೨೮॥ ಕಂಡನಸುರೇಶ್ವರಂ ಬೇಸಗೆಯನ್
ಡುವಗಲ । ಚಂಡಕರನಂತೆಸವ ಕುವರನಾಕಾರಮಂ। ಖಂಡಪರಶು
ವಿನಸುಕುಮಾರನಾಹವಧೀರನಾರುಮಂ ಬಗೆಯನಿವನು॥ ದಿಂಡೆಯಂ
ಪಲವಂಗದಿಂದಮಿಂದೆಂನಸುವ। ಕೊಂಡಲ್ಲದಿರನೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ವಿಜ
ಯಕೋ। ದಂಡಮಂ ದನಿಮಾಡುತಿದಿರಾಗಿ ನುಡಿಸಿದಂ ಮಧುರವಚ
ನಂಗಳಿಂದಾ ॥೩೯॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸ
ದಿಬಿಳದವರೊಲ್ದೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪತಿ
ಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲ
ಭೋಗಮನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹ

ಘನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ......... ॥೪೦॥

ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೨ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೫೪೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

* ೧೩ನೇಸಂಧಿ *

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರಷಣ್ಮುಖನಧಟನೀಕ್ಷಿಸುತಖತಿಯಿಂದೆ। ತಾರಕಾಸುರನಿರದೆಕಾಗಲ್ಕೆ ಕೂಡೆಸಂ। ಹಾರಮಂ ಮಾಡಿಸುರರಂ ಕಾಯ್ದನಭವನಕುಮಾರಕಂ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥

ಪದ॥ ಪಕ್ಷಿವಾಹನಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಪಂಕೇಜಭವ। ಯಕ್ಷಪತಿನಮಿತಗಜರಾಕ್ಷಸಾಜಿನಚೇಲ। ಚಕ್ಷುಃಶ್ರವೋಭೂಷಮುಕ್ಷಪತಿಶೇಖರಮಹಾಕ್ಷ್ವೇಡಲಸಿತಕಂಠ, ಅಕ್ಷೀಣತರಮಹಿಮದಕ್ಷಮತ್ತೇಭಹ। ರ್ಯಕ್ಷಚಿತ್ರೋದ್ಭವವಿಪಕ್ಷಘನಕರುಣಾಕ। ಟಾಕ್ಷಸಂಪಾಪುರಾಧ್ಯಕ್ಷಜಯಜಯವಿರೂಪಾಕ್ಷಭುವನೈಕರಕ್ಷ॥೧॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮುಖಳೆನೆಂದನೆಲೆ। ಬಾಲಕೇಳ್ನಿನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿಮುಕ್ಕನಾಡುವಿ। ಬಾಲನೇತವೆನಿನ್ನಪಡಪಡನಿಯಮಾರೊಮುಗ್ಗಳೊಳುತಾಯಮೊಲೆಯ॥ ಪಾಲನುಂಡೊರಂಗಿಪ್ಪದಿನದೊಳೈತಂದುಗೂ। ಪಾಲಕಾದ್ಯರಬಲೆಗೆಸಿಲ್ಕಿಕೆಡಬೇಡನುಂ। ಪಾಲಸಂಗ್ರಾದೆಹೋಗೆನಗುತಗುಹನಸುರವಲ್ಲಭಂಗಿಂತೆಂದನು॥೨॥ ಬಾಲಕಂ ತಾನಾದೊಡೇನಾಯ್ತು ಕತ್ತಲೆಗೆ। ಬಾಲಾರ್ಕನಂಜುವನೆವನದಮನನಾನೆಯಕ। ರಾಳತೆಗೆಸಿಂಗವರಿಯೊಡುವುದೆಪರ್ವತಕೆವಜ್ರವೇನಳಿವಳುಕುವುದೆ॥ ಪೇಲನರಿಯುದೆನುಡಿವರೇಮರುಳೆನೀಂನೋಡ। ಮೂಜೋಕವಂತಿಂದುತೇಗುತಿರ್ದಪೆನಿನಗೆ। ಪಾಲನಾಗುಣವೇಕೆನುತ್ತಾತನಂಬಾಣಜಾಲದಿಂಮುಳುಗಿಸಿದನು॥೩॥ ಮಾನವಭುಜಂಗರೆನಗಿದಿರ್ಗ್ಗಿವಿಜರವಿ। ಮಾನಂಗಳೆಂಸೆಳೆದುಸರಿಯುತೇಂದ್ರಾಗ್ರಿಗೆ। ಮಾನಸವ್ಯಥೆಯನಾಗಿಸಿದೆನಾಹವದೊಳಗೆನೀನದಂಕೇಳ್ದರಿಯಲ॥ ಮಾನಗರ್ವದಮಾತಿದೆನ್ನದಿರುನೀಂಜಯರ। ಮಾನಯುನಕುಮುಪಚಂದ್ರನೆನಿಸುವೆನ್ನಯಸ। ಮಾನನೇನೀಂಪಸುಳೆ ಪೋಗೆನುತ್ತಸುರೇಂದ್ರನಾರ್ದೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ॥೪॥ ಹರಿಯುತೇಂದ್ರಾದಿಸುರನರಭುಜಗಮುರಸೇಂ। ಧುರದೊಳೋಡಿಸಿದನೆಂದೆಂಬಸಿಟ್ಟಿಯಕೇಳ್ದೆ। ಸರಿಮುಖ್ಯರಂಕಾಯ್ದನಿನ್ನನಾಂಸಂಹರಿಸಲೈತಂದೆನೋಡುನನ್ನ ॥ ಪರಮವಿಕ್ರಮವನೀಂ ಮುನ್ನತಪವಂಮಾಡಿ। ಪರಮೇಷ್ಠಿಯಿಂಪಡೆದಪದವಿಂತಿಲ್ಲಿಸರಿ। ಪರಶಿವನಕುವರನಾನರಿಯಲಾಯೆಂದೆನುತಲಸುರನಂಬಂಕಡಿದನು॥೫॥ ಪಲಬಗೆಜ್ಜನಿಸಿಪಂಶಿವನಣುಗನಾನೆನ । ಲ್ಕಲದವನ್ಗಗದಿಹರೆತೆಗೆ

ಬೇರಬಲ್ಲವೆ। ಗೇಲಿಯುತೋರ್ವರೆಸಾಕುಸಾಕುಕೂರ್ಗಂಬಿನಿಂತ
ನಿನ್ನಸೊಲ್ಲಲಿಯನು ॥ ಕಳಚುವೆಂನೋಡೆನುತೆದಾನವಂಬೆನ್ನೆ
ತ್ತಿಳಿಕೆಯಿಂದುಗಿದುಬಿಡಲಾಬಾಣವೆಲ್ಲವಂ । ಬಳಿಕಕಡಿವಂಗು
ಮತ್ತೆಸುವನಾಖಿಳಂಮುರಳಿಕಡಿವಂಕುವರನು ॥೬॥ ಎಸುವಹೊ
ಯ್ಯಂಟಿತೆಗೆದೆಸುವಚೊಬ್ಬರಿದುತೊ। ಟ್ಟೆಸುವಕುಶಲಂಗಳಿಂದೆಸು
ಕೈಚಳಕದಿಂ। ದೆಸುವಕೆವಿವರೆಗೆತೆಗೆದೆಸುವತವಕದೊಳೆಸವ್ಯಾ
ಸವ್ಯಂಗಳಿಂದಂ॥ಎಸುವದಶಪಕ್ಕಗಳೊಳೆಸುವಲಘುಪಾಳಿಯಿಂ।
ಸುವದೂರಾಪಾತಲಕ್ಷ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದ। ಲೆಸುವಚಾಪಕಲಾಪ್ರವೀ
ಣೆಚ್ಚಾಡಿದರುಪಟುಭಟರುಸಂಗರದೊಳು॥೭॥ ಝಣಝಟಿಲುಧಿಂಝಿ
ಲುಘುಗಿಲೆಂಬಸಾಯಕ। ಕ್ವಣನದಿಂತೀವಿದುಗಜಾಂಡಮಂಡಲವ
[illegible]ಣದತುಂಡುಗಳಿಂದೆ ಡಿಮುದವನೀಚಕ್ರ ವೇನೆಂಬೆನಟ್ಟರಿಯುನ
ಕಣೆಕಣೆಯುತಾಗಿಸ್ಫೋಟ್ಟಗಕಿಡಿಯುಗಡಣದಿಂ। ಪೆಣದುದುಸಮ
ಜಗವೆನಲೋರ್ವರೆಟ್ಟಿವಾ। ಗಣವನೋರ್ವರ್ಕಡಿವುತೆಚಾಪ
ಕರ್ಮಮಾರಕತಾರಕರ್ಫರದೊಳು॥೮॥ ಪುರ್ಬುಗಳಬಿಗಿದವುದಗ
ಮಂಡಿಗಳನಿ । ಟ್ಟೊರ್ಬರೋರ್ವರ್ಗೆತೆರಳದಮಾಕೋಪಾಗ್ನಿ
ಯುರ್ಬುತಿರೆ ಕಂಗಳೊಳ್ಬ್ನಿಸಿಕದೆಸೂಸೆಕಾಬೊರ್ಗೆ ಭುಜಬಲ
ಟೋಪದ॥ಗರ್ವದಿಂಸರಿಯಾಗಿಕಾದಿದಧುರದೊಳುಧ। ನುರ್ವೇ
ನಿಪುಣರಾಮೇಳಿಗುಸನಧಟನಿಂ । ಪೂರ್ವದೇವನಮುರಳ್ಕ್ರಂತ್ರಾ
ಮಂಪ್ರಾಡಿಕೂಡಿಚೊಬ್ಬರಿಟ್ಟನು ॥೯॥ ಕೀಳಿಸಿದವವನನೊಸ
ನೊಸಲಕಂಣವನ। ಬಾಲನಟ್ಟಂಬುಪೊಸಬಿಸಿಯುನೆತ್ತರಪೊನ। ಲ
ಳದಿಂಪರಿದುಗವನಿಗದಾಸವನವೀರರಸವುಕ್ಕೆಸೂಸುವಂತೆ॥ ಪೇ
ಲೇನಾಶರವನುಗಿದುರಕ್ತವನೊರಸಿ । ಎಳೆಯಂಗೊಂಡುಹೊ
ಳೊಕ್ಕೈದೆಪೊಸೆಮಸೆಯ। ಕೋಳೆಗಳನಾಯ್ದುಕುಮರನನೆಸೆಯಲ
ನರಿದುತಾನೆಚ್ಚು ಚೊಬ್ಬರಿದನು ॥೧೦ ಹೊಗರೊಗುವಹೊಸಮ
ಯುಬಾಣವಸುರನತನುವ। ನುಗಿದುಭವಸದಿಂದೆಪಾಯ್ದುಂದುದ
ಣಯುಂ।ಬಗಿದುಪಾತಾಳವಂಪೊಕ್ಕು ಫಣಿಪನ ತಲೆಯಲಾತಸೋ
ಲಂಬಿದಿರಲು ॥ ವಿಗತದಭುಜಂಗರವಿಘಾತಿಯಿಂದಳವಳಿದು । ವಿ
ಮೂರ್ಛೆಯಾಗಿಧರೆಯುದಿರಲ್ಟಕ್ಷತ್ತಿದ್ದ। ಗ್ಗುರಗಳೆಮಂತೆದೆಗ್ಗ
ದುಕಟ್ಟಾಳಾಗಿಸೇನಾನಿಗಿಂತೆಂದನು॥೧೧॥ ಕಿರುಬನೊಡಸೇನೆಂ
ಕೈದೆಗದುಕಾದಿದೊಡೆ। ಬೆರತೆಲಾಬಹಳಗರ್ವದೆನಿನ್ನ ತಲೆಗಳಂ।
ರಿದುಬಿಸುಡುವೆನೀಗನೋಡೆನುತಪೊಸಮಸೆಯಬಾಣಂಗಳಿಂತೊ
ರಿ॥ಪೆರೆದಲೆಯನಾತ್ಮಜನನೆಚ್ಚುಮುರಳೆಚ್ಚು ಚೊಬ್ಬರಿದುಕೈಯ

ಡನೆಸೆಯೆ ಸೇನಾನಿಯನಿತುಮಂ । ಮುರಿದುಮಗಳೆಚ್ಚು ಸಾರಥಿವ
ರೂಥಾಶ್ವಂಗಳಂ ಕಡಿದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ॥೧೧॥ ಬಳಿಕನೂತನವರೂ
ಥಾಶ್ವಸಾರಥಿಗಳುಮಂ । ನಳವಡಿಸಿ ತತ್ಸ್ಯಂದನವನೇರಿ ಷಡ್ವದನ । ನಳ
ವಿಗೈತಂದು ಬಿಲ್ಗೊನೆಯನುರೆ ನೇವರಿಸಿ ಚೆನ್ನಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಂ ॥ ಪೊ
ಳವ ಪೊಸಮಸೆಯ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಂ ತೊಟ್ಟಾರ್ದು । ಖಳನೆಸೆಯಲನಿತು
ಬಾಣಂಗಳಂ ಕಡಿದೊಡನೆ । ಮುಳಿದವನ ಕರದ ಕಾರ್ಮುಕವನಿಕ್ಕಡಿ
ಗೈದನಾ ಕುವರನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೨॥ ಮತ್ತೆ ಪೊಸಬಿಲ್ವಿಡಿದೆಸಲ್ಕೆರ
ಳಿ ಗುಹನದಂ । ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಸುಡಲಾಕ್ಷಣದೊಳಗಸುರನುಸಿರೋ । ನ್ಮತ್ತಂ
ಬಳಿಕೊಂದು ಕಾರ್ಮುಕವನಳವಡಿಸಿ ತೆಗೆದೆಸಲ್ಕೋಪದಿಂದಂ ॥ ಉತ್ತ
ರಿಸಿದಂ ಹಿಡಿವ ಕಡಿವ ಕೈಯೊದಗಿನಿಂ । ಸತ್ತಕೋಟಿಶರಾಸನಂ ತೀ
ರಲಾಗದವನು । ಜೋತ್ತಮಂ ಮರಳಿ ಪೊಸಬಿಲ್ವಿಡಿದು ಪಾವಕಕಳಂಬ
ದಿಂದಾರ್ದೆಚ್ಚನು ॥೧೪॥ ಉರಿದವು ರಥಸುಛತ್ರಚಾಮರಂಗಳ್ಕರಿಕು । ವ
ರಿದು ಕರಿತುರಗಮುರುಳಿದವು ದೊಘ್ಘಂಚಿಟ್ಟ । ಸುರಿದವ್ವೊಲು ಸೇನೆ
ಸಿಡಿಮುಡಿಗೊಂಡು ಬೆವಕಮುರುವರಿಯಿತ್ತಜಾಂಡಕಂದು ॥ ಹರಸು
ತಂ ಕೋಪದಿಂದೀಕ್ಷಿಸೀಗಸಂ । ಹರಿಸುವೆಂ ವರುಣಬಾಣದೊಳೆಂ
ದು ಧನುವಿನಿಂ । ಸಸದಂ ಪಿರಿದು ಸಂಸರಿಸು ಪುರಿಯಡಗಿಯಾವರಿಸೆ
ನೀನಿರ್ವಿಷದೊಳಗೆ ॥೧೫॥ ಕಾರಮುಗಿಲುರೆಕರೆವನೀರಂಬೊಲು
ದಕದಾ । ಕಾರಮಾಯ್ತು ಬಲವದ್ಗಮುಂಚಿಲ್ಗಟಂ । ಕಾರಮುಖ್ಯಾಧ್ವ
ನಿಗಳಡಗಿದವು ಚತುರಂಗಂಗಳ್ಕ್ರಹಾಪ್ರಳಯದ ॥ ವಾರಾಸಿಜಲಚರ
ಮೆನಲ್ತೆಂಕುತಿರ್ದವಿದ । ಕಾರುಸೆಯೆಂದೆಲ್ಲರುಂ ಬಾಯ್ವಿಡಲು ಬಳಿ ।
ಕ್ಕಾರಾಸಿತೋಯಸಂಪಾರಬಡಬಾಸ್ತ್ರಮಂ ತಾರಕಂ ತೊಟ್ಟೆಚ್ಚನು ॥
ಕೆರಳಿ ಪುನರಪಿ ತಾರಕಾಸುರಂ ಕೋಪದಿಂ । ಗಿರಿಶರಂದೊಟ್ಟೆಚ್ಚನಾಗು
ಸಂಕೂಡೆಸಂ । ಸಸಿದಂ ವಜ್ರಕಾಂಡವನೆಚ್ಚ ದನುಜೇಂದ್ರನೆಚ್ಚಂ ನಿ
ಶಾಬಾಣಮಂ ॥ ತರಣಿಶರದಿಂ ಕಾರ್ತಿಕೇಯನೆಚ್ಚಂ ವಳಿ । ಕ್ರೂರಗವಿಶಿಖ
ಮನಾಗಳಸುರನೆಚ್ಚಂ ಮಹಾ । ಗರುಡಾಸ್ತ್ರಮಂ ತೊಟ್ಟು ತತ್ಸರ್ಪಬಾ
ಣಮಂ ಗುಹನಾದುರ್ಖಂಡಿಸಿದನು ॥೧೭॥ ಇಂತಖಿಳದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರತತಿಗ
ಳಿಂದೋರೋರ್ವರ್ । ರುಂತೊಲಗದೆಚಾಡುತಿರೆ ಮಹಾಕೋಪದಿಂ । ದಂ
ತಕೋಪಮತಾರಕಂ ಬಳಿಕ ಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದೆಸಲ್ಕೆ ॥ ಸಂ
ತಾಪಿಸಿತು ನಿಖಿಳಲೋಕಮಾ ಬಾಣಮಂ । ಕಂತುಹರನಣುಗನತಿವೇ
ಗದಿಂ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರ । ಮಂತೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಖಂಡಿಸಿದನಿಕ್ಕಡಿಗಳು ರಣಾಂಕ
ಣದೊಳಡೆಗಡಯಲು ॥೧೮॥ ಅಂಬುಜಭವಾಸ್ತ್ರಮಂ ಕಡಿದು ಬಿಸುಡ
ಲುದೈತ್ಯನಂಬಕಂ ಕೆಂಪೇರಿ ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಮುನ್ನಮೆ । ಟ್ಟಂಬುಗೆ

ಳೆಹವಣಿಲ್ಲ ಬಾಳೆ ಬಾಲಕನೆಂದು ಕೈಗಾಯ್ದೊಡರಿಯೆಯೆ ಸುತೆ॥ ತಾಂ
ಬೇಗದಿಂ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಂ ಸೆಳೆಯಲಾ। ಡಂಬರದ ಕಿಡಿಯ ಗಡಣಂಗಳಿಂ
ಗಗನವಂ। ಚುಂಬಿಸುತ್ತತಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತಾರಕನ ಕರದೊಳೆಗೆರಂ
ಜಿಸಿದುದು॥೧೯॥ ಧಗಧಗತ್ಕಾರದಿಂದಂ ಧರಣಿಮಂಡಲಂ। ಪೊಗೆವುತಿ
ರ್ದುದು ಸಮುದ್ರಂ ಕುದಿದು ತಳಮಳಿಲ। ನುಗುಳುತಿರ್ದುದು ನಭದ
ನಕ್ಷತ್ರತತಿ ಭೂಮಿಗುದುರುತಿರ್ದುದು ದನುಜನು॥ ನಗುತ ಕೇಳೆಲವೊ
ಲಪ್ರೌಢ ಬಾಲನೀನೆನ್ನೊಡನೆ। ಪಗೆಗೊಂಡೆ ಫಲವನುಂಣೆನುತೆತ್ತಿ ದುಪಿಡಿ
ಲುರಿಯ । ನುಗುಳುತೈದುವ ಶಕ್ತಿಯಂ ಗುಹಂ ಪಿಡಿದಿಡಲು ಖಳನೆದೆ
ಯು ಘಟ್ಟಿಗಿದುದು॥೨೦॥ ತನು ನಡುಗಿ ತುಟಿಯೊಣಗಿ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಬಸ
ವಳಿದು। ದನುಜ ಪುರೆಬಿದ್ದಂ ರಣಾಗ್ರದೊಳು ಸನೆದಜಾ। ಜನಗಿರಿಯೊ
ಲಿರ್ದುದು ಕಳೇಬರಂ ರಕ್ತಾಂಬು ಸರ್ವಾಂಗವಂ ಮುಸುಕಲು ॥ ಕನ
ಲಿ ಕಡು ವೇಗದಿಂದೊಡೆಯು ನಾಶವನೆನಗೆ। ತನಗೆ ಉತವುತ್ತ ದುದು
ದೈತ್ಯ ಬಲವೀಷಡಾ। ನನನಂಬುಗಳ ಮಳೆಯೊಳಂಬರಂ ತುಂಬಿಕೋ
ಳಾಹಳೆದರಭಸದಿಂದಂ ॥೨೧॥ ಕರಳಿನಾಲ್ವಸೆಯೊಳಿರದೊತ್ತಿ ದರ್ದು
ತ್ತಿದ । ಕರಿ ತುರಂಗಾರೂಢರುರುಬಿದ ತರ್ದುಬಿದ । ಸ್ಥಿರವುಹಾರ
ಥರಿರದೆ ತಾಗಿದರ್ದೂಗಿದಸರಳ ಸರಿವಳೆಗರವುತ॥ ಧೊರೆಧೊರೆಗಳಡಿ
ಗಡಿಗೆ ಮಿಸುಕಿದರ್ದ್ದು ಸುಕಿದ। ರ್ಪುರುಷರಿಯು ಕೈದುಗಳೊಳಿಕ್ಕಿದರ್ದೊ
ಕ್ಕಿದ। ಸರಳುಗಳ ತನತನಗೆ ಬೀರಿದರ್ದ್ದೋರಿದರ್ಪೌರುಷವ ನಸು
ರಭಟರು॥೨೨॥ ಇತ್ತಲೀ ತಾರಕಂ ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದೆದ್ದು ಮಿಗೆ। ಕೆತ್ತೆ ದೆ
ಯು ಶಕ್ತಿಯಂ ಕಿತ್ತು ಮನದೊಳು ಚಿಂತೆ। ವೆತ್ತು ವನೊಳಿನಿತು ಪೋಳ್ತಂ
ಪಸುಳೆಯೆಂದು ದಾಪೇನಪಿಂ ಸೆಣಸಿದೆನಲು॥ ಕತ್ತರಿಸು ವಂಶಿರವನಿನ್ನಿ
ರಲ್ಕೇಳ್ದುವ। ನುತ್ತರಿಸಿ ನಾಳೆ ಸುರರಂ ಛಿಂದು ತೇಗುವೆನೆ । ನುತ್ತ ವಂ
ಶ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮರೆಯೋಳ್ಪೋಗಿ ವ್ಯಗ್ರದ ಕ್ಷಣದೊಳು ॥
ಸೇನಾನಿ ತನ್ನ ನುರು ಬುವ ಸಕಲ ತಾರಕನ। ಸೇನಾ ಸಮುದ್ರಮಂ ಕ
ಲಕಿ ತತ್ಸುಭಟರಂ। ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಸಂಹರಿಸಿದಂ ಮಹಾಪ್ರಳಯ ಸ
ಮವರ್ತಿಯಂತೆ॥ ಏನೆಂಬೆ ನೈರಾವತರಿಯ ದೇವೇಂದ್ರಾದ್ಯರುಮು। ಹಾ
ನಂದದಿಂ ಗುಹನ ನೆಲ್ಲು ಕೊಂಡಾಡುತಿಸಲ್। ದಾನವಾಘೇಶನಂ ಕಾಣದೆ
ರಣಾಂಕಣದೆ ನೋಡುತೈತರುತಿರ್ದರು॥೨೪॥ ಇದು ಳಂತೆ ದಳಿತೋ
ತ್ಪಳಾಳಿ ಮಯ ಮುಭವ ಭೂ। ಧರದಂತೆ ಶಿವಗಣವಿಲಾಸಮಯ ಮು ಬ
ಳೆಯುರ। ಗುಳಕುಚದ್ವಯದಂತೆ ವರಪತ್ರ ಭಂಗಮಯ ಮಾ ವೆಗಳ್ಕ
ದಡಿಬಿಟ್ಟು॥ ಸರಸಿಯಂತೆ ನಿಪಾತ ಪುಂಡರೀಕೌಘಮಯ। ನಿರದೆಹ
ರನಾಭರಣದೊಲು ರುಂಡಮಯ ಮೆಸವ। ತರಣಿ ಪುರದಂತೆ ಬಹು

ನರಕಬಂಧಮಯಮಾಗಿರಣಮೆಸೆದಿರ್ದುದು॥೧೫॥ ಕರಿಯ ಚರ್ಮವ
ನುಗಿದು ಪೊಗ್ಗು ತಲೆಗಳ ಕೋದು। ಕೊರಳೊಳಗೆ ಹಾಯ್ಕಿಬಿದ್ದ ಶೂ
ಲಮನಾಂತು । ನೊರೆನೆತ್ತರಂ ತೆಗೆದು ಪಣೆಯೊಳಗೆ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಮು
ತ್ತೊಂದು ಬಲ್ಲುಲಿಯನು॥ ಕರತಳದಿ ಪಿಡಿದು ಮರುಳ್ಗಳ ಮೇಳದಲಿ
ಪೇ। ರ್ಮೆದುಳೊಂದಿರುತಿರಲ್ಕಂಡು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಚರಣಕೆರಗಿದು
ದೊಂದು ಪ್ರಲ್ಮರುಳ್ ಶಿವನೆಂದುಗುಹವರಿದ ಸಂಗರದೊಳ್॥೧೬॥ ಪೆ
ಣನತಿಂದೊಳ್ಕೆ ಬಳ್ಕೆವಿನ ಧನಿಗಾನನಮಾ। ವ್ರಣದನೋಪಿಂಗವರಳುವ
ರರವತಾಳಮುಂ। ಕುಣಿವಮುಂಡಗಳ ನವಪಾತ್ರಮಲ್ಲಿಯ ನೋಟ
ಕರ್ಕಳೇಂ ನೆಣನತಿಂದು ॥ ತಣಿದು ತಲೆಗಳ ತೊನೆವ ಭೇತಾಳತತಿ ನ
ರ್ತನೋಂಗಣದಿಂ ದಟಿಗಿಟಿಗಿಗು ಬೀಳ್ಕತಲೆ ಮುಚ್ಚಾಗೆ। ರಣರಂಗವೇನಾ
ಟ್ಯರಂಗದಂತೊಪ್ಪಿದುದು ಬಳೆನಶೋಣಿಪರಕಣ್ಗೆ॥೧೭॥ ಮುಂಡಂಗ
ಳಂ ಮುಗುಚಿ ನೋಡಿ ಬೆಟ್ಟಾಗಿರ್ದ। ರುಂಡಂಗಳಂ ಕೆದರಿ ನೋಡಿ ಮಿಗೆ ನು
ಡಿದವೇ। ತಂಡಂಗಳಂ ನೂಂಕಿ ನೋಡಿ ರಥಸಂದೋಹವಿಡುಕಿ ನೋಳ್ಕಿ
ದಕಿ ನೋಡಿ॥ ರುಂಡಂಗಳಂ ಬಗಿದು ನೋಡಿ ಗಯದೊಟ್ಟಿಲಿನ। ತಂಡಂ
ಗಳಂ ತೆಗೆದು ನೋಡಿ ನೊರೆನೆತ್ತರಿನ। ಕೊಂಡಂಗಳಂ ಮುಳುಗಿ ನೋ
ಡಿದರ್ಮ್ರಡಿಗಳ್ ಶವಮಂ ದಿವಿಜಭಟರು॥೧೮॥ ಇಂತು ರಣರಂಗದೆಲ್ಲೆಡೆ
ಯೊಳಂ ಸಕಲಸುರ। ಸಂತತಿಗಳರಸುತಿರೆ ಪಿಗ್ಗರರನ್ನಾದಿಗಂತದೊ
ಳ್ ನೋಡೆ ಸರಿ ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮನೆಯೊಳಗಿರ್ದ್ದುಳನಿರವನು ॥
ಶಾಂತಿಳಿದು ಬಂದು ಸುರಪಾಲಂಗೆ ಪೇಳಲ್ಕೆ। ಸಂತಸದೊಳಗ್ರನೈತಂ
ದು ತಾರಕನವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಗುಗನೊಡನೆ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಶಾಂಭವಾಸ್ತ್ರಕೆ
ನೀಡಿಗಂಸೈಯನು॥೧೯॥ ಮಾಡಿನೆಯೊಳ್ ಗುಗು ಶಾಂಭವಬಾಣಮಂ
ಹೆದೆಗೆ। ಹೂಡಲೀರೆಳ್ಗಂನಡುಗಿ ತರ್ಗಿಗಳ ತಲೆ। ಬೀಡೆ ಬಿರಿದು ದು ಸ
ಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳ್ ಕ್ಷ್ಪದವು ಕುಸಿದು ದಿಗ್ದ್ವನಸಪೋರೆಗೆ॥ ಓಡಿದವು ತಾರೆ
ಹರಿಯಜಪುರದ ಸರಕುಗ। ಳ್ಪೋಡಿದವು ಶಿವಲೋಕಕಹಪಕರಿಕಮು
ಠರ। ಲ್ಲಾಡಿದರ ಕಾಲದೊಳ್ಮ್ರಳಯಮಾಯ್ತೆಂದು ಪಂಕಜಭವಂ ಚಿಂ
ತಿಸಿದನು ॥೨೦॥ ನಿನಗೆಗುರಿ ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತದ ಮರೆಯೊಳಗಿರ್ದ।
ದನುಜನೊಡಲೆಂದು ಬಾಣಕೆ ಬೆಸಸಿಮಂ । ಮನದೊಳಗೆ ಜಪಿಸಿ ಶಿವಿ
ವಗೆಗುಗಿದು ಬಿಡಲು ದುರೊಳ್ ಕಂಗಿಡಿಯ ಗಡಣದಿಂದಂ॥ ಅನಿಲಪಥದಿಂ
ದಳ್ಕೈತಂದ ಬ್ರವಲ್ಲಭನ। ತನುವನಿಬ್ಬಗಿಗೈದು ತಾರಕನ ದೇಹಮಂ। ಚಿ
ನಿಕಡಿಯನಿರದೆ ಮಾಡಿತು ಶಾಂಭವಾಸ್ತ್ರಮದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ
ನು ॥೨೧॥ ತ್ರಿದಶರರಳೆಮಳೆಗರದಾಡಿದ ಪಾರ್ಡಿದ । ಪರ್ದೆದು ಗಂಧ
ರ್ವರಾನಂದಬಂಧದಿಂ । ದೊದರಿದವು ಸುಮನಸರ ಭೇರಿಗಳ್ಪೊರಿ

ಗಳ್ಕೈಯೆತ್ತಿಬಣ್ಣಿಸಿದರು॥ಮುದದೆಸುರಕಾಂತಾಳಿನರ್ತಿಸಿತುವರ್ತಿಸಿತು। ಪದಪಿನಿಂಜಯುರವಂಲೋಕದೊಳ್ನಾಕದೊಳ್ಪುದುಳಿಸಿದರಮರಪ್ರವೋದದಿಂಖೇದದಿಂದುಳಿದಸುಧರಳೆಪಳಿದರು॥೩೨॥ಪೊಡವಿಯೊಳುದುರ್ಜನನನೊಳಕೊಂಡವಗೇಕೇ। ಡಡಸುವುದುನಿಜವೆಂದುಲೋಕದವರೆಂಬನಾ। ಣ್ನುಡಿಪ್ರಸಿವುದೇಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತಂತಾರಕನನಂದುತನ್ನಯುಮರೆಯೊಳು॥ ಅಡಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ದಕಾರಣಂನಾಡೆತ। ನ್ನೊಡಲೊಳೇರಾದುದನಿತಲ್ಲದಾದಾನವಂ। ಮಡಿದುಪೋದಂನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ಜಗವರಿಯೆ ರಾಮುಕೇಳಚ್ಚರಿಯನು॥೩೩॥ತೀರಿತ್ತುತ್ರಿದ್ದದಿಶವಿಲಗವಮರ್ಗಮರ। ನಾರಿಯುರಿಗೊಗತನಂನೆಲೆಯಾಯುತ್ತನಾಕದೊಳು।ಶೌರಿಪದ್ಮಜಸುರೇಂಗ್ರಾದಿದಿಗ್ವರರಪುರಮುವರವರವಶಮಾದವು॥ ದೂರವಾದುದುದುರಾಚಾರವಾಗ್ನೀಯುಕಂ। ಸೇರತೊಡಗಿಗುದವನಿಯುಮರರಿಂದಮರರ್ಗ। ಮಾರೋಗಿಸಿತ್ತು ಪಾಳಿರದಖಿಳಭುವನಜನಮುಸುರೇಂದ್ರನಸ್ತುಮಿಸಲು ॥೩೪॥

ತಾರಕನಸುತರಾದಿಮಿಕ್ಕ ಕ್ಕಸರೋಡಿ। ಸೇರಿದರುಗಿರಿಗುಹೆಗಳೆಂಬಳಿಕ್ಕಿತ್ತಲುಕು। ಮಾರಕಂಸರಿಯುಜೇಂದ್ರಾದ್ಯಮರತತಿವೆರಸಿಕೈಲಾಸಪುರವನೈದಿ॥ಮಾರಹರನಡಿಗೆರಗಕುವರನಂತೆಗದಪ್ಪಿ। ಪಾರಿಜಾಂಬಕಕಮಲಭವಮುಖ್ಯಸಕಲಪ್ರಿಂ। ದಾರಕರನವರವರಪುರಕೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೩೫॥ ಇದುಸಕಲವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರಸದ್ವಿಮಲ। ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರುಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಗ್ರ್ರವೆಂ। ಬುದಧಿವರ್ಧನಸೋಮನೆನಿಪಗುರುಸಿದ್ಧವಿರೇಶ್ವರನಕರಜಾತನು॥ ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋ। ವಿದನೆನಿಪವಿರುಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನತಿ। ಮುದದೆಪೇಳ್ದೀಚನ್ನಬಸವಪೌರಾಣಕಥೆಯೊಳಗೆಮೂರನೆಯುಕಾಂಡಂ॥೩೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗ್ಗೋದಿದರ್ಗ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗನುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ॥೩೭॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೩ ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಕಾಂಡ೩ಕ್ಕಂ ಸಂಧಿ೩೦ಕ್ಕಂ ಪದ೧೫೮೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವು.

೪ನೇ ಕಾಂಡ ೧ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ತಾರಕಾತ್ಮಜತತಿಗೆಕಂಗೆಟ್ಟು ಸುರರಿರದೆ। ಮಾರಾರಿಗತುಳಿಪಲು ಪಶುಪತಿ ಪಟ್ಟವಂಕಟ್ಟಿ। ಕೂರಖಳರಂಕೊಲ್ವೆನೆಂದೀಶ್ವರಂ ತ್ರಿಪುರಕ್ಕೈದಿ ಪಾಳೆಯವಿಳಿದನು॥

ಪದ॥ ಪುರದಹನಕರ ಕಾಮಸಂಹರ ಪರಮ ಸುರನದೀ। ಧರಕೃಪಾಕರ ದಿನಾಕರಕೋಟಿವರತೇಜ। ಸರವಿಸ್ಫುಳಿತ ರಶ್ಮಿವಿಶದವರದ ಹರ ಮಹೇಶ್ವರ ದುರುಳಖಳಸಂಹರ॥ ಮುರಹರಸರೋಜಜಜಾಮರವರಾನತಪಿನ್ಯ ಚರಣ ಘನತರಪುಣ್ಯಕರಣ ಬಿಗಿದ್ದ ಜಿನಾ। ವರಣಸತತಸಂಕುಲಾಗರಣ ಸರ್ಪಪ್ರಜಾಭರಣ ಸಲಹೂ ಸಿತರನು॥೧॥ ಸನ್ನುತಗುಣಾಗ್ರಣಿಯೆ ಸಕಲಧರ್ಮಾಗಮಕಣಿಯೆ। ಚೆನ್ನಬಸವೇಶಗುಷ್ಕೃತನಾಶಿ ಪೇಳ್ವೆನಿನ। ಗಿನ್ನು ತಾರಕನಸುತರಾಗುಹೆಯೊಳಡಗಿರ್ದ ಬಳಿಕಲೇನಾದರೆನಲು। ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳ್ ಯುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಿ। ನುನ್ನತಕಥಾಮೃತವನುಗ್ರಿಯಂ ಗೇಯರ್ ಸಂ। ಪನ್ನನೆಂದೆನಿಪ ಷಣ್ಮುಖನಿಂದೆ ತಾರಕಂ ಮಡಿದ ಸಮನಂತರದೊಳು ॥೨॥ ತಲೆದಡೆ ಬಂದಳು ಧರಾವನಿತೆ ಲೋಕಗಳ ದರು। ಸಲಿದರು ಸಮಸ್ತದೇವಪ್ರತತಿ ದುಂದುಭಿಯು। ಮೊಳಗಿನಿಂ ಗುಡಿತೋರಣಂಗಳಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿತಂ ತಮ್ಮ ನಗರಂಗಳ॥ ಸಲೆಪೊಕ್ಕು ಸುಖಿಸಿ ನಿಲ್ವರೆ ತಾರಕಾತ್ಮಜರು। ಕಟ್ಟ ತಾರಕಾಕ್ಷ ಕಮಲಾಕ್ಷ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ। ಗಳೆನಿಪ್ಪ ಖಳಜನಪರೀವಾರವರುಂಗಿರಿಗುಹಾಂತರದೊಳಡಗಿರ್ದರು॥೩॥ ನೂಕಿದರು ಖಲರಿಂತು ಬಹುಕಾಲವಂ ಗುಹಾ। ನೀಕದೊಳ್ ಭೇದಿಸಂ ಮೇಣೊಂದು ದಿವಸ ಬೆಂ। ತಾಕುಳಿತಮಾನಸರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವೆ ನೆನದಾಲೋಚಿಸಂ ಸ್ವೈವೃತ॥ ನಾಕಿನ್ನು ಚಿಂತೆನಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆ ವರವಿತ್ತ। ಕೋಕನದಗರ್ಭನಂ ಕುರಿತು ತಪವಂ ಮಾಡಿ ಬೇಕಾದವರಗಳಂ ಪಡೆದು ದಿವಿಜರಬಡಿವೆ ವೇಕೆ ಸಂಶಯವೆಂದರು॥೪॥ ಖಳರಿಂತು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಘೋರತಪವಂ ಮಾಡಿ। ಸುಲಭನಾಗಿರ್ದವರವಂ ಪಡೆವೆವೆಂದಾಗ। ತೊಳಗುವ ತಪೋವನವನೋಡುತ್ತೈತರೆ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿತು ವನವದರೊಳು॥ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನಾಂಬರದ। ವಿಲಸದ್ವಿಭೂತಿಲೇಪನದ ಸರ್ವಾಂಗದ। ಜ್ವಲಿಪಕ್ಷಮಾಲಾವಿಭೂಷಿತೋರಸ್ಥಳದ ಮುನಿವರರು ಕಂಗ

ಸದರು॥೫॥ ಎಲೆಸಿಗ್ಗರಾಮುಕೇಳಾವನದೊಳೆಸವತಿಳಿ। ಗೊಳೆದಲ್ಲಿ
ಮಿಂದು ಶುಚಿಯಾಗಿತ್ರೀರವು ಸದರಿ। ನಳಿನಬಾಂಧವಗಂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ತಮ್ಮ ಮನದಿಷ್ಟಂಗಳಂ ಜಾನಿಸಿ॥ ಜಲಜಸಂಭವನನಿಗ್ರಾಳ ಪ್ರಾತಮೂ
ರ್ತಿಯಂ। ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ಗ್ನತ್ತ ಮುಲದೊಳುಯೋಗಿಸಂ। ಕುಲ
ದೊಳ್ ಪ್ರತಿಮರೆಂದೆನಿಸಿಬಳೆರಾಗ ತೊಡಗಿದರುಗ್ರತರತಪವನು॥೬॥ ಉ
ಚರಣಪುಂಗುಟಮುನಿಳೆಗೂರಿ ನಾಸಾಗ್ರದೊಳ್। ಗಿರಿಸಿದೃಷ್ಟಿಯುನವು
ಲತರತರೋಪೃಗ್ಗಿಯಂ। ಕುರಿಗೊಳಿಸಿಚಿತ್ತಮಂ ಬಲಿಗುನಿಷ್ಕಂಪ
ಸಂಪಾದಿಸ ಸಾರ್ಗದೊಳೆ॥ ಇರದೆದೇವಾಭಿಮಾನವನುಳಿದುಮ
ತ್ಯುಗ್ರತರನಾದನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಗುಷ್ಟೃತೇಯರಾ। ಚರಿಸುತ್ತಿರೆ ತತ್ತಪೋ
ವಹ್ನಿಸುಡುತಿರ್ದ ದಂದಿಳಿಳೆಲೋಕವಚಣಿದೊಳು॥೭॥ ಪಾರಿದು
ದುಶಿಬರಿಕೆಂದಂಸಿಡಿದು ನಭಕೆ ಕಾ। ಶೇರಿಪುದು ನಿರ್ಜರಾಂಬುಪ್ರ
ವಾಹಂಗಳುರೆ। ಮಿಾರಿದುದುಮುನಿಕುಲಂ ತಪ್ಸನವು ನಾಜ್ಞಾಣುನುತಿ
ತ್ಯುರಿತಗವುನಟಿಂದಂ॥ ಹೀರಿದುದುಭಯವುನಬಿಸಂಕುಲಂ ತವಿಕ
ರಿಕು। ದೋರಿದುದು ನಾಸಾಕುಜಸ್ತತಿಯೊಡನೊಡನೆ। ಜೇರಿದು
ದುಸಕಳಬುಗಪ್ರಗಕುಲಂ ತಪ್ಪಿಸಿಯು ಸೇನೆಂದು ಬಿಟ್ಟುಪುವೆನು॥೮॥
ಘುಳುಘುಳುನಾಡ್ವನಟಿಂತಗಂಕುದಿದು ತಳೆ ಮುಳಲನಟ್ಟಿಸೆ ೬ಶಾ
ಗಜರಾಜಿತಾಪನಿಂ। ತಲೆ..ಟ ಶೇಷಫಣಾಮಣಿಗತಿಪಿತಾಗಕ
ಚ್ಛಸವಣಿನ್ಯುಮುಲು॥ ಬಲುದುಗಭನಾಂಡ ಹಿರಾವರಣಮಂತುಡು
ಕಿ ಕುಲಗಿರಿಗಳ ಚಲಿತೆಯುನಿಳಾವಿಧಾತ್ರುವುಂ। ಬಕಕಸೃಷ್ಟಿಯುನೆ
ಸಗುವಂತಖಿಳಲೋಕಮಂ ದಹಿಸುತಿರ್ದ ದುಭರದೊಳು॥೯॥ ಏಕಂ
ಬೆನಸುರರತಪಸ್ತೇಜವನುರಿ ಹೆಚ್ಚಿ। ಭಾನುಮಂಡಲಮಂತಿರಸ್ಕರಿಸಿ
ಬೇಗದಿಂ। ಭೂನಾಗನಾಕಲೋಕದ ಪರಿಗತಿಭಯಂಕರವಾಗಿ ತೋ
ರುತಿರಲು॥ ತಾನರಿತಸಜ್ಜಿಸಂಭವನಾಗಚಿಂತೆಯಿಂ। ಜಾನಿಸಿದನೆದೆ
ಯೊಳಗಬಳಿದುರಿಯಂಸುಳಿದು। ಪಾನಿ ತಪ್ಪದು ನರಗಾರ್ಗಂ ಪ್ರೋ
ಗದಿರಬಾರದೇನಮಾಡುವೆನೆಂದನು॥೧೦॥ ಈ ತೆರೆನೆ ಕರಣಿತೆಯು ನರು
ಗಳ್ಗಿಗರಿಗಳೆಂ। ಮತ್ತ ಜಸ್ತಿಗಮಹಾಯುಗ್ಮ ಮುಧರಾಧರದ। ಪೊತ್ತ
ಕ್ಷಚೈತನ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಡುಳಿಯುವವೆಲೋಕಮಂತಾಂ ಕೃಪೆಯೊ
ಳು॥ ತತ್ತ್ವಾಪಸಗರ್ನೊಗದೋರಲವರೇನೆಂದು। ಬಿತ್ತರಿಪರೋಕಿವ
ನಕರುಣವಿರಿದಿದಿಜನರ್। ಮತ್ತಾವಭಯಮಿಲ್ಲವೆನುತ ಬಂದಾಗಬಳೆ
ತಾಪಸರೊಳಿಂತೆಂದನು॥೧೧॥ ಎಲೆ ತಾರಕಾಕ್ಷ ಕಮಲಾಕ್ಷ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾ
ಲಿ। ಬಳಲಿದಿರಿ ಬಹಳಕಾಲಂ ನಡೆದು ದೀಕ್ಷಪಂ। ಸಲೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ ನಿಮ್ಮ

ಮಾನದಭೀಷ್ಟಮುದಾವುದಿತ್ತಪೇಂಪೇಳೆಲ್ಲ || ಬಳಿಕಕಂದೆರಡುಕಂ
ಡೆಮುನಳಿನಸಂಭವನಸುಲಲಿತಮುಖಸೌಮ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ ಭಾಳ
ತಟವಿಳಿತವಿಲಸಿತಕರಾಂಜಲಿಯೊಪ್ಪೆ ಮ್ಯಭಕ್ತಿ ತುತಿಸಿದಂ ಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದಂ || ೧೨ || ಜಯ ಜಯ ಜನನಕತ್ರ್ಯ ಜಯ ಪ್ರಾಕೃತೀಭದ್ರ |
ಜಯ ಜಯ ಜಗದ್ಭರಿತ ಜಯ ಲೋಕಪಾವನತ | ಜಯ ಜಯ ಸುರ
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಜಯ ಸರ್ವಜನಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಯ ಜಯ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ || ಜಯ ಜಯ
ಚತುರ್ವದನ ಜಯ ಸಕಲಗುಣಸದನ | ಜಯ ಜಯ ದುರಿತದೂರ ಜ
ಯ ಸುನಿಗಮೋದ್ಧಾರ | ಜಯ ಜಯ ಕೃಪಾಪಾಂಗ ಜಯ ವಿಮಲಸ
ರ್ವಾಂಗ ಜಯವೆಂತ್ರುಂ ತೆಂದು || ೧೩ || ಗಗನಾಗ್ರದೊಳು ಮುಸ್ಸಂ
ಗಳಂ ಮಾಡುವೆವು, ಸೊಗಸಿಗಿ ಕನಕಕಲಶಂ ತೋರಣಂಗಳಿಂ | ನಗ
ರಮೂರಕೊಂಗೆ ಕೇಳಿದ ಸುತವರನ ಜಗದ್ಗುರುಣವಿರಲು || ವಿ
ಗಸಿ ರಸಗಸ್ತ್ರವರು ಷ್ಕ ... ಂದಾಗಲಂ | ತಗಳುಂ ಗೊಂದಂಬಿನಿಂದೆಸೆ
ಯ ... ಪೇಳ್ದು | ನಗರಮುಂ ... ದೆಸಂತಸಂತಿರಗು ... ಲಂಗು ಮ
ತ್ತ್ರಂತೆಂದರು || ೧೪ || ಬಳಿಕ ... ಕಿಂಪು ... ರಾಕ್ಷಸ | ಸ್ತ್ರೀಕೆ
ಯವಿರಚೋಲ್ಕೈಸತಿ ... ದೆಹಿತಪಿನ | ... ಮನತಿಕ್ರಮಿಸಿನ
ಡೆಯ ... ಲೋಕಿಗಳ್ಗೆ ... ಗರ್ಭ ... || ಉಚಿತವಿದನೇಕರು
ಣಸೆನೆ ... ನಂ | ವಿಶಲ ... ಸುಗಿತಿವಿ ... ಪೂರ್ವ |
ರಚಿತಸಂಕಲ್ಪನೇರ್ತೆ ... ದಿಂತೆಂದ
ನು || ೧೫ || ಅಂತೆ ಸ್ರವಮೂಲದನೇ ರಚಿಸಿ ... ಜ | ಸಂತತಿಗ
ಳೊಲಗಂಸ ... ತ್ರಿಪುರಂಗ | ಶಂತ ... ಕಣಿ ... ವವಂ
ಬಾಗ್ಯ ... ತಿಂದಂ || ಅಂತ ... ಗ ... ತಕ
ಮಲೋದ್ಭವಂ | ತ ... ಸ ... | ರಂತ
ರಂಗ ... ಸು ... || ೧೬ || ಮ
ಸಗಿ ... ಮಂಪಿಡಿದ | ... ಸುವವ ...
ಮಾ ... ನಿಂದು ದೋಳ | ... ಸುಮ್ಮನುಂಟು ... ಮೆತ್ರಾ ... ತ್ರ ದ
ಕರ್ಮ ... ಯಲು || ವ ವ ಸ್ತ್ ... ನಾವು ... ತನಮ
ಯಂ | ಗಸಮುಬಲ ... ಸಚಿಷ ... ಕೇಳಿಸುತ್ತಿ ಪಿದಂ ಪ್ರತ್ರ್ಯ ಯ
ಮನಾ ... ಶಟಂ ಬಿತ ... ತ್ರ ... ಗತತಿ ... ದೆಯಲು || ೧೭ || ಪ್ರೊಗುರೊ
ಗುವ ಪೊಂಗೊಂಟೆ ತೀರ ... ಂಗಜಗ | ಜಗಿಸೆಚಿಕ್ಕ್ಯ ಕೋಟೆಕ
ಮಲನಯನಂ ... ಬೊರ್ಗವ ... ಬೊರ್ಂನಿನದ ಮೀರವಿದ್ಯ ನ್ನಾ
ಲಿಗೀಕೃಮುದೊಳ್ಳು ಮ್ತರಾಗಿ || ಅಗಣಿತ ಮಹಾವಿಭವಬಂದೆಸಂಪದದಿಂ

ದೆ| ಮಿಗೆ ನೆರವಸೈನ್ಯಂಗಳಿಂದೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ| ಸೊಗಸು ಬೀರುತ್ತಿರ್ದ್ದ ವೀಕ್ಷಿಸುವರಕ್ಷಿಗಳಿಗೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು||೧೮|| ಹರಿಯಂತೆ ಚಾರುವನಮಾಲಾಭಿರಂಜಿತಂ| ಹರನಂತೆ ಭೋಗಿನಿಕರಾಲಂಕೃತಂ ಸದಾ| ಶರಧಿನೊಲು ಲಾವಣ್ಯಸಂಯುತಂ ಗಿರಿಯಂತೆ ದನುಜಶಾರ್ದೂಲಾಸ್ಪದಂ|| ಪರಿಕಿಸಲ್ ಲಾಮ್ರಗರ್ಣತೆಯುಗ್ರತೆ ಜಡಾಶ್ರಯತೆ| ಪರಮಕಠಿಣತೆಯುನ್ನೊಳಿಲ್ಲೆಂದು ಪುರವನಿತೆ| ಬಿರಿದು ಕಡೆಯುವನಾಂತಳೆನೆ ತಾರಕಾಂಬಿಕನ ಪೊಂಗೋಂಟೆ ಕಂಗೆಸದುದು||೧೯|| ಬೇಸರದೆ ನಿಚ್ಚ ವಾಕಾಶದೊಳ್ ತೊಳಲುದಿನ| ಗೇಸರಾಸಗು ಬಿಡದೆ ಬಾಂಬಾವಿಗಂಗಮುವು| ನೋಸರಿಸದೀವುದೆನಿತುಚ್ಚೈತರಸರಿಸದಾನಮರರಂಕೆಳೆಗೊಳಲ್ಕೆ|| ಆಸುಪರ್ವರೆತಿಂದು ತೇಗುವರೊಪ್ಪಿಗಿತಾ| ನೀಸುರದ್ವಿಷರಸೇರುವೆನೆಂದು ವಿಧುಬಿಂದು| ಆಶಾಗಿನಿಂಗನೆ ನೆರಜಿತಕೋಟಾವಳಿಯು ನಿರ್ಮಿತಪುರಂಮೆರೆದುದು||೨೦|| ಪಗಲೊಳ್ಪ್ರಚಾರವಂ ಮಾಳ್ಪನೆಂದೊಡೆಬುಗಂ| ಬಗೆಯುದರೆಯುಟ್ಟ ವಂಪಕ್ಷದ್ವಯಂಗಳೊಳ| ಗಗಲಿಕೊಡುವ ಚಂದ್ರಕಲೆಗಳೇರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಪೂರ್ಣತೆಯನೆನಗೀಯುವು|| ಮಿಗೆ ನಿಲಲ್ಕೆಡೆಗಾಣೆ ನೀಳುಳರತ್ತ ಮುಸ| ರೆಪ್ಪುಗುವಡಿದು ನೆಲೆಯೆನುತ್ತಂಥ ಕಾರಂದನುಜ| ನಗರವಂ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿಪ್ಪುದೆನೆ ಕಾಚೋರ್ನ್ನಕೋಂಟೆಯುಂ ಪುರವೆಸೆದುದು||೨೧|| ಅಮರಾವತಿಯ ನೆಮಗಸರಿಯೆಂದು ಸೊಗಳೆಯು| ತ್ತಮರಿಡಂಮೆಚ್ಚುವರೆ ಕುಲಗೋತ್ರಘಾತಕಂ| ಗಮರೊಮನೆತಾನಾದುದನಿತಲ್ಲದೂರ್ಧ್ವಗಮನಾಪೇಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಳ್ಪುದು|| ಸುಮನೋಹರಾಸ್ಪದಂ ಭೂಸ್ವರ್ಗಮದ್ಯವು| ಪಮುಮುಪ್ಪಿನ ಗೆಸಾಟಯೆಂತೆನುತೆ ತಿಪುರಂಗ| ಳಮರಪುರಮಂ ನಗುವದೆನೆ ಕೇರಿಕೇರಿಯ ಸುಧಾಧವಳಿಮಮೆಸ್ಮರದುದು||೨೨|| ಕೇಳಿದೆಯಲಾಸಿದ್ಧರಾಮದನುಜರಭಾಗ್ಯ| ದೇಳಿಗೆಯ ನಗಡರಕ್ಕಸರಿಗ್ರರತ್ತಲೇಂ| ಪೇಳಲೇಂ ಪೂರ್ವಕಾಲದೊಳಿಡದ ನವರಬಂಧುವರ್ಗಂಗೆಳಾದ|| ನೀಳನಳಕಂಮೂಕದಂಭಧೂಮ್ರಾಕ್ಷರುಳೆ| ಕಾಳನಾನವಪಟಾಸುರಶುಂಭಮುಂತಾದ| ಕಾಳರಕ್ಕಸರ್ಗೈದಿಸೇರಿದರು ತಿಪುರಮಂ ಪರಿಗಣನೆಗರಿದೆನಲ್ಕೆ|| ತಾರಕಸುತರ್ಗ್ಗಡಸರೋಜಭವನಂ ಕುರಿತು| ಘೋರತಪಸಂಮಾಡಿದರ್ಗ್ಗಡಾದೈತ್ಯರ್ಗ್ಗ| ವಾರಿಜೋಗ್ಭವನಿತ್ತಗಡಸದ್ವರಂಗಳಂತದ್ವರದಬಲ್ಮೆಯಿಂದಂ|| ಸೇರಿತುಗದೈಶ್ವರ್ಯತತಿತಿಪುರವಂ ಮಾಡಿ| ಘೋರಿಗೊಳಿಪರ್ಗಡ ಸಮಸ್ತಲೋಕಂಗಳೊಳು| ದಾಳಿಯುಮಗೆಂತೆನುತೆ ಸಕಲಲೋಕಂಗಳೊಳು ಗುಜುಗುಜುಮ

ಸಗುತಿರ್ದುದು ॥ ೨೪॥ ಉತ್ಸುಕದಿನಿರುತ್ತೊಂದು ದಿವಸಮಾದಾನವ
ರು। ತತ್ಸಕಲಚತುರಂಗಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಂಪ। ತ್ಸೌಖ್ಯದಿಂ ಕೊ
ಬ್ಬಿ ವಿಪುಲದೋರ್ದಂಡಕಂಡೂತಿಯಂ ಕಳೆವೆವೆಂದು॥ ಉತ್ಸವದೊಳೈ
ತಂದು ಕಂಗೊಳಿಪ ನಿರ್ಮಲವಿ। ಯತ್ಸಿಧುವಂ ದಾಂಟ ನಾಗಲೋಕಂ
ಜೊಕ್ಕು। ಕುತ್ಸಿತದೊಳಖಿಳದಿಕ್ಪಾಲರಂ ಸದೆದು ತತ್ಪುರಕರಾಣೆ
ಯುಮಿಟ್ಟರು ॥ ೨೫॥ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಮಸ್ತಗಜಹಯಮುಖ್ಯವಸ್ತುಗಳ।
ನೆಲ್ಲವಂ ತ್ರಿಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಪಿ ಪುರಜನಗಳಂ। ಘೆಲ್ಲಿಸುತ ಸುರಪನಂ ಪವಿ
ಭವಸಿ ತತ್ಪುರದಸತಿಯರಂ ಸೂರೆಗೊಂಡು॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪೋಗಿ ಪೈ
ಗರೆವ ಸುಭಟರ್ಗ। ಳೆಲ್ಲಂ ಸದೆಬಡಿದು ತಿರುಗಿದಪಾರ್ಗನವೆ। ಗೆಲ್ಲವೆಂ
ದೆಂಬಕಾಮಿನಿಯುಮಂ ಗಲವಿಡಿದು ಸೈನಿಕದಗಡಣದಿಂದಂ ॥ ೨೬॥
ಕೋಡದಸುಭಟರಿಲ್ಲ ತಿಜಗದೊಳು ಕೂರ್ತುಕರೊಂ। ಡಾಡದಸುಜ
ರಿಲ್ಲ ಕಂಡು ಸಂಬುಗಗಳಂ। ಬೇಡದವನಿಪರಿಲ್ಲ ದುರ್ಗಮಂ ಧನಮಂ ಸ
ಮಸ್ತ ಸಂಪದವನುಳಿದು॥ ಓಡದಪಗಗಳಿಲ್ಲ ಬಹುದಿಗಂತದೊಳೆಕ್ಕೆ।
ಗೂಡದವಿಜಯವಿಲ್ಲ ನಾಡೆಮನಸಂದಿವ। ರ್ಮಾಡದಮಹಾಹಿಂಸೆಯಿ
ಲ್ಲದಾನವರಭುಜಬಲದಿರವನೇನೆಂಬೆನು ॥ ೨೭॥ ಈ ಪರಿಯೊಳಖಿಳ
ಲೋಕಾಳಿಗಳಪಾಳಿಗಳ। ನಾಪ್ರರದದನುಜಪ್ರತಾಪಮಂ ಕೋಪ
ಮುಂ। ವ್ಯಾಪಿಸಿದುದಿತ್ತ ಸುರಪುಂಗಸಂಘಂಗವಂ ಪಡೆದು ಹಿಮಗಿರಿತಟ
ದೊಳು॥ ರೂಪಳಿದು ಸುರರಸಾಮಾಸ್ಯದೋಳ್ಗೋಪ್ಯದೋ। ಳ್ಪ
ಪಾತ್ರರಂಜರೆದು ಬೈನ್ವತಂಸುಯುಲ್ಲಾತಂ। ಕೂಪಗತಪುತ್ರಿಕಾವೇಷ
ಮಂ ರೋಷಮಂ ತಾಳ್ದಿ ಪಲದಿನಮಿರ್ದರು ॥ ೨೮॥ ಒಂದು ದಿವಸಂ ಸ
ಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ನೆರಸಿ। ಬಂದು ತದ್ಗಿರಿತಟದ ಘೋರಗಹ್ವರದೊಳು
ಪು। ರಂದರಂ ಕುಳ್ಳಿರಲು ಪೂರ್ವಕೃತದುಷ್ಕೃತಂ ತಮಗಕ್ಕೈಗೂಡಿತೆಂ
ದು॥ ನೊಂದು ದಿವಿಜರು ವಿಧಿಯನುರೆಬೈವುತಿರೆ ಸುರಪನೆಂದನಿನ್ನೇ
ಕೆ ಶೋಕಿಪಿದಿಮುನ್ನಾವನಿಂ। ಬಂದುದವನಿಂ ಕಳೆವೆನೇಳಿಯೆನುತ್ತೆ
ತಂದು ಪೊಕ್ಕರಜನೊಳಗವನು॥ ೨೯॥ ಕಂಡನಮರೇಂದ್ರದಿಬೃಂದಾ
ರಕರವಕ್ತ್ರಮಂಡಲದದುಗುಡಮನಿದೇನಿದೇನಾವಖಳ। ನಂಡಲೆ
ದನೆನೆ ಮಕುಟತಟಘಟಿತವರಕರಾಂಜಳಿಯೊಪ್ಪೆ ಸುರಪಾಲನು॥
ಚಂಡಬಲತಾರಕಸುತರ್ಸಕಲಲೋಕಮಂ। ಹಿಂಡಿಹಿಳಿದೆಮ್ಮನರೆ
ಯಟ್ಟಲಾವತಿಭಯಂಗೊಂಡು ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಯಂ ಸಾರ್ದವೆನೆ ಸಂತೈಸಿ
ದಂ ದೇವಸಂತತಿಯನು॥ ೩೦॥ ರಾಜಹಂಸನನೇರಿ ಕಮಲಜಂ ಬಂದು
ಸುರ। ರಾಜಮುಖ್ಯಾಮರಕದಂಬಕಂ ಬೆರಸು ನುತ। ರಾಜತಮಹಾ

ಶೈಲಶಿಖರದೊಳು ರಾಜಾಲಯೋಚಿತಾಸ್ಥಾನನಾಗಿ ‖ ರಾಜಸಮಸ್ತ
ಲೋಕೇಶಮಣಿಮಕುಟನೀ | ರಾಜನದ್ಯುತಿಮಸಗಲಾಸಭೆಯನಾ
ಗಗಿರಿ | ರಾಜನಂದನೆಯುವಕ್ಷೋಜಾತಘುಸೃಣಾಂಕಿತಾಂಗನಡಿಯೊ
ಳ್ಮೆಣಿದರು ‖೩೧‖ ದೇವಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಂಹಸ್ವರೂಪಭುವ | ನಾವಲಂ
ಬನಸಕಲಗುಣನಿಳಯ ಬಹುಲೋಕ | ಪಾವನತಪಾದಪಂಕೇಜಾತ
ಯುಗ್ಮಸರ್ವೋತ್ತಮಭವಾನೀಧವ ‖ ಸಾಪದಾನಗಳಿಂಮಬಿನ್ನ
ಪವಕೇಳಿಕರು | ಣಾವಲೋಕನದಪಿಯೂಷಮಂಕರದಿಂದು ದೇವ
ತತ್ರಿಮುಗುಳೆಗಿತುತ್ತಿಯುಸೆಮುದೇಶ್ವರಂಕಮುಳಜನ ನೀಕ್ಷಿಸಿದನು ‖
ಅವಧರಿಸು ಜೀಯ ತಾರಕದೈತ್ಯಸಾತ್ಮಜರು | ಗಿರಿಜಂಸದೆಬಡಿ
ದುಹವ್ಯಕವ್ಯಂಗಳಂ | ಕವಿಸಿಧರ್ಮಪನಧಃಕರಿಸಿದುಷ್ಟಕರ್ಮಮಂಪ್ರ
ಕಟಸಿಜಗಜ್ಜನರನು ‖ ಅವಗಡಿಸಲಿಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳೈತಂದು | ತವ
ಚರಣಕಮಲವಂಸಾರ್ದರಿಂನೆಮುಗಿಡಿಸ ಸುವಬುದ್ಧಿ ಯಾವುದೆನೆನ
ಸುನಗುತಪ್ರೇಕ್ಷ್ವಂಕಮಲಜಂಗಿಂತೆಂದನು ‖೩೨‖ ನೋಡಿದೈಬೊ
ಮ್ಮನೀಂದನುಜರ್ಮಂಬಪ್ಪು | ಕೇಡನರಿಯದೆವರವನಿತ್ತೆಯುತ
ರಿವರಸಿರಿ | ಗೇಡುಗರಲಾ ಪೊಗನ್ಲೆನಿಗದಿವಿಜರ್ಹಿಂಬಕ್ಕೆಬಂದಬ
ಳಿಕ ‖ ಆಡಲೇನಮಪಸುಪತಿಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿ ನೋಡಿಸಂಗ್ರಾಮದೆ
ಪುರತ್ರಯದವೀರರಂ | ನಾಡೆಸಂಹರಿಪನೆನೆಪರಶಿವನನುಡಿಗಳಸು
ರಕುಲಂತಲೆವಾಗಿತು ‖೩‖ ಮೂಗುಪಿಕ್ಕಲೇಕೆಶಿವಸಂಗನುಡಿಸಿಮು
ಗೆ | ಸಾಗದೋಕಮಲಮಿತ್ರನವಸತ್ವಂಗಳಂ | ಗೂಢಬಲ್ಲಿದೆವಿಷ್ಣು
ಮಿಡು ತಪ್ಪೆಂಬುದಂಮುದುಳುಗಳು ನೀಮರಿವಿರೆ ‖ ಭೋಗದೊಳು
ಪ್ಪುಮರೆದುನಿಮ್ಮನರಿಯದಿಸಿಪ | ತ್ಯಾಗದಿಳೋಲುಡಿನಿತ್ಯನ
ವ್ಯಯನಭವ | ಸಾಗರದಿಸುವಪರಶಿವನನುರೆಮರೆದಂ ಪಶುವೆಂ
ದೊಡೇನೆಂದನು ‖೩೪‖ ಸಕಲಭೂತಂಗಳೇಪಶುಗಳ್ಗೆಬಿರಿಸ | ಲ್ಲಕ
ಳಂಕನಾದಪೆರಮಾತ್ಮನೇಪಶುಪತಿಸ | ವಿಕಲಮತ್ರಿಗಳುತತ್ಸ್ವಸಂ
ಚಮಂಬಲ್ಲಿರೇದಿಚಿಪಟ್ಟಮನೆಸಲ್ಕ ‖ ಸಕಲಗಣಕಧಿಪನಂದಿಯನು
ಡಿಗೆವೆಳಗಿದರ್ | ಮುಕುಂದಂತ್ರಯತ್ನ ವರಮನವಜಾದ್ಯಸ್ವಸ್ತ |
ನಿಕರವಗಜಾಪತಿಗೆವಾಡಿದರ್ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಂವಿಭವದಿಂದಂ ‖೩೬‖
ಆಶ್ರೈಸಿದ್ಧರಾವೋಗೀಶರುರಿಯಬಂದ | ಪಾಲಮುನ್ಯಾದ್ಯಮುದಕದಂ
ಬಕಂಹರುಷದಿ | ಕಾಪ್ಪಲಕಂಠಂಗೆಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತುನಮಿಸಲತ್ತಿಕರು
ಣದಿಂದಿಂದ್ರನೊಡನೆ ‖ ಭಾಳನಯನಂನುಡಿದನೇಲಸುರಪನೀನೆಮ
ಗೆ | ಮೇಳೈಸುರಥವನೆನಲಿಂದ್ರನತಿವೇಗದಿಂ | ಪೇಳಿದಂವಿಶ್ವಕರ್ಮಂ

ಗವಂ ವರವರೂಥವನೊಡರಿಚಬ್ಬಿಗೆದನು ||೩೭|| ಏನೆಂಬೆನಾ ವಿಶ್ವಕ
ರ್ಮ್ಮನಿಂದಂ ಭೂಮಿ| ತಾನೇ ವರೂಥಮಾಯ್ತಸುಗಳ್ತಾರೆಗ,ಳ್ನಾಲ್ಕಾ ಸ
ಮುದ್ರಂಗಳ್ ಚಕ್ರಾದವಾ ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿ ಪಾಸುವಲಗೆಯಾಯ್ತು || ಭಾನು
ಚಂದ್ರರ ಮಂಡಲಂಗಳೇ ಗಾಲಿ ನೊಗ| ನಾನಿಸಿದಿವಸ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಾ
ಯಣಯುಗವು | ನಾಲ್ಕು ವೇದಂಗಳೇ ಮುರವಕುದುರೆಗಳಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಮೇ ಕೀಲಾದುದು ||೩೮|| ಎಸವಮಿಳಿಸಪರ್ಣಮುಪನಿಷದಾಳಿ ಹಯ
ರಜ್ಜು | ಮಿಸುಪ ಚಮ್ಮಟಿಗೆ ಯೋಂಕಾರಂ ಮುಪಾಮೇರು| ಪ್ರೋಸತ
ಪ್ಪಚಾಪವ ಹರಾಜನೇ ಸಿಂಜಿನಿ ಸರೋಜಾಕ್ಷನಸ್ತ್ರಮಾಗ|| ಬಿಸಜಾಸ
ನಂ ನೂತನ ಮುಲನಗ್ರ್ಯಂಗನೆಯು| ರಸಮುನಯ ಸಂಗತಾ ಮುರವನಿಕ್ಕ
ವರಾದ| ರೆಸಕಲಂ ನಭವನಸ್ತಿರಿವ ಕನಕಾಚಲದಛತ್ರಮುಂದೆಸೆವಿರ್ದು
ದು ||೩೯|| ಆವಗೇವೆಗರ್ಗೆ ಶಿವ ಶಿವ ಮುಖಾದೇವಮ| ಶ್ಯಾವನತಳಂ ರಥಂ
ಮುತ್ತಾವದೇವಗೇ | ಗೋವಿಂದನೇ ಶರಂ ವಿಧಿ ನೂತನಾಮ್ನಾಯ ತತಿ
ಹಯ ಫಣಿರಾಜನೆ|| ಆವದೇವಗೆ ಸಿಂಜಿನಿ ಮುಖಾ ಮೇರುವು| ತ್ತಾವ
ದೇವಗೆ ದನುವೀ ಚರಾಚರಗೊಳಾ| ದೇವನೇ ದೇವನಾತಗೆ ದೇವರಿ
ಲ್ಲೆಂದು ಸರ್ವಲೋಕಂ ನುತಿಸಿತು ||೪೦|| ಕರತಳದೆ ಸಾಟಿಯಂ ಪಿಡಿದಗ
ಜಂ ಸತ್ಸ್ರಾಣವ | ಭರಿತ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯುಂ ವೇದಮುಯ ಪಾಜಿಗಳ | ನಿ
ರದೆ ಥಂಕಿಸಲೊಡಂ ರಥಸಂಗತಿಯ ಮುಭ್ರಮಂಡಲವನಂಡಲೆದವು|| ಕ
ರುಣಬಿಡಯಂನ್ಯವುದೆ ಸುರದನುಟಿಗಳ್ಗ | ಪರಮ ಪಾವನ ಮೂ
ರ್ತಿ ಗಂಕಗಂಗೈಸ್ಯಸಂ| ಚರಣ ಕಾರಣನೆದ್ದು ಸಾಮುಖಾಸ್ಥಾನರಂಜಿತ
ಸಿಂಹಪೀಠದಿಂ ದಂ ||೪೧|| ಸ್ಫೋಳಿವ ತಲೆವಾಲೆಯಂ ಲೀಲೆಯಿಂ ತೆಗೆತೆಗ
ದು| ಕೆಲದವ ಕೈರ್ಗೆ ಸುಚಿರ ವಿಲಸದ್ವಿಭೂತಿಯಂ| ಥಳಥಳಿಪ ಸವಾರಂ
ಗಳುರ್ದ್ಹೊಳೆ ನಂಗೆಯುಂ ಪೆಡವಣಿಯು ಪಾವುಗಳನು || ಪೊಳೆವಿನಂಕದೆ
ಯುಸರಪಳಿ ತೋಳ್ಭೂಷಣ| ಕ್ಕೆಳವಡಿಸಿವುದೊ ವಲವುಂ ಚಿರ
ಗುಮಿಗದೆಸೆಗ| ಳೋಳು ಮೊರವು ತೀಕ್ಷ್ವರಂ ನಸುನಗುತ ನಡೆತಂದು ರಥ
ವೇರಲನುವಾದನು ||೪೨|| ಉದರದೊಳನೇಕ ಬೊಮ್ಮಾಂಡಂಗಳಂ ತಾ
ಳ್ದ | ಮದನರಿಪು ತನ್ನ ಪಾದಾಂಘ್ರಿಯನಿಡಲು ರಥಂ| ಪುದಿದ ಭಾರದೆ
ರಥಾತಳಕೆಳಿದುಗಾಲಿಗಳು ನೆಗ್ಗಿದವು ಹಯಮುಳುಕಲು|| ಇದನೀಕ್ಷಿ
ಸುತ ಸರೋಜಾಂಬಕಂ ಪಾತಾಳ| ಸದನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವೃಷಭಾವತಾ
ರದಿನಾಗ | ಳಗು ಭೂತ ವರೂಥವಂ ನೆಗಪಲಾಕ್ಷಣದೊಳೊಯ್ಯಾರ
ದಿಂ ರಥಮೆಸೆದುದು ||೪೩|| ತಲೆಗೂಡಹುದವು ವೇದವಾಜಿ ಬಳೆಮೊ
ಳೆಯಟ್ಟಿ | ನಳವಡಿಸಿದಂ ಮತ್ತೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ್ಮಂ ರಥಂ | ಥಳಥಳಿಸಿದುದು

ೀದವಾಜಿಯುಂಚಪ್ಪರಿಸಿಸಾರಥಿರಥವನಾನಿಸೆ॥ ನಲಿದುಹಂಸನಿಕ್ಕೆ
ವೊಳಖಿಳವೇದವಿತಾನ। ಮುಕ್ತಿವೃತ್ತಿರೆರಥವೇರಿಶಂಭುಸರ್ವೇಶ್ವ
। ಕಲಸನ್ನಾಹವಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸಕಲಗಣಕುಲದೊಡನೆನಡೆ
ಂಡನು ॥೪೪॥ ಪಸಿದೊಡಂಬುಜಭವಾಂಡಂಗಳಂಕಳೆಬೆಳ।
ಸುವಬಾಯಾರಿದೊಡೆಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳಂ । ಮುಸಗಿಸೂಳೊಂದ
ೀಳ್ಸರಿವಭೂಷಣಕೆಂಮಸಿಡಿಲತುಡುಲವ್ವೀಸುವ ॥ ಶಶಿರವಿಗ
ರನ್ನಗನ್ನಡಿಗಳೆಂದುನಿ । ಟ್ಟಸುವಕುಲಗಿರಿಗೆಲಾಕಂತುಕತೆ
ನಾ।ಗಿಸುವವಿಷಮಪ್ರಮಥಗಣವ್ಯೂದುತಿದುರ್ದಗಣತಕೋಟಿ
ೀನೆಸಹಿತ ॥೪೫॥ ಬಿಗಿದರಂಚೆಗಳತವೆಕೊಂಬುಕತ್ತಿಗಳಸಬ। ಳ
ೆಬಾಂಬರಮಸವತಕ್ಕೆಯುದನಾಳಿವಿ ।ಝಗಝಗಿಪಪ್ರೊಸಪೊಂನ
ಕ್ಕರಕ್ಕೆಗಳಜೋಲುವಘಂಟೆಗಳದನಿಗಳ॥ ಮಿಗೆಹೊಳೆವಹೊಮ್ಮ
ಯುಹಮ್ಮುಗೆಯುನಿರ್ಘನ್ನ । ನಿಗಳೆಗಮದಾಂಧಸಿಂಧುರವರ್ಗ
ಸ್ತಕಮು । ನಗದುಪೊನ್ನಂಕುಶದೆಮ್ಮೃವಳೆಗೆತಪ್ಪಜೋದರಹಂ
ನಡೆಗೊಂಡುದು ॥೪೬॥ ಸಿಂಗಾಡಿಗಳಸರಳೆಹೊದೆಯುಮೊಗರಂ
ಗಳ । ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆಗಳರತ್ನಪಾವುಡದಬಂಧಿಸಿದ । ಕಂಗೊಳಿಪಹ
ಣವಬಣಬನಧಲ್ವನದಿಂರಂಜಿಸುವಕಡಿಯಣಗಳ॥ ಮುಂಗಾಲಕಡೆ
ಗಳಭೂಷಣದಸಲೆರಾವುತ। ರಿಂಗಿತದಗಮನಗಳರಾಜಿಸುವತೇಜಿ
ಳ।ವಂಗಡದರಾವುತನಡೆಗೊಂಡರಗಣಿತಂಬೆರಳಚಮ್ಮಟಿಗೆಯುಂ
ಂ ॥೪೭॥ ತುಂಬಿದಂಬುಗಳೆಗಳಮೀಣಡಿಕಿರಿದಶಸ್ತ್ರಕುಲ।ದಂಬರ
ನಳ್ಗಿರಿವಕೇತುವಿತತಿಯುಸಯುಕ।ದಂಬಕದಟಾರುಲಘುಗಮನಳ
ಚೀತ್ಕಾರಚಕ್ರಂಗಳಿಂಸೊಗಸುವ ॥ ಇಂಬಾದಪೊಂದೇರ್ಗಳಂಪತ್ತ
ಂಕೃತಾಡಂಬರದೆಲೋಕವುಂಕಿವುಡಾಗಿಸುವರಥಿಕ। ರೆಂಬುದೇಂ
ೀಟಾನುಕೋಟಿಗಳುನಡೆಗೊಂಡರತುಳಸನ್ನಾಹದಿಂದಂ ॥೪೮॥
ರಿಗೆಗಳಹಲಗೆಗಳಬಿಂಡೆಯುದಸಬಳೆಗಳ । ಸುರಗಿಗಳಬಿಲ್ಲಳಂಬಿನ
ೊದೆಯುಕೈಪೊಡೆಯು। ಧರಧರದಜೋಡುಗಳತಲತ್ರಾಳಿಗಳಸಮ
ಸನ್ನಾಹದಾಯುತಗಳ॥ ಬಿರುದುಗರಸಾಲಸತ್ತಿಗೆಯುಚಮರಗಳಪ
।ಪರಿಯುತಾಲಾಲ್ಗಳೈಬರಭವಸೇನೆಯೊಳು।ಪರಿಗಣನೆಗರಿದೆಂ
ನಲ್ಕಹಾಣಾಹಾಣಗಯ್ವಕಡುತವಕದಿಂದಂ॥೪೯॥ ಹರಿಮಯಂಘನ
ರಧ್ವಜಮಯಂಗಜಮಯಂ।ಕರಿಮಯಂಪಟಹತಂಬಟಮಯಂ
ಟಮಯಂ।ಶರಮಯಂವಾದ್ಯನಿಸ್ವನಮಯಂಜನಮಯಂನಾನಾ
ರುಧಾವಳಿಮಯಂ॥ ಸುರಮಯಂಸಕಲಗಣಕುಲಮಯಂಬಲಮ

ಯುಂ। ಗೆರಮುಯುಂ ಭೂತಸಂತತಿಮುಯುಂ ಖಚಿಮುಯುಂ। ನಗಮುಯುಂ ನೆಗಳೊಚಿಸ್ವರಮುಯುಂ ಭರಮುಯುಂ ಹರನಸೇನಾಂಬುಧಿಯೊಳು॥೫೦॥ ಕರಿಯಂತೆ ಗಿರಿಯಂತೆ ನದಿಯಂತೆ ನಿಧಿಯಂತೆ । ಹರನಂತೆ ಮುರದಂತೆ ಸರದಂತೆ ಪುರದಂತೆ । ರಿರದೆ ಪುಷ್ಕರಪುಂಡರೀಕಹರಿಶಂಖವಿಷಪತ್ರಶಿರಸುಮನಾನ್ವಿತಂ। ಶರಧಿಯಂತಬುಜಾಕ್ಷನಂತೆ ಕೇಸರಿಯಂತೆ। ಸರಸಿರುಹದಂತೆ ವಸುಚಕ್ರಪಂಚಾಸ್ಯರಣ ದೂರುರಸೋಮ್ಮಗ್ನಾಳಿಯಿಂದಶೋಭಿತವಾಗಿ ಪಡೆ ಪದಪಿನಿನ್ನಡೆದುದು॥೫೧॥ ಏನೆಂಬೆನೈರಾಮುಶಂಕರನಪಡೆನಡೆದು। ದಾನವರಪುರಸಮೀಪದಮುಪಾಬಯಲೊಳಗೆ। ತಾನಿಳಿದು ಮಹೇಶ್ವರನಪಾಳೆಯಂ ಸಹಿಯ ಜರಪಾಳೆಯಂಗಳುಭರದೊಳು॥ ನಾನಾವಿಭಾಸದಿಂದೆಡಬಲದೊಳಿಳಿದುಪಮು । ಧಾನೀಕಮುಭವನಸಪರಾಶಿಯೊಳು ದೇವಸಂ । ತಾನಕವುಂದೆಬಿಡಮಿಕ್ಕ ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಳಿದರೊಂದೊಂದೆಸೆಯೊಳು॥೫೨॥ ಕರಿಯುರಂಚಿಕೆಗಳುಂ ವಾಜಿಗಳ ಸಣ್ಣಣಂ। ವರವರೂಥದಸಿಂಧಮುಸಮೆಸುಭಟರಜೋಡು । ಶಿರದಸೀಸಕಬಾಹುರಕ್ಷಕ್ಯ ಪೊಡೆಜಿಗಿದಪಜತ್ರಾಂಗಿಬತ್ತಳಿಕೆಯುಂ॥ ಇರಗುಳಿದಸನರಿಗರಹಾದನಸಮುಗ್ರಮುಂ। ಘರಘರದೊಳಿಳಿದವತಿಚೆಲ್ವಾಗಿ ಪಾಳೆಯಂ। ಪರಿಶೋಭಿವಿಡಿದುರಂಜಿಸುತಿರ್ದುದೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು॥೫೩॥ ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮುಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರೆದನರೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಂ ಪೇಳ್ದ್ಯಂತಮುಂ ಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪತಿಸಿನವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮುಂ ಸಕಲಭೋಗಮುಮ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೫೪॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧ನೇ ಸಂಧಿಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೧ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೬೨೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೨ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿಂಗ್ರವತುಳಸನ್ನಾಹದಿಂ । ದಿರದೆ
ತ್ರಿಪುರಕೆಲಗ್ಗೆಯಂ ಬಿಡಲು ಕೇಳುತಾ । ದುರುಳವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ
ಚತುರಂಗವೆರಸಿ ಸಂಗರಕಿರದೆ ನಡೆತಂದನು॥

ಪದ॥ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಯಾರಬುತ್ಯನಿಗವಾಳಿ । ಸಂಗತ್ಯನಿರ್ಜರಮುನಿಸ್ತುತ್ಯನಿಷ್ಕಾಮುಕಾ। ಹತ್ಯನಿರುಪಮಿತಸತ್ಕೃತ್ಯನಿರವದ್ಯಮೌನತ್ಯನಿರ್ವಸನಸತ್ಯ ॥ ಪ್ರತ್ಯೂಹದಾನವಾಘೌತ್ಯಬೊಮ್ಮಚ್ಯುತಸು । ಭೃತ್ಯಕೃತವರದನೌಚಿತ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಾ । ಪತ್ಯದಹ

ನೀಕ್ಷ್ಯತಾದಿತ್ಯಸುತಪುದ್ಯನಿತ್ಯಸುವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಘು ॥೧॥ ಆಲಿಸಿ
ನ್ನೆಲೆಸಿನ್ನರಾವುಬಳಿಕಾಗಲಾ । ಭಾಳಲೋಚನನಪಾಳಿಯುದಕಾ
ವಲಭರಂ। ಕಾಲಭೈರವನವಶವಾಯ್ತು ಸೇನಾಪತ್ಯವೇಕುಮಾರ
ಕನದಾಯ್ತು ॥ ಪೇಳಲೇಂ ಸಕಲಭರಭಾರವುಂದಾಭಗ್ರ। ಕಾಳಿಯು
ರಸನದಾಯ್ತು ತ್ರಿಪುರವುಂಸಂಹರಿಪ । ಲೀಲೆಯೇಶಿವನದಾಯ್ತಾ ಸ
ಮಯದೊಳಗರ್ಗನಸ್ತಗಿರಿಯ ಸಾವರ್ಗನು ॥೨॥ ಅಸ್ತಮಿಸಿತಂಬು
ಜದ ಕಾಂತಿಕೈರವದವಗೆ। ವಿಸ್ತಾರವಾಯ್ತು ನಾನಾರಥಾಂಗಂಗಳವು।
ನಸ್ತಿಮಿರಗೊಡನೆತ್ತಿಮಿರಂಪೆತ್ತಿನುದು ತುಂಬಿವಿಂಡಲರ್ಗಳೊಳ್ ಕಿ
ದುದು ॥ ಸ್ವಸ್ತಪ್ರಭೆಯೊಳ್ ಸ್ಥಗಿತಗುಡುಗಣವಿರೆಪ। ಶಸ್ತಮಣಿಬಂ
ಧುರಾಸ್ಥಾನವುಂಟಪದೊಳ್ಪ್ರಮಸ್ತರಾಕ್ಷಸರವಂಗಡದಿನಿತ್ತಂತಾರ
ಕಾಕ್ಷನೊಡ್ಡೋಲಗವನು ॥೩॥ ಜಂಭನಾಮನ ಸಹಗ್ರೀವವಿಕ್ಷೋ
ಭರಣ ಕುಂಭಕರವುರಪಂಚಜನಕೇತುಮಾಲಿಪ್ರಜಂಬಹಯಮು
ಖಲೋಕಜಿತವಿಪ್ರಜಿತವಜ್ರನಾಭಗಜಶಿರಜಘುರ ॥ ಕುಂಭವಿದ್ರಾ
ವಣವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಿಂಗಳನಿ। ಶುಂಭವಿಗ್ಯನ್ನಾಕಮುಲಾಕ್ಷರೆಂದೆನಿಪ
ತಾಂಭಯಂಕರರೆನಿಸುವ ಸುರನಾಯಕರೋಲಗಕ್ಕೆ ನಡೆತರುತ್ತಿರ್ದ
ರು ॥೪॥ ನೋಡಿಕೆಲಬರನುಚಿತವಚನಂಗಳಿಂದೆಮಾತಾಡಿಕೆಲಬರ
ನೊಲ್ಪುಸನ್ಮಾನಂಗಳಿಂ ಕೈ। ನೀಡಿಕೆಲಬರನಚಲಪುರುಸನ್ನೆಯಿಂ ಕೆ
ಲರನುಪಚರಿಸಿಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ ॥ ಮೂಡುವೆಳನಗೆಯಿಂದೆಬಲದಶುಕ್ರನ
ಮೊಗಂ। ನೋಡಿಸವಿನಯಗಂಭೀರವಾಕ್ಯಂಗಳಿಂ ಮಾಡಿದಂಬಿನ್ನ
ಪವನೆಸುರಪತಿಯುಂದುದಂತದ್ದ್ಯುತಿವಿರಾಜಿಸುತಿರೆ ॥೫॥ ಕಂಡಿರೇ
ನೋಜಗವನಮರಸಂಕುಲವೆನ್ನ । ಖಡೆಯುದಟೆಸೆಗಳ್ಕೆದೂರಿಯೆ
ಮ್ಮಂಕೊಳಲು । ಖಂಡಪರಶುವನೆಮ್ಮಪುರಕೆತಂದರುಗಡಾನೀವೆ
ಮ್ಮಕಾರ್ಯಗತಿಗೆ ॥ ಕಂಡುದೇನೆನೆಶಿವಂಗೊಲಲೆಮ್ಮನಾಬಿಡಿಸಿ ।
ಕೊಂಡಪರುಕಾಯ್ವಡಾರ್ದ್ಕೊಲ್ಲವರು ಶುಂಭನುವಂ। ಕಂಡುಬಾಳ್ವ
ದು ನೀತಿಯೆನೆಕೇಳಿಕನಕವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ ಜಲಧಿ
ಯುಂ ನಿಃಶೇಷವಾಗಿಸುರ್ರನೆಸುರಿವ। ಎಲೆಯುವಸ್ಥಗೆಶೀಕರೋದಕಂ
ಸಾಲ್ಪುವುದೆ। ಬಳುಗವೆಯುರಿದೆನಿನ್ನಥಟ್ಟನೋಳ್ಬಿಟ್ಟನೋಡೀದೈತ್ಯ
ಸಂಕುಲವನು ॥ ಸುಳಿಗಳಾದಿವಿಜಭಟರೆಂಬವರ್ಮತ್ಪ್ರರದ। ನೆಲನವೆ
ಟ್ಟಪ್ಪುಮುರ್ಘರಿಕ[illegible]ಚಕಂ। [illegible]ದಂನಿವಾರಿಸುವಂತು
ಟುಯೆತ್ತನಲ್ಪಗಿಬಾಳಿಇಂತೆಂದು [illegible] ಪಿಪಿವೆವು ಸುರೇಂದ್ರಾದಿಸಕ
ಲದಿಕ್ಪಾಲಕರ। ಕುಡಿವೆವು ಸಮುದ್ರಾದಿಸಕಲಾಂಬುಜಾಲಮಂ। ಹು

ಡಿಗೆನೆತ್ತ್ಯವಮುರರಗಧರಾದಿಸಕಲಾದ್ರಿಗಳೆನಜಹರಿಗಳೆಂದಟ್ಟಿಸಿ॥ ಒಡೆ
ವೆವೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುಮಂಸಂಚಕಾರಂಗಳ್| ಕೊಡುವೆವು ವಿರೋಧಿಗಳಜೀ
ವನಕೆಶೂಲಿಯುಮಂ| ತಡೆವೆನೆವಸ್ತ್ರಂಬಿಟ್ಟುನೋಡೆನುತರಕ್ಕಸರ್ಜಟಿ
ದರಾಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ॥೮॥ ಗರ್ಜಿಸುತಸುಭಟರಂನಿಲಿಸಿಯೋಲಗವುಂ
ವಿ| ವರ್ಜಿಸಿಪುರತ್ರಯದಕೋಂಟೆಗಾವಲಭಟಭಟರ್ವರ್ತನವೆಂದು
ನೇಮಿಸಿತಾರಕಾಕ್ಷನರಮನೆಪೊಕ್ಕನಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ದುರ್ಜಯ
ಬರ್ಡಿವಹರಿಗಳ್ಕೈಗಳೊಳಗಾಂತ, ಪೆರ್ಜೋರ್ಡರಗಡಣದಿಂಪರಿಹರಿ
ಪುದಕಳೆದಿಂದೆ| ವರ್ಜಿತಸ್ವಾಪರುರೆಭೋಗಿನುತ ಮುಪ್ಪುರದ
ಕೋಂಟೆಯುಂಕಾಗಿರ್ದರು॥೯॥ ಬಿಡದೆಕೂಗುವಪಸರೆತಿರುಗುತಿಹ
ಪಂಜುಗಳ್ಗಡಬಡಿಸಕೋಂಟೆವರುದನಿಗೆನ್ವಸೆಟಭುಗಳ್ಸ್ವಡೆನೊ
ಡೆಸೆಸುಳಿವವೆಲ್ವಾಸರಿಯಾಳ್ಗಳಿರುತಿಹಕಾಳೆಗಳುಭರದೊಳು॥ಸ್ತೊ
ಡವತಂಬಟರವಂನೋಸವೇಗದಿರೆಸು| ತ್ತಡಿಗಡಿಗಸುಯಾದ್ನವುಂ
ಮಾಳ್ಪಭಟರವಂ ಗಡಮೆಸೆದುದಾಗಸಾತ್ರಿಪುರನಾಳ್ಕೇರಿಯಿಡೆಯೆ
ಡೆಯೊಳತಿನಿಬಿಡವಾಗಿ॥೧೦॥ ಸುರಿವಮುಳಿಲಿನಕಾಸುವಂಬಲಿಯು
ಬಿಸಿಯುಣ್ಣ| ವರವಿಗಳಪುದಿದಪುಲ್ಲೊಂದೆಗಳತರದ್ಧರದೆ| ಹರಿಸಿರ್ದ
ಬಲ್ಲೊಲಿಯುಡೆಂಕಣಯುಮುರುಳಕ್ಕಗಳನೆಟ್ಟಿಲ್ಲಡಿಗಳ್॥ ಪರಿಪರಿಯು
ಗುಂಡುಗೋವಿಯುಕುದಿವಸುಣ್ಣಗಳ್| ಪಿರಿದುಗುಂಡುಗಳಕವಣೆಗಳ
ಸಬಳಗಳ್| ಸುರಿಗಳಲ್ಗಳಪಂಬಿದಲಯುಮೊತ್ತಂಗಳಾಳ್ಕೇರಿಯೊಳ್ಪ
ಸರಿಸಿದರ್ ॥೧೧॥ ಇಂತುಪಲತೆರದಸಂವರಣೆಯುಂಮಾಡುತ, ತ್ತ್ಯಂತೆ
ಸುಯಾನದಿಂದುರ್ಗಮುಂಕಾಪಸುತ| ಸಂತಾನವಿಂದುರ್ಗದಾಸಮುಯು
ದೋಳ್ಗಿನವೆಬಗಯುಂಗೈಸನಮುರೇಂದ್ರನು ॥ ಸಂತಸದೊಳೆದ್ದನಾ
ತ್ರಿಪುರಕ್ಕಲಗ್ಗಯುಂ| ದಂತಿಸಗಲ್ಲುಂಸನ್ನಾಹಮಾಗಿಬೇಗಂತೆಬಳಿ
ರೆಂದುಪಾಳೆಯದೊಳಗೆಪೊಕ್ಕುಗುಂಡುಗುರನೆನಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೨॥
ಆಗಸ್ಯಸಿದ್ಧರಾಮೋಹಮುಂಪ್ರಪ್ಪರದಪನಜಾಲಮುತ್ತಿಚೋನ್ಯದಿಂಶಂ
ಕರಂಮುತ್ಪುರದ| ಮೇಲೆದಂಡೆತ್ತಿನಡೆತಂದುಪಾಳೆಯುಮನಿಳಿದರ್ಪ
ಪಂನೋಳ್ಪವೆಂದು॥ ಮೇಲೆಮೇಲ್ಕೈತಂದುಕೋಂಟೆಯುಂಪತ್ತಿಹೊ
ರ| ಪಾಳೆಯುವನೀಕ್ಷಿಸುತಿಪ್ಪಗರ್ಕಾಣಿಸಿತು | ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯು
ನಿಡಿಕಿರಿದಬಣ್ಣಗೂಡಾರಗಳಸಾಲ್ಗಳಿಂದಂ॥೧೩॥ ಪೊಳವಗೂಡಾರಗಳ
ಬುದ್ಬುದದಪೋಪಬ| ಪ್ಪಲಘುಮಾಜಿಗಳತೆರೆಗಳ್ಕರಿಯುಗಿರಿಯುಜ
ನ| ಜಲಚರದಮೀನುಗುಮಾಯುಧದನೊರೆಗಳವಾದ್ಯವಾಭರ್ಜಿಯು
ಷೇರ್ದ್ಮರಘನ॥ ಚಲಿಪಕೇತನತತಿಯುಸುಳಿಯುಸಬಳದಸಾಲ್| ತೊ

ಳತೆಂಗಳಿಪಪೆವಳೆವಳ್ಳಿಗಳಳಭಯುರಸಸವುಂ। ನ್ನಿಳಿತಪರಶಿವನಸೇನಾ ಸಮುದ್ರವನಾಗಪುರಜನಂನಿಟ್ಟಿಸಿದುದು ॥ ೧೪ ॥ ಎರಡುತರದೊಳ ಗೂಪ್ಪವಂಗಡಿಯುಮಂಗಡಿಯು । ಸುರಿದಧಾನ್ಯದರಾಸಿಯೊತ್ತುಗ ಳಚೊತ್ತುಗಳೆ । ಕರಿತುರಗನಿಚಯದೆಡೆಯಾಟಗಳಘಾಟಗಳಪೊಂ ದೇರಸಂದಣಿಗಳೆ॥ಅರಮನೆಗಪೋಪನ್ಯಪರಂದಳೆದಗೊಂದಳೆದ। ತ ರುಣಿಯುರಮಣಿಭೂಷಣಾವಳಿಯುಗಾವಳಿಯು । ಪರವುಭೀಷಣಪ ಟುಭಟಾಳಿಗಳಕೇಳಿಗಳಪಾಳಿಯುಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೫॥ ಈಗಳಿದ ನೋಡಿರೇವೋರೆಯುಂವಿಾರಿಗ್ದ।ಸಾಗರದೊಳಿದೆಶಿವನಪಾಳೆಯ-೦ಕಾ ಳಗಂ। ತೂಗದಿಪರೊಡನೆಮ್ಮ ವರ್ಗನುತನೋಟಕನುಡಿವತಿರೆಸ ತಿಯುರಾಗ॥ ಏಗುವೆವುಶಿವನೀಗಲೆಮ್ಮತ್ರಿಪುರಕೆಲಗ್ಗೆ। ಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಪ ನಂತೆಕೆಟ್ಟೆವುರುಬಿದೊಡೆಕತ। ಯಾಗವ್ಯರಿಗಳೆಂತುಸ್ವರಿಸುವರಕಟೆ ನುತಗುಜುಗುಜಿಸುತಿರಲಿತ್ತಲು॥೧೬॥ ನಿತ್ಯನೆಮಂವಾಡಿಪಾವಕ ಕೃತಾಂತನೈ । ರುತ್ಯವರುಣಾನಿಲಕುಬೇರಈಶಾನರೊಡ। ನತ್ಯಧಿ ಕಸಂಭ್ರಮುಬನಡೆತಂದುಶಿವನಡಿಗನವಿುಸಿಭಯುಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ವ್ಯ ತ್ಯಸಂಹರನೆಚಿತ್ತವಿಸಿನ್ನುನಾಂಪಾಳ್ಪ। ಕೃತ್ಯವುಂನಿರವಿಸೆನಲೀ ಶ್ವರಂಕೇಳ್ದುತಾಂ। ದೈತ್ಯರಪುರಕ್ಕೆಲಗ್ಗೆಯುಬಿಡುವುದೆಂದುಸುರಪಂ ಗಿರದೆನೇವಿುಸಿದನು ॥೧೭॥ ಆಸವುಯುದೊಳಗಿಂದ್ರನವುಳತರವುಣಿ ಕನಕ। ಭಾಸುರಾಭರಣದಿಂದೆಸೆವಬಿಳಿಯಾನೆಯುವಿ। ಲಾಸದಿಂದೇರಿ ದಂಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕಾಳಿಗಳ್ಕಂಗೆಸದವು ಲೇಸಾಗಿಬಿರುದುಪಾ ಠಕರಕಳಕಳದಾಮ । ವಾಸಕಲಸಚಿವಸಾವಂತಸೇನಾಧೀಶ।ರೋ ಸರಿಸದೈತರಲುನಡಸಿದಂಗಜವುನಾತ್ರಿಪುರವನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕೆ॥೧೮॥ಗು ಳವುನಿಕ್ಕಿದರಾನೆಗಳೆವಲ್ಲಣವುನಿರ।ದಳೆವಡಿಸಿದರ್ಕುದುರೆ ಗಳ್ಗೆ ತೇರ್ಗಂವಾಜಿ । ಗಳನ್ಯದೆಕಟ್ಟಿದರ್ಸಂಜೋಗವಾಗಿಕಾಲಾಳ್ಗಳುಂ ಪೊರಮಟ್ಟರು ॥ ವೊಳೆಗಿಗುದುಭೇರಿಗುಂದುಭಿಡಕ್ಕೆಡಾಡಬೊಂ। ಬುಳಿಕರಡೆನಿಸಾಳೆನುಂಬವಾದ್ಯಪ್ರತತಿ। ತಳರಿತಾಚತುರಂಗಸೇ ನೆಪರಿಗಣನೆಗರಿದಂದೆನಲ್ತುವಕದಿಂದಂ ॥೧೯॥ ಸಿಂಧುರದಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆವುುದದಿಂಜಯುಧು । ರಂಧರಂಸುರಪನೈತರೆವುುಂದೆಕಾಣಿಸಿ ತು । ಬಂಧುರದಕನಕಕೋಟಾವಳಯುಮೆಸೆವವಾಣಿಕದತೆನೆಗಳೆ ಸೊಗಸುವ ॥ ಬಂಧಿಸಿದನಾನಾವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರಾಂಬರದ।ಸಿಂಧಂಗಳೋ ಳಿಯುಂಪೊರವಳೆಯುವುಂಬಳೆಸಿ । ಸಿಂಧುವಂತೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪಗಳೆಶೋ ಭೆಗಳಿಂದೆತಿಪುರಂಗಳತಿಚಲ್ವಿನಿಂ ॥೨೦॥ ತೆನೆತೆನೆಯುಸರಿಸಗಳಸ

ತ್ತಿಗೆಯುಮುತ್ತಿಗೆಯು| ದನುಜೇಶರಿಕ್ಕೆಲದನಂದಿಗಳವಂದಿಗಳ| ಮಿ
ನುಮಿನುಪ ಕೈದುಗಳಮಿಂಚುಗಳಸಂಚುಗಳಧಾೞಿಸುವಚಮರಂಗ
ಳ॥ ತನತನಗೆನೋೞ್ಪಗುಣಶೀಲೆಯರಬಾಲೆಯರ| ಕನಕರತ್ನಾಭರ
ಣರೋಚಿಗಳವೀಚಿಗಳ| ತೊನೆವೃತಿಸಚಿತ್ರದಪತಾಕೆಗಳಜೋಕೆಗ
ಳಕೋಟಾವಳಿಯಪೊಸದುದು॥೨೧॥ ಸಾಲವಾಗಿಲ್ಕ್ಟಣೆಯುಡೆಂಕಣಿ
ಯುಪೆಂದಿದಲೆ| ಯೋೞಿಗಳವಾಳ್ಕೈಗಳತೂಗದೊಲೆಯುಧ್ವ| ಜಾೞಿ
ಗಳನೆಟ್ಟಸಬಳಗಳನಿಡುಗುಂಡುಗಳಸಂದಣಿಯುಸನ್ನಾಹದ॥ ಸ್ಥೂಲ
ಮಾಗಿರ್ದತೆನೆಗಳಕನಕರಶ್ಮಿಪ್ರ| ಭಾಲಸರಿಯೊಬ್ಬೞಿಯುಘೋತ
ಮಾದಗಳನುಮಿ| ಶಾಲಸಾಲವನಿರದೆದಿವಿಜಪತಿಕಂಡು ತನ್ನವರಕೂ
ಡಿಂತೆಂದನು॥೨೨॥ ಸುರನರೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಪಿಶಾಚಕಿಂ| ಪು
ರುಷಗುಹ್ಯಕಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯವಿದ್ಯಾಧರ| ಗ್ವರಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರ
ಪ್ರತತಿದಿಕ್ಪಾಲಕರುಮುಖ್ಯಮಾದ| ಧೊರೆಧೊರೆಗಳಂಕರೆದುಕ
ಲವಿತ್ತುತಿಪುರವಂ| ಪರಿದೈವಿಮುತ್ತಿದಾಳ್ಗೊಂಟೆಯುಂಕೊಂಬು
ದೆನೆ| ಹರುಷದಿಂತಮ್ಮಚಾತುರ್ಬಲಂವೆರಸಿನಡೆದರತಿಸಂಭ್ರಮದೊ
ಳು॥೨೩॥ ಲಗ್ಗೆವರೆಮೊಳಗಿದವುಕೂಗಿದವುತಮತಮಗೆ| ಬೊಗ್ಗು
ಹೆಗ್ಗಾಳೆಗಳ್ಬಿಡದೆನಡೆಗೊಂಟೆಗಳ| ಮೊಗ್ಗರಂನೂಂಕಿದವುಪುರದಪೊ
ರಬಳಿಸಿನೋೞ್ಪಡಿಯುಟ್ಟಣೆಗಳೆದ್ದವು॥ ಬಿಗ್ಗಿನಿಂಬದ್ದರದಬಂಡಿವಿಂಡ್ಯೈ
ದಿದವು| ವೆಗ್ಗಳದಬಿರುದಿನಾಳ್ತಳಿಯುನಗಳಿನಸುತ್ತ| ಕಗ್ಗಳಿಕೆಯಿಂ
ಸೇರಿಸುತ್ತಿರ್ದರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳ್ಕ್ಷರಿಯನು॥೨೪॥ ಕಂಡರಾಸಮ
ಯುದೊಳುಬಳೆರುಗಜಬಜಿಸುತಾ| ಬುಂಡೆಟಾಗ್ರರೋಕ್ಕಂಟೆಗಾಳಗ
ವನೀಗಕ್ಕೈ| ಕೊಂಡರ್ಯ್ಯತಪಾಪ್ಪಪದೆಕ್ಕ್ಷರಿಕೆಯೆಂದುನಾನವರಾಗನೇ
ಮಿಸಲ್ಕೆ॥ ಬುಂಡೆಯುದನ್ರೋಳೆಪಿನಭಟಾೞಿಭೋಯೆನುತಾಲಿ| ಕೊಂಡು
ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತಿರ್ದುದುದಿವಿಜವಿತತಿಮುಂ| ಕೊಂಡುತಲೆದೋರಿ
ದುದುಪುರದಗಳಸರಿಸದೋೞ್ಪೇಳಲೇಸ್ಕ್ಷರಿಯನು॥೨೫॥ ತಲೆವರಿಗೆ
ಯಿಂದೆಕ್ಕಲರಗಳಸರಿಸದೊಳಗ| ತಲೆದೋರಿದಗರ್ಜದರಾಜಿಯುಂ
ಮಾವುತ| ಪುರ್ಲಿಮೊಗಕೆನೂಂಕಿದಬಿರ್ಗಿದರಂಚೆಗಳಮರೆಯೊಳಗ
ಡಗಿಬೇಗದಿಂಪಂ॥ ಎಲೆಲೆಸೇರಿದರಗಳದಿಡ್ಡಿಯಂಸುಮನಸರ್ಚಲಿ
ಸದಿರಿಯೆಂದಸಿಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರಗದಾ| ವಳಿಯಿಂದೆಬೊಬ್ಬಿರಿ
ದುಹೂಣಲಿಡುತಿರ್ದರಾಸುರಭಟರನಸುರಭಟರು॥೨೬॥ ತೊಲಗೆ
ದಿಡುಕಿನೊಳಂಡಿಸಿದರಾಗಳೇಕೆಲ| ತರ್ಳಿಗಳೊಳ್ಪೊಕ್ಕುವೈಗರ
ದರಾಗಳೆಕೆಲ| ಬರ್ಲಿದಬದ್ದರಗಳಂಮುರೆಗೊಂಡರಾಕ್ಷಣಂಕೆಲರೆಸೆವ

ನಡೆಗೊಂಟೆಯು॥ ಬೞಿಯುಲಿದರ್ಕೆಲರ್ಕೆಲಕೆಲಲಾರ್ಗಿಸಿಂ। ಅಱಿ
ಯೆದ್ದು ಸುೞಿದಾಡಿದರ್ಕ್ರೀಳ್ವ ಕವಣೆಕ। ಲ್ಗಳಬೀರುಗುಂಡುಗಳಘಾತಿ
ಯಿಂಬಸವೞಿದು ಬೀೞುತಿರ್ದರ್ಕೆಲಬರು॥೧೭॥ ಡಿಡ್ಡಿಗಳೊಳ್ಕೈತಂ
ದುಗುಪ್ತಿ ದಿಂಬುಳೆರಗಳ್। ದಿಡ್ಡಿಯೊಳ್ಪಾೞ್ಗೊಂಡು ತರತರದಪೇರ್ತಱಿ
ಯು। ದಡ್ಡಿಗಳನುರೆಮುರಿದು ಮುರೆಯೊಳಗೆವ್ಯೃಗರೆದವೀರರಂಸಂಹರಿ
ಸುತೆ॥ ಬಡ್ಡುಬಣಗುಗಳನೋಡಿಸಿಮುಗ್ಗುವಮುರಠಂ। ಕಡ್ಡಿಗಣೆಸದೆ
ತೞಿಗಳಂಮುರಿದು ಕೊಂಡಗಳೊ। ಳೆಡ್ಡಬಾತಮುರರಂತರಿವು ತಂಪುರ
ವನೊಳಪೊಗುತಿರ್ದರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೮॥ ಕಲ್ಕೊರಡುಸದೆಸಟ್ಟು
ಪುಲ್ಸೂರೆಗಳಾಂತವ। ರ್ನ್ನಿಲ್ಕಿದರ್ಪುರದಗಳನೇಣಿಯುಂಪೊತ್ತವರ। ಸಾ
ಲ್ಕದಱಿದುದು ಪೊರಗಲಟ್ಟಣೆಯು ಮೇಲಣವರಿಟ್ಟರಾತ್ರಿಪುರದವರ॥ ನಾ
ಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನಸುರಂಗಂನಡೆವಭರವೆಸಕೆ। ನಿಲ್ಕದೆಯುಕಾಣೆಂಪುರಂಗರ
ನಸೇನೆಯೊಳು। ಮೇಲ್ಕ್ರೀಳ್ಗೆಳೆಂಬಭೇದಮನರಿಯೆನೆಲ್ಲಾಭಟರ್ಮ್ಮು
ಸುಕಿದಭರ್ದರದೊಳು॥೧೯॥ ಇರದೆವದಹತಧೂೞಿಯಿಂದೆಪಿರಿದಿಹಸು
ಪ್ತಶರಧಿಯುಂಪ್ರಾಳ್ವಿಗೆಪುರದಗಳಪ್ರಾಳ್ವದೇ। ನರಿದು ನಿಮಿಷಾ
ರ್ಧದೋಳ್ಕ್ರಿಡಿದಪೆಣದಗಳನೆಳೆದು ತುಂಬಿದರ್ಪೂಲ್ಸೂರೆಗಳಂ॥ ಕೊ
ರಡುಗಳನೊಟ್ಟಿದರ್ಕಲ್ಗುಂಡುಮಣ್ಗಳಂ। ಸುರಿದು ನೆಲಸರಿಮಾಡಿದ
ಖರ್ಳಕಲ್ಪಯಲ್ಗಳಂ। ಸುರಕುಮಾಡದೆಮುಗ್ಗಿಕವಿದರಾತ್ರಿಪುರಮಂ
ಸುತ್ತಲಾದಿವಿಜಭಟರು॥೨೦॥ ಮೂಡಲುರುಬಿತು ಬಡಗಲೊತ್ತಿದು
ದುಪಡುವಪರಿ। ದಾಡಿದುದು ತೆಂಕಕ್ಕೈಕೊಂಡುದೀಶಾನನೊಳು
ಜೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಜಡಿದು ದನಿಲನೋಳ್ಬಲಿದುದಸುರನ ದೆಸೆಯೊಳಾ
ರ್ಭಟಿಸಿತು॥ ನೋಡಲಗ್ನಿಯೊಳಡಗಿನುಗ್ಗಿದುದು ಸುತ್ತಲುಂ। ಮಾಡಿ
ದುದು ಕರ್ಕಶವನಮರಸುಭಟಾಳಿನಾ। ಡಾಡಿಗಳಕೊಂಟೆಗಾಳೆಗವೆಕ
ವಿದುದು ಕಲ್ಲಮಳೆಕವಿವಭಟರಮೇಲೆ॥೨೧॥ ಆಡಿದವು ಡೆಂಕಣೆಗಳಲ್ಲ
ಲ್ಲಿಮುರುಳಕೈ। ನೀಡಿದವು ಕವಣೆಗಲ್ಪೊಸಿದವು ಕಾದೆಂಣೆ। ಗೂಡಿಮುಳ
ಲರಗುಸಾಸಿವೆಗಡದು ಸುಂಣಕಲ್ಲಂಬಳೆಗಳುಂ ಸುರಿದವು॥ ಹಾಡಿದವೆ
ಪೆಟ್ಟ್ಗಳಿಕ್ಕುವದಸಿಗಳಾಗಲೊ। ಲಾಡಿದವು ಪೇರೆತ್ತುಗುಂಡುಭಳ್ಳ
ರದೊಳ। ಕಾಡಿದವು ಬಾಡಿದವು ಮೊರೆಗಳ್ಕವಿಕವಿದುಬೀಳ್ವದಿವಿಜಾ
ಳಿಭಟರ॥೨೨॥ ನಿಟ್ಟಣೆಕೆಯಿಂಪೆತ್ತುಬೇಗಪುಲ್ಗೊಂದೆಗಳ್। ಕಿಟ್ಟನಿಂಸೀ
ದರೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣೆಪರಂ। ಮುಟ್ಟದರ್ಕಲ್ಗುಂಡುಮಳೆಗಳಿಂಪಂದಿದಲೆ
ಗಳೊೞಿಟ್ಟುಬೊಬ್ಬಿರಿದರು॥ ಕೊಟ್ಟದರ್ಕ್ಕತ್ತಿಕ್ಕೈದುಗಳಿಂದೆಪೆಣಗಳಂ।
ಪಟ್ಟಿದಭರ್ತಭೇತಾಳಸಂಕುಲಕೆನೆರೆ। ಹುಚ್ಚುಮಾಡಿದರೊಂದುನಿ

ವಿಷದೊಳು ದಿವಿಜರಂ ಬಳಭಟರ್ತ್ರವಕದಿಂದಂ॥೩೩॥ ತಾಸಿದೆಸ್ಗೆಯ ಪ್ರೊ
ಯ್ಸ್ಲಗ ಪಟುಭಟರವ್ಯೂದೊವ । ಕ್ಕೀಸಿದುದು ಮಳಲವುಳಿಯಿಂದೆಪ್ರು
ಣ್ಣಾದವುರೆ॥ ಸೂಸುತಿಹಸುಣ್ಣಗಳಸೊಂಕಿನಿಂ ಕಣ್ಣರಳಿ ಬಾಯ್ಬಿಂದು
ಬಸವಳಿದರು ॥ ಸಾಸಿವೆಯ ಬಿಸಿಗದಡುಬೀಳಿಪಿಹತರಾಗ್ನಿಯೊಳು॥
ಕೇಸುರಿಗಳುಬ್ಬಿದವು ಕಲ್ಗುಂಡುಗಳ ಹತಿಯೊ । ಳೋಸರಿಪ ದಿವಿಜರಂ
ಕಂಡು ಮೂದಲಿಸಿದಂ ಸುರಪ ನತಿಕೋಪದಿಂದಂ॥೩೪॥ ಮತ್ತೆ ಮೂ
ದಲಿಸಿದಂ ಸುರಪ ನೆಲವೆಲವೊ ಬೆಂ । ನೆತ್ತಿ ರೇದನು ಜಗೆ ಸುರಬೆಂದು
ಮೂದಲಿಸಿ । ಚಿತ್ತಡಾವೇಶಮುಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಮುಗ್ಗಿದುದು ತಮ
ತಮಗೆಸಂದಣಿಸುತ॥ ಕೊತ್ತಳದ ಹಮೊಗದ ಡಿಡ್ಡಿಗಳ ಸರಿಸದೊಳು
ಪತ್ತಿದರು ಸಾಲನಿಟ್ಟಣಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪೊರೆ । ವೃತ್ತಿರ್ದ ವಖಿಳವಾದ್ಯಂ
ಗಳಿತ್ತಂಡದೊಳು ಶರಧಿನಿರ್ಘೋಷದಂತೆ॥೩೫॥ ಸೂಸಿದರ್ ಕೆಂಡಮಂ
ಬಲ್ಲವಣಿಕಲ್ಲಗಳಂ । ಬೀಸಿದರ್ ಬಿಸಿಯ ಮೇಣಮನೆರೆದು ತನುಗಳಂ।
ಕಾಸಿದರ್ ಕಿವಿರ್ಗಗ್ಗಮಂ ಪಾಯ್ಕಸೇದಿದರ್ ಮುಳ್ಳೆರ್ಗಗಳಿಂ ತೂಂತರು ॥
ಮಾಸಿದಕಾರ್ಬೊರ್ಗೆಯ ಪರ್ಬಿ ನಿಂಬಲ್ಗೊಳಗ । ಹೇಸಿದಸುರರ ದ
ಗಳ ದಿಡ್ಡಿಯೊಳು ಕೈಗಳಂ । ಪಾಸಿದರ್ ಕಲರಾಗಕೆ ಲಹುರುಬಿ ಕಾದುತಿ
ರ್ದರ್ ಬರ್ಳಿಕ್ಕೇನೆಂಬೆನು ॥೩೬॥ ಇರದೆ ಹಮ್ಮೈಸಿದರ್ ಕೆಂಡಗಳ್ಬೀಳೆ
ಕೇ। ಸುರಿಯಿಂದಮೊಗಮುರಿದರುರಿ ತೊಳಲಿ ಯುರುಳೆ । ಕರಚರಣ
ಮುಡಿದುಕೆಡೆದರ್ ಪಂದಿದಲೆತಾಗೆ ಜರ್ಜರಿತತನುವಾದರು॥ ಪಿರಿಯ
ದಸಿಗಳು ಮೈಯೊಳೆಂಟಿಕಳವಳಿಸಿದ । ಪರಿಪರಿಯ ಸಮರಸಾಧನ
ಗಳಿಂ ಬಿಡದೊಡನೆ । ಕತತರದೆ ಬೀಳುತಿರ್ದರ್ದಿವಿಜಸುಭಟರದನೇ
ನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೩೭॥ ಕಾದೆಣ್ಣೆ ಸುಣ್ಣಗಳ್ಗಳಧಾರೆಯಿಂ ಕಡೆಯೊ।
ಳೊದುತಿಹಕಾಳೆಗಳ್ಗಳಗುಕಲ್ಗುಂಡುಗ । ಳ್ಬೀದಮಿಲ್ಲದೆ ಸೂಸು
ವಾರಿಕಲ್ಕಂಡೆಯದಬೆಳಗು ಮಿಂಚುಗಳ ಸಂಚ॥ ಆದರದಿ ಕುಣಿವುತಿಹ
ನಾರದಂನವಿಲಲ್ಲಿ। ಕಾದುವಸುರರ್ಜಲಧರಂಗಳೆನೆ ಕಣ್ಗೆಸೊಗ। ಸಾದು
ದಳಿದಮರರನಟ್ಟಿಯ ಬೆಳಸುತಿಪ್ಪುದಮ ಹಾಬಯಲಪೇಹೊಲದೊ
ಳು॥೩೮॥ ಪಡುಬಲಿಸಿ ಸುರಭಟರ್ಮ್ಮತ್ತುವರ್ಪ್ಪತ್ತುವ। ರ್ಕಡುಗಿರಾ
ಕ್ಷಸಭಟರ್ಗೂಂಕುವ ತಾರ್ಕಂಕುವ। ಮುರ್ಡಿದಪೆಣಗಳ ಬಳಿಯೊಳೊ
ತ್ತುವರ್ಪ್ಪತ್ತುವರ್ಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂ ದಿವಿಜಭಟರು ॥ ಕೊಡದೆ ಕೋಪದೊಳ
ಸುರರುರುಬುವರ್ತರುಬುವ॥ ಬಿಡದೆ ಸುರರೊತ್ತಿಪ್ಪೊಯ್ದಾಡುವ
ರ್ಕಾಡುವ। ರ್ಕಡಿದಿರಿದ ಸುರಭಟರ್ಕಡೆಪುವರ್ಮ್ಮಡುಪುವರಮ್ಮರರಂತಸು
ರಭಟರನು॥೩೯॥ ಸುರಗಿಯಿಂದಿರಿದು ಶೂಲದತಿವಿದು ಖಡ್ಗದಿಂ। ಧಿರ

ದೆಕತ್ತರಿಸಿಕೊಡಲಿಗಳಿಂದೆಕಡಿದುಮು। ದ್ಗರದಿಂದೆಮೋದಿಮುಸಲ
ದೊಳಿಟ್ಟುಗದೆಗಳಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿಸಬಳದಿಂದಂ॥ ಶಿರವನಿರಿದೆತ್ತಿ ಚಕ್ರದಿನ
ರಿದುಮಿಕ್ಕಪರಿ। ಕರದಿಂದೆದೈತ್ಯನಾಯಕರಾದುರ್ಕೊಲುತಿರಲ್ಪುರಿ
ಕೆಸಲ್ದೀಪವಂಸೋಂಕುವಪತಂಗವಾದರ್ವಿಜಸುಭಟರಂದು ॥೪೦॥
ಆರ್ಭಟಿಸಿದಂವಹ್ನಿಯುಂತಕಂಮುಳಿಸಿದಂ। ನಿಭವರಾವೇಶನಾದಂ
ನಿರುತಿಕೋಪಸಂ। ದರ್ಭವಾಸಸನಾದನಬ್ಧಿಪಂಕಗಳೊಳ್ಕಡಿಗೆದ
ರಿದಂಮರುತನು॥ ಗರ್ಭೀಕೃತಂಮುಷ್ಟನಾದಂಕುಬೇರನಾವಿಷೂರ್
ತಿಶಿಖಿಯುನನಾದನೀಶಾನಂಗೆ। ವಿಭುರ್ಕತ್ತರಾಜನಿನಿಬರ್ಗೆಕೈವೀ
ಸಿದಂವೊಳಗಿದವುವಾದ್ಯಂಗಳು ॥೪೧॥ ಕೇಳಾದೊಡೆಲಸಿದ್ಧರಾವ
ಮೋಲಪ್ಪಘ। ಕೋಳಾಹಳವನೆಂಟುದಿಕ್ಕನೊಳುದಿಕ್ಪಾಲ। ಜಾ
ಲರೇಹರಿಗಬುಂಡೆಯು ವಾಂತುವಾಹನಂಗಳನುಳಿದು ಕಾಲ್ಕಡೆಯೊ
ಳು॥ ಹೂಳಿದಗಳೊಳ್ಕಿಂದುಸಪ್ತಾಪಸವ್ಯದೊಳು। ಮೋಕ್ಕದವು
ರರಂಜರವುತಂಮುಗ್ಗಿಕ್ಕೆ। ಕಾಲೊಡದುಬೀಳ್ವವರನೆಳಸುತಂಕೋಂ
ಟೆಯುಂಪತ್ತಿದರದೇನೆಂಬೆನು ॥೪೨॥ ಪಿಡಿದುಮುಂದಲೆಯುನಾಳ್ವೇರಿ
ಖಂಡಗಳೊಳಗ। ಕೆಡಪುವರ್ಪ್ಪರಸುರರಂವಿಜರಂಮೋಲ। ಕಡೆರ
ದಂತಿರಿವಿರಿದುನೂಂಕುವರುಖುಯ್ಯ್ಕವರುವುರಿವಮುದ್ದಿನತಿತ್ತಿಯಂ॥
ಬಿಡನುಳಿದಸಮರಸಾಧನದಿಂದೆದಿಕ್ಜರುಂ। ಮುಡುಪುತಿರೆಮುತ್ತೆಮು
ತ್ತುರವಣಿಪಿದೈತ್ಯರಂ। ಗಡಣಿಗೊಳ್ಳಿದಪತ್ತುತಿದುರ್ದಮುರವಾಂತ
ಮೋನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ॥೪೩॥ ಊರ್ಗಳೊಳಗಾದುದತಿಕಳಕಳಂತ
ತ್ಪುರಜ। ನರ್ಗಳ್ತಿಳ್ವೋದಿಯುಂಪತ್ತಿದರ್ತವತಿನಾ। ದುರ್ಗಂಗಳಿರದೆ
ಕೋಳ್ವೋದವೆಂದೆಡೆಗೆಡೆಗಬೀಗಗರ್ಜಬಜಿಸಲು॥ ಭರ್ಗನಯನ
ಜ್ವಾಲೆರೂಪಾದುದೆನೆಖುಳಭ। ಟರ್ಗಳಂತೇರ್ಗಳಂವಾಜಿರಾಜಿಗಳನಿ
ಭವರ್ಗಮುಂಕೂಡಿಕೊಂಡಾಕ್ಷಣಂವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿನಡೆತಂದನು॥
ಕಾದೊಡಲಕವಿಸ್ತ್ರಸೆಗಳಕೊರದಾಡೆಗಳ। ಚೂರಿಸುವಖುಂಡೆಯುದಕ
ರದಬಹುರೌದ್ರರಸ। ಧಾರಣಾನನದಕಂಗಳಕಿಡಿಯುಗಜದಜಾಡಿ
ಯುಭೀಷಣಸ್ವನಗಳ॥ ಘೋರರಾಕ್ಷಸರವನಕೂಡೆಬರುತಿರ್ಪ್ಪುದಂ।
ದೂರದೊಳ್ಕಂಡುದಿವಿಜಾಳಿಯುಮದೂತರಂ। ಸಾರೆಬರೆಕಂಡುಹಂ
ವೈಪರೋಗಿಯುತೆರದೊಳಳವಳಿದುದೇನೆಂಬೆನು ॥೪೪॥ ಇಂತೆಸವ
ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥ
ವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥
ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ

ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ ಕಂತುಹರನ ಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ||೪೬||

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೧ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೬೮೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡ — ೨ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಸುರಪ ಸಂಗೆಲೆ ಶಿವಕುಮಾರನವನಂ ಮುರಿಯೆ ಕಮಲಾಕ್ಷನೈಗಿದ ಕ್ಷಾರಿಯೊಳು ಸೆಣಸಲವನಂ ಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚು ಪುರಕಿಟ್ಟನಾ ವೀರನು||

ಪದ|| ಅಪ್ರತಿಮ ಮಹಿಮ ದನುಜ ಪ್ರಲಯಕಾಲ ಲೋಲ | ಕಪ್ರಭು ದಯಾಳು ಗಿರಿಜಾಪ್ರಣೋದಾಬ್ಜ ಚಂ|ದ್ರ ಪ್ರತಿಮ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸುಪ್ರತೀಕ ವಿರಾಜಿತ | ಕ್ಷಿಪ್ರ ಪ್ರಸನ್ನ ದೇವ ಪ್ರಚಯ ಮಕುಟರ | ತ್ನ ಪ್ರಚುರ ನೀರಾಜಿತ ಪ್ರಕಾಶಾಂಘ್ರಿಯುಗ | ಸುಪ್ರೇಮದಿಂ ರಕ್ಷಿಸು ಪ್ರಕಟ ಸಂಪಾವಧೂಪ್ರಿಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆ||೧|| ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳಿನ್ನು ದಿವಿಜಸಂ| ಕುಲ ಮಿರದೆ ತ್ರಿಪುರದಾಳ್ವೇರಿಯುಂ ಪತ್ತಿತೆ | ಟ್ಟಳೆ ರೊಡನೆ ಕಾದುತಿರಲಾ ಕ್ಷಣಂ ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಯೆಡನೆ ಬನ್ದು || ಕಲಿಮ ಪಾನಾಭ ವಿದ್ರಾವಣ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ | ಶಲಭ ಗಜ ಶಿರ ಶಂಕ ಶಿರ ಜಂಭ ಮುಂತಾದ | ಬಲುಗಯ್ಯ ರಕ್ಕಸ ಕೋಟಿಯುಂ ಪತ್ತಿರ್ದ ದಿವಿಜರಂ ಸದೆಬಡಿದರು ||೨|| ಪುರವನಧಟಂಬಳೆಸಿ ಕಾದುವ ಮನಪ್ರಜಂ | ಮುಗಿದು ಘಟ್ಟೋಡಿನಿಂದು ದುಸುರಪನಾಜ್ಞೆಯಿಂ| ದುರುಳ ರಕ್ಕಸ ಜಂಭನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾನವರ ಬಲಮಿರದೆ ಪೊತ್ತೊಡ್ಡಿತು|| ಎರಡರಸು ನೋಸರದೊಳಧಿಪತಿಗಳಾಜ್ಞೆಯುಂ | ಪರಿದು ದೊಡನೊಡನೆ ಚೂಣಿಯ ಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಯು | ಬ್ಬರಕೆ ಧರೆ ಬಿರಿಯೆ ಕರಿ ಕಮಠರೆದೆ ಜರಿಯೆ ಸಂಗರಮಿರದೆ ಸಂಕ್ರಮಿಸಿತು ||೩|| ಕರಿ ಕರಿಯ ನಶ್ವಮಶ್ವಮನಾಳ್ಗಳಾಳ್ಗಳಂ | ವರವರೂಥಂ ವರೂಥವ ನೊದಗಿ ಸೆಣಸುವ | ಟ್ಟರಿಯದೇಂ ವಂಶಪೇಂ ಚೂಣಿಯೊರಡರೊಳೊದಗಿ ಪೊಯ್ದಾಡುತಿಹ ಸುಭಟರು || ಉರು ನಖಾ ನಖಿ ಶತಾ ಶತಿಗಳಿಂ ಕಾದುತಿರ| ಲಿರದೆ ರಕ್ಕಸರಾದ್ಯನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ| ದಿರಿವ ತಿರೆಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು ಸುರಬಲಂ ಮುರಿದುದವನೇನೆಂಬೆನು ||೪|| ಕವಿವ ಸುರಬಲದ ಸುವ್ಯಾತ್ರನವಂ ಮಾನವಂ | ದಿವದವರಪಿಗತ ಪ್ರತಾಪವಂ ತಾಪವುಂ | ತವೆ ಕೊರವ ದೈತ್ಯರ ಕೃಪಾಣವುಂ ಬಾಣವುಂ ಸುರಭಟರ ಚೇತನವನು || ದಿವಿಜವೈರಿಗಳ ಬೊಬ್ಬಾಟವುಂ ಘೋಟವುಂ| ವಿವಿಧ

ಸುರಭಟರಪೆರಿಡಾಟಮುಂನೋಟಮುಂ। ವಿವರಿಸುವದೇನಮರರೋ
ಡಿದ ಕೋರ್ಡಿದಸುರ್ರಪಾಲನಿಶನೆಲೆಯನು॥೫॥ ಖೂಳದೈತ್ಯರಬೊ
ಬ್ಬೆಗೊಡುವಸುರಾಳಿಗಳ್। ಕಾಲನುಡೆಕಳೆವಳಿಸದಿರಿಬೆನ್ನೊಳಿಪ್ಪಂ
ತ್ರಿ। ಶೂಲಿಭಯವೇಕೆಂದು ವೈಶ್ವಾನರಾದಿದಿಕ್ಪಾಲಕಮುರ್ಕೊಂಡ
ರು॥ಪೇಳಲೇಂಮುಪ್ಪುರದದೊರೆಗಳೊಡನೇರ್ವರ್ಗೆ। ಕಾಳಗಸರ
ನಿಸಿತುಸುರಪಾವನಾಕ್ಷಣಂ॥ ಕಾಳೆರಕ್ಕಸಜಂಭನಂಜರೆದು ಶರವರು
ಷಮಂಕರೆದುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ॥೬॥ ಶಕ್ರನುರೆಜರೆದುಬಾಣಂಗಳಂಕ
ರೆಯಲ್ಕತಿಕ್ರಮಿತಕೋಪದಿಂಚಾಪದಿಂದಾಕಾಶ। ಚಕ್ರಮೆಲ್ಲಂಪೂ
ರ್ಣಮಪ್ಪಂತೆಚಿತ್ರದಿಂದಂಬಿನಂಭೋನಿಧಿಯನು॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳಿ
ಖಳನುಗುಳ್ದಲಿಂದ್ರನಸೈನ್ಯಚಕ್ರದೊಡಲೋರ್ತಲಿಸಲ್ಕಂಡುಸುರ
ಪತಿಯು। ನುಕ್ರಮದೊಳವನಬಾಣಂಗಳಂ ತಡೆಗಡಿದು ತಾನೆಚ್ಚುಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದನು॥೭॥ ಬಿಡುಗಂಣರರಸನೆಕ್ಷುಬುಗಳನಾದೈತ್ಯ। ನೆಡುಯೊ
ಳೇಸಂಹರಿಸಿಪುನರಪಿಶರಂಗಳಂ । ತೊಡಿಸಿತಿರುವಿಂದುಗಳ್ಚಿಲ್ಸುರಪ
ಸಂಗಮಂತಾಗಲತಿವೇಗದಿಂದಂ॥ ಘುಡುಘುಡಿಸಿಕೋಪದಿಂಶಕ್ರನೈ
ದಂಬಿನಿಂ। ದಡಿಗರಕ್ಕಸನವಕ್ಷಸ್ಥಳವನೆಚ್ಚೊಡದ। ನೊಡೆದುಬೆನ್ನೊಳ್
ಳ್ಮೂಡಿದವುಬಲಂಪೈಮುರಿದು ವರವರೂಥದೊಳೊರಗಲು ॥೮॥ ಮು
ತ್ತೆಸದಿನಾಲ್ಕುಬಾಣದೊಳವನಸೂತನಂ। ಕತ್ತರಿಸಿತುರಗಮಂಕಡಿ
ದುರಥಮಂಮುರಿಯಲುತ್ತಮಭಟನವರವರೂಥದೊಳು ಜಂಭನಂ
ಕೊಂಡೊಯ್ದುರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಮತ್ತಗಜನಿಕರದೊಳುಕಂಠೀರವಂ
ಪೊಕ್ಕು। ತತ್ತರಂದರಿಪ್ರೋಲ್ಸುರೇಂದ್ರನಾದಾನವರ। ನೊತ್ತಿಸವರಲ್ಕಂ
ಡುವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ತಾನಿರದೆಮುಂಕೊಂಡನು ॥೯॥ ಆರಳೆವುವೀ
ರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯುಂತಡೆವ। ವೀರರೊಳರೇಭಲರೆನುತ್ತಖಲವಂದಿಕ್ಕೈ।
ವಾರಿಸಲ್ಪೊಕ್ಕನಸುರಂಸುರಸೇನೆಯಂಕೋಪದಿಂಸಂಹರಿಸುತ॥
ಆರಿವಂಜಂಭಾರಿಯೋಯುಂಮುಪುರಕೆಮದ । ನಾರಿಯುಂತಂದನೋ
ಲೇಸೆಂಮುಮಂಜಯ್ಸು । ದೂರವಂಪೊಕ್ಕಷನೆನೋಳ್ಪನೆಸುತಿಂದ್ರ
ನಂತರುಬಿಖಳನಿಂತೆಂದನು॥೧೦॥ ಧರೆಗೆಮುಳಿಯುಂಕರದುಬಡಪಾರ್ವ
ರಿಂದೆನೀಂ। ಧರಿಸುವಹವಿಭಾಗಮಲ್ಲಜಲಕೇಳಿಯೊಳು। ಸುರವಧು
ಗಳಿಡುವಂಬುಧಾರೆಯಲ್ಲಿಂನಂಬುಗಳಧಾರೆಯಿಕ್ಷಿಸೆನುತ॥ಸರಳಸಾ
ರದೊಳೆದೇವೇಂದ್ರನಂಕೊರೆದುಳಿದ। ಸುಗರಗಂಟಲೊಳೆಸುವನಿರಿಸಿ
ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ। ಹರಬಲಕೆದಾಳಿಮಾಡಲ್ಕಂಡುಶಿವಕುಮಾರಂದಡೆದು
ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೧॥ ಕೋದಂಡಮುಂಗು ಹಂಜೇವಡೆಯೆಸಿಂಜನಿಯ

ನಾಶಮುಂ ಸೃಜದುದರಿಳೆ ಲೋಕಂಗಳೊಳಗೆಕಿವು| ಡಾದವು ದಿಶಾಗಜಂ
ಭ್ರಮಿಸಿದವು ಕುಲನಗಂ ಬಿರಿಸುದಂಬುಜಭವಾಂಡಂ॥ ಈದನುಜಪರ
ದನೆವದಿಂ ಸಕಲಭುವನವುಂ| ಮಹಾದೇವ ಬಳಿಯುತ್ತೈದಿದನಲ್ಲದೆವ್ಯಕ್ಕ
ನೇಂ| ಕಾದಪನೆಪಾಯೆನುತ ಚಾಪಟಂಕಾರದಿಂ ಸಕಲಜನವುಳಿವ
ಳಿದುಗು॥೧೨॥ ಮಾಡಿದನು ಹಾಧನುಷ್ಟಂಕಾರಕೊಂದೆನಿಸು| ಕೋ
ಡದಸುರೇಂದ್ರನಂ ಕಂಡು ಸೇನಾನಿಮಾ| ತಾಡಿಸಿದನೆಲ ಪ್ರೋತಾರಕದ
ರ್ಪದರ್ಪಕಹರಂ ಹರನಸ ಕುಮಾರನಾಂ॥ ಓಡಿ ಬದುಕಲ್ಲದೊಡೆಯು
ಮಪುರದೊಳಾಲಯಂ| ಕೂಡೆಕ್ಕೈಕ್ಕೈವುತಿದೆ ನಿನಗನಿಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆ|
ಕೂಡಿದಂಬಿನದೊರೆಯು ಬಾಣವಿವಕೊಳ್ಳೆಲು ಖಳರಾಜನಿಂತೆಂದ
ನು॥೧೩॥ ಬಿಡದರಸಿತ್ತೊಳಲುತಿಸಬಳ್ಳಿತಾನೇಕಾಗ್| ತೊಡರಲೇ
ನೊಳ್ಳಿತಲ್ಲವೆ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯುಂ| ಕಡುಮೋಹದಿಂದೆಬ್ಬ ಕೊಂದ ಖೂ
ಳನೆ ತರುಕನಣುಗನೇ ಖಳನಿಸ್ಕನು॥ ಮಡಿದನೆಂದಿರ್ದ್ದವಾವಿಂನೆಗಂ
ನೀನೆಕ್ಕೈಯೊಡನೆ ಬಂದೈ ಪುಣ್ಯಾವಳ್ಳೆ ಕಾಲಕ್ಕತಂ| ನೆಡೆಗಬರ್ಪ್ಪುದು
ಕೂತುರ್ವಸ್ತು ನೆಂಬುದಕೆ ನೀನೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೋಗೆಂದನು ॥೧೪॥ ರಾಮ
ಕೇಳಾ ಮಾತುಗೇಳುತತಿಸಂಗರವಿ| ರಾಮನತಿರೌದ್ರಮಾನಸನಾಗಿ
ನೋಡೆನ್ನ| ಕಾಮಸ್ವರ್ಗವುಂ ಬಲಾಧಮನಿನ್ನ ಪಾಡೇಮುಕಾಮುಹಿ
ಮನೆಮ್ಮಯ್ಯನು॥ ಈಮಹಾನಗರಂಗಳಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗನಿ| ರ್ದ್ದ
ಮುಮಂ ಮಾಡಿದಪನಿಂನೇಕೆ ತಾಳೆನುತೆ| ಕಾಮವೈರಿಯ ಸುತಂ ಮುಂ
ಡಿಗೆವೊಳಂಬುಗಿಯಲೇನೆಂಬೆನಕ್ಕರಿಯನು॥೧೫॥ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದು
ದಿವಸವುಯದೊಳಗೊಂದು ತುಡೆ| ಪತ್ತುಗುಣದಿಂ ಬಿಡಲ್ಕೊರ್ಜ್ಜವ
ದೊಳೊತನೆಪರಿ| ವೃತ್ತ ಸಾಸಿರವೇರೆಯು ಬಾಣವುಂ ಕಡವಲ್ಲಿಲಕ್ಕ
ಮರಿವಾಗಕೋಟ॥ ಬಿತ್ತರದ ದೈತ್ಯಸೇನಾಂಗದೊಳು ಪರಿಗಣನೆ| ಪ
ತ್ತಳದುಕುವರನಂಬಿನ ಚಮತ್ಕಾರವೇ| ನುತ್ತರೋತ್ತರವೃಭಲರೆ
ನುತುಭಯುಸೇನೆಯೊಳು ಕೊಂಡಾಡಿದರುಗುಹನನು ॥೧೬॥ ಈತ
ನಂಬಿನ ಚಮತ್ಕಾರವಂ ಕಂಡುಮು| ತ್ರಾತನೊಡನೊಡನೆ ಖತಿಮುಸ
ಗಿಬಿಲ್ಲಿಂದಿಷು| ವ್ರಾತಮಂ ಕರೆಯಲಾಗುಹನೆಸುಗೆಗೀಡ್ಮಡಿಯೆ ನಲ್ಪ
ದಿವವಲ್ಲದಯೊಳು॥ ಭೀತಿಗೊಂಡರುಸುರರು ವೀರವಿದ್ಯಾನ್ಮಲಿ| ಗೇ
ತರತಿಶಯವ್ರೊಬಿಟ್ಟಳ್ಮಯೆಂದೆಲ್ಲರುಂ| ಪೂತುರೇ ಸುಭಟಚಾಗಂದು
ಲಿಯೆ ಕೋಪದಿಂ ಗುಹನಾದುರ್ತತಗದೆಷ್ಟನು॥೧೭॥ ಬಿಟ್ಟ ಕಣೆಪಗೆಗಳಂ
ಕಟ್ಟಿದವು ಕೊಟ್ಟಿದವು ಮು| ಟ್ಟಿಗಗನಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಬರ್ಪವು ಪಬರ್ದವು|
ನೆಟ್ಟನೆ ದಿಶಾತಟಕ್ಕೊತ್ತಿದವು ಮುತ್ತಿದವು ಬಿಡದೆ ನೋಟಕಜನವನು

ಅಟ್ಟಿತತ್ಪುರಿಗಳಂ ಪುಗಿಸಿದವು ಸುಗಿಸಿದವು। ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಭಗಣಮಂ
ಸೋಂಕಿದವು ನೂಂಕಿದವು। ನಿಟ್ಟಪರಕಣ್ಗೆ ಪೊಳೆದಾಡಿದವು ಮಾಡಿದ
ವು ಕೌತುಕಮನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೮॥ ಭೋರ್ಮೊರೆವ ಗುಹನ ಶರ
ಮಂ ಕಂಡು ಮನದಳುಕಿ। ನೂರ್ಮಡಿಸೆ ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಬೇಗದಿಂ।
ಕಾರ್ಮುಕದೊಳಂಬನೊಂದಿಸುತೆಲವೋ ನಿನ್ನ ಶರಕೊಂದೆ ವಾಹನ
ಕಮೆರಡು॥ ಆರ್ಮೊಗಕೆ ಮೂರ್ಬಿಲ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ತೋಳ್ಗೈದೆನುತೆ। ಊ
ರ್ಮೆನೆಯ ಸರ್ಳ್ಗಳಿಂದೆಸೆಯಲ್ಕೆ ಖಂಡಿಸಿತು। ಮುಮ್ಮಡಿ ನಸುನ
ಗುತ ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಗಭವಸುತನಿಂತೆಂದನು॥೧೯॥ ಅರರೆ ಖಲರಾ
ಜ ನಿನ್ನಯ ಶರಕಿದೊಂದಂಬು। ಕರದ ಕಾರ್ಮುಕಕೆರಡು ಸೂತಂಗೆ
ಮೂರೊತ್ತೋಪರ್। ತುರಗಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ತವ ರಥಕ್ಕೈದು ನಿನ್ನೆದೆಯನೊಡೆ
ಯಲಾರೊಡನೆ ಬರ್ಪ॥ ದುರುಳದಾನವಸೇನೆಗೇಳ್ನೂರ್ಪುರಕ್ಕೆಂಟು।
ಸರಳುಳಿದ ದೈತ್ಯಗಣಕೊಂಬತ್ತು ನೋಡೆಂದು। ಹರಸೂನು ಮಸುವಿ
ನಿಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೇನೆಂಬಿನಟ್ಟಿರಿಯನು ॥೨೦॥ ಬಾಣಮುಡಿದ
ವು ಕರಶರಾಸನಂ ಖಂಡಿಸಿತು। ಕಾಣೆ ನಸುವಂ ಸೂತನಂಗದೊಳು ಹ
ಯತತಿಯು। ಗೋಣುಗಳ್ತುಂಡಾದ ವಾರಥಂ ಪುಡಿಯಾಯ್ತು ಖಳನೆ
ದೆಯೊಳೇರಾದುದು॥ ಮಾಣದಸುರರು ಘಾಯವಡೆದುರುಳೆ ಮುಪ್ಪು
ರಕೆ। ಸಾಣೆಯಲಗಿನ ಸರಳ್ಸರಿದವಿನ್ನೆಂತೊ ಬಿ। ಲ್ಜಾಣಕೆ ಕುಮಾರ
ಕಂಠೀರವನ ಜಗಜಟ್ಟಿ ಭಾಪೆಂದು ಸುರರುಲಿದರು ॥೨೧॥ ಭಲರೆ ಕೋ
ದಂಡಶಿಕ್ಷಾಚಾರ್ಯ ಘನಚಾಪ। ವಿಲಸಿತಾಮ್ನಾಯ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ
ಮಹಾಶರಾ। ಮಳಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಮಿನೂತನ ಚತುರ್ಮುಖನೆಂದು ಜನರೀ
ತನಂ ಪೊಗಳಲು ॥ ಖಳನತುಳಕೋಪದಿಂ ಗರ್ಜಿಸುತೆ ಮುತ್ತೆಯುಂ।
ಕಲಹಸನ್ನಾಹಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬೇಗದಿಂ। ದಳಮೆರೆಯ ಪೊತ್ತನಕು
ಮಾರನಂತಿನ್ನುತ್ತುರಗಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆಚ್ಚನು ॥೨೨॥ ಕಾದುದು ಸಮಸ್ತ
ರಣರಂಗಂ ವಿಷಾಗ್ನಿಯಿಂ। ಸೀದುದು ಜಗಂ ಮಸಗಿಸುಡುವ ತಜ್ಜ್ವಾಲೆ
ಯಿಂ। ಪೋದುದಲ್ಲಿಯ ಜಂಕಣಮುಳ್ಳೊಡಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬದು
ಕುವೆವೆನುತ್ತ ॥ ತೋದುದಂಬರತಳಂ ವಿಷದಲೋಳಿಗಳಿಂದ। ತೀದು
ದಮರರ ಹರುಷವಿನ್ನೆಮ್ಮ ಬಲಕೆಲೇ। ಸಾದುದೆಂದಸುರಾಳಿ ಬಾಹು
ಗಳನುರೆ ಪೊಯ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೨೩॥ ವಿಷಕಂಠನಾ
ತ್ಮಜಂ ಫಣಿಭೂಷಣೋದ್ಭವಂ। ವಿಷಮನುಗುಳುತೆ ಬರ್ಪ ಸರ್ಪಾ
ಸ್ತ್ರಕಳುಕುವನೆ। ವಿಷದಮಾರ್ಗದೊಳ್ಕೈದಳೆಚ್ಚು ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂದು
ರಗಾಸ್ತ್ರಮಂ ತುಂಡಿಸಿ। ವಿಷಮುದಾನವ ನಿನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯೊಳಗಿನ್ನು।

ವಿಷಗಳೆನಿತಿರ್ದಪವು ತೊಡುಮುಹಾಸ್ತ್ರವನೆನ| ಲ್ಕಿಷುಧಿಯಿಂಪರ್ವ ತಾಸ್ತ್ರಮನುಗಿದುಕವರಸಂಕೆಡೆಯೆನುತೆಗದೆಚ್ಚನು ||೬೪|| ಎತ್ತಲುಂ ಕತ್ತಲಿಸೆಭೋರೆನುತೆಸುರಬಲದ| ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಕೆಡೆಕೆದೆದುರುಳ್ಚುತಿಪ್ಪದ್ರಿಗಳ | ಮೊತ್ತಮಂಕಂಡುಸೇನಾನಿಕಡುಮುಳಿಸಿನಿಮ್ಮತ್ಪೆಲ್ಸ್ವನೊಂದುದೆಂದು|| ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದೆವಜ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂತೆಗೆಯೆಸುಗಿ| ದತ್ತಲೋಕಂಧನುಗುರ್ಣದೊಳೊಂದಿಸಿಬಿಡಲು| ಮುತ್ತಮಗನಿಕರಮಂತತ್ತರಂದರಿದುದದುಮತ್ತಷಂಖತಿಗೊಂಡನು||೬೫|| ಇನ್ನಿದಂಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆನುತ್ತಮುರಾರಿ| ತನ್ನಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂಮೋಘಬಾಣವನುಗಿದು | ಸನ್ನುತಶರಾಸನದಿನುಗಿಳಿಸಲುಘುಡುಘುಡುಧ್ವಾನದಿಂಭೋರ್ಗರೆವುತ|| ಸನ್ನಾಹವಾಗಿಸ್ಯೆವರಿವಮೋಘಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ| ಪನ್ನತಿಕೆಯಿಂದೆವಾಯುವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂಪೂಡಿ| ಪನ್ನಗಾಭರಣನಕುಮಾರನಾರ್ದಸಲೊಡನೆಪಸರಿಸಿತುಪರಬಲದೊಳು||೬೬|| ಬಿರುಗಾಳಿಬೀಸೆರಣಮಂಡಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ | ಮುರಿದುದಾಮುಗಿಲೊಡ್ಡುಚಲಿಸುವವರಧ್ವಜದ| ಸೆರಗುವಿಡಿದೆಳೆದುದತ್ತಲ್ಕೋಟಕದಭಟರನಂ ಡಲೆದುಕೊಂಡೊಯ್ದುದು|| ತುರುಗಿದಹಯಂತಾರುತಟ್ಟಾಯ್ತುಭಲಭಲಗೆ| ಕರೆಗೂರಲನಾತ್ಮಜನೆನಿನ್ನಹಂಕಾರವಂ | ಮುರಿವೆನೆಂದೆನುತವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರಮಂಪೂಡಿತೆಗೆದೆಚ್ಚನು||೬೭|| ಆವೆಕುದುರೆಗಳಾಟಮಡಗಿದುದು ನಡುಗಿದುದು| ಸೇನೆರಥಚಕ್ರಗಳುಮುಗ್ಗಿದವುತಗ್ಗಿದವು| ನಾನಾಸ್ತ್ರಘಾತಿಗಳುಖಾತಿಗಳುಪೆಚ್ಚಿದವುಬೃಂದಾರಕರವಾನದೊಳು|| ಏನೆಂಬೆನಭವನಕುಮಾರನುಂಧೀರನಂ | ದಾನಿಭೃತಶರಧಿಯೊಳ್ನೋಡಿದಂಪೂಡಿದಂ| ಭಾನುಕರಮಂತಿಮಿರವೋಡಿದುದುಮೂಡಿದುದುಹರುಷಮುಂಸುರಸೇನೆಗೆ||೬೮|| ತೀರಿತೇನಿನ್ನಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದುಬ್ಬಟೆಯೆನ | ಲ್ತಾರಕಾರಿಯುನೆಂಟುಬಾಣದಿಂದೆಸಲವಂ| ದಾರಿಯೊಳ್ಕಡಿದೊಂದುಶಕ್ತಿಯಿಂಪಡೆಖಲನವಕ್ಷಮಂಬಗಿದುಗಿಯಲು || ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಮೂರ್ಛೆಯಿಂಪ್ರೈವುರೆದು| ಧಾರುಣಿಯೊಳಡೆಗಡೆಯೆಖಳರವನ್ನುರಕಿದದೆ| ಸೇರಿಸಿದರುಳಿದಸುರರಂಸವರಿಗುಹನತ್ತತಿರುಗಿದಂಸಂತಸದೊಳು ||೬೯|| ಗಲವಿನಿಂಕಾರ್ತಿಕೇಯಂಪೋಗಲಿತ್ತಲುರೆ| ನಲುವಿನಿಂದತ್ತಲಮರೇಶ್ವರಂತನ್ನಸುರ| ಬಲವೆಲ್ಲಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಳಿದದೈತ್ಯರಂಖಾತಿಯಿಂಘಾತಿಸುತಿರೆ || ಖಳಕಮಲಲೋಚನಂತನ್ನತಮ್ಮಂಬಿದ್ದ| ಮುಳಿಸಿನಿಂದಣ್ಣನಿಂಕಾಳಗದವೀಳೆಯಂ| ದಳೆದುನಿಜಬಲವೆರಸಿಪೊರಮಟ್ಟನಾಪುರವನೇನೆಂಬೆನ

ದುಭ್ರತವನು॥೨೦॥ ಪಟುಹಯಂಗಳು ಪದ್ಮಪದ್ಮಂಗಳುಗ್ರಗಜಘಟೆ
ಗಳುಂ ಪದ್ಮಪದ್ಮಂಗಳಷ್ಟಾಪದದೊಳ್ । ತ್ಕಟವರೂಥಂಗಳುಂ ಪದ್ಮಪ
ದ್ಮಂಗಳೇಳ್ನೂಱಟಧೊರೆಗಳು ಸಮರಕೆ॥ ಲಟಕಟಸುತ್ತೈತಪ್ಪಭಟರ
ಪರಿಗಣನೆಯದು। ಘಟಸದೊಡನೊಡನೆ ತಂಬಟಭೇರಿಡೌಡೆಗಳ್।ಚ
ಟುಳರವಮುಣ್ಮೆ ವಿಕಟದೊಳ್ ಸುರೇಂದ್ರನಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತೈತರುತಿ
ರ್ದನು॥೨೧॥ಸುರಪಗಜಕೇಸರಿಕೃಶಾನುಹರಿಣವ್ಯಾಘ್ರನುರುತರ
ಯಮಾಂಧಕಾರದ್ಯುಮಣನಿರುತಿಮದ। ಹರಣನಾವರುಣಗರೊಳ್ವೀ
ದ್ದಂಡಪರ್ವತಕ್ಷೀದಘನವಜ್ರದಂಡ॥ ಮರುತವನದಾವಂಕುಬೇರಾ
ಬ್ಧಿನಾಡಬಂ।ಹರಮೇಘನಿಚಯ ಪವಮಾನನಿದಕೋಬಂದ। ನರರ
ತೊಲತೊಲಗೆನುತಕೂಗಿದವು ಕಹಳೆಗಳು ಸುರಬಲಂಬೆರಗಾಗಲು॥
ಘೋರರವಂಮಾಳ್ಪಭುಜವಾರವಂಧೃತಖೇಟ।ಕಾರವಂಗಸ್ತಿಘಂಟಾ
ರವಂ ನಾಗ್ನಗಮ । ಪಾರವಂತುರಗಹೇಷಾರವಂ ನೋಡಲತ್ರಿಭೈರವ
ವೆನಿಪದೈತ್ಯರ॥ವೀರವಂ ಪೊಗಳೊಕಹಳಾರವಂಸಲೆಸರಳ। ಸಾರವಂ
ಕಡಿವ ಸುಭಟಾರವಂ ಕೃತಸಿಂಜ। ನೀರವಂದಿವಿಜರಗಭೀರವಂಮುರಿ
ದತುಳಭಾರವಂಜಗಕಿತ್ತುದು ॥೨೨॥ ಗಿರಿಗಿರಿಯನಬುಧಿಯಬುಧಿ
ಯನವನಿಯವನಿಯುಂ। ಬೆರಸುವಂತೆಸುರಸುರಸೈನಿಕಂಹಳಚಿದು
ದು। ಕರಿತುರಗವರವರೂಥಂಗಳಂ ನೂಂಕಿದರ್ತಮತಮಗಬೇಗದಿಂ
ದಂ॥ ಶರಶಕ್ತಿಶಲ್ಲಹಕ್ಕಪಾಣತೋಮರಕುಂತ। ಪರಶುಮುಸಲಾದಿ
ಪರಿಪರಿಯ ಕೈದುಗಳಿಂದೆ। ಸುರಸೇನೆಯಂಪೊಕ್ಕು ಸವರಿದರು ದಾನ
ವರು ಪೇಳ್ವುದೇನಕ್ಕರಿಯನು॥೨೪॥ ಉರುಬಿಮುಂದಮರಸಂದೋ
ಹಮಂದಾನವ।ಕೆರ್‍ರೆಕೊರೆದುರುಳ್ಚುತಿರೆಕಂಗೆಟ್ಟು ಸುರಪನಂ।ಜ
ರವು ತೋಡಿಡರೆಮ್ಮಗಂಟಲಂ ಕೊಯ್ವನೀಪಾಪಿಹಿಮಗಿರಿತಟದೊ
ಳ್॥ ಮರಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವೆಂ ನೊಡಬುಗಳ ರಕ್ಷಿಪಂ।ಕರಿಗೂರಲನೆಂದು
ತಂದಂರಣಾಂಕಣಕದೇಂ। ಹರಿಯ ನೋಡುವನೆಂಮುಕೇಡನೀಹರನೆ
ನುತಸುರಕುಲಂ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದು॥೨೫॥ ವಂಚಿಸಿಕಳೆದನೆಮಗಪಾ
ಪಿಯಲ್ಲವೆಖಳವಿರಿಂಚಿದೈತ್ಯರು ತನ್ನ ಕೂರ್ತು ಬೇಡಿದರೆಂದು। ತಾಂ
ಚೀಕದಿಂ ಬಿತ್ತನಘಟತವರಂಗಳಂ ತಾನೀಗಸೂತನಾಗಿ॥ ಇಂಚಮ್ಮಟ
ಗೆವಿಡಿಯಲೇನಹುದಿದೆಲ್ಲಂಪ್ರ। ಪಂಚೆನಲ್ಸುರಭಟರನು ಡಿಗೇಳರೋ
ಷದಿಂ। ಪಂಚಾನನಕುಮಾರನುಂ ವೀರಭದ್ರನಾಹವಕೆನಡೆತರುತಿರ್ದ
ನು॥೨೬॥ ರಾಕ್ಷಸಕ್ರೂರಾಂಧಕಾರಸೂರಂಲಲಾ।ಟೇಕ್ಷಣನಪೇಮ
ದಕುಮಾರವೀರಂ ಶಿಷ್ಟ। ರಕ್ಷಾಕರಂ ದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷಾಕರಂ ಶೈವಭಕ್ತ್ರಿಸಾರಂ

ಧೀರನು॥ ಅಕ್ಷಯಶಾಕಾರಂಗಭೀರಂ ಸಮಸ್ತಸುರ। ಯಕ್ಷವಂದಿತಪದ
ದ್ವಂದ್ವಂ ರಣೋದ್ಧತಂ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಿಯುದೆ ಬಂದನೆಂದು ವಂದಿಪ್ರ
ಜಂ ಘೋಷಿಸಿದುದು॥ ೩೭॥ ಏನೆಂಬೆನತುಳಸಂತೋಷಮುಂ ರೋಷ
ಮುಂ। ಬಾನೆಡೆಗೆನೆಗೆವ ಬೊಬ್ಬಾಟಮುಂ ಘೋಟಮುಂ। ನೂನವಿಲ್ಲದೆ ಗೆ
ಲ್ವ ಭಾವಮುಂ ಹೇವಮುಂ ನಗೆಯುಂ ಬಳ್ಕುವ ಬಗೆಯುಮುಂ॥ ಸಾನಂ
ರಾಗದೊಳೆಗೆವ ವೀರವುಂ ಘೋರವುಂ। ಮಾನಸಕೆ ಮುಂಚಿ ಮೆಹಸ್ತ
ಮುಂ ವ್ಯಸ್ತಮುಂ। ನಾನಾಸ್ತ್ರ ಸಂತತಿಯ ಘಾತಿಯುಂ ಖ್ಯಾತಿಯುಂ
ದೇವಾಸುರರೊಳೆಸದುದು॥ ೩೮॥ ಈ ಪರಿಯೊಳಮರಾಸುರವ್ರಜದ
ಹರಷಸಂ। ತಾಪಮಂ ನೋಡುತೆ ವಿರೋಧಿಸೇನಾಭೀಮ। ರೂಪಂಜಿ
ತಾನೇಕಪಾಸಂಮುಖಾಸುಪ್ರತಾಪಂ ದಯಶ್ರೀಪನು॥ ಕೋಪಮಾ
ನಸನಮರಕುಲನುತಂ ಘನರಣಾ। ಟೋಪನುನ್ನತಫಲಕಹಸ್ತಂ ಸ
ಮಸ್ತರಿಪು ತಾಪಕರಕರಖಡ್ಗರೌದ್ರನಾ ವೀರಭದ್ರಂ ಪೊಕ್ಕನಾಹವ
ವನು॥ ೩೯॥ ತೆಗತೆಗಸುದೊದ್ವೆಗತನಸುರಸುಭಟಾಳಿಯೊ। ಳ್ವಗಡೆ
ರುಳ್ಳೊಡೆ ಬರಲಿತಗ್ವಲಗೊಳತುಳಿಸಂ। ಯುಗಸಮಘರ್ಗಕಟ್ಟದಬಿ
ರುದು ತಡೆಯುಲಾರಾದೊಡಂ ಬೇಗದಿಂದಂ॥ ಬಗಿಬಗಿದು ಕುಕ್ಷಿಗಳನು
ಗಿದುಗಿದು ಕಳ್ಗಳಂ। ತೆಗತೆಗದು ರಕ್ತಮಂ ನೊಗೆಗೆದು ಭೂತಗೆ
ಣ। ಕಗಲದಿಕ್ಕಿಕ್ಕಿಸುವೆನೆಂದಸುರಸೇನೆಸುಗಿಸುಗಿದೋಡುವ್ವೋಲ್ಗ
ಡಿದನು॥ ೪೦॥ ಕಡಿದನಿರಿದಂ ತರಿಗನುರುಬಿಘಾತಿಸಿದನಿರ। ದಡೆಸಿಮೆಟ್ಟಿ
ದನಟ್ಟಬಡಿದನೊದಗಿಂ ಪೊಡೆಗ। ನೊಡನೊಡನೆಗಜವಾಜಿನಿಕರಮಂ
ಸವರಿದಂ ಪ್ರಳಯಸಮವರ್ತಿಯಂತೆ॥ ಕಡಲಮುದ್ಗದಬಡಬಬಿಗೆಘ
ನಘೋರವಾದಡವಿಯೊಳಗೂಗಿಗಡಾವಾಗ್ನಿಗಂ ದಕ್ಷಾರಿ। ಪಿಡಿದಖ
ಡ್ಗಕೆ ನಿಮಿಷಮುಂಟೆ ನಿಲ್ಲದೆಯೆ ನಲಸವರಿಗಂ ಪರಬಲವನು॥ ೪೧॥ ಉ
ದ್ರೇಕದಿಂದೆವ್ವಸೇನೆಯ ಭಟಾಳಿಯಂ। ಛಿದ್ರಿಸುತಮುಂ ಬರಿದು ಬ
ರ್ಪ ವೀರಂ ವೀರ। ಭದ್ರನೋ ಸಂವರ್ತಕಾಲದೊಳ್ಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂ
ಸಂಹರಿಸುವ॥ ರುದ್ರನೋ ಭಟನಘಟಶಹುದೆನುತೆ ಗೈಸ್ವುರೆ। ಭದ್ರ
ಗಜಘಟೆಯುಕ್ಕಗಳ ಪದ್ಮಪದ್ಮದಿಂ। ಮುದ್ರಿಸುವೆವಿವನ ವೀರವನೆನು
ತೆ ಕವಿಸಿದರ್ವಿಸಿದರ್ಸ್ಪುರಧಟನು॥ ೪೨॥ ಘನನಖಾಗ್ರೋದ್ಭಿಂನದಂತಿ
ಮಸ್ತಕಸಿಂಹವೆನಿತು ದೊಡೇಂ ಗಜಂ ಕೊಳ್ಗುದೇ ದಕ್ಷರಿಪು। ಗನುಪಮ
ಮಹಾದ್ವಿರದತತಿಯೊ ಸುಘನವ್ಯೆಗಾಕ್ಷಣಂ ಸದೆಬಡಿದನು॥ ತನತ
ನಗೆ ಕವಿವ ಸುರಸಮಿತಿಯಂ ಶಾಕಿನೀ। ಜವಕೆ ತರಿದೊಟ್ಟದಂ ಕುಟ್ಟಿದಂ
ಸುಳಿವಖಿಳ। ಜನಪರಂ ನೆರದ ದೇವಾಸುರಕೋಡುಡೆಮೂದೇವ

ರುಂತುತ್ರಿಸಲು||೪೩||ಕಡಿದತಲೆಸೀಳ್ಗಳಿಂತೋಳ್ಗಳಿಂಬಾಳ್ಗಳಿಂ| ದೆಡೆಗೆಡೆದರುಂಡದಿಂಮುಂಡದಿಂಖಂಡದಿಂ | ಬಿಡಿದಕರಜಾತದಿಂಭೂತದಿಂಪ್ರೇತದಿಂಪುಡಿದಶಾಕಿನಿಯರಿಂದಂ|| ಉಡಿದಗಜರಾಜಿಯಿಂದಾಜಿಯಿಂವಾಜಿಯಿಂ| ದೆಡೆವಡೆದಘೂಕದಿಂಕಾಕದಿಂಶೋಗದಿಂ, ಸಡಿಲೊರಣಚೋರರಿಂವೀರರಿಂಧೀರರಿಂದಾ ರಣಾಂಕಣಮೆಸೆದುದು||೪೪|| ಕಂಡನಾಕಮಲಾಂಬಕಂರಣಾಂಗಣದೊಳಗೆ ತುಂಡುತುಂಡಾದಗಜರಾಜಿಯುಂವಾಜಿಯುಂ, ದಿಂಡುರುಳೊದೈತ್ಯಭಟಕಾಯಮುಂತಾಯಮಾಕೃತಿಯೊಳತಿರೌದ್ರವಾಗಿ|| ಗಂಡುಜೋಹದಸೂಳೆಯುದೆಯುವೊಡೆವರೊಳುಪ್ರ | ದ್ದಂಡಭಟನೀನಹುದಲಾ ಕಾಣ್ಬೆನೆನುತಕ್ಕೈ | ಕೊಂಡಮ್ಮಹಾಸಂಗರವನಸ್ತ್ರತತಿವೀರಭದ್ರನಂಮುಸುಕುತಿರಲು|| ಆಲಿಸೆಲವೆಲವೊಮತ್ಪುರಮದೇಂದಕ್ಷಮಖ । ಶಾಲೆಯೋನಿನ್ನಸಾಮರ್ಥ್ಯಕೆಂಮಯುರಣಂ । ಮೇಳವಿದೆಕೊಳ್ಳದೊಡೆನುತೆಮೂವೆತ್ತೆಂಟುಬಾಣದಿಂಖಳನೆಸೆಯಲು || ಕಾಲಾಂತಕೋಪಮಂವೀರಭದ್ರಂಬಪರ್। ಕೋಲಕೋಳಾಹಲಮನಾಕ್ಷಣಂಕಡಿದುದನು। ಜಾಳಿಯೆದೆಜರ್ಜರಿತಮಾಗೆ ಕೋದಂಡಮುಂಜ್ಯಾವೊಡೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು||೪೬|| ಘೋರವಂಪ್ರಳಯಭೈರವನಕರಕಿತಥ । ಕ್ರೂರವಂಪುಸಿಯಲ್ಲಮಾರಾಂತದನುಜರವಿ| ಕಾರವಂಮುರಿಗುದಿಂನೀತನೆಚ್ಚಂಬುಗಳಿಗಾವವಂನಿಲ್ವನೆನುತ| ವೀರವಂನೋಟಕರ್ಪೊರ್ಗಳೆಪಗೆಯನಸರಳ| ಸಾರವಂಕಡಿವುತ್ತವೈರಿಮದಹಸ್ತಿಕಂ| ಠೀರವಂಸರಳೊಳಿದಿರೋಳ್ಕೂಗಿಬೊಬ್ಬಿಡುವದೈತ್ಯನಂಘಾತಸಿದನು ||೪೭|| ಹೋಮಮಂಕಡಿಸಿಪಾರ್ವನತಲೆಯನಿರದರಿದ| ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮೇಯೆಮ್ಮಕೂಡೆನೋಡೆನುತೆನಿ| ಭೀಮಬಾಣಂಗಳಂಕಡೆಯೆನುತ್ತಾರ್ದಸಲ್ವೀರಭದ್ರಂಕಾಣುತ || ಆಮಹಾಬಾಣಮಂಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರದಿಂಕಡಿಯೆ । ಭೀಮರೂಪಾಗುತೆಲವೋನಿನ್ನನೀಗನಿ| ಧರ್ಮಮಂಮಾಡುವೆಂನೋಡೆನುತೆಖಳನೊಂದುಶಕ್ತಿಯಂಬರಸೆಳೆದನು||೪೮|| ಆರ್ಭಟಿಸಿಶಕ್ತಿಯನಿಪಂಪಿಡಿಯೆಬೊಮ್ಮಾಂಡ| ಗರ್ಭಮದಿರಿದುದುತಜ್ಜ್ವಾಲೆಯೊಡನೊಡನೆಪಾ । ದುರ್ಭಾರವಮಾದುದಾಶಕ್ತಿಯಂಬಿಡದೊಗೆವಬಹಳಶಿಖಿಕಣಕಣಾಳಿ| ನಿರ್ಭರದೊಳುಬ್ಬಿಯೊಬ್ಬುಳಿಯಾಗಿಪಂಕೇಜ| ಗರ್ಭರಚಿತೋಪರಿಜಗದ್ಭಾಂಡವಿತತಿಗಾ । ವಿರ್ಭವಿಸುವಾವುಗೆಯಕಿಚ್ಚಾದುದೇನೆಂಬೆಸದರಬಹುಭೀಕರವನು||೪೯|| ಕಾಯುದೆಲವೋನಿನ್ನನಿದುಬಿಡಿಸಿಕೊಂಬೊಡಾ| ಕಾಯಜಾರಾತಿಯಂಕರೆದುಕೊ

ಬೇಗತವ। ಕಾಯುಕತಿಗಕ್ಷೆಯುಂಬಲವೃನ್ನಾಬೊಬ್ಬಾಟವನುಂವಾಡುತ್ತೆನ್ನಕೂಡೆ॥ ಕಾಯುಲೇಂಘುಲವನುತ್ತ ಸುರನಿಡೆಸಂಗರ। ಕಾಯುತದೊಳೆಲ್ಲಲ್ಲಿನಿಂದಿರ್ದನಿಸ್ಸರನಿ। ಕಾಯುವಂಪೇರ್ಗಿಡಿಯುಗಡಣದಿಂಚರಿಂಬಿಸುತಶಕ್ತಿಯೈಕ್ಯತೆಗತಿಗುರ್ದು ॥೯॥ ಪೇರ್ಗಿಡಿಯುಗಡಣದಿಂದೈತಪ್ಪಶಕ್ತಿಯುಂ। ಕೂರ್ಗಣೆಗೈಗರಿಂದೆಚ್ಚುಭಟಪದನುಚ್ಚು। ನುರ್ಗಳಾಗಲ್ಕಡಿದುವು ಪ್ರೌಂಗುಬಾಣದಿಂವೀರನಿಂದಾರ್ದ್ದುಸೆಯಲು॥ ಛೋರ್ಗರೆದು ತಾಬಾಣವುಸುರನಕಳೇವರವ। ನೇರ್ಗಾಣಸುತ್ತೆತ್ತಿಕೊಂಡೆಂಬರವೆವುಕೆಂ। ನೀರ್ಗಳಿ ನನೆಯುಸುತ್ತಾಪುರದೊಳಿಹತಾರಕಾಕ್ಷನಿದಿರೊಳ್ಬೀಸುಟುದು॥೧೦॥ ಕೇಳ್ದಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನಿಜಾನುಜಂ। ಬಿೞ್ದವೋಘರ್ತನಾಗಿತಾಪೆಕಾಷ್ಠಂತವೆಕೆ। ಗಳ್ದಕೇಸರಿಯುಂತೆಘುಡುಘುಡಿಸಲುಪದನ್ಯಗುನನೆನೆಪಂಡುವಾದಂ॥ ಪಿಳ್ದುನಿಂದಿದುರ್ವಿಲಯುದಸಿಡಿಲುರವದಂತೆ। ತೀಳ್ದಪೇತಕೆಚಿಂತೆಸುರನಬಿಜಂಗವುತ। ಬಾಳ್ಗಳಗಳಂಸಂಪುಬಿಸುಡೆಪೇಂವಿೞಿಯುವನೀಂಬುನುತಿಗರ್ಜಿಸಿದನು ॥೧೧॥ ಕರ್ಕಶದತಾಳಗದೊಳಿನನವಾರಂತರೇ। ಪರ್ಕಿಸಂಗದಿನವದಗಬಿಳೆಯಂಗ। ಸುಕಿರ್ದಜಸಂಗಳೆಂಬಡಿಪೆನಲ್ಲುಗುದೆಂದುಸಗುರದೊಳುದೂರಾಂತೊಡೆ॥ ಅರ್ಕಚಿಂದ್ರನ್ನಿಲೋಚಕನೆವಾಸುವೆಂ। ಬೀರ್ತಾರ್ಕಗಳವೀಳಿಯುವನೆನುಕಿೞಸಸಂ। ಪರ್ಕದಾವಸನಾಗಿಂಶುವಾದಂತಾರಕಾಕ್ಷನಂಬೀಳಿಕೊಂಡನು ॥೧೨॥ ಇಂತೆಸದಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ। ಸಂತಸದಿಂದರವೆಲ್ಲದಘಾದು। ದ್ದಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದೆಸಲ್ಪಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತರಿಂಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಸರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೧೩॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೩ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೩ಕ್ಕಂ ಪದಗಳು ೩೬೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

⸻* ೪ನೇಸಂಧಿ *⸻

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರಸಂಗನಬಸವೇಶ್ವರಂತಿಂಗುವಾದನಪೇಳ್ದೆ। ತಾರಕಾಕ್ಷಂಬಸಲ್ಬಿಟ್ಟಸರ್ಗಳಂ। ನಾರಾಯಣಶರಪತಬಾಣದಿಂದೆ ಚಟ್ಟುತ್ರಿಪುರಂಗಳಂಸಂಹರಿಸಿದಂ॥

ಪದ॥ ನಿರ್ಗತಂಬಿಳದುರತವರ್ಗಘನಪಮಘಸಂ। ಸರ್ಗಕೈಲಾಸಗಿರಿದುರ್ಗಸನ್ನುತಭಕ್ತಿ। ಮಾರ್ಗನತರಕ್ಷಾನಿಸರ್ಗನಿವಾರ್ಣನಾ

ಪವರ್ಗದಾಯಕಜಯಜಯ॥ ಭರ್ಗಭಾಳಾಂಬಕಸ್ವರ್ಗಪತಿನುತ
ಪಾದ । ದುರ್ಗತಿವಿದೂರನೆನಿರರ್ಗಳಮಹಾಮಹಿಮ । ಸ್ವರ್ಗಮು
ಖಿಲೋಕರಕ್ಷಾದಕ್ಷಮುಖದುರ್ಘಟನೆಸಲಹೆಮ್ಮನು ॥೧॥ ಮತ್ತೆಕೇ
ಳೈಸಿದ್ಧರಾಮಪೃಥದಿಮದೋ। ನ್ಮತ್ತಖಳಶಿಂಶುಮಾರರಂರಣಾಟೋ
ಪದಿಂ । ಮುತ್ತಿದಚತುರ್ಬಲದಗಡಣದಿಂಪೊರಮಟ್ಟನೇಸೆಂಜಿಸಟ್ಟ
ರಿಯನು॥ ಪೊತ್ತತನುವಂಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕಾಗದಾದೈತ್ಯ। ನುತ್ತಮಾಂಗಂ
ಗಗನಮಂಚುಂಬಿಸಿತ್ತವನ। ಪೆತ್ತತಾಯಾವಳೊಶಿವಶಿವಾಯೆನುತೆ
ಲೋಕದಜನಂಬೆರಗಾದುದು ॥೨॥ ಅತಿಬೀಘೋರಮಾದೊಡೇನಾಯ್ತು
ವನತನುಕೋಮ। ಲತೆಯೆಘನಪರ್ವತೋಗ್ರಶೃಂಗ ಸಂದೋಹ।
ಪತಿಮಾನಮುಮಯಮಂಶಾಂತನೇಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂತಿಂಬೆನೆಂಬ ॥
ಕೃತಕಚಿತ್ತಂ ಕಾಂತಿಪೂರನೇದೈತ್ಯನ। ಪ್ರತಿಮಾಂಧಕಾರರೂಪಂ
ಸಮ್ಮುಖದೊಳಾಂತು । ಕೃತಯುಗ್ಮಕುಶಲನಂತೋರ್ಪಭಟನಾ
ವನೋಪಾಯೆನುತಸುರರುಲಿಗರು ॥೩॥ ಚೂಣಿಯೊಳುಸಮ್ಮುಖ
ದೊಳಾಂತಭಟವಿತತಿಯಂ। ಪಾಣಿತಳದಿಂದೆತ್ತೆಗೆತ್ತೆಗೆದಣಲೊಳಡಸು
ತೆವಿ। ಪ್ರಾಣದಿಂದೆತ್ತಿಬಿಸುಡುತೆಗಜಹಯಾಳಿಯಂಗಗನಾಂಗಣಂತುಂ
ಬಲು॥ ಮಾಣದುಶ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸದಿಂವಿಜಯರಂ। ಘೋಣದೊಳುಸೆಣವು
ತ್ತೈತರೆಕಂಡುಭೀತಿಯಿಂ। ಪ್ರಾಣಮುಳಿದುದೆಹಬ್ಬಮೆನುತೆಕ್ಕಟ್ಟೋ
ಡಿದರುನಿರ್ಜರಗ್ಕಂಡಕದೆಗೆ॥೪॥ ಚರಣತಳದಿಂಸುರರಸೊರಸುತಂಬೆ
ರಸುತಂ। ಕರಿತುರಂಗಾಳಿಯಂಕುಟ್ಟುತಂಮೆಟ್ಟುತಂ। ವರಮಹಾರಥ
ವನೀಡಾಡುತಂನೀಡುತಂಡೆಸೆದೆಸೆಗನಾಕಿಗಯನು॥ ಉರವಣಿಸಿಪಿ
ಡಿಪಿಡಿದುನುಂಗುತಂಸೊಂಗುತಂ। ಸುರರೋಟಮಂಕಂಡುಬೀಗುತಂ
ಕೂಗುತಂ। ಸರಿಸಪಾಂತವರಸುವನೀಗುತಂತೇಗುತಂಶಿಂಶುಮಾರಂ
ನಡೆದನು॥೫॥ ಇಂಬಿನದಿನಂಸಕಲಜಗಳೆಕಡೆಗಾಲಮೇಲ। ಬಂದುದೊ
ಕಟಕಟಮಹತ್ಸ್ವಭಟಸಾವಮಂ। ನಿಂದುಕಾದುವನವನತಾಯುಪ್ಪಿಸಿ
ಕರಮ್ಮನ್ನಪೋದಸಂಪದಕಸುವನು॥ ತಂದುಬಳುವಣಿಗೊಡುವೊ
ಲಾಯ್ತುಲಭಸಿರಿಯಂಕ್ಷ। ಬಂದರನೆಭೋಗಿಸಲಿಕಾಕೆನುಗನುತ್ತಮರ।
ಸಂದೋಹಮೋಡಿದುದುನಿಂಟಗ್ನಿನಿಲ್ಲದೆಯುಮಿಂದುಮೌಳಿಯುಸರಿ
ಸಕೆ ॥೬॥ ನೋಡೆಲೆಮ್ಮಪ್ಪಜೀಯುಖಿನಿದಿರೊಳೆನಿಮಿಷತೆ। ಯೋ
ಡಿದುಗುನೀಲಪರ್ವತಕೆಕೈಕಾಲ್ಗಳುರೆ। ಮೂಡಿದಪ್ರೋಲೋಕದಮ
ಹಾಂಧಕಾರಂಬಿಡದೆಪುರುಷಾಕೃತಿಯನಾಂತುದೊ॥ ಆಡಲೇನೆಮ್ಮ
ಸಲಹುವಕರುಣಮುಳ್ಳೊಡೀ। ಹೂಡಿದರ್ಪಾಶುಪತಬಾಣದಿಂದೆಸೆ

ಮಿಕ್ಕ । ನಾಡಾಡಿಸುಭಟರಿಂದಾಗದೆಂದಮರಾಳಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದೇ
ನೆಂಬೆನು ॥೭॥ ಆನಿತರೊಳಗತುಳಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದೂರು। ವ
ನಿಮಿಷರಬಾಯ್ಗಳಿಂ ಹೊಯ್ಸಿ ನೋಡೆಯುಂಗುಸುರ । ಆನಿತುವಾಘೋ
ಷದೈತ್ಯನಂ ಸೀಳ್ವೆನೆಂದೆನುತ್ತಾ ದಿವೃಷಭಂ ಕನಲ್ದು ॥ ತನತನಗೆಸಕ
ಲಸುರಗಣರೊಡನೆ ಬರುತಿರ। ಲ್ವಾದ್ಯಘೋಷಮನತಿಕ್ರಮಿಸೆ ಬಹು
ವಾದ್ಯನಿ । ಸ್ವನದೈದಿದಂ ಮಹಾಡಂಬರಕೆ ದಾನವರಸೇನೆ ತಲೆಕೆ
ಳಗಾಗಲು ॥೮॥ ಪೊಕ್ಕನಾಹವಕೆ ವೃಷಭೇಶ್ವರಂ ರಜತಾಚ । ಲ
ಕ್ಕವಯವಂಗಳಾದವೋಪೇಳೆನಲ್ಕಾಗ । ಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತ ಸೊಕ್ಕಿ ದರಿ
ಸೇನೆಯಂ ಮಹಾರೌದ್ರಾಕಾರನಾಗಿ ॥ ಎಕ್ಕತುಳದಿಂದಾಗಬಿಡದೆ
ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಂ । ಕೆಕ್ಕರಿಸಿನೋಡುತ್ತ ಸೈವರಿದು ಬರುತಿರಲು । ದಿ
ಕ್ಕದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಪ್ಪ ರಕ್ಕಸ ಕಾರ್ಣರುತ್ತ ಬೆಕ್ಕಸಂಬೆರಗಾದರು ॥೯॥
ಉಗ್ರನೇರುವ ಮಹಾವಾಹನದ ಘೋರತರ ವಿಗ್ರಹವನೇನೆಂದು ಬಂ
ಣಿಪೆಂ ನಾಲ್ಕು ಪಾ । ದಾಗ್ರಹತಿಗೇಳ್ವ ಕೆಂಧೂಳ್ಬತ್ತಿಸಿತು ಗಗನಗಂಗಾ
ನದೀಜಲವನು ॥ ವ್ಯಗ್ರಹುಂಕಾರದಾರುಣನಾದದಿಂ ದೆಗರ। ಳಗ್ರೀ
ವನರಿತರೆದೆಯೊಡೆದು ಕೆಡೆದವರ್ಗೆ । ರಣಾಗ್ರಮಂ ನಂದಿ ಪ್ರಗಲ್ಭಂ
ತಾಯ್ತು ಕಾಲದಲಿಂ ನೆಂತೆನುತೆ ಸುರರು ಲಿದರು ॥೧೦॥ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಪೊ
ಯ್ದವಾಗ್ರಿಂ ನಭದರೊ । ಚಿರ್ಭಗಣಪಂಕ್ತಿಯುನುದುಚರ್ಗ
ತಂ ಘನರತ್ನ । ಗರ್ಭೆಯಂ ಪಾದಾಗ್ರದಿಂ ಕೆರೆದು ಪೊರೆದು ಕಲ್ಗುಂಡು
ಗಳನೇಳಿಸುತ್ತ ॥ ನಿರ್ಭರದೆ ಕೋಡಿಕ್ಕಿ ಮಿಂಟಗಿರಿಗಳನಬ್ಜ । ಗ
ರ್ಭನಾಲಯಕೆ ಸೆಳೆದತ್ತೆ ವೃಷರಾಜಂ ಸ । ವಿಘೂರ್ಣಿತ್ತರಾಯೆಂದು
ಕೊಂಡಾಡೆ ಸನರಿದಂ ಪೊಕ್ಕ ರಾಕ್ಷಸ ಬಲವನು ॥೧೧॥ ಮುತ್ತಿ ದುದು
ವೃಷಭ ಸಂತಮ ತಮಗೆ ರಾಕ್ಷಸರ । ಪೊತ್ತನೊಡನೊಡನೆ ಬಡಬಾ
ಗ್ನಿಯಂ ಕಡಲನೀ । ಮುರ್ತಿಸ್ಸೆ ಸಂತುಗ್ರಕೇಸರಿಯುಂ ಗಜವ್ರಜಂ ಮು
ತ್ತುವಂದದಿ ದೀಪಮಂ॥ ಮುತ್ತಿ ನಂತೊಪ್ಪುವ ಪತಂಗಸಂದೊ । ಹ
ಮುರೆ ಕತ್ತಿಯಿಂ ಸುರಗಿಯಿಂ ದೀಟಯಿಂ ಕುಂತದಿಂ। ದೊತ್ತಿ ಕವಿದರ್ತಿ
ವಿದರುರು ಬಿದರ್ತರು ಬಿದರ್ಗ್ಗಳಿಸುತಾದನುಜರು ॥೧೨॥ ಬಿಟ್ಟಕ
ಣೆಗಳುಕಲ್ಲತಾಗಿ ನುರಳುತಿಪ್ಪ ಮಿಟ್ಟಿಯಂತಾದ ವಸಿಮುಸಲಮು
ದ್ಗರತತಿಗಳ್ ಇಟ್ಟಿಗಳನುಚ್ಚು ನೂರಾಗೆ ನೃಸಬಳಿಚಕ್ರ ನಾಕ್ಷಣಂ ತು
ಮುರಾದವು॥ ಮುಟ್ಟಿ ಎರ್ದ ಸುರರ ಪದಾತಿ ಕಾಣುತ್ತೆ ಬೆರಗು। ವಟ್ಟೊ
ಡನೆ ಬುತಿಮುಸಗಿ ಕಲ್ಲಿನಿಂ ಗುಂಡಿನಿಂ ಬೆಟ್ಟನಿಮ್ಮರಗಳಿಂದಿಟ್ಟು ತನತನ
ಗೆ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟುದದನೇನೆಂಬೆನು॥೧೩॥ ಕುಲಿಶದುಳಿಗಳನಂಟೆ ಪರ್ವ

ತಂಗಳಪಕ್ಷ| ಮುಳಿವವೋಲ್ವೃಷಪತಿಯರೋಮಸೋಂಕಿನೊಳೆದ್ದ|
ಕುಲಮಿರದೆಶತಚೂರ್ಣಮಾಯ್ತು ಕಲ್ಗುಂಡುಮಂಗಳಪಾಡೆಭೂಪತಿ
ಸಲ್ಗೆ|| ಸಲೆಮಿಕ್ಕ ಮಾರಿಸಾಸಾಪ್ರಸಾರಂಗಳಿಂ| ಕೊಲುತಿರ್ದ ಸಂದು
ರಣಮಂಡಲದೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ| ಬಳಿನೃಪರು ಮತ್ತೆ ಗಜಹಯಪದಾತಿ
ಗಳೊಡನೆ ಮುತ್ತಿದರು ವಿಕ್ರಮದೊಳು ||೧೪|| ಕಡಿಯದಿರರೋಕ್ಕೈ
ದುಗಳೊಳಿರಿದಡೀಂಟೆತ್ತು| ಗಡಣೆಗೊಳ್ಳೆಗುಬ್ಬಹಳಪಾಶಂಗಳಂಬೀಸಿ
ತೊಡರಿಕೆಡಪಲ್ವೇಳ್ಕ ಮಂಗುಬಿಣ್ಮಿಣಗಳಂ ತಮತಮಗೆ ಕೈಯೊ
ಳಾಂತು|| ಬಿಡಮಿರೆಡಬಲಕೆನುತಸುತ್ತಲುಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂ| ದಡಿಗಡಿಗೆ
ಬೀಸಿಗರ್ಸಿಕ್ಕಿದುದನಡ್ಡಾಗ| ಮುಡಿಕೊಚ್ಚಿ ತರಿಯುರಿಯೆನುತ್ತೆ
ಕೋಳಾಹಳದೊಳುರುಬಿದರು ವೃಷಪತಿಯನು ||೧೫|| ನಿಗಳಮಂ
ಮುರಿದುಕೊಂಡಾಡುತಂಜನಗಳಂ| ಸಿಗಿವಮದಮಾನೆಯಂ ತಾವರೆ
ಯುಮಾಳಿನಿಂ| ಬಿಗಿದೊಡೇಂ ವಶಮಪ್ಪುದೇ ಸಿಂಧುರನಾನೆಗಳ ಸುಂಡಿ
ಲಂಬಿಗಿವಡವ್ವುದೆ|| ವಿಗಡಬಸವಂ ಮುಸಗಿಲಳಿಯುಗ್ರ ತಕ್ಷಣಂ| ಚಿಗಿ
ಯುಲು ತೊಡರ್ದದಾಮಂಗಳೆಲ್ಲಂ ಪರಿದ| ವಗಡುರಕ್ಕಸರಸೇನಾಶರ
ಧಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಲಕಿದನದೇನೆಂಬೆನು ||೧೬|| ಪುಂಗವಂ ಕೆರಳಿ ಘುಡು
ಘುಡಿಸುತ್ತ ತನ್ನಿಭಯು| ಶೃಂಗಮಂ ನೀಡಿ ದೈತ್ಯರಸೇನೆಯೊಳು ಪೊ
ಗತು| ರಂಗಮಂ ಮತ್ತಮಾತಂಗಮಂ ಗುರುತರರಥಾಂಗಮಂ ಕೊಡಹಿಟ್ಟಿ
ನು|| ಸಿಂಗನಂ ಕೆಣಕಿ ಗಜಮುಳಿವವೋಲ್ಕೆರಿಚಿತು| ರಂಗಮಂ ಸವರಿ ರಂ
ರಣಭೂಮಿ ಪುಗಿಗುತ್ತ| ಮಾಂಗಮಂ ಕೆಡೆ ಭಟಸಂಗವಂ ಬೆಸಳೆ ತರಭಂ
ಗವಂ ಪೊಗಳ್ದೆ ಸೇನ||೧೭|| ಕಟ್ಟಿಸದಾಗ್ರದಿಂ ಗೊರೆವುತಂ ಸದೆವುತಂ|
ಸೊಕ್ಕಿಮಾರ್ಗಲೆವುತೂಗುಡುತಂ ನೋಡುತಂ ಮಾರ್ಕಣೆಗಳಂ
ಪಣೆಯೊಳಿಣೆವೃತಂ ಪೋಣೆವುತಂ ಕೂರ್ಗೊಂಬುಗಳಿಂದಂ|| ಇಕ್ಕೆ
ಲದವಾಲವರನಿರಿವುತಂ ಮುರಿವುತಂ| ಡುರ್ಕ್ಕಿಡುತ್ತ ಸುರರಂಕೆಡಪು
ತಂ ಕೊಡಹುತಂ| ತೇರ್ಗುದುರೆಗಳ ಭಟರನಟ್ಟುತಂ ಮೆಟ್ಟುತಂ ವೃಷ
ಭಂ ಪ್ರಸಾರಿಸಿದನು ||೧೮|| ಉರ್ಚಿ ಕೆಲಬರನುತ್ತರಾಗ್ರಹತಿಯಿಂ ಕ
ರುಳ| ಸಾರ್ಚಿ ಕೆಲಬರನವಯವಂಗಳಂ ಗೆಸೆದೆಸೆಗೆ| ದುರ್ಚಿ ಕೆಲಬ
ರನಿರದೆ ಕೋಡ್ಗಳಿಂ ತಿರಿದು ಕಾಲ್ಗಳದೊಡನೆ ಮುಷ್ಟಿಯುಸುವಂ|| ತೀರ್ಚಿ
ಕೆಲರವ್ಮಪಾಡೊಂಕಾರದಿಂದಂತ| ಕರ್ಚಿ ಕೆಲಬರನೊಡನೆ ವಾಲಾ
ಗ್ರದಿಂ ಗಿರದೆ| ಬರ್ಚಿ ಕೆಲಬರನಿಂತು ಪುಂಗವಂ ಭಂಗವಂ ಮಾಡುತ್ತೈತ
ರುತಿರ್ದ್ದನು||೧೯|| ಗಡಗಡಿಸಿ ಭೂಮಿ ಕುಸಿಯೆ ದಿಗ್ಗಜಚಯಂ| ಗುಜ್ಜು
ಗೊಂಡವು ಫಣೀಂದ್ರನ ಫಣಾಮಂಡಲಂ | ಬಿಜ್ಜಣಗೆಯುಂ ಮಡಿಸಿದಂ

ತಾಯ್ತುಕೊರ್ವನೆದೆಯೊಡೆದುಬ್ಬಿಹತ್ತೀಫಲವನು॥ ಜಟ್ಟಿದಂತಾದು
ಟೀವೃಷಪತಿಯುಸಮರಜಯ, ಕುಜಜ್ಜಗಿಪರಂಕಾಣೆನಸುರಬಲದೊ
ಳಗಿವನ। ಕಜ್ಜವಂನೋಳ್ಪೆನುತಿರೆವೃಷಭನಂತಡೆದುಶಿಂಶುಮಾರಂ
ನುಡಿದನು॥೨೦॥ ಕಾರದಜ್ಜಿದೊಳೆತ್ತುಪೂಜ್ಯವಿಲ್ಲಿದೆಸಮರ। ಧಾರು
ಣಿಗೆಯೊಗ್ಯವೇಕಂಡೆವಕ್ಷರಿಯುಂವಿ। ಕಾರಿಯುಲ್ಲವೆನಿನ್ನಪಡೆದಬೊ
ಮ್ಮಂಮುಸುಡಭಾವಮಿದೆರವ್ಯವಾಗಿ॥ ಆರಮುಗನೇಸುದಿನಪರಿ
ಯಂತರಂತಪಿಸಿ। ನಾರಿಪೆತ್ತಳ್ಳಿನ್ನನಾದೊಡಂಕಿರಿಕಿರಿದು। ವೀರವಿದೆ
ನಿನ್ನೊಳಿನೆಳುಳೆನಪಾಸ್ಯೋಕ್ತಿಗಾವೃಷರಾಜನಿಂತೆಂದನು॥೨೧॥ ವ
ರಲಬೇಡೆಲೆಕುನ್ನಿತನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿಪೆರರ। ಜರಿಯುಬೇಡೆವೆಕಾರಹಬ್ಬ
ಮಿಂದಿನದಿನಂ। ತರಿದಗನುಜರಖಂಡಪಿಂಡಕೊಬ್ಬಿಗಬೆಳಸುತವರು
ಧಿರಧಾರೆಯೆಂಬ॥ ಕೆರೆಯೊಳೀಸಾಡಿಗೆಲವಿನಸಿಂಗರಂಪಡೆದು। ತರಿಸಂ
ದುಘನರಣಾಂಕಣಗೊಳೀಸುರರಿಂದೆ। ಮೆರೆದಪೇಂಪೂಜೆಯಂತಾನೆ
ನುತೆಹೂಂಕಾರದಿಮ್ಮಸಗಿದಂವೃಷಭನು॥೨೨॥ ಪೂಜೆಯುದುನಿನ
ಗೆಕೊಳ್ಳೆನುತೆಖತಿಮಸಗಿಖಳೆ। ರಾಜನಾಗಳ್ತನ್ನಕೈಯುಗಿರಿಯುಂವೃ
ಷಭ। ರಾಜನಂಮುಳಿದೆರಗೆತದ್ರೋಮತತಿಯುಸೋಂಕಿಂನಾಮಹಾ
ಪರ್ವತಂ॥ ಗಾಜುವಳೆಪೇರನೆಗ್ಗಿಗಪಾಂಗಿನಿಂದಮ್ಮ। ಪಾಜವದೆಶತ
ಚೂರ್ಣವಾದುದಂದಂಕಂಡು। ಸೋಜಿಗಂಬಟ್ಟುಖಳಶಿಂಶುಮಾರಂ
ಕೂಡೆರೋಷಮಾನಸನಾದನು॥೨೩॥ ಮತ್ತೊಂದುಪರ್ವತವನಾಖ
ಳಂವೃಷಪತಿಯ। ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ತೆಗದಿಡಬ್ಲೀಳುತಿರೆಸಂಪಿಕೋ। ಡೆತ್ತಿ
ಣಿಸುಟಟ್ಟಿದರ್ದಸುರಬಲದೊಳುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯುಸುರರ್ಮಡಿ
ಯಲು॥ ಚಿತ್ತಜಾರಿಯುವಾಹನಂಖಳನಗದ್ದಮಂ। ಕುತ್ತಿಬಿಸುಡುವೆ
ನೆಂದುಲಾಗಿಸಲಾಕ್ಕಮುದೋ। ನ್ಮತ್ತನಿರಪವನನುಂಗುವೆನೆಂದುಬಾ
ಯ್ದೆರೆಯುಲೊಳಪೊಕ್ಕನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೪॥ ಸಾರತರಮಾದಸದ್ಧ
ರ್ಮಂವಿಚಾರಿಸಲು। ಕ್ರೂರಕರ್ಮದಖಳನದೇಹದೊಳುನಿಂದಪುದೆ।
ವೀರನಂದೀಶ್ವರಂಧರ್ಮಸ್ವರೂಪನೀದಾನವನವಿಗ್ರಹದೊಳು॥ ಸೇ
ರಿಪರ್ನೆಂತುಟದ್ಭುತರೂಪಿನಿಂಬೆಳೆಯೆ। ಘೋರದಾನವನತನುಬಿ
ರಿವುತಿರೆಖುರದಿಂಪ್ರ। ಪಾರಿಸಲುಸೀಳ್ದುದದುಸಕ್ಕಸಮನಾಗಿಮು
ತ್ತೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥೨೫॥ ಎರಡುಕೋಡಿನೊಳೆರಡುಸೀಳ್ಗಳಂ
ನೆಗಪಿಮುಂ। ಪ್ಪುರಕೊಂದನೀಡಾಡಿಮತ್ತೊಂದಸೀಳೆನೀ। ಸುರಬಲಕ್ಕೆ
ಡೆಸೀಳ್ಗಳೆರಡರಡಿಯೊಳುಸಿಕ್ಕಿದೈತ್ಯಾಮರರ್ಮಡಿದರು॥ ಪರಿಗಣಿಸ
ಲರಿದುಪುರದೊಳುಶಿಂಶುಮಾರಖಳೆ। ನುರುಮರಣವಾರ್ತೆವಿಸ್ತರಮಾ

ಯುತ್ತ ತಾರಕನ| ಹರಿಯ ತನುಜಂ ಕೇಳಿ ಪರಿಭವದ ಬೇಗೆಯೊಳ್ಬಾಡೆ
ಳಿವುತಿಂತೆಂದನು||೧೭|| ಅಳಿದನೇ ಹಾ ಶಂಶುಮಾರನೆಮ್ಮಯ ಭುಜ
ಪ| ನುಳಿದಳೇ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೊಮ್ಮನೆಮ್ಮೊಡನಾಡಿ| ಹೊಳೆದನೇ ಅ
ಕಟಕಟ ತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದ ಶರಧಿ ಬತ್ತಿ ಬಯಲಾದುದೆಂದು|| ಅಳಲಿನಿಮಿ
ಷಾರ್ಧದೊಳು ತನ್ನ ತಾನೇ ಕೂಡಿ| ತಿಳಿದು ರೋಷಾವೇಶನಾಗಿ ಸಿಂ
ಹಾಸನವ | ನಿಳಿದು ನಡೆದಂ ತಾರಕಾಂಬಕಂ ವಿಲಯದಾರಂಭದ ಕೃ
ತಾಂತನಂತೆ||೧೮|| ಬಿತ್ತರಿಪ ನಾಲ್ಸೈರಾವು ಬಳಿಕಾ ರಾಕ್ಷ| ಸೋತ್ತ
ಮಂ ಪುರದಿಂದೆ ಪೊರಮಡಲ್ಕೊಡೆ ಮೂಱು| ವತ್ತು ಪದ್ಮ ಪ್ರಬಲಬಲದೈ
ತ್ಯನಾಯಕರೊಪ್ಪಿರಮುಟ್ಟಿರಾಕ್ಷಣದೊಳು|| ಮತ್ತ ವಾರಣಘಟೆಗಳಿಂ
ತುರಂಗಾಳಿಯಿಂ| ಪತ್ತಿಗಳೆವಂಗಡಮದೇಂ ಗಣಿಸೆಯಿನಿತುಮಂ| ಪೆತ್ತ
ವಂಗುಸುರಲಸದಳವಹವಗಿಹ ಪರಳವೇ ಮಹಾದ್ಭುತಮಾದುದು||
ಆನೆಗಳ ಘಂಟಾಸ್ವನಂ ಬೃಂಹಿತಸ್ವನಂ | ದಾಸವರಭುಜತಾಡನಸ್ವ
ನಂ ತುರಗಸಂ| ತಾನದ ಮಹಾಹೇಷಿತಸ್ವನಂ ಬಹುವಾದ್ಯನಿಸ್ವನಂ
ಪೊಣ್ಮುತಿರಲು|| ಏನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ಪರಿಲೋಕದಜನಂ| ತಾನಿರ
ದೆ ಕಿವುಡಾಯ್ತು ದಿಗ್ಗಜಪ್ರತತಿ ಮಗ| ದಾನೆಯಾಯ್ತು ದನರಿದು ಫಣಿ
ರಾಜನಾದಿಯೊಳು ಕರ್ಣವಿರಹಿತನಾದನು||೧೯|| ಮಸಗಿ ಮುಂಬರಿ
ವ ಭಟರಾಜಿಯುಂ ವಾಜಿಯುಂ ರಸೆಯನಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಕರಿಗಳುಂ ಹರಿ
ಗಳುಂ | ಮಿಸುವ ಕೂರ್ಮೊನೆಗಳ ಸರಳ್ಗಳುಂ ಬಾಳ್ಗಳುಂ ಕೇತನದ ಸಾ
ಲ್ಗಳಿಂದಂ|| ಪಸರಿಸಿದ ವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷಮುಂ ರೋಷಮುಂ | ಮು
ಸುಕುತಿಹ ಸತ್ತಿಗೆಗಳೋಳಿಯುಂ ಧೂಳಿಯುಂ| ಬಿಸಮುರಕ್ಕಸರ ಬೊ
ಬ್ಬಾಟಮುಂ ಘಾಟಮುಂ ಬಿಸುಭಯಂಕರಮಾದುದು ||೨೦|| ಬೀಳ
ಹೊಯಿ ಹೊಯಿ ನಾಯ್ಗಳಂ ನುಚ್ಚುನುರಿಗಳೆಂ | ಜಾಳಿಸಿದ ಹುಂಕಾರ
ಮೇ ಸುರರ ಗಂಟಲುಂ| ಸೀಳೆನುತೆ ತಾರಕಾಕ್ಷಂ ತನ್ನ ಸೇನೆಯಂ ಕೈವೀ
ಸಿ ಮುಂಬರಿಯಲು || ಕಾಳಕೂಟದ ಚೂಳಿಯಂತೆ ಸುರನಾಯಕ |
ರ್ಕೋಳಾಹಳಂಗೆಯ್ವುತುರುಬಿದರ್ತುರುಗಿದ| ರ್ಬ್ಬಾಳೆಯ ಬನಂ ಬೊ
ಕ್ಕ ಮದದಾನೆವಿಂಡೆಸಲು ಸವರಿದರು ಸುರಬಲವನು||೨೧|| ಅಸಿಗಳಿಂ
ದಿರಿದು ಚಕ್ರದೊಳಿಟ್ಟು ಸಬಳದಿಂ | ಕುಸುಕಿ ಪರಶುವಿನಿಂದ ಮುಸು
ಕಿ ಮುದ್ಗರದಿಂದ| ಲಸಿಯರೆದು ಬಾಣಂಗಳಿಂದೆಚ್ಚು ಖಡ್ಗದಿಂ ಕತ್ತರಿಸಿ
ಕೋಪದಿಂದಂ|| ಮುಸಲದಿಂ ಬಡಿದು ಗದೆಯಿಂ ಮೋದಿಯಿಟ್ಟಿಯಿಂ| ಮ
ಸಗಿಟ್ಟು ನಾನಾಪ್ರಕಾರಪ್ರಹಾರದಿಂ | ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿದರು ಸುರಪ್ರಸರ
ಮಂ ದಾನವರೊಪ್ಪಸಕೋಲೆಯ ಕಡುಪಿನಿಂದಂ||೨೨|| ಒಂದು ದೆಸೆಯೊ

ಳ್ಕಮಲಲೋಚನಂ ಜಂಭನಿರ | ದೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳು ವಜ್ರನಾಭ
ನೊಂದೆಸೆಗೆಮ | ತ್ತೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳು ವೀರಸುಭಟ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ
ಶುಂಭಖಳನೊಂದೆಸೆಯೊಳು|| ಒಂದು ದೆಸೆಯೊಳು ತಾರಕಾಕ್ಷನಿಂತೆ
ಲ್ಲರುಂ | ಮುಂದುವರಿದರೆಯುಟ್ಟೆ ಕುಟ್ಟೆ ಘಟ್ಟಿಸೆ ಕೆಟ್ಟೆ | ಮೆಂದೋಡಿದ
ರ್ಕಂಡಕಡೆಗೆನಿಗ್ಗರಭಟರು ನಿಂದು ನಿಲ್ಲದೆ ಭರದೊಳು || ಕಂಡನಮ
ರೇಶ್ವರಂ ಮಡಿದದಾನವರೇಳ್ಗೆ| ಖಂಡಿಸುತ ಬೆಂಕೊಂಡು ಬರ್ಪುದಂ
ನಡೆತಂದು| ಖಂಡಪರಶುವಿಗೆಂದನೆಲೆ ದೇವ ಮಡಿದಸುರಬಲ ಮೆದ್ದ
ಸುರಬಲವನು || ಅಂಡಲೆದು ಬರ್ಪರೆ ಸಲಜ್ಜಹರಿಗಳಂ ಕರೆದು | ಚಂ
ಡದೈತ್ಯರಪುರದೊಳುಂಟಮೃತಕೂಪಮು | ದ್ದಂಡಪಾತಿವ್ರತೆಯು
ರುಂಟವರು ಮುಂಕೆಡಿಸಿಮೆಂಟೀಶ್ವರಂ ಕಳುಪಿದಂ ||೩೪|| ಹರನಾಜ್ಞೆ
ಯುಂ ಹರಿಯುಜತರ್ನ್ಮರೂಪನಾ | ದರಬಿಂಬಮುರಸಿಪಶುಕರುಮಾ
ಗಿಬೇಗ| ತತ್ಪುರವನೊಳಪೊಕ್ಕಮೃತಮಂ ಪೀರ್ದುರ್ಬಳಿಕಚ್ಯುತಂ
ಬೌದ್ಧರೂಪಿನಿಂದಂ|| ಹರಭಕ್ತಿಯುಂಬಿಡಿಸಿದನು ಜಸತಿಯರಮಪಾ|
ಪರಮಪಾತಿವ್ರತ್ಯಮಂ ಕೆಡಿಸಿ ಹರಿಯುಜರು | ಮುರಳಿಬಂದೀಶಂಗೆ ಬಿ
ನ್ನವಿಸೆ ಹರನಂದು ಹರಗಣಕೆ ಕಲವಿತ್ತನು ||೩೫|| ಬಿಡದಾಗ ನಂದೀಶ
ಭೃಂಗೀಶ ವೀರೇಶರೊಡನೆ ಷಣ್ಮುಖಗಜಾನನ ಭೈರವಾದಿಗಳು| ಸಡ
ಗರಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ ಸೇನೆ ಸಹಿತಮ್ಮಳಿದು ದೈತ್ಯರಂ ನುಂಗುವಂತೆ|| ಸಿಡಿ
ಲಲಂಗುಳಿಯೊ ವಿಲಯಾಂತಕರವಂಗಡವೊ| ಮೃಡನ ಭಾಳಾಂಬಕಮ
ಹಾಜ್ವಾಲೆಯಾಕೃತಿಯು| ಗಡಣವೊ ತನ್ಮಹಾಮೂರ್ತಿಗಳೊ ಪೇಳೆನ
ಲು ಘುಡು ಘುಡಿಸಿ ನಡೆತಂದರು|| ೩೬|| ನೊಳಗಿದವು ಲಗ್ಗೆವರೆಗಳು ಖ
ಟರ ಬೊಬ್ಬೆಗಳ| ಕಳಕಳಂ ಪರ್ಬಿದುದು ಹರಗಣದನಾಯಕ| ರ್ಮ್ಮಳಿ
ದು ಕೊಲತೊಡಗಿದದೈತ್ಯರಂ ತಮತಮಗೆ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಂ||
ಕಲಿವೀರಭದ್ರನಾಕಮಲಾಕ್ಷನಂ ಗುಹಂ| ನರಿದು ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯಂ
ನಂದಿ ಶುಂಭನಂ | ಬಲವೈರಿ ಜಂಭನಂ ಭೈರವಂ ತಾರಕಾಕ್ಷನನು ರುಬಿ
ಘಾತಿಸಿದರು||೩೭|| ವೀರಭದ್ರನ ಖಡ್ಗಹತಿಗೆ ಕಮಲಾಕ್ಷಂ ಕು| ಮಾರ
ನಂಬಿನ ಹತಿಗೆ ವೀರ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ| ಧೀರನಂದೀಶನುರವಣೆಗೆ ಶುಂಭಂ
ಹರಿಯು ಭರವಸಕೆ ಜಂಭಾಸುರಂ|| ಭೈರವನ ಭೈರವಾಡಂಬರಕ್ಕೆ ದೆಬಿ
ರಿದು| ತಾರಕಾಕ್ಷಂ ಮುರಿದನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮುಕೇಳ್| ಘೋರಧರ್ಮ್ಮದ ಮುಂ
ದಧರ್ಮ್ಮ ಮುದ್ಧರಿಸುವದೆ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯಸು|| ೩೮|| ಧರ್ಮ್ಮರೀನರ್ಗ್ಗಹ
ಯುಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂರವಳೆಖಳರವರ್ಮ್ಮವಂತಳಿದು ಕೋಪದೊಳಾವ ಬಲದ
ವೀ | ರರ್ಮ್ಮಸಗಿಮುಂ ಕೊಂಡು ಕಡಿದರಿದು ಕೊಟ್ಟಿಖಂಡಿಸ ತರಿದು ಪಡಿ

ದುಬಡಿದು|| ನೂರ್ಮಡಿಸಿವಿಕ್ರಮಂ ದೈತ್ಯರಂ ಮೂದಲಿಸಿ| ಪೊರ್ಮಲೆವ
ರಂ ಮಡುಪೆ ತರಹರಿಸಲಾರದೆಲೆ| ಳರ್ಮುರಿದು ಕಂಡಕಡೆಗೋಡಿದರು
ತಗ್ರಣಾಂಗಣವನೇಂ ವರ್ಣಿಸುವೆನು||೩೯|| ಉರುಳ್ವ ತಲೆಸೀಳ್ಗಳಿಂ
ಕಡಿವಡೆದ ತೋಳ್ಗಳಿಂ| ಪರೆದ ನಪಖಂಡದಿಂದ ಡೆಗಡೆದ ಮುಂಡದಿಂ| ಸು
ರಿವಕರುಳ್ಗಳಿಯಿಂ ಮಡಿದ ತುರುಗಾಳಿಯಿಂ ಬಿಡುಮಿದುಳ ಜಾಗಿ
ನಿಂದಂ ನರಳೆರೆವೆಣಂಗಳಿಂ ಪರಿವರಕ್ತಂಗಳಿಂ| ಮೊರೆವರಣಭೂತದಿಂ ಶಾ
ಕಿನೀವ್ರಾತದಿಂ| ತರತರದ ಬಾಣದಿಂ ಖಂಡಿತಕೃಪಾಣದಿಂ ರಣಭೂಮಿ
ಕಣ್ಗೆಸಗುದು||೪೦|| ಮತ್ತೆ ಗಣನಾಯಕರ್ಮತ್ತರಿಪುವೀರರುಮ| ನೊ
ತ್ತಿ ಮಾರಾಂತರಂದರಿಬಿರಿದು| ಕತ್ತರಿಸಿದುರದುರಿಪ ನೆತ್ತರಿನ ಕೋಡಿ
ಯುರದೊತ್ತರಿಸಿಸುತ್ತುವರಿದು|| ಎತ್ತಲುಂ ಪರಿದು ಬಾಯ್ಬತ್ತಿಡಗೆ
ಯೆತ್ತಿ ಮೈಸೊತ್ತಿ ಮಿಗೆಪತ್ತುವಂ ಪತ್ತಿದ ಮುರಾರಿಗಳ| ಮೊತ್ತಮಂ ಕಾ
ಯ್ದುಬೆಂಬತ್ತಿದ ಮಾರ್ಗನವರನೆತ್ತಿ ಗಾಯುಧಗಳಿಂದಂ||೪೧|| ಸಿಕ್ಕಿದಳೆ
ಲಾಪ್ರಸಳಕಾಲಕಿಂದಿನಸಿನಂ| ರಕ್ಕಸರ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕವಿವೆನುಚ್ಚುಗ
ಳಸ್ಸೊಯ್ಮಿಕ್ಕುಕವಿಕವಿಯೆನುತ್ತೆಸುರಬಲದನಾಯಕರ್ತಾಗಕೂ
ಡೆಮುಸಗಿ|| ಪಿಕ್ಕಿಲಿಕ್ಕುತಕರದ ಖಂಡೆಯ ಮುದಗನಿಯೊಡನೆ| ನೆಕ್ಕನೆಳೆ
ಲೆನೆ ಮಾದ್ರ್ರಭಸದಿಂದುರುಬಿದ| ಕ್ಕಿಕ್ಕಾಟಕೆ ಯಾಯ್ತು ಖಳಭಟರ
ಕಾಳಗಂ ಪೇಳಲೇನಕ್ಕರಿಯನು||೪೨|| ಆನೆಗಳನಿಳಿದು ಮಾವ್ತದಿರ್ವ್ಯ
ತುರಗಸಂ| ತಾನಮಂ ಬಿಟ್ಟರಾವುತ್ತರೇರಿನಿಂದು ಮುಕಿ| ಹೀನಮಂ
ಭಾವಿಸದೆ ಘಕರಸಿಮುಸಲಾಯುಕ್ಕೈದುಗಳನಿಳಿಬಿಸುಟು| ಮಾನ
ಮಳಿದೊಡನೆ ಕಾಲಾಳ್ಗಳುಗ್ರಸುಭಟಪ್ರ| ತಾನಮಂ ದೈನ್ಯದಿಂ ಕಾ
ಲ್ಗೆರಗಿ ಕಳವಳಿಸಿ| ಮೋನದಿಂ ಪ್ರಾಣಮಂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೋಡಿದ ತೆ
ಮತಮಗೆ ಕಂಡಕಡೆಗೆ||೪೩|| ತಲೆಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಮುಂಡಮನೆಡಹಿ ಕ
ಳ್ಗಳಂ| ತುಳಿದು ನರಗೋಳ್ಗೊಡಿರಿ ರಕ್ತದೋಳ್ನೆನದು ಪೇ| ರೆಲುಗ
ಳುಮನೊಡಮುಕ್ಕೈದುಗಳಸೋಂಕಿ ಘಾಯವಡೆದು ನಗಗಳ ಬೊಬ್ಬೆ
ಗೆ|| ಸಲೆ ಬೀಳುತೇಳುತಳಲುತ ಮುಂದುಗಾಣದುರೆ| ಕಳವಳಿಸಿ ಕಾ
ಲ್ಗೆಟ್ಟು ದೈತ್ಯಸೇನಾಭಟ| ರ್ತಲೆದಡಸುತೋಡಿದರು ಪೇಳಲೇನಸು
ರರುಳ್ಕ ನಪಭಂಗಮನಾಗಳ್||೪೪|| ಮುಳಿತವರ ತಲೆಗಳಂ ಕೊಳುತನ
ತರಾದವರ| ನುಳು ಪೃಷ್ಠಮಾವ್ರರಾವ್ತರ್ಗೆ ನಂಬುಗಯಿತ್ತು| ಕಳು
ಪಿಗಜತುರಗಂಗಳಂ ಪಿಡಿವುತೋಡುವರಕೈದುವಂ ಸೆಳೆದುಕೊಳುತ||
ಖಳನೃಪರಭತ್ರಚಾಮರಪತಾಕಾಳಿಯಂ| ಕೆಲದವರಕೈಗೊಳಗು
ಮಾಡಿಸುತವಾದ್ಯಗಳ| ಮೊಳಗಿಸುತ ಬಿರಿದನುರೆಪೊಗಳಿಸುತೆ ಹರ

ಗಣಂಜೆಂಬತ್ತಿತರಿಬಲವನು॥೪೬॥ಓಡಿದಂವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಮನದೊಳಗೆ। ಕೋಡಿದಂಕಮಲಾಕ್ಷನೂರೊಳಗೆವಿಶ್ರಮಂ।ಮಾಡಿದಂತಾರಕಾಕ್ಷಂಮಿಕ್ಕಧೊರೆಗಳೇನಾದರೊತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಕೂಡಿದುದುಪುರದೊಳಸುರಪದಾತಿದಾಳಿಯುಂ।ಮಾಡಿದುದುಹರಗಣಂಪುರದಪೇರ್ಬಾಗಿಲೊಳು।ಗಾಢದಿಂಧರ್ಮಗಾಳೆಯುನಿರದೆಪಿಡಿಸಿತಿರುಗಿತುವಿಜಯದುತ್ಸವದೊಳು॥೪೭॥ರಾಮಕೇಳ್ವಿಜಯದುತ್ಸಹದಿಂದಲಂದುಸು। ತ್ರಾಮಮುಖ್ಯಾಮರಕದಂಬಕಂಸಂಗರೋ। ದ್ದಾಮಷಣ್ಮುಖವೀರಭದ್ರಾದಿಗಳ್ಕೂಡಿಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ಳೈತರುತಿರೆ॥ ಕಾಮಸಂಹರನಿತ್ತಲಚಲಚಾಪದೊಳೆನಿ।ಸ್ಸೀಮಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮಂಪೂಡಿಖಳ। ನಿರ್ನಾಮಮಂಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೆನುತೆಮುಪ್ಪುರದಕೀಲಂನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದನು॥ನೆರೆಸುರಸಹಸ್ರವರುಷಂನೋಡಲಾಗಮು। ಪ್ಪುರಗಳೊಂದಾದವುಲಲಾಟೇಕ್ಷಣಾಗ್ನಿಯುಂ।ಹುರಿಗೋಳಿಸಿಪಾಶುಪತಬಾಣಮಂಬಿಡೆಪುರತ್ರಯುದಕೀಲಂಖಂಡಿಸಿ॥ಉರುಪಿದುದುತತ್ಪುರಂಗಳಪರಿಕರಂನೋಡೆ।ಕರಿಕಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳಾದೈತ್ಯಸಂಕುಲಂ।ಸುರರುಪ್ರಾಮುಳಿಗರದರೀಶ್ವರನಸಿರಿಮುಡಿಯೊಳೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೪೮॥ಹರಿಯುಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿಸಕಲನಿರ್ಜರಜನಂ।ಹರನಬಿರುದಾವಳಿಯುಕೋಡಾಡಿನಮಿಸಲತಿ।ಕರುಣದಿಂನೋಡಿಮನ್ನಿಸುತಾಗಲವರವರನವರಲೋಕಕೆಕಳುಹಿಸಿ॥ಹರಗಣಂಗಳ್ವೆರಸಿಮಂದರಾಚಲಕೈದಿ। ಗಿರಿಜೆಯೊಡಗೂಡಿನಾನಾವಿನೋದಂಗಳಿಂ।ಪರಮಸುಖಸಂತೋಷದಿಂದಲಾಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೪೯॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ।ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ।ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ॥೫೦

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೪ನೇ ಸಂಧಿಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ೪೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೭೮೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೫ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಮಂದರಾಚಲದಮನೆಯೊಳಗಿರುತೆಶಂಕರಂ।ಮಂ
ರದಲರಿಗಾಗಿಯೆಚೈತ್ರರಥವನವ । ನಂದುಸೃಜಿಯಿಸಿಜ
ಯುಂಕಳೆದುತದ್ವನದೊಳಗೆಸುಖಮಿರ್ದನು॥

ಗಾಗದತಟದೊಳಿಡೆಗಿಡೆಗೆರಂಜಿಸುವ। ಮಂದರಾಗ
ರಕ್ಷಿಗಂ। ಮಂದರಾಗವನೀವಕ್ರೀಡಾಸ್ಥಳಂಗ

ಳೊಳ್ ಕೆಳೆದಿಯರ್ವೆರಸಿ ನಲಿದು ॥ ಮಂದಗಾಮಿನಿ ಗಿರಿಜೆ ಪೆಳ್ಕಿನೆ
ರೆಯೊತ್ತಿನೊಳೆ। ಮಂದೆಸವ ಶಂಭುದ್ವಯಾಕಾರಮಂ ಕಂಡೆ। ಮಂದ
ಸಂಶಯದಿಂದ ನಿಂದು ದಂ ನೋಡಿ ನಗುವಿಂದುಧರ ಸಲಹೆಮ್ಮನು ॥೧॥
ಆಶಿಸಾದೊಡೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಶಂಕರನಧಿಕ। ಲೀಲೆಯಿಂ ಮಂದರಾಚಲವಾ
ಸನಾಗಿಪ್ಪ। ಕಾಲದೊಳ್ ಪುಷ್ಪದತ್ತಂ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಲೋಕಲೋಕದವ
ನಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಮೇಲಾದ ಕುಸುಮಂಗಳಂ ತಿರಿದು ತಂದು ಪೊಸ ಮಾ
ಲೆಯಂ ಕಟ್ಟಿ ತತ್ಕುಸುಮದೇಳ್ಗೆಯನುಸುರಿ । ಬಾಲೇಂದುಧರನರಸಿ
ಯಮಲಸಿರಿಮುಡಿಗೀವುತಿರ್ದನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೨॥ ಈತೆರದೊ
ಳೊಂದು ದಿವಸಂ ಪೂವಳಂ ಶೈಲ । ಜಾತೆಗಾಮಾಲೆಯಂ ಕೊಡುತಿರ
ಲ್ಕಾಪಾರಿ; ಜಾತಕುಸುಮಂಗಾಣದಾ ಗಿರಿಜೆಯಾ ಪುಷ್ಪದತ್ತನ ಮೊ
ಗಂ ನೋಡಲು ॥ ಭೀತಿಯಿಂ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಂದೆಲೆ ಲೋಕ। ಮಾ
ತೆಯದು ಸುರವನದ ಕುಸುಮ ಮುದಕೆಳಸಿಪುರ । ಹೂತನಧಾರ್ಣಂಗಿ
ಮಂತರಿಸಿ ಸೂಡಿದಳೆಂದು ನುಡಿದನಭವಂ ಕೇಳಲು ॥೩॥ ಆನುಡಿಭ
ವಾನಿಗೀರ್ಷೆಯನುಂಟುಮಾಡೆ ಮುಂ। ದೇನಪ್ಪುದೋಯೆಂದು ಶಿವೆ
ನಂದು ಹೃದಯದೊಳ್। ಜಾನಿಸುತ್ತಿಲೆ ಗಿರಿಜೆ ಸುರತರುಗಳೈದವರ
ಕುಸುಮಂಗಳೇನಧಿಕವೆ॥ ಈ ನಗದ ತಪ್ಪಲೊಳಗತುಳ ಸುರತರುವ
ನಮ್। ನೇನಿನ್ನ ಮನಕಳ್ತಿಯಪ್ಪಂತೆ ಗೆಯ್ವೆನೆಲೆ । ಮಾನನಿಧಿ ನಡೆ
ನೋಳ್ಪೆವೆಂದೆನಲ್ಗಿರಿಜೆ ಸಖಿಯರ್ಗೂಡಿ ಪೊರಮಟ್ಟಳ್ ॥೪॥ ಆಕೆ ಪೊರ
ಮಡಲೊಡನೆ ಪೊರಮಟ್ಟದಖಿಳನಾ। ರೀಕದಂಬಂ ಸಕಲವಿಭದಿಂದೀಶ್ವ
ರಂ । ಜೋಕೆಮಿಗೆ ಶರ್ವಾಣಿವೆರಸು ತದ್ವನಮನೊಳಪೊಕ್ಕದಂ ನೋ
ಳ್ಪಾಗಲು ॥ ಏಕಸಾಹಸ್ರಯೋಜನದಗಲದಂದು ಪರಿ। ಲೋಕಂಬರಂ
ಬೆಳೆದು ಸುರತರುಗಳಿಂದೆನಾ । ನಾಕುಸುಮಜಾತಿಯಿಂದಮೃತದ
ಕೊಳಂಗಳಿಂದಾವನಂ ಕಂಗೆಸದುದು ॥೫॥ ಆವನದ ಸಿರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿ ಗಿರಿ
ಜೆ ನಗುತೆಲೆಲೆ । ದೇವನಿಮ್ಮಡಿಯ ಕರುಣಾಮೃತದ ಮಳೆಯೊಳೆನ।
ಗಾವಾವ ಸುಖದ ಬೆಳೆ ಫಲಿಸದಿಪ್ಪುದೆಯೆಂದು ಹರುಷದಿಂ ಪೊಗಳುತಿರ
ಲು ॥ ದೇವಿ ಕೇಳಿದು ಚೈತ್ರರಥವೆಂಬ ವನಮಿದ । ಕಾಣ್ವಾವಲೋಕ
ದವನಂಗಳೆಣೆಯಲ್ಲಿದರ । ಪೂವು ನಿನ್ನೆಸವಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ಪೂಗೀವ
ಡಿಯೆ ತಕ್ಕುವಿದು ನಿಜವೆಂದನು ॥೬॥ ಎಂದು ಪೊಸಪೂಗಳಂ ತ
ಜೆಯಂ ಮುಡಿಯ। ನಂದು ಸೆಳ್ಳುಗುರಿಂದ ಹಿಕ್ಕಿ ತತ್ಕುಸು
ದಿಸುತ್ತಂ ಣೆಗಂಟಟ್ಟಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಸುಖ
ಮಂ ॥ ಇಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಸಲಹೆಂದೊ

ಗೈದೊಂದಿನಂಬಿಡದೆಪೂಗಳೆಂ| ತಂದೀಕೆಗೀಯೆಂದು ಪುಷ್ಪದತ್ತಂ ಗೆನೇಮಿಸಿದನಭವಂಕೃಪೆಯೊಳು||೭|| ಸಂತಸದೊಳಾಪೂಗಳಂದೇವಿಮುಡಿದಸವು| ನಂತರದೊಳೆಲ್ಲರುಂಕಂಡಾದೆಶಂಕರನ| ಸಂತಷ ಭವದೊಳೆಗಜಗೊಡಿಬನದಿವ್ಯಂದರಾಚಲವನೈದೆಸುರರ|| ಸಂತತಿ ಗಳೋಲೈಸುತಿರಲೀಶನಿಪ್ಪಸವು| ನಂತರದೊಳುರೆವಿರಹಬೃಂದಸ್ವ ಚ್ಛಾಲಂವ| ಸಂತಕಾಲಂಭೋಗಿನಿಕರಾನುಕೂಲಂಪ್ರಸೂನಜಾಲಂ ಬಂದುದು ||ಛಳಿಯೊಡ್ಡುಜಾರೆತಂಗಾಳಿತಲೆದೋರೆಪೂ| ಗಳಕಂಪು ಮಿರೆಭೃಂಗಂನಲಿದುಪಾರೆಕೋ| ಕಿಲೆಯುದನಿಸಾರೆಮುದನಂಗಿಬಲ ವೇರೆನಭಿಗಳ್ತಾರೆವಾಮುಗಳು || ತಳಿರುಗಳುಪೇರೆವಿರಹಗಳಬಾ ಯಾರೆಸುಖಿಗಳತಾಪವಾರೆಮುನಿಗಳಮನಂವಿರಬೂ|ವಳೆಯುಕೆ ವಸಂತಾಗಮುಂಮನೋರಾಗಮುಂಮಾಡುತ್ತೈತರುತಿರ್ದುದು ||೯|| ಚೀತವಾಜಾತಿನೈದಿಲೆಮ್ಮಲ್ಲಿಗಳ್ಕರಂ | ಪೂತವವನೀಲತಾವಿತತಿ ಮಾಮಿಡಗಳುರಿ| ಕಾತವಿನಿವಂಣುಂಡುಗಿಳಿವಿಂಡುತೊಂಡುಗೆಡೆಯು ಲ್ವಳಿಸಿತಬುಜಮುರಲ್ದು||ಓತುದುವಿಯೋಗಿಜಾಲಮ್ಮನಿದರೊಳ್ಕ ರಂ | ಸೋತುದಂಗನೆಯುಗ್ರಮುನಿಕುಲಂಫಲವಿತತಿ| ಜೋತೊರಗಿ ದುದುಬನಬನಂಗಳೊಳುಪೊಸಬಸಂತಂಬರಲದೇಂಪೊಗಳ್ವೆನು||೧೦|| ಧಾರುಣಿಯನೃತ್ಕುವುದುಮಳಿಯುತಂನೇತ್ರಪಂ | ಕೇರುಹಂಪೊಳೆ ಯುಮುನಿದಿನೆಯುರೆಂದೆಂಬಾಚ | ಕೋರಕದೆಬಿರಿಯುಕೂರಿದರೆನಿ ಪ್ಪಣಿವಕ್ಕಿನೆರೆಯುಜಾತೀಕುಸುಮುದ|| ತಾರಗಗಳದೆಗತಬ್ಬಿಸಿರಂ ದುವಸ್ತಮಿಸ | ಲಾರಮ್ಯಮಧುವೆಂಬಸೂರ್ಯಾನುದಯದೊಳೆಪರಿ| ವಾರವುಂನೆರಪಿಮನಸಿಜನೃಪಂದಿಗ್ವಿಜಯಕೆತ್ತಿನಡೆದಮ್ಮುದದೊ ಳು||೧೧|| ಅಳಿಕುಳಕಾರ್ರೋಗಣೆಯುಪೇಳ್ದಕೋಕಿಲಂ| ಗಳಬಾಯು ಬೀಗವುಂತೆಗದುಪಸಿದೊಡಲಗಿಳಿ| ಗಳಕಳವಳಂಗಳಂಬಿಡಿಸಿಕಳಹಂ ಸೆಗಳಕಾಲ್ಗನಟಣೆಯುನೊಡವಿಸಿ|| ಕೊಳರಕ್ಕಿಗಳಚಿತ್ತವುಂನಲಿಸಿವಿ ರಹಿಗಳ | ನಳಲಿಸುತ್ತೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಕಾಮದೂತನಂ| ತೆಳೆಗಾಳಿತೆಂಕ ಣಂಸುಳಿದುದುವಸಂತಾಗಮದವೊದಲೊಳೇನೆಂಬೆನು||೧೨|| ಮಾ ತಾಚಾರಿಯಾದಕೋಕಿಲೆಯೆಂದು| ಮಾನವುಂಬಿಟ್ಟಲಿಯು ಬುದುಮಲ್ಲಿಕಾ| ಮಾನಿನಿಗಚಂಡಾಳಿಗಳಸಂಗವಾದುದಿನ ನಿಸುವ|| ಆನಳಿನಿಬಂಡಿನೊಳಗಾದಳುತ್ತಮುಜಾ ಚೊಳಿದುಮಧುಸಂಗದಿಂದಲೇ| ನೇನಾಗದಿರದೆಂ ವಸಂತಮುದನೇನೆಂಬೆನು ||೧೩|| ಸಲೆಸ್ತು

ಜಾತಿಯ ಸಿರಿಯುಡಂಗಿತು ವಿಜಾತಿಗತಿ| ನಲವಾದುದುನ್ಮಧುಪಕುಲ
ಕಸುಮನೋಕುಲದ| ಕೆಳೆಯಾದುದಂಗಭವನೇತನ್ನ ತಾಯ್ವನೆಗೆ
ಕೇಡನೆಣಸುವನೆದೆಯೊಳು ॥ ನೆಲೆಗೆಸಂದುದು ಪಾದರೀವಿಭವಮಾ
ದುದಾ | ಗಳಿತಪೋಹೀನತೆಯುದೆಲ್ಲಿಯುಂ ಚಿತ್ರಮಿದು| ಕಲಿಕಾಲ
ಮೋ ಚೈತ್ರಕಾಲಮೋ ಪೇಳೆನಲು ಸುರಭಿಸಮಯಂ ಬಂದುದು॥೧೪॥
ಎಳೆದಳಿರ ಕೆಂಪು ಪೂಗಳ ಕಂಪು ಕೋಕಿಲಂ| ಗಳ ಸರದ ನುಂಪು ತಂಗಾ
ಳಿಯ ಪೆಗಂಪು ಗಿಳಿ |ಗಳ ರವದ ಸೊಂಪು ತುಂಬಿಯ ಗಾನದಿಂಪು ನಾನಾ
ಫಲಾವಳಿಯ ಬಿಣ್ಪು ತಿಳಿಗೊಳದ ತಂಪು ವಿರಹಿಯ ಕೈಕದಂಪು ಸುಳಿ|
ಗಳ ಮನದ ಪೆಂಪು ಬನಗಳ ಗುಂಪು ಗುಂಪುಸಂ| ಗಳಿಸಿತೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ಚೈ
ತ್ರಾಗಮಂ ಬರಲು ಪೇಳ್ವುದೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೫॥ ತಂಬೆಲರ ಕೊಬ್ಬು
ಬನಬನದ ಸೌಭಾಗ್ಯಮುಳೆ | ದುಂಬಿಗಳ ಸಂಗೀತಶಾಲೆ ಚೈತ್ರನ ಜಸ
ದ| ಮುಂಬೆಳೆಸು ಮೊಟ್ಟೆದರ ಮನಮೊಕ್ಷಗಳ್ವರೆದೆಗಿಚ್ಚು ರತಿದೇವಿಯೊ
ಲವು॥ ಶಂಬರಾರಿಯ ಸರಳ ಸಂತಾನ ಮರಳ ಕುಲ| ಕಂಚ್ಯೆತಲೆಯ ಚೊ
ಕ್ಕ ಮುತ್ತೆನಿಪ ಮಲ್ಲಿಗೆಗ | ಳೆಂಬಿರಿದ ಪ್ರೋ ವಿರಹಿಯೆದೆಬಿರಿವ ಮಾ
ಳ್ಕೆಯಿಂದಾ ವಸಂತದ ಮೊದಲೊಳು॥೧೬॥ ಕಾಮರಾಯನ ತೇಜದಂ
ಕುರಮಿವೆನ್ನೆ ರತಿ| ದೇವಿ ತಾಂ ತೊಡುವ ಚಿನ್ನದ ಪೂಗಳೆನೆ ವಸಂ| ತಾ
ವನೀಶಂಬರಲು ವನವಧು ನಿವಾಳಿಸಿದ ನೀರಾಜನಂಗಳೆನಲು॥ ಆ ಮಾ
ವ ಪೂಗಂಪ ನೊತ್ತರಿಸಿ ತನ್ನ ಕಂ| ಪಾವರಿಸಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಂ ಮೊಗ್ಗೆ ಬಿರಿ
ಮುಗುಳು| ಪೂನಾಂತ ಸಂಪಗೆಗಳೊಪ್ಪಿದವು ಮಾರನುರಿಬಾಣಂಗಳೆಂ
ಬಂತಿರೆ॥ ಮನಸಿಜನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯದು ಕಾಮರಾ| ಯನ ಚತುರ್ಬ
ಲದ ಪಾಳೆಯ ಮದಂಗಜನೃಪನ| ಬಿನದ ದರ ಮನೆಯೆಂದು ಮಧುವನ
ಕಕ್ಕೆ ದರಿಯಂ ನೆಟ್ಟನೋಡ ಮದನನು॥ ನನೆಯಂಬು ಮುನಿಹೃದಯ
ಮಂ ನಡೆವೆನುತ್ತಚಿಲು | ಕಿನದೊಡ್ಡಮೊನೆಯೆಂಬ ನಾಗಿಸಿದ ನೋ
ಯೆನಲು | ಮನಮನುರೆ ಬಳಸಿ ಕಂಗೊಳಿಪ ಪೊಂಗೇದಗೆಗಳೊಪ್ಪಿದ
ವು ತರತರದೊಳು॥೧೮॥ ಭಾವಿಸಲ್ ಸ್ಮರನಪಯಣಕೆ ಪೊಯ್ದ ನವಚ
ತ್ರ| ಗಾವಿಯೊಳು ಗೂಡಾರದರಮನೆಗಳೆನೆ ವಿಯೋ| ಗಾವಳಿಮ
ಳಂ ಮಧು ಮೆಂಬ ಬೇಂಟೆಗಂ ಸುಡಲೆಂದು ಬನದೊಳಿಟ್ಟ| ದಾ
ರಿಯುರಿವ ನಾಲಿಗೆಗಳೆನೆ ಕೆಂಪು | ತೀವಿದಟ್ಟಯಿಸಿದ
ಳಗ| ನಾವರಿಸುತೇಳ್ವ ತಳಿರಿಂದ ಶೋಕದ
ಕಂದು॥೧೯॥ ಎಳೆದಳಿರ್ಗ್ರಾಣಿಕದಗೊಂಚಲ
ಸುರಿಗಳ ಕುಚ್ಚುಗಳಿನೆಸವ ಮಿಡಿ|ಗಳ

ಳೆವಳ್ಳಿಗಳೆಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗಳ॥ ತೊಳೆಪಮುತ್ತಿನಗುದಿಗಳಿಂಚರಿಪಮರಿ
ದುಂಬಿಗಳನೀಲಮಣಿಮಾಲೆಯಿಂದೆಸೆವಮಾಮರಂ। ಗಳುವಸಂತಂ
ಸ್ಮರನಬರವಿಂಗೆಕೈಗೈದಗೂಡಾರವೆನಲೆಸದವು॥೨೦॥ ಕೋಮಳೆರ
ಸಾಲಪ್ರಸೂನಗುಚ್ಛಂಗಳೋ। ಳ್ಕಾಮವಾರಣಬೃಂಹಿತಸ್ವನಮಿವೆನೆ
ಹೇಮ। ತಾಮರಸದೊಳುಜಬಳಂಗನೆಯಮುಖಸಂಗೀತಸಪ್ತಸ್ವ
ರಂಗಳೆನಲು॥ ಆಮಲ್ಲಿಕಾಮುಕುಳದೊಳ್ಕ್ರನೋಜಾಸತ್ರ್ಯಭಿ। ರಾಮ
ಝೇಂಕೃತನಿನಾದಂಗಳೆನೆಬನಬನದೊ। ಳಾಮಧುವ್ರತನಿಸ್ವನಂವಿ
ರಹಿಕಂಪನಂಪೊಣ್ಮಿದುದನೇನೆಂಬೆನು॥೨೧॥ ತೇರ್ರೈಸಿಬರ್ಪತುಂಬಿ
ಗಳವ್ಯೃಗಪ್ಪಮುಂ। ಗಾರಮುಗಿಲವರಝುಂಕಾರವೇಮೊಳಗುಚರ।
ನಾರಿಯುರಥಳಪಗಣ್ಣಂಚುಮಾರುತಹತಿಯೊಳುಗುವಮಲ್ಲಿಗೆಯುರ
ಳ್ಗಳೆ॥ ತೋರಮಳೆವನಿಗಳೊಂದೊಂದುದಿರೊಬಂದುಗೆಯು। ಪ್ರಾರ
ಯ್ಯೊಮಾದಿಂದ್ರಗೋಪಂಗಳಾಗೆಶೃಂ। ಗಾರಮಾಯ್ತುದುವರುಷವೊವ
ಸಂತವೊತಿಳಿಯಲರಿದೆನಲುಬನಬನದೊಳು॥೨೨ ಸರಸಿಯೊಳೆಗಾ
ಡುವರಸಂಚೆಯಿಂಕೊಂಚೆಯಿಂ, ಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗರಗುವಮದಾಳಿಯಿಂ
ಗಾಳಿಯಿಂ। ವರಫಲವನುಂಬಪೊಕ್ಕಳಿಗಳಿಂಗಿಳಿಗಳಿಂಲತೆವನೆಗಳೊ
ವರಿಯೊಳು॥ ಹರುಷದಿಂದೊಪ್ಪುವವಿಟಾಳಿಯಿಂಕೇಳಿಯಿಂ। ಮೊರೆ
ವನಾನಾಪಕ್ಷಿಜಾಳದಿಂಮೇಳದಿಂ। ದರಳೊಪೂಗಳಸೊಗಸುಗಂಪಿನಿಂ
ಪೆಂಪಿನಿಂವನವನಂಗಳ್ಮೆರದವು॥೨೩॥ ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಂಕುಸುಮಪರಿ
ಮಳಮಯಂಕಾಣ್ಬ। ಕಡೆಗಳೆಲ್ಲಂಸಕಲಫಲಮಯಂಬನಬನಗ। ಳೆಡೆ
ಗಳೆಲ್ಲಂಮದನಬಲಮಯಂಲೋಕವೆಲ್ಲಂ ಭೋಗಿಸಂಕುಲಮಯಂ॥
ನುಡಿವುದೆಲ್ಲಂಮನೋಭವಮಯಂಮುನಿಮನ [illegible]
ಸುಶರಮಯಮೆಸೆವತಂಗೊ [illegible]
ದುದಾವಸಂತಾಗ [illegible]
ಮೆಂಕೆ [illegible]

ಸಾಹಸ್ರಯೋಜನವನಂಕಂಗೆಸದುದೇನೆಂಬೆನು॥ ೨೬॥ ತಳಿರ್ಗುಡಿ
ತೋರಣದಸಾಲ್ಗಳಿಂದೆಡೆದೆಡೆಗೆ। ತೊಳಪಮುಕುಳಗಮುಕರತೋ
ರಣಗಳಿಂದೆಪೂ।ಗಳಕುರುಜುದೊಡ್ಡಮೋರುವೆಗಳಿಂದವರನೆಲೆನೆಲೆಗ
ಳೊಳುಕಂಗೊಳಿಸುವ॥ ನಲಿದುನರ್ತಿಸುವಪೂವಲಿಗೆದರೊಕಲಿತಪ
ರಿ। ಮುಳೆಜಲಂಗಳನೆಜೀಕೊರ್ಳವಿಯುಂದೆಸವಪೂ। ಗಳಬೊಂಚೆಗಳ
ಸಾಲ್ಗಳಿಂದೆಚೆಲ್ವಾದುದಾಬನವುದೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥೨೭॥ ಶಿರವನ
ಲ್ಲಾಡಿದಂವನಪಾಲನಾಬನದ। ಸಿರಿಯುನೀಕಂಗರುಪಬೇಕೆಂದುಮುಲ್ಲಿ
ಗೆಯು।ಬಿರಿದಮುಗುಳುಗಳೆಸವಸಂಪಗೆಯು ಪೂಗಳಂತಾದರೆಯುನೊ
ಗ್ಗೆಗಳನು॥ಕುರುವಕದಕುಸುಮಮುಸುಗೆಯುತಳಿರನಾಪೊನ್ನೆ। ಯು
ರಳುಗಳಪಾದರಿಯುಪೂವಮುಡಿವಾಳಕ। ತ್ತುರಿಯುಪೊಂಬಾಳೆಗಳ
ಪೊಟ್ಟಣಗಳಂಕಟ್ಟಿದಂಕಂಗೆಸೊಬಗೆಸೆಯುಲು॥೨೮॥ ಕಿಕ್ಕಿರಿದುಬೆಳೆ
ದರಸವಾಳೆವಣ್ಗೊನೆಗಳಂ । ಕಕ್ಕಸದೆಬೆಳೆದತೆಂಗಾಯ್ಗೊನೆಗಳಂನೆ
ಲ। ಕೆಕ್ಕಕ್ಕರಿದುರಸವೆಂಬಮಾವಿನಿನಿವಣ್ಗೊನೆಗಳಂಬೇರ್ಗಳೊಳಗೆ
ಕಾತ॥ಬಕ್ಕೆವಲಸುಗಳಪಣ್ಗೊನೆಗಳಂಬಿತ್ತಿಗಳ। ಪಕ್ಕಸಂಬಿರಿದದಾ
ಳಿಂಬವಣ್ಗೊನೆಗಳಿಂ। ಮುಕ್ಕಣ್ಣಸೆಡೆಗೆವನಪಾಲಕಂಪೂರಿಸಿಕೊಂಡ್ತೋ
ತೆಂದನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೯॥ಬಂದುಸಗ್ಭಯುಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂಸಾಷ್ಟಾಂ
ಗ। ದಿಂದೆರಗಿಮುಗುಳೆದ್ದುಕರಕಮಲಮಂಪಣೆಗೆ । ತಂದುದೇವರದೇ
ವಸಕಲಜಗದೊಡೆಯಚಿತ್ತವಿಸುಚಿತ್ತಾವಧಾನ॥ ಅಂದೆನಗೆಸಲಹೆಂ
ದುನಿರವಿಸಿದಿರಾವನವು । ಒಂದುಫಲಿಸಿದುದೀಕ್ಷಿಸೆನುತ್ರಿದದೆಕಾಣ್ಕೆ
ಯುಂ।ಮುಂಬಳುಪಿಶಿವನಮುನವ್ಯಕ್ತರಿದುಮತ್ತೆವನಪಾಲನಂದಿಂತೆಂ

ವಿಷಟ್ಪದೀ। ರಾಗದಿಂಪಾ

೩೦ ನಿಮ್ಮನೇಕರೆ

ಕಂಗೊ

ದ್ದುವೋಗೆದಸೋಂ । ಪಿಡಿದಸೊಬಗಿನಸೊಗಸುಗಾತಿಯರ್ನಸುನಗೆ
ಯಸುಲಿಪಲ್ಗಳೋವುಳಿಯರು ॥ ಕಡುಕಕ್ಕಸದಬಟ್ಟಬಿಣ್ಮೊಲೆಯ
ಭಾವೆಯರ್ । ನಡೆಯುಡಿಗಿನಬಿಂಕಕಾತಿಯರ್ಪೊಂಬಾಳೆ । ದೊ
ಡೆಯಪೊಸಪೊಂಗೊಡದಪೊರವಾರಸೊಕ್ಕಾನೆ ನಡೆಯವರ್ದೆತಂ
ದರು ॥೨೨॥ ಅಡಿತಳಿರ್ಗಳ್ಕುರುಳ್ತುಂಬಿಗಳ್ಮುಖವುಸೋಂ । ಪಿಡಿ
ದತಾವರೆಗಳುಂಬಾಹುಲತೆಗಳ್ಕಂಪು । ದೊಡೆಬಾಳೆಗಳ್ಪೊಕ್ಕು
ಳೇಕೊಳಂಗಳ್ಮೊಲೆಗಳೇಚಕ್ರವಾಕಂಗಳು ॥ ನುಡಿಯೆಗಿಳಿಗಳ್ನಡೆ
ಗಳಂಚೆಗಳ್ತೋರಸೋ । ವಾರ್ಡಿಸವಿಲ್ಗಳು ನಾಗಲಾಸತಿಯರೆಂಬ
ಚೆ । ಲ್ವಿಡಿದಜಂಗಮವನಂಸ್ಥಾವರವನಕ್ಕ್ರದುವಂತೆವನವುಂಪೊಕ್ಕು
ದು॥೨೪॥ ಪೊಕ್ಕುದಂತಬಳೆಯರತಂಡವೊಡನೊಡನೆವೋ । ಲಕ್ಕಕ್ಕ
ಯುಂಹಿಂಡುಹಿಂಡಾಗಿಮನಸಿಜನ । ಸೊಕ್ಕಾನೆಗಳ್ನಿಗಳವುಂಪರಿದು
ಬಂದಂತೆಬನವನಾಕೋವುಳೆಯರ ॥ ಒಕ್ಕ್ರಗೆಪೂತಳಿರ್ಗಳೊಂ
ದೊಂದರಿಂದೋಲೆ । ಸಿಕ್ಕಲರಿಯವುಯೆಂಬಸಂದೆಗಂಗಳ್ಪಲವು । ನಕ್ಕಾ
ಗೆಪೂಗೊಯ್ವತವಕದಿಂದಬಲೆಯರ್ಸಂದಣಿಸಿದರ್ಬನದೊಳು॥೨೫॥
ತಳಿರ್ಗಳಿವುಕರಪದತಳಂಗಳಿವು ತುಂಬಿಗಳ । ಬೆಳಗಮಿವುಕುರುಳ್ಗಳಿ
ವು ತೊಟಗಳಿವುಬಂಧೂಕ । ದಲಗಳಿವು ತನುಗಳಿವುಲತೆಗಳಿವುನಗೆ
ಗಳಿವುಮಲ್ಲಿಗೆಯಪೂವೆಳ್ಪುವು॥ ಸಲೆನಾಸಿಕಂಗಳಿವುಚಂಪಕದಮು
ಕುಳಮಿವು । ಗಿಳಿನುಡಿಗಳಿವು ನುಡಿಗಳಮಿವೆಂಬಭೇದಮಂತಿಳಿಯಲರಿ
ಯದೆಕೆಲರ್ಮುಗ್ಧೆಯರ್ಕಳಕಳಂಗೊಂಡರೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು॥೨೬॥ ನ
ಲಿದುಮಲ್ಲಿಗೆಯಪೂಗೊಯ್ವಸತಿಯರೊಳೋರ್ವ । ಲಲಿತಾಂಗಿಯು
ರದಮೇಲುಬುಜಾರೆಕಂಗೊ [illegible] ಲೆಗಳಂತಾಣತಕ್ಕಕ್ಕಮ
ಲ್ಲಿಗೆಯಬಳ್ಳಿತಾವರೆ [illegible] ದೇಕೆ [illegible] ತ್ತೆ
ನುತ್ತವಳ [illegible]
ಟ್ಟಿದಳ
ನಾಗ

ಳ್ತ್ರಾನಿವಂಕಂಡುಕಂಡುಸೋಂಕೆ|| ಪಾತಳವೆನುತ್ತೆ ಸಂಪಗೆತೆವರಿತ್ರೈ
ಸೆಬಳಿ| ಕೀತುಂಬಿ ಸಂಪಗೆಗೆಪಗೆಯುಪ್ಪವೇ ಪುಷ್ಪ| ಜಾತಿನಾಯಕರ
ತ್ನವೆನುತೆ ಸಂಪಗೆಯ ಪುರಾಗಳೆತಿರಿದರಂಗನೆಯರು||೩೯|| ಗಣಿಕಾಸ
ಮೂಹಕೊಲಿದಬೊರ್ಜಗರಂತೆಜೋ| ಗಿಣಿಯಂತೆಮಧುದೂತಿಗೆಳೆ
ಸಿದಬಿರ್ಲ್ಲಬಿ| ನ್ನಣಿಗನೋಲ್ಬಾಣಮಂತುಡುಕಿದರಶೋಕದೊ
ಳ್ಬೆರಸಿದರ್ಪ್ಸಖಿಗಳಂತೆ|| ಘಣಿಯುವತಿಯಂತೆ ಪುನ್ನಾಗದೊಳ್ಕ್ರೀಡಿ
ಸಿದ| ರೆಣಸೆಬೆಳೆವೆಣ್ಣಂತೆಕಾಂಚನಬಿಡಿದರಿಂ| ತಣಿಯರದೆನಾನಾ
ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪರಿದಾಡಿದಬರ್ನದೊಳಾಪೆಣ್ಗಳು||೪೦|| ಪುರಾಗಳೆಮರಂ
ತಳಿರ್ಮರನಾಗುತಿರ್ದವತಿ| ಚೇಗದೊಳು ಚಂದಳಿಗೈರ್ಯು ಕೆಂಪಿಂಬಳಿ
ಕಾಕ್ಷಗಳಕ್ಷಿಗಳಬೆಳ್ಪಿಂತಳಿಮರ್ರನವೆಲ್ಲಂ ಪುರಾಮರಗಳಾದವು|| ವೇ
ಗೆಬಗೆಬಗೆವಂಣ್ವಲರ್ಗಳಿಂದವರಧರ| ರಾಗನನಗೆವೆಳ್ಪಿನಿಂಪಲ್ಲಟಸಿದವು
ಚೋದ್ಯ| ಮಾಗರುವೆಯಬರ್ನದೊಳಿಂದ್ರಜಾಲಿಗರಂತೆಕಂಗೆಸದ
ರೇನೆಂಬೆನು||೪೧|| ತಿಲಕಕುರುವಕ ಪಾದರಿಪ್ರಿಯಂಗುರಸಾಲ| ಲಲಿ
ತಕಂಕೇಳಿವರವಕುಳಪುನ್ನಾಗಕೋ| ಮಲಕರ್ಣಿಕಾರಮಂದಾರಂ
ಗಳಕ್ಷಿಕುಚಹರುಷತನುಸರಸಪದದ|| ತಳೆಮಧರಗೀತಗುಣಚತು
ರೋಕ್ತಿಗಳ್ಕ್ರನಂ| ಗೊಳೆನೋಡಿಯುಪ್ಪಿನಕ್ಕರೆಸೋಂಕಿ[illegible]
ದು| ಗುಳಿಪಡಿಕೊಂಡಾಡಿನುಡಿದು ಪುರಾದೋರಿಸಿದರಂಗನೆಯ [illegible]
ನದೊಳು||೪೨|| ವಕುಳಪಾದರಿಪಾರಿಜಾತಪುನ್ನಾಗ[illegible]ರ| ಪಳಕರ್ಣಿ
ಕಾರಪ್ರಿಯಂಗುಮಧುದೂತಿಚಂ|| ಪಕತಿಲಕಬಂಧೂಕಚೂತಕರ
ವೀರಕೇತಕಿಯೂಧಿಕಾಮಲ್ಲಿ [illegible] ಗೆನಾಗಸಂಪ
ಗೆಯಾದಿ| ಸಕಲಕ[illegible] ರಾ| ಣಕೆಯನ
[illegible]||೪೩|| ಬ

ಮುಂದೆಸದುದು ॥೪೫॥ ವಿಕಸಿತೋತ್ಪುಂಡರೀಕೋತ್ಕರದಿಂ ಮನೋರಮ| ವಿಕಟನಾಳಗಳಿಂದತೀತವಾರಣದಿಂದೆ| ಪ್ರಕಟತರರಾಜಹಂಸಾಳಿಗಳಸೌಖ್ಯದಿಂ ವಿವಿಧಕೋಶಂಗಳಿಂದಂ॥ ಸಕಲಕುವಲಯಮಹೋತ್ಪತ್ತಿಯುಂ ಕಾಲಕಾ| ಲಕೆ ಮುಕುಳಿತೋತ್ಕರಸರೋಜದಿಂದಮಲಪ್ಪ| ತ್ತ್ರಕದೊಳೊಪ್ಪುವಭುವನಶೋಭೆಯುಂ ಸಗಸಿಯುರಸಿನತೆರದೊಳೆಂದೆಸದುದು॥೪೬॥ ನಳಿನೀಳಕುಮುದಕುಶಲವಲಕ್ಷ್ಮಣಾನ್ವಿತಂ| ತಳಿಯಲ್ಕರಘುರಾಮನಲ್ತು ಕಂದರ್ಪಜೋ| ತ್ಕಳಿಕಾಪ್ರಸಂಗಿತಪನಾಗಿಯುಂ ವಿರಹಿಗಳೆಸ್ರತ್ಕಮಲಮುಧ್ಯಮಲ್ತು ॥ ಸಲೆಶಿಳೀಮುಖವಾಜಿವಾರಣರಥಾಂಗಸಂ| ಕುಲಗತಾಗತಮಾಗಿಕಾಳಗದುದಲ್ತು ನಿ| ರ್ಮಳಿನಪುಷ್ಕರಿಣಿತಾನಾಗಿಯುಂ ಕರಿಣಿಯುತ್ತೆನೆತತ್ಪುರಮ್ಮೆರೆದುದು॥೪೭॥ ಕುಮುದದುನ್ನತಮನೆಣಸದೆಪೆಚ್ಚುನಾರಡಿಯು| ಕಮುಕೆಚಳಿಸದೆಸಲೆವಿಪಕ್ಷಘಾತಕೆತೆಗಯು । ದಮುದೊಕಮುಲಾಶ್ರಯುಕೆಪೆಟ್ಟನುದ್ಭವನಶೋಭೆಯುಮುದಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ॥ ಸುಮನೋಕುಲಾಸ್ಪದಕ್ಕಬ್ಬಿಮಾರದೆಶಿವಾ । ಗಮಯುಕ್ತಸದ್ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದುಃಖಂಸುಖಂ ಸಮನೆಂದು ಕಾಣ್ಬಸದ್ರಾಜಋಷಿಯಂತೆ ಕಾಸಾರಮುದುಚಲ್ವಾದುದು ॥೪೮॥ ಸರನಂತೆ ವಿಷಧಾರಿ ವಿಷಧಾರಿಯೆಂದದಿಂ| ತರುಣಾಬ್ಜಶೋಭಿತ ತರುಣಾಬ್ಜಶೋಭಿಯುತೆರದೆ । ಸರಸಹಂಸಂ ಸರಸಹಂಸನೊಳ್ಪದ್ವಿಜಾನ್ವಿತನಾದ್ವಿಜಾನ್ವಿತನೊಲು ॥ ಹರಗಣನಿಸೇವಿಯಾ ಹರಗಣನಿಸೇವಿಯೋ । ಲ್ವರಕಮಲಸಂಗಿಯಾ ವರಕಮಲಸಂಗಿಯೋ । ಲ್ಪರಮಪತ್ರಾನ್ವಿತಂ ಪರಮಪತ್ರಾನ್ವಿತನೊಲಾ ಸರಸಿಕಂಗೆಸದುದು ॥೪೯॥ ಪರಮಾಬ್ಜರಮ್ಯಮುಡುಗಣದಂತೆ ಸರಿಯುಂತೆ । ವ...

ವೋರೊಂದುಕಡೆಸಿತ್ತೋದಕವೊಂದುದೆಸೆಕೃಷ್ಣೆ । ನೀರೊಂದುದೆ
ಸೆಯೊಳಿರಲೊಪ್ಪಿತುಕೊಳಂಶಿವಕ್ರೀಡನಾರ್ಥಂಕದದಡಿಗ ॥ ಗೋ
ರೋಜನಮಳಿಕುಂಕುಮದಮಲಯಜದಕ। ಸ್ತೂರಿಯಕೆಸರ್ತೆರೆಗ
ಳಂತಡಿಗೆಸಾರೆಕಾ। ಸಾರವಧುವೀಶಗೆನಿವಾಳಿಸುವಬಂಣವೃದದಾರ
ತಿಯಿದೆಂಬಂತಿರೆ ॥೫೦॥ ಆಕೊಳದಚೆಲ್ವನೀಕ್ಷಿಸುತಗಜೆಸಹಿತಂಪಿ।
ನಾಕಿತತ್ಸರಸಿಯಂಹರುಷದಿಂಪೊಕ್ಕುಬಳಿ । ಕಾಕಸ್ಯೆಯರ್ಗನೇ
ಮಿಸಲಂಚೆಕೊಂಚೆಗಿಳಿಕೊಳರಕ್ಕಜೊನ್ನವಕ್ಕಿ॥ ಕೋಕಕರಿತುರ
ಗಹರಿಶರಭಭೇರುಂಡಂಗ। ಳಾಕಾರದಿಂಸಮೆದನವರತ್ನಖಚಿತನಾ।
ನಾಕುಶಲದಂಡೆಜೇರ್ಕೊಳವಿಜಲಯಂತ್ರಂಗಳಂತಾಳ್ದು ಕಂಗೆಸೆದ
ರು॥೫೧॥ ಬಳಿಕಮಣಿಸೋಪಾನದಿಂದಿಳಿದುನಿಂದುವಾ । ಕೊಳದೊ
ಳಗಜಾಳೀಜನಂಜಂಘೆಜಾನುಕಟಿ। ಸುಳಿನಾಭಿಕುಚಗಳ್ಗಮಾದವಿ
ಮಲೋದಕಂಗಳನತಿವಿಲಾಸದಿಂದಂ ॥ ತಳುವದೋರೋರ್ವರುಂ
ಮುಂಚಿತವೊತ್ತೊಳುಸರಸ । ಕಳಪಟ್ಟಸಖಿಯರಂಸರಿಸಮಾಗೆನುತೆ
ನೀ। ರ್ದುಳಿಕಿದರೊಪ್ಪಳಿಕಿದರ್ಮುಳುಕಿದರ್ಕಲಕಿದರ್ಕೊಳದೊ
ಳೇಂವಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೫೨॥ ಇತ್ತನಸುನಗುತೀಶನಗಜೆಯೊಳ್ಸರಸಮಾ।
ಡುತ್ತೆಸರ್ವಾಂಗದೊಳುನಿರ್ಮಳೋದಕಮನಿರ । ದೊತ್ತೆಚಂದ್ರಿಕೆ
ಬಳೆಸಿನಿಂದನೀಲದಪತಿಮೆಯಂದಮಂಪೋಲ್ತುಕೂಡೆ॥ ತತ್ತರುಣಿ
ಕೈಚಳಕದಿಂರನ್ನಗಂಡೆಯೋ । ಕ್ಕೈತ್ತೂರಿಯನೀರನೀಶನಮೊಗಂಗೆ
ಳೊಳೊತ್ತೆ। ಕತ್ತಲೆಯಮರಳಿಂದುಬಿಂಬಂಗಳಂಮುತ್ತಿದಂತಾದು
ದೇವೇಳ್ವೆನು॥೫೩॥ ನೀರನದನೊರಸಿಕೊಳುತಂಕುಂಕುಮಾಂಬುಗ
ಳ। ನಾರಮಣಿಯಂಗದೊಳಗೀಶ್ವರಂಸೂಸೆಸಂ । ಧ್ಯಾರಾಗದಿಂದೆರಂ
ಜಿಸುತಿಹನಿಶಾಂಗನೆಯಭಂಗಿಯ[illegible]ಗುಶಿವನ ॥ ಗೋರೋಜದಂ
[illegible]ನುಸುಕೆಪೊಂಬಿಸಿ
[illegible]ಗುಬಣ್ಣಿ

ಯ ಭಾವಮಂ ತಳೆದು ಕಣ್ಬನ್ನಿಯಿಂದಂ॥ ಕರಕರದು ಸಖಿಯರ್ಗೆ ನೇ
ಮಿಪಿದಳೊಡನೆ ಪರಿ। ಪರಿದೆಡೆ ಘಲಂಪಿಂದು ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸಿಶಂ। ಕರ
ನಸರಾಜ್ವಂಗದೊಳು ಸೂಸುತಿರ್ದರ್ನೀರನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥
ನೋಡುವರ್ಪಾಡುವರ್ಮಂತ್ರಮಂ ನೀರ್ರ್ವಸ। ಲಾಡುವರ್ತೀಡುವ
ರ್ನಗೆಯ ನಗಜೆಗೆ ಪಿಂದ। ಕೋಡುವರ್ಕೊಡುವರ್ಶಿವನ ಪೊಯ್ಲ್ಗೆ ಮು
ತ್ತೆ ಶಿವೆಯಾ ಕಂಣಸಂನೆಯಿಂದಂ॥ ಕೂಡುವರಾಡುವರ್ನೀರ್ದ್ದಳು ಕಿ
ಮಿಗೆ ಮುಳಿಂ। ಗಾಡುವರ್ಮಾಡುವರ್ಸ್ಸುಖವನೀಶಂಗಕ್ಕೆ। ನೀಡುವ
ರ್ಪಾಡುವರ್ಪಾರ್ವ್ವತಿಯ ಪಂಥಮಂ ತತ್ಸಖಿಯರೇನೆಂಬೆನು॥ ೪೯॥ ಝು
ಳ್ಗಂಚಿರವಮೂಣ್ಮೆ ಮೊಗಮೊಗೆದು ನೀರ್ಗಳಿಂ। ಚೆಲ್ಲುತಿರ್ಪ ಶಿವಂತಿ
ರುಗೀಪೆ ಸರ್ವಿಡಿದು। ನಿಲ್ಗಂಬುದನಿಯ ಮೂರ್ಕ್ಕೆ ಲೋರ್ವರೋರ್ವರ್ಮರೆ
ಯೊಳೆಡಗುವರ್ಕ್ಕರಳಿಮರಳಿ॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪೊರ್ದ್ದಿ ಕನಕಶೃಂಗಾಂಬು
ಪಂ। ದೆಲ್ಲರುಂ ಕೂಡಿಕೈಯೆತ್ತಿ ಪೊಯ್ದರ್ಮ್ಮಗುಳೆ। ತಲ್ಲಣಿಸುವರ್ಶಿವನ
ಪೊಯ್ಲ್ಗಂಗೆ ತತ್ಸಖಿಯರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥ ೫೦॥ ಕಾವನಂ ನಿಷ್ಕಾ
ರಣಂ ಕೊಂದನಕ್ಕಟೀ ದೇವನಾಂ ಗಲ್ವೆನೀತನನೆಂದು ಮದನನಧಿದೇ
ವಿದಂಡೆತ್ತಿ ನಿಜನಾರೀಬಲಕ್ಕೆ ಕಲವಿಕ್ಕೆ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕು॥ ಜೀವನಂಬೊ
ಕ್ಕಡಂ ಕಾಯ್ದುದಾಸುರರಸಂ। ಜೀವಂಗಳ ವರಳಮುಳಿಗಳೆ ಸೆಣಸ್ತರಾ।
ಜೀವಗತಯಂತ್ರಮಂ ಕ್ತಾಂಬುಗಳ ನಭವಂ ಗೆಕರೆದರಗಜೆಯ ಸಖಿಯ
ರು॥ ೫೧॥ ಪರಿಪರಿದು ತರಳೆಯ ಪರಿಪಂಜಲಂಗಳಿಂ। ಸುರಿಸುರಿಯೆ
ಕುಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸರಿದು ಶಂಕರಂ। ತಿರುತಿರುಗಿಸುರಿವನೀರ್ವನಿಗಳಿಂಗ
ನೆಯರಂಗೋಪಾಂಗದೊಳು ತುಂಬಲು॥ ಗುರುಕುಚಂಗಳಮಧ್ಯದೊ
ಳುಪಾರದಂತೆ ಕಚ। ಭರದೊಳ್ಕದಂಬಗಳ ಪೂಗಳಿಂತಂಗದೋ। ಳೊಪ್ಪ
ರೆದು ನವರತ್ನ ಭೂಷಣಸುಚಿತ್ರಾಂಬರಂಗಳ ಮೇಲತಿಚಲ್ವಾದುದು॥
ಮೃಗಮದಸುಗಂಧಿಯೊರ್ವಳ ಮೊಗಕೆ ಶಂಕರಂ। ಮೃಗಮದಜಲಂಗ
ಳೆ ಸೂಸುತಿರಲಾಚಕಿತ। ಮೃಗಲೋಚನೆಯ ಘಳತ್ತಿಪ ನಗೆಮೊ
ಗದೊಳಿರದೊಡನಿಳೆಗಸೂಸುತಿರ್ಪ॥ ಮೃಗಮದೋದಕಧಾರೆಗಳೊಪ್ಪ
ರೆಯೊಳಿರ್ಪ್ಪುಸ। ಮೃಗರಾಜ ಮಾಹನಾದ್ಯಬಲೆಯರ ಕಂಗಳೆ। ಮೃಗಧರ
ನಬಿಂಬಮಾನಿಜಕಳಂಕಂ ಕಾಣ್ಬಮಂತೆಸದು ದಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ೫೨॥
ಇಂತು ನಾನಾವಿನೋದಂಗಳ ವಿಲಾಸಂಗ। ಳಿಂ ತಳೆದು ಶರಗಿರಿಜೆಯ
ಮುಳ್ಗಂಚೆಪೊರಮಟ್ಟು। ನಂತ ವಿಭವದಿ ನವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಾನುಲೇಪಂಗ
ಳಿಂತಳೆದು ಬಳಿಕ॥ ಸಂತಸದಿ ನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರಲು ತತ್ಸರಸಿ। ಯಂತ
ರಂತರದ ಸೋಪಾನದೊಳು ಸತಿಯರು। ಕಂತುವಿನ ಮಂತ್ರಾಧಿದೇ

ವಿಬಹುರೂಪಾಂತು ನಿಂದಂತೆ ಕಂಗೆಸೆದರು ॥೬೪॥ ಕಂಗೊಳಿಪಸೋಪಾನದಂತರಂಗಳೊಳೆಸವ। ತಂಗದಿರ್ಗಲ್ಲ ಪುತ್ಥಳಿಗಳೋಮೋಹೋಭು। ಜಂಗಭೂಷಣಸೇವೆಗೀಸರಬಿಲದ್ವಾರದಿಂ ಬಂದಜೋಗಿಣಿಯರೊ ॥ ಅಂಗವಂ ಜಲಶೈತ್ಯವಂ ಟಬಿಸಿಲಾನುವಜ। ಲಾಂಗನೆಯರೋಪೇಳೆ ಮಂಬಿನಿಂ ಸರಸೀತ। ಟಂಗಳನಲಂಕರಿಸಿ ನಿಂದನಿಬಿಡಸ್ತನಾಲಂಕೃತೆಯರೊಪ್ಪಿರ್ದರು ॥೬೫॥ ತೀರವಂ ಸಡೆದುರ್ಗನಿಡುಗೇಸಂಗಳೊಳೆಸ್ಸರಿವ। ನೀರನಾರಿಸಿನಾಂದು ಕಾಯದೊಳ್ಪೆತ್ತಿರ್ದ। ಸೀರೆಯಂ ಕಳೆದು ನವವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಕುಸುಮಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಂಗಳ ॥ ಓರಂತೆ ತೊಟ್ಟುಟ್ಟು ಮುಡಿದು ಲೇಪಿಸಿಸುಕ। ಪ್ರೂರಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ನಲವಿನಿಂ। ನಾರೀಜನಂ ಬರಲು ಶಿವನಗಜೆಗೊಡನವರಾಜಾಲಯಂ ಪೊಕ್ಕನು ॥೬೬॥ ಮೇರುಮಂದರರಜತಗಿರಿಗಳೊಳ್ಕಂಗೊಳಿಸು। ವಾರಾಜಮಂದಿರಂಗಳಚೆಲ್ವುಗಳನೆತ್ತ। ಸಾರಿಂಗುಮೆಳಕನಕಮಯಮಾದಸೌಧಪ್ರಕಾಶಂಗಳಿಂದೆಸಗುವ ॥ ಆರವ್ಯಗೃಹವಂ ಕಂಡೀವಸಂತಮಂತು। ತೀರಿಪ್ಪೋಪಂನವಿಮಾನನೆಯೊಳಿರವೇಳ್ವೆಂದು। ಮಾರಾರಿ ಮನಸಂದು ಗಿರಿಜೆಯೊಡಗೂಡನಾನಾವಿಲಾಸದೊಳಿರ್ದನು ॥೬೭॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ಗ್ರಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮಂ ನ। ಸಂತೆಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಿಳ್ಕುಲಿಂಗಂ ॥೬೮॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಷ್ಟನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೫ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೫೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

* ೬ನೇಸಂಧಿ *

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನಕ್ಷಿಗಳನಗಜೆಸರಸದಿಂ ಮುಚ್ಚಲಂ। ದಿರದೆತ್ತ ಪ್ರಳಯಂಗಳಾಗಲಾ ಜಲವನಾ। ದರದಿಂದೆ ಶಿರದಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಗಂಗಾಧರಸುರೇಶ್ವರಿಯಿಂ ಶಿವನೆಸೆದನು॥

ಪದ॥ ತೊಳಪಮಾಣಿಕದಭಿತ್ತಿಯರವ್ಯಮಂದಿರದ। ನೆಳೆಮಂಚದೋಳ್ಕಲಂಗಿರೆಹಮಗಿರೀಂದ್ರಸುತೆ। ನಲವಿನಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಕಾಣುತಡಿಗಡಿಗೆಕಡುನೊಂದಂತರಂಗದೊಳಗ॥ ಮುಳಿದುಳಿದು ಪೋಗೆಚೆಂಬತ್ತಿತ್ತೋರುವುದೆನು। ತ್ತೆಳೆಯುಳಂತದ್ಗೃಹಕೆತರೆಯುಗಪ್ರತಿರೂಪು। ಪೊಳೆಯೆತಲೆನಾಗಿದಗಜೆಯನಗುವಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಲ

ಹೆಮ್ಮೆನು॥೧॥ ಮುಂತೆ ಕೇಳ್ದೈ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಮೂರು ದಿವಸಮಾ। ಕಂತು
ಹರನತಿವಿಲಾಸದೊಳೆ ತಾನೋರ್ವನೇ। ಯಂತ್ರಪುರದ ಬಾಗಿಲಂಕ
ಳೆದು ಪೊರಬಾಗಿಲಿಂದಾಟಬನದ ಚೆಲ್ವಂ ॥ ಮುಂತೆ ಪಿಂತೆ ಡಬಲಂಗಳ
ನೊಲ್ದು ನೋಡೆ ದೂ। ರಾಂತದೊಳೆ ಸೆವಚೆಂದಳಿರ ಚೆಲ್ವಂ ಪೂಗ। ಳಿಂ
ತರದ ಮಿಡಿಗಳಿಂ ಕಾಯ್ಗಳಿಂದೊಂದು ಮಾಮರಂ ಕಂಗೆಸದುದು ॥೨
ಸೆಳೆಗೊಂಬು ಸೊಂಡಿಲ್ಕವಲ್ಗೊಂಬು ಕೊಂಬುಗ। ಳ್ಬೆಳೆಗ ಗಂತಿಗಳೆ ಸೆವ
ಕುಂಭಸ್ಥಳಂ ಸುತ್ತ। ಬಳಸಿ ಮೊರವಳಿಗಳುರು ಗಜ್ಜೆಗಳ್ತ್ತಿರು ಮರಳೆಲೆ
ಸುರಿವ ಸೋನೆಯ ಮಗಂ॥ ಉವಕೋಕಿಲರವಂ ಬ್ರಂಹಿತಂ ಮೈದೆ
ಡ, ರ್ದ್ದಳೆವಳ್ಳಿಹೊರಜೆ ಮಿಳಿ ಸಂಕಲೆಗಳಾಗಕಂ। ಗೊಳಿಸ ತಾ ಮಾಮರಂ
ಸ್ಮರನ ಸೊಕ್ಕಾನೆಯೆಂಬಂತೆ ಶಂಕರನಿದಿರೊಳು॥೩॥ ಮನದೊಳಚ್ಚ
ರಿವಟ್ಟು ಶಂಕೆಳಂತಾನಿರದೆ। ಘನಸರುಷದಿಂದಲಾ ಮರನನೀಕ್ಷಿಸುತ
ಲೊ। ಯ್ಯನೆ ಬಂದು ತತ್ತರುಸಮಾಪದೊಳು ಮೊರವಶಿಶಿಗಲ್ಲ ಪೊಂಜಗು
ಲಿಯೊಳಗೆ॥ ಮನವೊಸೆದು ಮಂಡಿಸಿರಲಾ ಮರದ ತುದಿಯ ಕೊಂ। ಬಿ
ನೊಳೆ ಮೈದು ವಾಣಿಯೆಂದೆನಿಪ ಪಪೆಣ್ಗಿಳಿ ತನ್ನ। ಮನದನ್ನ ಮಧುಮಿ
ತ್ರನೆಂಬ ರಸಗಿಳಿಯುರುಳ್ತ ಡೆಯೆ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರ್ದುದು ॥೪॥ ಜೆಕ್ಕಗ
ಳು ನುಂಗಿದವೊ ಮೇಗ್ಬೇಡವಲೆಗಳೊಳು। ಸಿಕ್ಕಿದು ದೊಕ್ಕೈಗಲ್ಲ ಘಾ
ಯಂಗಳಿಂದಾವ। ರೆಕ್ಕೆ ಮುರಿದುದೊ ರೂಪುಯಾವನಕೆ ಸೋಲ್ತು ಪೊಸ
ಪೆಣ್ಗಿಳಿಯ ಸೊಗಸು ನುಡಿಯ॥ ತಕ್ಕಿ ಗೊಳಗಾದುದೋ ತಡೆಯ ಲೇಂ
ಕಾರಣಮಿ। ದಕ್ಕೆ ತಾನೇವೆನೆಂತುಳೆವೆನಯ್ಯೋ ಅಕ್ಕ। ಟಕ್ಕ ಟಾ ವಿಧಿ
ಯೆ ಹಾಯೆಂದು ಹಂಬಲಿಸಿ ಕಂಬನಿಗರೆದುದೇಂ ವೇಳ್ವೆನು ॥೫॥ ಸುತ್ತ
ಆಲಿಪುದೊಮ್ಮೆ ಬಪ್ಪ ಬಟ್ಟೆಯನೀಕ್ಷಿ। ಸುತ್ತ ನಿಂದಿಹುದೊಮ್ಮೆ ಬ
ರವಗಾಣದೆ ಶೋಕಿ। ಸುತ್ತ ತಿರುಗುವದೊಮ್ಮೆ ಮರಳಿಗೂಡಂ ಸಾರ್ದು
ತಿರುಗಿಪುದಿಯೆಲ್ಲಿ ನಿಂದು॥ ಮತ್ತೆ ನೋಡುವುದೊಮ್ಮೆ ರಕ್ಕೆಗಳನುರೆ
ಜೋಲಿ। ಸುತ್ತೆ ಜೋಂಪಿಪುದೊಮ್ಮೆ ಸುಯ್ಗಳಿಂ ತಳಿರನುರು। ಪುತ್ತೆ
ಳುವುದೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪತಿವಿರಹದಿಂದವಾ ಪೆಣ್ಗಿಳಿಯದೇನೆಂಬೆನು ॥
ಪಿಂಗದಂದೂ ಪುಹರೆಯಂಜಾಣ್ಮೆ ನಿನಗಲ್ಲ। ದೇಂಗಿಳಿಗಳೊಳಗತ್ತಲಾ
ನುಂಟೆ ನಿನ್ನಯಗು। ಣಂಗಳಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡಳವೆ ಮನದನ್ನ ನೀನಗ
ಲಲೆನಗೀ ಜೀವದ ॥ ಹಂಗುಂಟೆ ಬಾ ನೋಡು ಮಾತಾಡು ಚುಂಬಿಸಾ।
ಲಿಂಗಿಸೊಡಗೂಡು ಸಾವನ್ನ ಬರಮಿನಿತು ಸುರ। ಸಂಗಳುಂಟೇ ರಮಣ
ಮೊಗದೋರೆನುತ್ತ ಹಲುಬುತಿರ್ದ್ದುದೇಂ ವೇಳ್ವೆನು ॥೭॥ ಅನ್ನೆಗಂ ಬ
ರುತಿರ್ದ್ದಾಚೆಯೊಳ್ತನ್ನ ಮನ। ದನ್ನಳಳಿದಿರ್ದ್ದ ಪಳೊಜೀವಿಸಿರ್ದ

ಳೊವಿರಹ| ದಿನ್ನೋವುತಿರ್ಪಳೋ ಜೋರುತಿರ್ಪಳೊ ಅಗಲ್ಕೆಯುಕುರು
ಹನರಿಯುದಬಲೆ ‖ ಎನ್ನೀವಿಯೋಗದಿಂದುೞಿಯುಳೆಂತಾದೊಡಂ| ಪಂ
ನಗಾಭರಣನುರುಸೇವೆಗಾಂತಡೆದೆನದ | ರುನ್ನತಿಕೆದುಞ್ಬುವಂತರ
ದೆಂಬಧೈರ್ಯದಿಂದಿನೆಯುಳಿದೆಗೈತಂದುದು‖೮‖ ಘುಸೃಣರಸದಿಂ ನಾಂ
ದರಕ್ಕಗಳೆಸೊಬಗುರಂ | ಜಿಸೆವುಲಯಜೋದಕಂಬರದನುಂಗೊ
ೞ್ವರಾ|ಜಿಸೆವೃಗವುದಾಂಬುವಿನೊಳಿಡ್ಡವುುಬಚೆಂಚುಗಳುವುರೆ
ಯುಲಾದಿವ್ಯಗಂಧಂ‖ ದೆಸೆಗಳೊಳುತ್ತೀವೆಸವಿಗುಟುಕಾಂತುದನಿಯು
ನಾ | ಲಿಸುತ್ತೆಸರಣಂಬರ್ಪ ಪ್ರೇಲ್ಕ್ಷಂದಪಿರಿಯನನು| ಪ್ರೋಸಪಕ್ಷಿಯೆಂ
ದುಕೋಪಿಸಿ ನುಡಿಗಳಿಂದಿನೆಯನೆಂದುಪೆಣ್ಗೞಿಯುರಿದುದು‖೯‖ ವಿರ
ಹವಿಂವುಡಿಸೆಸುಯ್ಮ್ರಂವುಡಿಸೆವೃಬಿಸು|ರ್ಪ್ವರದೆನಾಲ್ವಡಿಸೆಕಿಡಿ
ಕಿಡಿಯೋಗಿಕಿಗಳಿಂ| ಸುರಿವಸ್ರುಧಾರೆಗಳ್ಕ ದಿದುಬತ್ತಲ್ವಣಲ್ಗಿೞಿ
ಯುತನಪ್ರಿಯನವೃಯ‖ ಪರಿವುಳೆವಿದ್ಯ್ವರತಸಂಬಂಧವೆಂದು
ಕೇ| ಕರದಕಿಟ್ಟಿಂದಿನೆಯನವುಸ್ತ್ರಸುಕಿವುೂಲನವುಂ| ಧರಿಸಿಕಣ್ಮುಟ್ಟಿ
ದುದುವೋಹವೆಂತಪ್ಪರಂಕಣ್ಗೆಡಿಸದೇಂಬಿಡುವುದೆ‖೧೦‖ ನಡುಗಿ
ತಾಗಂಡುಗಿೞನಲ್ಲಳೆಂಕಂಡಿರುಳು | ತಡದುದಿದುತಪ್ಪಲ್ಲವೆಂತಾ
ದೊಡಂವೋಹ | ದೆಡೆಗಿದೇತಪ್ಪಿದಂಕಾಯುಬೇಕಒಲೆನೀನೆಂದೆರಗ
ಲೊದ್ದುನೂಂಕಿ‖ ನಡೆನಿನ್ನಿಸೆಡೆಗಹೋಹೋಯುನಿತ್ತಲ್ಗದಿ| ದೋಡೆ
ನಡೆಯುದೇನಿನ್ನವಿಟಜಿನ್ನವೆಂಗುಸಿಡಿ| ವುಡಿಗೊಂಡುಕುದಿಗೂೞ
ನಂತೆಸವಕುಕಿಗಾಕುಕಂವುಗುಳ್ದಂತೆಂದುದು‖೧೧‖ ವುುೞಿಸೇಕೆನೀ
ನಲ್ಲದನ್ಯವರಿಯೆಂತರುಣಿ | ತ್ರಿೞನ್ವುಟೀಪರಿವುಳವನೀಕನೀಬನದ
ಪ್ರಾ | ಗೊಳದೊಳುಜಲಕ್ರೀಡೆಗೈಯುಲೀಗೀಸರಸಿಯೇಪುಣ್ಯತೀ
ರ್ಥವೆಂದು‖ ನೞಿನಾಕ್ಷವುುಬ್ಯುರುಂವಿಂಗುಸುಕೃತಿಗಳಾಗಿ ಬೞಿಕಾ
ವುುಳುಂಗಿಬರೆತಡನಾಯುತ್ತೋರ್ಪನಾ | ಕೊಳನನೆಂಬಿನೆಯು
ಳಂತ್ರಳುಪಿರತಿಸುಬಡೊಳಾಕುಕನೆಸದುನಾಕ್ಷಣದೊಳು‖೧೨‖ ಇತ್ತ
ಲೀಕಂಗಿೞಗಳತಿವಿನೋದವುನಾಲಿ | ಸುತ್ತಿರಲ್ಲಿರಿಜಿಸೆಜೆಯುವುನೆ
ಯೊಳೆಂಕಾಣ | ದೆತ್ತಪೋಪನೊಯೆಂದುರಾಜವುಂದಿರದೊಳೆಲ್ಲಂ
ನೋಡಿಯುಂಕಾಣದೆ‖ ಚಿತ್ತವಿಭ್ರವುಯಾಗಿಜಲಕೇಳಿಯೊಳಗವು
ನ| ವಿತ್ತಾವಳೆಂನೆರೆಯುಪೋದನೋಯೆಂದುತಂ| ನುತ್ತವೂಂಗವನೆ
ಲವುತರವುನೆಯುನಿರದೆಪೊರವುಟ್ಟರಸುತ್ತೈತಂದಳು‖೧೩‖ ನುತವ
ಸಂತಾಧಿದೇವತೆಯಂತೆಪರಿಪರಿದು|ಲತೆವನೆಗಳೊಳುತಳಿರಕೋವ
ಣಗಳೊಳುಕುಸುವು| ವಿತತಿಗಳವುಂಟಪಂಗಳೊಳೆವೂವುರದಡಿಗ

ಳೊಳುಮಣಿಯುಜಗುಲಿಗಳೊಳು ॥ ಕೃತಕಾದ್ರಿಮುಖ್ಯಸ್ಥಳದೊಳ
ರಸಿಕಾಣದುರೆ । ಮತಿಗೆಟ್ಟುಧೃತಿಗುಂದಿಬರುತದೂರದೊಳೆಗಿರಿ ।
ಸುತೆಕಂಡಳೀಶಸಂ ಮಾಮರದಪೊರೆಯುಶಶಿಗಲ್ಲವೈಸವೇಕೆದಿಯೊ
ಳು ।೧೪॥ ಪೊರೆಯೆರಿತಂಗಲತೆಹರುಷಾಶ್ರುಗಳ್ಕರೆದ । ವಳ್ಟ್ರದು
ಮುಖಾಂಬುಜಂರೋಮಾಂಚನಂಗಳು । ಬ್ಬರಿಸಿದವುಶಿವನೊರ್ವ್ವನಿ
ರ್ವ್ರದಂಕಂಡುಗಿರಿಸುತೆಮರಳ್ದಿಂತುಬಂದ ॥ ಒರವನರಿದಪೆನೆಂಬಲ
ಜೆಯುಂಭೀತಿಯುಂ । ಪಿರಿದಾಗಲಿವನೊಂದುಪಾಯಮಂಕಂಡುಪ
ರಿ ।ಹರಿಸಬೇಕೆಂದುತನ್ನೊಳುತಿಳಿದುಲತೆಯುಮರೆಗಳೊಳ್ಳೈದೆವ್ಯ
ಗರೆದಳು ॥೧೫॥ ಇಂಚರವೊಗೆಯೆದಂತೆಕಟಕನೂಪುರರತ್ನ । ಕಾಂ
ಚಿಗಳನಳವಡಿಸಿಸಖಿಯರಂಕೈಸನ್ನೆ । ಮಿಂಚಲಿಸಬೇಡೆಂದುಮರೆ
ಯೊಳಡಗಿಸಿಮೆಲ್ಲನೊಯ್ಯಾರದೊಳ್ಚರಣದ॥ ಸಂಚುಗೇಳಿಸದಂತು
ಮೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿನಿಂತುವೈ । ಪಂಚಿಸುತೆಪಿಂದೆಬಂದಭವನಾಕ್ಷಿಯುಗಳಂಗ ।
ಳಂಚಂದಳಿಗೈಗಳಿಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿರ್ದ್ದಿಜೆಯೆನೆಂಬೆನಕ್ಕರಿಯನು॥೧೬॥
ರಾಮಕೇಳಾವೋಹಸನಾಂಗನೆಯುಕರಗಳಾ। ಕಾಮರಿಪುವಂಸೋಂ
ಕೆಗಿರಿಜೆಯುವಳೆಂದರಿದು। ರೋಮಾಂಚಮುಖ್ಯಸಾತ್ವಿಕವೊಗೆಯೆ
ಮೈಮರೆದನಭವನಾತನಸೋಂಕಿನಿಂ॥ ಈಮಹಾದೇವಿಮುರವಟ್ಟಳೆ
ಭನಾಕ್ಷಿವೊದ। ಲೇಮುಟ್ಟಿಗಂತಿರ್ಪ್ಪುದುಂಬಂದುದದ್ಭುತಂ। ಭೂಮಿ
ಯೊಳ್ಸ್ತ್ರೀಬುದ್ಧಿಯೇಪ್ರಳಯಮೆಂಬನೀತಿಗನಿದರ್ಶನದಂತಿರೆ ॥
ಮುಟ್ಟಿದಶಿವಾಕ್ಷಿಯೊಳಗಿಂದುರವಿಮೂರ್ತಿಗಳ್ಮುಟ್ಟಿದವುನಿಖಿಳಭು
ವನಜನಾಕ್ಷಿಸಂಕುಲಂ। ಮುಟ್ಟಿದುದುಲೋಕಲೋಕಪ್ರಭಾಸಮು
ದಯಂನಿಮಿಷದೊಳಗೇನೆಂಬೆನು॥ ಪೆಟ್ಟಿದುದುಘೋರಾಂಧಕಾರಮು
ದರ್ಗಂತಿದುರ್ಗ । ಪೆಟ್ಟಿದುದುಜನಮನಸ್ತಿಮಿರವೊಂದೆಭಾರಿ। ಪೆಟ್ಟಿದು
ದುಲೋಕಲೋಕದೊಳತಿಭಯಂಕರಂಪೇಳಲೇನದ್ಭುತವನು॥೧೭
ಅಂಜನಕರಂಡದಂತೋಬಹಳರಾತ್ರಿಗಳ । ಪುಂಜದಂತೋವಿಲಯ
ಘೋರಾಂಧಕಾರದಕ । ಣಂಜದಂತೋಪ್ರಳಯಕಾಲಮೇಘಂಗಳ
ಕರೋರದಂತೋಭಾವಿಸೆ॥ ನಂಜಡಿದಭರಣಿಯಂತೋಮಹಾಮಾ
ಯೆಗಳ । ಬಿಂಜದಂತೋಯೆಂಬಪ್ಪುಹೆಗಳವಡದಂತೆ। ಕಂಜೋದ್ಭ
ವಾಂಡವೊಪ್ಪಿರ್ದ್ದುದೇಂಸಾದ್ರಾಂಧಕಾರದೊಳದೇವೇಳ್ವೆನು ॥೧೮॥
ಮುಚ್ಚಿನೊಳಗಾಚಲಿಸಿಕೆಡವರಿಂಮಡಿವರಿಂ। ಬೆಬ್ಬರಿಸಿಧರೆಗೆಬಿದ್ದೊ
ಳ್ವರಿಂಬಳ್ವರಿಂ । ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಂಡುಮೊರೆಗನ್ವವರಿಂಸುಯ್ವವರಿಂ
ದೆಡೆಬಲಕಕಾಲಿಡಲ್ಕ॥ ಪ್ಪೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಂತಾಗಿಬೀಳ್ವರಿಂಯೇಳ್ವರಿಂ।

ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಬಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಳುವದಿಂಕೊಳೆವರಿಂ । ಸಬ್ಬಲೋಕದೊಳೆಜಾನಿ
ಸುವರಿಂನಸಿವರಿಂಪೇಳಳದ್ಭುತವಾದುದು ॥೨೦॥ ಅಂತಪ್ಪಕತ್ತಲೆ
ಯೊಳಖಿಳಲೋಕದಜನಂ ಪಿಂತೆಮುಂತೆಡಬಲಂಗಾಣದಡಿಯಿಡಲಂ
ಜೆ । ನಿಂತಲ್ಲಿನಿಂತುಕಲ್ಮರನಾಗಿಲಯವೈದುತಿರ್ದಾ ಹರಿವಿಧಿಗ
ಳು॥ ಚಿಂತಿಸುತೆಕಂಗೆಟ್ಟದೇಂ ಪ್ರಳಯಸಮಯವೋ । ಲ್ಲಂತಾದುದೋ
ಈವಿಪತ್ತಿದಕೆನಿಷ್ಕೃತಿಯು । ದೆಂತೊಶಿವನೇಬಲ್ಲನೆನುತವ್ಯತ್ಯಂ
ಜಯಧ್ಯಾನದಿಂದಿರುತಿರ್ದರು ॥೨೧॥ ಅನಿತರೊಳುಹಿಮಗಿರಿಸುತಾವ್ಯ
ಳಕಜಲಕಂಣ । ನನಯಿಸಲುಬೆಂಗೆತೆಂಣಸಮೇರಲೆಚ್ಚೆತ್ತು ನೆನದು
ಲೋಕಾಪತ್ತನಕಟಂತುಕೈಗಳಂಬಲ್ಕೆಯಿಂಬಿಡಿಸಲೊಡನೆ॥ ಮು
ನಿವಳೆಂಗನೆಯುಂಬಭೀತಿಯುಂಕತ್ತಲೆಯು । ಮನೆಗೆದೀಪವನಿಡುವ
ವಾಳ್ಕೆಯಿಂನೊಸಲಕಣ್ಗೊನೆಯುನೆಳ್ಗನಿತನೊಯ್ಯನೆತೆರದನೀಶ್ವ
ರಂರಾಮಕೇಳದ್ಭುತವನು ॥೨೨॥ ಭವನಪಣೆಗಣ್ಣರಿಯಬೆಳಗಿ
ನಿಂತಮಮಿರದೆ । ಜವದಿಂದಲೋಡುತ್ತಿರೆಮುಂದೊಂದುಕಾರಣಂ । ಶಿವ
ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಾತಮದತಿರುಳೆಲ್ಲವೊಬ್ಬಳಿಯಾಗಿಬಲಿದುಕೂಡೆ॥ ತ
ವಕದಿಂದೊಂದುಶಿಶುವಾಗಿಶಿವನಿದಿರೊಳಂ । ದವಿರಳಾನಂದದಿಂದಿರಲಿ
ತ್ತುಪಣೆಗಿಚ್ಚುಂ । ಭುವನಂಗಳೆಂದಱುಸತೊಡಗಿತದರದ್ಭುತವನೇನೆಂ
ದುಬಂಣಿಸುವೆನು ॥೨೩॥ ನಿಟಲಾಕ್ಷಮರೆದೆರೆಯೆತುಂಬಿದುದುಬೊ
ವ್ಮಾಂಡ । ಘಟದೊಳಗೆಬೆಳಗುಬೆಳಗಿಂದುಷ್ಣಮುಷ್ಣದಿಂ । ಪುಟನೆಗೆ
ದುಬಳೆವಪೊಗಪೊಗೆಯೊಳುರಿಯುರಿಯೊಳಿರದೇಳ್ವಕಿಡಿಕಿಡಿಗಳೊ
ಳಗೆ॥ ಲಟಕಟವಶಿಖಿಯನಾಲಿಗೆಯುಪೆರ್ಚಿಭುಗುಭುಗಿ । ಲ್ಚಿಟಚಿಟಲ್ಘಿ
ಳಿಘಿಳಿಳಿಲ್ಲಿಮಿಸಿಮಿಸಿಮೆಂದುಛಟ । ಛಟಧಗಂಧಗಧಗೆಂದೆಂಬ ನಾನಾ
ಘೋಷವೊಣ್ಮಿದುದನೇನೆಂಬೆನು ॥೨೪॥ ಸಿಡಿಸಿಡಿದುಪಾರಿದವುಬೆ
ಟ್ಟಂಗಳೆತ್ತಲುಂ । ಪೊಡವಿಬೆಂಬಿಭಾಗವಾಗುತಿರ್ದುದುಸಪ್ತ । ಜ
ಡನಿಧಿಗಳು ತಕಪಕನೆಕುದಿದುಕ್ಕಿಬತ್ತುತಿರ್ದವು ಕೆಳೆಗೆಫಣಿಕರಿಗ
ಳ॥ ಹೆಡೆಗಳುಂಕೈಕಾಲ್ಗಳುಮುರುಂಟುತ್ತಿರ್ದ । ವೊಡೆದುಬೊಮ್ಮಾಂ
ಡವಾಮೇಲಣಜಲಂಚುಂಯ್ಯೆ । ನಡಿಗಡಿಗೆಸೇದಿಂಗುತಿರ್ದುದೇಂವಂ
ಣಿಸುವೆನಾಹರಾಕ್ಷಿಯುಕಿಚ್ಚನು ॥೨೫॥ ಘೋಳಿಡುತಕೆಡುವಕೇಸರಿ
ಗಳಂಕರಿಗಳಂ । ಘೀಳಿಡುತುರುಳ್ವಮೃಗರಾಜೆಯಂವಾಜಿಯಂ । ಬೀ
ಳಿಡುತಬೀಳ್ವಕಾಳ್ಪಸುಗಳಿಂಮುಸುಗಳಿಂದುರಿಯಪೊಯ್ಲ್ಗಳೊ
ಳೆಂದು॥ ಕಾಲಡಿಗಿಬೀಳ್ವಬಹುದನುಜರಿಂಮನುಜರಿಂ । ಮೇಲಣಿಂ
ಕೆಡೆದುಳ್ವರಯಕ್ಷರಿಂರಕ್ಷರಿಂ । ಪಾಳಾದಸಕಲಲೋಕಂಗಳಿಂಕಂಗಳಿಂ

ನೋಡಲದ್ಭುತವಾದುದು ॥ ೧೬ ॥ ಹಾಯೆಂದು ಹರಿಯಜರು ಬಾಯ್ಬಿ
ಡಲು ಶಿವನೆ ಪೊರೆ। ಯೋಯೆಂದು ಸುರನಿಕರವೊರಲು ತಿರೆವೊರಿಯೊ
ಳ್। ಯೊಯ್ಯೋಯೆಂಗು ಸಕಲಲೋಕಪ್ರಾಣಿಗಳುಮಡಿವುತಿರೆ ಶಿವಮಹಾ
ದೇವನೆ॥ ಕಾಯೆಂದು ಮುನಿನಿಕರವರಚುತಿರೆ ತಪ್ಪಾಯ್ತು। ಲಾ
ಯೆಂದು ನಡನಡುಗಿ ಶಿವನ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ। ದಾಯುಮಳ ಹಸ್ತಮಂ ಗಿರಿ
ಜೆ ತೆಗೆದಳುಮತ್ತರಾಮುಕೇಳ್ ಶ್ರುತಕನನು ॥ ೧೭ ॥ ಮೃಡಲೋಚ
ನಂಗಳಿಂದೊಗೆದ ಕರುಣಾಶ್ರುಜಲ। ಮೊಡನೆ ಗಿರಿಜೆಯು ಕುಡುತೆಯೊ
ಳು ತುಂಬಿ ಬರಲದಂ। ಕೊಡಹಲು ದಶಾಂಗುಲಿಯ ಸವ್ವಳಿಯೊಳಿಳಿದ
ನೀರ್ದ್ವಿಕನದಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಗು ॥ ಅಡಿಗಡಿಗಹತ್ತುಸಾವಿರಲಕ್ಷಕೋಟಿ
ಗಿಂ। ಮಡಿಯಾಗಿ ಪೆಚ್ಚಿ ಪ್ರವಾಹಹಿಪ್ರೊದಳ್ಳುಭೋ। ರಿಡುತ ನಾನಾ
ಮುಖದೊಳವನಿಯಂ ತುಂಬಿದುರಿನಂಬಿ ಜಲಮಯವಾಗಲು ॥ ೧೮ ॥
ಸುತ್ತಲುಂ ಪರಿವಪ್ರಚಾರದಿಂ ಪ್ರಾರದಿಂ। ದೊತ್ತರಿಸಿ ಬರ್ಪಬಲ್ದೆರೆಗಳಿಂ
ನೊರೆಗಳಿಂ। ದೆತ್ತತ್ತಲೊಗೆವ ಸವ್ವಳಿಗಳಿಂ ಸುಳಿಗಳಿಂ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರ
ದಿಂದ॥ ಒತ್ತಿ ಭೋರ್ಗರೆವ ರವದುಬ್ಬಿನಿಂ ಪಬ್ಬಿನಿಂ। ಹತ್ತೊಂದುಗೂ
ಡಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಿಂ ಪೂರ್ಣದಿಂ। ಕುತ್ತಿದುದು ಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂ ತಿಂಗ
ಳಂ ಪೊತ್ತಪಂಬೆರಗಾಗಲು ॥ ೧೯। ವಸುಧೆಯಂ ಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳೇಕಾ
ರ್ಣವದೊ। ಳೆಸೆವಿನಮಧೋಭುವನವೆನಿತನಿತುವಮ್ಮುಳುಂ। ಗಿ
ಸಿಯೂರ್ಧ್ವಲೋಕಂಗಳಂ ನುಂಗಿಮುಸ್ಸುರಿದೊಳೊಡದೆಸೆವ ಬೊ
ಮ್ಮಾಂಡದ॥ ಸೊಸತಪ್ಪಬಂಸಖಂಡಗಳೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿಭೇ। ದಿಸಿಮೇಲಣಾ
ವರಣಜಲದೊಳಗೆ ಕೂಡಿಕಂ। ಗಸದುದು ಮಹಾಪ್ರಳಯದುದಕವು
ಯುಮಾದಂತೆ ತಜ್ಜಲವದೇನೆಂಬೆನು ॥ ೨೦ ॥ ಅಲೆಸೆಲಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಬ
ಳಿಕಾರ್ಣದೊ। ಳ್ಳಾಳಿಪೋದುದು ಸಕಲಲೋಕಸಂತತಿ ಕಂಡು। ಪೇ
ಳಲರಿಯೆಂ ಸುರಬ್ರಹ್ಮರೇನಾದರೆಂಬುದನಾ ಮಹಾಜಲದೊಳು ॥ ಆ
ಲದೆಲೆಯೊಳು ಮಲಗಿಯೊಮ್ಮೆ ಮುಳುಗುತ್ತೊಡನೆ। ತೇಲುತ್ತೋರ್ವ
ನೆಯುಗುಳ್ನೀರನುಗುಳುತ್ತೆ ಕಂ। ಣಾಗಳ್ಮರಳ್ಮಹಾವಿಷ್ಣುಮನ
ದೊಳುಭಯಂಗೊಳುತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥ ೨೧ ॥ ಕಡೆಗಾಲದಂಥ ತಮವಿನಿ
ತಲ್ಲವಿಲ್ಲವಾ। ಮೃಡನಂಗುಕಾಲಕಾಮತ್ರೈಪುರಂಗಳಂ। ಸುಡುವಕ
ಣ್ಗಿಚ್ಚಿನಿತುಮಿಲ್ಲಂ ತ್ರ್ಯದಗ್ನಿಯಂತೋದಕಪ್ರಳಯಂಗಳ್ ॥ ಕಡುಪದಿ
ನಿತ್ರಿಲ್ಲಕಾಲಪ್ರಳಯವಾಗಲೊಡ। ನೊಡನೆ ತನಗಂತ್ಯಮಿಲ್ಲದೆಯುದ
ಕಮಯವಾಯ್ತು। ನುಡಿವುದಿನ್ನೇನೆನುತ್ತಷ್ಟರಿಯೊಳಾ ಹರಿ ಶಿವಧ್ಯಾ
ನದಿಂದಿರ್ದನು ॥ ೨೨ ॥ ಬೆರಗಾದಳತ್ತ ಗಿರಿಸುತೆ ಮತ್ತೆ ಶಂಕರಂ। ಮು

ರುಗಿಲೋಕಕೆಲಯಂಬಂದುದಕಟೆಂದೊಂದು। ಕಿರುಜಡೆಯಕೊನೆ
ಯನಾಜಲದೊಳದ್ದಲುಸರಸಿಜಾಂಡದೊಳಗಂಪೊರಗನು ॥ ನೆರತೀವಿ
ದುದಕಮೆಲ್ಲಂಸರ್ರನೈತಂದು। ಮಿರುಪಮುತ್ತಿನಮಣಿಯೊಳಾಜಡೆ
ಯತುದಿಯೊಳಗೆ। ಮೆರೆಯಲದನೀಶ್ವರಂಶಿರದೊಳಗೆಧರಿಸಿಗಂಗಾಧ
ರತ್ವಮನಾಂತನು॥೨೩॥ ಆದುದೀಶಂಗೆಗಂಗಾಧರಸುಲೀಲೆನೆರೆ। ಪೊ
ದುದಖಿಳಾವನೀಪೂರ್ಣಜಲದೊದವುಬಳಿ। ಕಾದಯಾಂಬುಧಿಶಂಕ
ರಂಕರುಣದಿಂ[illegible]ಳಜಗಕೆ ಸೆಯಲೆಂದೆನಲ್ಕೆ॥ ಆದಿವಿಜರಾದನುಜರಾ
ಮನುಜರಾವುರಗ। ರ [illegible] ನಾಕೋಕವೆಂಟನಂತೆಸೆದವೆನ। ಲಾ
ದರದೆಸಿದ್ಧರಾಮಂವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟುಕೈಮುಗಿವುತಿಂತೆಂದನು॥೨೪॥ ಎ
ಲೆಚನ್ನಬಸವೇಶತ್ರಿಪ್ರಳಯದೊಳುಬಿಡದೆ। ನಳಿನೋದ್ಭವಾಂಡ
ಮಿ[illegible]ದಳಿದುದೆಂದೆನ[illegible]ಂದು। ತಿಳುಪಿದಿರಲಾಶಿವನದೆಂತಿರ್ದನಾಸಮ
ಯ[illegible]ಳುಪೇಳ್ವುದೆಂದೆನಲ್ಕೆ॥ ಬಳಿಕನಗುತೆಲೆರಾಮಕೇಳ್ಶಿವನ
ಪ್ರಭುರ್ಗೂನೆ। ಯಲುಕದಿಂಸರ್ವಬೊಮ್ಮಾಂಡಸೂತ್ರಂಗಳುರೆ। ಕ
ಳೆಚಿಹೊಡುವ[illegible]ೀಶ್ವರಂಗಿದೇಸ್ವಕ್ಕರಿಯೆನುತ್ತಮುತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೨೫॥
ಮರೆನ[illegible]ಲ್ಲನೋಡಲೌದುಂಬರದಮರದೊಳಿಡಿ। ಕಿರಿದಫಲದಂತೆ
ಭವರೋಮಕೂಪಂಗಳೊಳು। ತುರುಗಿಪ್ಪವಖಿಳಬೊಮ್ಮಾಂಡಂಗೆ
ಳಾಫಲಂಕಳಿತುದುರೆತತ್ತರುವಿಗೆ ಮರುಳಸುಮೊದಲಂತೆವರುಷ
ವರುಷಕೆಬಪ್ಪ। ತೆರದೆಬೊಮ್ಮಾಂಡಂಗಳಳಿದುದಿಸುತಿರ್ಪವೀ। ಕರೆ
ಗೊರಲಸಾಟಕ್ಕೆದೇಂಬೆ[illegible]ವಮಲ್ಲಮೆಂದಿರದೆಮಗುಳಿಂತೆಂದನು॥
ಕತ್ತಲೆಯಮನೆಯಮಣಿದೀಪದೊಲುದಾವಾಗ್ನಿ। ಸುತ್ತಿರ್ದತಂಗೊ
ಳದವೋಲುಶರಧಿಯೊಳ್ಶೋಭಿ। ಸುತ್ತಿರ್ದವಡಬನಂತಂಧಕಾರಾ
ಗ್ನಿವುದಕಂಗಳತಿದೂರದಲ್ಲಿ॥ ಬಿತ್ತರದೊಳೆಸೆಯಲಾಸ[illegible]ಗಲ್ಲವೇದಿಕೆ
ಯ। ನೆತ್ತಿಯನಡುವರ್ಗಜೆಮೊಡಗೂಡಿನಲಿವುತನ। ಗುತ್ತೀಶನೆಂತು
ಗೈದಂಶಿವಮಹಾತ್ಮ್ಯೆಬಣ್ಣಿಸಲಾರವಶವೆಂದನು॥೨೭॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗ್ಗೋಟದಗ್ಗರ್ಧವಾ।
ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥
ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ
ಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನ
ಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೨೮॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೬ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೪೬ಕ್ಕಂ ಪದ[illegible]ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

—— ॥೭ನೇಸಂಧಿ॥ ——

ಸೂಚನೆ॥ ಅಂಧಕಾರಂಬಳಿದು ಶಿಶುವಾದಕಾರಣದೊ।ಳಂಧ
ಕಾಸುರನೆಂಬಪೆಸರಾಂತು ಪೆರ್ಚಿದವ।ನಾಂಧಕಾರದೊಳೆದಿವಿ
ಜರನಟ್ಟಿ ಕೈಲಾಸಪುರಕೆ ದಾಳಿಯನಿಟ್ಟನು॥

ಪದ॥ ಅರುಣಜಾತ್ಯಂಧವಂದನರಸನ್ನಾಗ್ರಯುಗಿಂ। ಧುರದೊಳಗೆವು
ಗಿಸಿದವರಯ್ಗ್ರಂದಿರಾತ್ಮಜರ। ನರಿವಾಳ್ದನಂಗನೆಯತಾಯತನುಜನ
ಹಿಂದಣಾತನೊಂದೇಭಾಗವುಂ। ವರವುನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಪೆಸರೊಳಗೆ
ದಾಳಿಯುಂ ಬೆರಸಿಧರಿಸಿದಲಸತ್ವಂ ನಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶರಣಸಸ್ತ್ರನರಕ್ಷ
ರಕ್ಷಿಸೆಂವುಂಬಳಳಕರುಣದಿಂದನವರತವುಂ ॥೧॥ ಆಕೈಸಿದ್ಧರಾ
ವೋಶಕವಕಾಂಬಕಂಭಾ। ಳಾಕ್ಷನಂಕುರಿತು ಪುತ್ರನಂಬೇಡಿಬಹು।
ಕಾಲಪರಿಯಂತರಂ ತಪವನಾಚರಿಸಲೀಶ್ವರನರಿಗು ಕರುಣದಿಂದಂ ॥
ಕಾಳತಂನಕ್ಷಿಯಂವುಕ್ತಪದರಿಂದಾಗ। ಕಾಳಗತ್ತಲೆಯು ಶಿಶುವಿರೆನೋ
ಡಿಕೊಂಡುಸ। ಲ್ಲೀಲೆಯುಂ ದಾಖಳಂಗೀವೆನೆನುತಗಣಯುಂ ಕೂಡಿನಡೆ
ತಂದತಿರ್ದನು॥೨॥ ಅನ್ನೆಗಂ ತಾಬಕೈಲಾಸಗಿರಿತಟದೊಳ್। ಉನ್ನತ
ತಪಂಗೆಯ್ವಕನಕಾಕ್ಷನಿದಿರೆಶೀಘ್ರಸನ್ನುತೆಯ ಸೈದಿನಿಂನಿಷ್ಟವುಂ
ಬೇಡೆನಲ್ಕನ್ದಿರದನಂ ಕಾಣುತ॥ ಪನ್ನಗಾಭರಣನಂನುತಿಗೈದು ಬೇ
ಳ್ಪುದೆನ। ಗಿನ್ನೇವರಂ ಸುರಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಯುತಾದ್ಯರಂ। ತನ್ನಬಲ್ಪಿಂಗೆ
ಲ್ವಕುವರನಂ ಪಾಲಿಸೆನಲೀಶನೊಲಿದಿಂತೆಂದನು॥೩॥ ಬೇಡಿದಂತಪ್ಪ
ಪ್ರತಾಪಶಿಶುಬಿದುವುಸ। ತ್ತಾಗಂಧಕಾರಸ್ವರೂಪಿದಾನವನಿಧಿಗ। ಳಾ
ಟಿಸುರರಂ ತನ್ನಬಾಹುಬಲದಿಂ ಗೆಲುವ ಸರ್ವಾವನೀತಳೆವನು॥ ನೋಡಿ
ಸಿಸಗರ್ವದಿಂ ಬಾಳ್ವನುಕೊಳ್ಳೆನು। ತ್ತಾದರದೊಳಾ ಶಿಶುವನಾಖಳಂ
ಗಿತ್ತು ಬಳಿ। ಕೀದಯಾಂಬುಧಿರಜತಗಿರಿಯೊಳ್ಗಿರಿಜೆಯೊಡಗೂಡಿ
ಸುಖದಿಂದಿರ್ದನು॥೪॥ ಇತ್ತಲೀಕನಕಲೋಚನನತುಳಸಂತಸಂ। ಬೆ
ತ್ತು ಶಿಶುವೆರಸಿಗುಡಿತೋರಣವಿಭವದಿಂ। ದೆತ್ತುವಾದತಿಗಳಿಂಬಹು
ವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂ ಭಟ್ಟರಪೊಗಳ್ಕೆಯಿಂದ॥ ವುತ್ತೈದೆಯರಪೆರಕೆಸೇ
ಸೆಗಳನುರೆಕೈಕೊ। ಳ್ಳುತ್ತ ಸೊಗಸಿಸ್ಕರೆದುವುಂದಿರಂಬೊಕ್ಕುತಂ।
ನುತ್ತವಾಂಗನೆಗಾಕುವರಕನಿತ್ತಂ ಹರಣ್ಯಾಕ್ಷನುತ್ಸವದೊಳು॥೫॥
ನೋಡಿದಳ್ತರುಣಹರುಷಾಶ್ರುರಸದೊಳುವುಳುಂ। ಗಾಡಿದಳ್ಕುವರ
ನಂತೆಗದಪ್ಪಿತೊರದನೊಲೆ। ಯೂಡಿದಳ್ತೊಪಿರಿದು ಪೆರಸಿಸಲೆಜೋಗು
ಳಂಪಾಡಿದಳು ವೋಹದಿಂದ॥ ಪೂಡಿದಳ್ಪೊಂದೊಟ್ಟಿಲಂ ಸಖಿಯರೊ
ಡನೆತೂ। ಗಾಡಿದಳ್ಪ್ರೀತಿಯ ಪೌರುಷಕೆ ತಾಂ ವೆಚ್ಚಿಕೊಂ। ಡಾಡಿದಳ್

ನಕಾಕ್ಷನರ್ತಿಂಗಿಸುತಮೋಹದಿಂದದೇಂವಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೬॥ ವರಶು
ಕ್ರನೇಮದಿಂದಾದುದಾಗಳನಾಮ।ಕರಣಮಾಶಂಸುಡಿದೊಳಂಧಕಾ
ಸುರನೆಂದು । ಪಿರಿದಮಂದಿವಸದಿವಸಕೆಮಾಸಮಾಸವರುಷಂಗಳಿಗೆ
ಭೀಕರದೊಳು॥ ಸುರಕುಲದಮುಳ್ತುಬೆಳೆವಂತಖಿಳಮಾಯೆಗಳ। ಗಿ
ರಿಪೆಚ್ಚುವಂತೆಪಾಪಂರೂಪುವೆತ್ತುಸಂ। ಚರಿಪಂತೆಬೆಳೆವುತಿರ್ದಂಮು
ರಾಕಾಯುನದನೇನೆಂದುಬಂಣಿಸುವೆನು॥೭॥ ಇಂತಿರಳ್ಕನಕಲೋಚ
ನಹಿರಣ್ಯಕಶಪುಗ। ಳಂತೀವರ್ರುಂಹರಿವರಾಹನರಸಿಂಹರೂ। ಪಿಂತ
ಡೆಯುದಳಿದುಪೋಗಲ್ಬಳಿಕ್ಕವರವರದೇಶದುರ್ಗಂಗಳೊಳಗೆ॥ ಮುಂ
ತೊಪ್ಪುವಗ್ರಜಾನುಜಪುತ್ರಮಿತ್ರಾ । ಮಂತಸೇನಾನಿಸಚಿವಪ್ರ
ಮುಖದಾನವರ। ಸಂತತಿಗಳುಂಶುಕ್ರನೇಮದಿಂದಂಧಕಾಸುರನೆಡೆ
ಗೆನಡೆತಂದುದು॥೮॥ ಈಜಗಂಗಳೊಳ್ಕೈದಪೆಸರಡೆದದಾನವಸ।ಮಾಜ
ಮೈತಂದಂಧಕಾಸುರಂಗೆಂದಸುರ,ರಾಜಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿಕೈಮುಗಿದುಕಾ
ಣ್ಕೆಗಳನಿಕ್ಕಿನಿಂದೋಲೈಸಲು ॥ ತೇಜಮುಗ್ಗಳಿಸಿದುದುದಿನದಿನಕ್ಕ
ಮಗೆನಾನಾ। ಜಗದೊಳವನಾಣೆಯಾಜ್ಞೆಸಂದುದುಧರೆಗೆಸೋಜಿಗಮು
ದಾಯ್ತುವನೆವರ್ತಸಂಸಿಗ್ಗರಾಮೇಶಕೇಳ್ಕೌತುಕವನು॥೯॥ ಸೊಕ್ಕಿ
ದಾನೆಗೆಕೈದುಪಸಿಗಪೊಸಪಾವಿಂಗೆ। ಪಕ್ಕಮುಬ್ಬರಿಪಪೇಬುರ್ಕಿಗೆ
ಧೈರ್ಯಮುಂನವತ। ಮುಕ್ಕಕಠಿಣತ್ವೆಗಳೊದವಲ್ಕಂತುಟಂತುಟಾಗೈತ್ತ
ರಸಹಾಯುಮಾ॥ ಟಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಂಗೆವಾಳಿಯುನಿಟ್ಟುಮುಲತರಂ । ಪೊ
ಕ್ಕಲ್ಲಿಪೊಕ್ಕುಸಂಹರಿಸುತ್ತೆಸಕಲಲೋ। ಕಕ್ಕೆತನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂಪಸರಿಸಿ
ದನಾಖಿಳಂಪೇಳ್ವುದೇನವನಧಟತನ ॥೧೦॥ ಸಪ್ತಾಬ್ಧಿಗಳನೊಂದಿನಂ
ದಾಂಟತನ್ಮಧ್ಯ।ಸಪ್ತಸದ್ವೀಪಂಗಳಂಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಂದ್ರ। ಸಪ್ತಾಬ್ಧಿ
ಯಾದಿದಿಕ್ಪಾಲರಂಸದೆದವರಲೋಕಂಗಳಂ ಸಾಧಿಸಿ ॥ ಸಪ್ತಾಶ್ವಚಂ
ದ್ರವಸುಮನುಗಳಂಬಡಿದುದ್ವಿ। ಸಪ್ತಲೋಕಂಗಳಿಗೆರಾಣೆಯುಮನಿ
ಟ್ಟುವಿಧಿ' ಸಪ್ತತ್ರಯಾಮತಾರಾದಿಗಳನೆಬ್ಬಟ್ಟಿದಂಖಳಂಸಾಮಾನ್ಯ
ನೆ॥೧೧॥ ಗೊಳೆಯುಂತ್ವೆಗದುಹರಿಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲಬರ್ಂದು। ಪಾಳೆಯುಮನಿ
ಳಿದರಾರಜತಗಿರಿಯೊಳ್ಸ್ವರರ। ಸೂಳೆಯುನೆಲ್ಲರಂಸೆರೆವಿಡಿದುತನಗೆ
ಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದುಬಲ್ಪಿರುದಿನ॥ ಕಾಳೆಯಂಪಿಡಿಸಿಬಲದಿಂಚತುಸ್ಸಾಗರ
ದ।ವೇಳೆಯುಧರಾಮಂಡಲಂಗಳಂಸಂತಸದೊ। ಳಾಳೆಯಂಧಾಸುರಂ
ತತ್ಖಳನಕೀರ್ತಿಮೂಜಗದೊಳಗೆಪಸರಿಸಿದುದು॥೧೨॥ ಮಾಮರ್ಲ
ವರಿಲ್ಲನೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂರಕ್ಕಸನ। ದೋರ್ಗ್ರಹನೆಮುಡಲರಿದುಪಬಿರ್ದು
ದುತಾನಲ್ಲ। ದಾಮರ್ತ್ತದೋರ್ವರೀಜಗಕೊಡೆಯರಿಲ್ಲವೆಂದೇಬಗೆ

ದುತನ್ನನುನದ॥ ಪೇರ್ಮೆಯಿಂಮತ್ತತ್ವಮಂತಾಳ್ದಿರುತ್ತನೇ। ಸದ್ಮೊ
ಡಿಬರ್ಪಕಾಲದೊಳೊಂದಿಸಂರತ್ನ। ಭವರ್ನಿರ್ಮ್ಮಣವಾಸ್ಥಾನದೊಳ
ಳ್ಳಿಶಿರೋಮಣಿನೋಲಗಂಗೊಟ್ಟನು ॥೧೩॥ ಓರೋರ್ವರುಂಮುಂ
ಚಿಬಂದುದವನೋಲಗಕೆ। ಕಾರೊಡಲಕವಿಗ್ಧಾಸೆಗಳಕೆಂಡಗಂಣಹೆಂ।
ಮಾರಿಮೊಗಗಳಬಿಗಿದಹುಬ್ಬುಗಳಬಲುಕೊರದಾಡೆಗಳಸಲೆಕೊಬ್ಬಿ
ದ॥ ತೋರದೊಡೆಗಳತೋಳ್ಗಳೊಳಗಾಂತಕೈದುಗಳ। ಹೇರುರದ
ಹಿಂಗಾಲಬಿರಿದುಹಾಹೆಗಳಹಂ। ಕಾರದುಬ್ಬಿನದಡಿಗರಕ್ಕಸಕೋ
ಟಾನುಕೋಟಿಗಳದೇನೆಂಬೆನು॥೧೪॥ ಮಣಿಪೂರಣಾರುಣದಕಿರಣ
ದಸುಮುಕುಟದಿಂ। ಮಣಿವತನುಜರ್ದನುಜಮನುಜಕಲ್ಲಿಂದಾಗ।
ಕುಣಿವಪಾತ್ರಸ್ತೋತ್ರವೇತ್ರಧಾರರ್ಕ್ಕ್ಯಸಕಲವಿನಿಯೋಗದಿಂದಂ
ಗಣಿಕೆಯುರನೋಟಚೇಟದಪಾಟದೇಳ್ಗೆಯುಂ। ಭಣತೆಯುವಿಧಾವಂತ
ಮಾವಂತಸಾವಂತ। ಗಣದಿನೊಪ್ಪುವಸಭೆಗನಾರದಂನೀರವಾಧ್ವದಿ
ನಿಳಿದುನಡೆತಂದನು ॥೧೫॥ ಅಸುರಮುನೀಶ್ವರಂಗಿದಿರೆದ್ದುರಂಗಿಸಿ।
ಹಾಸನಾರ್ಧಮನಿತ್ತುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿವಿನಯದಿಂ। ದೇಸುಪುಣ್ಯದಫಲವೊ
ನಿಮ್ಮದರುಶನವೆಮಗಸಮನಿಸಿತ್ತೆಂದುಕೊಡೆ॥ ಈಸಭೆಗೆಬರವತ್ತ
ಣಂದಾಯ್ತುನಿಮಗಿಲ್ಲಿ ವಾಸವಾವುದುಬಂದಕಜ್ಜವಿಂತೆಂದಂಧ। ಕಾ
ಸುರಂಬೆಸಗೊಳಲ್ಕಾರದಂದಶನದೀಧಿತಿಮಿನುಗಲಿಂತೆಂದನು ॥೧೬॥
ಇರ್ಪವೆಮ್ಮಯುಮನಂಬಂದೆಡೆಗಳೊಳ್ಪೋಗಿ। ಬರ್ಪವುಟನಂಗಪ್ಪ
ದಖಿಳಲೋಕದಕತ್ರ್ಯ। ಸರ್ಪಭೂಷಣನೋಲಗಕ್ಕೆಗಲ್ತೆತಂದಕಾ
ರಣಂನಿನ್ನಭುಜದ॥ ದರ್ಪದಿಂನೊಂದನಿಮ್ಮಯ್ಯನಂಕೊಂದಕಂ। ದ
ರ್ಪುಜನಕಾದಿಗಳ್ಮೊರೆವಿಡಲ್ಕೇಳ್ದುತ। ದ್ದರ್ಪಕಧ್ವಂಸಿತವವಧೆಗಬರು
ತಿರಲುಸುರಬಂದೆವಿದುಸದನೆಂದನು॥೧೭॥ ಕೇಳ್ದುಗಜಗಹಸಿಕುಕ್ತ್ರ
ನವೊಗಂನೋಡಿಜಗ। ದಾಳ್ದನಿನ್ನೋರ್ವನಿರ್ದಪನೆಂಬುದಂನವು
ಗ। ಪೇಳ್ದಟಿಲ್ಲಿಂದುವರೆಗಂಭಾಪುನಿಮ್ಮನೇನಂದಪೆವುಸ್ನತಪಿತನಂ।
ಸೀಳ್ದನಂಮರೆಬೊಗಿಸಿಕೊಂಡೆಮ್ಮುಮಂಕೊಂದು। ಬಾಳ್ದಪನಪೆಸನ
ದೇನಿನ್ನೊಮ್ಮೆನುಡಿಯೆನುತೆ। ನೀಳ್ದನಿಟ್ಟುಸುರಹೂಂಕೃತಿಹೊಗ
ಯೆನಾರದನೊಳಂಥಕಾಸುರನಿಡಿದನು॥೧೮॥ ಉಸುರುವರೆಹರಿಯು
ಜಾಡ್ಯರುನಮ್ಮದೂರನಾ। ಮುಸಣಗಾಹಿಗಬೂದಿಬಡಕನಾವೊರೆ
ಯುನಾ। ಲಿಸಿದನೇಪೆಂಗೂಸುವೆಮ್ಮೈಯುಮಂಮುಳಿದುತಾನೆಮ್ಮುಮಂ
ಕೊಲಲ್ಪಪ್ಪುದು ॥ ಹಸನಾಯ್ತುದಿಗ್ವಿಜಯದೊಳುಗೊರವನೆಂದು
ಪಾ। ಲಿಸಿದೆವವನೇಜಗತ್ಕರ್ತ್ತಗಡವೆನುತಾಗ। ಲಸಮುದಾನವನಿರಬೆ

ಮುಸಗಿಕಡುಕೋಪದಿಂದೊಡನೊಡನೆಗರ್ಜಿಸಿದನು ||೧೯|| ಗರ್ಜನೆ
ಯುದನಿಗಖಿಳಲೋಕದಜನಂಬೆರ್ಚಿ | ನಿರ್ಜೀವವಾಯ್ತು ಮುನ್ನೊಂ
ದು ಹರಿವಿಧಿಮುಖ್ಯ | ನಿರ್ಜರರು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಸರಕುಗಳನಡಕಿದರ ಬ್ರ
ಹ್ಮಾಂಡದೊಳಂಟಯುದಿರೆ || ಜರ್ಜರಿಸಿದಂ ನಾರದಂ ಬೆರಗುವಟ್ಟವನ |
ನಾರ್ದಯಿಪರೆಂದುಸುರಿದಂ ಬಳಿಕಾತ್ಮಮುಯಾ | ದುರ್ಜನಂ ಶತಮಾ
ಯನೆಂಬಸೇನಾನಿಯುಂ ಕರೆದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ||೨೦|| ಬರಹೇಳ್ನಿ
ಕುಂಭನಂ ಶುಂಭನಂ ಜಂಭನಂ | ಬರಹೇಳ್ಸುಶಬಲನಂ ಪ್ರಬಲನಂ ಸುಲ
ಬನಂ | ಬರಹೇಳ್ಪ್ರವೀರನಂ ಘೋರನಂ ಶೂರನಂ ಬರಹೇಳ್ಮಹಾನಾ
ಭನಂ || ಬರಹೇಳ್ನಿಶುಂಭನಂ ಕುಂಭನಂ ಲಂಬನಂ | ಬರಹೇಳ್ವಿಪುಳ
ನಂ ಚಪಳನಂ ಕಪಿಲನಂ | ಬರಹೇಳ್ಹುಂಡನಂ ಮುಂಡನಂ ಚಂಡ
ಮುಖ್ಯರನೆನುತ್ತುರಿದೆದ್ದನು ||೨೧|| ಪೊಡಸು ಭೇರಿಯನಿಂದೆನಡೆಸು
ಮತ್ಸೈನ್ಯವಂ | ಬಿಡಿಸು ಪಾಳೆಯವನೆದೆಗಡಿಸು ಗೋಳಿಯುಮುಸುರೆ |
ಪಿಡಿಸಮರರೋಳಿಯಂ ಕಡಿಸು ಮಾತಾಳಿಯಂ ಕುಡಿಸು ನೆತ್ತರ ನೊ
ಡಲ್ಗೆ || ಅಡಸು ಹರಿವಿಧಿಗಳಂ ಬಡಿಸು ಮೂವಿಧಿಗಳಂ | ಸುಡಿಸು ಕೈಲಾ
ಸವಂ ಕೆಡಿಸು ಹರಸಾಸವಂ | ತಡೆಸದೇ ನೀಂ ದಾಳಿಯಿಡಿಸು ಬೇಗ
ದೊಳೆನುತ್ತೊಡನೊಡನೆ ನೇಮಿಸಿದನು ||೨೨|| ಅನಿತರೊಳ್ಕಂಡಂ
ಪ್ರಳಲ್ಲಾದನಿವಸಮನ | ದನುವನಾಯ್ತಾಯ್ತು ಹೋಹೋ ಸಾಕು
ಸಾಕಿದೇಂ | ಘನತೆಯಾರೊಳ್ಕಲಹಮತ್ತೆಲ್ಗದಾಳಿ ಶಿವಶಿವ ಪಿಂದು
ಮುಂದೆಣಿಸದೆ || ಇನಿತುಬ್ಬುವರೆ ಬಲ್ಲವರ್ತರ್ವ್ಮ್ರಬಾಯುಹಪ | ಣನಿ
ತುತ್ತನುಂಬುದೊಳ್ಗಿತು ಶಿವನದಾನಿರ್ನ್ನ | ಜನನವಾರಿಂದಾಯ್ತು
ಕೇಳ್ಶುಕ್ರನಂ ಬರಿದೆ ಚೆಮುಗೊಳ್ಬೇಡೆಂದನು ||೨೩|| ಪರಶಿವನಶ
ಶಿಸೂರ್ಯನೇತ್ರಂಗಳಂ ಗಿರಿಜೆ | ಸರಸದೊಳ್ಮುಚ್ಚಿದ್ದಮುಂಪೆಟ್ಟಲೀಕಸಂ
ದುರಿಗಣ್ಣಿನಿಂ ಬೆಳಕುದೋರಲಾತಮುದಳವಿನೊಳಗೆನೀಂ ಜನಿಸಿ ಶಿವ
ನ || ಪೊರೆಯೊಳ್ಳುತಿರೆ ಶಿವಂ ಕಂಡು ಕನಕಾಕ್ಷನುರು | ತರತಪಸ್ಸಿಂ
ಗೊಲಿದು ನಿನ್ನನಿತ್ತಂ ನಿನ್ನ | ಗುರುಶುಕ್ರನಂ ವಿಚಾರಿಸು ತೋಳ್ಗಳುರೆ
ಬೆಳೆಯಲಾರನಪ್ಪುವಿಯೆಂದನು ||೨೪|| ಶಿವಮಹಿಮೆಬಣ್ಣಿಸುವೊಡಳ
ವೆ ಕೇಳ್ಮನ್ನಜ | ಭವವಿಷ್ಣುಗಳ ಸಮರವಂ ಬಿಡಿಸಲುರುಲಿಂಗ | ಮ
ವತರಿಸೆ ಶೀರ್ಷಪದವಂ ಕಾಣ್ಬೆವೆಂದು ನೇಮಿಸಲೋರ್ವರುಂ ಕಾಣ
ದೆ || ಬವಣೆಯೊಳ್ತಿರುಗಿಗರ್ವಮನುಳಿದರಾಕಮಲ | ಭವನಿರುತಿರು
ತ್ತ ಹಂಕರಿಸೆ ರುದ್ರನ್ನಗು | ತ್ತವನ ತಲೆಯಂ ಚಿವುಂಟದನುಗುರ್ನೆ
ಯೊಳಾಬ್ರಹ್ಮನೇಂ ಸಾಮಾನ್ಯನೇ ||೨೫|| ಕಾಲನಂ ಕಾಮನಂ ತ್ರಿಪು

ರಮಂ ನೆಗಸಲಕೆಂ । ಶೂಲಿಯುರಿಯಿಂ ಸುಟ್ಟನುಗ್ಘವಸಿದೇಳ್ದನದ ।
ಬಾಲನಿಂ ತಾರಕನನುರೆ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದಂ ಕೊಂದನಾ ಜಲಂಧರದೈತ್ಯನಂ ॥
ಶಾಲುಂ ಗುಡಿನವನಿಯೊಳ್ಬರೆದ ಚಕ್ರದಿಂ । ಪೇಳಲೇಂ ಶ್ರುತಿಚೋ
ರತಮನೆಂಬ ಸಂಕೊಂದ । ಮೇಲಖಿಳ ಮತ್ಸ್ಯರೂಪಂ ಸೀಳ್ದನಂತಿವೆ
ಸರ್ಗಮಾಸ್ವರೇಯೆಂದನು ॥ ೧೬ ॥ ಪೂರ್ವಮಂತ್ರಿರಲತಿಪತಾಪರಂ
ಮುಯ್ಯಂಗ । ಕೀರ್ವರಂ ಸೀಳ್ದಮುಹಾವಿಷ್ಣುವಿನದೊಂದು । ದೋರ್ವ
ಲಮನರಿವೆಯೋ ತತ್ಸಿಂಹಕ್ರೀಡಾವತಾರಂಗಳವನಿಯೊಳಗೆ ॥ ಗರ್ವಿ
ಸಲು ಹರನಾ ವರಾಹನಂ ಸೀಳ್ದಮು । ತೋರ್ವಮಗನಿಂ ಸಿಕ್ಕ ಮಂಕೊ
ಳಿಸಿದಂ ಶಿವಂ । ಸರ್ವಥಾ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶಿಷ್ಟಪಾಲಕನೀಂ ತ್ರಿಳಿದು ಕೊ
ಳ್ಳೆಂದನು ॥ ೧೭ ॥ ಎವೆಯಾಟದಿಂದಖಿಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುಳಿದುದಿಸು । ವ
ವು ವಿಷ್ಣು ಬೊಮ್ಮೇಂದ್ರರುಂ ಭೃತ್ಯರಗ್ನಿ ಶಶಿ ರವಿಗಳಕ್ಷಿಗಳವನಿ ಜಲ
ವಹ್ನಿ ಪವನ ಗಗನಾತ್ಮರ್ಕ ಶಶಿಮುಖ್ಯರು ॥ ಶಿವನಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳ್ಸ
ರ್ವಕೆಲ್ಲಂ ಸಗಾ । ಶಿವಮಯಂ ನೀನದೇತಕೆ ಮರುಳ್ಗೊಂಬೆ ಬಾ । ಶಿ
ವಚರಣಮಂ ಕಂಡು ಬಗುಳಲಿಸ ಪರಸೌಖ್ಯಮಂ ಪಡೆದು ನಿಜವೆಂದ
ನು ॥ ೧೮ ॥ ಕೇಳಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಬಾಯ್ದೊಡ್ಡಿತೆಂದೆನ್ನ । ನೂಳಿವೆ
ಯುಮಾಡಿದಾರ್ಕರೆದರೇ ನಿನ್ನ ನೀಂ । ಪೇಳಿದ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮಮುಖ್ಯ
ರೆಂಸ್ನಿಂದಲೇನಾದರೆಂಬುದನರಿಯೆ ಬಾ ॥ ಆಲೋಕಮನಿತನೆನ್ನ
ಯ ಭೃತ್ಯಸಂದೋಹ । ಮಾಳುತಿರಲಾ ಹರನದೇಗೈದನೆಲವೊ ಪ
ಡ । ಖೂಳ ಕೊಗದೆ ಕ್ಲಕೆನಾರೆಂದು ತನ್ನವರನೊಗನೋಡುತಿಂತೆಂ
ದನು ॥ ೧೯ ॥ ಊರೊಂದೆರಳ್ಮೂಗರ್ಗಳಂ ಸುಟ್ಟನಂತೆ ಬಡ । ಹಾರುವನ
ತಲೆಯಂ ಚಿವುಂಟದಂಗಡಷ್ಪೊಕ್ಕ । ನೀರೊಳಗಣೊಂದು ಮೀನಂ ಸೀಳ್ದ
ನಂತೊಂದು ಪಂದಿಯಂ ಕೊಂದನಂತೆ ॥ ಬೀರದಿಂ ಪರೆಮಾನಿಸನನಿರಿದ
ನಂತೆ ಬಡ । ತಾರಕಸ್ಮರಕಾಲರಮುಮ್ಮರಿದರಂತವನ । ವೀರಮಂ ಕಾಂ
ಬೆನೀಂ ಪೊಯ್ಯೆನೇರಿಯನುತ್ತಾಸ್ಥಾನದಿಂದೆದ್ದನು ॥ ೨೦ ॥ ದಂದಣಾದ
ಣಧಳಧಳಂ ಧಳಧ್ವನಿಗದಿ । ಕ್ಕುಂಡಿಗಳ್ಪಡಿಲಲಾ ಫಣಿಪದಿಕ್ಕರಿಗಳಳಿ ।
ರಂದಿಮ್ಮನುತ್ತ ಕಿವುಡೆಸೆಯಲಾ ಕುಲಪರ್ವತಂಗಳ ಧರಾಚಕ್ರದ ॥
ಬಂಧನಂಗಳ ಬಿಗು ಪ್ರಬಿಡೆ ಕಲಕಲಂ ಸಕಲ । ಸಿಂಧುಗಳ್ತರಣಿಶಶಿಗಳ್ಪ
ರಣಿಗೆಡೆ ಜಗದೊಳಂಧಕಾಸುರನ ಭೇರೀರವಂ ಪೊಣ್ಮಿದುದನೇನೆಂಬೆ
ನದ್ಭುತವನು ॥ ೨೧ ॥ ಪೊಯಿಸು ಘನಭೇರಿಯಂ ಭಾಳಿಯಂ ತಕ್ಕಮ ।
ಟ್ಟಯಿಸಲ್ ಚತುರ್ಬಲಂ ಸಬ್ಬಲಗ್ಗೆಯೊಳೆಂಬ । ಕಯ್ಸನ್ನೆಯೊಳ್ಮ
ನ್ನೆಯರ್ ಮಂಡಳೀಕ ಸಾಮಂತ ನೃಪ ಪ್ರಮುಖರು ॥ ಅಯಿಸು ದಾನವ

ವಾಸವರ್ಕದನಕರ್ಕಶದ। ಮುಯ್ಸಿರಿಯುರಾವ್ರತವರ್ವೃತಬರ್
ಳಸಿವೇ। ಡಯ್ಸಿಬರಲಂದಂಥೆ ಕಾಸುರಂಪೊರಮುಟ್ಟು ಪೊರಬೀಡನು
ರೆಬಿಟ್ಟನು॥ ೩೨॥ ನೆಗಳಿದವುವಲ್ಗಲ್ಲಿಮುಯ್ಯುಕೃತದೊಳಾಗಬಗೆ। ಬಗೆ
ಯುಗುಡಿಗುಮುರಿಗೂಡುರಸಾಗರದಾನ। ಮುಗಲದೋಳ್ಬಾವಡಿಹಜಾ
ರಹಯುಗಜಶಾಲೆಮುಖ್ಯಬೀಡಾರಂಗಳು। ಗಗನವಾದುದೋನೆಲಂ
ಬೆಸನಾದುದೋನಿಖಿಳ। ಜಗಮಿದಂಪೆತ್ತುದೋಜಡಧಿಪಡೆದುದೊಬ
ಲಮಿ। ದಗಣಿತಮೆನಲೂರ್ವರಮುಡುತ್ತಿದುರ್ಗದೂರೊಳಗಣಂದದೇಂವಂ
ಣಿಸುವೆನು॥ ೩೩॥ ಕುಲಗಿರಿಗಳೋದ್ರಿಶಾಕರಿಗಳೊಲ್ಬಬೃಭರ। ಕಿಳೆ
ತಗ್ಗಿಸುರಿವಮೆಲ್ಕಿಳ್ತ್ರಬಜಲಂಕಾರ। ಮುಳೆಗಾಲಮೆನಿಸಿಘನಕರ್ಣ
ತುಳಾನಿಲಂಬೆಟ್ಟಗಳನಲ್ಲಾಡಿಸೆ॥ ಚೆಂಪಕದಳಿಯುದಳದಮಾರುತಂ
ರವಿಘೆಮರ್ಗ। ಜಲವನಾರಿಸಿಮಿಯುಗ್ಗಂಗೋದಕಮನೂದಿ ಕೊಳುತನ
ಡೆತಂದತ್ತುಶುಂಡಾಲಸೈನ್ಯಮದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ॥ ೩೪॥ ವ
ರಮುರುಚ್ಛ್ರರದೃಷ್ಟಿಮನದಬೇಗಂಗಳಂ। ತ್ವರಿತದೋಳ್ಪಂದೆನಿಸುತಾ
ಯುತದೊಳಿಂದಾರ್ಕ। ಹರಸಬಾಣ್ವಂಗಳಂಕೀಳ್ಪಡಿಸುತಂಬರಕೆಲಂಘಿ
ಸುತ್ತವನಿತಳಮಂ॥ ಖುರಪುಟಂಗಳೊಳುಕೆರವುತಕಡಿವಕಬ್ಬನ
ದ। ಘುರುಘುರುಧ್ವನಿಹೇಷಿತಸ್ವನಂಕಟವಾಯು। ನೊಗೆರನ್ನವಕ್ಕ
ರಿಕೆಗಳ್ಮೆರೆಯೆಬಂದತ್ತುತುರಗಬಲಮೇನೆಂಬೆನು ॥ ೩೫॥ ತೊಳೆ
ಪಮಣಿಮೆಳಗಿನಿಂಚಕ್ರರವದಿಂನಭದೊ ಳಿಳಿಯೋಳ್ಪಡಿತ್ರಿಂಚಿನೋ
ಳೊಪ್ಪಳೆದುಮೊಳಗುತಿಹ। ಛಲವಾಜಿರಾಜಿಯಿಂಸೂತಹೂಂಕೃತಿಗ
ಳಿಂದೃಢಶಸ್ತ್ರಜಾಲದಿಂದಂ॥ ಪಲತೆರಗಕೇತನಂಗಳಕುರುಪಿನಿಂಸಿಲ್ಗು।
ದುಲಿವಘಂಟೆಯುಧಣತ್ಕೃತಮೊಗಯುಬಂದತ್ತು। ನಳಿನಸಖಸುರಪು
ರರಥಂಗಳಂಕೀಳ್ಪಡಿಸಿರಥಸೈನ್ಯವೇನೆಂಬೆನು॥ ೩೬॥ ಪಿಡಿಟೆರಳ್ಪತ್ತಿ
ಗಗಳೆರಡೆರಳ್ಬವರಗಳ। ನಡುವಗಲ್ಪಂಜುಗಳಡಾದೆಜೇಗಟೆಗಳಾ। ಕ
ಡುಬಿರುದುಗಳಜಿಂಕಟಿಂನಡೆದುಲಾಗಿಸುತ ಹೂಂಕರಿಸಿತೋಳ್ಪೊ
ಯ್ಯುತ॥ ಕಡುಗಖೇಟಕಸಬಳಹೇರಿಟ್ಟೆಕತ್ತಿವಂ। ಕುಡಿವರಶು
ತೋಮುಗದಾದಿಯಾಯುಧಮನುರೆ। ಜಡಿವುತ್ತಸಿಡಿಲಬಳೆಗಂಗಳೆ
ನೆಬಂದುದುಪದಾತಿಬಲಮೇನೆಂಬೆನು॥ ೩೭॥ ಮತ್ತಗಜಘಟೆಗಳೊಂ
ದೊಂದುಪದ್ಮಂಗಳ। ತ್ಯತ್ತಮವರೂಥಂಗಳೈದುಪದ್ಮಂಕುದುರೆ। ಹ
ತ್ತುಪದ್ಮಂಗಳ್ಪದಾತಿತಾನಿಪ್ಪತ್ತುಪದ್ಮಮೋರ್ವನಬಳಿಯೊಳು॥
ಸುತ್ತಲೋಲ್ಯೈಸುತಿಹುದಿಂತಪ್ಪದೊರೆಗಳೆಂ। ಬಿತ್ತೆಂಟುಕೋಟಮೊ
ದಗರಂಧಕಾಸುರಂ। ಗಿತ್ತಲಿದರನಿತಾದಬಲವದೆಲ್ಲಂಬಂದುದಾಕ್ಷಣ

ದೊಳೇನೆಂಬೆನು ॥ ೩೮ ॥ ಕೆಳದಿಯರುಪ್ಪತ್ತಿ ಬರುತಿರೆರಾಣಿವಾಸದಂ, ದ
ಳೆರನ್ನಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಪನ್ನಂಗಗಳ್ಮೃಷ್ಟಿ. ತಳೆದವಗಣಿತಮಾನೆ ಕುದುರೆಗಳ
ಮೇಲೆಮೇಲ್ಮುಸುಕಿನಿಂ ಕೆಲಕೆಲಬರು ॥ ಬಳಿಕೈದಲಿತ್ತ ದಂಡಿಗೆಮಂ
ಚವಲ್ಲಕ್ಕಿ।ಗಳನಡರ್ದೆತ್ತು ಕುದುರೆಗಳನೇರಿಯಾಳಿಯರ್. ಬಳಸಿಬರೆಬಂ
ದತ್ತು ವಾರಾಂಗನಾ ನಿವಹವೋರಂತೆ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥ ೩೯ ॥ ಬಂ
ಡಿಯೊಳ್ಕನಕಭೂಷಣವಸನಪರಿಮಳದ।ಭಂಡಾರಗಳ್ಪೆರಲು ಘೃತ
ತೈಲಮುಖ್ಯರಸ । ಭಾಂಡಂಗಳಖಿಳಧಾನ್ಯಂಗಳುಂ ಪೇರ್ವೆತ್ತುಗಳ
ಮೇಲೆಬರೆತಾಮ್ರದ ॥ ಭಾಂಡತತಿ ಪೊಂಬೆಳ್ಳಿಗೊಪ್ಪರಿಗೆಕೊಡಪಾನ।
ಗಿಂಡಿಪರಿಯಣಪಡಿಗಮಂಚಮುಂಸುಪ್ಪತಿಗೆ । ಮಂಡೆಮಲಗುಗಳ
ಡ್ಡವರೆಯಾಳ್ಗಳ್ಕಟ್ಟಣಸಿನಡೆತಂದುದೇಂ ಪೇಳ್ವೆನು ॥ ೪೦ ॥ ಮಾಣಿಯ ಚೆ
ನ್ನವರದರಳ್ದ ಸಿಗರ್ಮತ್ತು। ಮಾಣಿಕದಪರದರ್ವಣಿಗರರ್ಗಂಧಿಗ। ರ್ಪ್ರಾ
ಣಸರತ್ತಂಬೂಲಿಗರ್ಮಲೆಗಾರರಾ ಪಾಲ್ಮೊಸರಮಾರುವವರು ॥ ಗಾಣಿ
ಗಚಿತ್ರಂಪಿಗರ್ಮುಷ್ಟಿಗಬ್ರಾಹ್ಮಳಕ। ರ್ಪ್ರಾಣಗಕರ್ಲಸಿಗರ್ಮಡಿವಳಬರ್ಸಿನೀ
ರ। ಕೇಣಿಗವರ್ಜುಗಾರರ್ಮುಖ್ಯರೊದಗಿಬರುತಿರ್ದರೇಂ ವಣಿಸುವೆ
ನು ॥ ೪೧ ॥ ಕೊಡೆ ಗುಗ್ಗುಳಿಹಾರೆಮುಚ್ಚುಗುಡುಗೋಲವ। ಕೊರ್ಡನೀ
ರಕೊಟ್ಟಣದವರ್ಕಸಂಗಳನಿರದೆ। ಗುಡಿಪಕೂಲಿಗಳವಗ್ಗಳೆದೊಡಿಪ
ಕುಂಟಣಿಯ ನಡೆಯಿಸುವ ಮುದಿವೆಂಗಳು ॥ ಅಡೆ ಗೂಳೆವರ್ದೋಸೆಕ
ಜ್ಜಾಯರೊಟ್ಟಿಹೊಯಿ।ಗಡುಬತ್ತಿರಸಂಗಳುಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹುರಿವೆಣ
ಸು। ಗಡಲೆಸಕ್ಕರೆಶುಂಠಿಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲೆಗಳನುರೆಮಾರುವರ್ಬರುತಿರ್ದ
ರು ॥ ೪೨ ॥ ಕವಿಗಮಕಿವಾದಿಗಾಯಕವಾಗ್ಮಿನಟಪಾಸ್ಯ।ದವರಾದಿ
ಚೌಷಷ್ಟಿಕಲೆಯವರ್ಲೀಖಿತ। ವ್ಯವಹಾರಕೃಷಿಬಡ್ಡಿಗೋಪಾಲಯಾ
ಚ್ಞಂಗಳೆನಿಪಷಟ್ಕರ್ಮದಿಂದ॥ ತವೆಜೀವಿಪಷ್ಟಾದಶಂಗಳೆಂದೆನಿಪಜಾ।
ತಿವಳೆವರಳ್ನುರೊಂದುಕುಲದವರ್ತನಂತಮ್ಮ । ಹವಣಿನುದ್ಯೋಗಂಗ
ಳಿಂದಖಿಳಲೋಕದಜನಂಕೂಡಿಬರುತಿರ್ದರು ॥ ೪೩ ॥ ಕುದುರೆಗಳಜೀ
ನಹಲ್ಲಣತೀವೆಕಬ್ಬಿಕಂ।ದದಹಕ್ಕರಿಕೆಚಬುಕು ಮೊಗರಂಬವಾಘೆಗ।
ಳ್ಮೃದಗಜದ ಹೊರಜೆರಂಚಿಕೆಗುಳಂಘಂಟೆ ಸರಪಳಿಮಿಳಿಗಳಾದಿಯಾ
ಗಿ ॥ ಪುದಿದಪರಿಕರವನುಸವರಾವ್ತಮಾವ್ತರ್ಕಳಿಂ । ಗದಜೋಡುವ
ಜ್ರಾಂಗಿಕೊಳೆಗಸೀಸಕಭುಜಯು । ಗದರಕ್ಕ ಸೂಡಾಯುಕೈದುಗ
ಳ್ತುಂಬಿಭಂಡಿಗಳಗಣಿತಂಬಂದವು ॥ ೪೪ ॥ ಹುರಿದಪೊಸಭಂಗಿಹದಗೈದಪಿ
ನಿಕೂಟದೋ।ಳ್ಬೆರೆದಮುಲಜಾಜಿಕಾಯ್ಪತ್ರೆಕಸಕಸೆಯೆಂಬ। ತರ
ತರದೊಳೆಸೆವಲಹರಿಗಳು ಮೆಲಲ್ಲಾಪಕ್ಷಿಮೃಗಕುಲದಮಾಂಸಂಗಳು ॥

ಸುರಿಬಗಿನಿಯಿಂಚಲೋಲೆಯಮರಗಳಾದಿಮಂ| ತ್ತಿರದೆಸೆವಗೆಂಗಸಾಗೆ
ರಮುಖ್ಯರಕ್ಕಸರ| ಪರಿಪರಿಯಭೋಜನದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಡಿದಭಂಡಿಗಳ್ಕೈ
ದೆಬರುತಿರ್ದರ್ಪು||೪೫|| ತಪ್ಪಿದೆತ್ತೆಂಮೆತ್ತೊತ್ತಿರ್ಮ್ಮಿಕ್ಕಳೆಂಕೂಗು| ದಪ್ಪ
ದರಸುತಹೇರ್ಗಳೆಂಬಿಸುಟಹೋರಿಗಳ| ಚಪ್ಪರಣೆಯಿನ್ನಿಳಿಸಿಮೂ
ಗುನೇಣಡುತಹೇರ್ಗಳಹೊಳಿವುತ್ತೋಸರವರು|| ಅಪ್ಪಿನೆಗಪುತ್ತಿಸ
ತಿಯುನ್ನಡೆಸುತತಿಭಾರ| ಮಪ್ಪಸೊರೆಗಳೆನಿಳೆಪುತಲ್ಲಲ್ಲಿನಿಲುತಳೆ
ಡು| ಮುಪ್ಪಜವ್ವನಗನಾನಾತೆರದಸದಳಿಗರ್ನಡೆದುಬರುತಿರ್ದರಂ
ದು||೪೬|| ಅಂತುನಡೆತಂದುನೆಲದಗಲದೊಳ್ಳಿಟ್ಟುದುತ| ದಂತರದೊ
ಳಿನನಪರವಾರ್ಧಿಗಿಳಿದಂತಮಂ| ಮುಂತಾದನಿಶಿಚಿಹ್ನಮುಗ್ಧವಾಸಂ
ಜೆವರೆಮೊಳೆಗಿದವುಪಾಳೆಯದೊಳು|| ಕಾಂತಿಯಿಂದೆಸದವಗಣಿತದೀ
ಪಮೆಲ್ಲರುಂ| ಸಂತಸದೊಳುಂಡೊರಂಗಿರೆಪೂರ್ವಗಿರಿಯಶಿಖ| ರಾಂತ
ರದಪದ್ಮರಾಗದಕಳಶಮೆನೆಸೂರ್ಯಮಂಡಲಂರಾಜಿಸಿದುದು ||೪೭||
ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿ
ದರ್ಗರ್ಥಮಂ| ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಸತಿಸೆದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇ
ಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ| ಸಂತಸೌಭಾ
ಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ
ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ... ||೪೮||

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡಗಲ್ಲಿ ೭ನೇ ಸಂಧಿಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ೪೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೪೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೮ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ|| ಸರ್ವಸನ್ನಾಹದಿಂದಂಧಕಾಸುರನಿರದೆ| ಶರ್ವೇ
ಶ್ವರನಮೇಲೆದಂಡೆತ್ತಿಬರೆಕೇಳ್ದು| ಶರ್ವನತಿಕೋಪದಿಂದಾಖ
ಳನಸಂಹರಿಪಲೀಲೆಯಿಂನಡೆತಂದನು||

ಪದ|| ಅಸಮಾಕ್ಷನತಪಕ್ಷಲಸದಮಳಹಸ್ತಧೃತ| ವಸುವಿಶದಶ
ಶಿಕಾಂತಸುಸನುಸರ್ವಾಂಗಗ| ರ್ವಿಸಿದಖಿಳದಾನವಪ್ರಸರಾಭ್ರನಿರಸ
ನಶ್ವಸನಮರುದಶನಭೂಷ|| ಅಸಿತಗಳಭಸಿತದರಹಸಿತಮುಖಲಸಿ
ತಸುಖ| ಸಸಿದಲೆಯೊಬಿಸಿಗಣ್ಣಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ| ವಸುಧೆಯಾನತ
ರಪಾಲಿಸುಕುಸುಮಶರದಹನಭಸಿತಭೂಷಿತವಿಗ್ರಹ||೧|| ರಾಮುಕೇ
ಳ್ಕೆಯಂಧಕಾಸುರಂಸರುಷದಿಂ| ತಾಮರಸಮಿತ್ರೋದಯಂಗಂಡು
ಕೂಚಿಯಂ| ನೇಮಿಸಿಮಹಾಬಲಕೆಸಕಲಸನ್ನಾಹಸಂರಂಭದಿಂನಿಬಿ
ಡಮಾದ|| ಭೀಮವಿಕ್ರಮರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರರ್ಕೈತರೆಸಮರ| ಭೀಮನೈದಿದ

ನೈದುತಿರ್ಪ ಸೇನಾರಜದೆ। ಭೂಮಿಯಾಗಸದಿಶಾಮಂಡಲಮುಂ ಭೇದ
ಮನಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೨॥ ವಾಜಿಹೇಷಾರವಂ ಖುರಪುಟಧ್ವನಿ
ಹಸ್ತಿ।ರಾಜಿಘಂಟಾಸ್ವನಂ ಬೃಂಹಿತಧ್ವಾನಂ ದಿ। ರಾಜಿತವರೂಥಚಕ್ರ
ದಘೋಷಮುಖಿಳವಾದ್ಯಂಗಳಾರ್ಭಟತಂಗಳು॥ ಆಜಿರಂಪಟುಭಟರ
ತೊಡರಘಲ್ಲಣೆಮುದ್ದ್ಯ। ಭೋಜಬಳವಚದುರಂಗಳಿಡಿಕಿರಿದು ವಾ।
ರಾಜೀವಜಾಂಡಮಿಂ ಪೊಡೆಯುತಿರದೆಂಬಿನಿಂ ಪಡೆ ನಡೆದುದೇನೆಂಬೆ
ನು ॥೩॥ ಬಲಮುಯಂ ಧಾತ್ರಿಯುಲ್ಲಂಶತ್ರುಜಯಮುನದ। ಛಲಮು
ಯಂ ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲಂ ಕಡಿಮೆಗಸಸದ। ಕಲೆಮುಯಂ ಸೇನೆಯುಲ್ಲಂ ರಥಂ
ಛತ್ರಚಾಮರಕೇತುಬಲ್ಲಿಯುಗಳ್॥ ಕುಲಮುಯಂ ಗಗನಮೆಲ್ಲಂ ಮೊರೆ
ವನಾದ್ಯಸಂ। ಕುಲಮುಯಂ ದೆಸೆಗಳೆಲ್ಲಂ ದನುಜಭೀತಿಮಿ। ಸ್ವಾಲಮು
ಯಂ ಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲಮೆನೆ ನಡೆದುದಾ ಬಲಮದೇಂ ವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥೪॥
ತಗ್ಗಿದುದು ಧಾತ್ರೀತಳಂ ಕುಲಾಚಲಚಯಂ। ನೆಗ್ಗಿದುದು ಸುರರ್ವೊಯ್ವ
ಬಸುರತಳ್ಕಂಕದಿಂ। ಮುಗ್ಗಿದುದು ದಿಕ್ಕರಿಕುಲಂ ಬಳಕೆ ಬಸವಳಿದು ಫ
ಣಿಪತಿಫಣಾಸಹಸ್ರಂ॥ ಬಗ್ಗಿದುದು ತುಳಿದೊಡೆದಮಣ್ಣಾಕಪ್ಪರದಂತೆ।
ನೆಗ್ಗಿದುದು ಕೂರ್ಮಖರ್ಪರಮಾ ಬಲದ ಭಾರ। ದಗ್ಗಳಿಕೆಯಂ ತೊಗ
ಣಿತಕ್ಕಳವೆ ಸಿದ್ಧರುಮೋಳಕೇಳ್ ಕೌತುಕವನು॥೫॥ ರಥವನೆವ್ವಾಳು
ಳಂ ಪೋಗುತಿರೆ ಮುಗ್ಗಿರೆ। ರಥಿಕೆಡಗನಶ್ವಂಗಳಂಡಿಸಿದಪಾಮುಂದೆ। ಪ
ಥದೊಳಡಿಗಡಿಗೆ ದುರ್ಗ್ಗಕುಲಂಗಳಗಣಿತಂಗಳ್ ನೆಗಳ್ದು ವೃದ್ಧೈತ್ಯನ॥ ಪೃ
ಥುಕೀರಿಟುಗ್ರದೊಳ್ಪ್ರಗ್ರಕುಜಿರಲುಮುವಿ। ತಥಪೊಂದುತ್ತಿಳಿಯುದೆ
ತೆರಳ್ದನಸುರಂ ಮರಣ। ಕನನಮಂತ್ರಿಳಿಯಲೀವುದೆಮು ನಡಕೂಂಕೃ
ತಂರಾವು ಕೇಳ್ದ್ವಿಯನು॥೬॥ ಗರ್ಭದಿಂ ಬಂತು ನೆಲನಗಲಬೊಳ್ಳಡೆ
ವಚಾ। ತುಬರ್ಲಂ ಪಯಣಸೆಯಣದೊಳ್ ಖಂಡಂಗಳಂ। ಸರ್ಬದೇ
ಶಂಗಳಂ ಘನಪರ್ವತಂಗಳಂ ಸಕಲಘೋರಾರಣ್ಯದ॥ ಪರ್ಬಗಗಳಂ
ನಗರನಿಗಮಬೇಡಮಡುಂಬ। ಖರ್ಬಡಗ್ರಾಮಗಾವಮಾಗ್ರಹಾರಂಗ
ಳಂ। ಪೇರ್ವ್ವೊಳಿಗಳಂ ದಾಂಟಿ ಕೈಲಾಸಪುರಪರಾಜ್ಯದವಳಿತಮಂ ಪೊ
ಕ್ಕದು॥೭॥ ನೆರೆಸೂರೆತುರುಗಳಂ ಪಿಡಿವರಿಪರಾ ದೂರ। ನಿವಿದರಾಂತೊ
ಡನೆ ಕಾಪಿದದುರ್ಗತತಿಯ ಮೇ। ಲುರಿಬಿಧೂಳ್ಗೋಂಟೆಯಂ ಕೊಂಡು ನೆ
ಲಸರಿತವಂ ಮಾಡುತಿರಲಸುರನಿತ್ತ॥ ನೆರೆಜಾಣಭಟ್ಟನೋರ್ವನಕರೆ
ದು ನೀಂ ಪೋಗಿ। ಕರೆಗೂರಲನೊಡನೆ ನಮ್ಮಯ ವೈರಿಯಾದ ಸಿರಿ। ಯೌ
ರೆಯು ನಂಕೊಟ್ಟು ಬಾಳ್ವನೊ ಬಂದು ಕಾದುವನೊ ಕೇಳ್ದು ಬಾ ಪೋ
ಗೆಂದನು॥೮॥ ಜೇಯನ್ಯಯೆಂದೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಖಳಪಾತಕಂ। ರಯ್ಯ

ಪಾದಶ್ವರತ್ನಮನೇರಿ ನಿಖಿಳಜಗ| ದಯ್ಯನಿರ್ಪಮುಳಿಕ್ಕೈಲಾಸದಬ
ಗಿವಾರ್ಗರದೆಡೆಯೊಳೈತಂದು ನಿಂದು|| ಕೈಯೆತ್ತಿಯಂಧಕಾಸುರನ
ವೀರಂಗಳಂ| ಪ್ರಯ್ಯಲ್ಬಿತಿರೆ ಶಂಕರಂ ಕೇಳ್ದು ಕರಸಲವ| ಸೊಯ್ಯನೈ
ತಂದೀಶನಿದಿರಿನೊಳ್ನಿಂದು ಬಳಿಕಾಭಟ್ಟನಿಂತೆಂದನು ||೯|| ಧಾತ್ರೀ
ವಿಲೋಲನಮರಣ್ಯನಿರ್ಮೂಲನಂ| ಗೋತ್ರಪ್ರಚೂರ್ಣಮಖಿಳಾಬ್ಧಿ
ಶೋಷಣಮಿಂದು | ಮಿತ್ರಮಂಡಲಕಂಪಮುಡುಪತನಮುಹಪಕರಿ
ಕೂರ್ಮಪತ್ನೀಮಂಗಳ|| ಸೂತ್ರಖಂಡಂಗಳಾದವು ಮತ್ಪತಿಯ ದಂಡೆ|
ಯಾತ್ರೆಯೊಳ್ತವವಿಜಯಕಾರಣಂ ನೀಂ ಕಮಲ| ನೇತ್ರನಂ ಕೊಟ್ಟು
ಕಾಣ್ಬೆಯೊ ಬಂದು ಕಾದುವೆಯೊ ಪೇಳೆಂದನಾಭಟ್ಟನು ||೧೦|| ತಾಪ
ಮಾಯ್ತು ಜಹರೀಂದ್ರಗಂಧಕಾಸುರಪ| ತಾಪಶಿಖಿಕಿವಿಗಳಂ ಪುಗೆ ಬಳಿ
ಕ್ಕೊಡನಂತ | ಕೋಪಮಾಸುರಚರವಚಂಗೇಳ್ದು ನಂದೀಶವೀರೇಶ್ವ
ರಾದಿಗಳ್ಗೆ|| ಕೋಪಮಾವರಿಸಶಿವನಾರ್ಬಿನೊಳುಗಿಕರುಳ| ನೀಪಂ
ಧಮಂ ಬಿಗುಳೊನಾಲಿಗೆಯ ನರಿಕಾಲೊ | ಛಾಪನಿತು ಸದೆಯೆ ನುತ್ತೆ
ದ್ದುತಮತಮಗೆಗರ್ದ್ದಿಸಿದರೇಂ ವೆಣ್ಣಸುವೆನು||೧೧|| ಸಾಕು ಸಾಕಾಯ್ತು
ಹೋಹೋ ನಿಲ್ಲಿರೈ ನಿಮ್ಮ| ನೀಕಳಿಂವಂತನೇಗೈದನವನೆಂದು ದಂ|
ಜೋಕೆಮಿಗೆ ಪೇಳ್ದು ನಿವನಂಕೊಲ್ಲಸಲ್ಲದೆಂದೆಲ್ಲರಂ ನಿಲಿಸಿ ಬಳಿಕ || ಆ
ಕುಮತಿಯಂ ಕರೆದು ಹರಿಯತ್ತ ತಾನೆತ್ತ | ಲೋಕಹಂಕರಿಸುವಂತಾ
ದುವೆವು ಪೋಗೆನಲು| ಜೋಕೆಮಿಗೆವರ್ತ್ತಮಾನವನವೆಂಬಂದು ಖ
ಳಪತಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದನು||೧೨|| ಮತ್ತೆ ಹೊಡಕರಿಪಿಕೋಪಾಗ್ನಿರಕ್ಕಸ
ನಮೈ| ಪೊತ್ತಿದುದು ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವನೀಕ್ಷಣಂ | ಮುತ್ತುವೆನೆನು
ತ್ತಿರುಳ್ಪಗಲಾಗಿದಂಡು ನಡೆತರುತಿರಲಾಕ್ಷಣದೊಳು|| ಇತ್ತಲಸುರ
ನದಾಳಿಗರ್ಗೆ ಸೆರೆಸೂರೆಗಳ| ನಿತ್ತರಾಜ್ಯದಜನಂ ಪೊರಬಾಗಿಲೊಳ್ತೊ
ರೆಯಿ| ಡುತ್ತಿರಲ್ಕೇಳ್ದು ಕೋಪದೊಳೀಶ್ವರಂ ನಂದಿಕೇಶ್ವರಂಗಿಂತೆಂದ
ನು||೧೩|| ಆಗ್ನ್ಯಂತದೇವರ್ಕಳಂ ಸಿದ್ಧಗಂಧರ್ವ| ವಿದ್ಯಾಧರಾಳಿಯುಂ
ಭೂತಭೇತಾಳಬಲ| ಚೋದ್ಯಉಗ್ರಪ್ರಮಥಗಣಸೈನ್ಯಮಂ ಬ್ರಹ್ಮ
ವಿಷ್ಣುಗಳಸೇನೆಗಳನು|| ಸದ್ಯಸ್ಸನ್ನಾಹದಿಂದಂಧಕಾಸುರನ| ಧೋ
ದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿದಿರ್ಗಿಡೆತ್ತಲೆಂದಮರ| ನದ್ಯಂಗನಾಧರಂ ನೇಮಿಸಲ್ಕರಿ
ಸಿದಂ ನಂದೀಶನುತ್ಸವದೊಳು ||೧೪|| ಅನ್ನಗಂ ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಕಿಂ
ಪುರುಷ| ಕಿನ್ನರಗರುಡಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರರ್ಯಕ್ಷ| ರುನ್ನತಪಿಶಾಚ
ಗುಹ್ಯಕಭೂತನಿಕರಸಾಧ್ಯಾಳಿರಾಕ್ಷಸವೀರರು|| ಸನ್ನುತಮಯೂ
ರರುರಗರ್ಸಕಲಲೋಕಿಗ| ಳೈನ್ನೋಳ್ವಲಂಬೆರಸು ಬರೆಸರ್ವದಿಗಧಿಪ|

ರ್ತನ್ನೆಡೆಬಲಂಗಳೊಳ್ಬೆರೆಕರಿಯನೇರಿಸುರಪಾಲಕಂ ಪೊರಮಟ್ಟ
ನು॥೧೫॥ ತವಕದಿಂದಷ್ಟವಸುಗಳ್ನವಬ್ರಹ್ಮರವ। ರವರಸಂತತಿಗಳಾ
ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೊ। ಪ್ಪುವಚತುರ್ದಶಮನುಗಳಖಿಳಗ್ರಹಾಳಿಖಳೆರ
ಲ್ಲದಗಣಿತದನುಜರು॥ ಸುವಿವೇಕಿರಾಜಋಷಿಗಳುಜಗದಖಗಮೃಗ
ದ। ನಿವಹಾಧಿಪಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾದಿಯೊಳ್ಳ। ತವೆಬಲ್ಲಿದರ್ಬಳಿಸಬ
ರೆಬೊಮ್ಮನಂಚೆಯನಡರ್ದಿರದೆಪೊರಮಟ್ಟನು॥೧೬॥ ಅಗಣಿತಜನಾ
ರ್ದನರನಂತಬೊಮ್ಮರ್ಬಹಳ್। ದಿಗಧಿಪರಸಂಖ್ಯಾತಲೋಕಪಾಲರ್ಧ
ರೆಯ। ಯುಗಯುಗದಬಹುಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಪಾರ್ಥೀಪಾಧಿಪರ್ಖಂ
ಡಂಗಳ್॥ ಮಿಗೆಪಾಳೆಪಪರಿಮಿತರಾಜರ್ಕಳಮಿತಭೂ। ಮಿಗಳಸಾ
ಳ್ವರಸುಗಳ್ಬೆರೆಮಂತ್ರತಂತ್ರಮಾ। ಯೆಗಳೊಡನೆಬಲಮುಡಂಬರೆವಿ
ಷ್ಣುಗರುಡನನಡರ್ದಿರದೆಪೊರಮಟ್ಟನು ॥೧೭॥ ವೀರೇಶಗುಹಷಣ್ಣವ
ನಂದೀಶಭೃಂಗೀಶ। ಭೈರವರನೇಕಸೈನ್ಯಂಬೆರಸುನಡೆತರತಿ। ಘೋರಾ
ರಾಂಗಕಾಪಾಲಿಕಾಲಲೋಹಿತಧೂಮ್ರವರ್ಣವಿಷಧರಲೋಚನ॥
ಕ್ರೂರಾಸ್ಯವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರಕನನಿಲವೇಗನಂ। ಗಾರಮುಖರಂತಾಗ್ನಿಶ
ರಭಮುಖಮುಖ್ಯಮಾ। ದಾರೌದ್ರರೂಪುಗಳರುದ್ರಗಣಮಗಣಿತಂ
ಬಲವೆರಸಿನಡೆತಂದುದು ॥೧೮॥ ಕಾಲಾಪಹರಣಘಂಟಾಕರ್ಣಧೂ
ಮಾಂಗ। ಹಾಲಾಶನಂವಿರೂಪಾಕ್ಷವಿಕಟಾಂಗನುಂ। ಕಾಲಾಸ್ವರೂಪ
ರವಿಶಶಿಪಾತಪರ್ವತಾಭರಣವಡಬಾಗ್ನಿತಿಲಕ॥ ನೀಲಾಂಗವಸ್ಥಿಮು
ಖಸಾಗರಾಪ್ಲೋಷಕಂ। ಕಾಳಧರಸರ್ವಭಕ್ಷಕಮೃತ್ಯುಹರಮಹಾ।
ಕಾಳನಂದಿಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಮಥಗಣವೊಗ್ಗಾಗಿ ಸೈನ್ಯಸಹಿತೈತಂದ
ನು ॥೧೯॥ ವಾಮದೊಳುಶಕ್ತೀಗಣಂಬೆರಸುಪಾರ್ವತೀ। ಭಾಮೆಬ
ರೆವೃಷಭಯೋಗಾಚಾರ್ಯರುಂಮುನಿ। ಸ್ತೋಮಮಾಬಲಗಡೆಯೊ
ಳೈತರಲ್ಕಂದೆನಾನಾವೇದಮುಗ್ಘಡಿಸಲು॥ ಸಾಮೀಪ್ಯಸಾಲೋಕ್ಯ
ಸಾರೂಪ್ಯದವರುಂಸ। ನಾಮದಗಣತರುಗ್ರತತಿಮುಂತೆಬರೆಕಾಲ।
ಕಾಮಾಂತಕಂಮಹಾವೃಷಪತಿಯ ನೇರಿಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟ
ನು ॥೨೦॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳ್ಕ್ರೆಳೆವನಿಗಳಂಭಗಣ। ಕುಲಮನೆಣ
ಸಲ್ಬಹುದುಕಡಲೇಳರೊಳಗಿಪ್ಪ। ಮಳಲನೆಣಿಸಲ್ಬಹುದುಶಿವಗಣಂ
ಗಳಬಲದಲೆಕ್ಕಮನಿತಿನಿತೆಂಬುದಂ॥ ಬಳಿಕಾಶಿವಂಬಲ್ಲನರಿಯನೆಂ
ದೂಹಿಸುವೊ। ಡಳವಲ್ಲದಖಿಳಶಿವಗಣಮಂದುದುರ್ಗದಿಂ। ದಿಳಿದುಬೀ
ಡಂಬಿಟ್ಟದಂಡೆತ್ತಿಪಯಣಪಯಣದೊಳೆನಡೆತರುತಿರ್ದುದು॥ ೨೧
ಡವುಡೆಮುಂತಾಗಿರ್ಪಬಹುವಾದ್ಯದಬ್ಬರಕೆ। ಕಿವುಡಾಯ್ತುಜಗತೀ

ಕುಲಂ ಬಲದ ಪದಹತಿಗೆ । ತವೆ ಡಾವುತ್ತ ಗಿರಿಸಂಕುಲಂ ಸೈನ್ಯಭಾರ
ದಿಂ ನೀರೆಯುಂ ಸುತ್ತಿದಂತೆ ॥ ಸಿವುಗಿದನಹಿರಾಜನಖಿಳದಿಗ್ಗಜರಾಜಿ
ಯು ಪ್ರಡೂರಿಮುಗ್ಗಿಟ್ಟಿದವುಗಡ ತ್ರುಳಿದೊಡದ । ರವುಡೆಗಾಯುಂ ತಾ
ಯುತ್ತ ಕಚ್ಛಪನಬೆನ್ನಿದ್ದರಾವುಕೇಳದ್ಭುತವನು ॥ ೧೨ ॥ ಗೊಂದಣಿಸಿ
ನಡವ ಮದಕರಿಗಳಿಂ ಹಯಗಳಿಂ । ಮುಂದಣಿಂ ಮುಂಚುವ ಭಟರ್ಗಳಿಂ
ತೇರ್ಗಳಿಂ । ದಂದಣದ ಕ್ಷೋಳೈತಪ್ಪ ವೀರರಿಂ ಧೀರರಿಂ ದೆಸೆವ ಬಹು ವಾದ್ಯ
ದಿಂದಂ ॥ ಪಿಂದನೆಣಿಸದೆ ಬರ್ಪ ಕಲಿಗಳಿಂ ಛಲಿಗಳಿಂ । ಸಂದಣಿಪ ಛತ್ರ ಧ್ವ
ಜಾಳಿಯಿಂ ಧೂಳಿಯಿಂ । ಕುಂದದೆಸೆವದ್ಭುತರಸಂಗಳಿಂ ಕಂಗಳಿನ್ನೋಡೆ
ಡೆಪಡೆಪಡಸ್ಮಾದುದು ॥ ೧೩ ॥ ಏನೆಂಬೆನೈರಾಮಕೇಳತ್ತಣಿಂ ಹರನ ।
ಸೇನೆಯೈತಪ್ಪುದಂ ಕೇಳಿತ್ತಣಿಂ ಬಳೆನ । ಸೇನೆಯೈದಿದುದುಭಯಸೇ
ನೆಯ ನಾನೆಗಳನೀಲಣಕೇತು ಪಟಮಾಗಳು ॥ ಭಾನುಮಂಡಲಕಮು
ಸುಕಿದರ್ಧೂಳಿಂ ಬೀಳಿ ಸಾನಂದದಿಂದೈದು ದಿರ್ಬಲದ ಚೂಣಿಯುಭ
ಟಾನೀಕಮುಭಯಮುಂ ಕಂಡು ತೋಳ್ಪೊಯ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ದಾಕ್ಷ
ಣದೊಳು ॥ ೧೪ ॥ ಇರ್ದ ಸೆಯುಕುದುರೆ ಕಾರರದೂಣಿಯೊಳ್ಳಾಣಿ । ತಾ
ರ್ದ್ದನಿಡುಸೂಠಿಯೊಳ್ನಿಲ್ಲದೋರ್ವ್ವಘೌಯೊಳು । ಮಿರ್ದ್ದಸದಳಂಗಳಂ
ಸುಳಿದು ಸೆರೆ ತುರುಗಳಂ ಪಿಡಿದರಿದಿರಾದರೊಡನೆ ॥ ಪೊರ್ದ್ದರಿರಿದರ್ನೂಂ
ಕಿದರ್ಮ್ರಳಿಪಿನ್ನೆಳಗೆ । ಸಾರ್ದ್ದುಖೋಯೆಂದುರುಬಿತಮತಮಗೆಹೊ
ಯ್ದಾಡುತಿರ್ದ್ದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಳಿಕೋರ್ವ್ವರೋರ್ವ್ವರ್ಗೆ ತೆಗೆಯದೆನೂಂಕಿ ಬರ
ಲಿಯದೆ ॥ ೧೫ ॥ ಬೇರೆಬೇರಾಚೆಯೊಳ್ಪಿಂದಣಿಂ ಬಳ್ಗದುರೆ । ಕಾ
ಹರ್ರೈತಂದು ಪಾಜಂ ಕಾಣುತೊಡಹಾಯ್ಸಿ । ತಾರು ತಟ್ಟಂ ಮಾಡಿ ಕು
ದುರೆರಾವುತರ್ಕಲ್ಲಣಂಗಳೊಂದೊಹೊಯ್ಲಿಗೆ ॥ ಹಾರಲಾತುಂಡಾಗಿ
ಪರಿದರಕ್ತಂ ಪೊನ । ಲ್ಮೀರೆ ಕಡಿತಲೆಗಳಂ ಕೊಂಡು ತನ್ನೊಡೆಯರ್ಗೆ ।
ತೋರಿಸಿನಿವಾಳಿಸಿಬಿಸುಟ್ಟರೀ ಬರ್ಬಲದ ಚೂಣಗರದೇಂ ಮಣಿಸುವೆ
ನು ॥ ೧೬ ॥ ಭಟರೊಡನೆ ಭಟರಾನೆಗಳೊಳಾನೆಗಳ್ಮ್ರಹಾ । ಚಟುಳರ
ಥಿಕಾಳಿಯೊಳ್ ರಥಿಕಾಳಿರಾವ್ತ । ರೊಳ್ಪಟು ತರದರಾವುತರ್ನೂಂಕಿ
ಬಳಿಕಚ್ಚು ಪೊಯ್ದಾಡುತ್ತಿರೆಮುರಳಿಮುರಳಿ ॥ ಅಟಮಟಸಿಮುಗುಳೊ
ತ್ತಿಕತ್ತರಿಸಬಳಿಕೋಡಿ । ದಿಟಮಲ್ಲ ಪ್ರಸಿಪೊಯಿಲದಂತೆ ಗೆಯೆನುತ್ತೆ
ನಿ । ಚ್ಚಟದ ಕಲಿಗಳ್ಕಾದುತಿರ್ದರೀಗ್ಗಲದ ಮುಂಗುಡಿಯು ವರದೇನೆಂ
ಬೆ ೧೭ ॥ ಬರುತಿರ್ದದನಿತರೊಳು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇ । ಳ್ವರಧಿಶರಧಿಗ
ಳಿರದೆ ತಾಗುವಂತಾಮಹಾ । ಗಿರಿಗಿರಿಗಳಿದಿರಾಗುವಂತೆ ಪೇರಡವಿಪೇ
ರಡವಿಗಳ್ಸಂಧಿಪಂತೆ ॥ ಧರೆನಭಂಗಳೊಂಕುವಂತೊಡನೆ ಪಳೆಯು

ಹಲ| ಧರಜಲಧರಂಗಳೊರಸೊರಸಂತೆಕಂಗೆಸದ| ಪೆರಡೆರಸುದಳೆವನಿ
ತರೊಳು ಪಶ್ಚಿಮಾಬ್ಧಿಗೃಹಮಂಭಾಸ್ಕರಂಪೊಕ್ಕನು||೨೮||ಮುಗಿದು
ದಬ್ಜಾಳಿಬಾಯ್ದೆಗದುದುತ್ಪಲನಿಕರ|ಮುಗಿಲಿತುರಥಾಂಗಕುಲವೊಗೆ
ದುತಾಗಳೆಸಂಜೆ| ಜಗಜಗಿಸಿತುಡುಗಣಂಗಗನದಿಗ್ಧರೆಗಳಂಮಿಗೆಮು
ಸುಂಕಿದುದುತಿಮಿರಂ || ತೆಗದುದಾಚೂಣಗಾಳಗವಾಗಬೇಗದಳೆ|
ಯುಗಪತಿಗಳಾಜ್ಞೆಯಿಂತೆಗದೆರಳ್ದಂಡುನೆಲ| ನಗಲದೊಳ್ಬೀಡುಬೀ
ಡುಗಳ್ಬೈದೆಬಿಟ್ಟವಾರ್ಗೊಳ್ವಗಳೊರವರೇಳೆಗಳನು||೨೯||ಇಳಿವುಗಜವಾ
ಜಿಗುಳಗಳಪಲ್ಲಣಂಗಳಂ | ಕಳಚುತ್ತೇತ್ತೇಜಿಗಳನೀಕೊರಳನೊ
ಗಪೆತ್ತು|ಗಳಪೇಗಳಂನೂಂಕಿಜಿಡುಸಬರಮಂಜೀವದನಕೆನೀರ್ಗಳೆ
ನೀಂಟಸು|| ಬಳಿದುಗೂಟಂಗಳನೆತಾತ್ತನೆಕುದುರೆಗಳನೀಂ| ದಳೆಯಿ
ಕ್ಕುಗುಡಿಗಳಂಪೊಯ್ದುತೃಣಕಾಷ್ಠಾಗ್ನಿ | ಜಲಮುಖ್ಯಸಾಧನವ
ನೊದವಿಸೆಂದೆಂಬದನಿಯುಭಯಕಟಕದೊಳೆಸೆದುದು ||೩೦|| ನೀಲ
ಕಲಧೌತಕನಕಾರುಣಮಹಾದ್ರಿಗ| ಳ್ತಾಳಿಬಹುರೂಪನೆರದೊಡ್ಡಾ
ದದೆಂಬಂತೆ|ಸಾಲಾಗಿನೆಗದವುಬಂಣಬಗಗಳೊಳೆಸೆಗೂಡಾರಗಳುರು
ದ್ರನ||ಪಾಳೆಯದೊಳೆಸ್ಟೆಸೆಗಳೋಳ್ಬಿಟ್ಟುದಷ್ಟದಿ| ಕ್ಪಾಲರ್ತ್ತದಂತೆರಂ
ವೀರಾದಿಪಮುಧರಿರೆ|ನೀಲಕಂಧರನಡಬಲಂಗಳೊಳುಹರಿಯುಜಬ್ಬಿ
ಟ್ಟರದನೇನೆಂಬೆನು||೩೧||ಇಂತುನೆಲದಗಲದೋಳ್ಸಕಲವಿಭವಂಗಳಿಂ
ದಂತರದೊಳೀಶ್ವರನದಂಡಿಳಿದುದಿದರಂತ| ನಂತಪರಿವಿಡಿಯೊಳನಿ
ತಗಲದೊಳಗಂಧಕಾಸುರನಪಾಳೆಯಮಿಳಿದುದು|| ಕಾಂತಿಯಿಂದಂ
ಗಡಿಗಳೋಳ್ಸರ್ವಜನತಾಗೃ | ಹಾಂತದೋಳ್ಧರೆಧೊರೆಗಳೋಲ
ಗದೊಳೊಪ್ಪಿದವ| ನಂತದೀಪಂದೊಷ್ಟವೀವಟಗಗಳ್ನಿಭದನಕ್ಷತ್ರ
ಜಾಲದಂತೆ ||೩೨|| ಸುತ್ತಲುಂಗೇರೆಯಿಂನೆಗಳಿತಾಪಾಳೆಯದೊ|
ಳೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ ಕೋಟವಾದ್ಯಘೋಷಂಗಳಿಂ | ಪೊತ್ತಿಸಿದ ಪಂಜು
ಗಳನೇಕದಿಂದೊಳೆಪಹರಿಗಳ್ಮೆರದವವರಪೊರೆಗೆ|| ಬಿತ್ತರದೊಳಶ್ವ
ಗಜ ರಥಪದಾತಿಗಳೊಡನೆ | ಸತ್ತುಪದ್ಮಪ್ರಬಲಭಟರುಗ್ಗಡಂಗಳ
ನಿ | ರುತ್ತಿರಲ್ಕುಭಯಶಿಬಿರಂಗಳುಂಪಲವುತೆರದೆಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದೆಸೆದ
ವು||೩೩|| ಆರುದ್ರನೇಮುದಿಂಬಲದಕಾವಲ್ಕಾಲ|ಭೈರವನವಗಮಾ
ಯ್ತುಸೇನಾಧಿಪತ್ಯಂಕು|ಮಾರಕಂಗಾದುದೀಶ್ವರನಲ್ಲದುಳಿದರೊಡೆ
ತನವಾಯ್ತುದಕ್ಷರಿಪುಗೆ||ಈರಕ್ಕಸರತಳವರಂಜಂಭನವನಪರಿ| ವಾ
ರಾಧಿಪತಿಯೆಶತಮಾಯನಾಬಲದಾರ| ಭಾರವೇಶುಂಭಾಸುರಂಗಾ
ದುದಿರುಳಿನೋಲಗದೊಳವರಿತ್ತಂಡದ||೩೪|| ನಾಳೆಬಲಗ್ಗಳಗಮೆಸು

ತ್ತೆಸಾರಿದರರಳ್ಪಾಳಿಯಂಗಳೊಳೋಲಗಂಬರೆದುದುಂಡುನಿ । ದ್ರಾ
ಲತಾಂಗಿಯರಸೌಖ್ಯಮಂಪಡೆದು ದಖಿಳಜನಮನಿತರೊಳ್ಮಂಚಿಳಗಿ
ಸ॥ಕೋಳಿಕೂಗಿತುಮೂಡುದೆಸೆಕೆಂಪಡರ್ದುದ, ಬ್ರಾಹ್ಮಿಯುಳ್ದರ್ವು
ಮುಗಿದವುತ್ಪಲಂಪೂರ್ವಾಂಗ। ನಾಲಲಿತಮಾಣಿಕ್ಯಮುಕುರದಂತು
ದಯಾದ್ರಿಯೊಳ್ಭಾಸ್ಕರಂಮೆರೆದನು ॥೩೫॥ ರುದ್ರನುಂಪವಡಿಸಿದ
ನೇಳ್ಭುತ್ತರಾವೀರ, ಭದ್ರಮುಖ್ಯರ್ಕಳುಂಪಾಳೆಯದೊಳೆಲ್ಲರ್ಗೆ। ನಿ
ದ್ರೆತಿಳಿದುದುಲಗ್ಗೆವರೆಮೊಳಗಿದವುನಿತ್ಯನಿಯಮಂಗಳಂತೀರ್ಚಿಸಿ ॥
ಸಧ್ರಾಜರಾಹವೋದ್ಯುಕ್ತಬಲರಾಗಿತ। ತ್ತದ್ರವ್ಯವಾಹನಂಗಳನಡ
ರ್ದರತ್ತುರಗ। ಭದ್ರಗಜರಥಪದಾತಿಗಳಪೌಜುಗಳೆಲ್ಬಲದೊಳಾತ
ಮಾದವು॥೩೬॥ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳ್ಕಲಹಸಮಯಂಗಂಡು, ಲಳಿಮ
ಸಗಿದವುಕುದುರೆಗಳ್ದಂತಿಗಳ್ತಮ್ಮ। ನೆಳಲನಿದಿರಾನೆಯಂದಪ್ಪಳಿಸಿ
ದವುಪಟುಭಟರ್ಮುಂಚಿತವಕಿಸಿದರು॥ಬಳಿಕನಸುನಗುತಂಧಕಾಸು
ರಂತನ್ನಬಲ, ಗೆಲದಶುಕ್ರನಮೊಗಂನೋಗಿತೋರೆಸುವುದೀ। ಬಲದ
ಧೊರೆಧೊರೆಗಳಂಬೇರೆಬೇರೆನೆಶುಕ್ರನಾಖಳಂಗಿಂತೆಂದನು॥೩೭॥ಲೇ
ಸಾದುದಾಲಿಸೈದನುಜೇಂದ್ರನೆಗಳೊಳಕಂ। ಣ್ಸಾಸಿರದಪಿಡಿದವಜ್ರದ
ಶುಭ್ರಗಜಕಂಧ। ರಾಸನದೊಳಿರ್ಪಗಾಡಿಯಸುತ್ತಲತ್ತಲುಂಬಳಸಿ
ಕೊಂಡೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ॥ಆಸಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕಾದಿಬೃಂದಾರಕಮ । ಹಾ
ಸುಭಟಕೋಟಿಗಳಮಧ್ಯದೊಳ್ನೋಡೆಸುವಿ, ಲಾಸದಿಂದಿರ್ಪ್ಪತನೀ
ತನೇಜಂಭಾರಿಯೆಂಬವಂನೋಡೆಂದನು॥೩೮॥ರಾಜಹಂಸನಮೇಲೆ
ರಂಜಿಸುವನಾಲ್ಮೊಗದ, ತೇಜದವನೇಬ್ರಹ್ಮನೀತನಿಂದಾದವರ್, ರಾ
ಜಿಪನವಬ್ರಹ್ಮರವರಿಂದಮಾದನುಜರಾಸುರನರೋರಗಾದಿ॥ಮೂಜ
ಗಂಗಳೊಳ್ಸೈದೆತೋರ್ಪನಾನಾಜೀವ । ರಾಜಿಯುದಿಸಿದುದುನಮ್ಮ
ಯಸೇನೆಯೊಳಗೀತ, ನಾಜಗಿದರಾಂಪರಂಕಾಣೆನಿವನೇಲೋಕಪಿ
ತನೊಳ್ಪುನೋಡೆಂದನು॥೩೯॥ ಆಲಿಸಿಂನತ್ತಲಾಪಕ್ಷಿರಾಜನಬೆನ್ನ।
ಮೇಲೆರಂಜಿಪಶಂಖಚಕ್ರಗದೆಶಾರ್ಙ್ಗದವಿ । ಶಾಲಚಾತುರ್ಭುಜದ
ಪೊಳೆವಪೀತಾಂಬರದಮಸ್ತಕದಮಣಿಮಕುಟದ ॥ ನೀಳಕಾಯದ
ಕೌಸ್ತುಭಾಂಕಿತೋರಸ್ಥಳದ । ಲೀಲೆಯಿಂಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂರಕ್ಷಿ
ಸುವ, ಪೇಳಲೇನನ್ವರ್ಥನಾಮದಸುರಾಂತಕನಿವಂನೋಡುನೀನೆಂ
ದನು॥೪೦॥ಆರೈದುನವಿಲಡರ್ವಾರ್ಮೊಗದಜಗದೇಕ। ವೀರನಂನೋ
ಡುಪಿಂದಖಿಳಲೋಕಂಗಳಂ, ತಾರಕಂತಿಂದುತೇಗುತ್ತಿರಲುವಿಧಿವಿಷ್ಣು
ಮುಖ್ಯದಿವಿಜರ್ಮೊರೆಯಿಡೆ॥ ಮಾರಾರಿಕೇಳೀತನಂಪಡೆದೊಡೇಳ್ದಿ

ನದೊಳಾರಾಕ್ಷಸಪ್ರಾಣಮಂಕೊಂದನಿನ್ನಿವಂ। ಗಾರಿದಿರುಶಿವಬಲ
ಕೆಸೇನಾಧಿನಾಯಕನಿವಂ ನೋಡು ನೀನೆಂದನು॥೪೧॥ ಭೀಮರೂಪಿ
ನಫಲಕಖಡ್ಗದಿಂದೆಸೆವನಿ। ಸ್ಸೀಮವೀರೇಶನಿವನೀಶ್ವರನಕೋಪಾ
ಗ್ನಿ। ಧಾಮದೊಳಗುದಿಸಿಯುಜಹರಿಗಳಂಬಡಿದು ದಕ್ಷನಶಿರವನರಿದು
ಮುಖದ॥ಹೋಮದೊಳಗಿಟ್ಟು ನರಹರಿಪಂಚವೋಡ್ರಬಹು। ಭೀಮ
ವಿಕ್ರಮಜೋಲಬಿಯುಳಸಿಂಹಾಸುರ। ಸ್ತೋಮಮಂಮುಳಿದುಸಂಹ
ರಿಸಿದನಿವಂಗೋರ್ವರಿದಿರಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದನು॥೪೨॥ಅವರನೋಡತ್ತಲಾ
ನುಂಮುನಿಯೆಲೋಕಸಂ। ಘವನುರುಪ್ರವರ್ಸಕಲಬೊಮ್ಮಾಂಡ
ಭಾಂಡಮಂ। ತವೆನಿಮಿಷದೊಳಗೊಡೆವರಬ್ಧಿಗಳ ನಾಸೋಷಣಂ
ಗೊಂಬರಾಗಸವನು॥ಅವನಿಯಂಕಿತ್ತು ತಾಳೆವನೊತ್ತುವಶೈರ್ಲ। ನಿ
ವಹಮಂಪುಡಿಗೈವರಹುದಲ್ಲವೆಂದೊಡೀ। ಶಿವನಲೆಕ್ಕಿಸದರುದ್ರಪ್ರ
ಮಥಭೂತಗಣಮಗಣಿತಂಗಳುವೆಂವನು॥೪೩॥ ಲೀಲೆಯಿಂಪಂಚವ
ದನದತಿಪಂಚಾಕ್ಷಿಗಳ। ಶೂಲವಜ್ರಾಭಯಮಹಾಖಡ್ಗಪರಶುಸು।
ವ್ಯಾಳಾಗ್ನಿಪಾಶಾಂಕುಶಪ್ರಘಂಟಾಯುಕ್ತಚಾರುಭುಜದಶಕದಿಂದ॥
ಆಲೋಲಫಣಿಕುಂಡಲದಕಂಠದೊಳ್ಮೆರವಹಾಲಾಹಲದಚಂದ್ರಕಾಂ
ತಕಾಂತಿಯುಶಿರೋ। ಮಾಲೆಗಳಚರ್ಮಾಂಬರದವೃಷಭವಾಹನದದೇ
ವನಂನೋಡೆಂದನು॥೪೪॥ ಮರೆಯಮಾತಲ್ಲವಗಣಿತಹರಿಯಜೇಂದ್ರ
ರಂ। ನೆರೆಸೃಜಿಸಿರಕ್ಷಿಸಿಲಯಂಗಯ್ವಮಾಣದುರೆ। ಮರುಪುಟ್ಟಿಸುವ
ನೀಮಹಾತ್ಮನಮಹಾತ್ಮೆಯಂಶೇಷಂಗಪೊಗಳಲಳವೆ॥ ಮರೆಬೊ
ಕ್ಕರಂಕಾಯ್ವಮಾರಾಂತರಂಕೊಬ್ಬ। ತರಿಸಂದಬಿರುದೀತಪದುಶರ
ಣ್ಯಗುಪಿಂದ। ನರಿದರಿದುಪೇಳ್ವೆವುಕೆಡಲ್ಗೀಡವೆನೆಖಳೆಂಬುತಿಯೊ
ಳಂದಿಂತೆಂದನು॥೪೫॥ ಪಿಂದಳೆವರೊಳೊಳಾನದೋರ್ವನೇಯಾತ
ಯ್ಯಾ।ಬಂದುಕರುಳಂತೊಳಪ್ರೋಲಾಯ್ತಾಯ್ತುಗುರುಗಳೇ।ನೆಂದರೇ
ನೆನುತೆಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿಬಳಿಕಾಖಳಂತೀವ್ರಕೋಪದಿಂದ॥ಪೊಂದೇ
ರನಾರ್ಭಟಿಸಿನೂಂಕುತಿರಲಾಕ್ಷಣಂ। ಮುಂದುವರಿದುಭಯಸೇನಾ
ಭಟಚೂರ್ಣಿಯೊ। ಳ್ಸಂದಿಸಿಮಹಾಹವದೊಳೆಚ್ಚಾಡಿದಬೊರ್
ಬ್ಬೆಯುಬ್ಬರಂಪರ್ಬುತಿರಲು॥ ಗರ್ಬದಿಂಬಡಿವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಧರಿತ್ರಿ
ಯೊ। ಳ್ಪರ್ಬಿದುದುಮಡಲಿರಿದುಪಟುಭಟತರ್ಂತವ್ಮೊ। ಳೊ
ಬೊರ್ಬ್ಬರಂಪರೆದು ಹರಿಗೆಬಿಲ್ಸಬಳೆ ಡೊಂಕಣಕತ್ತಿತವೆಮುಸುಂ
ಡಿ॥ ಕಬ್ಬಿನದಕೋಲ್ಮುಖ್ಯವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಿಂ। ದಿಬ್ಬಲದ
ಕಾಲವರೊಪ್ಪಯ್ದಡಿನೆತ್ತರಿನ। ಪೆರ್ಬೊಳೆಗಳೊಳ್ತೊಂಕುತಿರ್ದರ್

ರೆನಿಮಿಷದೊಳುರಾಮಕೇಳಿದ್ಭುತವನು॥೪೭॥ ಮತ್ತೆ ಶತವಾಯ
ಷಣ್ಮುಖರನೇಮಂಗಳಿಂ। ದೊತ್ತಿತಂದುಭಯಚಾತುರ್ಬಲಂಕವಿಕ
ವಿಯೆ। ನುತ್ತ್ರರಥದೊಳ್ತೇರ್ತುರಂಗದೊಳ್ಕುದುರೆಕರಿಯೊಳ್ಗಜಂಭ
ಟರೊಳಾಳು॥ಒತ್ತಿದಧೋರ್ರೆಧೊರೆಗಳೇಚಿನ್ನೊಳಿದುರ್ನಡೆ। ಮುಂ
ತ್ರ್ತತೆಗದೆಸು ನೂಂಕುತಿವಿಘೋಡೆಘೊರಳ್ಗಿರಿದು। ಕತ್ತರಿಸುಸೀಳ್ಗೊ
ದುನುಂಗೆನುತತವುತವುಗೆಕೈಕೊಂಡರೇಂವೇಳ್ವಿನು ॥೪೮॥ ಹೊಡ
ರಧುಂಲ್ಲಿಗಳಡಾಯುಧಕ್ಕೈಯ್ಯಘೊಡೆಸರಳ। ಹೊದೆಗಳಂತತ್ತ್ರಸ್ಥಳಂ
ಗಳೊಳುಕಟ್ಟಿಬಿ। ಲ್ಲದೆಯನಾರೈದುಗೊಲೆಗೇರಿಸುತಜೀವಡೆದುಕೆ
ಡಾರ್ಂತಕಂಬುದೊಟ್ಟು॥ ಕದಲದತ್ತಿತ್ತವುಂಡಿಯನಿಕ್ಕಿತೆಗದೆಸು।
ತ್ತಿದಿರಂಬುಗಳನೊಡನೆಖಂಡಿಸುತ್ತೆಸುಗೆಗುಂ। ದದೆಕೊರಳ್ನಡುಗೆ
ಳಿಕ್ಕಡಿಸಲೆಚಾಡಿದಬಿರ್ಲ್ಲಬಿನ್ನಣಗೆರಂದು ॥೪೯॥ ಪಲತೆರದಬಿರು
ದುಗಳ್ಕಿರುಗೊಂಡೆಗಳ್ನೆಲ। ಕ್ಕಲೆವಧುಲ್ಲಿಗಳಂಗದೊಳಗವುರೊಬಣ್ಣ
ಬಗೆ। ಗಳೆಬೆಳ್ಗಿವೊಂಗುಜ್ಜ್ವರಿಗೆಯುಂತೊಡೆಚಾಟುಗೊಳುತೊಡನೆ
ಖಡ್ಗಂಗಳ॥ ಝುಳಪಿಸುತೆಲಾವಣಿಗೆಯುಂಕದಲದೊಡ್ಡುತ। ಪ್ಪಳವಿ
ವೋಲ್ಕಿಳ್ವಾಯುಲ್ಮೊನೆದಿವಿಗಳಿಂದವ್ಯ। ಗಳತುಂಡುಗಳ್ಬೀಳೆವುಊ
ದಲಿಸಿಘೋಯ್ದಾಡುತಿರ್ದರಾಜರಿಗೆಯವರು॥೫೦॥ಮಿಗೆತನಗಸಂಜೋ
ಗವುಂತೊಟ್ಟುಹಯತತಿಗ।ವೊಗರಂಬಕಡಿಯಣಂಗಳನಿಟ್ಟುಹಲ್ಲಣ
ದ।ಬಿಗುಹುಗಳತಾಪಣೆಯಲೇವಗಳನಳವಡಿಸಿಬಲ್ಲಂದವಿಡಿದುನವಿ
ಸಿ॥ನೆಗೆದಡರಿನೇಜಿಯುಂಬೊತ್ತ್ರರಿತಿವಿದೊಡನೆ।ಚಿಗಿದೆತ್ತಿಬಿಸುಡು
ತ್ತರಾವುತಕರ್ದುರೆಗಳ।ಬಗಿವಮಾಡಿಕಾದುತ್ತಲಿತ್ತಲಿರ್ಪಲದಘೊರಾ
ಟಾರೂಢರಾಹವದೊಳು ॥೫೧॥ ಹೊರಜೆವಿುಳಿಘಂಟೆಸರಪಳಿಕೊಂ
ಬುಕತ್ತಿಯುಂ। ಬರಕದಳಿರಂಚಿಗೆಗಳಂತಾಳ್ದಭದ್ರಮದ। ಕರಿಗಳನ
ಡದುರ್ಜೋದರ್ಗಳಂಕುಶದೊಳೊತ್ತಲುಘೀಳಿಡುತ್ತಗಲಕೆ ॥ ಪಿರಿ
ದೆಡಬಲಂಪಿಂದುಮುಂದಣವರಂಕಾಲೊ।ಳೆರೆದುತೇರ್ರುಕುದುರೆಗಳನ
ಪ್ಪಳಿಸಿಮಿಗೆಜಾರಿ। ಮರಿದಾನೆಯಾನೆಯೋಳ್ಕೈಗೊಟ್ಟುತಿವಿದಾಡು
ತಿರ್ದವತಿಗಾಢದಿಂದಂ ॥೫೨॥ ವಾರುವಗಳಂಪೂಡಿಕೀಲಚ್ಚುಬ
ಳಿವೊಳೆಯ। ನಾರ್ಕೈದುಸಿಂಧವುಂನೆಗಪಿಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಮುವು। ನೋೀ
ರಂತೆತುಂಬಿಚಮ್ಮಟಗೆವಿಡಿದಾ ಸೂತನಿದಿರಾಗಿತಂದಿರಿಸಿದ ॥ ತೇ
ರತೇಜಿಗೆನವಿುಸುತೊಡನೇರಿಬಿಲ್ಸರಳ। ಸಾರದಿಂಕರಿತುರಗರಥಪ
ಟುಭಟಾಳಿಸಂ। ಹಾರದವಾಗಲ್ಕೆರೆವರೂಥದವರೆಚ್ಚಾಡುತಿರ್ದರತಿತ
ಪಕದಿಂದ ॥೫೩॥ ಪಸಿದಪೇರ್ಬಲಿಯುಂತೆಹುದುಗಿವಿುಗೆಲಂಘಪ।

ಕರ್ನಾಟ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಂಪೆನಿಯ

ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರು.

ಅಗ್ರಾಸನಾಧಿಪತಿ

ಮಂಗಳೂರು ಪಂಡಿತ ವಿಠಲಾಚಾರ್ಯರು.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಮ॥ ಕಾಮಂಣನವರು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಜಯಮಹಾದೇವ.

ಸಕಲನಿಗಮಾಗಮ ರಹಸ್ಯಸಾರವೆನಿಸಿ
ಶಿವಭಕ್ತರಿಗತ್ಯಂತೋಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ
ದಶಶೈವ ಪುರಾಣ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ
ಸಂಸ್ಕೃತದೊಳಗಿದ್ದುದಂ
ಕನ್ನಡವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗಂ ತಿಳಿವಂತೆ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರಿಂ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವು

ಪಂಡಿತರಿಂದ ಪರಿಷ್ಕೃತವಾಗಿ

ಬೆಂಗಳೂರು

ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಂಪೆನಿ ಏಜಂಟ

ವಿ. ರಾಮಯ್ಯನವರಗೋಸ್ಕರ

ಬೆಂಗಳೂರು

ವಿಚಾರದರ್ಪಣ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಯೊಳ್

ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೧೮೭೭.

ಪುರ್ಸಗಿದೆಕ್ಕಟಿಂತೆ ಪಾಯ್ದೆತ್ತಿ ಬಿಸುಡುವ । ಪೊರ್ಸಪಾವಿನಂತೆ
ಮೇಲ್ವರಿವರ್ಕೆರ್ರಳ್ದ ತಗರಂತೆ ತಾಗುವ ರಾಹವಂ॥ ಮುಸದಾನೆಯಂತೆ
ಮುಲತೊತ್ತುವ ಕಾರ್ಳ್ಕೋಣ । ನೆಸಕವುನೆಪ್ಪೊಯ್ದಾಡುವ ಸಿಂಗ
ದಂತೆಗ। ಜರ್ಸಿಬಡಿವ ರಾಹವ್ರೋಗ್ರೇಕ ಬಂದೀವರ್ಲದ ಸುಭಟರೇಂವ
ಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೫೪॥ ನೊಂಕುವ ತರ್ರಿವರಿರಿವ ಪರ್ರಿವ ರಕ್ತದೊ। ಳ್ತುಂಕು
ವರ್ಬ್ಬೀಳ್ವರೇಳ್ವ ತಿರ್ವಿದು ಕೆಡಪಿನೆಲ। ಕಾಂಕುವ ಕರ್ಡಿವರು ಡಿವ ಸರ್
ಮುರನಿಭರ್ರಾವೇಶದಿಂ ವ್ಯೆವೆಗಳೆಂ ॥ ಸೊಂಕುವ ಸಿರ್ಗಿವರಗಿವ
ಬರ್ಲಾಂಬುಧಿಯುಂಕ। ಲಂಕುವ ಪರ್ಳಿವರಳಿವ ಸರ್ಳಟು ಕಕ್ಷದೊಳಿ।
ರಿಂಕುವ ಜಾರ್ವರ್ರೇಗ್ವಬರ್ಳಿಕ್ಕೆ ಬರ್ಲದ ಸುಭಟಕರ್ಳಾಹವದೊ
ಳು॥೫೫॥ ಪೆಣದ ಮುದೆಮಾಂಸದೊಟ್ಟಿಬ್ಬಸಿಯು ಪರಿಕಾಲ್ವೆ । ನೆಣದ
ಪೇರ್ವಟ್ಟಮಿದುಳಿನರಾಸಿ ಕರುಳತ್ರಿಂ। ತ್ರಿಣತೊರಳೆಗುಪ್ಪೆಮುಜೆಯು
ತವಸುರ್ಂಟಗೆಯು ಸಾಲ್ತುಳಿತ ಖಂಡಂಗಳ॥ ಬಣಬೆ ನೆತ್ತರಿನ ಪೊಳೆಮೂ
ಳೆಬಿಕ್ಕುಗಳಸಂ । ದಣಿಕೊಬ್ಬಿದಕ್ಕೆ ಕಾಳಿಜಗಳ್ಕೆಕ್ಕತ। ದ್ರಣರಂಗ
ದೆಗ್ಗೆಡೆಯೊಳುಂತೀವೆ ಬಲವುರಿಳ್ಪ್ಪದರ್ವೇಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೫೬॥
ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋ
ದಿದರ್ಗರ್ಥರ್ವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮುಂ ಸಕಲಭೋಗಮುನ। ನಂತೆ
ಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆ
ನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೫೭॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೮ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೮ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೯೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

* ೯ನೇಸಂಧಿ *

ಸೂಚನೆ॥ ಇರದೆಶಂಭಾಸುರನಧುರಕೆ ನಿಲಲಾರದಾ । ಹರಿ
ಯುಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರರೋಡುತಿರೆ ಕಾಣುತ್ತೆ। ಹರಕುಮಾರಂಸ
ಕಲದೈತ್ಯರಂ ಮುರಿದು ತಿರುಗಿದನಧಿಕ ವಿಜಯದಿಂದ॥

ಪದ॥ ಭೀಮಪದನಮಿತಸುತ್ರಾಮ ಬೃಂದಾರಕ । ಪ್ರೇಮಸದ್ಗು
ಣಗಣೋದ್ದಾಮ ಗೌರೀವದನ। ತಾಮರಸಸಾಹಸ್ರಧಾಮ ವರಲೋ
ಕಾಭಿರಾಮ ಧೃತಸೋಮ ಜಯತು॥ ಕಾಮ ಸರ್ವಾಂಗ ನಿರ್ಧೂಮ ಘ
ನಕೈಲಾಸ। ಧಾಮ ಸಲೆಸನ್ನುತಸುಸಾಮನಯನಾಗ್ನಿಜಿತ। ಭೀಮ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ರಕ್ಷಿಸು ನತಸ್ತೋಮಮಂ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥೧॥ ಪ್ರೀ
ತಿಯಿಂದಾಶಿಸೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಮ । ಹಾತಿಶಯ ವಿಕ್ರಮದೊಳ್

ಗ್ಯಾಲಂಕಾದಲ್ಲಿ। ತೀತಕೋಪದೊಳೆದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ಮಂಕೊಂಡು ಕೈಚ
ಳಕದಿಂದೆಸುತಿರೆ॥ಶಾತಕುಂಭವಿಚಿತ್ರಮಾರ್ಗಣಂಗಳ್ಕರಿ। ವ್ರಾತಮಂ
ಜೋದರಂ ತುರಗಮಂ ತೇರ್ಗಳಂ। ಸೂತರ್ಕಳಂ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಕ
ತ್ತರಿಸುತಿರ್ದವೇಂ ವಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೧॥ ತೊಟ್ಟ ಕಣೆಯೊಂದು ಕರ್ಣಂ
ಬರಂತೆಗೆತೆಗದು। ಬಿಟ್ಟ ಕಣೆಗಳ್ಕ್ರರಾತಿಸೈನಿಕದೊಳಗೆ। ನೆಟ್ಟ ಕಣೆ
ಗಳ್ಸಾಸಿರಂ ಲಕ್ಷಕೋಟಿ ಶತಕೋಟಿ ಪದ್ಮಂಗಳೆನಿಪ॥ ಕಟ್ಟಣೆಗಳಂ ವಿದಾ
ರಿಪೆಟ್ಟಿದವು ಮಾರ್ಗ್ಯಲದೊ। ಳಿಟ್ಟಣಿಪರಂ ಬಿಡದೆ ಕೊಟ್ಟಿದವು ತನುಗಳಂ।
ತಟ್ಪಿಟ್ಟಿಕಂಡಮಂ ಕಟ್ಟಿದವು ದಿಕ್ಪಾಲರಾರ್ದ್ದಿಸುವ ಬಾಣಂಗಳು॥೩॥ ಎ
ಚ್ಚೊಡುತ್ತರಿಸಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಡಿದಿರಿಗುನ। ಟ್ಟಿಕ್ಕಿಸಿ ಪಾಯ್ವುವ್ವೊಯ್ದು
ರೆಯುಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿ ಕಡು। ಚೆಟ್ಟರದೆ ತೂಳ್ದು ಸೀಳ್ದಾವರಿಸಿ ಡಾವರಿಸಿ ಹೇವ
ರಿಸಲಿಹ ತರ್ಕಳಂ॥ ಅಟ್ಟಿರಿಯೊಳೊಡನೊಡನೆ ಕಂಗಡಿಸಿ ಬೆಂಗಡಿಸಿ। ಕೊ
ಟ್ಟಿಕೋದೆತ್ತಿ ಸುತ್ತಿಸಿ ಕೊಡಹಿ ಕೆಡಹಿ ನೆರೆ। ಹುಚ್ಚು ಮಾಡಿದ ನಾಡಿದ
ವು ಕಾಡಿದವು ಬಲದೊಳಾಶಾಧಿಪರ ಕಣೆಗಳು॥ ಕಡಿದುಡಿದ ತೋಳ್ಕ
ಗದುಕೆಡವುತಿರ್ದುವು ಬೀಳ್ವ। ತೊಡೆಯು ತುಂಡುಗಳೇಳ್ದು ಬಡಿವುತಿರ್ದ
ವು ಮುಂಡ। ಮೊಡನೊಡನೆ ತೆಗದೆಸವುತಿರ್ದುವರೆಪರಿದ ತಲೆಗಳು ಬೊ
ಬ್ಬಿಡುತ್ತಿರ್ದುವು॥ ಕಡುಗಣ್ಗಳುಂ ತುಮುಡಿವುತ್ತಿರ್ದುದೊಡನೆ ಬೆಂ। ಗೊ
ಡದಖಿಳಬಲವಳಿವುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆನಾ। ವಡಬನಂತಾಗಿ ಬಯಲಪ್ಪ ಕ
ರಧಿಯು ತೆರೆಗಳಂತೆ ದಿಗಧಿಪರಿದಿರೊಳು॥೪॥ ಬತ್ತಿದುದು ಮುಂಗಡಿಯು
ಸೇನಾರ್ಣವಂ ಮುಂದ। ಕೊತ್ತಿದುದು ದಿಕ್ಪಾಲಬಲವಡಸಿ ಖೋ
ಯೆಂದೆ। ನುತ್ತೊಡನೆ ಬಲನಮುಚಿಜಂಭದುಂದುಭಿಸುಪಾನಾಭಗಜ
ಶಿರಸೂರ್ಪಕ॥ ಮತ್ತೆ ವೃತ್ತಾದಿಖಳರಾ ಪ್ರಳಯಸಮಯದಮ। ಹೋ
ತ್ತುಂಗಮೇಘಾಳಿಗಳ್ಕರೆವಮಳೆಗಳೆನ। ಲೆತ್ತಲುಂ ದಿಕ್ಪಾಲರಂತರು ಬಿ
ಶರವರುಷಮಂ ಕರೆದರೇನೆಂಬೆನು॥೫॥ ಸುರಪನಂ ನಮುಚಿಯಗ್ನಿ
ಯುಂ ನಾ ಬಲಂ ದಂಡ। ಧರನಾ ಜಂಭಂ ನೃವಾಣನ ವನಾ ಹಸ್ತಿ। ಶಿರನ
ಬ್ಧಿಪಾಲನಂ ದುಂದುಭಿ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನಂ ಶೂರ್ಪಕಂ ಧನದನಂ॥ ವರಮ
ಹಾನಾಭನೀಶಾನನಂ ವೃತ್ರನತಿ। ಭರದೊಳಿದಿರಾಗಿ ಕಾದುತಿರ್ದರಿತ್ತ
ಲಾ। ಪುರುಹೂತನಿಟ್ಟ ಬಾಣಂಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ನಮುಚಿ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದ
ನು॥೬॥ ಎಲವೊ ಸುರಪಾಲ ನೂರಾರ್ಸೂಳೊಳಂ ನಿನ್ನ। ಕೋಲಿಗೊಳ್ಳ
ದುಳುಹಿ ಬಿಟ್ಟುದನರಿದು ಮತ್ತೆನ್ನ। ಕಲಹಕಿದಿರಾದೆ ನೀಂ ಮೆರೆಸಿದ
ಕ್ಪಾಲರನಿಬರ ಶಿರಸ್ಸುಗಳೆನಿನ್ನು॥ ಕಳೆದುಕೊಂಬುದಕಿದೇ ಸಂಚ
ಕಾರಂ ಕಡೆಗ। ತೊಲಗದಿರು ಕೊಳ್ಳೆನುತ್ತೊಂದು ಬಾಣದೊಳೆ ತೋ। ಳ್ಗ

ಳನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿಯುಲಿಂದ್ರನು ಮಹಾಕೋಪದಿಂದವಂಗಿಂತೆಂದನು
ಏನೆಲವೊ ಕಳ್ಗುಡುಹತನದ ಮಾತಿದು ನಿನಗೆ। ತಾನುಚಿತವೇ ಬಗುಳೆ
ಬಿರುದನುಜಹಸ್ತ್ರಿಪಂ । ಚಾನನ ಶಿವಂ ಬೆನ್ನೊಳಿರ್ದಪಂ ನೀಂ ಬೆರಸಿ
ಯಂಧಕಾಸುರಾರಿಯಾದಿ ॥ ದಾನವರಮಾಂಸವಂ ಕಾಕಜಂಬುಕಪಿ
ಶಾ।ಚಾನೀಕಕುಣಿಸುವೆಂ ನೋಡೆನುತ ಬಾಣಸಂ ಧಾನದೊಳ್ಸೆಳೆನ
ರಥತುರಗಸಾರಥಿಧನುಗಳಂ ಕಡಿಗು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ॥೯॥ ಮತ್ತೊಂದು
ರಥಕಡದಾರ್ಖಳೆಂ ರೋಷಾಗ್ನಿ। ಪೊತ್ತಿ ಕಿಡಿಗೆದರಿ ಭುಗಿಲೆಂದೊಡನೆ
ದೇವೇಂದ್ರ। ನುತ್ತನಾಂಗದಮುಕುಟ ಕಾಂಚ ಕಾರ್ಮುಕವರೂಥಾಶ್ವ
ಸೂತಾದಿಗಳನು ॥ ತತ್ತರಂದರಿಯೆ ಪೊಸತೇರ್ಗಡರ್ದಿಂದ್ರನವ। ನೆತ್ತಿದ
ಪತಾಕ ಚಾಮರ ತುರಗಸಾರಥಿಗ । ಳುತ್ತಮವರೂಥಮಂ ತರಿದು ನ
ಮುಚಿಯು ಮನೋಗರ್ವಮಂ ಮುಗ್ರಿಸಿದನು ॥೧೦॥ ನಿಮಿಷದೊಳು
ಪೊಸರಥಕಡರ್ದಸುವನಾ ದನುಜ। ನಮರಪತಿ ತರಿವನಾತೇರಂ ಬಳಿ
ಕ್ಕಂತು। ಕಮದೊಳ್ವರೂಥಮನುಗಣಿತಮಳಿದೊಡಂ ಮತ್ತೆ ಕಾದುತಿ
ರೆ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂ॥ ನಮುಚಿಯು ಶಿರಃಖಂಡನಂ ಮಾಡಿ ಸೇನೆಯಂ। ಯ
ಮನಗರಿಗೈದಿಸಲು ಕೇಳಿ ಬಲನಗ್ನಿಯಂ। ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿ ಕೆಡಹಿ ಸುರ
ಪಾಲನಿದಿರೊಳು ನಿಂದು ಕಣೆಗರೆವುತಿಂತೆಂದನು ॥೧೧॥ ತಾಳ್ದಿವಿಜಬೂ
ಳನೀಂ ನಮುಚಿಯಂ ಕೊಂದು ನಾಂ। ಬಾಳ್ದಪೆನೆನಲ್ಬೇಡ ನಿನ್ನೊಡೆ
ಲನೀಕ್ಷಣಂ। ಸೀಳ್ದೆತ್ತಿದಪೆನವನಪಗೆಯನೆಂದಂಬಿನಂಬುಧಿಯಂತು
ಳುಂಕುತಿರಲು ॥ ಪಾಳ್ದುವು ದಿಶಾವನಿನಭೋಮಂಡಲಂಗಳು ಜಗುಳ್ದು
ವಾತಾರಾಗ್ರಹಾಳಿಗಳು ಚಣದೊಳ್ಮ।ಗುಳ್ದನಿತವಂ ಕಡಿದು ಕಣಾರ್ಂ
ತಕಂಬುದೊಟ್ಟಿಂದ್ರನಸುರಂಗೆಂದನು ॥೧೨॥ ಬಾಯ್ಗೆಡಿತನದೊಳೇ
ನೆಂದಾದೊಡಂ ಜರೆದು। ಬಯ್ಗುವೋಪಟುಭಟರ್ನೋಡು ನಿನಂಪಡೆ
ದ। ತಾಯ್ಗೆ ತವಮರಣಮಂ ಕೇಳಿಪೆನ್ನಮುಚಿಗಳಲುವೆಯೇಕೆ ನಿಂ
ನ್ನಾತನ॥ ಮುಯ್ಗಳೊಂದಪ್ಪಂತು ಗೈದಪೆನೆನುತ್ತ ಪದಿ। ನಯ್ಗಣೆಗಳಿಂ
ಬಲನ ಕಾಯಮಂ ಸೀಳೆನಿಡು। ಸುಯ್ಗಳಿಂ ಪೊಗೆಸೆಗೆಯಲೊಂದಂಬಿ
ನಿಂದಿಂದ್ರನಿಟಲಮಂ ಬಲನೆಚ್ಚನು ॥೧೩॥ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಮೈಮರೆದನರಥ
ಳಿಗೆಬಳಿಕೆಚ್ಚ। ರುಣ್ಮದುದುಸುರಪಂಗೆರೋಷಾಗ್ನಿ ಪುಟನೆಗೆದು। ಪೊ
ಣ್ಮದುದು ಭಲರೆ ಬಾಪುರೆ ಬಲಾಸುರನೀನೆ ಜಗದ ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಳೊಳಗೆ॥
ಜಾಣ್ಮೆಯುಳ್ಳವನಪ್ಪೆಯಾದಡೀ ಸರಳ ಸವಿ । ಗಾಣ್ಮಗುಳ್ದೆನುತೆ
ಕವಲಂಬಿನಿಂದೆಚ್ಚೊಡಾ । ಗೋಣ್ಮೊದಲ್ಕತ್ತರಿಸಿತವೆಮುಂಡಮು
ಳ್ದಾರ್ಬಲಂ ಮಾಡಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೪॥ ಬುಲ್ಲವಿಸಿತಮರಬಲವೊ

ಡನೆದೆಸೆದೆಸೆಗಳ್ಗೆ । ಚೆಲ್ಲಿದುದು ಖಳರಬಲನೀ ಮಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳ್। ನಿಲ್ಲದೀಶಾನಯಮನರಮೂರ್ಛೆವಡಿಸಿ ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಘನರೋಷದಿಂದ ॥ ಎಲ್ಲಿ ಬಲನನ್ನಮುಚಿಯಂ ಕೊಂದನಂತೋರಿ । ಸಲ್ಲಿಯವನಂಸೀಳ್ದು ದಿಗುಬಲಿಯನೀಯಚೇ । ಕಲ್ಲದೀಬಾಳ್ವದೇಕೆನುತಿಂದ್ರನಂವೃತ್ತಜಂಭರಾರ್ದೆಚ್ಚರಂದು ॥೧೬॥ ಪರ್ಬಿದವು ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಂ ಖಳರಬಾಣತತಿ। ಯಾರ್ಬಣ್ಣಿಸುವರವರಪೇರ್ಮೆಯಂ ನೋಡಿ ಬಳಿ। ಕಿರ್ಬರೆಡಬಲದೊಳೊಂದೇ ಭಾರಿತೆಗೆತೆಗೆದೆಸುತ್ತಿರಲು ಸುರಪನಂದು ಒರ್ಬೊಬ್ಬರೆಸುಗೆಯಂ ಕತ್ತರಿಸುತಂಮುರ। ಳ್ದಿರ್ಬಲದಸುಭಟರೀಕ್ಷಿಸೆ ಬೆಳೆದವತ್ತಿತ್ತ। ಪೆರ್ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಕಡಿದಂಬುಗಳರಾಸಿಗಳ್ಪೇಳಲೇನದ್ಭುತವನು ॥೧೭॥ ಒಮ್ಮೆ ಮುರಕ್ಕಸರ್ಮೈಮುರೆಯೆಹಾಯೆಂದು। ಹಂಮೈಯ್ವುದವರಪರಿವಾರವಾಕ್ಷಣದೊಳಿಂ । ದ್ರಂಮೂರ್ಛೆಗೆಯ್ಯೆ ಕಂಗೆಡುವುದೀಬಲವಿಂತು ಬಲ್ಪಿನಿಂ ಕಾದುತಿರಲು॥ ತಮ್ಮೊಳಾಖಳರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂ ಮೂದಲಿಸು। ತಂ ಮುಗುಳೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮುಗಡರಿಂದೆಸೆಯಲಿಂ । ದ್ರಂಮುಹಿಗುರುಳ್ದ ನಾಸೇನೆಯಂ ಜಂಭವೃತ್ತರ್ಕೊಲ್ಗತಿರ್ದರಂದು ॥೧೮॥ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರೌಷಧಂಗಳ ಶಿವಸ್ಮರಣೆಗಳಿ। ಸೇವ್ಯದೊಳುಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದೇಳ್ದಿಂದ್ರನಾಪ್ರಳಯ । ಹವ್ಯವಾಹನನಪರರೂಪಾಗಿರಥಮುಡದ್ವಗ್ರಬಾಣಂಗಳೆರಡಂ ॥ ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದೊಳುತೊಟ್ಟೆಸೆಯೆಭುಗಿಲೆಂಬ। ನವ್ಯಸ್ಫುಲಿಂಗಸಂತಾನಧೂಮಂಗಳಿಂ । ಭೂವ್ಯೋಮಮಿಡಿಯೆ ಬರುತಿರ್ಪವಾಬಾಣಂಗಳತಿ ಭರದೊಳೇನೆಂಬೆನು॥ ಬಿತ್ತರಿಸಲಳವೆ ದನುಜರಸಾಹಸಂ ಮುಂದ। ಕೊತ್ತರಿಸಿ ಬರ್ಪಬಾಣಂಗಳೆರಡಂ ನಡುವೆ। ಕತ್ತರಿಸಲಿಳೆಗುರುಳ್ದುವು ಹಿಂದಣರ್ದಂಗಳಗ್ರದಶರಂಗಳೊದಗಿ॥ ತತ್ತರಿಸಿ ಕಡುವೇಗದಿಂದಾಮಹಾಮದೋ। ನ್ಮತ್ತಖಳವೃತ್ತಜಂಭರತಲೆಗಳಂ ಕಚ್ಚಿ। ಪೊತ್ತರುಸಮುದ್ರಕಾಗಸಕೆತ್ತಿಬಿಸುಟವೆಲೆರಾಮುಕಳ್ಚೆರಿಯನು॥೧೯॥ ಬೀಳ್ದವರಟ್ಟೆಗಳು ಶೈಲಂಗಳುಳ್ವರಂತೆ। ತಾಳ್ದುದುಭಯಮನಹಿತಸೇನೆಬಾಣಂಗಳಿಂ। ಪೂಳ್ದುಸೆಣಸುವಭಟರನುಳಿದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಸಂಹರಿಸಿ ವಿಕ್ರಮದೊಳು॥ ಕೇಳ್ದುಸುರಪನವಿಜಯಮಾರ್ತೆಯಂ ಸಂತಸದೊ। ಳಾಳ್ದು ಕೊಲತೊಡಗಿದರುದೈತ್ಯರಂ ಕೇಳು ತಳೆ। ರಳ್ದು ಕೇಸರಿಯಂತೆ ಖತಿಗೊಂಡು ಶತಮಾಯನಾಹವಕ್ಕನುವಾದನು॥೨೦॥ ಸೂಳೈಸಿದವು ವಾದ್ಯನಿಖಿಳಮಾಖಳನೊಡನೆ। ಮೇಳೈಸುತಸುರತತಿ ಕರದಬಿಲ್ವೆದೆಯಂಥ। ಡಾಳೈಸುತಾಗಶತಮಾಯನಿಂದ್ರನಸರಿಸದೊಳು ನಿಂದು ನಿನ್ನ ಕೊಂದು ॥ ಪಾ

ಳೈಸುವೆಂ ನಾಕಲೋಕಮಂ ಶೋಕಮುಮಂ। ನೋಳೈಸಿಸುವೆನೆಲವೊ
ನಿನ್ನ ಬಲೆಯರ್ಗೆ ಪಿಡಿ। ಯಾಳೈಸುವೆಂ ನೆರದ ನಿನ್ನ ತೆತ್ತಿಗರನೆನುತಾ
ಖಳೆಂ ಕೋಲ್ಗರೆದನು॥೨೧॥ ನೂರಂಬಿನಿಂದಿಂದ್ರನಂ ಶಿಖಿಯನಂಬುಹ
ದಿನಾರರಿಂ ಯಮನನೈದಿಷುಗಳಿಂ ನಿರುತಿಯಂ। ಮೂರಂಬಿನಿಂ ವರು
ಣಮರುತಧನದೀಶಾನವಸುಮನುಗಳೆಂಬಿನಿಬರಂ॥ ಆರಾರ್ಶರಂಗಳಿಂ
ದೆಚ್ಚವರ ತನುಗಳಂ। ಡೋರೆನಿಸಿಯಶ್ವಸಾರಥಿತೇರ್ಗಳಂತಿರುವ। ನೇ
ರಿಸಿದಬಿಲ್ಗಳಂ ಕಡಿಕಡಿಗುಮತ್ತೆಮತ್ತೆಸುತಿರ್ದನೇವೇಳ್ವೆನು॥೨೨
ಅತ್ಯುಗ್ರಖಳನ ರೂಪಂ ಕಂಡು ಸುರಬಲದ। ಪ್ರತ್ಯೇಕರೆಲ್ಲರುಂ ಮೂ
ರ್ಛೆವಡೆದರ್ದುಷ್ಟ। ದಿತ್ಯಾತ್ಮಜರಬಾಣವೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೆನೆಯದವರಿಲ್ಲ
ವಾನಿರ್ಜರರೊಳು॥ ಮೃತ್ಯುಪೊಕ್ಕಂತಾಯ್ತು ಪೇಳಲೇನಾಖಳಾ।
ಘಾತ್ಯಮಂ ಮಿಗೆ ಯಕ್ಷಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಾ। ದಿವ್ಯವಸುಮನುಕುಲಂ ಕಂ
ಗೆಟ್ಟು ಬೆಂಗೊಟ್ಟು ಭಯದೊಳೋಡುತ್ತಿರ್ದತು॥೨೩॥ ಸೋರ್ವನೆತ್ತ
ರಸುರಿವಕರುಳನಡುಪಂಗದಬೆ। ಮಗ್ನಾನಿಯುಪರಿದೆಳೆವವೈಜೋ
ಡುನೊಗದೊಳ್ಮ್ರ। ಸುರ್ಗ್ವಬಿಡುಗುರುಳಬೆನ್ನೊಳುನಟ್ಟಸರಳತಬ್ಬಿ
ಬ್ಬಿಸವನಡೆನುಡಿಗಳ್॥ ಬೇರ್ವ್ವರಿದಭಯದಪಿಂ ನೋಟದೊಣವ್ಯಯ
ಕಡು। ಪಾರ್ವದೆಯಪೊಯ್ವಳ್ಳೆಗಳ ಪೌತ್ರನಾಚಿಕೆಯ। ಸರ್ವದಿಕ್ಪಾ
ಲರೋಟಂಗಾಣುತಜನಾಗ್ರಜಂ ದಾಳ್ದನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೪॥ ಸಂತೈ
ಸಿದಂ ಕೆಟ್ಟುಮುರಿದೋಡಿಬರ್ಪಮರ। ಸಂತತಿಗಳಂ ಸ್ವಸನ್ನಾಹ
ದಿಂದಾತ್ಮ। ಸಂತಾನಮಗಣಿತಮೆಡಂಬಲಂಬರೆ ಮಹಾಕೋಪದಿಂ ರ
ಥವಡರ್ದು ॥ ಪಿಂತಖಿಳಲೋಕಮಂ ಪೆತ್ತವಂ ಕೊಲೆಗಣಿಸ। ಲಂತಖಿಳ
ಮಾಗಬಿಹುದೇನೆನಲು ಬೊಮ್ಮನಾಂ। ತಾಂತಖಿಳರಂ ಕೊಂದು ಕೊ
ಳುತಶತಮಾಯನಂತಾಗಲವನಿಂತೆಂದನು॥೨೫॥ ಫಡಫಡೆಲವೆಲವೊ
ತೊಲತೊಲಗುಲೋಕಂಗಳಂ। ಪಡೆದನೆಂಬಗ್ಗಳಿಕೆನಮ್ಮೊಡನೆಸಲ್ಲ
ದಾ। ಪಡಪನುಳಿದೆಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂ ಕಾದೆನುತ್ತೆಚ್ಚಖಳನಶರಜಾಲಂಗಳಂ।
ತಡೆಗಡಿದು ಶತಮಾಯನೆಂಬಹಂಕಾರಬಂ। ತಡದೆನೀನೆಮ್ಮ ಪೆಸರಳಿ
ವೃತಂಯಿನ್ನಿನಗೆ। ತಡವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೊಸಮಸೆಯ ವಿಶಿಖಂಗಳಂ ಪದ್ಮಾ
ಸನಂ ಕರದನು॥೨೬॥ ಆ ಚತುರ್ಮುಖನೆಚ್ಚಬಾಣಂಗಳಂ ಕಡಿದು। ಭೂ
ಚಕ್ರಮೆತ್ತ ದೆಸೆಯತ್ತ ನಭಮೆತ್ತ ತಾ। ರಾಚಂದ್ರಮಸ್ಸೂರ್ಯಮಂಡ
ಲಂಗಳೆಗತಿಯದೆತ್ತ ಸಾಸಾಭಾವದ ॥ ಈಚರಾಚರಮೆತ್ತಲಂಬುದಂ
ಬ್ರಹ್ಮಂಗ। ಗೋಚರಮದಾಗಲಾಶತಮಾಯಕರತಳಮ। ಹಾಚಾಪನಿ
ರ್ಮುಕ್ತಬಾಣಾಬ್ಧಿ ಬೊಮ್ಮನಂ ಮುಸುಕಿತೇಂ ವಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೨೭॥

ಮುಟ್ಟಿದಶರಂಗಳೆಂಕೊಟ್ಟಿಕ್ಕೈಯೊಡನೆಬಲ್ಗೆಚ್ಚೆದೆಯುಱುಳೆನರಥದಟ್ಟು ನೊಗಗಾಲಿಗಳ್। ನುಚ್ಚುಗಡಿದವನೆದೆಯನುಚ್ಚೞಿಸಲಂಬುಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಮೈಮುರಿದುಱುಳೆನು ॥ ಚುಚ್ಚಿದೊಳೇಳ್ದುಱಿತಿಪೆಚ್ಚಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ।ದೆಚ್ಚೀಡಾಬಾಣಮಂಕೊಚ್ಚಲಿವನಂಗೆಲ್ದು।ದಿಟ್ಟರಿಯೆ ತನಗೆನುತೆಮುಟ್ಟರದೆಮಾಯೆಯುಂಬಿಟ್ಟಿದಂಶತಮಾಯನು ॥೧೮॥ ಪೆಸರದೇಂಶತಮಾಯನವನಘನಮಾಯೆಬಂ। ಣಿಸಲಳೆವೆಕೇಳ್ಸಿದ್ಧರಾಮ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ।ಮಸಿವಣ್ಣಮಾಯ್ತು ಬೊಮ್ಮಾಂಡಮಿನಶಶಿಕಿರಣಮುಡಗಿದವೃತಮುಮೆತ್ತಲುಂ॥ಪೆಸರಿಸಿದುದಾಬ್ರಹ್ಮನೆಸುವಪತ್ಯಸ್ತ್ರದೊಂ।ದೆಸಕಮುಂಮಾರಿವೈಪೆಚ್ಚಿದುದುಸಲೆಪೆಚ್ಚಿ।ಬಸವೞಿದರೆಲ್ಲರುಂಕಂಗೆಟ್ಟುಬಾಯ್ವಿಟ್ಟುಮರವಟ್ಟರೇವೇಳ್ವೆನು॥೧೯॥ ಪುಲಿಕರಡಿಪಂದಿಗಳುಘಣಮುಹಿಷವೃಕಗಂತಿ। ಬಲಸಿಂಹಶರಭಭೇರುಂಡಾದಿಖಗಮೃಗದ।ಬಳಗನ್ನೆಗಳ್ಮೊಸಳೆಕರ್ಕಟಕತಿಮಿತ್ರಿಮಿಂಗಳವಾದಿಜಲಚರಾಳಿ॥ಮುಳಿಮಿಂಚುಬರಸಿಡಿಲ್ಬಿರುಗಾಳಿಧೂಳಿಸೆಕೆ। ಚಳಿಕಿಚ್ಚುಪೊಗೆಯುಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರತತಿಪೇರ್ಗುಂಡು। ಪೊಳೆಭೂತಭೇತಾಳಕುಲಮೆಲ್ಲಮುಡಿವಿಡದೆಬಲಮುನುರೆನೋಯಿಸಿದವು॥೨೦॥ ಎತ್ತೆತ್ತಲುಂಪಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಿಮುಳ್ಳಿವನಿತಳೆ। ಮೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಘಟ್ಟಬೆಟ್ಟನಟ್ಟಡವಿಗಳು। ಪೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಪಿರಿಯಕಂಮುರಿಯುದರಿಯುಭೀಕರಗಗಹರಚಯಂ।ಎತ್ತಲುಂಲಯಕಾರಿಮಾರಿಭೂರಿಪಿಶಾಚ। ರೆತ್ತಲುಂಬಿಸಿಮುಂಡಕೊಂಡಕೆಂಡದಮಳೆಗ। ಳೆತ್ತಲುಂಘೋರಸಂಹಾರಕೂರಮೃಗಾಳಿಯಿದ್ದುದೇಂವಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೨೧॥ ಪಿಡಿವನುಂಗುವಸೀಳ್ವತೂಳ್ವಸೊಳ್ವರಿವನರೆ। ಕಡಿವಕೊಚ್ಚುವತಿವಿವಕವಿವಕಿವಿಯೊಳೆ।।ಬೊ। ಬ್ಬಿಡುವಪೊಂಚುವಪಾಯ್ವಪೊಯ್ವಕೊಯ್ವಳೆವತುೞಿವೞೆವಮುೞಿವಾಗಸಕ್ಕೆ॥ಇಡುವೆಸುವತರಿವಿರಿವಕೊರೆವಬಿಸಿನೆತ್ತರಂ। ಕುಡಿವಕಚ್ಚುವಪೀರ್ವಕಾರ್ವವಾರ್ವರೆಗೂಳೆಯು। ಗಡಣ. ಗಳಿಂನೋವಬೇವಸಾವನಿಬರಂಪದ್ಮಾಸನಂಕಂಡನು ॥೨೨॥ ಬೆರಗಾಗಿಕಮಲಭವನಿವನಮಾಯೆಯನೊಂದು।ತೆರದೊಳಪಹರಿಪೆನೆಂಬನಿತರೊಳುಶತಮಾಯ।ನುರುಬಿಕಂಗಳಿಗೆಕಾಣಸಿಕೊಳ್ಳದೆಡಬಲಂಪಿಂದುಮುಂದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು ॥ ಕರದನಂಬುಗಳನವನರಿಯಸಿಡಿಲಂತದಂ।ಮುರಿಯೆಗಿರಿಯಂತದಂತರಿಯೆಕಡಲಂತದಂ। ಸುರಿಯೆಮತ್ತೊಂದೊಂದುತೆರದೊಳೆಡೆವಿಡದೆಬಂದೆರಗಿದಂವಿಕ್ರಮದೊಳು ॥೨೩॥ ಈಸಕಲಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಧುರಕೆನಿಲ್ವರುಂ।ಟೇಸಮಾನಂಕಾದಿಕಾದಿಶತಮಾಯನುರೆ। ಬೇಸತ್ತುಡೆದರ್ಂ

ಬರಾಂಕಣದೊಳಿರ್ದಬಲ್ಗತ್ತಲೆಯನೊತ್ತಿಕವಿಸಿ॥ ಪೋಸದೊಳುಬಿ
ಲ್ಲಂಬುಗಳಸದ್ಗಪೃಷ್ಟಗಂ। ತೋಸರಿಸದೆಸುತಿರ್ದಸಂತ್ಯಕಾಲದಮೇ
ಘ। ಮೇಸಾಣೆವಿಡಿದಂಬುಮಳೆಗಳಂಕಱವದೆನೆರಾಮುಕೇಳದ್ಭುತ
ವನು॥೩೪॥ ಬಾನಿಂದಲತ್ತೆತ್ತಲುಂಕರೆವನಿಡುಸರಳ। ಸೇದೆಯಿಂದೆ
ಲ್ಲರುಂಮೂರ್ಛೆವಡೆದರುಬೊಮ್ಮ। ನೇನಾದನೆಂದರಿಯೆನರೆಜಾವ
ಮನಿತರೊಳಗವನೆಸುವಬಾಣಂಗಳಂ॥ ನಾನಾಪ್ರಕಾರಗಿಂಕಡಿದು
ಮವನೆಡೆಗೆಸಂ। ಧಾನಮಂಮಾಳ್ಪಬಗೆಯಂಕಾಣದೀಶ್ವರ। ಧ್ಯಾನ
ದಿಂದರಿದೊಡನೆಪಳಯರುದ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂಸರಸಿಜಭವಂತೆಗೆದನು॥೩೫
ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದುಗಿಯಲಾಮಾರ್ಗಗಳ್ಕೂಡಿ। ಕೆತ್ತತಮ್ಮಮಡಗಿಗು
ದುಹೆದೆಯೊಳ್ತೊಡಚೆಅಲೆ। ತ್ತೆತ್ತಲುಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುರಿದುದಾಬಾ
ಣಮಂಕಿವಿವರೆಗೆತೆಗೆದುಬಿಡಲು॥ ಮತ್ತೆನಭದೊಳಗೆಸೆವಶತಮಾ
ಯಕಂಠವಂ। ಕತ್ತರಿಸಿತಲೆಯಂಡೆಮರಡನುಂಕಡಲೊಳ್।ರತ್ತಮ
ರುಭೂಮಿಗಿಟ್ಟುದುಬೀಳ್ದಭರಕದೇನಾಯೆತ್ತೊ ಭೂತಳಮೆಂದನು॥
ಝಲ್ಲೆಂಗುಸುರಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಕರೆಯಲ್ಕೆವಾ। ಗ್ವಲ್ಲಭನಸಿರಿಮುಡಿ
ಗೆದೈತ್ಯಸೇನಾರ್ಣವಂ। ತಲ್ಲಣಿಸಿದುದುಬೇಗನಗ್ಗಸರುಸರಿದರಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಬಳಿಕಾಬ್ರಹ್ಮನು॥ ಬಿಲ್ಲೊಳಂಬಂತೊಟ್ಟುನಡೆಮತಿರೆಕಾಳಗದ ಗೆಲ್ಲ
ದೊಳುದಿಕ್ಪಾಲವಸುಮನುಗಳಾಗ್ಗಂತ। ರೆಲ್ಲರೊತ್ತಿದರಿದುದಗಣಿ
ತಬಲಂಬಳೆರಸೇನೆಯೊಳ್ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥೩೭॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳೊ
ತ್ತಿವಾಬ್ರಹ್ಮನಂನಿಲಿಸುವಸ। ರಾಕ್ರಮಿಗಳೋರ್ವರಂಕಾಣೆನಾಖ
ಳಸೈನ್ಯ। ಚಕ್ರಪತ್ರಿಯಳಿವನಾಶುಂಭಾಸುರಂಕೇಳ್ದುಖೇದಸಂಯು
ಕ್ತನಾಗಿ ವಕ್ರಮಾದುದೆಸಮುರಜಯಮೆನುತೆವಿಗ್ರಹೋ। ಪಕ್ರಮಾ
ವೇಶದಿಂತನ್ನಬಲಸಹಿತಂದ। ತಿಕ್ರಮಿಸಿನಡೆಸಾದಾನವಂಮುನ್ನ
ವಂನೀಗಲಿದಿರಾಂತಭಟರು॥೩೮॥ ವಿಾರ್ದುಬಡದೊಗ್ಗೆಗರುತೆಗದೋ
ಡೆಡೆಯುಕೆ।ಚ್ಚಿರ್ದುಮಗ್ಗರಲಿಕಾಳಗಕೆನುತೆಕಡುಪಸಿದ।ಶಾರ್ದೂಲದಂ
ತೆಶುಂಭಾಸುರಂರಥವಡರಿನಡೆಯೆಕಂಡಜಮ್ಮುಬ್ಯಾರು॥ ಇದ್ದರೆಲ್ಲಗ
ರಂಪೊಡೆದಂತೆದುರ್ಜಯಂ। ಪೊರ್ದಿದುದುಸುರಬಲಕೆಶುಂಭಾಸುರಂ
ತುಡುಕೆ। ಪೊರ್ದರೊಡೆಯನರಿಣವನೀಗಿಗರ್ಬ್ಬೀಗಿದರ್ರಾಗಿದರ್ಕಂಡ
ಕಡೆಗೆ॥೩೯॥ ನೋಯನೊಂದಂಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ್ರನೊಡಲೊಳಗೆಪ್ರಾ।ರಾ
ಯಮಾಯ್ತೇರುತದ್ದಿಕ್ಪಾಲರೆಲ್ಲರುಂ। ಘಾಯದಿಂಮೂರ್ಛೆವಡೆದ
ರ್ಮ್ಮಿಕ್ಕರೇನಾದರೆಂದರಿಯೆನಾಹವದೊಳು॥ ಖೋಯೆಂದುತುರುಬಿ
ದರ್ಕಳರಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರಪ। ಲಾಯನದಹೇವಮಂಕಂಡನೀವಿಷ್ಣು

ರೋ| ಷಾಯಮಾನಸನಾಗಿ ಸರ್ವಸನ್ನಾಹದಿಂ ಶುಂಭಂಗೆ ಮಾರಾಂತ
ನು||೪೦|| ಸಾರ್ತನಗಿದಿರ್ಚ್ಚಿನಿಂ ಬಾಳ್ವನೇ ನಿನ್ನನೈ | ನೂರ್ತುಂಡುಗೈ
ದು ಬಲಿಗೆರವೆನೆನಗಾಂತುದುಂ ಬಾರ್ತರಾದಗ್ನಿನ್ನ ವಂದಿಗರು ಪೋಗೆ
ನಲ್ವಿಷ್ಣುವತಿಕೋಪದಿಂದ||ಆರ್ತನಗೆ ಸರಿಯೆಲವೊ ಸಾಯಬೇಡೆನು
ತವನ| ತೇರ್ತ್ತುಮುರ್ತ್ತುಪುರಾಗಲೆಚ್ಚ್ಚುವಸುಮತಿಗೆಕೆಂ | ನೀರ್ತ್ತುಳ್ಕ
ತುಳ್ಕೆ ದಂಕ್ಕೈಗೆಡದೆ ಸಾಯಕಸಮುಗ್ರನಂ ಶಾರ್ಙ್ಗಬಳಿಕ||೪೧||ಪಿಡ್ದು
ಳಿದು ನೊಂದ ಕಾಳ್ಪಂದಿಯಂತವನಾಥ| ನುಗ್ದಂಡಶರವು ನೋರ್ಕ್ಕಿ
ಗೊಂಡು ಘುಡುಘುಡಿಸಿ | ದೋರ್ದಂಡಮಂ ನೀಡಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ತೇರನಿ
ಡು ಬೊಗರಿಯೊಲ್ನಭಕಿಡಲ್ಕೆ|| ಸಾರ್ದು ಬೊಮ್ಮಾಂಡಮಂ ಬೀಳ್ವ
ರಥಮಂ ನಡುವೆ| ಮೀರ್ದು ಹರಿ ಪುಟನೆಗೆದು ಗಗನದೊಳು ಮೇಘದಂ|
ತಾರ್ದ್ದು ಶುಂಭನ ಮೇಲೆ ಬೀಳೆ ಇರ್ವರೆಲ್ಲಂ ಗುರುಳ್ದ್ದು ಮೂರ್ಛಿತರಾ
ದರು||೪೨|| ಕ್ಷಣದೊಳೆಚ್ಚತ್ತು ಕಡುವೇಗದಿಂದಿರ್ವರುಂ| ಮಣಿವರೂ
ಥಾರೂಢರಾಗಿ ಬಿಲ್ವಿಡಿದು ಮಾ| ರ್ಗಣಕೆ ಮಾರ್ಗಣವೊಡನೆ ಘಾಯ
ಕಂ ಘಾಯಮಳೆಲಿಂಗಳ್ಚ್ಚುತಿಗೆಟಾತಿ|| ಸೆಣಸಿಂಗೆ ಸೆಣಸು ಮೂದಲೆಗೆ
ಮೂದಲೆಗಳಿಂ| ಹೆಣಗಿದರು ಶರಖಡ್ಗ ಪರಶುಗದೆ ಚಕ್ರಕಂ| ಪಣಮು
ಷ್ಟಿಯುದ್ಧಾದಿ ಸಕಲಯುದ್ಧಂಗಳಿಂ ಹೆರೆತೆಗೆಯದೋರೆರೋರ್ವರು ||೪೩||
ನೀಲಪರ್ವತಮೆರಡು ಪೋರ್ವಂತೆ ಸಂವರ್ತ| ಕಾಲಮೇಘದ್ವಯಂ ಸೆ
ಣಸುವಂತಾ ಮಹಾ| ಸಂಗ್ರಾಮಂಗರೆಚ್ಚಾಡುತಿರಲಿರ್ವರವಯವದ ಘಾ
ಯಘಾಯಂಗಳೊಳಗೆ|| ಮೇಲೆಮೇಲೊಸರ್ವ ನೆತ್ತರೊಳದ್ದು ಪೂತಾ
ದ| ಪಾಲಾಶತರುಗಳೋಲ್ಕನೆದಜಾಜನಗಿರಿಯೊಲಾಲಕ್ಷ್ಮೀಯರ
ಸಶುಂಭಾಸುರರೊಪ್ಪಿದರೇನೆಂದೆಂಬೆನವರಧಟನು ||೪೪|| ಸಮನ
ಪ್ಪನಾ ಹರಿಗೆ ಶುಂಭನಾ ಶುಂಭಂಗೆ| ಸಮನೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೆಂದೆರಳ್ತಂ
ಡದವ | ರಮಮಮಹಭಾವೆನಲ್ಕಾದಿದರನೇಕಸತ್ವದೆ ಬಳಿಕ್ಕಂದಿ
ರ್ವರು|| ಸಮರದೊಳು ಸರಿಯಾಗೆ ಶುಂಭನತಿಕೋಪದಿನ | ಸಮಬಾ
ಣಮೊಂದರಿಂದೆದೆಯನೆಚ್ಚೊಡೆ ಶಿರೋ| ಭ್ರಮಣದೊಳು ಮೂರ್ಛಿ
ಸಿ ಮರಳ್ದೆಳ್ದು ವಿಷ್ಣು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಕೆಡೆಯಚ್ಚನು||೪೫|| ಸರ್ಪಶಯನ
ನ ಬಾಣಹತಿಗವನಮುಖದೆಸೆ| ತ್ತಗ್ವರಿದುದೆತ್ತಲುಂ ಸುತ್ತಲುಂ ಕೋ
ಪದಿಂ| ಕಂರ್ಪಸೋದರನಿಶುಂಭಾದಿಗಳು ವಿಷ್ಣುವಂ ತವೆ ಮುತ್ತಲಾ
ಕ್ಷಣದೊಳು || ತೇರ್ಪತ್ತಿ ಶುಂಭನಿದಿರಸ್ನೋಡಿ ಮುಳಿಸುಮೂರಿರ್ಪ
ತ್ತುಮಡಿಯಾಗೆ ವಿಷ್ಣುವಂ ಕಾಣುತಿಂ| ನೋರ್ಪರ್ತ್ತು ಬದುಕು ನೀಂ
ಕಾಚಿಪೆನುತುಗ್ರಶಕ್ತಿಯ ಸಾರ್ದ್ದು ತೆಗೆದಿಟ್ಟನು||೪೬|| ಪೇರುರವನುಗಿ

ಹುದಾಶಕ್ತಿಗರಿವೆನ್ನುತರೆದು। ತೇರೊಳಗೆಬೀಳ್ದ ನಿನ್ನಿರಬಾರದೆನು
ತವನ। ಸಾರಥಿಮುರಿಜ್ಜಿದಂ ಪಾಳೆಯುಕೆ ರಥವು ನಾಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರರಳಿವ
ಳಿದರು॥ ಈರಾಕ್ಷಸಾಳಿಬೆಂಬತ್ತಿದುದುದು ನಿಡುಸರಳ, ಸಾರದಂತೊಡೆ
ನಡುಕೊರಳ್ಪರಿದು ಕೂಡೆಸಂ। ಹಾರವಮಾಯಾಸ್ತ್ರಗಳ್ಮೈನೂರ್ಪದ್ಮಬಲ
ವುಳಿದುದೋಡಿಬೀಡಂಪೊಕ್ಕುದು॥೪೭॥ ಕರಿತುರಗರಥಶರಾಳಿಯುಂ
ನಿರಿಸಿಕೈಮುಗಿದು, ಮುರಪುತ್ರ ದಮರ್ಗ ಪುಲ್ಗಚ್ಚಿ ನೀರೆಯ್ವಕ್ಕುಸಲೆ, ಬೆ
ರಳುಗಳ್ಬಾಯೊಳಿಟ್ಟಯ್ಯ ಕಾಯೆಂದು ಕಾಲ್ಗೆರಗಬಹುದೈನ್ಯವಾಂ
ತು॥ ಕರುಣವನೆಪಡೆದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಲ್ಬೇಗ। ವೆರಸತಿರು
ತಿರುಗಿನೋಡುತಪಾಳೆಯಂಬೊಗುವ। ಸುರರಸೇನೆಯು ಸಡಗರಂ
ಗಂಡುಸೇನಾವಿಯುರಿದೆದ್ದಸಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೪೮॥ ಬಾಯನೊಡೆಬ
ಡಿವಾಸೆಗೀಳ್ಚುರುಳ್ಗೊಯ್ಯುವಾಗ। ಲ್ತಾಯೊಡತ್ತಿರಪೀವುದೇನಿಮಗೆ
ಹೊಯ್ದಾಡಿ। ಸಾಯುವೊಣೆಯುವಹುದೆಸುಡುಸುವ್ವಬಾಳ್ಗಳನೆನು
ತ್ತೆ ಜರೆದಮರಕುಲವಂ॥ ಖೋಯೆನುತೆಬಪ್ಪಸುರರಂ ಕಂಡು ತೇ
ರೇರಿ, ಜೇಯನೇರಿಸಿಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತೆವಳೆಯು ಹರ। ನಾಯುತಂದಾ
ಕ್ಷತ್ರಬಲಸಹಂಷಣ್ಮುಖಂ ತರುಬಿದಂ ಪರಬಲವನು॥೪೯॥ ಗಡಬಡಿ
ಸಿದುದುಲಗ್ಗೆವರೆಕೋಟಪಗೆಗಳಂ। ಕಡಕಡೆಯೆನುತ್ತೆ ಕಹಳೆಗಳೊದ
ರೆಅಸ್ಸೈದೆಯ। ಧಡಧಡೆಂಗಳ್ಮಣ್ಮದಮುರಗರ್ಗ ಹರಿಯುಜರ್ಜರಹರಸಿ
ಧ್ವೈಗ್ಯದಿಂದ॥ ಒಡನೊಡನೆ ಹುಟಗಚ್ಚಿಯುರುಬುವಸುರಾಳಿಯುಂ। ತ
ಡತಡದು ಕಾದುತ್ತಿದರ್ಗರ್ಜುಂಭಸಿಷುಗಳಂ। ಕಡಿಕಡಿದು ಖಾತಿಯಿಂ
ದಾಷಣ್ಮುಖಂಸರಳ್ಗೊಟ್ಟುಮುತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೫೦॥ ಸಾಲ್ಗೇಂಕಡಬೇ
ಡತೊಲಗುಹವಿಧಗಳಂ। ಗುರುಗಿಸಿದವಿಕ್ರಮಂಸಲ್ಲದೆಮಗೆ ವೈ
ದೋರಿ ಕಾಟದದೈತ್ಯರೇನಾದರೆಂಬುದಂ ಪಿಂತನೀಂಕೇಳ್ದರಿಯಲ॥
ಕಾರಿಸುವೆನಮರರಂ ಡಯುಸುದುದನೆನುತಬಿ, ಲ್ಗರಥದೇಸನೆಚ್ಚಂ
ಕರದಬಲ್ಲಿಲ್ಲ। ಶೂರರಿಂಬುಳನಸಾರಥಿರಥಾಶ್ವಂಗಳಂ ಡಡೆಗಡೆಯುಲೀ
ನೆಂಬೆನು॥೫೧॥ ತೇರ್ಮುರಿಯೆ ಪೊಸತೇರನಳವಡಿಸಶುಂಭನೈ। ನೂ
ರ್ಮಡಿಯುಬೀರಡಂಪ್ರಸುನುಸೆಯುಕಣೆಗಳಂ, ಕಾಮುರ್ಕದೊಳೊಂದಿ
ಸಿಬಿಡೆ ದಿಶಾವನಿನಭೋಮಂಡಲಂಗಳೊಳ್ಲಿಯುಂ॥ ಕಾರ್ಮುಳಗಳನೆ
ಕರದವನತುಮುನ್ನಿಮಿಸದೊಳ। ಗಾರ್ಮ್ರಗಂಕಡಿದವನಕೇತುಚತ್ರ
ಮುರಕವಚ, ಧರ್ಮಸಾರಥಿವರೂಥಂಗಳಂಕಡಿದುವಿರಥನಮಾಡಿದಂಕ್ಷ
ಣದೊಳು॥೫೨॥ ವಿರಥನಾದಾಶುಂಭನೊಡನೆಗದೆವಿಡಿದು ಬೆ। ಟ್ಟರದೊ
ಳೊದಗಲ್ಕದಂಕಡಿಯಲಸಿವಿಡಿದು ನಿ। ಭರದೊಳೊದಗಲ್ಕದಂ ತರಿಯೆ

ತೋಮರಚಕ್ರಪರಿಘಮುದ್ಗರಮುಸುಂಡಿ॥ಪರಶುಮೊದಲಾದಬತ್ತೀ
ಸಾಯುಧಂಗಳೊಳ್ಪಿರಿವಿಡಿಯುಲೊದಗಲನಿತಂಬೇಗದೊಳ್ಮಹೇ।
ಶ್ವರಸುತಂತರಿದವನವ್ಯೈತುಂಬಘಾಯಮಂ । ಕಾಣಿಸಿದನೇನೆಂಬೆ
ನು॥ಇಂತುನಾನಾತೆರದಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಜಾಲಂಗಳಿಂತಡೆಯದೊದಗಿಗುಹ
ನಂಗದೊಳುಘಾಯಂಗಳಂತಾಗಿಸಲ್ಕರೆಯದಾತನಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿನುಂ
ಗಿದಪೆನೆಂಬವನದ॥ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂಮೇಲ್ವಾಯ್ವತಳೆಯನರಿವಾಬಾ
ಣಮಂತೆಗದಿಪಂಗಿರಿಜೆಯಸ್ತ್ರಕ್ಕೆಮಾಸಲೆಂ। ದಂತದಂಬಿಟ್ಟುಷಣ್ಮು
ಖನಾಗ್ನೇಯಗಳಿಂಬಳೆನುರವನೊಡೆಯೆಚ್ಚನು॥ ನಿಲವಿನಿಂಕೆಡದನವ
ನನಿತರೊಳುಧೊರೆಬೀಳ್ಗೆ। ನೆಲೆಲೆಕವಿಕವಿಯೆನುತ್ತೆಸುತ್ತಲೆತ್ತೆತ್ತಲ
ವ । ನಳಲಿಗನಿಶುಂಭಕುಂಭನಿಕುಂಭಶರಭಗಜಶಿರಕಪಿಲವೃಷಪರ್ವ
ರು॥ಬಲಿವಿಲೋಚನಪಾಕಬಾಣವಿದ್ರಾವಣಶ। ಬಲಶಂಬುಶಿರವಜ್ರನಾ
ಭಮೊದಲಾಗಿರ್ದ ।ಬಳರೊದಗಿಶುಂಭನಂಬೀಡಿಂಗೆಸ್ಫೋರಿಸಿಕೆಣಕಿದ
ರೊಡನೆಷಣ್ಮುಖನನು॥೪೫॥ಗಿರಿಯಬಳಗಂಮುತ್ತೆಕುಲಿಶಮಂಜು
ವದೆನವ । ಕರಿಯಜಂಗುಳಿಯುರುಬೆಸಿಂಗವುಳ್ಕೆವದೆಮುದು। ನರಿ
ಯಹಿಂಡುರವಣಿಸೆಪೇರ್ಬುಲಿಭಯಂಗೊಂಬುದೇಸಿದ್ಧರಾವುಕೇಳು
ತರತರದೊಳೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಕವಿವರಕ್ಕಸರ। ನೆರವಿಷಣ್ಮುಖನಂತೆರಳ್ಚಿ
ಪ್ಪುದೆಕೊಡೆಸಂ। ಹರಿಸತೊಡಗಿದನವಂಪ್ರಳಯಹರನಪರಾವತಾರ
ಮೆನೆಸಂಗರದೊಳು ॥೪೬। ಇದಿರೊಳುರುಬಿದನಿಶುಂಭನನೆಚ್ಚುಬ
ಲದೊಳೊ । ತ್ತಿದಕುಂಭನಂಬಡಿದುವಾಮದೊಳ್ಬಂದುತಾಗಿದಶ
ರಭನಂಸಗೆಗುಬೆಂಗಡೆಯೊಳೆಸುವಬ[illegible]ಯಂಕೆಡಪಿಮೇಲೆಮೇಲೆ। ಒ
ದಗುವನಿಶುಂಭಪಾಕರನಿಳೆಗುರುಳ್ಚಿಮೋ। ಹದಶೆಬಲಶಂಬುಶಿರವ
ಜ್ರನಾಭಾಬ। ಳ್ಕಗನಕರ್ಕಶದನುಜರಂಮೂರ್ಛೆವಡಿಸಿದಂಗುಹ
ನೊಂದುನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥೪೭॥ಮಡಿವರ್ಗಗಡೆಯಿಲ್ಲವಾಗನದಮೋ
ಗಣಂ । ಕೆಡವರ್ಗೆಮಿತಿಯಿಲ್ಲಘಾಯಂಗಳಿಂಮೂರ್ಛೆ। ವಡೆವರ್ಗೆಗ
ಣನೆಯಿಲ್ಲರೆಜೀವವಾಗಿಕ್ಕೈಕಾಲ್ಗಳುಡಿದರೆಗಂಗಳಂ ॥ ಬಿಡುವರ್ಗೆಲೆ
ಕ್ಕವಿಲ್ಲೆಸುಗೆಯುರುಬೆಯೊಳೆದೆಗ। ಳೊಡೆವರ್ಗೆಮೇರೆಯಿಲ್ಲೆತ್ತಲುಂ
ಪರಿದುಬೆಂ । ಗೊಡವರ್ಗೆಕಡೆಯಿಲ್ಲಮೆನೆಮುರಿದುದಾಬಲಂಪೇಳ
ಲೇನದ್ಭುತವನು ॥೪೮॥ ಬೆಂಬತ್ತಿದುದುವಿಷ್ಣುವಿಧಿಮುಖ್ಯದೇವ
ನಿಕ। ರುಂಬಮೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಬಳರಾನೆಕುದುರೆತೇ । ರಂಬಿಟ್ಟುಕಂಗೆ
ಟ್ಟುಮತಿಯಳಿದುಧೃತಿಗುಂದಿಬಹುದೈನ್ಯದಿಂಕೈಗಳಂ॥ ತಂಬುಲಕೆ
ನೀಡಿಗಡ್ಡಂಮಾಸೆವೆರಸಿಬಸು। ರಂಬಂದಮಕ್ಕಳಾಂನಿಮಗೆಂದುಭಟ

ಸಮೂ। ಹಂಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮಯ ಪಾಳೆಯಂಬೊಕ್ಕು ದೇಸೆಂ
ಬೆನಟ್ಟರಿಯನು ॥೫೯॥ ಓಡುವಸುರಾಳಿಯಂ ಸುರರಿರದೆ ಬೆಂಬತ್ತಿ।
ಕೂಡಿ ಪೊಕ್ಕರ್ಪ್ಪಳೆಯಂಗಳಂ ಬಲು ಸೂರೆ ಮಾಡಿ ಗುಡಿಗೂಡಾರಮಂ
ಕೊಯ್ದು ತಮ ತಮಗೆ ಸೂಳೆಯರಸೆರೆಯ ಪಿಡಿದು ॥ ಮಾಡಿದರ್ಸಕ
ಲರ್ಗೆ ಭೀತಿಯಂ ಜಯದೊಳೋ। ಲಾಡಿದರ್ಬ್ಬಿಂಕದಿಂ ಜಯಭೇರಿಯಂ
ಪೊಯಿಸಿ। ತಾಡಳೇನಾಷಣ್ಮುಖಂ ತಿರುಗಿದಂ ತಮ್ಮ ಪಾಳಯಕೆ ಸಂ
ಭ್ರಮದೊಳು ॥೬೦॥ ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣಮಂ।
ಸಂತಸದಿ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗ್ಗರ್ಥವಂ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ
ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕ
ಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೬೧॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೯ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯ಕ್ಕಂ ಪದಂ ೫೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೦ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಧುರದೊಳಂಧಾಸುರಂ ಹರನೊಡನೆ ಕಾದಲಾ। ಪ
ರಶಿವಂ ಶೂಲದಿಂದಿರಿದೆತ್ತೆ ನುತಿಸಲತಿ। ಕರುಣದಿಂದವನ ಹೃದ
ಯಾಂಗಣದಿ ನಟಿಸಿ ಗಣಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟನೊಲಿದು॥

ಪದ॥ ಕಮಲನೇತ್ರಾಂಬಕ ಸುಪೂಜಿತ ಪದಾಂಭೋಜ। ಕಮ
ಲಗರ್ಭೋರ್ದಯ ಕುಮಾರಕ ಶಿರಶ್ಛೇದ। ಕಮಲಸಖ ಪುತ್ರಗಾತ್ರಾರ
ಣ್ಯಘನದಾವ ಕಮಲಕಮಲಾರಿಧರನೆ॥ ಕಮಲಮಿತ್ರಾಬ್ಜವಹ್ನಿತ್ರಿ
ಲೋಚನನೆನಿಸೆವ। ಕಮಲಾಕುಮಾರದಹನೀಕೃತ ಸುಭಸಿತಾಂಗ। ಕ
ಮಲಾಪ್ತಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶ ಜಯ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸುಜನರಕ್ಷ॥೧॥
ಘನಮಹಿಮ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನೀಂ ಮುಂಗಥೆಯ। ನನುನಯದಿ ಪೇಳೆ
ನಲು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ। ವಿನಯದಿಂ ಪೇಳ್ದನಾಸಮಯದೊಳಗಿನನ
ಪರಮಾರ್ಥಗಿರಿದಂಭರದೊಳು॥ ನೆನೆದುದಣಭಂಗಮಂ ಸಕಲದೈತ್ಯರ್ತ
ಮ್ಮ। ಮನದಹಂಕೃತಮಳಿದು ದುಃಖದಿಂ ನೋವುತಿ। ರ್ಪ್ಪನಮಂಧಕಾ
ಸುರಂ ಕರಿಸಿದಂ ಧೋರೆಧೋರೆಗಳಂ ಮಂತಣಂಗೆಯ್ಯಲು ॥೨॥ ಮುಸು
ಕದಲೆಗಳ ಪೋದಹಂಕೃತಿಯ ನಿಷ್ಕಳೆಯ। ಮುಸುಡುಗಳ ಮೆಲ್ಲಮೆ
ಲ್ಲನೆ ಬರ್ಪ ನಡೆಯ ಜಾ। ನಿಸುವ ಬಗೆಗಳ ಪೊತ್ತ ದುಗುಡಗಳ ಕೆಳಗನಿ
ಟ್ಟಪನೋಟಗಳ ಸನ್ನೆಯ॥ ನಸುಮಾತುಗಳ ನೇಳ್ದುಸುಯಿಲ ನಾಂಚಿ
ಕೆಯ ಗುಹ। ನೆಸುಗೆಯಿಂ ಸೀಳ್ದ ಮೈಗಳ ಬಳಬರ್ಂದುಮಂ। ಡಿಸಿಗರೋ

ರೋರ್ವರೋರ್ವರಮರೆಯೊಳೆತ್ತಿತ್ತ ಮಿಸುಕದೇಂವಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೩॥
ಘೋರ್ಗರೆಯದೊಪ್ಪುವ ಸಮುದ್ರದಂತೊಂದರೆ ತ। ಳಿರ್ಗದಲದಿರ್ಪವನ
ದಂತೆಗಡಗುಡುವ ಮಾಣ್ದು। ಕಾರ್ಗಾಲದಭ್ರಮಾಲೆಗಳಂತೆ ಮೌನಮಂ ತಾ
ಳ್ದು ಮಹಾಸಭೆಯೊಳು॥ ದುರ್ಗರ್ವಮುಳಿದಭಟರಂ ಮಿತ್ರರಂ ಬಂಧು।
ವರ್ಗಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆನಿಬರಪೆ। ಸರ್ಗಳಿಂಕರದುಪೊರೆಯೊ
ಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಯಂಧಕಾಸುರನವರ್ಗೆಂದನು ॥೪॥ ಚಿಂತೆಯೇತಕ್ಕಿರಿತ
ಮುರಿತಮಿಮ್ಮ ಸಮರದೊಳೆ। ಗಂತಪ್ಪವೆಗ್ಗದೊಡಂಬರ್ಪವೀವ್ಯ
ಥಾ। ಭ್ರಾಂತಿಬೇಡೆಂದೆಲ್ಲರಂ ತಿಳುಪಿ ತನ್ನಾಪ್ತರಂ ಕರೆದು ವಿನಯದಿಂ
ದ॥ ಪಿಂತಾದ ಕಾಳಗದೊಳೆಂ ವಿಜಯಾಪಜಯ। ಮಂತ್ರಿರ್ಕೆ ಬಹುಕಾ
ಲಮಾಯುತ್ತರಣಮಾಪೆಗೆಯ। ನೆಂತು ಸಂಸರಿಸವೇಳ್ಕೆಂಬುದಂ ತಿಳಿದೆ
ಮಗಪೇಳಿರ್ಪನೀವೆಂದನು॥೫॥ ಆಮಾತನೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳ್ದು ಮೌನಂದಾ
ಳ್ದು। ತಾಮೋರ್ವರೊರ್ವರಮೊಗಂ ನೋಡುತಿರೆ ಮಹಾ। ಭೀಮಾಂ
ಗನಾಗಗನಮೂರ್ಧ್ನಿಯಂಧಾಸುರನಸಮ್ಮುಖದೊಳೆದ್ದು ನಿಂದು॥ ಈ
ಮಹಾಸಭೆಯವೀರರ್ಕಳಿರೆರಿಪುವಂವಿ। ರಾಮವೆನಿಪುದು ನಿಮಗೆ
ಚೋದ್ಯಮಲ್ಲೆಂದೊಡಂ ನೀಮನಕೆತೋರಿದುದನುಸುರುವೆನಿದಂ
ಕೇಳಿಮೆಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೬॥ ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಪಗೆಗನಸಮ
ರದಿಂದೆಮಗೆ। ಬಂದುದಪಜಯ ಮಾನಿಶಾಚರರ್ನ್ನೋಡಲದ। ರಿಂದಿರು
ಳ್ಗಳಗಂ ಜಯಮಪ್ಪುದೆಮಗನವಿಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವರಸಿ ॥ ಇಂದು ಜ
ಯಿಸಿದಗಲ್ಲದೊಳ್ಕೈಗಳಂ ಮರದು। ಸಂದಗರ್ವದೊಳೊರಂಗಿದಸಕಲ
ದೇವತಾ। ವೃಂದಮಂ ಕೊಲಲಕ್ಕುಮಿದು ನಿಶ್ಚಯಂ ಮನಕೆ ಬರ್ಪೊಡೆ
ಸಗುವದೆಂದನು॥೭॥ ಸಹಜವೆಂದಂ ಶುಂಭನೊಪ್ಪಿದಂ ಶರಭನದ। ನಹು
ದೆಂದನಂಧಕಾಸುರನು ಳಿದರೆಲ್ಲರುಂ। ನಹುಸಿಕೊಂಡಗ್ಗಗನಮೂರ್ಧ್ನಿ
ಮತವೇತಮ್ಮ ಮತವೆಂದು ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಗಹಗಹಿಸಿದಂ ಪ್ರಹ
ಲ್ಲಾದನರಿದರಿದು ಮುದು। ಳಗರನುರೆಕಂಡು ಕಂಡಂ ಕಾಣದಂತಿರ್ದ।
ಮಹಿಷಸ್ವರೂಪರಂತಿಳಿಪತೀಶಂಗೆ ವಶವಲ್ಲವೆಂದಿಂತೆಂದನು॥೮॥ ಶ
ತಮಾಯ ಜಂಭಬಲನಮುಚಿವೃತ್ರರ್ಗಮುಂ। ಪ್ರತಿಮಾನರುಂಟೆ ಸ
ಮರದೊಳವರ್ವರದಲಾದ। ರತಿಮಾನನಮುಡುಗಿಮಡಿದರ್ಸತ್ತ ಬಲಕೆ
ಗಡೆಗಾಣೆನೀರಕ್ಕಸರೊಳು ॥ ಕ್ಷತಮಾಗದವರದಾರ್ಪ್ರೋರಹಿತಬಲ
ದೊಳಗೆ। ಹತಮಾದರಾರೆಣಿಸು ಬೇಗಶಿವನಡಿಗಳ್ಗೆ। ನತನಾಗುಮಧು
ಹದಂನಂಬಿಕೆಡಬೇಡ ಪೇಳ್ದೆಂ ತ್ರಿವಾಚದೊಳೆಂದನು ॥೯॥ ಎನೆಕೇ
ಳ್ದು ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಕಂಗಳೊಳು ಕಿಡಿಗೆದರಿ। ಕನಲುತಂಧಾಸುರಂನು

ಡಿದನಿವರಂತೆಯೋ। ಚನೆಗೆಕರೆದೆವೆ ನಿನ್ನನರಿಚಬೇಡೆಂದು ಪೆಹಲಾ
ದನಂಚುರೆದು ನುಡಿದು॥ ದನುಜಸೇನಾಪತಿತ್ವಕೆಗಗನಮೂರ್ಧ್ನಿಗೆಗು
ರೆ। ಮುಸವೊಳಿದುಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಚನಂಗೆಯ್ದಾಗೆ। ನೆನದಕಾರ್ಯ
ಮನೆಸಗಿಯೆಂದುವೀಳೆಯವಿತ್ತುಕಳ್ಗೊಳಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು॥೧೦॥ ಕರಿ
ಯುಘಂಟೆಗಳೆಕುದುರೆಗಳೆನಾಳಿಗೆಗಳೆಂ। ಸರವುಣ್ಮದೊಲ್ಕಟ್ಟಿಪೆಂಚ
ವ್ರೆತ್ತಿಸದೆಪರಿ। ಪೆರಿಯ ವಾದ್ಯಂಗಳೆಂಬಾಜಿಸದೆಗುಪ್ತದಿಂಸರ್ವಸನ್ನಾ
ಹವಾಗಿ॥ ಧೊರೆಧೊರೆಗಳೇನಡೆದುಹೊಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿತವು। ಗೆರಡೆರೊ
ಳಗೊಂದಾಗವೇಳ್ಕಂದುಬಂದುಪುರ। ಹರನಪಾಳೆಯದಸುತ್ತಿತ್ತಲುಂ
ವೋಹರಿಸಿನಿಂದರೇಂವಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೧೧॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳ್ಬಳರ
ನುರೆನೋಯಿಸಿದ। ಗೆಲವಿನೋಳ್ಪಗರೆಪೆಡಹುಲ್ಲವುಂಮರದುತಾಂ
ಮಲಗಿದನ್ಪಕಲರುಂಮತ್ತಲ್ಲಗಾಬುಳೆರುಬೇಳೆವೆಯಬೂದಿಯೂದಿ॥
ತಳೆಚೇಲಿಬದ್ಧರಂಗಳೆಮುರಿದುಕೊಂಡೊಯ್ಯಲ್ಗ। ನೊಳಪೊಕ್ಕುಸುರ
ಹರಿಬ್ರಹ್ಮರಿಗಪಾಳೆಯಂ। ಗಳೆಮೇಲೆಬೀಳ್ವಕೊಲತೊಡಗಿದರುತೆ
ಪ್ಪಿಟ್ಟೆಯುಂಗದೇಂವಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೧೨॥ ಮದದೊರಂಗಿದರನಿರಿದಿರಿ
ದಾಂಕಿಕೊಳ್ಗಳೆಂ ಕೊರದೆಚ್ಚರೊಳಗೇಳ್ವರಂವೆಟ್ಟಿಕಾಲ್ವಿಡಿದು।
ಸರಸರನೆಸೀಳ್ದರೆದ್ದೋಡುವರನಟ್ಟಿಪಿಡಿದೊತ್ತಿನಡುಕ್ಕೈಕಾಳ್ಗಳೆಂ॥
ಮುರಿದಿಟ್ಟರೆತ್ತಾನುಮಿದಿರಾದೊಡಲ್ಗಳೆಂ। ತರಿತರಿದುಕತ್ತರಿಸಿಕೊ
ಚ್ಚಿಖಂಡಿಸಿಪಲವ। ತೆರೆದೊಳರೆಗೊಲೆಗಳೆಂನೆರೆಕೊಂದುಕೊಲೆಯಾಡಿ
ದಸುರ್ಗಳೆರದೇಂಪೊಗಳ್ವೆನು॥೧೩॥ ಆಳೆಕಾಲ್ವಿಡಿದುಭಟರಂಬಡಿದು
ಕುದುರೆಗಳೆಬಾಲವುಂಪಿಡಿದುತೇಜಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿಶುಂ। ಡಾಲಂಗಳೆಂ
ಪಿಡಿದುಕರಿಗಳೆಂಸದೆದುತೇರಿಂದಂವರೂಥಂಗಳ॥ಸಾಲನಡಿಹುಡಿಮಾ
ಡಿಭಂಡಾರಚೊಕ್ಕಸದ। ಶಾಲೆಗಳೆನುರೆಸೂರೆಮಾಡಿಪಲತೆರದೊಳಾ।
ಕಾಳೆರಕ್ಕಸರಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿಬಲುಗೊಲೆಯಕೊಲುತಿರ್ದರೇನೆಂದೆಂಬೆ
ನು॥೧೪॥ ಬೊಬ್ಬಾಟಮಾದುದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂಸಕಲರುಂ। ಬೆಚ್ಚಳಿಸುತೆ
ಲ್ಲೆಲೆಹೋಹೋಕಡಿಯೆನುತ್ತಬಿಡೆ। ದಬ್ಬರಿಸಿನಿಗಂತವಿಂದೇಳ್ದು
ಕೈದುವಂಮರೆದುತಲೆಗೆದರಿಕೊಡೆ॥ ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಂಡುತವೊಮ್ಮೆಳು
ತಾವೆಸಿಕ್ಕಿದಂ। ತಬ್ಬಿಹಿಡಿಹೊಯ್ದೊಯ್ಯನುತ್ತೆಕೊಲ್ಲದಕೊಲೆಯು।
ಹಬ್ಬದೊಳುಮಣದುಮರುಳಾಡುದಮರನ್ಸಜಂಪೇಳಲೇನಜ್ಞರಿಯು
ನು॥೧೫॥ ಮದಗಜಂಗಳಿಗೆಪಲ್ಲಣಗಳೆಂಹಾಯ್ಕುಬಲು। ಗುದುರೆಗಳ
ಬೆಂಗೆರಂಚಿಕೆಯನೊಂದಿಸುಕೈಯು। ಮೊದಲೊಳಿಡುವಜಾತ್ರಂಗಿಯಂ
ಟೃಗೆತೊಡಿಸು ಸೂಡಾಯುಮಂಕಾಳೆಯಿಂದಂ॥ ಬೆದರಟರಿನೇಹ

ಯುಂಗಳೆನೊಡು ಹರಿಗೆಯಂ । ಕದಲಿಸುವ ರೂಥವುಂ ತೊಡೆಚಾಟು
ಗೊಳ್ಳೆನುತೆ। ಕದನವಿಕ್ರಮರೆಲ್ಲರುಂ ಚೆದರಿ ಕಂಡ ಕಡೆಗೋಡಿದರದೇ
ನೆಂಬೆನು ॥೧೬॥ ಸುರಭಟರ್ಮುರಿದು ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಮೇಲೆಯಾ। ಸುರ
ಭಟದಿಕ್ಪಾಲರುಂ ವಿಧಿಯ ಮೇಲೆಯಾ। ಸುರಭಟದಿಕ್ಪಾಲವಿಧಿಗ
ಳುಂ ಮಾಧವನ ಮೇಲೆ ಕಡು ವೇಗದಿಂದಂ ॥ ಸುರಭಟದಿಕ್ಪಾಲವಿಧಿ
ಮಾಧವಾದಿಗಳು। ಹರಗಣದ ಮೇಲೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬೀಳಲ್ಕಾಗ। ದುರುಳ
ರಕ್ಕಸರನಿಬರಂ ಸವರಿ ಸಾಹಸದೆ ಮುಂಬರಿದು ಬರುತಿರ್ದರು॥೧೭॥ ಬ
ರಿಯ ಮೈಗಳ ಬಿಟ್ಟ ಮಂಡೆಗಳ ಬಾಳುಸು। ಟ್ಟೊರೆವಿಡಿದ ಕೈದುಗಳ ಜ
ಗುಳಿತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ। ಮುರವಂಗರಕ್ಷೆಗಳ ವಾಹನಂಗಳ ರಕ್ಕಸರ್ಕಂಡ ಕಡೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ॥ ಇರಿದ ಘಾಯಂಗಳಿಂ ಹಜ್ಜೆಹಜ್ಜಗೆ ಬಿಡದೆ। ಕರೆವ ನೆತ್ತರ ಶಿವಾ
ಸಲಹು ಸಲಹೆಂದೆಂಬ । ಮೊರೆವ ಬಾಯ್ಗಳ ದಿವಿಜನಿಕರಮಂ ಕಂಡು ರು
ದ್ರಪ್ರಮಥಗಣ ಮೇಳ್ದುದು ॥೧೮॥ ವೀರಭದ್ರಂ ಕಾರ್ತಿಕೇಯನುರುತ
ರಕಾಲ। ಭೈರವಂ ನಂದೀಶ್ವರಂ ಮಹಾಕಾಳನಂ। ಗಾರವದನಂ ಧೂಮ
ಕಾಯಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನದ್ರಿಭೇದನನೊಪ್ಪುವ ॥ ಸೂರೆಂದು ಪಾತಘಂ
ಟಾಕರ್ಣ ಬಡಬಾಗ್ನಿ । ದಾರಸುರಘೋಷ ಚಂಡೇಶ ಮುಖ್ಯಸ್ವಪರಿ।
ವಾರಸಹ ಮಾರ್ಭಟಿಸುತೇಳ್ವರೊಂದೇ ಭಾರಿ ರಾವಮಂ ಕೇಳದ್ಭುತವ
ನು ॥೧೯॥ ಭೂಗಗನ ಕಳತೆಯಿಟ್ಟಂತೇಳ್ದುದುರವಣಿಸಿ। ಸಾಗರಾಪೋ
ಷಣನ ಸೈನ್ಯದ ಭಟಾಳಿಯಿಂ। ಬಾಗಿ ನೀಲಾದ್ರಿಗಳ್ನೆಗದಂತೆ ಪರ್ವತಾ
ಭರಣನ ಬಲಂ ನೆರದುದು॥ ಮೇಗಮೇಗೊತ್ತುವಬ್ಧಿಯ ತೆರೆಗಳಂತೊ
ದಗಿ। ತಾಗ ಕಾಲಾಪಹರಣ ಪಸೇನೆ ಹೆರೆಯುಗಿದ। ಭೋಗಿಕುಲದಂತೆ
ಕಂಕಾಳಧರಸೈನಿಕಂ ಮೊರೆದೆದ್ದುದೇನೆಂಬೆನು ॥೨೦॥ ಮತ್ತೊಂದು
ದೆಸೆಯೊಳಾ ಕಾಳಿಯ ಮನಿರುತಿಗಳ। ಮೊತ್ತ ಮೇಳ್ದುದು ಬಳಿಕ್ಕೊಂ
ದೆಸೆಯೊಳಾಮದೋ । ನ್ಮತ್ತ ಜಟ್ಟಿಗಭೀರ ಭೂತಭೇತಾಳಗಣ ಕುಲ
ಮೊಡನೆಕವಿದುದಿರದೆ॥ ಇತ್ತ ಚಾಮುಂಡಿ ವಾರಾಹಿ ಭೈರವಿ ದುರ್ಗೆ।
ಯೆತ್ತ ಕೌಮಾರಿ ವೈಷ್ಣವಿ ಮುಖ್ಯಶಕ್ತಿಕುಲ। ಮೆತ್ತೆತ್ತಲೆನ್ನದೊತ್ತೆ
ರಿಸೆ ಕವಿದಿತ್ತೆಲೇರಾವಮಂ ಕೇಳದ್ಭುತವನು ॥೨೧॥ ಒಡನೆ ವೀರೇಶಷ
ಣ್ಮುಖರನೇಮಂಗಳಂ। ಪಡೆದು ರುದ್ರಪ್ರಮಥಗಣ ಮಾದುರ್ಕೋಪ
ದಿಂ । ಘುಡುಘುಡಿಸಿಸುತ್ತಲುಂ ವೇಡೆಯ ಮನಿಕ್ಕಿಯೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಂ
ಮಾಂದಲಿಸುತೆ॥ ಪಿಡಿಬಾಚುನುಂಗುಕೊಯ್ಕತ್ತರಿಸುನೂಂಕುಕಡಿ।
ಕಡಿಕೊಚ್ಚು ಮೋದು ತುಂಡಿಸಿಸೀಳು ನೆತ್ತರಂ। ಕುಡಿ ಕರುಳ್ವಾಗಿಯೆ
ನಿಪ್ಪಬ್ಬರಂಗಳು ಪೊಣ್ಮೆ ಕೊಲತೊಡಗಿತಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೨೨॥ ಕೂಡಿ

ಹುರಿಗಟ್ಟಿ ತಾ ಹರಿಯುಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರ | ರೀಡಿರಿದುದಖಿಳದೆಸೆಯುಂ
ವಾದ್ಯದಬ್ಬರವು | ದೀಡಿರಿದುದೆಲ್ಲಿಯುಂತೇರಾನೆಕುದುರೆಗಳಿಕ್ಕಾಲಾ
ಳಬಲವೊದಗಿತು || ಓಡಿದವರೆಲ್ಲರುಂ ಕಲಿಯಾಗಿನಿಂದು ಹೊ | ಯ್ದಾ
ಡುತಿರ್ದರ್ಕತ್ತಿವೆಳಗು ತೊಡವೆಳಗುಗಳ್ಮಿಡೆ ಬೆಳೆನಂ ರಾಕ್ಷಸಾಳಿ ಕಂಗೆ
ಡೆಸಿದ್ಧರಾಮು ಕೇಳದ್ಭುತವನು ||೨೩|| ವಾಡಬಾಗ್ನಿಯು ಮೇಲೆಕೆಗ್ಗೊ
ಳೆಗೆ ಸಕಲಜಲ | ಮೋಡಿಕವಿವಂತೆ ಮಾರಿಯು ಮನೆಗೆಕನ್ನವಂ | ನಾ
ಡೆಸವೆವಂತೆ ಶಂಕರನ ಪಾಳೆಯುದೊಳಗೆ ಕಗ್ಗೊಲೆಯೆನಿಮುಗನುತ್ತ ||
ಓಡುವರನಿರಿದಿರಿದು ಕೆಡಪಿಮಾರಾಂತು ಕೈ | ಮಾಡುವರನಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೆಣಸಿ
ಭಟರಿಂತು ಪೊಯ್ದಾಡಿದರ್ಕ್ಕೋಳಾಹಳಂಗಳಿಂ ಶಿವಗಣದ ಸೈನ್ಯದೊಳೆ
ಗೇನೆಂಬೆನು || ಕರವಾಳ್ಗಳಂ ಜಡಿದು ನೂಂಕುವ ತಾರ್ಗಂಕುವ | ಕರ್ರಕೆ
ಥದು ಪೆಗಗಳಂ ಮುತ್ತುವ ಕರ್ಗತ್ತುವ | ಧರ್ರರಥರದ ಪೆಣಗಳಂ ಮೆಟ್ಟು
ವ ಕರ್ಗಟ್ಟುವರ್ತ್ತಲೆಗಳಂ ದೈತ್ಯಭಟರ || ಮೊರೆವ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗೆ ಹಿಗ್ಗು
ವರ್ಮ್ಮಗ್ಗುವ | ಕರ್ರದಿಂದೆ ಮುಂದಲೆಗತುಡುಕುವರ್ಮ್ಮಿಡುಕುವ | ರ್ಮ್ಮರಳಿ
ಪಜ್ಜೆಯುನಿಡದೆ ಕಾದುವರ್ಮ್ಮೇದುವ ಶಿರ್ವಬಲದ ವೀರಭಟರು ||೨೪||
ವೀರಭದ್ರನ ಬಲದ ಬಿರುಬುಷಣ್ಮುಖನ ಪರಿ | ಮಾರದಟ್ಟುಳಿ ಗಣೇಶನ
ಸೈನ್ಯದುರುಬೆಯಾ | ಭೈರವನ ಸೈನಿಕದ ಕೋಳಾಹಳಂ ದಂಡಧರನ
ಸೇನಾ ಕರ್ಕಶಂ || ವೀರಕಂಕಾಳಧರ ವಾಹಿನಿಯ ವಿಕ್ರಮಂ | ಸೂರೆಂದು
ಪಾತರಾ ಪಡೆಯು ಬಿರುಬಂತಡೆಯು | ದಾರುಕ್ಷಸಪ್ರತಾನಂ ತಾಯ್ಗ
ಮುಕ್ಕಳಾಗದೆ ಕೂಡೆ ಬೆಂಗೊಟ್ಟುದು ||೨೫|| ಅರಿಯುದಿರ್ಪ್ಪಂಧಕಾಸುರ
ನೊಡನೆ ಹುಸಿಯನೆ | ಟ್ಟರಿಸಿ ಕಗ್ಗೊಲೆಗೆ ಬಿಚಿದ ಗಗನಮೂರ್ದ್ಧ್ನಿರ್ಯಯುಂ |
ತರಿದ ಕಟಗಗನಮೂರ್ಧ್ನಿರ್ಯ ಮಾಡಬೇಡವೇ ಶಿವಸುಭಟರೆಂದೆನು
ತ್ತ || ಮೊರೆಯುಟ್ಟು ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಮುರವಟ್ಟು | ಕರಕರನೆ ಕಂದಿ
ಧೃತಿಗುಂದಿ ಭೀತಿಯೊಳೊಂದ | ಸೆರೆತೆಗವರಂ ಕಂಡು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ
ಮುತ್ತಿರೀರ್ದರರೇನೆಂಬೆನು ||೨೬|| ವೀರಭದ್ರಾದಿಗಣಸೈನಿಕದ ಭೂರ
ಣೆಯು | ನಾರಾಂತು ನಿಂದ ಪರ್ಬ್ಬಳರು ಮುರಿದೋಡಲಾ | ಗೇರೆಯು ಮು
ನುಗಿದು ಪಾಳೆಯುಮನೊಳಪೊಕ್ಕು ಸತಿಯುರನಿರದೆ ಪಿಡಿದು ಕೂಡೆ ||
ಸೇರಿಗೂಡಾರಂಗಳಂ ಕೊಯ್ದು ರಶ್ವಮುದ | ವಾರಣಂಗಳ ಸೈದೆಪಿಡಿದರ
ವನಿಪರಭಂ | ಡಾರಂಗಳಂ ಸ[illegible]ಾಡಿಗರಾಮ್ಮಡಿದರ್ಕ್ಕಳಕಳವನಾ[illegible]
ದೊಳು ||೨೭|| ದೂರಿದುದು [illegible] ನೋವ
ದುದುಚಿತ್ತದೊಳು ನಯ.
ಸುತ್ತೆಲ್ಲರಿಪುಭಟರೆನು ತ

ಳೆಗಳೆಗರ್ಜನೆಗೆಪರಿಪರಿವೆ|ಸೂರೆಗರ್ಕ್ಕೈಗುಂದಲಂಧಾಸುರಂತೇರೆ|ನೇ
ರಿಸದೆದಂವಿಲಯಕಾಲದಂತಕನಂತೆಪೇಳಲೇನದ್ಭುತವನು ||೧೯||
ಪರಿವಸೂರೆಗರನಡೆಗೆಡಪಿದರ್ಕ್ಕಡುಪಿದ|ರ್ಪರಿಪರಿಯಸೂರೆಯುಂಬಿಡಿ
ಸಿದರ್ಕಡಿಸಿದ| ರ್ಸ್ಪರಳೆಬಿರುವಳೆಗಳೆಂಕವಿಸಿದರ್ತವಿಸಿದರ್ಪ್ಪ್ರತಭಟರ
ವಿಕ್ರಮವನು|| ಬಿರುದನೆಹಿತರವುಂದೆದೂರಿದರ್ಪ್ಪರಿದ| ತುರಗಕೆ
ರಿನಿಚಯವುಂನೂಂಕಿದರ್ತಾಂಕಿದ | ಭರವಸದಸಮರದೊಳುರಾ
ವುತರಗ್ಗವುತಳ್ಳಳಸಸೇನಾಂಬುಧಿಯೊಳು ೨೦|| ತಗುಳಿರಿದುತರಿ
ದುಪಾಳೆಯುದಿಂದೆಹಿಂದಕ್ಕ | ತೆಗಸಿದಪೂರರಗಂಧಕಾಸುರಂಗೆಂನಾ
ಡೆ| ವಿಗಡವೀರೇಶಂಗೆಕಾಳಗಂತಳ್ತುದು ಕುಮಾರನೋಳ್ಗಳನಮೂ
ರ್ಧ್ನಿ|| ತೆಗದನಂದಸಮಸಮರಂಗವುಂತಮತಮಗೆ| ತೆಗದ್ದೈತ್ಯರಸುರ
ರಂವೃಷಭವೊದಅಾದಸಂ | ಯುಗಸಮರ್ಥರ್ಬಳಿಕಿತ್ತವೀರಾಂಧ
ಕಾಸುರರಾಹವಂಬಳಿದುದು||೨೧|| ಅರೀತನೆವೆಮ್ಮಡನೆಕಾದಲನು
ಗೈದವಂವೀರಭದ್ರನೊಲೇಸುಲೇಸೆಂಧಕಾಸುರನ| ವೀರವುಂಮುಂ
ನ್ನಕೇಳ್ದರಿಯಲಾಕೊಳ್ಳಾಗೊಡೆನುತಚಾಪಮನೊದರಿಸಿ || ಭಾ
ರಿಬಾಣಂಗಳೆಂತೆಗದೆಸಲ್ಗನಶರಾ | ಸಾರಮೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಕತ್ತರಿಸಲಾ
ಕ್ಷಣಂ | ಕಾರಪೋಘದಮರೆಯುಸೂರಿಯನತ್ತರದೊಳಾವೀರನಂದಿಂ
ತೆಂದನು ||೨೨|| ಮುನ್ನೆಕೇಳ್ದರಿವುದೇಂಕ್ಕೈಯಕಂಕಣಕೇಕೆ| ಕಂ
ನಡಿಪರಾಕ್ರಮುಂನಿನಗುಳ್ಳೊಡೀಕ್ಷಣದೊ | ಳೆನ್ನನಿನ್ನಂಬುಗಳೆಗು
ರುಲಘುಸ್ಥಿತಿಕಾಣಲಕುದೆನುತಚಾಪದಿಂದಂ|| ಪನ್ನೆರಡುಬಾಣಮು
ನುರುಳ್ಚಲಿಹಗದುಡಭರ | ವಂಸೋಡಆತನೀತನಕಣೆಯೊಳಾದು
ದವ| ನಿನ್ನಿವಂಕಡಿಯೆನುತ್ತಿಂನೂರುಬಾಣಮುಂಕೆನ್ನೆವರೆಗುಗಿದ್ದೆಕ್ಷ
ಸು||೨೩|| ವೀರನಾತನಶರಾಸಾರವಂಸಾಲ್ಗೊಂಟು | ಕೂರಂಬಿನಿಂಕ
ಡಿದುನಾರಿಯುಂತೀಡುತವಿ|ಚಾರಿಸದೆನೀನೆನ್ನೊಳೋರಂತೆತೊಡ
ಕಿದೆಮಹಾರಣಾಂಕಣದೊಳೆನಲು|| ವೀರಕ್ಷ್ವದಳವರಿಯುಕ್ಷತ್ತರಂ
ಬುಗಳೆ| ಸಾರವಂಕಡಿದೊಡೇಂಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನಾದ| ಹಾರುವರೆನಾ
ವುತೆಘೋರಾಸ್ತ್ರಮಂಪ್ರೂಡಿವೀರನೊಡನಿಂತೆಂದನು ||೨೪|| ಉ
[illegible]ಸವಂಬೇಡನಿನ್ನಯಬಳಿಗೆ| ರುದ್ರನಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆನ್ನಂಬಿ
[illegible] ನಿಗ್ರಯಮಾದಪ್ರುಗುನಿ [illegible] ಧಕಾಸುರಂಕೋಪದಿಂತೆ
[illegible]ಲು [illegible] ಮಿದಿಗಜ್ಜಲಮುತ್ತಿ| ರೌದ್ರಾ
[illegible]ಕ್ಷಿಸಿಘನಪ್ರತ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ
[illegible]ಳನಂಬುಗಳನಿಕ್ಕುವಂ

ತುಳ್ಕುವಂ। ಕೆರಳಿವೀರಂ ಕಣೆಯು ಕವಿಸುವಂತವಿಸುವಂ। ಸರಳಿಂದಲ
ವನಿಯುಂ ಮುಚ್ಚುವಂ ಪೆಚ್ಚುವಂ ದಿವಿಜರಂ ದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳು॥ ಉರುಳೆ
ಗಡಿವಂ ವೀರನೊಲವಿನಿಂ ಗೆಲವಿನಿಂ। ತೆರಳೆದವನೊಡನೆ ಸುವನುಬ್ಬಿ
ನಿಂ ಕೊಬ್ಬಿನಿಂ। ತರಹರಿಸದವನೆಕ್ಕುಕೂಗುವಂ ಬೀಗುವಂ ವೀರಭದ್ರಂ
ಕ್ಷಣದೊಳು॥೩೬॥ ಶರಕೆ ಶರವೆ ಘಟಂಗೆ ಮುಘಟು ಬೊಬ್ಬೆಗೆ ಬೊಬ್ಬೆ।
ಪರಮ ಶೌರ್ಯಕೆ ಶೌರ್ಯವಾಯಾಸಕಾಯಾಸ। ಮಿರದೆ ಘಾಯಕೆ ಘಾ
ಯುಮತಿಜವಕ್ಕತಿಜವಂ ಮೂದಲೆಗೆ ಮೂದಲೆಗಳು॥ ಕರಚಮತ್ಕಾರ
ಕ್ಕೆ ಕರಚಮತ್ಕೃತಿ ವಿನಿಷ್ಠುರಕೆ ನಿಷ್ಠುರಮಿವಿರ್ವರ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಲಂ। ದು
ರು ಶಕ್ತಿಯಿಂ ವೀರಭದ್ರನಿಡೆ ಬಳನೆದೆಯನಾ ಕ್ಷಣಂ ಗರಿಯುಗಿದುದು॥
ಘೋರ್ಗರೆದು ಸುರಿವರುಣವಾರಿಯಿಂ ಬಳರಾಜ। ನೋರ್ಗುರ್ಡಿಸಿಕೆ
ಡದನಿಳೆಗೀತನಂ ನಾಂ ಕೊಲಲು। ಭರ್ಗನಂಬುಗಳಿಗಾಸಪರಾಧಿಯಾ
ದಪೆಂ ಶಾಕೆನುತ್ತಿಳಿದಸುರರ॥ ವರ್ಗಮಂ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಳಗಗನಮೂ
ರ್ಧ್ನಿರ್ಯಂ। ಸ್ವರ್ಗಮಂ ಶಾಸಿಸಿಗುಸಂತನಗವಾರಾಂತ। ವರ್ಗಳಂ
ಮುಡುಪೆನಂ ದ್ವ್ಯಾದಿಗಳ್ಸಂಹರಿಸ ತೊಡಗಿದರಸುರಭಟರನು॥೩೮॥ ಇ
ತ್ತಲಂಧಾಸುರನ ಪಾಳೆಯುದೊಳಸುರರಂ। ತತ್ತರಂಗರಿವೃತ್ತ ವೀರಗು
ಹರ್ಯೆತರ। ಲ್ಕತ್ತಲಾ ಬಳರಾಜನೆಚ್ಚತ್ತು ವೀರಭದ್ರನನರಸುತತಿ ಭರ
ದೊಳು॥ ಚಿತ್ತಜಾರಿಯು ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆತರ। ಲ್ರತ್ತು ವಾಹವಮಾ
ಶನೊಡನೆ ಕೂರಂಬುಗಳೆ। ಕಿತ್ತುಕಿಪವರೆಗುಗಿದು ಕರೆದನಾ ಶಾಶಯು
ಲ್ಗಂ ಬಾಣಮುಯುವಾಗಲು॥೩೯॥ ಗಗನಮಂ ತುಂಬಿದಂಧಾಸುರನ ಬಾ
ಣಮಂ। ನಗೆಮೊಗದೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ್ತುಭವಂ ಪಿನಾಕಮಂ। ನೆಗಪಿಜೇವಡೆ
ದೊಂದು ಬಾಣಮಂ ಪ್ರಾಡಿರಗದೆ ಸರ್ಕ್ಷಣಂ ನೋಡಲು॥ ಅಗಲದೊ
ಳ್ಪುಟದಂಬುಗಳ್ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ। ಯೊಗುತಿರ್ದವವನಿರೊಳಗಂ
ಧಾಸುರಂ ಕಂಡು। ಮುಗುಳೆ ಕೋಟಾನುಕೋಟಿಯು ಮಾರ್ಗಣಂಗಳಂ
ತುಳ್ಕಿದಂ ಬೇಗದಿಂದಂ॥೪೦॥ ಹೇಮಾಚಲದ ಸರಿಸದೊಳು ಬೀಳ್ವವರು
ಷಧಾ। ರಾಮುಖಾಗಣದಂತೆ ದೈತ್ಯನೆಸುಗೆಯುಶರ। ಸ್ತೋಮಮಾಶನ
ಸುತ್ತಲುಂ ಬಳಸೆ ಕಂಡುಮತ್ತೊಂದು ಬಾಣವನಭವನು॥ ತಾಮುಸಂ
ಗಯ್ಯದೆಸಲಸುರಸಂಬಂಕಡಿದು। ಭೂಮಿಯೊಳಗುದುರಿಸಿದುದೊ
ಡನಂಧಕಾಸುರಂ। ಹೇಮಪುಂಖದಸರಳನಗಣಿತಮನೆಚ್ಚನಾ ವ್ಯೋ
ಮಕೇಶನಸರಿಸಕೆ॥೪೧॥ ಕಡುತವಕದಿಂ ಕಿಡಿಯನುಗುಳುತಂ ತಗು
ಳುತಂ। ಪೊಡವಿಗತಿಭೀತಿಯುಂ ಮಾಡುತಂ ಕಾಡುತಂ। ಜಿಡದುಡುಗ

ಷುಪ್ರಜವನೊಂದಂಬಿನಿಂ ಮುಂಬಿನಿಂ। ತಡೆಗಡಿದು ಬಿಡಲವಂ ಕೋಪದಿಂ ಚಾಪದಿಂ । ದೊಡಕವಿಸಿದವನಿಷುಸ್ತೋಮಮಂ ವ್ಯೋಮಮಂ ತಾಳೆದಿರಲಖಿಳಜನರು ॥೪೨॥ ಪೇಳಲೇಂ ಭಾಂಡಶತತಿಗೊಂದುಗುದುಗೆಯುಪೆಟ್ಟು। ಸಾಲದೇ ಖಳನೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗಣವ್ರಾತಮಂ। ಶೂಲಪಾಣಿಯ ಬಾಣವೊಂದೆ ಕಡಿದವನ ಕರಕಾರ್ಮುಕವನುಂ ಛಿದ್ರಿಸಿ॥ ಸಾಲಸೀಸಕಜೋಡು ಬತ್ತಳಿಕೆ ಕೈಪೊಡೆಯ। ಮೇಳವಂ ತರಿದಂಧಕಾಸುರನ ಗರ್ವಗಿರಿ। ಜಾಲಮಂ ಸವರಿದುದು ಶಿವನ ಬಾಣದ ಚಮತ್ಕಾರಮಂ ಪೊಗಳಲಳವೆ॥೪೩॥ ಚಂಡವಿಕ್ರಮನತುಳಕೋಪದಿಂದಂ ಹಲಗೆ। ಖಂಡಯುಂಗಳನಾಂತು ಪೊಯ್ವೆನೆಂದುಬ್ಬಿನಿಂ। ಖಂಡಪರಶುವನಿರದೆ ಮೇಲ್ವಾಯಲಭವಂ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂ ದಿರಿದು ಬಳಿಕ॥ ಅಂಡಲೆವುತಾಕಾಶಕೆತ್ತಲಾ ಖಳನ ಮೈಯ್ಯ। ಯುಂಡ ರಕ್ತಂ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ಭೂತಳಕೆ। ಹಿಂಡಿಹಿಳಿದಂತೆ ಕರೆಯಲ್ವಿಗತಮದನಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದಂ ಶಿವನನು॥೪೪॥ ಜಯ ಸರ್ವಲೋಕಾಧಾರ ಜಯ ಕಾಲಸಂಹಾರ। ಜಯ ದಿವಿಜನುತಚರಣ ಜಯ ಭುಜಂಗಾಭರಣ। ಜಯ ಹುತಾಶನನೇತ್ರ ಜಯ ಮನೋಹರಗಾತ್ರ ಜಯ ಭೀಮವಿಧೃತಸೋಮ॥ ಜಯ ದನುಜಲಯಕಾಲ ಜಯ ಸಕಲಜನಪಾಲ। ಜಯ ವಿಜಿತಸಮವರ್ತಿ ಜಯ ಚಾರುತರಕೀರ್ತಿ। ಜಯ ದಕ್ಷಮಖಶಿಕ್ಷ ಜಯ ಜಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಲಹೆಂದನಸುರೇಂದ್ರನು॥೪೫॥ ಇಂತೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದಂಧಾಸುರಂಗೊಲ್ದು। ಕಂತುಮರ್ದನ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ ಬೇಡು ಬೇಡೆನಲು। ಸಂತೋಷಸಾಗರದೊಳದ್ದೆನ್ನ ವಕ್ಷದೊಳು ನಾಟ್ಯಮಂ ನಟಿಸಿ ಬಳಿಕ॥ ಮುಂತೆ ಚಿತ್ರಮಾದ ಗಣಪದವಿಯಂ ಪಾಲಿಸೆನ। ಲಂತೆಗೈದಪೆನೆಂದು ತಾಂಡವದ ಚಿಹ್ನಮಂ। ತಾಂ ತಳೆಯಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದನದೇಂ ಭಕ್ತರಾಧೀನನೋ ಸರ್ವೇಶನು॥೪೬॥ ಕುಂಜರವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಂಗಳಂ ದೇಸಿಯಂ। ಮುಂಜೆರಗು ಮಿಗಲುಟ್ಟು ಪೊಳೆವ ಮುರಿವಾವಿನಿಂ। ಕಂಜಿಪ ಗಳಿಂ ಬಿಗಿದು ವರವಿಭೂತಿಯನೆಸವ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳ್ ಧೂಳಿಸಿ॥ ರಂಜಿಸುವ ಶರಪಿನಾಕಮನುಳಿದು ಶೂಲದಿಂ। ದಂಡವದೊಳಸುರನಂ ನೆಲಕಿಳುಪಿ ಶಂಭು ಪ್ರ। ಷ್ಪಾಂಜುಳಿಯುಗಮಕದಿಂದವನ ವಕ್ಷೋರಂಗಮಂ ಪೊಗಲ್ಕನುಗೈದನು॥೪॥ ನಂದಿ ಮುಷ್ಟಳೆಯ ನಬ್ಜಾಸನಂ ತಾಳಮಂ। ಕಂದರ್ಪ ಪಿತನೆಸವ ವಾಸಮಂ ಹರುಷದಿಂ। ದಿಂದಿರಸು ಪಾಂಗಮಂ ನಾರದಂ ವೀಣೆಯಂ ತುಂಬುರರು ದಂಡಿಗೆಯನು। ಇಂದುಮೌಳಿಯ ಸುತ್ತಲುಂಪಿಡಿದು ತತ್ಕ್ರಿಯಗ। ಳಿಂದ ಬಾಜಿಸಿದರಂಬುಜಭವಾಂಡಂ ನೋಡ್ಡಿ। ಲಂದು ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮದಿಂ ಪೂರ್ಣಮಾದುದೆಂಬಂದವಾಯೆತ್ತ ವೇಳ್ವೆ

ಸು॥೪೮॥ ವೀರಭದ್ರಾದಿಗಣವಿತತಿ ತದ್ಬಾಣಸಂ । ಹಾರಶೇಷಾಸುರನಿ
ಕಾಯಂ ಸಮಸ್ತಬೃಂ। ದಾರಕವೃಜಮಖಿಳಭುವನಜನಮುಳ್ಕರಿಂಶಿ
ರನಾಟ್ಯಮಂ ನೋಡಲು॥ ಸಾರಸಂತೋಷದಿಂ ನೆರೆದುದು ಜಯಸ್ವ
ನಂ, ಭೋರಿಡಲು ಶರಧಿನಿರ್ಘೋಷದಿಂದುರಿತಸಂ। ಹಾರನಂಧಾಸುರನ
ರಕ್ತದೊಳು ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನೆಸಗಿದಂ ಮುದದೊಳು॥೪೯॥ ಇರದೆಪು
ಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ ಸಮನಂತರದೊಳೆವಿ। ಸ್ತರದಿಂದೆ ಧುತವಿಧುವಾಧೂ
ತಮೆಂದೆನಿಪ। ಶಿರದಭೇದಂಗಳಿಂದಂ ಪತಾಕಾದಿಹಸ್ತಂಗಳ ವಿಡಾಯ
ದಿಂದಂ॥ ಪರಿಕಿಸೆ ಸಮಾಭುಗ್ನಮಾಭುಗ್ನಮುಖ್ಯಮಾ, ದುರದಭೇದಂ
ಗಳಿಂದಂ ವಿವರ್ತಿತಮುಖ್ಯ। ಪರಿಯ ಭೇದಂಗಳಿಂದಾಡಿದಂ ಶಂಕರಂ ಪೇ
ಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೫೦॥ ನಟಣೆಯಿಂ ಕಂಪಿತೋದ್ಧಾಹಿತಸುಚಿಹ್ನಾ
ದಿ। ಕಟಿಯ ಭೇದಂಗಳೈದಂ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ। ನಿಟಿಲಾಂಬಕಂ ತೋರಿಸ
ಮಮಂಚಿತಾದಿ ಪದಭೇದಂಗಳಂ ಕಾಣಿಸಿ॥ ಪಟುತರ ಪ್ರತ್ಯಂಗಭಾವ
ಮಂ ಕೈಗೈದು। ಚಟುಲವಾಗಿರ್ದ ಕೊರಳೋಜೆಗಳನನುಗೊಳಿಸಿ। ನ
ಟಿಸಿದಂ ಶಂಭು ನೋಟಕರದಿಟ್ಟಿಗಳೊಡನೆ ನಟಸ್ವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥೫೧
ಇರದೂರ್ಧ್ವಮುಂ ತಾದಭುಜದಭೇದಂಗಳಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೆರಪಿಬು
ಲ್ಲಕ್ಷಾಮುಮೆಂಬುದರ । ಧುರಭೇದಮಂ ತೋರಿ ವಲಿತಕಂಪಿತಮು
ಖ್ಯಮಾದೂರುಭೇದಂಗಳ॥ ಹರುಷದಿಂ ವಿಸ್ತರಂಗೈದುಮಾವರ್ತಿತಂ।
ಪರಿಕಿಸಲ್ಕುನ್ನತೋತ್ಕ್ಷಿಪ್ತಾದಿ ಜಂಘೆಗಳ। ಪರಮಭೇದಂಗಳಂ ತೋರಿ
ದಂ ಭುವನಜನಕೀಶಂ ಚಮತ್ಕೃತಿಯೊಳು॥೫೨॥ ಪರಮಶೃಂಗಾರಾ
ದಿರಸದೆಸಕದಿಂದವಿಸ್ತರದ ಸಾತ್ವಿಕವರಸ್ಥಾಯಿಸಂಚಾರಿಗಳ। ಪರಿ
ವಿಡಿಗಳಿಂದಲಾಂಗಿಕವಾಚಿಕಾಹಾರ್ಯಸಾತ್ವಿಕಾದ್ಯಭಿನಯಂಗಳಂ॥ ಗ
ರುವಿಕೆಯ ಗಮಕದಿಂ ಪಾದಚಾರಿಗಳ ಲಘು । ಚರಣವಿನ್ಯಾಸದಿಂದೆಸ
ವಕೋಪಕಳಾಸ। ತಿರುಪುಗಳ ಬೆಡಗು ಬಿಂನಣದ ನಗಜಾಧವಂ ತೋ
ರಿದಂ ತಾಂಡವವನು ॥೫೩॥ ಇವು ಮುಖ್ಯವಾದವರ ಭರತಶಾಸ್ತ್ರಕ್ರ
ಮದ। ವಿವರಣೆಯನೆಲ್ಲಮಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿಯಂಬುರುಹ। ಭವನ ತಾಳಕನಂ
ದಿ ಬಾಜಿಸುವ ಮದ್ದಳೆಯ ಗತಿಗವಾಸವಿಲಾಸಕೆ ॥ ದಿವಿಜವಲ್ಲಭನು
ಪಾಂಗಶ್ರುತಿಗನಾರದೋ। ದ್ಭವ ಸುವೀಣಾಕಿಂಕಿಣಸ್ವನದ ಸಮ್ಮಿ
ತಕ। ಭವನಾಡಿದಂ ಸಕಲಭುವನಜನದುತ್ಸವಂತವೆಪೆಚ್ಚೆ ಸಂತಸದೊ
ಳು॥೫೪॥ ತಳೆಯ ನದಿಯಲ್ಲಾಡೆ ಕಿರುಜೆಡಗಳೊಲದಾಡ, ಲಲಿತಮು
ಖರಸವೇರೆಬೆಮರಂಗದೊಳು ತೋರೆ । ಪುಳಿದೊವಲು ನೆಲಕಲಯೆ
ರುಂಡಮಾಲೆಗಳೊಲೆಯೆ ಭರವಾಗಿ ನಾಸಿಕದೊಳು॥ ಎಲರೊಡನೊ

ಚನೆಸುಳಿಯೆ ತೆಳ್ವಸುಬರ್ಗಳದಿಳಿಯೆ । ಸಲೆನಾದ್ಯತತಿ ನೊಳೆಗೆ ಫಣಿ
ಭೂಷಣಂ ತೊಳಗೆ। ನಳಿತೋಳ್ಗಳಂ ನೀಡಿ ಪಲವಂಗದಿಂದಾಡಿ ಮೆರದ
ನುರೆ ಬಿನ್ನಣವನು ॥೫೫॥ ದೇವತೆಗಳೆಲರ ಮಳೆಯಂ ಕರೆಯೆ ಜಯ ಜ
ಯಾ । ರಾವದಿಂದಖಿಳಲೋಕದ ಜನಂ ಕೈಮುಗಿಯೆ । ದೇವಸಂಘಾ
ಸುರನವಕ್ಷದಿಂ ದಿಳಿದವಂಗಿತ್ತು ವರಗಣಪದವಿಯಂ ॥ ಶೀವಿದಚಸಂಗೆ
ಳಂ ಕರುಣದಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು। ದೇವಿಯುರ್ವರಸಿ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಶಿಖರದವ।
ಹಾವಿಭವದರವನೆಗಪೋಗಿ ಘನಹರುಷದಿಂದಿರ್ದಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು॥
ಇಂತೆಸವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವಂ। ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿ
ದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತವಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇ
ಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾ
ಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ
ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೫೬॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೦ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೧೧೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೧ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಮೂಲೋಕವರಿಯಲೀಶ್ವರನೊಲಿದು ಸೇತಭೂ।
ಪಾಲಕನ ಮೊರೆಗೇಳ್ದು ಭಾಳಾಕ್ಷಿಯುಗ್ನಿಯಿಂ। ಕಾಲನಂ ಸು
ಟ್ಟು ಮಗುಳಸುವಿತ್ತು ಸೇತನಂ ಕೈಲಾಸಪುರಕೊಯ್ದನು॥

ಪದ॥ ಹೆಂಡತಿಯು ಮಗನನರಿದನ ಮಗನ ಮಾವನಂ। ಮಂಡೆಯೊ
ಳುಧರಿಸಿ ಕರಜಾತಪ್ರಘಾತದಿಂ। ಪುಂಡರೀಕೈಕಕರಧೃತನಾಗಿ ತಜ್ಜಾ
ತಸವನಪ್ರವಿಘ್ನನಾಗಿ॥ ಹೆಂಡತಿಯು ಲೀಲಾಕುಮಾರನಂ ಶಿರವನುರೆ।
ಖಂಡಿಸಿದಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೀ ನೆಮ್ಮಂ । ಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಪುದು ಭೂ
ಮಂಡಲದ ಸುಜನರಂ ಚಂಡಕರಕೋಟಿತೇಜ ॥೧॥ ಎಲೆಸದ್ಧರಾಮ
ಕೇಳ್ಪೂರ್ವದೊಳ್ಶ್ವೇತನೆಂ । ಬಿಳೆಯಾಣ್ಮನುಂಟಾನೃಪಂ ಬಹಳ
ಭಾಗ್ಯದಿಂ। ಬಲದಿಂ ಮಹಾದೇಶದುರ್ಗತಳತಂತ್ರಾದಿ ಸಕಲಸನ್ನಾಹ
ದಿಂದಂ॥ ಇಳೆಯು ನಾಳುತ್ತೊಂದು ದಿವಸ ಮಾಭೂವರಂ। ತಳರಿದಂ ನೊ
ಲವಿಂದ ಚತುರಂಗಬಲವೆರಸ। ನಲವಿನಿಂ ವೈಹಾಳಿಗುದಧಿರವಮಂ ಮೀ
ರಲಳ್ಳಿಂದ ವಾದ್ಯಂಗಳು ॥೨॥ ಆ ಪುರದೊಳೋರ್ವ ಪರದಂ ಸಮುದ್ರಾಂ
ತರ। ದ್ವೀಪಂಗಳೊಳು ತನ್ನ ಬೆವಹಾರಕೈದಲವ। ನೋಪಳು ನೃಪಾ
ಲಕಂ ವೈಹಾಳಿಗೈದುವುದನೀಕ್ಷಿಸುವ ತವಕದಿಂದಂ॥ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಕನ
ಕಮಣಿಗಣ ತೋರಣಾವಳಿಯ। ಗೋಪುರವನಡರಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು

ಶಶಿಮುಖಿಯು । ರೂಪುಯೌವನವಿಲಾಸಂಗಳಂಶ್ವೇತನೆಂಬವನೀಶ
ನೀಕ್ಷಿಸಿದನು॥೩॥ ಕಾರಿದುದುಕರಣತತಿಲಜ್ಜೆಯುಂನಿಮಿರಿಕಾ।ಲೂ
ರಿದುದುಹೃದಯದೊಳುತಿಮಿರಂಗಭೀರಾಬ್ಧಿ। ಯಾರಿದುದುಮನ್ಮ
ಥಂಪೂಗಣೆಗಳಂ ಪ್ರಾಡಿದಂತನ್ನಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲ॥ ಪಾರಿದುದುಧೃತಿಪಲ್ಲ
ಟಂಬೋಗಿತನುಬಲಂ ಜಾರಿದುದುಚಿಂತಾಲತಾವೃದ್ಧಿಪರ್ಬಿಕುಡಿ।
ದೋರಿದುದುಭೂಪಂಗೆಪರಸತಿಯುಬೇಟವೆಂಬಪಥ್ಯವೋಮಾನವ
ಗೆ॥೪॥ ಅಂತರಂಗದೊಳಿನಿತುಹದನಾಯ್ತುಭೂಪತಿಗೆ।ಮುಂತಿರ್ಪ
ಸಚಿವಸಾವಂತಸೇನಾಧಿಪ। ಗಂತೋರಿಯಾಕಘಾರಣವನೊತ್ತೆಗೊ
ಟ್ಟುನೃಹಾಳಿಯುಬಯಲ್ಗೆ ಪೋಗಿ॥ ತಿಂತಿಣಿಯತುರಗದೇರಾಟಮುಂಕೈ
ಗೊಡುವ। ದಂತಿಗಳಯುಗ್ಧದಸಘಾಟಮಂನೋಡದೆನೃ। ಪಂತಿರು
ಗಿದಂಚಿತ್ರಪಟದರೂಪಿನತೆರದಿನಂದಣದಗೊಂದಣದೊಳು॥೫॥ ಅರ
ಮನೆಯಮುಂದಂದಳವನಿಳಿದುಭೂಪರಂ। ಬೆರಳಸನ್ನೆಯೊಳಾಲ
ಯಂಗಳಿಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು। ತರತರದೊಳುರತಿಯನೆತ್ತುವಂಗನೆಯ
ರಂಕಣ್ಣೋರೆಯಿಂಜರವೃತ॥ ಸರಸಪರಿಮಳಪೂರವಮಾಧಶಯ್ಯಾಗೃ
ಹ। ಕ್ಕರಸನೈತಂದುಪವಡಿಸಿದಿವಮನೊಂದುಸಾ। ಸಿರವಾಗಿಕಳೆ
ಯೆಮಾರ್ತಂಡನೈದಿದನಸ್ತಗಿರಿಯಮರೆಯಂಕ್ಷಣದೊಳು॥೬॥ ಅ
ಳ್ದುದಾಕುಮುದಂಮುದಂಚಕೋರಕ್ಕಾಯ್ತು।ಪೊಳ್ದುದಳಲಿಂ
ಚಕ್ರವಾಕವಾಕಮಲದೋ। ಳ್ಕೆಳ್ದುದುರೆತುಂಬಿತುಂಬಿದುದುತಿ
ಮಿರಂಶ್ವೇತನೃಪನಸ್ಸತ್ತ್ವಮಿರದೊಡನೆ॥ ಮುಳ್ದುದಾಗಿಡಕೆವಿಹಗಾ
ಳಿಗಾಳಿಯುಕೂಡೆ।ತೆಳ್ದುದೆಲ್ಲಾಕುಸುಮಪರಿಮಳಂಮಲತಗೆ।
ಕೆಳ್ದುನಿಶಿಯುಂಚಿತ್ತವಂದಂಗಜಂಗಜರಿಸರಳಂಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು॥
ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳಾಸಮಯದೊಳುನೃಪಂ। ಕಳವಳಿಸಿವಿರಹದಿಂ
ತನ್ನಾಪ್ತಸಖಿಯನೋ। ವರ್ಳನಿರದೆಕರೆದುಕೇಳೆಲೆತರುಣಿರತ್ನವ
ರ್ಮನಕಾಂತೆಯಂಪಗಲೊಳು॥ ಲಲಿತಸೌಧಾಗ್ರದೊಳುಕಂಡೆನವ
ಳಂತಂದು। ಕಳುಪದಿರಲನ್ನಹರಣಂಪೋಪುದೆನಮುನ್ನ।ಕಳುಪಿದ
ವರೊಳಗಿದೇಂಘನವೆತಂದಪೆನೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಡೆತಂದಳು॥೮॥
ಬಂದುಪರದನಮನೆಯನೊಳಪೊಕ್ಕುಪಲವುತೆರ। ದಿಂದಾತನಂಗನೆ
ಯನೊಡಬಡಿಸಿಗುಪ್ತದಿಂ। ತಂದವನಿಪತಿಯಪೊರೆಯೊಳಗಿರಿಸಲಾ
ತನಿವಳಂನೋಡಿವಿನಯದಿಂದಂ। ಇಂದುಮುಖಿಕೊಳ್ಳೆನುತೆಸಕಲಪ
ರಿಮಳಕುಸುಮ। ವೃಂದಮಂಕೊಡುವನಿತರೊಳಗಚಂಪಕಪುಷ್ಪ।
ವೊಂದುಪಡಿಗದೊಳಬೀಳ್ವನಿತರೊಳುಶಂಕರಾರ್ಪಿತವೆಂದನವನೀ

ಶನು||೯|| ಈತನೀತೆರದೆದುಷ್ಟವ್ಯಸನಪಾಪದು| ರ್ನೀತಿಯುತನಾ
ಗಿರಲ್ಕಂತ್ಯಕಾಲಕ್ಕೆಯಮ| ದೂತರಿವನಂಕೊಂಡುಪೋಗಿಯಮರಾ
ಜನಿದಿರೊಳುನಿಲಿಸೆಕಂಡಾತನು|| ಪಾತಕವೃಷಂಗಳೆಂತೆನೆಚಿತ್ರಗು
ಪ್ತರುವಿ| ಜಾತಕಿಲ್ಬಿಷನಿವಂರೌರವಪ್ರಾಪ್ತಿಮಿಗೆ | ಭೂತನಾಥಂಗೆ
ಬೀಳ್ದಲರನರ್ಪಿಸಿದಸದ್ಧರ್ಮವಿರ್ದಪುದೆಂದರು ||೧೦|| ಆಗವಮಾಡಿದ
ಧರ್ಮದಿಂರಂಭೆಯೊಡನೆಸಂ | ಭೋಗವಿಮಾತಂಗೊಂದುರಾತ್ರಿಯೆಂ
ದಾತನಂ| ಬೇಗದಿಂತಂದುರಂಭೆಗೆರಹಸ್ಯದೊಳಿವನವರ್ತನಂಗಳನು
ಸುದರ್|| ರಾಗದಿಂದಿವನೊಳೀರಾತ್ರಿಯೊಳಗಿರ್ದೀವು| ದೀಗುಣವಿಹೀ
ನನಂನಾಳೆನಮಗೆಂದವ| ರೊಪ್ಪೀಗಲೇಗುವೆನೆನ್ನಸಂಗದೊಳಗಿರ್ದಂ
ಗೆನರಕವೇಹಾಯೆಂದಳು ||೧೧|| ಚಿಂತಿಸಿದೊಡೇನಘವಪೂಜೆಯಿಂ
ದೀನೃಪತಿ| ಗಂತಕನಬಾಧೆಯುಂಪಿಂಗಿಸುವೆನಾನೆನು| ತ್ತಂತರಂಗದೆ
ತಿಳಿದುಸೇತನಿರ್ದಮಲಪರ್ಯಂಕವುಂಸಾರ್ದನಿಲಲು || ಮುಂ
ತವಳನೀಕ್ಷಿಸಿರತಾರಂಭಚೇಷ್ಟೆಯಿಂ | ಕಾಂತೆಯಂಬರಸೆಳವುತಿತ್ತ
ಬಾರೆನಲವಳು | ದಂತರುಚಿಭಿತ್ತಿಯನಲಂಕರಿಸೆನಸುನಗಲುಭೂ
ಮಿಪತಿಯಿಂತೆಂದನು ||೧೨|| ರೂಪುಗುಣಸತ್ಕಲಾಪ್ರೌಢಿಯಿಲ್ಲೆನ
ಗೆತ | ಕ್ಕೋಪನಿವನಲ್ಲೆಂದುನಗುವೆಯೋನೀನೆನಲು| ಭೂಪಕೇಳ್
ರತಿಗೆಲಟಕಟಪೆ ನಾಳಿನಯಮನಬಾಧೆಯಂನೋಡೆಯೆಂದು || ಈ
ಪರಿಯೊಳಾಂನಕ್ಕೆನಲಿಂದಿದೇಕೆನಿಂ| ನೀಪರಮಸಂಗಮಿದುನಾಳೆ
ಭಯಮೇಕೆಸಲು | ಪಾಪಿಕೇಳಾನಿನ್ನವಿಧಿಯನುಸುರುವೆನೆನುತ್ತ
ಬುಜಾಕ್ಷಿಯಿಂತೆಂದಳು ||೧೩|| ಮುನ್ನನೀಂಮಾಡಿದಮಹಾಪಾಪ
ಮಂಪೇಳ| ಲೆನ್ನಹವಣಲ್ಲಪ್ರಯತ್ನದಿಂದೊಂದುಕುಸು | ಮಂನೆಲ
ಕೆಬೀಳಲೀಶಾರ್ಪಣಮೆನಲ್ಬಂದುದೆನ್ನಸಂಭೋಗಮಿಂದು|| ಇನ್ನಾ
ಲಿಸೈಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಶಿವಮಂತ್ರಸನ್ನುತಿಯೊಳಭವನಂಭಜಿಸಿನಾಳಿ
ನನರಕ| ಮಂನಿವಾರಿಪುದೆನಲ್ಕಿನಿತುಬೇಗದೊಳಪ್ಪುದೇಯೆನಲ್ಕಿಂ
ತೆಂದಳು||೧೪|| ಅತಿಪಾಪಿಯೋರ್ವನೆಪಾಳ್ಗಡಿಯೊಳಡಗೆಡದು| ವ್ಯ
ತೆಸಮಯದಿಂದಿರಲುಕಂಡೊಂದುಶುನಕನ| ಪ್ರತಿಹರುಷದಿಂತಿಂಬೆ
ನೆಂದುಕಾಡಿದರ್ಜೀವಂಬೋಗದಿರೆಕಾಣುತ|| ದ್ರುತದೊಳಾತನಘ
ಣೆಯುಮೆಟ್ಟಪೊಗಲ್ಕವಂ| ಹತವಾಗೆಯಮದೂತರೆಳೆಯೆಶಿವಚರರೈ
ದಿ| ಸಿತಭಸಿತಮಿವನಪಣೆಯೊಳಗಿಪ್ಪುದೆನುತೆಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಕೊಂಡೊ
ಯ್ದರು||೧೫|| ವನದೊಳಗೆರುದ್ರಾಕ್ಷಿವಣ್ಗಳಂಕಂಡೋರ್ವ| ವನಚರಂ
ಮೇಲ್ದದರಬೀಜಮಂಸರಿಗಟ್ಟಿ| ಶುನಕನಕೊರಳ್ಗೆಬಂಧಿಸಿಪಂದಿಹೊ

ಋದ್ಧಿಸಾಯಸ್ನಿಯೆ ಯಮದೂತರೈದಿ॥ ಶುನಕನಂ ಪಿಡಿಯೆ ಶಿವದೂತರೈತಂದಂತೆ। ಕನದೂತರಂ ಬಡಿದು ಶಿವಲೋಕಕೊಯ್ಯರೇ। ಘನವೆಲಾ ಶಿವಲಾಂಛನಂ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದು ತರಳಾಕ್ಷಿ ಯಿಂತೆಂದಳು ॥೧೬॥ ಅರಸ ಕೇಳತಿಪಾಪಿಯೊರ್ವ ಶೂದ್ರಂ ತನ್ನ। ಮರಣಕಾಲದೊಳೆ ಮಗನಂ ಕರೆದು ಹೊಲನನೀಂ। ಹಗಣಾಯೆನುತಸುವನಳಿಯಲವನಂ ಶಿವನ ಪೊರೆಗೊಯ್ದರಿನ್ನಾಲಿಸು॥ ತರಣಿಜನ ಪುರಕೈದಿಸಾನಂದಮುನಿವರಂ। ಪರಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರಮಂ ಸ್ಮರಿಸಲಾ। ನರಕಿಗಳ್ಕೇಳ್ದು ತನ್ಮಂತ್ರದುಚ್ಚರಣೆಯಿಂ ಕೈಲಾಸಪುರಕೈದರೆ॥೧೭॥ ಮುಂನೊರ್ವ ಪಾರ್ವನತಿಪಾತಕಂ ಚಂಡಾಲ। ಕನ್ನೆಯೊಳು ನೆರೆಯಲವರೀರ್ವರಂ ಪೊರಡಿಸ। ಲ್ತನ್ನವಳ್ವೆರಸಿಕಾಂತಾರದೊಳಗಿರಲವಳು ಸಾಯಲವಳಾತ್ಮಜೆಯರ॥ ಗನ್ನದಿಂ ಕೂಡಿರುತ ಶೈವಾಲಯದೊಳೆದೀ। ಪಂ ನಂದುತಿರೆ ಕಳವು ಸಂಧಿಸದೆನುತೆ ಬತ್ತಿ। ಯಂ ನೂಕೆ ಮರಣಕಾಲದೊಳೆ ಭವದೂತರವನಂ ಶಿವನ ಪೊರೆಗೊಯ್ದರು ॥೧೮॥ ಪನ್ನೆರಳ್ವರುಷದಾಯುಷ್ಯದ ಕುಮಾರನಂ। ಪನ್ನಗಾಭರಣನಿಂ ಪಡೆದಾ ಮೃಕಂಡುಮುನಿ। ತಂನಂದನಂ ದಿನಂ ಸಾರೆ ಬರೆ ಕಂಡು ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಿರಲು॥ ಉನ್ನತದ ಪಾಶದಿಂದಂತಕಂ ಕೋದೆಳೆಯೆ। ತನ್ನಿದಿರ್ಲಿಂಗಮಂ ತಬ್ಬಿ ಶಿವದೋಯೆನಲು। ಮನ್ನಿಸುತೆ ಮುನಿಪನಂ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಂ ಶೂಲದಿಂದಂತಕನನಿರಿಯನೆ॥೧೯॥ ಅರಸ ಕೇಳಿಂತು ದೈವಾಧೀನದಿಂ ಪೂರ್ವ। ಪುರುಷರೀಶನ ಪದಂಗಂಡರಿಂದೀಗ ನೀ। ನಿರದೆ ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡು ಮಾಡಿದೊಡಂತಕನ ಭಯಂ ಪೋಪುದೆನುತೆ॥ ವರವಸ್ತ್ರ ಭಸಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆ ನಾನಾ ಕುಸುಮ। ಪರಿಮಳ ಸುಗಂಧನವ ಧೂಪದೀಪಂಗಳಂ। ತರಿಸಿ ತರತರದೊಳಿಂಬಿಡಿಸಿದಳು ರಂಭೆ ಶಂಭುವಿನಿಬರೊಳಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೨೦॥ ಈಕ್ಷಿಸಿದನೀ ಸಕಲಪರಿಕರಂಗಳನರಸ। ನಾಕ್ಷಣದೊಳೆಲೆ ರಂಭೆ ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡೆ। ದೀಕ್ಷೆಯನಗಿಲ್ಲ ಪಾಪಾತ್ಮ ಸಂಪತಿಕರಿಸಿ ಕರುಣದಿಂ ಧರ್ಮಪಥಕೆ॥ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದೆನೀನೆ ಗುರುವಲ್ಲದೆನಗಿನ್ನಾರು। ಪೇಕ್ಷಿಸದನುಜ್ಞೆಯಂ ಕೊಡುವುದೆನೆ ಕೇಳ್ದಂಬು। ಜಾಕ್ಷೆಯಾ ಶ್ವೇತಂಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ತೊಡಗಿಸಿದಳು ॥೨೧॥ ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಪುರಸೊಡರ್ಗಳಿಂ ಧೂಪದಿಂ। ಗುರುತರದ ನೀರಾಜನಂಗಳಿಂ ಬಹುಭಕ್ಷ್ಯ। ಪರಡಿಪಾಯಸ ಮೋದಕಾದ್ಯದಧಿ ದುಗ್ಧಶಾಲ್ಯಾನ್ನ ಸೂಪಂಗಳಿಂದಂ॥ ಪರಮ ಕರ್ಪೂರ ತಾಂಬೂಲದಿಂ ಭೂವಿಷಂ। ಗಿರಿಜಾಧವನನರ್ಚಿಪನಿತರೊಳಗಿಂದ್ರದಿ। ಗ್ವರವಧೂಸೀಮಂತ

ಮಣಿಯೊಲುದಯಾದ್ರಿಯೊಳು ತರಣಿಮಂಡಲಮೆಸೆದುದು ॥೧೧॥
ಓಡಿದುದು ತಿಮಿರಮಿಂದೀವರದನಗೆಮೊಗಂ । ಬಾಡಿದುದು ಮಿಗೆಚ
ಕೋರಂಗಳ ಮನಂಬಿಡದೆ। ಕೋಡಿದುದು ಕಮಲಕುಲ ಮರಳಿದುದು
ನಂದಿದುದು ಶೋಕಮಣಿಪಕ್ಕಿಗಳ॥ ತೀಡಿದುದು ತಂಗಾಳಿ ತರಣಿಯ
ಬಿಸಿಲ್ದಾಳಿ। ಮಾಡಿದುದು ದೆಸೆಗಳೊಳು ತುಂಬಿಗಳಲರ್ಗಳೊಳು। ಪಾ
ಡಿದುದು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳಾಸಮಯದೊಳಗೊಂದು ಕೌತುಕವೆ
ನು॥೧೨॥ ಮುನ್ನ ರಂಭೆಗೆ ಭೂಪನಂ ಕೊಟ್ಟು ಪೋದಯಮ । ನುನ್ನ
ತಾಳ್ಗೆಳ್ಬಂದು ರಂಭೆ ಭೋಗಿಸಲೆಂದು । ನಿನ್ನಿರುಳು ನಿನಗಿತ್ತವನನೀ
ವುದೆನಲಾಕೆ ಯಾತನಂ ತೋರಿಬಿಡಲು॥ ಪಂನಗಾಭರಣನಪರಾವತಾ
ರದೊಳಿರ್ದ್ದ। ದಂ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಮುಟ್ಟಲುಭ. ಯಂನಾ
ಟಚಿತ್ತದೊಳು ದೂತರ್ಯ್ಯತಂ ನಾಕೃತಾಂತನೊಡನಿಂತೆಂದರು ॥೧೩॥
ಜೀಯ್ಯ್ವಚಿತ್ತ್ರ್ಯಸು ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾಶ್ವೇತ। ರಾಯನಂ ಸುರಸತಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಬಂದೆವು ನಿನ್ನೆ । ಮಾಯಯೇನಂದರಿಯೆವಿಂದಾತನಂತರ
ಲ್ಪೋಗಿ ನೋಡಲಾತ್ಕತನ॥ ಕಾಯದವಿಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳ ಪೂಗಳ
ನಿಕಾಯದಿಂ ಮಾಳ್ಪಭವಪೂಜೆಗಳ ಹದನರಿದು । ಕಾಯಲಂಮದೆ
ಬಂದೆವೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನಾಕೃತಾಂತಂ॥೧೪॥ ಆಗಲ
ದಕೇನಾಯ್ತು ರಂಭೆಯ ವಿಡಾಯಮಂ। ನೀಗಿಯವನೊಡನವಳನೇ
ಕೊಂಡು ಬಹೆನೆಂದು । ಬೇಗದಿಂ ತನ್ನ ಕರಕಲಿತಭೀಷಣಗದಾದಂಡ
ಮಂ ತವೆತಿರುವುತ ॥ ಆಗಳ್ ಯಮಂ ದೂತರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಗತ।
ಯಾಗಪುರಕೈತಂದು ರಂಭೆಯಂ ಕರದೆಲೆಗೆ॥ ಚಾಗು ಚಾಗೆನ್ನವನನೇ
ಕಕೊಡೆನೀನೆಂದು ಮೊರೆಯುಲವಳಿಂತೆಂದಳು॥೧೫॥ ಕೊಂಡು ಪೋ
ಗೆಲೆಕಾಲ ನಿನ್ನಾತನದೆ ಕೊನೀ। ನಂಡಲೆಬಿಡೆನಗೆ ಕಾರಣವಾವುದೆನೆ
ಯಮಂ। ಬಂಡತನವೇಶ್ವೇತನಡೆ ನರಕಕುಂಡಕ್ಕೆ ನೀನೆಂದು ಗರ್ಜಿಸ
ಲ್ಕೆ॥ ಖಂಡಪರಶುವಿನ ಪೂಜಾವಿಧಿಯನುಳಿದ್ದೈದೆ। ಕಂಡವರು ನಗರೆನೀ
ನಜ್ಞನೇ ಕಾಲಮಾ । ರ್ಕಂಡೇಯನಂ ಪಿಡಿಯೆ ಬಂದ ಸಂಕಟವನೇಂ
ಮರೆದೆಯಾ ನೀನೆಂದನು॥೧೬॥ ಎನೆ ರಂಭೆಯಂದಳೆಲೆ ಶಮನೆ ಶಿವಪೂ
ಜಕರ। ಘನವನರಿಯಾ ರುದ್ರಮುದ್ರಾಸ್ಪದರ ಸೆಂತು। ಕನಲುವೈ ಕನ
ಲಿದೊಡಸ್ವೈರಿಪನೆ ಶಂಭುಭಕ್ತರ ಭಕ್ತನಾತನಲ್ತೆ॥ ನಿನಗೇತಕಜ್ಞಾನಭ
ಕ್ತರಾಡಿದುದೆ ದೇ। ವನವಾಕ್ಯವವರೆಸಗಿದುದೆ ಶಿವನ ಸತಂತ್ರವೀ । ತನ
ಸುಳಿದು ಪೋಪುದೇ ಕಾಯರ್ಮನೆಕಂಗಳೊಳು ಕಿಡಿಗೆದರು ತಿಂತೆಂ
ದನು॥೧೭॥ ಪಾಶದಿಂದೆಳೆದು ಮತ್ಪುರಕೊಯ್ವೆನಿವನಂ ಸ। ದಾಶಿವ

ನೆಬಿಡಿಸಿಕೊಳಲೆಂದು ಘುಡುಘುಡಿಸಿಕೀ । ನಾಶಂನೃಪಾಲಕನಕೊಳ್ಗಿರ್ಪಾಶವನಿಕ್ಕೆ ಘರ್ಜಿಸುತೆ ಬರಸೆಳೆಯಲು॥ ಈಶಶಂಕರ ಸರ್ವಗತ ಮಹಾದೇವ ಭವ। ನಾಶ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯ ಶಶಾಂಕಶೇಖರನೆ ಶಿವ। ಧೋಶರಣು ಸಲಹಲಾಗದೆ ಸರ್ವದೋಷಕನನೆಂದು ಸೇತಂಬೀರ್ದನು॥೨೯॥ ರಕ್ಷಿಸೈ ಪಿಂತೆ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಂ ಸಲಹಿ, ಶಿಕ್ಷಿಸಿದೆ ಮೃತ್ಯುವಂ ನತನ ಮೊರೆಯಂ ಕೇಳ್ವು । ಪೇಕ್ಷಿಸುವರೇ ಭಕ್ತಭಕ್ತನೆಂಬೀ ಬಿರಿದನುಳಿವರೇ ದೇವ ನಿನ್ನ॥ ಈಕ್ಷಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂ ಸರ್ವಭಯ ಮುಡಗಿದಪ್ಪು। ದಕ್ಷೀಣಮುಹುಮನೀನೇಕೈಯೊಳಿದುರ್ಗಮಿತ। ರಕ್ಷೋಭೆಯಾಕೆಂದು ಭೂಮಿ ಪಂಪೊಗಳಲ್ಕರಾಮು ಕೇಳ್ಕಾತುಕವನು॥೩೦॥ ವಿಸ್ತರಿಪೆನೇನ ನೆಲೆರಾಮು ಸೇತನೃಪಾಲ। ಹಸ್ತದೊಳು ಪೂಜೆಗೊಂಬತುಳ ತರಲಿಂಗಮೇ। ಮಸ್ತಕದ ಬಾಂದೊರೆಯ ಪೆರೆಯ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ನಯನಾವಳಿಯ ಪಂಚಾಸ್ಯದ ॥ ನ್ಯಸ್ತ ಸುಶಿರೋಮಾಲೆಗಳ ಗಳದ ಫಣಿಗಳೆಸ। ಮಸ್ತಭೂಷಣದ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರೆಯ ಮ। ನಸ್ತಮಿಸಿದಂ ನಯನವಹ್ನಿಯಿಂ ಶಿವಭಕ್ತರಳಲದೇಂ ಪಥ್ಯಮಹುದೆ॥೩೧॥ ಹೃದಯದೊಳು ತಲ್ಲಣಿಪೆ ದಿವಿಜರಂ ಕರೆದು ನೀಂ। ಬೆದರದಿರಿಯೆಂದು ಭಕ್ತಂಗೆ ಮಾಡಿದದ್ರೋಹ। ಮದು ಕೊಂದುದಿವಸಂ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದೊಳೆನ್ನ ಭಕ್ತರೇ ಪ್ರಾಣಮೆನಗೆ॥ ಇದನೋಡಿ ನಡೆವುದಿಂತೆಂದ ಮುರರಂತ್ರಿಳಿಪಿ । ಮುದದಿಂದ ರಂಭೆಯಂ ಕರೆದು ನೀಂ ಶ್ವೇತಂಗೆ। ಮೊದಲನುಷ್ಠಿಸಿದೆ ನೀನೇ ಭಕ್ತಫಲರೆಂದು ಸೇತನಂ ಮನ್ನಿಸಿದನು॥೩೨॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ನಾಗಲಖಿಳದೇವ ವ್ರಾತ। ವೆರಸಿ ಶಂಕರನ ಪಾದಾಂಬುಜದೊಳಡಿಗಡದು । ಮರಳಿ ಮುಟಿದೆದ್ದು ದೇವರದೇವ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತದ್ರೋಹದಿಂ ಕಾಲನು॥ ಉರಿಯೊಳುರಿದ ಮುಮ್ಮಂದೆ ಪಾಪಪುಣ್ಯಂಗಳಿಂ। ಧರಣಿಯೊಳಗೆಂತು ನಡೆದಪವು ಜೀವರ್ಗೆಂತು। ಮರಣಭಯವಾದಪುದು ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸೆಂದು ವಿಧಿ ತುತಿಸಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ॥ ನಾರಿರುಹಸಂಜಾತ ನಿನ್ನನುಡಿ ತಥ್ಯವಹು। ದಾರೆಮ್ಮ ಭಕ್ತರಂ ಮೀರಿದರವರ್ಗೆ ಸಂಹಾರವೇ ವಿಧಿಯಂತೆ ದಹಿಸಿದೆವು ಯಮನಸೀಂ ಬದುಕಿಸುವುದನುಚಿತಮೆನೆ ॥ ಮಾರಹರ ಸರ್ವಾಪರಾಧಮಂ ಕ್ಷಮಿಸೊಂದು। ಬಾರಿಗೆಂದಂಬುಜಾಸನನ ಭವನಡಿಗೆರಗೆ। ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಿತ್ತನಸುವನೆ ನೆಮಲಗಿದವರೇಳ್ವಂತೆ ಯಮನೆದ್ದನು ॥೩೪॥ ಮೊಳಗಿದವು ದೇವದುಂದುಭಿ ಸುರಿದವರಲಮಳೆ। ಸಲವೇರಿದಂ ಶ್ವೇತನಂ ಬುಜಭವಾದ್ಯಮರ। ಕುಲಮೃದೆ ಕೊಂಡಾಡಿತ ಭವಸತ್ತಿಯ ಮನೋಳ್ದು ಕೈಗಳಮುಗಿದು ಕೊಂಡು॥ ಸಲಹೆನ್ನ ನೆಲೆಶಿವ

ಭುಸರ್ವಪಾತಕನನ|ಸ್ಖಲಿತವುೂರ್ಗ್ಗನನಜ್ಞನಂತಾಮುಸನನಲಿದು|ಸ ಲೆನೆನದೆನಪರಾಧಶತವುನೆಂದಂತಕಂಸರನಡಿಯೊಳೆದೆಗೆಡದನು ‖ ಹರಹರಾತ್ರಾಹಿಸರ್ವೇಶ್ವರತ್ರಾಹಿಶಂ । ಕರಪಾಹಿಯೆಂದುಕಾಲಂ ಸ್ತುತಿಸೆಶಂಕರಂ|ಕರೆದುನೀನೆಮ್ಮಭಕ್ತದ್ರೋಹವುಂಮಾಡಬೇಡೆನು ತೆಸೇತಸಹಿತ‖ತೆರಳಿದಂಕೈಲಾಸಕಂತಕಂತನ್ನವ| ಗಿರದೆನೇಮಿ ಸಿರುದ್ರಮುದ್ರೆಯಂತಾಳ್ದವರ । ಪೊರೆಗೈದಬೇಡೆಂದುಪುರಕೈದಿದಂ ಪರೆದರಮುರರಾಬ್ರಹ್ಮಸಹಿತ ‖ ೨೬‖ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವುಂ|ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ|ದ್ಯಂತವುಂಬಿ ಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ‖ ಸಂತತಂಸಕಲಸು ಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವ ನಾ|ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ‖

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ೧೧ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತುಸಂಧಿ ೪೧ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೧೪೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

✻ ೧೨ನೇಸಂಧಿ ✻

ಸೂಚನೆ‖ ಹರಭಕ್ತಗೌತಮನಶಾಪದಿಂಋಷಿಗಳಂ|ದಿರದೆ ಪಾಷಂಡಮತರಾಗಿರಲುಶಂಕರಂ| ಕರುಣದಿಂಸುಕಮೂರ್ತಿ ಯಾಗಿನಂದೀಶನಿಂತತ್ವಮಂಪೇಳಿಸಿದನು‖

ಪದ‖ ಪೊದೆದನಿಜವಸ್ತ್ರವುಂಕಂಡುಕಡುಭೀತಿಯಿಂ|ಬೆದರಿಕರ ದಿಂದಿಳಿಯುಬೀಳುತೆಡದೊಡೆಯೊಳಿಹ| ಸುದತಿಯುವಿರಾಜಿಸುವನ ಗೆಗಂಗಳಂಕಾಣುತುಸ್ಮಿತ್ವವನೆತಳೆದು ‖ ಗದಗದಿಪಕರಕಮಲ ವುಂಕಂಡುದಂತಿಚ| ರ್ಮದಹೊದಿಕೆಯಿಂದದಂಮುಚ್ಚಿಕರತಳೆದಿನಂ| ಕದಸತಿಯುನಯುನವುಂಮುಚ್ಚಿಸುಂತೈಸುವವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹೆಮ್ಮ ನು‖೧‖ಇನ್ನಾಲಿಸೈರಾಮುದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳು । ಮುನ್ನಗೌತ ಮುಮುನೀಂದ್ರಂಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಸಂ| ಪನ್ನನಾಗಿರುತೆಶನಿರೋಹಿಣೀಶ ಕಟವುಂಭೇದಿಸುವನಿಳೆಯೊಳಿನ್ನು‖ ಪನ್ನೆರಡುವರುಷಪರಿಯಂತ ರಂಬರವಪ್ಪು|ದಿನ್ನಿದಕುಪಾಯುವುಂಕಾಣ್ಬನಾನೆಂದೆನುತೆ| ಪನ್ನ ಗಾಭರಣನಂಕೂರ್ತುಮುನಿಪಾಲಕಂತೊಡಗಿದಂಘನತಪವನು ‖ ತ್ರಿಳಿದನೀಶಂಮುನದೊಳೀಗೌತಮುಂತನ್ನ| ನೊಲಿಸಿಮಾಡುವತಪ ಸ್ಸೆಂದುಕರುಣದೊಳಾಗ‖ ನಳಿನಾಕ್ಷನಂಕರೆದುಬೆಸಸಿದಂನೀನೀಜಗ ತ್ರಿಂಗೆಕರ್ತನೆಂದು‖ಇಳೆಗೈದಿಗೌತಮುನಕೂಡೆವಾದಹಮಾಡಿ| ಬ ಳಿಕಬಹುದೆನಲಂಜುವಂದೇವನೀವಿದುರ್ । ತಿಳಿಯುಲಾಂಕರ್ತನಹ

ಪರಿಯೆಂತು ವಾದವಂ ಮಾಡಲಂಜುವೆನೆಂದನು ॥೩॥ ಎನಲೀಶ್ವರಂ ನೆ
ಕ್ಕ ಹರಿಯುಜಠರಪೀಳೆಯಿಂ। ಘನತರದ ವೈಷ್ಣವಾಕೃತಿಯನಂಗೀಕರಿ
ಸು। ತನುಲಯದೊಳಾತ್ರ್ಯಂಬಕಪರ್ವತಕ್ಕೈದಿಗೌತಮನ ಮುಂ
ದೆ ನಿಂದು ॥ ಮುನಿಪಾಲ ನೀನಾರಕುರಿತು ತಪವಂ ಮಾಳ್ಪೆ। ನಿನಗೆತಿ
ಳುಪೆನಲಾಗ ಕಣ್ದೆರದು ನೋಡಿಯಾಂ । ಮನಸಿಜಾರಿಯನೊಲಿಸೆ
ಮಾಳ್ಪೆನೆನೆ ಕಪಟವೈಷ್ಣವನಗುತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥೪॥ ಹರನೀವನೈ ನಿನ
ಗೆ ವರವನದನಿಶ್ಚಯಂ। ಮರುಳೆ ನಿನಗೇತಕಜ್ಞಾನವಾ ಶಂಕರಂ। ತಿರು
ಕಂದಿಗಂಬರಂ ಬೂದಿಬಡುಕಂ ಮಸಣಗಾಹಿಯೆಲುಮಾಲೆಗೊರಲಂ ॥
ಪರಿಕಿಪೊಡೆ ಸಂಹಾರಕಾರನಾತನ ಬಿಟ್ಟು। ಹರಿಯನೇ ಭಜಿಸಿದೊಡೆ
ನಿನ್ನಿಷ್ಟಮಂ । ಕರುಣಿಪಂ ನಾವಿಷ್ಣು ಪೃಥ್ವೀಪತಿಯೆಂಬ ಸುತಿವಚನ
ಮುಂಟಂತದಾಗಿ ॥೫॥ ಹರಿಯೆ ಸಜ್ಞಾನರೂಪಂ ನಿತ್ಯನಚ್ಯುತಂ। ಪರ
ಮಪುರುಷೋತ್ತಮಂ ಸಕಲರಂ ರಕ್ಷಿಪಂ। ಸಿರಿಯರಸನೆಸೆವ ಪೀತಾಂಬ
ರಧರಂ ಕೌಸ್ತುಭೋರಸ್ಥಲಂ ಸಾತ್ವಿಕಂ ॥ ಉರುತರ ಜಗತ್ಕರ್ತನಾತ
ನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ। ಸುರರೊಡೆಯನಹಿತರಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಶಿಷ್ಟರಂ। ಪೊರೆವುತಿ
ರ್ಪಂ ಸರ್ವಮುಂ ವಿಷ್ಣುಮಯ ಜಗತ್ತೆಂಬ ಸುತಿಯುಂಟದಾಗಿ ॥೬॥ ಹ
ರನತಿರಹಸ್ಯದಿಂ ರಾಮಮಂತ್ರವನಂದು। ಗಿರಿಜೆಗುಪದೇಶಮಂ ಮಾ
ಡಲಾ ಶಿವೆಯೊಲ್ದು। ಕರುಣದಿಂ ಕಾಶಿಯೊಳಗಳಿವವರ ಕರ್ಣಂಗಳೊ
ಳಗೆ ಬಿಡದೀ ಮಂತ್ರಮಂ ॥ ಒರೆಯಲವರಿರದೆ ಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತರಪ್ಪ
ರೌ। ಪರಮ ಕಾಶಿಯೊಳೆ ವೇದವ್ಯಾಸನೆಂದೆಂಬ। ವರಮುನೀಶಂ ನದ್ವೈ
ವಂ ಕೇಶವಾತ್ಪರಂ ಎಂದು ತಾಂ ಕೈಯೆತ್ತನೆ ॥೭॥ ಇನ್ನು ಕೇಳೈ ಮುನಿ
ಪ ರುದ್ರನೊಲವಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟನ್ನ ತಪದಂಗಳಂ ಹರಿ ತೆಗೆದು ರಕ್ಷಿಸನೆ। ಬ
ನ್ನಬಡಿಸುತ್ತೆ ಖಳರಕ್ಕಸರನೆಲ್ಲರಂ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡನೆ ॥ ತನ್ನ ನಾ
ಭಿಯ ಕಮಲದಿಂದಜನ ಪಡೆಯನೇ। ಚನ್ನಾಗಿ ಹರಿಯನೇ ಭಜಿಸಲಾ
ತಂ ನಿನಗೆ। ಸನ್ನುತಪದಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಿದು ನನ್ನಿ ನೀಂ ಕೇ
ಳೆಂದನು ॥೮॥ ಎಂದಿಂತು ಕಪಟವೈಷ್ಣವನುಸುರೆ ಕೇಳ್ದು ಕಡು। ನೊಂ
ದು ಮುನಿನಾಥನಾನಜ್ಞನೇ ಕೇಳೆಲವೊ। ಮಂದಮತಿ ವೈಷ್ಣವಂ ನೀಂ
ನಿನಗೆ ಶಿವನ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಂ ತಿಳಿಯಲಳವೆ ॥ ಇಂದುಧರನತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದ
ಶಾಂಗುಲನಭವ। ನೆಂದು ಕೇಳೇಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಂ ರುದ್ರ । ನಂದು
ಸುತಿವಚನಮುಂಟರಿಯದಾ ಹರಿಗಿರಿಯ ಸರಿಯೆಂದು ನುಡಿಯಬ
ಹುದೆ ॥೯॥ ಹರಿಯೆ ತಾಜ್ಞಾನರೂಪಾದೊಡಾ ಭೃಗುಮುನಿಪ। ನರಸಿ
ಯನದೇತಕಜ್ಞಾನದಿಂ ಕೊಂದನಂ। ದಿರದೆ ಮತ್ತಚ್ಯುತಂ ತಾನಾಗಸ

ತ್ತುಸತ್ತ್ವಂಹುಟ್ಟಿತಿರಲೇತಕೆ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮಂತಾನಾಗೆ
ಕಳವಿನಿಂ। ಪರಸತಿಯರಂಬಯಸಲೇಕೆಸರ್ವಂವಿಷ್ಣು। ಪರಮಯಮ
ದಾಗೆತನ್ನರಸಿಯಂಕದ್ದುಕೊಂಡೊಯ್ವಾಗಳೆಲ್ಲಿರ್ದ್ದನು॥೧೦॥ ಹರಿಯೆ
ರಕ್ಷಾಕರ್ತೃವೆಂದೆಲಾಮರುಳೆಕೇ। ಳ್ದರನಂದು ತನ್ನಮಗನಂದಹಸಿ
ಕಾಣುತ್ತೆ। ಮರಳಿರಕ್ಷಿಸದಾದನೇತಕ್ಕೆ ಸಿರಿಯೆತನ್ನರಸಿಯಾದೊಡೆ
ಧರೆಯೊಳು॥ ಧೊರೆಗಳಂಸೇರಿಪರ್ಕಾರಣಮದೇತಕ್ಕೆ। ಹರಿಯಿನಾಹಗ
ತ್ತಿಂಗೆಕರ್ತನಾದೊಡೆತಾನೆ। ಮರಳಿಮಮಕರ್ತೃಂಮಹೇಶನೆಂದೆನ
ಲೇಕೆವೈಷ್ಣವನೆಕೇಳೆಂದನು॥೧೧॥ ರಾಮಮಂತ್ರವೆಶಿವನನಿಜನಾಮ
ವದನರಿದು। ಪ್ರೇಮದಿಂಜಪಮದಗ್ನಿದಶರಥರ್ಮಕ್ಕಳಂ। ರಾಮರೆಂದೇಕ
ಶೆಯೆನಾಮಕ್ಕೆಯೋಗ್ಯರಲ್ಲದೆಪಟ್ಟಕರುಹರಹರೆ॥ ಆಮಂತ್ರಮಂಗಿ
ರಿಜೆಬೋಧಿಸಲ್ಕಳಿದವರ್ಗಳೇಮರಾಗುದ್ಭವಿಪರಲ್ಲದಾಪರಶುರಘು
ರಾಮರಾಗುದ್ಭವಿಪರೇಯಥಾಬೀಜಂತಥಾಂಕುರಮುಮೆಂದುದಾ
ಗಿ॥೧೨॥ ಪರಮಕಾಸಿಯೊಳೆವೇದವ್ಯಾಸನಕ್ಕರಿಂ। ಹರಿಯುಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂ
ದುಕೈಯೆತ್ತಲಾತೋಳೆ। ನಿರದೆನಂದೀಶ್ವರಂಮುರಿಯೆನೇಮರುಳೆಭ
ಸ್ಮಾಸುರನದಶಕಂಠನ॥ ಪರಮೇಶನೊಲಿದಿತ್ತವರದಿಂದಲವರನಾ। ಹ
ರಿಕೊಂದನೈಸೆಕೇಳೀಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯವಿಚಾರಿ। ಹರಿಗಿರಿಯಜಂಗಿಜಂಸಾಮ
ರ್ಥ್ಯರೇ ಹರಿಯಮಗನಜನತಲೆಯೆಸಾಕ್ಷಿ॥೧೩॥ ಹರನವರದಿಂದಲು
ಪಮನ್ಯುಮುನಿಕೀರಜಾ। ಗರವನುರೆಪಡೆದುತತ್ಕ್ಷೀರಮಂಸೇವಿಸು।
ತ್ತಿರಲದರೊಳಿರ್ದ್ದಕೃಷ್ಣಂಬಂದು ಬಾಯ್ಗಾನಲುಗುಳಲದರೊಳಗೆಬಿ
ದ್ದು॥ ಮರಳಿಬರೆಕಂಡುಕಡೆಗುಗುಳಲಾಹರಿಮುನಿಯ। ನಿರದೆತುತಿ
ಗೈದುಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಂಕೊಡುವುದೆನೆ। ಕರುಣದಿಂದಾಹರಿಗೆದೀಕ್ಷೆಯಂ
ಮುನಿವರಂಕೊಟ್ಟುದಂಕೇಳ್ದರಿಯಲಾ॥೧೪॥ ವರದಧೀಚಿಯಕೊ
ಡೆಕ್ಷುಪನಾಗಿಕಾಡಲಾ। ಹರಿಯಚಕ್ರವನುಡಿದುಬಿಸುಟುಬೆಂಬತ್ತ
ಲಾ। ಧುರದೊಳಿಟ್ರಾನಲುರದೆತಲೆಯಕದರಿಕೊಂಡೋಡಿದಂಕೇ
ಳ್ದರಿಯಲಾ॥ ಪರಮಪಾವನಚರಿತ್ರಂಭೃಗುಮುನೀಶನಾ। ಹರಿಯು
ರಮನೊದೆಯಲದುಕಂಡಿಕಲೆಯಾಗಲದು। ಹರಿಗೆಸಿರಿವತ್ಸಲಾಂಛನ
ನೆಂಬಪೆಸರಾಯ್ತೆಂದುಮುಂಕೇಳ್ದರಿಯಲಾ॥೧೫॥ ತಾರಕಾಸುರ
ನೊಡನೆಕಾದಿಮುರಿದೋಡಿಹರಿ। ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಂಪೊಕ್ಕುಮೈಗರೆ
ದುಬದುಕಿದಂ। ವೀರನಾಕಲಿಜಲಂಧರನೊಡನೆಕಾದಲವಪಿಡಿದುನಿ
ಡುಬೊಗರಿಯಂತೆ॥ ತಾರಾಪಥಕ್ಕೆಹಾಯ್ದದನದಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು। ಬಾ
ರಿಮತ್ತಾಹರಿಯಪಿಡಿತಂದುಮನೆಯೊಳೆಗೆ। ಘೋರಬಂಮೂರುನಿ

ಬರ್ದವೆರುಷಭೆರಿಯಂತೆರಂನೆರೆಯುನಿಟ್ಟುದರಿಯ ॥೧೬॥ ಹರಿಯು
ನೇಮದೊಳಜಂಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಕಾಣುತಾ। ಕರಿಮುಖಂತನ್ನಪಾರ್ಥಿಸಿದು
ದಿಲ್ಲೆನುತೆಲಾ। ಹರಿಯುಜಗರ್ದದೆಶಾಪವನೀಯಲವರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬ
ರುದರವನೆಪೊಕ್ಕ ॥ ಬಳಲಾರದಾಹರಿಯುನಾಭಿಯಿಂದಜನುದಿಸೆಸ
ರಸಿಜೋದ್ಭವನೆಂಬಪೆಸರಾಯ್ತುಮತ್ತೆಕೇಳ್ಹರಿಯುಜನಗುದಧಿನು
ಗ್ಘವಿಸಲಾಹರಿಗಧೋಕ್ಷಜನೆಂಬಪೆಸರಾದುದು ॥೧೭॥ ಹರಿಯುಜರು
ಮತ್ತೆಮತ್ಸರದಿಂದೆಕಾದುತಿರ। ಉರುಲಿಂಗವುದಿಸೆಕಂಡದರಪದ
ಮಸ್ತಕವ ಹರಿಯುಜರುಹಂದಿಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಿಕಾಣಲಾರದೆನುತಿಸಿಬ
ಳಿಕಶಿವನ॥ ಕರುಣವಂಪಡೆದುಸುಖಮಿರುತಜಂಮತ್ತಹಂ; ಕರಿಸ
ಲಾತನತಲೆಯುನರಿದಭವನ್ನೈತಂದು। ಹರಿಯುಮನೆಯಂಪೊಗಲುನಿ
ಲಿಸೆವಿಷ್ವಕ್ಸೇನನಂತ್ರಿಶೂಲದೊಳಿರಿಯನೆ॥೧೮॥ ಹರನಭರವಂಕಂ
ಡುಹರಿತನ್ನಪಣೆಯನೆ। ತ್ತರನಜಕಪಾಲಕಾಗಂಬಿನ್ಯಾಸಾಹಸ್ರ।ವೆ
ರುಷಪರಿಯಂತರಂಕರೆದಾಗಪರಶಿವನಕರುಣವುಂತಾಪಡೆಯನೆ।ವೆ
ಠಜಲಂಧರನಸಂಹರಿಪಿದಾಚಕ್ರವಂ। ಹರಿಹರನಕೂರ್ತಪವಂಮಾ
ಡಿಬಳಿಕಲಾ। ಪರಶಿವನನೊಲಿಸಿತಚ್ಚಕ್ರವಂಪಡೆಯನೇವೈಷ್ಣವನೆ
ಕೇಳೆಂದನು ॥ ೧೯ ॥ ಭೂಲೋಕವಂತೀವಿದುದುಕದೊಳುವಿಷ್ಣು
ವೆಂ। ದಾಲದೆಲೆಯೊಳುತ್ತೇಲುತಮ್ಮ್ರಳುಗುತಿರೆಶಿವಂ। ಲೀಲೆಯಿಂ
ದಾಗಂಗೆಯಂನುಣ್ಣಿಕಾಕುಸುಮದೋಲ್ಧರಿಸನೇಜಡೆಯೊಳು॥ ಕಾ
ಳಕೂಟಂಸಕಲಜಗಮನುರುಪಲುಸುರರು। ಘೋಳಿಟ್ಟುಶಿವಗೆಮೊ
ರೆಯಿಡೆಕೇಳ್ದುತದ್ವಿಷವ। ನೀಲಮಣಿಯಂತಭವಕಂಠದೊಳುತಾಳ್ದು
ವರರಕ್ಷಿಸನೆಕೇಳ್ದರಿಯುಲಾ॥೨೦॥ ಮಾರಾರಿಯುಲ್ಲೆಂದುದಕ್ಷನತಿಗರ್ವ
ದಿಂ। ನಾರಾಯಣಂಗಗ್ರಪೂಜೆಯಂಕೊಟ್ಟಿರದೆ। ವಾರಿಜಾಸನಮುಖ್ಯ
ದೇವತೆಗಳೆಂನೆರಪಿಯಾಗವಂಮಾಡುತಿರಲು॥ ವೀರಭದ್ರಂಸಕಲದಿವಿ
ಜರಂಭಂಗಿಸಲು। ವಾರಿಜಾಕ್ಷಂಕಾದಿಯೆಂರಳೆಯಾಗೋಡುತಿರೆ। ಕೂ
ರಲಗಿನಿಂದೆಚ್ಚುಪರಣಮಂಹಾಯ್ದುತಚ್ಚಕ್ರವಂಪೊಡೆದನರಿಯ॥ ಸಿ
ರಿಯುಮುಂದಲಗೂಯ್ದುವಿಧಿಯುಪಣೆಯಂಪೊಯ್ದು। ಸುರಸತಿಯುನಾ
ಸಿಕವನರಿಸಿಚಂದ್ರನನೊರಸಿ। ಸುರಪತಿಯತೋಳ್ಗಳಂಕುತ್ತಿಶಚಿ
ಗಚ್ಚೊತ್ತಿಶಿಖಿಯುನಾಲಿಗೆಯಸೀಳಿ॥ ವರುಣನಂತುಳಿದುಪೂಷಣಪ
ಲ್ಗಳಂಕಳೆದು। ಮರುತನೂರಂಕಡಿದುಭಗನಕಂಗಳನೊಡೆದು। ಸುರ
ರೊಳಗ್ಗಳೆಯರಂತರಿದುಸ್ವಾಹಾಸ್ತನಂಗಳನರಿಯನೇವೀರನು॥೨೧॥
ತಾರಕಾಸುರಜಲಂಧರರಂಧಕಾಸುರಂ। ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಕಮಲ

ಲೋಚನನೆಸವ । ತಾರಕಾಕ್ಷಂಗಜಾಸುರಸಿಂಹಬಗ್ಗಬಿಯುಳಾಸುರ
ರ್ಮ್ಮೃತ್ಯುರಾದ॥ಕ್ರೂರರಕ್ಕಸರನುರೆಕೊಂದಾಗಸುರರನತಿ। ಕಾರುಣ್ಯ
ದಿಂ ಕಾಯ್ದು ರಕ್ಷಿಸನೆ ಕೇಳ್ಮರುಳೆ। ಮಾರಾರಿಯೋದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಂಶಿಷ್ಟ
ಪರಿಪಾಲನೀನೆಂದರಿಯುಲಾ॥೧೩॥ ನೆಟ್ಟನಾಕಾಲಕಾಮತ್ರೈಪುರಂ
ಗಳಂ। ಸುಟ್ಟುರುಪನೇಶಿವಂಪಶುಪತಿಯುಪಟ್ಟಮಂ। ಕಟ್ಟಿಸರ್ವೇಂದ್ರಿ
ಯುಕ್ಕಕ್ಷಿಗಾತ್ರಸ್ಯಶಿರಸಪ್ರಧಾನಂಗಳೆಂದು॥ ವಿಟ್ಟುಗಂಬೊಮ್ಮಗಂಕ
ಣ್ತುಳಗಳಂಶಿವಗೆ। ಕೊಟ್ಟುಡಿಂಗರಿಗರಾದವರನೀಶಂಗೆಪಡಿ । ಗಟ್ಟುವ
ರೆಕೇಳೆಲೊಭ್ರಷ್ಟವೈಷ್ಣವನಿನ್ನ ವಿಷ್ಣುವಿನವಿಧಿಯುನಿನ್ನ ॥೧೪॥ ಗೋ
ಪನಾಭೃಗುವಿನರಸಿಯುಹತಿಸಲಾಮುನಿಪ। ಕೋಪದಿಂದಶಯೋನಿ
ಯೊಳುಪುಟ್ಟುಪೋಗೆಂದು। ಶಾಪಮಂಕೊಡಲದಂಕೈಕೊಳುತ್ತಾವಿ
ಷ್ಣುಶರಧಿಯೊಳುಪೊಕ್ಕುಮತ್ಸ್ಯ ॥ ರೂಪಿನಿಂಸೋಮುಕನಕೊಂದ
ಹಂಕರಿಸಲಗ। ಚಾಪನಾಮತ್ಸ್ಯಮಂಕೊಂದುನೆಟ್ಟೆಲುವನುರೆ। ತಾ
ಪಿಡಿಯೆವಿಷ್ಣುಕಂಕಾಳಧರನೆಂಬಪೆಸರುಂಟದಂನೀನರಿಯುಲಾ॥೧೫
ಶರಧಿಯುಂಮಥಿಸಲದಕಾಧಾರವಾಗಿಯಾ। ಹರಿಕಮಠರೂಪಿನಿಂತಾ
ಳಿದುರ್ಬಳಿಕಹಂ। ಕರಿಸಲಾಕಮಠನಂಕೊಂದದರತಲೆಯನುರುಹಾ
ರದೊಳುಶಿವಧರಿಸನೆ ॥ ಧರಣಿಯಂಕದ್ದುಕೊಂಡೊಯ್ದಕನಕಾಕ್ಷ
ನಂ ಹರಿಹಂದಿಯಾಗಿತದ್ದನುಜನಂಹತಿಸಿತಾ । ನಿರದಹಂಕರಿಸಲಾ
ಕ್ರೋಡನಂಕೊಂದದರಕೋರೆಯಂಹರಪಿಡಿಯನೆ ॥೧೬॥ ಹರಿಹರಿ
ಯುರೂಪಿನಿಂಖಳಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವ। ನಿರದೆಸಂಹರಿಸಿನೆತ್ತರ್ಗುಡಿದಹಂ
ಕರಿಸೆ । ಶರಭಾವತಾರದಿಂದಾಹರಿಯ ಹರಿಸಿತಚ್ಚರ್ಮವಂಶಿವಪೊದೆ
ಯನೆ॥ ಹರಿಸುರಪನನುಜನಾಗುಟಸಿಬಂದಾಬಲಿಯ। ನಿರದೆಬಂಧಿಸಿ
ತ್ರಿವಿಕ್ರಮರೂಪಿನಿಂಬಳೆಯೆ। ಹರನವನಸಂಹರಿಸಿಬೆನ್ನನೆಟ್ಟೆಲುವಖ
ಟ್ವಾಂಗವಂಮಾಡಿಕೊಳನೆ॥೧೭॥ ಕ್ರೋಮದಿಂಜಮದಗ್ನಿಯುರಸಿಯು
ದರದೆಪರಶು। ರಾಮಪೆಸರಿಂದೊಗೆದುಚತ್ರಿಯರಹತಿಸಿರಘುರಾಮ
ನೊಡನಿರದೆವಾದವಮಾಡಿಸೋಲುತ್ತ ಶಕ್ತಿಯುನೀಗಿದುಃಖದಿಂದಂ ॥
ಭೂಮಿಯಂಭೂಸುರರಿಗಿತ್ತುಶಿವಲಿಂಗವಂ। ರಾಮೇಶನೆಂದುಪೂ
ಜಿಸಿತನ್ನಭವವನಿ । ರ್ನಾಮಮಂಮಾಡಿತಪಿಸುತಿರ್ಪಕಥೆಯುನೀ
ನೆಂದುಮಂಕೇಳ್ದರಿಯುಲಾ॥೧೮॥ ರಾಮವೆಸರಿಂದೆದಶರಥನರಸಿಗುದಿ
ಸಿತಾಂ। ಭೂಮಿಸುತೆಯಂಮದುವೆಯಾಗಿವನವಾಸದೋ। ಳ್ಕಾಮಿ
ನಿಯನೀಗಾಡಿಕೊಂಡುರಾವಣನಿಂದೆ ನೊಂದುತಾನವನಕೊಂದು॥
ಪ್ರೇಮದಿಂಸೀತೆಯಂತಂದುಸುತರಿಂದೆಸಂ। ಗ್ರಾಮದಿಂದಳಿದುಮು

ನಿಯಿಂಬದುಕಿ ಮುರಳಿಬಿಂ। ದಾಮುಹಾದುಃಖದಿಂ ಶರಧಿಯೊಳು ಬಿದ್ದ
ಳಿದ ಕಥೆಯನೀಂ ಕೇಳ್ದರಿಯಲಾ ॥೧೯॥ ವಸುದೇವ ದೇವಕಿಗೆ ಜನಿ
ಸಿ ಕೃಷ್ಣಂ ಸಜೇ। ವಿಸಿ ಗಿನಾಗೋಪ್ಪರಲ್ಲಿಂಡುಟ್ಟು ಬೆಳೆದು ಪಾ। ಲ್ಗೊಮ್ರಸ
ರು ಬೆಣ್ಣೆಯು ಕದ್ದುತಿಂದು ಗೋವಂ ಕಾಯ್ದು ಗೋಪಾಂಗನೆಯರ ಕೂ
ಡೆ। ವಸೆ ಮಾಡಿ ಜಾದರಕೆ ಹೊಕ್ಕು ಜಾರತ್ವದೊಂ। ದೆಸಕದಿಂ ಬಾಳ್ದು
ದಿಂಡೆಯು ತನದಿ ಕೆಲವುಗ। ಕ್ಕ ಸರಸುರ ಕೊಂದು ಕೆಲಬರ ಶ್ಯೈಯ್ಯನೊಂ
ದೋಡಿ ಬನುಕನೇ ಕೇಳೆಂದನು ॥೨೦॥ ಘುಸಿಯಾ ದಂಜರಾಸಂದನಿಂ
ದಂಪೀತ। ವಾಸವಂ ದೆಂಬತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಗುರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು। ವಾಸವಂ ಮಾ
ಡಿಕೊಂಡಿರನೆ ನಗರವು ದ್ವಾರಕಿ ಕಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ॥ ದಾಸಿಯಾತ್ಮ
ಜನವು ನೆಯೊಳಗುಂಡ ರಂಗಧಿಕ। ವೋಸಟಿಂ ನಾರದ ವೇಶ್ಯೆ ರಕಟ್ಟ ಸಾ
ಯ್ಲ ಸನೆ ದಾಸತ್ವದಿಂ ದಲುರ್ಗ ಸನ ಬಂಡಿಯ ಬೋವನಾದುದಂ ಕೇ
ಳ್ದರಿಯಲಾ ॥೨೧॥ ಪರನಾರಿ ಸಂಕಳ ತರ್ಗ ಕೃಷ್ಣ ತಪಮಂ ಮಾಡಿ। ಮು
ರಳಿ ಮನ್ನ ಘನ ಪಡೆಯ ಸಸ [illegible] ಜಟದಣವನರ್ಚಿಸ
ಲೊಕ್ಕಂ ಗುಕುಂದೆ [illegible] ಗಣ [illegible] ॥ [illegible] ಮುರಳಿ
ಚಕ್ರಮಂ ಪಡೆಯ [illegible] ಕೃಷ್ಣ [illegible] ಸಾರು ಸಾ।
ಸಿರವುಂ [illegible] ಸ [illegible] ರಳಗೊ
ಯ್ಯರೆ ॥೨೩॥ ಹರಿ ಮತ್ಸ್ಯ [illegible] ಶಿಟ [illegible] ಸರೂಪ ಧ
ರಿಸ [illegible] ಸಂ। [illegible] ನೊಂ
ದಾ [illegible] ನಿನ್ನ [illegible] ಕೃಷ್ಣ [illegible] ॥ ಮುರಣ ಸಾಗನೆಬ
[illegible] ಗ
ಲವ। [illegible] ಕೃಷ್ಣಂ ತವ
ರೇಲಾ ॥೨೨॥ [illegible] ನಿನ್ನ ಹರಿ
ಜನಿಸೆ [illegible] ನಿನ್ನ [illegible] ಸುಟ್ಟು
ತ್ತೆ ಬಗ್ಗು ಭಂಗಿಯಾ ನಾ [illegible] ॥ [illegible] ಪರಿ
ವ ಪರಂ [illegible] ತಿ। [illegible] ತಮು [illegible] ಶಂಕರಂ [illegible] ಪನ್ನಗಾ
ಭರಣ ಪರಮೇಶ [illegible] ಬಗ್ಗು ॥೨೪॥ ಹ
ರಿ ಹತ್ತು ಜನ್ಮದೊಳು ಬಂ [illegible] ದೆ ಲಿಂಗಂಗಳಂ ಭಜಿಸಿ ಪಾ
ಪಂಗಳಂ। ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡ [illegible] ಳೊಳ [illegible] ಶಲಿಂಗಂಗಳಿವ
ಕೊಸಾಕ್ಷಿ ॥ ಪರಮ ಕಾಸಿಯೊಳೆ ಹರಿ ಮುಖ್ಯ ದೇವಾಸುರರು। ನಿರು
ತದಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಪೆಸರಿಂದೆ ಪೂಜಿಸುವವರ ಮಹಾಲಿಂಗಂಗಳಿವೆ ಲೋಕ
ಗೃಷ್ಟವೆಲೆ ವೈಷ್ಣವನೆ ಕೇಳೆಂದನು ॥೨೫॥ ಹರಿಯು ಜೇಂವತ್ರ್ಯಕರ್ಗ ಶಶಿವ

ಸುವಿಶಾಧೀಶಕಿಂ| ನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಪಿಶಾಚಗುಹ್ಯಕಸಿದ್ಧಗರುಡಗಂ
ಧರ್ವವಿದ್ಯಾಧರಕಿನ್ನರಂಪುರುಷರುರಗಮನುಮುನಿಮುಖ್ಯರು|| ಪರ
ಮಶಿವಲಿಂಗಂಗಳಂಧರಿಸಿತಂತಮ್ಮ| ಮರಣಂಗಳಂನೀಗಿಯಮರರಂ
ದೆನಿಸಿದರ್ಮ್ಮರುಳೆನೀಂಕೇಳೆನಲುನಸುನಗುತ್ತಾಕಪಟವೈಷ್ಣವನದಿಂ
ತೆಂದನು||೩೬|| ಹರನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದುನುಡಿವುದಿದುಸತ್ಯವೇ| ಹರಿಯಲ್ಲ
ದಿಲ್ಲೆಂದುಭಾಳದೊಳಗಕ್ಷಿಯುಂ| ಬಿರದೆತೋರುವನೆನಲುತೋರೆನೆ
ಲುಕಪಟವೈಷ್ಣವನಾಗಕೋರಿಮುನಿಪ|| ಹರನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದುಪಾದದೊ
ಳಗಕ್ಷಿಯುಂ| ಮರುಳೆವೈಷ್ಣವನೋಡೆನುತ್ತೆ ತಾಂತೋರಲಂ| ಕರುಣ
ದಿಂಮುನಿವರನನಿಷ್ಠೆಯುಂಹರಿಯವೈರಾಗ್ಯರಿಗಭವತೋರಿಸಿದನು||೩೭||
ನೆಟ್ಟಿಗಂಮುನಿವರನಶೈವಭಕ್ತಿಗೆಶಿವಂ| ಮುಟ್ಟಿದಂಕೃತಕವೇಷವ
ನಾತನಿದಿರಿನೊಳು| ಬಿಟ್ಟಿದಂನಿಜಚಿಹ್ನಮಂಹರನವರೋಮಾಂಚನದ
ಸುಗ್ಗಿತಳೆದೋರಲು|| ಪೆಟ್ಟಿಗಂವಿಲಸಿತಾನಂದಾಶ್ರುಧಾರೆಯುಂ| ಕಟ್ಟಿ
ದಂಕಾಯಮಂಪಾರ್ವತಿಗದೇಹವಂ| ಪಟ್ಟಿಗೊಟ್ಟಭವಸರ್ವ್ವಾಪರಾ
ಧಂಗಳಂಕ್ಷಮಿಸೆಂದುನುತಿಯಿಸಿದನು||೩೮|| ಅಕಟನೀನೆಂಗನುಡಿ
ಯೆನಗೆಮಿಥ್ಯಾಪಮಗನೆ| ಚಕಿತನಾಗದಿರುನಿಂನಿಷ್ಠವೇನೆಂದುಮಾ| ಸ್ತ
ಕವನೆತ್ತಲುಬಿತ್ತಿಗಾಕ್ಷಣಂಸಕಲಧಾನ್ಯಂಬೆಳೆ[illegible]ವುದೆನಲು|| ಅ
ಕುಟಲಂಗಾವರವನಿತ್ತುಮನ್ನಿಸಿತ್ರಿಯಂ| ಬಕನ್ಯೈದಿದಂರಜತಗಿರಿ
ಗೊಮ್ಮ್ರರೋಹಣೇ| ಶಕಟಮಂಶನಿಭೇದಿಸಲ್ಲಾಗಪನ್ನೆರಡುವರು
ಷಂವರುಷವುಡಗಿತು||೩೯|| ಉದಯದೊಳುನೋಡೆಮುಜನಮುಳಿ
ಧರಿತ್ರಿಯುಂ| ಪುದಿದಿಹುದುವುಗ್ಯಾಗ್ನದೊಳುಘನಾಡಂಬರಂ| ಬೆ
ದರಿಸುವವಾಗಸಂರಾತ್ರಿಯೊಳುನಿಗ್ರಹಸಮುಹುದಿಂತುದಿನದಿನದೊ
ಳು|| ಉದಿರೆಲೆಗಳೊಡನೆನಾನಾವೃಕ್ಷರಾಜಿಯೊಣಗಿ| ಗಿದುದುಕೆರೆತೊ
ರೆಗಳ್ಕಿಕೊಳ್ಳಕೊಳಬಾವಿಬೆ| ಟ್ಟದಪೊನಲ್ಗಳ್ನದಿನದಾಳಿಜಲರಾಸಿಗೆ
ಳ್ಪುಡಿವಟ್ಟದೇವೇಳ್ವೆನು||೪೦|| ಇಂತುಬರನೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂಪುದಿಯೆ
ಕಂಡುವಿ| ಭ್ರಾಂತರೆಂಬತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರಮುನೀಶ್ವರ| ರ್ಕ್ಕಂತುಹರ
ನಿಂಗಾತನಂಪಡೆದವರವರಿದುದಾರುವನದಿಂತಳೆದು|| ತಾಂತಡೆಯು
ದೀತನಾಶ್ರಮಕೆಬರೆಕಂಡುಮುನಿ| ಸಂತಸದೊಳೆನ್ನಪಾಸಂಗಳಿಂಸ
ತ್ಕರಿಸಿ| ತಂತಮ್ಮದೇಶಂಸುಭಿಕ್ಷವಾದಪ್ಪುಸೋಪನೇಳೆಂದುಯೋಚಿ
ಸಿದರು||೪೧|| ಕೇಳಿದಂಶಾಂಡಿಲ್ಯನವರನುಡಿಯಂಮುನಿಗೆ| ಪೇಳದೆಂ
ಪೋಪುದುಚಿತವೆಯನ್ನದಾನದಿಂ| ಮೇಲಾದದಾನಮುಂಟೇಬರ
ದೊಳೆಮ್ಮನೆಲ್ಲರನುರಕ್ಷಿಸಿದನಿನ್ನು|| ಪೇಳಿದಪೆನನ್ನದಾನದಕಥೆಯ

ಗುಣನಿಧಿನೃಪಾಲನೆಂಬಂಬೇಂಟೆಯುಂಪೋಗಿಸಕಲನೃಗಜಾಲಮಂ
ಕೊಲಿಸುತಿರೆಪೊದರಿಂದಮೊಂದುಸಿಗ್ಮಂಪಾರ್ದುದವನಮುಂದೆ ||೪೨||
ಜೆನ್ನಟ್ಟಿದಂಹರಿಯುನತಿಜವದವಾರುವನ ಬೆನ್ನೊಳಿರ್ದವನಿಪತಿಸಿಗ್ಮ
ಮಂಪೊಯ್ವೆನೆಂ|ಬನ್ನವದು ಪೂರ್ವಕಾಪದೆಮಾಯುವಾಗಲರಸಂಮಾ
ಜಿಯಿಂದಿಳಿಯುಲು|| ತನ್ನವ್ವಾಜಿಯುಂಬಯಲಾಗಿ ಪೋಗಲರ | ಸ
ನ್ನೋಡಿನೋಡಿವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಬಳಿಕತನ|ಗನ್ನವಿಲ್ಲದೆಬಳಲಿಕಂಗಡು
ವನೃಪತಿಯುಂಶಬರನೋರ್ವನಂಕಂಡನು||೪೩|| ಬಳಲಿದೈಭೂಪನದೆ
ನಿನಗನಾಂಭುಕ್ತಿಯುಂ|ಸಲಿಸುವೆನೆಸುತ್ತಿಗುಡಿಲಿಂಗೆಕರತಂದುಬಾ|
ರೆಲಗಮುನ್ನಾಂತಂದಬಿದಿರಕ್ಕಿಜೇನುಮಂಭೂಪಂಗೆನೀಡೆನಲ್ಕೆ|| ಬ
ಳಿಕಲಾಶಬರಿಯುಡಿಗೆಯುಮಾಡಿನೀಡಿಮನ| ಮೊಲಿದುಮಂಜಿಗಗಮ
ಲಗಲ್ಕಭೂಪಾಲನಂ| ಕಳುಪಿಕೆಳಗೀರ್ದುದುಮುಪಾಸನೋರಗಿರಲೊಂ
ದುಪ್ಪಿಕೊಂದುತಿಂದುದಮರಂ ||೪೪|| ಬೆಳಗಾದುದನಿತರೊಳಗವ
ನಿಪಂಮಂಚಿಗೆಯು|ನಿಳಿದುಮುಡಿದಿಸವಧೂವರರನೀಕ್ಷಿಸಿಮನದೊ|
ಳಳಲಿಶೇಷಾಂಗಮುಂಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಮರಳೆನೆಲದುದು ಸೇನೆನೃಪನಕೂ
ಡೆ|| ಪೊಳಲಿಗೈತಂದುಮುಜ್ಜವಘೋಜನಂಗಳಿಂ ಬಳೆಕೆಯನಾರಿಸಿನೃ
ಪಂಕೆಲವುಕಾಲಮಂ| ಕಳಿವುತೊಂದಿವಸಮೋಲಗದೊಳುಪುರೋ
ಹಿತಂಗವನೀಕನಿಂತೆಂದನು||೪೫|| ಧರೆಯೊಳ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾರೆಂಟುಗಾ
ನಂಗಳೋ|ದಿರುವದರೊಳತಿಮುಖ್ಯದಾನವಾವುದುತನ್ನೊ| ಳೊರ
ದೆನಲ್ಕಂನದಾನವೆನುಬ್ಬುಮುಕೊಂದು ಕಥೆಯುಂಟದಂಪೇಳ್ವೆನು
ಪುರಮುಂಟುಗಂಗಾಪತೀನುಮುಮಿಂಬರೊ, ಳಿರುತಿಪ್ಪನೋರ್ವ
ಪಾರ್ವಂಪ್ರತಿದಿನಂಬಿಡದೆ| ಕರೆದುಂಬನೇಳಿಯೊಳಗನ್ನಂಗಳಿಂದವ
ವಿಪ್ರರಂ ಪೋಷಿಸುವನು||೪೬|| ಬಂದುವಂದೃಷ್ಟಚಂಡಾಲನಾಪಟ್ಟಣಕೆ|
ತಂದುಕಟ್ಟಿಗೆಯುರೊರೆಯುಮೂರುತಿರೆಮುಳಿದೊ|ಳಂದುತೊಪ್ಪನೆ
ತೋದನಂತಭಟ್ಟನಗೃಹಬಹಿರಪ್ರದೇಶಕೆಯೊಳು|| ಇಂಧನದಪ್ರೊ
ರೆಯುನೊರಗಿಸಿಮುಖಶೀತಭಯು| ದಿಂದಪಕ್ಕಿಟಕಿರಿದುಸರಗಳೆಲ್ಲಂ
ನೇದಿ | ನೊಂದುಕಡುಪಸಿವಿನಿಂಪಾಡಳಿದುತದ್ವೇದಿಕಾಗ್ರದೊಳಗಿ
ರುತಿರ್ದನು||೪೭|| ಆಸಮಯದೊಳಗೀಯನಂತಭಟ್ಟಂನಿಜನಿವಾಸ
ದೊಳುಭುಂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದಿನಂತೆಪರದೇಸಿಗಳುಪನದವರುವಿದ್ದಪ
ರೊನೋಡಬೇಕೆಂದುಬಾಗಿಲಿಗೆಬಂದು|| ಘಾಸಿಯಾದಂಗಸಂಕೋಚ
ದಪೊಲೆಯುನಂ|ಲೇಸಾಗಿನೋಡಿನೀನಾರೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡು|ಭೂಸು
ರೋತ್ತಮನವನೊಳುತ್ತರಂಬಾರದಿರೆಮುಗುಳನೀವಾರೆಂದನು || ಅ

ವಧರಿಸುಜೇಯುಚಾಂಡಾಲನಾನೀಪುರಕೆ। ತವೆತಂದೆನಿಂಧನದಪೊ
ರೆಯುನದುವಾರಿತಿ।ಲ್ಲವಿರಳೆವುಹಾವೃಷ್ಟಿಯುನ್ನೀನದುಸೇಡುಗೊಂ
ಡೆನ್ನಡೆದುಪೋಗಲಾರೆಂ॥ ತನಗೃಹದಾವ್ವರಕತ್ತಿದೂರದೊಳಗಿರ್ಪೆ।
ನಾ।ನವಗಡಿಸಬೇಡೆನ್ನನೆಂದುದೈನ್ಯಂಗಯ್ದು। ಲವನೀಸುರೋತ್ತ
ಮಂಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂನೋಡಿಮುಗುಳಿಂತೆಂದನು॥೪೯॥ಚಾಂಡಾ
ಲನಾದೊಡೇನಾಯ್ತುಂಜವಿರುನಿನ್ನ।ದಂಡಿಸುವೆಲ್ಲನಿನ್ನಯುಕಾಷ್ಠ
ಭಾರವುಂ। ಕೊಂಡಪೆವಗೆಕೆಕರಯುವೇನೆ ಲ್ಪಣಚತುಷ್ಪಾರಂಶವ
ನೆತರಿಸಿಕೊಟ್ಟು॥ ಕೆಂಡವುಂತರಿಸಿಕೊಂಡೀ ಕಾಷ್ಠದಿಂ ಕಾಸಿ।ಕೊಂ
ಡುಶೀತವು ನಡಂಗಿಸಿಕೊಸ್ತ್ರನಲ್ಲ ವಂ। ಕಂಡೆನಸ್ತ್ರ ಮುನೀತನೊಳೆಂ
ದುಸರ್ವಾಂಗವುಂಕಾಸಿದಂತಿಪಿಯೊಳು॥೫೦॥ ತನುವನುವರಿಸಿನವು
ಹಾಶೀತವುಡಗಲ್ಕೆ।ಘನಪಾಮುಪಿತಂ ರಸಿವಿದನಂತಭ। ಟ್ಟನನ
ಯ್ಯವಸಿದುಕಂ ಟ್ಟಿ ನೆಸೆಕರುಣದಿಂಕೊಗಟಿ ದಂದುನಿಲಿಸಿ॥ಮನೆಗ
ಬಂದೊಂದುಸ್ರೀಸಟಿಗ ರವೊಳ್ ನ್ನವುಂ।ಮನು ತಸೂಪಾಟಿಸಾಬೀಗ
ಳಂಸ್ಕೃತವುನು, ಪ್ಪಿನಪಾಯ್ದ ಗೆಂಟೀಲಿಟೇಚಿಣಿಕೆಂಪಲಂಸ್ರೀ ಲೆಮುಂ
ಗನೀಡಿಸಿದನು॥ಊಂಡುದಣಿಮಂಧನಕ್ಷ್ಯಮನುಶಿದನ್ನವುಂ। ಪೆಂಡ
ತಿ ತಂದಿತ್ತುಸ್ರೊಲೆಯುನೀವಿಸ್ತ್ರಂ।ಕೊಂದ ತುತಿಬಲತ್ತ ಚಿತ್ರಗಂಗಾ
ವತಿಗಯೊರೀಜನಾಂತರದೆಪೊಳು॥ ಮಂಡಲೇಶ್ವರಕೇಷ್ಟಯಂತಿಪು
ರವುಂಟಲ್ಲಿ। ಚಂದತರಬೆ ಲ್ಲರ ಕ್ಷಸ ಂಂದುಬಂದುವೈಯುಂ
ಡಿಸುದುತತ್ಪ್ರದಸ ಜ್ಞಂಬವಿ ಸ್ತ್ರಜನನನುದಿ ನೊಳು॥ಆ
ವಾವನುಂತ್ರತಂತ್ರಂಗಳಿಂ ಪೋಗದ। ಪ್ಪ ವತ್ತ ಮಾನವನಸಂತಭಟ್ಟಂ
ಕೇಳಿ ನಾವಾತನಂನೋಡಬೇಕೆಂದುಸಜ್ಜನಾಲಯುಂಬೊಕ್ಕು ಬ
ರಲು॥ಅವಿಪ್ರಸುತೆನೋಡಿ ಭೂತವುತೊಳಸು। ದ್ಭನದಿಂಕೈವು
ಗಿಯೆಕೇಳಿದಂಮುನ್ನನೀ। ನಾವನೈಯೆನ ಕೈಮುಗಿದಗದನೇನೆ
ನಲ್ಕಾಭೂತವಿಂತೆಂದುದು॥೫೩॥ಆದೊಡಾಲಿಸು ಪ್ರಾಗ್ಭವದೊಳಾ
ವೀರ್ಯ್ವರೊ। ಡನೋಟದೆವ್ರವಿದ್ಯೆಯುಂತನಗಿಂದಪನಗಳಿಕ। ವಾದು
ಬೀತಂತ್ರಳದೆನ್ನವುಂಡೆಯುಪೋಲೆಕಲ್ಲುವುರೆಪಾಯ್ಗ ಕೊಂಡ॥ ಈ
ದುರಾಸ್ತ್ರನನೀಗಕೊಲ್ವೆನಾನೆಂದುನೀ। ನಾದರದೆಪೊಲೆಯುಗಿತ್ತನ್ನ
ದಾನವುನೀಯೆ। ಪೋದಪೆಂತಾನೆನಲುಕೇಳಿ ಕಾರುಕದೆಸದ್ವಿಜ್ಞ ಸಂ
ಡಿಂತೆಂದನು॥೫೪॥ ಪಿಂತೊರ್ವಪೊಲೆಯಂಗೆನೀಡಿದನ್ನದವುಹವೆ।
ಇಂತುಮದೆವ್ಮ ಬೊಮ್ಮಣಕುಟುಂಬವನೋವೆ। ಅಂತನುದೊನಿ
ನ್ನಗೆಸದ್ಧರ್ಮವೆಲೆಭೂಸುರೊತ್ತಮುಪಾರ್ಸೈನಮ್ಮನು॥ ಇಂತೆಂದು

ಸರ್ಗ್ವಪ್ಪನೆಂಬವಿಪ್ರಂತನ್ನ । ಕಾಂತೆವೆರಸಿಯುನಂತೆಸಾಪದಕೆನಮಿಸ
ಲ್ಕೆ। ಸಂತೈಸಿಪೊಲೆಯುಗಿತ್ತನ್ನದಾನವನುದಕದಿಂದೆಧಾರೆಯನೆರ
ದನು ॥೫೫॥ ಪಿಂಗಿತುಪಿಶಾಚತ್ವವಾತಂಗೆನೆರದದೇ । ವಾಂಗನೆಯು
ರೋಳಿಯುಂಮಣಿಮಯವರೂಥದೊಳು। ಪೋಂಗುತಾತಂಪೋದನಾ
ವಿಪ್ರನಂದನಂಜೀವಿಸಿದನೀತನಿಂದಂ॥ ತುಂಗವಿಕ್ರಮಪೇಳಲೇನನ್ನ
ದಾನದು। ತ್ರ್ಯಂಗತೆಯನಿಂತೆನಲುಭೂವರಂಕನಲಿದ್ಯ। ಷ್ಟಂಗಳೆಂತೊ
ಬರಿದೆಗಳೆವಬೇಡೆಂದೆನಲುಭೂಮಿಸುರನಿಂತೆಂದನು॥೫೬॥ ನಾಳೆ
ನಿನಗೀದೃಷ್ಟವಂಸರ್ವಥಾತಂದು। ಪೇಳೆದಿರಿ... ಯುಂಮಾಡೆನಲ್ಬಂ
ದುತಂ। ನಾಲಯುದೊಳೆತುಳಿಚಿಂತಾಭಾರದಿಂಮಲಗಿಸೊಪ್ಪದೊಳೆ
ಗೀಶನೈದಿ॥ಪೇಳಿದಂನಿಮ್ಮರಾಯಂ...ಂಟುದಿನಕೋರ್ವ। ಬಾಲನು
ಗಯುಸುವನವನುಸುರುವನೆಲ್ಲುದಯು । ಕಾಲದೊಳಗೆರವುನೆಗೆ
ಬಂದುಭೂಪಾಲನೊಡನೀವಿಸ್ಯನಿಂತೆಂದನು॥೫೭॥ ಅರಸಕೇಳೆಂದಿ
ಗಂಟೇದಿನಕೆನೋಡುನಿ। ನ್ನರಸಿಯುದರದೊಳೋರ್ವಸುಕುಮಾರ
ಕಂಜನಿಪ। ನೊರೆಗಪಂನಿನಗನ್ನದಾನಫಲಮಂನಿನ್ನಕುವರನೆನೆಭೂ
ಪಾಲನು॥ ರವನೋಲಗೊಲಗುತನ್ನಯುಪಟ್ಟದರಸಿಯೊಳು। ತರುಣ
ನುದಿಸುವದೊಂದುಮೋಣಿಟುದಿನಕೆಂಬು। ದೆರಡಾಗಸಂಶಯಂಪೋ
ಪುದೀಮೂರರಿಂದಂಸ್ಸಂಘಟಿಸಿದನು । ೫೮॥ ನುಡಿದಕಾಲಂಬಂ
ದುದನಿತರೊಳುಬೇಗದಿಂ । ಪಡೆದಳರಸನರಾಣಿನವಮಾಸತುಂಬ
ಲಾ। ಪೊಡವಿಪಂತನ್ನಯುಪ್ರರೋಹತಂಬೆರಸಿನಿಂದಿರೆಕಂಡುಸುಕು
ಮಾರನು॥ನುಡಿವುದೇನೈಯನ್ನದಾನವಂನಿನಗೊಂದು। ಪಡಿಬಿದಿ
ರತಂಡುಲವನಿಕ್ಕಿದವುಸತ್ವಗಿಂ। ಪೊಡವೀಶನಿನ್ನುದರದೊಳುಬಂ
ದೆನಾನೆಂದುತಿಳಿಮನವನಂತಾಳ್ದುದು॥೫೯॥ ಅನ್ನದಾನದಮಹಿ
ಮೆಯುಂತಿನಿತುಮುಂದಿಯುಂ। ಮನ್ನಿಸಿದನೀಗೌತಮುಮ್ಹಾಪಾಕ್ಷೇ
ಮದೊಳ। ಗಿನ್ನರುಪನಾಂಪೋಪೆವೆಂತೆನಲ್ವೇಳಿಪೋಗುವೆವೆನಲ್ಕಲ
ರದರೊಳು॥ಗನ್ನಗತಕದೊಳೊಂದುಗೋವನೊಡವಿಚಿಗೌತ । ಮ
ನ್ನಡೆವಬಳಿಯುಬೆಳೆಯೊಳ್ನಿಲಿಸೆಕಂಡುಮುನಿ। ಪನ್ನವ್ಯಗೋವಿದೆ
ಲ್ಲಿಯುದೆನುತಮ್ಮೈಗಡವೆಬಿದ್ದುಗೋವಸುದೊರೆದುದು ॥೬೦॥ ಬೆಳೆ
ಯುತಿನ್ನದೆಸವಿಾಪದೊಳಿರ್ದಗೋವನಿಂ। ತಳಿದನೀತನವುನೆಯೊ
ಳನ್ನಪಾನವನೆಂತು । ಕೊಳಲಕ್ಕುವೆಂದೆನುತರ್ಲೋಗೆಗೌತಮಂ
ಕಾಲ್ವಿಡಿದುಬೇಡಿಕೊಂಡು॥ ತಿಳುಪಿನಿಷ್ಕೃತಿಯಾವುದಿದಕೆನಲು
ಶಂಕರಂ॥ತಳೆದಮಸ್ತಕದಗಂಗೆಯುತಂದುಗೋವಳಿದ। ಬಳಿಯೊಳೈದಿ

ಸೆಪೊವುದೆನೆಗೌತಮಂ ತಪದೊಳೀಶನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು ॥೬೧॥ ಮುನಿ
ನಿನಗೆ ಬೆಳ್ಪುದೇನೆನೆ ಮಸ್ತಕದಗಂಗೆ । ಯೆನಗೊಡುವುದೆನೆ ಬಿಂದು
ಮಾತ್ರವಂ ಕೊಡಲಾತ, ನೆನಗೆ ಗೋಹತಿಯಾಕೆ ಬಂದುದೈ ಜಗದೀಶ
ಪೇಳೆನಲು ನೀಂ ಬರದೊಳು ॥ ಮನೆಯೊಳಗೆ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಋಷಿಗಳ ಪ
ಕಾರವೆನೆ, ಮುನಿ ಮುನಿದು ಮುನಿಗಳ್ಗೆ ಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯು, ದೃಢಭ
ಕ್ತಿಗಳನುೞಿದು ಪಾಷಂಡಿಮತರಾಗಿ ಕೆಡಲೆಂದು ಶಾಪಿಸಿದನು ॥೬೨॥
ಬೞಿಕ ಮಾಗಂಗೆಯಂ ತಂದು ಪಶುವೞಿದುದ । ಬೞಿಯೊಳೈದಿಸೆ ಗೌತ
ಮಂ ತಂದ ಕಾರಣಂ, ತಳೆದುದದು ಗೌತಮೀನಾಮಮಂ ಗೋಸೋಂ
ಕೆ ಗೋದಾವರೀಯೆನಿಸಿತು ॥ ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಶಂಕರನಿತ್ತ ವಿಷ್ಣುವಂ,
ಬೞಿಗೆ ಕರೆದೆಮ್ಮ ಭಕ್ತನವಾಕ್ಯಮಂ ಪಿಂದು । ಗಳೆಯಬಾರದು ಜೈನ
ಬೌದ್ಧಚಾರ್ವಾಕಾದಿಮತವನೀಂ ಬೆಳಸೆಂದನು ॥೬೩॥ ಲೇಸಾದು
ದೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಷ್ಣು ಕೈಲಾಸದಿಂ ಧರೆಗಿೞಿದು ಬೌದ್ಧಾವ
ತಾರದಿಂ ಮೋಸಮಂ ಮಾಡಿ ಜಿನಬೌದ್ಧಚಾರ್ವಾಕಾದಿಮತವನುರೆ
ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿ ॥ ಈ ಸಕಲಮಾನವರೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ಮಿಗೆ ಕೃತ್ತಿ । ವಾಸನಮ
ಹಾಭಕ್ತಿಯಂ ಮಗಸಿ ಬೞಿಕ ಮಾ । ದೇಶದೊಳು ವೇದಬಾಹರರೆನಿಸಿ
ಪಾಷಂಡಿಮತಮನುರೆ ಪೆರ್ಚಿಸಿದನು ॥೬೪॥ ಹರಿಯು ಕೃತ್ಯವನರಿದ
ರತ್ರಿಮುನಿ ಕಶ್ಯಪಾಂ । ಗಿರಸಕೌಶಿಕಭರದ್ವಾಜಾದಿಮುನಿಗಳೀ ।
ಶ್ವರನಂ ತಪಸ್ಸಿನಿಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಶಂಭು ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟಮಂ ಬೇಡಿಯೆನಲು ॥
ಕರುಣಿಸೈ ಮತ್ತ್ಯಲದ ಋಷಿಗಳಜ್ಞಾನಸಂ, ಭರಿತರಾದರ್ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ
ವೇದಾಗಮಂ, ದೊರಕೊಳ್ಳದವರನುದ್ಧರಿಸೆಂದು ಕೊಂಡಾಡೆ ಲೋಕೇ
ಶನಿಂತೆಂದನು ॥೬೫॥ ಯೋಗಿ ಭಯಬೇಡ ನೀವೆರಡನೆಯ ನಮ್ಮ ರೂ,
ಪಾಗಿ ಸಿರಿಶೈಲಾದ್ರಿಗೈದಿ ಮುನಿಜನಕೆ ಶೈ, ವಾಗಮರಹಸ್ಯಮಂ ತಿಳು
ಪಿಸು ಜ್ಞಾನಮಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಪನೆಂದು ಪೇಳ್ದು ॥ ಭೋಗಿಭೂಷಣನವರ
ಕಳುಪಿಸು ಋಷಭಮೂರ್ತಿ, ಯಾಗಿ ಶಿರವೈದು ಭುಜವೆರಡಕ್ಷಿಮೂರ
ರಿಂ, ದಾಗಲಾ ವಿಮಲಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕವರ್ಣದಿಂ ವೃಷಪತಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ
ನು ॥೬೬॥ ವೇದವೇದಾಂತಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಪೌರಾಣಾಗ, ಮಾಟಗಳನವ
ನಿಯೊಳ್ ಪ್ರಬುದ್ಧಿಸೆನುತ್ತೆ ಶೈ । ಲಾದ್ರಿಗೆಲ್ಲಾರಹಸ್ಯವನರುಪಿ ಶಂಕರಂ
ವೃಷರಾಜನಂ ಕಳುಪಲು ॥ ಮೇದಿನಿಯೊಳಜ್ಞಾನಋಷಿಗಳ್ಗೆ ಶೈವ
ಮಂ, ಬೋಧಿಸಿ ಶಿವಾಚಾರವಲ್ಲದನ್ಯಂಗಳುಮ । ನಾದರಂಗೈವಂತೆ
ಯಾವಿ ವೃಷವಲ್ಲಭಂ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕನು ॥೬೭॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ,

ದ್ಯಂತೆವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮುಂ ಸಕಲಭೋಗಮುನ| ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ||೬೮||

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೨ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೨ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೨೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೩ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಇಂದ್ರಕೀಲದೊಳುಗ್ರ ನಂತಪದೊಳಿರಲರಿದು| ಚಂದ್ರಧರನಾಗಶಾಬರನಾಗಿ ಬಂದಾನ| ರೇಂದ್ರಂಗೆ ಕರುಣದಿಂ ಪಾಶುಪತಬಾಣಮಂ ಕೊಟ್ಟನತಿಸಂತಸದೊಳು॥

ಪದ॥ ಭಕ್ತಜನದೋಷನಿರ್ಮುಕ್ತ ಗುಣಗಣಪಾಂಗ| ಸಿಕ್ತಾನುಕಂಪರಸಯುಕ್ತ ಗಿರಿಜಾಕಲಾಪ| ರಕ್ಷಸತ್ಪ್ರಣವಸಂಪ್ರೋಕ್ತ ವೇದಾಗಮಾಸಕ್ತ ಮುಹಮಾವಲಂಬ॥ ಮುಕ್ತಾಫಳಸ್ಫಟಿಕವ್ಯಕ್ತಾಂಗವಿಶದದಶ| ದಿಕ್ತಟಾವೃತಘನವಿರಕ್ತಸಂಪ್ರೀತಸುತ| ಭುಕ್ತರಣಹಿಮಧಾಮದೃಕ್ತತ್ವರಸಸುಧಾಭುಕ್ತ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಶರಣು॥೧॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಮುನ್ನೆಂಟುಭೂ| ಪಾಲಕರುಹಿಮಕರಾನ್ವಯಜಾತರೆನಿಸುವವಿ| ಶಾಲಮತಿಧರ್ಮಜಂಭೀಮಂ ಕಿರೀಟಮಾದ್ರೇಯರೆಂಬೈವರಿಂತು ॥ ಪಾಳಿಸೆಧರಿತ್ರಿಯಂದಾಯಾಗ್ರರೊಳ್ದ್ಯೂತ| ಕೇಳಿಸಮನಿಸಿತಮ್ಮದೇಶಕೋಶಂಗಳಂ| ಸೋಲದಿಂದೊಪ್ಪಿಸಿಯರಣ್ಯವಾಸದೊಳಿರ್ದರತುಳಶೋಕಾರ್ತರಾಗಿ ॥೨॥ ಒಂದುದಿನಮಾಭೂಪರಿರ್ದವನಭೂಮಿಗೈ| ತಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿನುಡಿಗನೆಲಭೂಪ| ಬಂದುದುಮಹಾಪತ್ತು ನಿನಗರಿಪುವೀರರಂ ನೀಂ ಜಯಿಸಬೇಹಾದೊಡೆ॥ ಇಂದುಧರನಲ್ಲಿ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮಿರ್ಪುದು । ತಂದುಕೊಂಡೊಡೆ ನಿನಗಮುಲತರಾಯರ್ಗಳಂ| ಕೊಂದುಕೊಡುವುದು ಸಂದೆಗಂಬೇಡವೆನೆಮುನಿಗೆಧರ್ಮಸುತನಿಂತೆಂದನು॥೩॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆಮುನೀಶ್ವರಭಗೀರಥಯತ್ನ| ವೈಸಲೇ ನೀಮುಸುರಿದುದು ಶಂಭುವಂ ಕಾಣ| ಲೇಸರವರಾಂ ಕರದೊಡೆಂ ಶರವನಿತ್ತಪನೆಯುತ್ತ್ರೊಡದು ಸಂಹರಿಪುದೆ ॥ ಆಸದಾಶಿವನಮ್ಮೊಳಾಗೆ ಗೋಚರಿಪನೆನೆ| ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೆಂದನೆಲೆಭೂಪಪಶುಪತಿಭಕ್ತ ರಾಸೆಯಂ ಸಲಿಸದವನೇ ಕೃಪಾಕರನೀವನಸ್ತ್ರಮಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥೪॥ ತಿಳಿಯನಿಮ್ಮೈವರೊಳಗರ್ಜುನಂಗಿಂದುಧರ| ನೊಲಿವನಿಂತೆಂದು ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನಿತ್ತು| ನಲವಿನಿಂ ಮುನಿಪೋದ

ನಿತ್ತುಲರಸಂನರಂಗಾಮಂತ್ರಮಂನಿರವಿಸೆ॥ ಕಳಿಸಲೊಡನಿಂದ್ರಕೀಲ
ಮನೈದಿಸರಸಿಯೊ|ಳ್ಮುಳುಗಿಶುಚಿಯಾಗಿಪಾದಾಂಗುಷ್ಠಮಂಧರಾ|
ತಳದೊಳಾನಿಸಿಭುಜಂಗಳನೆತ್ತಿಶಿವಮೂರ್ತಿಯಂಮನಸ್ಸಿನೊಳಾಂ
ತನು॥೫॥ ಜಪಮಾಲೆಕರದೊಳುವಿಭೂತಿಸರ್ವಾಂಗದೊಳು| ವಿಪುಳೆ
ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯಾಭರಣಮಂಗಂಗಳೊಳ್|ಗಪರಭಾಗದೊಳಕ್ಷಯಾಸ್ತ್ರಪೂ
ರಿತದಬತ್ತಳಿಕೆಚಾಪಂಪೆಗಲೊಳು॥ ವಿಪರೀತವರ್ತನಮನಲ್ಕತರ
ಗೆಲೆಯುಂಡು| ತಪಿಸಿದಂಪಲದಿವಸಮನಿಲದಿಂದುದಕದಿಂ|ದಪಗತಾ
ಹಾರದಿಂದಿರೆತಪಸ್ತೇಜಮುಣ್ಮಿತುತಪೋವನದೊಳೆಂದು ॥೬॥ ಉ
ರಿದುದುಕುಜಪ್ರಕರಮೆತ್ತಲುಂಸುತ್ತಲುಂ| ಕರಿದುದುಲತಾಪ್ರತತಿ
ದಾಹದಿಂಮೋಹದಿಂ| ಸರಿದುದಗಲದೆಮೃಗಮೃಗೀಕುಲಂವ್ಯಾಕು
ಲಂಖಗಗಣಕೆಪಿರಿದಾದುದು॥ ಜರಿದುದುಶಿಖರಿಶಿಖರಮುರಿಗಳಿಂದರಿ
ಗಳಿಂ| ದಿರದೋಡಿತಹಿಕುಲಂಭೀತಿಯಿಂನಾತಿಯುಂ| ಪರಿದುದು
ಋಷಿರಾತ್ರತಪೋಟಂಫುಟದಿಂಪರಿಕರಿಪರಿಲ್ಲೆನುತ್ತ ॥೭॥ ಕಂ
ಡನೀಮುನಿವರರಕೋಳ್ಗಾಳಗಳನವನ್ಯಮಂ| ಡಲದೊಳಮರಮು
ನಿನಾರದಂಶ್ರುಪಸನ| ತಂಡಮಂಸ್ಫೋಟ್ರಲವರೆಲೆಮುನಿಪಪರಿಗರಿಸು
ಬೀಸೆಂದುಬೇಡಿಕೊಳಲು| ಬಂದಪರಶುವಿನೆಟೆಗಸ್ರೋಗಿನಿಮ್ಮಪ
ಹತಿಯು|ಖಂಡಿಸುವೆಸೆಂದುಸಂಬುಗಯುತ್ತಗಿರಿಸುತೆಯು| ಗಂಡನಂ
ಕಂಡುಕೊಂಡಾಡಿದಂನಾಡಿದನಾರದಂಬಿನ್ನಪನೆನು॥೮॥ ಶರಪರಾ
ಮರಿಸಿಂಪ್ರಕೀಲದೊಳುತಪಿಸುತಿಗ| ನರನಸಂಮುಷಿಯಲ್ಲಮುಷಿ
ಗೇಕೆಕೋದಂಡ| ಶಂಬುದ್ಧಭೂಷಣಂಗಳುದುಷ್ಟತಪಸಿಯುತಪೋವ
ನ್ನುಮುಸಗಲಾಗಿ॥ ತೆರಳಿವಿನ್ನಮುನಿಪರಜಪಂತಪಂನಿತ್ಯಕ| ಮರ್
ರಹಸ್ಯಮಂತ್ರಂಗಳೆಸಗುವನಮೋಳೆಂದು| ಸುರಮುನಿಶರಂಗಬಿನ್ನವಿ
ಸೆಕೇಳ್ದರಿಪುನಸುನಗುತಭವನಿಂತೆಂದನು ॥೯॥ ಆತನೆಮ್ಮಯಪರ
ಮಭಕ್ತನವನಿಂದಸ|ಗೀತಉಪಹತಿಯುಲ್ಲನಾವೀಗಬಂದವ|ಗಾರ್
ತಪೋವನವಸೇಕೋಟಪಿವನಿಂಪೋಗಿಬೆದರುತಿಹಮುನಿಪಾಲರ॥
ಭೀತಿಯಂಬಿಡಿಸೆಂದುನಂದಿಯುಂಕರೆದುಗಣ| ಜಾತಕ್ಕೆಬೇಂಟೆಯಂ
ಪೇಳೆಂದುಹರನೆನಲು| ಭೂತನಾಥನನೇಮದಿಂದೆನಂದೀಶ್ವರಂಪೊ
ಯ್ಸಿದಂಡಂಗುರವನು ॥೧೦॥ ಕರದಬಲೆಗಳಕಾಲಕಂಣಿಗಳಬಡಿಕೋ
ಲ|ಹೊರಳಿಗಳಸೊಪ್ಪಿನುಡಿಗೆಯುಪಾಸುಗಳನಾಂತು| ಪರಿವಕುನ್ನಿ
ಗಳಶಾಬರಗಣಂಬಿಡದೆಘೋರಮುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣಮುಭವನು॥ ವರಶಿರೋ
ಮಾಲೆಯುಂಕಳೆಚಿಚಲ್ಲಣಮನು|ಟ್ಟರದೆಗುಂಜಾಭರಣಮಂತೊಟ್ಟ

ಲೀಲೆಯಿಂ । ಪಿರಿದೆನಿಪಶಾಬರವೆನನುಕರಿಸೆ ತದ್ರೂಪಿನಿಂದೆದೇವಿಯು
ರೆಸೆದರು‖೧೧‖ ತಳಪಸುಲಿಪಲ್ಲಬಂದುಗೆವಾಯನಿರಿಗುರುಳ್, ಪೊಳೆ
ವೆಲಗರ್ಗಂಣತೇಳ್ವಸುರನುಣ್ಡೊಡೆಯುಕೋ| ಮಲತಾಯದಸಿಯನ
ಡುವಿನಮುದ್ದುವೊಗದನಳಿತೋಳೆವೃದುಕರಚರಣದ‖ ಅಲಘುಜ
ಘನದಕುಂಭಕುಚದಗಿಳಿಬುಡಿಯುಸ । ತ್ಕಲಹಂಸಗಮನೆನಡಸುನೀ
ಲಕಾಂತಿಯುಕಂಬು । ಗಳೆಪನಾನಾಶಕ್ತಿಯರ್ಪ್ಪಳಿಂದಿಯರಾಗಿಯು
ಮೆಯೊಡನೆನಡೆತಂದರು‖೧೨‖ ವೇದಂಗಳುಂ ಪುರಾಣಂಗಳುಂ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಮುಂ| ಸಾಮರದೊಳುಪನಿಷದ್ವರತಪಸಮಾಧಿಮುಂ| ತಾದಪಾದವು
ಶುನಕನಿಡುಗೋಲ್ಕವಣೆಬುಡ್ಗನುತುಳಿತರಜಾಲಂಗಳು‖ ಆದಿವಿಜಪ
ಮುಧಗಣಮೋಕ್ಷಬರರೂಪಾಗಿ। ಮಾದೇವನಂ ಪೊರ್ದ್ದಿದುದು ಸಕಲಭು
ವನಪನ| ಮೀದಯಾಂಬುಧಿಯಲೀಲಾವಿನೋದಮನೀಕ್ಷಿಪುತ್ಸಕದೊ
ಳೈತಂದುದು‖೧೩‖ ತೆರಳಿದಂ ಸರನಿಂದ್ರಕೀಲಪರ್ವತಕಾಗಿ| ಮೊರೆ
ವಮಾರ್ಗದಮುಹಾರಭಸದಿಂ ಬರಬರ| ಲ್ಕುರಗಭೂಷಣಮಾಗಿಹರನಂ
ತೆಪಂಚಾಸ್ಯಯುಕ್ತಮಿನೃಸಿಂಹನಂತೆ‖ ಹರಿವಿಲಾಸದಿನಂಬುನಿಧಿಯುಂ
ತೆಸಂತತಂ| ವರಪುಂಡರೀಕವಿಲಸಿತಮಾಗಿಕೊಳೆನಂತೆ| ಪರಿಶೋಭಿ
ಸಿತ್ತುಕಾಂತಾರಂ ಮಹಾತಿಮಿರಘೋರಮಹಾಹರನಿಬರೊಳು ‖೧೪‖
ನಾಗಪೂರಂಗಳಿಂ ಮಾಜರಾಜಿಗಳೊಳುಂ| ಬಾಗಿದಸ್ಯಂದನೋದ್ರುಮ
ಗಳಿಂದೆಸೆಮಪ| ದ್ಗೀಗಣದನವಗಡಿಪಬಲ್ಗಿಕಿಕುರುಂಬದಿಂ ಕದಳಿಗಳೆಗ
ಡಣದಿಂದಂ‖ ಮೇಗಸೆವಘಸ್ವೀಕದಂಬಕಡಗಗಯ್ಯ| ಮಾಗೇಳ್ವಪುಂ
ಡರೀಕಾಳಿಯಿಂ ಶರಕುಲದೊಳ್ಗಿರೀಂದ್ರನಮಹಾಸ್ಯೈಸ್ವಮೆನೆಬಳೆ
ಸಿದರ್ಕಾನನಂ ಕಂಗಸದುದು ‖೧೫‖ ಅವ್ಯತ್ರೈಯುಮ್ಮಹಾವಜ್ರ
ಗೇಹನ್ನಾಡೆ| ಯಮರೀನಿವಾಸಮುಂ ಸರಿಚಂದನಾಲಯುಂ| ಸುಮ
ನೋಹರಂ ನೆಗಳ್ದಿಂದ್ರಾಣೆಸದ್ಮಮದರಿದೆ ಭೂಮಿಸಗ್ಗಮೆನಿಸಿ‖ ಅಮಿ
ತಶಿವಗಣಶರಣಸ್ರೀಶ್ವರಯುಬೀಡುಸಂ । ಭ್ರಮಿತಗಜಮುಖಪಾಸ
ಮಾಶರಭನಿಳಯುವಿ| ಕ್ರಮಯುತಂ ನಂಬೀಭೃಂಗೀವಿನೋದದೊಳೆ
ಕೈಲಾಸಮೆನೆವನಮೆಸೆದುದು ‖೧೬‖ ಆಲಮಾಬಸುರಿಬಂಡಲತಂಡ
ಕಂನೆಲ್ಲಿ| ಜಾಲಮಾಹೊನ್ನರಳಿಯುತಿರಾಯುನೆಲ್ಲಿಯಾ । ಚೇಲಮರೆ
ನೇರಿಲಾಮ್ರಂಹುಣಸೆತಡಕುತೂಬರಬೆಳ್ಬಲ್ಲವತ್ತು‖ ಪಾಲಾಶಮ
ರುಟುಳಿಮಾತಡಸುಕಕ್ಕೆಯುಂ । ಕೋಲತಗಿಯುಂ ಹಲಸುಹೇಸು
ವುಂಬಲ್ಬದರಿ । ಸಾಲಮಾಹೊನ್ನೆಚನ್ನಂಗಿಮೊದಲಾದವೃಕ್ಷಂಗಳಿಂ
ವನಮೆಸೆದುದು‖೧೭‖ ಕರಿಯಂತೆ ಕೊಳದಂತೆ ಹರಿಯಂತೆ ಪುರದಂತೆ|

ಸರಸಿರುಹಭವನಂತೆ ಸುರಕುಲೇಶ್ವರನಂತೆ। ಪರಮಪುಷ್ಕರಪುಂಡ
ರೀಕಶಿಖಿಕನ್ಯಕಾಗೋವಜ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿ॥ ಹರನಂತೆ ಮುಖದಂತೆ ಗು
ಹನಂತೆ ರಣದಂತೆ। ಗಿರಿಜಾತೆಯಂತೆ ಮಿಗೆ ಹಂಸಸದ್ವಿಜಕೇಕಿ। ಶರಸಿ
ಹ್ಮಯುತವಾಗಿ ಕಾನನಂ ಬಹಳರೌದ್ರಾನನಂ ಕಂಗೆಸೆದುದು ॥೧೮॥
ತರಣಿಕಿರಣಾಭೇದ್ಯಕುಜಮುಮಂ ಗಜಮುಮಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೆಸೆ
ವ ಕೇಸರಿಮುಮಂ ಹರಿಮುಮಂ। ಪರಿಪೂರ್ಣವಾರಿಹಾಸರಮುಮಂ
ಶರಮುಮಂ ನಾನಾತೃಣಾವಳಿಮುಮಂ॥ ಧರಣಿತಳಮಿಳಿತಕಂಟಕ
ಮುಮಂ ಶುಕಮುಮಂ। ಪರಿಪರಿಯ ನೆರದ ಸನ್ಮೃಗಮುಮಂ ಖಗಮು
ಮಂ ಗಿರಿಯಿಂದೆ ಸೋರ್ವ ನಿರ್ಝರಮುಮಂ ಸರಮುಮಂ ತಾನೆನಿಸಿ
ವನಮೆಸೆದುದು॥೧೯॥ ಸರಳ್ಗಳ ತಿದ್ದಿ ಗರಿಗಟ್ಟುತಂ ಬಿಲ್ಗಳಂ ಹೆರೆದು
ಹೆದೆಯಂ ಹೂಡುತಂ ಕಲ್ಲಿಬಲೆಗಳಂ ಸರಗೊಳಿಸುತಂ ಪಾಸುಮಂ ಹಾ
ಸುಗೈವುತಂ ನಾಯ್ಗಳಂ ಮೈದಡವುತಂ॥ ಘೋರಮಧೀಹದ ಮಿಗಂಗಳೆ
ಮೋಹಂ ನೀಡಿ। ಕರೆದು ಬೇಂಟೆಗಳನುರೆ ಕಲಿಸುತಂ ತಂತಮ್ಮ। ಪರಿ
ವಿಡಿಯ ಜಾತಿವಿದ್ಯಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ಲುಬ್ಧಸಯದೆ ವನಮೆಸೆದುದು॥೨೦
ತಲೆನವಿರುರ್ಗಂ ಜುಳ್ಳಿಗಡ್ಡಕೆ ಮಿಶ್ರಸೆಕೆ। ಗಳಪಸುರ್ತಿವಣೆವಲ್ತ್ರಗಳೆ
ಕಾಂರೊಡಲಜೋಲು। ತಿಳಿವ ಬಸುರಿನ ಕೂನ ಬೆನ್ನ ಕುಗ್ಗಿದ ಕೊಲಬೇ
ಟಗಾಲ್ಸ್ರಗ್ಗನಡೆಯಾ॥ ಬಲೆಕಲ್ಲಿಗಳ ಹೊತ್ತ ಹೆಗಲ ವಡುಪಿಗಪಿಡಿಗ। ಬ
ಲೆಕೋಲಕುಕ್ಕರಂಗಳ ಗಿಡುಗಗಳ ಕೈಯ್ಯೊಳ್ಯ। ಳಳವಟ್ಟುಗಡುಗಳೆಸೆ
ಯಲ್ಕೆ ವನಚರರಿಂದೆ ವನಮೆಸೆದುದೇನೆಂಬೆನು॥೨೧॥ ವನಗಜದ ಮು
ಕ್ತಿಕದ ತೊಡಗಳಂ ತೊಟ್ಟು ಮಾ। ವಿನತಳಿರನುಟ್ಟು ದಂತದ ಬಲೆಯನಿ
ಟ್ಟು ಪೂ। ವಿನಪಟ್ಟಗಳೊಳಲಂಕರಿಸಿ ಪೊಸದಂತದೋಲೆಗಳ ಕಿವಿಗಳೊ
ಳಮರ್ಚಿ॥ ವಿನುತಚಂದನದ ಮುರದೊಳ್ಗಳಿಂ ಬಿದಿರಕ್ಕಿ। ಯೆನೆಪೊ
ಯ್ದುಉನ್ನತದ ದಂತಿದಂತಂಗಳೊಳು। ವನಕೆಯಂ ಪಿಡಿದು ತಳಿಸುತೆ
ಪಾಡುತಿರ್ದ ವನಚರಿಯರಿಂ ವನಮೆಸೆದುದು ॥೨೨॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊ
ಳಿಂತೆಸೆವ ವನಮನುರೆ ಪೊಕ್ಕು ದಂ। ದಿರದೆ ಬೆಳ್ಳಾರವಲೆ ತಡಿಕೆವಲೆ ಸಿದಿ
ವಲೆಯ। ಕರದೊಳಾಂತಾಗಳಾ ಹರಗಣಂ ಸುರಗಣಂ ಶಾಬರಗಣಂಗಳಂ
ತೆ॥ ಕರಿಸಿಂಹಶರಭಶಾರ್ದೂಲಭೇರುಂಡಾದಿ। ಪರಿಪರಿಯೊಳೊಪ್ಪುವ
ಮೃಗಂಗಳಂ ಪಾರಿವಂ। ಪುರುಳಿ ಲಾವುಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ಮುಂತಾದ ಖಗಕುಲ
ಮನರಸುತ್ತೈತರುತಿರ್ದರು॥೨೩॥ ಇದೆ ಪಾವಗಡಿದು ಸಾರಂಗಮೈದಿ
ದ ತಾಣ। ಪಿದೆ ಕೊಸಾರಂಗಮಂ ಪುಲಿಕೊಂದು ತಾಣವಿ। ಲ್ಲಿದೆ ಪುಲಿಯ
ನ್ನೊಡೆಬಡಿದು ಕರಿಪೋದ ತಾಣವಿದೆ ಕರಿಯ ಹರಿಸೀಳ್ದ ಠಾವು॥ ಇದೆ ಹ

ರಿಯಂ ಶರಭನುರೆ ಚಂಚುವಿಂ ಸೀಳ್ದ ಬಳಿಯಿಂದೆ ಶರಭನಂ ಸಮರಿ ಭೇರುಂ-
ಡನಡಿಯಿಟ್ಟು। ಪದದ ಕುರುಪೆಂದು ತಮತಮಗೆ ಸನ್ನೆಗಳಿಂದೆ ಶಬರರ-
ರಸುತ್ತಿರ್ದರು ॥೨೪॥ ಕಡೆಪುಸಾರಂಗಮಂ ಸಿಂಗಮಂ ಪೊಯ್ಯುತ್ತಲೆಯ್ದೆ।
ನೊಡೆ ಗಜದ ಪುಲಿಯನೆಬ್ಬಟ್ಟುತಂದಿಯನಿಟ್ಟು। ಮಡಿಸು ಖಡ್ಗಿಯ ಖ-
ಡ್ಗದಿಂದೆ ಮರ್ಗಸು ಮರೆಯ ಪೊರೆಯ ಮರೆಯಂ ತುಡುಂಕು॥ ಕಡಿನ-
ರಿಯ ನಿರಿಸಲಿಯ ನಿಡುಮೊಲನನುಡುಗಳಂ। ಬಡಿಚಮರಿವಾಲಮಂ
ಪಿಡಿತಡೆಯದಡಿಯಡೆಂ। ದೊಡನೊಡನೆ ಘಾಡು ಘಾಡಿಸಿ ಝಡಿತೆ
ಯಿಂದುರುಬಿದಗ್ಬಡದೆ ನಾಯಾಕ ಶಬರರು ॥೨೫॥ ಉದ್ದುರುಟುತನದಿಂ
ಪಬಲೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿ। ದ್ದೊದ್ದುಕೊಂಡವು ಕೆಲವು ಶಿವಭಟಕಗಾವ
ಳಿಗೆ। ಮುಂದಾಡಿಸುವ ಮರಿಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟೋಡಿದವು ಕೆಲವು ಕಂಡೆ
ಕಡೆಗೆ॥ ಉಗ್ಗಳಿತ ಬಾಣಪಿಂತಂ ತಮ್ಮ ಸರಣಮಂ। ತ್ರಿಸ್ಟದವು ಕೆಲವಿಂ
ತು ಮಾಯಾಪುಳಿಂದ ತತಿ। ಮುದ್ದರದು ಪಿಳಿ ಮೃಗಸಂತತಿಗೆ ಪೇಳಲೇ-
ನದುಭ್ರುತವನಾವಡದೊಳು ॥೨೬॥ ಗಜಪೊಂದು ಪೊಗುತ್ತಿರೆ ಸಿಂಹ-
ಮೈತಂದು ತ। ದ್ಗಜಕುಂಭಮಂ ಸೀಳುತಿರೆ ಶರಭನಾರ್ಭಟಿಸಿ। ಗಜಮೆ-
ರಡುಮಂ ಪಿಡಿಯಲಾ ಭೇರುಂಡನಾಗ ತುಂಡಗಳಿಂದ॥ ಗಜಸಿಂಹಶರ-
ಭಂಗಳಂ ಕಚ್ಚಿಪಾರುತಿರೆ। ಗಜಸಿಂಹಶರಭಭೇರುಂಡಂಗಳಂ ಕಂಡು। ತ್ರಿಜ-
ಗದೋಳ್ ಪೊಗದ್ಯಾಮ ನಲಿಚಚ್ಚು ಕಡುಪಿದನವಂ ಮಾಯಾಪುಳಿಂದ ನೋ-
ಡ್ವಂ॥೨೭॥ ತಟಿಕೆಯಂ ಪಿಡಿದೊರ್ವ ಮಾಯಾಪುಳಿಂದನಡಿ। ಯಿಡು-
ವುದಂ ಕಂಡೊಂದು ಪಕ್ಷಿ ತನ್ನೆದೆಯೊಳಗೆ॥ ನಡುಗಿ ಶಿವಶಿವ ಕಂಡೆಷ್ಚರಿ
ಯನೆತ್ತಲಾನುಂ ಚೇತನಂ ಬಡೆಯದ॥ ಗಿಡುವುಡುವು ಬಂಟೆ ಬರುತ್ತಿದೆ
ಬಳಿಗೆಯ ಕಟದೆಂ। ಕಡೆಗಾಲ ಮೋತಮಗೆ ಯಾದೊಡಂ ವಿಪರೀತ। ದೆ-
ಡೆನೊಳಿರಬಾರದೆಂದೋಡು ತಾಮೃಗಮಿರದೆ ನಗಿಸಿದುದು ಗಣಕುಲ-
ವನು ॥೨೮॥ ಹುಲಿ ಹುಸ್ತಿಮರಿಗಳುಂ ಕೇಸರಿಯು ಸೈರಿಭಂ। ಮೊಲನ್ಯೈ
ಯ ಮೃಗಮಾನಿಸಾರಂಗನೃಕ ಕರಡಿಗಳು ಬೆಕ್ಕು ಹಂದಿಮುಂಗುಲಿಜಂ-
ಬುಕಂ ಗೋಧಿ ಕಾತ್ರ ಜಂಮುರೆಮೂಷಕ ॥ ಸಲೆ ಶರಭ ಭೇರುಂಡ ಚ-
ಮರೀಮೃಕಂಗಳುಂ। ಚಕ್ರಪಕ ತ್ತುರಿಯ ಮೃಗಮುಂ ಜವಾದಿಯ ಬೆ-
ಕ್ಕುಗಳನಿರದೆ ಪಿಡಿದು ಜಡಿದಗ್ಬಡಿದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಯಾಪುಳಿಂದರಂದು॥
ನೋಗೆ ಹದ್ದು ರಸಂಚೆ ಕೊಂಬ ಕಂಟಿಟ್ಟಬಂ। ಕೋಗಿಲರಗಿಳಿ ಪಾರಿವಂ-
ಲಾವಕಂ ಗುಬ್ಬಿ। ಗೂಗಜಾದಗೆ ಹರದೆ ಹಂಗಂ ಚಕೋರಿ ತಿತ್ತಿರಿ ಸಾಳೆ-
ವಂಗರು ತ್ಮಾರ್ಕ॥ ಕಾಗೆ ಹೊಂಗಾಗೆ ಚರಣಾಯುಧಂ ಚಾಳಾಂಕಿ। ಯಾ-
ಗೌಜುಕಂ ಕಂಥರ ದ್ವಾಜ ಮೇಬಾವಾ। ಬಗೆಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿಗಳ ತಂಡ

ಮಂಬಡಿದರಾ ಮಾಯಾಪುಳಿಂದರಂದು ॥೨೦॥ ಮೃಗಮನುರೆಪಿಡಿ
ರಾಹರನಂತೆ ಹರಿಯಂತೆ । ಮಿಗೆಶಿಖಿಯುಸಾಂತರಾಧ್ವಜನಂತೆ ಹ
ಯಂತೆ । ಮುಗುಳೆಫರಪುಂಡರೀಕಮನರಸಿದ ತುಂಬಿಯಂತೆ ಹ
ಯಂತೆ ಬಳಿಕ॥ ಸಿಗಿದರುರು ನಾಗಮಂ ರವಿಲಂತೆ ಹರಿಯಂತೆ। ಸೊಗಸ
ದರುಡುಗಳಿಂ ನಭದಂತೆ ಹರಿಯಂತೆ । ಬಿಗಿದರ್ಬುಗಾಳಿಯುಂ ಭಟರಂತೆ
ಹರಿಯಂತೆ ಮಾಯಾಪುಳಿಂದರಂದು ॥೨೧॥ ಉರಗನಂ ಕೊಂದು ತಲೆ
ಣೆಗಳಂ ಗಿಣಗಳಂ। ಪರಿದು ಸ್ತೊಳೆ ಮೆಳೆಯ ಸಾರಂಗಮಂ ಸಿಂಗಮಂ। ಕರಿ
ರದಮುತ್ತಿಕದಜಾಲಮಂ ವಾಲಮಂ ನೆಗಳೊ ಚಮರೀನಿವಹದ ॥
ರದೆಪಾರುವ ನವಿಲಮುರಿಗಳಂ ಗರಿಗಳಂ । ಪರಿಪರಿಯ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗು
ಗಳಂ ತರಿಗಳಂ । ಬರಿಸುಲಿದ ಪುಲಿಯ ಚರ್ಮಂಗಳಂ ಪಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು
ಬರರು ನಡೆದರು ॥ ೨೨ ॥ ಇಂತು ಪಲತೆರದ ಬೇಂಟೆಯು ನಾಡು ತಾ
ಗಳೆ । ತ್ಯಂತ ಪರುಷದೊಳಿರ್ದಿಳೆ ಮಾಯಾಪುಳಿಂದರಾ । ಕಾಂತಾ
ದೊಳು ಬರುತ್ತಿರಲವರಗಾವಳಿಗೆ ತದ್ಗಿರಿಗುಹಾಂತರದೊಳು ॥ ಚಿಂತೆ
ಯಿಲ್ಲದೆ ಜಗತ್ಪ್ರಳಯ ಸಮಯದ ಮಹೋ । ಗ್ರಾಂತಕನ ರೂಪಿನಿಂ
ಮೂಕದಾನವನೆಂಬ। ನಂತರಿಸದತಿಭೀಕರಾಕಾರ ಸೂಕರಂತಾ ನಾ
ಗಿ ಪೊರಮಟ್ಟನು ॥೨೩॥ ಜಡಜಡಂ ಸಿಡಿಲಪಡೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಸೂಕರ
ನ್ತ। ಕುಡಿದಾಡೆಯಂ ಸಮುದನೋ ತಟಜ್ವಾಲೆಯಿಂ। ದೊಡರಿಚ
ದನೋಕಣ್ಗಳಂ ರೋಮನಿಚಯಮಂ ಲೋಹದಶಲಾಕೆಯಂತೆ॥ ನಿ
ಡಿದು ಗೈದನೊಕಠಿಣಮಾನಪೇರ್ಗ್ವಂಡಿನಿಂ। ಕಡೆದು ಕಂಡಿರಿಸಿದನೊ
ತನುವನ ಕಟಿನು ತಾಗ। ವೃಡಸೇನೆಯ ಭಟರು ನಡನಡುಗಲಾ ಪ
ದಿತುಡುಕಿದುದು ಸುರಭಟರನು ॥ ೨೪॥ ಕೀರುತೆ ದಬಲಕೆಮುರಿಮು
ರಿವಮುರಿನಾಯ್ಗಳಂ। ಕೋರೆಯಿಂ ದೆರಗಿ ಖಂಡಿಸುತೆ ತರುಬಿದಭಟ।
ರ್ಗೀರುಗಾಣಿಸುತಾಂತ ಬಲೆಗಳಂ ಸವರುತ ಸರೋಷಮನನಾಗಿ ಕೂ
ಡೆ॥ ಚೀರುತ್ತೆ ಸಮ್ಮುಖದೊಳಾಂತ ತರುಲತೆಗಳಂ। ಪಾರಿಸುತ ಬೇಗ
ಗಣಪಾಲರಂ ಶಂಭುವಿಗೆ । ದೂರಿಸುತ ಭೀಕರಾಕಾರನೈದಿದುದಾ
ಕೋಡನಾವನದೆಡೆಯೊಳು ॥ ೨೫॥ ಎಲ್ಲಿ ತಾಗಿತು ಘಾಯಮಲ್ಲಿ ರುಧಿ
ದತೋಯ। ಮೆಲ್ಲಿಯುರುಬಿನಬೊಬ್ಬೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಗಣದುಬ್ಬೆ। ಯ
ಖುರಚಯಪಾತಮಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ಪಾತಮೆಲ್ಲಿ ಸುಳಿವಲ್ಲಿ ಯುಳಿವು॥ ಎ
ವೃದೊಲದಾಟಮಲ್ಲಿಯು ಕುಜೋತ್ಪಾಟ। ಮೆಲ್ಲಿ ಪದಸಂಘಟನಮ
ಲ್ಲಿ ಧರಣೀನಟನ । ಮೆಲ್ಲಿಯುನ್ಮುಖಭಾವಮಲ್ಲಿ ದಿವಿಜರ್ಗೆ ಹೇವಮಾ
ಶ್ರೀಧಿಯಿಂದಾದುದು॥ ೨೬ ॥ ಮೂಕದಾನವನತಿಭಯಂಕರದೊಳ

ಪರಿಧಿ। ಪಾಕಸುರಸೇನೆಯುಂ ಸದವುದಂ ಕಂಡಿಂತು। ಸೋಂಕದುಳಿದರೊ
ಳೆಂದು ಚಾಪಮಂ ಜೇಗೈದು ಶರನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಡಲ್ಕೆ ॥ ಆಕುಮಾತಿ
ಯುಂ ತಾಗೆ ಪೊತ್ತಂಬು ಸರಿತ್ತೆ ಬಂ। ದೀ ಕಿರೀಟಿಯುಮುಂದೆ ಘುಡುಘು
ಡಿಸಲಾಕ್ಷಣಂ। ಲೋಕನಾಥಧ್ಯಾನಮುಳಿಯೆ ಕಂಡಾ ವೈರಿಭೀಕರಂ
ಸೂಕರನನು ॥೩೭॥ ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತ ವನದ್ರುಮವ। ನಿ
ಕ್ಕಯುಂ ಬಿಟ್ಟೆತ್ತ ಪೋದಪುದೊ ಪೊಕ್ಕನೋ। ಟಕ್ಕಸೋಜಿಗವಾಗೆರ
ಕ್ಕಸರಪೆಗೆ ಬಲ್ಲನಕ್ಕನುತ ಬಾಣದಿಂದಂ॥ ಇಕ್ಕಲಾ ಸೂಕರಂ ಕಕ್ಕಸದ
ಬಾಣದಿಂ। ದೊಕ್ಕಗೊಡಲಂ ನೆಲಕೆ ಪಕ್ಕಸಸುವಂ ಬಿಡೆ। ಬಿಕ್ಕಿದುದು
ಕಿಟಿಯೆನುತ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಪಟ್ಟಿದವನೆಕ್ಕತುಳಬಂ ಪಿಡಿದನು ॥೩೮॥ ಮಂ
ದಿವಾಳಿಪನಮ್ಮ ಕೂಡಲೆ ಪುಳಿಂದನಾಂ। ಕೊಂದ ಪಂದಿಯುನೊಯ್ದ
ಪೈ ನಿನ್ನ ತೆತ್ತಿಗನ। ತಂದು ತೋರಾತನೇತರ ಸಮರ್ಥಂ ಕಾಣ್ಬೆ ಸಂ
ದರ್ಜುನನಂ ನುಡಿಯಲು॥ ಇಂದುಧರನವನೆಂದ ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ ನಲಿ
ವಿ ನಿಂದ ಬಂದಂ ನರನ ಸ್ಪೂರೆಗಲಿ ತಪಸ್ವಿ ದೇ। ನೆಂದು ನುಡಿದೈ ಪಂದಿನ
ಮ್ಮದೆನೆ ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಕಪಿಪಾರ್ಥನಿಂತೆಂದನು ॥೩೯॥ ಸಾಕೆಲೆಕಿ
ರಾತ ನಿನ್ನಯ ಬಲ್ಮೆಯೆ ಪೊಮ್ಮಡನೆ। ನೂಂಕುವುದೆ ನಮ್ಮಂಬಿನಿಂದ ಬಿ
ರ್ದ್ದುದು ಪಂದಿ ಜೋಕೆ ಮಿಗ ತೆರಳ್ಗದೊಡೆ ಕೊಳ್ಳರಾಳಿಯುಂ ನೀನೆನು
ತೆ ಪಾರ್ಥನೆಸೆಯೆ॥ ಈ ಕಿರೀಟಿಯ ಬಾಣಸಂಕುಲಂ ಶಂಭುವಂ। ಸೋ
ಕದುರಿ ಬಲವಂದದಂ ಕಂಡು ಕೋಪದಿಂ। ಭೀಕರದ ಬಾಣಂಗಳಂ ಪೂಡಿ
ದಂ ಪಾರ್ಥನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೪೦॥ ಅಚ್ಚರಿಸಿ ಪಾರ್ಥನೆಸೆ ಬಾಣಂ
ಗಳ ಭವನಂ। ನಿಬ್ಬರದೊಳೈದಿಸಸು ಸೋಂಕಿ ಸೋಂಕದೆ ಮುರಳೆ। ಉ
ಚ್ಚಿಗದೊಳರ್ಜುನಂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೊಡನೊಡನೆ ಮುರಳಿ ಮುರಳಿಷುಗಳಿಂ
ದಂ॥ ಕೊಬ್ಬಿದ ಕಿರಾತನೀಂ ಜೀಳ್ದನುತೆ ಮುಸುಕೆ ಸರ। ಳುಬ್ಬಿದವು ದೆ
ಸೆಯೆತ್ತ ಶರನೆತ್ತ ನರನೆತ್ತ। ಸಬ್ಬತ ಸುಗಿರಿಸ ತಾಳಿಗಳೆತ್ತ ಮಗುಳೆತ್ತ
ನಭಮೆ ಸಲ್ಪಸರಿಸಿದವು ॥೪೧॥ ಕಂಡು ಬಗ್ಗಮನುಗಿದು ದಕ್ಷಾರಿ ಚಾಪ
ಮಂ। ಕೊಂಡು ಗುಹನುಗ್ರ ಪಟಳುವನೆತ್ತ ಗಡಮುಖಂ। ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾ
ದಗಡಜಾಲವಾಯುಧವೆರಸಿ ತಾಪಸನ ಜೀವನವನು ॥ ಹಿಂಡುವವೆ
ನುತ್ತೈದೆ ಕಣ್ಬನ್ನೆಯುನ್ನಿಳಿಸಿ। ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ನರನ ಬಾಣಂಗಳನಿ
ತುಮಂ। ಖಂಡಿಸುತ ಮುರಳೆ ತಮ್ಮಡಿ ಸಾಕು ಹೋಗೆನಲ್ಕರ್ಜುನಂ
ಖತಿಗೊಂಡನು ॥೪೨॥ ಬಾಣಮಂ ಕಡಿದುರುಳ್ಚುವನಿವನದೇಂ ಪಂಚ
ಬಾಣಹರನೋ ಗುಹನೊ ರಾಮನೊ ರಾಮನೊ। ದ್ರೋಣನೋ ಭೀ
ಷ್ಮನೊ ಕರ್ಣನೊ ಬಿಲ್ಬಲ್ಮೆಯಾವವಂಗಿನಿತಪ್ಪುದು ॥ ಕೇಣವೇಕೆ

ದಕೆಭಲರೇಪ್ರಳಿಂದಂಗೆಸರಿ, ಗಾಣೆನೆಂದೆನುತೆಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದರ್ಜು
ನಂ । ಸಾಣೆಯುಲಗಿನಸರಿಯುನುರೆಕರೆಯೆಕರೆಗೊರಲನನಿತುಮಂ
ಖಂಡಿಸಿದನು ॥೪೩॥ ಮತ್ತೆ ಪೊಸಬಾಣಮಂ ಪೂಡುವಂ ನೋಡುವಂ।
ಚಿತ್ತಜಾರಾತಿಯುಂ ಖಾತಿಯಂ ತಾಳಿಪೋ। ಗತ್ತಲೆನುತೆಚ್ಚು ಮೂ
ದಲಿಸುವಂ ನಿಲಿಸುವಂ ಬಾಣದದಟಿಂ ರುದ್ರನು ॥ ಚಿತ್ತಕಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ
ಮಾಡುವಂ ಕಾಡುವಂ। ಪೊತ್ತ ಪರಿಭವಕೆ ನರನಾಕ್ಷಣಂ ತೀಕ್ಷ್ಣಂ, ಚಿ
ತ್ತಂಬನೊಡನೆಚ್ಚು ಬೀಗುವಂ ತೂಗುವಂ ಬಿಂದವಂ ಶರಿನರಿವನು ॥೪೪॥
ಶ್ವೇತವಾಹನನಾಗಳೆಸುವನಾ ಬಾಣಮಂ। ಭೂತನಾಥಂ ಕಡಿವನೊ
ಡನೆಸುವನಾ ಪಾರ್ಥ । ನೀತನರಿವಂ ಮತ್ತೆ ಕವಿಸುವಂ ಪಾರ್ಥನವ
ನುಂ ಕಡಿವನಿಂದುಧರನು ॥ ಈತೆರದೊಳೆಚ್ಚೆಚ್ಚ ಬಾಣಮಂ ಕಡಿಯೆ
ಸ । ತಾಪಾತಿಶಯದಿಂದೆ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಂ ಪ್ರಮಡಿ । ಖಾತಿಯಿಂದಾ
ರ್ದೆಸೆಯಲನಿತುಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂ ನುಂಗಿದಂ ಹರನಾಗಳು ॥೪೫॥ ಗಿರಿ
ಯಬಳಗಂ ಮುಸುಕೆ ವಜ್ರಮುಳ್ಕುವದೆವನ। ಕರಿಯ ಬಳಗಂ ಮುಸು
ಕೆ ಸಿಂಹವೇನಂಜುವುದೆ । ಹರಿಯ ಬಳಗಂ ತೊಡರೆ ಗರುಡನಿಂದೋ
ಡುವನೆ ಕೇಳಿದೈ ಸಿದ್ಧರಾಮ ॥ ನರನ ಸಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಾಕ್ಷಣಂ ಪರಿಪ
ರಿದು। ಹರನನಂಡಲೆಯಲಾರ್ಪವೆ ನಿಮಿಷದೊಳಗುಮಾ। ವರನವಂ
ಪರಿಹರಿಸೆ ಮುಗುಳೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ತೊಟ್ಟೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ॥೪೬॥
ನರನೆಚ್ಚ ಬಾಣಮಂ ನುಂಗುವಂ ಪೊಂಗುವಂ। ಕರಳಿ ಮೂದಲೆಮಾತನಾ
ಡುವಂ ನೋಡುವಂ । ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಸೂಚಿಪಂ ನಾಚಿಪಂ ಹಾ
ಸ್ಯೋಕ್ತಿಯಿನ್ನರನನು ॥ ಮರುಳೆ ತಮ್ಮಡಿಶೂಲಿಯರ್ ಮುಗ್ಗಿತೇ ತಗ್ಗಿತೆ।
ಶರಳುಗಳು ತೀರಿ ಬಯಲಾದವೇ ಪೋದವೇ। ಧುರಕೆ ಮಗಸರಿಯೆ ಪೃ
ಥೀರನೆ ವೀರನೆ ನೀನೆನುತೆ ಹರನೆಂದನು ॥೪೭॥ ಕಾಡಬೇಡಂ ಹೀನಕು
ಲದವಂ ನಿನ್ನಂತೆ। ಬೇಡನಲ್ಲಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ ವೀರರೆನಲವು। ಬೇಡರಿಂ
ಬುದೆಧಿಟಂ ಮೂಲೋಕವರಿಯನೆಂ ಬೇಡಿತಪವಂ ಮಾಡುತ ॥ ಬೇಡ
ನಲ್ಲೆನಗರೆಮುಳಿ ತಾಪಸನಿನ್ನ। ಮೂಡಿಗೆಯೊಳಂಬಿಲ್ಲ ವೀರನೆಂತ
ಹೆನಿನ್ನ । ನೋಡಿದರೆಯೆನಲೆಷ್ಟುಪಳಿವಳಿವನೆನುತ ಸುಪಚಾಪಟಂ
ದಂಬಡಿದನು ॥೪೮॥ ನಸುನಗೆಯೊಳಂದು ಪಾರ್ಥನ ಕರದ ಚಾಪಮಂ।
ಸಸಿದಲೆಯ ನೀಳ್ವಕೊಳಲರ್ಜುನನಡಾಯುಧದಿಂ। ಮಸಗಿ ತಿವಿಯ
ಲ್ಕದಂ ಕೊಳೆ ಕಣ್ಗಳಿಂ ಗಂಡಿಸಿ ಮ್ಮದರ ಕೊಂಬಿನಿಂದಂ ॥ ಬಿಸಿಗೊರಲ
ನಂ ಸೆಣಸಲೆಲೆ ತಪಸಿ ನೀನೀಗ। ಪುಸತಾದ ಕೈದುವಸ್ಕೊಡಕೊಂಡು
ಬಾರೆನೆ। ಲ್ಕಸಮಬಲನಾನೆನಗೆ ಕೈದುವೇಕೈಮಲ್ಲಯುದ್ಧಕನುಮಾ

ಗೊಂದನು ॥೪೯॥ ನೋಡಿದಾದೇವಿ ಪಾರ್ಥನನೆನುತಾ ಚಂದ್ರ। ಚೂಡ
ನರ್ಜುನನನಿದಿರೊಳು ನಿಂದು ಕೈಗಳಂ। ನೀಡಿ ಬಾಹುಗಳೆನಪ್ಪಳಿಸಿ ಬೊ
ಬ್ಬಿಡುತ ತೋರ್ದೋರೋರ್ವರಂ ತಡೆದು ಪಿಡಿದು ॥ ಝಾಡಿಸುವ ತೆಗವ ತೊ
ಡಚುವ ಪಿಡಿವ ನೇಮುವಂ। ನೋಡುವ ನಿಧಾನಿಸುವ ಭೀಷಣಧ್ವನಿಗೆ
ಳಂ। ಮಾಡುವ ವಿರೋಧಿಯಿಂಗಿತವರಿವ ಬಿನ್ನಣಂ ಹರನರರೊಳೆಸದಿ
ರ್ದುದು ॥೫೦॥ ಬಿಗಿವ ನಭವಂ ಬಿಡಿಸುವಂ ಪಾರ್ಥನಾಗ ಪೆರ। ತೆಗವ ನೀ
ಶಂ ಪಿಡಿವನರ್ಜುನಂ ಸಮ್ಮುಖಕೆ। ನೆಗವ ನಗಜಾಧವಂ ವಂಚಿಸುವನಾ
ನರಂ ಬಂಧಿಸುವನನಹಿಭೂಷನು। ಮುಗುಳೆ ಕಳುಚುವ ನೀ ಕಿರೀಟ ಹರ
ನಾರ್ಭಟಿಸಿ। ಪೊಗುವನುಬ್ಬಿದ್ದು ಪೊಕ್ಕೊಡೆ ಬಾಹುಸತ್ವದಿಂ। ತೆಗವ
ತುಡುಕುವ ತಡೆವ ಸಾಹಸಂ ನರಚಂದ್ರಚೂಡರೋಳ್ಪೊಸತಾದುದು
ಕತವಳೆಯದಿಂದ ಡೊಕ್ಕರದಿಂದ ವಂಗುಲದೆ। ನುರಗಬಂಧನದಿಂದಮಂ
ತರಲುಗಡಿಯಿಂದೆ। ಸರಿಸಮಂ ಕಡೆಯಿಂದೆ ತೋರಹತ್ತದಿನನಿತು ಮೊಡೆ
ಲಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ॥ ಗುರುತರದ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದ ಜಾಣ್ಮೆ ನೋಳ್ಪ
ವರ್ಗರಿದೆನಿಸೆ ವಜ್ರನಿಭಮುಷ್ಟಿಯಿಂದರ್ಜುನಂ। ಹರನನೆರಗಲ್ತು ಪಸಿ
ನೀಂ ಕಟ್ಟೆ ಹೋಗೆನುತ ತಕಿವನಾತನಂ ತಿವಿದನು ॥೫೧॥ ಕುಣಿದವೀರ್ಧ್ವ
ಠಮುಷ್ಟಿಯಾರ್ದ್ವರಂಗಂಗಳೊಳ್। ಖಣಖಟಿಲು ಖಟಿಲೆಂಬರವಮುಣ್ಮೆ
ಹತಿಗಗ್ನಿ। ಕಣಮೊಗೆಯೆ ಪರಿಯೆ ಸೇದಾಂಬುವುಂ ರುಧಿರಜಲಮುಳಿವ
ಳಿದು ನಗನಾಗಳು ॥ ಸೆಣಸಲೆನ್ನೊಳು ಸಮರ್ಥನೆ ಶಬರ ನೀನೆನುತ್ತ
ಣಕದಿಂದೆರಗೆ ವಂಚಿಸುತ ಭವನೀ ನರನ। ಪಣೆಯನಣೆಯಲೊನ್ನಂದು
ನರನಳಿವ ಮುಷ್ಟಿಯಂ ನೆಗಪಿ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು ॥೫೨॥ ಮಾಯದಿಂದೆ
ನ್ನ ಶರನಿವಹವಂ ಸವರಿದವಿ। ಡಾಯಕಿದೆ ಮುದ್ದ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂತ
ವೆನುಂಗಿ। ದಾಯತಿಕೆಗಿದೆ ಮೃತ್ಯುಚಾಪಮಂ ಕೊಂಡಗಮಾರ್ದ್ರಿಗಿಡೆ
ವಜ್ರದಂಡಂ ॥ ನೋಯಚೇಡಲವೆಲವೆ ಪೋಗು ಲುಬ್ಧಕನಿನ್ನು। ಕಾ
ಯಕಿದೆ ಕಡೆಯೆನುತ ಪಾರ್ಥನುಬ್ಬಿದ್ದ ಪ್ರಾ। ರಾಯದಂ ಹರನ ವಕ್ಷಸ್ಥ
ಳವನುರೆ ತಿವಿದು ನರನಾರ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ॥೫೪॥ ಪರಿಹರಿಸಿ ನರನಂ
ಧುರಾವನಿಯೊಳೆಡೆಗೆಡಹಿ। ಹರನಂದು ಮೆಟ್ಟಿ ಮಲ್ಲಡಿ ಸೋಂಕು ಮಾ
ತ್ರದಿಂ। ದರುಣಜಲಮಂ ಕಾರಿದಂ ಬಾಯೊಳನ್ನಾಸಿಕದೊಳು ಮತಿ
ತೀವ್ರಮಾಗಿ ॥ ಕರಗಿದುದು ಚಿತ್ತಮರ್ಜುನನನಿರವ ಸೀಕ್ಷಿಸುತೆ। ಕರುಣ
ದಿಂ ಫಲ್ಗುಣಂ ನೊಂದನಕಟೆಂದು ಶಂ। ಕರನೆದೆಯೊಳಿರದೆ ಮನ ಮರು
ಗಿದ ಕೃಪಾಳುವಲ್ಲಾ ಶಿವಂ ಭಕ್ತರೆಡೆಗೆ ॥೫೫॥ ಶಿವನ ಮಲ್ಲಡಿ ಸೋಂಕೆ
ಲೊಡನೆ ಕೌಂತೇಯನವ। ಯವಮೆಲ್ಲ ನೆಗ್ಗಿ ಮೈ ಮುರಿದು ಚೇತರಿಸಿ
ಕಂ। ಣೆವೆದೆರದು ನೋಡಿ ತನಗಾವ ಜನ್ಮದ ಮಹಾಪಾತಕಂ ಸಮನಿಸಿ

ದುದೊ॥ ಶಿವಗೃಹಂಗಳನಿಳಿದು ಶಿವನಮತಮುಂ ಪೇಳಿದು। ಶಿವಭಕ್ತ
ಹರದಕಾರಣಂ ತನಗೆಪೇಳಿ। ಭವಮಾದುದೀ ತನಿಂದಾ ತನಂ ಮರೆ
ಗುವೆನೆಂದರ್ಜುನಂ ತಿಳಿದನು ॥೫೭॥ ಎಸವಮುಳಲಿಂ ಲಿಂಗವಂ ಮ
ಡಿ ಪರಿಪರಿಯ । ಕುಸುಮಂಗಳಂ ತಿರಿದು ತಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳೆ ಪೂ।
ಸಿಶೈವಮಂತ್ರಮಂ ಜಪಿಸಿ ಬಲವಂದು ಲಿಂಗವನೋಡಿ ಸಂತಸದೊಳ
ಅಸಮಾಕ್ಷದಕ್ಷಮುಖಶಿಕ್ಷಲೋಕಾಧ್ಯಕ್ಷ। ಹಸಗೆಡಿಸಿದಂ ಶಬರನೆಂ
ನಿನ್ನಿವನಶಿ। ಕ್ಷಿಸುವನಿತು ಸತ್ವಮಂ ಪಾಲಿಸೆಂದರ್ಜುನಂ ನುತಿಸಿ ಬ
ಕಿಂತೆಂದನು॥೫೮॥ ಇತ್ತಲರ್ಜುನನ ಭವನಂ ಪೂಜಿಸಿದಕುಸುಮ।
ತ್ತ್ಕಿರಾತಮಸ್ತಕದೊಳಿರೆ ಕೌತುಕದೆ। ಮತ್ತೆ ಪೂಜಿಸಲವು ಕಿ
ತಮುಂಡೆಯೊಳಿರಲು ಶಿವನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ॥ ಮತ್ತನಾದಂದೇ
ಕಾಯೆನುತ್ತರಗೆನರ। ನುತ್ತಮಾಂಗವನಿರದೆ ನೆಗಪಿ ಗಿರಿಜಾಧವಂ।
ತ್ತರಿಸಿದಂ ತನ್ನ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ಶಬರವನುಳಿದು ಸಂತಸದೊಳ
ಎಳೆವೆರೆಯ ಬಂದೊರೆಯ ಕಂಜಡೆಯ ಪಂಚಾಸ್ಯ । ದೊಳೆವೊಳೆ
ಪಂಚದಶಲೋಚನದ ದಶಭುಜದ। ಪುಲಿದೊವಲ ಡಕ್ಕಡಮರುಗ ಶೂ
ಮುಖ್ಯಾಯುಧಂದಳೆದ ಹಸ್ತಂಗಳ॥ ಪೊಳೆವಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾ
ಕಾಯದ । ಜ್ವಲಿಪ ಸೂರ್ಯೇಂದು ಶತಕೋಟಿ ತೇಜದ ತೊಡೆಯೊ
ಳೊಲಿದಿಪ್ಪ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ನರನಿದಿರೆ
ಳು॥೫೯॥ ವೀರಭದ್ರಂ ಕುಮಾರಂ ನಂದಿ ಭೃಂಗಿಯುಂ। ಹೇರಂಬನಾ
ಯಾಗಿರ್ಪನಾಪ್ರಮಥ। ವೀರರೆಲ್ಲಂ ಶಾಬರವನುಳಿಗಂ ನಿಜರೂಪಿನಿಂ
ರನಬಳಸಿರಲ್ಕ॥ ಪಾರಾಶರಾತ್ರಿಮುನಿಯಾಂಗಿರಸಕೌಶಿಕಮು।
ಖು ವಶಿಷ್ಠಾದಿಗಳು ನರನದೆಸೆಯಿಂದ। ವಿಮಾರವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ
ಡೆವೆನುತೆರಗಿದರು ಜಯ ಯೆನುತ ಶಿವನಿದಿರೊಳು ॥೬೦॥ ದುಂದು
ಯು ರಭಸದಿಂದರಳ ಮಳೆಯುಂ ಸುರ। ರ್ಮಂದಾಕಿನೀಧರನ ಮಣಿಮು
ಟದೊಳು ಜಯಜ । ಯೆಂದು ಕರದರ್ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಮಂ ಪುರಾಣ
ಳತಿಹರುಷದಿಂದಂ॥ ನಿಂದು ನಿಜರೂಪಿನಿಂ ಪೊಗಳುತಿರ್ದವು ಮಹ
ನಂದದಿಂ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂಡು ಪಾರ್ಥನಾ। ನಂದಾಶ್ರುತುಳ್ಕ
ಮನದಣಿಯೆ ಪೊಗಳುತಿರ್ದ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೬೧॥ ರುದ್ರಾ
ಗಿರಿಶಾಯ ಶರ್ವಾಯ ಕರುಣಾಸ, ಮುದ್ರಾಯ ಲೋಕನಾಥಾಯ ಗ
ದಾನವ । ಚ್ಛಿದ್ರಾಯ ನುತ ಖಂಡಪರಶವೇ ದಕ್ಷಮುಖಸಂಹಾರಕಾ
ಣಾಯ॥ ಭದ್ರಾಯ ಭರ್ಗಾಯ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾಯ ಬಹು। ರೌದ
ಸ್ವದಾಯ ದುರಿತಧ್ವಂಸಿನೇ ವರದ। ಮಾದ್ರಿಜಾಕುಚಭೂಷಣಾ
ಭೂತೇಶಾಯ ವಿಶ್ವಾತ್ಮನೇ ತೇ ನಮಃ॥೬೨॥ ನಿರುಪಮನಿರಾಧಾ

ನಿಷ್ಕಾಮಿಜಯ | ನಿರುತಂ ನಿಗಮದೂರ ನಿರ್ಮಾಯ ನಿರ್ಗುಣನಿಪ
ರಮಪಾವನ ಪಂಚಮುಖ ಪಂಚಬಾಣಹರ ಪಾರ್ವತೀಪ್ರಾಣನಾಥ||
ಕರಿಚರ್ಮವಸನ ಕರಧೃತ ಕಮಲಭವವದನ| ಸುರನರೋರಗನಮಿ
ತ ಸೂರ್ಯೇಂದುವಹ್ನಿಭಾ|ಸುರನಯನ ಸಲಹೆಂದು ಶಂಭುವಂ ಪೊಗಳಿ
ದಂ ಪಾರ್ಥನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ||೬೩|| ದೇವಸಲಹಘವಿಪಿನದಾವಸಲ
ಹತುಳರಾ|ಜೀವಭವ ಶಕ್ರಸುತಪಾವನಪದಾಬ್ಜಲೋಲ| ಕಾವಳೀಭ
ಕ್ತಸಂಜೀವನ ಸುಜನಸೇವ್ಯ ಭಾವಿಸದಿರಪರಾಧಮಂ|| ಕಾವನಂಗೆಲ್ದ
ಲೋಕಾವನತ ಸಲಹು ಭುವ| ನಾವಲಂಬನ ದೇವದೇವ ನಿಜಭಕ್ತನನ
ಭಾವಮಂ ಮಾಡದುರಿಕಾವುದೆಂದರ್ಜುನಂ ಸಾವಧಾನದೆ ಪೊಗಳ್ದ
ನು||೬೪|| ಕರಕಮಲದಿಂದ ನರನಂತೆಗದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ| ಕರಗಟರು ನೀ
ಮಾಡಿದುಪಕೃತಿಯೆ ಪೂಜೆನಿಂ | ಸುರುಚಾಪಬುದ್ಗಬಾಣಂಗಳಂ ಕೊ
ಳ್ಳೆನುತ ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನಿಷ್ಟವೇನು|| ಒರೆಯೆನಲ್ಗೀಪಪಾಕಿಸುಪಾಶುಪ
ತಮಹಾ| ಶರವನೆನಗೊಟ್ಟನುಮೆಯಿತ್ತಳಂಜನಶರವ | ನಿರದಾಗೆ
ಹರಸುರಗಣಾಧಿಕರ್ಕೊಟ್ಟರೊಳಿದೊಂದೊಂದು ಬಾಣಂಗಳಂ||೬೫||
ಕೊಂಡಾಡುವಖಿಳಮುನಿನಿಕರಮಂ ಮನ್ನಿಸುತೆ| ಮುಂಡಾಡಿ ಫಲು
ಗುಣನನಕ್ಕರಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು |ಚಂಚಕರಪಾವಕಶಶಾಂಕನಯನಂ ರ
ಜತಪರ್ವತಂ ಬೊಕ್ಕನಂದು || ಖಂಡಪರಶುವಿನ ಲೀಲೆಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದು
ಕಡೆ| ಗಂಡವೀಬಳಿಗ ನಲ್ಪಾರ್ಥನಾ ಬಾಣಮಂ| ಕೊಂಡಬೇಗೈದನವ
ನಾರಮುಗನಾಕಥೆಯನುಸುರೆನಲ್ಕಿಂತೆಂದನು||೬೬|| ಇದು ಸಕಲವೀರ
ಮಾಹೇಶ್ವರರಸ್ವಮಲ| ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರ ಸುರುಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮ
ವೆಂಬುದಧಿವರ್ಧನಸೋಮನೆನಿಪ ಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನ ಕರಜಾ
ತನು|| ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿ ಸಕಲಾಗಮ ಪುರಾಣಕೋ| ವಿದನಾವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರತಿ| ಮುದದಿಪೇಳ್ದೀ ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣಕಥೆ
ಯೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡಂ||೬೭|| ಇಂತೆಸೆವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪು
ರಾಣಮಂ|ಸಂತಸಂ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ| ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡ
ದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖ
ಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮಂ| ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ|
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ||೬೮||

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೩ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೭೦೮೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವು.

೫ನೇ ಕಾಂಡ—೧ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸೋಮಸೂರ್ಯಾನ್ವಯದವರೊಳಗೆ ಪಾಂಡವ| ಭೂಮಿಗೋಸುಗ ಬಂಧುಗಳ ವಧಿಸಿದುದ ಸಿದ್ಧ। ರಾಮ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದು ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಕರುಣದಿಂ ನಿರವಿಸಿದನು

ಪದ॥ ವಿಷ್ಣುನೇತ್ರಾರ್ಚಿತಪದಾಂಭೋಜನಾ ಪರಮ| ವಿಷ್ಣುಸುಕುಮಾರದಹನೀಕೃತಸುಭಸಿತಾಂಗ| ವಿಷ್ಣುನಾಭೀಕಮಲಸಂಭವಶಿರಶ್ಛೇದವಿಷ್ಣುಕಂಕಾಳಧರನೆ ॥ ವಿಷ್ಣುಗಾಯಕಮೇರುಚಾಪವಿಲಸಿತಹಸ್ತ । ವಿಷ್ಣುವಾಹನವೈರಿಭೂಷಿತಕರಶ್ರವಣ । ವಿಷ್ಣುಪದಕೇಶಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ರಕ್ಷಿಸು ಸಕಲಭಕ್ತಜನರಂ ॥ ೧ ॥ ಆಲಿಸೈ ರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೊದಲೊಳಬುಜಜಂ । ಭಾಳಲೋಚನನವರದಿಂದಪೆಯಮಂಗಳೊಳು| ಲೀಲೆಯಿಂದಂ ನವಬ್ರಹ್ಮರಂ ಪಡೆದನವರೊಳಗತ್ರಿಮುನಿಪನಿಂದಂ ॥ ಪೇಳಲೇಂ ಚಂದ್ರನುದ್ಭವಿಸಲವನಿಂದಮೌವಿ| ಶಮಲತರಶಶಿವಂಶವಾಯ್ತಾತನಿಂ ಬುಧಂ। ಭೂಲತಾಂಗೀವರ ಪುರೂರವಂ ಬುಧನ ತನುಸಂಭವಂ ತಾನಾದನು ॥೨॥ ಆ ಪುರೂರವಗಮುರ್ವಶಿಗೆ ನಂದನನಾದ| ನೀ ಪರಿಯೊಳಾಯುಃ ಕುಮಾರನವನಿನ್ನಹುಷ| ನಾಪರಾಕ್ರಮನಹುಷನಿಂದಂ ಯಯಾತಿ ಯದು ಪೂರುಗಳು ತತ್ತನುಜರು॥ ಈ ಪೂರು ಯದುಗಳಿಂ ಸೋಮಕುಲವೆರಡಾಯ್ತು। ಭೂಪಾಲ ಯದುವಿನಿಂ ಯಾದವರ ಕುಲಮಾಯ್ತು। ರೂಪುಯುತ ಪೂರುವಿಂ ಪೌರವಾನ್ವಯಮಾದುದೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು॥೩॥ ಪೂರುವಿಂ ಜನಮೇಜಯಂ ತನ್ನೃಪಾಲಂಗೆ| ಧೀರ ಪ್ರಚಿನ್ವನಾತಂಗೆ ಸಂಯಾತಿಯಾ| ಭೂರಮಣನಿಂದೆಹಂಪಾತಿಯವನಿಂ ಸಾರ್ವಭೌಮನಾ ಭೂಮಿಪಂಗೆ॥ ವೀರಜಯಸೇನನವನಿಂದರಿಂದ್ರಂ ತದ್ಧರಾರಮಣನಿಂ ಮಹಾಭೌಮನಾ ಭೂಪನಕು । ಮಾರನಯುತಾನೀಕಮಾತನಿಂ ಕ್ರೋಧನಾತನಿಂ ದೇವಾತಿಯ॥೪॥ ದೇವಾತಿಯಿಂ ರುಚಿಕನಾತನಿಂ ರುಕ್ಷನಾ ಭೂವರಂಗಂ ಮತಿವರಂ ತನ್ನೃಪಾಲಂಗೆ। ಕೋವಿದಂ ತೃಷ್ಣುವಾತಂಗಿಲನುಮಾತಂಗೆ ದುಷ್ಯಂತನು ಭೂಪನ॥ ದೇವಿಶಾಕುಂತಳೆಯ ವರ್ಗಭರತಂ ಸುತಂ| ಭಾವಿಸಲು ಭರತನ ಕುಮಾರಂ ಹುಮನ್ಯುಮು| ತ್ತಾವಸುಧೆಯರಸಗೆ ಸುಹೋತ್ರನವನಿಂ ಹಸ್ತಿ ಹಸ್ತಿಗೆ ವಿಲೋಚನಾಖ್ಯಂ ॥೫॥ ವರವಿ

ಲೋಚನನಿಂದಜಾಮಿಳನವಂಗೆಸಂ। ವರಣನಾತಂಗೆದಿನಕರಪುತ್ರಿತ
ಪತಿಯೊ। ಳ್ಕುರುವಾನೃಪಂಗಂಪರೀಕ್ಷಿತಂತತ್ಸುತಂಭೀಮಸೇನಸಂ
ತ್ರಿಳಿಯುಲು|| ಧರಣಿಪತಿಭೀಮಸೇನಂಗಂಪ್ರದೀಪನಾ। ನರಪತಿಗೆಶಂ
ತನಾಶಂತಭೂಪಾಲಂಗೆ। ವರವಸಿಷ್ಠನಶಾಪದಿಂದಂಪ್ರಭಾಸವಸುಸಂ
ಜನಂತಾನಾದನು ||೬|| ಚಿತ್ತಹರುಷದೇಶಂತನಾತಂಗೆಭೀಷ್ಮನೆಂ।
ದಿತ್ತುಪೆಸರಂಸಲಹಲುಳಿದವಸುಗಳೆಬಲಂಬೆ। ತ್ತುಭೀಷ್ಮಂಸುಪ್ರ
ತಾಪದಿಂದಹಿತರಂಗಲ್ದುಸುಖಮಿರಲಾಗಳು|| ಅತ್ತಲಜಶಾಪದಿಂದದ್ರಿ
ಕೆಯೆನಿಪ್ಪಮರಿ। ಯುತ್ತುಂಗಮತ್ಸ್ಯರೂಪಿಂಗಂಗೆಯೊಳಗಿರೆಮಿ। ಯು
ತ್ತಳೆದೊಳಿರ್ದು ಪರಿಚರಿವವಸುವಿನಿಂದ್ರಿಯಂಬೀಳಲದುಗರ್ಭ ವಾ
ಯ್ತು||೭|| ಅದನೊರ್ವಜಾಲಗಾರಂತಂದುಸೀಳೆಲದುರುದರದೊಳ
ಗಿರ್ದಶಿಶುವೆರಡನಾಸೂತನತಿ। ಮುದದಿಂದವಸುಗೀಯೆಪೆಣ್ಣನಾತಂ
ಗಿತ್ತುಕುವರನಂತಾರಕ್ಷಿಸೆ || ಪದೆದಾತನಂಮತ್ಸ್ಯನೃಪನೆಂದುಕರೆದ
ನಾಸುದತಿಘನಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿನಿಯುಂಪರಾಶರಂ। ನದಿಯತಟದೋ
ಳ್ಪ್ರೀತಿಯಿಂಕೂಡಜನಿಸಿದಂಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸನು ||೮|| ಇಂತು
ಯೋಜನಗಂಧಿಯುರೆಬೇಂಟೆಗೈತಂದು। ಶಂತನುವಳಂಕಂಡುಬೆಮಿಸಿಕ
ರೆಯಲ್ಕಾಗ। ಕಾಂತೆಯೊಲ್ದುದೊಡವಂಬೋಗಿಚಿಂತಿಸೆಭೀಷ್ಮನೀಕೆ
ಯಂಕೈಗೂಡಿಸೆ|| ಅಂತವಳಗರ್ಭದೊಳುಚಿತ್ರಾಂಗದಂಘರ। ಕಾಂ
ತಂವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ್ಯಂಜನಿಸಿಪಗಗಳಿಂ। ದಂತವಾಗಲ್ಕವೇದವ್ಯಾಸನಿಂದ
ವನಕಾಂತೆಯರ್ಬೆಸಲ್ದರು ||೯|| ಜನಿಸಿದರುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಪಾಂ
ಡುವಿದುರರವರ್ಗ। ಜನಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆಕೌರವೇಶ್ವರನಾದಿ। ತ
ನುಭವನೂರ್ವರ್ಸ್ವರಾಪಾಂಡುವಿಗೆಧರ್ಮ್ಮಚಾರ್ಯ್ಯವರಾತ್ಮಜರಾದರು||
ಮುನಿಶಾಪದಿಂಪಾಂಡುವಳಿಯೆಹಸ್ತಿನಪುರದೊ। ಳುಳಿಯೆಕೌರವ
ಪಾಂಡವರ್ಗ್ಗಮತ್ಸರವಾಗಿ। ಮನವೊಲ್ದುಪಾರಿಷಾವತದೊಳಿರುತ
ರಗುವನೆಯಂಕಳದುಪೊರಮಟ್ಟರು||೧೦|| ಘೋರರಾನನದೊಳುಹ
ಡಿಂಬನಂಮುರಿದಗ್ರಹಾರದೊಳುಬಕನಮರ್ದಿಸಿದ್ರುಪದನಂದನೆಗ।
ಭೂರಮಣರೈವರುಂ ವರರಾಗಿಕೌರವನಪರಿಭವಿಸುಮತ್ತೆಬಂದು||
ಓರಂತೆಭೂಪರಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಮಂಕೊಂಡು। ಕೌರವನಕೂಡದ್ಯೂತಮಾ
ಡಿಸೋಲಲ್ಕವರ। ಧುರ್ಯೋಧನಾಕೌರವಂಕೊಳಲ್ಕತ್ತೆಘೋರಾರ
ಣ್ಯಮಂಪೊಕ್ಕರು || ೧೧ || ಕೌರವರನೆಲ್ಲರಂಜಯಿಸಲೆಂದಾನರಂ।
ಮಾರಹರನಂಮುನಿಯುಮತವಿಡಿದುಪಾಶುಪತ। ಘೋರಶರಮಂಪ
ಡೆದುನಾಕಮಂಪೊಕ್ಕಸುರರಂಕೊಂದುಭೂಮಿಗೈದಿ|| ಭೂರಮಣರ

ಜ್ಞಾತವಾಸದಿಂ ಮತ್ಸ್ಯನಂ। ಕಾರಣದೊಳೋಲೈಸಿಯಜ್ಞಾತದಿಂ ಮೇ
ಲೆ। ಧಾರುಣಿಯ ಹುದುಭಾಗೆಗೋಸುಗಂ ಪಾಂಡವರ್ಕಳಹೆಕುದ್ಯೋ
ಗಿಸಿದರು॥೧೨॥ ವಸುದೇವದೇವಕಿಗೆ ಜನಿಸಿ ಕೃಷ್ಣಂ ಬಳಿಕ। ವಸುಮ
ತಿಯ ಭಾರವಂ ಕಳೆಯೆ ಪಾರ್ಥಂಗಾಗ। ಳೆಸವ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಪಾಶು
ಪತಬಾಣದ ಮಹಾತ್ಮೆಯಿಂ ನರನಾಗಳು॥ ಮಸಗಿ ಸಂಗರದೊಳಗ್ರಜ
ಗುರುಪಿತಾಮಹಾ। ದ್ಯಸಮ ಕುರುಸೇನೆಯಂ ಬಿಡದೆ ಸಂಹರಿಸಿದಂ।
ವಸುಧೆಯೊಳು ಪೆಣ್ಮಣಿಗಳಿಯ ದಿಹರಾರೆಂದು ಚನ್ನಬಸವನ್ನುಡಿದ
ನು॥೧೩॥ ವಿರಚಿಸೆಲೆ ಚನ್ನಬಸವೇಶ ಪಾಂಡವರಿಂತು। ಧರೆಯ ಹುದು
ಭಾಗೆಗೋಸುಗರಳಿದರಿಂ ಮುಂದೆ। ತರುಣಿಗೋಸುಗರಳಿದರೆಂತೆನ
ಲ್ವೇಳ್ವೆನಾಂ ಕೇಳ್ವೈಯ ಸಿದ್ಧರಾಮ॥ ತರುಣಿವಂಶದೊಳೆಸವ ರಘುರಾ
ಮನೆಂಬಾತ। ನರಸಿಗೋಸುಗಮಳಿದರೆನಲಾರಮಗನಾತೆ। ನಿರದಾ
ತನರಸಿಯಿಂದಳಿದರಾಕ್ಕಾರಣವನುಸುರೆನಲ್ಕಿಂತೆಂದನು ॥೧೪॥ ಒ
ರವೆನಾಂ ಸುರಾಮ ಸೂರ್ಯಾನ್ವಯದೊಳಾದ। ಧೊರೆಗಳಾರೆಂಬುದಂ
ವಿಸ್ತರಿಪೆ ಪೂರ್ವದೊಳು। ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾದಿಬೊಮ್ಮ ಸಂಘಟವ
ಶಚಿಯೆಂಬನುದಯಿಸಿದನಲ್ಲಾ॥ ಇರಲಾತನುದರದೊಳು ಕಶ್ಯಪಂ
ಜನಿಸಿದಂ। ವರಕಶ್ಯಪಂಗಂ ವಿವತ್ಸನಾತಂಗಾದ। ನುರುತರ ಚರಿತ್ರ
ವೈವಸ್ವತಂ ಮನುವವಂಗಿಕ್ಷ್ವಾಕು ಮಗನಾದನು॥೧೫॥ ಆತಂಗೆ ನಿಮಿ
ವಿಕುಕ್ಷಿಗಳೆಂಬ ಪೆಸರತನು। ಜಾತರು ವಿಕುಕ್ಷಿಗೆ ಪುರಂಜಸುತ ಭೂಪಾ
ಲ। ನಾತಂಗೆ ನೇನಸಸ್ಸವಾತಂಗೆ ಪೃಥು ಮಾನ್ಯ ಪಾಲಕನ ಸಂತತಿಯೊ
ಳು॥ ಜಾತನಾದಂ ಕುವಲಯಾಶ್ವನಾ ಸಂತತಿ। ವ್ರಾತದೊಳು ಯುವ
ನಾಶ್ವಂ ಜನಿಸಿದಂ ಬಹುತ್ರ। ಷ್ಮತುರಂಯಾಗಮಂ ತ್ರೋದಕವನೀಂ
ಟಲುಂ ಮಾಧಾಂತಮಗನಾದನು ॥೧೬॥ ಅತ್ರಿದಾನಿ ಮಾಂಧಾತಗಂತ
ದಂಗನೆಬಿಂದು। ಮತಿಗಂಬರೀಷ ಪುರುಕುತ್ಸರೆಂಬೀರ್ವರುಂ। ಸು
ತರಾಚರೆಸವ ಪುರುಕುತ್ಸಸಂತತಿಯೊಳ್ಸಿಸತ್ಯವ್ರತಂ ಜನಿಸಿದಂ॥ ಅತು
ಳಬಲ ಸತ್ಯವ್ರತಂಗಾ ತ್ರಿಶಂಕು ಭೂ। ಪತಿಯಾದನಾತಂಗೆ ಜನಿಸಿದಂ
ಬಳಿಕ। ಸೂನೃತ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಾತಂಗೆ ಸಂಜನಿಸಿದಂ ಲೋಹಿತಾಶ್ವ
ಕುಮಾರನು ॥೧೭॥ ಆ ಲೋಹಿತಾಶ್ವವಂಶಾವಳಿಯೊಳಾದಂ ನೃ।
ಪಾಲ ಸಗರಂ ತದಾತ್ಮಜ ಸಮಂಜಸನವಗೆ। ಲೀಲೆಯಿಂದಂಶುಮಾನೆಂ
ಬವಂ ಸುತನಾಟನಂ ತಗೆದಿಳೀಪನೃಪನು ॥ ಕೇಳಾ ದೊಡಾದಿಳೀಪಂ
ಗಂ ಭಗೀರಥಂ। ಮೇಳೆದಾತ್ಮಜನಾ ಭಗೀರಥನ ವಂಶದೊಳು। ಸ್ಥೂಲ
ಬಾಹುವೆನಿಪ್ಪನಾದನಾತಂಗೆ ರಘು ರಘುನ್ನಪಂಗಜನಾದನು॥೧೮॥ ಆ

ಮಹೀಪತಿಯ ಗರ್ಭದೊಳುದಿಸಿದಂ ಸುಗುಣ । ಧಾಮ ದಶರಥನಾತ
ನುದರದೊಳಗೆಂದು ರಘು। ರಾಮನುದ್ಭವಿಸಿ ತಾಂ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ಕಳೆ
ದು ತಾಟಕಿಯ ಸುರೆಮರ್ದಿಸಿ॥ ಭೂಮಿಸುತೆಯಂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬ
ರುತಾ ಪರಶು। ರಾಮನಡ್ಡೈಸಲಾತನ ಚಾಪವಂ ಸೆಳೆದು। ಪ್ರೇಮದಿಂ
ತಮ್ಮ ಪುರವಂ ಪೊಕ್ಕು ತಂದೆಯಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಕಾನನಕೈದಿದಂ॥೧೯॥ ಭ
ರತಶತ್ರುಘ್ನರೆಂಬನುಜರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು । ಕರದಡೊಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮ
ಣಂ ತಾನುತಂ ಸರಸಿಸಹಿತಿರುತಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಪನಖಿಯೆಂಬ ರಕ್ಕಸಿಯ ನಾ
ಸಿಕವನರಿದು॥ ಖರದೂಷಣಾದಿಖಳರಂ ಕೊಂದು ಹರುಷದಿಂ। ದಿರುತೆ
ಹೊಮ್ಮಿಗ ಬರಲು ಕೊಲಪೋಗೆ ಸೀತೆಯಂ। ದುರುಳರಕ್ಕಸನೊಯ್ಯು
ತ್ತಿರೆ ತಡೆಯಲಾಜಟಾಯುವನಿರದೆ ಮರ್ದಿಸಿದನು॥೨೦॥ ಸತಿಯ ನಾ
ರಾವಣಂ ಕದ್ದೊಯ್ಯಲೀ ರಾಮ। ನತಿದುಃಖವಂ ಮಾಡುತಲ್ಲಿಂದೆ ಲೋ
ಕಸ। ನ್ನುತೆಯಪ್ಪ ಸೀತೆಯಂ ಬೆದಕುತೈತರುತಾ ಜಟಾಯುವಿರೆ
ಕಂಡು ದಹಿಸಿ॥ ಗತಿಯಾವುದೆನುತಿರಲು ಹನುಮಂತ ಬರಲಾತ। ನತಿಶ
ಯವ ಕಂಡು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಲಿಯಂ। ಹತಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಕೂ
ಡಿಕೊಂಡಬ್ಧಿಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದರ್ಸೇತುವೆಯನು॥೨೧॥ ಹರುಷದಿಂ ಕಪಿಕ
ಟಕಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗ। ಶರಧಿಯಂ ದಾಂಟಿ ರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣಾ
ದಿ। ದುರುಳರಕ್ಕಸರನೆಲ್ಲರ ಹತಿಸಿ ಬಳಿಕ ವನತಮ್ಮಂಗೆ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ॥ ಮರ
ಳಿ ಸೀತೆಯನು ಕೈವಿಡಿದು ರಾಮಂ ತನ್ನ। ಪುರಕೆ ಬಂದಂ ಸತಿಯರಿಂ ಕೆ
ಟ್ಟರಿವರೆಂದು। ಕರುಣದಿಂ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ನಿರ
ವಿಸಿದನು ॥೨೨॥ ಎಲೆ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ ಪೇಳ್ವುದೆನಗಿನ್ನು ಭಯ। ಕು
ಲದೊಳತಿದಾನ ಧರ್ಮೋಪಕಾರಂಗಳಿಂ। ಇಳೆಯನಾಳಿದರಾಯರುಗ
ಳದಾರ್ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಮಂ ತಳೆದರಾರು॥ ಬಳಿಕಳವರೊಳಗೆ ಕೆಟ್ಟವರ
ದಾಸತ್ಕೀರ್ತಿ। ಗೊಳಗಾಗಿ ಬಾಳ್ದರಾರೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ವೆನೆನ। ಲೊಲ
ವಿನಿಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಂದಿಂತೆಂದನು॥೨೩॥ ಧರಣಿ
ಪ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ನಳ ಪುರೂರವ ಸಗರ। ಪುರುಕುತ್ಸ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯರು ಚ
ಕ್ರವರ್ತಿಗಳು। ಪರಿಗಣಿಸಲರುವರುಂ ವೈನ್ಯಸ್ತಹೋತ್ರಂ ಮರುದ್ವ
ರಂ ಮೇಣ್ತ್ತಳಿಯಲು ॥ ಭರತ ನಾಭಾಗ ಶಶಿಬಿಂದ್ವಂಬರೀಷ ಗಯ। ಪರಿ
ಕಿಸೆ ದಿಳೀಪನೃಪ ರಂತಿದೇವ ಯಯಾತಿ । ವರಭಗೀರಥ ರಾಮ ನಹು
ಷ ಮಾಂಧಾತೃಗಳು ಷೋಡಶಮಹೀಪಾಲರು॥೨೪॥ ಆಲಿಸೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶ ಪೂಜಾಡಿಭೂ। ಪಾಲರೊಳು ನಳಧರ್ಮಜರ್ಮದ್ಯದಿಂದೆಯುದು।
ಜಾಲಂ ಪರಾಂಗನಾವ್ಯಸನದಿಂ ದಿಂದ್ರಕೀಚಕ ವಾಲ ದಶವದನರು ॥

ಪೇಳೆಲೇಂವ್ಯಗಯಾನಿಮಿತ್ತದಿಂದಶರಥನೃ। ಪಾಲಪಾಂಡುಗಳೈದೆ ನಿಂದೆಯುಂಬ್ರಹ್ಮಶಿಶು। ಪಾಲದಕ್ಷಗುರ್ರುದ್ರೋಹದಿಂದಿಂಮತ್ರಿಶಂಕುಗಳ್ಕೆಟ್ಟರಂದು ॥೨೪॥ ಧರಣಿಯೊಳುಬೇಡಿದರ್ಗಿತ್ತಮಾಂಧಾತನುಂ। ಹರಿಗೆರಣದೊಳುಕವಚಮುಂಕೊಟ್ಟಕರ್ಣನುಂ । ಗರುಡನಹುಯ್ಯುಂಕಟ್ಟಿಕೊಲೆಜೀವಮುಂಕೊಟ್ಟಜೀಮೂತವಾಹಾಖ್ಯನು॥ ಸುರಪತಿಗೆಬೆನ್ನೆಲುವನಿತ್ತಾದಧೀಚಿಯುಂ। ಧರೆಯನಳೆದಸುರಾರಿಗಿತ್ತಬಲಿಯುಂಕೀರ್ತಿ। ಪುರುಷರೆನಿಸಿದರಲ್ಲದೀಶನಂಭಜಿಸಿಮುಕ್ತಿಗೆಸಂದುದಿಲ್ಲೆಂದನು॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೫॥

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೩ಕ್ಕಂ ಪದ೧ ೩೧೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

⁜ ೨ನೇಸಂಧಿ ⁜

ಸೂಚನೆ॥ ಶೈವಶರಣರಕಥೆಯನೊಲವಿನಿಂಪೇಳೆನುತೆ। ಶೈವಸಿದ್ಧಾಂತಿಯಹಸಿದ್ಧರಾಮಂವೀರ। ಶೈವಸದ್ಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನಂಕೇಳೆಪೇಳ್ದಂಸವಿಸ್ತರದೊಳು॥

ಪದ॥ ತಾರಕಾಸುರಮತ್ತಮಾತಂಗಹರ್ಯಕ್ಷ। ತಾರಕಾಸುರವರದಮಸ್ತಕಸದ್ವೃತಹಸ್ತ। ತಾರಕಾಸುರಸುತರತ್ರಿರಕಾಂಬಕಮುಖ್ಯದನುಜಪುರವನದವಾಗ್ನಿ ॥ ತಾರಕಾಸುಧರಿಪುಪಿತಾಗತನುಜಾಧಾರ್ಗಂಗ। ತಾರಕಾಪತಿಕಲಾಧರಜಟಾಮಕುಟತಟ। ತಾರಕಾಪಥಕೇಶಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷತಾರೆಮಗಸದ್ವರವನು ॥೧॥ ಚನ್ನಾಗಿತಿಳುಪುದೇವಾಸುರಮನುಷ್ಯರೊಳು। ಮುನ್ನಿಂತುಮುಕ್ತಿವಡೆಯದಕೆಟ್ಟರೀಶೈವ। ದಿನ್ನುವ್ಯಮುಕ್ತಿಯಂಪಡೆದರಾರೆಂದೊಡನೆಸಿದ್ಧರಾಮಂಕೇಳಲು॥ ಇನ್ನಾಲಿಸೈಶೈವದಿಂಮುಕ್ತಿವಡೆದಮಹಿ। ಮೋನ್ನತರಚಾರಿತ್ರಮಂಪೇಳ್ವೆನಾನೆಂದು। ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಕರುಣದಿಂಶೈವರಸುಚಾರಿತ್ರಮಂಪೇಳ್ದನು॥೨॥ ಹರಿಭಕ್ತನೋರ್ವನಿಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬರಸು। ಹರಿಯನೆದೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಯೋಗದಿಂಜಾನಿಸು। ತ್ರಿರಲಗಸ್ತ್ಯಂಬಂದೊಡಾತನಂಸತ್ಕರಿಸದಿರಲವನುಕೋಪದಿಂದಂ ॥ ದುರುಳನಾಂಬರೆಮತ್ತನಾಗಿರ್ದಕಾರಣಂ। ಕರಿಯಾಗಿಪುಟ್ಟೆಂದುಶಾಪ

ಮಂಕೊಡೆಲಾಗೆ। ಧರಣಿಪಂಮದಗಜಾಕೃತಿಯಾಗಿರುತ್ತೊಂದು ಕಾಸಾರಕೈತಂದನು॥೩॥ ಅದರೊಳಿರ್ಪೊಂದು ನೆಗಳೀಗಜೇಂದ್ರನದೊಂದು। ಪದಮನುರುದಂಷ್ಟ್ರದಿಂದವಚಿಕೊಳೆ ಭೀತಿಯಿಂ। ಮದನಪಿತ ರಕ್ಷಿಸೆನೆ ಚಕ್ರದಿಂ ನೆಗಳ ತಲೆಯಂ ವಿಷ್ಣುವರಿದಬಳಿಕ॥ ಉದಕದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ ಹರಿಯ। ಪದಕೆರಗಿ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಬೇಡಲೆನ್ನಿಂ ಹರಿಯ। ದಿದು ಕೀರಸರ್ಪ ಕರ್ಣಿಕೆಯರ್ಗೆ ವರವಿತ್ತ ಲಿಂಗವಿಂದಿಹುದೆಂದನು॥೪॥ ಹರುಷದಿಂ ಗುಣಗರ್ಭನೆಂಬ ಶಿಷ್ಯಂ ತನ್ನ। ಗುರುರಾಜಹಂಸನಂಗದೊಳೊಂದು ಜಾಡನುರೆ। ಪರೆಯಲದನವನಿಯೊಳು ತೆಗದಿಡಲು ಕಂಡು ನೀನುಂ ಜಾಡನಾಗೆನುತ್ತ॥ ಕೆರಳಿ ಶಪಿಸಲು ಮುಕ್ತಿವಡೆ ಪೂಜಿಸುತಾತ, ನಿರುತಿ ಪರ್ಣನಾ ಲಿಂಗಮಂ ನೀನು ಮಾಸ್ಥಳ। ಕ್ಕಿರದೈದಿ ಪೂಜಿಸಲು ಮುಕ್ತಿಯಾದಪುದೆಂದು ಹರಿ ಕರಿಗನೇಮಿಸಿದನು॥೫॥ ಇಂತೆಂದು ಪೇಳಲಾಸ್ಥಳಕಾಗಿ ನಡೆತಂದು। ದಂತಿರಾಜಂ ಜಾಡನಾ ಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸುವ। ತಂತುವಂ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ತಾಂ ಪೂಜಿಸಲ್ಕಿದತಿಕೋಪದಿಂದಂ॥ ಅಂತ ಗರರಸೊಂಡಿಲೊಳು ಪೊಕ್ಕು ಮಿದುಳಂ ಕಚ್ಚೆ। ದಂತಿಯುಂ ಜಾಡನುಂ ಹತವಾಗಲಾಕ್ಷಣಂ। ಕಂತುಹರನವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವಾವುದೆನಲಿಂತೆಂದವು॥೬॥ ಕರುಣಿಸಲೆ ದೇವವರಮಂ ನಮ್ಮ ಪೆಸರನಿಂ। ತಿರುಕಾಳಹಸ್ತೀಶನೆಂಬ ನಿಜನಾಮದಿಂ। ಕರಿಸಿಕೊಂಡೆಮಗೆ ನಿಜಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಯೆಂದೆರಗಲಭವನೊಲಿದು॥ ಕರಿಯೆ ನೀಂ ಕರಿಕಾಲನಾಗುದಿಸು ಕಾಳನೀ। ನಿರದೆ ಕಳೆಚಂಗನಾಗುದ್ಭವಿಸು ನಿಮಗೆಸು। ಸ್ಥಿರಪದವಿಯಂ ಕೊಡುವೆನೆನಲೆರಡು ಚೋಳರಾಜಾನ್ವಯದೊಳುದಯಿಸಿದವು॥೭॥ ಒರವೆನಾಳಿಸು ನಾಗಕನ್ಯೆಯರ ಶಾಪದಿಂ। ದುರುಶಿವಾಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಮಾವಂ ವಾವಿಸಲ್ಕಂಡು। ಭರದೆ ಮಣ್ಣಳೆ ಬಂದು ಸತ್ತ ಚೋಳನಸತಿಗೆ ಕರಿಕಾಲಚೋಳನುದಿಸೆ॥ ಧರಣೀಶರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕಾವೇರಿಗಂ। ದಿರದೆ ಕಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಮುಕ್ಕಣ್ಣಚೋಳನೆಂ। ಬರಸುಬಾರದೊಡವನರೂಹುಬರೆದಕ್ಷಿಯಂ ತಿವಿಯೆ ಪಣೆಗಣ್ಣೊಡೆದುದು॥೮॥ ಬೀತಹಂಕಾರದಿಂ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಚೋಳನೆಂ। ಬಾತನೀಂ ಕರಿಕಾಲಚೋಳನೆಡೆಗೈದಿಸಂ। ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನುತಿಸೆ ಪಣೆಗಣ್ಣಿತ್ತು ಕಟ್ಟೆಯಂ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರಲಿತ್ತಲು॥ ಭೂತಳಾಧಿಪಪಭಾಕರಚೋಳನನುದಿನಂ। ಶತಕುಂಭದ ಹರಿವಣಂ ಸಹಸ್ರದೊಳೆಖು। ದ್ಯೋತಂಗೆ ಷಡ್ರಸಾನ್ನಂಗಳಂ ಪಲುಂಡವಂತಿರುಗಿಕಳುಪುವನಾತನು॥೯॥ ಕರಿಕಾಲಚೋಳನಟ್ಟಿದ ಚರರಾರ್ಬರೆಂದು। ಕೆರೆಯಲೊಲ್ಲದೊಡಾಣೆಯಿಟ್ಟು ತಡೆಯ

ಲು ಪೊನ್ನ|ಹರಿಯಾಣಿಮನಿತುಂದಿವಾಕರನಪೊರೆಗೈದದಿರಲಾತನಿಳಿ
ದು ಬಂದು|| ಹರಭಕ್ತರೊಳು ವಿರೋಧಂಗೊಂಬುದೇ ಪೋಗಿ| ವಿರಚಿಸಾ
ಕಟ್ಟಯಂ ನೀನೆಂದು ಪೇಳ್ದ ದಿನ| ಕರನಾ ಪ್ರಭಾಕರನ ನಟ್ಟಿದಂ ಶಿವಭ
ಕ್ತರಂ ಮಾರಿ ಬಾಳ್ವರುಂಟೆ||೧೦|| ಆತಿಸೈಪಿಟ್ಟ ವ್ಯಾಗಭವನಾತ್ಮಜನಾಗಿ|
ಲೀಲೆಯಿಂ ಮಣನಾಕಟ್ಟ ಗಡಕುತ್ತೊಲ್ಲು|ಕೈಲಾಸಕಾಕೆಯಂ ಕೊಂ
ಡೊಯ್ವ್ಯ ಚೋಳನೀಕ್ಷಿಸಿ ಶಂಭುವಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ|| ಪಾಲಿಸೆನ್ನಯ ರಾಜ್ಯ
ದೊಳು ಪೊನ್ನಮಳೆಯನೆಂ| ನಾಲಯುದೊಳಾದನೈವೇದ್ಯಮಂ ಸಲಿ
ಸೆನಲು| ಬಾಲೇಂದುಮೌಳಿ ಕೈಕೊಂಡಂತೆ ಸಲಿಸಿದಂ ಭಕ್ತನಮನೋ
ರಥವನು ||೧೧|| ಒಂದು ದಿನ ಮಾಶ್ವರಂ ತೆರೆಯ ಮರೆಯೊಳು ಮುನ್ನ|
ನಂದದಿಂ ಚಪ್ಪರಿವ್ರತಾರೋಗಿಸದಿರಲಗಿ| ನಿಂದೆ ಮೆಚ್ಚಿಸೆ ಸತಿಸೆಯಾಕೆ
ನಲು ಮಾದಾರಚನ್ನಯ್ಯನೊಡನೆ ಸಲಿಸಿ|| ಬಂದೆನೆನಲಾತನಂ ತೋ
ರೆನಗೆನಲು ತೋರಲಂದು ತನಡಿಗೆರಗಿ ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ ಗಿರಿರಾಜ| ನಂದ
ನೆಯವರನೀರ್ವರಂ ತನ್ನ ಕೈಲಾಸಪುರಕಿರಿದೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದನು||೧೨||
ಒರವೆನಾಲಿಪುದು ಕಳಚಂಗಪೆರುಮಾಳೆಯೆಂ| ಬರಸಿನಧಾರಂಗಿಚೊ
ಳ್ಗಡಿನಾಚಿಬರುತಲಾ | ಹರನಪೂಜೆಯ ಪ್ರಾವನೊಂದವಾಸಿಸೆ ಕಂ
ಡು ತ್ರೊಣೆಯಾಂಡಿಮೂಗರಿಯಲು|| ಅರಸನೀಕ್ಷಿಸೆ ಮೊದಲೆ ತಪ್ಪಿದೀ
ಕರವಿರ| ಲ್ಕರಿವರೇ ಮೂಗನೆಲೆ ಮರುಳೆ ನೀನೆನುತ ವಳೆ| ಕರವನರಿ
ಯಲ್ಕ ಭವನೊಲಿದಿವರ ಮೂವರಂ ಕೈಲಾಸಪುರಕೊಯ್ದನು||೧೩|| ಆ
ಲಿಸಿನ್ನಲರಾಮಸತ್ಯೇಂದ್ರಚೋಳಭೂ| ಪಾಲಂಗಮಿತವಚನವಂ
ತ್ರಿಲಕ್ಷಾಹ್ವಯದ ಬಾಲರುಂಟುಮಂ ತ್ರಿಲಕ್ಷನಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡೊಂದಿ
ನಂ ನೃಹಾಳಿಗ|| ಲೀಲೆಯಿಂ ಮಿತವಚನನೈದೆ ಬರುತಿರಲೋರ್ವ| ಬಾ
ಲೆ ತಿರುಕುಳೆನಾಚಿಯಾತ್ಮಜಂ ಶಂಕರಂ | ಮೇಳದಿಂ ಮಾಡುತಿರೆ ಮಂ
ತ್ರಿಲಕ್ಷನ ಹಯದ ಖುರಹತಗೆ ತಲೆ ಹರಿದುದು||೧೪|| ಕಂಡು ತಿರುಕುಳೆ
ನಾಚಿ ಮೊರೆಯಿಡುತ ತಲೆಯ ಮುಂ| ಕೊಂಡು ರಾಯಂಗದೂರಿಡೆ ಮ
ಗನ ಶಿರವನೀಂ | ಖಂಡಿಸೆಂದಾ ಪ್ರಧಾನಿಗಜೆ ಸಸಲೊಡೆಯನಕುಮಾ
ರನೆಂದುಳುಹಿತನ್ನ || ಮಂಡಯಿಂ ಮನೆಗ ಬಂದರಿದು ಕೊಳೆ ಮಂತ್ರಿ
ಯು| ದ್ದಂಡಿಸಿದನೆಲ ಪೊಸಂ ಮಾಯಿಸೀನೀತನಂ| ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಮ
ಸ್ತಕವನರಿಯೆನುತ ಮಂತ್ರಿಲಕ್ಷನ ಸವನ ವಶಿಕಿತ್ತನು ||೧೫|| ಅರಸ
ನಾಜ್ಞೆಯೊಳೆ ಶಿರವರಿಯೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯು| ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಪರ್ಶಿರವಂ
ನೋಡಭೂಪನ | ಚ್ಚರಿವಟ್ಟದೇನನಲು ಚೋದ್ಯಮೆನೆನುತ ಸಂದಾ
ಯಿತಂ ನಯ ಶಿರವನು|| ಅರಿಯೆಯುಲಂ ಶಿರಂ ಪ್ರಣಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯು|

ಸೊರಿಸುತಿರೆಕಂಡುತಿರುಕುಳಿನಾಚಿಮುತ್ಸತಂ । ಗೆರಸನಣುಗಂಸಾ
ಟಯಿಸಾತಂಗೆಪಳಿಯೆನುತತನ್ನ ತಲೆಯಂಕೊಟ್ಟನು॥೧೬॥ ಅನಿತರೊ
ಳಗಾಪ್ರಧಾನಿಯುಮಸ್ತಕಂಬೇಗ। ಜನಪತಿಯುಪೊರೆಗೆಬರಲುವಕವ
ಕೆಸರಿಯಿಸಾತ । ನೆನಗಾಗಿಮಡಿದನೆಂದಾಕ್ಷಣಂತನ್ನುತ್ತಮಾಂಗಮಂ
ನೃಪನರಿಯಲು॥ ಮನೆಯೊಳಿರ್ದಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಣಂನಾನೊಯ್ಯೆ। ಲಿ
ನಿತಾದುದೆನ್ನಿಂದೆನುತ್ತಲಾಮಿತವಚನ। ನನುನಯದಿತನ್ನಶಿರವರಿ
ಯೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನುಚ್ಚರಿಸುತಿರ್ದುದಂದು ॥೧೭॥ ಇಂತಿನಿಬರೆಲ್ಲ
ರುಂಬೆರಸಿತನ್ನಯಜೀವ । ಕಾಂತನಳಿದಂತನ್ನಪರಣಮೇಕೆನುತೆ
ನೃಪ । ಕಾಂತೆ ನ್ನಯಶಿರವನರಿವನಿತರೊಳಗನಳಭಕ್ತಿಭಾವಕ್ಕೆ ಮೆ
ಚ್ಚಿ॥ ಕಂತುಹರನಬಲೆವರನೇನೆನಲು ಶಂಕರಂ। ಗಂತರಿಸಿದಸುವೀಯೆ
ನಲ್ಕದಕೆಮೆಚ್ಚಿನೊ। ಕಾಂತಾದಿಗಳಿಗೆಪರಣಮನಿತ್ತು ಬಳಿಕವರಕೈ
ಲಾಸಪುರಕೊಯ್ದನು॥೧೮॥ ಕರಪುರನಿಪ್ಪಪುರದೊಳು ಧರ್ಮಚೋ
ಳನೆಂ। ಬರಸಂಗಭೀಮಚೋಳುಹ್ವಯದಸುತನಿರೆ । ತ್ತಿರುತವ್ಯ
ಹಾಳಿಗೈದುವಸಮುಯುದೊಳಗೊಂಡು ಪಶುವಿನೆಳೆಗರುಸುಳಿಯಲು
ಅರಿದುದುಮರಳಿಘಟಕ್ರಂರಾಯನವನತಂ। ಪರಿಹರಿಸೆಶಂಭುಮೆಚ್ಚಿ
ದೆನೆನಲುಕರುವಿಗಸು । ದೊರಕೊಳ್ಳಲೆಸೆಮತ್ತೆ ಮೆಚ್ಚಿಮಗನಸುವಿ
ತ್ತುಕೈಲಾಸಕಿರದೊಯ್ದನು॥೧೯॥ ಉತ್ತುಂಗಚೋಳನೀಶ್ವರವರದೆ
ಕುವರನಂ। ಪೆತ್ತನೃಪಡಚೋಳನಂಪುರದೊಳಾಡುತಿರೆ। ಮತ್ತಗಜ
ವೈತರಲ್ಕಂಜುತನ್ನಂಗುಷ್ಠದಿಂದವಚಿಪಿಸುಡಲಾಗಿ॥ ಸುತ್ತಣವಸಿಪ
ರಂಜಪ್ಪುಗಲ್ತಂಕೇಳ್ದು। ಪತ್ತಿತೆನ್ನೊಳಿಪ್ಪಮೆನುತಶಿವಲಿಂಗ
ಮಂ। ಚಿತ್ರದೊಳೊಂದುಕೋಟಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನಸಗಿಕೈಲಾಸಪುರಕೈ
ದಿದಂ॥೨೦॥ ಲೀಲೆಯಿಂಚೋಳಪುಂಡ್ರವ್ವರಸಿರಾಜೇಂದ್ರ। ಚೋಳ
ನಿಂಗ್ರನಬಳಿಗನಿಕ್ಷೆಲುಂಪೋಗಿಯುವ। ನೂಲಗದೊಳಿರ್ದಬರುತ್ತೊಂ
ದುದಿನಬಾಗಿಲೊಳ್ಬಿಗಿದದರ್ಪಾವುಗಗಳ॥ ಮೇಲೆಹಯಿಮನ್ನಿಗಪಿ
ಕೊಂಡೊಯ್ದಕೋಪಮಂ । ತಾಳಿವದ್ರವ್ಯದೋಳ್ಕಳೆಗರೆಯಬೇ
ಡೆಂದು। ಪೇಳಂದಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂನಕ್ಷತ್ರತತಿಯನಾವೃಷ್ಟಿಯಂಪಸರಿಸ
ದವು॥೨೧॥ ತಾವಿದಂಕೇಳ್ದಂದಿನಂದಿಂಪೋಗಿಯುವ। ರವತಿಯೊಳ
ಖಿಳನಕ್ಷತ್ರಂಗಳಂಪಿಡಿದು। ದೇವೇಂದ್ರನಂಪಾಲಮನೆಯೊಳಗಸೆರೆಗೈ
ಯ್ವಲಮರಪತಿದಂಡುನಡೆಮ॥ ಕೋವಿದಂಚೊಕ್ಕನ್ಯನಾರುನರಿವಿಂ
ದೆಂಹ। ಯಾವಳಿಯಮಾಡಿಕೊಡಲವರಬಳ್ಪಿಂದಖಿಳ । ದೇವತೆಗಳಂ
ಜಯಿಸಿಸುರಪನಂಪಿಡಿಯೆಮುಳಿಬರುವಂತನೀಮಿಸದನು॥೨೨॥ ಕೆ

ರಿತಾರೆಗಳ್ವೆರಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪೋದನೀ। ಧರಣೀಶರಾಜೇಂದ್ರಚೋ
ಳಂಕುಮಾರಿಯಂ। ಹರುಷದಿಂರೇವಣಸಿದ್ಧಂಗೆಕೊಟ್ಟುಶಿವಭಕ್ತಗೇ
ಸಾಂಮ್ರಾಜ್ಯದ॥ ಸಿರಿಯಿತ್ತುಕೈಲಾಸಕೈದಿದಂಪಾಂಡ್ಯ। ಭೂವರ
ನಾತ್ಮರಾಜ್ಯವಂಜೊಕ್ಕನಾಥೇಶ್ವರನ। ಪರಮವಿನಿಯೋಗಕಮರಿ
ಸಿಕೊಟ್ಟುವಿಭವದಿಂಕೈಲಾಸವಂಪೊಕ್ಕನು॥ ೧೩॥ ಒಡೆಯನೈನಾರಿ
ಯಸ್ವಾಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರ। ಪೊಡೆಯೊಳುದಿಸಿದನಂಬಿನರಸಿಂಗವೊನೆ
ಯಾರಿ। ಗೊಡನೆತಾಂಸಾಕುಮಗನಾಗಿಶಂಕಿಲೆಪರವೆಯರವರಸಿಯಾ
ಪರವೆಯ॥ ಕೊಡವೊಲೆಯೊಳಭವನಂನುಡಿಸಿಪಡಿಹೊನ್ನನಂ।
ಪಡೆದುಸೋಮಾಸಿಯರಮುಖಕೀಶನಂಕಳುಪೆ। ಬಿಡದೆಪೇರುಮಳೆ
ಯುಕುರುರೆಂಬರಂಬೆರಸನಿಬರಂಶಿವಪುರಕೆಯ್ದನು॥ ೧೪॥ ಚಾರ
ಮಂತದ್ವಾರ್ತೆಯಂಕೇಳ್ದುಧರೆಯುಭಂ। ಡಾರಮಂತಿರುನೀಲಕಂಠ
ಪಾಣಗೆಕೊಟ್ಟು। ಮಾರಹರಭಕ್ತಿಯಿಂಕೈಲಾಸಪುರಕೆದಾಳಿಯುನಿಟ್ಟ
ನುತ್ಸವದೊಳು॥ ವೀರಚಂಡೇಶ್ವರಂಲಿಂಗಮಜ್ಜನಕೆಗೋ। ಕ್ಷೀರ
ಮಂಕರೆಯೆಲಿಂಗಮಂನೊದೆದತಂದೆಯ। ಕ್ರೂರಹೋಗೆನುತಶಿರವ
ರಿಯಲಭವಂಮೆಚ್ಚಿಕೈಲಾಸಪುರಕೊಯ್ದನು॥ ೧೫॥ ಪಿಂತೆವೊನೆಧರ
ಚೋಳನಖಿಳಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಂ। ಸಂತೋಷದಿಂದಾಳುತಿರಲೋರ್ವ
ಜಂಗಮಂ। ಕಾಂತೆಯಳಿಯಲ್ಕೆಬಹುದುಃಖದಿಂದವಳೊಡನೆಮಡಿ
ವೆನೆನೆನೃಪತಿತನ್ನ॥ ಕಾಂತೆಯಂಕೊಟ್ಟುಮಸ್ತಕದರತ್ನಮನಿತ್ತು
ಚಿಂತೆಯಂಬಿಟ್ಟುಸೇವಕನಾಗಿನಡವುತಿರೆ। ಕಂತುಹರನಾತಂಗೆಕೈ
ಲಾಸಪದವಿಯಂಕೊಟ್ಟನಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳು॥ ೧೬॥ ಅಲಿಸೆಲೆಸಿದ್ಧ
ರಾಮೇಶನೀಂಕೈವಲ್ಯ। ಚೋಳನಹಿತರಮೇಲೆಪೋಗಿಮೂರಬ್ದ
ಮಂ। ಜೋಲಿಯಾಗಲುತನ್ನರಾಜ್ಯಕ್ಕೆಬರನೈದೆಸಿರಿವಂತಸೆಟ್ಟಿತಂ
ನ॥ ಆಲಯದಧನವನಿತ್ತೆಲ್ಲರಂಸಲಹಲಾ। ಚೋಳನಾಲಿಸಿಸೆಟ್ಟಿಗುರೆ
ಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿ। ಪಾಲಿಸುಧರಿತ್ರಿಯನೆನಲೊಲ್ಲದಿರೆಶಿವಂಕೈಲಾಸಕೊ
ಯ್ದನವರಂ॥ ೧೭॥ ಮನುಜೇಂದ್ರಚೋಳಭೂಪಾಲಕಂಪುರಸಲನ।
ಮನದೊಳೊಪ್ಪುವಶಿವಾಲಯಮನೀಕ್ಷಿಸಿತಾನು। ವನುನಯದೊ
ಳನುಪಮಶಿವಾಲಯಂಗಟ್ಟಿಮಜ್ಜನಕೆಳ್ಳನೋಣಗಿಸುತಿರೆ॥ ಮುನಿರಾ
ಜನೈದಿಭಕ್ಷಿಸೆಕಾಪಿಗರ್ಕಂಡು। ಜನಪತಿಯಪೊರೆಗೆತರಲೇಕೆಮೆಲಿ
ದಪೆಯೆನ। ಲ್ಕನುದಿನಂಶಿವನಣುಗನಾಗಿಪುಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ದಪೇಂ
ಕೇಳೆಂದನು॥ ೧೮॥ ಆದೊಡಾಂಶಿವಭಕ್ತರಣುಗನಹೆನೆನುತಹ। ಲ್ಲಾದ
ದಿಂದವನಬಾಯೆಳ್ಳನೀತಂಮೆಲ। ಲ್ಮಾದೇವನಿವರೀರ್ವರಣಲಿಂದಟಿ

ಳ್ವಿಳ್ಳೆ ಮೆಲಲೋಕೆ ಮೆಲ್ವಿಯೆನಲು ‖ ಆದರದೆ ನಿಮಗೆ ಮಗನಹೆನೆಂದು
ಮೆಲ್ವಿನೆನು। ತಾದಿಪುರುಷಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಚೋಳಿಮನಿರಾಜರುಮ। ನಾದಿ
ವ್ಯಕೈಲಾಸಪುರಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆಲೆ ರಾಮ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ‖೨೯‖
ವೀರಚೋಳಂ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಶಿವನ ಸಾಸಸ್ರ। ವಾರಿಜದೊಳರ್ಚ್ಚಿಸುತ್ತೊಂ
ದು ದಿನವೊಂದು ಕಿಯೆ। ಧೀರತೆಸದಿಂ ಶಿರವನರಿದೇರಿಸಲು ಶಿವಂ ಮೆಚ್ಚಿ
ಶಿವಪುರಕೊಯ್ದನು ‖ ಮಾರಹರಭಕ್ತಂ ಪಗಲ್ಚೋಳನೆಂದೆಂಬ। ಧಾರು
ಣೀಶಂ ಜಡೆಯ ತಲೆಗಿಮುಡಿದಲೆಯುತ್ತ। ಕಾರುಣ್ಯಸಾಗರನ ಕೈಲಾ
ಸಮಂ ಪೊಕ್ಕನೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ‖೩೦‖ ವೀರಪಾಂಡ್ಯಂ ಮಹೇ
ಶಂಗ ಗಿರಿರಾಜಂಗೆ। ಮಾರಿಯಂ ಕೊಟ್ಟದಂ ಕೇಳ್ದು ತಾನುಂ ತನ್ನ।
ನಾರಿ ರತ್ನಾವತಿಯ ಗರ್ಭದಿಂ ಶವಾರ್ಣಿಯಂ ಪಡೆದು ಶಂಕರಂಗೆ ‖ ಓ
ರಂತೆ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿ ನಿಜರಾಜ್ಯಭಂ। ಡಾರಮಂ ಶಿವನ ಶರಣರ್ಗಿ
ತ್ತು ಬಳಿಕವ। ಸಾರ್ರ ಸಂತೋಷದಿಂ ಪಿಮಳ ಕೈಲಾಸಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕ
ರಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ‖೩೧‖ ಧರಣಪಕುಲೋತ್ತುಂಗಚೋಳರಾಯಂ ತನ್ನ।
ಪುರಕೆ ರೋಗದ ಮೇಲೆ ಬಿರುದಿಕ್ಕ ಜಂಗಮಂ। ಭರದೆ ಕುಷ್ಠವ್ಯಾಧಿಯಿಂ
ಬರಲ್ಕಂಡು ರಾಯಂ ಬಗಳ ಚಿಂತೆಯಿಂದಂ ‖ ಧರಿಪಿದೆನ್ನಯ ವ್ರತಂ ವಿ
ಘ್ನಮಾಗದೆನುತ್ತೆ। ಕೊರಳನರಿವನಿತರೊಳ್ ಶಂಕರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಭೂಮ
ರನನಾ ಕೈಲಾಸಪಟ್ಟಣಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ‖೩೨
ಹರುಷದಿಂ ಶ್ರೀಕಾಂ ಪತ್ನಿಯರ ಗರ್ಭದಿಂ। ಗುರುತಿರುಜ್ಞಾನಿಸಂಬಂಧಿ
ಗಳ್ ಜನಿಸಿ ತಾಂ। ವರಚೋಳಭೂಪಂಗೆ ಗುರುವಾಗಿರುತ್ತಿರಲು ಚೋ
ಳಂಗೆ ಮಗಳೆನಿಸುವ ‖ ಗರುವೆ ಮಂಗಾಯಕ್ಕರಸಿ ಕೂನಪಾಂಡ್ಯಭೂ।
ವರನ ಪೆಂಡತಿಯೆನಿಸ್ಕೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಸ। ದ್ಗುರುವ ಕರಸಲ್ಬಂದು ಜೈ
ನರೊಳ್ ವಾದಮಂಗೆಲ್ದನತಿಸಂತಸದೊಳ್ ‖೩೩‖ ವರಕುಲಟ್ಟರೆಯ
ರೊದಗಿಸಿದ ಹದಿನೆಂಟುಸಾ। ವಿರಶೂಲದೊಳಗಾ ಪ್ರಮಾಣದ ಜೈನರ್ಕ
ಳಂ। ತರತರದಿ ಬಸಿದು ಬಳಿ ಕಾಕೂನಪಾಂಡ್ಯನೀಶನ ಭಕ್ತನಾಗಿ ತ
ನ್ನ ‖ ತರುಣಿಯೊಳಗೋರ್ವ ಮಗಳಂ ಪಡೆದು ಶಂಭುಗಿ। ತ್ತು ರುತಿರು
ಜ್ಞಾನಿಸಂಬಂಧಿಗಳ್ ತತ್ಕಾಲ। ಟ್ಟರೆಯರುಂ ತನ್ನರಸಿಯುಂ ಬೆರಸಿ ಪರ
ಶಿವನ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕನು ‖೩೪‖ ಚತುರತಿರುವೆಂನಾಚಿಯನು
ಜಾತಪಾರ್ಶ್ವಪಂ। ಡಿತನಿರದೆ ಜೈನರ್ಗೆ ಗುರುವಾಗಿರಲ್ಕವನಿ। ಗತಿಕೆ
ಯ ದಶೈವೋಪದೇಶಮಂ ಕೊಡಲದಂ ಮಾಗೀಶನೆನಿಸಿ ತನ್ನ ‖ ನುತಶಿ
ಷ್ಯಸಃ ಪೂತಿ ವೆರಸಿತನಗುರಶೈವ। ಗತಿಯಿತ್ತು ತಿರುವಲ್ಲಿನಾಚಿಯು ಸರ್
ಬತೆಮಾ। ರ್ವತಿಯರಸನ ಮಳ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರೆಲೆ ರಾಮ ಮೇಶಕೇ

ಳೆಂದನು॥೩೫॥ ಪರಿಕಿಸಲು ನಂಬಿಯುಂ ಮರೆ ಬಂಡನೆಂದು ನಿಷ್ಠುರದೆ
ಘೋರಗೆನೆ ಶಂಕರಂಗೂಡಿಕೊಂಡಾಡ । ಲಿಱದೆನಾದವನಿಳಿಪತೀಶನಂ
ಪುರೆಮಿಂಡನಂ ತನ್ನ ಪುರಕೊಯ್ದನು ॥ ಹರನ ಕೈಯುಳಿ ಹಡಪಮಂ
ಹೊರಿಸಿದಂ ನಂಬಿ। ಪರವಾದಿಯೆಂದು ಕಲಿಕಾಮನಾಡಲು ಶಿವಂ। ಕ
ರುಣದಿಂ ಕಲಿಕಾಮನಂ ತಿಳಿಸಿ ಕೈಲಾಸಕೊಯ್ದನತಿಸಂಭ್ರಮದೊ
ಳ॥೩೬॥ ತಿರುನೀಲಕಂಠರಂದೆಸೆವಖರ್ಪರದಿಂದ। ಮರನೀತಿ ಕಾ
ಪಿನಿಂದಿರಿಭಕ್ತನಾನೆಯಂ। ಭರದೆಕೊಂದಸುವಿತ್ತ ಹಱಪಗೆಯನಂದು
ಜಂಗಮಕೆ ಪೆಂಡತಿಯನಿತ್ತು॥ ತಿರುಕುರುಂಪೆಯ ತೊಂಡನಂದು ಕಂ
ಥೆಯನೊಗೆದು। ತಿರುಮೂಲನೆಂಬುದಂ ಕಾಮಧೇನುವಿನಿಂದ। ಱರ
ದೆ ತಿರುನಾಳ್ಪೋವರುಂ ಬಿಟ್ಟಯಂ ಪೋಗಿ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರು ॥
ಇಳೆಯಾಂಡಿಗುಡಿಮಾರನೆಂಬವಂ ಜಂಗಮಕೆ। ಪೊಳೆನೆಲ್ಲನಟ್ಟಿಕ್ಕಿ ಸೇ
ದಿರಾಜಂ ತತ್ತ। ಕಲಸದೊಳು ಕಪಟ ಜಂಗಮವಿರಿಯೆ ಶಿವನೆಂದು ಕಾ
ಣುತೇಣಾದಿನಾಥಂ ॥ ಅಲಗಿನಿಂ ಕಪಟ ಜಂಗಮವಿರಿಯೆ ಶಿವನೆಂದು।
ಕೊಳಲನೈನಾರಿಕಕ್ಕಯುಮುರಂ ಶಿವನೆಂದು। ಪಲಗಾಂಡಮೂರ್ತಿ
ಪೊಳಕೈಯು ಸಿರಿಗಂಧಮಂ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರು॥೩೮॥ ಕಾರಿಕಾಲ
ಮ್ಮೆಪತಿಯಂ ಭಕ್ತನಂ ಮಾಡಿ। ಧೀರಚಂಡೇಶನಯ್ಯನ ತಲೆಯರಿದು
ನಕ್ಕ। ನಾರುವಿನಮಡದಿ ನೀಲಕ್ಕ ಸೆಲಬಿಯ ನೂದಿ ಕಂಣಪ್ಪ ಕಂಣನಿ
ತ್ತು ॥ ಮಾರಹರನಾಟ್ಯಮಂ ನೋಡಿ ನಾಟ್ಯನಿಮಿತ್ತ। ಯೋರಂತೆ ರು
ದ್ರಪಶುಪತಿ ಶಿವನ ವಿಷಮಂ ನಿ। ವಾರಿಸಿ ಮನಃಪೂಜೆಯಂ ಮಾಯಲಾ
ರಿ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರಂದು॥೩೯॥ ಕಱಿಯನೈನಾರುದೀಪಕ್ಕೆ ನೇತ್ರರ
ನೆರದು। ಕಲಿಕಂಬನೆಂಬವಂ ಪೆಂಡತ್ರಿಯ ಕರವರಿದು। ಕಲಿಬಿಟ್ಟನೀಶಭ
ಕ್ತರನಿಂದೆಗೇಳೆದುರು ಮಾಳ್ತೊಂಡನೀಶ್ವರಂಗೆ॥ ಸಲುವನೈವೇದ್ಯದಾ
ರಾಜಾನ್ನ ಭತ್ತಮುಗೆ। ನೆಲಕೆ ಶಿರವರಿದು ಕೊಂಗುಱಿಯ ಕಲಿಯಂದು
ಗು। ಗ್ಗಳದನೇಮದೆಱಂಗಮುರುಗಿರಲು ತಿದ್ದಿ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರಂ
ದು॥೪೦॥ ಸಿರಿಯಾಳನೀಶಂಗೆ ಮಗನನಟ್ಟಿಕ್ಕಿಯಾ ಪರಿಯೊಳೇಮನು
ಚೋಳನುಂ ಸುತನನಟ್ಟಿಕ್ಕಿ। ಹರುಷದೆ ನಮಶ್ಶಿವಾಯಾಖ್ಯಮುರು
ಗುರುಪರಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರದಿಂ॥ ವರಜಂಗಮಕೆ ಮಾನಕಂಜನ
ಣುಗೆಯ ಮುಡಿಯ। ನಿರಿದಿತ್ತು ಶಾಂಖ್ಯತೊಂಡಂ ಕಲ್ಗಳಿಲ್ಲದೊಡೆ। ಶಿ
ರವನರಿದಿಟ್ಟು ನಮಿನಂದಿ ದೀಪದನೇಮದಿಂ ಶಿವಪುರಂ ಪೊಕ್ಕರು ॥೪೧॥
ಕಡಜುಲ್ಲನಂಬಿ ದೀಪದನೇಮದಿಂ ಶಿವನ। ಗುಡಿಯನೊಲವಿಂ ರಚಿಸಿ
ಶ್ರೀಯಾಂಡಿ ಕೊಲ್ಪುಲಿಯ। ಪಡಿಹೊನ್ನಪಡೆದು ವೆಳ್ಳೂಕ್ತರುಂಗು

ಳುವಿಂಗೆ ಶರಣೆಂದು ಬಲುಭರದೊಳು॥ ಎಡೆಗಣೆಯು ಪೇರುಮಳೆ ಜಂಗ
ಮಕೆ ನೀಡಿ ಮೊನೆ| ಯಿಡುವ ದಂಕಾದಿ ಜಂಗಮಕೊಲವಿನಿಂ ನೀಡಿ| ಕ
ಟವೂರ ಕಾರಿಯುಂ ನಗೆಯ ಕಾಯಕದಿಂದೆ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರು ॥
ಎಸವಚ್ಯತಯ್ಯನುಂ ಜೂಜಾಡಿ ಗೋಲ್ಲಾಳ| ನೊಸೆದು ತಂದೆಯು ತಲೆ
ಯರಿದು ಜಂಗಮಂ ಸಿಗದೆ| ಪಸಿದು ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿನಮುಪವಾಸಮಿರ್ದು
ಚಿರುಪುತ್ರಿಯಿರಿತ್ತಾಂಡಿಕುರುಡಂ॥ ಶಶಿಧರನ ಮಜ್ಜನಕೆ ಬಾವಿದೆಗವು ತ
ಜ್ಜೈನ|ರಸುಗಳಂ ಸಂಹರಿಸಿಯಿರಿ ಭಕ್ತನುಂ ಮೊದಲ| ವಸವಾದ ವಿಮಾನ
ನುರೆ ಬಿಡುವ ನೇಮದೊಳೆ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕರಂದು ॥೪೩॥ ಮಳೆ
ಯರಾಜಂ ತನ್ನ ನವಲಕ್ಷರಾಜ್ಯಮಂ| ತಳುವದೀಶನ ಪುರಕೊಯ್ದ
ನಾ ಮಲುಹಣಂ| ಮಲುಹಣಿಯು ಸಹಿತೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಸ್ಯೋದನಾ ವಹ
ಲಯ್ಯನುಂ ಧೂಪದ॥ ಬಲುನೇಮದಿಂದೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಪೋದನಾ| ನಲು
ಪಗೆಯು ಗುಡ್ಡವ್ವೆಯುಂ ಕುಷ್ಠಳೆನುತಾಗ, ತಳುವದಾ ಮನೆಯ ಹೊರಡಿ
ಸಲು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿಯಿಂದೆ ಕಾಂತಿಯು ಸಾಂತಳು॥೪೪॥ ಕತ್ತಲೆಯು ನ
ಕುಮಾರ ಕಾಳಿಂಗರಾಜನಾ| ಭಿತ್ತಿಯೊಳು ಬರೆದ ಪುಲಿಗಂಜಿ ಪರಣವ
ಬಿಡಲು| ಸತ್ತಹೆಣ ಕಾಗವಧುವಾಗಿ ಬಸವನನೊಂಪಿಯುನ್ನೋತು
ಧೈರ್ಯದಿಂದಂ॥ ಚಿತ್ರಜಾರಿಯು ನೊಲಿಸಿ ಗಂಡನಸುವಂ ಪಡೆದು | ಮು
ತ್ತೈದೆಯಾಗಿ ಕೆಲದಿನವಿರ್ದ ಚೆನ್ನಿಬಳಿ| ಕುತ್ತಮದ ಪದವಿಯುಂ ಪ
ಡೆದಳೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥೪೫॥ ನಿಂದಕರನುಡಿಗೆ
ಭೋಜನ ಗುರುದ್ಭಟನಳಿಯ, ಲಂದವನಸುಟ್ಟು ಪೊಗೆಯಿಂ ಶಾಪದಿಂ
ದಿರು | ತ್ತೊಂದುಳಿಯಲೇಳ್ನೂರು ಭೂತ ವಿನಾಶನ ಪುರಕ್ಕೈದಲುಳಿ
ದೊಂದು ಭೂತಂ॥ ಬಂದವಂ ಕಾಣದಳೆಲು ತಿರೆ ಭೋಜನದ ದೆಸೆ| ಯಿಂ
ದಮುಗುಳಾಗುರುವಿನಸ್ಥಿಗಳ ಪೊಗೆಯೊಳಗೆ| ಛಂದದಿಂದಖಿಳ ಜನವೆರ
ಸಿವಟವೃಕ್ಷಮಂ ಪತ್ತಿ ಶಿವಪುರಕ್ಕೈದಿದಂ॥೪೬॥ ವರಸಿಂಗದೇವ ಸಾತ್ವೀ
ಕಸಂಗಯ್ಯದೇ| ವರಸಪಡಿಹಾರಿ ಬಸವಯ್ಯ ಕಾಮಲದೇವಿ| ಪರಿಕಿ
ಸಲು ದೇವಯ್ಯ ರೇವಯ್ಯ ಮೋಳಿಗಿಯ ಸಂಗವ್ವೆ ಕನ್ನಮರಸಿ॥ ಇತ
ದೆ ಪೂವಿನ ಬಾಚಿದೇವರೋಹಿಲ ಚೊಪ್ಪಿ | ನಿರುತಮುಂ ಚೊಮ್ಮಿ ಸೆ
ಟ್ಟಿಗಳಿವರು ತೇರಸರು | ತರದೊಳೆ ಪವಾಡಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಶಿವನ ಕೃಪೆ
ಯುಂ ಪಡೆದರೊಲವಿನಿಂದಂ ॥೪೭॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಗಿರಿಜೆಯಾರೆಂಟು
ಕಳೆಗಳಂ | ಬೆರಸಿ ಗುಡ್ಡಾಪುರದ ಪೊನ್ನಯ್ಯ ಪಾಂಡ್ಯಭೂ| ವರಬೀ
ರಿದೇವಯ್ಯ ಬೀಚಯ್ಯ ಹಂದಯ್ಯ ಕಿನ್ನರ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನು ॥ ಇರದೆ
ಗುಡ್ಡವ್ವೆ ಪೂವಿನ ಬಾಚಿದೇವಯ್ಯ | ವರಕಂದುಲಿಗೆನಾಗಿದೇವಬಾ

ಚೆಲದೇವಿ | ಪೆರಿಕಿಸಲು ನಾರಿಕೇತಲದೇವಿಸೇನಾಥಚಿಕ್ಕಲಿಗೆನಾಚಯ್ಯನು ||೪೮|| ಪಡಿಹಾರಿಸೋಮಯ್ಯಮುಂತಾದಪೆಸರುಗಳ| ಪಡೆದುದಿಸಿಯುಣಪೂರಬೊಮ್ಮೇಶನಂಕಿತ್ತು | ನಡೆವಿಷಣ್ಣವನ್ನಿಲಿಸಿಚಿಕ್ಕಲಿಗೆನಾಚಯನಕನಸಿನೊಳುಶಿವನುಸುರಲು || ಒಡನೆಗುಡ್ಡಾದೇವಿಗರುಪೆಲಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿ| ಮೃಡಮೂರ್ತಿಯಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಪರರಸಮಯಮಂ| ಜಡಿದುಭಂಗಿಸಿಪೋದಶರುಮರಡರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ||೪೯|| ವರವೀರಘಂಟೆಯಾಮೈಲಿಕಾಮಲದೇವಿ | ಪರಿಕಿಸಲುದೋರಿದೇವಯ್ಯಬೊಪ್ಪಲದೇವಿ| ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾಸಿಂಗದೇವಚೋಳವ್ವೆಬೀಚಲದೇವಿಮಾಯಿದೇವಿ|| ಪರಮಶಿವಭಕ್ತನಾಸಿಂಗರಾಜಂತೆನ್ನ| ಮರಸಿಯಿವರೇದಶಗಣಂಗಳೆಂದಾಗಲತಿ | ಕರುಣದಿಂಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆನಿರವಿಸಿದನು ||೫೦|| ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ | ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ | ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ | ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ... ||೫೧||

ಐದನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೬ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೫ಕ್ಕಂ ಪದ ೬೭೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೭ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ|| ಸಾನಂದನೊಲಿದುಧರ್ಮಮಾರ್ಗಮಂಕೇಳ್ದು| ತಾನಂದುಯಮಪುರದನರಕಿಗಳನೆಲ್ಲರಂ| ಸಾನಂದದಿಂದೆಶಿವಪುರಕೊಯ್ದಕಥೆಯನಾಚೆನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು||

ಪದ|| ನಾಗೇಂದ್ರಶಯನನೇತ್ರಾರ್ಚಿತಪದಾಂಭೋಜ| ನಾಗೇಂದ್ರವರಕಟಕಕುಂಡಲಕರಶ್ರವಣ| ನಾಗೇಂದ್ರವಾಹನಾದ್ಯಖಿಳದೇವವ್ರಾತಮಕುಟಮಂಡಿತಪದಾಬ್ಜ|| ನಾಗೇಂದ್ರಸುರವೈರಿಮಾತಂಗಪಂಚಾಸ್ಯ| ನಾಗೇಂದ್ರವೈಯುಗವಹ್ನಿತ್ರಿಲೋಚನನೆ| ನಾಗೇಂದ್ರಸುಕುಮಾರಿಯರ್ಧಾಂಗಸಲಹುಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗ||೧|| ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳಾಲಿಸೆಲೆರಾಮಸಂಪೂರ್ಣ| ವಿತ್ತನೆಂಬೊರ್ವಋಷಿಹರವರದಿನಣುಗನಂ| ಪೆತ್ತುವಿಗಜಾತಕರ್ಮಂಮಾಡಿನಾಮಕರಣಮನಿರದೆಹರುಷದಿಂದಂ|| ಬಿತ್ತರಿಸಿಸಾನಂದವೆಸರೊಳುಪನಯನಮಂ | ಮತ್ತೆವಿರಚಿಸಿವಿಮಲಶೈವೋಪದೇಶಮುಮಂ| ನಿತ್ತುಸಲಹಲ್ಕೆದಿನದಿನ

ದೊಳಾತಂಬೆಳೆವುತಿರ್ದನತ್ಯುತ್ಸವದೊಳು ॥೨॥ ತಿಳಿಯಲೀಶ್ವರಭ
ಕ್ತಿಯೇ ವಿಮಲರೂಪಾಂತು । ಬಳೆವಂತೆ ಪಣವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ದೇಹ
ಮುಂ । ತಳೆದಂತೆ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷೇಂದುಮಂಡಲದಂತೆ ದಿನದಿನಕೆ ಪೆರ್ಚಿ ಬಳೆ
ದು ॥ ನಲವಿನಿಂ ಬಾಲತ್ವಮಂ ನಟಿಸಿ ಬಳಿಕದಂ ತಿಳಿದು ಸುಜ್ಞಾನಯುತ
ನಾಗಿ ಮುನಿರಾಜಕುಲ ತಿಲಕನೆಂದೆನಿಪ ಸಾನಂದಮುನಿನಾಥನಿರು
ತಿರ್ದನತ್ಯುತ್ಸವದೊಳು ॥೩॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮ ಪುರಾಣಂಗಳೆಂತೀ
ರಲೋದಿ ಪರಿಣತನಾಗಿ ಮತ್ತಿಳಿದ ಸತ್ಕಲಾ ಭೇದಂಗಳಂತಿಳಿದು ವರ
ಕಮಂಡಲದಂಡ ಕಾವಿ ಕಾಷಾಂಬರಗಳ ॥ ಸಾದರದೊಳಾಂತು ತ್ರಿಪುಂ
ಡ್ರಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ನಾದರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಿತನಾಗಿ ಬಹುಶುಭ್ರ । ಮಾದ
ಸುಕೀರ್ತಿ ಪಕ್ಕರ್ಣಕುಂಡಲದಿ ನಪರಪರಶಿವನಂತೆ ರಂಜಿಸಿದನು ॥೪॥ ಇಂತೆ
ಸವೆ ಸಾನಂದಮುನಿನಾಥನಿರುತಲತಿ ಸಂತಸದೊಳೀಶನಂ ಕೂರ್ತ
ತಪಮಂ ಮಾಡೆ ಕಂತುಹರನಾ ಮುನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶೈವೋಪದೇಶವನಿತ್ತು
ಗಣಪದವನು ॥ ತಾಂ ತಡೆಯದಿತ್ತು ಮಲಪುಷ್ಪಕವನಾಗಳೆ । ತ್ಯಂತವಿ
ನಿಯೋಗದವರಂ ಕೊಟ್ಟು ಪೋಗಮುನಿ । ಸಂತತಿಗಳಂ ಕೂಡಿಕೊಂ
ಡು ಸಾನಂದಗಣನಾಥನೊಲವಿಂದಿರ್ದನು ॥೫॥ ಒಂದು ದಿನಮುತುಳಸ
ದ್ಭಕ್ತಿಯುತಮುನಿವರರ ಸಂದಣಿಯ ಸದ್ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಗಿಪ್ಪ ವಿಮಲ
ಸಾ ನಂದಮುನಿಗೋರ್ವ ಋಷಿ ಮಾತುಮಾತಿ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮನಿರ್ಣ
ಯವನು ॥ ಎಂದನೀಲೋಕದೊಳು ಪುಣ್ಯಪಾಪಪ್ರಬಳ ವೃಂದಮಂ
ಮಾಳ್ಪರಂ ಯಮದೂತರಿರದೊಯ್ವ । ಛಂದಮಂ ಪೇಳ್ವೆನಾಲಿಪು
ದೆಂದು ವಿನಯದಿಂದಾತನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ ಎಲ್ಲಿ ಮುನೆ ಮುನೆ ಮಾ
ತೆ ತಾಯ್ತಂದೆ ಸತಿಸುತರ ದೆಲ್ಲಿಯಗ್ರಜ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರದೆಲ್ಲಿ ತಾ
ನೆಲ್ಲಿಗೈದುವೆನೆಂಬ ದುಃಖಮೆಯ್ಸೆನೆತಾದೊಡಂ ಮನಕೆ ತೋರದಂತೆ ॥ ಎ
ಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ಬಿಗಿದ ಗುಡಿ ತೋರಣಂಗಳುಮ । ದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ನರ್ತಿಪಂಗ
ನಾಸಂಕುಲಮು । ದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ಪುಟದ ಧೂಪಧೂಮ್ರಂಗಳಿಂದಾಪಥಂ
ಕಂಗೆಸದುದು ॥೭॥ ದಾರಿಯೊಳಗಳವಟ್ಟ ಝಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟೆಗಳ ವಿ । ಸ್ತಾರಫ
ಲಕುಸುಮಮಾಲೆಗಳ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟನಿಂ । ದೋರಣದ ತೋರಣದ ಪೂರ
ಣದ ಶೋಭೆಯಿಂದಿತ್ತರದೊಳುಂ ರಂಜಿಪ ॥ ಸಾರಮುತ್ತಿನ ಸೂಸಕಂಗ
ಳಿಂತಳಿದಪಂ ನೀರಚಳೆಯಂಗಳಿಂದಿಕ್ಕೆದರ ವಟ್ಟೆಗೆಯು । ನಾರಿಯರ
ಸೊಂಪಿನಿಂ ಧರ್ಮಿಗಳ ಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕಮನಿರದಾಗಿಸುವುದು ॥೮॥ ಬಲ
ನೆಡನೊಳೆಡೆಯಡೆಯೊಳೆಸವ ನವವೀಧಿಯುದ । ರೊಳಗೆ ನಾನಾಪು
ಷ್ಪಲತೆ ಫಲಿತವೃಕ್ಷಮುಂ । ತಿಳಿಗೊಳಂ ಮಣಿಮಂಟಪವರಚಿಸಿದರ

ಮನೆಯೊಳುಲಿವಶುಕಪಿಕಸಮೂಹಂ॥ ಸುಳಿವನವಿಲರಸಂಚೆಕೊಂ
ಚೆಗಳುನೋಂಪಿನಿಂ। ಕಳಗೀತಮಂಪಾಡುವಳಿಯುಲಿವತಂಗಾಳಿ। ನ
ಲಿದಾಡುವೆಳೆವೆಂಡಿರಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂತುಟೋಧರ್ಮದಮಹತ್ವಂಗಳು॥೯॥
ಹರುಷದಿಂಧರ್ಮಿಗಳುಬಪ್ಪುದಂಕಾಣುತ। ಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪಜನಗಳೆಲಪು
ಣ್ಯಾತ್ಮರಿರನಿಮ್ಮ। ದರುಶನದೊಳುಂಧನ್ಯರಾದೇವಿಮಂಟಪಕೆಚಿ
ತ್ತೈಸಿಕರುಣದಿಂದಂ॥ ಪರಿಮಳೆದಗಂಧಮಿದೆಕತ್ತುರಿಜವಾದಿಗಳೆ। ಘ
ರಣಿಯಿವೆಕಜ್ಜಾಯವಿವೆಷಡುರಸಾನ್ನವಿವೆ। ಪರಿಪರಿಯಪನ್ನೀರ್ಗಳಿ
ವೆಕೊಕೈಕೊಳ್ಳಿಮೆಂದುಪಚರಿಪರೊಲವಿನಿಂದಂ॥೧೦॥ ಬಿರಿದರಸದಾ
ಳಿಂಬವಣ್ಗಳಿವೆಚಿತ್ತೈಸಿ। ಪರಿಮಳಿಪಕುಸುಮಮಾಲೆಗಳನಂಗೀಕರಿ
ಸಿ। ಸರಸಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲವಿದೆಯವಧರಿಸಿದೇನಾಂಗವಸ್ತ್ರಂಗಳ॥
ಹೊರತಳೆಯಂಕೈಕೊಳ್ಳಿರನ್ನಬಂಗಾರಗಳೆ। ನಿರದಲಂಕರಿಸಿನಾನಾ
ವಿಧರಸಾಯನಂ। ವರನಾರಿಕೇಳಫಲವಿವೆಸವಿಯಬೇಕೆಂದುಪೇಳು
ವದೈನ್ಯದಿಂದಂ॥೧೧॥ ಸಾನಂದಮುನಿಪಕೇಳ್ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರನಿಂತು।
ನಾನಾವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂಸತ್ಕರಿಸು। ತಾನಂದದಿಂದೆಯಮದೂತ
ರೊಡೆಯನಮುಂದೆನಿಂದಿರಿಸಿಬಿನ್ನವಿಸಲು॥ ಏನಿವರಧರ್ಮಭೇದಂ
ಗಳೆಂದಂತಕಂ। ತಾನಿರದೆಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುಗಳಂಕೇಳಲ್ಕೆ। ನೂನಮಿನಿತಿ
ಲ್ಲದವರವರೆಸಗಿದಖಿಳಸದ್ಧರ್ಮಂಪೇಳ್ದರಂದು॥೧೨॥ ಪರಮಪರಪುರು
ಷಾರ್ಥನೀತನೀತಂದಯಾ। ಪರನತುಳಸತ್ಕಲಾದಾನಿಯೀತಂಬಿಡ
ದೆ। ಗುರುಹಿರಿಯರೆಂದರಿದುನಡೆದಾತನೀತನೀತಂಸಕಲಸನ್ಮಾರ್ಗ
ನು॥ ಇರದೆಭೂದಾನವಿತ್ತಾತನೀತಂವಸ್ತ್ರ। ದುರುದಾನಮಂಕೊಟ್ಟನೀ
ತನೀತಂಮಹೋ। ತ್ಕರದಗೋದಾನಮಂಮಾಡಿದವನೀತನೆಂದೋ
ದಿದರುಶಮನಿದಿರೊಳು॥೧೩॥ ವರಧೇನುಧನಧಾನ್ಯವಸ್ತ್ರವಾಹನಸ
ಮು। ತ್ಕರಗೃಹಕ್ಷೇತ್ರಪರಿಮಳಕುಸುಮತಾಂಬೂಲ। ಪರಿಮಳೋ
ದಕಷಡುರಸಾನ್ನನಾನಾವಿಧಫಲಾನೀಕಪಾನಂಗಳ॥ ಕರೆಕರೆದುಸ
ತ್ಪಾತ್ರಸಂತತಿಗಸಂತತಂ। ಹರುಷದಿಂದಿತ್ತನಿವನಿವನೀತನೀತನೆಂ।
ದಿರದೆವಿವರಿಸಿತೋರಿದರುಧರ್ಮರಾಜನಿದಿರೊಳು ಧರ್ಮಕೋವಿ
ದರನು॥೧೪॥ ಪ್ರಾಣದಾನವನಿತ್ತನೀತನೀತಂಸುಕ। ಲ್ಯಾಣಮಂಮಾ
ಡಿದಂಭಕ್ತಿಯಿಂಜಂಗಮ। ಶ್ರೇಣಿಯಂಮನ್ನಿಸಿದನೀತನೀತಂಗುರು
ಪದಾರಾಧಕಂತಿಳಿಯಲು ॥ ಮಾಣದೀತಂಪುಷ್ಪವಾಟಯಂರಚಿ
ಸಿದಂ। ಜಾಣನೀತಂಸಕಲಧರ್ಮಮಂಮಾಡಿದಂ। ಸ್ಥಾಣುವಿಂಗಲಸದ
ಭಿಷೇಕಮಂಮಾಡಿದವನೀತನವಧರಿಸೆಂದರು॥೧೫॥ ಪಶುವಿಗುದಕ

ಪನೆರದನೀತನವ್ರತಾನ್ನಮಂ ಪಸಿದವರ್ಗಿಕ್ಕಿದವನೀತಂ ಸುಭಕ್ತಿ
ಯಿಂ। ಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಕರನೊಲವಿಂ ಕಂಡು ನಮಿಸುವಂ ಸಂತಸ
ದೊಳು॥ ಎಸವಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರಮಂ ಬಿಡದೆ ಜಪಿಯಿಸುವನೀತಂ
ಶಿವಂಗನುದಿನಂ ಮಿಗೆ ಒಲಿದು। ಕುಸುಮಮಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನೀತಸೆಂ
ದೋದಿದರು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ಮುದದೊಳು॥೧೬॥ ಈತಂ ತಟಾಕಮಂ
ಕಟ್ಟಿದಂ ಸದ್ಧನ। ವ್ರಾತಮಂ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿದನಿವಂ ವಿಪ್ರಜನ। ಕೋತು
ವೈವಾಹಮಂ ಮಾಡಿದನಿವಂ ಶಿವಾಲಯಮನೀತಂ ರಚಿಸಿದಂ॥ ಈ
ತಂ ವನಂಗಳಂ ಬಿತ್ತಿದಂ ಶಿವಕಥಾ। ಪ್ರಾತಪೌರಾಣಮಂ ನಿವಂ ಪೇಳಿಸಿ
ದನತಿ। ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ ಸುಪುತ್ರರನಿರದೆ ಪಡೆದಾತನೀತನವಧರಿಸೆಂದ
ರು॥೧೭॥ ವರದಯಾಪರನಿವಂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಯುತನಿವಂ। ಪರಮಸದ್ಗು
ಣಯುವಂ ಸತ್ಯಸಂಭೃತನಿವಂ। ಗುರುಭಕ್ತಿಪರನಿವಂ ಮಾತೃಪಿತೃಸೇ
ವಾಸಮನ್ವಿತನಿವಂ ತಿಳಿಯಲು॥ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷನಿವನತಿಶಮೆದ
ಮಾನ್ವಿತಂ। ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಿವನೆ ಪರಪುರುಷಾರ್ಥಕಾರಿಯಿವನುರುತ
ರಸುಧರ್ಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿದವನೆಂದು ಕೇಳೆಂದು ಪೇಳ್ದರಂದು॥೧೮॥
ದಾರಿಯೊಳೆ ಗರವಟಿಕೆಯಿಕ್ಕಿಗನಿವಂ ಮುದದೆ। ಹೋರಿಗಳ ಬಸವ
ನಂ ಬರೆದವನಿವಂ ಬಹಳೆ। ದಾರಿದ್ರ್ಯರಂ ರಕ್ಷಿಸಿದನಿವಂ ಸದ್ವ್ರತಕೆ ಕಂಬಿ
ಯನಿವಂ ಪೊತ್ತನು॥ ಭೂರಿಯಿಂದನ್ನಛತ್ರಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿದು। ದಾರ
ನೀತಂ ಸುಜನರಂ ಪೊರೆವ ಸುಪರೋಪಕಾರಿಯೀತಂ ಸದಾಶಿವಏಕ
ಪತ್ನೀವ್ರತಸ್ಥನಿವನೆಂದೊರೆದರು॥೧೯॥ ಇಂತಿವರಧರ್ಮಂಗಳಿವಕಮಿಸಾ
ಲೋಕಲೋಕಾಂತರದಭೋಗಂಗಳ ವರಿಗಿಸಿತಿ ನಿತ್ತುದಿನ। ಸಂತೋ
ಷದಿಂದುಂಡು ತೀರಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದವರಂತಕಂಗೆ ಪೇಳೆ॥ ಮುಂತೆ ಪ್ಪ
ದೂತರಂ ಕರೆದಿವಂ ಬೆಸಪೆಯುಚಿ। ತಾಂತರದೊಳ ಮಳೆಮಣಿಗಣವಿ
ಮಾನಂಗಳೊಳ್ ಗಂತವರ ಸಾಲೋಕಲೋಕದೊಳು ತಂದಿರಿಸಲವರ
ಲ್ಲಿ ಸುಖಿಮಿರ್ದರು॥೨೦॥ ಒರವೆನಿನ್ನಾಲಿಸೈ ಸಾನಂದಮುನಿ ದುಃಖ।
ಮರಣಕಾಲದೊಳೈದೆ ಕರ್ಮಿಗಳನಂತಕನ। ಚರರೈಟಕಡಿಕೆಡಪ್ರಬಡಿ
ಯುವನನುಡಿತಲೆಯ ಪೊಡಪೊಡೆಯ ನೊಡನೆಸೆಳೆ॥ ಕರುಳನುಗಿ ಕಾ
ಲೊಳೊದೆತಿದಿಯು ಸುಳಿಕಿವಮೂಗ। ನರಿಯುಡಸೆತ್ತಿನ್ನನು ತಪುಡು
ಪುಡಿಸಿರೌವ್ರದಿಂ। ವೊರೆದು ಕಿಡಿಗದರು ತಡಿವಿಪದೆಳದು ಸೆಳದು ಕೊಂ
ಡೊಯ್ವರತಿಕೋಪದಿಂದಂ॥೨೧॥ ಎಡೆವಿಡದೆ ಕಾಲ್ಗಡರೊಕಲ್ಗಳಿಂ
ಮುಳ್ಗಳಿಂ। ದೊಡನೆ ಭೀಕರವಾದ ಘಟ್ಟದಿಂ ಬೆಟ್ಟದಿಂ। ದಿಡಿದ ಕಂಟಕ
ವೃಕ್ಷಜಾತದಿಂ ಭೂತದಿಂ ಪ್ರೇತದಿಂ ದಂಗೃಸುಎ॥ ಪಿಡಿವ ಪುಲಿ ಕರಡಿ

ವಿಂದೋಳಿಯಿಂ ಪಾಳಿಯಿಂ ದಡರಿಛಿಟಛಿಟಪಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚಿನಿಂ ಪೆಚ್ಚಿನಿಂ।
ಪೊಡವಸಿಡ್ಲಿಗ್ರಿಂಚುಗಳ ಹೊಯ್ಗಳಿಂ ಬಯ್ಗಳಿಂ ತತ್ಪ್ರಧವುಂಗುರ್ವಿಸಿದು
ದು॥ ಸರಿಗಳಿಂ ದರಿಗಳಿಂ ಹಳ್ಳದಿಂ ಕೊಳ್ಳದಿಂ। ಮೊರಡಿನಿಂ ಮುಕ್ತನಿಂ
ತಗ್ಗಿನಿಂ ತೆವರಿನಿಂ। ಪರಳಿನಿಂ ಪುತ್ತಿಂ ಪೊಗೆಗಳಿಂ ಪಗೆಗಳಿಂ ಕಾಲ್ದೊಡ
ರೊಪಾವ್ಗಳಿಂದಂ ॥ ಉರಿಗಳಿಂ ದೋರೆಯಿಂ ಸ್ಪೋರೆಯಿಂ ಗಿಡಿದಕಂ। ಮು
ರಿಗಳಿಂ ಕರೆವ ಕೆಂಡದ ಮಳೆಗಳಿಂ ಗಜರಿಂ। ಮರುಳಡಿಂಶಾಕಿನಿಯರಿಂ
ದೆಡಾಕಿನಿಯರಿಂ ವಾಪಥಂ ಬೆಗರಿಸುವದು ॥೧೩॥ ನೀರಿಲ್ಲದಂಗುಳಗ
ಳೊಣಗುತಂ ನೆಳಲುಗಳು। ದಾರಿಯೊಳಗಿಲ್ಲದಂಗಂಗಳುಂ ಬೇವುತಂ।
ಗೋರಿಕಲ್ಗಳ್ಸ್ಪಂಕಿ ಕಾಲ್ಗಳಿಂ ಶೋಣತಂ ಒಸಿವುತಂ ಮುಳ್ಗಳಿಂದಂ॥
ಕೂರವೊನೆ ಮೇಗಾಲ್ಗೆ ಮೂಡುತಂ ಯಮಚರರು। ಸೇರದಡಿಗಡಿಗೆ
ತಿವಿತಿವಿದೆಳವುತಂ ತಿಂತು। ಘೋರದುಃಖಂಗೂಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋಪಂ
ಡಲೆಯುನೇಸೆಂಬೆಸಾ ಪಥದೊಳು ॥೧೪॥ ಆಡಲೇನಾ ದಾರಿಯೆಲ್ಲಮುಂ
ಬರಿಯುಸುಡು। ಗಾಡಲ್ಲಿ ಚರಿಪರೆಲ್ಲರು ಭೂತರಾಕ್ಷಸರು। ಕೂಡೆತ್ರಿರು
ಗುವಮೃಗಂಗಳು ದುಷ್ಟಮೃಗಮಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷಗಳು ಬೆಂದಕೊರಡು॥ ಝಾ
ಡಿಸುವಜಳಮುಳವ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಿರುಬಿನಿಂ ಕಾರುತಿಹಯಮದೂತ
ರೀತೆರದೊಳಡಿಗಡಿಗ। ಕೋಡುತಂ ಶೋಕಮುಂ ಮಾಡುತಂ ದೈನ್ಯ
ಮುಮನಾಡುತಂ ಪೋಪರಂದು ॥೧೫॥ ಉರಿಗಳೊಳು ಪೋಗಿಸುತಂ
ದರಿಗಳೊಳು ನೂಂಕುತಂ। ಕರದಿಂದೆ ಮೋದುತಂ ಚಾಟನಿಂ ಬಡಿವುತಂ
ಸರಳಿನಿಂ ಪೊಸವುತಂ ಭೂತಗಿಂ ಪೊಯ್ಯುತಂ ಪುತ್ತದೊಳು ಕೈಯಿಡಿ
ಸುತ॥ ಮರುಳರಿಂ ಜರಿಸುತಂ ಚೋರರಿಂ ಕೊರಿಸುತಂ। ಬರೆಸೆಳೆದು
ಪೊಯ್ಯುತಂ ಜರದಿರದೆ ಬಯ್ಯುತಂ। ಗರಳದೊಳಗದ್ದುತಂ ಬಿರುಬಿನಿಂ
ಗುದ್ದುತಂ ಬಳಲಿಸುವದೇನೆಂಬೆನು ॥೧೬॥ ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲಗಳಿಂ ಪೊ
ಯ್ಯಿಸುತಂ ಕರಡಿಯಿಂ। ಜಕ್ಕೈಸುತಂ ಕೆಂಡವಳಿಗೆ ಮೃಗೂಡಿಸುತಂ।
ನಕ್ಕು ಮೂದಲಿಸುತಂ ಪಸಿದ ಪಾವುಗಳಿಂದೆ ಹರಿಸುತಂ ಗೋರಿಗೊಳಿ
ಸಿ॥ ಬಿಕ್ಕಿಬಿರಿದಳಿಸುತಂ ಪಸಿದ ಶಾಕಿನಿಯರಿಂ। ದೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಸುತ ಭು
ಸುಗುಟ್ಟುತಿಹದನುಜರಿಂ। ಮುಕ್ಕರಿಕಿಸುತ ಮುಳಿದು ಗರ್ಜಿಸುತ
ಕರ್ಮಿಗಳನೊಯ್ವರದನೇನೆಂಬೆನು ॥೧೭॥ ಇಂತು ನಾನಾವಿಧದೆ
ಬಾಧಿಸುತ ಕರ್ಮಿಗಳ। ನಂತಕನ ಪೊರೆಯೊಳಗೆ ನಿಲಿಸಲ್ಕೆ ರೌದ್ರರೂ।
ಪಂತಾಳ್ದ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರನ್ಯೈದೆ ನೋಡುತಿವರೇಗೈದರೆಂದು ಕೇಳೆ। ಇಂ
ತಿವಂಕರೆಯೊಡದನರ್ಥಮುಂ ಮಂಚಿಸಿದ। ನಿಂತಿವಂ ಬ್ರಹ್ಮಹತಿಗೈದನಿ
ವನಖವಗೈಹ। ಮಂತಾಳದಳಿದಂ ವನಂಗಡಿದನ ಭವಕೃತಿಯುಂ ಜರದನಿ

ವನೆಂದರು ॥ ೨೮ ॥ ಪರವಧೂಗಮನಮಂ ಮಾಡಿದನಿವಂ ಬಿಡದೆ। ಗು
ರುವಿನುಪದೇಶಮಂ ಜರೆದನೀತಂ ಪರಮ । ಹರಭಕ್ತರಂ ನೋಯಿಸು
ಡಿದನೀತಂ ಕೂಟಸಾಕ್ಷಿಯಂ ಪೇಳ್ದನಿವನು ॥ ಇರವಾಶ್ರಿತರನುಪೇಕ್ಷಿ
ಸಿದನೀತಂ ನಂಬಿ। ದರಸಿಗಪರಾಧಮಂ ಗೈದನೀತಂ ಮಿತ್ರ। ನರಸಿಮುಗ
ಳನುಜೆಸೊಸೆ ಸೂತಕಿಯ ನೆರೆದನಿವನಿವನೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು ॥ ೨೯
ಇವನಾಗರಂಗಳಂ ತರಿದವಂ ಕೊಂಡೆಯವ । ನಿವನು ಸುದರ್ನಬಲಿ
ಯಂ ಕೊಂದನಿವನೀತನೀ । ಗವನೀಸುರರ್ಗೀವ ಗೋದಾನಭೂದಾ
ನಮುಖ್ಯಂಗಳಂ ತಡೆದನು ॥ ಇವನೆಸವಹುರಿಯುಗಂ ನಿಷ್ಕಾರಣಂ ಪ
ಳಿದ । ನಿವನ ಮುಳಿಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ನಿಂದಿಸಿದ । ನಿವನರ್ಥದಾ
ಸೆಗನ್ಯಾಯಮಂ ಪೇಳ್ವವಂ ಕೇಳೆಂದು ನುಡಿದರಂದು ॥ ೩೦ ॥ ಜಾತಿಧ
ರ್ಮಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಲೆ ನಡೆದಾತ । ನೀತನತಿಮಾನ್ಯರಪಮಾನಂಗ
ಳಂಕೊಂಡ । ನೀತನಾಚರಿಪ ಸೂವ್ರತಭಂಗನಾದವಂ ಬಳೆನಿವಂ ಕ್ರೂ
ರನಿವನು ॥ ಮಾತೃಪಿತರಂ ಬಯ್ವನಿವನುಗ್ರದಿಂ ಬಂಧು । ಜಾತಮಂ
ಘಟ್ಟಿಸಿದನುದರಕಗೈತಂದಗೋ। ವ್ರಾತಮಂ ಪೊಡೆದು ಘಟ್ಟಿಸಿದಾತನಿ
ವನೆಂದು ಪೇತಪತಿಯೊಳ್ ಪೇಳ್ದರು ॥ ೩೧ ॥ ಇವನುತ್ತಮರಮನೆಯ
ಸತಿ ದುರ್ಜನರಿಗಿತ್ತ । ನಿವನಿರದೆ ಸಜ್ಜನರ ಕೈಗಂಟುಮಂಗೊಂಡ । ನಿವ
ನತುಳಮುದದಿ ಶಿವಪ್ರಾಣಿಯಂ ಮಾಡದಾದಂಬಳನಿಷ್ಟುರದೊಳು ॥
ಇವನಶ್ವಾಸತಿಗೈದನಿವನತಿಥಿಯಂ ಪೊಯ್ದು । ನಿವನೀಶಸರ್ಮಾಲ್ಯಮಂ
ನಿಂದೆಯಿಂದುಳಿದ। ನಿವನೊಡೆಯನಂ ಕೊಂದನಿವನಭಕ್ತಂ ತಿಂದನೆಂ
ದವರು ಪೇಳ್ದರಂದು ॥ ೩೨ ॥ ಮಾಡಿದುಪಕಾರಮಂ ಮರೆದನಿವನಕ್ಕ
ರಿಂ। ಕೂಡಿದೆಡೆಗೆರಡುಮಂ ಬಗೆದನಿವನಿರದೆ ಕೊಂ। ಡಾಡುತಿಹ ಬಡ
ವಬಲ್ಲಿದರೊಳಗೆ ಬಲ್ಲಿದರ ಪಕ್ಷದಿಂ ನುಡಿದನಿವನು ॥ ಬೇಡಿದರ್ಗಿಲ್ಲೆಂದು
ಗರ್ಜಿಪನಿವಂ ಪರರ। ಕೇಡನಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಸಂತಸಂಬಡುವನಿವನಿವಂ। ರೋ
ಡಾಡಿ ಸತ್ಪುರುಷರಂ ನಗುವನಿವನೆಂದು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ಪೇಳ್ದರು ॥ ೩೩ ॥
ಪರಗೃಹದೊಳುಂಡುಂಡು ಜೀವಿಪನಿವಂ ತನ್ನ । ಗುರುವಲ್ಲದನ್ಯರಂ
ಸೇವಿಪನಿವಂ ಪಥದೊ। ಳಿರದೆ ಕಲ್ಮುಳ್ಗಳಂ ಪರಪಿದನಿವಂ ವೇಶಿಯೊಡ
ನುಂಡಕೂಳನಿವನು ॥ ಇರದನ್ಯಧಾತುಪರಮಂ ಕೊಂಡನಿವನಿವಂ। ದು
ರುಳರೊಡನಾಡಿ ದಂದೂಷಕನವಂ ಪರರ । ಸಿರಿಗೆ ಕರುಬಿಸಿದಾತನೀ
ತನೆಂದೋದಿದರು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ಮುದದೊಳು ॥ ೩೪ ॥ ಪರಮಶಿವಪೂ
ಜಕರ ಕಂಡು ನಿಂದಿಪನಿವಂ। ಪರಮಪ್ರಸಾದಮಂ ಮನೆಂಜಲೆಂದವನಿ
ವಂ। ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರಮಂ ಜಪಿಸುವರ ಹಾಸ್ಯಮಂ ಮಾ

ಡುವನಿವಂ॥ ಪರದೈವಕಂಮುಡಿಯುಮುಡುಹನಿತ್ತವನಿವಂ। ಪತಿವ್ರ
ತ ಪರಸತಿಯರಂ ಬಯಸುತ್ತಿಹನಿವಂ। ಪರಮಸತ್ಪುರುಷರಂ ಬಡಿದು
ಬಾಧಿಸಿದಂಡಮಂ ಕೊಂಡನಿವನೆಂದರು ॥೩೪॥ ಪಸುವಕೊಂದವನಿ
ವಂ ಶಿಶುವ ಕೊಂದವನಿವಂ। ಹುಸಿದು ಚಾಡಿಯ ಮಾತನುಸುರಿ ಬಾಳ್ದ
ವನಿವಂ। ಬಸವನಂ ಕೊಂದು ತಿಂದವನಿವಂ ಬಸವಿಯಂ ಕೊಂದಕಡು
ಪಾತಕನಿವಂ॥ ವ್ಯಾಸವಸಪ್ತಕದಿವ್ಯಮರದಿಡನಿವಂ ಮುಂದೆ। ಯಸ
ವಷ್ಟಮದದಿ ಮುಂಗಾಣದಿರುತಿಪ್ಪನಿವ। ನೆಸಮುಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ಗೋ
ಬಿಪುಲ್ಗಟ್ಟಿ ಪ್ರಸ್ತಡವಿದಲ್ ಕೊಂದನಿವನು ॥೩೬॥ ನಂಬಿದರಿಗೆರಡಬಗೆದ
ವನಿವಂ ತನ್ನ ಯುಕು। ಟುಂಬಮಂ ಸಲಹ ದಾರದೆಬಿಟ್ಟು ಪೋದನಿವ।
ನುಂಬಾಗಬಂಗತಿಥಿಗಂನವಿಕ್ಕದನಿವಂ ಸರ್ವಸಾಮಗ್ರಿಯಪ್ಪ॥ ತುಂ
ಬಿದರ್ಮನೆಯ ಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕಿ ಸುಟ್ಟವನಿವಂ। ತಂಬುಲಕ್ಕೈಯಾಂತುಡಿ
ಸರಿಟ್ಟು ಕುಲಗಟ್ಟು। ತತಂಬಾಳಿದವನಿವಂ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಜಲಚರಾದಿಗಳ
ನುರಿಕೊಂದವನಿವಂ॥೩೭॥ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೇಗಮುಕ್ಕಿಗನಿವಂ ಸುಲಮುಂ।
ಕೊಟ್ಟೊಡಿಲ್ಲೆಂದು ಬಾಯಾರಿಗನಿವಂ ಸೆರರು। ಬಿಟ್ಟ ಬಸವನ ಮೇಲೆ
ಹೇರಿದನಿವಂ ಗೂಡ್ಡ ಗಸುವ ಕಟ್ಟುತ್ತಿನಿವಂ॥ ಬಟ್ಟೆಯಂ ಬಡಿದು
ಬಾಳಿದನಿವಂ ಪರರೊಲಿದು। ಕೊಟ್ಟಪುರವಾನ್ಯಮಂ ಸೆಳೆದು ಕೊಂಡ
ವನಿವಂ। ಕೊಟ್ಟಗಾನವನೆನದು ಮರುಗುತಿಪ್ಪವನಿವಂ ಕೇಳೆಂದು ಪೇ
ಳ್ದರಂದು॥೩೯॥ ಗಂಡನಾಡುವಮಾನಕಟ್ಟಲುಗುವಳಿವಳು। ಕೊಂಡೆ
ಯಂ ಗೇಳಿಪತಿಯಂ ನಿಂದಿಸಿಗಳಿವಳು॥ ಕಂಡವರ ಕೂಡೆ ಸುನಗುತಿ
ರ್ಪಳಿವಳನ್ಯಪುರುಷರುಗಳಂ ನಾಣುತ॥ ಕೊಂಡಾಡುತಿಹಳತ್ತೆ ಮಾ
ವನ್ಯೈದುನರುಗಳ। ನಂಡಲೆದು ಬೈದು ಕೆಲದಾಡುತಿರ್ಪವಳಿವಳು।
ಗಂಡನಿರೆ ಕಳವಿನಿಂದನ್ಯಪುರುಷರ ಕೂಡೆ ಲಳಸುವಳು ಕೇಳೆಂದರು॥
ಇವಳ್ ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದತಿಥಿಯಂ ಪೊರಡಿಸಿದ। ಳಿವಳೆ ಪಂತಿಯುಲಿಪ್ರಪಂ
ಚಮಂ ಮಾಡಿದವ। ಳಿವಳೆಯು ರೆಯೂಟವಿಕ್ಕಿಬ್ಬಿಸಿದ ಳಿವಳೆ ಹುಸಿ
ಯಂ ನುಡಿವಳಿವಳೆ ಕಟ್ಟಿ॥ ಇವಳೆ ಪತಿಯೊಡನೆ ನಿಷ್ಕಾರಣಂ ವಾಟಸು
ವ। ಳಿವಳೆ ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ಕಲಹಂಗಳಂ ತೆಗವ। ಳಿವಳೆ ಗಂಡನ ತಲೆಯ
ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲಂ ಹಾಯ್ಕಿಕೊಂಡ ಪಾತಕಿಯೆಂದರು ॥೪೦॥ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿ
ಸುತಿಹ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರ ನುಡಿಯಂ। ಸಂದು ಕೇಳುತ್ತೆ ಯಮರಾಜನತಿ
ರೌದ್ರದಿಂ। ಸಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಗಕಂಗಳೊಳು ಕಿಡಿಗೆದರೆ ಕೋಪದಿಂ ಘು
ಡಿಘುಡಿಸುತ॥ ಮುಂದಣದೂತರೊಳು ಪಾತಕದ್ರೋಹಿಗಳ। ಮುಂ
ದಲೆಯ ಪಿಡಿದೆಳೆದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕೈಕಾಲ। ಸಂದುಗಳ ಬಿಡಿಸಿಕೊ

ರಿದಿರಿದರಿದು ಬಾಧಿಸುವುದೆಂದಾಗನೇಮಿಸಿದನು ॥೪೧॥ ಕಡಿಕೊಟ್ಟು
ತಿವಿಯೆಲುವನುಗಿಬಸುರಬಗಿಯುಡ್ಡ | ಹಿಡಿಕಾಸುಕೊರೆಕುಸುಂದಟ
ಕತ್ತಿತಲೆಯುನೋಡೆ | ಬಡಿಬಸಿಗಶೂಲಗಲಿಪಾಯ್ಕಿಚಿನಿಖಂಡವಂ
ಕಡಿಕಡಿದುದಿಗುಬಲಿಯನು ॥ ಕೊಡಿಕೀಸಿಕಿವಿಮೂಗವರಿದುದುಂ
ದುಭಿಕಟ್ಟಿಸು | ಡಿಚಬುಕಚಕಾಟಚವ್ಸ್ತ್ರಟಗೆಯಿಂದರಿಚರಚಿ | ಬಡಿದು
ನಾನಾತೆರದೆಕೊಂದುಬಾಧಿಸಿಭಂಗಬಡಿಸೆಂದುನೇಮಿಸಿದನು ॥೪೨॥ ಅ
ಸಿಪರಶುತೋಮರಕರಾಳಕಕ್ಕಡೆಕುಂತ | ಮುಸಲಮುದ್ಗರಭಿಂಡಿ
ವಾಳಿಗದೆಸಬಳಪ | ಟ್ಟಸಪಟ್ಟಿಶುದ್ಗಕರನಾಳುಕಂಗಸಶೂಲಶಕ್ತಿಸೆಲ್ಲೆ
ಯುಬಲ್ಲೆಯು ॥ ಎಸವಪರಿಘವುಲೌಡಚಕ್ರಬಾಣಾದಿರಾ | ಜಿಸುವಬ
ತ್ತೀಸಾಯುಧಂಗಳಿಂದಿರಿದುಮಂ | ನಿಸದೆಸಂಹರಿಸಿಯೆಕ್ಕಲನರಕದೊ
ಳುಹಾಯ್ಕುಹೋಗೆಂದುನೇಮಿಸಿದನು ॥೪೩॥ ಎಂದುನಿರವಿಸಲಾಗ
ದೂತರಾಪಾತಕರ | ಮುಂದಲೆಗಳಂಪಿಡಿದುಕೊಂಡೊಯ್ದುತನ್ನೊ
ಡೆಯ | ನೆಂದುದಕೆಶತಸಹಸ್ರಾಧಿಕ್ಯಮುಡಿಯಾಗಿನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ
ದಂ | ಕೊಂದುಕೊಲೆಯಾಡಿನಾಯಕನರಕದಲ್ಲಿರದೆ | ತಂದುಹಾಯ್ಕು
ವರಾಗಪಾತಕರನರಕದ | ಲ್ಲಿಂದುರವಿಯುಳ್ಳಂನಬರತೆಯುದಲ್ಲಿರ್ಪ
ರೆಂದುಮುನಿಪೇಳ್ದನಂದು ॥೪೪॥ ಎಂಬಿಂತಧರ್ಮಿಗಳವೃತ್ತಾಂತವಂ
ಮುನಿಪ | ನಂದುಪೇಳಲುಕೇಳ್ದುಶಾನಂದಮುನಿಮುಖ್ಯ | ನೊಂ
ದುಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇವಮುಂದರಿಯದಜ್ಞಾನದಿಂಮಾಡಲವರ ॥ ಕೊಂ
ದುಬಾಧಿಸಬಹುದೆಯುಮಧರ್ಮರಾಜತಂ | ನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳಲೇ
ಕೆಶಿವಶಿವಾಪ್ರಾಣಿಗಳು | ನೊಂದರಲ್ಲಾಮಹಾದೇವನೀವಿಂತವರ
ಕೊಲಿಸಿನೋಡುವದುಚಿತವೆ ॥೪೫॥ ಹರಹರಾಪ್ರಾಣಿಗಳನಿಂತುಸಂ
ಹರಿಸಿದೊಡೆ ಪರಿಹರಿಪರಾರಿನ್ನುನೀವಲ್ಲದೀಗ | ಶಂಕರಸರ್ವಗತಸ
ರ್ವಜೀವನದಯಾಪರನೆನಿಪ್ಪಬಿರಿದೆಲ್ಲಿನಿಮಗೆ ॥ ಕರಹುಗಾಲಿಂದ
ಲೊದೆಯಲ್ಕೊಲಿದೆಬಿಲ್ಲಿಂದ | ಭರದಿಂದಪೊಯ್ಯೆಮೆಚ್ಚಿದೆಕಲ್ಲಿಲಿಡೆನಿಂ
ಮಪ್ಪುರಕೆಕೊಂಡೊಯ್ದೆಯಾಪರಿಯಲ್ಲಿಕರುಣವಿರಬೇಡವೇಸರ್ವರ
ಲ್ಲಿ ॥೪೬॥ ಹರಹರನಮುಕ್ತಿವಾಯುಯೆನುತ್ತಮನದೊಳತಿ | ಕರುಣದಿಂ
ಪ್ರಾಣಿಗಳುನೊಂದರಿಂನೀಗಲಾ | ತರಣಿಜನಪುರದವೈತರಣಿಯೊಳ
ಗಿರ್ದಪಾತಕರನೆಲ್ಲರಸುಶಿವನ ॥ ಪುರಕೆಕೊಂಡೊಯ್ವನೆಂದಾಗಲಾ
ಸಾನಂದ | ವರಮುನಿಪನೇಳಲೆದ್ದುದುಮುನಿಸ್ತೋಮವಂ | ಬಿರದೆನವ
ರತ್ನಮಯಪುಷ್ಪಕವನೇರಿತಳರಿದನಧಿಕಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥೪೭॥
ಭೇರಿಮೃದಂಗದುಂದುಭಿಶಂಖನಾದಿನಾ | ನಾರವದವಾದ್ಯನಿಘೋಷ

ಷನಾದಿಕರ್ತಟವ| ಪೂರೈಸಿಮುಂದೆಕೀರ್ತಿಸುವನರ್ತಕರಿಂಸುಗಾಯ
ಕರಕೈವಾರದಿಂ ॥ ಮಾರಾರಿಯುಣುಗಸಾನಂದಮುನಿದುರಿತಸಂ|ಹಾ
ರನಿದೆಬಂದತೊಲತೊಲಗೆಂಬಕಹಳಾಸು | ಭೂರಿನಾದಂಗಳಿಂಮು
ನಿಗಣಸಮೇತದಿಂದೆಮ ಪುರಕೆಬರುತಿರ್ದನು ॥೪೮॥ ದೂರದಿಂಬರೆಕಂ
ಡುಚರನೈಗಿಳಮ ನೊಡನೆ | ಮಾರಾರಿಯುಣುಗಸಾನಂದಮುನಿನಾ
ಥನೆಂ| ಮುರಿಗಿದೆನಡೆತಪ್ಪನೆನೆಕೇಳ್ದುತನ್ನಗರಿಯನಲಂಕರಿಸಮೇ
ಳ್ಕೈ॥ಭೂರಿವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯುಗಡಣಿಂಸಕಲಸುರ | ನಾರಿಯುರಮುಂ
ಗಳಾರತಿಕಳಶಕನ್ನಡಿಯು | ಸೇರುವೆಯೊಳೆಮರಾಜನಧಿಕವೈಭವ
ದಿಂದಿದಿಗೊರ್ಗಳಲ್ಕನುಮಾದನು ॥೪೯॥ ಅತ್ತಲಾಸಾನಂದಗಣನಾಥನ
ಖಿಳಮುನಿ | ಪೋತ್ತಮರಗಡಣಿಂಸಕಲಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ | ಚಿತ್ತಹ
ರುಷದೊಳೆನಡೆತಂದುಯಮಪುರದಬಾಗಿಲೊಳೆಪುಷ್ಪಕವನಿಳಿದು
ಚಿತ್ತರದಪಾವುಗಯಮೆಟ್ಟಿನಡೆತರುತಿರ| ಕ್ಷಿತ್ತಲತಿವಿಭವದಿಂಯುಮ
ರಾಜನೊಳಿದುಬಾ| ಹತ್ತರನಿಯೋಗದವರಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಬರುತಿ
ರ್ದನತಿಸಂತಸದೊಳು॥೫೦॥ಕಂಡುಯಮರಾಜನಾಸಾನಂದಮುನಿ
ವರನ|ದಂಡಿಯಂಪೊಸತೆನುದೆಕಾಣ್ಕೆಯುಂಮುಂಟರಿಸಿ| ದಿಂಡುಗೆಡೆ
ದೆದ್ದುಮಗುಳಿರಗಲಾತರಣಿಜನನೋಡಿತತಿಕರುಣದಿಂದಂ॥ ಮುಂಡೆ
ಯುಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿವಿನಯದಿಂದೊಲಿದುಬೆಸ| ಗೊಂಡೆನೆಲೆಮಗನೆಕುಶಲ
ಮೆಯೆನಲುಭಕ್ತಿಯಿಂ| ಕೊಂಡಾಡುತೆಲೆಜೀಯನೀವಿದಿಸಿದಂತಿಪ್ಪೆ
ನೆನುತೆಮಗುಳಿಂತೆಂದನು ॥೫೧॥ ದೇವಚಿತ್ತವಿಸೆನ್ನ ಮೇಲತಿಪ್ರೇಮ
ದಿಂ| ಪಾವನವಮಾಡಲೈತಂದಿರೈನಾಮ್ರಾಳ್ವ| ಸೇವೆಯೇನೆಂದುಬಿ
ನ್ನವಿಸಲಾಸಾನಂದಮುನಿನಾಥನೆಮನವ॥ ಭಾವದಿಂತಿಳಿವಾ
ಗಲೆಲೆಮಗನೆನೀಂಮಾಳ್ವ| ಸೇವೆಯನೆನೋಡಬಂದೆವುತೋರಬೇ
ಕೆನಲು | ತಾವರೆಯಸಖನಸುಕುಮಾರಕಂಕೈಗೊಟ್ಟುಕರತಂದನು
ತ್ಸವದೊಳು॥೫೨॥ ಪರಮಋಷಿಗಣದೊಡನೆಸಾನಂದಮುನಿಪನಾ
ತರಣಿಜನಕೈಲಾಗಿನಿಂದಕಾಲ್ನಡೆಯೊಳುಂ| ಪುರವನೊಳಪೊಕ್ಕುಬ
ರುತಿರೆಮುಂದೆಬೀದಿಬೀದಿಗಳಸಂಗರವನೊಲಿದು॥ ಹರುಷದಿಂದೆಮ
ನಿರದೆತೋರಿಸುತೆಬರಲಾಗ| ಕರುಣದಿಂಸಾನಂದಮುನಿವರಂನಮ
ಗೆಪೈ, ತರಣಿಗಳನೆಲ್ಲಮಂತೋರಿಸೆನೆಜೀಯಚಿತ್ತೈಸೆನುತ್ತಿಂತೆಂದ
ನು॥೫೩॥ ಎರಡನೆಯವೃಡಮೂರ್ತಿಸಾನಂದತಂದೆವೈ| ತರಣಿಯಂ
ನೊಡಬಾರದುನುಡಿಯಬಾರದಾ | ನರಕಿಗಳನೋಡಿದೊಡೆಪಾತ
ಕಂಸಂಭವಿಪುದೆಂದಾತಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥ ಹರಹರನಮಃಶಿವಾಯಾಮ

ಹಾದೇವಶಂಕರಸರ್ವಗತಸದಾಶಿವಶಿವಾಯೆನುತಲತ್ತಿ| ಕರುಣದಿಂದೆ
ಮುಧರ್ಮರಾಜನೆಮಗೀಗಲಾನರಕಿಗಳತೋರಬೇಕು||೫೪|| ಎಂದು ನಿ
ರವಿಸಲಾಗತರಣಿಹಂಸನದೊಳೆತ್ತಿ| ನೊಂದು ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರಂಗ
ಳಿಂಸಾನಂದ| ತಂದೆಚಿತ್ತೈಸೆನುತೆಕರತಂದು ಸಕಲನಿರಯಂಗಳಿಹಬ
ಹುಕೇರಿಯು|| ಮುಂದೆನಿಂದಲ್ಲಿರ್ಪಪಾತಕವನಮಾಡಿದರ| ಸಂದಾಗತೋ
ರಲೆಮದೂತರಾಪಾತಕರ| ಕೊಂದುಕೊಲೆಯಾಡಿಮೂದಲಿಸಿಬಾಧಿ
ಸುತಿರ್ಪದಂದುಗವನೇನೆಂಬೆನು ||೫೫|| ಘುಡುಘುಡಿಸುತಾಗಪಾ
ತಕರಮುಂದಲೆಗಳಂ| ಪಿಡಿದುಕೊಂಡೆಳದೆಳದುಕುಸಿಕಿರಿದುಪೊಡವಿ
ಗಂ, ಕೆಡಪಿಕ್ಕೈಕಾಲ್ಗಳಿಂಸದೆಯೆಕಂಗೆಟ್ಟವರುಬಾಯ್ವಡುತೆಬಸವಳಿ
ಯಲು|| ಹೆಡಗುಡಿಯಕಟ್ಟಿಬಲುಚಾಟಿಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಿಂ | ಪೊಡೆಯೆ
ಮೊರೆಯುಕ್ಕುತಂಬಾಯ್ಗಳಿಂಕ್ಕೈಗಳಿಂ | ಬಡಿವುತಂನಾನಾಪ್ರಕಾರ
ದಿಂಕೊಲುತಿರ್ಪರೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು||೫೬|| ಸರಸರನೆಸೀಳ್ದನೆ
ಲಕಪ್ಪಳಿಸಸಬಳದಿಂ | ದಿರಿದಿರಿದುಪೊಡವಿಗಂಕೆಡಪಿಕರಗಸದಿಂದೆ|
ಕೊರೆಕೊರೆದುಸಂದುಗಳಬಿಡಿಸಿಬಿಸುಡುತಲವರ ಕೀಸಿಕಿವಿಮೂಗ
ನರಿದು|| ಜರೆಜರೆಗುಖಡ್ಗದಿಂಕತ್ತರಿಸಿಚರ್ಮವಂ| ಪರಿಪರಿದುನೆತ್ತ
ರಂಚೆಲ್ಲುತಂಮೆಲುಗಳಂ| ಮುರಿಮುರಿದುಮೂದಲಿಸಿದೂತರಾಪಾ
ತಕರನರಿಚರಿಚಿಕೊಲುತಿರ್ಪರು||೫೭|| ಎಲೆತಂದೆಗಳಿರಕೊಲಬರಿಕೊ
ರಿಯದಿರಿಮಹಾ| ಬಳಲಿದೆವುಬಾಡಿದೆವುಬತ್ತಿದೆವುಬಸವಳಿದೆ| ವೆಳೆ
ಯದಿರಿತುಳಿಯದಿರಿಕೊಟ್ಟದಿರಿಚುಟ್ಟದಿರಿಕಾಲಸರಿಕರಗಸದಿರಿ|| ಕ
ಳೆದೆವುಕಂಟದೆವುಕುಂಟದೆವುಮುಂದುಗೆಟ್ಟವಳಿದೆವೆಂಮಯ್ಯದಂ
ಮಯ್ಯಸಾಕೆಮ್ಮ | ನುಳುಹಿಕೊಳಿನಾತರರತಾತರಿರದೂತರಿರ
ಯೆಂದುಮೊರೆಯಿಡೆಪಾತ್ರಿಯಿಂ||೫೮|| ಸುರಗಿಯಿಂತಿವಿದುಶೂಲದಿನಿ
ರಿದುಮು|ದ್ಗರದಿಂದಮೋದಿಮುಸಲದಿಬಡಿದುಗದೆಗಳಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿಕೈ
ಕಾಲ್ಗಳ|| ಕರವಾಳಿನಿಂದೆಖಂಡಿಸಿಖಡ್ಗದಿಂದೊಡನೆ | ಶಿರವನರಿದಿಟ್ಟ
ಯಿಂದಿಟ್ಟನಾನಾಯುಧದ| ಪರಿಕರಗಳಿಂದೆಪಾತಕರಯಮನಾಳ್ಗ
ಳೆತ್ರಿಭರವಸದಿಕೊಲುತಿರ್ಪರು ||೫೯|| ಕಡಿವಕೊಚ್ಚುವತೂಳ್ವಪೊ
ಳ್ವಸೀಳ್ವರಿವನೆರೆ| ಪಿಡಿದುನುಂಗುವಕವಿವತಿವಿವಕಿವಿಯೊಳಗೆಜೂ|
ಬ್ಬಿಡುವಗುದ್ದುವಪಾಯ್ವಘೋಯ್ವಕಾಯ್ವಳೆವತುಳಿದೆಳೆವಮುಳಿ
ದಂಗಸಕ್ಕ|| ಇಡುವೆಸೆವತರಿವಿರಿವಕೊರೆವಬಿಸಿನೆತ್ತರಂ| ಕುಡಿವಕೆ
ಚ್ಚುವಸೀವರ್ಪಪಾವರ್ಪಮಾವರ್ಪರೆಗೊಲೆಯು| ಗಡಣಂಗಳಿಂನೋವಸಾ
ವಬೇವನಿಬರಂಸಾನಂದಮುನಿಕಂಡನು||೬೦|| ಈತೆರದಿಕೊಂದಿವರ

ನೇನಮಾಡುವಿರೆಂದು । ಪೇತಪತಿಯುಂ ಕೇಳೆ ದೇವ ಕೇಳೀಮಹಾ।
ಪಾತಕವಮಾಡಿಗವರಂ ಮಹಾನರಕಕುಂಡದೆ ಹಾಯ್ಕುವರೆಂದೆನೆ॥
ಏತೆರದ ಕುಂಡನದನೆಮಗೆ ತೋರೆನುತತಿ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೇಳೆ ಕೈ
ಗೊಟ್ಟು ಕರದೊಯ್ದು ಘನ । ಪಾತಕವಮಾಡಿದವರಿಪ್ಪ ಕುಂಡವ
ತೋರೆ ಸಾನಂದಮುನಿ ಕಂಡನು ॥೬೧॥ ಕಂಡು ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇ
ವಯೆಂದೆನುತೆ ಬೆಸ । ಗೊಂಡನಿಂತಪ್ಪ ಪಾತಕರಿಪ್ಪ ಘನತರದ ।
ಕುಂಡಗಳೆಷ್ಟೆಂದು ಕೇಳಲಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಕೋಟಿ ನಾಯಕನರಕವು॥ ತಂ
ಡತಂಡದ ಮಂತ್ರಿಮಾನ್ಯಯುರಪರಿವಾರ । ಕುಂಡಂಗಳಗಣಿತಂ ದೇ
ವಕೇಳೆಂದುಮಾ । ರ್ತಂಡಸುತನಾಗಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸಾನಂದಮುನಿ ಕೇ
ಳುತತಿವಿಸ್ಮಯದೊಳು ॥೬೨॥ ಶಿವಶಿವನಮಶ್ಶಿವಾಯಯೆಂದು
ನುಡಿಯಲಾ । ಶಿವಮಂತ್ರದುಚ್ಚರಣೆ ನಿರಯದೊಳಗಿರ್ದವರ। ಕಿವಿ
ಗಳೊಳು ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಮ್ಮಾಡಿದಂದದೊಳಾಗ ಪಾಪಿಷ್ಠರ॥ ನಿ
ವಹವೆಲ್ಲಂ ಕೇಳ್ದು ಗುರುವೀತನೆಮಗೆಂದು । ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದೆನಲು
ನಿರಯವೆಲ್ಲಂ ಬತ್ತೆ। ಶಿವಶಿವನಮಶ್ಶಿವಾಯಯೆನುತ ಸರ್ವರುಂ ನಿರ
ಯದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟರು ॥೬೩॥ ಓರಂತೆ ಶಿವಮಂತ್ರಮಂ ಬಿಡದೆ ಜಪಿಸೆಂ
ದು। ಸಾರಿದರು ಡಂಗುರವ ನಿರಯಂಗಳಿರುತಿರ್ಪ । ಕೇರಿಕೇರಿಯ ಸಂ
ದು ಪಾತಾಳಾದಿ ನಿರಯಂಗಳೆಲ್ಲದರೊಳು॥ ಘೋರಪಾತಕವಮಾಡಿ
ದವರೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳು, ತಾರ್ದು ಶಿವಶಿವನಮಶ್ಶಿವಾಯಯೆನುತ್ತೆ। ಸೇರಿ
ದರ್ಬಂದು ಸಾನಂದಮುನಿಯಂ ಜವನದೂತರಂ ದಂಡಿಸುತಲಿ ॥೬೪॥
ತಮತಮಗೆ ಸರ್ವರುಂ ಶಿವಮಂತ್ರಮಂ ಜಪಿಸು । ತೆಮದೂತರಂ ತಾ
ವು ಕೊಂದು ಕೊಲೆಯಾಡುತಂ। ಕ್ರಮದೊಳಾ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುಗಳಂ ಜ
ಡಿದು ಕಡತಂಗಳಂ ಸೆಳದು ಬಿಸುಟು॥ ಸುಮನದಿಂ ಸಾನಂದಮುನಿಗೆರ
ಗಲ್ಲರಂ। ವಿಮಲಪುಷ್ಪಕದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು ಮುನಿಗಣಸಹಿತ । ರಮ
ಣೀಯಮಾದಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಯ್ದದನಖಿಳವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷದಿಂದಂ॥೬೫॥
ಇತ್ತಲೆಮರಾಜನತಿಖೇದದಿಂ ತನ್ನ ಬಳಿ। ಹತ್ತಿರಸುವನಿಯೋಗವಂ
ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತಲೆ । ಗುತ್ತಿ ಚಿಂತಿಸುತಿರಲು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ನೋಡಿ
ಚಿಂತೆಯೇಕಿನ್ನು ಜೀಯ॥ ಚಿತ್ತೈಸ ಹರಂಗ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಬಳಿಕಾ ತಂಗ।
ಮತ್ತೆ ತಕ್ಕುದನೆಸಗಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಲದ। ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಂತಂದು ಕೊಂ
ಡು ಬಳಿಕ ಯಮನದ್ದಖಿಳರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು॥೬೬॥ ಬಂದನನಿಬರು
ಕೂಡಿ ಶಿವಪುರದ ಬಾಗಿಲ್ಗೆ। ನಂದೀಶನಿಂ ಸಮಯವರಿದು ತಾನೊಳಯಿ
ಕೈ। ತಂದೀಶನಂ ಮಹಾಸಭೆಯೊಳಗೆ ಕಂಡು ಬೇಗದಿ ಬೀಗಮುದ್ರೆಗಳ

ನು॥ ಮುಂದಿರಿಸಿನಮಿಸಿಬಿನ್ನವಿಸಿದಂದೇವಸಾ । ನಂದವುನಿವಾಡಿದುದನೋಡಿದಿರೆಸುಕೆಸಗ। ದೆಂದೆಂದಿಗಿಂತಪ್ಪವುಣಹವೇಸಾಕುಸಾಕೆಂದೆರಗಿಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ॥೬೭॥ ಬಂದಿಂತುಬಿನ್ನವಿಸಲೀಗ್ವರಂನಸುನಗುತೆ। ಮುಂದರಿಯದಿಂದುಮಾಡಿಗನಿನ್ನುಮನದೊಳಿತಿ । ನೊಂದುಕೊಳಬೇಡೆಂದುಸಂತೈಸಿಬೀಗಮುದ್ರೆಯನಿತ್ತುಸಲೆಮನ್ನಿಸಿ॥ ಇಂದುಧರನೊಲಿದೆನುನಕಳುಹಬಳಿಕಿತ್ತಸಾ. ನಂದಂಗಗಣಪದವನಿತ್ತಾತನಾಗಲ್ಕೆ । ತಂದರ್ಗೆಸಾಲೋಕ್ಯಪದವಿಯಂಕೊಟ್ಟನೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು। ೬೮॥ ಇಂತೆಸವೆಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರೆದವರೆಲ್ಲೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ಗ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೬೯॥

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೭ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೬ಕ್ಕಂಪದ ೨೪೭೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

⁂ ೮ನೇಸಂಧಿ ⁂

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರಶೈವಾಚಾರಸಂಪನ್ನರಾದರಸು। ಚಾರಿತ್ರಮಂಚೆನ್ನಬಸವರಾಜಂಸವಿ। ಸ್ತಾರದಿಂದಾಗಮಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗಕರುಣದಿಂನಿರವಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ನಿರುಪಮಂನಿಷ್ಕಾಮನಿಷ್ಕಲಂ। ನಿರುಪಾಧಿಕಂನಿಸ್ಪೃಹಂನಿರ್ವಿಕಾರಂಗುಣ । ಭರಿತಂನಿರಾಭಾರಿನಿಶ್ಚಿಂತವುನಿನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಂನಿರಾಕಾರನು॥ ನಿರಪೇಕ್ಷಕಂನಿಷ್ಕಳಂಕಂನಿರಾಮಯಂ। ನಿರತಿಶಯಭರಿತಂನಿರಾಲಂಬಕಂನಿರಾ। ಮಯಂನಿರಂಜನಂಪಂ। ಪಾಪವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಾಲಿಸುವುದಖಿಳಜನರ ॥೧॥ ಅದನೈರಾಮಶೈವಾಚರಣೆಯಿಂದಿವರು। ಕೈಲಾಸವಮಂಪೊಕ್ಕರೆನೆಶೈವಸಿಷ್ಟಯಿಂ। ಕೈಲಾಸವಂಪೋಗುವಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರದಿಷ್ಟಲಿಂಗಮನ್ನೀತಿಶೀಲು ॥ ಕೈಲಾಸವುದಬಂಗಿಲೊಳಿವರ್ಗೆಲಿಂಗವುಂ। ಕೈಲಾದಿಕಷ್ಟಮಿಗಪೀಶೈವರವಾಚ। ಲೀಲೆಯಿಂಪೊಗಿಸುವರೆನಲ್ಕವರಕಥೆಯನಾಗುಸುದೆನಲ್ಕಿಂತೆಂದನು॥೨॥ ನೀತಿವಿದಸಾಮವೇದಗಳಿಂಬಿಪುಮುಮಂಗ। ಜಾತಿಸೂತಕಮಿಲ್ಲಸಿಂಬವ್ವೆಯೆಂಬಳ್ಗೆ । ಪೇತಸೂತಕಮಿಲ್ಲವಾಸಿಸಿಂಬಿಗರದಸ್ಸಿಲ್ಲವಾಸಿಂದುಮಂಗ॥ ಜಾತಸೂತಕಮಿಲ್ಲಣಿಕ್ಕಿಬಾಚಯ್ಯನೆಂ । ಬಂತೆಂಗತಿಳಿಯಲೆಂಜಲಸೂತಕವುದಿಲ್ಲ । ಭೂತಳಾಧಿಪಕಾಚಿರಾಜನುಂಪಾ

ದೋದಕದಮಹಾತ್ಮೆಯ ಪುರುಷನು ॥೩॥ ವೀರಶಂಕರದಾಸನುಲಿ
ಕನಸಿನೊಳುಭವಿಯ ಸೇರಿಮುಟ್ಟದೆನೆಂದು ಕಾದಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ।
ರೀರವಂಕೊಟ್ಟು ಮಿಗೆಕರುಳಕೇತಯ್ಯನುಂ ಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸದೆಮರೆ
ದು ॥ಕ್ಷೀರವಂಕೊಂಡೆನೆಂದುರೆಕಳ್ಗಳಂತೆಗೆದ। ಧೀರಶೀಲದಪರ್ವ
ತಂತಾಯ್ನುಡಿಯೆಕರುಳೆ । ತೋರಣಂಗಟ್ಟದಂಕೇಳೆಂದು ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಂಗೆನಿರವಿಸಿದನು ॥೪॥ಗಂಡಗತ್ತರಿಯ ನಾಚಂಶಿವನನಿಂದಿಸಲು॥
ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿಕಡಿಯಲ್ಕೆ ಪರಸಮಯದವ । ರಂಡಲೆದುಮುತ್ತೆ
ತಲೆಯಂಗಂಡಗತ್ತರಿಗಕೊಡೆರಾಚಮಲ್ಲಯ್ಯನು ॥ ಕೊಂಡುತಾಳೆವ
ನೊತ್ತೆಚಿಕ್ಕರಾಚಯ್ಯನು। ದ್ದಂಡದಿಂಪಾಡಲಿಸ್ಪುತ್ರೈಗುತೇಲೆಯಿಂ
ಮುಂಡಮುರೆಕುಣಿದಾಡಿಮುತ್ತೆ ಶಿರವಂಪಡೆದು ದೇನೆಂಬೆನ್ನಕ್ಕರಿಯ
ನು ॥೫॥ ಚರಶರಣನೆಸವಹಾವಿಪಾಳಕಲ್ಲಯ್ಯ ನಿಜತವಿಪ್ರವಾದ
ದಿಂದೆಶುನಕನಕ್ಕೈಯ ಲಿರದೆವೇದವನೋದಿಸಿದನಂತೆ ಜಂಬೂರಕಾ
ಳಯ್ಯನೊಲಿದೋದಿಸಿ॥ ಶಿವನರಿದಕ್ಕರಿಂ ಲಿಂಗಕಾರತಿಯೆತ್ತಿ। ಮ
ರಳಿಪತ್ರಿಸಲಣುಗನೋವಿಂದಭಟ್ಟನಾ । ತಿವೆದೇನಿರ್ಮಾಲ್ಯವೆನುತೆ
ನಾಸ ಕವರಿಗುಮೂರುದಿವದೊಳುಪಡೆದನು ॥೬॥ ಚರಗತ್ತೆಂದು
ಪೊಟನಬಂಕಿದೇವನುರೆ। ಕೊಡದಪತ್ರಿಯನೆಸವಗೊಡ್ಡಚಸುವಿ
ನಾಲ। ನಿರದೆಬತ್ತಿದರ್ಪಚೆಲುವಿಯನೀಗನಿತ್ಯಜಂಗಮಕತಸ್ಕೆಯ
ಲಿಂಗಕೆ ಶಿವನರಿಗಾರತಿಯನೆತ್ತಿಮಗುಳೆದಿಸಲವೆ । ನರಿತ್ತನಿಂ
ತುಟರುವತ್ತೆರಡುಬಾರಿನೊಳು। ಮರಳಿಮಗಳುಬಿಸಲಾಮಸ್ತಕಂ
ಗಳಿಗಚೇಲಂಗಂಗಳೆಂಪಡೆದನು ॥೭॥ ಪರರಲಿಂಗಸ್ಪರ್ಶನದನೇಮದ
ವನೋಲ್ಕ। ಚರಶರಣಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಕ್ಕಸ್ವಲಿಂಗವಂ ಕಲದೆಮುಟ್ಟ
ಲ್ಕಳಿವನೇಮದವನೋಲ್ಲಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೀರ್ವರುಬಸವನ॥ ಅರಮ
ನೆಗೆಬಂದುಶಿವಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿಕೊಳೆ। ತಿರಲವನಲಿಂಗವಂಮು
ಟ್ಟಿಪೊತಮಡೆಜೀವ। ಮಿರದೆಪೋದುದುಮುಟ್ಟದೊಡೆಶರಣಮಂಬಿ
ಡುವಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೊಡನಿಂದಂ॥೮॥ ಚರಗಣಮುಖಾದೇವತಪ್ಪಾ
ಡುದೆನುತಸುವ । ನಿರದುಳಿದನೀತನುಂ ಪೋಣೋರ್ವರಂಕಂಡು। ತರ
ಳಸಗಸುಪುಳಿದನಿಸ್ನೋರ್ವಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೀಮುವ್ವರಂಕಾಣು
ತ॥ ಚರಣಮಂಬಸವಣ್ಣಮಳಿವೆನೆಂಬನಿತರೊಳು । ಕೊರಳಿಗಲಗಂ
ಪೂಡಿನಿಂದಬಂಕಯ್ಯತಾ। ನಿರದೆಮೂವರಜೀವವಂಪಡೆದನೆಲೆಸಿದ್ಧ
ರಾಮಕೇಳ್ಟಯ್ಯನು ॥೯॥ ಜಿನಭಕ್ತನೆಸವದೇಸಿಂಗಬಲ್ಲಾಳನಾ।
ತನಮಚದಿಸುಗ್ಗಲೆಯುಶಿವಭಕ್ತತನ್ನಗುಲು । ವೆನಿಪದೇವರದಾಸ

ಸಂಜೆನರಕೊಡೆಮಾದಂಗೆಯ್ವಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳು॥ತೊನೆವಘಟಸರ್ಪಸಂ
ಚಂದ್ರಕಾಂತದಲಿಂಗ|ವನೆಸೆಮಾಡಿಗಸಿಜ್ಯೈನರಿಗಾಜ್ಞೆಯಂಮಾಡಿ ಜಿ
ನಪತಿಯುಸಂದುಶಿವಭಕ್ತನಂಮಾಡಿದಳೆದೇನೆಂಬೆಸೆಟ್ಟರಿಯನು॥೧೦॥
ತೆಲುಗಜೊಮ್ಮಯ್ಯನೆಂದೆಂಬವಂಗೆಧರ್ಮ।ನೊಲವಿನಿಂಮೃಗವಾಗಿ
ಠಕ್ಕೆಚ್ಚುಮುಕ್ತಿಗುರೆ। ಸಲಿಸಿಶಿವನಿಂದೆಯಂಮಾಡುವಪುರಾಣಿಕನ
ನಿರಿಯೆಬೊಮ್ಮಡಿರಾಯನು॥ಮುಳಿಸಿನಿಂಕರಿಸಿಪಾರ್ವನನಿರಿದೆಯಾ
ಕೆಂದು।ತಿಳುಪೆನಲುಶಿವನನಿಂದಿಸಿದನೆಂದಾತನಂ।ಹುಳುರಾಸಿಯಂ
ಮಾಡಿತೋರಿದಂಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ಪಟ್ಟರಿಯನು॥೧೧॥ ಇನ್ನಾಲಿಸೈ
ಸಿದ್ಧರಾಮುಕೊಂಡಗನಾರ। ತನ್ನಕೈಯಂಕಡಿದುಕೋಲಿಶಾಂತಂಚಿ
ತ್ರಮಂನೋಡಿಜಂಗಮವನಿರಿದನಂಕೊಂದುಕಕ್ಕಯ್ಯನಾಶಂಕರನ
ನು॥ಪೆನ್ನಗಾರಿದ್ದಾಡನಭಡಕನಾದನನರಿದು।ಮನ್ನಂಪ್ರಭಾತಯ್ಯ
ನಣುಗನಳಿವಿನಸತ್ತ।ಕನ್ಯೆಗಸುವಂಕೊಟ್ಟಮಾಹಿಮೆಯಂಮರದನದ
ನೇನೆಂಬೆ ಕ್ಷಿತಿಲಿಯನು॥೧೨॥ಉರಗರಾಯಣ್ಣನೆಂಬವನೋರ್ವ ಸೂ
ಳೆಮನೆ।ಯುರಿಯುಳ್ಳಿಬೇಯಲವಕವಳೆಂಗಮದೇವ।ರಿದದೆಪಳೆವ
ಳಿಸಲಗ್ನಿಯುಮುಟಿಸಾಕೆಯುಸುಗುಳ್ಚಿಗಂಪಾಪಸಗೊಳು ॥ ವರ
ಜೋಗದಮಾಯಣ್ಣಜಂಗಮಂಬೇಡಲ್ಕೆ। ಚರಿಯನಿತ್ತಂದಕ್ಕಪ್ರತ್ತ
ನೆಂಬೋರ್ವ।ವಸುನಿಜಸನುವಬಿಕಾದಜಂಗಮಂಪ್ರೇತತಲೆಯು
ನರಿದಸುವಿತ್ತನು॥೧೩॥ಬಿರ ತೆಪಗಮಕೆಸಸೇಳ್ಪನುಬ್ಬತ
ದಿರೆಲಕ್ಕಮಂತೊಂಬಸರದ್ಯಾಪಿಟದನಾರಲಿಂಗಂಗಳಂಗಣರಾಕಟ್ಟಿ
ಪ್ಪನಿರದಿಸೆಳೆದಂದಕ್ಕಸ।ಮಾಯಣ್ಣನೆಂಬನಂಪೆಂಡತಿಯುತನ್ನೆಡೆಯ।
ನಾರಯ್ಯಪಾಜಂಗಮಂತನ್ನೆಡೆಗಹನೆ।ಕೊರಲಗಿನಿಂದರಿದುತನ್ನ
ಪಾಲಂಕೊಂಡುಜಂಗಮಕ್ಕಸುವಿತ್ತನು॥೧೪॥ ವರಮುಷ್ಟಿಚೌಡಯ್ಯ
ನಂದುಮುಷ್ಟಿಯುಹಂಬು। ನುರುತರದಜಂಗಮಕ್ಕವ್ರತಫಲವಂ
ಮಾಡಿ।ಪರಿಕಿಸಲುಪ್ರಾಣಿವರ್ಬಸವಗಸುನಂಪಡೆದುಸತ್ತವಳನೆಬ್ಬಿ
ಸಿದನು॥ ಇರದೆಕೋಪ್ರುರಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೊಲವಿಂದೆತ್ತಿನರವಾಲ
ದಿಂದರಿಸಿಪಾಲವಂಪೊಡಲಂತೆ। ಮರಳಿನಿರ್ಮಿಸಿಸತ್ತಕುವರಂಗಪರ
ಣಮಂಕೊಟ್ಟನರುದಿಂಗಳೆಡೆ॥೧೫॥ ವರಸೋಮನಾರಾಧ್ಯರಂಕಂಡು
ಧರಣಪಂ। ಶರಣೆನೆಪರಸದಿರೆನಿಂದಸುತಮನೆಗಬರ। ಉರಗದಷ್ಟ
ದಿನಳಿಯಲವನರಿಸಿಬೇಡಿಕೊಳಲರಸಗಂದಸುವಿತ್ತನು॥ಗುರುದರುಶ
ನಕೆಕದಿರರೇಮಯ್ಯನೈದುತ್ತ। ಪುರವೊಂದರೊಳುಸೋಮನಾ
ಥನೆಂಬನತನುಜ।ನುರಗದಷ್ಟದಿನಳಿಯಲುರೆಸಮಾಧಿಯೊಳಿಕ್ಕಿದೇ

ಳ್ವಿವಸಕೆಬ್ಬಿಸಿದನು ॥೧೬॥ ಅಮರಗುಂಡದಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾರಾ
ಧ್ಯನು । ತ್ತಮಪಾದುಕೆಗಳಂಘ್ರಿಯಂಸೋಂಕೆಕಾಲ್ಗಡಿದು ॥ ನಿಮಿ
ಷದೊಳಗೆಪರಾಜ್ಞೆಯಿಂಕಾಲಮಂಪತ್ತಿ ಗುರುಭಕ್ತನಂಘ್ರಿಪಡೆದಂ ॥
ವಿಮಲಪೌಷಾವತಿಯನೋರ್ವಗುರುಭಕ್ತಾಂಡಿ । ನಮಿತಪಚನ
ದಿಕರೆಯೆಂಗುರುನೆರದುದಂಪೋಳೆ। ಬನೊಗೊಳಿಸಿದಕ್ಷಿಗಳನಾಕ್ಷಣಂಕಿ
ತ್ತುಗುರುಕರುಣದಿಂಪಡೆದನೆಂದು ॥೧೭॥ ವೆಲ್ಲಗೊಂಡದದೇವಪಾದೇ
ವನುಮುಷಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡುವನೇಮ ಪೊಂದುದಿನ।
ದಲ್ಲಿಮರೆದೆರಗಿನ ಬಿಂಬಮಂಕಂಡುಕಣ್ಣಳೆನುಗಿದು ಮೂರ್ಛೆಪಡೆ
ದಂ॥ಸಲ್ಲಲಿತಗುರುಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರುಪಕರಣ, ಮೆಲ್ಲಿತನ್ನಂಘ್ರಿಗಳ
ಸೋಂಕೆಕಾಲ್ಗಳೆನರಿದು। ಪೊಳ್ಳನುಗುರುಕರುಣದಿಂಮುಗುಳೆಪಾದಂ
ಗಳಂಪಡೆದನೇವೆಂಬೆನು ॥೧೮॥ ಒಯ್ಯನೀಶ್ವರನಿಂದೆಪಡೆದುಶಂಕರ
ದಾಸಿ।ಮಯ್ಯಂನೊಸಲ್ಗಣ್ಣನಸ್ತ್ರಗಳಂ। ಕೈಯೊಡನೆನೋಡಿ
ದಹಿಸುವನೀಶನಿಂದತವನಿಧಿಯ[illegible]ಕೈಯಾರೆಪಡೆದು
ಬತ್ತಗಳಶಂಕರದಾಸಿ। ಮಯ್ಯನಾಲಯಕಟ್ಟಲಂತನೀಕ್ಷಿಸಿತನ್ನ। ಕೈ
ಯೊಳವನಡಗಿಸಲ್ಪಡಲಾತಂಪಡೆದತವನಿಧಿಯನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥
೧೯॥ಬಂದುಕೊಂಡಶಂಕರದಾಸನೊಕ್ಕನೆ। ಲ್ಲಿಂದತವನಿಧಿಯಾಗು
ವಂತೆನೇಮಿಸಿಬಳಿಕ। ಬಂದೋಸ್ಸಮಸಣದಾವಾರಯ್ಯನೆಂಬವಂ
ಮಸಣಯಂಕುಣಿಯಂಕುಣಿಸಿತನ್ನ॥ ಮುಂದೆಮಸಣಯ್ಯನುತ
ಪಣೆಗಣ್ಣತೆಗೆಯಬೆರಳಿಂದಂಬರಟಪುಂಗಲ್ಗಂಕರಿಸಿದರ್ । ಸೆಂ
ದುಪೊಗಳಲು ಮಸಣಯಂದೆ[illegible] ತಂ[illegible]ಪಣೆಗಣ್ಣನುಗುಳಿಸಿದ
ನು॥೨೦॥ಜಂಗಮಕೆಸನ್ಯಾಸಿ[illegible]ನಿತ್ತನುದೆ। ಸ್ತ್ರೀಂಗಳ ಪಿಡಿದ
ಶಂಕರಿಗೊಲಿಸಿಂದೆಕ । ನ್ನಂಗದೊಳೆಪ್ಪದ[illegible]ಷಮಂ
ಮಾಡಿಪೊರನವೇಮಯ್ಯನಿತ್ತಂ ॥ ಹಿಂಗದಪುಪರ್ವಮಯದಂಡು
ಕೋಲುಗಳನಿ । ತ್ತಂಗಳಸವಾಸೋಳಿಗಯ್ಯನಾತೆರದೊಳೇ। ಸ್ತ್ರೀಂ
ಗಲ್ಗಳಂನು[illegible]ಮ್ಮಯ್ಯನಿತ್ತನೆಲ್ಲಾ[illegible]ಕೇಳೆಂದನು ॥೨೧॥
ಬೊಂತೆಯನುಮುಚ್ಚಿ[illegible]ಬೊಂತಾದೇವಿ[illegible]ಬ। ಕಾಂತೆಜಂಗಮ
ಕೆಪ್ರೊಂನಿತ್ತಳುರೆಮಾಗಿ । ಡಂತನಿಸಸ್ತ್ರ[illegible]ಸ್ತ್ರೀಂಗಳಂ
ಕೊಟ್ಟುಜಂಗಮಕೆಶೂಲಾಯುಧಂ॥ ಸಂತಸದಿಚಿತ್ತದೊಳಗಿರ್ಪಂ
ಣಂಕೊಟ್ಟು ಮುಂತವಗಿಳೆಭಟ್ಟಾರಕಂಮುಕುರುದೊಳು । ಕಂ
ತುಕರಮಾತ್ರಯಂಜಂಗಮಕೆತೋರಿದಂರಾಪೋಶಕೇಳೆಂದನು ॥
ಶಂಬಾಭೋಗಂಣನಭವನಂತ್ಯಜನಾಗಿ । ತಾಂಬರಲುಪೂಜಿಸಿದ

ನೆಂದು ವಿಪ್ರರು ನಗರ | ವುಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೊರಡಿಸಲ್ಕೂರಲಿಂಗಂಗಳಾತನ
ಕೂಡೆವಲಸದೆಗೆಲೆ|| ಯೆಂಬುದೇಂ ಚೋದ್ಯವುಂ ಮುರಳಿಬರೆಲಿಂಗ
ದಕ, ದಂಬನೊಡೆಸ್ಸೈತಂದು ಪೀಠಂಗಳೊಳು ಪಲ್ಲ | ಟಂಬೋಗಿ ನೆಲಸಿದ
ವು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ ಚಿತ್ರಿಯು ನೀಸೆಂದನು||೬೩|| ಬಸವಗ್ರಪಾರಪ್ರೋ
ದಾಂಡಲಗಸೂರಾಂಬೆ | ಬಿಸಕಂಠ ಸಂನ್ಯಾಜಾಕೃತಿಯೊಳೈತರೆ ಕಾ
ಣು | ತೊಸೆದು ಪೂಜಿಸೆ ವಿಪ್ರಜನವುವಳೆವು ನೆಯು ಸುತ್ತಂ ಮುತ್ತಿ ಸ
ತ್ತಿ ಕೆಲೆಯೆ|| ರಸಮುಂ ಮುಂಸುರಿದು ಚಪ್ಪಿರಿದು ಣು ತೆಕೆಟ್ಟಿ ಸಾಂ | ಬಸ
ವು ಕೊಂಡಪಬು ಧರೆ ನು ತಶಂಭು ತನ | ಕಿಸಲಭಯುವುಂಕೊಟ್ಟಿಳೆ
ಭವನಾಕ್ಷಣದೊಳೆ ನಬಯು ಬಾದನೇನೆಂಬೆನು||೬೪|| ಬಸವತೆಲುಗೇ
ಶನು ರೆನವ ಲಿಂಗವುಮು ಸರಿದು | ಮುಸಣಯ್ಯ ನೆಂಬ ವಂ ಲಿಂಗದೊಳು
ನೋಡಿಸನು | ರಸಭಾವದಿಂ ಡಕ್ಕೆ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೊಪ್ಪುವ ಪಟ್ಟವರಣ
ದಿಂದೆ ಬಳಿಕ|| ಬಿಸೆಗ ಭವನಾಭಾನು ದೇವಂಗ ಗುರುವಾಗಿ | ಯು ಸವಾಂ
ಗಲಿಂಗಸಂಬಂಧಗಾಣಿಸಿದನಾ | ಕಿಸು ಬಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನಾಕ ಪಸಿನೊಳು ಬ
ಡಿಹೋರಿಕಾಯುಕವುನುರೆ ಪಡೆದನು||೬೫|| ಮಿಗೆ ಯುಜೀಸ್ವರದಕೇ
ತಯ್ಯಂತನೂ ಜಂಗೆ | ಮುಗಳ ನೇಮುದು ವೆ ಯುಂ ಮಾಡಿ ದಂಸುರಿದ ಬೀ |
ಜಗಣಂಗಳಂ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದನಾ ತಣಯುರ ಬಾಚಯ್ಯನಂತೆ ಗೃದಂ|| ಒ
ಗೆದ ಮುರು ಕೊಳೆಯೊಳು ತೆನೆಗಳಂ ಕೊಯ್ದು ನುರೆ | ಸುಗುಣನಿಳೆ ಮಾಳ
ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನುಂ ಬಿತ್ತದೇ | ಬಗೆಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯಂಗಳಂ ಬೆಳೆದ ನೆಲೆ ಸಿ
ದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು||೬೬|| ಕೋಲಾಯುಧಂ ಚಿತ್ರದಿಂ ಬರೆದ ಕಣ್ಣ
ಸತಿ | ಲೀಲೆಯುಂ ನಿಜಮಾಡಿ ಜಂಗಮಕ್ಕಿತ್ತನಾ | ಕಾಳಿರಾಜಂ ತನ್ನ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಷಡುರಸಾನ್ನಂಗಳಂ ತಾನುಣಿಸುವಂ|| ಪೇಳಲೇನ್ ಚತಂ ಸ
ಲಿಸಿದರಸಾಯುನಂ ಪೋಲೆ ತನ್ನಯ ಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿದನನುದಿನಂ | ಶೀಲ
ವಂತಂ ಕೇತಿ ತಂದೆ ನಿಚ್ಚಂ ಮುಳೆಯು ನೀರನೊಲವಿಂ ತರಿಸುವಂ||೬೭|| ಸ್ವ
ಲಿಕಾಮನುರು ತರಗ ತವನಿಧಿಯು ಪಡೆದನ್ನೆ | ಬಳಿಕ ಲತೆ ಕೋಟಿಯಾ
ಶಿವನಾಗಮಯ್ಯ ಶಿವ | ನೊಲವಿನಿಂದಿರದೆ ಧಾನ್ಯದ ಮುಳೆಯು ಪರಿಸಿದ
ನದಂ ಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯನು|| ನಲಿದು ಸಂತೋಷ ಸಾಗರವವಾಂಟವನಾಗ |
ಕಲಿಚಂಡಕೇಶಿ ಮಾರಭಕ್ತರಿಪ್ಪರುಂ | ಸಲೆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಡಗಿದ
ರು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು||೬೮|| ಚಿಕ್ಕ ಲಿಂಗನಾಚಯ್ಯ ನಿರ
ದೆಗೀತವಸಾಡೆ | ಮುಕ್ಕಣ್ಣನೊಲಿದಾ ಪ್ರಸಾದವುಂ ಕೊಟ್ಟನಾ | ಕಕ್ಕ
ಯ್ಯಗಂದು ಕಂಕರಿಧನಿಗೆ ಕುಣಿದನಾ ಭೂಧರಂ ಗೂಡಿ ದು ಕುಣಿದ|| ಚಿ
ಕ್ಕಯ್ಯಗೊಲಿದು ನಿಜಲಿಂಗವಾದಂ ಸೊಲ್ಲೆ | ಗಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗನುಂ ಜಂಗ

ಮುಕೆವೃಷ್ಟಿಸ್ವೆ। ವಿಕ್ಕಲಾತಂಗೊಲಿದನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದು
ನಿರವಿಸಿದನು ॥೧೯॥ ಉಡುಗಣೆಯು ಪೆರುಮೊಳೆಹಂಗನುಕೆರಾಜ್ಯವಿ।
ತ್ತಿಡುಗಡಲಪೇರ್ಮೆಡಿಸುಧನಧಾನ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟು। ನಿಡುಗುಡಿಯ
ಮಾರನಾಸತಿಯುಸೀರೆಯು ನಿತ್ತುಸಿಂದುಬಲ್ಲಾಳತನ್ನ॥ಮಡದಿಯಂ
ಕೊಟ್ಟಾಯುದಕ್ಕಯಾಮಾರನಂ। ದೊಡನೆಸತಿಯಂಕೊಟ್ಟುಡಪ್ಪಗೆ
ಯನುಂತನ್ನ। ಮಡದಿಯಂಕೊಟ್ಟುಮುಕ್ತಿಯನಾಂತರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೨೦॥ಗುರುವೀರಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೊಲಿದುಪರವಾ
ದಿಶಂ। ಕರಕೂಟಿಗನಕೊಂದುವೀರಬಲದೇವನಂ। ದಿರದೆವೆಲನಾ
ಡಚೋಳನತಲೆಯನರಿದುಸಗರದಬೊಮ್ಮದೇವನಾಗ॥ ಪರವಾದಿ
ಚಪಣನಂಕೊಂದುರಾಜಪ್ರಿಯ್ಯ। ನರಿದುಸುಕುಮಾರಸೆಟ್ಟಿಯತಲೆ
ಯನಂದುಶಂ। ಕರನನುರೆಮೆಚ್ಚಿಸಿದರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದುನಿ
ರವಿಸಿದನು॥೨೧॥ ಪರಮಭಕ್ತಂತನ್ನಗುರುವಳಿಯೆತಾಂತನ್ನ। ಹಗ
ಣವಿತ್ತವರನುಳುಹಿದನುಬಿಲ್ಲಮರಾಯ। ನಿರದೆತನ್ನಯಗುರುವಶಿ
ವಲೋಕಕೆಯ್ದೆನಾಗೂಗೆಯಮಾರಣ್ಣನು॥ ಗುರುಮಿನುಪದೇಶದಿಂ
ಮುಕ್ತಿವಡೆದಂಮುಗಗ।ಗುರುವರನಹಿಸಲಿಟ್ಟಕಾಯಸಿದ್ಧಿಯನಾಗ।
ಲರದೆಪಡೆದಂಬೊಪ್ಪಿದೇವನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೨೨
ಒಲಿದುಶಿವಲಿಂಗಮಂಮಾದಾರಧೂಳಯ್ಯ। ನುಳಿಯಪೊನೆಯಲ್ಲಿ
ತೋರಿದನುಮಾಚಯ್ಯಂಗೆ। ಬಳೆಯಲ್ಲಿತೋರಿದನುಚಿಕ್ಕಲಿಗೆಲಿಂಗ
ವಾಭೀಮರಸಗಂತೋರಿದಂ॥ ಬಳಿಕಲುರಿಲಿಂಗವಾಪೆದ್ದಯ್ಯನಿದಿರಿ
ನೊಳು। ನೆಲಸಿತೋರಿದನುಸೊಪ್ಪಳಬಂಚಿರಾಜಂಗೆ। ನಲಿದುಸಾರಣ
ಷತ್ರಸೋಮೇಶಂಕೊಟಾರದಿಂತೋರಿದಂಕೇಳೆಂದನು॥೨೩॥ ವೀರ
ರೇಚಯ್ಯನಾಲಿಂಗಕ್ಕೆಶಿರವನರಿ। ದಾರತಿಯನೆತ್ತಿತ್ತಿಮುರಳಿಪಟವಂ
ಸರಾ। ಚೌರಿಯುಂದಾಕೇಶಿತಂದೆತನ್ನಯತಲೆಯನಾಗಭವಿಮುಟ್ಟಲಿ
ರಲು॥ಬಾರದೆಂದಾತಲೆಯನರಿದುಪಡೆದಂತನಗ। ಮಾರಗರಪ್ರಾಣತ
ಪ್ಪಿದುದೆನುತೆಬಾಚಯ್ಯ। ನೋರಂತೆತನ್ನತಲೆಯಂತರಿದುಪಡೆಗ
ನೆಲೆರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೨೪॥ ಕಲಿಸೋವಿದೇವಯ್ಯನೆಸವಲಿಂಗ
ಕೆತನ್ನ। ತಲೆಯನರಿದಾರತಿಯನೆತ್ತಿಬಳಿಕಾಗಲಾ। ತಲೆಯಪಡೆದಂ
ಜೈನವಾದದಬಿಂದೇಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನಾಗತನ್ನ॥ ತಲೆಯನರಿದೀಳ್ದಿ
ನದಮೇಲೆಪಡೆದಂಮತ್ತೆ। ಕುಲಿಗರೆಯಸೋವಣ್ಣಂನಮಿಸಿಜನನಂಹ
ತ್ತಿಸಿ।ಬಲುಲಿಂಗಮಂಮಾಡಮಾರುಡಿಗನಾಚಯ್ಯನುಂಜನರನುರೆಹ
ತ್ತಿಸಿದಂ॥೨೫॥ಹರಭಕ್ತನಾದಯ್ಯನರಸಿಪದ್ಮಾವತಿಯ। ರಿರದೆಹಂಗ

ಮಳೆಂದು ಮಾಡಿಗಂ ನವಜಿನರ | ಕರುವೆಗೆಂದೊಯ್ಯಲಾಸತಿಯು ಕೋ
ಳಚೈನರಿಂ ಹುಲಿಗರೆಯು ಸೋಮೇಶನ ‖ ಕರದು ತಂದಲ್ಲದುಣೆನೆಂದು
ಹಾಸ್ಯವನಾಡೆ | ಸುರಹೊನ್ನೆಯೆಂಬ ಬಸದಿಗೆ ಬೇಗಹೋಗೆಲೆಯು | ಪು
ರದ ಸೋಮಯ್ಯಂ ಶಂಕರೆದು ತಂದಾದಯ್ಯಂ ನಿರದೆ ಜೈನರ ಗತಿಸಿದಂ ‖
ಹರುಷದಿಂ ಮೂರ್ಖಜೈನನಾರ್ಯ್ಯವಂ ಜೂಜಾಡಿ | ಭರದಿ ಸೋಲಲ್ಕಟ್ಟು ಹಾ
ಯ್ಕೆ ಪಣೆಗಣ್ಣೀರೆ | ನಿರುತ ಜಂಗಮದೊಡವೆಯೆಂದು ತಸರುಗೊಂಡು
ನಾಚಿದುತ್ತೋಣೆಯನುದ್ಗಂಡನು ‖ ತೆರಳುತ ಬಲೆಗೆ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆ
ಯ ಮಾಡೆಂದು ಪಿರಿದರ್ಥವಂ ಕೊಡಲು ಬರದೊಳಗೆ ಬಂಧುಗಳ್ | ಗಿ
ರದಕ್ಕೆ ಬಂಗು ಬಂಧುಗಳ ವರಿದಾಕೆಯುಂ ಪೇಳ್ಳೆ ಶಿವಪುರಕ್ಕೈದಿದಂ ‖ ಸಿರಿ
ಯೊಳಸೆಟ್ಟಿ ಮಗನಂ ಕೊಂಡು ನೀಡಿಗಂ ಹರನರಂ ಭುಂಜಿಸಿದ ನೀವರ್
ರುಂ ಹೇರಗೆವಲು | ಗಿರಿಜೆಯುಂ ಚೆಂಗಳೆಯು ಮಾಸಲಾಯುಧವನು
ನೆಗ್ಗೈ ತಂದು ಬೇಡಿಕೊಳಲು ‖ ಮಗುಳಿಯೊಳಗನಿಸಿದಂ ಬಾಗೂರ ಬೊ
ಮ್ಮಣ್ಣ ಕರಿಯು ಕೊಂದ ಸುವಿಶ್ವ ಜೋಳರಾಸಿಯೊಳು ಶಂ | ಕರನ ನೋ
ಯೆ ನಿಸಿ ಕಬ್ಬಿಂ ಕಲ್ಲಿಂದಿಗಂ ಮೇಯ್ವುದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಗಂ ‖ ೩೮ ‖ ಕಾಳೆ
ಮ್ಮನೆಂಬಾಕೆ ಕಗ್ಗಲ್ಲಿನಿಂ ಕರೆದ | ದಾಲನೀಶಂಗುಣಿಸಿದಳು ಬಳಿಕ್ಕದೆ
ಯಾ | ಕೋಳೂರ ಕೊಡಗೂಸು ಹಾಲನೀಶಂಗೆರದಳೊಲವಿನಿಂ ಬಲು
ಹೇವನು ‖ ಗೂಳಿಯುಂ ಹರಿದ ತಾಯೊಡಲನಿಬ್ಬಗಿ ಮಾಡಿ | ಸೀಳ್ದಂ ರಾ
ಮನಾಥಂ ಭೀಮನಾಥನಾ | ಚೋಳಿಯ ಕಣ್ಣಂ ಸವಿದಹುಗ್ಗಿಗಂ ತಾನುಂ
ಡನೆಲರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ‖ ೩೯ ‖ ಕಂಗಳ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಲವಿನಿಂದಾ
ಗತಿವ | ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನಯ ಮರೆದು | ಕಂಗಳಂ ತೆಗದು
ಪೂಜಿಸಿ ಮಗುಳೆ ಪಡೆದನಾ ಕಂಗಳಾದೇವಯ್ಯನು ‖ ಕಂಗಳಂ ತೆಗೆದು
ಪೂಜಿಸುತಿರಲು ದೂಷಕರು | ನಂಗಳ ತ್ರಿಪಾಸ್ಯವಂ ಮಾಡೆ ಮಾಜಾಲ
ಕನ | ಕಂಗಳಂ ತೆಗೆದು ಕೆಮ್ಮಗುಳೆ ಪಡೆದು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದ
ನು ‖ ೪೦ ‖ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಸಂಕಣ್ಣಪುರಗಂ ಜಿಬಿಲ್ವದಳ | ನಿವಹದಿಂದರ್ಚಿಸಿ
ದನಾ ತೆರಗೊಳಪ್ಪಯ್ಯಂ | ಶಿವರಾತ್ರಿಭದ್ರಯ್ಯರುಂ ಪೂಜಿಸಿದರು ಬಳಿ
ಕೆಂಪಾಲ ಮಲ್ಲಯ್ಯನು ‖ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಗಂ ಕರವೀರ ಮೊಂದುಳಿಯೆ |
ತವೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣ ತೆಗದೇರಿಸಿ ಮರಳೆ ಪಡೆದ | ಶಿವಯೋಗಿ ದೇವಯ್ಯನುಂ
ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನರಿದಿತ್ತು ಮರಳೆ ಪಡೆದಂ ‖ ೪೧ ‖ ಉರಿಲಿಂಗಪೆದ್ದಯ್ಯ
ನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗ | ಶರಣನೇ ಸತಿ ಲಿಂಗವೇ ಪತಿಯೆನಲಕ್ಕಗ | ಉರದ
ಲ್ಲಿ ಕುಚಗಳೇ ಮೂಡಿದವು ಹೇರೂರ ಹೆಂಣು ತಾಂ ಗಂಡಾದಳು ‖ ಪರಿವ
ಳಿಗೆ ಮೈಹಕ್ಕವಂ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕ್ಕ | ೇರದೆಗಂ ತಂಜ್ಯೈನಪೋರಡಿಸಿದೊಡೈ

ದಿಶಂ| ಕರೆನೆಂದು ಜಿನನಪ್ಪಿದೊಡೆ ನೊಡೆದು ವೈಜಕೇಶ್ವರಲಿಂಗವಾದು
ದೊರೆದು||೪೨|| ಪರಮಶಿವಯೋಗಿಮಲ್ಲರಸರಾಜ್ಞೆಯೊಳೆಸಿರಿ| ಗಿರಿ
ಯಿಂದೆ ಸಕಳೇಶಮಾದಿರಾಜಂ ಬಂದು| ಹರುಷದಿಂ ಕಲ್ಯಾಣಪುರದೊ
ಳಿರುತಿರೆ ಚಿಕ್ಕಮಾದಣ್ಣನಳಿಯಲವನ|| ಅರಸಿ ಮಾದೇವಿಮನೆಯೊಳು
ಸಮಾಧಿಯುತೆಗವು| ತಿರೆಯಾಕೆಯಣುಗನಾ ಬಾಲಲಿಂಗಣ್ಣನಂ| ದಿರದ
ರುಪೆ ಸಕಳೇಶಮಾದರಸರಾ ಚಿಕ್ಕಮಾದಣ್ಣನಸುವಪಡೆದಂ||೪೩|| ಪರ
ಮಶಿವಲಾಂಛನಮಂ ಚಣ್ಣನಂದು ಬೆರಳನರಿ| ದರಿದು ಶಿವಗೀಯಲಾ ದೂಷ
ಕರು ನಿಂದಿಸಲ್ಕಿರದೆ ಕಾಸಿಯ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ಗಲಲಿಂಗವಾಧರನೆನಿಪ್ಪ
ಪೆಸರ| ಹರಿಯ ತಂಗಪ್ಪಬೀಳಿಸಿದನರಿಯಮರಾಜ| ನರಿದನಾ ಹರಿಯೆಂ
ದುನುಡಿದನಂ ಸತ್ಯಕ್ಕ| ನಿರದೆ ಹರಿಯಂದನಂ ಹುಟ್ಟನಿಂಬರಿದಳೆಲರಾ
ಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು||೪೪|| ಬಳ್ಳಿಮಂ ಬಲು ಲಿಂಗವಂ ಮಾಡಿ ಮೆರೆದನಾ|
ಬಳ್ಳೇಶಮಲ್ಲಯ್ಯನೆಸವ ಕಲಿಗಣನಾಥ| ನಲ್ಲುಳ್ಳಿ ಭವಿಗಳಂ ಪಿಡಿತಂದು
ಲಿಂಗಗಳಂ ಧರಿಸಲೀಶನರಿದು|| ಮಲ್ಲಿನೈತರೆ ಕಂಡು ಭವಿಲಿಂಗವಂ ಕಟ್ಟಿ|
ಕೊಳ್ಳೆಂದೊಡೊಲ್ಲೆನೆನೆ ಕಡಿಯೆ ನಿಜದೋರಲಾ| ಬಳ್ಳಿದಂ ಶಿವಗೆ ಲಿಂ
ಗವ ಕಟ್ಟಿ ಗುರುವಾದನೆಲೆರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ||೪೫|| ಶಿವಕಣಿಯಲಾ
ರದೊಡೆ ಬಹುರೂಪಿನಿಣಿಯರಂ| ಜವದಿಂದೆ ಕರುಗಾಯ್ಸಿ ಬಹುರೂ
ಪಚೌಡನಂ ಶಿವನಮುಂ(ಡಾ)ಡಿಕಂ ಬಾರಗುಂಡಯ್ಯನಂ ಗತಿಗೆತಿಗೆ
ಶಿವನ ಕಣಿಸಿ|| ತವೆ ರಾಗವಂ ಪಾಡಿ ಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧಂ ಬಳಿಕ ಲವನಂ ತ್ರಿಭ
ದ್ರಗಾಯಕ ನಲ್ಲಮಯ್ಯಕೇ| ಶವತು ರಾಗಂಗಳಂ ಪಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಯ
ನಾಂತರೆಲೆರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು||೪೬|| ರಂಗವಲಿ ಸೇವೆಯಂ ಸೋಮಣ
ಕಳೆವನಿಂ| ಹಿಂಗದ ಸುಕುಮಾರಕಂ ವಿರತಮಾಣಿಕಂ| ಲಿಂಗವಂ ಮು
ಟ್ಟಿ ಪುಷ್ಪದಂಡಿ ಲಿಂಗವಂ ಪೂಗರಡಿಗಯ್ಲಿ ಬಿಡದು|| ಅಂಗುಗಯ್ಯ
ನ ಗುರುವ ಶಿವತೋರೆ ಕೇಶವಂ| ಲಿಂಗನಂ ಬೇಗೆ ಬರಲೊಡೆ ತನ್ನಲ್ಲಿಂ
ಬಿಟ್ಟು| ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಮುಕ್ತಿವಡೆದರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳೆಂದ
ನು||೪೭|| ವೀರಸಂಗಯ್ಯನಾ ಪರವಾದಿಗಳ ಹತಿಸೆ| ಸಾರಿ ಜಂಗಮವಾ
ಗಿ ಬರೆ ತನುವನಿತ್ತನಾ| ಹೇರೂರನಾಚಯ್ಯನಂ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತನ್ನ
ಯ ತನುವನಿತ್ತನು|| ವೀರಸೋಮಯ್ಯ ಕಾಲಲೋಳ್ಮೊಗಂ ಬೆ
ಟ್ಟ| ನೀರ ತಂದೀಶಂಗೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದನಾ| ವೀರಭೋಗಣ್ಣನುಂ ತನು
ವ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧಂಗಳಿಂ ಪರಿದುಕೊಂಡಂ ||೪೮|| ಪರವಾದಿ ಜೈನರಂ
ದಾ ಮೋಟಮಲ್ಲನಂ| ಕರದು ಜಂಗಮರೂಪಿನಿಂದೆ ಡಸರಯ್ಯಗಳ| ಪೊ
ರೆದೆ ಕಳುಪಲ್ಕವಂ ಬಂದು ಮೋಟಗಳಿಂದ ತಿವಿಯೆ ಕೈಕಾಲ್ಬಂದವು|| ಕ

ರದಲಿಂಗಂ ಮುಡುವಿನೊಳು ಬೀಳೆ ಕಾಣುತಂ। ಶರಣನೇಸತ್ತಿಯೆಂದು
ನುತಿಸಲಾ ಲಿಂಗವ ಕ್ಷಿರದ ವೊದಲಂತೆ ಬಂದುದು ಕೇಶಿರಾಜದಂಡೇಶಂ
ಗೆ ಕೇಳೆಂದನು॥೪೯॥ ಎಸವ ಶಿವದೇವನಾ ಬಟ್ಟಲಗುದಕದಲ್ಲಿ। ಹಸನಾಗಿ
ತೊನ್ನುಗಳೆ ಮಾಣಿಸಿದನಾಗಳಾ। ಬಿಸಿಮಿಂಗ ನೀರಿನಿಂದೇಳ್ನೂರು ಮಂ
ಬಗೊಲದಿಂಪಾಗ ದೂಡದೇವಂ॥ ಬಸಿದು ತೋರುವ ಮುಹಾತೊನ್ನು
ಗಳನಾಗ ಮಾ। ಣಿಸಿದನಾ ಸಿಂಗದೇವಂ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ರೋಗ, ವಿಸರಂಗಳೆಂಬ
ವರವೆ ಲೆಣಿರಿಸೀಕ್ಷ ದಂರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ॥೫೦॥ ಇನ್ನು ಕೇಳ್ಕೆ
ರ್ವಿಷವ ಸಂಗಣನಿರಲೊಂದು। ಪನ್ನಗಂ ಕಚ್ಚಿ ಸಾಯಲ್ಕೆ ಪರಣವನಿತ್ತು ನು
ನ್ನತದ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಮಂಕಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯನೆಂಬೀರ್ವರಿರಲವರನು॥ ಪನ್ನ
ಗಂಗಳು ಕಚ್ಚಿ ಸಾಯಲವರ ಚರಣಮಂ ಚನ್ನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬದುಕಿಸಿದರು
ದ್ಭುಟದೇವ। ನುನ್ನತದ ಪುರಸಹಿತ ಕೈಲಾಸಕೈದಿದಂ ರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂ
ದನು॥೫೧॥ ಅತಿಸ್ವಕಿನ್ನರ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ನಿಕ್ಷಯನ್ನು। ಪಾಲಕಂ ಕೇಳೆ ತ್ರಿ
ಪುರಾಂತಕನ ಮುಡಿಸಿದಂ। ಪೇಳಲೇಸೇಮುಡಿವಳಯ್ಯನೇಜಿಡ್ಡಳನ ಸ
ಡೆಯನುರಿಣತಿಸೆ ನುತಿಸೆ॥ ಮೇಲವರ ಬನುಕಿಪಿದ ನೀಯುಮಾಗಿ ದೇ
ವರುಗ। ಳಾಲಯವ ಪೊಪಡಿಸಲ್ಲಿಂ ಲಿಂಗವ ತಲೆಯು। ಮೇಲೆ ತನ್ನಯ
ಮನೆಯು ಮುಟ್ಟಿಗಳನೆಲ್ಲ ಪಂಚೊರಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ದಾತನು ॥೫೨॥
ಈತನೇ ಕಲಕೇತನೊವಯ್ಯ ಯ್ಯ ನಿಕರ ಪವ । ಪ್ರಾತ ಮುಸುಂಕದಾ
ಬಂಕಯ್ಯನೆಂದೆನಿ। ಪ್ಪಾತಂ ತಗರ ಕೊಂಪಂಬತ್ತನೀತನೆ ಕನ್ನದಬ್ರ
ಹ್ಮಯ್ಯನು॥ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಗಳ ವಿನಿಂದ ದಾಗ। ಪೇತನ…ಾ
ಯಕಂದೊಂಡು ಕನ್ನ ದಸೊಂಣಿ। ನೀತು ಬಿಕ್ಕ ದರಾಸಿಯುಮನಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟನೆಲೆ ರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು॥೫೩॥ … ದೇವೊವ … ಯ
ಲಾತನ ಮುಡಿಪಿ … ಯುಕವ ತಂ … ಕವದಾ। ನೋ
ಗದಿಂಪಂಗಮಂ ಪುಸಿದರೇಳೆಂ … ಗಂಡ ತಸ … ವಂಪಡೆದಳು॥ ಸಾಮುನಿ
… ಸಾಂತಯ್ಯ ನರಪಿಯುವಿ, ನೋದಬಂತಿನ ನುತೀತನ ಪರಿಸರ
ವಕಡ್ಡಳೆ। ಚಕೋರ್ವನೊ ನಸತಿಪತಿಯುರೀರ್ವರುಂ ಕೈಪುಗಳನಿತ್ತು ರಿಗಂ
ಬರದೊಳು ॥೫೪॥ ಇದಬೆ … ಲಿಂಗಗಳ … ಸಿದ್ಧಿಗೆ। ಮರು …
ಕರದೇವರಿಲ್ಲಿಯೊಳು ಗನ್ನರಡು। ಮರುಷಪರಿಯಂತ … ಸುಪ್ರಸಾದದಿ
ಮುಕ್ತಿವಡೆದನೀ ಘನಮಹಿಮನು॥ … ಯಂಶವೆಧರೆಯೊಳು
ಡುತಡಯೆಂಬ। ಪುರದೊಳುದ್ಭವಿಸಿ ಘವಿದೆಂದು … ತ್ರಿಕನಸಪಂ। ಹರಿ
ಸಿ ಘನವಿರತಿಯಿಂ ಬಂದಳೀ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥೫೫॥
ಈತನೆ ನಿಜಗುಣ ಮಹಾರಾಜನೆಂಬಾತ। ನೀತನೇ ಚಂದಿಮರಸಂ ಸಟಿ

ವನೀಶ್ವರು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂವಿರತರಾದರ್ಗ್ಗಳಿಕ್ಕೀತನೇಸಪ್ಪಯಲ್ಲವೊ
ದೇವನು॥ ಈತನೇಮಿಂಡಸಂಗಯ್ಯನೆಂದೆಂ ಬಾತ ನೀತನೆವುಗ್ಧಸಂ
ಗಯ್ಯನೆಂದೆಂಬಾತ । ನೀತನವುಪಿನಾರಿ... ...ಸ್ತ್ರಸಾದಿ
ಭೋಗಣ್ಣತಂದೆ॥೩೬॥ ಈತನೇನೀಲದ ...ಕೇತಯ್ಯನೆಂಬಾತ। ನೀತ
ನೇಡೋಹಾರಕಕ್ಕಯ್ಯನೆಂಬಾತ ನೀತನೇಕೊಡಗೂಸುಲ್ಲಬಂಕಯ್ಯ
ಸೀತನೇತಳವಾರರಾಮಯ್ಯನು ॥ ಈತಭರಿತಾರ್ಪಣದಸಂಗಯ್ಯ
ನೆಂಬಾತ। ನೀತನೈವೇದ್ಯದಾಸಂಗಣ್ಣನೆಂಬಾತ, ನೀತನೇಸತ್ಯಣ್ಣ
ನೆಂಬಂತನೆಲಸಿದ್ಧರಾವೋಗಕೇಶಿಂದವು॥೩೭॥ ಈತನೇದಾಸೋಹ
ಸಂಗಣ್ಣನೆಂಬಾತ। ನೀತನೆಬಾಚಿಯಾಕಾಯಕದಬಸವಪ್ಪ। ನೀತ
ನೇನಗೆಯಮಾರಣ್ಣನೆಂದೆಂಬಾತನೀತನೇಘಟ್ಟಿವುರಸಂ॥ ಈತನೇ
ವಕ್ಕಲಿಗಮುದ್ದಯ್ಯನೆಂಬಾತ । ನೀತನೇಲಗ್ಗೆಯಾಸೋಮಯ್ಯ
ನೆಂಬಾತ। ನೀತಗಾವುದಿಮಾರಿತಂದೆಕೇಳಿನ್ನೀತನೇಲಿಂಕಬಂಕಣ್ಣ
ನು॥೩೮॥ ಈತನೇರಾಯಸದಮಂಚಣ್ಣನೆಂಬಾತ। ನೀತನೇಅವಸ
ರದಲಿಂಕಣ್ಣನೆಂಬಾತ, ನೀತನೇಪಡಿಹಾರಿಯುತ್ತಣ್ಣನೀತನೇಬೊ
ಕ್ಕಸದಚಿಕ್ಕಣ್ಣನು॥ ಈತನೇಭಂಡಾರಿಶಾಂತಯ್ಯನೆಂಬಾತ। ನೀತ
ನೇಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣನೆಂದೆಂಬಾತ। ನೀತಚನ್ನರಸನಾಚಿತಂದೆಕೇಳೀ
ತನೇಕಾಳಂಜಿಯಪ್ಪಣ್ಣನು॥೩೯॥ ಈತನೇಘಟ್ಟಿವಾರಣ್ಣನೆಂದೆಂ
ಬಾತ. ನೀತನಿರದುಗ್ಗಡಿಪಗಬ್ಬಿದೇವಯ್ಯಕೇ। ಳೀತಕೂಗಿನಮಾರಿ
ತಂದೆಕೇಳಿನ್ನೀತನೀಕೋಲಶಾಂತಯ್ಯನು ॥ ಈತನೇಪ್ರಹರಿಯಾ
ಮಾರಣ್ಣನೆಂಬಾತ। ನೀತನೇತುರುಗಾಹಿಮಾರಣ್ಣನೆಂಬಾತ। ನೀತ
ಕೇಳಿಗ್ಗಣಯಹೊನ್ನಯ್ಯನೀತನೇಸತ್ತಿಗಯಶಾಂತಯ್ಯನು॥೪೦॥ ಇ
ವರುಮೊದಲಾದೇಳುನೂರೆಪ್ಪತ್ತಮಂಗಗಳು। ನಿವಹಮಂಕೂಡಿಕೊಂ
ಡೀಬಸವರಾಜನೋ। ಲ್ದವನಿಯೊಳ್ವೀರಶೈವಾಚಾರಮಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸು
ವೆನೆಂದೈತಂದನು॥ ಇವರಮಹಾಪಾತ್ರಗಳೆನುಸುರಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ। ವಿವಿರ
ಳಾನಂದಬಸವೇಶ್ವರನಮಹಿಮೆಯಂ। ವಿವರಿಸುವೆಕೇಳೆಂದುಚೆನ್ನಬ
ಸವಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗನಿರವಿಸಿದನು॥೪೧॥ ಈತನಾರೆಂದುತಿಳಿದೈಮಲ್ಲ
ಗಣಪನೆಂ, ಬಾತನುರಿವೋಬಲಾಸುರನನರಿದಿವರಸಂ। ಗಾತಮಂತ್ಯ
ಕೆಬಂದುಕಲಕೇತಬೊಮ್ಮನೆಂದೆನಿಸಿಬಿಜ್ಜಳನತಗರ॥ ಘಾತಿಸಿತದೀ
ಯಶೃಂಗಂಬಿಡಿದುಮಗುಳೆಬಂ। ದಾತನೊಲವಿಂತುತಿಸಲದಕೆಹರಣ
ಮನಿತ್ತು। ಪ್ರೀತಿಯಿಂದದರಕೋಡಿಂ ಚೋಂಗಳೆಂಬಂಕನೆಂಬವಂಗೊಲಿ
ದಿತ್ತನು॥೪೨॥ ವೃಡನಗ...ಶವೇಧರಣಿಯೊಳಗೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪ

ಡೆ| ತಡಿಯೊನಿಪ್ಪ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಲಾ | ಸೊಡವೀಶ ಕೌಶಿಕಂ ಶಾ
ಮುಟಿಂ ಪಿಡಿದೊಡೊಲ್ಲದೆ ದಿಗಂಬರಿಯುಳಾಗಿ|| ಕಡು ವಿರಕ್ತಿಯೊಳೀ ಮ
ಹಾದೇವಿಯಕ್ಕ ತಾಂ| ನಡೆದಿಲ್ಲಿ ತ್ರೈಕಂದಳೀಕೆಯುಮಹಾತ್ಮೆಯಂ| ನು
ಡಿಯಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ ವೆನುತಲಾ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗನಿರವಿಸಿದನು||೬೩||
ರಾಮ ಕೇಳೆಂದು ಹರಿಯಜನು ಖ್ಯಾನಿರ್ಜರ| ಸ್ತೋಮಮಂ ಗೆಲ್ದ ದ
ಕ್ಷನಶಿರವನರಿದು ಸು | ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮುಗುಳೆ ಬದುಕಿಸಿ ಮರ್ತ್ಯದೊಳ
ಗವರಮಾದಿಗಳನಪಹರಿಸಲು|| ಈನುಡಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಜ್ಜಳನ ಬಲವಂ
ವಿನಿ | ರ್ನಾಮಮಂ ಮಾಡಿ ಮಗುಳೆಸುವಿತ್ತು ಭಕ್ತರಮ| ಹಾಮನದ
ವ್ಯಾಲಿಗೆಯ ತೊಳೆದನೀ ಮಡಿವಳಂ ಸಾಮಾಸ್ತ್ರ ಗ್ನಂದನು||೬೪|| ಎ
ಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ನೀನೀ ಬಸವನಾರೆಂದು| ತಿಳಿದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಣವರೂಪ
ದ್ವಿತೀಯ ಶಿವ| ನೊಲವಿನಿಂ ಶಿಲಾಗಮನು ನಿತಪದೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಬೇಡೆ ಮಗ
ನಾಗಿ ತಾಂ ತಪದೊಳು|| ಸಲೆ ಶಿವನ ಪ್ರೀತಿಸು ಭಕ್ತಿಯಂ ಪಡೆದು ತಾಂ
ತಲೆದೊಂದಿನಂ ಸುಖದೊಳಿರೆ ಸರಿಬ್ರ ಬಾದಿ | ಗಳ ಗಡಣದಿಂ ಮಹಾ
ದೇವನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿಪ್ಪ ಸಮನಂತರದೊಳು||೬೫|| ಸುರಪನಳಿ
ಳಾಮರಕದಂಬಕಂ ಬೆರಸು ಶಂ| ಕರನೋಲಗಕ್ಕೆ ಬರುತೀಶನಿದಿರಿನೊ
ಳಿದ್ದ | ವರನಂದಿಯಂ ಸೋಂಕಿ ಬರೆ ಬಾಲ ಬಂಬಡಿಯೊ ಕಡು ನೊಂದು
ದೇವೇಂದ್ರನು|| ಗರುಡ ಸಂಸ್ಪೈರಾವತೋಚ್ಚೈಶ್ರವಾದಿಗಳಿ| ವರಳೀಯ
ನಡ್ಕಾವಾಹನ ವೀಕೆ ಶಿವಗಂಡು| ಸುರರೊಡನೆ ನುಡಿವುತಿರಲಾ ಪಾತು
ಗಳೆಳದಂದದೊಳೀಶನಿರುತಿರ್ದನು||೬೬|| ತಿವನಿದನು ಪೇಕ್ಷಿಪದನೆಂ
ದು ನಂದೀಶ್ವರಂ| ತವಕದಿಂ ಮುನಿದೈದೆ ಸಾರದಂ ಪಿಂದುಶಂ| ಖುವಿಗತ
ದ್ಯುತ್ರಿಯಂ ಪೇಳೆ ಬಿಳಿಪಂ ಸುರಪ ಸೀನೆಂದ ವಾಹನಗಳ|| ಸಿವಹಮಂ
ಮಂಧರಿಸಲಾಪಪನು ದ್ರಿ| ಮಸಲು ಮಂಗಳನಾಂತನಂದಿ ನೀನೆಂದ
ನು ಟ| ಗವಗಡದೊಳ್ಳೈ ಶಂಕರ ತಪ್ಪದೆ ನರೇಂದ್ರನಾಕ್ಷಣಂ ಬೀಳ್ಕೊಂ
ಡನು||೬೭|| ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಯುಂ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ವೆರಸ | ಶತಮುಖಂ
ಸೋಗಿನಂದಿಯು ಕರೆಯಲೊಲ್ಲದಿರೆ | ಪತತ್ರಿಯು ಮುವರುಣಪಾಶಂಗ
ಳಂಗಳ ಕಿಕ್ಕಿಗದ ಢಡಿಂ ಬಸೆಳೆಯಲು|| ಅತಿಕೋಪದಿಂ ಪಾದದಿಂದೆಕೆ
ದೆಟ್ಟ ಮಂಣತು ಳಕೇತಾರವಕ್ಷಿಯುಗಳಾದ ವೃಷ್ಯಂಗ | ಹತಿಯೊಳಿ
ಡಿಸಂಗಳಂ ತಾನಾಗುದದು ವೆಮಾನಸ ಸರೋವರವಾದುದು ||೬೮||
ಪಳಿಶಂಗಳಂ ಪರಿದು ಹೂಂಕರಿಸಲಾತನು | ಶ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸ ಗಂಡದ ಮ
ರೇಂದ್ರಮುಖನಾಕ| ವಾಸಿಗಳು ತರಗೆಲೆಗಳಂತೆ ಡಬಲಕ್ಕೊಳೆಯದೆ
ಡೆಯಾಡುತ್ತಿರ್ದ ಬಳಿಕ || ವಾಸವಂ ಕಡು ನೊಂದು ಸುಜ್ಞಾನಯುತ

ನಾಗಿ| ಲೇಸಾಗಿ ನಂದಿಯಂ ಕೊಂಡಾಡೆ ಪೆಟ್ಟಿಸುವಿ| ಲಾಸದಿಂ ವೇರವದೇ
ಸೆನಲಮರಪತಿ ವೃಷಭರಾಜನೊಡನಿಂತೆಂದನು ||೬೯|| ನಂದೀಶಕೇ
ಳ್ವುದೀ ಭಾಗ್ಯವುಂ ಸ್ಥಿರವಿದರ | ಗಂದುಗೆವನೊಲ್ಲೆನಾಂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ
ವನಿತ್ತು| ಮುಂದೆ ನಿಜಸುಖಮಾಪ್ತದೆನಗೀ ಶರೀರದಿಂದಾಗದದು ನ
ರಜನ್ಮದಿಂ| ಬಂದು ಪರಶೈವನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿರಲು ಕೊಡುವೆನೆನ| ಲೀದಿಗಂ
ಕ್ಕೈಕೊಂಡು ತಾ ಬಂದು ಪಟ್ಟಿಗ| ಲ್ಲಂದೆಂಬ ಪುರದಚಿತ್ತೆ ಕೊಳ್ಳ ಕುಲತೀ
ಲೋಕ್ಯ ಚೋದ ಮಾರ್ಗಶೇಷರಸೆ ||೭೦|| ತರುಣಿಸುಮದಗ್ಲೀಖೆಯುಗ
ರದೊಳುವಸುದೀಪ್ಯ | ಪರನಾಮ ದಿಂದು ಟಸಿದನು ಮಿಷಂಚಿತುರಂ
ಗ| ಶರಸಿಜೀಂಟೆ ಪ್ರೇಗಬಳೆ ವಂಟಿಗನಾಗಿ ಗಯ ಮಿಳಿಯೆಬಯ
ಲಾಗಲು || ಗರುಶನ ಕೆಲಿಂಗವಿಸ್ತಿ ಟೆಪ ಟದಭೂವರನ| ಸರಿಸದೊಳು
ವುನ್ನಿಕೃತವರಕಾಗಿ ಶಂಟಸಂ | ಚಿರಿಸ ಲೀಪ್ಸಿಸೆ ಲಿಂಗವುಂ ಕೇಳೆ ಪ್ಟ
ಲಿಂಗೋಪದೇಶಂಗೈದನು ||೭೧|| ಸಜಪಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಂ ಮಾ
ಡಿಮ| ತೊಲ್ತಿರು ನಿಜಪುರಮಿತ್ರ ಪ್ರೇಗಲು ತದುಮಂತ್ರಿ| ಕುಲಮಿ
ರದಿಗು ಟಿಗಸ್ತೈಮಾಸನಾಪ್ರತಿ ಮಾಡಿಪ್ಪೋಗಲ್ಕ ತ್ತಲು || ನಲಪಿನಿಂ
ನಾರದಂ ಪೋಗಿ ಶಿವಪ್ರಟದಬಿ| ಗಿಳನಿರದೆ ಕಾರ್ಯವೊಳು ನಂದೀಶನ
ನಿಮಿಷಂ| ಗೂಲವಿನಿಂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನಿತ್ತು ಬಸನೆನಲು ಸಿಂಹಕೇಸರಿ
ದವಿಡರು ||೭೨|| ಭವಿಯೆಂದು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದನಂಟಿಯ ತಡೆದು| ಶಿವ
ನರಿದು ಬಂದು ಸಪರ್ಸಂಗಲಿಂಗಿಯ ನಿಂತು | ಭವಿಯಂಗ ಕಾರಣಂಮ
ತ್ಯದೊಳು ಭವಿಗಳಾಗುರ್ಗ್ವ ಪಸಿಸನಂದೀಶನ|| ನವೆಮ ಸತ್ವಮ ನರಿದು
ಬನ್ನಿ ಮೆ ನಲವಬಿಲುಗ್ವ ವಸಿದರು ಕನ್ನೇಶ ಪಿಪ್ಪಲ ಖ್ಯದೊಳೆತ್ತು| ಶಿ
ವನಿರದೆನಂಬಯಂ ಸಂತೈಸಿ ಯೋಂದಿನದೊಳೊರ್ಪ್ಪಲಗದೊಳಿರ್ದ
ನು ||೭೩|| ನಾರದಂ ಬಂದು ಶಿವನಡಿಗೆರಗಿ ದೇವಕೇ| ಳ್ದರುಣೀಮಂಡ
ಲದೊಳೆಡಗಿತನುಪಮ ಶಿವಾ| ಚಾರಮುಗನುಗ್ರಹಿಸ ಬೇಕೆನಲ್ಕೀಶ್ವ
ರಂ ನಂಟಯಂ ಕರೆದು ನೀನು|| ವೀರಶೈವಾಚಾರಮಂ ನಿಲಿಸಿಬಿಡ್ಡಳೆಂ|
ಗೋದಂತೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನರುಪಿ ಬಾರೆನಲು | ಮಾರಾರಿಯಾಜ್ಞೆ
ಯಿಂದ ಮಗಣವೆರಸಿ ನಂದೀಶ್ವರಂ ಜೀಯೆಂದ್ಕೊಂಡನು||೭೪|| ಎಸವ ಮಾ
ದರಸ ಮಾದಾಂಬೆಯುರಗರ್ಭದಿಂ | ಬಸವನೆಂದೆಂಬನಾಮದೆ ಜನಿಸಿವಿ
ಪ್ರಸುತ| ನಸುಮುಕೂಪದೊಳ್ಕೈದೆಬಿಗ್ದ ಸಾಯಲ್ಕ ವನತಾಯ್ತಂದೆಗ
ಳ್ಗೃ ರದೊಳು|| ಬಸವನಂಬೆಂಬತ್ತಲೋಡಿನದಿಯಂ ಶಾಣು| ತೆಸಕದಿಂ
ದರ್ಭಗವುಂ ಮಾಡಿಪ್ಪೋಗಿಸಂ| ತಸದೆ ಸಂಗಮನಾಥನಿಂದೆ ತಾಂ ಕೊಂ
ಡು ದಿಕ್ಷೆನಿಸಿದಂ ಚೋದ್ಯಮೆನಲು ||೭೫|| ಮೋಳ ಕಲ್ಯಾಣಪುರಕಗ್ರ

ಛವೆವೆರಸಿಬಂ| ದಾಲಲಿತಬಲದೇವಮಂತ್ರಿಯುಕುಮಾರಿಯಂ| ಮೋ
ಳಗಿಂಮದುವೆಯಾಗಾತನಳಿಯಲ್ಕವನಪಟ್ಟಕಧಿನಾಥನಾಗಿ|| ಭಾಳಾ
ಕ್ಷನಟ್ಟಿಗಮುಹಾಕಿಪಿಯುನೋಟಿಸ| ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದರುವತ್ತುಕೋಟಿಧ
ನಮಂತೆಗಿಸಿ| ಪೇಳಲೇಂಬಿಜ್ಜಳಂಗಿತ್ತನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ಟರಿ
ಯನು||೭೬|| ಮತ್ತೆ ಸಗರಣಯಾಟದವರನೀಬಸವಣ್ಣ| ನುತ್ತಮದ
ಜಂಗಮವಮಾಡಿಜೋಳಂಗಳಂ| ಮುತ್ತುಗಳಮಾಡಿಜಂಗಮಕಿತ್ತು
ಜಂಗಮಕೆಮುಕುರದೊಳುಪಣೆಗಣನು|| ಚಿತ್ರದಿತೋರೆಪಟ್ಟಗ
ಪಮಾಡಂಮೆರದ| ಕತ್ತಿಯಂತೆಗಡಕನ್ನಗಮಣ್ಣನಾಕ್ಷಣಂ| ವಿತ್ತಮಂ
ಮಾಡಿಲಕ್ಷದಪಮಾಡಕೆರವಿಯುಪನ್ನೊಂದಿಸಂತಡಂದನು||೭೭|| ಬಳಿ
ಕಮುಜ್ಜಿಗೆಪಮಾಡಂಲಿಂಗಕೊಟ್ಟದುಕೂ| ದಲನಿರದೆತೋರಿದಪಮಾಡ
ಮಾಮೋಲೆಕಂ| ಬಳಿಗಡಾಯ್ಗುಳಿಪಮಾಡಂಕೇತಕೀಪ್ರಸೂನದಪ
ಮಾಡಂಬಸವನ|| ತಳೆದುಂಗುರದಪಮಾಡಂಗುಸ್ತ್ರಮಂಚಣ್ಣ| ನೊಲವಿ
ನಪಮಾಡಮುಂತೇಜಯುಪಮಾಡಮುಂ| ಸಲೆವಿಷಗಬಲುಪಮಾಡಂ
ಗಳಂಮೆರದನೀಬಸವನೇಂಸಾಮಾನ್ಯನೆ||೭೮|| ಪರವಿದೊಳಗಿದ
ನೀರಂಘಟ್ಟಿಮಾಡಿಮೋ| ಣರದೇಶಾಸ್ತ್ರದಜಂಗಮುವನೈದೆನಿಜಮಾಗಿ|
ಪರಿರಚಿಸಿಮಾಮಾಂಸಕನನತುಳಮಾದದಿಂಗಲ್ಸ್ಕ ಶಿವನಾಗಯ್ಯನ||
ಚಿರಳೊಳಗಪಾಲನುರೆಕರೆದುನಾಗಾಂಬಿಕೆಗೆ| ವರಶಿಶುತ್ವಮನಾಂ
ತುಸೀರಿಯುಪಮಾಡವ| ಕ್ಕರಿಯುನಾಗಿಸಿಬಳಿಕಕರುವಿನಪಮಾಡಮಂ
ಮೆರೆದನೀಬಸವಣ್ಣನು ||೭೯|| ಕರವೀರಕುಸುಮಮಂಸಂಪಗೆಯ
ಪ್ರಾಬಾಗಿ| ವಿರಚಿಸನಿಜಾಂಗಮಂಕಟ್ಟಿಸತ್ತಿಂಗಿತ್ತು| ಗರಣಮಂಚಿತ್ರ
ದೊಳುಬರೆದಸಲಿಸಿನಗಂಣನೇನಿಜಗಣ್ಣಾಗಿಸಿ| ಸುರೆಯುನವ್ಯತಂ
ಮಾಡಿಬಿಜ್ಜಳನೃಪಾಲಕನ| ತರುಣಿಯುತನೇಜಂಗಮಂಗಳಂಮಾಡಿ
ಮೋ| ಣರಮನೆಯೊಳವಗ್ಗಳಂತೋರಿಸಿಗನೀತನಪಮಾಡಂಗಳುಸು
ಲಳವೆ||೮೦|| ಮುದದಿಂದೆತೋಗರಿಯುಂಮಾಣಿಕವಮಾಡಿತೋ| ರಿದ
ನಂದುಜಂಗಮಕೆಮಾರಕಗವಸ್ತ್ರಮಂ| ಪದೆದಿತ್ತುಮರಳಿತೋರಿದನಿ
ರದೆಲಿಂಗದೊಳುಭಕ್ತಸಂತೋರಿಯುವನ|| ಹೃದಯದೊಳುಲಿಂಗವಂ
ತೋರಿದಂಬಳಿಕಚಿ| ತ್ರದಜಂಗಮುವನಿರಿದವನಕೊಂದುಮಗುಳೆತ್ತಿ|
ಬದಣೆಗಾಯಂಸಹಜಲಿಂಗವಂಮಾಡಿದಂಬಸವನಾಲಿಪ್ತದೆಂದನು ||
ಲೀಲೆಯಿಂಬಸವನಾಮೋಟಂಗೆಕೊಡನೆಕ್ಕೈ| ಕಾಲಶರಣೆಂದೆರಗೆಮಾ
ಸ್ತಿಮುತ್ತೈದೆಯಾ | ಗೇಳೆನಲ್ಕವಳಗಂಡನಮರಣವೈದದೇವಣ್ಣ
ಜೋರಿಯುನೆತ್ತನು || ಪೇಳಲೇಂಮಾಡನೇಸತ್ತಬಸವಂಗಸುವ |

ನಾಲೋಕಿಸಿದಮಾತ್ರದಿಂ ಕೊಡನೆ ಜನವರಿಯೆ । ಹಾಲಕೆರಸನೆಸು
ಳಿಯ ಕಪಿಲೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಸವಂಗಾವನೆಣೆಯೆಂದನು ||೯೨|| ಹರು
ಷದಿಂ ಮುಜ್ಜನೋದಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂ । ಪುರುಷನಂ ಹಾವನೇವಳವನ
ಡಪಂ ಹಾಯ್ಕ । ತರಿಸಿದಂ ದ್ರವ್ಯಮಂ ಸುಣ್ಣಮಂ ಪಾಯಸ ಪಸಾದಮೆ
ನೆಕ್ಕೈಕೊಂಡನು ॥ ಧರೆಯುರಿಯೆ ಸಡಪದಪ್ಪಣ್ಣಗಳ ಬೊಟ್ಟಿನಿಂ। ಗಿ
ರಿಯನೆತ್ತಿಸಿದನೀತನಪವಾಡಂಗಳ । ಪಿರಿಯನಭಿವರ್ಣಿಸಲ್ಕನ್ನ
ಳವೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ||೯೩|| ಜಂಗಮಕೆ ತನ್ನ ಸತಿಯಂ
ಕೊಟ್ಟನಾಮಿಂಡ । ಜಂಗಮಕೆ ಸತಿಯ ಹೊನ್ನೋಲೆಯಂ ಕೊಡಿಸಿ
ದಂ । ಜಂಗಮಂ ಬಾರಬರೆ ತಲೆಯುರಿದು ಪತ್ತಿದಂ ಗೊಡ್ಡಕಳಂ ಕರಿಸಿ
ದಂ ॥ ಜಂಗಮದ ಕೊಡೆ ಪರಣವ ಬಿಟ್ಟನಾಮಿಂಡ । ಜಂಗಮಕೆ ಲಿಂಗ
ಪ್ರಸಾದಮಂ ಕಳುಪುವಂ । ಹಿಂಗದಲಗಿಂತಿವಿಯೆ ನಿರ್ದೇಹಿಯಾದನೀ
ಬಸವನಂ ಕೇಳೆಂದನು ||೯೪|| ಆನ್ನಾನೆ ಸೈ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಕಟಕಿಯಿಂದಾ
ಗ । ತನ್ನ ಸಡಪದ ಬಸವನಂ ಬಸವ ಬಾರೆನಲು । ಪನ್ನಗಂ ಕಚ್ಚಿ ನೃಪ
ನಳಿಯುಲವಗಸು ವಿತ್ತನಗ್ಗಣಿಯ ನೊಲಿದು ತರುವ ॥ ಹೊನ್ನಯ್ಯ
ನಂ ಕುಷ್ಠನೆನಲರಸಗಾಗಲಾ । ತೊನ್ನನುರೆ ಪರಿಹರಿಸಿದಂ ನೋಟಭ
ಟ್ಟಂಗೆ । ಚನ್ನಾಗಿ ಕೈಕಾಲ್ಗಳಂ ಕೊಟ್ಟನೀ ಬಸವನೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ
ನು ||೯೫|| ಸತ್ತಿಗೆಯ ಪಂಕ ಪಟಚಿತ್ರರೂಪಿನಿಂದೆ ಬರೆ । ಚಿತ್ತದಿಂ ತಿಳಿ
ದು ನಿಜ ಜಂಗಮವ ಮಾಡಿದಂ । ಮತ್ತೆ ವಿಪ್ರನ ಸುತನ ಕೊಂದನೆನಲಿ
ಲ್ಲೆಂದು ಸಂಗಮೇಶನನುಡಿಸಿದಂ ॥ ಸತ್ತ ಪರಣಂಗಳನನಂತರಿಗೆ ಕರು
ಣದಿಂ । ದಿತ್ತನೀ ಬಸವನ ಮಹಾಪವಾಡಂಗಳಂ । ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಲೆ
ನ್ನಳವಲ್ಲ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ||೯೬|| ಒರವೆ ನಾಲಿ ಸುರಾ
ಮ ಪೂರ್ವದೊಳಗಲ್ಲಮಂ । ಗುರುತರದ ನಿರ್ಮಾಯನೆನಿಪ ಗಣನಾಥ
ನಂ। ದಿರದೆ ನಿರಹಂಕಾರ ಸುಜ್ಞಾನಿಯೆಂಬವರಿಗೊಲಿದು ಶಿಶುವಾಗಿ ಬೆ
ಳೆದು ॥ ಗಿರಿಜೆಯುಕ್ತದ ಪಾಣಿಯಂ ಜರದು ಬಂದು ಸ । ದ್ಗುರುವೆನಿಸು
ವನಿಮಿಷನ ಕೈಯ ಲಿಂಗಂಗೊಂಡು । ಹರುಷದಿಂ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಮುಕ್ತಾ
ಯಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಟ್ಟನು ||೯೭|| ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿನ್ನ ಪುರ
ಕೈತಂದು ನೀಂ ಮಾಳ್ಪ । ದೆಲ್ಲಮಂ ನೋಡಿ ನಿನ್ನಂ ಜರದು ಶಿವತತ್ವ ।
ಮೆಲ್ಲಮಂ ತಿಳುಪಿ ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗದ ಹದನನರುಪಲೋಸುಗ ನಿನ್ನನು ॥
ಇಲ್ಲಿಗೊಡಗೊಂಡು ಬಂದಂ ಪರಮಗುರುವೆನಿಸು । ವಲ್ಲಮಪ್ರಭುವೀತ
ನೇಂ ಸದರವೇ ಜಗದ । ವಲ್ಲಭಂ ಕೇಳೆಂದು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ಚನ್ನಬಸ
ವಂ ಪೇಳ್ದನು ||೯೮|| ಪಾವನಚರಿತ್ರರಿವರೀಗ ಕೇಳ್ವೈವೀರ । ಶೈವವೀಧ

ರೆಯೊಳೆಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಂಲಕ್ಷ । ಜೀವರೊಳುಗೋಜನ್ಮವುತ್ತಮ
ಮುದಕ್ಕಯುಂನರರಧಿಕಮಾನರರೊಳು॥ ಭಾವಿಸಲುಶಿವಭಕ್ತರೇಷ್ಠ
ರವುದಕೆವೀರ। ಶೈವವೇವೆಗ್ಗಳಮುದಕ್ಕಯುಂಷಟ್ಸ್ಥಲದ। ಕೋವಿದ
ರವುತವೆವೆಗ್ಗಳವುದಕೆಪರವಾದುದಿಂನಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದನು॥೪೯॥ ಅದು
ಕಾರಣಂಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಯುತರನ। ಲ್ಲದೆಪುಗಿಸರೀಬಾಗಿಲಿಂದತ್ತಲಿ
ಷ್ಟಲಿಂ। ಗದನೇವುಮಿಲ್ಲನಿನ್ನಂಪುಗಿಸರಿಂತೆನಲ್ಕಲ್ಲಿರ್ದ ಶರಣರೆಲ್ಲ॥
ಇದುಸಹಜಮಿಷ್ಟಲಿಂಗವುಮಿಲ್ಲದಿರ್ಪವರ। ವದನಮುಂನೋಳ್ಪುದ
ನುಚಿತವೆನಲ್ಕಲ್ಲಮಂ। ಸದಮಲಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗಿಷ್ಟಲಿಂಗವೇಕೆಂದು
ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೫೦॥ ಅಂಬರವನಡರುವಂಗೆಟ್ಟಗೋಲೇಕೆಬಿಡೆ । ದಂ
ಬುಧಿಯದಾಂಟುವಂಗೇಕೆಹರಗೋಲ್ಪೇಳು। ಯೆಂಬುದಂವಿಚಾರಿದೀ
ನಿಸ್ಸೀಮಸಿದ್ಧರಾಮಂಗಿಷ್ಟಲಿಂಗಮೇಕೆ॥ ತಾಂಬಗೆಯೆಸರ್ವಾಂಗಲಿಂ
ಗಿಯೆನೆಚನ್ನಬಸವಂಬಳಿಕಸಿದ್ಧರಾಮನೊಳಿಷ್ಟಲಿಂಗಮುಂ। ದೆಂಬು
ದೇತನಗಿಲ್ಲಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಿಯಾದಂದಮುಂಪೇಳೆಂದನು ॥೫೧॥ ಚನ್ನ
ಬಸವೇಶನೀಂನೋಡೆನುತಹರುಷದಿಂ। ತನ್ನಂಗದೊಳುಲಿಂಗಚಯ
ದಗೊಂಚಲುಗಳಂ। ಚನ್ನಾಗಿತೋರಲ್ಕೆಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಿತ್ವಮಂತೆಜಗ
ಜಣಿಯಾಟದಗನ್ನಮಲ್ಲದೆಯೇಕಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರಂ। ಮುನ್ನಲ್ಲಮನೆ
ಗೆಬಂದಲ್ಲಮನದಹುಸಲ್ಕೆ । ನಿನ್ನಪಣೆಗಣ್ಣರದಜಂಗಮದ್ರೋಹಿನೀ
ನೆಲರಾಮಹೋಗೆಂದನು॥೫೨॥ ನಿಲ್ಲನೀಜಂಗಮದ್ರೋಹಿಯೆಂಕರ
ದುತಂ। ದಿಲ್ಲಿಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಮನುಂಟುಮಾಡುತಿ। ಪ್ಪಲ್ಲಮಂನೀಂಗು
ರುವನುಳಿದುಲಿಂಗವತಂದೆನೀನದೇಂನಾಮಾನ್ಯನೆ ॥ ಸಲ್ಲದೀವರ್ಗರ
ಮೊಗಂನೋಳ್ಪುದೆನೆಕೇಳ್ದಬಳಿ । ಕಲ್ಲಮಂಗುರುವನುಳಿದಾಲಿಂಗ
ಮಂತೆಂದು । ದಿಲ್ಲಮುದ್ಗರುಸುಚಿತ್ಕಳೆಯುಮಾಲಿಂಗದೊಳಗಿದೆತಿಳಿ
ದುನೋಡೆಂದನು॥೫೩॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಮ್ಮಗುರುವರನಶಿವಸೋದರಂ।
ಗುರುವಲಾನೀನೆನಗೆಗುರುವೀತನೇಪರಮ । ಗುರುವುಬಸವಂಣನಿ
ರೆಗುರುವನೆಂದುಳಿದನೆನೆಕೇಳ್ದುಶಿವಶರಣರೆಲ್ಲ॥ ಪರಿತೋಷದಿಂದೊ
ಪ್ಪೆಸಿದ್ಧರಾಮಂಪ್ರಭುವಿ । ಗೊರೆದನೆನಗಾವಗತಿಯೆನಲಿಷ್ಟಲಿಂಗ
ಮಂ। ನಿರುತದಿಂಪಡೆದಲ್ಲದಾಗದೆನಲೆನಗೆದೀಕ್ಷೆಯನೀವರಾರೆಂದನು॥
ಬಸವಮೊದಲಾದೇಳುನೂರೆಪ್ಪತಮರಗಣ । ಮೊಸೆದುಮರ್ತ್ಯಕೆ
ವೀರಶೈವಮಂಬಿಡದುದ್ಧರಿಸಲೆಂದುಬಂದುದಿವರಿಗೆಪರಣಲಿಂಗಸಂ
ಬಂಧದುರುಷಟ್ಸ್ಥಲವನು ॥ ವಸುಧೆಯೊಳುಬೋಧಿಸುವಶಿವಚಿತ್ಕ
ಳಾರೂಪ। ಮುಸಮಪ್ರಸಾದಮುಖಬಂಬಂದುದೀಚನ್ನ । ಬಸವಂಣ

ನೆಂಬನಾಮದೊಳಿಷ್ಟಲಿಂಗಮಂ ನಿನಗೆಪಾಲಿಸುವೆನೆನಲು ॥ ಹರುಷ ದಿಂದೆದ್ದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಿನಮಿತನಾಗಿ| ಮರಳೆದ್ದು ಕೊಂಡಾಡಿಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶ| ನಿರುತವೆಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಂಲಕ್ಷಜೀವರಾಸಿಗೆಮುಖ್ಯಗೋಜನ್ಮವು॥ ನರಜನ್ಮಮದಕಧಿಕವೆಂದೆಲಾತಜ್ಜೀವ| ಪರಿಭೇದಮಂತನ್ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮದಪಿಂಡ| ದಿರವನದರುದಯಮಂಪೇಳ್ದು ನಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯುಂಪಾಲಿಸೆನಲೆಂತೆಂದನು॥೯೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣಮಂ| ಸಂತಸಬರದವರೆಲ್ಲೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ| ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೪ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೫೨೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೫ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಎಸವಪಿಂಡೋತ್ಪತ್ತಿಯಂಬಳಿಕ ವ್ಯಾಕರಣ| ಪಸಿಗೆಯಂಜ್ಞಾನತ್ರಯಂಗಳ ವಿಭೇದಮಂ| ಹಸನಾಗಿಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆಗುರುಚನ್ನಬಸವಂನಿರೂಪಿಸಿದನು

ಪದ॥ ಶಿವಶಿವವಿಭೂಷಭೂಷಿತಸೋಮಸೋಮಘನ| ಭವಭವವಿನಾಶನಾಶಾಭಾವಭಾವಸಂ| ಭವದಹನದಹನಾನ್ವಿತಾಕ್ಷಾಕ್ಷಪಾದಪ್ರಣತನತಾಂಭೋಧಿಚಂದ್ರ॥ ಪ್ರವಿಮಳಾಕಾರಕಾರಣರೂಪರೂಪಯುತ| ಯುವತಿಯುಧಾರ್ಂಗಗಂಗಾಂಬುಸಂಭೃತಜೂಟ| ಬವಿಜನುತಪಂಪಾವಿರೂಕ್ಷಪಕ್ಷದಿಂರಕ್ಷಿಪುದುನತಜನವನು ॥೧॥ ಇನ್ನಾಲಿಸೈರಾಮನಿನಗನಾಮುಂಪೇಳ್ವೆ| ಸನ್ನುತಸುಧರ್ಮಿಗಳುಸುರಲೋಕಭೋಗಮಂ| ಚನ್ನಾಗಿತೀರಲನುಭವಿಸಿಕರ್ಮಗಳೆಮನಪಟ್ಟಣದನರಕಂಗಳ ॥ ಬನ್ನದಿಂತೀರಲನುಭವಿಸಿಬಳಿಕತಂಡ| ಮುನ್ನಭೋನಿಲವಾರಿಧರೆಗಳೆಂಬೀನಾಲ್ಕು| ಮುನ್ನತಭವದ್ವಾರಮಿವುಮಿವರೊಳೊಂದುಭೂಲೋಕದೊಳುಸಂಜನಿಪರು ॥೨॥ ಸ್ಥಾವರಂಲಕ್ಷಮಿಪ್ಪತ್ತುಬಗೆಯೋನಿಜಲ| ಜೀವಂಗಳೊಂಭತ್ತುಲಕ್ಷಮಾಕ್ರಿಮಿಕುಲಂ| ಭುವಿಸಲುಪನ್ನೊಂದುಲಕ್ಷಮುಂ ಪಕ್ಷಿಗಳುನವಲಕ್ಷ ಭೇದಂಗಳು॥ ಗೋವುಮುಂತಾದಪಶುಜಾತಿತಿಂಶತುಲಕ್ಷ| ನಾವಿಧದನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಂಮನುಜಯೋನಿಯಿಂ| ತೀವಿಭೇದದೊಳೆಚೌರಾಶೀತಿಲಕ್ಷಜೀವಂಗಳಿವುಕೇಳೆಂದನು॥೩॥ ಸ್ವೇದಜಾಂಡೋದ್ಭಿಜಜರಾಯುಜಾಖ್ಯ

ದಚತು ರ್ಭೇದಜನನದೊಳು ದಿಸಿತಜ್ಞಾತಿಧರ್ಮಸಂ| ಪಾದನೆಯ ಪರಿಕರವು ನುಂಡು ತತ್ಕ್ರಿಯಗಳೊಳು ಕಂಗೆಟ್ಟ ಗೋಜನ್ಮಕೆ|| ಆದಿ ಸಂಚಿತದಿನ್ಕೈತಂದು ಬಳಿಕತ್ಯಧಿಕ| ಮಾದನರಜನ್ಮದೊಳಗೈದುವೆಂ ಜೀವನದ| ನಾದರಿಸಿಪೇಳ್ದಪೆಂ ರುತುಕಾಲದೊಳು ದಂಪತಿಗಳೊಂದೆ ಪಿಂಡವಹುದು ||೪|| ಮಾತೆಯರಜಸ್ಸುಪಿತೃವೀರ್ಯಂಗಳೊಂದಾಗಿ| ಸಾತಿಶಯದಿಂಪ್ರಥಮದಿನದಲ್ಲಿ ಕಲಲವುಹು| ದಾತೆರದೊಳೈದುರಾತ್ರಿಗಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಯಾಗಿಹತ್ತನೇದಿವಸದೊಳಗೆ|| ಖ್ಯಾತಿಯಿಂರಕ್ತಬಿಂದಾಚತುರ್ದಶದಿನ| ವ್ರಾತದೊಳು ಮಾಂಸವೆಂದೆನಿಸಿವಿಂಶತಿದಿನ| ಕ್ಕೋತುತನ್ಮಾಂಸವೇಘಟ್ಟಿಗೊಂಬುದು ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳ್ಚರಿಯನು||ಅವಯವಾಂಕುರವಾಗಿತೋರ್ಪುದಿಪ್ಪತ್ತೈದು|ದಿವಸಕಾಮೇಲೆತಿಂಗಳಿಗೆಶಿರವುದಯಿಪುದು| ಸವಡಿತಿಂಗಳಿಗೆತೋಳ್ತೊಡೆಗಳೆಪ್ಪುವುಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗ್ವ್ಯಕ್ತಮಾಗಿ|| ತವೆಹಸ್ತಪಾದಸರ್ವಾಂಗುಲಿಗಳೈದೆವು| ಟ್ಟುವವುತಿಂಗಳು ನಾಲ್ಕ ಕಕ್ಷಿನಾಸಾಪುಟ| ಶ್ರವಣಗುದಮೇಢ್ರರೋಮಂಗಳಪ್ಪುವು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು||೫||ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳೈದನೆಯ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಲೆನವದ್ವಾರಜಠರಂಗಳುಂಬುಗುವವು| ತಿಳಿಯೆನಖಕೇಶಮಾರಕೆ ಮೊಳೆವ ವೇಳೆರೊಳಗವಯವಾದಿಗಳೆ ಬಲಿದು || ಇಳಿವುದಾಮಾತೆಯುಂಡಂ ನರಸವುದರುದರ| ದೊಳಗೆತನ್ನಾಭಿಸೂತ್ರದೊಳೆಂಟುತಿಂಗಳಿಗೆ | ನೆಲೆಯುಹುದು ಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವವುಂಸುಜ್ಞಾನವಾಶಿಶುವಿಗೇನೆಂಬೆನು ||೭|| ನವಮಾಸದೊಳು ಶಿವಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿಸಂ|ಭವಿಸಿದೆಂಭವಭವದೊಳಿಂತು ಗುರುಕರುಣದಿಂ| ಶಿವಪರಾಯಣನಾಗಿಮುಕ್ತನಹೆನೆನುತಿರಲು ಸೂತಿಕಾವಾಯುವಿಂದಂ|| ತವೆಕೆಳಗುದಲೆಯಾಗಿಬೀಳುತಂವಿಷ್ಣುವಾ| ಯುವಿನಿಂದಲಜ್ಞಾನಯುತನಾಗಿಧರೆಗೆದೂ|ರುವಪಾಂಗಿನಿಂತನ್ನದುಷ್ಟುವುಂಚೀರುತಂ ನಡುಗುತಂಜನಿಯಿಸುವುದು ||೮|| ಸತಿರುತುಸ್ನಾತೆಯಾದೊಂದನೆಯದಿವಸದೊಳು|ರತಿಕೇಳಿಯುಂಮಾಡೆಕುಲಗೇಡಿಯಾದಕುವ|ರತಿಯದಿಪಳೆರಡನೆಯದಿವಸದೊಳು ಪಾತಕಂಪುಟ್ಟುವಂಮೂರರಲ್ಲಿ| ಅತಿಚೋರನುದಯಿಪಂ ನಾಲ್ಕನೆಯದಿವಸದೊ| ಳ್ಕೃತಕಿಸಂಜನಿಪನೈದಳೆಬುದ್ಧಿವಂತನಾ|ರ್ರುತುದಿವಸದೊಳುಕೂಡೆವ್ರತಗೇಡಿಜನಿಯಿಸುವನೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು||೯||ಏಳನೆಯದಿನದೊಳುದಯಾಪರನುಮುಂಟುಪಿನ| ಕಾಲಿಸುದರಿದ್ರನೊಂಬತ್ತುಕೆಧನಾಢ್ಯನಾ| ಮೇಲೆಹತ್ತಕೆಕಾಮಿನಿಷ್ಕಾಮಿಪನ್ನೊಂದು ದಿವಸದೊಳು ಪನ್ನೆರಡಕೆ|| ಪೇಳಲೇಂ

ಕೋಪಿಪದಿವಮೂರಕ್ಕಪಂಡಿತಂ। ವ್ಯಾಲೋಲರೋಗಿಪದಿನಾಲ್ಕರೊಳುಪೋದಿನೀ। ಪಾಲಕಂಪದಿನೈದುದಿನಕೆಪದಿನಾರರೊಳು ಶಿವಯೋಗಿಸಂಜನಿಪನು॥೧೦॥ ಭೋಗದೊಳುಸತಿಪುರುಷರೀರ್ವರುಪರಧ್ಯಾನ। ರಾಗಿರಲುಜಾರನುದಿಪಂಶಿವಧ್ಯಾನಪರ। ರಾಗಿರಲು ಶಿವಯೋಗಿಜನಿಸುವಂರವಿಯುದಯಕಾಲದೊಳುಜನಿಸಿದವನು॥ಭೋಗಧಿಪಕೋಪಿಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳು ಪಾಪಿಸಂ। ಧ್ಯಾಗಮದೊಳು ದಿಪಂಕು ತಾಪಿರಾತ್ರಿಯೊಳುದಿಸಿ। ದಾಗು ಶಾನ್ವಿತನಮಳಶಾಂತಿಯು ತನಾಗುವಂರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೧೧॥ ಪರಿಕಿಸಸ್ರೈತ್ರಮಂಶೇಷ್ಮಮಂತ್ರಿಳಿಯಲೊಂ। ದೆರಡುಬಳ್ಳಿಂಮಾಂಸ ಖಸೆರಕ್ತಮೇದಸ್ಸು। ಮಲಶುಕ್ಲವಾರ್ಗಂಗೆಸಂದೋಹಮಿಪ್ಪತ್ತುಪತ್ತುಪತ್ತೈದುಮೂರು॥ ಇರದೆಪನ್ನೆರಡುಸಾಸಿರಹಲವಗಣೆಯಿಂ। ನರದೇಹದಿರೋಮತತಿ ಮೂರುವರೆಕೋಟಿ। ನಿರತಮಂನೂರರುವತಸ್ಥಿಗಳ್ಳೇರಿರ್ಪವೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥ ನರರೋಮಶುಕ್ಲಾಸ್ಥಿಗಳುತಂದೆಯಿಂ ಶಂಗ। ಳುರುಚರ್ಮಮಾಂಸರಕ್ತಂಗಳಿವುತಾಯಿಂಶ। ಮಿರದಿವೇಳಂಸಪ್ತಧಾತುಗಳುಶುಕ್ಲಾಧಿಕತ್ವದಿಂಪುರುಷನಹನು॥ ಪರಿಕಿಸಲುರಕ್ತಾಧಿಕತ್ವದಿಂಸ್ತ್ರೀಜನಿಪ । ಳೆರಡುಂಸಮಾನಮಾಗಲು ನಪುಂಸಕನಾಗಿ। ಧರೆಯೊಳುದಯಿಪನೆಂದುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು ॥೧೩॥ ಪಂಚಭೂತಂಗಳಿಂದಾದವೆಲೆರಾಮಕೇ। ಳ್ಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ವಮಂತೆನಲ್ಜ್ಞಾನಾದಿ। ಪಂಚಕರಣಂಗಳಾಕಾಶದಿಂದಾದವಾಮರುತನಿಂಪ್ರಾಣವಾದಿ॥ ಪಂಚವಾಯುಗಳಾಗವಗ್ನಿಯಿಂಶ್ರೋತ್ರಾದಿ। ಪಂಚಸುಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಾವಾರಿಯಿಂ। ಪಂಚವಿಷಯಂಗಳಾಪೃಥ್ವಿಯಿಂಪಂಚಕರ್ಮಾಖ್ಯಂಗಳುದಯಿಸಿದವು ॥೧೪॥ ಇಂಚಮತ್ತಾರದಿಂಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪ್ರ। ಪಂಚಮಂಪೇಳ್ವೆನಾಲಿಸುರಾಮಮುಂಪೇಳ್ದ। ಪಂಚಭೂತಂಗಳೇಪಂಚಾಂಶಪಂಚೀಕೃತಿಯುನೈದಿದೇಹವಾಯ್ತು ॥ ಪಂಚಭೂತಂಧರಣಿಜಲತೇಜಶ್ಶರಿನಭಂ । ಪಂಚಾಂಶಮಸ್ಥಿತೋಕ್ನಾಡಿಮಾಂಸಂರೋಮ। ಸಂಚಯಮಿವೈದುಪ್ರಂಪೃಥ್ವಿಯಿಂದಾದವಾಲಿಸುರಾಮ ನೀನೆಂದನು॥೧೫॥ ಸ್ವೇದಜೊಲ್ಲುಮೂತ್ರಶುಕ್ಲಂಶೋಣಿತಂಜಲದಿ। ನಾದವುತೃಷಾನಿದ್ರೆಯಾಲಸ್ಯಸಂಗಕ್ಷು । ಧಾದವಗ್ನಿಯೊಳಿರದೆಪರಿವಪಾರುವಸುಳಿವಕೂಡುವಗಲೂಪ್ರಾಣವಾಯುವಿಂ॥ ಆದಪ್ರರೆಮೋಹರಾಗದ್ವೇಷಲಜ್ಜೆಭೀ। ತ್ಯಾದಿಗಳುಗಗನದಿಂತತ್ವಂಚಭೂತದಿಂ। ದಾದವಿಪ್ಪತ್ತೈದುಗುಣಮವಕ್ಕೊಂದೊಂದಕ್ಕೈದೈದುಗಣನೆಯಿಂದಂ॥೧೬॥ ಧರೆಗವಿಷ

ಯಂಗಳೈದಂಬುವಿಗೆನಾಲ್ಕಗ್ನಿ । ಗಿರದೆಮೂರನಿಲಂಗವೆರಡಾಗಸ
ಕೊಂದು। ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೀಮಿಶ್ರಮಿಪ್ಪತ್ತೈದಕುದು ಪಂಚೀಕೃತಿಯನಿ
ನ್ನಾಲಿಸು॥ ಧರೆಯಾಯುಗಂಧನಾಸಿಕಚರಣಚಿತ್ತಂಗಳುರುತರಪ್ರಾಧಿ
ವಿಪಂಚಕವೈದುಗಸ್ಯರಸ । ಪರಮಜಿಹ್ವಾಪಾಸಬುದ್ಧಿಗಳುವಾರಿ
ಯಿಂದೆಲರಾವು ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೮॥ ಪಾದರೂಪಾಕ್ಷಿಗಳುದಾವುನ
ವು ಅಹಂಕಾರ। ಮಾದವಗ್ನಿಯೊಳಿರದೆವಾಣಿಪೆರುಶಬ್ದಕನ್ನ । ಭೇದಿಸ
ಲ್ವಾವ್ಯನವುನವುನಿಲನಿಂವಾಕ್ಕಬುದ್ಧಿಸುತ್ತಿಸಮಾನಸ್ಥಾನವುಂ॥ ಆದ
ವಾಕಾಶದಿಂಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯಕಭೂತ। ಮಾದಿವಂದಿಕ್ಕುಗಳುದೇವ
ತೆವಿಷಯುಶಬ್ದ। ಮಾದತದಿನಕ್ಷರಾನಕ್ಷರಂಗಳುಶಬ್ದಭೇದವಾದಪ್ಪು
ದೆಂದನು॥೧೯॥ ಭಾವಿಸಲ್ವಾಕ್ಕಗಮರುದ್ಭೂತಮಿಂದ್ರನಧಿ। ದೇವತೆ
ಯದಕ್ಕೆ ವಿಷಯಂಸ್ಪರ್ಶವ್ಯದುಕಠಿಣ। ಮಾವರಿಪಶೀತೋಷ್ಣವೆಂ
ಬನಾಲ್ಕುಂಸ್ಪರ್ಶಭೇದಮುಕ್ಷೀಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ॥ ಪಾವಕಂಭೂತಮಾರೂ
ಪುವಿಷಯಂಶ್ವೇತ। ಶ್ಯಾಮಾದಿಷಡುವರ್ಣಮಾರೂಪುಭೇದಮಿ। ಸ್ನಾ
ವಿಮುಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕಪ್ಪುಭೂತಮಿದವರುಣನಧಿದೈವಮದಕೆ॥
ರಸವಿಷಯುಮದಕೆಮಾಧುರ್ಯಲವಣಾದಿಷ। ಡ್ರಸಮುತಗ್ಭೇದಮಾ
ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕರದೆ। ರಸೆಭೂತೆಮಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳಧಿದೈವಮ
ದಕೆವಿಷಯಂಗಂಧಮ॥ ಸುಗಂಧದುರ್ಗಂಧವೆರಡುಗಂಧದಭೇದ।
ಮುಸಮುನಾಗಿಂದ್ರಿಯಕೆಸಾಗಮಗತಂವಾಣಿ। ರಸವದ್ಯೆವಂಸುವಾ
ಕ್ಯಂಗಳುಂದುವರ್ಣಕ್ಯಸಂಕುಲಂವಿಷಯಂಗಳು॥೨೦॥ ಬರವೆನಾತಿಸು
ರಾಮುಪಾಣೇಂದ್ರಿಯಕೆಕೂರ್ಮ। ಮುದುತನಿಂದ್ರಂಗೈವಮುಮುದಾ
ನದಾನವೆಂ। ಬೆರಡುವಿಷಯಂಪದೇಂದ್ರಿಯಕೆಕೃಕರಂವಾಯುವಿ
ಷ್ಣುವಧಿದೈವಮದಕೆ॥ ಇಂದೆಗಮನಾಗಮನವಿಷಯಮಾಗುಸ್ಯಕ್ಕೆ।
ವರದೇವದತ್ತಮರುತಂಮೃತ್ಯುವಧಿದೇವಿ। ಪರಿಕಿಸಲ್ಭಾನಂದವಿಷ
ಯುಮಾಪಾಯುಗಸನಂಜಯಮಾಸ್ರುಂಮರುತನು ॥೨೧॥ ಪರಮೇಷ್ಠಿ
ದೈವಂವಿಸರ್ಜನಂವಿಷಯುಮಿ। ಸ್ನಿದದೆಕೇಳ್ದಶವಾಯುನಿರ್ಣಯಂಗ
ಳಂ। ಪರಿಕಿಸಲ್ಪ್ರಾಣಮರುದಿಂದ್ರನೀಲದವರ್ಣಮದುಹೃದಯದೊ
ಳನೆನೆಲಸಿ॥ ಹರಿಯುಬೆರಳಿಂಗಪಾಲಾಗ್ರಸರಿಯಂತರಂ । ಸ್ಥಿರದೆಸ
ತಾಪ್ರಾಣಸುತಮಶ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸ । ವೆರಡನಾಗಿಸಿಯನ್ನಪೀರ್ಣ
ಮಂಮಾಡುವುದುರಾಮನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೨೨॥ ಗುದದೊಳಗಪಾ
ನಹರಿಯೆದುರ್ವಮಲಮೂತ್ರಮುಮು। ನೊದವಲೀಯದೆವಿಸರ್ಜಿಸಿ
ಯಧೋದ್ವಾರಮಂ। ಪದೆದುಬಲಿದಂನರಸಮಂವ್ಯಾಪ್ತಿಯಂಮಾಡು

ತ್ರಿಶುದನುದಿನಂಮುರಿಯದೆ॥ ವಿದಿತಂಸಮಾನಾನಿಲಂನೀಲವರ್ಣವಿ।
ಪರ್ದುನಾಭಿಯಾಪಾದಮುಸ್ತಕಂಬರಮುಮಯು। ವದೊಳೆಪಸರಿಸಿ
ಕೊಂಡುಕೊಂಡಂನರಸವನೆಲ್ಲಾಗೋಮುಕ್ಕೈದಿಸುವುದು॥೧೩॥ ಎಳೆ
ಮಿಂಚುವಣ್ಣದೊಳುದಾನಾನಿಲಂಕಂಠ ದೊಳಗಿರ್ದುಸೀನ್ಕಂಮುಳ
ನಸುಗಳ್ಕಾಂಬವೈ। ವಳಿಯೊಳೇಳಿಪಕುಳ್ಳಿರಿಪೆಛರ್ದಿಯುಂನಿರೋ
ಧಂಗಳಂಮಾಡಿಸುತ್ತ॥ ಇಳಿವನ್ನರಸವನುತ್ತಾಪಸಂಗೈವುತ್ತ। ನೆಲಸಿ
ಪ್ಪುದಾವ್ಯಾನವಾಯುಕೀರದಬಣ್ಣ। ಮೊಲವಿನಿಂಸರ್ವಾಂಗಸಂಧಿಗ
ಳೊಳಿಪ್ಪುರ್ದೆಲೆರಾಮನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೧೪॥ ಮುದುಡಿದಿರ್ದಂತಿದ್ದಿ
ಯನ್ನಪಾನಾದಿಗಳ। ನೊದವಿಸುವಗಲ್ಲಲ್ಲಿಮೋಣ್ಣಾಗವಾಯುವಂ।
ಬುದುಪೀತವರ್ಣಮುರೆ ರೋಮನಾಳದೊಳಿರ್ದ್ದುನಿಶ್ಚಲದೆಪಾಡಿಸು
ವುದು॥ ಉಗರಭಾಳದೊಳಿರ್ದ್ದಕೂರ್ಮಮರುತಂಸುಧವೆ। ಲದವರ್ಣ
ತನುವಿಗಾಧಾರವಾಗಿರ್ದ್ದಪುದು। ಪದೆದುಕಣ್ಣ್ಬಯ್ಗಳಂಮುಚ್ಚಿತೆರೆ
ಸುತ್ತಿಹುದುಕೇಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು॥೧೫॥ ಕೃಕರವೆಂಬಾವಾಯುವಂ
ಜನದಕಾಂತಿಸಾ॥ ಸಿಕದುದಿಯೊಳಿರ್ದುಂಕ್ಷುಧಾದಿಧರ್ಮಂಗಳುಂ।
ಪ್ರಕಟಿಸುತಗಮನಾಗಮನಕಾರ್ಯಮುಂಮೂಡುವುದುದೇವದತ್ತ
ವಾಯು॥ ವಿಕಲವಿಲ್ಲದೆಗುಹ್ಯಕಟದೇಶದೊಳಗೆಸ್ಫಟಕವರ್ಣದಿಂದಿ
ರ್ದುಕುಳ್ಳಿರ್ದುಕುಳ್ಳಿರಿಸುವೇಳಿಸುವ। ಸಕಲಘಟಂಗೈವುತೊರಲಿ
ಮಾತಾಡಿಸುವುದೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೧೬॥ ಮರ್ಧನಂಜಯುವಾ
ಯುಬೊಮ್ಮರಂಧ್ರದೊಳಿಪ್ಪುರ್। ದುರುನೀಲವರ್ಣಮುದುಕರ್ಣಂಗ
ಳೊಳುಬಿಡದೆ। ಶರಧಿಘೋಷಂಗಳೊಲುಘೋಷಿಸುತಮುರಣಗಾಲ
ಕ್ಕನಿಘೋರ್ಷವಾಗಿ॥ ಇರುತಿರ್ಪ್ಪಗೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮದಶವಾಯುಗ
ಳ। ಪರಿಯುವಿನ್ನಾಲ್ಕಿಸ್ಸೈಮುಂಬಿರದೆಪೇಳ್ದಪಂ। ಕರಣಭೇದಂಗಳಂ
ವಿಸ್ತರದೊಳೆನುತಲಾಚನ್ನಬಸವಂನುಡಿದನು॥೧೭॥ ಮತ್ತೆಕೇಳಾ
ತ್ಮನಾಗಸಮೊಂದೆಜಾನಮಾ। ದತ್ತುವಾಯುವನೊಂದೆಮನಮಾ
ದುದಗ್ನಿಯೊಳು। ಬಿತ್ತರದಿನೊಂದಲ್ಕಹಂಕಾರಮಾಯ್ತುಗಕಮಂ
ಕೂಡೆಬುದ್ಧಿಯಾಯ್ತು॥ ಚಿತ್ತಮಾಯ್ತುಭೂಮಿಯೊಳ್ಬೆರಸೆಮೋ
ಣವಿನಿ। ತುತ್ತವಜ್ಞಾನಾದಿಯಂತಃಕರಣಮಾಳಿ। ಸುತ್ತರಮನಾ ಮ
ನಪ್ಪಿಗೆವಾಯುಭೂತಮಾಚಂದ್ರನಧಿದೈವಮುದಕೆ॥೧೮॥ ಸತತಮು
ದುಸಂಕಲ್ಪಮುಂವಿಕಲ್ಪಂಗಳಂ ಪ್ರತಿದಿನಂಮಾಡುವುದಹಂಕೃತಿಗೆರು
ದ್ರದೇವತೆಯಗ್ನಿಭೂತಮೊ ಡನೊಡನೆಹಂಕರಿಸುತಿಪ್ಪುದುಬುದ್ಧಿ
ಗಪ್ಪುಭೂತಂ॥ ಚತುರಾನಂದೈವಬುದ್ಧಿಯಂನಿಶ್ಚಯಿಪ್ಪುದತುಳಚಿತ್ತ

ಕೆಪೃಥ್ವಿಯೆಂಬಭೂತಮುಮಾತ್ಮ| ವಿತತಿದ್ವೈಪಂಸ್ಥಿರದೊಳವಧರಿಸು
ತಿರ್ಪುದೆಲೆರಾಮೋಳಕೇಳೆಂದನು ||೧೯|| ಇಂತುಟಪತ್ತನಾಲಕುತ
ತ್ವಮೋದೇಹ| ಮುಂತದಂತಾಳ್ದಿರ್ಪುದೇಹಿಯಾತ್ಮಂತನಗೆ| ಸಂತತಂ
ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳುಚಿದಾಕಾರಮುಧಿದ್ಯೈವಮದಕೀಶನು|| ಸಂತಸ
ದೊಳಖಿಳಸರ್ವಾಂಗಪ್ರದೇಶವಶಮಂ | ತಾಂತುಂಬಿಕೊಂಡು ಚೈತ
ನ್ಯರೂಪಾಗಿಸ | ತ್ಕಾಂತಿಯುಮನ್ಯೈಟಿಸುತ್ತಿರ್ಪನಾತ್ಮಂ ಮೂರು
ಭೇದಮಾಗಿರ್ಪುದೆಂದನು ||೨೦|| ಪರಿಕಿಸಲು ಜೀವಾತ್ಮನಂತರಾತ್ಮಂ
ಬಳಿಕ| ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಸಂಸಾರಸುಖದೊಳು | ಪರಿಬದ್ಧನಾದ
ವಂಜೀವಾತ್ಮನವರೊಳಗೆಸಲೆಹೊದ್ದಿಯುಂಹೊದ್ದದೆ || ಇರುತಿರ್ಪ
ನಂತರಾತ್ಮಂತತ್ಪ್ರಪಂಚದೊಳು | ಭರದೆಸಿಲ್ಕದೆನಿರಾಕಾರರೂಪಿ
ನೊಳಿಹಂಪರಮಾತ್ಮನಿಂತುಟಾತ್ಮತ್ರಯದನಿರ್ಣಯಂಕೇಳೆಂದುನಿ
ರವಿಸಿದನು||೨೧|| ಪ್ರಿಯದಿಪೇಳ್ವೆಂಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾರಣತನು| ತ್ರ
ಯದೊಳಾಸ್ಥೂಲತನುವೇಪಂಚಭೂತಗಳ| ಮಯವಿಂಪ್ರಿಯಂಗಳೀ
ರೈದುವಾಯುಗಳೈದುತನ್ಮನೋಬುದ್ಧಿಯೆರಡು || ನಿಯತಮಿಾಸ
ಪ್ತದಶಕಂಲಿಂಗಭೌತಿಕಾಂ| ಸ್ವಯಮಿದೇಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಾತ್ಮಚಿ
ತ್ತಾಹಂಕೃ|ತಿಯುಮಿರದೆಸಂಯೋಗಮಾಗಕಾರಣತನುತ್ರಯಮಿವಿ
ವರಿಹೇಗೆಂದನು ||೨೨|| ಎಸವಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗಸಾಂಗಾಂಗಸಮುಪಾಂಗ|
ವಿಸರಭೇದಂಗಳುಶಿರೋವಕ್ಷಮೂರುಭುಜ| ಮುಸಮಾಂಗಮಾನನಂ
ನಾಸಿಕಂ ಶ್ರುತಿಯಧರಲೋಚನಸಾಂಗುಲಿಯೆಂಬಿವು || ಸಸಿನಟಿಂಪ್ರ
ತ್ಯಂಗಮಿಂತುಸಾಂಗಾಂಗಭಾ|ವಿಸೆನಾಲ್ಕುಕರಣವಸ್ತ್ರಾಭರಣಲೇಪ
ಕಾ | ರಸಿತತಿಯುಪಾಂಗಮಿಂತಂಗದಚತುಷ್ಟಯಂದಶನಾಡಿಯುಂ
ಪೇಳ್ವೆನು||೨೩|| ಮೇಲೆನಿಸುವೀಡಪಿಂಗಳನಾಡಿಗಳುಚಂದ್ರ| ನಾಳ
ದೊಳಗಾಸೂರ್ಯನೊಳುಸುಷುಮ್ನಂಮಧ್ಯ| ನಾಳದೊಳುಗಾಂ
ಧಾರಿಬಲದಕ್ಷಿಯೊಳುಹಸ್ತಿಜಿಹ್ವೆಯೆಡದಕ್ಷಿಯೊಳಗೆ|| ಲೀಲೆಯಿಂದೆಡ
ಬಲದಕಿವಿಯೊಳುಪಯಸ್ವಿನಿವಿ| ಶಾಲಪೂಷಂಗಳಾಲಂಬುಮಿರ್ಪು
ದುಮೇಢ್ರ| ನಾಳದೊಳುಪಾಯುವೊಳುಲಕುಹಮಾಶಂಕಿನಿಯೆನಾ
ಭಿನಾಳದೊಳಿರ್ಪುದು ||೨೪|| ಧರೆಸಲಿಲಪಾವಕಾನಿಲಗಗನರವಿನಿ
ಶಾಕರ| ರಾತ್ಮರೆಯಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳೆಮದವಿವಾ| ಧರೆಯುಮದವೆತ್ತೆ
ನುತಗುಣಭರಿತನಾಗಿಹಂಸಲಿಲಮದವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ || ಇರದೆಸಂಸಾರಮ
ದನಾಗಿಹಂಶಿಖಿಮದೋ| ತ್ಕರಮಾಗೆಕಾಮಮದನಾಗಿಹಂಪವನಮ
ದ| ಭರಿತನಾಗಲುಗಮನಭಳನಹಂಗಗನಮದಕೇರುವಂವಾಹನವ

ನು॥೩೫॥ ತರಣಿಮುದವೆತ್ತೆ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯೊಳ್ ಪುಗಿದಿಹಂ, ಪರಮ
ಶಶಿಮುದವೆತ್ತೆ ಚಿಂತೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿರ್ಪ । ನಿಂದಾತ್ಮ ಮುದವೆತ್ತೆ ಬಳಿ
ಕಹಂಕಾರಯುತನಾಗುವಂ ಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು ॥ ನಿರುತಮಾಸಪ್ತಧಾ
ತುತ್ವತ್ವವರ್ಣಾಂಶ, ದುರುತರದ ಕರ್ಮಂಗಳಿಂತೆನಲು ರಸಕೆ ಭಾ।
ಸುರಕಪಿಲವರ್ಣಮುಂ ಪೃಥ್ವ್ಯಂಶಮುಂ ಗಮುಂ ಭರದಿನಿಳ್ಕಿಸುತಿರ್ಪು
ದು ॥೩೬॥ ತವೆ ರುಧಿರಮುಗು ನೀಲವರ್ಣಮುಪ್ಪುವಿನಂಶ, ಮುಮಯು
ವಮುನಡುಗಿಸುತ್ತಿಹುದು ಮಾಸಂ ರಕ್ತ । ನಿವಹವರ್ಣಮುಮಗ್ನಿ
ಯಂಶಂ ಶರೀರಮಂ ಕಳೆವಳಿಸುತಿರುತಿರ್ಪುದು ॥ ವಿವರಿಸಲು ಮೇದ
ಸ್ಸಿಮಾಂಜಿಷ್ಠವರ್ಣಮುಗು । ಪವನಾಂಶಮುಂ ಗಮುಂ ಚೆದರಿಸುತ್ತಿಹು
ದು ಮೇ। ಲವಿರಳಾಸ್ಥಿಗಳ್ಮೈದೆ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣಂಗಗನದಂಶಮಾಗಿರುತಿರ್ಪು
ದು ॥೩೭॥ ಮರುಳಾಗಿನುಡಿಯುಪುದು ಮಜ್ಜೆತಾಂ ವ್ರಿಚಿತ್ರಾಯೆ। ತ
ರಣಿಯಂಶಂ ಶರೀರವನೊತ್ತರದೊಳಿಕನ । ಮರಿಸಿನುಡಿಸುತ್ತಿಹು
ದು ಶುಕ್ಲಮೇಶ್ವೇತವರ್ಣಂ ಚಂದ್ರಸಂಶಿಕಮುದುಂ॥ ಇಂದೆ ಕಳೆವಳಮು
ಮುಂ ಕಂಪನಮುನೆಸಗುತ್ತೀ। ಪರಿಸಪ್ತಧಾತುಗಳ ನಿರ್ಣಯಂ ತೆನುಮ
ನಂ । ವರಧರಂ ರಾಜ್ಯಪಿಶೋಷ್ಟೀತ್ರಾಪಸೇವಕಾಟಗಳಿ ಪೇಸ್ವ್ಯಸನಂಗ
ಳ್ ॥೩೮॥ ತನುವಿ ವ್ಯಸನಮಾದಲ್ಲಿ ತನುಬಡನಾಯಿ । ತೆನುತಿಹಂ
ಮೋಣ್ತ್ರನೋವ್ಯಸನಮಾದಲ್ಲಿಯೊ । ಯ್ಯಾಸೆಕಳೆವು ಪಾದರಂಗಳಬ
ಯುಸುತಿರ್ಪನರ್ಥವ್ಯಸನಮಾಗಳ್ ॥ ಧನಕೆ ಚಿಂತಿಸುತಿಹಂ ರಾ
ಜ್ಯವ್ಯಸನಮಾಗ, ವಿನುತವಸ್ತ್ರಾಭರಣವಾಹನಂಗಳ ಬಯಸ । ನ
ನುಮಿತಂ ವಿಶ್ವವ್ಯಸನಮಾಗ ಸಗ್ರಾಹ ಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ಬಯಸುತಿಹನು॥
ಆಕ್ರಸುತ್ರಾಹವ್ಯಸನಮಾಗ ಪುತ್ರನು । ತ್ರಾಳಿಯಂ ಬಯಸುವಂ ಸೇ
ವಕಾವ್ಯಸನಮಂ, ತಾಳೆಕ್ಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಂಡು ಡಬ್ಬೇಕೆಂಬ ಕೋ
ಟಲೆಯೊಳೊಂದಿರ್ಪನು॥ ಸೇಳತಿ ವೃಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳ್ ಷಡೂರ್ಮಿಗಳ್,
ಕೇಳಾದೊಡಾ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಂಸೆಶೋಕಂ ಮೋಹ, ಮಾಲೋಕಿಸಲು ಜನ
ನಮರಣಾದಿಗಳ್ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸೆಗಳ್ ಪ್ರಾಣಧರ್ಮಂ॥೪೦॥ ವರಮೋಹಶೋ
ಕಂಮನೋಧರ್ಮಮುಂ ಜನನ । ಮರಣಮರಡುಂದೇಹಧರ್ಮ ಕಾಮ
ಕ್ರೋಧಮುರುಲೋಭಮೋಹಮುದ ಮತ್ಸರಂಗಳ್ ತಿಳಿಯಲಾರುವ
ರಿವರ್ಗಂಗಳ್॥ ಪಂಕಿಸಲು ಜಾತಿವರವರ್ಣಕುಲಗೋತ್ರಂಗ। ಳೊ
ರವೆ ನಾಶ್ರಮನಾಮ ಮಿವು ಬಗೆಯ ಷಡ್ಭ್ರಮೆಂಗ । ಳಿರದೆ ಜಾಯತೆ
ವಿಪಕ್ಷತೆ ವಿನಶ್ಯತೆ ವಿಪರಿಣಮತೆ ವರ್ಧತೆ ಯಸ್ತಿತೆ॥೪೧॥ ಇವು ತಿಳಿಯೆ
ಷಡ್ಭವವಿಕೃತಿಗಳ್ ಜಾಯತೆಯೆ । ತವೆ ಜನನಿಯುದರದಿಂ ಬಪ್ಪು

ದಸ್ಥಿತೆಯುಂಟೆ । ನುವಪರಿಣಮತೆ ಪರಿಣಮಿಸುವುದುಂ ವರ್ಧನತೆಯು
ಬಳೆವಪಕ್ಷತೆಯುಕುಸಿವಂ॥ ಸವಿನಶ್ಯತೆಯುಕೆಡುವುದಿಂತಿವೇ ಷಡ್ಭಾ
ವ । ವಿವರಂಗಳಂ ನವಮಯ ಪರಿಣಮಯ ವಿಜ್ಞಾನ । ನಿವಹವಾನಂದ
ಮಯಮುಂ ಮನೋಮಯಮಿಂತು ಪಂಚಕೋಶಂಗಳಿರವು॥ ಒರವೆ
ನಾಂ ಸುಗುಣತ್ರಯದಭೇದಂಗಳಂ । ವರಸತ್ವಹರುಷಕ್ಷಮಾಕುಲ
ಜ್ಞಾನಭಾ। ಸುರವಮಾನನಿಷ್ಠೆಯಂ ಶ್ರದ್ಧೆ ಧೈರ್ಯವಿವೇಕಸಹಸಗಳು ಸಾ
ತ್ವಿಕಗುಣಂ॥ ಪರಮಪ್ರಿಯಾಸಂಕೃತೋದ್ಯೋಗರೋಷಮು। ತಸ್ಕರ
ಮಿವು ರಜೋಗುಣಂ ತವೆ ನಿದ್ರೆಯಾಲಸ್ಯ। ಮುರುಮೋಹಚಪಲಹಿಂ
ಸಾನಿಂದೆಯುಂ ಬಿವೇತಾಮಸಗುಣಂ ತಿಳಿಯಲು ॥೪೩॥ ಅನುಪಮದ
ಸಸಿವಂತ್ರಣೀಕೃತಂ ತಿಳಿಯೆವ। ಶ್ರೀನಿಮಹಾಕ್ರೋಧಿನಿ ಸಗಂಧಚಾ
ರಿಣಿವಿಮೋ । ಹಣಿಯು ಮತ್ಚರಿಣಿಯುಮುಸೆವಾಸಿನಿಯುಂತರಂ
ಗದಮದಾಷ್ಟಕಮಿವು॥ ಧನಮದಂಕುಲಮದಂ ಛಲಮದಂ ಚಾರುಯ
ವ್ವನಮದಂ ರೂಪವಿದ್ಯಾರಾಜ್ಯಸತ್ವ್ರೋ। ಘನಮದಾಷ್ಟಕಮಿವೆ ಬಾ
ಹ್ಯಮದಸಂಕುಲಂ ಕೇಳೆಂದು ನಿರವಿಸಿದನು ॥೪೪॥ ಒರವೆನೆಲ್ಲರಾಮ
ನೀಂ ಕೇಳ್ವುದಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಮುಂ। ನಿರದಾಧಿಭೌತಿಕಮುಂ ನಾದಿದೈವಿಕ
ಮುಮಿನ್ನೆ। ಪರಿಕಿಸಲು ತಾಪತ್ರಯಂಗಳಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಮದೆರಡುತೆರ
ನೆಂತೆಂದೊಡೆ॥ ನಿರುತದಿಂ ಮಾನಸಂ ಶಾರೀರವೆಂದುಮು। ಕ್ಷುದೆಸೂ
ಯಾಸೂಯ ಚಿಂತೆಯುಂ ಮಾನಸವಿ । ಕರಮೆ ಮಾನಸಮಿನ್ನು ಘೋರ
ಮುಖ್ಯರೋಗದಿಂ ನೋವುದೆ ಶಾರೀರಮ ॥೪೫॥ ಚೋರರಿಂ ರಾಜರಿಂ
ಪಶುಪಕ್ಷಿಮೃಗಗಳಿಂ। ಕ್ರೂರಾಹಿಭೂತಭೇತಾಳಾದಿಸಂಕುಲದ। ಸೇ
ರುವೆಯು ಜೀವಚಯದಿಂದಲಾದ ಪಸತಿಗಳಾಧಿಭೌತಿಕಮದಿನ್ನು॥
ಸೇರುವೆಯು ಜನನಮರಣಂ ಕ್ಷುತ್ತೃಷೆಗಳಿಂ। ದಾರೈಸೆ ನರೆತೆರೆಗಳ
ಜ್ಞಾತಮಿವರಿಂದೆ। ಸೇರಿದಮಹಾದುಃಖಮಾಧಿದೈವಿಕಮಿದೆಲ್ಲರಾವೋ
ಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೬॥ ಇಂತು ಭವಭವದೊಳುದ್ಭವಿಸಿತಾಪತ್ರಯ।
ಭ್ರಾಂತಿಯೊಳು ಕಡುನೊಂದ ಜೀವಂಗ ಬಿಡದೆಜ। ನ್ಮಾಂತರದ ಸುಕೃ
ತವಾಸನೆವಿಡಿದು ಶಿವಭಕ್ತಿಸಂಜನಿಸಲದರಿಂದಲೆ ॥ ಮುಂತೆ ಸುಜ್ಞಾನ
ವೊದಗುವುದು ತಜ್ಞಾನದರ । ವೆಂತೆನಲು ಮೂರುತೆರನದ ಭೇದಂಗ
ಳಂ । ನೀಂ ತಿಳಿವುದೆಂದು ದಯದಿಂ ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗ ಚನ್ನಬಸವಂ ಪೇ
ಳ್ದನು ॥೪೭॥ ಹಿಂಗದೀ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮುಂ ಪರೋಕ್ಷಾಪರೋ। ಕ್ಷಂಗಳಿಂ
ಬರುತರಜ್ಞಾನತ್ರಯಂ ನೋಡೆ । ಕಂಗೊಳಿಸುವೀತನುತ್ರಯದೊ
ಳಂ ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಜ್ಞಾನತ್ರಯಂಗಳಿಂದಂ॥ ತುಂಗಶಬ್ದಾದಿವಿಷಯಂಗಳಿಂ

ಜ್ಞಾನಾದಿ। ಪೊಂಗುವಂತಃಕರಣವೃತ್ಯದರಿಂದರಿವುದೇ। ಕಂಗೊಳಿಸು
ವಮಲಪತ್ಯಕ್ಷಮಾಲಿಸು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀನೆಂದನು ॥೪೮॥ ಪರದೇ
ಶಕಾಲಮುಂ ಲೋಕಾಂತರಂಗಳೆಂ। ಪರಮಜನ್ಮಾಂತರದಸುಖದುಃ
ಖದುಷ್ಕರ್ಮ। ಮರುಸುಕರ್ಮದಬಂಧಮೋಕ್ಷಂಗಳೆಂಬಿವಂವೇ
ದಾಗಮಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಇರದರಿವುದೇ ಪರೋಕ್ಷಂ ಬಾಹಿರಂಗದ। ಲ್ಲಿರು
ತಿರ್ಪಭೂತಪಂಚಕಮಂತರಂಗದ। ಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳೊಂದೆಂ
ದರಿದು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ॥೪೯॥ ಮುಂದೆ ತದ್ಗುಣಧರ್ಮವಿ
ಷಯಮಂತಾನಲ್ಲ। ವೆಂದರಿದು ಜೀವಾತ್ಮಪರಮಾತ್ಮರೇಕಾರ್ಥ।
ವೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಮಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜಮೆಂದರಿದು ಸಿರಿಗುರು ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಂ॥
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದರಿವಂದಮಪರೋಕ್ಷವಾ। ಸಂದಸಂವಿತ್ರಯಮಿವೀ
ಗೆಂದು ಪೇಳಲಾ। ನಂದದಿಂ ಸಿದ್ಧರಾಮಂ ಚನ್ನಬಸವನಡಿಗೆರಗಿ ಮಿಗೆ ಗು
ಳಿಂತೆಂದನು ॥೫೦॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸ
ದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗದ್ಧವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವ
ರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗವ
ನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೫೧॥

ಐದನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೫ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೮ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೫೮೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೬ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಮೋಕ್ಷಮಂ ಕೊಟ್ಟೆನ್ನ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಂ। ರಕ್ಷಿಸು
ವೆನೆನುತಾಗ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಲಿಂಗ। ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿ ಗುರುಲಿಂಗ
ಜಂಗಮದ ಮಾಹಾತ್ಮೆಯಂ ವಿರಚಿಸಿದನು॥

ಪದ ॥ ದೇವ ಜಯ ಜಯ ಶಾರ್ವರೀಶ್ವರಕಲಾಜೂಟ। ದೇವ ಜಯ
ಜಯ ಮನ್ಮಥಪ್ರಮೋದವಿದೂರ। ದೇವ ಜಯ ಜಯ ವಿಭವವಿಕ್ರಮಾ
ನ್ವಿತ ದೇವರಾಕ್ಷಸವಿಮುದವಿದೂರ॥ ದೇವ ಜಯ ಜಯ ಶುಕ್ಲಧಾತುವಿ
ಲಸದ್ಗಾತ್ರ। ದೇವ ಜಯ ಜಯ ನಂದನಶ್ರೀಮುಖಾಂಭೋಜ। ದೇವ ಜ
ಯ ಜಯ ಪಭವತಾರಣ ಶರಣ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಕಾಲಸ್ವರೂಪ ॥೧॥ ಎನ್ನ
ಸದ್ಗುರು ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ ಪೇಳ್ವುದೆನ। ಗಿನ್ನೇನುಗತಿಯೆನಲು ಶೈವಾ
ಗಮಾರ್ಥಸಂ। ಪನ್ನರಾಗಿರ್ಪ ವರಗುರುಕರುಣದಿಂದಲಷ್ಟಾವರಣದರ
ವನರಿದು॥ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೀರಶೈವೋಪದೇಶಂಬಡೆದು। ನಿನ್ನ ಭವವಂ
ತೊಲಗಿಸೆನೆ ನೀನೆ ಗುರುವಲ್ಲ। ದಿಂನೆನಗೆ ಬೇರೆ ಗುರುವಿಲ್ಲ ಕರುಣಿಪುದೆಂ

ದುಮುಗುಳೆರ್ದಗಲಿಂತೆಂದನು||೨|| ಒರವೆನಾಲಿಸು ರಾಮ ಗುರುವಿನ ಸು
ಲಕ್ಷಣಮಂ। ನುರುಶಿವಾಗಮ ಪುರಾಣಂಗಳಂತಿಳಿದಮಳ । ಪರಮ ಶಾಂ
ತಂ ಶುಚಿ ಶಿವಾಚಾರಸಂಪನ್ನನುತ್ತಮಂ ಪೂರ್ಣಾಂಗನು || ವರಜಿತೇಂ
ದ್ರಿಯನತುಳಗುರುಸಂಪ್ರದಾಯಕಂ। ನಿರುಪಮಿತಸದ್ವಂಶಜಾತಂ ಶಿ
ವಧ್ಯಾನ। ಪರರಾದರಲ್ಲಿ ನೀಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೆನಲಾತನಿಂತೆಂ
ದನು ||೩|| ಪರಮಸದ್ಗುರು ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ ನೀಂ ಪೇಳ್ದ। ವರಲಕ್ಷಣಂ
ಗಳೆಲ್ಲಂ ನಿನ್ನೊಳಿವೆ ನೀನೆ । ಪರಶಿವ ಸಚಿತ್ಕಳಾರೂಪ ನೀ ಬಸವಣ್ಣ
ಮೊದಲಾದ ಪಮಥಗಣಕೆ ॥ ವಿರಚಿಸಿದೆ ಪರಣಲಿಂಗೋಪದೇಶವ
ನೆನಗೆ । ಕರುಣದಿಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿ ಭವಪಾಶಮಂ । ಪರಿಹರಿಸಿ
ರಕ್ಷಿಸೆನೆ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಕರುಣದಿಂದಿಂತೆಂದನು||೪|| ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾ
ಮ ಕೇಳ್ವೀರಶೈವಂ ನಿನಗೆ। ಸುಲಭವೇ ಖಡ್ಗಧಾರೆಯ ಮಹಾಮಧು
ಘಣಿಯ । ತಲೆಯ ಮಾಣಿಕವಿಮಾರ್ಗಳ ವಸುದು ಬಸಳ ಧೀರೋದ್ಧಾ
ರಣಂಗಳಲ್ಲದೆ ॥ ಸಲೆ ಮಲತ್ರಯ ಪಂಚಸೂತಕಾಟಗಳನತಿ । ಗಳಪ
ನ್ಯದೈವಭವಿನಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತನಿ । ಮರ್ಗಲದ ಪಂಚಾಚಾರದಿಂ ನಡೆ
ಯಬೇಕೆನಲ್ಕವನೆನಗೆ ತಿಳಿಪೆಂದನು||೫|| ಇನ್ನಾಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮ
ತ್ರಿಮಲದಿರವ । ನೆನ್ನ ಪಿತೃ ಮಾತೃ ಸುತರೆಂಬುದಾಣವಮಲಮು।ದು
ನ್ನ ತದ ಕುಲಗೋತ್ರವೆಂದೆನಲು ಮಾಯಾಮಲಂ ಧನಂ ಕಾರ್ಮಿಕ
ಮಲಂ॥ ಮೂನ್ನಿವಂ ಬಿಡಬೇಕದೆಂತೆನಲು ಶಿವಶಿವೆಯ। ರೆನ್ನ ಪಿತೃ ಮಾ
ತೃಗಳು ಶಿವಕುಲಂ ಶಿವನೊಡವೆ। ಯೆನ್ನವಲ್ಲೆಂಬುವಂಗಿಲ್ಲ ಮಲತ್ರ
ಯಂ ಕೇಳೆಂದು ನಿರವಿಸಿದನು||೬|| ಜಾತಿಸೂತಕ ಜನನಸೂತಕಂಗಳು
ಮಹಾ । ಪ್ರೇತಸೂತಕ ನಿತ್ಯಸೂತಕಮುಚ್ಛಿಷ್ಟ ಸೂತಕಮಿವೇಂ
ಪಂಚಸೂತಕಂಗಳಾವರಾಗ್ಯ ಸ್ವಲಿಂಗಭಜನೆಯಾ॥ ಓತನ್ಯತೀರ್ಥ
ಮನ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರೆಗಳಿ। ಗಾತುರದೆ ಪೋಪುದೀಗನ್ಯದೇವಾರ್ಚನೆ
ವಿ । ನೀತಭವಿಯಾದವರ ತನ್ನ ತಾಯ್ತಂದೆ ಬಂಧುಗಳೆನಲು ಭವಿಸಂಗ
ವು||೭|| ಯೆನ್ನ ಸದ್ಗುರುವೆ ಸುರತರುವೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಕರುವೆ। ಚೆನ್ನಬ
ಸವೇಶ ಭವನಾಶ ಸೇಂ ಪೇಳ್ದವಂ। ಮುನ್ನವೇ ಬಿಟ್ಟೆ ನಿನ್ನೇನನುರೆಬಿ
ಡುವುದೆನಲ ವಂಬಿಡುವೆನೆನಗೆ ॥ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೀರಶೈವೋಪದೇಶವನಿ
ಕೊ । ಟ್ಟೆನ್ನ ಭವಪಾಶಮಂ ಪರಿಹರಿಪುದೆನುತೆರಗಲಾ। ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಕ
ರುಣದಿಂ ಸಿದ್ಧರಾಮನಂ ನೋಡುತಂ ಪಿಂತೆಂದನು ||೮|| ಶರಣರೆಲ್ಲರು
ಕೇಳ್ವುದೀ ಸಿದ್ಧರಾಮನಾ। ಪರಶಿವನ ಪತಿಬಿಂಬಮೆಂತೆನಲು ಪೂರ್ವ
ದೊಳು । ಗಿರಿಜೇಶನೆಡೆಗೆ ಗಂಧರ್ವರೈತರುತೆ ಭೃಂಗೀಶನಂ ಕಂಡು ನೆ

ಸಲು ॥ ಕೆರಳಿ ಭೃಂಗೀಶ್ವರಂ ಗಂಧರ್ವರಂ ನೋಡಿ। ನರಜನ್ಮದೊಳಿಂ
ಭವಿಗಳಾಗಿ ಸಂಜನಿಸಿ ಬಳಿ। ಕಿರದೆ ದಂಪತಿಗಳಾಗೆಂದು ಶಾಪವನೀಯ
ಲವರಾಗಳಿಂತೆಂದರು ॥೯॥ ತಂದೆ ಕರುಣಿಸು ವಿಶಾಪವನರಿಯದಜ್ಞಾನ
ದಿಂದೆನಕ್ಕೆವು ಕಾವುದೆನುತಲಡಿಗೆರಗಲಾ। ನಂದದಿಂ ಭೃಂಗೀಶ್ವರಂ ನಿ
ಮ್ಮ ಗರ್ಭದೊಳು ಶಿವಯೋಗಿ ಸಂಜನಿಸಲು ॥ ಅಂದಿಗೆ ವಿಶಾಪವೆನೆ
ಗಂಧರ್ವರಾಗ ನಡೆ। ತಂದು ಶಂಕರಗೆರಗಿ ಭೃಂಗಿಯಿಂತೆಮಗಾದುದಂದು
ಗವನೆಲ್ಲವಂ ಪೇಳಲೀಶ್ವರನಂದು ಕೃಪೆಯೊಳೊಲಿದಿಂತೆಂದನು ॥೧೦॥
ಅಂಜದಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಜಠರದೊಳೆಮ್ಮ ನಿಜರೂಪು। ಸಂಜನಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಮು
ಕ್ತಿಯನೀವನೆನಲೀರ್ವರ್। ರುಂಜುವದೊಳ್ಳೈತಂದು ಸೊನ್ನಲಿಗೆಯೊಳ
ಗೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ಕುಡಿಯೊಕ್ಕಲಿಗರ। ರಂಜಿಸುವ ಗರ್ಭಂಗಳಿಂದುದಿಸಿ
ಪುಣ್ಯಾದಸು। ಪುಂಜಂಗಳಂತೆ ಮೊರಡೆಯ ಮುದ್ದಗೌಡನಾ। ಕಂಜಮು
ಖಿ ಸುಗ್ಗಾಯ್ಗಳೆಂಬ ನಾಮದಿ ಬಳೆದು ದಂಪತಿಗಳಾದರೊಲಿದು ॥೧೧॥
ಇಂತೆಸವ ದಂಪತಿಗಳಿರಲವರ ಗರ್ಭದಿಂ। ಕಂತುಮದಹರನ ಪ್ರತಿಬಿಂ
ಬಮೇ ಜನಿಸಿತದ॥ ನಂತರಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೆಂದೆಂಬ ನಾಮವನಾಂ
ತು ಸಿರಿಶೈಲಕೆ ॥ ಸಂತಸದೆ ಪೋಗಿಯಾ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗ। ಮಂ
ತನ್ನ ಪುರಕೆ ಕರತಂದು ಪೂಜಿಸುತಲಾ। ಕಂತುಬರೆಗೆಡೆದುಯಮ
ಗೊಂಡದಲ್ಲಿರ್ದರಂ ಕೈಲಾಸಕಿರದೊಯ್ದನು ॥೧೨॥ ಬಸವೇಶನಂತೆ
ನ್ನ ಹೃದಯಮಂ ಬಗಿಗುತ್ತೋ। ರಿಸಿದನೀ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನ ಮಹಾತ್ಮೆ
ಗಳ ಮಸುರಲಳವೇ ಶಿವಪ್ರತಿಬಿಂಬಮೆನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮನತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಂ ॥ ಜಸನಾಯ್ತು ನಿಮ್ಮ ಭೃತ್ಯರ ಭೃತ್ಯನೆಂದು ಭಾ। ವಿಸುತಿಷ್ಟ
ಲಿಂಗಮಂ ಪಾಲಿಸೆನೆಗುರು ಚನ್ನ। ಬಸವೇಶನೀನೆಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ
ದೆರಗಿ ನುತಿಪಸಮನಂತರದೊಳು ॥೧೩॥ ಅಲ್ಲಮಾ ಬಸವ ಮೊದಲಾ
ದಸಂಖ್ಯಾತಗಣ। ರೆಲ್ಲರುಂ ಚನ್ನಬಸವೇಶ ಕೇಳ್ದಿಂ ಕರುಣ। ದಲ್ಲಿ
ಬಿಡದೀ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಂಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತು ಸಂತಸದೊಳು ॥ ಸಲ್ಲ
ಲಿತ ಮೋಕ್ಷಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಪುದೆನ। ಲ್ಮಲ್ಲನಾ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ
ತನ್ನ ಕರ। ಪಲ್ಲವದೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನ ಮಕುಟಮಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತನಾಕ್ಷ
ಣದೊಳು ॥೧೪॥ ನವರತ್ನಮಯಮಾದ ತನ್ಮಹಾಮಂಟಪವ। ನವ
ದುಕೂಲಂಗಳಂ ನವಕುಸುಮಮಾಲೆಯಂ। ತವೆ ರುಲ್ಲಿಪಟ್ಟೆಗಳ ಮು
ತ್ತುಗಳ ಪೊಸಫಲದಗೊಂಚಲ್ಗಳಿಂ ವಿರಚಿಸೆ॥ ಅವಿರಳದ ಕತ್ತುರಿಯ ಸಾ
ರಣೆಯಂಗೊಳಿಪ। ವಿವಿಧಮುತ್ತಿನರಂಗವಲಿಯಿಂದಲಂತಿಂತು। ಜವ
ನಸದಸುಸ್ಥಳದೊಳೊಂದಿರದೆ ತಂಡುಲದ ಚೌಕಮಂ ಕೈಗೈದರು ॥೧೫॥

ಪೊಳಪೊಳೆವಜಲಪೂರ್ಣವಾಗಿರ್ದ ಸತ್ಪಂಚ| ಕಳಶಂಗಳಂ ಸ್ಥಾಪಿಸೆನಂ
ಗೈದು ಪೊಸನೂಲಿ| ನೆಳೆಗಳ್ವಿದಂ ಸುತ್ತಿಯಷ್ಟವಿಧ ಪೂಜೆಯಿಂದರ್ಚಿ
ಸೆ ತದಾಜ್ಞೆಯಿಂದಂ|| ಬಳಿಕಲಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಂ ಭಸಿತವೀಳೆಯಂ| ಗಳ
ಸಖಿಳೆಗಣಕುಲಗಮುಂದಿರಿಸಿನಮಿಸಲ್ಕೆ | ನಲವಿನಿಂದಾತನಂ ಚೆನ್ನ
ಬಸವಂ ಚೌಕಮಧ್ಯದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಂ ||೧೬|| ವರವಿಭೂತಿಯ
ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯಿಂ | ದಿರದಲಂಕರಿಸಿದ ಭಾರಂಕುರದೆ ತತ್ಕಳಶ|
ಭರಿತಜಲವಂ ತಳೆದು ಸಾಲ್ವರಾಚಾರ್ಯರೊಡನಾ ಕಳಶಪಂಚಕವ
ನು || ಹರುಷದಿಂ ಮೂರುಸೂಳ್ ಸಿದ್ಧರಾಮನುರು | ಶಿರಕೆತ್ತಿಯ
ಭಿಷೇಚನಂಗೈದು ಕಳಶವಂ | ಮರಳಿ ತತ್ಸ್ಥಳದೊಳಿರಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧ
ನಂ ಮಾಡಿದಂ ಕರುಣದಿಂದಂ ||೧೭|| ವಿವರಿಸಲ್ಬಳಿಕಲಾ ಚನ್ನಬಸವೇ
ಶ್ವರಂ| ತ್ರಿವಿಧದೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದೆ ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗಂಗಳಂ | ತ್ರಿವಿಧಾಂಗದೊಳು
ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿ ತ್ರಿವಿಧಮಲಮಂ ಬಿಡದೆ ಛೇದಿಸಲ್ಕೆ || ತವೆ ಸಿದ್ಧರಾ
ಮನಾ ಗುರುಮುಖ್ಯ ಸಕಲಗಣ | ನಿವಹಕ್ಕೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಿ ಕು
ಳಿತು ಮ | ತ್ತವಿರಳಾನಂದದಿಂದೀ ಕಲಶದಿರವನೆನಗುಸುರೆಂದೊಡಿಂ
ತೆಂದನು ||೧೮|| ಆದೊಡಾಲಿಸು ರಾಮ ಪರಶಿವಂ ತಾಂ ತ್ರಿವಿಧ | ಭೇ
ದದಿಂ ಗುರು ಲಿಂಗ ಚರಮೆನಿಸಿ ತನ್ನಯ ಮ| ನೋಗದಿಂ ಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯ
ದಿಂ ಪಂಚಕಲೆಗಳನೈದೆ ಗುರುಪೆಸರಿಕ|| ಸಾದರದೊಳಾನಂದಿವಾಹಂ
ಪರಾಶಕ್ತಿ| ನಾದಚಿತ್ಪ್ರಣವಮಂತ್ರಂ ಮುಸುನಿಗಳಶದಿಂ| ದಾದಿಯಾಂ
ಬುಧಿಯೆನಿಪ ಸದ್ಗುರುವೆ ಸಾಲ್ವಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಪಾಲಿಸಿದನು ||೧೯||
ವಿವರಿಸುವೆ ಕೇಳ್ ನ್ಯಾಲ್ವರಾರಾರೆನಲ್ಪದಾ | ಶಿವನೀಶ್ವರಂ ಮಹೇಶಂ
ಉರುದ್ರರೆನಿಪವರು| ಶಿವದೀಕ್ಷೆವಡೆದಾಚಾರ್ಯರಾಗಿಯಾ ಸಕಲಗಣಕು
ಲಕೆ ದೀಕ್ಷೆಯನೆ ಮಾಡಿ || ತವೆ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾರ್ಕಶಶಾಂಕದಿಕ್ಪಾ
ಲ| ನಿವಹಕಂ ನರಸುರೋರಗಗರುಡಗಂಧರ್ವ| ವಿವಧರಾಕ್ಷಸಯಕ್ಷ
ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಾಪ್ಸರ ಕಿನ್ನರವಿತತಿಗೆ ||೨೦|| ತಿಳಿಯೆ ಮನುಮುನಿ
ನಿಪಿಶಾಚಾವಳಿಗೆ ಕಿಂಪುರುಷ| ಕುಲಕೆ ವರಶೈವಾಗಮೋಕ್ತಪ್ರಕಾರ
ದಿಂ | ನಲವಿನಿಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿ ಮರ್ತ್ಯದ ಜನದ ಭವಬಂಧಮಂ ಕಳೆ
ಯಲು|| ಇಳೆಯೊಳು ವಂಶದಿಂ ರೇವಣಸಿದ್ಧನಿ | ರ್ಮಲಮರುಳ
ಸಿದ್ಧನೇಕೋರಾಮನತುಳಗುಣ| ನಿಳಯ ರಾ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರಾದ
ಕ್ರಮದೊಳವರಿರವನೀಂ ಕೇಳ್ವುದು ||೨೧|| ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾರೇವ
ಣಗಾದಿಶಕ್ತಿತ| ತ್ಪುರುಷಮುಖವೆಂಟು ಜಡೆಯೋಗದಂಡಂ ಪೈಗೆ|
ಕರಿಯುಕಂ ಬಳಿಯುಕುಪಸಗಂಧೆ ಬೊಮ್ಮಚರಿ ಯಾತ್ರವಂ ಲೋಹ

ಬಂದಂ॥ ವಿರಚಿಸಿದಮುರಿಪಾತ್ರೆಯುಂಕುಂಡಲಂತನ್ನ । ಕರದಿನ
ಲದಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗ। ಮೂರುಪಣವಮಂತ್ರಮಾಯುಗ್ಮ
ದಮ ತುಳಸೀಸರಿವಾಸನಂಕೇಳ್ವುದು ॥೨೧॥ ನಕ್ಷತ್ರಪದ್ಮತದತಟ
ದೊಳಿರ್ಪರ್ನಂಕಲ್ಪ। ವೃಕ್ಷದಡಿಯಲ್ಲಿಪದ್ಮಾಸನಸ್ಥಸವಾತ । ದಕ್ಷುಜ
ಮರ್ಜದಗದ್ದುಗೆಯುಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯುಂತನ್ನಶಿಷ್ಯಕುಲಕೆ॥ ಓಕ್ಷ
ಗೈವಲ್ಲಿವರಪಾರಿಜಾತದತಳಿರ। ಪಕ್ಷದಿಂದೆಸಪಲೋಪದಕಳಶವು
ಸಹ। ಸ್ರಾಕ್ಷದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಟ್ಟುಪೂಜಿಪರುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆ
ದನು॥೨೨॥ ತ್ರಿಳಿವುದುಳಿಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಂಗಘೋರಾಸ್ತ್ರವಾ। ಸ್ಪರ್ಶಳಿವ
ಬಹುಶಿಖಿಗಳಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಸೇರಗುಗಂ। ಬಳಿಗಂಧೆಲೋಕಪಿಂಛಮಾಡಿದೆಬ
ಮುರಿಪಾತ್ರೆಯುಂಕುಂಡಲಂಕ್ರಿಯರೊಳು॥ ತೊಳಗುವಕುಠಾರದ
ಡಂಬಾಯೆಳವುಕ್ಷೈಕ್ಯ। ದೊಳೆಕಪಿಲಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗ
ದೊಲವಾಷಡಕ್ಷರಿಯಮಂತ್ರಂಯುಜುರ್ವೇದ ಮಾತಂಗೆಕೇಳೆಂ
ನು॥೨೩॥ ಬಿಡದೆಪು । ವಾಸನಂಯತ್ತಾಗ್ರಶ್ರಮಂಸಮಂ। ಬಡೆಕುಮಾ
ರಾಗ್ರಗತಮಂದಾರತರುತಟಂ। ಬಿಡದುವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮದೊಳುಗೋ
ಮುಖಾಸನದೊಳಿರ್ಪ್ಪಂಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು॥ ತೊಡಗಳಿಂದೀಕ್ಷೆಯುಂಶಿ
ಷ್ಯಗೆಕರುಣಿಪಂ। ಕೊಡುವಲ್ಲಿದೂರ್ವಾಂಕುರಾದಿಕುಸುಮದೆತೆ
ಕ। ಗದೆಯುಲೋಗದಕಳಶವಾತಂಗೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂ
ನು॥೨೪॥ ಕ್ರಮದಿನೇಕೋರಾಮತಂಬೆಗಂನಾಮದೇ। ಮಮುಖಪ್ರ
ಜಡೆಕಾವಿಯಂಬರಂತಾಂಪ್ರಟಂ। ಸಮದಮುರಿಪಾತ್ರೆಯುಂಕು
ಡಲಂಚಿತ್ರಗಂಡೆಂಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಶಿಖಿಗೆ॥ ಅಮರಿಪ್ಪವರಭೋಗಮಲ್ಲಿಕಾ
ರ್ಜುನಲಿಂಗೆ। ಮಮತಪ್ರಸಾದಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರಮು। ತ್ತಮಸಾ
ಮವೇದಂಮರಾಳೆಮಾಸನವೆಸೆವುದಂತಂ..ಕೇಳೆಂದನು॥೨೫॥ ಭೂ
ತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿವಾಸಪ್ರಸ್ಥದಾಶ್ರಮದೊಳಾ। ತನಿರ್ಪಂಮೇರುಗಿರಿತಟ
ದವಟವೃಕ್ಷ। ದಾತಡಿಯೊಳೆಸಪದ್ಮಾಸನಸ್ಥಮರಿಕಾಷಾಂಬರ
ಗದ್ದುಗೆಯೊಳು॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀಕ್ಷೆಯಂಕೊಡುವಲ್ಲಿಸೊಂಬುಳಿಯೆ
ಹನಗಲಂಕಾರವಾತಾಮ್ರದುರುಕಳಶ। ಮಾತಂಗೆಧನದದಿಕ್ಕಿನೊ
ಳ್ಪ್ರದಿದುಸಾವ್ಯಲಕ್ಷಣಂಕೇಳೆಂದನು॥೨೬॥ ವರಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ
ರಿಗೆಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಸಿಂ। ಗರದೇಕಶಿಖಿಬಿಳಿದಿನುಡೆ ಬೆಸ್ತೆಯಿಂಸಮದ
ಮುರಿಯುಮಾಪಾತ್ರೆಮಾಣಿಕ್ಕಕುಂಡಲಂಮುಖವೆವಿಮಲಸದ್ಯೋ
ಜಾತನುಂ॥ ಕರದೊಳಾದೊಡಮಧಿಕಕಕ್ಷದೊಳಗಾದೊಡಂ।
ರಿಸುವದುವರಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗ। ಮುರುಹಂಸಪಂಚಾ

ಕ್ಷರೀಮಂತ್ರಮೆಸೆವಥರ್ವಣವೇದಮುವರ್ಗೆಂದನು ||೨೮|| ಮತ್ತ
ಗಪವಾಕಂಗ್ರಕಸ್ರಾಶ್ರಮಂಚೆಲ್ವು | ವೆತ್ತೆಸೆಯಲಾತ್ರಿಕೂಟಾದ್ರಿತ
ಟದಿನಿವಾವಿ| ನೊತ್ತಿನೊಳುಗುರುಸುಖಾಸನಕಮರಿಪೊಸರನ್ನಗಂ
ಬಳಿಯುಗದ್ದುಗೆಯುಯೊಳು || ಬಿತ್ತರದೆಕುಳ್ಳಿರ್ದುಶಿಷ್ಯರ್ಗೆದೀಕ್ಷೆಗ
ಳ | ನಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿನಾಗವಲ್ಲೀದಳಂ | ಬೊತ್ತಬೆಳ್ಳಿಯುಕಳಶಬಂ
ದೊಪ್ಪುವಂವರುಣದಿಕ್ಕಿನೋಳ್ಕೇಳೆಂದನು ||೨೯|| ಹರುಷದಿಂದಾ
ನಾಲ್ವರಾಚಾರ್ಯರೊಲವಿನಿಂ| ಬರುತಿರ್ಪರ್ಯುಗಯುಗಂಗಳೊಳು
ಮತಿಕರುಣದಿಂ | ಧರೆಯುಭಕ್ತರ್ಗೆದೀಕ್ಷೆಯುನಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಾ
ಗಿಯಾವಂಶದಿಂ|| ಪಿರಿಯುರುಮುವಾನಾಲ್ಕುಕಳಶವುಂನಾಲ್ದೆಸೆಯೊ
ಳಿರಿಸಿತನ್ನಮಧ್ಯದೊಳುಗುರುಕಳಶವುಂನಿರಿಸಿ | ಪರವುಶಕ್ತಿಯೊಳೆ
ತತ್ಕಳಶವುಂಗುರುಭಾವದೊಳುಕಂಡುಪೂಜಿಸುವುದು||೩೦|| ಕರು
ಣದಿಂದೀಕ್ಷೆಯುಂಕೊಡುವರುಂಶಿಷ್ಯರುಂ| ಕರಚರಣಮುಬ್ಬುವಾದ
ವಯುವದೊಳಿಳ್ಳಿನಿತು | ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಾನವಿಲ್ಲದೆಹೀನಜಾತರಲ್ಲದೆ
ನಾಲ್ಕುವರ್ಣದರ್ಗೆ|| ತರತರದೊಳಾವಿಪ್ರರೋಳ್ಮೂರುವರುಷವುಂ
ತರಸುಮಕ್ಕಳೆನಾರುವರುಷವಾವೈಶ್ಯರಂ | ನಿರುತವೊಂಬತ್ತುವ
ರುಷಂಶೂದ್ರರುಗಳನೀರಾರುವರುಷಂನೋಳ್ಪುದು|| ೩೧|| ಇಂತವ
ರವುನದಪಕ್ಷಾಪಕ್ಷಭೇದವುಂ | ತಾಂತಿಳಿದುನೋಡಿದೀಕ್ಷತ್ರಯುಂ
ಗಳನೊಲ್ದು | ಸಂತೋಷವಿಂತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗವುಂತ್ರಿವಿಧಾಂಗದೊಳು ಪ
ತಿಷ್ಠಿಸುವರೆನಲು || ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರದೀಕ್ಷತ್ರಯುವು| ದಂ
ತುಲಿಂಗತ್ರಯುಮುದಾವುದಂಗತ್ರಯುಮು | ನೀಂತಿಳಿಯುಪೇಳೆನಲು
ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳಾಗುರುಪೆಕರುಣದಿಂದಂ||೩೨|| ಉರುತರಜ್ವಲಿ
ತಕಾಲಾಗ್ನಿರುಚಿಯುಂಜರವ| ಪರಮುವಿದ್ಯುತ್ಕೋಟಿ ಕಾಂತಿಯುಂ
ಪಳೆವಭಾ| ಸುರಶಿಖಾಚಕ್ರದೊಳುಸೂಕ್ಷ್ಮಬಂಬಿದ್ರೂಪಿನಿಂದೆ ಸವ
ಚಿತ್ಕಳೆಯುಸು||ಗುರುವರಂಭಾವಕ್ಕೆತಂದುತದ್ಭಾವದಿಂ, ದಿರದಾಮನ
ಸ್ಸಿಂಗೆತಂದುತನ್ಮನದಿಂದೆ| ಭರದೆದೃಕ್ಕಿಗೆತಂದುತದ್ದೃಕ್ಕಿನಿಂದಿರದೆ
ವರ ಕರಸ್ಥಲಕೆತಂದು ||೩೩|| ಕರುಣದಿಂಶಿಷ್ಯನುರುಮಸ್ತಕದೆಹ
ಸ್ತವಿ| ಟ್ಟಿರದೆವೇದಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂಭಾವಲಿಂಗವುಂ| ಪರಮುಕಾರಣತನು
ವಿನೊಳುಕರ್ಣದೊಳುವಿರಾಜಿಸುವವುಂತಾಪ್ರದೀಕ್ಷೆಯಿಂ|| ಉರುತರ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿನೊಳು| ಕರಬಂಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದಿ
ಷ್ಟಲಿಂಗವುಂ | ನಿರುತವಾ ಸ್ಥೂಲತನುವಿನೊಳುಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವರೆಲಿ
ರಾಮುಕೇಳೆಂದನು ||೩೪|| ಗುರುವರಂಲಿಂಗಮುಕೊಡುವುದೇದೀಯುಂ

ಬು। ದಿರದಾಮಲತ್ರಯವಭೇದಿಪುದೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂ । ದೆರಡುಮಾದೀ
ಕ್ಷಾಭೇದಾನಮಿಂನಾಲಿಸೈಗುರುವಿನಮಹಾತ್ಮೆಗಳನು॥ ಸರಸಿಜಾಸ
ನವಿಷ್ಣುರುದ್ರರೆಂದೀಶ್ವರಂ।ಪರಸದಾಶಿವತತ್ವನಿಚಯಕಾಧಾರನುಂ
ಪರಮಚೈತನ್ಯಾತ್ಮ ಶಾಶ್ವತಂ ಶಾಂತನ್ನಿರಂಜನಂ ನಿರ್ಮಲಿನನು ॥
ನಿರುತವಹ ನಾದಬಿಂದುಕಳಾವ್ಯತೀತನುಂ। ಪರಮಷಟ್ತ್ರಿಂಶತ್ತ್ವ
ತತ್ವಮಾಲಾಭೂಷ । ನುರುತರಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಂ ಪೆಯುಕ್ತಂ ನಿತ್ಯನಿಂತ
ಪ್ಪಗುರುವಿನಿಂದಂ॥ಪರವಿಜ್ಞವಾಗಿನಗರೋರಧಿಕಮೆಂದು ಶ್ರುತಿ। ಯೊ
ರೆವುತಿಪ್ಪುದು ರಾಮ ಕೇಳೆನಕ್ತಿಂತಪ್ಪ।ಪೆರಮಗುರು ನೀನೆನೀಂಪೇ
ಳ್ದ ಲಿಂಗತ್ರಯದಭೇದವಂತಿಳುಪೆಂದನು ॥೩೬॥ ಒರವೆನಾಲಿಸು
ರಾಮ ನಿನಗೆನಾಂ ಮುಂಪೇಳ್ದ। ಪರಮಶಾಲಿಂಗವೇ ನಿಷ್ಕಲದೆ ಭಾವ
ಕೊಲಿ । ದಿರದೆಗೋಚರಮಾಗಿ ಭಾವಲಿಂಗಮದಾಯ್ತು ಆದೆಮೆ ಸೂಕ
ಗೋಚರಿಸಲು॥ ಉರುಸಕಲನಿಷ್ಕಲದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಮದಾಯ್ತು ಪರಿ
ಕಿಸಲದೇ ಕಣ್ಗೆ ಗೋಚರಿಸಿ ಸಕಲದಿಂ। ಪಿಡಿವಿಡಿಯೊಳಿಷ್ಟಲಿಂಗಮದಾ
ಯ್ತು ತಲ್ಲಿಂಗದಿರವನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ॥೩೭॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಕತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದ
ಶಾಂಗುಲಮಜಂ । ನಿರುಪಮಂ ನಿತ್ಯಂ ನಿರಾಮಯಂ ನಿರ್ಗುಣಂ। ನಿ
ರಘನ್ನಿರಂಜನಂ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವಮವ್ಯಕ್ತಮವ್ಯಯಂ ನಿಶ್ಶೂನ್ಯನು॥ ವೆ
ರಸಾಕ್ಷಿರೂಪಕ ಕರ್ತೃಕರ್ಮಭೋಕ್ತೃಕಂ। ನಿರುತಮಿರದೇಕ
ಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ। ಪೆರಕೆಪರವೆನಿಸುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮಮಾ ಲಿಂ
ಗಮೆಲೆರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥೩೮॥ ಇಂತಪ್ಪ ಲಿಂಗಮಂ ಶಿರದೊಳ್ ಮು
ಖೊಕ್ಕದೊಳ್। ಸಂತತಂ ಗಳಬಾಹುಕಕ್ಷೆ ವಕ್ಷಂಗಳೊಳ್। ಸಂತಸದೆ
ಧರಿಸವೇಳ್ಪುದು ನಾಭಿಯಿಂ ಕೆಳಗೆ ಧರಿಸೆ ಪಾತಕಮಿರ್ಪುದು॥ ಮುಂ
ತೆ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಂಗಳೊಳ್ ಮಲಮೂತ್ರ। ಮಂತವೆವಿಸರ್ಜಿಸುವ
ಕಾಲದೊಳ್ ನಿದ್ರೆಯೊಳ್ । ಕಾಂತೆಯರರತಿರಾಜಭಯ ಮಾದಿಗ
ಳೊಳ್ ಲಿಂಗದಿಂದಗಲದಿರವೇಳ್ಪುದು ॥೩೯॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇ
ಳ್ವುದೀ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ । ತಿಳಿಯಲಾಜಂಗಮವೆ ವದನವಾಜಂಗಮದ । ಲ
ಲಿತಮುಖದಿಂದೆ ಲಿಂಗಕೆ ತೃಪ್ತಿಯೆಂದೊಡಾಜಂಗಮದ ಲಕ್ಷಣವನು ॥
ನಲವಿನಿಂ ತಿಳುಪೆನಲ್ಕಾದಿಮಧ್ಯಾಂತವಂ॥ ಕಳಿದವಂ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂ
ರ್ಣಂ ನಿರಾಮಯಂ। ಸಲೆಸಗುಣನಿರ್ಗುಣಂ ಹರಿಯಜಮುರೇಂದ್ರ ಶಿವ
ಮುಖ್ಯಪೂಜಿತನೆಂದನು ॥೪೦॥ ಜಂಗಮವೆನಲು ಜನನಮಾ ಮರಣ
ವರ್ಜಿತಂ। ಜಂಗಮವೆನಲು ನಾದಬಿಂದುಕಳೆ ಸಂಯುತಂ । ಜಂಗ
ಮವೆನಲು ಸ್ವರ್ಗ ಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳಾದಿ ಸಕಲಭುವನಾಧಾರನು॥

ಜಂಗಮವೆನಲುಸೃಷ್ಟಿದಾನಂದರೂಪಕಂ । ಜಂಗಮವೆನಲುತ್ರಿವಿಧ ಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪಕಂ । ಜಂಗಮವೆನಲುತ್ರಿವಿಧತತ್ವಾತ್ಮಕಂಸಿದ್ಧ ರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೧॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣ ಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗವಾ।ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದ ರ್ಗೆಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸ ಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತು ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೨॥

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ೭ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೭೨೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೮ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಿಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಮಹಿಮೆಗಳ। ನೊಸೆದುಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದದಮಹಾತ್ಮೆಗಳ । ನಸಮಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಭೇದಮಂಗುರು ಚನ್ನಬಸವನ್ನಿರೂಪಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಪುಷ್ಕರಾಂಬಕನಯನಪೂಜಿತಪದಾಂಭೋಜ। ಪುಷ್ಕರಾಷ್ಟೇಂದುವಹ್ನಿತ್ರಿಲೋಚನನೆಸವ । ಪುಷ್ಕರಾಸನಶಿರಚ್ಛೇದಕನೆ ಪುಷ್ಕರಾನನಪಾರ್ವತೀವಲ್ಲಭ॥ ಪುಷ್ಕರಕರಾಸುರಸಗರ್ವಪರ್ವತಕುಲಿಶ। ಪುಷ್ಕರಕಳೆಂಬಕಾಂಗಾರಣ್ಯಘನದಾವ । ಪುಷ್ಕರಸುಕೇಶದಿಗ್ವಸನಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷರಕ್ಷಿಸುನತರನು ॥೧॥ ಪರಮಸದ್ಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನೀಂಪೇಳ್ದ । ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಮಹಾತ್ಮೆಗಳನರಿದೆನಾಂ । ಕರುಣದಿಂಮುಂತೆಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಮಾಳ್ಪತೆರನಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದೆನಲು॥ ಒರವೆನಾಲಿಸುರಾಮಪೂರ್ಣನಕ್ಷತ್ರಂಗ।ಳಿರುತಿರ್ಪಕಾಲಮುತ್ತಮವೆಲ್ಲಂನಾಡೆ । ಪರೆವಾಗಮಧ್ಯಮಂರವಿಯುದಯಕಾಲದರ್ಚನೆಯೆ ತಿಳಿಯಲ್ಕಧಮವು ॥೨॥ ಉತ್ತಮದಕಾಲದೊಳುಶಿವನನೆನವುತ್ತಲೆ। ಚ್ಛತ್ತವ್ಯಮುರಿದೆದ್ದುಮಲಮೂತ್ರಮಂತ್ಯಜಿಸಿ । ವೃತ್ತಿಕಾಶೌಚಮಂಮಾಡಿಹಸ್ತಾಂಘ್ರಿಗಳನೊಲವಿನಿಂತೊಳೆದುಬಳಿಕ॥ ಬಿತ್ತರದಪಾಲ್ಮಗುಳ್ವಳ್ಳಿಮರದೊಳುಖದಿರ। ಮುತ್ತಮಂತತ್ಕಾಷ್ಠದಿಂದಂತಧಾವನಾ।ವೃತ್ತಮಂತೀರ್ಚಿ ಲಿಂಗೋದಕದೆಗಂಡೂಷಮಂಮಾಡಬೇಕೆಂದನು॥೩॥ ಬಳಿಕಮುಖಮಜ್ಜನಂಗೈದುಮಡಿವರ್ಗಮಂ । ತಳೆದುವಿಮಲೇಶಾನದಿಕ್ಕಿನೊಳಗಿರದೆಳಂ । ಗೊಳಿಪಶಿವಪೂಜಾಸುಮಂಟಪಕೆಬಂದುಸಮಾರ್ಜನಂಗೈದುಮೇಲೆ॥ ಸಲೆರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂದಲಂಕರಿಸಿಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಲಲಿತವ

ದ್ಮಾಸನದೊಳ್ಪೈದೆಮಡಿಸಿಸುನಿ । ಷ್ಠಲಚಿತ್ತನಾಗಿಶಿವಪೂಜೋಪ
ಕರಣಮಂತರತರದೊಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ॥೪॥ ರಾಮಕೇಳ್ಬಳಿಕಭಸ್ಮ
ಸ್ನಾನಮಂಮಾಡಿ। ಸೋಮದಿಂಭಸಿತದುದ್ಧೂಳನಂಗೈದುಸು । ಪ್ರೇ
ಮದಿಂವರತ್ರಿಪುಂಡ್ರಂವಿಮಳರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಿಂದಳಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು॥ ಆ
ಮೇಲೆಶಿವಮಂತ್ರದಿಂದಲುಪಕರಣಸಂ । ಸ್ತೋಮಮುಮನರ್ಚಿಶಿವಾ
ರ್ಚನಂಗೈವುದೆನೆ । ಸ್ವಾಮಿನೀವಿವರಭೇದಂಗಳಂವಿಸ್ತರಿಸಿಪೇಳ್ವು
ದೆನಲಿಂತೆಂದನು॥೫॥ ವಿದಿತಸದ್ಯೋಜಾತಮುಖದಿನಾದುದುಪೃಥ್ವಿ
ಯುದರಿಂನಿವೃತ್ತಿಕಳೆಯಾಕಳೆಗೆಕಪಿಲವ । ರ್ಣದನಂದೆಯೆಂಬಗೋ
ವರದಗೋಮಯದಿನಾದುದುಭೂತಿವಾಮದೇವ ॥ ಮದನದಿಂಜಲ
ಮಾದುದದರಿಂಪ್ರತಿಷ್ಠೆಕಳೆ । ಯುದರೊಳಗೆಕೃಷ್ಣವರ್ಣದಭದ್ರೆಯೆಂ
ಬಗೋ । ವದರಗೋಮಯದಿಂದೆಭಸಿತವಾದುದು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ
ಕೇಳೆಂದನು ॥೬॥ ಪೊಳೆವಘೋರಾಸ್ಯದಿಂತೇಜಮುದರಿಂವಿದ್ಯ । ಕ
ಳೆಯುದರಿನರುಣವರ್ಣದಸುರಭಿಯುದರಿನಿಂ। ದಿಳಿದಗೋಮಯದೊ
ಳಾದುದುಭಸ್ಮಮೆಸವತತ್ಪುರುಷಮುಖದಿಂಮರುತನು॥ ಸುಳಿದು
ದದರಿಂದಾಯ್ತುವರಶಾಂತಿಯೆಂದೆಂಬ । ಕಲೆಶುಭ್ರವರ್ಣದಸುಶೀಲೆ
ಗೋವಾಯ್ತುತ। ತ್ಕಳೆಯಿಂದಲದರಗೋಮಯದೊಳಾದುದುಕ್ಷಾ
ರವೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೭॥ ಭೂತೇಶನೀಶಾನಮುಖದೆನಭವಾ
ಯ್ತುಶಾಂ। ತಾತೀತೆಕಲೆಯುದರೊಳಾಕಲೆಯೊಳಾದುದ್ಯು। ಸಾತಿಶ
ಯಚಿತ್ರವರ್ಣದಸುಮನೆಯುದರಗೋಮಯದಿಂದೆರಕ್ಷೆಯಾಯ್ತು॥
ಭೂತಿಯಿಂಶ್ರೀಭಸಿತದಿಂಜ್ಞಾನಭಸ್ಮದಿಂ। ಪಾತಕಹರಕ್ಷಾರದಿಂವಿಪತ್ತಿ
ಳ್ಗಖಿಳ। ಭೀತಿಯಿಂಕೆಡಿಸಿರಕ್ಷಿಸುವುದೇರಕ್ಷೆಇಂತಿವರಪರಕೇಳೆಂದನು॥
ಎಲೆರಾಮಕೇಳ್ಭಕ್ಷಣೆವತ್ಸರಹಿತೆರುಜೆ । ಸಲೆಶಕ್ತಿಹೀನೆವಿಕಟಾಂ
ಗಿಬಹುಭಕ್ಷಬರೆ। ಗೊಳಗಾದುದತ್ಯಂಗಹೀನೆನಿರ್ವೀರ್ಯವಂಧ್ಯಾದ್ಯ
ಲಕ್ಷಣಪಶುಗಳಂ ॥ ಕಳೆದುಸಲ್ಲಕ್ಷಣದಗೋವಿತ್ತಗೋಮಯಂ । ನೆ
ಲಕಿಳಿಯದಾಂತಾಂತುಕೊಂಡನದಂಘನಭಕ್ತಿ। ಯೊಳಿಗರಣಕಬಳ
ಶೋಷಣಗಸನವರಶೋಧನಾಭಿಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದಂ ॥೯॥ ವಿರಚಿಸಿದ
ಭಸಿತವಿಲ್ಲಗೊಡೆಪರರಿತ್ತುದಂ। ವರಭಕ್ತಿಯಿಂಕೊಂಡುಶಿರವದನಹೃ
ದ್ಗಳಸ್ವಚರಣಯುಗಸರ್ವಾಂಗಕೀಶಾನತತ್ಪುರುಷಯುಗಮಘೋ
ರಂಕ್ರಮದೊಳು॥ ಉರುವಾಮದೇವಸದ್ಯೋಜಾತವೆಂಬಿವಂ। ಪರ
ಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗಳಿಂವಿಭೂತಿಸ್ನಾನ। ಪರಿಶುದ್ಧನಾದವಂಗಿಲ್ಲಭವಬಂ
ಧನಂರಾಮನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೧೦॥ ಮಳೆಬಿಸಿಲ್ಗೊಡಿಬರಳಿದುವೆದಿ

ಷ್ಯಸ್ನಾನ । ಮಿಳಿಯೆ ಗೋಧೂಳಿಗಾಳಿಗೆ ತೋರೆ ವಾಯುವ್ಯ । ಪೊಲವಿನಿಂ ಜಲಧಿಸಪ್ಪುದು ವಾರುಣಂ ತಜ್ಜಲಕ್ಕೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನದಿಂ॥ ಫಲಮಧಿಕಮೀಶ್ವರಧ್ಯಾನಂ ಮನಸ್ನಾನ । ಮೆಱೆದಾಮಭಸ್ಮದಿಂದಪ್ಪುದಾಗ್ನೇಯಮಿವ । ರೊಳಗೆಲ್ಲಮಾಗ್ನೇಯಮಲ್ಲದಿಂ ನಿಲ್ಲುತ್ತಮಸ್ನಾನ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೧॥ ಒರವೆಸಾಲಿಪ್ಪುದು ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಳನಂಗೈದು । ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ವರಮಧ್ಯಮಾಂಗುಷ್ಠಯುಗ । ಮಿರದ ನಾಮಿಕೆಗಳಿಂ ಧರಿಸು ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಮಂ ತದ್ಧೃತಾಸ್ಥಾನಂಗಳು ॥ ಶಿರದೊಳಗೆ ಶಿವ ಭಾಳದೊಳು ಮಹೇಶ್ವರ ಕರ್ಣ । ಕುಱು ರುದ್ರ ಚರಣದ್ವಯಂಗಳೊಳು ಶ್ರೀಕಂಠ । ವರಶಂಭು ಭುಜಯುಗದೊಳೀಶ ಸುಮಹಾದೇವ ವಕ್ಷದೊಳು ಘನ ಪಶುಪತಿ ॥೧೨॥ ವರನಾಭಿಯೊಳಗೆ ಶಂಕರ ಪೃಷ್ಠದೊಳು ವೃಷಭ । ವರಯಾನ ಕಕುದಿನೊಳು ಪರಮಾತ್ಮ ಮಂತ್ರದಿಂ । ಧರಿಸಿಪುದು ಪ್ರಾರೋಕ್ತದೇಕಾದಶಸ್ಥಳದೊಳಿಮ್ಮಂಡೆ ಕೇಳು ರಾಮ ॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಮೂರ್ಧ ಭಾಳ ಶ್ರವಣ ದೃಗ್ನಾಸ । ಪರಮಾಸ್ಯ ಬಾಹು ಭುಜ ಕುಚ ಕುಕ್ಷಿ ಮಣಿಬಂಧ । ಮುರು ಪಾರ್ಶ್ವ ನಾಭಿ ಮೇಢ್ರೋತ್ಪೃಷ್ಠ ಜಾನು ಜಂಘೋರು ಪಾಯ್ವಂಘ್ರಿಗಳಿವು ॥೧೩॥ ಮೂವತ್ತೆರಡುದ್ಧೃತಸ್ಥಾನಮಿವಕಾರದೊಡೆ । ಭಾವಿಸು ಶಿರೋಭಾಳ ಕರ್ಣಗಳ ಬಾಹುಸ । ದ್ಭಾವದೊಳು ಮಣಿಬಂಧ ಹೃದಯ ಪೃಷ್ಠೋನ್ನಾಭಿ ಭುಜಮೇಷ್ಟವೆಂದೆನಿಸುವ ॥ ಈ ವಿಮಲಷೋಡಶಸ್ಥಾನಮಿವಕಾರದೊಡೆ । ತೀವುವುದು ಭಾಳಗಳ ಭುಜಹೃದಯನಾಭಿಯ ಪ ॥ ರಾವಳಿಯೆ ನಿಪ್ಪಷ್ಟಮಸ್ಥಾನಮಿವನುಳಿಸಬಾರದಾಲಿಪುದೆಂದನು ॥೧೪॥ ಇರದೆ ಭೂತಪ್ರೇತಘನತರಾಪಸ್ಮಾರ । ಪರಮಪೈಶಾಚ ಘನ ಜಟ್ಟಿ ಗಂಭೀರ ಪರ್ವ । ತರ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಾದ್ಯಖಿಳ ದುಷ್ಟಗ್ರಹಕೆ ದುಷ್ಟಮೃಗಸಂದೋಹಕೆ ॥ ಉರಗವೃಶ್ಚಿಕಭೀತಿ ಸಿಡಿಲಭಯ ರಾಜಾಗ್ನಿ । ವರಚೋರರೋಗಭಯ ಚೆಯ ಕಾವಿಭೂತಿಯದು । ಚಿರಳ ಸೊಂಕಿದೊಡೆ ಪರಿಹರಿಸುವುದದೇಮಹೇಶ್ವರರೂಪವಹುದೆಂದನು ॥ ರಾಮ ಕೇಳ್ಮುಂದೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಮಹಾತ್ಮೆಯಂ । ಕಾಮಮದಮರ್ದನಂ ಪೂರ್ವದೊಳು ತ್ರಿಪುರನಿ । ದೂರ್ಮಮಂ ಮಾಳ್ಪಂದು ಪುಟ್ಟಿದವು ತನ್ನಯನ ಜಲದಿಂದ ಶಿಖಿನೊಳೊಂದು ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂ ನೆತ್ತಿಯೊಳು ಮೂರ್ಶಿರಕೆ ಷಟ್ತ್ರಿಂಶ । ದಾಮಕ ಹಾಕರಣಕ್ಕೆಯೊಂದೊಂದುಗಳದೊಳು । ದ್ವಾಮದೊತ್ರಿಂಶತ್ತು ರೋಮಮಾಳಿಗೈವತ್ತು ನೂರೆಂಟು ಮುಪವೀತಕೆ ॥೧೫॥ ವರಭುಜದ್ವಯಕೆ ಸದಿನಾಱು ಮಣಿಬಂಧಕ್ಕೆ । ಕರಣಸಂಖ್ಯೆಗಳಕ್ಷಮಾಲೆಗಂ ನೂರೆಂಟು । ಪ

ರಿಗಣನೆಯಿಂದೆ ತತ್ತ್ವಳದೊಳಕ್ಕರಿಂದೀಶಸ್ವರೂಪಮೆಂದು ॥ ಧರಿಸಿ ಶಿರದೊಳು ಕೋಟಿದಶಕೋಟಿ ಕಿವಿಗಳ್ಗೆ । ಪರಮ ಶತಕೋಟಿ ಕಂಠಕೆ ಸಹಸ್ರಂಕೋಟಿ । ಯುರುಬಾಹುಗಳ್ಗೆ ಪ್ರಮಾಣದಫಲಂಹಸ್ತದೊಳು ಧರಿಸೆ ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೭॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಮೋಕ್ಷಮದು ಪಂಚವಿಂಶತಿ ಮಣಿಯು । ಸರದಿಂದ ಮಷ್ಟವಿಂಶತಿ ಪುಷ್ಟಿಕೇಯಾಲಿ । ಸಿರದೆಯಿಪ್ಪತ್ತೇಳೆನುಳ್ಳ ಸರದಿಂ ಭುಕ್ತಿ ಮೂವತ್ತ ಮೇಲಾರರಿಂ ॥ ಪಿರಿದ ಧರ್ಮಮಹುದು ಮೂವತ್ತೆರಡನುಳ್ಳ ಮಳೆ । ಸರದಿಂದೆ ವಿಜಯಮಪ್ಪದು ಪಂಚದಶಕದಿಂ । ದರಿದೆನಿಸು ಮಾಭಿಚಾರಕಮಹುದು ಕೇಳೆಂದು ಚನ್ನಬಸವನ್ನುಡಿದನು ॥೧೮॥ ಬಿರವೆನಾಲಿಸು ರಾಮ ಪಣವದುತ್ಪತ್ತಿಯಂ । ಪರಶಿವನ ಚಿತ್ತೆ ಚಿತ್ಪ್ರಣವಮಾಯ್ತದರಿಂದ । ಉರುನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳು ಪುಟ್ಟಿದವು ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳು ಕ್ರಮದೊಳು ॥ ಇರದಕಾರೋಕಾರ ಮಕಾರತ್ರಯಂ । ಪರಿಕಿಸಲದೊಂದಾಗಲೊಂಕಾರವೆಂದೆನಿಪ । ಪರತರಪ್ರಣವಮಾದುದು ಪಣವದಿಂ ಪಂಚಲಕ್ಷಣಂ ಜನಿಯಿಸಿದವು ॥೧೯॥ ತಾರಕಂ ದಂಡಕಂ ಕುಂಡಲಮುಮರ್ಧೇಂದು । ಮಾರಯ್ಯ ಬಿಂದುವುಂ ಪಂಚಲಕ್ಷಣಮಿಂತು । ತಾರಕಾಕಾರನ್ನಕಾರಮ್ಮಕಾರವೇ ದಂಡಕಂ ಕುಂಡಲಮದು ॥ ತೋರುವ ಶಿಕಾರಮರ್ಧೇಂದುವೆ ವಕಾರಮದ । ಸೇರಿರ್ಪ ಬಿಂದುವೆ ಯಕಾರಮಿಂತೈದು ಕೇ । ಳ್ತಾರಕಾಬ್ರಹ್ಮವೆಂದೆನಿಪ ಚಿತ್ಪ್ರಣವದಿಂದಾದವವನಿನ್ನಾಲಿಸು ॥೨೦॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂಗಳಿಂದಾದವೆಲರಾಮ ಕೇ । ಳ್ಪಂಚಸಂಜ್ಞಾಳಿಯಾ ಪಂಚಸಂಜ್ಞಾಳಿಯಿಂ । ಪಂಚನಾದಾಖ್ಯಮಾ ಪಂಚನಾದಾಖ್ಯಮೇ ಪಂಚವದನಂಗಳವರಿಂ ॥ ಪಂಚಕಲೆಯಾದವಾ ಪಂಚಕಲೆಗಳು ಮೆರವ । ಪಂಚಶಕ್ತಿಗಳೆನಿಪರವರಿಂದನಾದವಾ । ಪಂಚಭೂತಂಗಳವರಿಂ ಪಂಚವಿಂಶತಿಸು ತತ್ತ್ವಂಗಳುದಯಿಸಿದವು ॥೨೧॥ ಇಂತೆ ಸವಪಣವ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರವಿದ । ನಂತಮುಗಣಿತಕೋಟಿಮಂತ್ರಕ್ಕಮಾತೆಯಿದು । ಸಂತತಂ ಜಪಿಸುವಂ ಸಾಕ್ಷಾಚ್ಛಿವಂ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳೀಮಂತ್ರದಿಂ ॥ ಮುಂತೆ ಸಕಲೋಪಕರಣಂಗಳಂ ಶುದ್ಧಿಯಂ । ಸಂತಸದಿ ಮಾಡಿ ತದನಂತರದಿ ಶಿವಪೂಜೆ । ಯಂತಧಿಕಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮಾಳ್ಪುದದರಿರವನೀಂ ಕೇಳೆಂದು ನಿರವಿಸಿದನು ॥೨೨॥ ಹರುಷದಿಂದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮನಂಗಳಿಂ । ದಿರದೆ ಗಂಧೋದಕಂ ಪುಷ್ಪೋದಕಂ ಸವಿಸ್ತರದ ಮಂತ್ರೋದಕಂ ಸ್ವರ್ಣರತ್ನೋದಕಾದ್ಯಖಿಳೋದಕಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಪಂಚಾಮೃತಾಭಿಷೇಕಂಗಳಿಂ । ಪವಿ

ಡಿಯೊಳಭಿಷೇಕವನ್ಮಾಡಿಬಳಿಕತ । ತ್ಪದವುಪಾದೋದಕಂಗೊಂ
ಬುದೆನಲದನೆನಗೆವಿಸ್ತರಿಸಿಪೇಳೆಂದನು ‖ ೩೩ ‖ ಆದೊಡಿನ್ನಾಲಿಸೆಲೆ
ಶಾಮೇಶನೀಂಕೇಳ್ದು । ಪಾದೋದಕಂಗಳಿರವೆಂತೆನಲು ತಾಂ ತ್ರಿವಿ
ಧ । ಭೇದದಿಂವರ್ತಿಸುಗುಗುರುವಿನಸುಪಾದೋದಕಂ ತಿಳಿಯೆಸುಕರು
ಣಾಜಲಂ ‖ ಸಾದರದೊಳೀಮುಖಲಿಂಗದಿಂದಾದತ । ತ್ಪಾದೋದ
ಕಂವಿನಯಜಲವುಮುಳಜಂಗಮದ । ಪಾದೋದಕಂಸಮತೆಜಲವೆಂದ
ಕರುಣದಿಂಚೆನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು ‖ ೩೪ ‖ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಪಾ
ದೋದಕಂಗಳಿಂ । ಪರಿವಿಡಿಯ ಸಂಚಿತಂಪ್ರಾರಬ್ಧವಾಗಾಮಿ । ಯುರು
ತರದಕರ್ಮಂಗಳಿರದೆಪೋಪವುಕೇಳ್ವುದೆನಲದರಭೇದಂಗಳ ‖ ವಿರಚಿ
ಸೆನೆಡನನದಜ್ಞಾನಮಂಕಳೆದುಸ । ತ್ಪರಮಸುಜ್ಞಾನಮಂಕೊಡುವು
ದೇಸಂಚಿತಂ । ನಿರುತದಿಂದಿಹಲೋಕಭೋಗಮಂಬಿಡಿಸಿಶಿವಲೋಕ
ಪದಮಂಕೊಡುವುದೆ ‖ ೩೫ ‖ ಪರಿಕಿಸಲುಪ್ರಾರಬ್ಧವಿದುಭವಭ
ವಾಂತರದಿ । ಬರಲೀಯದಿಹಪರಕ್ಕೆಡೆಯಾದಗೊಡವಾಗ । ಪರಶಿವ
ನೊಳೊಂದಿಸುವುದಾಗಮಾಕೇಳಿನ್ನು ತ್ರಿವಿಧೋದಕಂಗಳಿರವ ‖ ಪರ
ಮಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರದಿಂತನ್ನಮನ । ಗಿರದೆತಂದುದೆ ಸುಮಂ
ತ್ರೋದಕಂತಜ್ಜಲದಿ । ಹರುಷದಿಂದಿಷ್ಟಲಿಂಗಕೆಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರದುದೇಪ
ರಮಪಾದೋದಕಂ ‖ ೩೬ ‖ ಅಂಗಕೆಸಮರ್ಪಿಸಿದುದೇಪ್ರಸಾದೋ
ದಕಂ । ಹಿಂಗದೀತ್ರಿವಿಧೋದಕಂಗಳಿಂಮಾಳ್ಪಕ । ಜ್ಜಂಗಳಂಪೇಳ್ವೆ
ನೀಮಂತ್ರೋದಕದೊಳಿಪಾಕಪ್ರಯುಕ್ತಂಗೈವುದು ‖ ಮಂಗಳವ
ನಿಪ್ಪಪಾದೋದಕದೆಮುಖಮಜ್ಜ । ನಂಗೈವುದೀಪ್ರಸಾದೋದಕವ
ನೀಂಟುವುದು । ಅಂಗವಂತಂಗವೇಮುಖ್ಯಮಿನ್ನಾಲಿಸೈಲಿಂಗಪೂ
ಜಾವಿಧಿಯನು ‖ ೩೭ ‖ ಅಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆಯಿಂದುಪಚಾರಷೋಡಶ
ದೊ । ಳಿಷ್ಟಲಿಂಗವನೆಪೂಜಿಸಿಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮಂಸ
ಮರ್ಪಿಸಿತತ್ಪ್ರಸಾದಮಂಸುಯಿವಾನದಿಂದೆಕೊಡೆ ‖ ಸಿಷ್ಟಯಿಂಸವಿ
ದುತದ್ರವಮನಿದಂಗಕ್ಕೆ । ಸೃಷ್ಟಮಾನಸನಾಗಿಲೇಪಿಸುವದೆನೆಕೇ
ಳು । ತೆಷ್ಟವಿಧಮಾಪ್ರಸಾದಂತಿಳಿಯಪೇಳ್ವುದೆನೆಕೃಪೆಯೊಳೊ
ಲಿದಿಂತೆಂದನು ‖ ೩೮ ‖ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ವುದುತತ್ಪ್ರಸಾದಮದು ।
ಶುದ್ಧಸಿದ್ಧಪ್ರಸಿದ್ಧಮುದೆಂದುಮೂರುತೆರ । ಶುದ್ಧವೇಗುರುಭಕ್ತಶೇ
ಷಮಾಶಿವಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿದುದೇತಿಳಿಯಲು ‖ ಸಿದ್ಧಮದುಜಂಗಮಸು
ಭುಕ್ತಶೇಷಪಸುಪ್ರ । ಸಿದ್ಧಮೆನೆಕೇಳ್ದೆಲ್ಲಮಂತಿಳಿಯಪೇಳ್ದೆನ್ನ ।
ಶುದ್ಧರಿಸಿದೈಗುರುವಶಿವಪೂಜೆಯಮಾಡುವಂದಮಂಪೇಳೆಂದನು ‖

ಆದೊಡೀ ಶಿವಪೂಜೆಯುಂ ಮಾಳ್ಪುದೀ ತ್ರಿವಿಧ| ಭೇದಮುವು ರಾಜಸಂ
ತಾಮಸಂ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ| ವೇದಾಗಮಂಗಳಂ ಮನ್ನಿಸದೆ ಮನಕೆ ಬಂದಂತ
ರ್ಚಿಪುದೆ ರಾಜಸಂ || ವೇದಾಗಮಂಗಳಹುದೆಂದುವಲ್ಲೆಂದುದಂ| ಮಾ
ಟ.ಮನಬಂದಂತೆ ಪೂಜಿಪುದೆ ತಾಮಸಂ | ವೇದಾಗಮೋಕ್ತಿಯಿಂ ಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಪುದೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಮೆಂದರಿವುದು ||೨೦|| ಇನ್ನಾಲಿಸೈ
ಶುದ್ಧಮಿಶ್ರಸಂಕೀರ್ಣಮಂ | ಉನ್ನತಜ್ಞಾನಪೂಜಾವಿಧಿಯನೊಲವಿ
ನಿಂ| ತನ್ನ ಲಿಂಗದೊಳೆಸೆವ ಖಂಡಪರಿಪೂರ್ಣತೇಜೋರಾಶಿಯೆನಿಪ
ಶಿವನಂ || ನನ್ನಿಯಿಂ ಭಾವಿಸುತ್ತರ್ಚಿಪುದೆ ಶುದ್ಧಮಿರ | ದನ್ನೋಡೆ
ತಲ್ಲಿಂಗದಿಂ ಪಂಚಮುಖಮೆಸೆವ | ಸನ್ನುತಾಕ್ಷಿಗಳು ಪದಿನೈದುದಶ
ಬಾಹು ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶದ ||೨೧|| ಪರಸದಾಶಿವನೆಂದು ಭಾವ
ದಿಂತಿಳಿದುಸು | ಸ್ಥಿರದಿಂದೆ ಪೂಜಿಪುದೆ ಮಿಶ್ರಮಾ ಲಿಂಗದಿಂ| ದುರುಶ
ಕ್ತಿಸಹಿತೆ ಪರಿಯುಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿದಿವಿಜರನಡುವೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ||
ಪರಮಮಾಹೇಶನಂ ಭಾವಿಸುತ್ತರ್ಚಿಪುದೆ | ನಿರುತದಿಂ ಸಂಕೀರ್ಣ
ಮೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳಿನ್ನು | ಹರುಷದಿಂ ಕರ್ಮಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಪೂಜಾವಿಧಾನಂ
ಗಳಂ ಪೇಳ್ವೆನು ||೨೨|| ಇರದೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಸುಧರ್ಮಕರ್ಮಂಗಳಂ|
ಬೆರಸಿಕೊಂಡೊಲವಿನಿಂ ಫಲಪದಂಗಳ ಬಯಸಿ | ಪರಿಕಿಸಲುಪಾಧಿ
ಯಂ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪೂಜಿಸುವುದೇ ಜಡಕರ್ಮವು || ಪರಮ
ವರ್ಣಾಶ್ರಮಸುಧರ್ಮಕರ್ಮಂಗಳಂ | ಪರಿಹರಿಸಿ ಭವಿಭಕ್ತಭೇದ
ಮಂ ತಿಳಿದು ಸ | ದ್ವರಪದಂಗಳ ಬಯಸದರ್ಚಿಪುದು ನಿರುಪಾಧಿಯು
ಜಡಸದ್ಭಕ್ತಿ ಕೇಳ ||೨೩|| ಎಸೆವ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಸುಧರ್ಮಕರ್ಮಂ
ಗಳಸ| ವಿಸರಂಗಳಂ ನೇತಿಗಳೆದು ಬಳಿಕೊಲವಿನಂ| ದೊಸೆದು ಸತ್ಫಲ
ಪದಂಗಳ ಮಾರಿ ಪೂಜ್ಯಪೂಜಕಮೆಂದು ತಿಳಿದು || ಜಸನಾದಸಾನು
ಭಾವದೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಲು | ಜೆಸುವ ನಿರ್ವಾಣನಿಜಪದವಿಯಂ ದೊಲಿದು
ಪೂ | ಜಿಸುವುದೇ ಸುಜ್ಞಾನಮಿದು ವೆಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತಿ ಯೆಲೆ ರಾಮ
ಕೇಳೆಂದನು || ೨೪ || ಪರಮಸದ್ಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನೀ ನೆನಗೆ |
ಕರುಣದಿಂ ಪೇಳ್ದ ಶಿವಪೂಜಾವಿಧಾನಮಂ | ಪರಿವಿಡಿಯೊಳರಿದು
ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆಮ್ಮುಂದೆ ಶಿವತತ್ತ್ವಭೇದಂಗಳ || ವಿರಚಿಸಿ ಕೃ
ತಾರ್ಥನಂ ಮಾಡೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ | ಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಂಗೆ || ಪಿರಿದೆನಿಸುವಪುಳ ಶಿವತತ್ತ್ವಮಂ ಪೇಳಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ
ದನೀಸೆಂಬೆನು ||೨೫|| ಪೆಂಶಿವಂ ಚಿತ್ತದಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಂ ನೆನೆಯಲಂ|
ದುರುತರ ಚಿತ್ತೆ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಾಯ್ತುದರಿಂದೆ | ಪರಮಹಾಲಿಂಗಮಾ

ಯ್ತುದರಿಂದೆ ಪಂಚಕಳೆಯಾದುದಾ ಘನಲಿಂಗವೆ ॥ ಪೆಗವೊಂದುಗೂಢ ವೆಂದುಂ ಶರೀರಸ್ಥವೆಂ। ದುರುಲಿಂಗಸುಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದನಾದಿಯುಂ ವೆಂದು । ಪರಿಕಿಸಲು ಪಂಚಸಂಜ್ಞೆಗಳಾದವವನಿನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಪೆನಾಲಿಸೊಲಿದು ॥೩೬॥ ಪರವೆಂದು ಸಕಲತತ್ವಂಗಳೇತಾನೆತ । ತ್ವಪರತತ್ವವಾದಕಾರಣದಿಂದೆಪರನಾದು। ದಿರದೆತಾಂ ಮೂರ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲಮೂರ್ತಿಯುಂ ತನ್ನಿಂದಲೇ ಪುಟ್ಟಿವು॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಗೋಪ್ಯದಿಂದಿರೆ ಗೂಢವೆಂನಿಸಿತಂ । ದುರು ಸಕಲಸಚರಾಚರಂಗಳಂ ಸೃಜಿಸಿಮು। ತ್ತಿರದವಕ್ಕಾಧಾರವಾಗಲು ಶರೀರಸ್ಥವೆಂದೆನಿಸಿತೊಲವಿನಿಂದಂ॥೩೭॥ ಕಂಗೊಳಿಪ ಸಕಲಸಚರಾಚರಂಗಳನೆತಂ। ನಂಗದಿಂ ಸೃಜಿಸಿ ವಿಲಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮಾದ। ತುಂಗಸುಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೆನಿಪ ಕಾರಣದೆ ಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೆನಿಸಿತು ॥ ಹಿಂಗದೆ ಶಿವಾಪರುದಾತ್ರಾಂತವಾದಖಿಳತ । ತ್ವಂಗಳಿಗೆ ತಾನನಾದಿಯುಮೆನಿಪ ಕಾರಣಂ। ಮಂಗಳಮೆನಿಪ್ಪನಾದಿಯುಮೆನಿಸಿತೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು॥೩೮॥ ಒರವೆನಾಲಿಸು ಪಂಚಕಳೆಯನಾಮಂಗಳಂ । ಪರಮಶಾಂತ್ಯಾತೀತೆ ಶಾಂತಿಯುರುವಿದ್ಯಾಮು। ತ್ತಿರದಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಸುನಿವೃತ್ತಿಯೆನಿಸುವ ಕಳಾಶಕ್ತಿಯರಿವೈದು ಮೊದಲ ॥ ವಿರಚಿಸಿದ ಪಂಚಸಂಜ್ಞೆಗಳೆನಿಸುತಿಹ ಮಹಾ। ಪರಮ ಸಾದಾಖ್ಯಂಗಳೈದು ಪರಶಿವನೊಂದು । ಪರಿಕಿಸಲು ಪನ್ನೊಂದು ಶಿವತತ್ವಮೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು॥೩೯॥ ಅಂಗತತ್ವಂಗಳಿಪ್ಪಪನ್ನೊಂದು ಮೊದಲೆನಿನ । ಗಂಗತತ್ವಂಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದವೇಳ್ದೆನುಭ । ಯಂಗಳೇ ಷಟ್ತ್ರಿಂಶತತ್ವಂಗಳೆಲೆ ರಾಮಕೇಳೆಂದು ಪೇಳಲಂದು ॥ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕಮಹಾಗುರುವೆನೀಂ ಪೇಳ್ದ ತ । ತ್ವಂಗಳಂ ಕೇಳ್ದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆಂ ಷಟ್ಸ್ಥಲಂಗಳಪೇಳಿನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದೆನೆ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಿಂತೆಂದನು ॥೪೦॥ ಇಂತೆಸವ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿ ಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮಂ ನ । ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರ ನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೧॥

ಐದನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೭ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೦ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೬೬೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೮ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಯಹಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ । ಷಟ್ಸ್ಥಲವನಿರವಿಸೆನೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ । ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶವುಮಂಮಾಡಿದಂಸಕಲಶರಣರುತಿಳಿವೊಲು॥

ಪದ॥ ಈಶ್ವರಿಯನಿರ್ಮಲಾನನಸರೋರುಹಮಿತ್ರ। ಶಾಶ್ವತಂಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಕಸುಭಸ್ಮೋದ್ಗಾತ್ರ। ವಿಶ್ವಾಧಿಕೋರುದ್ರಭವಗಣಾಂಬುಧಿಭೈತ್ರಸನ್ಮುನಿಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರ॥ ಭಾಸ್ವತ್ಸ್ವಲೀಲಾವಿಲಾಸನಾಟಕಸೂತ್ರ । ವೈಶ್ವಾನರೋವಿಧುವಿವಸ್ವಾನುಗುಣನೇತ್ರ। ನೈಶ್ವರ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುಸಲಹುಧನಪತಿಮಿತ್ರವಿಮಲಸದ್ಗುಣಚರಿತ್ರ॥೧॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳಿನ್ನುಮುಂದೆಷಟ್ಸ್ಥಲಸುಮಾರ್ಗವನುಮಹದಾದಿತತ್ವಂಗಳ್ಗೆ। ನೆಲೆಯಾಗಿಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷಾತ್ಮಕದವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲಯಜನ್ಮಭೂಮಿಯೆನಿಸಿ॥ ವಿಲಸಚ್ಚಿದಾನಂದನತ್ಯತೃಪ್ತದ್ಧಶಾಂ । ಗುಲನದ್ವಿತೀಯಂಪರಬ್ರಹ್ಮವೆನಿಪಸ।ರ್ಮಲನಾದಪರಶಿವಂತಾನಿರಲದೇಮಹಾಸ್ಥಲವೆಂಬಪೆಸರಾದುದು॥೨॥ ಎಸವಪರಶಿವನೆತನ್ನೊಳುಲೀನವಾಗಿರ್ಪಜಸುವಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯುಸ್ಫುರಣೆಯಿಂದಿರದೆಸಂ। ತಸದೊಳಾಸೇವ್ಯಸೇವಕಭೇದದಿಂದೆಲಿಂಗಾಂಗವೆಂದುಭಯವಾಯ್ತು॥ ಮಿಸುಪಲಿಂಗವೆಸೇವ್ಯನಂಗವೇಸೇವಕನ। ದೆಸಕದಿಂದಾದುದಾಪರತತ್ವವೊಂದೆಭಾ। ವಿಸಿನೋಡೆಲಿಂಗಸ್ಥಲಾಂಗಸ್ಥಲಂಗಳೆಂದೆರಡಾಯ್ತುಕೇಳೆಂದನು॥೩॥ ಪರಮಲಿಂಗತ್ವಮಂಗತ್ವಂಶಿವತ್ವಮಂ। ಬರದೆಪರಮಾತ್ಮತ್ವವೆಂಬೀವಿಭೇದದಿಂ। ಪರಿಯಾಯಗುಣನಾಮದಿಂದೆಸುಸ್ಥಲವೆಂಬಸಂಜ್ಞೆಯಾಶಿವತತ್ವವೆ॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೆರಡಾಗಲಾಮಹಾಶಕ್ತಿತಾ। ನೆರಡಾದೊಡೆಂತೆನಲ್ಪ್ರಸನ್ನಸ್ವತಂತ್ರದಿಂ । ಪರಶಿವಸಮಾನಧರ್ಮಂಗಳಿಂಲಿಂಗಾಂಗವೇನಿಜನಿವಾಸಮಾಗ॥೪॥ ಪರಮಲಿಂಗಸ್ಥಲವನಾಶ್ರಯಿಸಿದಾಶಕ್ತಿ। ಪರೆಯೆನಿಸಿಕೊಂಡುದಂಗಸ್ಥಲವನಾಶ್ರಯಿಸಿ।ಯಿರುವಶಕ್ತಿಯೆಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತ್ತುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು॥ ಉರಿವವಹ್ನಿಜ್ವಾಲೆಭೇದವಡೆದಾಗವಿ । ಸ್ಫುರಿಸಿತೋರುವಜ್ಯೋತಿಯಾದಂತೆಪರಶಿವನ। ಪರಮಚಿತ್ತೇಶಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯಾಯ್ತೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೫॥ ತಿಳಿಯಲನಲಜ್ವಾಲೆಧೂಮದಾವರಣದಿಂ । ಬೆಳಗದೆತಮೋಮಯದೊಳಿರ್ಪಂತೆಶಕ್ತಿತಾ । ನೊಲವಿನಿಂದಹುದುವಾಸನೆವಿಡಿದುಶಕ್ತಿನಿರ್ವಾಸನೆಯೊಳಿಹುದೆಂತೆನೆ ॥ ಬೆಳಗಿನಿಂದೆಸವನಿರ್ಮಲಿನದೀಪಿಕೆಯೆಂತೆ। ಹೊಳೆವಘನಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಮಂ।

ಗಳೆಮನಿಪೆಭಕ್ತಿಯಾಶಕ್ತಿಗಿಂದಧಿಕವೆಂದರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೬॥
ಶಕ್ತಿಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವನುಳ್ಳದಾವಿಮಲ । ಭಕ್ತಿಯೆನಿವೃತ್ತಿ ಮಾ
ರ್ಗವನುಳ್ಳದಾಪರಮ । ಶಕ್ತಿಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚವುಳ್ಳದಾಭಕ್ತಿಯಾ
ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚರಹಿತ ॥ ಶಕ್ತಿಪುಣ್ಯಫಲಪ್ರದಂಗಳಂಕೊಡುವು
ದಾ। ಭಕ್ತಿಶಿವನಲ್ಲಿಯುಕ್ತಮಮಾಳ್ಪುದಾಪರಮ । ಶಕ್ತಿತಾನೆಯ
ಧೋಮುಖಿಭಕ್ತಿಯೂರ್ಧ್ವಮುಖಿರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ।೭॥ ಎ
ಸವಲಿಂಗಸ್ಥಲದಿಶಿವನೆನಿಸಿಕೊಳುತೆಸಂ। ತಸದಿಂದುಪಾಸ್ಯವಾಗಿರು
ತಿರ್ಪುದಾಶಕ್ತಿ । ಮಿಸುಗುವಂಗಸ್ಥಲದಿಜೀವನೆನಿಸಿತ್ತುಪಾಸಕವಾ
ಗಿಭಕ್ತಿಯುಹುದು ॥ ಪಸರಿಸುವಲಿಂಗಸ್ಥಲಾಂಗಸ್ಥಲಂಗಳೆಂ । ದೆಸೆ
ದುಭಯಸಂಗಮೆಸಿವೈಕ್ಯವಾಶಿವನೆಭಾ । ವಿಸಿನೋಡೆಮೂರು ತೆರ
ನಾದನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೮॥ ವೇದಮಂತ್ರಕ್ರಿಯೆ
ಗಳಿಂಬಳಿಕಾಕ್ಷಮಹಾ । ನಾದಬಿಂದುಂಕಳೆಗಳಿಂಲಿಂಗವೇತ್ರಿವಿಧಭೇ
ದದಿಂಭಾವಲಿಂಗಂಪ್ರಾಣಲಿಂಗಮೆಂದಿಷ್ಟಲಿಂಗಂಗಳೆಂದು ॥ ಆದುದಾ
ಭಾವಲಿಂಗಮೆನಿಷ್ಕಲಂಮಹ। ತ್ತಾದತತಾಪ್ರಾಣಲಿಂಗಮೆಸಕಲನಿಷ್ಕ
ಲಂ। ಭೇದಿಸಲ್ಕಿಷ್ಟಲಿಂಗಮೆಸಕಲಮೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೯॥
ತಿಳಿಯೆಸದ್ರೂಪಮೇಭಾವಲಿಂಗಂಮನಕೆ। ಹೊಳೆವಚಿದ್ರೂಪಮೆಪ್ರಾ
ಣಲಿಂಗಂಕಣ್ಗೆ। ಬೆಳಗುವಾನಂದಮೇಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಂಬಳಿಕ್ಕಸಿಪದಮೆಭಾ
ವಲಿಂಗಂ ॥ ನೆಲೆಮೆತತ್ತ್ವಂಪದಮೆಪರಣಲಿಂಗಂಸುನಿ । ಶ್ಚಲವಾದತ
ತ್ತ್ವದಮದಿಷ್ಟಲಿಂಗಮಹಾ । ಸ್ಥಲವಾದತತ್ತ್ವಮಸಿಯೆಂಬುದೇತ್ರಿವಿ
ಧಲಿಂಗಂಗಳಿವು ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೦॥ ಎಸವಪರತತ್ತ್ವವೇ ಭಾವಲಿಂ
ಗಂಸೂಕ್ಷ್ಮವೇಸರಾಂತತತ್ತ್ವವೇಪ್ರಾಣಲಿಂಗಂಸ್ಥೂಲ । ದೆಸಕತತ್ತ್ವ
ವೇತಿಳಿಯಲಿಷ್ಟಲಿಂಗಂ ಸ್ಥೂಲತತ್ತ್ವವೇ ಹೊರಗೆನಿಸಿತು ॥ ಪಸರಿ
ಸುವಸೂಕ್ಷ್ಮ ತತ್ತ್ವಮೆತಾನೆಯೊಳಗೆನಿಸಿ । ತಸಮಪರ ತತ್ತ್ವ
ವೇನೋಡಲಡೆವಿಡದೆರಾ । ಜಿಸುವಖಂಡಿತಮೆನಿಸಿತಿಂತಪ್ಪಮೂ
ರುಲಿಂಗಂಗಳಿರವಾರಾದವು ॥೧೧॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾಭಾವಲಿಂಗವೇತಿ
ಳಿಯಲಾ । ವರಮಹಾಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಾಖ್ಯಲಿಂಗಮೆಂ। ದೆರಡಾಯ್ತು
ಪರಣಲಿಂಗವತಿಳಿಯೆಚರಲಿಂಗಮಂದುಶಿವಲಿಂಗಮೆಂದು ॥ ಯೆರಡಾ
ಯ್ತಿಷ್ಟಲಿಂಗವತಿಳಿದುನೋಡಲಾ । ಗುರುಲಿಂಗಮೆಂದುಬಳಿಕಾಚಾ
ರಲಿಂಗಮೆಂ । ದೆರಡಾಯ್ತುಮೂರುಲಿಂಗಂಗಳಾರಾಗಲಾಶಕ್ತಿತಾನಾ
ರಾದವು ॥೧೨॥ ಹೊಳೆವನಿರ್ಮಳೆನಿತ್ಯಶಾಂತ್ಯತೀತೋತ್ತರಾ।
ಕಳೆಯೆಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಶಾಂತಾತೀತೆಯೆಂದೆಂಬ । ಕಳೆಯೆತಾಪರಶಕ್ತಿ

ಶಾಂತಿಯೆಂದೆನಿಸುತಿಹಕಳೆಯು ತಾನಾದಿಶಕ್ತಿ ॥ ಬಳಿಕವಿದ್ಯೆಯೆನಿ
ಪ್ಪಕಳೆಯುದಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ। ತಿಳಿಯಲುಪ್ರತಿಷ್ಠೆಕಳೆಯೇಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಥಳ।
ಥಳಿಸುವನಿವೃತ್ತಿಕಳೆಯೇಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯೆಲೆ ರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದ
ನು॥೧೩॥ ಇಂತುಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಕ್ರಮದಿಂದೆಷಡ್ವಿಧಕಳೆಯು । ಸಾಂತುಷ
ಡ್ವಿಧಶಕ್ತಿಯಾದಳಾಪರಶಿವಂ। ಪಿಂತೆಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗವಾಗಿರ್ದಕ್ರಮ
ದೊಳೀಶಕ್ತಿಯರೊಳೊಡಗೂಡಿದ ॥ ಯೆಂತೆಂದೊಡಾದ್ಯಂತಶೂನ್ಯ
ಮಮಲಂಪರಂ । ಸಂತತಂಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಸಂಯುತಂಶಿವತತ್ವ । ಮಿಂತಿ
ದೇನಿಷ್ಕಲಂಭಾವಗಮ್ಯಂಮಹಾಲಿಂಗಮಿದುಕೇಳೆಂದನು ॥೧೪॥ ಪ
ರತರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಕಂಜ್ಞಾನಗೋ। ಚರಸಾಪರಾಶಕ್ತಿಸಂಯು
ತಂನಿರ್ಮಲಂ । ನಿರುಪಮಂಸಾದಾಖ್ಯತತ್ವಪ್ರಸಾದಾಖ್ಯಲಿಂಗಮಿ
ದುಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು॥ ಪರಿಕಿಸಲುಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಂಸಕಲನಿಷ್ಕಲಂ।
ಪರಮಪುರುಷಂಮನಕಗೋಚರನಮೂರ್ತಕನೆ । ದಿರದಾದಿಶಕ್ತಿ
ಸಂಯುಕ್ತವಿದುಚರಲಿಂಗವೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೧೫॥ ಥಳಥಳಿಸಿ
ಪೊಳೆವತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಪ । ಜ್ವಲಿಸುತಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೊಡ
ಗೂಡಿವ್ಯಕ್ತದಿಂ। ನಲಿದಹಂಕಾರಕ್ಕೆಗೋಚರಿಸುತಿಪ್ಪುದೇಶಿವಲಿಂಗ
ವಿನ್ನುಕೇಳು ॥ ಲಲಿತತೇಜೋರಾಶಿಯಾಗಿಕರ್ತೃತ್ವಮಂ। ತಳೆದು
ಸುಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯುಕೂಡಿಬುದ್ಧಿಗಂ। ದೊಲಿದುಗೋಚರಿಪುದೇ ಗುರು
ಲಿಂಗವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೧೬॥ ಸಕಲತತ್ವಾಶ್ರಯಂನಿ
ತ್ಯಕರ್ಮಾತ್ಮಕಂ। ಪ್ರಕಟಸುವಸತ್ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಂ ನೋ
ಡ,ಲಕಳಂಕಚಿತ್ತಕರಣಗ್ರಾಹ್ಯನಚಲನಾಧಾರನಾಧಿಕಾರೂಢನು॥
ವಿಕರಿಸಿನಿವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗಾಭಿಧಾನವನುಳ್ಳ। ಸುಕರವೆನಿಸುವಸದಾ
ಚಾರಲಿಂಗವಿದೆಂದು । ಮುಕುತಿದಾಯಕನೆನಿಪಚನ್ನಬಸವಂಸಿದ್ಧ
ರಾಮಂಗೆನಿರವಿಸಿದನು ॥೧೭॥ ಇಂತೀಮಹಾಲಿಂಗವಾದಿಷಡ್ವಿಧ
ಲಿಂಗ। ಮಂತಾಗತಮ್ಮಷಡ್ವಿಧಶಕ್ತಿಯರಕೂಡಿ । ಸಂತಸದಿಕರಣಷ
ಡ್ವಿಧಗ್ರಾಹ್ಯದಿಂದೆ ತತ್ಸೇವ್ಯದಿಂಬರುತಿರ್ದವು॥ ಮುಂತೆತತ್ಸೇ
ವಕವಿಭೇದದಿಂಮಾತ್ಮತ। ತ್ವಂತಾನೆತನ್ನಸದ್ಭಕ್ತಿಯುವಿಚಿತ್ರದಿನಿ।
ರಂತರಂಯೋಗಾಂಗಭೋಗಾಂಗತೇಗಾಂಗವೆಂದು ತಾಂತ್ರಿವಿಧವಾ
ಯುತ್ತ ॥೧೮॥ ಯೋಗಾಂಗವೆನೆಶಿವನಸಂಯೋಗದಾವಿಮಲ। ಭೋ
ಗಾಂಗವೆನೆಶಿವಂಸಹವಾಗಿಭೋಗಿಪುದು । ತೇಗಾಂಗವೆನೆಶಿವಂಶಿವ
ಖತ್ತರಲ್ಲದನ್ಯರಸಂಗಮಂತ್ಯಜಿಪುದು॥ ಯೋಗಾಂಗವೇಸುಕಾರಣ
ತನುವೆನಿಪ್ಪುದು । ಭೋಗಾಂಗವೇಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವೆನಿಪುದಾಮಿಮ

ಲ । ತೇಗಾಂಗವೆನಿಪುದೇಸ್ಥೂಲತನುವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದ
ನು ‖೧೯‖ ಬಳಿಕಲಾಯೋಗಾಂಗವೇಪ್ರಾಜ್ಞನಾಮನಕೆ । ಹೊಳೆವ
ಭೋಗಾಂಗವೇತೈಜಸಂಕಂಗಳಿಗೆ । ಸುಳಿವತೇಗಾಂಗವೇವಿಶ್ವನಾ
ಯೋಗಾಂಗವೇಸುಷುಪ್ತಿಯೊಳಿರ್ಪುದು ‖ ತಿಳಿಯಲಾಭೋಗಾಂಗ
ವೇಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಹಳೆ । ಥಳಿಪುದಾತೇಗಾಂಗವೇಜಾಗ್ರವಿಂತುನಿ । ರ್ಮ
ಳವೆನಿಪ್ಪಂಗತ್ರಯಂಗಳೇತಾಂತ್ರಿವಿದವಸ್ಥೆಗಳೊಳಿರುತಿರ್ಪವು‖೨೦‖
ಯೋಗಾಂಗವೆಂಬುದೇಪರಮಾತ್ಮನಾವಿಮಲ । ಭೋಗಾಂಗವೆಂಬು
ದೇಯಂತರಾತ್ಮಂಮಹಾ । ತೇಗಾಂಗವೆಂಬುದೇಜೀವಾತ್ಮನಿಂತು
ನಾಮಂಗಳಿಂದೆಸವುತಿರ್ಪಂ‖ ಯೋಗಭೋಗತ್ಯಾಗವೆಂಬೀತ್ರಯಾಂ
ಗವೇ । ರಾಗದಿಂದೊಂದೊಂದು ತಮ್ಮೊಳುವಿಲಾಸದಿಂ । ದಾಗಳೆರಡೆರ
ಡಾದವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದು ನಿರವಿಸಿದನು ‖೨೧‖ ಮಿಸುಪ
ಯೋಗಾಂಗವೆಂದೈಕ್ಯನುಂಶರಣನಂ । ದೆಸೆವಭೋಗಾಂಗವೇಪ್ರಾಣ
ಲಿಂಗಿ । ಪಸಾಬಿಯುಸುರಲೇಂತೇಗಾಂಗವೇಮಹೇಶಂಭಕ್ತನೆಂದು ಷ
ಟ್ಸ್ಥಲವಾದುದು ‖ ಪಸರಿಸುವತನ್ನಸದ್ಭಕ್ತಿಯವಿಚಿತ್ರದೊಂ । ದೆ
ಸಕದಿಂದಂಗವೇಷಟ್ಸ್ಥಲವೆನ್ನಿದೆರಂ । ಜಿಸುವತದ್ಭಕ್ತಿತಾನಾರಾ
ದುದೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು‖೨೨‖ಪೆರ್ಮಸಮರಸಭಕ್ತಿಯಾ
ನಂದಭಕ್ತಿವು । ತ್ತಿರದಲನುಭವಭಕ್ತಿಯುವಧಾನಭಕ್ತಿಸು । ಸ್ಥಿರದಿಂ
ದನೈಷ್ಠಿಕಾಭಕ್ತಿಯುದುಸದುಭಕ್ತಿಯೆಂದು ಷಡ್ವಿಧವನಾಂತು ‖ ಪರಿ
ವಿಡಿಯೊಳೈಕ್ಯಸ್ಥಲವನೆಸಮರಸಭಕ್ತಿ । ಶರಣಸ್ಥಲವನೆಮತ್ತಾನಂದ
ಭಕ್ತಿಯಾ । ಪರಿಯೊಳಾಪರಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವನನುಭಾವಭಕ್ತಿತತ್ಕ್ರ
ಮದೊಳಿನ್ನು ‖೨೩‖ ವರಪಸಾದಿಸ್ಥಲವನವಧಾನಭಕ್ತಿಯಾ । ಪರಿ
ಮಹೇಶಸ್ಥಲವನೈಷ್ಠಿಕಾಭಕ್ತಿವು । ತ್ತಿರದೆಭಕ್ತಸ್ಥಲವನೆಸವಸದ್ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂತಂಗಸ್ಥಲಂಗಳಾರು ‖ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾಭಕ್ತಿತಾನೆಷಡ್ವಿಧರೂಪ ।
ಧರಿಸಿಯೊಡವೆರದಳ್ಯೈಕಾನ್ಯಾದಿಭಕ್ತಾಂತವಾ । ಗಿರುತಿರ್ಪ ಷಟ್ಸ್ಥಲವ
ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದು ನಿರವಿಸಿದನು ‖೨೪‖ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶಕೇಳ್ಸ್ವದಿನ್ನಂಗಷಟ್ಸ್ಥಲವಂಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗದೊಳ್ದಿಸಿರುದ
ನೊಲಿದು । ಶ್ರೀಳೆವಚಿತ್ಸ್ವಕ್ತಿಯಿಂಶಿವನೇಮಹಾಲಿಂಗವೆನಿಸತತ್ಸ್ವೇ
ವಕದೊಳು ‖ ಬಳಿಕಲೈಕ್ಯಸ್ಥಲವದುಯ್ಯೊಮಹಾಲಿಂಗ । ದೊಳೆಪ
ರಾಶಕ್ತಿಯನುಭವದಿಂಪ್ರಸಾದಾಖ್ಯ । ದಶ್ರೆಮೆರವಲಿಂಗವಾಯ್ತಾದ
ರುಪಾಸಕದೊಳಿಂಶರಣಸ್ಥಲಂಆದುದು ‖೨೫‖ ವರಸುಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ
ದಿನಾದಿಭಕ್ತಿಯಂ । ಬೆರಸಿಚರಲಿಂಗವಾಯ್ತಾದರುಪಾಸಕದೊಳಿಂ । ಬ

ರದೆಸತಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವದಾಯ್ತು ಚರಲಿಂಗದಿಂದುದಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥ ನಿ
ರುತದಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಾಗೆ ತತ್ಸಂಗದಿಂ। ಪೆರಿಕಿಸಲು ಶಿವಲಿಂಗವಾಯ್ತಾದ
ರಸೇವಕದಿ । ಪೆರಮಪ್ರಸಾದಿಯುಸ್ಥಲವಾಯ್ತು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ
ಕೇಳೆಂದನು ॥೨೬॥ ಎಸವ ಶಿವಲಿಂಗದಿಂ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯುಕೂಟ । ದೆಸೆ
ಕದಿಂ ಗುರುಲಿಂಗವಾಯ್ತು ತತ್ಸೇವಕದಿ। ಪಸರಿಪ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲವಾ
ಯ್ತು ಲಿಂಗದಿಂ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯೊಡನೆ॥ ಬೆಸುಗೆಯಿಂದಾಚಾರಲಿಂಗವಾ
ಯ್ತಾದನುಪಮ । ಜೆಸುವ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆ ಭಕ್ತಸ್ಥಲವದಾಯ್ತು ರಾ। ಜಿಸುವ
ವ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗದಿಂದಲೈಕ್ಯಾದಿ ಭಕ್ತಾಂತ ಷಟ್ಸ್ಥಲವಾದುದು॥೨೭॥
ಪೆರಮ ಷಟ್ಸ್ಥಲವನಾಂತಂಗವೆನಿಪಾತ್ಮನಿಂ। ಬೆರದೆ ಗಗನಂ ಗಗನದಿಂ
ವಾಯು ವಾಯುವಿಂ । ಮರುತಾಪ್ತನಾ ಮರುತಸಖನಿಂದೆ ವಾರಿ ತ
ದ್ವಾರಿಯಿಂ ಪೃಥಿವಿಯಾಯ್ತು॥ ಪರತತ್ವದಿಂದೆ ಭಾವಂ ಭಾವದಿಂ ಜ್ಞಾ
ನ। ವಿರದೆ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂ ಮನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂ। ದುರುತರದಹಂಕಾರವ
ದರಿಂದೆ ಬುದ್ಧಿಯಾ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಚಿತ್ತವಾಯ್ತು॥೨೮॥ ಪರಿಯೊಳೈಕ್ಯಸ್ಥ
ಲವೆ ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮಂಗವಾ । ಶರಣಸ್ಥಲಂ ತಿಳಿಯೆ ಗಗನಾಂಗವಾಗಲಂ।
ಬಿರದಿ ಸನ್ನು ಪರಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವೆ ಮರುತಾಂಗವೀ ಕ್ರಮದೊಳಿನ್ನುಮುಂ
ದೆ ॥ ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲವೆಯನಲಾಂಗವಾ । ವರಮಹೇಶಸ್ಥಲ
ವೆಜಲದಂಗವಿನುಸು । ಸ್ಥಿರದಿಂದಲೆಸವ ಭಕ್ತಸ್ಥಲವೆ ಭೂವ್ಯಾಂಗವೆಂಲೆ
ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥೨೯॥ ಇಂತು ಷಡ್ವಿಧವನಾಂತೈಕ್ಯಾದಿ ಭಕ್ತಸ್ಥ
ಲಾಂತಂಗಳಂ ಕ್ರಮದೊಳೊಂದರಿಂದೊಂದಂಗು । ಣಾಂತರವಿಲಕ್ಷಣಂ
ಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪೇಳುವೆನೊಲಿದು ಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು॥ ಯೆಂತೆಂದೊಡಾ
ದಿಯೊಳಗಾನು ನೀನೆಂಬ ಭಯ। ವಾಂತಾಮನಃ ಪ್ರಾಣದೇಹೇಂದ್ರಿ
ಯಾದಿಗಳ । ನಂತವೆನೊಳಗುದಿಸವೆಂದರಿದ ಸಮರಸವೆ ತಾನೀಗಡೈ
ಕ್ಯಸ್ಥಲಂ ॥೩೦॥ ಎಸವದೇಹೇಂದ್ರಿಯದ ಪರಿಯಾಯಿಗಳನು ಭಾ। ವಿ
ಸಿ ತನ್ನ ರೂಪೆಂದು ಕಂಡಖಿಳ ವಿಷಯಮಂ। ಹಸನಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾ
ನಂದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿಪ್ಪುದೇ ಶರಣಸ್ಥಲಂ॥ ಮಿಸುಪ ತತ್ವಾಣೇಂದ್ರಿಯಾ
ದ್ಯಗಂ[illegible]ವಮತೆರಾ । ಜಿಸುವವೋಹ ಭ್ರಾಂತಿಗಳನುಳಿದು ಪರಮ
ಸಂ। ತಸದಿಂದೆ ತತ್ವಾನುಭವದೊಳೊಪ್ಪಿಪ್ಪುದೇ ಪರಣಲಿಂಗಿಯ ಸುಸ್ಥ
ಲಂ॥೩೧॥ ಆವದೊಂದಿಂದ್ರಿಯದ ಸುಖವನೆಲ್ಲವ ತನುವ । ನಾವರಿಸು
ವದರಿಂದೆ ಮುನ್ನ ಲಿಂಗಕೆ ಕೊಟ್ಟು। ಸಾವಧಾನದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದದಂ ಕೈ
ಕೊಂಬುದೇ ಸುಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲಂ॥ ಆವಗಂ ಕೃತನಿಯಮ ನಿತ್ಯಕ ವರ್ಣಾ
ದಿವಿವಿ, ಧಾವಳೀ ಕ್ರಿಯಗಳಿಗಸಾಧ್ಯನೆಂದರಿದು ಸ । ದ್ಭಾವದಿಂ ಶಿವ

ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಸುಖಿಪ್ಪ ದೇವರ ಮಹೇಶಸ್ಥಲಂ ||೨೧|| ಪರಿಕಿ
ಸೆ ಶರೀರಂ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಾಣಧರ್ಮಂಗಳಂ | ಸ್ಥಿರವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ
ಬೆಲ್ಲವಂ| ಪರಿಹರಿಸಿ ವಿಮಲ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾವಾಗಲಿಪ್ಪ ದೇಭಕ್ತಸ್ಥ
ಲಂ || ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಂತೆಸವ ಷಡ್ವಿಧಾಂಗಸ್ಥಲದ | ಪರಿಯಾಯಗು
ಣನಾಮಲಕ್ಷಣವಿದೆಂದಾಗ | ಕರುಣದಿಂ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಸಿದ್ಧ
ರಾಮೇಶಂಗೆ ನಿರವಿಸಿದನು ||೨೨|| ಇಂತು ಷಡ್ವಿಧವನಾಂತಂಗಸ್ಥಲಂಗ
ಳಂ| ಪಿಂತೆ ಷಡ್ವಿಧವಾಂತ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಂಗಳಂ | ಸಂತಸದುಪಾಸ್ಯ ಪಾ
ಸಕ ಸೇವ್ಯ ಸೇವಕನು ಪೂಜ್ಯ ಪೂಜಕ ಭಾವದಿಂ || ಅಂತರಿಸವಾತ
ಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ವಿಲಾಸದಿಂ | ದಂತಳೆದು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿದ|
ರಿಂತಿದರ ಸಂಸ್ಥಿತಿಗಳಾಗ್ಯಂತ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನೊರವೆನಾಲಿಸಿನ್ನು ||೨೪||
ತಿಳಿವುದಿಂ ನೈಕ್ಯಂಗೆ ಸದ್ಭಾವ ಹಸ್ತವಂ | ದಳವಟ್ಟ ಶರಣಂಗೆ ಸುಜ್ಞಾನ
ಹಸ್ತವಿಂ | ನೊಲಿದು ಸತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆ ಸುಮನಹಸ್ತವಾ ಸುಪ್ರಸಾದಿ
ಗೆ ಭಾವಿಸೆ|| ಪೊಳೆವ ನಿರಹಂಕಾರ ಹಸ್ತಂ ಮಹೇಶಂಗೆ, ಸಲೆ ಸುಬುದ್ಧಿ
ಯೆ ಹಸ್ತವಿನ್ನು ಭಕ್ತಂಗೆ ಥಳೆ | ಥಳಿಸುವ ಸುಚಿತ್ತವೇ ಹಸ್ತವೆಲೆ ಸಿದ್ಧ
ರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ||೨೫|| ತಿಳಿಯಲಾತ್ಮಾಂಗದೊಳು ಸದ್ಭಾ
ವಹಸ್ತದಿಂ| ಪೊಳೆವ ಸಮರಸ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯೊಳು | ಬೆಳ
ಗುವ ಮಹಾಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವನೇ ಪರಮ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು|| ಬ
ಳಿಕ ಗಗನಾಂಗದೊಳು ಸುಜ್ಞಾನ ಹಸ್ತದಿಂ | ತೊಳಗುವಾನಂದಭಕ್ತಿ
ಯೊಳೆ ಪರಶಕ್ತಿಸಂ | ಮಿಳಿತ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾ
ಡುವಾತನೆ ಶರಣನು ||೨೬|| ಸ್ವಸನಾಂಗದೊಳು ಸುಮನ ಹಸ್ತದಿಂ
ಪರಮಸಂ| ತಸದಲನುಭವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾದಿಶಕ್ತಿಯೊಳು | ಬೆಸಗ
ಯಿಂದಿರ್ಪ ಚರಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ || ಮಸು
ಗುವನಲಾಂಗದೊಳಹಂಕಾರ ಹಸ್ತದಿಂ | ಪಸರಿಪ ವಧಾನ ಭಕ್ತಿಯೊ
ಳಗಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ| ಯೊಸೆದು ಕೂಡಿರ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ
ನೆ ಪ್ರಸುಪ್ರಸಾದಿ ||೨೭|| ವರಜಲಾಂಗದೊಳಾ ಸುಬುದ್ಧಿಯುರುಹ
ಸ್ತದಿಂ| ಪರಮನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿಯಿಂ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯೊಳು | ಬೆಸಸುಖದಿಂ
ದಿರ್ಪ ಗುರುಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಪನೆ ಮಾಹೇಶನು|| ಧರಣಿಯಂಗ
ದೊಳಾ ಸುಚಿತ್ತದುರುಹಸ್ತದಿಂ | ಬಿರದೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ ಕ್ರಿಯಾಶ
ಕ್ತಿಯೊಡ | ವೆರಸಿನಾಚಾರಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುವಾತ
ನೆ ಭಕ್ತನು||೨೮|| ಅಂಗದೀಪರಿಯೊಳೈಕ್ಯಾದಿ ಭಕ್ತಾಂತವಾ| ಲಿಂಗಂ
ಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವರಿಂತಿದೇ| ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಯೋಗವೆಂದೆನಿಪ್ಪುದದ

ರಪರಿಯಾಯಮಂಪೇಳ್ವೆನಿನ್ನು॥ ಲಿಂಗವೆನಿಪುದೆ ತತ್ಪದಂ ತ್ವಂಪದಂ
ತಾನೆ। ಯಂಗಮುಭಯದ ನಿತ್ಯಸಂಯೋಗಮೆನಿಪ ಪದಂ। ಲಿಂಗವೆನಿಪು
ದೆ ನಾದವಂಗವೆನಿಪುದೆ ಬಿಂದು ಸಂಯೋಗವೇ ಚಿತ್ಕಳೆ॥ ೩೯॥ ಲಿಂಗವೇ
ಪರಬೊಮ್ಮವಂಗವೆ ಚಿದಾತ್ಮನಾ। ಸಂಗವೇ ಸಂಯೋಗವೆಂದೆನಿಪುದಾ
ವಿಮಲ। ಲಿಂಗವೇ ಸನ್ಮಾತ್ರವಂಗವೇ ಚಿನ್ಮಾತ್ರವಾನಂದವೇ ಯೋಗ
ವು॥ ಲಿಂಗವೇ ಮಂತ್ರವೇದಾಂಗವೇ ಕ್ರಿಯೆಯುವರ। ಸಂಗವೇ ಸಂಯೋ
ಗವದರಿಂದರಿದು ಮಹಾ। ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಯೋಗವೆಂದೆನಿಪುದೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ॥೪೦॥ ಬರವೆ ನೀ ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಸಾಹಿತ್ಯಮಂ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಹೃದಯಾಂಗದೊಳು ಮಹಾಲಿಂಗವಾ। ಪರಿಯುಳಿ
ಶ್ರೋತ್ರಾಂಗದೊಳ್ ಪ್ರಸಾದಾಖ್ಯ ಲಿಂಗಂಸತ್ವಗಂಗದಲ್ಲಿ॥ ಚರಲಿಂ
ಗವಾದೃಗಂಗದೊಳೆ ಶಿವಲಿಂಗವಂ। ದಿರದೆ ಜಿಹ್ವಾಂಗದೊಳು ಗುರುಲಿಂ
ಗಮುನ್ನಿರಲ್। ತರದೊಳಾ ನಾಸಿಕಾಂಗದಿ ಸದಾಚಾರಲಿಂಗಾಂಗಳೊಳಿ
ದಿರುತಿರ್ಪವು ॥೪೧॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಂತು ಸಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ್। ಲ್ಲಿ
ರುವಂತೆ ಲಿಂಗವಾ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ್। ಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪವಂತೆ ಸಜ್ಞಾನೇಂ
ದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲೊಂದು ತದ್ವಿಷಯವೊಂದು॥ ಇರದೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ
ಲ್ಲೊಂದು ವರವಿಷಯವೊಂ। ದುರುತರದ ಭೂತದಲ್ಲೊಂದಿಂತಿವೃದ
ಕ್ಕ। ಪರಿಕಿಸಲು ಶಿವಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬೊಂದಧಿದೈವವೆಲೆ ರಾಮಕೇ
ಳೆಂದನು॥೪೨॥ ಪರಮಸುಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂ। ಬೆರಡ
ಕೊಂದೇ ಮೂರ್ತಿಯಧಿದೈವವಾದುದಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೊರವೆ ನೀ
ಶ್ರೋತ್ರವಾಕ್ಕುಬ್ಧ ವಚನಂಗಗನವೆಂಬಿವಕ್ಕೆ॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೀಶಾನಮೂ
ರ್ತಿಯಧಿದೈವವಾ। ಪರಿಯಳಿತ್ವಕ್ಪಾಣಿಸ್ಪರುಶನಾಂಗಳಾ। ಮ
ರುತಂಗೆ ತತ್ಪುರುಷನಧಿದೈವವೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು॥೪೩॥
ಇರದೆ ದೃಕ್ಪಾದ ವಾರೂಪುಗಮನಾಗ್ನಿಗಂ। ಪರಿಕಿಸಲಿಕೆಯಘೋ
ರಮೂರ್ತಿಯಧಿದೈವವ। ತ್ಯುರುತರದ ಜಿಹ್ವೆಗುಹ್ಯಂ ರಸಮು
ಮಾನಂದವಾರಿಗಂ ವಾಮದೇವ॥ ವರಮೂರ್ತಿಯಧಿದೈವಮಿನ್ನು
ನಾಸಿಕಪಾಯು॥ ಗಿರದೆ ಗಂಧ ವಿಸರ್ಜನ ಭೂಮಿಗನ್ನಿರಂ। ತರ
ಟಿ ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮೂರ್ತಿಯಧಿದೈವಮಿಂತಿವಕೆ ಹೃದಯವೆ ನೆಲೆ
ವನೆ ॥೪೪॥ ಅಮಕಾರಣಂ ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗೆ। ಹೃದ
ಯವೆ ನೆಲೆ ವಿಡುತಿಳಿಯದಾ ಹೃದಯಕ್ಕೆ। ಹೃದಯವಾ ಶ್ರೋತ್ರ
ಕ್ಕೆ ಶ್ರೋತ್ರವಾ ತೊಕ್ಕಂಗೆ ತೊಕ್ಕು ನೇತ್ರಂಗೆ ನೇತ್ರಂ। ಮೃದುಳಜ
ಹ್ವೆ ಜಿಹ್ವೆ ನಾಸಿಕಕೆ ನಾಸಿಕಂ। ಉದಿತವಾಕ್ಕಿಗೆ ವಾಕು ಪಾಣಿಗೆ ಪಾ

ಣಪಾ । ದದಳೆಪಾದಂಗುಹ್ಯಗುಹ್ಯಪಾಯುಗೆಪಾಯುವಾಗಿಹುದು
ಲಿಂಗವುಖವು ॥ ೪೫ ॥ ಪರಮಹೃದಯದಹೃದಯವೇಮಹಾಲಿಂ
ಗವಂ । ಧರದಸೋತ್ರದಸೋತ್ರವೇಪ್ರಸಾದಸುಲಿಂಗ । ಮರುತ
ರದತೊಕ್ಕಿನಸುತೊಕ್ಕುಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಸವನೇತ್ರದನೇತ್ರವೆ ॥ ವ
ರದಶಿವಲಿಂಗವಾಜಿಹ್ವೆಯಸುಜಿಹ್ವೆಯೋ । ಗುರುಲಿಂಗವಿನ್ನುನಾ
ಸಿಕದನಾಸಿಕವದೇ । ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಾಚಾರಲಿಂಗವಿಂತೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೬॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಂತುಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವುಮಂದೆ
ಪರಿಕಿಸೆನಿವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗಾಭಿದಾನವನುಳ್ಳ । ಪರಮಷಟ್ಚಕ್ರಭೇದಂ
ಗಳಂಪೇಳ್ವೆನಾದರದಿಂದೆಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು ॥ ನಿರುತದಿಂವಾಧಾರಲಿಂಗ
ನಾಭಿಹೃದಯ । ಸರಸಿಜಂತಾಲುಭ್ರೂಮಧ್ಯವಿಂತಾರವರೊಳೆರ
ಡುಹದಿನಾರುಹನ್ನೆರಡುಹತ್ತಾರುನಾಲ್ಕನಿಸುವದಳಂಗಳಲ್ಲಿ ॥೪೭॥
ವಾಸಾಂತಬಾಲವುದ್ರಾಂಡಫಕಠಾಂತಂಗಳಾಸೇರುವೆಯೊಳಕಾರಾ
ದಿಹಂಕ್ಷಂಗಳಂ । ಬೀಸುತಗ್ಗಳದಕ್ಷರಂಗಳಾಜ್ಞಾದಿಷಟ್ಚಕ್ರಮಧ್ಯ
ದೊಳೊಪ್ಪುವ ॥ ಭಾಸುರಪ್ರಣವಂಯಕಾರಂವಕಾರವರ । ದಾಸ
ವಿಶಾಪಟುಶಿಕಾರಂಮಕಾರಂತಿಳಿಯ । ಲೋಸರಿಸದಾನಕಾರಂಗಳಂ
ಬಾರುಷಟ್ಚಕ್ರಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ಪವು ॥೪೮॥ ಬಳಿಕಲಾಚಾರಲಿಂಗವೆ
ನಕಾರಂಮುಂದೆ । ಹೊಳೆವಗುರುಲಿಂಗವೆಮಕಾರವಾಕಣ್ಗೆಥಳ ।
ಥಳಿಪಶಿವಲಿಂಗವೆಶಿಕಾರವಾಚರಲಿಂಗವೇತಿಳಿಯಲುವಕಾರವು ॥ ಬೆ
ಳಗುವಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವೆಯಕಾರಂಸಮು । ಜ್ವಲಿಸುವಮಹಾಲಿಂಗವೇ
ಪ್ರಣವಮಿಂತುನಿ । ರ್ಮಳಷಡಕ್ಷರಂಗಳೇಷಡುಲಿಂಗವೆನಿಸಿಷಟ್ಚಕ್ರ
ಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ಪವು ॥೪೯॥ ಪರಮಚಿತ್ಪ್ರಣವವೇತ್ವಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆಯೊ
ಳೊಲ್ । ದಿರುವುದಿಂನಾನಕಾರವೆರುಧಿರದಲ್ಲಿತಾ । ನಿರುವುದುಮಕಾರ
ವೇಮಾಂಸದಲ್ಲಿರುವುದುಶಿಕಾರಮೇದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ॥ ಇರವುದಿನ್ನುವಕಾ
ರವೆಯಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿತಾ । ನಿರುವುದೆಮಕಾರವೇಮಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿರುವುದಾ ।
ವರಷಡಕ್ಷರಿಗಳೇಶುಕ್ಲದಲ್ಲಿರುವುದೆಲೆರಾಮೇಶಕೇಳೆಂಗನು ॥೫೦॥
ಇಂತಿದೇಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಸಂಬಂಧತ್ವವಿಂ । ಮುಂತೆಲಿಂಗಾರ್ಪಣವಿಧಾ
ನವುಂಪೇಳ್ವೆನೋ । ರಂತೆಕ್ರಿಯಾರ್ಪಣವುದೆಂದುಜ್ಞಾನಾರ್ಪಣ
ಮದೆಂದುಭಯಭೇದಂಗಳು ॥ ಎಂತೆನೆಕ್ರಿಯಾರ್ಪಣದಭೇದಮಂ
ತನ್ನಾಗಿ । ಸೀಂತಿಳಿವುದಾತ್ಮೋಪಭೋಗಕ್ಕೆತಕ್ಕದ । ವ್ಯಂತಾ
ನೆಬರಲದೇಮೂರುತೆರನದರಪರಿಯಾಯಮಂಪೇಳ್ವೆನಿನ್ನು ॥೫೧॥
ಸ್ಥೂಲದನ್ಯಾರ್ಪಣಂಸೂಕ್ಷ್ಮದವ್ಯಾರ್ಪಣಂ । ಮೇಲೆಯಾನಂದದ

ವ್ಯಾಪರ್ಣಮಿಂತೀಗಲಾ । ಸ್ಥೂಲದ್ರವ್ಯವೆ ರೂಪು ಸೂಕ್ಷ್ಮದ್ರವ್ಯವೆ ರುಚಿ ಸದಾನಂದವೇ ತೃಪ್ತಿಯು ॥ ಸ್ಥೂಲದ್ರವ್ಯದ ರೂಪನಿಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಪಣದ । ಲೀಲೆಯಿಂ ಮಾಡುವಾತನೆ ವಿಶ್ವನೊಲವಿನಿಂ । ದಾಲಿಸಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮದ್ರವ್ಯದ ರುಚಿಯನೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸುವಾತನೆ ॥೫೦॥ ಸಲೆ ತೈಜಸಂ ನಿರ್ಮಳಾನಂದದ್ರವ್ಯಮುಮಂ । ನೋಳ್ದು ಸದ್ಭಾವಲಿಂಗಾರ್ಪಣವ ಮಾಳ್ಪನೇ ॥ ನೆಲೆವೆತ್ತ ಪ್ರಾಜ್ಞನಂ ದಿಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವೆ ಶುದ್ಧವೆಂದೆನಿಪುದು॥ ಬಳಿಕಲಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವೆ ಸಿದ್ಧ । ವಳೆವಟ್ಟ ಭಾವಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವೆ ತಾನೆ, ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಸು ಪ್ರಸಾದಿಗಳೆ ವಿಶ್ವಂ ತೈಜಸಂ ಪ್ರಾಜ್ಞನು ॥೫೧॥ ನಿರುತದಿಂ ಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನಂ ಸುಷುಪ್ತಿಗಳೊಳಾ। ಪರಮಾತ್ಮನೇ ತ್ರಿವಿಧಭೇದದಿಂ ತ್ರಿವಿಧಸ। ತ್ಪುರಮಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ಪ್ರಸಾದಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳಿಂ ತುಷ್ಟನಾಗಿ॥ ಪರಮಸುಖದಿಂದೆ ನಿರ್ಲೇಪತ್ವನಾಗಿ ತಾ । ನಿರುತಿರ್ಪನಿಂತಿದೇ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾರ್ಪಣವೆಂದು। ಕರುಣದಿಂ ಚನ್ನಬಸವೇಶ ನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ನಿರವಿಸಿದನು ॥೫೨॥ ಒರವೆನಾಲಿಪುದು ಸುಜ್ಞಾನಾರ್ಪಣವನಿನ್ನು । ಪರಿಕಿಸಲು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆ ಮುಖಂಗಳಿಗೆ । ಬರುತಿರ್ಪ ಸಕಲದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಷಡ್ವಿಧಾತ್ಮಂಗೆ ರೂಪಿಂದಲವನು ॥ ಇರದೆ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಮುಖದಿನರ್ಪಿಸಿ ನಿರಂ । ತರ ತತ್ಪ್ರಸಾದಮಂ ಭೋಗಿಸುವರಿನ್ನದರ । ಪರಿಯನಾಲಿಸು ಗಂಧ ರಸ ರೂಪು ಸ್ಪರ್ಶ ವಾಕ್ಶಬ್ದ ಪರಿಣಾಮಂಗಳು ॥೫೩॥ ಇಂತಪ್ಪ ಷಡ್ವಿಷಯವೇ ಷಟ್ಪದಾರ್ಥಂಗ। ಳಿಂತೆನಲು ಗಂಧವೇ ಪರಿಮಳ ಪದಾರ್ಥಮಾ। ಮುಂತೆ ಷಡ್ರಸವೆ ಮಧುರಾದಿ ಸುಪದಾರ್ಥಮಾ ರೂಪವೆ ವರ್ಣಪದಾರ್ಥವು॥ ಮುಂತೆ ಪರುಶವೆ ಮಾರ್ದವಾದಿ ಸುಪದಾರ್ಥಮಾ । ನಂತರಂ ಶಬ್ದವೇ ನಾದ ಸುಪದಾರ್ಥಮೋರಂತೆ ಪರಿಣಾಮವೇ ಸುಖಪದಾರ್ಥಮಿಂತೀಗಲೆಲೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು॥ ಪರಿಯೊಳಿಂತೆ ಸವನಾನಾ ಪದಾರ್ಥಂಗಳೊಳು । ಬೆರಸಿ ಲಿಂಗಾರ್ಪಣಸುಬುದ್ಧಿಯಂ ತಿಳಿದುತ । ತ್ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಷಡ್ವಿಧಾಂಗದಿಂ ಷಡ್ವಿಧಸುಲಿಂಗಮುಖದಿಂದರ್ಪಿಸಿ॥ ವರಸುಪ್ರಸಾದಮಂ ಭೋಗಿಸುವನಿಂತಿದರ । ಪರಿಯನೊರವೆಂ ಸುಚಿತ್ತದೊಳಾಲಿಸೆಂದಾಗ। ಕರುಣದಿಂ ಚನ್ನಬಸವೇಶ ನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ನಿರವಿಸಿದನು ॥೫೪॥ ಪರಮ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯುತ ಭಕ್ತನೊಲವಿಂ ತನ್ನ । ಧರಣಿಯಂ ಗದಿಕೆಯಾ ಶಕ್ತಿ ಸಂಯುಕ್ತಮಾ । ಗಿರುತಿಹ ಸದಾಚಾರ ಲಿಂಗನಾಸಿಕಮುಖದಿ ಚಿತ್ತದುರುಹಸ್ತದಿಂದಂ ॥ ವರಚಂದನಾದಿ ನಾನಾ ಪರಿಮಳಂಗಳಂ । ಹರುಷಾ

ದಿಂದರ್ಪಿಸಿಸುಗಂಧಪ್ರಸಾದಮಂ। ನಿರುತದಿಂಭೋಗಿಪನೆಸದ್ಭಕ್ತನೆ ಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ||೫೮|| ಪರಮನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿಯುತಮಹೇಶನ್ನಿರಂ। ತರಮಾರಿಯಂಗದಿಂಸುಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯುತ । ಗುರುಲಿಂಗರಸನಮುಖದಿಂದಾಸುಬುದ್ಧಿಯುರುಹಸ್ತದಿಂದನವರತವು || ಹರುಷದಿಂಮಧುರಾದಿಷಡ್ರಸಪದಾರ್ಥಮಂ। ಪರಿಪಡಿಯೊಳುಂಸಮರ್ಪಿಸಿತತ್ಪ್ರಸಾದಮಂ । ಪರಿಣಾಮದಿಂದೆಭೋಗಿಸುವನೇಮಾಹೇಶನೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು ||೫೯|| ಅವಧಾನಭಕ್ತಿಸಂಯುತಸುಪ್ರಸಾದಿಯಾ । ಹವಿಯಂಗದಿಂದಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೊಡನಿಪ್ಪ । ಶಿವಲಿಂಗನೇತ್ರಮುಖದಿಂದೆನಿರಹಂಕಾರಹಸ್ತದಿಂದನವರತವು || ಸುವಿವೇಕದಿಂಶ್ವೇತಮಾದಿಷಡುವರ್ಣದ । ವ್ಯವನೊಲವಿನಿಂದಲರ್ಪಿಸಿತತ್ಪ್ರಸಾದಮಂ । ಸವಿದಾತನೇಸುಪ್ರಸಾದಿಯುಹನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ||೬೦|| ಹರುಷದಿಂದನುಭಾವಭಕ್ತಿಯಂಕೂಡಿಕೊಂ । ಡಿರುತಿಪ್ಪಸತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆಂದೆಂಬತ । ನ್ಮರುತಾಂಗದಿಂದಾದಿಶಕ್ತಿಸಂಯುತಮಾದಚರಲಿಂಗತನ್ಮುಖದೊಳು|| ನಿರುತದಿಂದಾಸುಮನಹಸ್ತದಿಂಮೃದುಮಾದಿ । ಪರುಶನಪದಾರ್ಥಮುಮನರ್ಪಿಸಿಪದಾರ್ಥಮಂ। ಪರಿಣಾಮದಿಂದೆಭೋಗಿಸುವಾತನೇಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿನೀಂಕೇಳೆಂದನು||೬೧|| ನಿರುತದಿಂದಾನಂದಭಕ್ತಿಸಂಯುತವಾದ । ಶರಣನೇವ್ಯೋಮಾಂಗದಿಂಪರಾಶಕ್ತಿಯೊಡೆ, ನಿರುವಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಸೋತ್ರಮುಖದಿನಾಸುಜ್ಞಾನಹಸ್ತದಿಂದೆ || ವರಸುನಾದದ್ರವ್ಯಮುಂಸಮರ್ಪಿಸಿನಿರಂ।, ತರಸುಪ್ರಸಾದಮಂಸೇವಿಸುತಿರ್ಪನೇ । ಶರಣನೆಂದಾಗಲಾಚೆನ್ನಬಸವಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗನಿರವಿಸಿದನು ||೬೨|| ಎಸವಸಮರಸಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾದೈಕ್ಯನಾ । ಪಸರಿಸುವಪರಮಾತ್ಮನೆಂದೆನಿಸುವಂಗದಿಂ । ಮಿಸುಪಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಸಂಯುತಮಹಾಲಿಂಗಹೃನ್ಮುಖದಿಂದಲನವರತವು|| ಹಸನಾದಸದ್ಭಾವಹಸ್ತದಿಂಪರಿಣಾಮ । ದೆಸಕದಪದಾರ್ಥಮುಮನರ್ಪಿಸಿಬಳಿಕ್ಕಸಂ । ತಸದೊಳಾಸುಪ್ರಸಾದವಭೋಗಿಸುವನೈಕ್ಯನೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು ||೬೩|| ಪರಿಪಿಡಿಯೊಳಿಂತೊಪ್ಪುವಂಗಮುಂಲಿಂಗಮುಂ। ಹರುಷದಿಂದಿರ್ಪಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಂಶಕ್ತಿಯುಂ । ನಿರುತದಿಂದೆಸವತದ್ವದನಮುಂಹಸ್ತಮುಮ ನರ್ಪಿತವಸಾದಂಗಳುಂ|| ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಂಟುತೆರದಿಂಪ್ರತಿಸ್ಥಳಗಳ । ಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪವಿಂತಪ್ಪಷಟ್ಸ್ಥಲಂತಿಳಿಯೆಂದು। ಕರುಣದಿಂಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗನಿರವಿಸಿದನು ||೬೪|| ಎಸವಸತ್ತ್ವೀಯಂಗಲಿಂಗವೆಂ

ಬೆರಡಾಯ್ತು । ಮಿಸುಪ ಚಿತ್ತೇಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿವೆಂಬೆರಡಾಯ್ತು । ಪೆಸ
ರಿಪಾನಂದವೆಸವು ಪರ್ಣಂ ತತ್ಪ್ರಸಾದಂಗಳೆಂಬೆರಡಾದವು ॥ ಹಸ
ನಾದಸಷ್ಟಿವಾನಂದಲಕ್ಷಣವೆರಾ। ಜಿಸುವ ತತ್ವತ್ರಯಂ ತಾನೆಷಟ್ಸ್ಥ
ಲವೆಂಬ । ಪೆಸರಾಂತುದೆಂದಾಗ ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ ನಿರವಿ
ಸಿದನು॥೧೫॥ ಇಂತು ವರಶಿವನೆಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗವಾಗಲಾ । ನಂತರದ ಪ
ರಮಾತ್ಮನೆಷಡ್ವಿಧಾಂಗದಿಂ । ದಂತಳೆದು ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಿಯಾಗಿರು
ತೆಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ ॥ ತಾಂತಡೆಯದಾಗಲರ್ಪಿಸಿ ತತ್ಪ್ರ
ಸಾದವಂ। ಸಂತೋಷದಿಂದೆ ಸೇವಿಸಿಸುಖದೊಳಿರುತಿಲಾ । ಮುಂ
ತೆಕವುಏನ್ನಿವೃತ್ತಿಯೊಳೈಕ್ಯವಾದುದಂ ಪೇಳ್ವೆ ನೊಲಿದಾಲಿಸಿಂ
ನು॥೧೬॥ ಪರಶಿವನೆಲಿಂಗನಾ ಪರಮಾತ್ಮನೇಯಂಗ। ವೆರಡರೊಳು
ತೆರಹಿಲ್ಲದಿರ್ಪುದೇ ಸಂಯೋಗ। ದಿರದೆ ಸಂಯೋಗವೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೆನಿ
ಸಿತದರಿಂದಾಯ್ತು ಭಕ್ತಸ್ಥಲಂ ॥ ವರಭಕ್ತನಾಚಾರಲಿಂಗಸಂಯೋಗ
ದಿಂ। ದಿರುತಿರ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರ್ಪ ನಿಷ್ಠೆಯೆ । ಪರಮ ನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿ
ಯೆನಿಸಿತೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೇಂ ಕೇಳೆಂದನು ।೧೭॥ ಎಸವ ನಿಷ್ಠಾಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದಲಾತ್ಮಂಗೆ ರಾ । ಜಿಸುವ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲವಾಯ್ತುದಾತ
ನೆ। ಪಸಿರಿಸುವ ಗುರುಲಿಂಗಸಂಗದಿಂದಿರ್ಪ ನಿಷ್ಠಾ ಭಕ್ತಿಯುವಧಾನವೆ॥
ಎಸಕದಿಂದವಧಾನಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತ್ತದರ। ದೆಸೆಯಿಂ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಸ್ಥ
ಲವಾದುದಾತನಾ । ಜಸವೆತ್ತ ಶಿವಲಿಂಗಯೋಗದಿಂದಿಹ ಮಾವಧಾನ
ದವುಪಾನುಭವವೆ ॥೧೮॥ ತಿಳಿಯಲನುಭವಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತಾಭಕ್ತಿ
ಯಿಂ। ದಳೆವಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವದಾಯ್ತು ತ ॥ ನೊಲಿದು ಚರಲಿಂಗ
ಸಂಯೋಗದಿಂದಿರ್ಪ ಪರಮಾನುಭವದಾನಂದವೆ ॥ ಪೊಳೆವುತಿಪ್ಪಾ
ನಂದಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತ್ತದರೊ । ಳೊಲಿದು ಶರಣಸ್ಥಲವದಾಯ್ತು ತತಂ
ನತಾಂ। ಬೆಳಗುವ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಯೋಗದಿಂದಿಹ ಸದಾನಂದ ಸಾಮ
ರಸವೆ॥೧೯॥ ಪರಮ ಸಮರಸಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತಾಭಕ್ತಿಯಿಂ। ದಿರದ
ಲೈಕ್ಯಸ್ಥಲವದಾಯ್ತು ಬಳಿಕೈಕ್ಯನಾ । ವರಮಹಾಲಿಂಗಸಂಯೋಗ
ದಿಂದೈಕ್ಯನಾಗಲ್ಕೆ ಪರಮೈಕ್ಯನಿಂದಂ॥ ಪದವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಸಮರಸಭಕ್ತಿ
ಯಾತನ। ಲ್ಲಿರುತೆ ಸಮರಸವಾಗಿ ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಯ್ತೆಂದು ॥ ಕರುಣದಿಂ
ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ನಿರವಿಸಿದನು ॥೨೦॥ ಸಸಿಮಂ
ಡಲಂಬೊನ್ನವಾಗಸಂ ಮಾಯುವಾ। ಕುಸುಮಮಾಸುರಭಿಕರ ಕಾಂ
ಭಸಂ ವಾಗರ್ಥ । ವೆಸವದೀಪಂ ಬೆಳಗು ರತ್ನವಾ ಕಾಂತಿ ರಸ ರುಚಿಗ
ಳೆಂದೆಂಬೆರಡರ ॥ ಬೆಸುಗೆಯಿಂದಾ ವಿಭಾಗಂಗಳಂ ತಂತೆರಾ। ಜಿಸುತೆ

ತಲ್ಲಿಂಗದಂಗದಸಂಯೋಗವಂ। ತೆಸದುಭಯುವಳಿದೇಕವಾದುದೈಕ್ಯ ವಿದೀಗನೆಲಿರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೭೧॥ ಪಸರಿಸುವಲಿಂಗದಂಗದಸಂಗಮೇಯೋಗ। ಪೆಸವಸಂಯೋಗವೆ ನಿವೃತ್ತಿಯು ನಿವೃತ್ತಿಯೊಳ್। ಮಿಸುಗುವದ್ವೈತವದ್ವೈತವೆಸಲೈಕ್ಯವಂತ್ಯೈಕ್ಯವೇಸಾಯುಜ್ಯವು ॥ ಮಿಸುಪಸಾಯುಜ್ಯವೇ ವಿಶ್ರಾಂತಿವೆನಿಪುದಾ। ಪಸರಿಸುವವಿಶ್ರಾಂತಿಯೊಳ್ ಪರಮಪದವಿಯಾ। ದಸವೆತ್ತಪರಮಪದದಿಂಬೇರೆಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳು ॥೭೨॥ ಇಂತುಭಕ್ತಾದಿಶಿವೈಕ್ಯಾಂತವಾದಾತ್ಮನೇ। ಮುಂತೆಯಾಚಾರಲಿಂಗಾದಿ ಮಹಾಲಿಂಗ। ವಾಂತಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಮಂ ಷಡ್ವಿಧಾಂಗದಿಂ ತಳೆದೈಕ್ಯನಿಜಪದವಿಯು ॥ ಅಂತುಷಟ್ಸ್ಥಲಬೊಮ್ಮಗಾಚರಣೆಮಾರ್ಗವಿದು । ನೀಂತಿಳಿವುದೆಂದಾಗ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ । ಸಂತಸದಿ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗನಿರವಿಸಿದನಖಿಳಶರಣಸ್ತುತಿಶಿವ್ರೊಲು ॥೭೩॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿ ಬರದವರೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಂ। ಸ್ವಾಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ। ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನ ಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೭೪॥

ಐದನೆಯ ಕಾಂಡದ ಸಷ್ಟಿ... ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೨ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೬೪೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

——— ೯ ನೇ ಸಂಧಿ ———

ಸೂಚನೆ। ಎಸವಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಮಂ ತಿಳಿದೆನೆನ್ನಿರಾ। ಜಿಸುವಕಾಲಜ್ಞಾನಮಂ ತಿಳಿಯಪೇಳ್ವುದೆ। ಕ್ಷಿಸುವುದೆನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನಿರವಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಸುಖಪಾರಗನ ರಭಸಿತಾಂಗ। ಪುಂಡರೀಕಗೃಹವತಿ ಸ್ಥೇದಕನೆ ವಿಮಲ। ಪುಂಡರೀಕಾಪರೆಂದು ಮತ್ತು ತ್ರಿಲೋಚನನೆ ಪುಂಡರೀಕಜನ ಬರ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಪ್ತಪುತ್ರಾರಣ್ಯಘನದಾವ। ಪುಂಡರೀಕಾಂಬಕಸುನಯನ ಪೂಜಿತಪಾದ। ಪುಂಡರೀಕಾತ್ಮಜಮುಖಧ್ವಂಸಿ ಸಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಲಹೆನ್ನನು ॥೧॥ ಎಲೆಮಹಾಗುರುವೆ ನೀಂಕರುಣದಿಂ ಪೇಳ್ದ ಷಟ್ಸ್ಥಲಮನುರೆ ತಿಳಿದೆನ್ನ ಭವಭವಾಂತರವ ದಿ। ಗಳೆದು ಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತನಾದೆನೆಂದಾ ಚನ್ನಬಸವನಂ ನುತಿಸುತಿರಲು ॥ ನಲವಿನಿಂ ಪ್ರಭು ಸಿದ್ಧರಾಮ ನೀಂ ಬಂದುದಕೆ। ಫಲವಾಯ್ತು ನಾವಿನ್ನು ಪೋಗಿ ಬಂದಪೆವೆನಲು। ಮಲಹರನೆನಿಮ್ಮಿಂದಲೆಂತಪ್ಪಸ

ದ್ದಿರುವ ಕಂಡು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆಂ ||೨|| ಎಂದಾಗ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೆ
ಲ್ಲಮಗೆರಗಿ । ನಿಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಾ। ನಂದದಿಂ
ದಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಾಗ್ರಜಿಳೆಗಣಕುಲವನು ॥ ಮಂದಿರ
ಕೈಕೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನದಿಂ। ಗಂದವರನೆಲ್ಲರಂ ತೃಪ್ತಿವಡಿ
ಸಲು ಕರುಣ। ದಿಂದಾಗಲಲ್ಲಮಂ ಬಸವನೊಡಲಾದ ಗಣಸಂಕುಲಕ್ಕೆಂ
ತೆಂದನು ||೩|| ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ದ ಷಟ್ಸ್ಥಲಸುಮಾರ್ಗಮಂ। ಚೆನ್ನಾ
ಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳುತಿರೆ ಮಂದಿಬಂದಾಗ। ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದ ತೆರದೆ ಸಂಪಾದ
ನಂಗೈದು ನೋಡಿ ನಿಮಗಾಗೆ ಬಳಿಕ। ಉನ್ನತ ಸುಮುಕ್ತಿಯೊಳಗಿಂಬಿ
ಟ್ಟು ಪೋದಪೆಂ। ನಂನಿಯೆಂದಾಗ ನಂಬುಗೆ ಇತ್ತು ಬಸವನುಂ। ಚೆಂನಬ
ಸವಂ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಮೊದಲಾದರಂ ನಿಲಿಸಿ ತಾಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ||೪|| ಸಿದ್ಧ
ರಾಮೇಶನಾ ಚೆನ್ನಬಸವಂಗೆರಗಿ। ಬುದ್ಧಿಯೆನಗಿನ್ನಾವುದೆನೆ ಕೇಳ್ಟ
ನೀಂ ಸುಪ್ರ । ಸಿದ್ಧವೆನಿಸುವ ಸೊನ್ನಲಾಪುರದೆ ನಿಜಸಮಾಧಿಯೊಳಿ
ಪ್ಪುದೆನಲಾತನು॥ ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಸ್ಪಷ್ಟವಮುಕುಟತಟನಾಗು। ತುದ್ಧ
ರಿಸಬೇಕಿನ್ನು ಮುಂದಿನ್ನಾಗಂತರದ। ಸುಸ್ಥಿಯಂ ಪೇಳ್ವುದೆನಗೀಗಲೆ
ನೆ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನೊಲಿದಿಂತೆಂದನು ||೫|| ಆಸ್ಯರಾಮಕಾಲಜ್ಞಾನ
ಮಂ ಮಹಾ। ಲೀಲೆಯಿಂದಲ್ಲಮಪ್ರಭು ವೀಗತಾಂ ಪೋದ। ಮೇಲಬಿಳೆ
ದೇಶಮಂ ಚರಿಸು ತಾ ಶಿವಭಕ್ತರಿಷ್ಟಮಂ ಕರುಣದಿಂದೆ॥ ಪಾಲಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ
ರ್ಪ ಗಿರಿಗುಹಾನದನದೀ। ಜಾಲಮಂ ತನ್ನ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶವದೊಳಾಗ। ಮೆ
ಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಂಗಳಂ ಮಾಡುತಂ ತಿರುಗುಳಾಣ್ಯಕೃತರುವನು ||೬|| ಇ
ರದಾಗ ಕಂಚಿ ಕಾಳಾಸ್ತಿ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಮು। ದರುಣಾಚಲಂ ಕುಂಭಕೋ
ಣ ರಾಮೇಶಮು। ತ್ತರದಲ್ಲಿ ಗೋಕರ್ಣ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಕಾಸಿ ಕೇದಾರಾದಿ
ತೀರ್ಥಂಗಳ॥ ಕರುಣದಿಂ ನೋಡುತಾ ಹಿಮಗಿರಿಯ ವರೆಗಂ ತಿರು
ಗಿ ಬರುವಂ ಸನಾಲಕ್ಷ್ಮ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ । ಪರಮಮುನಿಗಳ ನೋಡಿ ತತ್ವ
ಮಂ ಪೇಳ್ದು ಮುಕ್ತಿಯನೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ ||೭|| ಆಗಿರಿಗುಹಾಂ
ತರದೆ ಕಟಯೋಗಲಂಬಿಕಾ। ಯೋಗವೊದಲಾದವಕ್ಕಧಿಕವೆನಿಸುವ
ರಾಜ। ಯೋಗದಿಂ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಮಂ ತಾನೆ ಜಾನಿಸುತ್ತೀರುರುವರುಷಮಿ
ರ್ದು ॥ ಆಗಲೇ ಬಸವಂಣನಂದು ವರೆಗಂ ಬಿಡದೆ। ಸಾಗಿಸುವ ಶೂನ್ಯಪೀ
ಠವನರಿದು ತಾಂ ಮನೋ। ವೇಗದಿಂದಿಲ್ಲಿಗೈತರುವನೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ||೮|| ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ವಲ್ಲಿಗೈತಪ್ಪುದಂತಿಳಿದು । ಮೆ
ಲ್ಲನೇ ಬಸವಣ್ಣಗರುಪಿ ಬಳಿಕೀಶರಂಣ। ರೆಲ್ಲರುಂ ಸಹಿತ ದಿರೆಗ್ಗೊಂಡು ಕರ
ತರಲಪ್ಪ ತಶೂನ್ಯಪೀಠವನೇರುವೆಂ॥ ಅಲ್ಲಿರ್ದ ಚರಪತಿಗಳ ಕಂಡು ಕ

ಡೆ ವುಳಿದು। ನಿಲ್ಲದೇಪೋಗಲೀಬಸವರಾಜಂ ಮಹಾ। ತಲ್ಲಣಂಗೊಂ
ಡು ಪಬುರಾಯಂಗೆಬಿನ್ನವಿಪನೆಲೆರಾಮು ಕೇಳೆಂದನು॥೯॥ ನೋಡೀ
ಗಗುರು ವೆಹಂಗಮದೇವರಿರದೆಮಾ। ತಾಡದೇಮುಳಿದು ಸಲಿಸದೆಪೋ
ದರಿಗಕೇನ। ಮಾಡುವೆಂತಾನೆಸುತ್ತೀಬಸವನಲ್ಲ ಮಂಗುಸುರಲತ್ತ
ಕರುಣದಿಂದಂ॥ ಕೊಡುವುದುಮು ನದಿಘನಚರಲಿಂಗಕೀಗನೀಂ ಮಾಡಿ
ಸಿದಷರಿಕರವನೆಲ್ಲವಂತಪ್ರಸೆಮಗೆ। ನೀಡಿಸಿದೊಡರೋಗಿಸುವೆವೆಂ
ದುನುಡಿಯಲದಕೇಳ್ದು ತತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೧೦॥ ಲಕ್ಷ್ಯಂವೋಲೆತ್ತೊಂ
ಭತ್ತ್ರುಸಾವಿರದ। ಲಕ್ಷದಿಂಮಿಗಿಲೆನಿಪಚರಲಿಂಗಕೊಲವಿನಿಂ। ಚೊ
ಕ್ಕಟದಿಮಾಡಿಸಿದಪರಿಪರಿಯ ಪರಿಕರಂಗಳನಿರದೆತರಿಸಿಕೊಡೆ॥ ಉ
ಕ್ಕವತಿಹರುಷದಿಂನೀಡಿಸುವನನಿತುಮಂ। ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಪರಾವತಾ
ರನಲ್ಲಮನಾಗ। ಲಕ್ಷಿಸದೆಸ. ಸುಮಂಗಗನಪೇಬಾಯ್ದರದೊಳಿಲೆರಾ
ಮುಕೇಳೆಂದನು॥೧೧॥ ಅಪಿರಿಳಾ ನಂದಮುಯುಗುರುಚನ್ನಬಸವನೀಂ।
ವಿಮರಿಸುವಬೆನಗಘನಚರಲಿಂಗಕೊಲವಿನಿಂ। ಸವೆದಬೋನವನೀತ
ನೋರ್ವನಲ್ಲಮುದೇವನುಂಬುದಕ್ಕಲಿಹೊಂದನೆ॥ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ
ಖಿಳಗಣಕುಲಸ್ಮೃತಣದ। ಶಿವೆಪೇಳ್ದುಮಾಡಿದನಿತನ್ನುಮಂತಾ
ನವರ। ನೆಮವಿಂದಲಿಂಗಪ್ರಗಣನಾಥನೋರ್ವನಾರೋಗಿಸನೆಕೇಳೆಂ
ದನು॥೧೨॥ ಆಗಣೇಶ್ವರಿಯಂದಸ ಬಪ್ರತಗಣಕುಲ। ಕ್ರಾಂಗದೇತೃಪ್ತಿ
ಕೇಳ್ಬೈಸಿದ್ಧರಾಮುನೀ। ನೀಗಳುಸಿನಾರ್ಯುಸೆನಿಪಗಣನಾಥನಲ್ಲ
ಮುನೆನಿಸಿಚರಿಸಿಬಂದು॥ ರಾಗದಿಂದನಿತನೊಬ್ಬನೆಸಲೆಸೆ ಮುಳಿದೆ
ದ್ದು। ಪೋಗಿದರ್ರಿಲ್ಲರ್ತೃಪ್ತಿಯ ಗುದೆನೆಪದನು। ಶ್ರೀಗುರುವೆ
ಯೋಗ್ಯನಿಂದನಿಬರ್ತೃಪ್ತಿಯಂತಪ್ಪುದೆನೆಂತೆಂದನು॥೧೩॥ ಕು
ರುಪತಿಯು ನೇಮದಿಂದೂರ್ನಸನಂದುಸಂ। ನೆರಡುಸಾವಿರಮಂದಿ
ಋಷಿಗಳಂಕೂಟಕೆಂ। ದಿವ್ಯದಿಘಮರ್ಜನಗಾಸಮಂಕೇಳಲಾ
ಕೃಷ್ಣನಕ್ಷಯಪಾತ್ರಿಯು॥ ತರಿಸಿತೊಳೆದುದಕಮಂ ಕುಡಿಯೆ ದುನ್ನೆ
ರತುಸಾವಿರಮಂದಋಷಿಗಳ್ಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆಪಿಂತೆ। ಮರುಳೆಶಿವ
ಚಿತ್ತ್ವಾಗದೆತೃಪ್ತಿಯುಪ್ಪುಗದೆಕೊಗ್ವೆಪೇಳೆಂದನು॥೧೪॥ ಅ
ದುನಿಮಿತ್ತದಿನಲ್ಲಮನಮುಬಿನನಿತುಚರ। ರುದರತುಂಬವುದಾ
ಗಬಸವನವರೆಲ್ಲಗಂ। ಸದನಕ್ಕೆಮರಳಿಕರತಂದವರು ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಂಗ
ಳಂಕೊಟ್ಟುಕಳುಪಿ॥ ಮುದದಿಗಣಕುಲಸಹಿತೆಬಸವನಲ್ಲಮಗೆರಗಿ। ಸ
ದಮಲಜ್ಞಾನಿಗತಿಯೆಮಗಾವುದೆನೆನಿಮ್ಮ। ಹೃದಯದನುಭಾವದೈ
ಕ್ಯಸ್ಥಳವಪೇಳಿವೆಂದಲ್ಲಮಂನಿರವಿಸುವನು॥೧೫॥ ಎಂದುನಿರವಿಸ

ಲಾಗಬಸವಾದಿಸಕಲಗಣ । ಬೃಂದಮಿರದೊಡನೆತಮ್ಮೈಕ್ಯಸ್ಥಳಂಗ
ಳಂ । ಸಂದಿಲ್ಲದಂತೆಬಿನ್ನವಿಸಲಲ್ಲಮನಾಗಮೆಚ್ಚಿನಿಮಗೈಕ್ಯಪದವಿ॥
ಛಂದದಿಂದಳವಟ್ಟುದೆನುತೆನಿರವಯವಾಗು, ವಂದವೆಂಕರುಣದಿಂತಿ
ಳುಪಿಬಳಿಕೆಮ್ಮನಾ । ನಂದದಿಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಸಿರಿಶೈಲಕ್ಕೈದುವಂಕೇ
ಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು ॥೧೬॥ ಆಗಿರಿಯಮೇಲೆಗೋರಕ್ಷನೊದವಾದ
ಬಿಳ। ಯೋಗಿಗಳೆಮನದಿಷ್ಟಮಂಕೊಟ್ಟುಮಹದೇವಿ । ಗಾಗನಿರ್ವಾ
ಣಪದವಿಯನರುಪಲಾಕೆ ಕದಳಿಯಲಿನಿರವಯವಪ್ಪಳ್ ॥ ರಾಗ
ದಿಂದಲ್ಲಮಂಕದಳಿಯಂಪೊಕ್ಕುಶಿವ । ಯೋಗದಿಂನಿರವಯವನೈದು
ವನದಂತೆಇರದು। ಬೇಗದಿಂದೀಬಸವಪಿಳೆಗಣಸಂಕುಲಕ್ಕೆರಗಿಬಿನ್ನ
ಹವಮಾಡ॥೧೭॥ ಆಶಿಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಬಳಿಕಲಾ । ಶಾಲಿವಾ
ಹನಶಕದೊಳೇಳೇಳುನೂರಿಂಗಮುಂ । ರೇಳನೆಯರಕ್ತಾಕ್ಷಿಯೆಂಬ
ವತ್ಸರದಪಾಲ್ಗುಣಶುದ್ಧದೇಕಾದಶಿ ॥ ಮೇಲಾದತಿಥಿಯುವಂಗಳ
ವಾರದುದಯದಿಂ । ಮೇಲಣಸ್ವತ್ತ್ರಿದಂಗಳಿಗರೋಳ್ಬಸವ ನತಿ।
ಲೀಲೆಯಿಂಸಂಗಮೇಶ್ವರನಸ್ತ್ರಕ್ಕಮಲಕರ್ಣಿಕೆಯ ಮಧ್ಯದೊಳಡ
ಗುವಂ॥೧೮॥ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಲ್ಲನಿರವಯವನೈದೆಬಳಿ । ಕಿನ್ನಿಯಾ
ಬಸವಣ್ಣನಿರದೆಸಂಗಮನಾಥ। ನಲ್ಲಿತಾನೈಕ್ಯವಾಗಲ್ಕಂಡುಹಡಪದ
ಪ್ಪಂಣನೀನೀಲಾಂಬಿಗೆ॥ ನಿಲ್ಲದುಸುರಿಲ್ದರುಂತವಿಷ್ಟಲಿಂಗಂಗಳ
ಲ್ಲಿತಾವೈಕ್ಯವಾಗುವರಾಗಸಿದ್ಧಚರಣ । ರಲ್ಲಿಕೆಲಕೆಲರೈಕ್ಯವಾಗುವ
ರುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೧೯॥ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನೈದೆ
ತತ್ಪುಟ್ಟವಂ। ವಸುಧೀಶಬಿಜ್ಜಳಂನಮಗಕಟ್ಟನಸಾಗ। ಲಸಮಕು
ಲವೆಂದುಹಜ್ಜೆಯ್ಯಮಧುವಯ್ಯಗಳನೆಳೆಗಾಟಯಂಕಟ್ಟಿಸೆ॥ ಹಸನಾ
ದುದೆಂದುಜಗದೇವಬೊಮ್ಮಣ್ಣಂಗ । ಳೆಸನ್ನುತಿಸಪಂಜನವರಾಗಿಬಿ
ಜ್ಜಳರಾಯ। ನಸುಗೊಂಬೆನೆಂದೆಂಮುಕ್ಕೈಯಂಗಲಲಿಗನಪಸಾದವಂ
ಪಡೆದೊಯ್ವರು ॥೨೦॥ ಬಳಿಕಿತ್ತಬಾನಫೆನಪರ್ವ ವೆಂದಾಶರಣ।
ಕುಲವುನೆಲ್ಲವಕರಸಿಕೇಳ್ವೆವಿಲ್ಲಿರಬಾರ । ದುಳುವೆಯುಮಾಮನೆ
ಗೆಹೋಗಬೇಕೆನೆಕೆಲಬರೊಪ್ಪುವದುಮತ್ತವರೊಳು॥ ಕೆಲಬರೇ ಬಾ
ರೆವೆನಲವರನೆಲ್ಲರತಿರಿಗಿಕಳುಪಿಮಿಕ್ಕವರನೀಪುರದಿಂಗಲಾಗಳೇ। ಕ
ಳುಸ್ಪುವೆಪ್ರಸಂಗಮೇಶ್ವರಶಫೆನಪರ್ವವೆಂದೆಂಬನೆವದಿಂದೆಬೇಗ॥೨೧॥
ಇತ್ತನಾವೀಶರಣರೊಳಗೆಕೆಲಬರುಸಹಿತೆ । ಜತ್ತಾಯತದೊಳಾನೆ
ಕುದುರೆಕಾಲಾಳುಗಳ। ವೊತ್ತಸಹಿತದಿಜತನವಾಗಿನಮ್ಮರಮನೆ
ಯನೇಕಾದುಕೊಂಡಿರ್ಪೆವು ॥ ಅತ್ತಲಾಜಗದೇವಬೊಮ್ಮಣ್ಣನೀ

ವರ್ಗರುಂ। ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳ್ ಬಿಜ್ಜಳ ಮಹೀಪಾಲ। ನೊತ್ತಿನೊಳೆ
ಗೆಂದಿನಂದದೆ ಪಂಜುಗಳನುರೆ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡಿರಲಾಗಳು ॥೨೧॥ ಓಲ
ಗದವರನೆಲ್ಲರಂ ಕಳುಪಿ ಬಿಜ್ಜಳನೃ। ಪಾಲನಾ ಪಂಜುಗಳ ಬೆಳಗಿನಿಂ ತ
ನ್ನರಾ। ಜಾಲಯವನೊಳಪೊಕ್ಕು ಬರಲಾಗ ಜಗದೇವ ಪೊಲ್ಲೆಯಾ
ಬೊಮ್ಮಣನು॥ ಬೀಳಲಿರಿದರಸಿನುದರವ ಬಗಿದು ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ಕೇಳವೆ
ನಬೇಡಪರವಾಗಿಯುಂ ಕೊಂದೆವೆಂ। ದಾತಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ್ತಲೆಮ್ಮರಾ
ಜಾಲಯಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುರುಷವದೊಳು ॥೨೨॥ ಬಂದು ತದ್ವಾರ್ತೆಯಂ
ಪೇಳ್ದವರು ಬಳಿಕಲಾ। ನಂದಸಿಂ ಕೈಲಾಸಕೈದುವರು ನಾವಿರದೆ। ಮಂ
ದಿ ಕುದುರೆಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗಳೀ ಪುರವನತಿಗಳೆದು ಪೋಗುತ್ತಿರಲು॥
ಹಿಂದುಗೊಂಡಳಿಯ ಬಿಜ್ಜಳನೊಡನೆ ದಾಳಿಯಂ। ಬಂದೆಮ್ಮ ತಡೆವತ
ಡೆಗೋಡಸ್ಸಿನಾವಾಗ। ಸಿಂಧು ಕಾದುವೆ ನೃಕಾತರವಳ್ಳಿಯುಸ್ಸಿ ಮುರು
ಗೋಡಿಂದ ಮುರಿಯುತ್ತಿವಿದು ॥೨೩॥ ಮಡಿವಳಯ್ಯಗಳ ಕೂಗಿ ಧನಾ
ರಿ ತಂದೆಗಳ। ನೊಡಗೂಡಿಕೊಂಡಳಿಯ ಬಿಜ್ಜಳನ ಸೇನೆಯಂ। ಮುಡು
ಪಿ ತನ್ನೃಪತಿಯಂ ಕೈಸೆರೆಯ ಪಿಡಿದು ಗೊಳಿಯಕೆ ಬರೆ ನಾಗಾಂಬಿಕೆ॥
ಕಡು ನೊಂದು ಶಿವಶರಣರಿಂ ತಪ್ಪುಕೊಳೆಗೊಡಂ। ಬಡುವರೇ ಸಾಕಿ
ನ್ನವನ ಬಿಟ್ಟು ಪರಣಮಂ, ಮಡಿದಸೇನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಪು ನೀನೆಂ
ದೆನಗೆ ಪೇಳ್ದು ಮತ್ತಂತೆಂಬಳು ॥೨೪॥ ಬಸವಣ್ಣನೈದಲಾ ಪಟ್ಟ
ಕ್ಕೆ ನೀನೆಂದು, ಸಸಿನದಿಂ ಮೂರುವರೆ ತಿಂಗಳುಯಷ್ಟರೊಳು। ವಸು
ಧೇಶ ಬಿಜ್ಜಳನನಿರಿ ಶರಣರು ಶಿವನ ಪೊರೆಗೈದ ಚಾತನವರ। ಪಸನಾ
ಯುತ್ತ ಶಿವಭಕ್ತರಿಂತು ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ। ನಸುಗೊಂಡು ಬಂದಿರಿದರಿಂದವ
ನಿಯೊಳು ಜನಿಸಿ। ಬಸಿದಶೂಲವನೇರಿ ಬನ್ನಿ ಮನಲವರು ಭೂಲೋ
ಕದೊಳು ಜನಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥ ಓರುಗಲ್ಲೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಪುರದಲ್ಲಿ ವೀ
ರಗುಂಡ ಬ್ರಹ್ಮರೆಂಬ ಪೆಸರಿಂದಿರಲು, ಮಾರಾರಿ ಬಂದು ಗಣಪತಿರಾಯ
ನರಮನೆಯ ಕಗ್ಗವೆರ ಮರೆಯ ಹೊಗಲು ॥ ದಾರಿ ವಿಡಿದೈತಂದು ಕಕ್ಕೆ
ರಂ ನೀವೆಮಗೆ। ತೋರಿಮೆನೆ ಮರೆಹೊಕ್ಕರಂ ಕೊಡದವರಿಗಾಗಿ, ಧೀ
ರರಾಗುಂಡಬೊಮ್ಮಯ್ಯಗಳು ಶೂಲಮಂ ಪತ್ತಿ ನೆರೆ ಮುಕ್ತರಹರು ॥
ಅಗುಕಾರಣದೊಳೀ ಶಿವಭಕ್ತರೀ ಕಾರ್ಯಮಂ। ಹೃದಯದೊಳು ನೆನೆ
ಯಲಾಗದು ಜೋಗಪ್ರೀತನಂ। ಪಗುಳದಿಂ ತತ್ಪುರಕೆ ಕಳುಪೆಂದು ನಾ
ಗಲಾಂಬಿಕೆ ನನಗೆ ತಿಳುಪಲಾನು। ಬೆದರ ಬೇಡೆಂದಳಿಯ ಬಿಜ್ಜಳನನ
ವನಾನೆ। ಕುದುರೆ ಕಾಲಾಳನೆಲ್ಲವನಿತ್ತು ಮಾಡಿದಿರ್ದ। ಬೆದುಂಗಕಂ
ಹಣಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಪೋಗೆಂದೊಡಾತನಿರದಿಂತೆಂದನು ॥೨೬॥ ಮಂ

ದೆನಗೆಗತಿಯಾವುದೆನೆಪಿಂತೆಬಿಜ್ಜಳಂ । ಮಂದಮತಿಯಿಂದೆಶಿವಶರಣ
ರಂಯೊಳಹೊಟೆ। ಯಿಂದೆಳಸಲಾಕೊಲೆಗೆಜಗದೇವನೊಲ್ಲೆಯಾಬೊ
ಮ್ಮಂಣನವರು ತಂನ॥ಕೊಂದರವನಂತೆ ನಡೆಯುದೆನಿಲಂಸದಾಚಾರ।
ದಿಂದೆನಡೆಯೆಂದಳಿಯಬಿಜ್ಜಳಂಗಾಗಲಾ। ನಂದದಿಂಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿಬಳಿ
ಕಾಗಲಾನೃಪತಿಯೊಡನಿಂತೆಂಬೆವು॥೧೯॥ ಅರಸಕೇಳೀಪಟ್ಟವಿಂದಿ
ಗಿಂನರುವತ್ತು।ವರುಷಪರಿಯಂತರಂನಿನಗನಡವುದುಮುಂದೆ। ಹರ
ನವರದಿಂದೆರಾಕ್ಷಸಪೀತಾಂಬರಂತುರುಕಕುಲದಿಂಜನಿಸಿ॥ ಪರಿವಿ
ಡಿಯೊಳಾಗಲೇಳ್ನೂರುಮೇಲೆಪ್ಪತ್ತು।ವರುಷಪರಿಯಂತರದೊಳಾ
ಳ್ವರೀದೇಶಮಂ। ತುರುಕಾಣ್ಯಮೆನಿಸಿಕಲ್ಯಾಣಮಂಕೆಡಿಸಿಕಲುಬು
ರಿಗೆಯಂಕಟ್ಟಿಸುವರು ॥೨೦॥ ಹೀಗಿನ್ನು ತುರುಕಾಣ್ಯವಾಗುವುದು
ನಾವೀಗೆ। ಹೊಗಬೇಕೆಂದಳಿಯಬಿಜ್ಜಳನಕಳುಹಲತಿ । ವೇಗದಿಂ
ಕಲ್ಯಾಣಪುರಕ್ಕೆದಿಬಿಜ್ಜಳಂಸತ್ತಹಾವಳಿಯುನಿಲಿಸಿ ॥ ಮೋಗೆತದ್ರಾ
ಜ್ಯಮಂಸುಖದಿಂದಲಾಳುಪಂ । ರಾಗದಿಂದುಳಿವಿಯುಮಹಾಮನೆಗ
ನುವಿನ್ನು। ನಾಗಬೇಕೆನೆಮಡಿವಳಯ್ಯನಾಹುಪ್ಪುರಿಗೆಗಿರದೆಕಳುಹು
ಸಿಕೊಂಬನು॥೨೧॥ ಇರದಲ್ಲಿತಮ್ಮಗುರುಲಿಂಗಣ್ಣಾಯರ್ನಪಾದ।ಸ
ರಸಿರುಹದಲ್ಲೈಕ್ಯವಾಗುವಂನಾವುಶಿವ। ಶರಣರೆಲ್ಲರಕೂಡಿಕೊಂಡಾ
ಗಲುಳುವಿಗೈತರುವೆವತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥ ಹರುಷದಿಂದಲ್ಲಿಘನಪ
ರ್ವಮಂಮಾಡಿತ। ತ್ಪುರಮಮಾಹೇಶ್ವರರಕರುಣಮಂಪಡೆದಾಗ।ಶ
ರಣರೆಲ್ಲರುನಿಮ್ಮನಿಜದಲ್ಲಿನಿರವಯುವನೈದಿಮನಲವರಾಗಳು॥೨೨
ಹರಶರಣರೆಲ್ಲರುಂತಮ್ಮತಮ್ಮಿಷ್ಟದೊಳು । ನಿರವಯುವನೈದುವರು
ನಮ್ಮಸಮಯಾಚಾರ । ದುರುತರದಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರಂಬಸವಣ್ಣನ
ವರಸಮಯಾಚಾರದ ॥ ಪರಮಮಾಹೇಶ್ವರರೆಮೂರುಹನ್ನೆರಡು
ಸಾ । ವಿರವನಿಬರೆಲ್ಲರಂಹೊನ್ನರಳಿಯೆಂದೆಂಬ। ಮರಕೆತೊಟ್ಟಿಲಕ
ಟ್ಟಿತೂಗುವೆವು ತೂಗವವರಿಗದೆನಿರವಯುಮಪ್ಪರು॥೨೩॥ ನಾವಾಗ
ಲುಳಿದಚರಪತಿಗಳಿಗೆಶರಣೆಂದು । ದೇವರೆಲ್ಲರುನಿರಾಕಾರವಂತಳೆ
ದಪಿರೊ। ಕೇವಲಂಸಾಕಾರದಿಂದರ್ಪಿರೋನಿರೂಪಿಸುವದೆನಲವರಾ
ಗಳು ॥ ನೀವೆಲ್ಲರುಮ್ಮಳಿದಿರುವಪರಿಯಂತರಂ। ನಾವುನಮ್ಮಾರಾ
ಧ್ಯರಿತ್ತಪ್ರಸಾದಮಂ । ಸೇವಿಸುತಲತಿಗೋಪ್ಯದಿಂದಲ್ಲಿಕಲ್ಯಾಣಪ
ಟ್ಟಣದೊಳಿಹೆವೆಂಬರು॥೨೪॥ ಇಂತೆಂದುರುಗ್ರಮುನಿಮುಖ್ಯಚರಪ
ತ್ತಿಗಳಿಗೆ । ನಂತಭಕ್ತಿಯೊಳೆರಗಿಬಳಿಕಾಗನಿನ್ನೊಡನೆ । ನೀಂತಡೆ
ಯುದೈದಿಸೊನ್ನಲಪುರದೆಶಿವಯೋಗನಿಜಸಮಾಧಿಯೊಳೆನಿಂದು॥ ಸೂ

ತೋಷದಿಂದಿಹುದು ನಾವಿನ್ನು ಮರಳಿಬರು | ವಂತನಕವೆಂದುಸುರಿ
ರೇಚಣ್ಣನಂ ಪಿಂತೆ | ನಿಂತಲ್ಲಿಹಾವುಗೆಯ ಮರೆದು ಬಂದೆವು ಕೊಂಡು ಬ
ಹುದೆಂದು ಕಳುಹಿ ಬಳಿಕ ||೨೫|| ಅಕ್ಕನಾಗಾಂಬಿಕೆಯು ಸಹವಾ
ಗಿನಾವಲ್ಲಿ | ಮಿಕ್ಕಶರಣರನಿರದೆ ನಿರವಯವನೈದಿಸಿ ಬ | ಳಿಕ್ಕಾವು
ನಿರವಯವನೈದುವೆವು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ ಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು || ಲಕ್ಷ
ಒಂಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರದ | ಲಕ್ಕದಿಂ ಮಿಗಿಲಾದ ಜಂಗಮಂ
ಚರಿಸುವೊಡೆ | ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪೋಪರುಳಿದ ಚರಪತಿಗಳೇಕಲ್ಯಾ
ಣಕ್ಕೈತರುವರು||೨೬|| ಒಂದನಿಬರತಿಗೋಪ್ಯದಿಂದಿರುತೆ ರುದ್ರಮು
ನಿ | ತಂದೆ ತನ್ನಯ ಶಿಷ್ಯಮುಕ್ತಿಮುನಿಯೊಡನೆ ನೀ| ನಿಂದೈದಿ ಸಕ
ಲದೇಶಂಗಳಂ ಚರಿಸುತಂ ದುಷ್ಟಪರವಾದಿಗಳನು | ಕೊಂದು ಶರಣರ
ಪ್ಪೊರೆವುದೆಂದುಸುರಿ ಕಳುಹಲಾ | ನಂದದಿಂ ದಮಿಳದೇಶಂಗಳಂ ಚರಿಸಿ
ತಾಂ | ನಿಂದು ಸಿರಿಗಿರಿಯ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಸಕಲಸದ್ಭಕ್ತರಂ ಪಾಲಿಸುವ
ನು||೨೭|| ಇರುತಲೈವತ್ತಾರು ದೇಶಕ್ಕೆ ತಾವೃಸ | ದ್ವಾದಗಣಾಚಾರಿ
ಗಳ ಕಳುಹಿ ತಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಿಂ | ದಿರದೆ ಮಾರಿದರಕ್ಕೈಯಿಂದಲಪರಾಧ
ಕಾಣ್ಕೆಗಳ ತಾಂ ತರಿಸಿಕೊಳುತ|| ಪರವಾದಿಗಳನಿರದೆ ಸಂಹರಿಸುತಾ
ಗಲತ್ತ | ಹರುಷದಿಂದಿರಲತ್ತ ಮಲೆರಾಜ್ಯದೊಳು ದುರುಳ | ಘೋರ
ಜೈನರೆಸಟ್ಟಿ ಶಿವಮತವ ಜರಿದು ವೀರೇಶನಂಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡೆ ||೨೮|| ಈ
ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳ್ದು ಬಳಿಕಲಾಮುಕ್ತಿಮುನಿ | ದೇವರಾಜಾತಭಿ
ಕ್ಷಾವರ್ತಿಯೆಂದೆಂಬ| ದೇವರಿಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಣ್ಕೆಯನಿತ್ತು ತಂ
ನವರ ಶಿಷ್ಯನಾದ || ಕೋವಿದದಿಗಂಬರಸುಮುಕ್ತಿಮುನಿಯೆಂದೆಂ
ಬ| ದೇವತಂ ಕರೆದು ನೀನೀಗ ಮಲೆರಾಜ್ಯದೊಳು| ತೀವಿರ್ದ ಪರವಾ
ದಿಗಳ ನಿರದೆ ಸಂಹರಿಸು ಹೋಗೆಂದು ಪೇಳ್ವ ತಾವು ||೨೯|| ಮಲ್ಲಿಕಾ
ರ್ಜುನಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರವಯವಾಗೆ| ನಿಲ್ಲದೆ ದಿಗಂಬರಸುಮುಕ್ತಿಮುನಿ
ಚರಪತಿಗ | ಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು ಸಹಿತೆ ಮಲೆದೇಶಕ್ಕೈತಂದು ಖಾಂಡೆಯದಿ
ಬಂದು ನಿಂದು || ಖುಲ್ಲಪರವಾದಿಜೈನರನಿರದೆ ಸಂಹರಿಸಿ ಹಲ್ಲಗಳ
ಕಳೆದು ಮಣಿವಿನ ಮೂರು ಖಂಡುಗವ| ನಲ್ಲಿ ಕಣಜವ ಕಟ್ಟಿ ತುಂಬಿಸು
ವರೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ||೩೦|| ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ವೀರೇಶನಂಕಿತ್ತು
ಜೈನರಾ| ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಯ್ಕರಲು ತೆಗದು ಬಾಳೆಯದೊಂದು| ಎಲೆ
ಯದಂಡಿಗೆಯ ಮೇಲೊಳಿದು ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಂದಾಗ ಹೊನ್ನೂರಿ
ನ|| ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಗುಡಿಯಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಪತಿಷ್ಠಿಸಿ ತಾವು| ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂದು
ದುರ್ಜನರ ಸಂಹರಿಸುವೊಡ | ಸ್ಥಳಮದೀಗೆಂದು ಬಾಳೆಯ ಹಳ್ಳಿಯೆಂ

ಬಪ್ಪುರವಂ ಬೇಗೆ ಕಟ್ಟಿಸುವರು ||೪೯|| ಹರುಷದಿಂದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀ
ನನಾ। ಗಿರುತಾದಿಗಂಬರಸುಮುಕ್ತಿಮುನಿನಾಥನಾ। ಚರಪತಿಗಳೆ
ಲ್ಲೋರ್ವರ್ಯೋಗ್ಯನಂ ಕರೆದು ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ ಬಳಿಕವರೊಳು ॥ ಪರವಾ
ದಿಗಳನಿರದೆ ಸಂಹರಿಸುವುದು ತಮ್ಮ। ಶರಣರಂ ಪಾಲಿಸುವುದೆಂದು
ಸುರಿತಾ ಪೋಗ, ಪರಮಶಿವಯೋಗದಿಂ ನಿಜಸಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ಪ್ಪರೆಲೆರಾ
ಮ ಕೇಳೆಂದನು ||೫೦|| ವರದಿಗಂಬರಮುಕ್ತಿಮುನಿದೇವರಾಜ್ಞೆಯಿಂ।
ಹರುಷದಿಂ ಸುಕುಮಾರ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ। ಶರಣಸಂಕುಲವನು
ರೆ ಪಾಲಿಸುತೆ ದುಷ್ಟಪರವಾದಿಗಳೆ ಸಂಹರಿಸುತ ॥ ಇರುತಿರಲ್ಕತ್ತಲೀ
ಚಿಕ್ಕಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಂ। ಚರಪತಿಗಳಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಚರಿಸುತ್ತ ಬಂ। ದಿರ
ದೆ ಶಿವಗಂಗೆಗೈತಂದು ಹೊನ್ನಾದೇವಿಯಿಂದೆ ಕಂಕಣವ ಪಡೆವಂ ||೫೧||
ಬಸವೇಶನೈಕ್ಯವಾದರುವತ್ತುವರುಷವೀ। ವಸುಮತಿಯು ನಳಿಯು
ಬಿಜ್ಜಳನಾಳುತ್ರಿದುರ್ಗಬಳಿ। ಕಸಮಬಲದಿಂ ತುರಕರೊಳು ಕಾಡಿಮ
ಡಿಯಲಾತುರುಕರತಿಸಾಹಸದೊಳು ॥ ಎಸವ ಕಲ್ಯಾಣಮಂ ಕೆಡಿಸಿ
ಕಲುಬುರುಗೆಯಂ। ಹೊಸತಾಗಿ ರಚಿಸಿ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಲಯದಲ್ಲಿ। ಪೆ
ಸುಗಳೆಂಕೊಂಡು ಗರುಡಕಂಬವಂ ಮುರಿದು ಮಸುದಿಯಂ ಕಟ್ಟಿಸು
ವರು ॥ ೫೨ ॥ ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳ್ವುದೀ ಕಲ್ಯಾಣ। ವಳಿಯಲಾ
ಪ್ರಜೆಗಳಂ ತುರುಕರಾಕ್ಷಸರಾಗ। ಸುಲಿದು ಸೂರ್ಯಾಡಲಾಗುಂಮ
ಣಂ ಪೆಮ್ಮಣಯ್ಯಗಳೆನಿಪ ವೃತ್ತಿಗಳಿರದೆ ॥ ನೆಲೆಗೆಟ್ಟು ಪೋಗಿ ದಕ್ಷಿಣ
ಕಾಶಿಯೆನಿಸಿ ಭೂ। ತಳದೊಳಗೆ ಮೆರವ ಶಿವಗಂಗೆಯ ಸಮೀಪಸ।
ಸ್ಥಳದೊಳಗೆ ಪುರವನು ರಚಿಪರಾಗುಮ್ಮಣಂ ಪೆಮ್ಮಣಯ್ಯಗಳೆಂಬ
ರು ||೫೩, ಪರಮುಕ್ತ್ಯಾಸಕ್ತಿಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಗುಮ್ಮಳಾ। ಪುರವೆಂಬ
ನಾಮದಿಂದು ಪ್ಪರಿಪರೆಂತೆನಲು। ಚರಲಿಂಗದಮಳಪಾದೋದಕವ
ನೇಮಂ ಗಣಸಿಯ ಬಿಂದಿಗೆಯು ತುಂಬಿ ॥ ಹರಿವಾಣದೊಳಗಿರಿಸಿ ಹೊ
ತ್ತುಕೊಂಡು ಪುರವ। ತಿರುಗಿ ಬಂದಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸೀ। ಪುರವ
ನೇ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಭವಿಯೆ ಸೊಗಲಳಿಯಲೆನುತಲಾಜ್ಞಾಪಿಸುವರು||೫೪||
ಆ ಸ್ಯೈರಾಮೇಶ ಬಳಿಕ ಚೆನ್ನಾಪುರಂ ॥ ಭೂಲೋಕಕರಿದೆನಿಸಿ ಪೊಗ
ವ್ವನಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ। ಧೂಳಿಪಾವಡವಾದಿಸರ್ವಾಂಗಪಾವಡಂ ಕಡೆಯಾ
ಗಿ ಕವಿದೊಪ್ಪಿಸವ ॥ ಶೀಲಂಗಳರವತ್ತುನಾಲ್ಕುಮವನಡಿಸುವಾ। ಶೀ
ಲವಂತರೆ ಬಹಳವವರ ಸುಮಹಾತ್ಮೆಗಳ। ಪೇಳಲೆನ್ನಳವಲ್ಲವೆಂದಾಗ
ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ನಿರವಿಸಿದನು ||೫೫||. ಚಾರುಚರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸದ್ಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದಾಗ। ವಾರಿಯಿಂದೆಡೆವಿಡದೆ ದಾಸೋಹಮಂ ಮಾಳ್ಪ। ವೀ

ರಶೈವಾಚಾರಸಂಪನ್ನಸದ್ಭಕ್ತರಲ್ಲಿರುವರದುಕಾರಣಂ॥ ಧಾರುಣಿಗೆ
ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿತದ್ದೇಶವೆಸವುದಾ। ಚಾರವೆಪ್ರಾಣವೆಂದೆನಿಸಿತದರಾಜ್ಯ
ದೊಳ। ಪಾರವುಹಮುರೆಜನಿಸಿನೆರೆಬಾಳ್ವರೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇ
ಳೆಂದನು ॥ ೪೮ ॥ ಮುದದಿಂದಲಲ್ಲಿಧನಸಂಪನ್ನಸೆಟ್ಟಿಗಳು । ಪುದಿದಿ
ರ್ಪಗ್ರಾಮಂಗಳಂಸೆಟ್ಟಿನಾಡೆನಿಪುದಗು । ಪದುಳದಿಂಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯ
ದಿಂಪ್ರಭುಗಳಿರೆಪಬುವಾಡವೆಂದೆನಿಪುದು ॥ ಸದಮಲಜ್ಞಾನಸಕಲಾ
ಗಮಪುರಾಣಕೋವಿದಸಕರ್ಣಾಟಕಾವ್ಯಸಿಳಿಶಾಸ್ತ್ರವಬಲ್ಲ। ಚದು
ರರಿರೆಕರ್ಣಾಟವೆನಿಪುದೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೪೯॥ ಚಿ
ತ್ರಶುಪ್ಪಿಯೊಳಾಶೆಸೆಲೆರಾಮುಟ್ಠಿಕಲ್ಯ। ವತ್ತಾರುದೇಶಕ್ಕೆಕರ್ಣಾ
ಟದೇಶವೇ । ಉತ್ತಮಮುದಲ್ಲಿರ್ಪತಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರುಂಸತ್ಕ್ರಿಯಾಸದಾ
ವೃತಿಗಳು ॥ ಮತ್ತಿನ್ನುಮಿಕ್ಕದೇಶಗಳೊಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗಂ । ಹತ್ತುಸಾವಿರ
ಲಕ್ಷಕೋಟಿಗೋರೋರ್ವರೇ। ಚಿತ್ತಜಾರಿಯಶರಣರುದಿಸಿನಾನಾ
ಪ್ರಾಡಂಗಳಂನೆರೆಪೊರೆವರು ॥೫೦॥ ಶಾಲಿನಾಹನಶಕದೊಳೆಂಟನೂ
ರಿಂಗಲಾ। ಮೇಲಣವಿಳಂಬಿವತ್ಸರಚೈತ್ರಶುದ್ಧದೊಳು। ಮೇಲಾ
ದುದಶಮಿಯಾಗುರುವಾರದುದಯದೊಳುಗಳಿಗ ಹನ್ನೆರಡಾಗಲಾ ॥
ವೇಳೆಯೊಳುಹೊಯ್ಸಳಗಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಲವ । ನಾಳುತಿಪ್ಪಿಳೆಯು
ಹೊಯ್ಸಳರಾಜ್ಯವೆನಿಪುದಗು । ಲೀಲೆಯಿಂದವನಾದಿಯಾದವನಬ
ಲ್ಲಾಳರೆಂಬಿದಾಳ್ವರಾಧರೆಯನು॥೫೧॥ ಆತಸವರೊಳುವಿಷ್ಣುವರ್ಧ
ನನೆನಿಪ್ಪಬ। ಲ್ಲಾಳನತಿಸುಖದೆತದ್ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಲಾ। ಪೇರಾ
ಪುರದೊಳೊಂದುಗುಡಿಯನೊಲವಿಂದಕಟ್ಟಿಸಿಪೆಂಮಸಂತಸದೊಳು॥
ಗಾಳಿಪೂಜೆಯೊಳಿದ್ದವಿಷ್ಣುವಂತೆಗತರಿಸಿ। ಲೀಲೆಯಿಂದಾಗುಡಿಯೊ
ಳುಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಬಳಿಕ । ಪೇಳಲೇನಲ್ಲಿಜೊಲೆಹದಿನೆಂಟುಜಾತಿಯವ
ರೊಂದಾಗಿಸಲೆನಡವರು॥೫೨॥ ಸಳೆಯಬೀಡಂಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಕರು
ಣಕರ । ಕುಲತಿಲಕನೆನಿಸುವಹರೀಶ್ವರನಲೆಕ್ಕಮಂ । ಯಿಳೆಯರಾಣ್ಮ
ಬಲ್ಲಾಳಕೇಳುತಿರೆಕಡಿತಮಂಚಿಟ್ಟುಕೃಗಳನೊದಸಲು॥ ತಿಳಿಪಿದರ
ವೃತ್ತಕವನಂದು ಭೂಪಂಕೇಳೆ । ಬಳಿಕಪೇಳ್ದಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲ
ಯದೊಳಗ। ಹೊಳವಪೇಪಂಸೋಂಕಿತೆರೆಸೀರೆಬೇವತಿಲಲಾಂಬಿ
ದೆಕೇಳೆಂದನು ॥೫೩॥ ಎಲ್ಲಿಯವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲಯದತರೆಸೀರೆ । ಇ
ಲ್ಲಿನೀನೆಲ್ಲಿಯುಚ್ಚರಿಯೆಂದುಭೂಮಿಪತಿ। ನಿಲ್ಲದೋರ್ವನಕಳುಪಿಕೇ
ಶನೆವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನಾಸ್ಥಾನದವರು॥ ಇಲ್ಲಿಯೆಹರೀಶ್ವರಂತೆರೆಸೀ
ಯುರಿಯೆಕರ । ಪಲ್ಲವದೊಳಾರಿಸಿದನೋಡೆಂದುತೋರಲದ। ನೆ

ಲ್ಲವಂ ಮರಳಿಬಂದಾಚರಂ ಭೂಪತಿಗೆ ಪೇಳ್ದಂ ಸವಿಸ್ತರದೊಳು ‖೫೪‖
ಚರನೆಂದ ಮಾತ್ರಿಗಳ್ಚರಿವಟ್ಟು ಧರಣಿಪಂ । ಹರಿಯಣ್ಣನೀಂ ವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷನಾಲಯದಲ್ಲಿ। ಬರದು ಕೊಂಡಿಹುದೆಂದು ಕಳುಪೆ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೈ
ತಂದ. ಬಳಿಕಾತನು ‖ ವರವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿತ ದರಗಳಿಗಳನಾ। ವ
ರಿಪರಿಯ ಶಿವಗಣಂಗಳ ಮೇಲೆ ಪೇಳ್ದು ಸ। ಗಿರಿಜಾವಿವಾಹವಂ ಪೇಳ್ದು
ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗದಲ್ಲೈಕ್ಯವಹನು ‖೫೫‖ ವರಹರೀಶ್ವರನ ಸೋದ
ರದಳಿಯನುಭಯಕವಿ । ಶರಭಭೇರುಂಡನೆಂದೆಂಬ ನಾನಾ ಪರಿಯ।
ಬಿರಿದಂಕಕನಿರಾಘವಾಂಕನಿರಲೋರುಗಲ್ಲೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಪೋಗಿ‖ ಪ
ರವಾದಿಗಳನಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ದು ವೀರೇಶನಿಂ। ದರಿದೆನಿಪ ಪದಕವಂ ಪಡೆದು ವೇ
ಲಾಪುರಿಗ । ಮರಳಿ ಬಂದಲ್ಲಿಗೇಹವನುಳಿದು ವರಸಮಾಧಿಯೊಳಿರ
ದೆ ಬಯಲಪ್ಪನು ‖೫೬‖ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಮರಸನೆನಿಸುವ ಬಂಮ ।
ಣೋತ್ತಮಂ ವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯನಿರಲಲ್ಲಿ। ಗತ್ತೆಂಬ ಗುತ್ತಿಭುವ
ನತಾತನೆನಿಪನವಲಿಂತೆ ಸೆವಾದವಮಾಡಲು। ಚಿತ್ರದಿಂದರಿದವನತ್ರ
ಣಪುರುಷನಿಂ ಗೆಲ್ದು । ಚಿತ್ರರದಿ ವೀರಶೈವೋಪದೇಶವನಾಗ। ಳತ್ತ
ವರಶಿಷ್ಯನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೆ ಬಿಟ್ಟ ಬಲ್ಲಾಳನವರಕರಿಸಿ ‖೫೭‖ ಬಳಿ
ಕಲಾಪದ್ಮರಸರೇ ನೀವು ನಮಗೊಂದು। ಬಲುಗೆರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸೆಂದಧಿಕ
ಧನಮಂ ಕೊಟ್ಟು । ಕಳುಹಲಾರೊಕ್ಕಮಂ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನಲ
ವಿಮ್ಮಾಡಿ ಶಿವನೊಲವಿನಿಂ ‖ ತಳುವದಾ ಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಲರಸನಾ ಕೆರೆ
ಯು । ಕೆಳೆಗಿಪ್ಪ ಬಯಲನೆಂಬತ್ತೆಂಟು ಮಂದಿಯಾ । ಸ್ಥಲದ ಬಮ್ಮರಿ
ಗಿತ್ತು ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸರಂ ಪೊಗನೋಡುತಿಂತೆಂದನು ‖೫೮‖ ನಿಮ
ಗಾವ ಬಯಲಾಗಬೇಕು ನಿರ್ವಿಸುವುದೆನ । ಲೆಮಗೀ ಮಹಾಬಯಲೆ
ನುತ್ತಾಗಲಾ। ಸುಮತಿ ಸಲ್ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸರಾ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಬಯಲಪ್ಪ
ರಿನ್ನಾಲಿಸು ‖ ವಿಮಲಚರಿತಂ ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆಯ ಸೋಮೇಶ್ವರಂ । ಕ್ರ
ಮದಿಂದಲರುವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಶೀಲವನಡಿಸಿ। ಸುಮನದಿಂ ಕಡೆಯಕೆಬಂ
ದಲ್ಲಿ ಶಿವಸಮಾಧಿಯೊಳ್ ನಿಜಮುಕ್ತನಹನು ‖೫೯‖ ಮೋಪೂರಿನಿಂದೆ
ಭೈರವರಾಜನಧಿಕಪ್ರ । ತಾಪದಿಂ ಮುಲ್ಲಿಪಟ್ಟಣಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿಪ್ಪ। ಭೂ
ಪತಿಯ ಕಂಡಲ್ಲರಂಗಲ್ಗ ಜೇಂಟಿಯ ಪವಾಡದಿಂ ಲಿಂಗಂಗಳಂ‖ ಸ್ತ್ರೀಪು
ರುಷರೀರ್ವರುಂ ಗುರುಷದಿಂ ವೀರಶೈ। ವೋಪದೇಶವನಾಂತು ಸಾಸಿಲಿ
ಗೆಪೋಗಿ ಬಿ । ದ್ರೂಪನೊಳು ಕಾದಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಪೋಪರೆಲೆ ರಾಮೇಶ
ಕೇಳೆಂದನು ‖೬೦‖ ಆಲಿಸಾ ಸಾಸಿಲೆಂಬೂರಲ್ಲಿ ಬಳಿಕಸ । ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ
ಸೋಮೇಶಲಿಂಗ ಬಂಘನವಾಗಿ। ಹಾಲು ಸುರಿವುದು ನೋಡಲಾ ಸಮಾ

ಪದೊಳಿಕೆಂಡದವುಳಿಯುಕರೆವುದಿನ್ನು॥ ಭೂಲೋಕಕಧಿಕದಿಂ ಮೆರೆ
ವುತಿಹಸಿರಿಗಿರಿಯು। ಮೇಲೆವೇಸಿಯುರುಗುಡಿಲಂಕಟ್ಟುವರುಬಳಿಕ।
ಪೇಳಲೇಂಸುರೆಯನುರೆವಾರುವರುಮತ್ತಲ್ಲಿನೆತ್ತರಿನಹೊಳೆಹರಿವು
ದು॥೭೧॥ ದಿಂಡುಗೂರಗಲ್ಲಿನಾಗಾಭಕ್ತನಿರುತಲು। ದ್ದಂಡಭಕ್ತಿಯುಲಿ
ಜಂಗಮಕೆನೀಡುತ್ತಿರ। ಲ್ಕಂಡಲದುಜಣಹೊನ್ನಬೇಡೆಸಾಲವತೆಗ
ದುನೀಡೆಬಳುರುಣವಾಗಲು॥ ಖಂಡಪರಶುವಿನಕೈಯಿಂದಲಾಹೊ
ನ್ನತೆ। ಕೊಳ್ಕಂಡುಸಾಲವತಿಟ್ಟಿಹುಚಿಯಾಗಿಬಳಿಕಭೂ। ಮಂಡಲಂ
ಬೆರಗಾಗಿನೋಡುತಿರೆಕೈಲಾಸಕ್ಕೈದುವೆಂಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥೭೨॥
ಹರಭಕ್ತನೆಂಬನೇ ಕಂಪತೂರಾಂಡಿಯಾ। ಪರಮವೇದಂಗಳಿಗ
ಭಾಷ್ಯಮಂಮಾಡಿತಾ। ನಿರುತಕ್ಕೆಸರಸಿಯೊಳಗಳಿಯುನಂಪುಗಿಸಿ
ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಯೊಳೊಡೆದಬ್ಬಿಸಿ॥ ಗರುಷದಿಂದಂಗಸಾಧನಕೈಯ
ಬಾಗಿಲಂ। ತೆರಸಿಮುಖಮಂಯುತ್ರೋರಿಶಿವನವರದಿಂತನ್ನ। ಪುರ
ದುಭಯಕೇರಿಯೊಳಗಿರ್ದರಂ ಕೈಲಾಸಕೊಯ್ವನತಿಸಂಭ್ರಮದೊ
ಳು॥೭೩॥ಎಲರಾಮುಕೇಳಿನ್ನುಪೆಕ್ಕಲೂರೊಳಗೋರ್ವ। ನುಲಿಯ
ಚಾಯುಕದಕಲ್ಲುಸ್ವನಿರುತೊಂದುದಿನ। ಹೊಲದೊಳೋಣಗಿದನಾರಸೆ
ತ್ತುತಿರೆಹಾವ್ಕಚ್ಚಿಮಗಸಾಯೆತಾನುತನ್ನ॥ ನುಲಿಯುವಿಕ್ರಯದಿಂ
ದೆಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಮಾಡಿ। ನಲಿವಿನಿಂತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವಂಮಗಗೂ
ಡೆ। ಮಲಗಿದವರೇಳ್ವಂದದಿಂದೇಳೆ ಶಿವಪದ ಶಿವಪುರಕ್ಕೊಯ್ದಿದೊ
ಯ್ವನು ॥೭೪॥ ಕರಿಯುದೆಯನಿಪ್ಪಪುರದಲ್ಲಿಮಾಂಮಡಿಭಕ್ತ। ನಿ
ರುತಜಂಗಮಕೆವಸ್ತ್ರಮಂನೀಡುತಾ। ನಿರದವರಿಗೊಂದೊಂದು
ವಸ್ತ್ರಮಂಕೊಡುವನುಕೋರ್ವಜಂಗಮನಾತನ॥ ಅರಸಿಯುಡಪಿ
ಟ್ಟಸೀರೆಯನುಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ। ಬರಲದರಸೇಗಬೇಡಿದೊಡಿತ್ತುಬ
ಳಿಕಪಕೆ। ಪರಮಪಾದೋದಕವತಳಿಯುಲಾಸೆಗುಬರಲಡಪಿನವ
ಗಿತ್ತುಮೆರೆವ॥೭೫॥ ಪೆರುಮೊನೆಮನಿಪ್ಪಪುರದಲ್ಲಿದೇವಮ್ಮತಾ।
ನಿರುತಜಂಗಮಕೆಮಾಡಪ್ರಸಾದವನಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೊದ
ಗಿಮಾಡುತ್ತಮಿರಲೋರ್ವಜಂಗಮತನ್ನಸ್ತ್ರೀಚರ್ಮವ॥ ಗುರುತಿ
ನಿಂಬೈಚಿಡುವುದೆಂದಿತ್ತುಪೋಗಿತಾಂ। ಮರಳಿಬಂದಾಚರ್ಮವಂ
ಬೇಡಲ್ಲದಿರ। ಲರಿತುತಾತಂನದೇಹದಚರ್ಮವಂಕೊಡುವಳೆ
ರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೭೬॥ ಕಂಚಿಯೊಳುಬಯುಲಿಂಗಂಣನತಿಮಾದ
ದಿಂ। ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರವೇಮಹಾಘನವೆಂದು। ಸಂಚಿಕೆಯುಚೀಟ
ನಿಂಬರದದಂ ತೂಗಿಮೆರವಂಮತ್ತೆಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು॥ಮಂಚಣುತಿಹಕೈ

ಯ್ಯಬೆರಳುಂಗುರದಬಸವಂಗೆ। ಕಿಂಚಿತುಳಿಯುದಪಾಂಗೆರಾಸಿಕಡೆಳೆ
ಯುವೆಲೆಸಿ। ಸಂಚಿತಪಾಪಡವುಂವರವನಾಗುಜ್ಜರಾತಿಯುಳಿದೇಶಾ
ರಾನ್ತಿಕಂ ||೬೭|| ಎಸವಪಟ್ಟಿಸ್ವರವಿವೀರಭದ್ರನವುಂಟೆ। ಬಸವ
ಪ್ಪನಿರದೆತನ್ನಯುವುಕ್ಕಳೀಸ್ವರಂ। ಹೊಸತೆನಿಸಿತಲೆಗಳೆಂತರಿದು
ಪತ್ತಿಸಿವೊರದುಪರವಾಬಗಳೆಗಲ್ಲನು || ಉಸುರೊದೇನುದಯುಕಾ
ಲದಲಿಪರವಾದಿಗಳು। ಬಸವಪುರಾಣವುಂಪಳಿಯುಲಾಪುಸ್ತಕವ।
ನೊಸಗುಕಿಟ್ಟಿ ಬಾಯ್ಬಿಸ್ಕ ಬೇಯುದಿರೆವಾಬಗಳೆಗಲುವನಾ ರಾವು
ಯ್ಯನು ||೬೮|| ಇರದೆರಾಜವುಹೇಂದ್ರಗಲ್ಲಿವಿಪ್ರರುನೆರದು। ಗರ
ಭಕ್ತ್ರನಾದನೀಬ್ರಾಂಗ್ರಂಸೋಡೆಂದು। ಯುರದೆನಿಂದಿಸಲಾತಕೇಳೆ
ದಂತಿರಲವರಕೇಳಯಾದ್ಗಂತಪಿಲ್ಲ || ಉರಿವದಾತನದೊಂದುವುನೆ
ಯುಳಿಯುಲಗಕಂಡು। ಗರಭಕ್ತಭಂಡಾರಿಸೋಪಂಣನಡಿಗಳಿಗ ಶ
ರಣೆಂದುಬಳಿಕವರಕರುಣವುಂಪಡೆವರೆಲ್ಲರಾ ವೊಗೆಕೇಳೆಂದನು || ವ
ರದಕ್ಷಿಣಾಪ್ರದವಿಶಿವಶಸ್ತ್ರರೊಲವಿನಿಂ। ಕೊರವನುರೆಕುಣಿಸಿಬರಡಂ
ಣಯುನವಾಳ್ವರಂ। ದಿವನಾಗರಿಳಿದೊಡೆಯುರುನುಬಿಯುತರು
ಕರದಕೇಳ್ವನೀಂವಾಡೆಂಗೆನೆ || ವುರವಕುದುರೆಯುನೇರಿ ಕುಣಿಸಿ
ಗೊಡ್ಡಾಕಳಿಂ। ಕರಸಿವಿಬಾನಂಚಂದ್ರಕಾಂತಲಿಂಗವವಾಡಿ। ಯುರು
ಲಿಂಗವುರಡುಹೋಳಾಗಿರಲುಪತ್ತುಸುವರೆಲ್ಲರಾವುಕೇಳೆಂದನು||೭೦
ಕುರುವವೆಂಬೂರಲ್ಲಿಸೊಪ್ಪಿಯುಂಕೊಂಡುಬಿನ। ಚರಿಯದಿಂಬಸವಂಗ
ಪಾಯುಕ್ತಿರೆಕೇಳ್ವದಂ। ಸುರಿತಳಿನಾತನಂಕರಿಸಿವುನೆಯುಂಹೊ
ಗಿಸಿಕಿಟ್ಟನಿಕ್ಕಿಸಲಾತನು || ಇರದಲ್ಲಿಯುಂಟನಂದದಸೊಪ್ಪಿನಂಗಡಿ
ಯೆ.೦। ಳಿರಲದಂಕೇಳ್ವಸುರಿತಳಿನಾತನಗರಿಸಿ। ಪರವುಕತ್ತರ
ನೆಂದೆರಗಿಪೂಜಿಸಲ್ಕನುಸೊಪ್ಪಿಯಾಬಸವಪ್ಪನ ||೭೧|| ವರಶಿವಕ
ವೀಶನೆಂದಾಬಾಬುಜಿದಿರಿಯುತಿ। ಸುರಿತಾಳಿನೊಡನೆವಾಬಿಸಿ ಸತ್ತ
ಕುದುರೆಗಂ। ಗುಣವುಂಪಡೆದುಸುರಿತಾಳಿನವುಗಂ ಸಾಯುಲವನ
ಪರಣವನುಪಡೆವಂ || ಅರಗಿವುತ್ರೊಸ್ತ್ರೀವರ್ಗನಂಪಾವೃಷ್ಟಿಕಾಯುಲಾ।
ಪರಿವಿಡಿಯೊಳವನಸುವನುಂಪಡೆವನೆಂದೆನುತ। ಕರುಣದಿಂ ಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ್ವರಂಸಿದ್ಧರಾವೋಶಂಗನಿರವಿಸಿದನು ||೭೨|| ವೋಲುಕೊಂ
ಕಣದೇಶದಲ್ಲಿದೊಪೀಶ್ವರದ। ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರನಗುಡಿಯುಲ್ಲಿಸದ್ಭ
ಕ್ತ ಶೀಅವಂತಂಸೂಜಿಗಾಯುಕದವೀರಪ್ಪನಿರುತೆಪರವಾದಿಬಸವರಂ||
ಲೀಲೆಯಿಂಗೆಲಿದುತದ್ದೇಶದೊಳಗುಳ್ಳಜನ। ಜಾಲವೆಲ್ಲಂನೋಡುತಿ
ರಲಖಿಳವಿಭವದಿಂ। ಕೈಲಾಸಕೈದುವಂಕೇಳೆಂದುಸಿದ್ಧರಾವೋಶಂಗ

ನಿದವಿಸಿದನು ||೩೩|| ಹರಿಭಕ್ತನುಪ್ಪಲಿಕರಂಣಪ್ಪನಿರೆಶಿವಂ| ಹರಭ
ಕ್ತನಾಗೆಂದೊಘಾಗಲಾಮುಗ್ರಗಳ್| ವಿರದೆಪಾದಕ್ಕೀಯೆಪಟವಾಗಿ
ಗಳುಕಂಡು ಮಾದವಮ್ಮಾಡಲಾಗ || ಹರನೊಲವಿನಿಂ ಪಾಳುಗೆರೆಗಳಂ
ಬೇಸಗೆಯೊಳ್ ಕರದೆಮಳೆಯುಂಬರಿಸಿತುಂಬಿಸಿಬಳಿಕ್ಕಲಾ| ಪರವಾ
ದಿಗಳನೆಲ್ಲರಂಗೆಲಿದು ಮೆರವನಂ ಶಾಭಕ್ತನೊಲವಿನಿಂದಂ||೩೪|| ವರಸು
ಗ್ಗಲೂರಲ್ಲಿ ಕಾಟಸಾಯುಕನೆನಿಪ | ಹರಿದಾಸನಿರುತೆಬೇಂಟೆಗೆಸ್ತ್ರೋ
ಗಿಪೊಲನಕಂ | ಡಿರದೆಬೆಂಬತ್ತಲದುಕೆರೆಯೊಳ್ ಗಬೀಳೆತಾನುಂಕೂ
ಡೆಬಿದ್ದುಪಿಡಿಯೆ || ಪರಮಶಿವಲಿಂಗವಾಗಿರೆಕಂಡು ತಾನದಂ| ಧರಿಸಿ
ಮುಹಲಿಂಗದೇವಯ್ಯನೆಂದಾಗತಾಂ| ಕರಿಸಿಕೊಳುತ್ತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಿರ
ದೆಬಳಿಕಲಾಲಿಂಗದೊಳಗೊಡವೆರನು ||೩೫|| ಅಸಗೋಚಮಲ್ಲಪ್ಪ
ಯಂತನ್ನಹೋರಿಯುಂ | ಬಸವನಂಬರೆದುಬಿಡಲದುಕೆಲವುದಿವಸ
ಕಂ | ದಸುವಳಿಯಲವರೊಡನೆತಾನು ತನ್ನರಸಿ ತನ್ನಯಮಗನು
ಮಗನರಸಿಯು || ಬಸವನೊಡನೆಸಮಾಧಿಯಂಕುಳಿತು ಜನರೆಲ್ಲ|
ಹೊಸತೆನುತಚೋದ್ಯದಿಂನೋಡುತ್ತಿರಲಳಿದಿರ್ದ| ಬಸವನಸುಪರ
ಣಮಂಪಡೆವರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಿಂಕೇಳೆಂದನು || ಇಂತಿವರುಮೊ
ದಲಾದಶಿವಶರಣರಲ್ಲಲ್ಲಿ| ಸಂತಸದಿನಾನಾಪವಾಡಂಗಳಂಮೆರೆದು|
ಕಂತುಹರನೊಲವಿನಿಂನಿಜಪದವಿಯಂಪಡೆವ ರೆಲೆರಾಮಕೇಳ್ವುದಿಂ
ನು || ಮುಂತೆಹೊಸಮಲೆಯಸ್ಸಿಕಂಪಲನೆನಿಪ್ಪಭೂ | ಕಾಂತನಿ
ಹನವನಸುಕುಮಾರಕಂರಾಮನಾ| ಘಂತನಗೆಕುಮ್ಮಟವೆನಿಪ್ಪದು
ರ್ಗವನಿರದೆಕಟ್ಟಿಸುವನತಿರ್ಯಿಂದಂ ||೩೬|| ಅಲ್ಲಿತಾನಿರುತೆಸುತ್ತ
ಣಭೂಮಿಪಾಲಕರ| ನೆಲ್ಲರಂಗೆಲ್ದುಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳಲದಂಕೇಳ್ದು| ದಿ
ಲ್ಲಿಯಿಂಬರದೆಲಕ್ಕಗಮೇಲೆ ತೋಂಘತಾಸಾರ್ವಿರಂ ಕುದುರೆಸಹಿತ||
ಬಲ್ಲಿದಸುಲ್ತಾನರಾಕುಮ್ಮಟಕೆದಾಳಿಯಂ | ನಿಲ್ಲದೈತಂದುತಾವೀ
ರ್ವರುಂಕಾದಿಬಳಿ| ಕಲ್ಲಿಹೋಬಯಲಪ್ಪರಾಗಲಾಕುಮ್ಮಟಂಪಾಳ
ಪ್ಪುದೇನೆಂಬೆನು||೩೭|| ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ|
ಸಂತಸದಿಬರೆದವರೋದಿದರ್ಥರ್ವಾಮ| ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್
ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ|| ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲ
ಭೋಗಮುನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ||೪೧||

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೯ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ[illegible]ಕ್ಕಂ ಪದ[illegible]ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೦ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಗಂದ್ರುಸಹಸಾಗಿ ನೂರೊಂದು| ವಿಶತರಿಳೆಯೊಳ್ಜನಿಸಿಬಯುಲಾಗಲೇಳ್ವರು| ವಿತತರುಂ ಸಂಜನಿಸಿ ಪ್ರೋಗಕ್ರೀಬಸನಾದಿ ಕಿರಣರುಂ ಜನಿಯಿಸುವರು॥

ಪದ॥ ಸಾರಂಗದೈತ್ಯಚರ್ಮಾಂಬರಧರಂ ದೇವ| ಸಾರಂಗಧರಕಲಾಜೂಟವಿಲಸದ್ದೇವ |ಸಾರಂಗವಾಹನಾರ್ಚ್ಯಪಿತ ದೇವರದೇವ ಸಾರಂಗಪಾಣಿ ದೇವ॥ ಸಾರಂಗಧರಪರಮಪಾಶನವಮಹಾದೇವ| ಸಾರಂಗವೈರಿವಾಹನೆಯಾಣ್ಮನೇ ದೇವ | ಸಾರಂಗಪದನಪಿತಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಾರಂಗಪದವೀವುದು ॥೧॥ ಆಚಿನ್ನೈಶಾಲಿವಾಹನಶಕದ ಸಾವಿರದ | ಮೇಲಬಿನ್ನೂರೈವತೆಂಟರಿಂಗಂ ಮುಂದೆ| ಪೇಳಲ್ಲೆಂಧಾತು ಸಂವತ್ಸರದ ವೈಶಾಖಶುದ್ಧಸಪ್ತಮಿ ಸುದಿನದೆ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂ ಹರಿಹರಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಲವ| ನಾಳುವಂಶದಿ ನೂರು ಪಟ್ಟಪರಿಯಂತರಂ ಪೇಳಲೆಂ ತನ್ನ ಸಂತತಿಗೂಡಿ ನೂರೈವತ್ತೈದು ಸಂವತ್ಸರವನು ॥೨॥ ಆಲಿಸಾನೆಯುಗುಂದಿಯಲ್ಲಿರುತೆ ಹರಿಹರನ್ನ| ಪಾಲನಂ ಕೊಗ್ಗವೆಂ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ| ನಾಲಯಸಮೀಪದೊಳು ವಿದ್ಯಾನಗರಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣ ಮರಚಿಪನಿತ್ತು॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಮರೇಂದ್ರನತಿವಿಭವದಿಂ ಪಭವ | ನೋಲಗಕೆ ಪೋಗುತಿರೆ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದ | ಮೇಲೆ ವಿಕಟಾಂಗದ ಗಣೇಶ್ವರರ ಕಂಡು ತನ್ನ ಮರಕೂಡಿಂತೆಂಬನು ॥೩॥ ನೋಡುವರಿಗೆ ಶಿವನ ಲಾಂಛನಮದಿಲ್ಲಿನರ| ಗಾಡಿಯೋಸ್ಪೊಸತು ಭವಿಗಳೊ ಕಾಣಬಾರದೆಂ| ದಾಡಲವನೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳ್ದವರು ಕಡುಕೋಪದಿಂದೆ ಸುರಪಾಲನೀನು ॥ ಮೂಢನೇನವ್ವ ಮಹಿಮೆಯ ನರಿಯದೇ ಹೋಗ| ಲಾಡುವುದು ನೀತಿಯೇ ಕೇಳ್ವುದದು ಕಾರಣಂ| ಗಾಢದಿಂ ದಿಳೆಯೊಳಗೆ ಭವಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟು ಪೋಗೆಂದಾಗ ಶಪಿಸುವರು ॥೪॥ ಸುರಪ ನಾ ಶಾಪಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದೊಡನೆ| ಹರಗಬಿನ್ನವಿಸಲದನರಿದಾ ಗಣೇಶ್ವರರ| ವರಶಾಪಮಂ ಮೀರಬಾರದದು ಕಾರಣಂ ಪ್ರೌಢದೇವೇಂದ್ರನೆಂಬ॥ ನರಪಾಲನಾಗಿ ಜನಿಸೆಂದಾ ಗಣೇಶ್ವರರ| ಕರೆಸಿ ನೀವನಿಬರಾ ಧಾರುಣಿಯೊಳು ಬಸಿಬಳಿ| ಕಿರದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಗಳ ತೋರಿ ನಿರವಯ ಮಾಂತು ಬಹುದೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಡುವನು ॥೫॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಿಂದ್ರನಿಳೆಗೈದಿ| ಹರಹರ ಮಹಾರಾಯ ಬುಕ್ಕರಾಯನೆನಿಪ್ಪ| ಧರಣೀಶದಂಶದಿಂದುದಿಸಿ ವಿದ್ಯಾನಗರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ॥ ಹರುಷದಿಂ ಪ್ರೌಢದೇವೇಂದ್ರನಿರುತಿರಲತ್ತ| ಪರಮಕೈಲಾಸದಿಂದಿಳೆಗೈದಿ ನೂರೊಂದು

ವರಗಣೇಶ್ವರರು ಬಿಸಿಜಂಗಮಸ್ಥಲವನಂಗೀಕರಿಸಿವಿರತರಹರು ॥೬।
ವರಕರಸ್ಥಲದವೀರಂಣೊಡೆಯರೆಂಬವರ। ಕರಕಮಲಸಂಜಾತ ನಕ
ಸಾಲೆಯ ಸಾಗ। ನಿರುತಲೊಂದಿನದಲ್ಲಿಹಾದರಕೆಹೊಕ್ಕಡಾವು ನೆಯ
ವರುಮುತ್ತಿಕೊಳಲು॥ಪರಮಸಜ್ಞಾನತಲೆದೋರೆಚಿತ್ತದಿಂ। ಃ
ರತನಹೆನೆಂದುಸಂಸಾರವಮಂಬಿಟ್ಟಾಗ। ಕರಪೀಠದಲ್ಲಿಲಿಂಗವ ತೆಗೆದ
ಕೊಂಡುಪೀಠವನೊಡನೆಕಡಿಗೆಹಾಯ್ಕ ॥೭॥ ಮರುಳನಂದದೆತೇ
ಯುಕೆದರಿಬೂದಿಯುಹೂಸಿ। ವರದಿಗಂಬರನಾಗುತಾಮನೆಯುಬಾ
ಲಂ।ಹೊರಟುಬರೆಸರ್ವರುಂನೋಡುತಿರೆತನ್ನಗುರುವಿದ್ದಪುರಕ್ಕೆ
ಬರಲು॥ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಮ್ಮಾಡುತಕ್ಕಸಾಲೆಯನಾಗ। ನಿರದೆಭಿಕ್ಷ
ಬಂದನಿದಕೊನೋಡೆನಲವರ,ಗುರುಸೈದೆ ಕಾಣುತ್ತಿಚೇನೆಂದುಕೆ
ಳಲುಗುರುವಿನೊಡನಿಂತೆಂಬನು ॥೮॥ ಎಲೆಗುರುವೆಕೇಳೆಂದುತನ್ನ
ವೃತ್ತಾಂತವಮಂ।ತಿಳುಪಿಕೈಯೊಳಗಿರ್ದ ಲಿಂಗಮಂತೋರಲದು।ಬ
ದುವುತ್ತೊಂದುಪೀಠಕ್ಕದಂಮಗುಳಿತ್ತುಕ್ರಿಯೆಯುಳಿವಪತಿಯಂತ
ತೊಲಗಲೀಯುತಿರುಲಿಂಗವಪೀಠದಿಂದಲಂ। ಗಲಘುಮತಿಮಗು
ಬೋಧಿಸಿಪಸಾದವನೀಡಿ। ಕಳುಹಲಲ್ಲಿಂದೈದಿಸಕಲದೇಶವತಿರು
ಮಗುಳಲ್ಲಿಗೈತರುವನು ॥೯॥ ಬಂದಶಿಷ್ಯನನಿಲವನರಿದುವೀರ
ಣೊಡೆಯ।ರಂದುಗುರುವೆಂಬಭಾವವನುಳಿದುಬಳಿಕಲಾ।ನಂದದಿಂ
ಷ್ಯರ್ವಾದ್ಯಾದಿಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದುಪಚರಿಸಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ಛಂ
ದಿಂದೆಸವನುಣವಂಚಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ।ತಂದುಬಿಜಯಂಗೈಸಿಪುಷ್ಪಕ
ಘ್ರೋಗನಲ।ಪಿಂಡಮೂರೆಡೆಯಲ್ಲಿಮಲವಟ್ಟಿಲ್ಲಿರ್ದ ನಾರಿಯೊಡನ
ತೆಂಬನು॥೧೦॥ ತರುಣಿಕೇಳೀಮಲಕೊಳಗಿಂದೊಡಸ್ಸಸುಖ। ಪ
ರಲಿನಿಮ್ಮೊಡೆಯರಲ್ಲದೊಡೆಮ್ಮ ಕೂಟೀಗ। ಬರಲಿಯೆನುತುಸು
ತಲಂಘ್ರೋಗವೀರಂಣೊಡೆಯರೈತಂದುಕೇಳೆನಿಮ್ಮ॥ ಗುರುಶಿಷ್ಯನ
ಕಾಣೆವೀಮಲಕೊಳಗಾದೊ। ಡಿರಲಿಯಲ್ಲದೆಬರಲಿಯೆಂದುಸು
ಪ್ಪೋದನೆನೆ। ಹರಹರಾಯೆಂದೆಲ್ಲವಂಬಿಟ್ಟುಬಳಿಕಾತನಡಿವಿಡಿ
ನಡೆಗೊಂಬನು॥೧೧॥ ಬರುತಲ್ಲಿಕಾಬನಾವಳಿಗೆಕೂದಲುಸಿಕ್ಕಿ।
ರಮುಶಿವಯೋಗದಿಂದಿರಲೊಡನೆಬೇಗದಿಂ॥ ಪರಿತಂದುತಲೆಯುಕ
ದಲುಬಿಡಿಸೆಕಣ್ತೆರದುಕಂಡುಹಾವೀರನೀನು ॥ ಪರಿಹರಿಸಿಬಂದೆಯ
ಸಂಸಾರಬಂಧವಂ।ನಿರುತವೇನಡೆಯೆಂದುತಾವೀರ್ವರೊಂದಾಗಿ।
ರುಷದಿಂದಿರದೆವಿದ್ಯಾನಗರಿಗೈತರುವರೆಲರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೧೨
ಬಂದಲ್ಲಿಹುಟ್ಟರಾವುತನಮನೆಯಂಗಣದೊ। ಳಿಂದುಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ

ಭಿಕ್ಷವುಂಬೇಡೆನಲ| ವಿಂದೆವು ನೆಯಾಕೆ ಭಸಿತವ ತಂದು ಮುಂದಿರಿಸಿ ತ
ನ್ನ ಕೈಕೊಂಬುದೆನಲು|| ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದಾಕೆಯು ನಾಗಳಾಮುನೆಯ|
ಮುಂದೆ ಸಂಭೋಗಿಸುತ್ತಿರಲವಳ ಗಂಡನೆಂ| ದೆಂಬನಾಹುಟ್ಟರಾವೃತ
ನ್ನೈದಿ ಬಂದವರ ಕಾಣುತ ತಿ ಕೋಪದಿಂದಂ||೧೨|| ಉಟ್ಟಿದಾಯುಧದಿಂ
ದ ಶ್ರೀವರ್ಣರಂತಿವಿಯೆ ತ. ಟ್ಟುಟ್ಟಲಲಗಂ ಕೀಳೆ ಘಾಯಂಗಳಿಲ್ಲದಿರ| ಉಟ್ಟ
ರಿಯೆನುತ್ತವಂ ನಡುಗುತಿರೆ ನಾಗಿದೇವಂ ಕಂಡು ಕರುಣದಿಂದಂ || ಬೆ
ಟ್ಟಬೇಡೆಲವೋ ನೀನೊಂದು ಭಿಕ್ಷವನಿತ್ತೆ | ವಟ್ಟಿಯು ವಳೊಂದು ಭಿಕ್ಷ
ವನಿತ್ತಳಿವರೊಳಗೆ | ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿಲ್ಲೆ ಮುಗಿಸೇ ನಂಜಲೇತಕೆಲೆ ಹು
ಟ್ಟನೀಂ ಕೇಳೆಂಬನು||೧೩|| ಹರುಷದಿಂದವನೈದಿ ಪಾಡದೇವೇಂದ್ರಂಗೆ|
ವಿರಚಿಸಿದೊಡೆಲ್ಲ ಸಂಕೇಳ್ದು ಬೇಗದೊಳವರ| ಕರಸಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದೆರಗಿ ಗುರು ಬಸವೇಶನರವುನೆಗಳೆ ಹಲಾತ || ಪೆಗಮು ಸಂತೋಷ
ದಿಂ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯು ಮಾಡು | ತಿರೆ ನೋಡುತುಪಕರಣಗಳ ಜಿಸುಟು
ದಂಡಿಗೆಯ | ನಿರದೆ ಸೆಲಕಪ್ಪಳಿಸೆ ಗುರು ಬಸವನಾ ನಾಗಿದೇವರೊಡೆ
ನಿಂತೆಂಬನು||೧೫|| ಏನ ಮಾಡುತ್ತಂಡಿ ಗನಿಮ್ಮನೆನೆ ನಿನ್ನ | ಜಾನ
ಮಾಳ್ಪಿತ್ತು ಲಿಂಗವ ಬಿಟ್ಟು ಬಯಲಸಂ | ಧಾನವಲ್ಲದನರ್ಪಿತಾಪಧಾನ
ವನರಿಯೆ ಕೇಳೆನುತ್ತೈಕ್ಯಪದವಂ|| ಸ್ವಾನುಭಾವದೊಳಿರುಪೆ ಗುರು
ಬಸವದೇವರನು| ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ನಾಗಿದೇವಂಗೆ ನಮಿಸಿಸುಂ| ಮಾನದಿಂ
ದಾವಿರಕ್ತರ ಕೂಡಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಪೊರಮಡು ವರುಷವದೊಳು||೧೬|| ಸಿಂ
ಗಾರತೋಟಕ್ಕೆ ವಿರತರೆಲ್ಲ ಪೋಗಿ| ತೆಂಗಿ ಸಮರನ ಮಾಗಳೆಳೆನೀ
ಗರ್ಳುಂತಮ್ಮ| ಲಿಂಗಕರ್ಪಿತ ಮಾದವೆನುತವಂ ಕುರಿತು ಕೊಳೆ ತೋ
ಟಗಂ ತಂಪರಿಸಲು || ಲಿಂಗದೆಲ್ಲರು ಕುರಿತ ಕಾಯಿಗಳ ಮೊದಲಂತೆ |
ಕಂಗಸವು ತಿರ್ದ ಮಾ ನಾಗಿದೇವರ ಕಾಯ್ದು| ಲಿಂಗೆನೀರೆಲ್ಲ ಬಯಲಾಗಲ
ದನೋಡಿ ವೀರಣ್ಣೊಡೆಯ ನಿಂತೆಂಬರು||೧೭|| ತಿಳಿದು ಕೊಳೆ ನಮ್ಮಂ
ತೆ ಕಿಯೆಂಗಳಿಂ ಶಿವಗಿತ್ತು | ಕೊಳಬೇಕಲ್ಲದೊಡೆ ನಾಗಿದೇವರ ತತ
ದೊ| ಳುಳಿದ ಕಿಯೆಗಳ ನಿಂತು ನಡೆಯಬೇಕಲ್ಲದೆರಡಕೆ ಬಟ್ಟಕರುವಿ
ನಂತೆ || ಕಳವಳಿಸಬೇಡವೆಂದಾ ವಿರಕ್ತರಿಗಾಗ| ತಿಳುಪಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾ
ರ್ಗವಂ ಕರುಣವಂಟರದೆ | ಬಳಿಕ ಲಾ ವೀರ್ವರ ಶ್ರೀಗಿರಿಗನುಪೇ ಪರೆಲೆ
ರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ||೧೮|| ಗುರು ಕರಸ್ಥಲದ ವೀರಣ್ಣೊಡೆಯರೇತ
ನ್ನ | ವರಶಿಷ್ಯ ನಾಗಿದೇವನ ಕೂಡೆನಾವಿನ್ನ | ನಿರವಯುವನೈದ
ಬೇಕೆನಲಾಗ ಮೋಹ ನೀಗ ಜವಿದ್ದ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗ|| ಸರವಿಗಳನೆಡೆಗಡೆ
ಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡುಗಪವ| ನಿರದೇರ ಗುರುವೆನೋಡೆಂದೊಡಾತನ್ನೋ

ಡಿ| ಸರವಿಗೆಳೆಸರಿವರಿಯುಬಂಗಾರವಾಗಿಕಾಣಿಸುತಿಪೆಕೋಕೇಳೆಂದ
ನು ||೧೯|| ಎನೆಕೇಳಿನಾಗಿದೇವಂಗುರುವೆನೀವಿನ್ನು ಜನಪನಿಂಪೂ
ಜೆಯುಂಕೈಕೊಳುತ್ತಾಕೆಲವು | ದಿನವಿದ್ದು ಬಹುದೆಂದೊಡಾಗವೀರಂ
ಗೊಡೆಯರೆಲೆಮಗನೆನಂಬಿದೆನೆನೆ|| ಅನುಮಾನವೇಕೆನಾನೇಬಂದು
ನಿಮ್ಮನಾ| ಜನವರಿಯೆ ನಿರವಯವನೈದಿಸುವೆನೆಂದಾಗ| ವಿನಯದಿಂ
ದವರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ತಾಂನಿರವಯವನೈದುವಂಕೇಳೆಂದನು||೨೦|| ಇ
ನ್ನಾಲಿಸೈಸಿಗ್ಗದಾಮವೀರಂಗೊಡೆಯ| ರುನ್ನತದಚಿಂತೆಯಿಂದಲ್ಲಿರ
ದೆಬೇಗದಿಂ| ಮುನ್ನ ತಾನಿರ್ದವಿದ್ಯಾನಗರಿಗೈತರಲು ಪ್ರೌಢದೇವೇಂ
ದ್ರನರಿದು|| ತನ್ನ ಮಗಳಂಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲಾ ತತ್ವಸಂ| ಪನ್ನನಾನಾ
ಗಿದೇವಂಬರುವತನಕನಾ| ವಿನ್ನಿಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಗಲೆವೆಂದು ಶಿವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ
ದಿರುತಿರ್ದರುತ್ಸವದೊಳು ||೨೧|| ಒಂದುದಿವಸಾನೃಪತಿಯೊಡನೆ
ವೀರಂಗೊಡೆಯ| ರೊಂದಾಗಿಪಂಪಾನದೀತೀರಕೈತಂದು| ನಿಂದಿರಲು
ಮಾನ್ಬಲಿಗನೆಂದೆಂಬಪಕ್ಕಿಮಾನಂಕಟ್ಟೆಗಗನಕೊಯ್ದು|| ತಿಂದಪೆನೆನು
ತ್ತದಂಬಿಡೆಬೀಳುತಿರೆಮಗುಳೆ| ಬಂದದಂಪಿಡಿಯೆವೀರಂಗೊಡೆಯರ
ದಕಾಣು| ತಂದದಕೆಪೆಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟೆಯಕಡಗವಂಹಾಯ್ಕೆ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ
ಬೀಳೆಕಂಡು||೨೨|| ಪಟ್ಟೆಯದಕಡಗವಂಬಿಸುಟೆಯಾಕೆನಲದಕೆ|
ಪೆಟ್ಟಿಯಾವಲ್ಲಿಯೆನೆಮತ್ತೊಂದುಕಡಗವನು| ದುಟ್ಟಿಪೊದಿಟ್ಟಬಳಿ
ಯಲಹಾಯ್ಕೆತೋರಿಸಿದೊಡರಸನತಿಚಿಂತೆಯಿಂದಂ|| ಹೆಟ್ಟಿನವು
ಕಡಗಂಗಳೆನೃಪತಿನೀನದೇಂ| ಸುಟ್ಟನೇಬೊಕ್ಕಸದೊಳವತರಿಸಿ
ನೋಡೆಂದೊ| ಡಟ್ಟರಿಯೆ ನುತ್ತಾಗನೋಡಲಾಕಡಗಂಗಳಿರೆನೃಪತಿಬೆ
ರಗಪ್ಪಡು ||೨೩|| ಚನ್ನಾಗಿಚಂದ್ರಗಾವಿಯಪಟ್ಟಡವಮಾಡಿ| ತನ್ನ
ಗುರುವಿಂಗೊಂದುಹೊಳೆನರಸಿಂಗೊಂದು | ನನ್ನಿಯಿಂಕೊಡೆಕರಸ್ಥ
ಲದವೀರಂಗೊಡೆಯರರಸಿಯದನುಟ್ಟುಕೊಂಡು|| ತನ್ನಪಿತನರಮ
ನೆಗೆಬರಲರಸನೋಡುತಾ | ಹೊನ್ನ ನಂಜಿಸಿದೆಲ್ಲಿಯದೆಂದುಕೇಳ್|
ಲವ| ನೆನ್ನದೇವರಿಗೊಂದರಾಯದಿಂ ಗೊಂದನಾಂಕೊಟ್ಟೆನೆನ ಲಂ
ತೆಂಬನು ||೨೪|| ನನ್ನೊಡವೆಯುಂನಿನ್ನದೇವರಿಗದೆಂತಿತ್ತೆ| ಚನ್ನಾಗಿ
ತಿಳುಪೆಂದೊಡೆಭೂಮಿಪತಿಕೇಳ್ವು | ದೆನ್ನದೇವರದನವದಿಗಳ
ಟ್ಟಿನಲ್ಲನಾಂಪೆರರೊಡವೆಯಂಕೊಡುವನೆ|| ನಿಂನೊಡವೆನಿನ್ನಬೊ
ಕ್ಕಸದಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲಿದೆ| ನನ್ನಿಯೆನೆಪೆಟ್ಟಿಗೆಯತರಿಸಿನೋಡಿದೊಡವ
ಲು | ಹೊನ್ನಯ್ಯನೀನಸಗನಲ್ಲವೆನಲವನರಿದನೆನುತೆನಿರವಯ
ಮಪ್ಪನು ||೨೫|| ಮಡಿಬಲ್ಲಶಾಂತದೇವರೆತನ್ನಲಿಂಗವಂ| ತೊಡೆ

ಚಿಸಂಧಾನದಿಂದಿನೋಳ್ಪವರನೆಲ್ಲರಂ । ಪಿಡಿಯುಪ್ಪೋಗೆತ್ರಿವೆಂಹುಟ್ಟಿ
ನೆಂದಿರದೋಡುತಿರಲಾಗಳೊಂದುದಿವಸಂ॥ ಕಡುವೇಗದಿಂಕರಸ್ಥಲ
ದವೀರಂಣೊಡೆಯರೆಡೆಗೆಬಂದೆಸವುತಿರೆಸಂಧಾನವಾಯ್ತಿನ್ನು । ಬಿ
ಡದೆಸೆವುದೆನಲಾತನೆಸೆದು ಬಳಿಕಾಲಿಂಗದೊಡನೆ ನಿರವಯುವಪ್ಪ
ನು ॥೨೬॥ ಪೇಳೆಲಿಂನೇಂಸಿದ್ಧರಾಮಹೇಟಯುಮುರುಳೆ। ಕೋಳಿಗ
ಳೆಮೇಲೆನಸ್ನಯುಹೇಟಯುಂಬಿಟ್ಟು। ಕಾಳಗದಿನೆಲ್ಲವಂಗೆದ್ದುಕೊಂಡಿ
ರದೆತಾನೊಯ್ಯುತ್ತಿರಲೊಂದುದಿವಸಂ। ಆಳೋಚಿಸಂಗೈದು ತನ್ನೊ
ಳಗೆಚಿಂತೆಯುಂ। ತಾಳಿವೀರಂಣೊಡೆಯರ್ಗೈತಂದುನೋಡಲಾ। ಕೋ
ಳಿಗಳನೆಲ್ಲವಂನಿರವಯುವನೈದಿಸಲುಕಂಡೆನೆನೆಬಯಲಪ್ಪನು॥೨೭॥
ತಗರಕಾಳಗದಪಬುವಾತೆರದೊಳ್ಕೈದುವಂ । ಮಿಗೆಗೆಲ್ಲಗೂಳಿಯುಂ
ಗಡಿಯುಕಜ್ಜಾಯುಗಳ । ತೆಗೆತೆಗೆದುಮೇಲ್ವತ್ತಿರಲಿರದವರುಕೊಲ್ಲ
ತಿರೆಯಿಪಾಪರಿಯೊಳೊಂದುದಿವಸಂ ॥ ವರಗರಸ್ಥಲದವೀರಂಣೊಡೆಯ
ರಾಗಳೈ। ತರುತಾತನಂಕಂಡುಕೊಲ್ಲಬೇಡೀತನೇ। ಪರಮಶಿವಯೋ
ಗಿಯೆನಲರಿದನೆಂದೆನುತಾಗಲಿರದೆನಿರವಯುವಪ್ಪನು ॥೨೮॥ ಬಾಲ
ಲಿಂಗಣ್ಣನೊಲವಿಂದೆವೀರಂಣೊಡೆಯ । ರಾಲಯಕೆಬಂದುಬಿಕ್ಷವಬೇ
ಡೆಕಾಣುತಿವ । ಬಾಲನೆಂದೊಳಯಿಕ್ಕೆಕರೆಯಲ್ಕೈತಂದು ಮಂಚದ
ಮೇಲೆಪವಡಿಸಿರಲು ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಾತನಂಗೈಯ್ಯಲಿಂಗವತೆಗೆದು।
ಮೇಲೆತಾವೆಲ್ಲರುಂಸವಿಸಿಬಳಿಕಾಗಲಾ । ಬಾಲಲಿಂಗಣ್ಣನಂಕರೆಯೆನ
ಲುಕರೆಯೆಪರಣವನುಳಿದುಡಿಂಬವಿರಲು ॥೨೯॥ ಕಂಡಾಗಲಾವಿತ
ಕ್ತರನೆಲ್ಲರಂಕೂಡಿ। ಕೊಂಡುವೀರಂಣೊಡೆಯರೇತಾವುಪೊದಲೆತೆ।
ಕೊಂಡಲಿಂಗವನಾತನಂಗೈಯೊಳ್ಬಳಿರಿಸೆ ಕಣ್ದೆರೆಯಲಾಲಿಂಗಣ್ಣನು॥
ಉಂಡುಪಿಲ್ಲೇಳೆಂದೊಡಾನುನಿಂಮೊಡನಾಗ। ಳುಂಡೆನೆನೆಕೇಳ್ದುವೀ
ರಂಣೊಡೆಯರೆಂತುನೀ । ನುಂಡೆಯೆನೆಬಾಲಲಿಂಗಂಣನವರುಂಡೂ
ಟಗಳಕುರುಪುಗಳಪೇಳ್ದನು ॥೩೦॥ ಆನುಡಿಯಕೇಳ್ದುವೀರಂಣೊ
ಡೆಯರಧಿಕಸುಂ। ಮಾನುಬಂದಾಗಲೀತಂಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂ। ಧಾನನೀ
ನೆಱುದೆಲದುಬಾಲಲಿಂಗಂಣನಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕೊಂಡುಕೂಡೆ॥ ಸ್ವಾನುಭಾ
ವದೊಳೊಲಿದುಕೊಂಡಾಡುತಿರಲದಂ। ತಾನರಿದುನಾಗಿದೇವಂಬಳಿ
ಕ್ಕವರನನು । ಮಾನವಿಲ್ಲದೆನೋಡಿನಿರವಯುವನೈದಿಸುವೆನೆಲರಾ
ಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥೩೧॥ ಸರವಿಯುಂತನ್ನಕಾಲಂಸುತ್ತಿಕೊಂಡುಬಳಿ।
ಕರಲದಕೆಲಿಂಗವಂಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆಡೆಯಾಡು। ತಿರುತ್ತೊಂದುದಿನದಲ್ಲಿ
ಮಲಗಿಕೊಂಡಿರೆಪ್ರೌಢರಾಯನದಕಂಡುತೆಗಸೆ॥ ಹರಣವಿಲ್ಲದೆಡಿಂ

ಬವಿರೆನೋಡಿ ಭೂಪನಾ । ಸುರವಿಗಾ ಲಿಂಗವಂ ಕಟ್ಟಿಸಲು ಕಂದೆರವು।
ತೆರಬಾರದಿವನರಿದನೆನುತೆ ನಿರವಯವುಪ್ಪ ನೆಲೆರಾಮುಳ ಳೆಂದನು
॥೨೨॥ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನೆಂಬ ಶಿವಯೋಗಿಗುಹೆಯುಳ್ಳಿ। ಬತ್ತಿದ ಶರೀರದಿಂ
ದಿರೆ ನೃಪತಿ ನೋಡುತ್ತ। ನೃತ್ತಕುಚೆ ನೀನೀತನಂ ವ್ರೋಲಿಸಲಾಪೆಯಾ
ಯೆಂದೊಡಾ ಪದ್ಮಾವತಿ॥ ಚಿತ್ತೈಸು ಜೀಯ ನಾನೀತನಿಂ ಪುತ್ರನಂ।
ಪೆತ್ತು ನಿನ್ನಯ ಬಳಿಗೆ ಕರತರುವೆನೆಂದೊಡನೆ। ಬಿತ್ತರದೊಳಾಯು
ತಿಯು ನೊಲಿಸಿಕೊಂಡೊರ್ವ ಮಗನಂ ಪಡೆವಳುತ್ಸವದೊಳು ॥೨೩॥
ಇತು ತಲೊಂದಿನ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನತೇರ । ಪರುಸೆಂನಾಗಳಾಪ
ದ್ಮಾವತೀ ತನ್ನ। ಪುರುಷನಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡೈತಂದು ಮಗನನಾತನಕೈ
ಗಕೊಟ್ಟಬಳಿಕ॥ ಧರಣಿಪತಿ ನೋಡೀ ತಬತ್ತಲೇಶ್ವರನೆಂದು। ಕರವೆತ್ತಿ
ತೋರಲವರರಿದರಿಲ್ಲಿಂತುನಾ । ವಿರಬಾರದೆನುತಲಾ ಶಿಶುವ ಮೇಲ
ಕಿಹಾಯ್ಕತಾನೊಡನೆ ಬಯಲಪ್ಪನು ॥೨೪॥ ಪರಮಗುರು ಬಸವೇ
ಶನಧಿಕತರವಾದದಿಂ। ನಿರದೆ ಶಾರದೆಯ ಪೀಠವನೇರಿಗೆಲವಿನಿಂ । ಮು
ರಳಿಬಂದಾ ಪ್ರೌಢನರವುನೆಯೊಳಿರಲೊರ್ವ ಯೋಗಿ ಖೇಚರಗ
ಮನದಿಂ॥ ಇರಲರಸನತಿ ಚೋದ್ಯದಿಂ ನೋಡುತಿರಲರಿದು। ಗುರುಬ
ಸವಸವನಿಗಿಂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಖೇಚರದಲ್ಲಿ ಸಕಲರಾಗಂಗಳಂ ಪಾಡಿ
ಬಳಿಕಿರಗೆ ನಿರವಯುವಪ್ಪನು ॥೨೫॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಿ
ರ್ವಾಣ। ಬೊಳೇಶನತಿಪವಾಡಂಗಳಂ ಮೆರವುತಿರು। ತಾಲದಮರ
ದಬಿಳಲಪಿಡಿಕೊಂಡು ಶಿವಯೋಗನಿಜಸಮಾಧಿಯುಲಿನಿಂದು ॥ ಲೀಲೆ
ಯಿಂದಿರಲಾಗಲಲ್ಲಿ ಪರ್ಭಕ್ತದವ । ಜಾಲವಾತಂತ್ರಿದರ್ನೆಂದು ತ್ರೆ
ಯುಲ್ಕಿರದೆ । ಪೇಳಲೇನವರಕ್ಕೆಯೊಳಗೆ ನಿರವಯುವುಪ್ಪನೆಲ್ಲರುಂ
ಚೋದ್ಯಮನಲು ॥೨೬॥ ಮರುಳೆನಂದದೆ ಮುಕ್ಕಳೊಡನೆ ಪರಪಟ್ಟ
ತಾ। ನಿರದಾಡುತಿರಲರಸನೈತರುತನೋಡೀತ। ಪರಮಶಿವಯೋ
ಗಿಯುಹನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿಕರೆಯೆಂದೊಡಿವನರಿವನೆನುತ॥ ಇರವಾಗಬ
ಯಲಪ್ಪನಾತನೆಂದಲಾಗಿಪನು। ಪರಿಯಲತಿಮರುಳರಂದದೊಳಿಪ್ಪ
ನೂರೊಂದು। ವಿರತರೆಲ್ಲರು ನಿರಂಜನವಂತಳೆವರೆಲೆರಾಮೇಶಕೇ
ಳೆಂದನು॥೨೭॥ ಎಲೆರಾಮ ಕೇಳಿನ್ನು ಸಕಲಾಗಮಂಗಳಿಗೆ । ನೆಲೆಯೆ
ನಿಸಿಪಾಡನಿಂ ಪೂಜೆಯಂ ಕೊಂಡು ಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಮಂ ಸಕಲಶಿ
ವಭಕ್ತಸಂತತಿಗೆ ಕರತಳಾಮಳಕವಾಗಿ ॥ ತಿಳುಪ್ಪಲನುಭವಸೂತ್ರ
ವಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ । ಗೆಲವಿನಿಂ ಪೇಳ್ದು ನಿಜಶಿವಸಮಾಧಿಯೊಳಿಮಿಗೆ।
ನಲವಿನಿಂದಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಗಯು ಮಾಯಿದೇವಪಬುವ ರನಿರದೆ ಮುಕ್ತವಪ

ಸು॥೩೮॥ ಎಲೆ ರಾಮಕೇಳ್ವುದಾ ಪ್ರೌಢದೇವೇಂದ್ರನಿರು। ತಳಿವನವ
ನಶದಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷರಾಯನಂ। ದಿಳೆಯನಾಳುತ್ತಮಿರಲವನನೆಬ್ಬಟ್ಟಿ
ನಲಸಣರಾಯನಾನಗರಿಯಂ॥ ಗೆಲವಿನಿಂತೆಗೆದುಕೊಳಲವನಸುತನಾ
ಗಭನ। ತಳವನೊಲಿದಾಳ್ವನೈವತ್ತೊಂದುವರುಷಮುದ। ತಿಳಿವುದಾ
ಪಟ್ಟಿಕಚಿತ್ರ ತನೆಕಡೆ ಪಳಿಕಲವರಳಿಯಂದಿರೋರ್ಗಾಳ್ವರು ॥೩೯॥
ಆ ಸಾಪ್ರೌಢರಾಯಂ ಪೋದಕೆಲದಿನದ। ಮೇಲಿರದನಾಚಾರವೇ
ಪೆರ್ಚಿತ್ತು ಧರೆಯೊಳಗೆ। ಮೇಲಾಗ ವೀರಶೈವಾಚಾರವಡಗಿ ಪರವಾದಿಗಳೆ
ಘನವಾಗಲು॥ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೈದಿ ನಾರದನಾಗ ಪರಮೇಶ। ನೋಲಗಂ
ಗೊಟ್ಟಿಪ್ಪಸಮಯದೊಳು ಕಂಡು ಸ। ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆರಗಿ ಮುಗುಳಿದ್ದು
ಬಿನ್ನವಿಸುವಂ ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೪೦॥ ಮಾರಾರಿ ಚಿತ್ತೈಸು
ಪಿಂತೆ ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಾ। ಚಾರವೇ ಪೆರ್ಚಿತ್ತೆನೆ ಸಂಬವೊದಲಾದರಿಂ। ವೀ
ರಶೈವಾಚಾರವಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಪುದೆಂದು ಕಳುಹಿರಿಕೊಡೆ ನೀವು॥ ಒರಂ
ತೆ ರಾಕ್ಷಸರ್ ಶ್ವೇತಾಂಬರಂಗದೇ। ಳ್ನೂರುಯೆಪ್ಪತ್ತು ವರುಷಮುಮ
ವನವಸಂತತಿಯ। ಧಾರುಣಿಯನಾಳೆಂದು ಕಳುಹಿದರಿಕಳುಹಲಾಬ
ಸವಾದಿಶರಣರೆಲ್ಲ॥೪೧॥ ಹರನೆ ಚಿತ್ತೈಪುದೇಳ್ನೂರುಮೇಲೆಪ್ಪತ್ತು।
ವರುಷಪರಿಯಂತರಂ ಬರಲೊಲ್ಲೆವೆಂದವರು। ನಿರವಯವನೈದಿದರು
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮೊದಲಂತನಾಚಾರವೇ ಪೆರ್ಚಲು॥ ಸುರಪನನಿಮಿತ್ತದಿಂ
ಇಳೆಯೊಳಗೆ ನೂರೊಂದು। ಮರಗಣೇಶ್ವರರು ಬಸಿಜಂಗಮಸ್ಥಲವಾಂ
ತು। ಪರಮಷಟ್ಸ್ಥಲವನುದ್ಧರಿಸಿ ಬಳಿಕವರಿರದೆ ನಿರವಯವನೈದಲೀ
ಗ ॥೪೨॥ ಧರೆಯೊಳಗೆ ವೀರಶೈವಾಚಾರವಡಗಿತ್ತು। ಕರುಣದಿಂ ನೀ
ವೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲವನು। ದ್ಧರಿಸೆಂದು ನಾರದಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲೀಗಂ ನಿ
ರಂಜನಗಣೇಶನೊಡನೆ ವರಗಣೇಶ್ವರರನೇಳ್ನೂರ್ವರಂ ಕೂಡಿಕೊಂ।
ಡಿರದೆ ಭೂಮಿಯೊಳು ದಿಸಿಜಂಗಮಸ್ಥಲವಾಂತು। ಪರಮಷಟ್ಸ್ಥಲವ
ನುದ್ಧರಿಸೆಂದು ಕಳುಹಲವರೊಡಗೂಡಿ ಭೂಮಿಗಿಳಿದು ॥೪೩॥ ಪರ
ಮಗೋಸಲ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ಹಸ್ತ। ಸರಸಿರುಹದಿಂದಾ ನಿರಂಜ
ನಗಣೇಶ್ವರಂ। ಹರುಷದಿಂದೊಗೆದು ಸಿದ್ಧೇಶನಾಮವನಾಂತು ಕಗ್ಗೆರೆ
ಯತೋಟಕ್ಕೈದಿ॥ ಇರೆ ನಂಬಿಯಣ್ಣಸಂಬಂತನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಶರಣೆಂ
ದು ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡೀಗ। ಅರುಗಿ ಎಂದಾನೆಕರಕೊಂಡು ಪೋ
ದವೆ ಸಂದು ಕಗ್ಗೆರೆಗೆ ಪೋಗಲಾಗ॥೪೪॥ ಜಗಳದಿಂದೂರೊಡದು ಪೋಗಿಕೆ
ಲಪಿಸಸಕ್ಕೆ। ಮುಗುಳಿ ಬಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ತೋಂಟದೊಳಗೇನುವ। ಬಗೆಯ
ದೆಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂದೆ ಪರವಾಶವನೈದಿರೆಗೆಡಲೆಹುತ್ತವಿಕ್ಕೆ ॥ ಜಗವೆಲ್ಲವ

ತಿಚೋದ್ಯದಿಂ ನೋಡಿಸುತ್ತಮುಂ। ಬಗೆದು ಕಂಡ ಗತ್ತೋಂಟದಸಿದ್ಧ
ಲಿಂಗನಂ। ಗಣತಮಂಪಾಪುರುಷನೆಂಗು ಪೂಜಿಸುವರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೫॥ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾನಾಪವಾಡಮಂ ಮೆರವುತ್ತಿರೆ। ಇಲ್ಲಿಲ್ಲಿ
ಗಣನಾಥರು ದಿಸಿಚರರೂಪಿಸಿಂ। ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೊಳುತ್ತೈದಿತೋಂಟ
ದಯತಿಯು ಸಾರಲತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಗಂ॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತೋಂಟದಾರ್ಯ
ನಾ ವಿರತರೊಳು। ಬಲ್ಲಬಲ್ಲರೊಳು ತತ್ತ್ವಾನುಭಾವಂಗಳಿಂ। ಸೊಲ್ಲ
ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಪೇರವು ಷಟ್ಸ್ಥಲವನುಸುರೂರಾ ವಿರತರಾರಾರೆಂದೆನೆ॥೪೬॥
ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಂ ಕಂಬಳಿಯ ದೇವರಾ। ಸಿದ್ಧನಂಜೇಶ್ವರಂ ಚನ್ನದೇ
ವರು ದೊಡ್ಡ। ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಂ ಕಂಕಣದ ದೇವರಾಂ ಲಂಬಕರ್ಣದ ದೇ
ವರು॥ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಗುಮ್ಮಳಾಪುರವರದ। ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಂ ಯೆ
ಡತೊರೆಯ ಪುರದ ಗುರು। ಸಿದ್ಧವೀರಂ ಹೊಡೆಯ ರಸವಘನಲಿಂಗದೇ
ವರು ಚಿಕ್ಕಮಲ್ಲೇಶನು ॥೪೭॥ ಮರುಳಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆ
ಸವ। ಸುರಗಿಯಾರ್ಯಂ ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವ। ರಿಂದೆಬೆಡ
ಗಿನ ಪರ್ವತೇಶ್ವರಂ ಪಟ್ಟಣದ ದೇವರಂದಾಜಗುನಿಯ॥ ಮರುಳದೇ
ವರು ಮಳೆಯ ದೇವರಂ ಬತ್ತಲೆಯ। ಶಿರುವದೇವರು ಸಂಪಗೆಯ ರಾ
ಚವಟ್ಟದೇ। ವರು ಸಪ್ಪಿಯಾರ್ಯನುಪ್ಪಿನಹಳ್ಳಿಯಾರ್ಯ ಸೊಪ್ಪುವ
ಶೀಲವಂತಾರ್ಯನು ॥೪೮॥ ಎಸವಕೊಡಗಿಯ ಹಳ್ಳಿಯಾರ್ಯನಾ ಜೋಲಿ
ಯಾ। ಬಸವೇಶ್ವರಂ ರಾಚವಟ್ಟಕೋರಿಯ ಸಿದ್ಧ। ಬಸವೇಶ್ವರಂ ಹಿರ
ಣ್ಯಾರ್ಯನಾ ಶಿವಪೂಜೆಯಾರ್ಯನೆಂದೆನಿಪ ಜೋಳ॥ ಬಸವೇಶನಂ
ದು ಕಿತ್ತಾವರದ ನಿಂದುರಾ। ಜಿಸುವ ಚನ್ನಮಲ್ಲೇಶ್ವರಾದಿ ಪರಿಪರಿ
ಯಲ್ಲಿ। ಪೆಸರೊಡೆದ ವಿರತರೇಳ್ನೂರ್ವರಾ ತೋಂಟದಯತೀಶನಂ
ಕೂಡಿರ್ಪರು ॥೪೯॥ ಇಂತಿವರು ಮೊದಲಾದ ವಿರತರೇಳ್ನೂರ್ವರುಂ। ಸಂ
ತತಂಗೂಡಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಮಂ ಧರೆಯೊ। ಳಂತರಿಸದಂತೆ ನೆಲೆಗೊ
ಳಿಸುತ್ತೆ ಪೂಜೆಗೊಳುತಿರದೆ ನಿಜಮುಕ್ತರಹರು॥ ಸಂತಸದಿ ಹುಚ್ಚನಂ
ಜೇಶ್ವರಂ ಬಳಿಕವರ। ಪಿಂತೆ ಬಲು ಹುಚ್ಚ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಿರಿಗಿರಿ। ಪರ್ಯಂತ
ದೊಳಗಿರ್ಪ ಮೋಹನಿಯ ಗಜಮಂ ಪತ್ತಿ ನೋಡೆ ನಿರವಯಮಪ್ಪರು॥
ಮಾದಾಪುರದ ಮರುಳದೇವರೆಂಬವರಧಿಕ। ಮಾದಬಂ ಸತ್ತ ಪರಣಂಗ
ಳಂ ಪಡೆದು ಸ। ನ್ಮೋದದಿಂ ಬಿತ್ತಿದರು ದಿಂಗಳಿಗೆ ತೆಂಗುಮೊದಲಾದ ಫ
ಲಗಳನೆ ಪಡೆವರ॥ ಮೇದಿನಿಗಪೊಸತೆನಿಸಿ ಹೊನ್ನವಳ್ಳಿಯ ಲಿರುತ ನಾ
ದಿ ಸಿದ್ಧರದೇವ ಸಿದ್ಧವೀರೇಶಂ ಪಿ। ನೋದದಿಂ ನಾನಾಪವಾಡಂಗಳಂ
ಮೆರೆದು ಬಳಿಕನಿಜಮುಕ್ತರಹರು॥೫೦॥ ನಿಡುಮಾಮಡಿಯ ಕರಿಯ

ಬಸವೇಶನೈತರುತ | ನುಡಿದುತೆಂಗಿನಮರನಭಿಕ್ಷಮಂಬೇಡಲ್ತ॥
ಕಡುಬಾಗಿನಿಂದುಫಲಗಳನೀಡಿ ಬಳಿಕಲಾಮರನುಮೊದಲಂತೆಸೆವು
ದು॥ ಬಿಡದೆಸುವ್ರತದಕರಡೆಯಹಾಲದೇವರಂ। ದೊಡನೆಸರವೆಯ
ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಾದಿಯಾ | ದೊಡೆಯರುಗಳುಬಸಿನಾನಾಪವಾಡಂ
ಗಳಂಮೆರೆದುನಿಜಮುಕ್ತರಹರು ॥೫೩॥ ವೀರಶೈವಾಚಾರಷಟ್ಸ್ಥ
ಲಬ್ರಹ್ಮಸ। ಚಾರುಚರಮೂರ್ತಿಯತಿಕುಲತಿಲಕನೆಂದೆನಿಪ।ಕೋ
ರಾನ್ನದಾರ್ಯನಡೆವಿಡದೆಘನಚರಕೆಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮಂನೀಡಿಸುವನು॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳೆಸೆವುತಿಹಬುಕ್ಕಸಾಗರದಘನ,ಚಾರಿತ್ರಮಹಿಮನಾ
ಕರೆಯಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಂ | ಮಾರಿಯಿಂಬಂದಜಂಗಮಕೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮಂ
ನೀಡಿಸುವಮುದದೊಳು ॥೫೪॥ ನಾರಕಂಥೆಯದೇವರೆಸವಚೆಂಗ
ಡಹಳ್ಳಿ ವೀರಪ್ಪನಲ್ಲಿಮಾವಿನಹಳ್ಳಿಮಲ್ಲಪ್ಪ | ನೋರಂತೆಗಾಮದಾ
ಸಂಗಮೇಶಂಗುಮ್ಮಳಾಪುರದೊಳಿಹಜಂಗುಳಿ॥ ವೀರಪ್ಪನುಂಪ್ರಸಾ
ದಿದೇವರಮುಖ್ಯ | ಚಾರುಚರಮೂರ್ತಿಗಳೆಬಂದಜಂಗಮಕಿರದೆ।
ವಾರಿಯಿಂದಾಸೋಹಮಮಾಳ್ಪರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥
ಪರಮಜಂಗಮಕಿನ್ನುದಾಸೋಹಮಂಮಾಳ್ಪ। ಧೊರೆಗಳಂಪೇಳ್ವೆ
ನಾನಂಜರಾಯಂಮುಂದೆ | ನಿರುತದಿಂಕೆಂಚಸೋಮಂಣನಾಯಕ
ಯುಳಂದೂರರಸುಚನ್ನೊಡೆಯರು ॥ ಬರಗಿಯಾದೇವಿನಾಯಕನು
ಬುಕ್ಕಂಣೊಡೆಯ। ನಿರದಲ್ಲಿಸಿದ್ಧಮಲಿನಾಯಕಂಮತ್ತೆಶಿವ, ಶರಣ
ನಾಸಂಕಂಣನಾಯಕಂಜಂಬೂರದಾನಿಪಾಸದಧೊರೆಗಳು॥೫೫॥ ಕೇ
ತಸಾಗರದಚಿಕ್ಕಣ್ಣಸೆಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿವಿ। ಖ್ಯಾತಿಬಿಜ್ಜಾವರದಪಬುವೆಚಿಕ್ಕ
ಣಗೌಡ | ಸಾತಶಯದಿಂದೆಸುಕುಟೂರತಮ್ಮಂಣಗೌಡನೆಸೆವತ
ಗಡೂರಪಬುವು॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂತಳಕಾಡಚಂಗ್ರಶೇಖರನುರವ | ದಾ
ತನಾಭೋಗವಾಡಿಯಲಿಂಗರಾಯನತಿ। ಭೂತಹಿತನುಡುವಂಕನಾ
ಡಪಬುಮೊದಲಾಗಿದಾಸೋಹಮಂಮಾಳ್ಪರು ॥೫೬॥ ಜಂಗಮಕೆ
ಬಿಡದೆದಾಸೋಹಮಂಮಾಳ್ಪನಿಜ। ಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆಸವಸೋಲೂರಬ
ಸವಪ್ಪನಾ। ಸಂಗಯ್ಯಸುಮ್ಮಹಂತಯ್ಯನುಂಸುಂಡಿಗೆಯ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನಿ
ರದೆಮುದ್ದುಗಂಗಪ್ಪ,ಸಂದೂರಕೆರೆಯದಾಸೋಹವಾ। ಲಿಂಗಪ್ಪನಲ್ಲಿ
ಮಲ್ಲಪ್ಪನಾಕಾಬಣದ। ಬಿಂಗಿಗಂಗಾಧರಂಕಳಲಿಯಾವೀರಪ್ಪನೆಸೆವ
ಧೂಳಿಭಕ್ತನು ॥೫೭॥ ಪೊಸಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿನಾಗಪ್ಪನುಂನರಿದಾತ। ಬಸವ
ಪ್ಪನುಮೊಮ್ಮೇಳಿಗಯ್ಯನುಂಬಿಡದೆರಾ। ಜಿಸುವಚಾಣಾವರದಸಿದ್ಧಪ್ಪ
ನುಂಶೀಲನಂತಸಿರಿಯಾಳಯ್ಯನು ॥ ಜಸುವಡದಹೋಳಿನಾಸಿದ್ಧಪ್ಪ

ನುಂಮತ್ತೆ। ಹೊಸತೆನಿಪದುರ್ಗದಾಕಲ್ಲಪ್ಪನುಂವಿರಕ್ತ ಬಸವಪ್ಪನುಂ
ತ್ರೈಲದಲ್ಲಿಮರುಳಪ್ಪನುಂಮಹಾಸಂಗಿಶಿಖರಪ್ಪನು॥೫೮॥ ಬಿಟ್ಟವುಂಡೆ
ಯಪೆಱುವರಂಬಯಲಪೆಱುವರಂ। ನೆಟ್ಟನಾಕಳ್ಳಲಿಯಾಕಂಚಿದೇವ
ಮಹಾ। ದಿಟ್ಟಕಾನಾಪುರದಮರುಳಸಿದ್ಧೇಶನುಪ್ಪೊಲಗುಡಿಯ ಸಂ
ಗಮೇಶಂ॥ ಕೊಟ್ಟೂರಬಸವಲಿಂಗೇಶನಾನೆಯಗೊಂದಿ। ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿಹಹು
ಚ್ಚದೇವರಾಬೆಳಗಾವಿ। ಪಟಣದೊಳಿಹಹುಚ್ಚಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಿರವೆ
ಧಿಕಮಹಿಮೆಯಪುರುಷರು॥೫೯॥ ನರಸಿಂಹನಂಶದಳಿಯರುಮೂವ
ರುಂಪೋಗಿ। ತುರುಕರೊಳ್ಕಾದಿಮಡಿಯಲ್ಕೆಪಿರಿಯವನತ್ತಲ್। ನಿ
ರುತಏಂಕಾಸಿಯೊಳ್ಪೂಜೆಗೊಂಬುದುಬಳಿಕ್ಕುಳಿದವನೆತ್ತಮ್ಮ ಪು
ರದಿ॥ ಇರದೋಡಿಪೋಗಲಾಪಟ್ಟಣಕೆಬೇಗದಿಂ। ತುರುಕರ್ತಂದು
ನೆರೆಗಳಪಿಡಿದುಸೂರಾಡಿ। ಭರದಿಂದೆಸಕಲರಂಸಂಹರಿಪರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೬೦॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳಿಂನುಹಂಪೆಯಾ।
ನೆಲೆನೆಲೆಯಗೋಪುರವನಳಿದುಮಾತಂಗದಿಂ । ದಳಕದಾವೀರೇಶ
ನಂಕಿತ್ತುವಿಷ್ಣುಮೊದಲಾದಪತಿಮೆಗಳನೊಡೆದು ॥ ಬಳಿಕಲ್ಲಿಸಕಲ
ಮಂಸಂಹರಿಸಿಕೆಲದಿನಂ । ಕಳೆದುಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದೆಸಂತಸದಿತಂತಂಮ್ಮ।
ನೆಲೆಗಳಿಗೆಪೋಗಲಾ ಪಟ್ಟಣದ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೇನೆಂಬೆ ನದ್ಭುತವ
ನು॥೬೧॥ ಪಟ್ಟಣಂಕೆಟ್ಟುತದ್ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆಲ್ಲಿಯುಂ । ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ
ಗಳಾಗಿದೇಶದೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ । ಸೆಟ್ಟಸುಪ್ರಜೆಗಳಂಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುಳ್ಳಧನ
ಮಂ ಕೊಂಡುಬಾಧಿಸುವರು ॥ ನೆಟ್ಟನೆಸುಜಂಗಮಂಭಕ್ತರಾಚಾರ
ಮಂ। ಬಿಟ್ಟುಮನಬಂದಂತೆತಮತಮಗೆಭೂಮಿಯೊಳು । ಕೆಟ್ಟುಧ
ರ್ಮವನುವರ್ಜಿಸುವರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೬೨॥
ಎಲೆರಾಮುಕೇಳಿನ್ನುದುರ್ಗಮಾರಿಯುರೆಭೂ । ತಳದಲ್ಲಿನರಬೇಂ
ಟೆಯಾಡುವರುಮತ್ತವರೊ । ಳುಳಿವರವರಲಿಕುಲಕ್ಕೊಬ್ಬೊಬ್ಬ
ಸತ್ಯರೇಮಿಕ್ಕವರುಲಯವಪ್ಪರು ॥ ಅಳಿದಳಿಯನನುಜನಂದುಳಿ
ದೋಡಿಪೋಗಿರ್ದು । ಬಳಿಕತುರುಕರ್ಪೋಗೆತಾನಾಗಲಂದುತಂ।
ಮಿಳೆಯನೊಲಿದಾಳ್ವನಾದೇಶದೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂ ಗಳಾಗಿರ್ಪ
ವು॥೬೩॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳ್ವುದೊಲವಿಂಮುಂದೆ । ಕಲಿಯು
ಗದನಾಲ್ಕುಸಾವಿರದಾರುನೂರರಿಂ । ಬಳಿಕಲೆಂಬತ್ತುಮೂರನೆಯ
ಸ್ವಭಾನುಸಂವತ್ಸರದಮಾಘಬಹುಳ॥ ಸಲೆಚತುರ್ದಶಿಸೋಮವಾ
ರದಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು। ಗಳಿಗೆಯೊಳ್ಕರ್ಣಾಟದೇಶಮಂತಾನಂದು। ತಳೆ
ವದೈದುವನಿರದೆವೀರವಸಂತಭೂಪಾಲನತಿಗೋಪ್ಯದಿಂದೆ॥೬೪॥

ಬಸವಶಿವಭಕ್ತಚಕ್ರಿಯುರಲ್ಲಿಜನಿಸಿದಾ| ಬಸುವೆಂಣೆ ಕಾವೇರಿ ಮಧ್ಯ
ದಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪ| ಬಸವನಾಮಾಂಕಿತದಪಟ್ಟಣಕ್ಕೈದುವಂ ನಾವಾಗ
ಲಾಸ್ಥಲದೊಳು|| ಬಸವಡೆದವಿಪ್ರಜಾತಿಯುಬ್ಬುಗಿಸಿಪರಮಸಂ| ತಸ
ದಿಷಟ್ಸ್ಥಲವನುದ್ಧರಿಸುವೆನ್ನಬಳಿಕಲೀ | ಬಸವಂಣನಖಿಳಗಣಸಂ
ಕುಲಂಸಹಿತಲ್ಲಿಗೈತರುವನುತ್ಸವದೊಳು ||೬೫|| ನರಸಿಂಹನಂಶದ
ಳಿಯುರಸುತರುಪಟ್ಟಿಯಾ | ತುರುಕಾಣ್ಯಕ್ಕೈದಿಬಿಡಿರಿಯುಕೋಟೆ
ಯುಂಕೆಡಪಿ | ಗುರುತಿನಿಂಪೌರವರುಧುರಸೆಗಳಂಮುರಿದಾಗ ಕಾಸಿ
ಯಾಪರಿಯಂತರಂ || ತುರುಕರಂಸಂಹರಿಸಲದಕೇಳ್ದುಡಿಲ್ಲಿಯಾ |
ಸುರಿತಾಳನಿಳದೆತೆಲುಗರನೋಲೆದಂಡೆತ್ತಿ| ತೆರಳುವಂದಾಮೇಶಪರಿ
ಯಂತರಂಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ||೬೬|| ಹದಿನೆಂಟುನೇಜಯು
ದಳಾನರುಂಸಹತಮ್ಮ | ಹದಿನೆಂಟುಲಕ್ಷಕುದುರೆಯುಕೂಡಿ ಕೊಂ
ಡಾಗ| ಮುದದಿಂದೆಸಕಲದೇಶಂಗಳಂಸುಡುತೆಸೇತುವೆ ಗೈದಿಕೂಡೆ
ಮುರಳಿ|| ಕದಲುವಂಬೇಡರಿರದಗ್ಗಲ್ಲಿಗಿಡಕೊಂದು | ಕುದುರೆಯಂತೆ
ಗೆತೆಗೆದುಕಟ್ಟುತಂಬಳಿಕಲಾ| ಸದಳಮುಂಸುಲಿದುಸೂರಾಡಿ ಸಂಹ
ರಿಪರೆಲರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು||೬೭||ಬಂದದಂಡಿನೊಳರ್ಧವಳಿಯು
ಳವರದಕಂಡು | ಹಿಂದವರನೆಲ್ಲರಂಸಂಹರಿಸುತಾಗಲ್ಕೈ| ತಂದುಪತಿ
ಳಿಯುವನಾನೆಯುಗೊಂದಿಯುಲ್ಲಿಳಿದುಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದೆ|| ಮುಂ
ದಿರ್ಪಬಾಲಿಯಾಭಂಡಾರಮುಂತೆಗಿಸಿ| ತಂದುತದ್ದನವರಾಸಿಯುಮಾ
ಡಿನನಗತನ| ಗೆಂದುತಮ್ಮಕ್ಕಳುತಾವೆಕಡಿಗಾಡಿಮುಡಿವರೆಲರಾಮೇ
ಶಕೇಳೆಂದನು || ೬೮ || ನರಸಿಂಹನವತಾರವಳಿವುದಾಕಾಲಕ್ಕೆ| ಪ
ರಮೇಶನಿತ್ತನರವಂಏಗೇಸರಿಯಾಗೆ | ತುರಕರುಂತಮ್ಮಕ್ಕಳಗೆತಾವೆ
ಕಡಿಮಾಡಿಹತಮುಪ್ಪುರಾಪಟ್ಟಣವನು|| ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೊದಗಿಕಟ್ಟಿಸಿ
ಬಳಿಕ್ಕಲ್ಲಿತಾ| ವಿರುತೆಪಟ್ಟವನಾಗಬೇಡರರುದಿಂಗಳತಿ | ಹರುಷದಿಂ
ದಾಳ್ವರೆಲರಾಮೇಶಕೇಳುದೊರ್ದಿತ್ತಲತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು ||೬೯||
ಬಸವನಾಮಾಂಕಿತದಪಟ್ಟಣದೊಳಿಂವೀರ | ವಸಂತಗಾಗಪಟ್ಟವಕ
ಟ್ಟಲಿರದೆರಾ | ಬಸುವವಿದ್ಯಾನಗರಿಗೈತಂದುಬಾಳಿಯಾಭಂಡಾರನಾ
ಥನವನು|| ವಶವರ್ತಿಯಂಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಳಿಕಲ್ಲಿಸಂ | ಸಂತಸದಿ
ತಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುತಿರ್ದು| ಬಸವಡೆದಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣವ
ನಾಗಕಟ್ಟಿಸುವರಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳು ||೭೦|| ತರತರದಗಳುಕೋಂ
ಟೆಕೊತ್ತಳಗಳಾಳ್ವೇರಿ| ಪರಿಪರಿಯಬಂಣದಟ್ಟಳೆಕೇತನಂಗಳಿಂ| ಸು
ರುಚಿರದಶಶಿ ಸೂರ್ಯವೀಥಿಗಳಗಡಣದಿನಗಣ್ಯಸೌಧಂಗಳಿಂದಂ|| ಧೊ

ರೆಧೊರೆಗಳೆರಮನೆಯಸಾಲ್ಗಳಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ। ಪರಿವಿಡಿಯ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯ
ರಗೃಹಗೃಹಂಗಳಿಂ । ಪುರಜನದಭವನಂಗಳಿಂ ವೇಶ್ಯಾಲಯದಪಂಕ್ತಿ
ಯಿಂ ರಂಜಿಕುಂ ॥೭೧॥ ಎಸವ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಲಯಮಾದಿಗುಡಿಗಳಿಂ ।
ಪೊಸತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸುವರಧಿಕತರವಿಭವದಿಂ । ಬಸವಣ್ಣಮೊದಲಾದಸ
ಕಲಶರಣರಮನೆಮಠಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಸುವರು ॥ ಉಸುರಲೇನಂದಿನಿಂದ
ಧಿಕನಾನಾಚಿತ್ರ । ಕುಶಲದಿಂ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದೊಳೆಡೆವಿಡದೆ । ಮಿ
ಸುನಿಗೆಲಸಂಗಳಿಂದೆಲ್ಲಮಂ ಕಟ್ಟಿಸುವರೆಲೆರಾಮ ಕೇಳೆಂದನು ॥೭೨॥ ಎ
ಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳ್ವಾದೀಪಟ್ಟಣವ । ನಲವಿನಿಂದೆಂದಿನಿಂ ಮಿಗಿಲಾ
ಗಿಪೊಸಬಗೆಯ । ಚೆಲುವಿನಿಂ ಸಕಲಸಂಪದ ಸಕಲಶಿವಭಕ್ತಿ ಸಕಲಸು
ಕೃತಂಗಳಿಂಗೆ ॥ ನೆಲೆಯಾಗಿ ರಾಜಿಸಲು ವೀರವಸವಂತನತಿ । ಗೆಲವಿನಿಂ
ದಾಗವಿದ್ಯಾನಗರಿಯಿಂದೆಬಂ । ದಳಿಯ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನರಮನೆಯೊ
ಳಿರುವನಂದಧಿಕತರವಿಭವದಿಂದೆ ॥೭೩॥ ಬಸವೇಶನಾಗಲೇಳ್ನೂರೆ
ಪ್ಪತನುಂಗಣ । ವಿಸರಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡೈತಂದು ತಂತಮ್ಮ । ಮಿಸು
ಗುವರಮನೆಗಳೊಳಗೊದಿರ್ದರಾಗಲಾ ವೀರವಸವಂತರಾಯಂ ॥
ಒಸೆದು ನಮಗಾಗ ಪ್ರಧಾನಿಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ । ಲೆಸವುತಿರ್ದೆಮ್ಮ ರಾಜಾಲ
ಯಕೆ ಪೋಗಿಸಂ । ತಸದಿಂದಲಿಪ್ಪವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದು
ನಿರವಿಸಿದನು ॥೭೪॥ ಎಂದಿಂತು ಚನ್ನಬಸವೇಶನಂದತಿಕರುಣ । ದಿಂದಾ
ಗಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ ಪೇಳ್ದನಿದು । ಮುಂದಣಾಗಾಂತರದಸುದ್ದಿನಿಂ ಸೊ
ನ್ನಲಾಪುರದೊಳೈಕ್ಯಸ್ಥಲದಲಿ ॥ ನಿಂದು ನಿಜಸುಖಸಮಾಧಿಯೊಳಿರೆ
ನೆ ಕೇಳ್ದು ಸಾ । ನಂದದಿಂದೆದ್ದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪಣಮಿತನಾಗಿ । ಮುಂದಿ
ರ್ದ ಬಸವೇಶಮೊದಲಾದ ಶರಣರ್ಗೆ ನಮಿಸಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥೭೫॥
ಬಸವದಂಡಾಧೀಶಮೊದಲಾದ ಶರಣಗಣ । ವಿಸರವಾ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂ
ಗೆನಮಿಸೆಸಂ । ತಸದಿಂದೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಸೊನ್ನಲಾಪುರಕೈದಿ ಶಿವಸ
ಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ದನು ॥ ಎಸವಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದೊಳೆಂದಾ ಚನ್ನ । ಬ
ಸವೇಶನುಂ ಬಸವದಂಡೇಶಮೊದಲಾದ । ಜಸವಡೆದ ಶರಣಸಂಕುಲ
ಮಾಗಿ ಶಿವತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ ಸುಖಮಿರ್ದರು ॥೭೬॥ ಶಾಲಿವಾಹನಶ
ಕದಸಾಹಸ್ರದೈನೂರ । ಮೇಲಿದೇಳನೆಯ ತಾರಣಸಂವತ್ಸರದ ।
ಕಾಲದೊಳಗೆ ಸವಶ್ರಾವಣಬಹುಳದಶಮಿಯಾಗುರುವಾರಕತ್ತಿನಾಂಗ
ದಿಂ । ಪೇಳಿಮುಗಿಸಿದ ಪಂಡಿತಾಗ್ರಣಿವಿರೂಪಾಕ್ಷ । ಲೀಲೆಯಿಂ ಚನ್ನ
ಬಸವೇಶಪೌರಾಣಮಿದ । ನಾಲಿಸುವ ಶರಣರ್ಗೆ ಸಕಲಪದವಿಯನೀ
ವ ಚನ್ನಬಸವೇಶನೊಲಿದು ॥೭೭॥ ಇದು ಸಕಲವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರಸ

ದ್ವಿಮಲ| ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರುಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮವೆಂ| ಬುದನಿಖಿಲವರ್ಧ
ನಸೋಮನೆನಿಪಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಕರಜಾತನು ॥ ಸದಮಲ
ಜ್ಞಾನಿಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋವಿ| ವಿದನಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾ
ಧ್ಯನತಿ | ಮುದದೆಪೇಳ್ದೀಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣಸತ್ಕಥೆಯೊಳೈದ
ನೆಯಕಾಂಡಂ ॥೨೮॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವಂ|
ಸಂತಸದಿನೋದಿದರ್ಗೋದಿಸಿದರ್ಗಾ| ನಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ
ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲ
ಭೋಗಮನ| ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ| ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೯॥

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೪ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೮೯೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವು

ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು.

ಶಿವಮಸ್ತು.

